قرآن انقلابی

به اهتمام استاد پرویز علی‌غریب
با نظارت دکتر محمد بیستونی

بسم الله الرحمن الرحیم

قرآن الفبایی

نویسنده:

پرویز علی قریب

ناشر چاپی:

بیان جوان

ناشر دیجیتالی:

مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

فهرست

قرآن الفبایی

مشخصات کتاب

سرشناسه : قریب پرویزعلی ۱۳۳۵ - ، گردآورنده
عنوان و نام پدیدآور : قرآن الفبایی به‌اهتمام پرویز علی قریب با نظارت محمد بیستونی
مشخصات نشر : قم : بیان جوان ، ۱۳۸۵.
مشخصات ظاهری : ص ۷۳۴
شابک : ۹۶۴-۸۳۹۹-۷۸-۶
وضعیت فهرست نویسی : فهرستنویسی قبلی
یادداشت : عربی - فارسی
یادداشت : فهرست نویسی براساس اطلاعات فیپا
موضوع : قرآن -- کشف الایات
شناسه افزوده : بیستونی محمد، - ۱۳۳۷
رده بندی کنگره : BP۶۶/۴/ق۴ق۴
رده بندی دیویی : ۲۹۷/۱۲
شماره کتابشناسی ملی : م۸۵-۱۷۷۷۸

فهرست مطالب

(۷۳۳)

جدول ابتدای حروف آیات

نام حروفتعداد آیه‌ها تعداد آیه‌های تکراری

باب الهمزه ـ الف ۱۰۷۴ ۳۷

باب الباء ۶۲ ۱

باب التاء ۵۸ ۶

باب الثاء ۱۰۵ ۴

باب الجیم ۱۴ ـ

باب الحاء ۳۱ ـ

باب الخاء ۳۰ ۱

باب الدال ۳ ـ

باب الذال ۶۴ ۱

باب الراء ۴۶ ۱

باب الزاء ۳ ـ

باب السین ۵۳ ۲

باب الشین ۴ ـ

باب الصاد ۶ ـ

باب الضاد ۶ ـ

باب الطاء ۵ ـ

مقدمه

قرآن کریم جذّاب‌ترین، زیباترین و کارسازترین هدیه و محصول ماندگار خدای منّان برای رشد، تربیت و خوشبختی بشریّت است. چهره‌هـای درخشان جهان از زمان نزول این کتاب آسـمانی تاکنون، بهترین سـند حقّانیّت قرآن کریم می‌باشـند که همگی از جنس آدمهای کوچه و خیابان‌های اطراف ما بوده‌اند، با این تفاوت که به آنها وحی می‌شد، ولی به سایر انسان‌ها وحی نازل نمی‌شود.

ستـارگــانـی همچون محمد مصـطفی، علی مرتضـی، فاطمه زهرا ، و سایر ائمه هدی " عَلَیْهِم صَلَواتُ اللّه ، سلمان، ابوذر، مقداد و در زمان ما روح‌اللّه .. همه و همه میوه‌هایی از شـجره طیبه قرآن مجید می‌باشند. این محصول منحصر به فرد عالم باید در ویترین زیبا و با انواع و اشکال جذاب، علمی، جدید، متنوع و هنرمندانه به همه مخاطبین با هرگونه شرایط سنی و اجتماعی عرضه و تبلیغ شود تا بتواند از سایر محصولات غیرتوحیدی سبقت گـرفتـه و از قلـه‌های شـرف و عـزّت بـه خـوبی آشکار گردد.

مگر نمی‌بینیم خسته‌کننده‌ترین، زشت‌ترین‌وبی‌خاصیت‌ترین محصولاـت جهـان که همانـا شـرک و دنیـاپرستی است چگونه به‌دلیل عرضه زیبا و قرار گرفتن در ویترین‌های متناسب با ذوق و سلیقه رهگذران، چگونه هزاران انسان را به‌خود مشغول داشته و آنهارا در چراگاهی به‌بزرگی‌دنیای‌پوشالی کفرواستکبار به خود جذب و مشغول نموده است؟!

بر همه مسلمانان جهـان فرض است که قرآن کریم و پیام‌های زیبای آن را که تنها مسیر واقعی سـعادت و خوشـبختی دنیا و آخرت است با صـرف وقت و سـرمایه‌گذاری شایسته، متناسب با ذوق، سلیقه و کاربـرد مخـاطبیــن مختلــف تحقیق، تألیف و منتشر نمایند تا هر کس به فراخور حال، استعداد، عــلاقه و نیــاز خــود از این اقیانوس عمیـق و بیکــران درّ و گـوهر فراوان صید نماید.

در همیـن راسـتا مؤسـسه قرآنی تفسیر جـوان ایـن کتـاب و کتابهـای موضـوعی و متنوع از قـرآن کـریـم را پـژوهش و بـا تلفیق زیبایی‌های هنری چاپ و منتشر نموده است.

«قرآن‌الفبـــایی» درپاســـخ به‌تقاضـــای عزیزانی تنظیم‌ومنتشـــر شـــده‌است‌که به‌دلیل‌عدم‌تســـلط بـــه زبـــان‌عربی امکـــان

استفاده‌ازفرهنگ‌نامه‌های‌عربی‌رانداشته‌ومایلندقرائت،حفظ یاترجمه‌آیات کریمه‌قرآن‌رابه‌صورت‌الفبایی‌وموضوعی انجام هند یاآیه‌ای‌از قرآن‌را قبلًا درخاطرخود ثبت نموده یا به‌دلیلی جذّاب و کاربردی تشخیص داده‌اند ولی گذشت زمان فقط بخش کوچکی‌از آیه را در ذهن آنها محفوظ نگه‌داشته است. این کتاب به آنها کمک می کند تا بدون نیاز به زبان‌عربی و مقدمات دیگر،آیه موردنظر خودرا به‌همراه‌ترجمه براساس حروف‌الفباء به سرعت و سادگی پیداکنند .

از استاد ارجمند جناب آقای پرویز علی قریب که زحمت تنظیم این اثر ارزشمند را متقبّل شده‌اند کمال تشکر و قدردانی را داشته و امیدوارم اثر حاضر برای بنده و ایشان و خوانندگان ذخیره‌ای باشد برای روزی که به جز اعمال و نیات خالصانه هیچ چیز دیگری کارساز نخواهد بود.

دکتر محمد بیستونی

تهران ـ تیر ماه ۸۷

همزمان با روز ولادت زهرای مرضیه علیهاالسلام

(۴)

بسمه تعالی

در زمان تلاوت قرآن کریم مدت مدیدی در این اندیشه بودم که روشی مناسب و کاربردی برای قرائت و انس با قرآن و محتوای آن بیابم، و لذا برای نخستین بار این کتاب آسمانی را بترتیب حروف الفبائی سهل و ساده تنظیم نمودم تا علاقمندان در موقع جستجوی آیات بر اساس حروفی که از آیه به خاطر دارند بتوانند به سرعت آیه درخواستی خود را بیابند .

اینک به فضل الهی پس از دو سال و نیم کار به پایان رسید و در فراهم و کامل نمودن آن از ترجمه قرآن‌های علماء اعلام و فضلاء و مفسران از قبیل آیت اللّه مهدی قمشه‌ای، شیخ عباس مصباح زاده، قرآن مشهور سلطانی به خط حسن هریسی، عبدالحمید آیتی و قرآن چاپ شده در مصر به سال ۱۳۲۲ قمری، استفاده شده است .

ویژگی‌های این کتاب بشرح زیر است

۱ ـ در نوشتن حرکات در روی حروف کوشش و دقت کافی بعمل آمده .

۲ ـ از درج آیات تکراری در سوره‌های گوناگون (مانند سوره الرَّحْمن، شُعَراء) خودداری گردیده ولی در جلو آیات یکسان، آدرس آیه در همان سوره یا سایر سوره‌ها نیز درج شده است .

۳ ـ از ترجمه روان و شیوای حضرت آیهْاللّه مکارم شیرازی استفاده شده .

۴ ـ سه حرف اول هر کلمه بترتیب حروف الفباء سورت شده است .

در پایان از دوست ارجمند و دانشمند محترم جناب آقای دکتر محمد بیستونی مدیر عامل و رئیس هیئت مدیره مؤسسه قرآنی تفسیر جوان که مستغنی از توصیف می‌باشند و قرآن کریم در روح و کالبد شریفشان عجین گردیده تقدیر و تشکر نموده و از خداوند تبارک و تعالی پاداش دنیوی و اخروی را برای ایشان مسئلت دارم .

و نیز از کلیه کارکنان محترم مؤسسه مذکور خصوصا سرکار خانم‌ها سهیلا شاکری و فاطمه سرزهی و آقایان روح‌اللّه کریمیان، علی اکبر هادی و محمد تاجیک که در تهیه و فراهم و کامل نمودن این قرآن کوشش نموده‌اند کمال تشکر و امتنان را دارم و در اجر آخرت نیز سهیم خواهند بود انشاءاللّه

در پایان استدعا دارم در هنگام مراجعه و تلاوت دعای خیر در حق این حقیر فراموش نشود.

آمین یا رب العالمین

پرویز علی قریب

تهران ـ تیر ماه ۸۷

(۵)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیم

امام جعفر صادق علیه‌السلام هرگاه قرآن مجید را به دست می‌گرفتند و باز می‌کردند ابتدا دعای زیر را می‌خواندند:

اَللّهُمَ اِنّی اَشْهَدُ اَنَّ هـذا کِتابُکَ الْمُنْزِلُ مِنْ عِنْدِکَ عَلی رَسُولِکَ مُحَمَّدِبْنِ عَبْدِاللّهِ وَ کَلامُکَ النّاطِقُ عَلی لِسانِ نَبِیِّکَ جَعَلْتَهُ هادِیا مِنْکَ اِلی خَلْقِکَ وَ حَبْلًا مُتَّصِلًا فیما بَیْنَکَ وَ بَیْنَ عِبادِکَ اَللّهُمَّ اِنّی نَشَرْتُ عَهْدَکَ وَ کِتابَکَ اَللّهُمَّ فَاجْعَلْ نَظَری فیهِ عِبادَةً وَ قِرائَتی فیهِ فِکْرا وَ فِکْری فیهِ اِعْتِبارا وَ اجْعَلْنی مِمَّنْ اِتَّعَظَ بِبَیانِ مَواعِظِکَ فیهِ وَ اجْتَنَبَ مَعاصِیَکَ وَ لا تَطْبَعْ عِنْدَ قِرائَتی عَلی سَمْعی وَ لا تَجْعَلْ عَلی بَصَری غِشاوَةً وَ لاتَجْعَلْ قِرائَتی قِرائَةً لا تَدَبُّرَ فیها بَلْ اِجْعَلَنی اَتَدَبَّرُ اٰیاتِهِ وَ اَحْکامَهُ اٰخِذا بِشَرایِعِ دینِکَ وَ لا تَجْعَلْ نَظَری فیهِ غَفْلَةً وَ لا قِرائَتی هَذْرا اِنَّکَ اَنْتَ الرَّؤُفُ الرَّحیمُ

(۶)

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیم

بنام خداوند بخشنده بخشایشگر ء ـ ا

باب الهمزه ـ الف

ءَاَتَّخِذَ مِنْ دُونِهِ اٰلِهَةً اِنْ یُرِدْنِ الرَّحْمنُ بِضُرٍّ لا تُغْنِ عَنّی شَفاعَتُهُمْ شَیْئا وَ لا یُنْقِذُونِ

آیا غیراز او معبودانی‌را انتخاب‌کنم که اگر خداوند رحمان بخواهد زیانی به‌من برساند، شفاعت آن‌ها کمترین فایده‌ای‌برای من ندارد و مرا(از مجازات او)نجات نخواهندداد ●●● .۲۳ / یس

ءَاِذا مِتْنا وَ کُنّا تُرابا ذٰلِکَ رَجْعٌ بَعیدٌ

آیا هنگامی که ما مردیم و خاک شدیم، دوباره به‌زندگی بازمی‌گردیم؟ این بازگشتی است بعید ●●● .۳ / ق

ءَاِذا مِتْنا وَ کُنّا تُرابا وَ عِظاما ءَاِنّا لَمَبْعُوثُونَ

آن‌ها می‌گویند : آیا هنگامی که ما مردیم و خاک و استخوان شدیم ، بار دیگر برانگیخته خواهیم شد ●●● ؟۱۶ / صافّات

ءَاِذا مِتْنا وَ کُنّا تُرابا وَ عِظاما ءَاِنّا لَمَدینُونَ

که وقتی ما مردیم و خاک و استخوان شدیم (بار دیگر) زنده می‌شویم و جزا داده خواهیم شد ●●● ؟۵۳ / صافّات

ءَاِذا کُنّا عِظاما نَخِرَةً

آیاهنگامی که‌استخوان‌های‌پوسیده‌ای شدیم(ممکن‌است زنده‌شویم ●●●)؟۱۱ / نازعات

ءَاَشْفَقْتُمْ اَنْ تُقَدِّمُوا بَیْنَ یَدَیْ نَجْویکُمْ صَدَقاتٍ فَاِذْلَمْ تَفْعَلُوا وَ تابَ اللّهُ عَلَیْکُمْ فَاَقیمُوا الصَّلوةَ وَ اٰتُوا الزَّکوةَ وَ اَطیعُوا اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ اللّهُ خَبیرٌ بِما تَعْمَلُونَ

آیا ترسیدید فقیر شوید که از دادن صدقات قبل از نجوی خودداری کردید ؟ اکنون که این کار را نکردید و خداوند توبه شما را پذیرفت، نماز را برپا دارید و زکات را ادا کنید و خدا و پیامبرش را اطاعت نمایید و(بدانید) خداوند از آن‌چه انجام می‌دهید، با خبر است ●●● .۱۳ / مجادله

ءَاِفْکا اٰلِهَةً دوُنَ اللّهِ تُریدوُنَ

آیـا غیر از خـدا ، به سراغ این معبـودان دروغیـن می‌رویــد ●●● ؟۸۶ / صافّات

ءَاُلْقِیَ الـذِّکْـرُ عَلَیْـهِ مِـنْ بَیْنِنـا بَلْ هُـوَ کَـذّابٌ اَشِـرٌ

آیـا از میان ما تنهـا بر این مرد وحی نازل شده ؟ نه ، او آدم بسیار دروغگوی هوسبازی است ●●● .۲۵ / قمر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۷)

ءَاَمِنْتُمْ مَـنْ فِـی السَّمـآءِ اَنْ یَخْسِـفَ بِکُـمُ الاَرْضَ فَـاِذا هِـیَ تَمُـورُ

آیا خود را از عـذاب کسی که حاکم بر آسمان است ، در امان می‌دانید که دستور دهد زمین بشکافد و شما را فـرو برد و دائمـا به لـرزش خـود ادامـه دهــد ●●● ؟۱۶ / ملك

ءَاَنْتُمْ اَشَـدُّ خَلْقـا اَمِ السَّمـاءُ بَنیهـا

آیا آفرینش شما (بعد از مرگ) مشکل‌تر است یا آفرینش‌آسمانی که خداوند بنا نهاد ●●● ؟ ۲۷ / نازعات

ءَاَنْتُمْ اَنْزَلْتُمُوهُ مِنَ الْمُـزْنِ اَمْ نَحْـنُ الْمُنْزِلُـونَ

آیا شما آن را از ابر نازل مـی‌کنید یا ما نازل می‌کنیم ●●● ؟۶۹ / واقعه

ءَاَنْتُمْ اَنْشَاْتُـمْ شَجَرَتَهـا اَمْ نَحْـنُ الْمُنْشِـؤُنَ

آیا شمـا درخت آن را آفریده‌ایـد یا ما آفریده‌ایـم ●●● ؟۷۲ / واقعه

ءَاَنْتُمْ تَخْلُقُـونَـهُ اَمْ نَحْـنُ الْخـالِقُـونَ

آیا شما آن را (در دوران جنینـی) آفرینش پی‌درپی می‌دهیـد، یا ما آفریـدگاریـم ●●● ؟۵۹ / واقعه

ءَاَنْتُمْ تَـزْرَعُـونَـهُ اَمْ نَحْـنُ الـزّارِعُـونَ

آیـا شما آن را می‌رویـانیـد ، یا ما می‌رویـانیـم ●●● ؟۶۴ / واقعه

ءَاُنْزِلَ عَلَیْـهِ الذِّکْرُ مِنْ بَیْنِنا بَلْ هُمْ فی شَكٍّ مِنْ ذِکْـری بَلْ لَمّا یَذُوقُوا عَذابِ

آیا ازمیان همه ما، قرآن تنها بر او (محمد) نازل‌شده ؟ آن‌ها در حقیقت در اصل وحی من تردید دارند ، بلکه آن‌هـا هنـوز عذاب الهی را نچشیده‌انـد (که‌این‌چنین گستاخانـه سخـن می گوینـد ●●●).۸ / ص

اَئِنَّکُمْ لَتَأْتُـونَ الرِّجالَ شَهْـوَةً مِـنْ دُونِ النِّسـاءِ بَـلْ اَنْتُـمْ قَـوْمٌ تَجْهَلُـونَ

آیا شما به‌جای زنان به سراغ مردان از روی شهـوت می‌روید؟ شما قومی جاهل هستید ●●● .۵۵ / نمل

اَئِنَّکُمْ لَتَأْتُـونَ الرِّجـالَ وَ تَقْطَعُونَ السَّبیـلَ وَ تَـأْتُونَفی نـادیکُمُ الْمُنْکَرَ فَما کـانَجَوابَ قَوْمِهِ اِلاّ اَنْ قالُوا ائْتِنا بِعَـذابِ اللّـهِ اِنْ کُنْتَ مِنَ الصّادِقیـنَ

آیـا شمـا به سـراغ مـردان می‌رویـد و راه تداوم نسـل انسـان را قطع می‌کنیـد و در مجلستـان اعمـال منکـر انجـام می‌دهیـد؟ امـا پاسـخ قومـش جـز ایـن چیـزی نبـود کـه گفتنـد : اگر راسـت مـی‌گویـی ، عـذاب الهـی را بـرای مـا بیـاور ●●● .۲۹ / عنکبوت

اَبْصارُها خـاشِعَـةٌ

و چشم‌هـای آنـان از شـدت تـرس فـروافتـاده ●●● .۹ / نازعات

اُبَلِّغُکُمْ رِسـالاتِ رَبّی وَ اَنَا لَکُـمْ ناصِـحٌ اَمینٌ

رسالت‌های پروردگـارم را به شماابـلاغ می‌کنم و من خیرخواه امینـی برای شما هستم ●●● .۶۸ / اعراف

(۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اُبَلِّغُکُمْ رِسـالاتِ رَبّـی وَ اَنْصَـحُ لَکُـمْ وَ اَعْلَـمُ مِـنَ اللّـهِ ما لا تَعْلَمُـونَ

رسالت‌های پروردگارم را به شما ابلاغ می‌کنم و خیرخواه شما هستم و از خداوند چیزهایی می‌دانم که شما نمی‌دانید ●●● .۶۲ / اعراف

اَتَأْتُونَ الذُّکْرانَ مِنَ الْعالَمینَ

آیا در میان جهانیان ، شما به سراغ جنس ذکور می‌روید؟ (این زشت و ننگین نیست ●●●؟) ۱۶۵ / شعراء

اَتَأْمُرُونَ النّاسَ بِالْبِرِّ وَ تَنْسَوْنَ اَنْفُسَکُمْ وَ اَنْتُمْ تَتْلُونَ الْکِتابَ اَفَلا تَعْقِلُونَ

آیامردم‌را به نیکی (و ایمان به پیامبری که صفات او آشکارا در تورات آمده) دعوت می‌کنید، اما خودتان را فراموش می‌نمایید بااین‌که شماخودتان کتاب (آسمانی) رامی‌خوانید، آیاهیچ‌فکرنمی‌کنید ●●●؟۴۴ / بقره

أِتَّبِعْ ما اُوحِیَ اِلَیْکَ مِنْ رَبِّکَ لا اِلهِ اِلّا هُوَ وَ اَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِکینَ

از آنچه از طرف پروردگارت بر تو وحی شده پیروی کن، هیچ معبودی جز او نیست و از مشرکان روی بگردان ●●●.۱۰۶ / انعام

اِتَّبِعُوا ما اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ مِنْ رَبِّکُمْ وَ لا تَتَّبِعُوا مِنْ دُونِها اَوْلِیاءَ قَلیلاً ما تَذَکَّرُونَ

(بنابراین) از چیزی که از طرف پروردگارتان بر شما نازل‌شده ، پیروی کنید و از سرپرستان و معبودهای دیگر جز او پیروی نکنید، اما کمتر متذکرمی‌شوید ●●● .۳ / اعراف

اِتَّبِعُوا مَنْ لا یَسْئَلُکُمْ اَجْرا وَ هُمْ مُهْتَدُونَ

از کسانی پیروی کنید که از شما اجری نمی‌خواهد و خود هدایت یافته‌اند ●●●.۲۱ / یس

اَتَبْنُونَ بِکُلِّ ریعٍ ایَةً تَعْبَثُونَ

آیا شما بر هر مکان مرتفعی نشانه‌ای از روی هوی و هوس می‌سازید ●●● ؟۱۲۸ / شعراء

اِتَّخَذُوا اَحْبارَهُمْ وَ رُهْبَنَهُمْ اَرْبابا مِنْ دُونِ اللّهِ وَ الْمَسیحَ ابْنَ مَرْیَمَ وَ ماأُمِرُوآا اِلاّ لِیَعْبُدُوآا اِلها وحِدا لاآاِلهَ اِلّا هُوَ سُبْحنَهُ عَمّا یُشْرِکُونَ

(آن‌ها) دانشمندان و راهبان (تارکان دنیا) را معبودهایی در برابر خدا قرار دادند و(همچنین) مسیح فرزند مریم را ، در حالی‌که جز به عبادت معبود واحدی که هیچ معبودی جز او نیست دستور نداشتند ، پاک و منزه است از آنچه شریک وی قرار می‌دهند ●●●.۳۱ / توبه

اِتَّخَذوُا اَیْمانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبیلِ اللّهِ فَلَهُمْ عَذابٌ مُهینٌ

آن‌ها سوگندهای خود را سپری قرار دادند و مردم را از راه خدا بازداشتند ، لذا برای آن‌ها عذاب‌خوارکننده‌ای است ●●● .۱۶ / مجادله

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۹)

اِتَّخَذوُا اَیْمانَهُمْ جُنَّةً فَصَدُّوا عَنْ سَبیلِ اللّهِ اِنَّهُمْ ساءَ ما کانُوا یَعْمَلُونَ

آن‌ها سوگندهایشان را سپر ساخته‌اند تا مردم را از راه خدا بازدارند، آن‌ها کارهای بسیار بدی انجام می‌دهند ●●●.۲ / منافقون

اَتَّخَذْناهُمْ سِخْرِیّا اَمْ زاغَتْ عَنْهُمُ الاْبْصارُ

آیا ما آن‌ها را به سخریه گرفتیم یا (به اندازه‌ای حقیر بودند که) چشم‌ها آن‌ها را نمی‌دید ●●●؟۶۳ / ص

اَتَدْعُونَ بَعْلاً وَ تَذَرُونَ اَحْسَنَ الْخالِقینَ

آیا بت بعل را می‌خوانید و بهترین خالق‌ها را رها می‌سازید ●●● ؟۱۲۵ / صافّات

اَتُتْرَکُونَ فی ما هٰهُنا اٰمِنینَ

آیا شما تصور می‌کنید همیشه در نهایت امنیت، در نعمت‌هایی که این‌جا است می‌مانید ●●● ؟۱۴۶ / شعراء

اُتْلُ ما اُوحِیَ اِلَیْکَ مِنَ الْکِتابِ وَاَقِمِ الصَّلوةَ اِنَّ‌الصَّلوةَ تَنْهی عَنِ الْفَحْشاءِوَ الْمُنْکَرِ وَلَذِکْرُ اللّهِ اَکْبَرُ وَاللّهُ یَعْلَمُ ما تَصْنَعُونَ

آن‌چه را که از کتاب آسمانی قرآن بر تو وحی‌شد بر خلق تلاوت کن و نماز را (که بزرگ عبادت خدا است) بجای‌آرکه همانا نمازاست‌که اهل‌نماز را از هرکار زشت و منکر بازمی‌داردهماناذکرخدابزرگتر و برتر از اندیشه خلق‌است‌وخدابه‌هرچه‌کنید آگاهست ●●●.۴۵ / عنکبوت

اَتَواصَوْا بِهِ بَلْ هُمْ قَوْمٌ طاغُونَ

آیا یکدیگر را به آن سفارش می‌کردند (که عموما چنین تهمتی را بزنند) نه ، بلکه آن‌ها قومی طغیانگرند ●●●.۵۳ / ذاریات

اٰتُونی زُبَرَالْحَدیدِ حَتّی اِذا سَاوی بَیْنَ‌الصَّدَفَیْنِ قالَ‌انْفُخُوا حَتّی اِذا جَعَلَهُ نارا قالَ اٰتُونی اُفْرِغْ عَلَیْهِ قِطْرا

قطعات بزرگ آهن برای من بیاورید (و آن‌ها را به روی هم‌چید) تا کاملاًـ میان دو کوه را پوشانید ، سپس گفت : (آتش در اطراف آن بیافروزید و) در آتش بدمید ، (آن‌ها دمیدند) تا قطعات آهن را سرخ و گداخته کرد، گفت: (اکنون) مس ذوب شده برای من بیاورید تا به روی آن بریزم ●●●.۹۶ / کهف

اَتی اَمْرُ اللّهِ فَلا تَسْتَعْجِلُوهُ سُبْحانَهُ وَتَعالی عَمّا یُشْرِکُونَ

فرمان خدا (دائر به مجازات مشرکان و مجرمان) فرا رسیده است برای آن عجله نکنید منزه و برتر است خداوند از این‌که شریک برای او قایل می‌شوند ●●● .۱ / نحل

(۱۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَثُمَّ اِذا ماوَقَعَ اٰمَنْتُمْ بِهِ اَلْآنَ وَقَدْ کُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

یا این‌که آن‌گاه که واقع شد، ایمان می‌آورید (اما بدانید به شما گفته می‌شود) حالاـ؟ با این‌که قبلًا برای آن عجله می‌کردید ؟ (اکنون چه سود ●●● ؟) .۵۱ / یونس

اَجَعَلَ الْاٰلِهَةَ اِلها واحِدا اِنَّ هذا لَشَیْءٌ عُجابٌ

آیا او به‌جای این همه خدایان ، خدای واحدی قرار داده؟ این راستی چیز عجیبی است ●●● .۵ / ص

اَجَعَلْتُمْ سِقایَةَ الْحاجِّ وَعِمارَةَ الْمَسْجِدِالْحَرامِ کَمَنْ ءَامَنَ بَاللّهِ وَالْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَجهَدَ فی سَبیلِ اللّهِ لا یَسْتَوُونَ عِنْدَ اللّهِ وَاللّهُ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّلِمینَ

آیا سیراب کردن حجاج و آباد ساختن مسجد الحرام را همانند (عمل) کسی قرار دادید که ایمان به‌خدا و روز قیامت آورده و در راه او جهاد کرده است، (این هردو) هرگز نزد خدا مساوی نیستند و خداوند گروه ظالمان را هدایت‌نمی‌کند ●●● .۱۹ / توبه

اَحَسِبَ النّاسُ اَنْ‌یُتْرَکُوا اَنْ‌یَقُولُوا اٰمَنّاوَهُمْ لایُفْتَنُونَ

آیا مردم گمان کردند به حال خود رها می‌شوند و آزمایش نخواهند شد ●●● ؟۲ / عنکبوت

اُحْشُرُوا الَّذینَ ظَلَمُوا وَاَزْواجَهُمْ وَما کانُوا یَعْبُدُونَ

(در این هنگام به فرشتگان دستور داده می‌شود :) ظالمان و همردیفان آن‌ها و آن‌چه را می‌پرستیدند ●●●... .۲۲ / صافّات

اُحِلَّ لَکُمْ صَیْدُ الْبَحْرِ وَطَعامُهُ مَتعا لَکُمْ وَلِلسَّیّارَةِ وَحُرِّمَ عَلَیْکُمْ صَیْدُ الْبَرِّ ما دُمْتُمْ حُرُما وَاتَّقُوا اللّهَ الَّذیآ اِلَیْهِ تُحْشَرُونَ

صید دریا و طعام آن برای شما حلال است تا شما و مسافران از آن بهره‌مند شوید، ولی مادام که محرم هستید صید صحرا برای شما حرام است و از (نافرمانی) خدایی که به سوی او محشور می‌شوید بترسید ●●● .۹۶ / مائده

اُحِلَّ لَکُمْ لَیْلَةَ الصِّیام الرَّفَثُ اِلی نِسائِکُمْ هُنَّ لِباسٌ لَکُمْ وَ اَنْتُمْ لِباسٌ لَهُنَّ عَلِمَ اللّهُ اَنَّکُمْ کُنْتُمْ تَخْتانُونَ اَنْفُسَکُمْ فَتابَ عَلَیْکُمْ و عَفا عَنْکُمْ فَالْآنَ باشِرُوهُنَّ وَ ابْتَغُوا ما کَتَبَ اللّهُ لَکُمْ وَ کُلُوا وَ اشْرَبُوا حَتّی یَتَبَیَّنَ لَکُمُ‌الْخَیْطُ الْاَبْیَضُ مِنَ‌الْخَیْطِ الْاَسْوَدِ مِنَ الْفَجْرِ ثُمَّ اَتِمُّوا الصِّیامَ اِلَی اللَّیْلِ وَ لا تُباشِرُوهُنَّ وَاَنْتُمْ عاکِفُونَ فِی‌الْمَساجِدِ تِلْکَ حُدُودُ اللّهِ فَلا تَقْرَبُوها کَذلِکَ یُبَیِّنُ اللّهُ ایاتِهِ لِلنّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَّقُونَ

آمیزش جنسی با همسرانتان در شب روزه‌داری حلال است ، آنها لباس شما هستند و شما لباس آن‌ها (هر دو زینت یکدیگر هستید و باعث حفظ یکدیگر) خداوند می‌دانست که شما به خود خیانت می‌کردید (و این کار

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۱)

را که ممنوع بود ، بعضا انجام می‌دادید) پس توبه کرد بر شما و شما را بخشید ، اکنون با آن‌ها آمیزش‌کنید و آن‌چه را خدا بر شما مقرر داشته ، طلب نمایید ، بخورید و بیاشامید تا رشته سپید صبح از رشته سیاه (شب) برای شما آشکار گردد، سپس روزه را تا شب تکمیل کنید و در حالی که در مساجد مشغول اعتکاف هستید، با زنان آمیزش نکنید، این مرزهای الهی است، به آن نزدیک‌نشوید، خداوند این چنین آیات خود رابرای مردم روشن می‌سازد، باشد که پرهیزکارگردند ●●● .۱۸۷ / بقره

اَحْیـاءً وَ اَمْواتـا

هم در حـال حیاتشان و هم مـرگشان ●●● .۲۶ / مرسلات

اخِذینَ ما اتهُـمْ رَبُّهُمْ اِنَّهُمْ کانُوا قَبْلَ ذلِکَ مُحْسِنینَ

و آن‌چـه پروردگارشـان به آن‌ها مرحمـت کرده، دریافـت می‌دارند، زیرا آن‌هـا پیش از آن (در سرای دنیـا) از نیکـوکـاران بودنـد ●●● .۱۶ / ذاریات

اَخْرَجَ مِنْهـا مـاءَهـا وَ مَرْعیهـا

آبش را خـارج کرد و چـراگـاهش را آمـاده ساخـت ●●●.۳۱ / نازعات

اُدْخُلُوا اَبْوابَ‌جَهَنَّمَ‌خالِدینَ‌فیهافَبِئْسَ‌مَثْوَی‌الْمُتَکَبِّرینَ

از درهای جهنـم وارد شوید و جاودانه در آن بمانید و چه‌بد جایگاهی است ، جایگاه متکبران ●●● .۷۶ / مؤمن

اُدْخُلُوا الْجَنَّةَاَنْتُمْ‌وَاَزْواجُکُم‌تُحْبَرُونَ

(به آن‌ها خطـاب می‌شـود:) وارد بهشت شوید ، شمـا و همسرانتـان در نهایـت شادمانـی ●●● .۷۰ / زخرف

اُدْخُلُوها بِسَـلامٍ امِنیـنَ

(فرشتگـان الهـی بـه آن‌ها می‌گوینـد) داخل این باغ‌هـا شویـد با سلامـت و امنیـت ●●● .۴۶ / حجر

اُدْخُلُوها بِسَلامٍ ذلِکَ یَـوْمُ الْخُلُـودِ

(بـه آن‌هـا می‌گوینـد) بـه سلامـت وارد بهشـت شویـد ، امـروز روز جـاودانـی اسـت ●●● .۳۴ / ق

اُدْعُ اِلی سَبیلِ رَبِّکَ بِالْحِکْمَةِ وَ الْمَوْعِظَةِ الْحَسَنَةِ وَ جادِلْهُمْ بِالَّتی هِیَ‌اَحْسَنُ اِنَّ رَبَّکَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنْ ضَلَّ عَنْ سَبیلِه وَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدینَ

بـاحکمت و انـدرز نیکـو به‌سوی راه پروردگـارت دعوت نمـا و بـا آن‌هـا به طریقـی که نیکوتر است استـدلال و مناظـره کن، پروردگـار تو از هر کسی بهتـر می‌دانـد چه کسـانـی از طریـق او گمراه شده‌انـد و چـه کسانـی هـدایـت یافتـه‌انــد●●● . ۱۲۵ / نحل

اُدْعُوا رَبَّکُـمْ تَضَرُّعا وَ خُفْیَـةً اِنَّـهُ لا یُحِبُّ الْمُعْتَدینَ

پـروردگـار خـود را از روی تضـرّع و در پنهـانـی بخـوانیـد (و از تجـاوز دسـت بـرداریـد کـه) او متجـاوزان را

دوسـت نمـی‌دارد ●●●.۵۵ / اعراف

(۱۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اُدْعُوهُمْ لِابائِهِـمْ هُوَ اَقْسَـطُ عِنْدَاللّـهِ فَاِنْ لَّـمْ تَعْلَمُوا اباءَهُـمْ فَاِخْوانُكُمْ فِی‌الدّینِ وَ مَوالیكُـمْ وَ لَیْسَ عَلَیْكُـمْ جُناحٌ فیمـا اَخْطَأْتُـمْ بِهِ وَ لكِـنْ ما تَعَمَّـدَتْ قُلُوبُكُـمْ وَ كـانَ اللّهُ غَفُورا رَحیما

آن‌ها را به نام پدران‌شان بخوانید كه این كار نزد خدا عادلانه‌تر است و اگر پدران آن‌ها را نمی‌شناسـید آن‌ها برادران دینی و موالی شما هستند ، اما گناهی بر شـما نیست در خطاهایی كه (در این مورد) از شـما سر می‌زند (و بی‌توجـه آن‌ها را به نام دیگران صدا می‌زنیـد) ولی آن‌چه را از روی عمـد می‌گوییـد (مـورد حساب قـرار خواهـد داد) و خداونـد غفـور و رحیـم اســت ●●●.۵ / احزاب

اِدْفَعْ بِالَّتی هِیَ اَحْسَنُ السَّیِّئَةَ نَحْنُ اَعْلَمُ بِما یَصِفُونَ

بـدی را از راهـی كه بهتر است، دفع كن (و پاسخ بدی‌را به‌نیكی ده) ما به آن‌چه آن‌ها توصـیف می‌كنند، آگــاه‌تریـــم ●●●.۹۶ / مؤمنون

اذا تُتْلـی عَلَیْـهِ ایاتُنـا قـالَ اَساطیـرُ الْاَوَّلیـــنَ

هنگـامی‌كـه آیـات ما بـر او خـوانـده مـی‌شـود ، می‌گویـد : این‌هـا افسانـه‌های خُـرافی پیشینیان اسـت ●●●.۱۵ / قلم، ۱۳ / مطففین

اذا جـاءَ نَصْرُ اللّـهِ وَ الْفَتْـحُ

هنگـامی‌كـه یـاری خـدا و پیـروزی فـرا رسـد ●●●.۱ / نصر

اذا جاءَكَ‌الْمُنافِقُونَ قالُوا نَشْهَدُ اِنَّکَ لَرَسُولُ‌اللّهِ وَاللّهُ یَعْلَمُ اِنَّکَ لَرَسُولُهُ وَاللّهُ یَشْهَدُ اِنَ‌الْمُنافِقینَ لَكـاذِبُـونَ

هنگـامـی كه منافقـان نزد تو می‌آینـد ، می‌گوینـد : مـا شـهادت می‌دهیم كه حتما تو رسول خـدایی ـ خداونـد می‌دانـد كـه تو قطعا رسـول او هستی ـ ولی خداونـد شهـادت می‌دهـد كه منافقان دروغگو هستند ●●● .۱ / منافقون

اذا زُلْـزِلَتِ الْاَرْضُ زِلْـزالَها

هنگـامی‌كـه زمیـن شـدیـدا بـه لـرزه درآیـد ●●●.۱ / زلزال

اذا رَاَتْهُـمْ مِنْ مَكانٍ بَعیـدٍ سَمِعُوا لَها تَغَیُّظا وَ زَفیرا

هنگامی‌كه این آتش آن‌ها را از دور می‌بیند صدای وحشـتناک و خشم‌آلود او را كه با نفس زدن شدید همراه است می‌شنوند●●● . ۱۲ / فرقان

اذا رُجَّـتِ الْاَرْضُ رَجّـا

این در هنگامی است كه زمیـن به شدت به لـرزه درمی‌آید ●●●.۴ / واقعه

اذا مَسَّـهُ الشَّـرُّ جَزوُعـا

هنگـامی كـــه بـدی به او رســد ، بی‌تابـی می‌كنـــد ●●●.۲۰ / معارج

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۳)

اذا وَقَعَتِ الْـــواقِعَةُ

هنگامی‌كه واقعه‌عظیـم(قیامت)برپا شود ●●●،۱ / واقعه

اِذْ اَبَقَ اِلَـی الْفُلْـكِ‌الْمَشْحُـونِ

به خاطـر بیاور زمانی را كه به سوی كشتی مملو (از جمعیت و بار) فرار كرد ●●●.۱۴۰ / صافّات

اِذْ اَرْسَلْنا اِلَیْهِمُ اثْنَیْنِ فَكَذَّبُوهُما فَعَزَّزْنا بِثالِثٍ فَقالُوا اِنّا اِلَیْكُمْ مُرْسَلُونَ

هنگامی که دو نفر از رسولان را به سوی آن‌ها فرستادیم، اما آن‌ها رسولان (ما) را تکذیب کردند، لذا برای تقویت آن دو ، شخص سوّمی فرستادیم، آن‌ها همگی گفتند: ما فرستادگان (خدا) به سوی شما هستیم ●●● ۱۴ / یس

اِذْ اَنْتُمْ بِالْعُدْوَةِ الدُّنْیا وَ هُمْ بِالْعُدْوَةِ الْقُصْوی وَ الرَّکْبُ اَسْفَلَ مِنْکُمْ وَ لَوْ تَواعَدْتُمْ لَاخْتَلَفْتُمْ فِی الْمیعدِ وَ لکِنْ لِیَقْضِیَ اللّهُ اَمْرا کانَ مَفْعُولاً لِیَهْلِکَ مَنْ هَلَکَ عَنْ بَیِّنَةٍ وَ یَحْیی مَنْ حَیَّ عَنْ بَیِّنَةٍ وَ اِنَّ اللّهَ لَسَمیعٌ عَلیمٌ

در آن هنگام شما در طرف پایین بودید و آن‌ها در طرف بالا ـ (و از این نظر دشمن بر شما برتری داشت) و کاروان (قریش) پایین‌تر از شما بود (و دسترسی به آن‌ها ممکن نبود و ظاهرا وضع چنان سخت بود که) اگر با یکدیگر وعده می‌گذاشتند (که در میدان نبرد حاضر شوید) در انجام وعده خود اختلاف می‌کردید، ولی (همه این مقدمات) برای آن بود که خداوند کاری را که می‌بایست انجام شود تحقّق بخشد تا آن‌ها که هلاک (و گمراه) می‌شوند از روی اتمام حجت باشد و آن‌ها که زنده می‌شوند (و هدایت می‌یابند) از روی دلیل روشن باشد و خداوند شنوا و دانا است ●●● ۴۲ / انفال

اِذِ انْبَعَثَ اَشْقیها

آن‌گاه که شقی‌ترین آنها بپاخاست ●●● ۱۲ / شمس

اِذْ اَوْحَیْنا اِلی اُمِّکَ ما یُوحی

آن زمان که به مادرت آنچه را لازم بود الهام کردیم ●●● ۳۸ / طه

اِذْ اَوَی الْفِتْیَةُ اِلَی الْکَهْفِ فَقالُوا رَبَّنا اتِنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً وَ هَیِّیءْ لَنا مِنْ اَمْرِنا رَشَدا

زمانی را به‌خاطر بیاور که این گروه جوانان به غار پناه بردندو گفتند پروردگارا ما را از سوی خودت رحمتی عطاکن و راه‌نجاتی برای ما فراهم ساز ●●● ۱۰ / کهف

اِذَا السَّماءُ انْشَقَّتْ

در آن هنگام که آسمان (کُرات آسمانی) شکافته شود ●●● ۱ / انشقاق

اِذَا السَّماءُ انْفَطَرَتْ

آن زمان که آسمان (کرات آسمانی) از هم شکافته شود ●●● ۱ / انفطار

(۱۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِذَا الشَّمْسُ کُوِّرَتْ

در آن هنگام که خورشید درهم پیچیده شود ●●● ۱ / تکویر

اِذا لَاَذَقْناکَ ضِعْفَ الْحَیوةِ وَ ضِعْفَ الْمَماتِ ثُمَّ لاتَجِدُ لَکَ عَلَیْنا نَصیرا

و اگر چنین می‌کردی ما دو برابر مجازات (مشرکان) در حیات دنیا و دو برابر (مجازات آن‌ها) را بعد از مرگ به تو می‌چشانیدیم ، سپس در برابر ما یاوری نمی‌یافتی ●●● ۷۵ / اسراء

اِذِ الْاَغْلالُ فی اَعْناقِهِمْ وَ السَّلاسِلُ یُسْحَبُونَ

در آن‌هنگام که غل‌ها و زنجیرها بر گردن آنان قرار گرفته و آن‌ها را می‌کشند ●●● ۷۱ / مؤمن

اِذا اُلْقُوا فیها سَمِعُوا لَها شَهیقا وَ هِیَ تَفُورُ

هنگامی که در آن افکنده می‌شوند ، صدای وحشتناکی از آن می‌شنوند و این در حالی است که پیوسته می‌جوشد ●●● ۷ / ملک

اِذْ تَبَرَّأَالَّذینَ اتُّبِعُوا مِنَ الَّذینَ اتَّبَعُوا وَ رَاَوُاالْعَذابَ وَ تَقَطَّعَتْ بِهِمُ الْاَسْبابُ

در آن هنگام رهبران (و معبودهای انسانی و شیطانی) از پیروان خود بیزاری می‌جویند و کیفر خدا را مشاهده می‌کننـد و دستشان از همه‌جا کوتاه می‌شود ●●●.۱۶۶ / بقره

اَذلِکَ خَیْـرٌ نُزُلًا اَمْ شَجَـرَةُ الـزَّقُّـوم

آیا این (نعمت‌های‌جاویدان بهشت) بهتراست یا درخت (نفرت‌انگیز) زقّوم ●●● ؟۶۲ / صافّات

اِذْ تَسْتَغیثُونَ رَبَّکُمْ فَاسْتَجابَ لَکُمْ اَنّی مُمِدُّکُمْ بِأَلْفٍ مِنَ الْمَلآئِکَةِ مُرْدِفینَ

(بـه‌خـاطـر بیـاوری) زمـانـی را (کـه از شـدت نـاراحتـی در میدان بـدر) از پروردگـارتـان تقاضـای کمـک می‌کردیـد و او تقاضـای شما را پذیرفـت (و گفت) من شمـا را با یـک هزار از فرشتگـان که پشـت سر هم فرود می‌آینـد یاری می‌کنم●●● . ۹ / انفال

اِذْ تُصْعِدُونَ وَ لا تَلْوُنَ عَلی اَحَدٍ وَ الرَّسُولُ یَدْعُوکُمْ فی اُخْریکُمْ فَاَثابَکُمْ غَمّا بِغَمٍّ لِکَیْلا تَحْزَنُوا عَلی مـا فـاتَکُـمْ وَ لا مـآ اَصـابَکُـمْ وَ اللّـهُ خَبیـرٌ بِمـا تَعْمَلُـونَ

(به‌خاطر بیاوریـد) هنگامی‌را که ازکوه بالا می‌رفتیـد و (جمعی‌در وسط بیابان پراکنده‌شدنـد و از شـدّت وحشت،) به عقب مانـدگان نگاه نمی‌کردید و پیامبر از پشت سر ، شـما را صدا می‌زد . سپس اندوه‌ها را یکی پس از دیگری به شـما جزا داد ، این به خاطر آن بود که دیگر برای از دست رفتن (غنـایم جنگی)غمگین نشویـد و نه به خاطر مصیبت‌هایی که به شـما وارد می‌گردد و خداونـد از آن‌چه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● .۱۵۳ / آل‌عمران

اِذْ تَقُـولُ لِلْمُؤْمِنیـنَ اَلَنْ یَکْفِیَکُـمْ اَنْ یُمِدَّکُـمْ رَبُّکُـمْ بِثَلاثَـةِ الافٍ مِـنَ الْمَـلائِکَـةِ مُنْـزَلیـنَ

در آن هنگـام که تـو به مؤمنان می‌گفتی «آیا کافی نیسـت که پروردگارتـان، شمـا را به سـه هـزار نفـر از فـرشتگـــان، کــه از (آسمـان) فـرود مـی‌آینـــد، یـاری کنـــد ●●●؟».۱۲۴ / آل‌عمران

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۵)

اِذْ تَلَقَّوْنَهُ بِاَلْسِنَتِکُمْ وَ تَقُـولُـونَ بِاَفْـواهِکُـمْ مـا لَیْسَ لَکُـمْ بِـهِ عِلْـمٌ وَ تَحْسَبُونَـهُ هَیِّنـا وَ هُوَ عِنْدَ اللّهِ عَظیمٌ

به‌خاطر بیاوریـد زمانی را که به استقبال این دروغ بزرگ رفتیـد و این شایعه را از زبان یکـدیگر می‌گرفتیـد و با دهان خود سخنی می‌گفتید که به آن یقین نداشتید و گمان می‌کردید این مسأله کوچکی است ، در حالی‌که نزد خدابزرگ است ●●●.۱۵ / نور

اِذْ تَمْشـی اُخْتُکَ فَتَقُولُ هَلْ اَدُلُّکُمْ عَلی مَنْ یَکْفُلُهُ فَرَجَعْناکَ اِلی اُمِّکَ کَیْ تَقَرَّ عَیْنُها وَ لا تَحْزَنَ وَ قَتَلْتَ نَفْســا فَنَجَّیْناکَ مِنَ الْغَـمِّ وَ فَتَنّـاکَ فُتُونـا فَلَبِثْتَ سِنینَ فی اَهْلِ مَدْیَنَ ثُمَّ جِئْتَ عَلی قَدَرٍ یا مُوسی

در آن‌هنگـام که خواهرت (در نزدیکی کـاخ فرعون) راه می‌رفت و می‌گفت : آیا خانواده‌ای را به شـما نشان دهم که این نوزاد را کفالت می‌کنـد (و دایه خوبی برای اوست) و به دنبال آن ما تو را به مادرت بازگردانـدیم ، تا چشـمش به تو روشن شود و غمگین نگردد و تو کسی (از فرعونیان) را کشتی، اما ما تو را از اندوه نجات دادیم ، پس از آن سالیانی در میان مردم مدین توقف نمودی و تو را بارها آزمودیم، سپس در زمان مقدر (برای فرمان رسالت) به این‌جا آمدی ●●●.۴۰ / طه

اِذْ جاءَتْهُمُ الرُّسُلُ مِنْ بَیْنِ اَیْدیهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلّا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّهَ قالُوا لَوْ شاءَ رَبُّنا لَاَنْزَلَ مَلائِکَةً فَاِنّـا بِما اُرْسِلْتُـمْ بِهِ کافِـرُونَ

در آن هنگام که رسولان آن‌ها از پیش رو و پشت سـر (و ازهر سو) به سـراغشان آمدند و آن‌ها را به پرستش خدای یگانه دعوت کردنـد آن‌هـا گفتند : اگر پروردگـار مـا می‌خـواست فرشـتگانی نـازل می‌کرد، لـذا مـا بـه آن‌چـه شـمـا مبعوث بـه آن هستیـد ، کافریـم ●●●.۱۴ / فصّلت

اِذْ جاؤُکُـمْ مِنْ فَوْقِکُـمْ وَ مِنْ اَسْفَـلَ مِنْکُـمْ وَ اِذْ زاغَـتِ الْاَبْصارُ وَ بَلَغَـتِ الْقُلُـوبُ الْحَناجِـرَ وَ تَظُنُّـونَ بِـاللّـهِ الظُّنُـونـا

به خـاطر بیاوریـد زمـانی را که آن‌هـا از طرف بالاـ و پایین (شـهر) شـما وارد شدنـد (مـدینه را محاصـره کردنـد) و زمانـی را که

چشم‌ها از شدت وحشت خیره شده بود و جان‌ها به لب رسیده بود و گمان‌های گوناگونبدی به خدا می‌بردید●●●.

۱۰ / احزاب

اِذْ جاءَ رَبَّهُ بِقَلْبٍ سَلیم

به خاطر بیاور هنگامی را که با قلب سلیم به پیشگاه پروردگارش آمد ●●● .۸۴ / صافّات

اِذْ جَعَلَ الَّذینَ کَفَروُا فی قُلوبِهِمُ الْحَمِیَّةَ حَمِیَّةَالْجاهِلِیَّةِ فَأَنْزَلَ اللّهُ سَکینَتَهُ عَلی رَسُولِه وَ عَلَی الْمُؤْمِنینَ وَ اَلْزَمَهُمْ کَلِمَةَ التَّقْوی وَ کانُوا اَحَقَّ بِها وَ اَهْلَها وَ کانَ اللّهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیما

به خاطر بیاورید هنگامی را که کافران در دل‌های خود خشم و نخوت جاهلیت داشتند و (در مقابل)

(۱۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

خداوندآرامش و سکینه را بر رسول خود و مؤمنان نازل فرمود و آن‌ها را به‌تقوی ملزم ساخت که از هر کس شایسته‌تر و اهل و محل آن بودند و خداوند بر همه چیز عالم است ●●●.۲۶ / فتح

اِذْ دَخَلُوا عَلی داوُدَ فَفَزِعَ مِنْهُمْ قالُوا لاتَخَفْ خَصْمانِ بَغی بَعْضُنا عَلی بَعْضٍ فَاحْکُمْ بَیْنَنا بِالْحَقِّ وَ لا تُشْطِطْ وَ اهْدِنا اِلی سَواءِ الصِّراطِ

هنگامی که (بی‌هیچ مقدمه) بر او وارد شدند و اواز مشاهده آن‌ها وحشت کرد ، گفتند: نترس ، دو نفر شاکی هستیم که یکی‌از ما بر دیگری تعدی کرده، اکنون در میان ما به حق داوری کن و ستم روا مدار و ما را به راه راست هدایت فرما ●●●.۲۲ / ص

اِذْ دَخَلُوا عَلَیْهِ فَقالُوا سَلاما قالَ سَلامٌ قَوْمٌ مُنْکَروُنَ

در آن زمان که بر او وارد شدند و گفتند: سلام بر تو، او گفت: سلام بر شما که جمعیتی ناشناخته اید ●●●. ۲۵ / ذاریات

اِذْ دَخَلُوا عَلَیْهِ فَقالُوا سَلاما قالَ اِنّا مِنْکُمْ وَجِلُونَ

هنگامی که بر او وارد شدند و سلام گفتند (ابراهیم) گفت: ما از شما بیمناکیم ●●●.۵۲ / حجر

اِذْ رَا نارا فَقالَ لِاَهْلِهِ امْکُثُوا اِنّی اَنَسْتُ نارا لَعَلّی اتیکُمْ مِنْها بِقَبَسٍ اَوْ اَجِدُ عَلَی النّارِ هُدًی

هنگامی که آتشی (از دور) مشاهده کرد و به خانواده خودگفت : اندکی مکث کنیدکه من آتشی دیدم شاید شعله‌ای‌از آن‌را برای شما بیاورم، یا به‌وسیله این‌آتش راه را پیدا کنم ●●●.۱۰ / طه

اِذْ عُرِضَ عَلَیْهِ بِالْعَشِیِّ الصّافِناتُ الْجِیادُ

به خاطر بیاور هنگامی را که عصرگاهان اسبان چابک تندرو را بر او عرضه داشتند ●●● .۳۱ / ص

اِذْ قالَالْحَوارِیُّونَ یعیسَی ابْنَ مَرْیَمَ هَلْ یَسْتَطیعُ رَبُّکَ اَنْ یُنَزِّلَ عَلَیْنا مائِدَةً مِنَ السَّماءِ قالَ اتَّقُواْ اللّهَ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

در آن هنگام که حواریّون گفتند : ای عیسی بن مریم آیا پروردگار تو می‌تواند مائده‌ای از آسمان نازل کند ؟ او در (پاسخ) گفت : از خدا بپرهیزید اگر باایمان هستید ●●●.۱۱۲ / مائده

اِذْ قالَ اللّهُ یا عیسی اِنّی مُتَوَفّیکَ وَ رافِعُکَ اِلَیَّ وَ مُطَهِّرُکَ مِنَالَّذینَ کَفَرُوا وَ جاعِلُ الَّذینَ اتَّبَعُوکَ فَوْقَ الَّذینَ کَفَرُوا اِلی یَوْمِ الْقِیامَةِ ثُمَّ اِلَیَّ مَرْجِعُکُمْ فَاَحْکُمُ بَیْنَکُمْ فیما کُنْتُمْ فیهِ تَخْتَلِفُونَ

(به یاد آورید) هنگامی را که خدا به عیسی فرمود : من تو را برمی‌گیرم و به سوی خود، بالاـ می‌برم و تو را از کسانی که کافر شدند ، پاک می‌سازم و کسانی راکه از تو پیروی کردند ، تا روز رستاخیز برتر از کسانی که کافر شدند ، قرار می‌دهم، سپس بازگشت شما به سوی من است و در میان شما ، در آن‌چه اختلاف داشتید ، داوری‌می‌کنم ●●●.۵۵ / آل‌عمران

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۷)

اِذْ قالَ اللّهُ یعیسَی ابْنَ مَرْیَمَ اذْکُرْ نِعْمَتی عَلَیْکَ وَ عَلی والِدَتِکَ اِذْ أَیَّدْتُکَ بِرُوحِ الْقُدُسِ تُکَلِّمُ النّاسَ فِی الْمَهدِ وَ کَهْلاً وَ اِذْ عَلَّمْتُکَ

الْکِتبَ وَ الْحِکْمَةَ وَالتَّوْریةَ وَ الْاِنْجیلَ وَ اَذْ تَخْلُقُ مِنَ الطّینِ کَهَیْئَةِ الطَّیْرِ بِاِذْنی فَتَنْفُخُ فیها فَتَکُونُ طَیْرا بِاِذْنی وَ تُبْرِیءُ الْاَکْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ بِاِذْنی وَ اِذْ تُخْرِجُ الْمَوْتی بِاِذْنی وَ اِذْ کَفَفْتُ بَنی آ اِسْرآءِیلَ عَنْکَ اِذْ جِئْتَهُمْ بِالْبَیِّنتِ فَقالَ الَّذینَ کَفَرُواْ مِنْهُمْ اِنْ هذَآ اِلّا سِحْرٌ مُبینٌ

به یاد آور هنگامی را که خداوند به عیسی بن مریم گفت: متذکّر نعمتی که بر تو و مادرت دادم باش ، زمانی که تو رابه وسیله روح القدس تقویت کردم که در گاهواره و به هنگام بزرگی با مردم سخن می‌گفتی و هنگامی که کتاب و حکمت و تورات و انجیل بر تو آموختم و هنگامی که به فرمان من از گل چیزی به صورت پرنده می‌ساختی و در آن می‌دمیدی و به فرمان من پرنده‌ای می‌شد و کور مادرزاد و مبتلا به بیماری پیسی را به فرمان من شفا می‌دادی و مردگان را (نیز) به فرمان من زنده می‌کردی و هنگامی که بنی اسرائیل را از آسیب رسانیدن به تو بازداشتم در آن موقع که دلایل روشن برای آن‌ها آوردی ولی جمعی از کافران آن‌ها گفتند : این‌ها جز سحر آشکار نیست ●●●.۱۱۰ / مائده

اِذْ قالَ لِاَبیهِ وَقَوْمِه ما تَعْبُدُونَ

هنگامی که به پدرش و قومش گفت: چه‌چیز را پرستش می‌کنید ●●● ؟۷۰ / شعراء

اِذْ قالَ لِاَبیهِ وَقَوْمِهِ ماذا تَعْبُدوُنَ

هنگامی که‌به‌پدر و قومش گفت: این‌ها چه‌چیز است که می‌پرستید ●●●؟۸۵ / صافّات

اِذْ قالَ لِاَبیهِ وَقَوْمِه ما هذِهِ التَّماثیلُ الَّتی اَنْتُمْ لَها عاکِفُونَ

آن هنگام که به پدرش (آزر) و قوم او گفت این مجسمه‌های بی‌روحی را که شما همواره پرستش می‌کنید چیست ●●●؟۵۲ / انبیاء

اِذْ قالَ لِاَبیهِ یا اَبَتِ لِمَ تَعْبُدُ ما لا یَسْمَعُ وَلا یُبْصِرُ وَلا یُغْنی عَنْکَ شَیْئا

هنگامی که به پدرش گفت : ای پدر چرا چیزی را پرستش می‌کنی که نمی‌شنود ونمی‌بیند و هیچ مشکلی را از تو حل نمی‌کند ●●● ؟۴۲ / مریم

اِذْ قالَ رَبُّکَ لِلْمَلائِکَةِ اِنّی خالِقٌ بَشَرا مِنْ طینٍ

به خاطر بیاور هنگامی را که پروردگارت به ملائکه گفت : من بشری را از گِل می‌آفرینم ●●● .۷۱ / ص

اِذْ قالَ لِقَوْمِهِ اَلا تَتَّقُونَ

به‌خاطر بیاور هنگامی که به قومش گفت : آیا تقوا پیشه نمی‌کنید ●●● ؟۱۲۴ / صافّات

اِذْ قالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ صالِحٌ اَلا تَتَّقُونَ

هنگامی که صالح به آن‌ها گفت : آیا تقوی پیشه نمی‌کنید ●●● ؟۱۴۲ / شعراء

(۱۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِذْ قالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ لُوطٌ اَلا تَتَّقُونَ

هنگامی که برادرشان لوط به‌آن‌ها گفت: «آیا تقوی پیشه نمی‌کنید ●●●؟»۱۶۱ / شعراء

اِذْ قالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ نُوحٌ اَلا تَتَّقُونَ

هنگامی که برادرشان نوح به آن‌ها گفت ، آیا تقوی پیشه نمی‌کنید ●●● ؟۱۰۶ / شعراء

اِذْ قالَ لَهُمْ اَخُوهُمْ هُودٌ اَلا تَتَّقُونَ

هنگامی که برادرشان هود گفت : آیا تقوی پیشه نمی‌کنید ●●● ؟۱۲۴ / شعراء

اِذْ قالَ لَهُمْ شُعَیْبٌ اَلا تَتَّقُونَ

هنگامی که شعیب به آنها گفت، آیا تقوی پیشه نمی‌کنید ●●● ؟۱۷۷ / شعراء

اِذْ قالَ لَهُ رَبُّهُ اَسْلِمْ قالَ اَسْلَمْتُ لِرَبِّ الْعالَمینَ

(به خاطر بیاورید) هنگامی را که پروردگار به او گفت: اسلام بیاور (و تسلیم در برابر حقّ باش ، او فرمان پروردگار را از جان و دل پذیرفت)، گفت: در برابر پروردگار جهانیان تسلیم شدم ●●●.۱۳۱ / بقره

اِذْ قالَ مُوسی لِاَهْلِه اِنّی انَسْتُ نارا سَأتیکُمْ مِنْها بِخَبَرٍ اَوْأتیکُمْ بِشِهابٍ قَبَسٍ لَعَلَّکُمْ تَصْطَلُونَ

بـه خاطر بیاور هنگامی را که موسی به خانواده خود گفت : من آتشی از دور دیدم (همین‌جا توقف کنید) من به زودی خبری برای شما می‌آورم یا شعله آتشی تا گرم شوید ●●●.۷ / نمل

اِذْ قالَ یُوسُفُ لِاَبیهِ یاَاَبَتِ اِنّی رَأَیْتُ اَحَدَ عَشَرَ کَوْکَبا وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ رَأَیْتُهُمْ لی سجِدینَ

(به خاطر آر) هنگامی را که یوسف به پدرش گفت : پدرم! من در خواب دیدم یازده ستاره و خورشید و ماه در برابر من سجده می‌کنند ●●●.۴ / یوسف

اِذْ قالَتِ امْرَأَتُ عِمْرانَ رَبِّ اِنّی نَذَرْتُ لَکَ ما فی بَطْنی مُحَرَّرا فَتَقَبَّلْ مِنّی اِنَّکَ اَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

(به یاد آورید) هنگامی راکه همسر عمران گفت : خداوندا، آن‌چه را در رَحِم دارم، برای تو نذر کردم که مُحَرَّر (و آزاد، برای خدمت خانه تو) باشد ، از من بپذیر که تو شنوا و دانایی ●●●.۳۵ / آل‌عمران

اِذْ قالَتِ الْمَلائِکَةُ یا مَرْیَمُ اِنَّ اللّهَ یُبَشِّرُکِ بِکَلِمَةٍ مِنْهُاسْمُهُالْمَسیحُ عیسَی ابْنُ مَرْیَمَ وَجیها فِی الدُّنْیا وَ الاخِرَةِ وَ مِنَ الْمُقَرَّبینَ

(به یاد آورید) هنگامی را که فرشتگان گفتند : ای مریم، خداوند تو را به کلمه‌ای (وجود باعظمتی) از طرف خودش بشارت می‌دهد که نامش" مسیح ، عیسی پسر مریم "است ، در حالی که در این جهان و جهان دیگر ، صاحب شخصیت خواهد بود و از مقربان (الهی) است ●●●.۴۵ / آل‌عمران

اِذْ قالُوا لَیُوسُفُ وَ أَخُوهُ اَحَبُّ اِلیآ اَبینا مِنّا وَ نَحْنُ عُصْبَةٌ اِنَّ اَبانا لَفی ضَللٍ مُبینٍ

هنگامی که (برادران) گفتند یوسف و برادرش (بنیامین) نزد پدر از ما محبوب‌ترند درحالی که ما نیرومندتریم ، مسلما پدر ما، در گمراهی آشکار است ●●●.۸ / یوسف

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۹)

اِذْ نادیهُ رَبُّهُ بِالْوادِ الْمُقَدَّسِ طُویً

در آن هنگام که پروردگارش او را در سرزمین مقدس « طوی » صدا زد (و گفت ●●● :) .۱۶ / نازعات

اِذْ نادی رَبَّهُ نِداءً خَفِیّا

در آن هنگام که پروردگارش را در خلوتگاه (عبادت) خواند ●●●.۳ / مریم

اِذْ نَجَّیْناهُ وَ اَهْلَهُ اَجْمَعینَ

به خاطر بیاور زمانی را که او و خاندانش ، همگی را نجات دادیم ●●●.۱۳۴ / صافّات

اِذْ نُسَوّیکُمْ بِرَبِّ الْعالَمینَ

چون شما را با پروردگار عالمیان برابر می‌شمردیم ●●●.۹۸ / شعراء

اُذنَ لِلَّذینَ یُقاتِلُونَ بِاَنَّهُمْ ظُلِمُوا وَ اِنَّ اللّهَ عَلی نَصْرِهِمْ لَقَدیرٌ

به آنها که جنگ بر آنان تحمیل شده ، اجازه جهاد داده شده است ، چرا که مورد ستم قرار گرفته‌اند و خدا قادر بر نصرت آنها است ●●●.۳۹ / حج

اِذْهَبا اِلی فِرْعَوْنَ اِنَّهُ طَغی

بـه سـوی فرعـون بـرویـد کـه طغیان کـرده است ●●●.۴۳ / طه

اِذْهَبْ اِلـیفِرْعَـوْنَ اِنَّهُ طَغـی

بــرو بــه سـوی فرعـون کـــه او طغیـــان کـرده اســـت ●●●.۲۴ / طه، ۱۷ / نازعات

اِذْهَبْ اَنْـتَ وَاَخُوکَ بِـایـاتـی وَلا تَنِیـا فـی ذِکْـری

تـو و بـرادرت بـــا آیـات مـن بـه‌سـوی فرعـون برویـد و در یـاد من کوتاهـی نکنید ●●●.۴۲ / طه

اِذْهَبْ بِکِتابـی هـــذا فَـأَلْقِـهْ اِلَیْهِـمْ ثُـمَّ تَـوَلَّ عَنْهُـمْ فَانْظُـرْ مـاذا یَـرْجِعُـــونَ

ایـن نـامه مرا ببـر و بر آنهـا بیفکـن سـپس برگـرد (و در گوشـــه‌ای توقف کـن) ببین آنهـا چه عکـس‌العملـی نشـــان می‌دهنــد ●●● .۲۸ / نمل

اِذْهَبُوا بِقَمیصــی هـذا فَـاَلْقُـوهُ عَلـی وَجْـهِ اَبی یَأْتِ بَصیـرا وَأْتُونــی بِاَهْلِکُـمْ اَجْمَعیـنَ

این پیراهن مرا ببرید و به صورت پدرم بیندازید، بینا می‌شود و همگی خانواده نزد من آییـد ●●● .۹۳ / یوسف

اِذْ هُـمْ عَلَیْها قُعُـودٌ

هنگامی که در کنار آن نشسته بـودند ●●● .۶ / بروج

اِذْ هَمَّـتْ طآئِفَتـانِ مِنْکُـمْ اَنْ تَفْشَـلا وَاللّـهُ وَلِیُّهُمـا وَعَلَـی اللّـهِ فَلْیَتَـوَکَّـلِ الْمُـؤْمِنُـونَ

(و به یادآور) زمانی را که دو طایفه از شـما تصـمیم گرفتنـد سـستی نشان دهنـد (و از وسط راه بازگردنـد) و خـداونـد پشتیبـان آنها بـود (و به آنهـا کمک کـرد که از ایـن فکـر باز گردنـد) و افراد با ایمان بایـد تنهـا بـر خـدا توکــل کننـــد●●●. ۱۲۲ / آل‌عمران

(۲۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِذْ یَتَلَقَّـی الْمُتَلَقِّیـانِ عَـنِ الْیَمینِ وَعَـنِ الشِّمـالِ قَعیـدٌ

بـه خـاطر بیـاورید هنگـامی کـه دو فـرشـــته راســـت و چــپ کــه مـلازم انســـان هسـتنـد، اعمـال او را دریـافـت می‌دارنـد ●●●.۱۷ / ق

اِذْ یَغْشَی السِّدْرَةَ ما یَغْشی

در آن هنگام‌که چیزی (نور خیره‌کننده‌ای) سدرة المنتهی را پوشانده بود ●●●.۱۶ / نجم

اِذْ یُریکَهُمُ اللّهُ فی مَنامِکَ قَلیلاً وَلَوْ اَریکَهُمْ کَثیرا لَفَشِلْتُمْ وَلَتَنزَعْتُمْفِی الاَمْرِ وَلکِنَّ اللّهَ سَلَّمَ اِنَّهُ عَلیـمٌ بِــذاتِ الصُّـــدُورِ

در آن موقع خداوند تعداد آنها را در خواب به تو کم نشان داد و اگر فراوان نشان می‌داد مسلما سست می‌شدید و (درباره شروع به جنگ به آنها) کارتان به اختلاف می‌کشید، ولی خداوند (شما را از همه این‌ها) سالـم نگهداشت ، خداونـد به آن‌چه درون سینه‌هـــا است دانـا است ●●●.۴۳ / انفال

اِذْ یُغَشّیکُـمُ النُّعاسَ اَمَنَـةً مِنْهُ وَیُنَـزِّلُ عَلَیْکُـمْ مِنَ‌السَّمـآءِ مـآءً لِیُطَهِّرَکُمْ بِهِ وَیُذْهِبَ عَنْکُمْ رِجْزَ الشَّیْطـنِ وَلِیَرْبِطَ عَلـی قُلُوبِکُـمْ وَیُثَبِّـتَ بِهِ الاَقْـــدامَ

(به‌خـاطر بیاوریـد) هنگـامی را که خواب سبکی که مـایه آرامش از نـاحیه خـدابود شـما را فرو گرفت و آبی از آسـمان برای شـما فروفرسـتاد تا با آن شـما را پاک و پلیدی شـیطان را از شما دور سازد و دل‌های شما را محکم و گام‌هـا را بـا آن ثابـت دارد●●● . ۱۱ / انفال

اِذْ یَقُولُ الْمُنفِقُـونَ وَالَّذیـنَ فـی قُلُوبِهِـمْ مَرَضٌ غَـرَّ هآؤُلآءِ دینُهُمْ وَمَنْ یَتَوَکَّـلْ عَلَی اللّـهِ فَـاِنَّ اللّـهَ عَزیـزٌ حَکیـمٌ

به‌هنگـامی که منافقـان و آن‌هـا‌که دردل‌هایشان‌بیمـاری‌بود می گفتنـد: این گروه(مسـلمانان)رادینشـان مغرور ساخته و هرکس بر خـدا

توکل کند (پیروزمی گردد) خداوند عزیز و حکیم است ●●●.۴۹ / انفال

اِذْ یُوحی رَبُّکَ اِلَی الْمَلآئِکَةِ اَنّی مَعَکُمْ فَثَبِّتُوا الَّذینَ ءَامَنُوا سَأُلْقی فیقُلُوبِ الَّذینَ کَفَرُوا الرُّعْبَ فَاضْرِبُوا فَوْقَ الاْعْناقِ وَاضْرِبُوا مِنْهُمْ کُلَّ بَنانٍ

(به‌خاطر بیاورید) موقعی را که پروردگارت به فرشتگانی وحی کرد من با شما هستم کسانی را که ایمان آورده‌اند ثابت قدم بدارید، به‌زودی در دل‌های کافران ترس و وحشت می‌افکنم ضربه‌ها را بر بالاتر از گردن (بر سرهای دشمنان) فرود آرید ودست و پای آن‌ها را از کار بیندازید ●●● .۱۲ / انفال

اَرَأَیْتَ الَّذی یُکَذِّبُ بِالدّینِ

آیا کسی که روز جزا را پیوسته انکار می‌کند ، مشاهده کردی ●●● ؟۱ / ماعون

اَرَأَیْتَ الَّذی یَنْهی

به من خبر ده آیا کسی که نهی می‌کند ●●● ...۹ / علق

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۲۱)

اَرَأَیْتَ اِنْ کانَ عَلَی الْهُدی

به من خبر ده اگر این بنده بر طریق هدایت باشد ●●●،۱۱ / علق

اَرَأَیْتَ اِنْ کَذَّبَ وَ تَوَلّی

به من خبر ده اگر (این طغیانگر) تکذیب حق کند و به آن پشت نماید ، (چه سرنوشت دردناکی خواهد داشت ●●● ؟)۱۳ / علق

اَرَاَیْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلهَهُ هَویهُ اَفَاَنْتَ تَکُونُ عَلَیْهِ وَکیلاً

آیا دیدی کسی را که هوای نفس خویش را معبود خود برگزیده است ؟ آیا تو می‌توانی او را هدایت کنی ؟ یا به دفاع از او برخیزی ●●● ؟۴۳ / فرقان

اِرْجِعْ اِلَیهِمْ فَلَنَأْتِیَنَّهُمْ بِجُنُودٍ لا قِبَلَ لَهُمْ بِها وَ لَنُخْرِجَنَّهُمْ مِنْها اَذِلَّةً وَ هُمْ صاغِرُونَ

به سوی آن‌ها بازگرد (و اعلام کن) با لشکرهایی به سراغ آن‌ها می‌آییم که قدرت مقابله با آن‌را نداشته باشند و آن‌ها را از آن (سرزمین آباد) به صورت ذلیلان و در عین حقارت بیرون می‌رانیم ●●● .۳۷ / نمل

اِرْجِعُوا اِلی اَبیکُمْ فَقُولُوا یاَبانا اِنَّ ابْنَکَ سَرَقَ وَ ما شَهِدْنا اِلاّ بِما عَلِمْنا وَ ما کُنّا لِلْغَیْبِ حفِظینَ

شما به‌سوی پدرتان باز گردید و بگویید پدر (جان) پسرت دزدی کرد و ما جز به آن‌چه می‌دانستیم گواهی ندادیم و ما از غیب آگاه نبودیم ●●●.۸۱ / یوسف

اِرْجِعی اِلی رَبِّکِ راضِیَةً مَرْضِیَّةً

به سوی پروردگارت بازگرد، در حالی که هم تو از او خشنودی و هم او از تو خشنود است ●●●.۲۸ / فجر

اَرْسِلْهُ مَعَناغَدَا یَرْتَعْ وَ یَلْعَبْ وَ اِنّا لَهُ لَحفِظُونَ

او را فردا با ما (به خارج شهر) بفرست تا غذای کافی بخورد و بازی و تفریح کند و ما حافظ او هستیم ●●●.۱۲ / یوسف

اُرْکُضْ بِرِجْلِکَ هذا مُغْتَسَلٌ بارِدٌ وَ شَرابٌ

(به او گفتیم :) پای خود را بر زمین بکوب ، این ، چشمه آبی خنک برای شستشو و نوشیدن است ●●● .۴۲ / ص

اِرَمَ ذاتِ الْعِمـادِ

و بـا آن شهـر « ارم » بـا عظمت ●●● .۷ / فجر

اَزِفَتِ الْاَزِفَـةُ

آنچـه بایـد نزدیک شـود ، نـزدیـک شـده اسـت (و قیـامـت فرا مـی‌رسـد ●●●) .۵۷ / نجم

(۲۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَسْبابَ السَّمواتِ فَاطَّلِعَ اِلیالِهِمُوسی وَ اِنّی لَاَظُنُّهُ کاذِبا وَ کَذلِکَ زُیِّنَ لِفِرْعَوْنَ سُوءُ عَمَلِه وَ صُدَّ عَنِ‌السَّبیلِ وَ ما کَیْدُ فِرْعَوْنَ اِلّا فیتَبابٍ

وسایل (صعود به) آسمان‌ها، تا از خدای موسی آگاه شوم، هرچند گمان می کنم او دروغ‌گو باشد، این‌چنین اعمال بد فرعون در نظرش زینت داده شده بود و او را از راه حق بازداشت و توطئه فرعون (و فرعون صفتان) جـز بـه نـابـودی نمی‌انجـامـد ●●●.۳۷ / مؤمن

اِسْتَجیبُوا لِرَبِّکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَأْتِیَ یَوْمٌ لا مَرَدَّ لَهُ مِنَ اللّهِ ما لَکُمْ مِنْ مَلْجَأٍ یَوْمَئِذٍ وَ ما لَکُمْ مِنْ نَکیرٍ

اجابت‌کنیـددعوت پروردگـارخودرا پیش‌از آن‌کـه روزی‌فرارسـدکه دیگربـازگشتی‌برای آن‌دربرابراراده‌خـدا نیست و درآن‌روز نه‌پناهگاهی‌دارید و نـه مدافعی ●●●.۴۷ / شوری

اِسْتَحْوَذَ عَلَیْهِمُ الشَّیْطانُ فَاَنْسهُمْ ذِکْرَ اللّهِ اُولئِکَ حِزْبُ الشَّیْطانِ اَلا اِنَّ حِزْبَ الشَّیْطانِ هُمُ الْخاسِرُونَ

شیطان بر آن‌ها چیره شده و یاد خدا را از خاطر برده است، آن‌ها حزب شیطانند، بدانید حزب شیطان زیانکارانند ●●●.۱۹ / مجادله

اِسْتَغْفِرْ لَهُمْ اَوْ لاـ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ اِنْ تَسْتَغْفِرْ لَهُمْ سَبْعینَ مَرَّةً فَلَنْ یَغْفِرَ اللّهُ لَهُمْ ذلِکَ بِاَنَّهُمْ کَفَرُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَاللّهُ لاـ یَهْدِی الْقَوْمَ الْفاسِقینَ

چه برای آن‌ها استغفار کنی و چه نکنی، (حتی) اگر هفتاد بار برای آن‌ها استغفار کنی، هرگز خداوند آن‌ها را نمی‌آمرزد، چراکه آن‌ها خدا و پیامبرش را انکار کردند و خداوند جمعیت فاسقان را هدایت نمی‌کنـد ●●●.۸۰ / توبه

اِستِکْبارا فِی الاَرْضِ وَ مَکْرَ السَّیِءِ وَ لاـ یَحیقُ الْمَکْرُ السَّیِّءُ اِلاّـ بِاَهْلِهِ فَهَلْ یَنْظُرُونَ اِلّا سُنَّتَ الاَوَّلینَ فَلَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّهِ تَبْدیلاً وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّتِ اللّهِ تَحْویلاً

این‌ها همه به خاطر آن بود که استکبار در زمین ورزیدند و حیله‌گری‌های سوء داشتند، اما این حیله‌گری‌های سوء تنها دامان صاحبانش را می‌گیرد، آیا آن‌ها چیزی جز سنّت پیشینیان (و عذاب‌های دردناک آن‌ها) را انتظاردارند؟ هرگزبرای سنت‌خدا تبدیلی‌نخواهی یافت و هرگز برای سنّت الهی تغییری‌نمی‌یابی ●●●.۴۳ / فاطر

اَسْکِنُوهُنَّ مِنْ حَیْثُ سَکَنْتُمْ مِنْ وُجْدِکُمْ وَ لا تُضارُّوهُنَّ لِتُضَیِّقُوا عَلَیْهِنَّ وَ اِنْ کُنَّ اُولاتِ حَمْلٍ فَأَنْفِقُوا عَلَیْهِنَّ حَتّی یَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ فَإِنْ اَرْضَعْنَ لَکُمْ فَاتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ وَ اْتَمِرُوا بَیْنَکُمْ بِمَعْرُوفٍ وَ اِنْ تَعاسَرْتُمْ فَسَتُرْضِعُ لَهُ اُخْری

آن‌ها (زنان مطلّقه) را هرجا خودتان سکونت دارید و در توانایی شما است، سکونت دهید و به آن‌ها زیان نرسانید تا کار را بر آنان تنگ کنید (و مجبور به ترک منزل شوند) و هرگاه باردار شوند، نفقه آن‌ها را بپردازید

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۲۳)

تا وضع حمل کنند و اگر برای شما فرزند را شیر دهند ، پاداش آن‌ها را بپردازید و (درباره فرزندان کار را) با مشاوره شایسته‌انجام‌دهید و اگر به‌توافق‌نرسیدید، زن دیگری‌شیردادن آن‌بچه را برعهده‌می گیرد ●●●.۶ / طلاق

اُسْلُکْ یَدَکَ فی جَیْبِکَ تَخْرُجْ بَیْضاءَ مِنْ غَیْرِ سُوءٍ وَاضْمُمْ اِلَیْکَ جَناحَکَ مِنَ‌الرَّهْبِ فَذانِکَ بُرْهانانِ مِنْ رَبِّکَ اِلی فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ اِنَّهُمْ کانُوا قَوْما فاسِقینَ

دستت را در گریبانت فرو بر، هنگامی که خارج می‌شود، سفید و درخشنده است و بدون عیب و نقص و دستهایت را بر

سینـه‌ات بگـذار تـا تـرس و وحشـت از تـو دور شـود ، ایـن دو برهـان روشـن از پروردگارت به‌سوی فرعون و اطرافیـان او است که آن‌ها قوم فاسقـی هستند ●●●.۳۲ / قصص

اَسْمِعْ بِهِـمْ وَ اَبْصِـرْ یَـوْمَ یَـأْتُـونَنـا لکِـنِ الظّـالِمُـونَ الْیَـوْمَ فـی ضَـلالٍ مُبیـنٍ

چه گوش‌هـای شـنوا و چه چشم‌هـای بینایی (در آن روز) که نزد ما می‌آینـد پیـدا می‌کننـد؟ ولی این سـتمگران امروز در گمراهی آشکارند ●●● .۳۸ / مریم

اَشِحَّةً عَلَیْکُمْ فَاِذا جاءَ الْخَوْفُ رَأَیْتَهُمْ یَنْظُرُونَ اِلَیْکَ تَدُورُاَعْیُنُهُمْ کَالَّذی یُغْشـی عَلَیْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاِذا ذَهَبَ الْخَوْفُ سَلَقُوکُمْ بِاَلْسِنَةٍ حِدادٍ اَشِحَّةً عَلَی الْخَیْرِ اُولئِکَ لَمْ یُؤمِنُوا فَاَحْبَطَ اللّهُ اَعْمالَهُمْ وَ کانَ ذلِکَ عَلَـی اللّـهِ یَسیرا

آن‌ها در همه‌چیز نسبت به شما بخیلند و هنگامی که لحظات ترس و بحرانی پیش آید مشاهده می‌کنی آن‌چنان به تو نگاه می‌کنند و چشم‌هایشان در حدقه می‌چرخد که گویی می‌خواهند قالب تهی کنند ، اما هنگامی که حالت خوف و ترس فرونشست زبان‌های تند و خشن خود را با انبوهی از خشم و عصبانیت بر شما می‌گشایند (و سهم خود را از غنایم مطالبه می‌کنند) در حالی که در آن نیز حریص و بخیلند ، آن‌ها هرگز ایمان نیاورده‌اند لـذا خداوند اعمالشـان را حبط و نابـود کرد و این کـار بر خـدا آسان است●●●. ۱۹ / احزاب

اِشْتَرَوْا بِأیتِ اللّهِ ثَمَنا قَلیلاً فَصَدُّوا عَنْ سَبیلِه اِنَّهُمْ ساّءَ ما کانُوا یَعْمَلُونَ

آن‌ها آیات خـدا را بـه بهـای کمی فـروختنـد و (مـردم را) از راه او بـازداشـتنـد ، آن‌ها اعمال بـدی انجام مـی‌دادند ●●●.۹ / توبه

اُشْدُدْ بِـه اَزْری

به‌وسیله‌اوپشتم را محکم کن ●●● .۳۱ / طه

اَصْحابُ الْجَنَّـةِ یَوْمَئِـذٍ خَیْـرٌ مُسْتَقَـرّا وَ اَحْسَـنُ مَقیـلاً

بهشتیان در آن روز قرارگاهشـان ازهمه بهتـر و استراحت‌گاهشان نیکوتر است ●●●.۲۴ / فرقان

اِصْبِرْ عَلـی مـا یَقُـولُـونَ وَ اذْکُـرْ عَبْدَنـا داوُدَ ذَا الاَیْـدِ اِنَّـهُ اَوّابٌ

در برابر آن‌چه می‌گوینـد، شکیبـاش و به‌خاطر بیاور بنده‌ما داوود صاحب قدرت و توبه کار را ●●● .۱۷ / ص

(۲۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَصْطَفَی الْبَناتِ عَلَـی الْبَنیـنَ

آیا دختران را بر پسـران ترجیـح داده ●●● ؟۱۵۳ / صافّات

اِصْلَوْهَا الْیَـوْمَ بِمـا کُنْتُـمْ تَکْفُرُونَ

امـروز وارد آن شویـد و به آتش آن بسوزیـد، به خاطـر کفـری که داشتیـد ●●●.۶۴ / یس

اِصْلَوْها فَاصْبِرُوا اَوْ لا تَصْبِرُوا سَواءٌ عَلَیْکُمْ اِنَّما تُجْزَوْنَ ما کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

در آن وارد شویـد و بسوزیـد ، می‌خواهیـد صبر کنیـد یا نکنیـد، برای شمـا تفاوتی نمی‌کنـد، چراکه تنها بـه اعمالتـان جـزا داده مـی‌شویـد ●●●.۱۶ / طور

اَطَّلَعَ الْغَیْبَ اَمِاتَّخَذَ عِنْدَالرَّحمنِ عَهْدا

آیا او از اسـرار غیب مطلع گشته ، یا نزد خـدا عهد و پیمانـی گرفتـه است ●●● ؟۷۸ / مریم

اَعَدَّ اللّهُ لَهُمْ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیها ذلِکَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ

خـداونـد برای آن‌هـا باغ‌هایـی از بهشـت فراهم ساخته که نهرها از زیـر درختانـش جـاری است ، جاودانه در آن خواهنـد بود

و ایـن رستگـاری (و پیـروزی) بزرگـی اسـت ●●●.۸۹ / توبه

اَعَدَّ اللّـهُ لَهُـمْ عَذابـا شَـدیـدا اِنَّهُـمْ سـاءَ مـا كانُـوا یَعْمَلُـونَ

خداوند عذاب شدیدی برای آن‌ها فراهم ساخته ، زیرا اعمالی را که انجام می‌دهند، بد است ●●● .۱۵ / مجادله

اَعَدَّ اللّهُ لَهُـمْ عَذابا شَدیـدا فَاتَّقُـوا اللّهَ یا اُولِـی الاَلْبـابِ الَّذیـنَ امَنُوا قَدْ أَنْزَلَ اللّهُ اِلَیْكُمْ ذِكْرا

خداونـد عـذاب شدیدی برای آن‌ها فراهم ساخته ، از مخالفت فرمان خدا بپرهیزید، ای صاحبان خرد! ای‌کسانی که ایمان آورده‌اید! (زیرا) خداوند چیزی را که مایه تذکر شما است، بر شما نازل کرده است ●●● .۱۰ / طلاق

اِعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ یُحْیِـی الاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها قَدْ بَیَّنّا لَكُمُ الْآیاتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

بـدانیـد خداونـد زمیـن را بعـد از مرگ آن زنـده می‌کنـد ، ما آیـات (خـود) را برای شـمـا بیـان کـردیـم شایـد انـدیشه کنیـد ●●●.۱۷ / حدید

اِعْلَمُوآا اَنَّ اللّـهَ شَـدیـدُ الْعِقـابِ وَ اَنَّ اللّـهَ غَفُـورٌ رَحیـمٌ

بدانید خدا دارای مجـازات شدیـد و (در عیـن حال) آمرزنـده و مهربان است ●●● .۹۸ / مائده

اِعْلَمُوا اَنَّمَاالْحَیوةُالـدُّنْیالَعِبٌ وَلَهْـوٌ وَزینَـةٌوَتَفاخُرٌبَیْنَكُمْوَتَكاثُرٌفِی‌الاَمْوالِ وَالاَوْلادِكَمَثَـلِ غَیْثٍ اَعْجَبَ الْكُفّارَنَباتُهُ‌ثُمَّ‌یَهیجُ‌فَتَریهُ‌مُصْفَرّا‌ثُمَّ‌یَكُونُ‌حُطاما وَ فِی‌الاخِرَةِعَذابٌ شَدیدٌوَمَغْفِرَةٌ مِنَ‌اللّهِ وَ رِضْوانٌ وَ مَا الْحَیـوةُ الدُّنْیـا اِلاّ مَتـاعُ الْغُرُورِ

بدانید زندگی دنیا، تنها بازی و سرگرمی و تجمل پرستی و تفاخر در میان شما و افزون طلبی در اموال و فرزندان است، مانند بارانی که محصولش کشاورزان را در شگفتی فرومی‌برد، سپس خشک می‌شود ، به

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۲۵)

گونـه‌ای که آن را زرد رنگ می‌بینـی ، سپس تبدیل به کاه می‌شود و در آخرت ، یا عذاب‌شدید است یا مغفرت و رضـای الهـی و (به هر حال) زندگـی دنیا چیزی جز متاع غرور نیست ●●● .۲۰ / حدید

اَعِنْدَهُ عِلْـمُ الْغَیْـبِ فَهُوَ یَری

آیا نزد او علم غیب است و می‌بیند (که دیگران می‌توانند گناهان او را بر دوش گیرند ●●●) .۳۵ / نجم

اَفَاَصْفكُمْ رَبُّكُـمْ بِالْبَنیـنَ وَ اتَّخَـذَ مِنَ الْمَلائِكَـةِ اِناثااِنَّكُمْ لَتَقُولُونَ قَوْلاً عَظیما

آیا پروردگار شـما پسران را مخصوص شما قرارداد و خودش دخترانی از فرشتگان انتخاب کرد ؟ شما سخن بزرگ (و بسیار زشتی) می‌گویید ●●● .۴۰ / اسراء

اَفَاَمِنَ الَّذینَ مَكَرُوا السَّیِّئاتِ اَنْ یَخْسِفَ اللّهُ‌بِهِمُ‌الاَرْضَ اَوْ یَأْتِیَهُمُ الْعَذابُ مِنْ حَیْثُ لا یَشْعُرُونَ

آیا توطئـه‌گـران از این عـذاب الهـی ایمـن گشـتنـد که ممکـن است خـدا آن‌هـا را در زمیـن فـرو بـرد و یا مجـازات (حـق) از آن‌جـا که انتظـارش را ندارنـد به سراغشـان بیایـد ●●● .۴۵ / نحل

اَفَاَمِنَ اَهْـلُ الْقُـریآ اَنْ یَـأْتِیَهُـمْ بَـأْسُنـا بَیـاتـا وَ هُـمْ نـآئِمُـونَ

آیـا اهـل ایـن آبـادی‌هـا از ایـن ایمـن هسـتنـد کـه عـذاب مـا شـبـانـه بـه سـراغ آن‌هـا بیـایـد در حـالـی کـه در خـواب بـاشند ●●●؟۹۷ / اعراف

اَفَاَمِنْتُمْ اَنْ یَخْسِفَ بِكُمْ جانِبَ الْبَرِّ اَوْیُرْسِلَ عَلَیْكُمْ‌حاصِباثُمَّ لا تَجِدُوا لَكُمْ وَكیلاً

آیا از این ایمن هستید که در خشکی (با یک زلزله شدید) شما را در زمین فروبرد یا طوفانی از سنگریزه بر شما بفرستـد (و در آن مدفونتـان کند) سپس حافـظ (و یـاوری) برای خود نیابید ●●●؟۶۸ / اسراء

اَفَأَمِنُوا اَنْ تَأْتِیَهُمْ غشِیَةٌ مِنْ عَذابِ اللّهِ اَوْ تَأْتِیَهُمُ السّاعَةُ بَغْتَةً وَ هُمْ لا یَشْعُرُونَ

آیا از این ایمن هستند که عذاب فراگیری از ناحیه خدا به سراغ آن‌ها بیاید یا ساعت رستاخیز ناگهان فرا رسد در حالی که آن‌ها متوجه نیستند ●●● .۱۰۷ / یوسف

اَفَاَمِنُوا مَکْرَ اللّهِ فَلا یَأْمَنُ مَکْرَاللّهِ اِلاَّ الْقَوْمُ الْخاسِرُونَ

آیا آن‌ها از مکر الهی غافلند در حالی که از مکر (و مجازات) خدا جز زیان‌کاران ایمن نخواهند بود ●●●.۹۹ / اعراف

اَفَأَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ اَوْ تَهْدِی الْعُمْیَ وَ مَنْ کانَ فی ضَلالٍ مُبینٍ

آیا تو می‌توانی سخن خود را به گوش کران برسانی ، یا کوران و کسانی را که در ضلال مبین هستند ، هدایت کنی ●●● .۴۰ / زخرف

اَفَبِعَذابِنا یَسْتَعْجِلُونَ

آیا برای‌عذاب ما عجله می‌کنند ●●● ؟۲۰۴ / شعراء، ۱۷۶ / صافّات

(۲۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَفَبِهذَا الْحَدیثِ اَنْتُمْ مُدْهِنُونَ

آیا این سخن را (این قرآن را با اوصافی که گفته شد) سست و کوچک می‌شمرید ●●● ؟۸۱ / واقعه

اَفْتَری عَلَیاللّهِ کَذِبا اَمْ بِهِ جِنَّةٌ بَلِ الَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْاخِرَةِ فِیالْعَذابِ وَالضَّلالِ الْبَعیدِ

آیا او بر خدا دروغ بسته؟ یا به نوعی جنون گرفتار است؟ (چنین نیست) بلکه آن‌ها که به‌آخرت ایمان نمی‌آورند در عذاب و گمراهی دوری‌هستند (و نشانه‌گمراهی آن‌ها همین‌انکار شدیدآن‌ها است ●●●) .۸ / سبأ

اَفَتَطْمَعُونَ اَنْ یُؤمِنُوا لَکُمْ وَ قَدْ کانَ فَریقٌ مِنْهُمْ یَسْمَعُونَ کَلامَ اللّهِ ثُمَّ یُحَرِّفُونَهُ مِنْ بَعْدِ ما عَقَلُوهُ وَ هُمْ یَعْلَمُونَ

آیا انتظار دارید به (آیین) شما ایمان بیاورند ، با این‌که عدّه‌ای از آن‌ها سخنان خدا را می‌شنیدند و پس از فهمیدن، آن را تحریف می‌کردند، در حالی که علم و اطلاع داشتند ●●●.۷۵ / بقره

اَفَتُمارُونَهُ عَلی مایَری

آیا با او درباره آنچه دیده مجادله می‌کنید ●●● .۱۲ / نجم

اَفَحَسِبَ الَّذینَ کَفَرُوا اَنْ یَتَّخِذُوا عِبادی مِنْ دُونی اَوْلِیاءَ اِنّا اَعْتَدْنا جَهَنَّمَ لِلْکافِرینَ نُزُلاً

آیا کافران گمان کردند می‌توانند بندگان مرا به جای من اولیای خود انتخاب کنند. ما برای کافران جهنم را منزلگاه قرار دادیم ●●● .۱۰۲ / کهف

اَفَحَسِبْتُمْ اَنَّما خَلَقْناکُمْ عَبَثا وَ اَنَّکُمْ اِلَیْنا لا تُرْجَعُونَ

ولی آیا گمان کرده‌اید که ما شما را بیهوده آفریده‌ایم و به سوی ما بازگشت نخواهید کرد ●●●؟۱۱۵ / مؤمنون

اَفَحُکْمَ الْجاهِلِیَّةِ یَبْغُونَ وَ مَنْ اَحْسَنُ مِنَ اللّهِ حُکْما لِقَوْمٍ یُوقِنُونَ

آیا آن‌ها حکم جاهلیّت را (از تو) می‌خواهند و چه کسی برای افراد باایمان بهتر از خدا حکم می‌کند ●●●.۵۰ / مائده

اَفَرَاَیْتَ الَّذی کَفَرَ بِایاتِنا وَ قالَ لَاُوتَیَنَّ مالاً وَ وَلَدا

آیا ندیدی کسی را که آیات ما را انکار کرد و گفت: اموال و فرزندان فراوانی نصیبم خواهد شد ●●●.۷۷ / مریم

اَفَرَأَیْتَ الَّذی تَوَلّی

آیا آن‌کس را که از اسلام (انفاق) روی گردان شد ، مشاهده کردی ●●● ؟۳۳ / نجم

اَفَرَأَیْتَ اِنْ مَتَّعْناهُمْ سِنینَ

اگر ما سالیان دیگری آنها را از این زندگی بهره‌مند سازیم ●●● ... ۲۰۵. / شعراء

اَفَرَأَیْتَ مَنِ اتَّخَذَ اِلهَهُ هَویهُ وَ اَضَلَّهُ اللّهُ عَلی عِلْمٍ وَ خَتَمَ عَلی سَمْعِهِ وَ قَلْبِهِ وَ جَعَلَ عَلی بَصَرِهِ غِشاوَةً فَمَنْ یَهْدیهِ مِنْ بَعْدِ اللّهِ اَفَلا تَذَکَّرُونَ

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۲۷)

آیا دیدی کسی را که معبود خود را هوای نفس خویش قرار داده ؟ و خداوند او را با آگاهی (بر این‌که شایسته هدایت نیست) گمراه‌ساخته و بر گوش و قلبش مُهرزده و برچشمش پرده‌ای‌افکنده، با این‌حال چه‌کسی می‌تواند غیرازخدا اورا هدایت‌کند؟ آیا متذکر نمی‌شوید ●●● ؟۲۳ / جاثیه

اَفَرَأَیْتُمُ اللّاتَ وَ الْعُزّی

به من خبر دهید آیا بت‌های « لات » و « عزی ●●● » ...۱۹ / نجم

اَفَرَأَیْتُمُ الْماءَ الَّذی تَشْرَبُونَ

آیا به آبی که می‌نوشید، اندیشیده‌اید ●●● ؟۶۸ / واقعه

اَفَرَأَیْتُمُ النّارَ الَّتی تُورُونَ

آیا درباره آتشی که می‌افروزید ، فکر کرده‌اید ●●● ؟۷۱ / واقعه

اَفَرَأَیْتُمْ ما تَحْرُثُونَ

آیاهیچ‌درباره‌آن‌چه کِشت می کنید،اندیشیده‌اید ●●● ؟۶۳ / واقعه

اَفَرَاَیْتُمْ ما تُمْنُونَ

آیا از نطفه‌ای که در رَحِم می‌ریزید ، آگاهید ●●● ؟۵۸ / واقعه

اَفَسِحْرٌ هذا اَمْ اَنْتُمْ لا تُبْصِرُونَ

آیا این سحر است ؟ یا شما نمی‌بینید ●●● .۱۵ / طور

اَفَعَیینا بِالْخَلْقِ الاَوَّلِ بَلْ هُمْ فی لَبْسٍ مِنْ خَلْقٍ جَدیدٍ

آیا ما از آفرینش نخستین عاجز ماندیم (که قادر بر آفرینش رستاخیز نباشیم) ولی آنها (بااین همه دلایل روشن) باز در آفرینش جدید تردید دارند ●●● .۱۵ / ق

اَفَغَیْرَ اللّهِ اَبْتَغی حَکَما وَ هُوَ الَّذیآ اَنزَلَ اِلَیْکُمُ الْکِتبَ مُفَصَّلاً وَ الَّذینَ ءاتَیْنهُمُ الْکِتبَ یَعْلَمُونَ اَنَّهُ مُنَزَّلٌ مِنْ رَبِّکَ بِالْحَقِّ فَلا تَکُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرینَ

آیا (با این حال) غیر خدا را به داوری بطلبم در حالی که او است که این کتاب آسمانی را که همه چیز در آن آمده فرستاده است و آنها که کتاب آسمانی به آنان داده‌ایم می‌دانند که این کتاب به حق از طرف پروردگارت نازل شده بنابراین هرگز از تردیدکنندگان مباش ●●● .۱۱۴ /انعام

اَفَغَیْرَ دینِ اللّهِ یَبْغُونَ وَ لَهُ اَسْلَمَ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ طَوْعا وَ کَرْها وَ اِلَیْهِ یُرْجَعُونَ

آیا آنها غیر از آیین خدا می‌طلبند؟ (آیین او همین اسلام است) و تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند ، از روی اختیار یا از روی اجبار، در برابر (فرمان) او تسلیمند و همه به سوی او بازگردانده می‌شوند ●●● .۸۳ / آل‌عمران

(۲۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَفَلا یَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ وَ لَوْ كانَ مِنْ عِنْدِ غَیْرِ اللّهِ لَوَجَدُوا فیهِ اخْتِلافا كَثیرا

آیا درباره قرآن نمی‌اندیشند كه اگر از ناحیه غیر خدا بود اختلاف فراوانی در آن می‌یافتند ●●●.۸۲ / نساء

اَفَلا یَتَدَبَّرُونَ الْقُرْآنَ اَمْ عَلی قُلُوبٍ اَقْفالُها

آیا آنها در قرآن تدبر نمی كنند ؟ یا بر دل‌هایشان قفل نهاده شده است ●●● .۲۴ / محمّد

اَفَلا تَذَكَّرُونَ

آیا متذكر نمی‌شوید ●●● ؟۱۵۵ / صافّات

اَفَلا یَتُوبُونَ اِلَی اللّهِ وَ یَسْتَغْفِرُونَهُ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

آیا توبه نمی‌كنند و به سوی خدا بازنمی گردند و از او طلب آمرزش نمی‌نمایند و خداوند آمرزنده مهربان است ●●●.۷۴ / مائده

اَفَلا یَرَوْنَ اَلّا یَرْجِعُ اِلَیْهِمْ قَوْلاً وَ لا یَمْلِكُ لَهُمْ ضَرّا وَ لا نَفْعا

آیا آنها نمی‌بینند كه (این گوساله) پاسخ آنها را نمی‌دهد و مالك هیچ گونه نفع و ضرری از آنها نیست ●●●؟۸۹ / طه

اَفَلا یَعْلَمُ اذا بُعْثِرَ ما فِی الْقُبُورِ

آیا نمی‌داند روزی كه تمام آنچه در قبرهاست ، زنده می‌شود ●●●.۹ / العادیات

اَفَلا یَنْظُرُونَ اِلَی الْاِبِلِ كَیْفَ خُلِقَتْ

آیا آنها به شتر نمی‌نگرند چگونه آفریده شده ●●●؟۱۷ / غاشیه

اَفَلَمْ یَدَّبَّرُوا الْقَوْلَ اَمْ جاءَهُمْ ما لَمْ یَأْتِ اباءَهُمُ الْاَوَّلینَ

آیا آن‌هادر این گفتار تدبّرنكردند؟ یا این كه مطالبی برای آنان آمده كه برای نیاكانشان نیامده‌است ●●● ؟۶۸ / مؤمنون

اَفَلَمْ یَرَوْا اِلی مابَیْنَ اَیْدیهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ مِنَ السَّماءِ وَ الْاَرْضِ اِنْ نَشَأْ نَخْسِفْ بِهِمُ الْاَرْضَ اَوْنُسْقِطْ عَلَیْهِمْ كِسَفا مِنَ السَّماءِ اِنَّ فی ذلِكَ لَایَةً لِكُلِّ عَبْدٍ مُنیبٍ

آیا به آن‌چه پیش‌رو و پشت سر آنان از آسمان و زمین قرار دارد نگاه نكردند (تا به قدرت خدا بر همه چیز واقف شوند) اگر ما بخواهیم آنها را (با یك زمین لرزه) در زمین فرو می‌بریم، یا قطعات سنگ‌هایی از آسمان را بر آن‌ها فرو می‌ریزیم، در این نشانه روشنی (بر قدرت خداست) برای هر بنده توبه كار ●●●.۹ / سبأ

اَفَلَمْ یَسیرُوا فِی الْاَرْضِ فَیَنْظُرُوا كَیْفَ كانَ عاقِبَةُالَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ دَمَّرَ اللّهُ عَلَیْهِمْ وَ لِلْكافِرینَ اَمْثالُها

آیا در زمین سیر نكردند تا ببینند عاقبت كسانی كه قبل از آنها بودند ، چه شد ؟ خداوند آنها را هلاك كرد و برای كافران ، امثال این مجازات‌ها خواهد بود ●●● .۱۰ / محمّد

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۲۹)

اَفَلَمْ یَسیرُوا فِی‌الْاَرْضِ فَتَكُونَ‌لَهُمْ قُلُوبٌ‌یَعْقِلُونَ بِها اَوْ اذانٌ یَسْمَعُونَ بِها فَاِنَّها لا تَعْمَی الْاَبْصارُ وَ لكِنْ تَعْمَی الْقُلُوبُ الَّتی فِی الصُّدوُرِ

آیا آنها در زمین سیر نكردند تا دل‌هایی داشته باشند كه با آن حقیقت را درك كنند، یا گوش‌های شنوایی كه ندای حق را بشنوند ، چرا كه چشم‌های ظاهر نابینا نمی‌شود، بلكه دل‌هایی كه در سینه‌ها جای دارد ، بینایی را ازدست می‌دهد ●●● .۴۶ / حج

اَفَلَمْ یَسیرُوا فِی الاَرْضِ فَیَنْظُرُوا كَیْفَ كانَ عاقِبَةُالَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ كانُوا اَكْثَرَ مِنْهُمْ وَ اَشَدَّ قُوَّةً وَ اثارا فِی الْاَرْضِ فَما اَغْنی عَنْهُمْ ما كانُوا یَكْسِبُونَ

آیـا آن‌ها روی زمین سیر نکردنـد تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آن‌ها بودنـد ، چه شـد؟ همان‌ها که نفراتشان از این‌ها بیشتر و قـوت و آثارشـان در زمیـن فزون‌تر بـود ، هرگز آن‌چه را بـه دست می‌آوردنـد ، نتـوانست آن‌هـا را (در برابر عـذاب الهــی) بی‌نیـازسازد ●●● .۸۲ / مؤمن

اَفَلَمْ یَنْظُـرُوا اِلَـی السَّمـاءِ فَـوْقَهُـمْ کَیْـفَ بَنَیْنـاهـا وَ زَیَّنّـاهـا وَ مـا لَهـا مِـنْ فُـرُوجٍ

آیـا آن‌هـا بـه آسـمانی کـه بالای سرشــان اســت نگـاه نکردنـد کـه چگـونـه مـا آن‌را بنا کرده‌ایـم؟ و چگـونـه بـه وسیلـه ستـارگـان زینــت بخشیده‌ایـم؟ و هیـچ شکـاف و ناموزونـی در آن نیســت ●●●.۶ / ق

اَفَلَمْ یَهْـدِ لَهُمْ کَمْ اَهْلَکْنـا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُـرُونِ یَمْشُونَ فی مَساکِنِهِمْ اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِاُولِی النُّهی

آیا بـرای هـدایت آن‌هـا کـافـی نیست کـه بسیــاری از پیشینیـان را (کـه طغیـان و فسـاد کـردنـد) هـلاک کـردیـم و این‌ها در مســاکـن (ویـران شـده) آنـان رفـت و آمــد دارنــد ، در این‌هـا دلایل روشنی است برای صاحبان عقل ●●● .۱۲۸ / طه

اَفَما نَحْنُ بِمَیِّتینَ

(ای دوستــان !) آیا مــا هرگــز نمـی‌میـریــم (و در بهشت جـاودانـه خواهیــم بــود ●●●) ؟۵۸ / صافّات

اَفَمَنِ اتَّبَـعَ رِضْـوانَ اللّـهِ کَمَــنْ بـآءَ بِسَخَـطٍ مِـنَ اللّـهِ وَ مَـاْویـهُ جَهَنَّمُ وَ بِئْـسَ الْمَصیـرُ

آیا کسی که از رضای خدا پیروی کرده، همانند کسی است که به خشم و غضب خدا بازگشته؟ و جایگاه او جهنّـم و پایان کـار او بسیـار بد است ●●●.۱۶۲ / آل‌عمران

اَفَمَنْ اَسَّسَ بُنْیانَـهُ عَلـی تَقْـوی مِنَ اللّـهِ وَ رِضْـوانٍ خَیْرٌ اَمْ مَـنْ اَسَّــسَ بُنْیانَـهُ عَلـی شَفـا جُـرُفٍ هـارٍ فَـانْهــارَ بِـهِ فــی نـارِ جَهَنَّـمَ وَ اللّـهُ لا یَهْـدِی الْقَـوْمَ الظّـالِمیــنَ

آیـا کسـی که شالـوده آن را بر پرهیـز از خــدا و خشنـودی او بنـا کــرده بهتر اســت ، یا کسی‌کــه اساس آن را بــر کنار پــرتگاه سستـی بنـا نمـوده کـه نـاگهــان در آتــش دوزخ فـرو می‌ریـزد و خــداونــد گــروه ستمگــر را هدایــت نمی‌کنــد ●●● .۱۰۹ / توبه

(۳۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَفَمَنْ حَـقَّ عَلَیْـهِ کَلِمَـهُ الْعَـذابِ اَفَـأَنْتَ تُنْقِـذُ مَــنْ فِــی النّـارِ

آیا تو می‌توانی کسـی را که فرمان عذاب درباره او قطعی شده ، رهایی بخشـی ؟ آیا تو می‌توانی کسی را که در درون آتش است ، برگیری و بیــرون آوری ●●● ؟۱۹ / زمر

اَفَمَنْ زُیِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِه فَرَآهُ حَسَنا فَاِنَّ اللّه یُضِلُّ مَنْ یَشاءُ وَ یَهدی مَنْ یَشاءُ فَلا تَذْهَبْ نَفْسُکَ عَلَیْهِمْ حَسَراتٍ اِنَّ اللّهَ عَلیمٌ بِما یَصْنَعُونَ

آیا کسـی‌که عمل بدش برای او تزیین شده و آن را خوب و زیبا می‌بیند (همانند کسی است که واقع را آن چنان که هست می‌یابد) خداونـد هر کس را بخواهـد گمراه می‌سـازد و هر کس را بخواهـد هـدایت می‌کنـد، بنـابراین جـان خود را به خاطر شـدت تأسف برآن‌ها از دست مده که خداوند به آن چه انجام می‌دهند، عالم است ●●●.۸ / فاطر

اَفَمَنْ شَـرَحَ اللّهُ صَدْرَهُ لِلْاِسْلامِ فَهُـوَ عَلی نُـورٍ مِـنْ رَبِّـهِ فَوَیْـلٌ لِلْقاسِیَـهِ قُلُوبُهُــمْ مِـنْ ذِکْـرِ اللّـهِ اُولئِـکَ فـی ضَـلالٍ مُبیــنٍ

آیا کسـی که خــدا سینــه‌اش را برای اســلام گشاده کــرده و بر فراز مرکبــی از نور الهــی قرار گرفتــه (همچون کوردلانی است که نور هـدایت به‌قلبشان راه نیافتـه) وای بر آن‌هــا که قلب‌هایی سخــت در برابر ذکر خــدا دارند ، آن‌ها در گمراهــی آشکارند ●●●.۲۲ / زمر

اَفَمَنْ کانَ عَلی بَیِّنَهٍ مِنْ رَّبِّه وَ یَتْلُوهُ شاهِدٌ مِنْهُ وَ مِنْ قَبْلِه کِتبُ مُوسیآ اِماماوَ رَحْمَهً اُولآئِکَ یُؤْمِنُــونَ بِه وَ مَنْ یَکْفُـرْ بِه مِـنَ الْاَحْزابِ فَالنّــارُ مَوْعِدُهُ فَلاتَکُ فی مِرْیَهٍ مِنْهُ اِنَّـهُ الْحَــقُّ مِنْ رَّبِّــکَ وَ لکِــنَّ اَکْثَرَ النّــاسِ لا یُؤْمِنُــونَ

آیا آن کس که دلیل آشکاری از پروردگار خویش دارد و به دنبال آن شاهدی از سوی او می‌باشد و پیش از آن کتاب موسی که پیشوا و رحمت بود (گواهی بر آن می‌دهد همچون کسی است که چنین نباشد) آن (حق‌طلبان و حقیقت جویان) به او (که دارای این ویژگی‌هاست) ایمان می‌آورند و هرکس از گروه‌های مختلف به او کافر شود آتش وعده‌گاه او است، بنابراین تردیدی در آن نداشته باش که آن حق است از پروردگارت ولی اکثر مردم ایمان نمی‌آورند ●●● ۱۷. / هود

اَفَمَنْ کانَ عَلی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّهِ کَمَنْ زُیِّنَ لَهُ سُوءُ عَمَلِهِ وَ اتَّبَعُوا اَهْواءَهُمْ

آیا کسی که دلیل روشنی از سوی پروردگارش دارد، همانند کسی است که زشتی اعمالش در نظرش تزیین شده و از هوای نفس پیروی می‌کند ●●●؟۱۴ / محمّد

اَفَمَنْ کانَمُؤْمِناکَمَنْ کانَفاسِقالایَسْتَوُونَ

آیا کسی که باایمان باشد همچون کسی‌است که فاسق است؟ نه، هرگز این دوبرابر نیستند ●●●.۱۸ / سجده

اَفَمَنْ وَعَدْناهُ وَعْدا حَسَنا فَهُوَ لاقیهِ کَمَنْ مَتَّعْناهُ مَتاعَ الْحَیوةِ الدُّنْیا ثُمَّ هُوَ یَوْمَ

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۳۱)

الْقِیامَةِ مِنَ الْمُحْضَرینَ

آیا کسی که به او وعده نیک داده‌ایم و به آن خواهد رسید، همانند کسی است که متاع زندگی دنیا به او داده‌ایم، سپس روز قیامت (برای حساب و جزا) احضار می‌شود ●●● .۶۱ / قصص

اَفَمِنْ هذَا الْحَدیثِ تَعْجَبُونَ

آیا از این‌سخن تعجب می‌کنید ●●● .۵۹ / نجم

اَفَمَنْ هُوَ قائِمٌ عَلی کُلِّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ وَ جَعَلُوا لِلّهِ شُرَکاءَ قُلْ سَمُّوهُمْ اَمْ تُنَبِّئُونَهُ بِما لا یَعْلَمُ فِی الْاَرْضِ اَمْ بِظاهِرٍ مِنَ الْقَوْلِ بَلْ زُیِّنَ لِلَّذینَ کَفَرُوا مَکْرُهُمْ وَ صَدُّوا عَنِ السَّبیلِ وَ مَنْ یُضْلِلِ اللّهُ فَما لَهُ مِنْ هادٍ

آیا کسی که بالای سر همه ایستاده (و حافظ و نگهبان و مراقب همه است) و اعمال همه را می‌بیند (همچون کسی است که هیچ‌یک از این صفات را ندارد) آنان برای خدا شریکانی قرار دادند ، بگو : آن‌ها را نام ببرید ، آیا به او چیزی را خبر می‌دهید که از وجود آن در روی زمین بی‌خبر است ؟ یا سخنان ظاهری (و توخالی) می‌گویید ، (نه ، شریکی برای خدا وجود ندارد) بلکه در نظر کافران دروغ‌هایشان زینت داده شده (و بر اثر ناپاکی درون ، چنین می‌پندارند که واقعیتی دارد) و آن‌ها از راه (خدا) بازداشته شده‌اند و هر کس را خدا گمراه کند راهنمایی نخواهد داشت ●●● .۳۳ / رعد

اَفَمَنْ یَتَّقی بِوَجْهِهِ سُوءَ الْعَذابِ یَوْمَ الْقِیامَةِ وَ قیلَ لِلظّالِمینَ ذُوقُوا ما کُنْتُمْ تَکْسِبُونَ

آیا کسی که با صورت خود عذاب دردناک (الهی) را دور می‌سازد (همانند کسی‌است که هرگز آتش دوزخ به او نمی‌رسد ؟) و به ظالمان گفته می‌شود: بچشید آن‌چه را به دست می‌آوردید ●●●.۲۴ / زمر

اَفَمَنْ یَخْلُقُ کَمَنْ لا یَخْلُقُ اَفَلا تَذَکَّرُونَ

آیا کسی که می‌آفریند همچون کسی است که نمی‌آفریند ؟ آیا متذکّر نمی‌شوید ●●● .۱۷ / نحل

اَفَمَنْ یَعْلَمُ اَنَّماأُنْزِلَ اِلَیْکَ مِنْرَبِّکَالْحَقُّ کَمَنْ هُوَاَعْمی اِنَّمایَتَذَکَّرُ اُولُوا الْاَلْبابِ

آیا کسی که می‌داند آن‌چه از طرف پروردگارت بر تو نازل شده حق است همانند کسی است که نابیناست؟ تنها صاحباناندیشه متذکر می‌شوند ●●● .۱۹ / رعد

اَفَمَنْ یَمْشی مُکِبّا عَلی وَجْهِهِ اَهْدی اَمَّنْ یَمْشی سَوِیّا عَلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ

آیا کسی که به رو افتاده حرکت می‌کند ، به هدایت نزدیک‌تر است یا کسی که راست قامت در صراط‌مستقیم

گام‌برمی‌دارد ●●● ؟۲۲ / ملک

اَفَمِنْ هذَا الْحَديثِ تَعْجَبُونَ

آیا از این‌سخن تعجب می کنید ●●● .۵۹ / نجم

(۳۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَفَنَجْعَلُ الْمُسْلِمينَ كَالْمُجْرِمينَ

آیـا مـؤمنـان را همچـون مجـرمـان قـرار دهیـم ●●● ؟۳۵ / قلم

اَفَنَضْرِبُ عَنْكُمُ الذِّكْرَ صَفْحا اَنْ كُنْتُمْ قَوْما مُسْرِفينَ

آیـا این ذکـر (قــرآن) را از شمـا بازگیریــم ، به خاطـر ایـن‌کـه قومـی اِسرافکـاریـد ●●● ؟۵ / زخرف

اُفٍّ لَكُـمْ وَ لِما تَعْبُـدُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ اَفَـلا تَعْقِلُونَ

اف بـر شـمـا و بر آن‌چـه غیـر از خـدا پـرستــش مـی کنیـد، آیـا انـدیشـه نمـی کنیـد (و عقـل نـداریـد ●●●) ؟۶۷ / انبیاء

اَفی قُلُوبِهِمْ مَـرَضٌ اَمِ ارْتابُـوا اَمْ يَخافُونَ اَنْ يَحيفَ اللّهُ عَلَيْهِمْ وَ رَسُولُهُ بَلْ اُولئِكَ هُمُ الظّالِمُونَ

آیا در دلهـای آن‌ها بیمـاری است؟ یا شک و تردیـد دارند؟ یا می‌ترسنـد خدا و رسولـش بر آن‌ها ستم کنـد ؟ اما خود این‌ها ستمگرنـد ●●● .۵۰ / نور

اِقْتَرَبَتِ السّاعَـةُ وَانْشَقَّ الْقَمَرُ

قیامت‌نزدیک‌شد و ماه‌ازهم‌شکافت ●●●.۱ / قمر

اِقْتَرَبَ لِلنّاسِ حِسابُهُـمْ وَ هُمْ فى غَفْلَـةٍ مُعْرِضُونَ

حساب مردم بـه آن‌هـا نزدیک شـده امـا آن‌هـا در غفلتنــد و روی گـرداننــد ●●●.۱ / انبیاء

اُقْتُلُوا يُوسُـفَ اَوِ اطْرَحُـوهُ اَرْضـا يَخْـلُ لَكُـمْ وَجْهُ اَبيكُـمْ وَ تَكُونُوا مِنْ بَعْدِهقَوْما صالِحينَ

یوسف‌رابکشید یا او را به‌سرزمین‌دوردستی بیفکنیـد تا توجه پـدرفقط با شما باشـد وبعـد از آن (از گناه خود توبه می کنید و)افراد صالحی خواهیدبود ●●● .۹ /یوسف

اِقْرَأْ بِاسْـمِ رَبِّـكَ الَّـذی خَلَقَ

بخـوان بـه نـام پـروردگـارت کـه جهـان را آفریـد ●●●.۱ / علق

اِقْرَا كِتابَكَ كَفـى بِنَفْسِكَ الْيَـوْمَ عَلَيْـكَ حَسيبـا

(ایـن همـان نـامـه اعمـال او اسـت ، بـه او می‌گـوییـم) کتـابـت را بخـوان کـافـی است که امـروز خـود حسابگــر خـود باشـــی ●●●.۱۴ / اسراء

اِقْرَأْ وَ رَبُّــكَ الْاَكْرَمُ

بخـوان که پروردگـارت از همــه بزرگـوارتـر است ●●● .۳ / علق

اَقِمِالصَّلـوةَ لِدُلُوكِ الشَّمْسِ اِلى غَسَقِ اللَّيْـلِ وَ قُـرْانَ الْفَجْـرِ اِنَّ قُـرْانَ الْفَجْـرِ كانَ مَشْهُـودا

نمـاز را از زوال خورشید تـا نهایت تاریکی شب (نیمه شب) برپادار و هم‌چنین قرآن فجر (نماز صبح) را، چراکه قــرآن فجر مورد مشاهـده (فرشتگان شب و روز) است ●●● .۷۸ / اسراء

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۳۳)

اَكـانَ لِلنّاسِ عَجَبـا اَنْ اَوْحَيْنـآ اِلى رَجُلٍ مِنْهُمْ اَنْ اَنْذِرِ النّاسَ وَ بَشِّرِ الَّذينَ‌امَنُوآ اَنَّ لَهُمْ قَـدَمَ صِـدْقٍ عِنْـدَ رَبِّهِمْ قالَ الْكافِرُونَ اِنَّ هـذا

لَساحِـرٌ مُبیـنٌ

آیا این برای مردم موجب شگفتی است که به یکی از آن‌ها وحی فرستادیم که مردم راانـذار کن و به کسانی که ایمان آورده‌انـد ، بشارت ده که برای آن‌ها پاداش‌های مسلم نزد پروردگارشان (و سابقه نیک) است (اما) کافـران گفتنـد : ایـن ساحـر آشکاری اســت ●●● .۲ / یونس

اَکُفّارُکُمْ خَیْرٌمِنْاُولئِکُمْاَمْلَکُمْ بَراءَةٌ فِی‌الزُّبُرِ

آیـا کفار شما بهتر از این‌ها هستند؟ یا برای شما امان نامه‌ای در کتب آسمانی نازل شده است ●●●؟۴۳ / قمر

اَلّا تَتَّبِعَـنِ اَفَعَصَیْتَ اَمْـری

از من پیروی نکردی؟ آیا فرمان‌مرا عصیان‌نمودی ●●● .۹۳ / طه

اَلّا تَـزِرُ وازِرَةٌ وِزْرَ اُخْـری

که هیچ‌کس بـار گناه دیگری را بر دوش نمی‌گیرد ●●● .۳۸ / نجم

اَلّا تَطْغَـوْا فِــــی الْمیـزانِ

تــا در میــزان طغیــان نکنیـد (و از مسیـر عــدالـت منحـرف نشــویــــد ●●●) .۸ / الرّحمن

اَلّا تَعْبُدُوآ اِلاَّ اللّـهَاِنَّنی لَکُمْ مِنْـهُ نَذیرٌ وَ بَشیرٌ

(دعوت من این‌است) که جز اللّه را نپرستید، من ازسوی او برای شما بیم‌دهنده وبشارت دهنده‌ام ●●● .۲ / هود

اَلّا تَعْلُـوا عَلَـیَّ وَأْتُـونـی مُسْلِمیـنَ

توصیـه مـن ایـن اسـت بـرتـری جویی نسبت بـه من نکنیـد و بـــه ســوی مــــن آییـد در حالی کـه تسلیم حـق هستیـد ●●●.۳۱ / نمل

اَلّا یَسْجُدُوا لِلّهِ الَّذی یُخْرِجُ الْخَبْءَ فِی‌السَّمواتِ‌وَالاَرْضِ وَ یَعْلَمُ ما تُخْفُونَ وَ ما تُعْلِنُونَ

چرا برای خداونـدی سـجده نمی‌کننـد کـه آن‌چه در آسـمان‌هاو زمین پنهـان است خـارج می‌کنـد؟ و آن‌چه را مخفی مـی‌کنیـد و آشکــار نمی‌ســازیـد، می‌دانـــد ●●● ؟۲۵ / نمل

اَلاآ اِنَاَوْلِیآءَ اللّهِ لاخَوْفٌعَلَیْهِمْوَ لا هُمْیَحْزَنُونَ

آگـاه باشیـد اولیـاء (و دوستـان) خـدا نـه تـرسـی دارنـد و نـه غمگیــــن می‌شـونـد ●●● .۶۲ / یونس

اَلاـآ اِنَّ لِلّهِ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ مَنْ فِی الاَـرْضِ وَ ما یَتَّبِعُ الَّذیـنَ یَـدْعُونَ مِـنْ دُونِ اللّهِ شُـرَکآءَ اِنْ یَتَّبِعُـونَ اِلاَّـ الظَّـنَّ وَ اِنْ هُـمْ اِلاّ یَخْرُصُـونَ

آگاه باشیــد تمام کسانـی که در آسمان‌هــا و زمیــن هستند ، از آن خــدا می‌باشند و آن‌ها که غیرخدا را شریـك او می‌خواننــد، از منطـق و دلیلی پیـروی نمی‌کننــد، آن‌هـا فقط از پنــدار بی‌اساس پیروی مــی‌کننـد و آن‌هــا فقـط دروغ می‌گـوینـد ●●● .۶۶ / یونس

(۳۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلاآ اِنَّ لِلّـهِ مـا فِــی السَّمــاواتِ وَ الاَرْضِ اَلاآ اِنَّ وَعْـدَ اللّـهِ حَـقٌّ وَ لکِـنَّ اَکْثَرَهُـمْ لا یَعْلَمُـونَ

آگــاه باشید آن‌چــه در آسمان‌هـا و زمیــن است، از آن خــدا است ، آگــاه باشید وعده خدا حق است ولی اکثـر آن‌ها نمی‌داننــد ●●●.۵۵ / یونس

اَلا اِنَّ لِلّهِ ما فِی‌السَّمواتِ وَ الاَرْضِ قَدْ یَعْلَمُ ما اَنْتُمْ عَلَیْهِ وَ یَوْمَ یُرْجَعُونَ اِلَیْهِ فَیُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا وَاللّهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

آگـاه باشیـد که آن‌چه در آسـمان‌هـا و زمیـن است ، برای خـدا است ، او می‌دانـد آن‌چه را که شـما بر آن هستیـد و روزی کــه به

سـوی او بـازمی گردنـد، آنهـا را از اعمالـی کـه انجام دادنـد، آگاه می‌سـازد و خدا به هر چیـزی آگاه است ●●● .۶۴ / نور
اَلا اِنَّهُـمْ فـی مِرْیَـةٍ مِنْ لِقـاءِ رَبِّهِـمْ اَلا اِنَّـهُ بِکُـلِّ شَـیْءٍ مُحیطٌ
آگـاه باشیـد کـه آنهـا از لقـای پـروردگـارشان در شـک و تردیدنـد ؛ و آگـاه باشید که خداونـد به همـه‌چیز احاطـه دارد ●●●.۵۴ / فصّلت
اَلا اِنَّهُـمْ مِـنْ اِفْکِهِمْ لَیَقُــولُـونَ
بدانید آنها با این تهمت بزرگشان می گویند ●●●:۱۵۱ / صافّات
اَلا اِنَّهُمْ هُمُ الْمُفْسِدُونَ وَ لکِنْ لایَشْعُرُونَ
آگاه‌باشیداین‌هاهمان‌مفسدانندولی نمی‌فهمند ●●●.۱۲ / بقره
اَلاَ اِنَّهُمْ یَثْنُونَ صُدُورَهُمْ لِیَسْتَخْفُـوا مِنْـهُ اَلا حینَ یَسْتَغْشُونَ ثِیابَهُمْ یَعْلَمُما یُسِرُّونَ وَ ما یُعْلِنُـونَ اِنَّـهُ عَلیمٌ بِـذاتِ الصُّــــدُورِ
آگـاه باشید هنگـامی که آنهـا (سرها را به هم نزدیـک ساخته و) سینه‌هایشان را در کنار هم قرار می‌دهنـد تا خود (و سـخنـان خویـش) را از او (پیـامبـر) پنهـان دارنـد ، آگاه باشیـد آنگاه‌که آنها لباس‌هایشـان را به خـود می‌پیچنـد و خویش را در آن پنهـان می‌دارند (خداوند) از درون و برون آنها با خبر است، چرا که او از اسـرار درون سینـــه‌هـا آگــاه اســت ●●●.۵ / هود
اَلا تُقتِلُونَ قَوْما نَکَثُوآا اَیْمـنَهُمْ وَ هَمُّوا بِاِخْراجِ الرَّسُولِ وَ هُمْ بَدَءُوکُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ اَتَخْشَوْنَهُمْ فَاللّهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَـوْهُ اِنْ کُنْتُـمْمُؤْمِنیـــنَ
آیا با گروهی که پیمان‌های خود را شکسـتند و تصمیم به اخراج پیامبر گرفتند پیکار نمی‌کنید ؟ در حالی که آنهـا نخستین بـار (پیکـار با شمـا را) آغاز کردنـد آیا از آنهـا می‌ترسیـد ؟ با این‌که خداونـد سزاوارتراست‌که‌از او بترسیداگر مؤمن هستید●●●. ۱۳ / توبه
الْاَخِلّاءُ یَوْمَئِذٍ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ عَـدُوٌّ اِلَّا الْمُتَّقیـنَ
دوستان در آن روز دشمـن یکدیگرنـد ، مگر پرهیـزگاران ●●● .۶۷ / زخرف
قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۳۵)
اَلْاَعْرابُ اَشَدُّ کُفْـرا وَ نِفاقـا وَ اَجْـدَرُ اَلّا یَعْلَمُـوا حُدُوْدَ مآ اَنْزَلَ اللّهُ عَلی رَسُولِهِ وَ اللّهُ عَلیمٌ حَکیمٌ
عرب‌هـای بادیه‌نشین (به‌دلیـل دوری از تعلیـم و تربیت و نشنیدن آیـات الهی و سـخنان پیـامبر صـلی‌الله‌علیه‌وآله) کفر و نفاقشـــان شـدیـدتـر اسـت و بـه جهـل از حـدود (و مـرزهـای) آنچه خـدا بر پیامبـرش نـازل کـرده ، سزاوارترنـد و خداونـد دانا و حکیم است ●●● .۹۷ / توبه
اَلا لِلّـهِ الـدّینُ الْخالِصُ وَ الَّذینَ اتَّخَـذوُا مِنْ دوُنِهِ اَوْلِیاءَ ما نَعْبُدُهُمْ اِلّا لِیُقَرِّبُونا اِلَی اللّـهِ زُلْفی اِنَّ اللّهَ یَحْکُـمُ بَیْنَهُـمْ فـی مـا هُـمْ فیهِ یَخْتَلِفُـونَ اِنَّ اللّـهَ لا یَهْـدی مَـنْ هُـوَ کـاذِبٌ کَفّــارٌ
آگاه باشید دین خـالص از آن خـدا است و آنها که غیـر از خـدا را اولیـای خود قـرار دادنـد و دلیلشـــان این بـود که این‌هـا را نمی‌پرستیــم مگر بــه خـاطـر این‌که مـا را به خـداونـد نزدیـک کننـد ، خـداونـد روز قیـامـت میـان آنهـا در آنچـه اختـلاف داشتند ، داوری می کنـد ، خداونـد آن‌کس را که دروغگـو و کفران‌کننـده اسـت ، هرگـز هدایت نمـی‌کنـد ●●● .۳ / زمر
اَلْا۟نَ خَفَّفَ اللّهُ عَنْکُمْ وَ عَلِمَ اَنَّ فیکُمْ ضَعْفا فَاِنْ یَکُنْ مِنْکُمْ مِأْئَةٌ صابِرَةٌیَغْلِبُوا مِآَتَیْنِ وَ اِنْ یَکُنْ مِنْکُمْ اَلْفٌ یَغْلِبُوآا اَلْفَیْنِ بِاِذْنِ اللّهِ وَ اللّهُمَعَ الصّبِرینَ
هم اکنون خداوند به شما تخفیف داد و دانست که در شما ضعفی وجود دارد بنابراین هرگاه یک صد نفر بااستقامت از شماباشند بر دویست نفر پیروز می‌شونـد واگر یـک‌هزارنفر باشنـد بر دو هزار نفر به فرمان خـدا غلبـه خواهنـد کـرد و خـدا با صابـران اســـت ●●●.۶۶ / انفال

الْآنَ وَ قَدْ عَصَیْتَ قَبْلُ وَ کُنْتَ مِنَ الْمُفْسِدینَ

(اما به او خطاب شد :) الآن ؟ در حالی که قبلاً عصیان کردی و از مفسدان بودی ●●● ؟۹۱ / یونس

اَلا یَظُنُّ اُولآئِکَ اَنَّهُمْ مَبْعُوثُونَ

آیا آن‌ها باور ندارند که برانگیخته می‌شوند ●●● ؟۴ / مطففین

اَلا یَعْلَمُ مَنْ خَلَقَ وَ هُوَ اللَّطیفُ الْخَبیرُ

آیا آن کسی که موجودات را آفریده از حال آن‌ها آگاه نیست ؟ در حالی که او از اسرار دقیق باخبر و نسبت به همه چیز عالم است ●●● .۱۴ / ملک

اِلّا اِبْلیسَ اَبی اَنْ یَکُونَ مَعَ السّاجِدینَ

جز ابلیس که ابا کرد ازاین که باسجده کنندگان باشد ●●● .۳۱ / حجر

اِلّا اِبْلیسَ اسْتَکْبَرَ وَ کانَ مِنَ الْکافِرینَ

جز ابلیس که تکبر ورزید و از کافران بود ●●● .۷۴ / ص

(۳۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِلّا اَصْحابَ الْیمینِ

مگر « اصحاب الیمین » (که نامه اعمالشان را به نشانه ایمان و تقوا به دست راستشان می‌دهند ●●●) .۳۹ / مدّثر

اِلّا الَ لُوطٍ اِنّا لَمُنَجُّوهُمْ اَجْمَعینَ

مگر خاندان لوط که همگی آن‌ها را نجات خواهیم داد ●●● ... .۵۹ / حجر

اِلّا اَنْ یَشاءَ اللّهُ وَاذْکُرْ رَبَّکَ اِذا نَسیتَ وَ قُلْ عَسی اَنْ یَهْدِیَنِ رَبّی لِاَقْرَبَ مِنْ هذا رَشَدا

مگر این‌که خدا بخواهد و هرگاه فراموش کردی (جبران نما) و پروردگارت را به‌خاطر بیاور و بگو امیدوارم که پروردگارم مرا به راهی روشن‌تر از این هدایت کند ●●● .۲۴ / کهف

اِلّا بَلاغا مِنَ اللّهِ وَ رِسالاتِهِ وَ مَنْ یَعْصِ اللّهَ وَ رَسُولَهُ فَاِنَّ لَهُ نارَ جَهَنَّمَ خالِدینَ فیها اَبَدا

تنها وظیفه من ابلاغ از سوی خدا و رساندن رسالات او است و هرکس نافرمانی خدا و رسولش کند ، آتش دوزخ از آنِ اوست ، جاودانه در آن می‌ماند ●●● .۲۳ / جنّ

اِلّا تَذْکِرَةًلِمَنْ یَخْشی

فقط آن را برای یادآوری کسانی که (از خدا) می‌ترسند نازل ساختیم ●●● .۳ / طه

اِلاّـ تَنْصُرُوهُ فَقَدْ نَصَرَهُ اللّهُ اِذْ اَخْرَجَهُ الَّذینَ کَفَرُوا ثانِیَ اثْنَیْنِ اِذْهُما فِی الْغارِ اِذْ یَقُولُ لِصاحِبِه لاـ تَحْزَنْ اِنَّ اللّهَ مَعَنا فَاَنْزَلَ اللّهُ سَکینَتَهُ عَلَیْهِ وَاَیَّدَهُ بِجُنُودٍ لَمْ تَرَوْها وَ جَعَلَ کَلِمَةَ الَّذینَ کَفَرُواالسُّفْلی وَکَلِمَةُاللّهِ هِیَ الْعُلْیاوَاللّهُعَزیزٌحَکیمٌ

اگر او را یاری نکنید خداوند (او را یاری خواهد کرد همان‌گونه که در مشکل‌ترین ساعات او راتنها نگذارد) آن هنگام که کافران او را (از مکه) بیرون کردند در حالی که دومین نفر بود (و یک‌نفر همراه او بیش نبود) در آن هنگام‌که آن دو در غار بودند و او به همسفر خود می‌گفت غم مخور خدا با ماست ، در این موقع خداوند سکینه (و آرامش) خود را بر او فرستاد و با لشکرهایی که مشاهده نمی‌کردید او را تقویت نمود و گفتار (و هدف) کافران را پایین قرار داد (و آن‌ها را با شکست مواجه ساخت) و سخن خدا (و آیین او) بالا (و پیروز) است و خداوند عزیز و حکیم است ●●● .۴۰ / توبه

اِلّا تَنْفِرُوا یُعَذِّبْکُمْ عَذابا اَلیما وَ یَسْتَبْدِلْ قَوْما غَیْرَکُمْ وَ لا تَضُرُّوهُ شَیْئا وَاللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

اگـر (به‌سوی میـدان جهاد) حرکت نکنیـد شـما را مجـازات دردناکـی می‌کند و گروه دیگری غیر از شـما را به‌جای شمـا قرار می‌دهد و هیچ زیانی به او نمی‌رسانید و خداوند بر هر چیـزی توانـا اسـت ●●● .۳۹ / توبه

اِلّا حَمیمـا وَ غَسّـاقـا

جزآبی‌سوزان و مایعی‌ازچرک‌وخون ●●●.۲۵ / نبأ

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۳۷)

اِلّا رَحْمَـةً مِنّـا وَ مَتاعـا اِلـی حیـنٍ

مگـر باز هم رحمـت ما شامـل حال آن‌هـا شود و تا زمـان معینی از این زندگی بهره گیرند ●●●.۴۴ / یس

اِلّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّک اِنَّ فَضْلَهُ کانَ عَلَیْک کَبیرا

مگـر رحمت پروردگـارت (شامل حالت گردد) که فضل پروردگارت بر تو بزرگ بوده است ●●●.۸۷ / اسراء

اِلّا طَـریـــقَ جَهَنَّـمَ خـالِدیـنَ فیهـآ اَبَـــدا وَ کـانَ ذلِـک عَلَی اللّـهِ یَسیـرا

مگـر به سـوی راه دوزخ که جاودانه در آن خواهنـد ماند و این کـار بـرای خـدا آسان است ●●●.۱۶۹ / نساء

اِلّا عِبادَ اللّهِ الْمُخْلَصیـنَ

جـز بندگان مخلَـص پروردگـار (که از همـه این مجـازات‌هـا بـرکنارند ●●●).۴۰، ۷۴، ۱۲۸، ۱۶۰ / صافّات

اِلّا عِبادَک مِنْهُمُ الْمُخْلَصینَ

مگـر بنـدگـان مخلصت ●●● .۴۰ / حجر، ۸۳ / ص

اِلّا عَجُـوزا فِـی‌الْغابِریـنَ

مگر پیرزنی که در میان آن قوم باقی ماند (و به سرنوشت آن‌ها گرفتـار شد ●●●) .۱۳۵ / صافّات، ۱۷۱ / شعراء

اِلّا عَلی اَزْواجِهِـمْ اَوْ مـا مَلَکَـتْ اَیْمـانُهُـمْ فَـاِنَّهُـمْ غَیْرُ مَلُـــومیـنَ

تنها آمیزش جنسی باهمسرانو کنیزانشان‌دارندکه دربهره‌گیری‌ازآن‌هاملامت‌نمی‌شوند ●●●.۶/مؤمنون، ۳۰/معارج

اِلّا قیـلاً سَـلامـا سَـلامـا

تنهـا چیزی که می‌شنوند ، « سلام » است « سلام ●●● » .۲۶ / واقعه

اِلّا ما شاءَ اللّـهُ اِنَّهُ یَعْلَـمُ الْجَهْرَ وَ ما یَخْفی

مگرآن‌چه‌راخدابخواهد،که‌اوآشکاروپنهان‌رامی‌داند ●●●.۷ / اعلی

اِلّا مَنْ اَتَـی اللّـهَ بِقَلْبٍ سَلیم

مگر کسی که با قلـب سلیـم به پیشگاه خدا آید ●●● .۸۹ / شعراء

اِلّا مَنِ ارْتَضی مِنْ رَسُولٍ فَاِنَّهُ یَسْلُک مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ رَصَدا

مگر رسولانی‌که آن‌هارا برگزیده‌است و مراقبینی از پیش رو و پشت سر برای آن‌ها قرار می‌دهد ●●● .۲۷ / جنّ

اِلّا مَنِ اسْتَـرَقَ السَّمْعَ فَاَتْبَعَـهُ شِهابٌ مُبینٌ

مگـر آن‌هـاکـه استراق سمع کننـد که «شهاب مبین» آنان را تعقیـب می‌کنـد (و می‌رانـد ●●●) .۱۸ / حجر

اِلّا مَنْ تابَ وَ امَنَ وَ عَمِلَ صالِحاًفَاُولئِک‌یَدْخُلُونَ‌الْجَنَّةَ وَ لایُظْلَمُونَ‌شَیْئا

مگـر آن‌هـاکـه توبـه کننـد ، ایمـان آورنـد و عمل صالـح انجـام دهنـد ، چنین کسانـی داخـل بهشت می‌شونـد و کمترین ستمـی به آن‌ها نخواهد شد ●●● .۶۰ / مریم

(۳۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِلّا مَنْ تابَ وَ امَنَ وَ عَمِلَ عَمَلًا صالِحا فَاُولئِکَ یُبَدِّلُ اللّهُ سَیِّاتِهِمْ حَسَناتٍ وَ کانَ اللّهُ غَفُورا رَحیما

مگر کسی‌که توبه کند و ایمان آورد و عمل صالح انجام دهد که خداوند گناهان این گروه را به حسنات تبدیل‌می‌کند و خداوندآمرزنده و مهربان است ●●● .۷۰ / فرقان

اِلّا مَنْ تَوَلّی وَ کَفَرَ

مگر کسی که پشت کند و کافر شود ●●● .۲۳ / غاشیه

اِلّا مَنْ خَطِفَ الْخَطْفَةَ فَاَتْبَعَهُ شِهابٌ ثاقِبٌ

مگر آنها که در لحظه‌ای کوتاه برای استراق سمع به آسمان نزدیک شوند که «شِهاب ثاقِب» آنها را تعقیب می‌کند ●●● .۱۰ / صافّات

اِلّا مَنْ رَحِمَ اللّهُ اِنَّهُ هُوَ الْعَزیزُ الرَّحیمُ

مگر کسی‌که خدا او را مورد رحمت قرار داده و او عزیز و رحیم است ●●● .۴۲ / دخان

اِلّا مَنْ رَحِمَ رَبُّکَ وَ لِذلِکَ خَلَقَهُمْ وَ تَمَّتْ کَلِمَةُ رَبِّکَ لَاَمْلَاَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِوَ النّاسِ اَجْمَعینَ

مگر آنچه پروردگارت رحم کند و برای همین (پذیرش رحمت و در سایه آن تکامل) آنها را آفرید و فرمان پروردگارت قطعی است که جهنم را از (سرکشان و طاغیان) جن و انس پر خواهم کرد ●●● .۱۱۹ / هود

اِلّا مَنْ ظَلَمَ ثُمَّ بَدَّلَ حُسْنا بَعْدَ سُوءٍ فَاِنّی غَفُورٌ رَحیمٌ

مگر کسی که ستم کند، سپس بدی را به نیکی تبدیل نماید که (توبه او را می‌پذیرم و) من غفور و رحیمم ●●● .۱۱ / نمل

اِلّا مَنْ هُوَ صالِ الْجَحیم

مگر آنهاکه می‌خواهنددر آتش‌دوزخ بسوزند ●●● .۱۶۳ / صافّات

اِلّا مَوْتَتَنَاالْاُولی وَ ما نَحْنُ بِمُعَذَّبینَ

و جز همان مرگ اول ، مرگی به سراغ ما نخواهد آمد و ما هرگز مجازات نخواهیم شد (چه نعمتی ای خدای من ●●● !) .۵۹ / صافّات

اِلَّا ابْتِغاءَ وَجْهِ رَبِّهِ الاَعْلی

بلکه تنها هدفش جلب رضای‌پروردگار بزرگ اوست ●●● .۲۰ / لیل

اِلَّا الَّذی فَطَرَنی فَاِنَّهُ سَیَهْدینِ

مگر آن خدایی که مرا آفریده که او هدایتم خواهد کرد ●●● .۲۷ / زخرف

اِلَّا الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ وَ تَواصَوْا بِالْحَقِّ وَ تَواصَوْا بِالصَّبْرِ

مگر کسانی که ایمان آورده و اعمال صالح انجام داده‌اند و یکدیگر را به حق سفارش کرده و یکدیگر را به شکیبایی‌و استقامت توصیه نموده‌اند ●●●.۳ / عصر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۳۹)

اِلَّا الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ وَ ذَکَرُوا اللّهَ کَثیرا وَ انْتَصَرُوا مِنْ بَعْدِ ما ظُلِمُوا وَ سَیَعْلَمُ الَّذینَ ظَلَمُوا اَیَّ مُنْقَلَبٍ یَنْقَلِبُونَ

مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام می‌دهند و یاد خدا بسیار می‌کنند و به هنگامی که مورد ستم واقع می‌شوند به دفاع از خویشتن (مؤمنان) برمی‌خیزند (و از ذوق شعری خود کمک می‌گیرند) و به زودی آنها که ستم کردند می‌دانند که بازگشتشان به کجاست ●●● .۲۲۷ / شعراء

اِلاّ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلوُا الصّالِحاتِ فَلَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُونٍ

مگر کسانی که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند که برای آنها پاداشی است قطع ناشدنی ●●● .۶ / تین

اِلاّ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُونٍ

مگر آن‌ها که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند که برای آن‌ها پاداشی است قطع‌نشدنی ●●●.۲۵ / انشقاق

اِلَّا الَّذینَ تابُوا وَاَصْلَحُوا وَ اعْتَصَمُوا بِاللّهِ وَ اَخْلَصُوا دینَهُمْ لِلّهِ فَاُولآئِکَ مَعَ الْمُؤْمِنینَ وَ سَوْفَ یُؤْتِ اللّهُ الْمُؤْمِنینَ اَجرا عَظیما

مگر آن‌ها که توبه کنند و جبران و اصلاح نمایند و به (دامن لطف) خدا چنگ زنند و دین خود را برای خدا خالص کنند، آن‌ها با مؤمنان خواهند بود و خداوند به افراد باایمان پاداش عظیمی خواهد داد ●●● .۱۴۶ / نساء

اِلَّا الَّذینَ تابُوا مِنْ بَعْدِذلِکَ وَاَصْلَحُوا فَاِنَ‌اللّهَ غَفُورٌرَحیمٌ

مگر کسانی که پس از آن ، توبه کنند و اصلاح نمایند (و در مقام جبران گناهان گذشته برآیند که توبه آن‌ها پذیرفته خواهد شد) زیرا خداوند، آمرزنده و بخشنده است ●●● .۸۹ / آل‌عمران، ۵ / نور

اِلَّا الَّذینَ تابُوا وَ اَصْلَحُوا وَ بَیَّنُوا فَاوُلئِکَ اَتُوبُ عَلَیْهِمْ وَ اَنَا التَّوّابُ الرَّحیمُ

مگر آن‌ها که توبه و بازگشت کردند و (اعمال بد خود را با اعمال نیک) اصلاح نمودند و آن‌چه را کتمان کرده بودند، آشکار ساختند که من توبه آن‌ها را می‌پذیرم که من توّاب و رحیم هستم ●●● .۱۶۰ / بقره

اِلَّا الَّذینَ تابُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَقْدِرُوا عَلَیْهِمْ فَاعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

مگر آن‌ها که قبل از دست یافتن شما بر آنان توبه کنند، بدانید (خدا توبه آن‌ها را می‌پذیرد) خداوندآمرزنده و مهرباناست ●●● .۳۴ / مائده

اِلَّا الَّذینَ صَبَرُوا وَ عَمِلُوا الصّلِحتِ اُولآئِکَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ اَجْرٌ کَبیرٌ

مگر آن‌ها که (در سایه ایمان راستین) صبر و استقامت ورزیدند و عمل صالح انجام دادند، که برای آن‌ها آمرزش و اجر بزرگی است ●●● .۱۱ / هود

(۴۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِلاّـ الَّذینَ عهَدْتُم مِنَ الْمُشْرِکینَ ثُمَّ لَمْ یَنْقُصُوکُمْ شَیْئا وَ لَمْ یُظهِرُوا عَلَیْکُمْ اَحِدا فَاَتِمُّوآ اِلَیْهِمْ عَهْدَهُمْ اِلی مُدَّتِهِمْ اِنَّ اللّهَ یُحِبُّ الْمُتَّقینَ

مگر کسانی از مشرکان که با آن‌ها عهد بستید و چیزی از آن فروگذار نکردند و احدی را بر ضد شما تقویت ننمودند، پیمان آن‌ها را تا پایان مدتشان محترم بشمرید، زیرا خداوند پرهیزکاران را دوست دارد ●●● .۴ / توبه

اِلَّا الَّذینَ یَصِلُونَ اِلی قَوْمٍ بَیْنَکُم وَ بَیْنَهُمْ میثاقٌ اَوْ جآؤُکُمْ حَصِرَتْ صُدُورُهُمْ اَنْ یُقاتِلُوکُمْ اَوْ یُقاتِلُوا قَوْمَهُمْ وَ لَوْ شآءَ اللّهُ لَسَلَّطَهُمْ عَلَیْکُمْ فَلَقاتَلُوکُمْ فَاِنِ اعْتَزَلُوکُمْ فَلَمْ یُقاتِلُوکُمْ وَاَلْقَوْا اِلَیْکُمُ السَّلَمَ فَما جَعَلَ اللّهُ لَکُمْ عَلَیْهِمْ سَبیلاً

مگر آن‌هاکه باکسانی که با شما هم‌پیمانند، پیمان‌بسته، یا آن‌هاکه به‌سوی‌شما می‌آیند و از پیکار با شما یا پیکار با قوم خود ناتوان شده‌اند (نه سر جنگ با شما دارند و نه توانایی مبارزه با قوم خود) و اگر خداوند بخواهد آن‌ها را بر شما مسلّط می‌کند تا با شما پیکار کنند، بنابراین اگر از شما کناره‌گیری کردند و با شما پیکار ننمودند (بلکه) پیشنهاد صلح کردند خداوند به شما اجازه نمی‌دهد که متعرض آن‌ها شوید ●●● .۹۰ / نساء

اِلَّا امْرَاَتَهُ قَدَّرْنا اِنَّها لَمِنَ‌الْغابِرینَ

به جز همسرش که مقدّر داشتیم از بازماندگان (در شهر و هلاک شوندگان) باشد ●●● .۶۰ / حجر

اِلَّا الْمُسْتَضْعَفینَ مِنَ الرِّجالِ وَ النِّسآءِ وَ الْوِلْدانِ لایَسْتَطیعُونَ حیلَةً وَ لا یَهْتَدوُنَ سَبیلًا

مگر آن دسته از مردان و زنان و کودکانی که به راستی تحت‌فشار قرار گرفته‌اند ، نه چاره‌ای دارند و نه راهی (برای نجات از آن محیط آلوده) می‌یابند ●●● .۹۸ / نساء

اِلَّا الْمُصَلّینَ

مگر نمازگزاران ●●● .۲۲ / معارج

اَلتّآئِبُونَ الْعابِدُونَ الْحامِدُونَ السّآئِحُونَ الرّاکِعُونَ السّاجِدُونَ الْآمِرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ النّاهُونَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَالْحافِظُونَ لِحُدوُدِاللّهِ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنینَ

(مؤمنان کسانی هستند که) توبه‌کنندگانند و عبادتکاران و سپاس گویان و سیاحت‌کنندگان و رکوع کنندگان و سجده‌آوران و آمران به معروف و نهی‌کنندگان از منکر و حافظان حدود (و مرزهای) الهی و بشارت بده (به این‌چنین) مؤمنان ●●●.۱۱۲ / توبه

اَلَّتی تَطَّلِعُ عَلَی الْاَفْئِدَةِ

آتشی که از دلها سرمی‌زند ●●● .۷ / همزه

اَلَّتی لَمْ یُخْلَقْ مِثْلُها فِی الْبِلادِ

همان‌شهری که‌نظیرش‌دربلادآفریده‌نشده‌بود ●●● .۸ / فجر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۴۱)

الْجَوارِ الْکُنَّسِ

حرکت می‌کنند و از دیده‌ها پنهان می‌شوند ●●● ،۱۶ / تکویر

اَلْحاقَّةُ

آن روزی که مسلما واقع می‌شود ●●● .۱ / حاقّه

اَلْحَجُّ اَشْهُرٌ مَعْلُوماتٌ فَمَنْ فَرَضَ فیهِنَّ الْحَجَّ فَلا رَفَثَ وَ لا فُسُوقَ وَ لا جِدالَ فِی الْحَجِّ وَ ما تَفْعَلُوا مِنْ خَیْرٍ یَعْلَمْهُ اللّهُ وَ تَزَوَّدُوا فَاِنَّ خَیْرَ الزّادِ التَّقْوی وَ اتَّقُونِ یا اُولِی الْاَلْبابِ

حجّ در ماه‌های معیّنی است و کسانی که (با بستن احرام و شروع به مناسک حجّ،) حجّ را بر خود فرض کرده‌اند ، (باید بدانند که) در حجّ آمیزش جنسی با زنان و گناه و جدال نیست و آن‌چه از کارهای نیک انجام دهید ، خدا آن را می‌داند و زاد و توشه تهیه کنید که بهترین زاد و توشه، پرهیزکاری است و از من بپرهیزید ای خردمندان ●●● .۱۹۷ / بقره

اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّکَ فَلاتَکُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرینَ

این (فرمان تغییر قبله) حکم حقّی از طرف پروردگار تو است، بنابراین هرگز از تردیدکنندگان در آن مباش ●●● .۱۴۷ / بقره

اَلْحَقُّ مِنْ رَبِّکَ فَلا تَکُنْ مِنَ الْمُمْتَرینَ

این‌ها حقیقتی است از جانب پروردگار تو ، بنابراین ، از تردیدکنندگان مباش ●●● .۶۰ / آل‌عمران

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی اَنْزَلَ عَلی عَبْدِهِ الْکِتابَ وَ لَمْ یَجْعَلْ لَهُ عِوَجا

حمد مخصوص خدایی است که این کتاب (آسمانی) را بر بنده (برگزیده‌اش) نازل کرد و هیچ‌گونه کژی در آن قرار ندارد ●●● .۱ / کهف

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی خَلَقَ السَّموتِ وَ الْاَرْضَ وَ جَعَلَ الظُّلُمتِ وَ النُّورَ ثُمَّ الَّذینَ کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ یَعْدِلُونَ

ستایش برای خداوندی است که آسمان‌ها و زمین را آفرید و ظلمت‌ها و نور را ایجاد کرد ، اما کافران برای پروردگار خود شریک و شبیه قرار می‌دهند (با این که دلایل توحید و یگانگی او در آفرینش جهان آشکار است) ●●●.۱ / انعام

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَهُ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الْاَرْضِ وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی‌الْاٰخِرَهِٔ وَ هُوَ الْحَکیْمُ الْخَبیرُ

حمد (و ستایش) مخصوص خداوندی است که تمام آن چه در آسمان‌ها و زمین است از آن اوست و حمد و (سپاس) برای او است در سرای آخرت و او دانا و آگاه است ●●●. ۱ / سبأ

اَلْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی وَهَبَ لی عَلَی الْکِبَرِ اِسْمعیلَ وَ اِسْحقَ اِنَّ رَبّی لَسَمیعُ الدُّعاءِ

حمد خدای را که در سن پیری اسماعیل و اسحاق را به من بخشید مسلما خدای من دعا را می‌شنود (و اجابت می کند ●●●) .۳۹ / ابراهیم

(۴۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ

ستایش مخصوص خداوندی است که پروردگار جهانیان است ●●● .۱ / فاتحه

اَلْحَمْدُلِلّهِفاطِرِالسَّمواتِ وَالْاَرْضِ جاعِلِ الْمَلئِکَهِٔ رُسُلاًاُولیاَجْنِحَهٍٔمَثْنیوَثُلاثَ‌وَرُباعَ‌یَزیدُفِی الْخَلْقِ ما یَشاءُ اِنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

ستایش مخصوص خداوندی است که آفریننده آسمان‌ها و زمین است، خداوندی که فرشتگان را رسولانی قرار داد که صاحب بال‌های دوگانه و سه‌گانه و چهارگانه‌اند، او هر چه بخواهد در آفرینش می‌افزاید ، او بر هر چیزی قادر است●●●. ۱ / فاطر

اَلْخَبیثاتُ لِلْخَبیثینَ وَالْخَبیثُونَ لِلْخَبیثاتِ وَالطَّیِّباتُ لِلطَّیِّبینَ وَ الطَّیِّبُونَ لِلطَّیِّباتِ اُولئِکَ مُبَرَّؤُنَ مِمّا یَقُولُونَ لَهُمْ مَغْفِرَهٌٔ وَ رِزْقٌ کَریمٌ

زنان خبیث و ناپاک از آن مردان خبیث و ناپاکند و مردان ناپاک نیز تعلق به زنان ناپاک دارند و زنان پاک از آن مردان پاک و مردان پاک از آن زنان پاکند ، اینان از نسبت‌های ناروایی که به آن‌ها داده می‌شود ، مبرّا هستند و برای آن‌ها آمرزش (الهی) و روزی پرارزش است ●●● .۲۶ / نور

اَلَّذی اَحْسَنَ کُلَّ شَیْءٍ خَلَقَهُ وَ بَدَاَ خَلْقَ‌الْاِنْسانِ مِنْ طینٍ

او همان کسی است که هر چه را آفرید نیکو آفرید و آغاز آفرینش انسان را از گل قرار داد ●●● .۷ / سجده

اَلَّذی اَحَلَّنا دارَ الْمُقامَهِٔ مِنْ فَضْلِهِ لا یَمَسُّنا فیها نَصَبٌ وَ لا یَمَسُّنا فیها لُغُوبٌ

خداوندی که با فضل خود ما را در این سرای اقامت (جاویدان) جای داد که نه در آن‌جا رنجی به ما می‌رسد و نه سستی و واماندگی ●●●.۳۵ / فاطر

اَلَّذی اَطْعَمَهُمْ مِنْ جُوعٍ وَ امَنَهُمْ مِنْ خَوْفٍ

همان‌کس که آنها رااز گرسنگی نجات‌داد و ازناامنی‌رهایی‌بخشید ●●●.۴ / قریش

اَلَّذی اَنْقَضَ ظَهْرَکَ

همان باری که سخت بر پشت تو سنگینی می کرد ●●● .۳ / انشراح

اَلَّذی جَعَلَ لَکُمُ الْاَرْضَ فِراشا وَ السَّماءَ بِناءً وَ اَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَراتِ رِزْقا لَکُمْ فَلا تَجْعَلُوا لِلّهِ اَنْدادا وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

آن کس که زمین را بستر شما قرار داد و آسمان (جوّ زمین) را همچون سقفی بر بالای سر شما و از آسمان آبی فروفرستاد و به وسیله آن، میوه‌ها را پرورش داد تا روزی شما باشد ، بنابراین برای خدا شریک‌هایی قرار ندهید ، در حالی که می‌دانید (هیچ‌یک از این شرکاء و بتان ، نه شما را آفریده‌اند و نه‌شمارا روزی می‌دهند ●●●) .۲۲ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۴۳)

اَلَّذی جَعَلَ لَکُمُ الاَرْضَ مَهْدا وَ جَعَلَ لَکُمْ فیها سُبُلاً لَعَلَّکُمْ تَهْتَدوُنَ

همان کسی که زمین را گهواره و محل آرامش شما قرار داد و برای شما در آن راههایی آفرید تا هدایت شوید (و به مقصد رسید ●●●).۱۰ / زخرف

اَلَّذی جَعَلَ لَکُمُ الاَرْضَ مَهْدا وَ سَلَکَ لَکُمْ فیها سُبُلاً وَ اَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَخْرَجْنا بِه اَزْواجا مِنْ نَباتٍ شَتّی

همان خداوندی که زمین را برای شما محل آسایش قرار داد و راههایی در آن ایجاد کرد و از آسمان آبی فرستاد که به وسیله آن انواع گوناگون گیاهان مختلف را (از خاک تیره) برآوردیم ●●● .۵۳ / طه

اَلَّذی جَعَلَ لَکُمْ مِنَ الشَّجَرِ الاَخْضَرِ ناراً فَاِذا اَنْتُمْ مِنْهُ تُوقِدُونَ

همان‌کسی که برای‌شما ازدرخت سبز آتش‌آفرید و شما به‌وسیله آن‌آتش می‌افروزید ●●●.۸۰ / یس

اَلَّذی جَعَلَ مَعَ اللّهِ اِلها اخَرَ فَاَلْقِیاهُ فِی الْعَذابِ الشَّدیدِ

آن کسی که معبود دیگری با خدا قرار داده (آری) او را در عذاب شدید بیفکنید ●●● .۲۶ / ق

اَلَّذی جَمَعَ مالاً وَ عَدَّدَهُ

همان کس که مال را جمع‌آوری و شماره کرده (بی آن‌که حساب مشروع و نامشروع کند ●●●) .۲ / همزه

اَلَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَ الاَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما فی سِتَّةِ اَیّامٍ ثُمَ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ الرَّحْمنُ فَسْئَلْ بِه خَبیرا

او خدایی است که آسمانها و زمین و آن‌چه را در میان این دو در شش روز (شش دوران) آفرید ، سپس بر عرش قدرت قرار گرفت (و به تدبیر جهان پرداخت) او خداوند رحمن است ، از او بخواه که از همه چیز آگاه است ●●● .۵۹ / فرقان

اَلَّذی خَلَقَ الْمَوْتَ وَ الْحیوةَ لِیَبْلُوَکُمْ اَیُّکُمْ اَحْسَنُ عَمَلاً وَ هُوَ الْعَزیزُ الْغَفُورُ

همان کسی که مرگ و حیات را آفرید تا شما را بیازماید که کدامیک بهتر عمل می‌کنید و او شکست‌ناپذیر و بخشنده است ●●●.۲ / ملک

اَلَّذی خَلَقَ سَبْعَ سَمواتٍ طِباقا ما تَری فی خَلْقِ الرَّحْمنِ مِنْ تَفاوُتٍ فَارْجِعِ الْبَصَرَ هَلْ تَری مِنْ فُطُورٍ

همان کسی که هفت آسمان را بر روی یکدیگر آفرید، در آفرینش خداوند رحمان هیچ تضاد و عیبی نمی‌بینی، بار دیگر نگاه کن آیا هیچ شکاف و خللی مشاهده می‌کنی ●●●؟۳ / ملک

اَلَّذی خَلَقَنی فَهُوَ یَهْدینِ

آن کسی که مرا آفرید و هدایت می‌کند ●●● .۷۸ / شعراء

(۴۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَّذی خَلَقَ فَسَوّی

همان خداوندی که آفرید و منظم کرد ●●● .۲ / اعلی

اَلَّذی خَلَقَکَ فَسَوّیکَ فَعَدَلَکَ

همان‌خدایی که‌تورا‌آفرید و منظم‌ساخت ●●● .۷ / انفطار

اَلَّذی عَلَّمَ بِالْقَلَمِ

همان کسی که به‌وسیله قلم تعلیم نمود ●●● .۴ / علق

اَلَّذی کَذَّبَ وَ تَوَلّی

همان‌کس که (آیات خدا) را تکذیب کرد و به آن پشت نمود ●●● ۱۶. / لیل
اَلَّذی لَهُ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ شَهیدٌ
همان خدایی که حکومت آسمان‌ها و زمین از آن اوست و بر همه چیز گواه است ●●● . ۹ / بروج
اَلَّذی لَـهُ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدا وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِیالْمُلْکِ وَ خَلَقَ کُلَّ شَیْءٍ فَقَدَّرَهُ تَقْدیرا
خداوندی که حکومت و مالکیت آسمان‌ها و زمین‌ازآن او است و فرزندی‌برای‌خودانتخاب‌نکرد و شریکی در حکومت‌ومالکیت‌ندارد و همه‌چیز راآفرید و دقیقا اندازه‌گیری نمود ●●● .۲ / فرقان
اَلَّذی هُمْ فیهِ مُخْتَلِفُونَ
همان‌خبری که‌پیوسته‌درآن‌اختلاف‌دارند ●●● .۳ / نبأ
اَلَّذی یَریکَ حینَ تَقُومُ
همان‌کسی که تو را به هنگامی که (برای‌عبادت) برمی‌خیزی می‌بیند ●●● .۲۱۸ / شعراء
اَلَّذی یَصْلَی النّارَ الْکُبْری
همان‌کسی که درآتش‌بزرگ‌واردمی‌شود ●●● .۱۲ / اعلی
اَلَّذی یُؤْتی مالَهُ یَتَزَکّی
همان‌کس که مال خود را (در راه خدا) می‌بخشد تا تزکیه نفس کند ●●● .۱۸ / لیل
اَلَّذی یُوَسْوِسُ فی صُدوُرِالنّاسِ
که در سینه‌های انسانها وسوسه می‌کند ●●● .۵ / ناس
اَلَّذینَ اتَّخَذوُا دینَهُمْ لَهْوا وَ لَعِبا وَ غَرَّتْهُمُ الْحَیوةُ الدُّنْیا فَالْیَوْمَ نَنْسیهُمْ کَما نَسُوا لِقآءَ یَوْمِهِمْ هذا وَ ما کانُوا بِآیاتِنا یَجْحَدُونَ
همان‌ها که دین و آیین خود را سرگرمی و بازیچه گرفتند و زندگی دنیا آن‌ها را مغرور ساخت ، امروز ما آن‌ها را فراموش می‌کنیم ، چون لقای چنین روزی را فراموش کردند و آیات ما را انکار نمودند ●●● .۵۱ / اعراف
قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۴۵)
اَلَّذینَ ءَاتَیْنهُمُ الْکِتبَ یَعْرِفُونَهُ کَما یَعْرِفُونَ اَبْنآءَهُمُ الَّذینَ خَسِرُوآا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لا یُؤْمِنُونَ
آن‌هایی که کتاب آسمانی به آنان داده‌ایم به خوبی او را (پیامبر را) می‌شناسند همان‌گونه که فرزندان خود را می‌شناسند، تنها کسانی که سرمایه وجود خود را از دست داده‌اند ایمان نمی‌آورند ●●● .۲۰ / انعام
اَلَّذینَ اتَیْناهُمُ الْکِتابَ یَعْرِفُونَهُ کَما یَعْرِفُونَ اَبْناءَهُمْ وَ اِنَّ فَریقا مِنْهُمْ لَیَکْتُمُونَ الْحَقَّ وَ هُمْ یَعْلَمُونَ
کسانی که کتب آسمانی به آن‌ها داده‌ایم ، او (پیامبر) را همچون فرزند خود می‌شناسند (اگرچه) جمعی از آنان حقّ را آگاهانه کتمان می‌کنند ●●● .۱۴۶ / بقره
اَلَّذینَ اتَیْناهُمُ الْکِتابَ یَتْلُونَهُ حَقَّ تِلاوَتِهِ اوُلئِکَ یُؤْمِنُونَ بِهِ وَ مَنْ یَکْفُرْ بِهِ فَاوُلئِکَ هُمُ الْخاسِرُونَ
کسانی که کتاب‌آسمانی به‌آن‌ها داده‌ایم(یهود و نصاری)و آن را از روی دقّت می‌خوانند ، به پیامبر اسلام ایمان می‌آورند و کسانی که به او کافر شوند ، زیان‌کارند ●●● .۱۲۱ / بقره
اَلَّذینَ اتَیْناهُمُ الْکِتابَ مِنْ قَبْلِهِ هُمْ بِهِ یُؤْمِنُونَ
کسانی که قبلًا کتاب آسمانی به آن‌ها داده‌ایم ، به آن (قرآن) ایمان می‌آورند ●●● .۵۲ / قصص
اَلَّذینَ اُخْرِجُوا مِنْ دِیارِهِمْ بِغَیْرِ حَقٍّ اِلاّـ اَنْ یَقُولُوا رَبُّنَا اللّهُ وَ لَوْ لا ـ دَفْعُ اللّهِ النّاسَ بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لَهُدِّمَتْ صَوامِعُ وَ بِیَعٌ وَ صَلَواتٌ وَ مَساجِدُ یُذْکَرُ فیهَا اسْمُ اللّهِ کَثیرا وَ لَیَنْصُرَنَّ اللّهُ مَنْ یَنْصُرُهُ اِنَاللّهَ لَقَوِیٌّ عَزیزٌ

همان‌ها که به ناحق از خانه و لانه خود بـدون هیـچ دلیلی اخراج شدنـد ، جز این‌که می‌گفتند : پروردگار ما اللّه است و اگر خداوند بعضی از آن‌ها را به وسیله بعضی دیگر دفع نکند ، دیرها و صومعه‌ها و معابد یهود و نصارا و مساجـدی که نـام خـدا در آن بسیار بـرده می‌شـود، ویران می‌گـردد و خـداونـد کسـانی را کـه او را یـاری کننـد (و از آیینـش دفـاع نماینـد) یـاری می‌کنـد ، خداونـد قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● .۴۰ / حج

اَلَّذینَ اذا اَصابَتْهُـمْ مُصیبَـةٌ قـالُـوا اِنّـا لِلّهِ وَ اِنّـا اِلَیْـهِ راجِعُـــونَ

آن‌هاکه هرگاه مصیبتـی به آن‌ها رسد، می‌گویند: ما از آنِ خدا هستیم و به سوی او بازمی‌گردیم ●●●.۱۵۶ / بقره

اَلَّذینَ اِذَا اکْتالُـوا عَلَی‌النّـاسِ یَسْتَـوْفُـونَ

آن‌ها کـه وقتـی بـرای خـود کیـل می‌کننـد ، حـقّ خـود را به طـور کامـل می‌گیرنـد ●●● .۲ / مطففین

اَلَّذینَ اِذا ذُکِـرَ اللّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ الصّابِرینَ عَلی ما اَصابَهُمْ وَ الْمُقیمِی الصَّلوةِ وَ مِمّا رَزَقْناهُمْ یُنْفِقُـونَ

همان‌هـا که وقتی نام خـدا برده می‌شـود ، دل‌هایشان مملـو از خوف پروردگـار می‌گردد و آن‌ها که در برابر مصائبی که به آنان می‌رسد، شکیبا و استوارند و آن‌ها که نماز را برپا می‌دارنـد و از آن‌چه روزیشـان داده‌ایم، انفاق‌می‌کنند ●●●.۳۵ / حج

(۴۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَّذینَ اسْتَجابُوا لِلّهِ وَ الرَّسُولِ مِنْ بَعْدِ ما اَصابَهُمُ الْقَرْحُ لِلَّذینَ اَحْسَنُوا مِنْهُمْ وَ اتَّقَوْا اَجْرٌ عَظیمٌ

آن‌هـا که دعوت خـدا و پیامبر صـلی‌اللّه‌علیه‌وآله را ، پس از آن همه جراحاتی که به ایشان رسیده اجابت کردنـد (و هنوز زخم‌های میـدان اُحـد التیـام نیـافته بود، بـه سـوی میـدان « حَمْراءُ الاَسَدِ » حرکت نمودنـد) بـرای کسـانی از آن‌هـا ، که نیکی‌کردنـد و تقـوا پیش‌گرفتند، پاداش بزرگی‌است ●●● .۱۷۲ / آل‌عمران

اَلَّذینَ امَنُـوا بِایاتِنـا وَ کانُـــوا مُسْلِمیـنَ

آن‌ها که به آیات ما ایمان آوردند و تسلیم بودنـد ●●● .۶۹ / زخرف

اَلَّذینَ ءَامَنُوا وَ تَطْمَئِنُّ قُلُوبُهُمْ بِذِکْرِ اللّهِ اَلا بِذِکْرِ اللّهِ تَطْمَئِنُّ الْقُلُوبُ

آنها کسانی هستند که ایمان آورده‌اند و دلهایشان به یاد خدا مطمئن (و آرام) است، آگاه باشید با یاد خدا دل‌ها آرامـش می‌یابد ●●●.۲۸ / رعد

اَلَّذینَ ءَامَنُـوا وَ عَمِلُـوا الصّلِحتِ طُوبی لَهُـمْ وَ حُسْـنُ مَـأبٍ

آن‌هـاکه ایمـان آوردنـد و عمـل صـالـح انجـام دادنـد پاکیزه‌تریـن (زنـدگی) نصـیبشان است و بهترین سـرانجــام‌هـــا ●●● .۲۹ / رعد

اَلَّذینَ امَنُـوا وَ کـانُـوا یَتَّقُـونَ

همان‌ها که ایمــان آوردنـد و (از مخالفــت فرمـان خدا) پرهیز می‌کردند ●●● .۶۳ / یونس

اَلَّذینَ ءَامَنُواْ وَ لَمْ‌یَلْبِسُوآا ایمنَهُمْ‌بِظُلْمٍ اُوْلآئِکَ لَهُمُ‌الاْمْنُ وَ هُمْ مُهْتَدُونَ

(آری) آن‌ها که ایمان آوردند و ایمان خود را با شرک نیامیختند امنیّت مال آن‌ها است و آن‌ها هدایت‌یافتگانند ●●● .۸۲ / انعام

اَلَّذینَ ءَامَنُوا وَ هاجَرُوا وَ جهَدُوا فی سَبیلِ اللّهِ بِاَمْولِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ اَعْظَمُ دَرَجَةً عِنْدَ اللّهِ وَ اوُلآئِکَ هُـــمُ‌الْفآئِزُونَ

آن‌ها که ایمان آوردند و هجرت کردند و با اموال و جان‌هایشان در راه خدا جهاد نمودند مقامشان نزد خدا برتر اســت و آن‌هــا به موهبــت عظیـــم‌رسیــــده‌اند ●●● .۲۰ / توبه

اَلَّذینَ امَنُـوا یُقاتِلُـونَ فی سَبیـلِ اللّـهِ وَالَّذیـنَ کَفَرُوا یُقاتِلُونَ فی سَبیلِ الطّاغُوتِ فَقاتِلُوآا اَوْلِیآءَ الشَّیْطانِ اِنَّ کَیْدَ الشَّیْطانِ کانَ ضَعیفا

آن‌ها که ایمان دارنـد در راه خـدا پیکار می‌کننـد و آن‌ها که کافرند در راه طاغـوت (و افراد طغیانگر) پس شـما بـا یـاران شیطـان

پیکار کنید (و از آن‌ها نهراسید) زیرا نقشه شیطان (همانند قدرتش) ضعیف است ●●● .۷۶ / نساء

اَلَّذینَ اِنْ مَکَّنّاهُمْ فِی‌الْاَرْضِ اَقامُوا الصَّلوةَ وَ اتَوُا الزَّکوةَ وَ اَمَرُوا بِالْمَعْرُوفِ وَ نَهَوْا عَنِ الْمُنْکَرِ وَ لِلّهِ عاقِبَةُ الْاُمُورِ

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۴۷)

یاران خدا کسانی هستند که هرگاه در زمین به آن‌ها قدرت بخشیدیم، نماز را برپا می‌دارند و زکات را ادا می‌کنند و امر به معروف و نهی از منکر می‌نمایند و پایان همه کارها از آن خدا است ●●● .۴۱ / حج

اَلَّذینَ تَتَوَفّیهُمُ الْمَلائِکَةُ ظالِمی اَنْفُسِهِمْ فَاَلْقَوُا السَّلَمَ ما کُنّا نَعْمَلُ مِنْ سُوءٍ بَلی اِنَّ اللّهَ عَلیمٌ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

همان‌هاکه فرشتگان (قبض ارواح) روحشان را می‌گیرند در حالی‌که به خود ظلم کرده بودند، در این هنگام آن‌ها تسلیم می‌شوند (و می گویند) ما کار بدی انجام نمی‌دادیم ، آری خداوند به آن‌چه انجام می‌دادیدعالم است ●●● .۲۸ / نحل

اَلَّذینَ تَتَوَفّیهُمُ الْمَلائِکَةُ طَیِّبینَ یَقُولُونَ سَلامٌ عَلَیْکُمُ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

همان‌ها که فرشتگان (قبض ارواح) روحشان را می گیرند در حالی‌که پاک و پاکیزه‌اند به آن‌ها می گویند سلام بر شما باد ، وارد بهشت شوید به‌خاطر اعمالی که انجام می‌دادید ●●● .۳۲ / نحل

اَلَّذینَ جَعَلُوا الْقُرانَ عِضینَ

همان‌ها که قرآن را تقسیم کردند (آن‌چه به سودشان بود پذیرفتند و آن‌چه برخلاف هوس‌هایشان بود ترک نمودند)

●●●.۹۱ / حجر

اَلَّذینَ صَبَرُوا وَ عَلی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُونَ

آن‌ها کسانی هستند که صبر و استقامت پیشه کردند و تنها توکلشان بر پروردگارشان است ●●● .۴۲ / نحل

اَلَّذینَ صَبَرُوا وَ عَلی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُونَ

همان‌هاکه(در برابر مشکلات) صبر (و استقامت)می‌کنند و بر پروردگارشان توکل می‌نمایند ●●● .۵۹ / عنکبوت

اَلَّذینَ ضَلَّ سَعْیُهُمْ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ هُمْ یَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ یُحْسِنُونَ صُنْعا

آن‌هاکه‌تلاشهایشان‌در زندگی‌دنیا گم(و نابود)شده، بااین‌حال گمان‌می‌کنندکارنیک‌انجام‌می‌دهند ●●● .۱۰۴ / کهف

اَلَّذینَ طَغَوْا فِی الْبِلادِ

همان اقوامی‌که در شهرها طغیان کردند ●●● .۱۱ / فجر

اَلَّذینَ عهَدْتَ مِنْهُمْ ثُمَّ یَنْقُضُونَ عَهْدَهُمْ فی کُلِّ مَرَّةٍ وَ هُمْ لا یَتَّقُونَ

کسانی‌که‌باآن‌هاپیمان‌بستی‌سپس‌هربارعهدخودرامی‌شکنندو(از پیمان‌شکنی‌وخیانت)پرهیزندارند ●●● .۵۶ / انفال

اَلَّذینَ قالَ لَهُمُ النّاسُ اِنَّ النّاسَ قَدْ جَمَعُوا لَکُمْ فَاخْشَوْهُمْ فَزادَهُمْ ایمانا وَ قالُوا حَسْبُنَا اللّهُ وَ نِعْمَ الْوَکیلُ

این‌هاکسانی‌بودندکه(بعضی از)مردم، به‌آنان‌گفتند:«مردم (لشکر دشمن)برای(حمله به)شما اجتماع کرده‌اند، از آن‌هابترسید» امااین‌سخن،برایمانشان‌افزودو گفتند:«خداماراکافی‌است‌واوبهترین‌حامی‌ماست ●●●».۱۷۳ /آل‌عمران

(۴۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَّذینَ قالُوا لِاِخْوانِهِمْ وَ قَعَدُوا لَوْ اَطاعُونا ما قُتِلُوا قُلْ فَادْرَؤُا عَنْ اَنْفُسِکُمُ الْمَوْتَ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

(منافقان) آن‌ها هستند که به برادران خود در حالی که از حمایت آن‌ها دست کشیده بودند گفتند : « اگر آن‌ها از ما پیروی می‌کردند، کشته نمی‌شدند » بگو : « (مگر شما می‌توانید مرگ افراد را پیش‌بینی کنید ؟) پس مرگ را از خودتان دور سازید اگر راست می گویید ●●● » .۱۶۸ / آل‌عمران

اَلَّذینَ قالُوا اِنَّ‌اللّهَ عَهِدَاِلَیْنآ اَلاّ نُؤْمِنَ لِرَسُولٍ حَتّی یَأْتِیَنا بِقُرْبانٍ تَأْکُلُهُ النّارُ قُلْ قَدْ جآءَکُمْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلی بِالْبَیِّناتِ وَ بِالَّذی قُلْتُمْ فَلِمَ

قَتَلْتُمُوهُمْ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

(این‌ها) همان کسانی هستند که گفتند : « خداوند از ما پیمان گرفته که به هیچ پیامبری ایمان نیاوریم تا (این معجزه را انجام دهد) یک قربانی بیاورد ، که آتش (صاعقه آسمانی) آن را بخورد » بگو : « پیامبرانی پیش از من ، برای شما آمدند و دلایل روشن و آن‌چه را گفتید آوردند، پس چرا آن‌ها را به قتل رساندید اگر راست می‌گویید ●●●؟ » .۱۸۳ / آل‌عمران

اَلَّذینَ کانَتْ اَعْیُنُهُمْ فی غِطاءٍ عَنْ ذِکْری وَ کانُوا لا یَسْتَطیعُونَ سَمْعا

همان‌ها که چشمهایشان در پرده بود و به یاد من نیفتادند و قدرت شنوایی نداشتند ●●● .۱۰۱ / کهف

اَلَّذینَ کَذَّبُوا بِالْکِتابِ وَ بِماأَرْسَلْنا بِهِرُسُلَنافَسَوْفَ یَعْلَمُونَ

کسانی که کتاب (آسمانی) و آن‌چه را بر فرستادگان خود نازل کردیم تکذیب کردند، اما به زودی (نتیجه کار خود را) می‌فهمند ●●● .۷۰ / مؤمن

اَلَّذینَ کَذَّبُوا شُعَیْبا کَأَنْ لَمْ یَغْنَوْا فیهَا الَّذینَ کَذَّبُوا شُعَیْبا کانُوا هُمُ الْخاسِرینَ

آن‌ها که شعیب را تکذیب کردند (آن‌چنان نابود شدند که) گویا هرگز در آن (خانه‌ها) سکنی نداشتند ، آن‌ها که شعیب را تکذیب کردند، آن‌ها زیان‌کار بودند ●●● .۹۲ / اعراف

اَلَّذینَ کَفَرُوا لَهُمْ عَذابٌ شَدیدٌ وَ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ اَجْرٌ کَبیرٌ

کسانی که راه کفر پیش گرفتند: بهره آن‌ها عذاب شدید است و آنها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، مغفرت و پاداش بزرگ از آن آن‌ها است ●●●.۷ / فاطر

اَلَّذینَ کَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبیلِ اللّهِ زِدْناهُمْ عَذابا فَوْقَ الْعَذابِ بِما کانُوا یُفْسِدُونَ

آن‌هاکه کافر شدند و (مردم را) از راه خدا بازداشتند عذابی بر عذابشان به خاطر فسادی که می‌کردندمی‌افزاییم ●●● .۸۸ / نحل

اَلَّذینَ کَفَروُا وَ صَدُّوا عَنْ سَبیلِ اللّهِ اَضَلَّ اَعْمالَهُمْ

کسانی‌که کافر شدند و مردم را از راه خدا بازداشتند، اعمالشان را نابود می‌کند ●●●.۱ / محمّد

اَلَّذینَ لا یُؤْتُونَ الزَّکوةَ وَ هُمْ بِالْاخِرَةِ هُمْ کافِرُونَ

همان‌ها که زکات را ادا نمی‌کنند و آخرت را منکرند ●●● .۷ / فصّلت

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۴۹)

اَلَّذینَ هُمْ عَلی صَلاتِهِمْ دائِمُونَ

آن‌ها که نمازها را مرتّبا به جا می‌آورند ●●● .۲۳ / معارج

اَلَّذینَهُمْ عَنْ صَلاتِهِمْ ساهُونَ

نماز خود را به دست فراموشی می‌سپارند ●●● .۵ / ماعون

اَلَّذینَ هُمْ فی خَوْضٍ یَلْعَبُونَ

همان‌هاکه‌در سخنان‌باطل به‌بازی مشغولند ●●●.۱۲ / طور

اَلَّذینَ هُمْ فی صَلاتِهِمْ خاشِعُونَ

آن‌ها که در نمازشان خشوع دارند ●●● .۲ / مؤمنون

اَلَّذینَ هُمْ فی غَمْرَةٍ ساهُونَ

همان‌ها که در جهل و غفلت فرو رفته‌اند ●●● .۱۱ / ذاریات

اَلَّذینَ هُـمْ یُـراؤُنَ

آنها کـه ریـامی کننـد ●●● .۶ / ماعون

اَلَّذینَ یَأْکُلُونَ الرِّبا لا یَقُومُونَ اِلاّ کَما یَقُومُ الَّذی یَتَخَبَّطُهُ الشَّیْطانُ مِنَ الْمَسِّ ذلِکَ بِاَنَّهُمْ قالُوا اِنَّمَا الْبَیْعُ مِثْلُ الرِّبا وَ اَحَلَّ اللّهُ الْبَیْعَ وَ حَرَّمَ الرِّبا فَمَنْ جاءَهُ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَانْتَهی فَلَهُ مـا سَلَفَ وَ اَمْرُهُ اِلَی اللّهِ وَ مَنْ عـادَ فَاُولئِـکَ اَصْحابُ النّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ

کسانی که ربا می‌خورند ، (در قیامت) برنمی‌خیزند مگر مانند کسـی که بر اثر تماسّ شیطان ، دیوانه شده (و نمی‌تواند تعادل خود را حفظ کنـد، گاهی زمین می‌خورد ، گاهی به پا می‌خیزد) ، این ، به خاطر آن است که گفتنـد : داد و سـتد هم ماننـد ربا است (و تفاوتی میان آن دو نیست) ، در حالی که خدا بیع را حلال کرده و ربا را حرام، (زیرا فرق میان این دو ، بسیار است) و اگر کسـی انـدرز الهی به او رسد و از (رباخواری) خودداری کند، سودهایی که در سابق (و قبل از نزول حکم تحریم) به دست آورده ، مال او است (و این حکم ، گذشـته را شامل نمی‌گردد) و کار او به خدا واگذار می‌شود (و گذشته او را خواهد بخشید) اما کسانی که بازگردند ، (و بار دیگر مرتکب این گناه شوند) اهل آتشند و همیشه در آن می‌مانند ●●● .۲۷۵ / بقره

اَلَّذینَ یَبْخَلُـونَ وَ یَـأْمُرُونَ النّـاسَ بِالْبُخْـلِ وَ مَـنْ یَتَـوَلَّ فَـاِنَّ اللّـهَ هُـوَ الْغَنِـیُّ الْحَمیـدُ

همان‌هـاکه بخـل می کننـد و مردم را نیز دعوت بـه بخـل می‌نماینـد و هرکس (از ایـن فرمـان) روی‌گردان شـود (بـه خـدا زیـانی نمی‌رساند) زیرا خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است ●●● .۲۴ / حدید

اَلَّذینَ یَبْخَلُـونَ وَ یَأْمُـرُونَ النّـاسَ بِالْبُخْـلِ وَ یَکْتُمُـونَ ما اتیهُـمُ اللّـهُ مِنْ فَضْلِـهِ وَ اَعْتَـدْنـا لِلْکافِریـنَ عَـذابـا مُهینـا

(۵۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

آن‌ها کسانی‌هستندکه بخل‌می‌ورزند و مردم‌را به‌بخل دعوت‌می کنند و آن‌چه را که خداوند از فضل (و رحمت) خود به‌آن‌ها داده، کتمان‌می‌نماینـد. (این‌عمـل، در حقیقت از کفرشـان سرچشـمه گرفته) و مـا برای کـافران، عـذاب خـوارکننـده‌ای آمـاده کرده‌ایم ●●●.۳۷ / نساء

اَلَّذینَ یَتَّبِعُونَ الرَّسُولَ النَّبِیَّ الْاُمِّیَّ الَّذی یَجِدُونَهُ مَکْتُوبا عِنْدَهُمْ فِی‌التَّوْریةِ وَ الْاِنْجیلِ یَأْمُرُهُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَ یَنْهیهُمْ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ یُحِلُّ لَهُمُ الطَّیِّباتِ وَ یُحَرِّمُ عَلَیْهِمُ الْخَبائِثَ وَ یَضَعُ عَنْهُمْ اِصْرَهُمْ وَالاَغْـلالَ الَّتی کانَتْ عَلَیْهِـمْ فَالَّذینَ امَنُـوا بِهِ وَ عَـزَّرُوهُ وَ نَصَرُوهُ وَ اتَّبَعُوا النُّورَ الَّذیآ اُنْزِلَ مَعَهُ اوُلآئِـکَ هُمُ الْمُفْلِحُـونَ

آن‌ها که از فرستاده (خـدا) پیامبر « امی » پیروی می کننـد، کسـی که صـفاتش را در تورات و انجیلی که نزدشان است، می‌یابنـد و آن‌هـا را به معروف دستور می‌دهـد و از منکر بـازمی‌دارد، پاکیزه‌هـا را برای آن‌هـا حلاـل می‌شـمرد، ناپاک‌هـا را تحریم می کنـد و بارهای سـنگین و زنجیرهایی را که بر آن‌ها بود (از دوش و گردنشان) برمی‌دارد ، آن‌ها که به او ایمان آوردنـد و حمایتش کردند و یاریش نمودند و از نوری که با او نازل شده ، پیروی کردند ، آنان رستگارانند ●●● .۱۵۷ / اعراف

اَلَّذینَ یُبَلِّغُـونَ رِسالاتِ اللّـهِ وَ یَخْشَوْنَـهُ وَ لا یَخْشَـوْنَ اَحَـدًا اِلاَّ اللّـهَ وَ کَفـی بِاللّـهِ حَسیبا

(پیـامبران پیشـین) کسـانی بودنـد کـه تبلیغ رسالت‌هـای الهی می کردنـد و (تنهـا) از او می‌ترسـیدند و از هیچ‌کس جز خـدا واهمه نداشتنـد و همین بس که خداوند حسابگر (و پاداش‌دهنده اعمال آن‌ها) است ●●● .۳۹ / احزاب

اَلَّذینَ یَتَّخِذُونَ الْکافِرینَ اَوْلِیآءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنینَ اَیَبْتَغُونَ عِنْدَهُمُ الْعِزَّةَ فَـاِنَّ الْعِـزَّةَ لِلّـهِ جَمیعا

همـان‌هـا کـه کـافـران را، بـه جـای مـؤمنـان، دوسـت خـود برمی گزیننـد، آیـا این‌هـا می‌خـواهنـد از آنـان کسـب عـزّت و آبـرو کننـد بـا این‌که همـه عزّت‌هـا مخصـوص خـدا اسـت ●●● ؟۱۳۹ / نساء

اَلَّذینَ یَتَرَبَّصُونَ بِکُمْ فَاِنْ کانَ لَکُمْ فَتْحٌ مِنَ اللّهِ قالُوآا اَلَمْ نَکُنْ مَعَکُمْ وَ اِنْ کانَ لِلْکافِرینَ نَصیبٌ قالُوآا اَلَمْ نَسْتَحْوِذْ عَلَیْکُمْ وَ نَمْنَعْکُمْ مِنَ الْمُؤْمِنینَ فَاللّهُ یَحْکُمُ بَیْنَکُمْ یَوْمَ الْقِیمَةِ وَ لَنْ یَجْعَلَ اللّهُ لِلْکافِرینَ‌عَلَی‌الْمُؤْمِنینَ‌سَبیلاً

منافقان همان‌ها هستند که پیوسته انتظار می‌کشند و مراقب شما هستند اگر فتح و پیروزی نصیب شما گردد می‌گویند آیا ما با شما نبودیم (پس ما نیز سهیم در افتخارات و غنایم هستیم) و اگر بهره‌ای نصیب کافران گردد می‌گویند آیا ما شما را تشویق‌به مبارزه و عدم تسلیم در برابر مؤمنان نمی‌کردیم ؟ (پس با شما سهیم خواهیم بود) خداوند در میان شما در روز رستاخیز داوری می‌کند و هرگز برای کافران نسبت به مؤمنان راه تسلّطی قرار نداده است ●●●.۱۴۱ / نساء

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۵۱)

اَلَّذینَ یُجادِلُونَ فی آیاتِاللّهِ بِغَیْرِسُلْطانٍ اَتیهُمْ کَبُرَمَقْتا عِنْدَ اللّهِ وَ عِنْدَ الَّذینَ امَنُوا کَذلِکَ یَطْبَعُ اللّهُ عَلی کُلِّ قَلْبِ مُتَکَبِّرٍ جَبّارٍ

همان‌ها که در آیات الهی بی‌آن‌که دلیلی برای آن‌ها آمده باشد به مجادله برمی‌خیزند، کاری که خشم عظیمی نزد خداوند و نزد کسانی که ایمان آورده‌اند بار می‌آورد ، این‌گونه خداوند بر قلب هر متکبر جباری مهر می‌نهد ●●●.۳۵ / مؤمن

اَلَّذینَ یَجْتَنِبُونَ کَبائِرَ الاِْثْمِ وَ الْفَواحِشَ اِلاَّ اللَّمَمَ اِنَّ رَبَّکَ واسِعُ الْمَغْفِرَةِ هُوَ اَعْلَمُ بِکُمْ اِذْ اَنْشَأَکُمْ مِنَ الاَْرْضِ وَ اِذْ اَنْتُمْ اَجِنَّةٌ فی بُطُونِ اُمَّهاتِکُمْ فَلا تُزَکُّوا اَنْفُسَکُمْ هُوَ اَعْلَمُ بِمَنِ اتَّقی

همان‌ها که از گناهان کبیره و اعمال زشت، جز صغیره دوری می‌کنند ، آمرزش پروردگار تو گسترده است ، او نسبت به شما از همه آگاه‌تر است ، از آن هنگام که شما را از زمین آفرید و در آن موقع که به‌صورت جنین‌هایی در شکم مادرانتان بودید، پس خودستایی نکنید چراکه او پرهیزکاران را بهتر می‌شناسد ●●● .۳۲ / نجم

اَلَّذینَ یَجْعَلُونَ مَعَ اللّهِ اِلها اخَرَ فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ

آن‌ها که با خدا معبود دیگری قرار دادند اما به زودی می‌فهمند ●●● .۹۶ / حجر

اَلَّذینَ یُحْشَرُونَ عَلی وُجُوهِهِمْ اِلی جَهَنَّمَ اُولئِکَ شَرٌّ مَکانا وَ اَضَلُّ سَبیلاً

آن‌ها که بر صورت‌هایشان به سوی جهنم محشور می‌شوند بدترین محل را دارند و گمراه‌ترین افرادند ●●● .۳۴ / فرقان

اَلَّذینَ یَحْمِلُونَ الْعَرْشَ وَ مَنْ حَوْلَهُ یُسَبِّحُونَ بِحَمْدِرَبِّهِمْ وَ یُؤْمِنُونَ بِه وَ یَسْتَغْفِرُونَ لِلَّذینَ امَنُوا رَبَّنا وَ سِعْتَ کُلَّ شَیْءٍ رَحْمَةً وَ عِلْما فَاغْفِرْ لِلَّذینَ تابُوا وَ اتَّبَعُوا سَبیلَکَ وَقِهِمْ عَذابَ الْجَحیمِ

فرشتگانی که حاملان عرشند و آن‌ها گرداگرد آن (طواف می‌کنند) تسبیح و حمد خدا می‌گویند و به او ایمان دارند و برای مؤمنان استغفار می‌نمایند (و می‌گویند) پروردگارا رحمت و علم تو همه‌چیز را فراگرفته است، پس کسانی را که توبه کرده و راه تو را پیروی می‌کنند بیامرز و آنان را از عذاب دوزخ نگاه‌دار ●●● .۷ / مؤمن

اَلَّذینَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَیْبِ وَ هُمْ مِنَ السّاعَةِ مُشْفِقُونَ

همان‌ها که از پروردگارشان در غیب و نهان می‌ترسند و از قیامت بیم دارند ●●● .۴۹ / انبیاء

اَلَّذینَ یَذْکُرُونَ اللّهَ قِیاما وَ قُعُودا وَ عَلی جُنُوبِهِمْ وَ یَتَفَکَّرُونَ فی خَلْقِ السَّمواتِ وَ الاَْرْضِ رَبَّنا ما خَلَقْتَ هذا باطِلاً سُبْحانَکَ فَقِنا عَذابَ النّارِ

همان‌ها که خدا را در حال ایستاده و نشسته و آنگاه که بر پهلو خوابیده‌اند ، یاد می‌کنند و در اسرار آفرینش آسمان‌ها و زمین می‌اندیشند، (و می‌گویند :) بارالها! این‌ها را بیهوده نیافریدی منزّهی تو ، ما را از عذاب آتش ، نگاه دار ●●● .۱۹۱ / آل عمران

(۵۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَّذینَ یَرِثُونَ الْفِرْدَوْسَ هُمْ فیها خالِدُونَ

که بهشت برین‌را ارث می‌برند و جاودانه درآن خواهند ماند ●●● .۱۱ / مؤمنون

اَلَّذینَ یَسْتَحِبُّونَ الْحَیوةَ الدُّنْیا عَلَی الْاٰخِرَةِ وَ یَصُدُّونَ عَنْ سَبیلِ اللّهِ وَ یَبْغُونَها عِوَجا اوُلئِکَ فی ضَلالٍ بَعیدٍ

همان‌ها که زندگی دنیا را بر آخرت ترجیح می‌دهند و (مردم را) از راه اللّه بازمی‌دارند و می‌خواهند راه حق را منحرف سازند ، آن‌ها در گمراهی دوری هستند ●●● .۳ / ابراهیم

اَلَّذینَ یَسْتَمِعُونَ الْقَوْلَ فَیَتَّبِعُونَ اَحْسَنَهُ اوُلئِکَ الَّذینَ هَدیهُمُ اللّهُ وَ اوُلئِکَ هُمْ اُولُوا الْاَلْبابِ

کسانی که سخنان‌را می‌شنوند و ازنیکوترین آن‌ها پیروی می‌کنند، آن‌ها کسانی هستند که خدا هدایتشان کرده و آن‌ها خردمندانند ●●●.۱۸ / زمر

اَلَّذینَ یَصُدُّونَ عَنْ سَبیلِ اللّهِ وَ یَبْغُونَها عِوَجا وَ هُمْ بِالْاٰخِرَةِ کافِرُونَ

همان‌هاکه (مردم‌را)از راه‌خدا بازمی‌دارند و (با القای شبهات) می‌خواهند آن‌راکج و معوج نشان‌دهند و آنان به آخرت‌کافرهستند ●●●.۴۵ / اعراف، ۱۹ / هود

اَلَّذینَ یُظاهِرُونَ مِنْکُمْ مِنْ نِسائِهِمْ ما هُنَّ اُمَّهاتِهِمْ اِنْ اُمَّهاتُهُم اِلَّا اللّائی وَلَدْنَهُمْ وَ اِنَّهُمْ لَیَقُولُونَ مُنْکَرا مِنَ الْقَوْلِ وَ زورا وَ اِنَّ اللّهَ لَعَفُوٌّ غَفُورٌ

کسانی از شما که نسبت به همسرانشان « ظهار » می‌کنند (و می‌گویند : « اَنْتَ عَلَیَّ کَظَهْرِ اُمّی : تو نسبت به من ، به منزله مادرم هستی ») آن‌ها هرگز مادرانشان نیستند، مادرانشان تنها کسانی هستند که آن‌ها را به دنیا آورده‌اند ، آن‌ها سخنی منکر و زشت و باطل می‌گویند و خداوند بخشنده و آمرزنده است ●●● .۲ / مجادله

اَلَّذینَ یَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلاقُوا رَبِّهِمْ وَ اَنَّهُمْ اِلَیْهِ راجِعُونَ

آن‌ها که ایمان دارند ، خدای خود را ملاقات می‌کنند و به سوی او بازمی‌گردند ●●● .۴۶ / بقره

اَلَّذینَ یُفْسِدُونَ فِی الْاَرْضِ وَ لا یُصْلِحُونَ

همان‌ها که در زمین فساد می‌کنند و اصلاح‌نمی‌کنند ●●● . ۱۵۲ / شعراء

اَلَّذینَ یَقُولُونَ رَبَّنا اِنَّنا امَنّا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَ قِنا عَذابَ النّارِ

همان کسانی که می‌گویند : پروردگارا ، ما ایمان آورده‌ایم، پس گناهان ما را بیامرز و ما را از عذاب آتش نگاهدار ●●●.۱۶ / آل عمران

اَلَّذینَ یُقیمُونَ الصَّلوةَ وَ مِمّا رَزَقْنهُمْ یُنْفِقُونَ

آن‌هاکه نماز را برپا می‌دارند و از آن‌چه به آن‌ها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند ●●● .۳ / انفال

اَلَّذینَ یُقیمُونَ الصَّلوةَ وَ یُؤْتُونَ الزَّکوةَ وَ هُمْ بِالْاٰخِرَةِ هُمْ یُوقِنُونَ

همان کسانی که نماز را برپا می‌دارند و زکات را ادا می‌کنند و به آخرت یقین دارند ●●● . ۳ / نمل، ۴ / لقمان

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۵۳)

اَلَّذینَ یُکَذِّبُونَ بِیَوْمِ الدّینِ

همان‌ها که روز قیامت را انکار می‌کنند ●●● .۱۱ / مطففین

اَلَّذینَ یَلْمِزُونَ الْمُطَّوِّعینَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ فِی الصَّدَقاتِ وَالَّذینَ لایَجِدوُنَ اِلّا جُهْدَهُمْ فَیَسْخَروُنَ مِنْهُمْ سَخِرَ اللّهُ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

کسانی که از صدقات مؤمنان اطاعت‌کار ، عیبجویی می‌کنند و آن‌هایی را که دسترسی جز به مقدار (ناچیز) توانااییشان ندارند، مسخره می‌نمایند، خدا آن‌ها را مسخره می‌کند (کیفر استهزاءکنندگان را به آن‌ها می‌دهد) و برای آنان عذاب دردناکی است ●●● .۷۹ / توبه

اَلَّذینَ یُنْفِقُونَ فِی السَّرّآءِ وَ الضَّرّآءِ وَ الْکاظِمینَ الْغَیْظَ وَ الْعافینَ عَنِ النّاسِ وَ اللّهُ یُحِبُّ الْمُحْسِنینَ

همان‌ها که در توانگری و تنگدستی، انفاق می کنند و خشم خود را فرو می‌برند و از خطای مردم درمی‌گذرند و خدا نیکوکاران را دوست دارد ●●● .۱۳۴ / آل عمران

اَلَّذینَ یُنْفِقُونَ اَمْوالَهُمْ فی سَبیلِ اللّهِ ثُمَّ لا یُتْبِعُونَ ما اَنْفَقُوا مَنّا وَلا اَذًی لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَلا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

کسانی که اموال خود را در راه خدا انفاق می کنند، سپس به دنبال انفاقی که کرده‌اند، منّت نمی گذارند و آزاری نمی‌رسانند، پاداش آن‌هانزد پروردگارشان (محفوظ)است و نه ترسی‌دارند و نه‌غمگین‌می‌شوند ●●●.۲۶۲ / بقره

اَلَّذینَ یُنْفِقُونَ اَمْوالَهُمْ بِاللَّیْلِ وَ النَّهارِ سِرّا وَ عَلانِیَةً فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

آن‌ها که اموال خود را شب و روز ، پنهان و آشکار انفاق می کنند ، مزدشان نزد پروردگارشان است ، نه ترسی بر آن‌ها است و نه غمگین می‌شوند ●●● .۲۷۴ / بقره

اَلَّذینَ یَنْقُضُونَ عَهْدَ اللّهِ مِنْ بَعْدِ میثاقِهِ وَ یَقْطَعُونَ ما اَمَرَ اللّهُ بِهِ اَنْ یُوصَلَ وَ یُفْسِدُونَ فِی الْاَرْضِ اُولئِکَ هُمُ الْخاسِرُونَ

(فاسقان آن‌ها هستند که) پیمان خدا را پس از آن‌که محکم ساختند ، می‌شکنند و پیوندهایی را که خدا دستور داده، برقرار سازند ، قطع می‌نمایند و در جهان فساد می کنند ، این‌ها زیان‌کاران هستند ●●● .۲۷ / بقره

اَلَّذینَ یُوفُونَ بِعَهْدِ اللّهِ وَ لا یَنْقُضُونَ الْمیثقَ

آن‌ها که به عهد الهی وفا می کنند و پیمان را نمی‌شکنند ●●● .۲۰ / رعد

اَلَّذینَ یُؤْمِنُونَ بِالْغَیْبِ وَ یُقیمُونَ الصَّلوةَ وَ مِمّا رَزَقْناهُمْ یُنْفِقُونَ

(پرهیزکاران)آن‌ها هستندکه به‌غیب(آن‌چه‌از حسّ پوشیده و پنهان‌است،)ایمان‌می‌آورند و نمازرابرپا می‌دارند و از تمام نعمت‌ها و مواهبی که به آن‌ها روزی داده‌ایم ، انفاق می کنند ●●●.۳ / بقره

(۵۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلرِّجالُ قَوّامُونَ عَلَی النِّسآءِ بِما فَضَّلَ اللّهُ بَعْضَهُمْ عَلی بِعْضٍ وَ بِما اَنْفَقُوا مِنْ اَمْوالِهِمْ فَالصّالِحاتُ قانِتاتٌ حافِظاتٌ لِلْغَیْبِ بِما حَفِظَ اللّهُ وَ اللاّتی تَخافُونَ نُشُوزَهُنَّ فَعِظُوهُنَّ وَ اهْجُرُواهُنَّ فِی الْمَضاجِعِ وَ اضْرِبُوهُنَّ فَاِنْ اَطَعْنَکُمْ فَلا تَبْغُوا عَلَیْهِنَّ سَبیلاً اِنَّ اللّهَ کانَ عَلِیّا کَبیرا

مردان، سرپرست و نگهبان زنانند ، به‌خاطر برتری‌هایی که خداوند (از نظر نظام اجتماع) برای بعضی نسبت به بعضی دیگر قرار داده است و به‌خاطر انفاق‌هایی که از اموالشان (در مورد زنان) می کنند و زنان صالح زنانی هستند که متواضعند و در غیاب (همسر خود) اسرار و حقوق او را، در مقابل حقوقی که خدا برای آنان قرار داده، حفظ می کنند و (اما) آن دسته از زنان را که از سرکشی و مخالفتشان بیم دارید ، پند و اندرز دهید و (اگر مؤثر واقع نشد ،) در بستر از آن‌ها دوری نمائید و (اگر هیچ راهی جز شدّت عمل ، برای وادارکردن آن‌ها به انجام وظایفشان نبود،) آن‌ها را تنبیه کنید و اگر از شما پیروی کردند ، راهی برای تعدّی بر آن‌ها نجویید (بدانید) خداوند ، بلند مرتبه و بزرگ است (و قدرت او، بالاترین قدرت‌هاست ●●●) .۳۴ / نساء

اَلرَّحْمنُ

خداوند بخشنده ●●● .۱ / الرّحمن

اَلرَّحْمنِ الرَّحیم

خداوندی که بخشنده و بخشایشگر است (و رحمت عام و خاصّش، همگان را فراگرفته است ●●●).۲ / فاتحه

اَلرَّحْمنُ عَلَی الْعَرْشِ اسْتَوی

او خداوندی است رحمن که بر عرش مسلط است ●●● .۵ / طه

الٓر کِتبٌ اُحْکِمَتْ ءایتُهُ ثُمَّ فُصِّلَتْ مِنْ لَدُنْ حَکیمٍ خَبیرٍ

الر ـ این کتابی‌است که‌آیاتش‌استحکام‌یافته‌سپس‌تشریح‌شده،ازنزدخداوندحکیم‌وآگاه(نازل‌گردیده‌است ●●●).۱/هود

الآر کِتبٌ اَنْزَلْنهُ اِلَیْکَ لِتُخْرِجَ النّاسَ مِنَ الظُّلُمتِ اِلَی النُّورِ بِاِذْنِ رَبِّهِمْ اِلی صِرطِ الْعَزیزِ الْحَمید

الر ـ این کتابی است که برتو نازل کردیم تا مردم را از تاریکی‌های (شرک و ظلم و طغیان) به سوی روشنایی (ایمان و عدل و صلح) به فرمان‌پروردگارشان درآوری ، به سوی راه خداوند عزیز و حمید ●●● .۱ / ابراهیم

الآر تِلْکَ ایاتُ الْکِتابِ الْحَکیم

الر ، آن آیات کتاب حکیم است ●●● .۱ / یونس

الآر تِلْکَ ءایتُ الْکِتبِ الْمُبین

الر ـ آن آیات کتاب آشکار است ●●● . ۱ / یوسف

الآر تِلْکَ ایاتُ الْکِتابِ وَ قُرْانٍ مُبینٍ

الر، این‌آیات کتاب و قرآن‌مبین است ●●● .۱ / حجر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۵۵)

الآمرآ تِلْکَ ایاتُ الْکِتبِ وَ الَّذی اُنْزِلَ اِلَیْکَ مِنْ رَبِّکَ الْحَقُّ وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یُؤْمِنُونَ

الآمرآ – این‌ها آیات کتاب (آسمانی) است و آن‌چه از طرف پروردگار بر تو نازل شده حق است ولی اکثر مردم ایمان نمی‌آورند ●●● . ۱ / رعد

اَلزّانی لا یَنْکِحُ اِلاّ زانِیَةً اَوْ مُشْرِکَةً وَ الزّانِیَةُ لا یَنْکِحُها اِلاّ زانٍ اَوْ مُشْرِکٌ وَ حُرِّمَ ذلِکَ عَلَی الْمُؤْمِنینَ

مرد زناکار جز با زن زناکار یا مشرک ازدواج نمی‌کند ، و زن زناکار را جز مرد زناکار یا مشرک به ازدواج خود درنمی‌آورد و این کار بر مؤمنان تحریم شده است ●●● .۳ / نور

اَلزّانِیَةُ وَ الزّانی فَاجْلِدُوا کُلَّ واحِدٍ مِنْهُما مِائَةَ جَلْدَةٍوَ لا تَأْخُذْکُمْ بِهِما رَأْفَةٌ فی دینِ اللّهِ اِنْ کُنْتُمْ تُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ وَ لْیَشْهَدْ عَذابَهُما طائِفَةٌ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

زن و مرد زناکار را هریک صد تازیانه بزنید و هرگز در دین خدا رأفت (و محبت کاذب) شما را نگیرد ، اگر به خدا و روز جزا ایمان دارید، و باید گروهی از مؤمنان مجازات آن‌ها را مشاهده کنند ●●● .۲ / نور

اَلسَّمآءُ مُنْفَطِرٌ بِهِ کانَ وَعْدُهُ مَفْعُولاً

درآن‌روز آسمان‌ازهم‌شکافته‌می‌شود و وعده‌او تحقق‌می‌یابد ●●● .۱۸ / مزّمّل

اَلشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ بِحُسْبانٍ

خورشید و ماه بر طبق حساب منظمی می‌گردند ●●● .۵ / الرّحمن

اَلشَّهْرُ الْحَرامُ بِالشَّهْرِ الْحَرامِ وَ الْحُرُماتُ قِصاصٌ فَمَنِ اعْتَدی عَلَیْکُمْ فَاعْتَدُوا عَلَیْهِ بِمِثْلِ مَا اعْتَدی عَلَیْکُمْ وَ اتَّقُوا اللّهَ وَ اعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقینَ

ماه حرام در برابر ماه حرام (اگر دشمنان احترام آن را شکستند و در آن با شما جنگیدند، شما نیز حق دارید مقابله به‌مثل کنید) و تمام حرام‌ها (قابلِ) قصاص است و (به‌طورکلی) هرکس به شما تجاوز کرد ، همانند آن بر او تعدّی کنید و از خدا بپرهیزید (و زیاده‌روی ننمایید) و بدانید خدا با پرهیزکاران است ●●● .۱۹۴ / بقره

اَلشَّیْطانُ یَعِدُکُمُ الْفَقْرَ وَ یَأْمُرُکُمْ بِالْفَحْشاءِ وَ اللّهُ یَعِدُکُمْ مَغْفِرَةً مِنْهُ وَ فَضْلاً وَ اللّهُ واسِعٌ عَلیمٌ

شیطان شما را (به هنگام انفاق) ، وعده فقر و تهی‌دستی می‌دهد و به فحشاء (و زشتی‌ها) امر می‌کند ، ولی خداوند وعده‌آمرزش و فزونی به‌شما می‌دهد و خداوند، قدرتش وسیع و (به هر چیز) دانا است (به همین دلیل به‌وعده‌های‌خود وفا می‌کند ●●●) .۲۶۸ / بقره

اَلصّابِرینَ وَ الصّـادِقِینَ وَ الْقـانِتِینَ وَ الْمُنْفِقِینَ وَ الْمُسْتَغْفِـرِیـنَ بِـالاَسْحـــارِ

آن‌هـا کـه (در برابر مشـکـلات و در مسیـر اطاعت و ترک گنـاه ،) استقامـت می‌ورزنـد، راستگو هستند، (در برابر خـدا) خضـوع و (در راه او) انفاق می‌کنند و در سحرگاهان استغفار می‌نمایند ●●● .۱۷ / آل عمران

(۵۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلطَّلاقُ مَرَّتانِ فَاِمْساکٌ بِمَعْرُوفٍ اَوْ تَسْرِیحٌ بِاِحْسانٍ وَ لا یَحِلُّ لَکُمْ اَنْ تَأْخُذوُا مِمّا اتَیْتُمُوهُنَّ شَیْئا اِلّا اَنْ یَخافا اَلّا یُقیما حُدُودَ اللّهِ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلّا یُقیما حُدُودَ اللّهِ فَلا جُناحَ عَلَیْهِما فیمَا افْتَدَتْ بِهِ تِلْکَ حُدُودُ اللّهِ فَلا تَعْتَدُوها وَ مَنْ یَتَعَدَّ حُدُودَ اللّهِ فَاوُلئِکَ هُمُ الظّالِمُونَ

طلاق ، (طلاقی که رجوع و بازگشت دارد،) دو مرتبه است ؛(و در هر مرتبه) باید به طور شایسته همسر خود را نگهداری کند (و آشتی نمایـد)، یـا بـا نیکی او را رهـا سازد (و از او جـدا شود) و برای شـما حلال نیست که چیزی از آن‌چه به آن‌ها داده‌ایـد، پس بگیریـد، مگر این که دو همسر بترسـند که حـدود الهی را برپا ندارند ، اگر بترسـیدکه حدودالهی را رعایت‌نکنند، مانعی برای آن‌ها نیست که زن، فـدیه و عوضـی بپردازد (و طلاق بگیرد)، این‌ها حدود و مرزهای الهی‌است، از آن تجاوز نکنید و هرکس ازآن‌تجاوز کند، ستمگراست ●●●.۲۲۹ / بقره

اَلْقارِعَةُ

آن حــادثـه کـوبنـده ●●● ،۱ / قارعه

اَلْقِیا فی جَهَنَّمَ کُلَّ کَفّارٍ عَنیدٍ

(خداوند فرمـان می‌دهـد:) در جهنم بیفکنید هر کافر متکبر و لجوج را ●●● . ۲۴ / ق

اَلَکُمُ الذَّکَـرُ وَ لَـهُ الْاُنْثی

آیا سهم شما پسر است و سهم او دختر؟ (در حالی که به زعم شما دختران کم‌ارزش‌تراز پسرانند ●●●).۲۱ / نجم

آ لآمآ

الـم ●●●۱ / بقره، ۱ / آل عمران، ۱ / عنکبوت، ۱ / روم، ۱ / لقمان، ۱ / سجده

اَلَمْ اَعْهَدْاِلَیْکُمْ یا بَنی آدَمَ اَنْ لا تَعْبُدُوا الشَّیْطانَ اِنَّهُ لَکُمْ عَدُوٌّ مُبینٌ

آیا با شما عهدنکردم ای فرزندان‌آدم که‌شیطان‌راپرستش‌نکنیدکه او برای‌شما دشمن آشکاری‌است ●●●.۶۰ / یس

اَلَمْ نَخْلُقْکُمْ مِنْ ماءٍ مَهیـنٍ

آیــا شمــا را از آبی پَست و نــاچیـز نیافـریـدیم ●●●؟ ۲۰ / مرسلات

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذیـنَ اوُتُـوا نَصیبا مِنَ الْکِتابِ یُدْعَوْنَ اِلی کِتابِ اللّهِ لِیَحْکُمَ بَیْنَهُمْ ثُمَّ یَتَوَلّی فَریقٌ مِنْهُـمْ وَ هُـمْ مُعْـرِضُـونَ

آیاندیـدی کسـانی‌راکه بهره‌ای‌از کتـاب(آسـمانی)داشـتند، به‌سوی‌کتـاب الهی دعـوت شدنـد تـا در میـان آن‌هـا داوری کند،سپس گروهی‌ازآنان(باعلم‌وآگاهی)روی‌می‌گردانند،درحالی‌که(ازقبول حقّ)اعراض‌دارند ●●●؟۲۳ / آل‌عمران

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ نُهُوا عَنِ النَّجْوی ثُمَّ یَعُودُونَ لِما نُهُوا عَنْهُ وَ یَتَناجَوْنَ بِالاِْثْمِ وَالْعُدْوانِ وَ مَعْصِیَتِ الرَّسُولِ وَاِذاجاؤُکَ‌حَیَّوْکَ بِما لَمْ یُحَیِّکَ بِهِاللّهُ وَ یَقُولُونَ فی اَنْفُسِهِمْلَوْ لا یُعَذِّبُنَااللّهُ بِمانَقُولُ حَسْبُهُمْ جَهَنَّمُیَصْلَوْنَهافَبِئْسَ الْمَصیرُ

آیا ندیدی کسانی را که از نجوی نهی شدند ، سپس به کاری که از آن نهی شدند، بازمی‌گردند و برای انجام گناه

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۵۷)

و تعـدی و نافرمانی رسول خدا به نجوی می‌پردازند و هنگامی که نزد تو می‌آیند ، تو را تحیتی می‌گویند که خدا به تو نگفته‌است و در دل می‌گوینـد: چرا خداونـد مـارا به‌خـاطر گفته‌هایمـان عذاب‌نمی‌کنـد؟ جهنـم‌برای آن‌هـا کـافی است ، وارد آن می‌شونـد و بد جایگاهی است ●●● .۸ / مجادله

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ اُوتُوا نَصیبا مِنَ الْکِتابِ یُؤْمِنُونَ بِالْجِبْتِ وَ الطّاغُوتِ وَ یَقُولُونَ لِلَّذینَ کَفَرُوا هؤُلاآءِ اَهْدی مِنَ الَّذینَ آمَنُوا سَبیلًا

آیا ندیدی کسانی را که بهره‌ای از کتاب (خدا) به آنان داده‌شده ، (با این حال ،) به « جبت » و « طاغوت » (بت و بت‌پرستان) ایمان می‌آورند و درباره کافران می‌گویند: « آن‌ها، از کسانی که ایمان آورده‌اند ، هدایت یافته‌ترند ●●● »؟۵۱ / نساء

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ اُوتُوا نَصیبا مِنَ الْکِتابِ یَشْتَرُونَ الضَّلالَةَ وَ یُریدُونَ اَنْ تَضِلُّوا السَّبیلَ

آیا ندیدی کسانی را که بهره‌ای از کتاب (خدا) به آن‌ها داده شده بود ، (به جای این‌که از آن ، برای هدایت خود و دیگران استفاده کنند ، برای خویش) گمراهی می‌خرند و می‌خواهند شما نیز گمراه شوید ●●● ؟۴۴ / نساء

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ یُزَکُّونَ اَنْفُسَهُمْ بَلِ اللّهُ یُزَکّی مَنْ یَشآءُ وَ لا یُظْلَمُونَ فَتیلًا

آیاندیدی کسانی‌راکه‌خودستایی‌می‌کنند؟(این خودستایی‌ها، بی‌ارزش‌است) بلکه‌خدا هرکس‌رابخواهد، ستایش می‌کند و کمترین ستمی به آن‌ها نخواهد شد ●●● .۴۹ / نساء

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ بَدَّلُوا نِعْمَتَ اللّهِ کُفْرا وَ اَحَلُّوا قَوْمَهُمْ دارَ الْبَوارِ

آیا ندیدی کسانی را که نعمت خدا را به کفران تبدیل کردند و جمعیت خودرا به دارالبوار (نیستی و نابودی) کشاندند ●●●.۲۸ / ابراهیم

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ تَوَلَّوْا قَوْما غَضِبَ اللّهُ عَلَیْهِمْ ما هُمْ مِنْکُمْ وَلا مِنْهُمْ وَ یَحْلِفُونَ عَلَی الْکَذِبِ وَ هُمْ یَعْلَمُونَ

آیا ندیدی کسانی را که طرح دوستی با جمعیتی که مورد خشم خدا بود ، ریختند؟ این‌ها نه از شما هستند و نه از آنان . آن‌ها سوگند دروغ یاد می‌کنند (که از شما هستند) درحالی‌که خودشان می‌دانند (دروغ می‌گویند ●●●) .۱۴ / مجادله

اَلَمْ تَرَاِلَی‌الَّذینَ‌خَرَجُوامِنْ‌دِیارِهِمْ‌وَهُمْ‌اُلُوفٌ‌حَذَرَالْمَوْتِ‌فَقالَ‌لَهُمُ‌اللّهُ‌مُوتُواثُمَّ‌اَحْیاهُمْ‌اِنَّ‌اللّهَ‌لَذُو فَضْلٍ عَلَی النّاسِ وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یَشْکُرُونَ

آیاندیدی جمعیتی را که از ترس مرگ، از خانه‌های خود فرار کردند ؟ و آنان هزارها نفر بودند (که به بهانه بیماری طاعون ، از شرکت در میدان جهاد خودداری نمودند)، خداوند به آن‌ها گفت: بمیرید (و به همان بیماری که آن را بهانه قرار داده بودند، مردند)، سپس خدا آن‌ها را زنده کرد (و ماجرای زندگی آن‌ها را درس عبرتی برای آیندگان قرار داد)، خداوند نسبت به بندگان خود احسان می‌کند، ولی بیشتر مردم، شکر (او را) به جا نمی‌آورند ●●● .۲۴۳ / بقره

(۵۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ قیلَ لَهُمْ کُفُّوآا اَیْدِیَکُمْ وَ اَقیمُوا الصَّلوةَ وَ اتُوا الزَّکوةَ فَلَمّا کُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقِتالُ اذا فَریقٌ مِنْهُمْ یَخْشَوْنَ النّاسَ کَخَشْیَةِ اللّهِ اَوْ اَشَدَّ خَشْیَةً وَ قالُوا رَبَّنا لِمَ کَتَبْتَ عَلَیْنَا الْقِتالَ لَوْلاآ اَخَّرْتَنآ اِلی اَجَلٍ قَریبٍ قُلْ مَتاعُ الدُّنْیا قَلیلٌ وَ الْاخِرَةُ خَیْرٌ لِمَنِ اتَّقی وَ لا تُظْلَمُونَ فَتیلًا

آیا ندیدی کسانی را که (در مکّه) به آن‌ها گفته شد (فعلًا) دست از جهاد بدارید و نماز را برپا کنید و زکات بپردازید، (اما آن‌ها از این دستور ناراحت بودند) ولی هنگامی که (در مدینه) فرمان جهاد به آن‌ها داده شد جمعی از آنان از مردم می‌ترسیدند همان‌گونه که از خدا می‌ترسند، بلکه بیشتر و گفتند پروردگارا چرا جهاد را بر ما مقرّر داشتی؟ چرا این فرمان را کمی تأخیر نینداختی؟ به آن‌ها بگو سرمایه زندگی دنیا ناچیز است و سرای آخرت برای کسی که پرهیزکار باشد بهتر است و کوچک‌ترین ستمی به شما نخواهد شد ●●● .۷۷ / نساء

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ نافَقُوا یَقُولُونَ لِاِخْوانِهِمُ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ لَئِنْ اُخْرِجْتُمْ لَنَخْرُجَنَّ مَعَکُمْ وَ لا نُطیعُ فیکُمْ اَحَدا اَبَدا وَ اِنْ قُوتِلْتُمْ لَنَنْصُرَنَّکُمْ وَ اللّهُ یَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَکاذِبُونَ

آیا منافقان را ندیدی که پیوسته به برادران کافرشان از اهل کتاب می‌گفتند : هرگاه شما را (از وطن) بیرون کنند، ما هم با شما

خواهیـم بود و سـخن هیچ‌کس را دربـاره شما اطاعـت نخواهیـم کـرد و اگر بـا شـمـا پیکـار شود ، یـاریتـان خواهیم کـرد و خداونـد شهـادت می‌دهـد که آن‌هـا دروغگویـانند ●●● .۱۱ / حشر

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ یُجادِلُونَ فی آیاتِ اللّهِ اَنّی یُصْرَفُونَ

آیا ندیـدی کسانی را که مجـادله در آیـات ما می‌کننـد، چگونه از راه حق منحرف می‌شوند ●●●؟۶۹ / مؤمن

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّذینَ یَزْعُمُـونَ اَنَّهُـمْ آمَنُـوا بِمآ اُنْزِلَ اِلَیْکَ وَ مآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِکَ یُریـدُونَ اَنْ یَتَحاکَمُوآا اِلَـی الطّاغُـوتِ وَ قَـدْ اُمِـرُوآا اَنْ یَکْفُـرُوا بِـهِ وَ یُریـدُ الشَّیْطـانُ اَنْ یُضِلَّهُـمْ ضَـلالاً بَعیـدا

آیـا ندیدی کسانـی را که گمـان می‌کننـد به آن‌چـه (از کتاب‌هـای آسـمانـی که) بر تـو و بر پیشـینیان نازل شده ، ایمـان آورده‌اند ، ولی می‌خواهنـد برای داوری نزد طاغوت و حکّام باطل برونـد؟ با این‌که به آن‌ها دسـتـور داده شده که به طاغـوت کافر شونـد . اما شیطان می‌خواهد آنان را گمراه کند و به بیراهه‌های دوردستی بیفکند ●●● .۶۰ / نساء

اَلَمْ تَرَ اِلَی الَّـذی حـاجَّ اِبْراهیـمَ فی رَبِّهِ اَنْ اتیهُ اللّهُ الْمُلْکَ اذْ قـالَ اِبْراهیمُ رَبِّیَ الَّذی یُحْیی وَ یُمیتُ قـالَ اَنـا اُحْیی وَ اُمیتُ قالَ اِبْراهیمُ فَاِنَّ اللّـهَ یَأْتی بِالشَّمْـسِ مِنَ الْمَشْرِقِ فَأْتِ بِها مِنَ الْمَغْرِبِ فَبُهِـتَ الَّذی کَفَـرَ وَ اللّهُ لا یَهْـدِی الْقَـوْمَ الظّالِمیـنَ

آیا ندیدی (و آگاهی نداری از) کسی (نمرود) که با ابراهیم درباره پروردگارش محاجّه و گفتگو کرد ؟ زیرا

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۵۹)

خداونـد به او حکومت داده بود (و بر اثر کمی ظرفیت از بـاده غرور سرمست شـده بود) هنگامی که ابراهیم گفت: خـدای من آن کسـی است که زنده می‌کند و می‌میراند ، او گفت: من نیز زنده می‌کنم و می‌میرانم (و برای اثبات این کار و مشتبه ساختن بر مردم دستور داد دو زندانی را حاضر کردند ، فرمان آزادی یکی و قتل دیگری را داد)، ابراهیم گفت : خداوند ، خورشید را از افق مشرق می‌آورد (اگر راست می‌گویی که حـاکم بر جهـان هستی تویی ،) خورشـید را از مغرب بیـاور (در این‌جا) آن مرد کافر مبهوت و وامانده شد و خداوند قوم ستمگر را هدایت نمی‌کند ●●● .۲۵۸ / بقره

اَلَمْ تَرَ اِلَی الْمَلاَءِ مِنْ بَنی اِسْرائیلَ مِنْ بَعْـدِ مُوسی اِذْقـالُوا لِنَبِیٍّ لَهُمُ ابْعَثْ لَنا مَلِکا نُقاتِـلْ فی سَبیلِ اللّهِ قالَ هَلْ عَسَیْتُمْ انْ کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتـالُ اَلاّـ تُقاتِلُوا قالُوا وَ ما لَنا اَلاّ نُقاتِلَ فی سَبیلِ اللّهِ وَ قَدْ اُخْرِجْنـا مِنْ دِیارِنـا وَ اَبْنائِنـا فَلَمّا کُتِـبَ عَلَیْهِمُ الْقِتالُ تَوَلَّوْا اِلاّ قَلیلاً مِنْهُمْ وَ اللّهُ عَلیمٌ بِالظّالِمینَ

آیا مشاهـده نکردی جمعی از بنی‌اسـرائیل را بعـد از موسـی که به پیامبر خود گفتند: زمامدار (و فرماندهی) برای ما انتخاب کن تا (زیر فرمان او) در راه خدا پیکار کنیم ، پیامبر آن‌ها گفت : شاید اگر دستور پیکار به شما داده شود ، (سرپیچی کنید و) در راه خدا جهاد و پیکار نکنیـد، گفتنـد : چگونه ممکن است در راه خـدا پیکار نکنیم ، در حالی که از خانه‌ها و فرزنـدانمان رانده شده‌ایم (و شهرهای ما به وسـیله دشـمن اشـغال و فرزندان ما اسیر شده‌اند) ؟ اما هنگامی که دسـتور پیکار به آن‌ها داده شد ، جز عده کمی از آنان، همه سرپیچی کردند و خداوند از ستمکـاران آگاه است ●●● .۲۴۶ / بقره

اَلَمْ تَـرَ اِلـی رَبِّکَ کَیْـفَ مَدَّ الظِّـلَّ وَ لَوْ شاءَ لَجَعَلَـهُ ساکِنا ثُـمَّ جَعَلْنَـا الشَّمْـسَ عَلَیْـهِ دَلیـلاً

آیاندیـدی چگونه‌پروردگـارت سـایه را گسترده؟ و اگر می‌خواست آن را ساکن قرارمی‌داد ؟ سپس خورشـید را بر وجود آن دلیل قرار دادیم ●●● .۴۵ / فرقان

اَلَمْ تَــرَ اَنّـــا اَرْسَلْنَـا الشَّیـاطینَ عَلَی الْکافِریـنَ تَـــؤُزُّهُـمْ اَزّا

آیا ندیدی که ما شیاطین را به سوی کافران فرستادیـم تا آن‌هـا را شدیـدا تحریـک کننـد ●●● .۸۳ / مریم

اَلَمْ تَـرَ اَنَّ اللّـهَ اَنْـزَلَ مِنَ السَّماءِ مـاءً فَـاَخْرَجْنا بِـهِ ثَمَـراتٍ مُخْتَلِفـا اَلْـوانُهـا وَ مِـنَ الْجِبـالِ جُـدَدٌ بیضٌ وَ حُمْـرٌ مُخْتَلِـفٌ اَلْـوانُهـا وَ غَـرابیـبُ سُـــودٌ

آیا ندیدی خداوند از آسمان آبی فرو فرستاد که به وسیله آن میوه‌هایی (از زمین) خارج ساختیم با الوان گوناگون و از کوه‌ها نیز (به لطف پروردگار) جاده‌هایی آفریده شده، به رنگ سفید و سرخ با الوان مختلف و (گاه) به رنگ کاملاً سیاه ●●●.۲۷ / فاطر

اَلَمْ تَـرَ اَنَّ اللّـهَ اَنْـزَلَ مِـنَ السَّمـاءِ ماءً فَتُصْبِـحُ الاَرْضُ مُخْضَـرَّةً اِنَّ اللّـهَ لَطیـفٌ خَبیـرٌ

آیـا ندیـدی خداونـد از آسـمان آبی فرسـتـاد و زمیـن (بر اثر آن) سرسبـز و خرم می‌گردد ؟ و خداونـد لطیـف و خبیـر اسـت ●●●.۶۳ / حج

(۶۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّـهَ اَنْزَلَ مِنَ السَّمـاءِ ماءً فَسَلَکَـهُ یَنابیعَ فِی الاَرْضِ ثُـمَّ یُخْرِجُ بِهِ زَرْعا مُخْتَلِفـا اَلْوانُهُ ثُمَّ یَهیـجُ فَتَریـهُ مُصْفَـرّا ثُمَّ یَجْعَلُـهُ حُطامـا اِنَّ فـی ذلِـکَ لَـذِکْـری لاُوُلِـی الاَلْبـابِ

آیا ندیـدی که خداونـد از آسـمان آبی فرسـتاد و آن را به صورت چشـمه‌هایی در زمین وارد نمود، سپس با آن زراعتـی را خـارج می‌ســازد کـه الـوان مختلـف دارد ، بعـد این گیـاه خشـک می‌شـود ، به‌گـونه‌ای که آن را زرد و بـی‌روح می‌بینـی، سـپــس آن را درهـم مــی‌شکنـد و خـرد می‌کنـد، در ایـن ماجـرا تذکری بـرای صاحبان‌مغز است ●●● .۲۱ / زمر

اَلَمْ تَـرَ اَنَّ اللّـهَ خَلَـقَ السَّمـواتِ وَ الاَرْضَ بِـالْحَـقِّ اِنْ یَشَـأْ یُـذْهِبْکُـمْ وَ یَأْتِ بِخَلْـقٍ جَدیـدٍ

آیـا ندیـدی کـه خداونـد آسمـان‌هـا و زمیـن را بـه حـق آفریـده، اگر اراده کند شما را می‌برد و خلق تـازه‌ای می‌آورد ●●● .۱۹ / ابراهیم

اَلَمْ تَـرَوْ اَنَّ اللّهَ سَخَّـرَ لَکُمْ ما فِی السَّمـواتِ وَ ما فِی الاَرْضِ وَ اَسْبَـغَ عَلَیْکُـمْ نِعَمَـهُ ظاهِـرَةً وَ بـاطِنَـةً وَ مِـنَ النّـاسِ مَـنْ یُجـادِلُ فِـی اللّـهِ بِغَیْـرِ عِلْـمٍ وَ لا هُـدیً وَ لا کِتـابٍ مُنیـرٍ

آیا ندیدی خداوند آن‌چه را در آسمان‌ها و زمین است مسخر شما کرد و نعمت‌های خود را ، چه نعمت‌های ظاهر و چه نعمت‌های باطن، بر شـما گسترده و افزون ساخته است؟ ولی بعضـی از مردم بـدون هیـچ دانش و هدایـت و کتـاب روشـنـی درباره خدا مجادله می‌کنند ●●● .۲۰ / لقمان

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّهَ سَخَّـرَ لَکُمْ ما فِـی الاَرْضِ وَ الْفُلْکَ تَجْری فِی الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ وَ یُمْسِکُ السَّماءَ اَنْ تَقَعَ عَلَی الاَرْضِ اِلّا بِاِذْنِهِ اِنَّ اللّهَ بِالنّاسِ لَرَؤُفٌ رَحیمٌ

آیـا ندیـدی که خداونـد آن‌چه در زمین است ، مسخر شـما کرد ؟ و کشتی‌هـا به فرمان او بر صـفحه اقیانوس‌هـا حرکت‌می‌کننـد و آسـمان (کرات و سنگ‌های آسمانی) را نگه می‌دارد تا بر زمین ، جز به فرمان او فرو نیفتند ؟ خـداونـد نسبت به مـردم رحیـم و مهربــان اســت ●●● .۶۵ / حج

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّهَ یُزْجی سَحابا ثُمَّ یُؤَلِّفُ بَیْنَهُ ثُمَّ یَجْعَلُهُ رُکاما فَتَرَی الْوَدْقَ یَخْرُجُ مِنْ خِلالِهِ وَ یُنَزِّلُ مِنَ السَّماءِ مِنْ جِبالٍ فیها مِنْ بَرَدٍ فَیُصیبُ بِهِ مَنْ یَشاءُ وَ یَصْرِفُهُ عَنْ مَنْ یَشاءُ یَکادُ سَنا بَرْقِهِ یَذْهَبُ بِالاَبْصارِ

آیـا ندیـدی که خداونـد ابرهـایی را به آرامی می‌رانـد، سپس میان آن‌ها پیونـد می‌دهـد و بعـد آن را متراکم می‌سازد، در این حال دانه‌های باران را می‌بینی که از لابلای آن خارج می‌شود و از آسمان ، از کوه‌هایی که در آن است دانه‌هــای تگرگ نازل می‌کنـد و هرکس را بخــواهــد، به‌وسـیله آن زیــان می‌رســانــد و از هرکس بخــواهــد، ایـن زیــان را برطـرف می‌کنـد، نزدیــک اســت درخشندگــی بــرق آن (ابرهـا) چشم‌هـا را ببرد ●●● .۴۳ / نور

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۶۱)

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّهَ یُسَبِّحُ لَهُ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَالطَّیْرُ صافّاتٍ کُلٌّ قَدْ عَلِمَ صَلاتَهُ وَ تَسْبیحَهُ وَ اللّهُ عَلیمٌ بِما یَفْعَلُونَ

آیا ندیدی که برای خدا تسبیح می‌کنند تمام آنان که در آسمان‌ها و زمین هستند و همچون پرندگان به هنگامی که بر فراز آسمان

بال گسترده‌اند، هریک از آن‌ها نماز و تسبیح خود را می‌داند و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهنـد ، عالم است ●●●.۴۱ / نور

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّهَ یَسْجُدُ لَهُ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ مَنْ فِی الاَرْضِ وَ الشَّمْسُ وَالْقَمَرُ وَالنُّجُومُ وَالْجِبالُ وَالشَّجَرُ وَ الدَّوابُّ وَ کَثیرٌ مِنَ النّاسِ وَ کَثیرٌ حَقَّ عَلَیْهِ الْعَذابُ وَ مَنْ یُهِنِ اللّهُ فَمالَهُ مِنْ مُکْرِمٍ اِنَّ اللّهَ یَفْعَلُ ما یَشاءُ

آیا ندیدی که سجده می‌کنند برای خدا تمام کسانی که درآسمان‌ها و زمین هستند و همچنین خورشید و ماه وستارگان و کوه‌ها و درختان و جنبندگان و بسیاری از مردم، اما بسیاری ابا دارند و فرمان عذاب درباره آن‌ها حتمی است و هرکسی را خدا خوار کند، کسی او را گرامی نخواهد داشت، خداوند هرکار را بخواهد (و صلاح بدانـد) انجام می‌دهد ●●●.۱۸ / حج

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّهَ یَعْلَمُ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الاَرْضِ مایَکُونُ مِنْ نَجْوی ثَلاثَةٍ اِلّا هُوَ رابِعُهُمْ وَ لا خَمْسَةٍ اِلّا هُوَ سادِسُهُمْ وَ لا اَدْنی مِنْ ذلِکَ وَ لا اَکْثَرَ اِلّا هُوَ مَعَهُمْ اَیْنَ ما کانُوا ثُمَّ یُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا یَوْمَالْقِیامَةِ اِنَّ اللّهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

آیا نمی‌دانی که خداونـد آن‌چه را در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است ، می‌داند. هیچ‌گاه سه نفر باهم نجوی نمی‌کنند، مگر این‌که خداوند چهارمین آن‌ها است و هیچ‌گاه پنج نفر با هم نجوی نمی‌کنند ، مگر این‌که خداوند ششمین آن‌ها است و نه تعدادی کمتر و نه بیشتر از آن، مگر این‌که او همراه آن‌ها است ، هرجاکه باشند، سپس روز قیامت آن‌ها را از اعمالشان آگاه می‌سازد ، چراکه خداونـد به هرچیـزی دانـا اسـت ●●● .۷ / مجادله

اَلَمْ تَرَ اَنَّ اللّهَ یُولِجُ اللَّیْلَ فِیالنَّهارِ وَ یُولِجُ النَّهارَ فِیاللَّیْلِ و سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ کُلٌّ یَجْری اِلی اَجَلٍ مُسَمًّی وَ اَنَّ اللّهَ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرٌ

آیا ندیدی‌که خداوند شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کند ؟ و خورشید و ماه را مسخر شما ساخته ؟ و هرکدام‌تا سرآمد معینی به‌حرکت‌خود ادامه‌می‌دهند؟ خداوند به‌آن‌چه انجام‌می‌دهید آگاه‌است ●●●.۲۹ / لقمان

اَلَمْ تَرَ اَنَّ الْفُلْکَ تَجْری فِی الْبَحْرِ بِنِعْمَتِ اللّهِ لِیُرِیَکُمْ مِنْ ایاتِه اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِکُلِّ صَبّارٍ شَکُورٍ

آیـا ندیدی کشتی‌هـا بر صفحه دریاهـا به فرمان خـدا و به برکت نعمـت او حرکت می‌کننـد؟ او می‌خواهد گوشه‌ای از آیـاتـش را به شمـا نشـان دهـد که در این‌هـا آیـات و نشانه‌هایـی است برای کسانـی که شکیبـا و شکرگزارند ●●● .۳۱ / لقمان

(۶۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَمْ تَرَ اَنَّهُمْ فی کُلِّ وادٍ یَهیمُونَ

آیا نمی‌بینی آن‌ها در هر وادی سرگردانند ●●● ؟۲۲۵ / شعراء

اَلَمْ تَرَ کَیْفَ ضَرَبَ اللّهُ مَثَلًا کَلِمَةً طَیِّبَةً کَشَجَرَةٍ طَیِّبَةٍ اَصْلُها ثابِتٌ وَ فَرْعُها فِی السَّماءِ

آیا ندیدی چگونه خداوند کلمه طیبه (و گفتار پاکیزه) را به درخت پاکیزه‌ای تشبیه کرده که ریشه آن (در زمین) ثابت و شاخـه آن در آسمان است ●●●؟۲۴ / ابراهیم

اَلَمْ تَرَ کَیْفَ فَعَلَ رَبُّکَ بِاَصْحابِ الْفیلِ

آیا ندیدی پروردگارت با اصحاب فیل (لشگر ابرهه که به قصد نابودی کعبه آمده بودند) چه کرد ●●●؟۱ / فیل

اَلَمْ تَرَ کَیْفَ فَعَلَ رَبُّکَ بِعادٍ

آیا ندیدی پروردگارت با قوم عاد چه‌کرد ●●● ؟۶ / فجر

اَلَمْ تَرَوْاکَیْفَ خَلَقَ اللّهُ سَبْعَ سَمواتٍ طِباقا

آیا نمی‌دانید چگونـه خـداونـد هفـت آسمـان را یکـی بـالای دیگـری آفریـده اسـت ●●● ؟۱۵ / نوح

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّهَ لَهُ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ ما لَکُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ مِنْ وَلِیٍّ وَ لا نَصیرٍ

آیا نمی‌دانی که حکومت آسمان‌ها و زمین از آنِ خدا است؟ (و حقّ دارد هرگونه تغییر و تبدیلی در احکام خود طبق مصالح بدهد) و جز خدا سرپرست و یاوری برای شما نیست (و او است که مصلحت شما را می‌داند و تعیین می‌کند ●●●) .۱۰۷ / بقره

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّهَ لَهُ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الاْرْضِ یُعَذِّبُ مَنْ یَشآءُ وَ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشآءُ وَاللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

آیا نمی‌دانی که خداوند مالک و حکمران آسمانها و زمین است ؟ هر کس را بخواهد (و شایسته ببیند) مجازات می کند و هر کس را بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و خداوند بر هر چیزی قادر است ●●● ۴۰. / مائده

اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّهَ یَعْلَمُ ما فِی السَّماءِ وَ الاْرْضِ اِنَّ ذلِکَ فی کِتابٍ اِنَّ ذلِکَ عَلَی اللّهِ یَسیرٌ

و اگر آنها با تو به جدال برخیزند ، بگو : خدا از اعمالی که شما انجام می‌دهید، آگاه‌تر است ●●● ۷۰. / حج

اَلَمْ تَکُنْ ایاتی تُتْلی عَلَیْکُمْ فَکُنْتُمْ بِها تُکَذِّبُونَ

آیا آیات من بر شما خوانده نمی‌شد و آن را تکذیب می کردید ●●● ؟۱۰۵ / مؤمنون

اَلَمْ نَجْعَلِ الاْرْضَ کِفاتا

آیا زمین‌را مرکزاجتماع انسان‌هاقرار ندادیم ●●●؟۲۵ / مرسلات

اَلَمْ نَجْعَلِ الاْرْضَ مِهادا

آیا مازمین‌رامحلّ آرامش (شما)قرار ندادیم ●●● ؟۶ / نبأ

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۶۳)

اَلَمْ نَجْعَلْ لَهُ عَیْنَیْنِ

آیا برای او (انسان) دو چشم قرار ندادیم؟ ما تو را مشمول انواع نعمت‌ها ساختیم ●●●۸. / بلد

اَلَمْ نَشْرَحْ لَکَ صَدْرَکَ

آیا ما سینه تو را گشاده نساختیم ●●● ؟۱ / انشراح

اَلَمْ نُهْلِکِ الاْوَّلینَ

آیاما اقوام(مُجرم)نخستین‌را هلاک‌نکردیم ●●● ؟۱۶ / مرسلات

اَلَمْ یَأْتِکُمْ نَبَؤُا الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ قَبْلُ فَذاقُوا وَ بالَ اَمْرِهِمْ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

آیا خبر کسانی که قبل از شما بودند ، به شما نرسیده است که چگونه طعم گناهان بزرگ خود را چشیدند و عذاب دردناک برای آنها است ●●● ۵. / تغابن

اَلَمْ یَأْتِکُمْ نَبَؤُا الَّذینَ مِنْ قَبْلِکُمْ قَوْمِ نُوحٍ وَ عادٍ وَ ثَمُودَ وَ الَّذینَ مِنْ بَعْدِهِمْ لا یَعْلَمُهُمْ اِلاَّ اللّهُ جاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّنتِ فَرَدُّوا اَیْدِیَهُمْ فی اَفْواهِهِمْ وَ قالُوا اِنّا کَفَرْنا بِمااُرْسِلْتُمْ بِه وَ اِنّا لَفی شَکٍّ مِمّا تَدْعُونَنا اِلَیْهِ مُریبٍ

آیا خبر آنها که پیش از شما بودند به شما نرسیده : قوم نوح و عاد و ثمود و آنها که پس از ایشان بودند ، همانها که جز خداوند از آنان آگاه نیست ، پیامبرانشان با دلایل روشن به سوی آنها آمدند ، ولی آنها (از روی تعجب و استهزاء) دست بر دهان گرفتند و گفتند که ما به آنچه شما مأمور آن هستید کافریم و نسبت به آنچه مارا به‌سوی‌آن می‌خوانید تردید داریم ●●● ۹. / ابراهیم

اَلَمْ یَأْتِهِمْ نَبَأُ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَوْمِ نُوحٍ وَ عادٍ وَ ثَمُودَ وَ قَوْمِ اِبْراهیمَ وَ اَصْحابِ مَدْیَنَ وَ الْمُؤْتَفِکاتِ اَتَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّناتِ فَما کانَ اللّهُ لِیَظْلِمَهُمْ وَ لکِنْ کانُوآا اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُونَ

آیا خبر کسانی که پیش از آنها بودند، به آنان نرسیده، قوم نوح و عاد و ثمود و قوم ابراهیم و اصحاب مدین (قوم شعیب) و شهرهای زیر و رو شده (قوم لوط) که پیامبرانشان با دلایل روشن به‌سوی آنها آمدند (ولی نپذیرفتند) خداوند به آنها ستم نکرد اما خودشان بر خویشتن ستم می کردند ●●●۷۰. / توبه

اَلَمْ یَأْنِ لِلَّذینَ امَنُوا اَنْ تَخْشَعَ قُلُوبُهُمْ لِذِکْرِ اللّهِ وَ ما نَزَلَ مِنَ الْحَقِّ وَ لا یَکُونُوا کَالَّذینَ اُوتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلُ فَطالَ

عَلَیْهِمُ الْاَمَدُ فَقَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَ کَثیرٌ مِنْهُمْ فاسِقُونَ

آیا وقت آن نرسیده است که دل‌های مؤمنان در برابر ذکر خدا و آنچه از حق نازل شده است ، خاشع گردد ؟ و مانند کسانی نباشند که قبلاً به آن‌ها کتاب آسمانی داده شد، سپس زمانی طولانی بر آن‌ها گذشت و قلب‌های آن‌ها قساوت پیدا کرد و بسیاری از آن‌ها گنهکارند ●●● .۱۶ / حدید

اَلَمْ یَجِدْکَ یَتیما فَاوی

آیا تو را یتیم نیافت و سپس پناه داد ●●● ۶؟ / ضحی

(۶۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَمْ یَجْعَلْ کَیْدَهُمْ فی تَضْلیلٍ

آیا نقشه آنها را در ضلالت و تباهی قرار نداد ●●● ۲؟ / فیل

اَلَمْ یَرَوْا اِلَی الطَّیْرِ مُسَخَّراتٍ فی جَوِّ السَّماءِ ما یُمْسِکُهُنَّ اِلاَّ اللّهُ اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ

آیا آن‌ها به پرندگانی که بر فراز آسمان تسخیر شده‌اند نظر نیفکندند ؟ هیچ‌کس جز خدا آن‌ها را نگاه نمی‌دارد ، در این نشانه‌هایی است (از عظمت و قدرت خدا) برای کسانی که ایمان دارند ●●● .۷۹ / نحل

اَلَمْ یَرَوْ اَنّا جَعَلْنَا اللَّیْلَ لِیَسْکُنُوا فیهِ وَ النَّهارَ مُبْصِرا اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ

آیا آن‌ها ندیدند ما شب را قرار دادیم که در آن بیارامند و روز را روشنی بخش ، دراین امور نشانه‌های روشنی‌است برای کسانی که‌آماده پذیرش ایمانند ●●● .۸۶ / نمل

اَلَمْ یَرَوْاکَمْ اَهْلَکْنا قَبْلَهُمْ مِنَ الْقُرُونِ اَنَّهُمْ اِلَیْهِمْ لا یَرْجِعُونَ

آیا ندیدند چقدر از اقوام پیش از آن‌ها را (به خاطر گناهانشان) هلاک کردیم، آن‌ها هرگز به سوی ایشان باز نمی‌گردند ●●●.۳۱ / یس

أَلَمْ یَرَوْا کَمْ أَهْلَکْنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ مَکَّنّهُمْ فِیالاْرْضِ ما لَمْ نُمَکِّنْ لَکُمْ وَ أَرْسَلْنَا السَّماءَ عَلَیْهِم مِدْرارا وَ جَعَلْنَا الاْنْهرَ تَجْری مِنْ تَحْتِهِمْ فَأَهْلَکْنهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ أَنْشَأْنا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنا ءَاخَرینَ

آیا مشاهده نکردند چقدر از اقوام پیشین را هلاک کردیم؟ اقوامی که (از شما نیرومندتر بودند و) قدرت‌هایی به آن‌ها دادیم که به شما ندادیم، باران‌های پی در پی بر آن‌ها فرستادیم و نهرها از زیر (آبادی‌های) آن‌ها جاری ساختیم (اما هنگامی که سرکشی و طغیان کردند) آن‌ها را به خاطر گناهانشان نابود ساختیم و جمعیّت دیگری بعد از آنان بوجود آوردیم ●●● .۶ / انعام

اَلَمْ یَعْلَمْ بِاَنَّ اللّهَ یَری

آیا او نمی‌داند که خداوند همه‌اعمالش‌رامی‌بیند ●●●؟۱۴ / علق

اَلَمْ یَعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ یَعْلَمُ سِرَّهُمْ وَنَجْواهُمْ وَاَنَّ اللّهَ عَلاّمُ الْغُیُوبِ

آیا نمی‌دانستند که خداوند اسرار و سخنان در گوشی آن‌ها را می‌داند و خداوند از همه غیوب (و پنهانی‌ها) آگاه است ●●● .۷۸ / توبه

اَلَمْ یَعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ هُوَ یَقْبَلُ التَّوْبَةَ عَنْ عِبادِهِ وَ یَأْخُذُ الصَّدَقاتِ وَ اَنَّ اللّهَ هُوَ التَّوّابُ الرَّحیمُ

آیا نمی‌دانند که تنها خداوند توبه را از بندگانش می‌پذیرد و صدقات را می گیرد و خداوند توبه‌پذیر و مهربان است ●●● .۱۰۴ / توبه

اَلَمْ یَعْلَمُوا اَنَّهُ مَنْ یُحادِدِ اللّهَ وَ رَسُولَهُ فَاَنَّ لَهُ نارَ جَهَنَّمَ خالِدا فیها ذلِکَ الْخِزْیُ الْعَظیمُ

آیا نمی‌دانند هرکس با خدا و رسولش دشمنی کند ، برای او آتش دوزخ است که جاودانه در آن می‌ماند ، این

یک رسوایی بزرگ است ●●● .۶۳ / توبه

اَلَمْ یَـکُ نُطْفَـةً مِـنْ مَنِـیٍّ یُمْنـی

آیا او نطفه‌ای‌از منی که در رَحِم ریخته‌می‌شود، نبود ●●●؟۳۷ / قیامت

اَلْمالُ وَالْبَنُـونَ زینَةُ الْحَیـوةِ الدُّنْیـا وَالْباقِیـاتُ الصّالِحـاتُ خَیْـرٌ عِنْدَ رَبِّـکَ ثَوابا وَ خَیْرٌ اَمَلاً

مـال و فرزندان، زینـت حیات دنیـا هستنـد و باقیـات صالحـات (ارزش‌هـای پایدار و شایستـه) ثوابش نـزد پروردگارت بهتـر و امیدبخش‌تـراست ●●● .۴۶ / کهف

الآمآصآ

المـص ●●● ۱ / اعراف

اَلْمُلْکُ یَوْمَئِـذٍ لِلّـهِ یَحْکُـمُ بَیْنَهُـمْ فَالَّذیـنَ امَنُـوا وَ عَمِلُـوا الصّالِحـاتِ فی جَنّـاتِ النَّعیـمِ

حکومت و فرمانروایی‌درآن‌روز ازآنِ خـدااست و بین آن‌هاحکم‌می‌فرمایـد،کسانی‌که ایمان‌آورده‌انـدوعمل صالح انجام داده‌اند ، در باغ‌هـای پرنعمت بهشـت هستند ●●● .۵۶ / حج

اَلْمُلْکُ یَـوْمِئِـــذٍ نِالْحَـــقُّ لِلـرَّحْمـــنِ وَ کـــانَ یَـوْمـــا عَلَـی الْکـــافِـریـــنَ عَسیـــرا

حکومت درآن‌روز از آن خداوند رحمان است و آن روز، روز سختی برای کافران خواهد بود ●●● .۲۶ / فرقان

اَلْمُنـافِقُونَ وَالْمُنافِقـاتُ بَعْضُـهُمْ‌مِنْ‌بَعْضٍ یَأْمُرُونَ‌بِـالْمُنْکَرِ وَیَنْهَوْنَ عَـنِ‌الْمَعْرُوفِ وَیَقْبِضُونَ‌اَیْـدِیَهُمْ نَسُـوا اللّهَ فَنَسِـیَهُـمْ اِنَّ الْمُنـافِقینَ هُـمُ الْفاسِقُونَ

مردان منافق و زنان منافق همه از یک گروهنـد ، آن‌ها امر به منکر و نهی از معروف می‌کنند و دسـتهایشان را (از انفاق و بخشـش) می‌بندنـد، خدا را فراموش کردند و خدا آن‌ها را فراموش کرده (رحمتش را از آن‌ها قطع نمـوده) منافقان قطعا فاسـقند ●●● .۶۷ / توبه

اَلنّارِ ذاتِ الْـوَقُـودِ

گودال‌هایی پراز آتش شعله‌ور ●●● .۵ / بروج

اَلنّارُ یُعْرَضُـونَ عَلَیْهـا غُـدُوّا وَ عَشِیّـا وَ یَـوْمَ تَقُـومُ السّاعَةُ اَدْخِلُوا الَ فِرْعَوْنَ اَشَدَّ الْعَذابِ

عـذاب‌آن‌ها آتش‌است که هر صبح و شام بر آن عرضه می‌شونـد و روزی که قیامت برپا می‌شود ، دستور می‌دهد آل فرعون را در سخت‌تریـن عذاب‌هـا وارد کنیـد ●●● .۴۶ / مؤمن

اَلنَّبِیُّ اَوْلی بِالْمُؤْمِنینَ مِنْ اَنْفُسِـهِمْ وَ اَزْواجُهُ اُمَّهاتُهُمْ وَ اُولُوا الاَْرْحامِ بَعْضُـهُمْ اَوْلی بِبَعْضٍ فی کِتـابِ اللّـهِ مِنَ الْمُؤْمِنیـنَ وَ الْمُهاجِریـنَ اِلاّ اَنْ تَفْعَلُـوا اِلی اَوْلِیـائِکُـمْ مَعْرُوفا کـانَ ذلِـکَ فِـی الْکِتـابِ مَسْطُورا

پیامبر نسبت به مؤمنان از خود آن‌ها اولی است و همسران او مادران آن‌ها (مؤمنان) محسوب می‌شوند و

خویشاونـدان نسـبت به یـک‌دیگر از مؤمنـان و مهـاجران در آن‌چه خـدا مقرر داشته اولی هسـتند ، مگر این‌که بخواهیـد نسبت به دوستانتان نیکی کنید (و سهمی از اموال خود به آن‌ها بدهید) این حکم در کتاب الهی نوشتـه شـده اسـت ●●● .۶ / احزاب

اَلنَّجْمُ الثّـاقِبُ

همان ستاره درخشان و شکافنده تاریکی‌ها ●●●.۳ / طارق

اِلهِ النّـاسِ

به خدا و معبود مردم ●●● .۳ / ناس

اَلْهیکُمُ التَّکـاثُـرُ

تفـاخر و تکـاثر شمـا را بـه خـود مشغـول داشتـه (و از خـداونـد غـافل کـرده است ●●●) .۱ / تکاثر

اِلهُکُمْ اِلـهٌ واحِـدٌ فَـالَّـذیـنَ لا یُـؤْمِنُـونَ بِـالْاٰخِـرَةِ قُلُوبُهُـمْ مُنْکِـرَةٌ وَ هُـمْ مُسْتَکْبِـرُونَ

معبـود شمـا خداونـد یگانه است، اما آن‌ها که به آخـرت ایمـان ندارند دل‌هایشـان حـق را انکـار می‌کنـد و مسـتکبرند●●● . ۲۲ / نحل

اَللّهُ الَّـذی اَنْـزَلَ الْکِتـابَ بِـالْحَـقِّ وَ الْمیـزانَ وَ مـا یُـدْریـکَ لَعَـلَّ السّـاعَـةَ قَریـبٌ

خداوند کسی است که کتاب را به حق نازل کرد و میزان (سنجش حق و باطل) را ، اما تو چه می‌دانی شاید ساعـت (قیـام قیامت) نـزدیـک باشـد ●●● .۱۷ / شوری

اَللّهُ الَّـذی جَعَـلَ لَکُـمُ اللَّیْـلَ لِتَسْکُنُـوا فیـهِ وَ النَّهـارَ مُبْصِـرا اِنَّ اللّهَ لَذُو فَضْلٍ عَلَی النّاسِ وَ لکِـنَّ اَکْثَـرَ النّـاسِ لا یَشْکُـرُونَ

خداونـد کسـی است که شـب را برای شـما آفریـد تا در آن بیاساییـد و روز را روشنـی بخش قرارداد، خداوند نسبـت به مردم صاحب فضل و کرم است ، هرچند اکثـر مـردم شکـر گزاری نمی‌کنند ●●● .۶۱ / مؤمن

اَللّهُ الَّـذی جَعَـلَ لَکُمُ الْاَنْعامَ لِتَـرْکَبُوا مِنْهـا وَ مِنْهـا تَـأْکُلُونَ

خـداونـد کسـی است کـه چهارپـایـان را بـرای شمـا آفـریـد تـا بعضـی را سوار شـویـد و از بعضـی تغـذیه کنید ●●● .۷۹ / مؤمن

اَللّهُ الَّذی جَعَلَ لَکُمُ الاَرْضَ قَرارا وَ السَّمـاءَ بِنـاءً وَ صَوَّرَکُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَکُمْ وَ رَزَقَکُمْ مِنَ الطَّیِّـاتِ ذلِکُمُاللّهُ رَبُّکُم فَتَبـارَکَاللّهُ رَبُّ الْعالَمینَ

خداونـد کسـی است که زمین را برای شـما جایگـاه امن و مطمئن قرار داد و آسـمان را همچون سـقفی (بالای سـرتان) و شـمارا صـورت‌گری کرد و صورتتـان را نیکو آفریـد و از طیبـات به شـما روزی داد ، این است خداونـد ، پـروردگـار شمـا ، جـاویـد و پربرکـت اسـت خداونـدی که پروردگـار عالمیـان اسـت ●●● .۶۴ / مؤمن

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۶۷)

اَللّهُ الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَ الاَرْضَ وَ اَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَخْرَجَ بِهِ مِنَ الثَّمَراتِ رِزْقا لَکُمْ وَ سَخَّرَ لَکُمُ الْفُلْکَ لِتَجْرِیَ فِی‌الْبَحْرِ بِاَمْرِهِ وَ سَخَّرَ لَکُمُ‌الاَنْهرَ

خداوند همان کسی است که آسمان‌ها و زمین را آفریده و از آسمان آبی نازل کرده و با آن میوه‌ها(ی مختلف) را خـارج ساخت و روزی شمـا قرار داد و کشتـی را مسخر شمـا گردانید تا بر صفحه دریا به فرمان او حرکـت کننـد و نهرهـا را (نیز) مسخـر شمـا گرداند ●●● .۳۲ / ابراهیم

اَللّهُ الَّذی خَلَقَ سَبْعَ سَمواتٍ وَ مِنَ الاَرْضِ مِثْلَهُنَّ یَتَنَزَّلُ الاَمْرُ بَیْنَهُنَّ لِتَعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَـیْءٍ قَدیرٌ وَ اَنَّ اللّـهَ قَدْ اَحـاطَ بِکُـلِّ شَیْءٍ عِلْما

خداونـد کسـی است که هفت آسـمان را آفرید و از زمین نیز همانند آن را ، فرمان او در میان آن‌ها پیوسته نازل می‌شـود تا بدانیـد که خداونـد بر هر چیـز توانـا است و علـم او به همه چیـز احاطـه دارد ●●● .۱۲ / طلاق

اَللّهُ الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَ الاَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما فی سِتَّةِ اَیّامٍ ثُمَّ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ ما لَکُم مِنْ دُونِه مِنْ وَلِیٍّ وَ لا شَفیعٍ اَفَلا تَتَذَکَّرُونَ

خداونـد کسـی است که آسمان‌هـا و زمین و آن‌چـه را میـان این دو اسـت در شـش روز (دوران) آفریـده سپـس بر عـرش (قـدرت) قـرار گرفـت، هیـچ ولـی و شفـاعـت کننـده‌ای بـرای شمـا جز او نیسـت ، آیـا متذکّـر نمی‌شویـد ●●● ؟۴ / سجده

اَللّهُ الَّذى خَلَقَكُمْ ثُمَّ رَزَقَكُمْ ثُمَّ يُميتُكُمْ ثُمَّ يُحْييكُمْ هَلْ مِنْ شُرَكائِكُمْ مَنْ يَفْعَلُ مِنْ ذلِكُمْ مِنْ شَيْءٍ سُبْحانَهُ وَ تَعالى عَمّا يُشْرِكُونَ

خداوند همان کسی است که شما را آفرید، سپس روزی داد، بعد می‌میراند، سپس زنده می کند، آیا هیچ‌یک از شریکانی که برای خدا ساخته‌اید ، چیزی از این کارها را می‌توانند انجام دهند ، منزه است او و برتر است از آن‌چه شریک برای او قرارمی‌دهند••• . ۴۰ / روم

اَللّهُ الَّذى خَلَقَكُمْ مِنْ ضَعْفٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ ضَعْفٍ قُوَّةً ثُمَّ جَعَلَ مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ ضَعْفا وَ شَيْبَةً يَخْلُقُ ما يَشاءُ وَ هُوَ الْعَليمُ الْقَديرُ

خدا همان کسی است که شما را آفرید ، در حالی که ضعیف بودید ، سپس بعد از این ضعف و ناتوانی قوت بخشید و باز بعد از قوت، ضعف و پیری قرار داد ، او هرچه بخواهد ، می‌آفریند و او است عالم و قادر ••• .۵۴ / روم

اَللّهُ الَّذى رَفَعَ السَّمواتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَها ثُمَّ اسْتَوى عَلَى الْعَرْشِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرى لِاَجَلٍ مُسَمًّى يُدَبِّرُ الْاَمْرَ يُفَصِّلُ الْاياتِ لَعَلَّكُمْ بِلِقاءِ رَبِّكُمْ تُوقِنُونَ

خدا همان کسی است که آسمان را ، بدون ستونی که قابل رؤیت باشد ، آفرید سپس بر عرش استیلا یافت (و

(۶۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

زمام تدبیر جهان را به دست گرفت) و خورشید و ماه را مسخر ساخت که هر کدام تا زمان معینی حرکت دارند ، کارها را او تدبیر می کند آیات را (برای شما) تشریح می‌نماید تا به لقای پروردگارتان یقین پیدا کنید ••• .۲ / رعد

اَللّهُ الَّذى سَخَّرَ لَكُمُ الْبَحْرَ لِتَجْرِىَ الْفُلْكُ فيهِ بِاَمْرِهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

خداوند همان کسی است که دریا را مسخّر شما کرد تا کشتی‌ها به فرمانش در آن حرکت کنند و بتوانید از فضل او بهره گیرید و شاید شکر نعمت‌هایش را به‌جا آورید ••• .۱۲ / جاثیه

اَللّهِ الَّذى لَهُ ما فِى السَّمواتِ وَ ما فِى الْاَرْضِ وَ وَيْلٌ لِلْكفِرينَ مِنْ عَذابٍ شَديدٍ

همان خدایی که آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است از آن او است ، وای بر کافران از مجازات شدید ••• .۲ / ابراهیم

اَللّهُ الَّذىيُرْسِلُالرِّياحَ فَتُثيرُسَحابافَيَبْسُطُهُ فِىالسَّماءِكَيْفَيَشاءُ وَيَجْعَلُهُ كِسَفا فَتَرَىالْوَدْقَ يَخْرُجُ مِنْخِلالِهِفَاِذااَصابَ بِهِمَنْيَشاءُمِنْعِبادِهِاِذاهُمْيَسْتَبْشِرُونَ

خداوند همان کسی است که بادها را می‌فرستد تا ابرهایی را به حرکت درآورند، سپس آن‌ها را در پهنه آسمان آن‌گونه که بخواهد ، می‌گستراند و متراکم می‌سازد ، در این هنگام دانه‌های باران را می‌بینی که از لابلاهای آن خارج می‌شوند، هنگامی که این (باران حیاتبخش) را به هرکس از بندگانش که بخواهد ، می‌رساند ، خوشحال می شوند ••• .۴۸ / روم

اَللّهُ خالِقُ كُلِّ شَيْءٍ وَ هُوَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ وَكيلٌ

خداوند خالق همه چیز است و حافظ و ناظر برهمه اشیاء •••.۶۲ / زمر

اَللّهَ رَبَّكُمْ وَ رَبَّ ابائِكُمُ الْاَوَّلينَ

خدایی که پروردگار شما و پروردگار نیاکان شما است ••• .۱۲۶ / صافّات

اَللّهُ الصَّمَدُ

خداوندی است که همه نیازمندان قصد او می کنند ••• .۲ / اخلاص

اَللّهُ لااِلهَاِلّا هُوَالْحَىُّ الْقَيُّومُ لاتَأْخُذُهُ سِنَةٌ وَ لانَوْمٌلَهُ مافِى السَّمواتِ وَ ما فِى‌الْاَرْضِ مَنْ ذَاالَّذى يَشْفَعُ عِنْدَهُ اِلّا بِاِذْنِهِ يَعْلَمُ ما بَيْنَ اَيْديهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحيطُونَ بِشَيْءٍ مِنْعِلْمِهِ اِلّابِما شاءَ وَسِعَ كُرْسِيُّهُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ وَ لا يَؤُدُهُ حِفْظُهُما وَ هُوَ الْعَلِيُّ الْعَظيمُ

هیچ معبودی نیست جز خداوند یگانه زنده که قائم به ذات خویش است و موجودات دیگر ، قائم به او هستند، هیچ‌گاه خواب سبک

و سنگینی او را فرانمی گیرد (و لحظه‌ای از تدبیر جهان هستی ، غافل نمی‌ماند) آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است ، از آنِ او است ، کیست که در نزد او، جز به فرمان او شفاعت کند؟ (بنابراین

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۶۹)

شفاعتِ‌شفاعت کنندگان برای آن‌ها که شایسته شفاعتند ، از مالکیت مطلقه او نمی کاهد) آن‌چه را در پیش روی آن‌ها (بندگان) و پشت سرشان است، می‌داند (و گذشته و آینده‌درپیشگاه علم‌او، یکسان است) و کسی از علم او آگاه‌نمی گردد، جز به‌مقداری که او بخواهد، (او است که به همه چیز آگاه است و علم و دانش محدود دیگران، پرتوی از علم بی‌پایان و نامحدود او است)، تخت (حکومت) او ، آسمان‌ها و زمین را در برگرفته و نگاهداری آن دو (آسمان و زمین) او را خسته نمی کند، بلندیِ مقام و عظمت ، مخصوص او است ●●● .۲۵۵ / بقره

اَللّٰهُ لا اِلـهَ اِلّا هُـوَ الْحَـیُّ الْقَیُّـومُ

معبـودی جـز خـداونـد یگـانـه زنـده و پـایـدار و نگـهدارنـــده نیست ●●●.۲ / آل عمران

اَللّٰهُ لاآ اِلـهَ اِلّا هُـوَ لَیَجْمَعَنَّکُمْ اِلی یَـوْمِ الْقِیمَـةِ لا رَیْبَ فیـهِ وَ مَنْ اَصْـدَقُ مِـنَ اللّـهِ حَدیثـا

خداونـد معبـودی جز او نیست و به‌طـور قطع همه شـما را در روز رسـتاخیز که شـک در آن نمی‌باشـد جمع می کنـد و کیست که از خداوند راستگوتر باشد ●●● .۸۷ / نساء

اَللّٰهُ لااِلهَ اِلّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظیم

خـداونـدی کـه معبـودی جــز او نیست و پـروردگــار و صـاحـب عـرش عظیـم اسـت ●●● .۲۶ / نمل

اَللّٰهُ لااِلهَ اِلّا هُوَ لَهُ الْاَسْماءُالْحُسْنی

او خــداونــدی است کــه معبـودی جز او نیسـت و بـرای او نــام‌هـــای نیـک است ●●● .۸ / طه

اَللّٰهُ لا اِلهَ اِلّا هُـوَ وَ عَلَی اللّـهِ فَلْیَتَـوَکَّلِ الْمُؤْمِنُـونَ

خداوند کسی است که هیچ معبـودی جُز او نیسـت و مؤمنـان باید فقــط بر او توکـل کننــد ●●● .۱۳ / تغابن

اَللّٰهُ لَطیفٌ بِعِبادِهِ یَرْزُقُ مَنْ یَشاءُ وَ هُوَالْقَوِیُ‌الْعَزیزُ

خـداونــد نسـبت بـه بنـدگـانـش لطــف دارد ، هـر کـس را بخـواهــد روزی مـی‌دهـد و او قـــوی و شکســت‌ناپــذیـر اسـت ●●● .۱۹ / شوری

اَللّٰهُ نَزَّلَ اَحْسَنَ الْحَدیثِ کِتابا مُتَشابِها مَثانِیَ تَقْشَعِرُّ مِنْـهُ جُلُودُ الَّذینَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ ثُمَّ تَلینُ جُلُودُهُمْ وَ قُلُوبُهُمْ اِلی ذِکْرِ اللّهِ ذلِکَ هُدَی اللّهِ یَهْدی بِهِ مَنْ یَشاءُ وَ مَنْ یُضْلِلِ اللّـهُ فَمالَهُ مِنْ هادٍ

خداونـد بهترین سـخن را نازل کرده ، کتابی که آیاتش (از نظر لطف و زیبایی و عمق محتوا) هماننـد یکدیگر است ، آیاتی مکرر دارد (تکراری شوق‌انگیز) که از شـنیدن آیاتش لرزه بر اندام کسانی‌که از پروردگارشان خاشـعند، می‌افتد، سپس برون و درونشان نرم و متوجه ذکر خـدا می‌شود ، این هـدایت الهی است که هرکس را بخواهــد با آن راهنمایی می کنـد و هرکس را خداوند گمراه سازد ، راهنمایی برای او نخواهد بود ●●● .۲۳ / زمر

اَللّٰهُ نُورُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ مَثَلُ نُورِهِ کَمِشْکوةٍ فیها مِصْباحٌ الْمِصْباحُ فی زُجاجَةٍ نِ الزُّجاجَةُ کَاَنَّها کَوْکَبٌ دُرِّیٌّ یُوقَدُ مِنْ شَجَرَةٍ مُبارَکَةٍ زَیْتُونَةٍ لا شَرْقِیَّةٍ وَ لا غَرْبِیَّةٍ یَکادُ زَیْتُها یُضیءُ وَ لَوْ لَمْ

(۷۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

تَمْسَسْهُ نـارٌ نُورٌ عَلـی نُورٍ یَهْـدِی اللّهُ لِنُـورِهِ مَـنْ یَشاءُ وَ یَضْرِبُ اللّهُ الْاَمْثالَ لِلنّاسِ وَ اللّهُ بِکُـلِّ شَـیْءٍ عَلیمٌ

خداوند نور آسـمان‌ها و زمین است ، مَثَل نور خداوند همانند چراغ‌دانی است که در آن چراغی (پرفروغ) باشد، آن چراغ در حبابی

قرار گیرد، حبابی شفاف و درخشنده همچون یک ستاره فروزان ، این چراغ با روغنی افروخته‌می‌شودکه ازدرخت پربرکت زیتونی گرفته‌شده که نه شرقی است و نه غربی (آن‌چنان روغنش صاف و خالص‌است که) نزدیک‌است بدون تماس باآتش شعله‌ور شود، نوری‌است‌بر فراز نور و خدا هرکس را بخواهد، بـه نور خود هدایـت می‌کند و خدا برای مـردم مثل‌هـا می‌زند و خداوند به هرچیزی آگاه است ●●●.۳۵ / نور

اَللّهُ وَلِیُّ الَّذینَ امَنُوا یُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُماتِ اِلَی النُّورِ وَ الَّذینَ کَفَرُوا اَوْلِیاؤُهُمُ الطّاغُوتُ یُخْرِجُونَهُمْ مِنَ‌النُّورِ اِلَی‌الظُّلُماتِ اوُلئِکَ اَصْحابُ‌النّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ

خداوند ولـیّ و سرپرست کسانی است که ایمان آورده‌اند، آن‌ها را از ظلمت‌ها به سوی نـور بیـرون می‌بـرد ، (امّا) کسانـی که کافر شدنـد، اولیای آن‌ها طاغوت‌ها هستند که آن‌ها را از نـور به سوی ظلمت‌ها بیرون می‌برند ، آن‌ها اهل آتشند و همیشه در آن خواهند ماند ●●● .۲۵۷ / بقره

اَللّهُ یَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعیدُهُ ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ

خداوند آفرینش را آغاز می‌کند ، سپس آن را تجدید می‌نماید، سپس به سوی او بازمی‌گردید ●●● .۱۱ / روم

اَللّهُ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ یَقْدِرُ لَهُ اِنَّ اللّهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

خداوندروزی‌را برای هرکس‌از بندگانش‌بخواهد، گسترده‌می‌کند و برای هرکس‌می‌خواهد، محدودمی‌سازد، خدا به همه چیز دانا است ●●● .۶۲ / عنکبوت

اَللّهُ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ وَ یَقْدِرُ وَ فَرِحُوا بِالْحَیوةِ الدُّنْیا وَ مَاالْحَیوةُ الدُّنْیا فِی‌الْاخِرَةِ اِلّا مَتعٌ

خدا روزی را برای هر کس بخواهد (و شایسته بداند) وسیع و برای هر کس بخواهد (و مستحق ببیند) تنگ قرار می‌دهد ولی آن‌ها به زندگی دنیا شاد (و خوشحال) شدند در حالی که زندگی دنیا در برابر آخرت متاع ناچیزی است ●●● .۲۶ / رعد

اَللّهُ یَتَوَفَّی الْاَنْفُسَ حینَ مَوْتِها وَ الَّتی لَمْ تَمُتْ فیمَنامِها فَیُمْسِکُ الَّتی قَضی عَلَیْهَا الْمَوْتَ وَ یُرْسِلُ الْاُخْری اِلی اَجَلٍ مُسَمًّی اِنَّ فی ذلِکَ لَآیاتٍ لِقَوْمٍ یَتَفَکَّرُونَ

خداوند ارواح را به هنگام « مرگ » قبض می‌کند و ارواحی را که نمرده‌اند نیز به هنگام « خواب » می‌گیرد ، سپس ارواح کسانی را که فرمان مرگ آن‌ها را صادر کرده ، نگه می‌دارد و ارواح دیگری را (که باید زنده بمانند) بازمی‌گرداند تا سرآمد معینی، در این امر نشانه‌های روشنی است برای کسانی که تفکر می‌کنند ●●● .۴۲ / زمر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۷۱)

اَللّهُ یَحْکُمُ بَیْنَکُمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ فیما کُنْتُمْ فیهِ تَخْتَلِفُونَ

خداوند میان شما در آن‌چه اختلاف داشتید، داوری می‌کند ●●● .۶۹ / حج

اَللّهُ یَسْتَهْزِیءُ بِهِمْ وَ یَمُدُّهُمْ فی طُغْیانِهِمْ یَعْمَهُونَ

خداوند آن‌ها را استهزاء می‌کند و آن‌ها را در طغیانشان نگه می‌دارد تا سرگردان شوند ●●● .۱۵ / بقره

اَللّهُ یَصْطَفی مِنَ الْمَلائِکَةِ رُسُلاً وَ مِنَ النّاسِ اِنَّ اللّهَ سَمیعٌ بَصیرٌ

خداوند از فرشتگان رسولانی برمی‌گزیند و همچنین از انسان، خداوند شنوا و بینا است ●●● .۷۵ / حج

اَللّهُ یَعْلَمُ ما تَحْمِلُ کُلُّ اُنْثی وَ ما تَغیضُ الْاَرْحامُ وَ ما تَزْدادُ وَ کُلُّ شَیْءٍ عِنْدَهُ بِمِقْدارٍ

خدا از جنین‌هایی که هر انسان یا حیوان ماده‌ای حمل می‌کند آگاه است و نیز از آن‌چه در رحم‌ها کم می‌کنند (و پیش از موعد مقرر می‌زایند) و هم از آن‌چه افزون می‌کنند و هر چیز نزد او مقدار معینی دارد ●●● .۸ / رعد

أَلَهُمْ اَرْجُلٌ یَمْشُونَ بِها اَمْ لَهُمْ اَیْدٍ یَبْطِشُونَ بِها اَمْ لَهُمْ اَعْیُنٌ یُبْصِرُونَ بِها اَمْ لَهُمْ ءَاذنٌ یَسْمَعُونَ بِها قُلِ ادْعُوا شُرَکاءَکُمْ ثُمَّ

کیـدُونِ فَـلا تُنْظِـرُونِ

آیا (آن‌ها لااقل همانند خود شما) پاهایی دارند که با آن راه بروند؟ یا دست‌هایی دارند که با آن چیزی را بگیرند (و کاری انجام دهند)؟ یا چشمانی دارند که با آن ببینند؟ یا گوش‌هایی دارند که با آن بشنوند؟ (نه، هرگز، هیچ‌کدام) بگو (اکنون که چنین است) این بت‌هایی را که شریک خدا قرار داده‌اید (بر ضد من) بخوانید و برای من نقشه بکشید و لحظه‌ای مهلت ندهید (تا بدانید کاری از آن‌ها ساخته نیست ●●●) .۱۹۵ / اعراف

اِلَی اللّهِ مَرْجِعُکُـمْ وَ هُوَ عَلـی کُلِّ شَـیْءٍ قَـدیـرٌ

(بـدانیـد) بازگشت شمـا بـه سـوی « اللّه » اسـت و او بـر هـر چیـز قـادر اسـت ●●● .۴ / هود

اِلی رَبِّـکَ مُنْتَهیهـا

انتهای‌آن‌به‌سوی پروردگار تواست ●●● .۴۴ / نازعات

اِلی رَبِّـکَ یَوْمَئِـذٍ الْمُسْتَقَـرُّ

و قـرارگـاه نهـایـی، تنهـا به‌سوی پروردگـار توسـت ●●●.۱۲ / قیامت

اِلـی رَبِّـکَ یَوْمَئِـذٍ الْمَساقُ

(آری) در آن روز مسیـر همـه بـه سـوی (دادگـاه) پـروردگـارت خـواهـد بـود ●●● .۳۰ / قیامت

اِلی رَبِّهـا نـاظِـرَةٌ

و بـه پروردگـارش می‌نگـرد ●●● .۲۳ / قیامت

اَلَیْسَ اللّهُ بِاَحْکَـمِ الْحاکِمینَ

آیـا خـداونـد بهتریـن حکم‌کننـدگـان نیسـت ●●● ؟۸ / تین

(۷۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَلَیْسَ اللّـهُ بِکافٍ عَبْـدَهُ وَ یُخَوِّفُونَـکَ بِالَّذیـنَ مِنْ دوُنِـهِ وَ مَنْ یُضْلِـلِ اللّـهُ فَمالَـهُ مِـنْ هادٍ

آیا خداونـد بـرای (نجات و حفـظ) بنده‌اش کافی نیست؟ اما آن‌ها تـو را از غیـر او می‌ترساننـد و هرکس را خـداونـد گمـراه کنـد، هیـچ هدایت‌کننـده‌ای نـدارد ●●● .۳۶ / زمر

اَلَیْسَ ذلِـکَ بِقـادِرٍ عَلـی اَنْ یُحْیِـیَ الْمَـوْتـی

آیا چنین کسـی قـادر نیست که مردگان را زنـده کند ●●● ؟۴۰ / قیامت

اِلی فِـرْعَـوْنَ وَ مَـلَائِـه فَـاتَّبَعُـوآا اَمْـرَ فِـرْعَـوْنَ وَ مـاآ اَمْـرُ فِـرْعُـونَ بِـرَشیـدٍ

به‌سـوی فرعون و اطرافیانش، اما آن‌ها از فرمان فرعون پیروی کردنـد در حالی‌که فرمـان فرعون مایه رشد و نجـات نبـود●●● . ۹۷ / هود

اِلی فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَاسْتَکْبَروُا وَ کانُوا قَوْما عالینَ

بـه سـوی فـرعـون و اطـرافیـان اشـرافـی او ، امـا آن‌هـا استکبـار کـردنـد و اصـولاًـ مردمـی بـرتری‌جو بـودنـد ●●● .۴۶ / مؤمنون

اِلی فِرْعَـوْنَ وَ هامانَ وَ قارُونَ فَقالُوا ساحِرٌ کَذّابٌ

به سوی فرعـون و هامـان و قـارون ، ولی آن‌هـا گفتنـد : او ساحـر بسیار دروغ‌گویی است ●●● .۲۴ / مؤمن

اِلی قَدَرٍ مَعْلُومٍ

تا مدتـی معیـن ●●● .۲۲ / مرسلات

اِلی یَوْمِ الْــوَقْـتِ الْمَعْلُـوم

(اما نه تا روز رستاخیـز بلکـه) تا روز و وقـت معینـی ●●● .۳۸ / حجر، ۸۱ / ص

اَلْیَوْمَ اُحِلَّ لَکُمُ الطَّیِّباتُ وَ طَعامُ الَّذینَ اُوتُوا الْکِتابَ حِلٌّ لَکُمْ وَ طَعامُکُمْ حِلٌّ لَهُمْ وَ الْمُحْصَناتُ مِنَ الْمُؤْمِناتِ وَ الْمُحْصَناتُ مِنَ الَّذینَ اُوتُو الْکِتابَ مِنْ قَبْلِکُمْ اِذا اتَیْتُمُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ مُحْصِنینَ غَیْرَ مُسافِحینَ وَ لا مُتَّخِذی اَخْدانٍ وَ مَنْ یَکْفُرْ بِالْایمانِ فَقَدْ حَبِطَ عَمَلُهُ وَ هُوَ فِی الْاخِرَةِ مِنَ الْخاسِرینَ

امروز چیزهـای پـاکیزه برای شـما حلال شـد و (همچنین) غـذای اهل کتاب برای شـما حلال است و غـذای شـما برای آن‌ها حلال می‌باشـد و (نیز) زنـان پـاکـدامن از مسلمانان و زنـان پاکـدامن از اهـل کتـاب حلال هسـتند هنگـامی که مهر آن‌ها را بپردازیـد و پاکـدامن باشـید نه زناکار و نه دوست پنهانی و نامشـروع گیریـد و کسـی که انکار کنـد آن‌چه را باید به آن ایمان بیاورید اعمال او باطل و بی‌اثر می‌گردد و در سرای دیگر از زیانکاران خواهــد بـــود ●●● .۵ / مائده

اَلْیَوْمَ تُجْـزی کُـلُّ نَفْسٍ بِمـا کَسَبَـتْ لا ظُلْـمَ الْیَـوْمَ اِنَّ اللّـهَ سَریعُ الْحِسابِ

امروز هر کس در برابرکاری که انجام داده جزا داده می‌شود، هیـچ ظلمی امروز وجود ندارد، خداوند سـریع‌الحساب‌است ●●●.۱۷ / مؤمن

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۷۳)

اَلْیَوْمَ نَخْتِـمُ عَلی اَفْواهِهِـمْ وَ تُکَلِّمُنـا اَیْـدیهِـمْ وَ تَشْهَـدُ اَرْجُلُهُـمْ بِمـا کـانُـوا یَکْسِبُـونَ

امـروز بر دهـان آن‌ها مهـر می‌نهیـم و دست‌هایشـان با ما سخـن می‌گوینـد و پاهایشـان کـارهـایـی را که انجـام می‌دادنـد ، شهـادت می‌دهنـد ●●●.۶۵ / یس

اِلَیْهِ مَرْجِعُکُمْ جَمیعـا وَعْدَ اللّهِ حَقّا اِنَّهُ یَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعیـدُهُ لِیَجْزِیَ الَّذینَ‌امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ بِـالْقِسْـطِ وَ الَّـذیـنَ کَفَـرُوا لَهُـمْ شَـرابٌ مِـنْ حَمیـمٍ وَ عَـذابٌ اَلیـمٌ بِمـا کانُـوا یَکْفُـرُونَ

بازگشت همه به‌سوی او است، خداونـد وعـده حقی فرموده، او خلق را آغاز کرد سپس آن را بازمی‌گرداند ، تا کسانی را که ایمان آوردنـد و عمل صالـح انجام دادند، به عدالت جزا دهد و برای کسانی که کافر شدند ، نوشیـدنـی از مایع سـوزان است و عـذاب دردناکـی بـه خاطـر آن که کفـر می‌ورزیـدنـد ●●● .۴ / یونس

اِلَیْهِ یُرَدُّعِلْمُ‌السّاعَةِوَماتَخْرُجُ‌مِنْ‌ثَمَراتٍ‌مِنْ‌اَکْمامِهاوَماتَحْمِلُ‌مِنْ‌اُنْثیوَلاتَضَعُ‌اِلّابِعِلْمِهوَیَوْمَ‌یُنادیهِمْ اَیْنَ‌شُرَکائی قالُوا اذَنّاکَ‌مامِنّا مِنْ‌شَهیدٍ

اسـرار قیامت (ولحظـه وقوع آن) را تنها خـدا می‌داند ، هیچ میوه‌ای از غلاف خود خارج نمی‌شود و هیچ مؤنثی باردار نمی‌گردد و وضع حمـل نمی‌کنـد ، مگر بـه علـم و آگـاهـی او و آن روز که آن‌هـا را نـدا می‌دهـد ، کجا هستند شـریکانی که برای من می‌پنداشتید، آن‌ها می‌گوینـد: (پروردگـارا) ما عرضه داشتیم کـه هیچ گواهـی بر گفتـه خـود نداریـم ●●● .۴۷ / فصّلت

اَمْ اَبْرَمُـــوا اَمْـرا فَاِنّـا مُبْـرِمُـــونَ

بلکـه آن‌ها تصمیـم محکم بر توطئـه گرفتنـد ، ما نیز اراده محکمی (درباره آن‌ها) داریم ●●● .۷۹ / زخرف

اَمِ اتَّخَذُوا الِهَةً مِنَ الْاَرْضِ هُمْ یُنْشِرُونَ

آیـا آن‌هـا خدایـانـی از زمیـن برگزیـدنـد کـه خلـق می‌کننـد و منتشـر می‌سـازنـد ●●● .۲۱ / انبیاء

اَمِ اتَّخَــذوُا مِــنْ دوُنِ اللّـهِ شُفَعـاءَ قُـلْ اَوَ لَـوْ کـانُــوا لایَمْلِکُـونَ شَیْئـا وَ لا یَعْقِلُـــونَ

آیـا برگرفتنـد جز خدا شفیعانـی، بگـو: اگرچه مالک چیـزی نباشنـد و چیزی را درک نکنند ●●●.۴۳ / زمر

اَمِ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِـه اَوْلِیـاءَ فَاللّـهُ هُوَ الْوَلِـیُّ وَ هُوَ یُحْـیِ الْمَوْتـی وَ هُوَ عَلـی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

آیا آن‌ها غیر خدا را ولی خود برگزیدند ، در حالی‌که ولی تنها خداوند است و او است که مردگان را زنده می‌کند و او اســت که

بر هر چیـزی توانـا است ●●● .۹ / شوری

اَمِ اتَّخـذُوا مِنْ دُونِه اِلهَةً قُلْ هاتُوا بُرْهانَكُمْ هذا ذِكْرُ مَنْ مَعِىَ وَ ذِكْرُ مَنْ قَبْلى بَلْ اَكْثَرُهُمْ لا يَعْلَمُـونَ الْحَـقَّ فَهُـمْ مُعْـرِضُـونَ

آیا آن‌ها جز خـدا معبودانی برگزیدند ؟ بگو دلیلتان را بیاورید ، این سـخن من و سـخن (پیامبرانی است) که پیــش از من بودنـد ، امـا اکثر آن‌ها حـق را نمی‌داننـد و به این دلیـل از آن روی گـرداننـد ●●● .۲۴ / انبیاء

(۷۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَمِ اتَّخَـذَ مِمّا يَخْلُقُ بَناتٍ وَ اَصْفيكُـمْ بِالْبَنينَ

آیـا از میـان مخلوقاتـش دختـران را برای خـود انتخـاب کـرده و پسران را برای شما ●●● ؟۱۶ / زخرف

اَمْ اتَيْناهُمْ كِتابا مِنْ قَبْلِهِ فَهُمْ بِهِ مُسْتَمْسِكُونَ

یـا این‌که ما کتابی پیـش از این به آن‌هـا داده‌ایـم و آن‌هـا بـه آن تمسک می‌جوینـد ●●● ؟۲۱ / زخرف

اَمْ اَمِنْتُـمْ اَنْ يُعيدَكُـمْ فيهِ تارَةً اُخْـرى فَيُرْسِـلَ عَلَيْكُـمْ قاصِفا مِنَ الرّيحِ فَيُغْرِقَكُمْ بِما كَفَـرْتُـمْ ثُـمَّ لا تَجِـدُوا لَكُـمْ عَلَيْنا بِـه تَبيعـا

یـااین‌که ایمن‌هستیـدکه بـاردیگر شـمارا به‌دریابازگردانـد و تندبادکوبنده‌ای‌برشـما بفرسـتد و شـما را به‌خـاطر کفرتـان غرق‌کند،حتی‌کسی‌که‌خونتان‌رامطالبه‌نمایدپیدانکنید ●●●.۶۹ / اسراء

اَمْ اَمِنْتُـمْ مَـنْ فِـى السَّمـاۤءِ اَنْ يُـرْسِـلَ عَلَيْكُـمْ حـاصِبـا فَسَتَعْلَمُـونَ كَيْـفَ نَـذيـرِ

یـا خود را از عـذاب خداونـد آسـمان در امـان می‌دانیـد که تنـدبادی مملو از سـنگریزه بر شـما فرسـتد و به زودی خواهیـد دانسـت تهدیدهـای من چگونـه اسـت ●●● ؟۱۷ / ملک

اَمْ اَنَا خَيْرٌ مِنْهذَاالَّذى هُوَ مَهينٌ وَ لايَكادُ يُبينُ

مـن از ایـن مـردی کـه از خـانـواده و طبقـه پسـتـی اسـت و هـرگـز نمـی‌تـوانـد فصـیح سـخـن بگـویـد ، بــرتــرم ●●● .۵۲ / زخرف

اَمْ اَنْـزَلْنـا عَلَيْهِـمْ سُلْطـانـا فَهُـوَ يَتَكَلَّـمُ بِمـا كـانُـوا بِـهِ يُشْـرِكُـونَ

آیـا مـا دلیـل محکمـی بـرای آن‌هـا نازل کردیـم که از شـرک آن‌هـا سخـن می‌گویـد و آن را موجّـه می‌شمارد ●●● ؟۳۵ / روم

اَمْ تَأْمُرُهُـمْ اَحْلامُهُمْ بِهـذا اَمْ هُمْ قَوْمٌ طاغُونَ

آیـا عقلهایشـان آن‌هـا را بـه ایـن اعمـال دسـتـور مـی‌دهـد ؟ یـا قومـی طغیـانگـرنـد ●●● ؟ ۳۲ / طور

اَمْ تَحْسَـبُ اَنَّ اَكْثَـرَهُـمْ يَسْمَعُـونَ اَوْ يَعْقِلُـونَ اِنْ هُـمْ اِلّا كَـالْاَنْعـامِ بَلْ هُـمْ اَضَـلُّ سَبيـلاً

آیـا گمـان مـی‌بری اکثر آن‌هـا می‌شـنونـد یـا مـی‌فهمنـد ؟ آن‌هـا فقط همچـون چهـار پایانند بلکـه گمـراه‌تـر ●●● .۴۴ / فرقان

اَمْ تُريدُونَ اَنْ تَسْأَلُوا رَسُولَكُمْ كَما سُئِلَ مُوسى مِنْ قَبْلُ وَ مَنْ يَتَبَدَّلِ الْكُفْرَ بِالْاِيمانِ فَقَدْ ضَلَّ سَواءَ السَّبيـلِ

آیـا می‌خواهیـد از پیـامبر خـود ، همـان تقاضاهای (نامعقول) را بکنیـد که پیش از این از موسـی کردیـد (و با این بهانه‌جویی‌هـا از ایمان سر باز زنید ،) کسی که کفر را با ایمان مبادله کند (و آن را به‌جای ایمان بپذیرد) از راه مستقیـم (عقل و فطـرت) گمـراه شـده است ●●● .۱۰۸ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۷۵)

اَمْ تَسْئَلُهُـمْ اَجْـرا فَهُـمْ مِـنْ مَغْـرَمٍ مُثْقَلُـــونَ

آیـا تـو از آن‌هـا پـاداشـی مطالبـه می‌کنـی که در زیر بار گـران آن قـرار دارنـد ●●● ؟۴۰ / طور، ۴۶ / قلم

اَمْ تَسْاَلُهُمْ خَرْجـا فَخَراجُ رَبِّـكَ خَيْرٌ وَ هُوَ خَيْرُ الرّازِقينَ

یـا این‌کـه تـو از آن‌هـا مزد و هزینـه‌ای (در برابر دعـوت) می‌خـواهی؟ در حـالی‌که مزد پروردگـارت بهـتر اسـت و او

بهترين‌روزى‌دهندگان است ●●● .۷۲ / مؤمنون

اَمْ تَقُولُونَ اِنَّ اِبْراهيمَ وَ اِسْماعيلَ وَ اِسْحاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ الْاَسْباطَ كانُوا هُودا اَوْ نَصارى قُلْ ءَاَنْتُمْ اَعْلَمُ اَمِ اللّهُ وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَتَمَ شَهادَةً عِنْدَهُ مِنَ اللّهِ وَ مَا اللّهُ بِغافِلٍ عَمّا تَعْمَلُونَ

يا مى گوييد: ابراهيم و اسماعيل و اسحاق و يعقوب و اسباط، يهوديّ يا نصرانيّ بودند، بگو : شما بهتر مى‌دانيد يا خدا؟ (و با اين‌كه مى‌دانيد آن‌ها يهوديّ و نصرانيّ نبودند ، چرا حقيقت را كتمان مى‌كنيد) و چه كسى ستمگرتر از آن است كه گواهى و شهادت الهى را كه نزد او است، كتمان كند و خدا از اعمال شما غافل نيست ●●● .۱۴۰ / بقره

اَمْ حَسِبَ الَّذينَ اجْتَرَحُوا السَّيِّئاتِ اَنْ نَجْعَلَهُمْ كَالَّذينَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ سَواءً مَحْياهُمْ وَ مَماتُهُمْ ساءَ ما يَحْكُمُونَ

آيا كسانى‌كه مرتكب سيئات شدند، گمان كردند كه ما آن‌ها را همچون كسانى كه ايمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند ، قرار مى‌دهيم كه حيات و مرگشان يكسان باشد ؟ چه بد داورى مى‌كنند ●●● .۲۱ / جاثيه

اَمْ حَسِبَ الَّذينَ فى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ اَنْ لَنْ يُخْرِجَ اللّهُ اَضْغانَهُمْ

آيا كسانى كه در دل‌هايشان بيمارى است، گمان كردند خدا كينه‌هايشان را ظاهر نمى‌كند ●●●؟۲۹ / محمّد

اَمْ حَسِبَ الَّذينَ يَعْمَلُونَ السَّيِّئاتِ اَنْ يَسْبِقُونا ساءَ ما يَحْكُمُونَ

آيا كسانى كه اعمال بد به جا مى‌آورند ، گمان كردند از حوزه قدرت ما بيرون خواهند رفت ؟ چه بد داورى‌مى‌كنند ●●● .۴ / عنكبوت

اَمْ حَسِبْتَ اَنَّ اَصْحابَ الْكَهْفِ وَالرَّقيمِ كانُوا مِنْ اياتِناعَجَبا

آيا گمان كردى اصحاب كهف و رقيم از آيات عجيب مابودند ●●● ؟۹ / كهف

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمّا يَأْتِكُمْ مَثَلُ الَّذينَ خَلَوْا مِنْ قَبْلِكُمْ مَسَّتْهُمُ الْبَأْساءُ وَ الضَّرّاءُ وَ زُلْزِلُوا حَتّى يَقُولَ الرَّسُولُ وَ الَّذينَ امَنُوا مَعَهُ مَتى نَصْرُ اللّهِ اَلا اِنَّ نَصْرَ اللّهِ قَريبٌ

آيا گمان كرديد داخل بهشت مى‌شويد ، بى‌آن‌كه حوادثى همچون حوادث گذشتگان به شما برسد؟ همان‌هاكه گرفتارى‌ها و ناراحتى‌ها به آن‌ها رسيد و آن چنان ناراحت شدند كه پيامبر و افرادى كه ايمان آورده بودند ، گفتند: « پس يارى خدا كِى خواهد آمد »؟ (در اين هنگام تقاضاى يارى از او كردند و به آن‌ها گفته شد:) آگاه باشيد، يارى‌خدانزديك‌است ●●●.۲۱۴ / بقره

(۷۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائى

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تَدْخُلُوا الْجَنَّةَ وَ لَمّا يَعْلَمِ اللّهُ الَّذينَ جاهَدُوا مِنْكُمْ وَ يَعْلَمَ الصّابرينَ

آيا چنين پنداشتيد كه (تنها با ادّعاى ايمان) وارد بهشت خواهيد شد ، درحالى كه خداوند هنوز مجاهدان از شما و صابران را مشخّص نساخته است ●●● ؟۱۴۲ / آل عمران

اَمْ حَسِبْتُمْ اَنْ تُتْرَكُوا وَ لَمّا يَعْلَمِ اللّهُ الَّذينَ جهَدُوا مِنْكُمْ وَ لَمْ يَتَّخِذُوا مِنْ دُونِ اللّهِ وَ لا رَسُولِه وَ لاَ الْمُؤْمِنينَ وَليجَةً وَاللّهُ خَبيرٌ بِما تَعْمَلُونَ

آيا گمان‌كرديدكه(به‌حال‌خود)رهامى‌شويد درحالى‌كه هنوزآن‌ها كه از شما جهاد كردند و غير از خدا و رسولش را محرم‌اسرار خويش انتخاب‌ننمودند(ازديگران)مشخص نشده‌اند(بايد آزمون‌شويد و صفوف از هم‌جدا شود) و خداوند به آن‌چه عمل مى‌كنيد آگاه است ●●● .۱۶ / توبه

اَمْ خَلَقْنَا الْمَلائِكَةَ اِناثا وَ هُمْ شاهِدُونَ

آيا ما فرشتگان را به صورت دختران آفريديم و آن‌ها ناظر بودند ●●● ؟۱۵۰ / صافّات

اَمْ خَلَقُواالسَّمواتِوَالْاَرْضَ بَلْ لايُوقِنُونَ

آيا آن‌ها آسمان‌ها و زمين را آفريده‌اند ؟ بلكه آن‌ها طالب يقين نيستند ●●● .۳۶ / طور

اَمْ خُلِقُوا مِنْ غَيْرِ شَىْءٍ اَمْ هُمُ الْخالِقُونَ

آیا آنها بی‌سبب آفریده شده‌اند ؟ یا خود خالق خویشند ●●● .۳۵ / طور

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزائِنُ رَبِّكَ اَمْ هُمُ الْمُصَيْطِرُونَ

آیا خزائن پروردگارت نزد آنها است ؟ یا بر همه چیز عالم سیطره دارند ●●● ؟ ۳۷ / طور

اَمْ عِنْدَهُمُ الْغَيْبُ فَهُمْ يَكْتُبُونَ

آیا اسرار غیب نزد آنها است و از روی آن می‌نویسند ●●● .۴۱ / طور، ۴۷ / قلم

اَمْ عِنْدَهُمْ خَزائِنُ رَحْمَةِ رَبِّكَ الْعَزِيزِ الْوَهّابِ

مگر خزائن رحمت پروردگار قادر و بخشنده‌ات نزد آنها است (تا به هرکس میل دارند، بدهند ●●●) ؟۹ / ص

اَمْ كُنْتُمْ شُهَداءَ اِذْ حَضَرَ يَعْقُوبَ الْمَوْتُ اِذْ قالَ لِبَنِيهِ ما تَعْبُدُونَ مِنْ بَعْدى قالُوا نَعْبُدُ اِلهَكَ وَ اِلهَ ابائِكَ اِبْراهِيمَ وَ اِسْمعِيلَ وَ اِسْحاقَ اِلهاً واحِداً وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

آیا شما به هنگامی که مرگ یعقوب فرا رسید، حاضر بودید؟ در آن هنگام که به فرزندان خود گفت : پس از من چه چیز را می‌پرستید؟ گفتند : خدای تو و خدای پدرانت ابراهیم و اسماعیل و اسحاق، خداوند یکتا و ما در برابر او تسلیم هستیم ●●●.۱۳۳ / بقره

اَمْ لَكُمْ اَيْمانٌ عَلَيْنا بالِغَةٌ اِلى يَوْمِ الْقِيامَةِ اِنَّ لَكُمْ لَما تَحْكُمُونَ

یا این که عهد و پیمان مؤکد و مستمری تا روز قیامت بر ما دارید که هر چه را به نفع خود اختیار می‌کنید ، برای شما قرار می‌دهد ●●● ؟۳۹ / قلم

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۷۷)

اَمْ لَكُمْ سُلْطانٌ مُبِينٌ

آیا شما دلیل روشنی در این باره دارید ●●● ؟۱۵۶ / صافّات

اَمْ لَكُمْ كِتابٌ فيهِ تَدْرُسُونَ

آیا کتابی دارید که ازآن درس می‌خوانید ●●● ؟۳۷ / قلم

اَمْ لِلْاِنْسانِ ما تَمَنّى

آیا آن‌چه انسان تمنا دارد به آن می‌رسد ●●● .۲۴ / نجم

اَمْ لَمْ يَعْرِفُوا رَسُولَهُمْ فَهُمْ لَهُ مُنْكِرُونَ

یا این که پیامبرشان را نشناختند (و از سوابق او آگاه نیستند) که او را انکار می‌کنند ●●● ؟۶۹ / مؤمنون

اَمْ لَهُ الْبَناتُ وَ لَكُمُ الْبَنُونَ

آیا سهم خدا دختران و سهم شما پسران است ؟ (که فرشتگان را دختران خدا می‌نامید ●●●) .۳۹ / طور

اَمْلَهُمْ اِلهٌ غَيْرُ اللّهِ سُبْحانَ اللّهِ عَمّا يُشْرِكُونَ

یا معبودی غیر خداوند دارند (که قول یاری آنها را داده) منزه است خدا از آن‌چه برای او شریک قرار می‌دهند ●●● .۴۳ / طور

اَمْ لَهُمْ اِلهَةٌ تَمْنَعُهُمْ مِنْ دُونِنا لا يَسْتَطِيعُونَ نَصْرَ اَنْفُسِهِمْ وَ لا هُمْ مِنّا يُصْحَبُونَ

آیا آنها خدایانی دارند که می‌توانند از آنان در برابر ما دفاع کنند ؟ (این خدایان ساختگی حتی) نمی‌توانند خودشان را یاری دهند (تا چه رسد به دیگران) و نه از ناحیه ما به وسیله نیرویی یاری می‌شوند ●●● .۴۳ /

انبیاء

اَمْ لَهُمْ سُلَّمٌ یَسْتَمِعُونَ فیهِ فَلْیَأْتِ مُسْتَمِعُهُمْ بِسُلْطانٍ مُبینٍ

آیا نردبانی دارند (که به آسمان بالا می‌روند) و به وسیله آن اسرار وحی را می‌شنوند ؟ کسی که از آن‌ها این ادعا را دارد دلیل روشنی بیاورد ●●● .۳۸ / طور

اَمْ لَهُمْ شُرَکاءُ شَرَعُوا لَهُمْ مِنَ الدّینِ ما لَمْ یَأْذَنْ بِهِ اللّهُ وَ لَوْلا کَلِمَةُ الْفَصْلِ لَقُضِیَ بَیْنَهُمْ وَ اِنَّ الظّالِمینَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

آیا معبودانی‌دارند که آیینی برای آن‌ها بی‌اذن خداوند تشریع کرده‌اند ؟ اگر مهلت مقرری برای آن‌ها نبود ، در میانشان داوری می‌شد (و دستورعذاب صادرمی‌گشت) و برای‌ظالمان عذاب‌دردناکی‌است ●●● .۲۱ / شوری

اَمْ لَهُمْ شُرَکاءُ فَلْیَأْتُوا بِشُرَکائِهِمْ اِنْ کانُوا صادِقینَ

یا این‌که معبودانی دارند (که آن‌ها را شریک خدا قرار داده‌اند و برای آنان شفاعت می‌کنند) اگر راست می‌گویند ، معبودان خود را ارائه دهند ●●● .۴۱ / قلم

(۷۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَمْ لَهُمْ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما فَلْیَرْتَقُوا فِی الْاَسْبابِ

یا این‌که مالکیت و حاکمیت آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان این‌دو است ، از آنِ آن‌ها است؟ (اگر چنین است) به آسمان‌ها بروند (و جلوی نزول وحی بر قلب پاک محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله را بگیرند ●●●) .۱۰ / ص

اَمْ لَهُمْ نَصیبٌ مِنَ الْمُلْکِ فَاِذا لا یُؤْتُونَ النّاسَ نَقیرا

آیا آن‌ها (یهود) سهمی در حکومت دارند (که بخواهند چنین داوری کنند) ؟ در حالی که اگر چنین بود ، (همه‌چیز را در انحصار خود می‌گرفتند) و کمترین حقّ را به مردم نمی‌دادند ●●● .۵۳ / نساء

اَمْ لَمْ یُنَبَّأْ بِما فی صُحُفِ مُوسی

یا از آن‌چه در کتب موسی نازل گردیده، باخبر نشده است ●●●.۳۶ / نجم

اَمْ نَجْعَلُ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ کَالْمُفْسِدینَ فِی الْاَرْضِ اَمْ نَجْعَلُ الْمُتَّقینَ کَالْفُجّارِ

آیا کسانی را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، همچون مفسدان در زمین قرار دهیم، یا پرهیزگاران را همچون فاجران ●●●؟۲۸ / ص

اَمْ یَحْسَبُونَ اَنّا لا نَسْمَعُ سِرَّهُمْ وَ نَجْویهُمْ بَلی وَ رُسُلُنا لَدَیْهِمْ یَکْتُبُونَ

آن‌ها چنین می‌پندارند که ما اسرار پنهانی و سخنان در گوشی آن‌ها را نمی‌شنویم ، آری رسولان (و فرشتگان) ما نزدآن‌ها هستند و می‌نویسند ●●●.۸۰ / زخرف

اَمْ یَحْسُدُونَ النّاسَ عَلی ما اتیهُمُ اللّهُ مِنْ فَضْلِهِ فَقَدْ اتَیْنا آلَ اِبْراهیمَ الْکِتابَ وَ الْحِکْمَةَ وَ اتَیْناهُمْ مُلْکا عَظیما

یا این‌که به مردم (پیامبر و خاندانش) ، بر آن‌چه خدا از فضلش به آنان بخشیده، حسد می‌ورزند؟ ما به آل ابراهیم، (که یهود از خاندان او هستند نیز،) کتاب و حکمت دادیم و حکومت عظیمی در اختیار آن‌ها (پیامبران‌بنی‌اسرائیل) قرار دادیم ●●●.۵۴ / نساء

اَمْ یُریدُونَ کَیْدا فَالَّذینَ کَفَرُوا هُمُ الْمَکیدُونَ

آیامی‌خواهندنقشه شیطانی برای‌تو بکشند؟ ولی بدانندخودکافران در دام‌این‌نقشه‌ها گرفتارمی‌شوند ●●●.۴۲ / طور

اَمْ یَقُولُونَ افْتَریهُ قُلْ فَأْتُوا بِسُورَةٍ مِثْلِهِ وَ ادْعُوا مَنِ اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

آن‌ها می‌گویند : او قرآن را به دروغ به خدا نسبت داده، بگو : اگر راست می‌گویید ،یک سوره همانند آن بیاورید و هرکس‌را می‌توانید غیر از خدا (به یاری) بطلبید ●●● .۳۸ / یونس

اَمْ یَقُولُونَ افْتَریهُ بَلْ هُوَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّکَ لِتُنْذِرَ قَوْماً ما اَتهُمْ مِنْ نَذیرٍ مِنْ قَبْلِکَ لَعَلَّهُمْ یَهْتَدُونَ

ولی آن‌ها می گویند « محمد » صلی‌الله‌علیه‌وآله آن را به دروغ به خدا بسته است ، اما (باید بدانند) این سخن حقی است از سوی پروردگارت تا گروهی را انذار کنی که قبل از تو هیچ انذار کننده‌ای برای آن‌ها نیامده است ، شاید (پند گیرند و) هدایت شوند ●●● ۳. / سجده

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۷۹)

اَمْ یَقُولُونَ افْتَری عَلَی اللّهِ کَذِبا فَإِنْ یَشَأِ اللّهُ یَخْتِمْ علی قَلْبِکَ وَ یَمْحُ اللّهُ الْباطِلَ وَ یُحِقُّ الْحَقَّ بِکَلِماتِهِ اِنَّهُ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ

آن‌ها می گویند ، او بر خدا دروغ بسته ، ولی اگر خدا بخواهد بر قلب تو مهر می‌نهد (و قدرت اظهار این آیات را از تو می گیرد) و باطل‌را محو می کند و حق را به فرمانش پابرجا می‌سازد، چراکه او به‌آن‌چه در درون دل‌ها است آگاه است ●●●۲۴. / شوری

اَمْ یَقُولُونَافْتَریهُ قُلْ اِنِافْتَرَیْتُهُ فَلاتَمْلِکُونَ لی مِنَ‌اللّهِ شَیْئا هُوَاَعْلَمُ بِماتُفیضُونَ فیهِ کَفی بِهِ شَهیدا بَیْنی وَ بَیْنَکُمْ وَ هُوَالْغَفُورُالرَّحیمُ

بلکه‌می گویند: این آیات را بر خدا افترا بسته، بگو: اگر من آن را به دروغ به خدا نسبت داده باشم (لازم‌است مرا رسوا کند و) شما نمی‌توانید در برابر خداوند از من دفاع کنید ، او کارهایی را که شما در آن وارد می‌شوید، بهتر می‌داند ، همین بس که خداوند، گواه میان من و شما باشد و او غفور و رحیم است ●●● ۸. / احقاف

اَمْ یَقُولُونَ افْتَریهُ قُلْ اِنِ افْتَرَیْتُهُ فَعَلَیَّ اِجْرامی وَ اَنَا بَری ءٌ مِمّا تُجْرِمُونَ

(مشرکان) می گویند او (محمّد) این سخنان را به دروغ به خدا نسبت داده ، بگو اگرمن این‌ها را از پیش خود ساخته باشم و به او نسبت دهم گناهش بر عهده من است ولی من از گناهان شما بیزارم ●●● ۳۵. / هود

اَمْ یَقُولُونَ افْتَریهُ قُلْ فَأْتُوا بِعَشْرِ سُوَرٍ مِثْلِهِ مُفْتَرَیاتٍ وَادْعُوا مَنِ‌اسْتَطَعْتُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ اِنْ کُنْتُمْ صدِقینَ

بلکه آن‌ها می گویند این (قرآن) را به دروغ (به خدا) نسبت می‌دهد ، بگو‌اگر راست‌می گویید شما هم ده سوره همانند‌این‌سوره‌های‌دروغین‌بیاورید و تمام‌کسانی‌راکه‌می‌توانیدغیرازخدا (برای این‌کار)دعوت‌کنید ●●●۱۳. / هود

اَمْ یَقُولُونَ بِهِ جِنَّةٌ بَلْ جاءَهُمْ بِالْحَقِّ وَ اَکْثَرُهُمْ لِلْحَقِّ کارِهُونَ

یا می گویند: او دیوانه‌است؟ ولی او حق‌را برای آن‌ها آورده اما اکثرشان از حق کراهت دارند ●●● ۷۰. / مؤمنون

اَمْ یَقُولُونَ تَقَوَّلَهُ بَلْ لا یُؤْمِنُونَ

آن‌ها می گویند قرآن را به خدا افترابسته ولی آن‌ها ایمان ندارند ●●●۳۳. / طور

اَمْ یَقُولُونَ شاعِرٌ نَتَرَبَّصُ بِهِ رَیْبَ الْمَنُونِ

بلکه آن‌ها می گویند او شاعری است که ما انتظار مرگش را می کشیم ●●● ۳۰. / طور

اَمْ یَقُولُونَ نَحْنُ جَمیعٌ مُنْتَصِرٌ

یا می گویند : ما جماعتی متحد و نیرومند و پیروزیم ●●● ؟۴۴ / قمر

اَمَّا الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ فَلَهُمْ جَنّاتُ الْمَأْوی نُزُلاً بِما کانُوا یَعْمَلُونَ

اما کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند باغ‌های بهشت جاویدان از آن‌ها خواهد بود ، این وسیله پذیرایی (خداوند) از آن‌هاست در مقابل اعمالی که انجام می‌دادند ●●● ۱۹. / سجده

(۸۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَمَّا السَّفینَةُ فَکانَتْ لِمَساکینَ یَعْمَلُونَ فِی الْبَحْرِ فَاَرَدْتُ اَنْ اَعیبَها وَ کانَ وَراءَهُمْ مَلِکٌ یَأْخُذُ کُلَّ سَفینَةٍ غَصْبا

اما آن کشتی متعلق به گروهی از مستمندان بود که با آن در دریا کار می کردند و من خواستم آن را معیوب کنم (چرا که) پشت سر آن‌ها پادشاهی ستمگر بود که هر کشتی رااز روی غَصْب می گرفت ●●● ۷۹. / کهف

اَمّا مَـــــنِ اسْتَغْنـی

اما آن‌کس که مستغنی است ●●● .۵ / عبس

اَمَدَّکُمْ بِاَنْعـامٍ وَ بَنیـنَ

شمارا به چهارپایان و نیز پسران(لایق و برومند)امداد فرموده ●●● .۱۳۳ / شعراء

اَمْرا مِــنْ عِنْــدِنـا اِنّـا کُنّا مُــرْسِلیـنَ

فرمانـی بود از ناحیـه ما ، ما (محمــد صلی‌الله‌علیه‌وآله را) فرستادیـم ●●● .۵ / دخان

اٰمَنَ الرَّسُولُ بِما اُنْزِلَ اِلَیْـهِ مِنْ رَبِّـهِ وَ الْمُؤْمِنُـونَ کُلٌّ امَـنَ بِاللّهِ وَ مَلائِکَتِـهِ وَ کُتُبِـهِ وَ رُسُلِهِ لا نُفَرِّقُ بَیْـنَ اَحَدٍ مِـنْ رُسُلِـهِ وَ قالُـوا سَمِعْنـا وَ اَطَعْنـا غُفْرانَـکَ رَبَّنـا وَ اِلَیْـکَ الْمَصیـرُ

پیامبر ، به آن‌چه از سوی پروردگارش بر او نازل شـده، ایمان آورده است (و او به تمام سـخنان خود کاملاً مؤمن می‌باشـد) و همه مؤمنان (نیز) به خـدا و فرشـتگان او و کتاب‌ها و فرستادگانش ایمان آورده‌انـد (و می‌گوینـد:) ما در میان هیچ‌یک از پیامبران او، فرق نمی‌گـذاریم (و به همه ایمـان داریم) و (مؤمنـان) گفتنـد : ما شـنیدیم و اطاعت کردیم، پروردگارا (انتظار) آمرزش تو را (داریم) و بازگشت (ما) به سوی تو است ●●● .۲۸۵ / بقره

اَمَّنْ جَعَـلَ الْاَرْضَ قَـرارا وَ جَعَـلَ خِلالَهـا اَنْهــارا وَ جَعَــلَ لَهـا رَواسِـیَ وَ جَعَـلَ بَیْـنَ الْبَحْرَیْنِ حاجِزا ءَ اِلهٌ مَعَ اللّهِ بَلْ اَکْثَرُهُمْ لا یَعْلَمُونَ

آیا کسی که زمین را مستقر و آرام قرارداد و در میان آن نهرهایی روان ساخت و برای زمین کوه‌های ثابت و پابرجا ایجاد کرد و میان دو دریا مانعی قرار داد (تا با هم مخلوط نشوند ، با این حال) آیا معبودی با خدا اســت ؟ ، نـه بلکــه اکثـر آن‌هــانمی‌داننــد (و جاهلند ●●●) .۶۱ / نمل

اَمَّنْ خَلَقَ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ وَ اَنْزَلَ لَکُمْ مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَنْبَتْنا بِه حَدائِقَ ذاتَ بَهْجَةٍ ما کـانَ لَکُـمْ اَنْ تُنْبِتُـوا شَـجَرَهـا ءَاِلهٌ مَـعَ اللّهِ بَلْ هُـمْ قَوْمٌ یَعْدِلُونَ

آیـا بت‌هایـی که معبود شـما هسـتند بهترند یا کسی که آسمــان و زمین را آفریـده؟ و برای شما از آسمـان آبی فرسـتاد که با آن باغ‌هـایی زیبـا و سرورانگیز رویاندیـم و شما قدرت نداشتیـد درختان آن را برویانیـد ، آیـا معبـود دیگـری با خـدا است ؟ نه، آن‌هـا گروهـی هستنـد که (از روی نادانـی) مخلـوقـات خـدا را در ردیــف او قـرار مــی‌دهنــد ●●●.۶۰ / نمل

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۸۱)

اَمَّنْ هذَا الَّــذی هُـوَ جُنْـدٌ لَکُـمْ یَنْصُرُکُـمْ مِـنْ دوُنِ الرَّحْمـنِ اِنِ الْکافِـروُنَ اِلّا فـی غُــروُرٍ

آیـا کسـی که لشکـر شمــاسـت ، می‌تـوانـد شما را در بـرابـر خـداونـد یـاری دهد ، ولـی کافران تنها گــرفتار غرورند ●●● .۲۰ / ملک

اَمَّنْ هــذَا الَّــذی یَـرْزُقُکُمْ اِنْ اَمْسَکَ رِزْقَـهُ بَــلْ لَجُّــوا فــی عُتُــوٍّ وَ نُفُــــورٍ

یا آن کسـی که شـما را روزی می‌دهد ، اگر روزیش را بازدارد (چه کسـی می‌تواند نیاز شما را تأمین کند) ولی آن‌ها در سرکشی و فرار از حقیقت لجاجت می‌ورزند ●●● .۲۱ / ملک

اَمَّنْ هُوَ قانِتٌ اناءَ اللَّیْلِ ساجِدا وَ قائِما یَحْذَرُ الْاٰخِرَةَ وَ یَرْجُوا رَحْمَةَ رَبِّهِ قُلْ هَـلْ یَسْتَوِی الَّذینَ یَعْلَمُونَ وَالَّذینَ لایَعْلَمُونَ اِنَّمایَتَذَکَّرُ اوُلُوا الْاَلْبابِ

آیا چنین کسـی باارزش است یا کسـی که در ساعات شب به عبادت مشغول است و در حال سجده و قیام از عذاب آخرت می‌ترسد و به رحمت پروردگـارش امیـدوار است، بگو : آیا کسانی که می‌داننـد با کسانی که نمی‌داننـد، یکساننـد؟ تنها صاحبان مغز متـذکر

می‌شوند ●●● .۹ / زمر

اَمَّنْ یَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعیدُهُ وَ مَنْ یَرْزُقُکُمْ مِنَ السَّماءِ وَالْاَرْضِ ءَاِلهٌ مَعَ اللّهِ قُلْ هاتُوا بُرْهانَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ صادِقیـنَ

یا کسی که آفرینش را آغاز کرد و سپس آن را تجدید می‌کند و کسی که شما را از آسمان و زمین روزی می‌دهـد، آیا معبـودی با خـدا اسـت؟ بگـو دلیلتـان را بیاوریـد اگـر راسـت می‌گـوییـد ●●●.۶۴ / نمل

اَمَّنْ یُجیبُ الْمُضْطَرَّ اذا دَعاهُ وَ یَکْشِفُ السُّوءَ وَ یَجْعَلُکُمْ خُلَفاءَالْاَرْضِ ءَاِلهٌ مَعَ اللّهِ قَلیلًا ما تَذَکَّرُونَ

یا کسی‌که دعای مضطر را اجابت می‌کند و گرفتاری را برطرف می‌سازد و شما را خلفای زمین قرار می‌دهد، آیـا معبودی با خـدا است ؟ کمتـر متذکّـر می‌شوید ●●● .۶۲ / نمل

اَمَّنْ یَهْدیکُمْ فی‌ظُلُماتِ‌الْبَرِّ وَالْبَحْرِ وَ مَنْ یُرْسِلُ‌الرِّیاحَ بُشْرا بَیْنَ یَدَیْ‌رَحْمَتِه ءَاِلهٌ مَعَ اللّهِ تَعالَی اللّهُ عَمّـا یُشْرِکُونَ

یـا کســی کـه شـما را در تاریکـی‌هـای صحـرا و دریـا هـدایـت مـی‌کنـد و کسـی کـه بـادهـا را بشارت‌دهندگان پیش‌از نزول رحمتش‌می‌فرستد، آیا معبودی با خدا است ؟ خداوند برتر است از اینکه شریک برای او قرار دهند ●●● .۶۳ / نمل

امِنُوا بِاللّـهِ وَ رَسُولِـهِ وَ اَنْفِقُـوا مِمّا جَعَلَکُمْ مُسْتَخْلَفینَ فیـهِ فَالَّذینَ امَنُوا مِنْکُمْ وَ اَنْفَقُوا لَهُمْ اَجْـرٌ کَبیـــرٌ

به‌خدا و رسولش ایمان بیاوریـد و از آن‌چه شـما را نماینـده (خود) در آن قرار داده، انفاق کنیـد (زیرا) کسانی که از شـمـا ایمان بیاورند و انفاق کنند ، اجر بزرگی دارند ●●● .۷ / حدید

(۸۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَمْواتٌ غَیْرُ اَحْیاءٍ وَ ما یَشْعُرُونَ اَیّانَ یُبْعَثُونَ

آن‌هــا موجــودات مرده‌ای هســتند کــه هرگز اســتعداد حیــات ندارنــد و نمی‌داننــد در چــه زمــانی عبادت‌کننــدگانشان محشــورمی‌شوند ●●●.۲۱ / نحل

اَنْ اَدُّوا اِلَـیَّ عِبادَاللّـهِ اِنّی لَکُـمْ رَسُولٌ اَمینٌ

(و به آنان گفت : امورِ) بندگان خدا را به من واگذارید که من فرستاده امینی برای شما هستم ●●● .۱۸ / دخان

اَنْ اَرْسِلْ مَعَنا بَنی اِسْـرائیـلَ

بنی اسـرائیـل را بـا مـا فـرسـت ●●● .۱۷ / شعراء

اَنِ اعْبُـــدُوا اللّـهَ وَ اتَّقُـوهُ وَ اَطیعُــونِ

کــه خـــدا را پرستـش کنیـد و از مخالفـت او بپـــرهیـزیـــد و مـــرا اطاعـت نماییـد ●●● .۳ / نوح

اَنِ اعْمَـلْ سـابِغـاتٍ وَ قَـدِّرْ فِـی السَّــرْدِ وَاعْمَلـوُا صالِحـا اِنّـی بِمـا تَعْمَلُـونَ بَصیـرٌ

(و دسـتور دادیـم) زره‌هـای کامل و فراخ بسـاز و حلقه‌ها را به اندازه و متناسب کن و عمل صالح به جا آوریـد، که من به آن چه انجام می‌دهید، بینا هستم ●●● . ۱۱ / سبأ

اَنِ اغْدُوا عَلـی حَرْثِکُـمْ اِنْ کُنْتُـمْ صارِمینَ

کـه به سـوی کشتـزار و بـاغ خـود حـرکـت کنیـد اگـر قصـد چیــدن میـوه‌هـا را داریـد ●●● .۲۲ / قلم

اَنِ قْذِفیـهِ فِی التّابُـوتِ فَاقْذِفیـهِ فِی الْیَـمِّ فَلْیُلْقِـهِ الْیَمُّ بِالسّاحِلِ یَأْخُذْهُ عَدُوٌّ لیِ وَ عَدُوٌّ لَهُ وَ اَلْقَیْتُ عَلَیْـکَ مَحَبَّةً مِنّی وَ لِتُصْنَعَ عَلی عَیْنی

که او را در صـندوقی بیفکن و آن صندوق را به دریا بینداز، تا دریا آن را به ساحل بیفکند و دشمن من و دشمن او آن را بگیـرد و من محبّتی از خودم بر توافکندم ، تا در برابر دیدگان (علم) من پرورش یابی ●●● .۳۹ / طه

اَنْ تَقُــولَ نَفْسٌ یا حَسْرَتـی عَلی ما فَرَّطْتُ فی جَنْبِ اللّـهِ وَ اِنْ کُنْـتُ لَمِـنَ السّاخِرِیــنَ

(این‌دستورها به‌خاطر آن است که) مبادا کسی روز قیامت بگوید: افسوس بر من از کوتاهی‌هایی که در اطاعت فرمـان خدا کردم و

(آیـات او را) به‌سخریه گرفتم ●●● .۵۶ / زمر
اَنْ تَقُولُـوآا اِنَّمــاآ اُنْـزِلَ الْكِتـابُ عَلى طاآئِفَتَيْـنِ مِـنْ قَبْلِنـا وَ اِنْ كُنّـا عَنْ دِراسَتِهِــمْ لَغافِلِيـنَ
(ما این کتـاب را با این‌همه امتیازات نازل کردیم) تا نگویید کتاب آسمانی تنها بر دو طایفــه پیش از مــا (بــر یهــود و نصـاری) نــازل شده بـود و ما از بحـث و بررســی آن‌هــا بی‌خبــر بودیــم ●●● .۱۵۶ / انعام
اَنْ جاءَهُ الْاَعْمى
از ایــن کـــه نـابینایی به ســـراغ او آمــده بـــود ●●●.۲ / عبس
قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۸۳)
اَنْ دَعَوْالِلرَّحْمنِ وَلَدا
از این رو که برای خداونــد رحمن فرزندی ادعــا کردند ●●● .۹۱ / مریم
اَنْ راَهُ اسْتَغْنى
بــه خاطــر ایــن کــه خـود را بـی‌نیـاز می‌بیننـد ●●● .۷ / علق
اَنْ كانَ ذا مالٍ وَ بَنينَ
مبــادا به خاطــر این‌که صاحــب مــال و فرزنــدان فــراوان اســـت ، از او پیـــروی کنـــی ●●● .۱۴ / قلم
اَنْ لا يَــدْخُلَنَّهَــا الْيَـوْمَ عَلَيْكُمْ مِسْكيـــنٌ
مواظــب باشید امروز حتّــی یک فقیر وارد بر شما نشود ●●● .۲۴ / قلم
اَنْ لا تَعْبُدُوآا اِلَّا اللّهَ اِنّى اَخافُ عَلَيْكُمْ عَذابَ يَوْمٍ اَليمٍ
(دعـوت مــن ایـن اسـت کـه) جز اللّه (خــدای واحـد یکتـا) را نپرستیـد کــه بــر شــمـا از عـــذاب روز دردناکـی می‌ترســم ●●●.۲۶ / هود
اَنْتُمْ عَنْـهُ مُعْرِضُونَ
کـــه شمـــا از آن روی گـردان هستیـد ●●● .۶۸ / ص
اَنْتُمْوَاباؤُكُمُالْاَقْدَمُونَ
شما و پدران پیشین‌شما ●●● .۷۶ / شعراء
اَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَسالَتْ اَوْدِيَةٌ بِقَدَرِها فَاحْتَمَلَ السَّيْلُ زَبَدا رابِيا وَ مِمّا يُوقِدُونَ عَلَيْهِ فِى النّارِ ابْتِغاءَ حِلْيَــةٍ اَوْ مَتـعٍ زَبَدٌ مِثْلُهُ كَذلِكَ يَضْرِبُ اللّهُ الْحَقَّ وَ الْبطِلَ فَاَمَّا الزَّبَدُ فَيَذْهَبُ جُفاَءً وَ اَمّا ما يَنْفَعُ النّاسَ فَيَمْكُثُ فِى الْاَرْضِ كَذلِكَ يَضْرِبُ اللّهُ الْاَمْثالَ
خداوند از آسمان آبی فرستاد و از هر دره و رودخانه‌ای به اندازه آن‌ها سیلابی جاری شد ، سپس سیل بر روی خود کفی حمل کرد و از آن‌چه (در کوره‌ها) برای به دست آوردن زینت آلات یا وسایل زندگی آتش روی آن روشن می‌کنند نیز کف‌هایی مانند آن به وجود می‌آیـد، خداوند حق و باطل را چنین مثل می‌زند، اما کف‌ها به بیرون پرتاب می‌شوند ولی آن‌چه به مردم سود می‌رسانند (آب یا فلز خالص) در زمین می‌ماند خداوند این‌چنیـــن مثال می‌زند ●●●.۱۷ / رعد
اِنْ اَحْسَنْتُمْ اَحْسَنْتُمْ لِاَنْفُسِكُمْ وَ اِنْ اَسَأْتُم فَلَها فَاِذا جاءَ وَعْدُ الْاخِرَةِ لِيَسُؤُوآا وُجُوهَكُمْ وَ لِيَدْخُلُوا الْمَسْجِدَ كَما دَخَلُوهُ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَ لِيُتَبِّرُوا ما عَلَوْاتَتْبيرا
اگر نیکی کنید به خودتان نیکی می‌کنید و اگر بدی کنید باز هم به‌خود می‌کنید و هنگامی که وعده دوم فرا رسد (آن‌چنان دشمن بر شما سخت خواهد گرفت که) آثار غم و اندوه در صورت‌هایتان ظاهر می‌شود و داخل
(۸۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

مسجد (اقصی) می‌شوند ، همان‌گونه که در دفعه اول وارد شدند و آن چه را زیر سلطه خود می گیرند درهم می کوبند ●●● .۷ / اسراء

اِنْ اَنَا اِلّا نَذیرٌ مُبینٌ

من تنها انذارکننده‌آشکاری‌هستم ●●● .۱۱۵ / شعراء

اِنْ اَنْتَ اِلّا نَذیرٌ

تو فقط انذار کننده‌ای (و اگر ایمان نیاوردند، نگران نباش وظیفه‌ات را انجام ده ●●●).۲۳ / فاطر

اِنْ تُبْدُوا خَیْرا اَوْ تُخْفُوهُ اَوْ تَعْفُوا عَنْ سُوآءٍ فَاِنَّ اللّهَ کانَ عَفُوّا قَدیرا

(اما) اگر نیکی‌ها را آشکار یا مخفی سازید و یا از بدی‌ها گذشت نمایید (مجاز خواهید بود) خداوند بخشنده و توانا است (و با این که قادر بر انتقام است ، عفو و گذشت می کند ●●●) .۱۴۹ / نساء

اِنْ تُبْدُوا شَیْئا اَوْ تُخْفُوهُ فَاِنَّ اللّهَ کانَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیما

اگر چیزی را آشکار کنید یا پنهان دارید خداوند از همه‌چیز آگاه است ●●● .۵۴ / احزاب

اِنْ تُبْدُوا الصَّدَقاتِ فَنِعِمّا هِیَ وَ اِنْ تُخْفُوها وَ تُؤْتُوهَا الْفُقَراءَ فَهُوَ خَیْرٌ لَکُمْ وَ یُکَفِّرُ عَنْکُمْ مِنْ سَیِّئاتِکُمْ وَاللّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرٌ

اگر انفاق‌ها را آشکار کنید ، خوب است و اگر آن‌ها را مخفی ساخته و به نیازمندان بدهید ، برای شما بهتر است و قسمتی از گناهان شما را می‌پوشاند (و در پرتو بخشش در راه خدا، بخشوده خواهید شد) و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● .۲۷۱ / بقره

اِنْ تَتُوبا اِلَی اللّهِ فَقَدْصَغَتْ قُلُوبُکُما وَ اِنْ تَظاهَرا عَلَیْهِ فَاِنَّ اللّهَ هُوَ مَوْلیهُ وَ جِبْریلُ وَ صالِحُ الْمُؤْمِنینَ وَ الْمَلائِکَةُ بَعْدَ ذلِکَ ظَهیرٌ

اگر ازکار خود توبه کنید (به نفع شما است) زیرا دل‌هایتان از حق منحرف گشته و اگر بر ضد او دست به دست هم دهید (کاری‌از پیش نخواهیدبرد) زیرا خداوند یاوراو است و همچنین جبرئیل و مؤمنان صالح و فرشتگان بعد از آن‌ها پشتیبان او هستند ●●●.۴ / تحریم

اِنْ تَجْتَنِبُوا کَبآئِرَ ما تُنْهَوْنَ عَنْهُ نُکَفِّرْ عَنْکُمْ سَیِّئاتِکُمْ وَ نُدْخِلْکُمْ مُدْخَلًا کَریما

اگر از گناهان بزرگی که از آن نهی می‌شوید، پرهیزکنید، گناهان کوچک شما را می‌پوشانیم و شما را در جایگاه خوبی وارد می‌سازیم ●●● .۳۱ / نساء

اِنْ تَحْرِصْ عَلی هُدیهُمْ فَاِنَّ اللّهَ لا یَهْدی مَنْ یُضِلُّ وَ ما لَهُمْ مِنْ ناصِرینَ

هر قدر بر هدایت آن‌ها حریص باشی (سودی ندارد) چرا که خداوند کسی را که گمراه ساخت هدایت نمی کند و یاورانی نخواهند داشت ●●● .۳۷ / نحل

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۸۵)

اِنْ تَدْعُوهُمْ لا یَسْمَعُوا دُعاءَکُمْ وَ لَوْ سَمِعُوا مَا اسْتَجابُوا لَکُمْ وَ یَوْمَ الْقِیمَةِ یَکْفُرُونَ بِشِرْکِکُمْ وَ لا یُنَبِّئُکَ مِثْلُ خَبیرٍ

اگر آن‌ها را بخوانید، صدای شما را نمی‌شنوند و اگر بشنوند به شما پاسخ نمی گویند و روز قیامت شرک (و پرستش) شما را منکر می‌شوند و هیچ کس مانند (خداوند آگاه و) خبیر تو را (از حقایق) با خبر نمی‌سازد ●●●.۱۴ / فاطر

اِنْ تَسْتَفْتِحُوا فَقَدْ جاآءَکُمُ الْفَتْحُ وَ اِنْ تَنْتَهُوا فَهُوَ خَیْرٌ لَکُمْ وَ اِنْ تَعُودُوا نَعُدْ وَ لَنْ تُغْنِیَ عَنْکُمْ فِئَتُکُمْ شَیْئا وَ لَوْ کَثُرَتْ وَ اَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُؤْمِنینَ

اگر شما خواهان فتح و پیروزی هستید به سراغ شما آمد و اگر (از مخالفت) خودداری کنید برای شما بهتر است و اگر

بازگردید ما هم بازخواهیم گشت (و اگر به مخالفت‌های خود ادامه دهید ما شما را گرفتار دشمن خواهیم کرد) و جمعیت شما هرچند زیاد باشند شما را بی‌نیاز (از یاری خدا) نخواهد کرد و خداوند با مؤمنان است ●●● .۱۹ / انفال

اِنْ تُصِبْکَ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَ اِنْ تُصِبْکَ مُصیبَةٌ یَقُولُوا قَدْ اَخَذْنا اَمْرَنا مِنْ قَبْلُ وَ یَتَوَلَّوا وَ هُمْ فَرِحُونَ

هرگاه نیکی به تو رسد آن‌ها را ناراحت می‌کند ، اگر مصیبتی به تو رسد می‌گویند ما تصمیم خود را از پیش گرفته‌ایم و باز می‌گردند در حالی که خوشحالند ●●● .۵۰ / توبه

اِنْ تُعَذِّبْهُمْ فَأِنَّهُمْ عِبادُکَ وَ أنْ تَغْفِرْ لَهُمْ فَأِنَّکَ أَنْتَ الْعزیزُ الْحَکیمُ

(بااین حال) اگر آن‌ها را مجازات کنی بندگان تواند (و قادر به فرار از مجازات نیستند) و اگر آن‌ها را ببخشی توانا و حکیمی (نه مجازات تو نشانه عدم حکمت و نه بخشش تو نشانه ضعف است ●●●) .۱۱۸ / مائده

اِنْ تُقْرِضُوا اللّهَ قَرْضا حَسَنا یُضاعِفْهُ لَکُمْ وَ یَغْفِرْ لَکُمْ وَ اللّهُ شَکُورٌ حَلیمٌ

اگر به خدا قرض‌الحسنه دهید ، آن را برای شما مضاعف می‌سازد و شما را می‌بخشد و خداوند ، شکرکننده و بردبار است ●●●.۱۷ / تغابن

اِنْ تَکْفُرُوا فَاِنَّ اللّهَ غَنِیٌّ عَنْکُمْ وَ لا یَرْضی لِعِبادِهِ الْکُفْرَ وَ اِنْ تَشْکُرُوا یَرْضَهُ لَکُمْ وَ لا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزْرَ اُخْری ثُمَّ اِلی رَبِّکُمْ مَرْجِعُکُمْ فَیُنَبِّئُکُمْ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ اِنَّهُ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدوُرِ

اگر کفران کنید ، خداوند از شما بی‌نیاز است و هرگز کفران را برای بندگانش نمی‌پسندد و اگر شکر او را به‌جا آورید ، آن را برای شما می‌پسندد و هیچ گنهکاری گناه دیگری را بر دوش نمی‌کشد ، سپس بازگشت همه شما به سوی پروردگارتان است و شما را از آن‌چه انجام می‌دادید ، آگاه می‌سازد ، چرا که به آن‌چه در سینه‌ها است ، آگاه است ●●● .۷ / زمر

(۸۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنْ تَمْسَسْکُمْ حَسَنَةٌ تَسُؤْهُمْ وَ اِنْ تُصِبْکُمْ سَیِّئَةٌ یَفْرَحُوا بِها وَ اِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا لا یَضُرُّکُمْ کَیْدُهُمْ شَیْئَا اِنَّ اللّهَ بِما یَعْمَلُونَ مُحیطٌ

اگر نیکی به شما برسد ، آن‌ها را ناراحت می‌کند و اگر حادثه ناگواری برای شما رخ دهد ، خوشحال می‌شوند ، (امّا) اگر(در برابرشان)استقامت و پرهیزکاری پیشه کنید، نقشه‌های (خائنانه) آنان ، به شما زیانی نمی‌رساند ، خداوند به آن‌چه انجام می‌دهند احاطه دارد ●●● .۱۲۰ / آل عمران

اِنْ حِسابُهُمْ اِلاّ عَلی رَبّی لَوْ تَشْعُرُونَ

حساب آن‌ها تنها بر پروردگار من است، اگر شما می‌فهمیدید ●●● ؟۱۱۳ / شعراء

اِنْطَلِقُوا اِلی ظِلٍّ ذی ثَلاثِ شُعَبٍ

بروید به سوی سایه سه شاخه (دودهای خفقان بار آتش ●●●) .۳۰ / مرسلات

اِنْطَلِقُوا اِلی ما کُنْتُمْ بِهِ تُکَذِّبُونَ

(و در آن روز به آن‌ها گفته می‌شود:) بی‌درنگ بروید به سوی همان چیزی که پیوسته آن را انکار می‌کردید ●●●.۲۹ / مرسلات

اِنْفِرُوا خِفافا وَ ثِقالاً وَ جهِدُوا بِاَمْوالِکُمْ وَ اَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌلَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

(همگی به‌سوی میدان جهاد) حرکت کنید، چه سبکبارباشید چه‌سنگین بار و بااموال و جان‌های خود در راه خدا جهادنمایید، این به نفع شماست اگر بدانید ●●● .۴۱ / توبه

اِنْ کادَ لَیُضِلُّنا عَنْ اِلهَتِنا لَوْلا اَنْ صَبَرْنا عَلَیْها وَ سَوْفَ یَعْلَمُونَ حینَ یَرَوْنَ الْعَذابَ مَنْ اَضَلُّ سَبیلاً

اگر ما بر پرستش خدایانمان استقامت نکنیم بیم آن می‌رود که او ما را گمراه سازد . اما هنگامی که عذاب الهی را

دیدنـد به زودی می‌فهمند چه کسی گمـراه بـوده اســت ●●● ؟ ۴۲ / فرقان

اِنْ کانَـتْ اِلّا صَیْحَـةً واحِـدَةً فَـاِذا هُـمْ خـامِـدُونَ

فقط یک صیحه آسمانی بـود، ناگهان همگی خاموش شدند ●●●.۲۹ / یس

اِنْ کانَتْ اِلّا صَیْحَةً واحِدَةً فَاِذاهُمْ جَمیعٌ لَدَیْنا مُحْضَرُونَ

صیحـــه واحدی بیش نیست (فـریادی عظیم برمی‌خیـــزد) ناگهـــان همگی نـــزد مـا حــاضـر می‌شــونـد ●●●.۵۳ / یس

اِنْ کُلٌّ اِلّا کَذَّبَ الرُّسُـلَ فَحَـقَّ عِقابِ

هریک از این گروه‌هـا رسولان را تکذیـب کردنـد و عذاب الهـی دربـاره آن‌هـا تحقق یافت ●●● .۱۴ / ص

اِنْ کُلُّ مَنْ فِی السَّمـواتِ وَ الْاَرْضِ اِلّا اتِـی الرَّحْمنِ عَبْدا

تمـام کسانـی که در آسمـان‌هـا و زمین هستنـد بنده اویند ●●● .۹۳ / مریم

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۸۷)

اِنْ کُلُّ نَفْسٍ لَمّا عَلَیْها حافِظٌ

(به این آیــت بزرگ الهی سوگنـد) که هرکس مراقب و صاحبی دارد ●●●.۴ / طارق

اِنْ نَشَأْ نُنَزِّلْ عَلَیْهِمْ مِنَ السَّماءِ ایَةً فَظَلَّتْ اَعْناقُهُمْ لَها خاضِعینَ

اگـر مـا اراده کنیــم از آسمــان بـر آن‌هــا آیــه‌ای نــازل می‌کنیــم که گــردن‌هــایشــان در بــرابـــر آن خاضـع گـردد ●●●.۴ / شعراء

اِنْ نَقُـولُ اِلَّاعْتَریـکَ بَعْضُ اِلهَتِنـا بِسُوآءٍ قـالَ اِنّـیآ اُشْهِدُ اللّهَ وَ اشْهَدُوآا اَنّی بَریآءٌ مِمّا تُشْرِکُونَ

مـا فقط (دربـاره تو) می‌گوییـم بعضی از خدایـان ما به تـو زیان رسانده (و عقلت را ربوده‌اند) (هود) گفـت : مــن خـــدا را بـه شهـادت می‌طلبم شمــا نیــز گـواه باشیـــد که مــن از آن‌چـــه شریـــک (خـــدا) قرار می‌دهیـــد بیزارم ●●●.۵۴ / هود

اِنْ هذا اِلّا خُلُـقُ الْاَوَّلیـنَ

ایـن همـان روش و اخـلاق پیشینیــان اســت ●●● .۱۳۷ / شعراء

اِنْ هـذا اِلّا قَــوْلُ الْبَشَـرِ

این جُز سخـن انسان نمی‌باشـد ●●● .۲۵ / مدّثر

اِنْ هُوَ اِلّا ذِکْــرٌ لِلْعالَمیـنَ

ایـــن (قـرآن) وسیلــه تذکـــر بـرای همـه‌جهـــانیـــان اســت ●●● .۸۷ / ص، ۲۷ / تکویر

اِنْ هُوَ اِلّا رَجُلٌ نِ افْتَـری عَلَی اللّهِ کَذِبـا وَ ما نَحْنُ لَهُ بِمُؤْمِنینَ

او فقـط مرد دروغگویـی است که بر خـدا افترا بسته و ما هرگز به او ایمان نخواهیم آورد ●●● .۳۸ / مؤمنون

اِنْ هُـوَ اِلّا عَبْـدٌ اَنْعَمْنا عَلَیْـهِ وَ جَعَلْنـاهُ مَثَلًا لِبَنـی اِسْـرائیـلَ

او فقط بنده‌ای بـود که مـا نعمـت بـه او بخشیـدیـــم و نمونـــه و الگـــویی بـــرای بنی‌اسرائیلـش قــرار دادیــم ●●● .۵۹ / زخرف

اِنْ هُوَ اِلّا وَحْــیٌ یُوحــی

آن‌چــه آورده چیـزی جز وحی نیســت که به او وحـــی شـــده است ●●● .۴ / نجم

اِنْ هِیَ اِلاّـ اَسْـماءٌ سَـمَّیْتُمُوها اَنْتُمْ وَ اباؤُکُمْ مـا اَنْـزَلَ اللّـهُ بِها مِـنْ سُلْطـانٍ اِنْ یَتَّبِعُـونَ اِلاَّـ الظَّنَّ وَ مـا تَهْـوَی الْاَنْفُـسُ وَ لَقَـدْ

جاءَهُمْ مِنْ رَبِّهِمُ الْهُدی

این‌ها فقط نام‌هایی است که شما و پدرانتان بر آن‌ها گذاشته‌اید (نام‌هایی بی‌محتوا و اسم‌هایی بی‌مسمی) و هرگز خداوند دلیل و حجتی بر آن نازل نکرده، آنان فقط از گمان‌های بی‌اساس و هوای نفس پیروی می‌کنند ، در حالی که هدایت از سوی پروردگارشان برای آن‌ها آمده است ●●● .۲۳ / نجم

(۸۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

انْ هِیَ اِلّا حَیاتُنَا الدُّنْیا نَمُوتُ وَ نَحْیا وَ ما نَحْنُ بِمَبْعُوثینَ

غیرازاین زندگی دنیا چیزی در کارنیست، پیوسته گروهی از ما می‌میرند و نسل دیگری جای آن‌ها را می‌گیرد و ما هرگز برانگیخته نخواهیم شد ●●● .۳۷ / مؤمنون

انْ هِیَ اِلّا مَوْتَتُنَا الْاُولی وَ ما نَحْنُ بِمُنْشَرینَ

مرگ ما جز همان مرگ اول نیست و هرگز زنده نخواهیم شد ●●● .۳۵ / دخان

انْ یَثْقَفُوکُمْ یَکُونُوا لَکُمْ اَعْداءً وَ یَبْسُطُوا اِلَیْکُمْ اَیْدِیَهُمْ وَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالسُّوءِ وَ وَدُّوا لَوْ تَکْفُرُونَ

اگر آن‌ها بر شما مسلط شوند، دشمنتان خواهند بود و دست و زبان خود را به بدی بر شما می‌گشایند و دوست دارند شما به کفر بازگردید ●●●.۲ / ممتحنه

انْ یَدْعُونَ مِنْ دُونِهآ اِلّا اِناثا وَ انْ یَدْعُونَ اِلّا شَیْطانا مَریدا

آن‌ها غیر از خدا تنها بت‌هایی را می‌خوانند که اثری ندارند و (یا) فقط شیطان سرکش و ویرانگر را می‌خوانند ●●●.۱۱۷ / نساء

انْ یَسْئَلْکُمُوها فَیُحْفِکُمْ تَبْخَلُوا وَ یُخْرِجْ اَضْغانَکُمْ

چرا که هرگاه اموال شما را مطالبه کند و حتی اصرار نماید، بخل می‌ورزید و کینه و خشم شما را آشکار می‌سازد ●●● .۳۷ / محمّد

انْ یَشَأْ یُذْهِبْکُمْ اَیُّهَا النّاسُ وَ یَأْتِ بِاخَرینَ وَ کانَ اللّهُ عَلی ذلِکَ قَدیرا

ای مردم اگر او بخواهد شما را از میان می‌برد و افراد دیگری را (به جای شما) می‌آورد و خداوند توانایی بر این کار دارد ●●● .۱۳۳ / نساء

انْ یَشَأْ یُذْهِبْکُمْ وَ یَأْتِ بِخَلْقٍ جَدیدٍ

اگر بخواهد شما را می‌برد و خلق جدیدی می‌آورد ●●●.۱۶ / فاطر

انْ یَشَأْ یُسْکِنِ الرّیحَ فَیَظْلَلْنَ رَواکِدَ عَلی ظَهْرِهِ اِنَّ فی ذلِکَ لَآیاتٍ لِکُلِّ صَبّارٍ شَکُورٍ

اگر اراده کند باد را ساکن می‌سازد تا آن‌ها بر پشت دریا متوقف شوند، در این نشانه‌هایی است برای هر صبرکننده شکرگزار ●●●.۳۳ / شوری

انْ یَمْسَسْکُمْ قَرْحٌ فَقَدْ مَسَّ الْقَوْمَ قَرْحٌ مِثْلُهُ وَ تِلْکَ الْاَیّامُ نُداوِلُها بَیْنَ النّاسِ وَ لِیَعْلَمَ اللّهُ الَّذینَ آمَنُوا وَ یَتَّخِذَ مِنْکُمْ شُهَداآءَ وَ اللّهُ لا یُحِبُّ الظّالِمینَ

اگر (در میدان احد ،) به شما جراحتی رسید (و ضربه‌ای وارد شد) ، به آن جمعیّت نیز (در میدان بدر) ، جراحتی همانند آن وارد گردید و ما این روزها(ی پیروزی و شکست) را در میان مردم می‌گردانیم (و این خاصیّت زندگی دنیاست) تا خدا، افرادی را که ایمان آورده‌اند ، بداند (و شناخته شوند) و خداوند از میان شما ، شاهدانی بگیرد و خدا ظالمان را دوست نمی‌دارد ●●● .۱۴۰ / آل عمران

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۸۹)

اِنْ یُوحی اِلَیَّ اِلاّ اَنَّما اَنَا نَذیرٌ مُبینٌ

تنها چیزی که به من وحی می‌شود ، این است که من انذارکننده آشکاری هستم ●●● .۷۰ / ص

اِنْ یَنْصُرْکُمُ اللّهُ فَلا غالِبَ لَکُمْ وَ اِنْ یَخْذُلْکُمْ فَمَنْ ذَاالَّذی یَنْصُرُکُمْ مِنْ بَعْدِهِ وَ عَلَی اللّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

اگر خداوند شما را یاری کند، هیچ کس بر شما پیروز نخواهد شد و اگر دست از یاری شما بردارد، کیست که بعد از او، شما را یاری کند؟ و مؤمنان تنها بر خداوند باید توکّل کنند ●●● .۱۶۰ / آل عمران

اِنَّ اِبْراهیمَ کانَ اُمَّةً قانِتا لِلّهِ حَنیفا وَ لَمْ یَکُ مِنَ الْمُشْرِکینَ

ابراهیم (به تنهایی) یک امت بود مطیع فرمان خدا و خالی از هرگونه انحراف و هرگز از مشرکان نبود ●●● .۱۲۰ / نحل

اِنَّ اِبْراهیمَ لَحَلیمٌ اَوّاهٌ مُنیبٌ

چرا که ابراهیم ، بردبار و دلسوز و بازگشت کننده (به سوی خدا) بود ●●●.۷۵ / هود

اِنَّ الاَبْرارَ لَفی نَعیم

مسلما نیکان در نعمت فراوانی هستند ●●● .۱۳ / انفطار، ۲۲ / مطففین

اِنَّ الاَبْرارَ یَشْرَبُونَ مِنْ کَأْسٍ کانَ مِزاجُها کافُورا

ابرار(نیکان)ازجامی می‌نوشندکه‌باعطرخوشی آمیخته‌است ●●● .۵ / انسان

اِنَّ اَصْحابَ الْجَنَّةِ الْیَوْمَ فی شُغُلٍ فاکِهُونَ

بهشتیان امروز به نعمت‌های خدا مشغول و مسرورند (و از هر اندیشه ناراحت کننده برکنار ●●●) .۵۵ / یس

اِنَّ الاِْنْسانَ خُلِقَ هَلُوعا

انسان، حریص و کم‌طاقت آفریده شده است ●●● .۱۹ / معارج

اِنَّ الاِْنْسانَ لِرَبِّهِ لَکَنُودٌ

که انسان در برابر نعمت‌های پروردگارش ناسپاس و بخیل است ●●● .۶ / عادیات

اِنَّ الاِْنْسانَ لَفی خُسْرٍ

که انسان‌ها همه در زیانند ●●● .۲ / عصر

اِنَّ الدّینَ عِنْدَ اللّهِ الاِْسْلامُ وَ مَا اخْتَلَفَ الَّذینَ اوُتُوا الْکِتابَ اِلاّ مِنْ بَعْدِ ما جاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْیا بَیْنَهُمْ وَ مَنْ یَکْفُرْ بِآیاتِ اللّهِ فَاِنَّ اللّهَ سَریعُ الْحِسابِ

دین در نزد خدا ، اسلام (و تسلیم شدن در برابر حقّ) است و کسانی که کتاب آسمانی به آنان داده شد ، اختلافی

(۹۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

(در آن) ایجاد نکردند ، مگر بعد از آگاهی و علم ، آن‌هم به خاطر ظلم و ستم در میان خود و هرکس به آیات خدا کفر ورزد، (خدا به حساب او می‌رسد ، زیرا) خداوند، سریع‌الحساب است ●●● .۱۹ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ سَیَنالُهُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ ذِلَّةٌ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ کَذلِکَ نَجْزِی الْمُفْتَرینَ

آن‌ها که گوساله را (معبود خود) انتخاب کردند، به زودی خشم پروردگار و ذلت در زندگی دنیا به آن‌ها می‌رسد و این چنین کسانی را که (بر خدا) افترا می‌بندند، کیفر می‌دهیم ●●● .۱۵۲ / اعراف

اِنَّ الَّذینَ اتَّقَوْا اِذا مَسَّهُمْ طآئِفٌ مِنَ الشَّیْطانِ تَذَکَّرُوا فَاِذاهُمْ مُبْصِرُونَ

پرهیزکاران هنگامی که گرفتار وسوسه‌های شیطان شوند به یاد (خدا و پاداش و کیفر او) می‌افتند (در پرتو یاد او راه حق را می‌بینند و) بینا می گردند ●●● .۲۰۱ / اعراف

اِنَّ الَّذینَ اَجْرَمُوا کانُوا مِنَ الَّذینَ امَنُوایَضْحَکُونَ

بدکاران (در دنیا) پیوسته به مؤمنان می‌خندیدند ●●● .۲۹ / مطففین

اِنَّ الَّذینَ ارْتَدُّوا عَلی اَدْبارِهِمْ مِنْ بَعْدِ ما تَبَیَّنَ لَهُمُ الْهُدَی الشَّیْطانُ سَوَّلَ لَهُمْ وَ اَمْلی لَهُمْ

کسانی که بعد از روشن شدن حق، پشت کردند، شیطان اعمال زشتشان را در نظرشان زینت داده و آن‌ها را با آرزوهای طولانی فریفته است ●●● .۲۵ / محمّد

اِنَّ الَّذینَ اشْتَرَوُا الْکُفْرَ بِالْایمانِ لَنْ یَضُرُّوا اللّهَ شَیْئا وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

(آری ،) کسانی که ایمان را دادند و کفر را خریداری کردند، هرگز به خدا زیانی نمی‌رسانند و برای آن‌ها ، مجازات دردناکی است ●●● . ۱۷۷ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ امَنُوا ثُمَّ کَفَرُوا ثُمَّ امَنُوا ثُمَّ کَفَرُوا ثُمَّ ازْدادُوا کُفْرا لَمْ یَکُنِ اللّهُ لِیَغْفِرَ لَهُمْ وَ لا لِیَهْدِیَهُمْ سَبیلاً

آن‌ها که ایمان آوردند ، سپس کافر شدند ، باز هم ایمان آوردند و دگر بار کافر شدند سپس بر کفر خود افزودند هرگز خدا آن‌ها را نخواهد بخشید و نه آن‌ها را به راه (راست) هدایت‌می کند ●●● .۱۳۷ / نساء

اِنَّ الَّذینَ امَنُوا وَ الَّذینَ هادُوا وَ النَّصاری وَ الصّابِئینَ مَنْ امَنَ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ وَ عَمِلَ صالِحا فَلَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

کسانی که (به پیامبر اسلام) ایمان آورده‌اند و یهود و نصاری و صابئان (پیروان یحیی یا نوح یا ابراهیم) آن‌ها که ایمان به خدا و روز رستاخیز آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند ، پاداششان نزد پروردگارشان مسلّم است و هیچ‌گونه ترس و غمّی برای آن‌ها نیست (و هرکدام از پیروان ادیان که در عصر و زمان خود بر طبق وظایف و فرمان الهی عمل کرده‌اند، مأجورند و رستگار) ●●● .۶۲ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۹۱)

اِنَّ الَّذینَ امَنُوا وَ الَّذینَ هادُوا وَ الصّبِئُونَ وَ النَّصری مَنْ امَنَ بِاللّهِ وَالْیَوْمِ الْاخِرِ وَ عَمِلَ صلِحا فَلا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

آن‌ها که ایمان آورده‌اند و یهودیان و صابئان و مسیحیان هرگاه ایمان به خداوند یگانه و روز جزا بیاورند و عمل صالح انجام دهند نه ترسی بر آن‌ها است و نه غمگین خواهند شد ●●● .۶۹ / مائده

اِنَّ الَّذینَ امَنُوا وَ الَّذینَ هاجَرُوا وَ جاهَدُوا فی سَبیلِ اللّهِ اوُلئِکَ یَرْجُونَ رَحْمَتَ اللّهِ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

کسانی که ایمان آورده و کسانی که هجرت کرده و در راه خدا جهاد نموده‌اند ، آن‌ها امید به رحمت پروردگار دارند و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۲۱۸ / بقره

اِنَّ الَّذینَامَنُوا وَالَّذینَ هادُوا وَالصّابِئینَ وَالنَّصاری وَالْمَجُوسَ وَالَّذینَاَشْرَکُوا اِنَّ اللّهَ یَفْصِلُ بَیْنَهُمْ یَوْمَالْقِیامَةِ اِنَاللّهَ عَلی کُلِّ شَیْءٍشَهیدٌ

کسانی‌که ایمان آورده‌اند و یهود و نصاری و مجوس و مشرکان ، خداوند در میان آن‌ها روز قیامت داوری می کند و حق را از باطل جدا می‌سازد ، خداوند بر هر چیز گواه است (و از همه چیز آگاه ●●●) .۱۷ / حج

اِنَّ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ وَ اَقامُوا الصَّلوةَ وَ اتَوُا الزَّکوةَ لَهُمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند و نماز را برپا داشتند و زکات را پرداختند، اجرشان نزد پروردگارشان است و نه ترسی بر آن‌ها است و نه غمگین می‌شوند ●●● .۲۷۷ / بقره

اِنَّ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ اِنّا لا نُضیعُ اَجْرَ مَنْ اَحْسَنَ عَمَلاً

مسلما کسانی که ایمان‌آوردند و عمل‌صالح‌انجام‌دادند ما پاداش‌نیکوکاران را ضایع نخواهیم کرد ●●● .۳۰ / کهف

اِنَّ الَّذینَ اٰمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ اُولئِکَ هُمْ خَیْرُ الْبَرِیَّةِ

کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، بهترین مخلوقات (خدا) هستند ●●● .۷ / بیّنه

اِنَّ الَّذینَ اٰمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ سَیَجْعَلُ لَهُمُ الرَّحْمنُ وُدّاً

کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند ، خداوند رحمن محبت آن‌ها را در دل‌ها می‌افکند●●● . ۹۶ / مریم

اِنَّ الَّذینَ اٰمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَهُمْ اَجْرٌ غَیْرُ مَمْنُونٍ

اماکسانی که ایمان آوردند و اعمال‌صالح انجام‌دادند، پاداشی جاودانی دارند ●●● .۸ / فصّلت

اِنَّ الَّذینَ اٰمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ کانَتْ لَهُمْ جَنّاتُ الْفِرْدَوْسِ نُزُلاً

اما کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، باغ‌های فردوس منزلگاهشان است ●●●.۱۰۷ / کهف

(۹۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّ الَّذینَ اٰمَنُوا وَ عَمِلُواالصّالِحاتِ لَهُمْ جَنّاتُ النَّعیمِ

(ولی) کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند باغ‌های پرنعمت بهشت از آن آنها است●●● . ۸ / لقمان

اِنَّ الَّذینَ اٰمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَهُمْ جَنّاتٌ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ ذلِکَ الْفَوْزُ الْکَبیرُ

کسانی که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند ، برای آنها باغهایی از بهشت است که نهرها زیر درختانش جاری است و این پیروزی بزرگی است ●●● .۱۱ / بروج

اِنَّ الَّذینَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصّلِحتِ وَ اَخْبَتُوا اِلی رَبِّهِمْ اُولآئِکَ اَصْحبُ الْجَنَّةِ هُمْ فیها خلِدُونَ

آن‌ها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند و در برابر خداوند خاضع و تسلیم بودند، آن‌ها یاران بهشتند و جاودانه درآن خواهندماند ●●● .۲۳ / هود

اِنَّ الَّذینَ اٰمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ یَهْدیهِمْ رَبُّهُمْ بِایمانِهِمْ تَجْری مِنْ تَحْتِهِمُ الْاَنْهارُ فی جَنّاتِ النَّعیمِ

(ولی) کسانی که ایمان‌آوردند و عمل‌صالح انجام دادند، خداوند آن‌هارا در پرتوایمانشان هدایت‌می‌کند، از زیر (قصرهای) آنها نهرها در باغ‌های بهشت جریان دارد ●●● .۹ / یونس

اِنَّ الَّذینَ ءَامَنُوا وَ هاجَرُوا وَ جهَدُوا بِاَمْوالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ فی سَبیلِ اللّهِ وَ الَّذینَ ءاوَوْا وَ نَصَرُوآا اُوْلآئِکَ بَعْضُهُمْ اَوْلِیآءُ بَعْضٍ وَ الَّذینَ ءَامَنُوا وَ لَمْ یُهاجِرُوا ما لَکُمْ مِنْ وَلیَتِهِمْ مِنْ شَیْءٍ حَتّی یُهاجِرُوا وَ اِنِ اسْتَنْصَرُوکُمْ فِی الدّینِ فَعَلَیْکُمُ النَّصْرُ اِلّا عَلی قَوْمٍ بَیْنَکُمْ وَ بَیْنَهُمْ میثقٌ وَاللّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

آن‌ها که ایمان آوردند و مهاجرت نمودند و با اموال و جان‌های خود در راه خدا جهاد کردند و آن‌ها که پناه دادند و یاری نمودند، اولیاء (یاران و مسؤولان و مدافعان) یکدیگرند و آنها که ایمان آوردند و مهاجرت نکردند هیچ‌گونه ولایت (و تعهد و مسؤولیت) در برابر آنها ندارند تا هجرت کنند و (تنها) اگر از شما در (حفظ) دین (خود) یاری طلبند بر شما است که آنها را یاری کنید جز بر ضد گروهی که میان شما و آنها پیمان (ترک مخاصمه) است و خداوند به آن‌چه عمل می‌کنید بینا است ●●● .۷۲ / انفال

اِنَّ الَّذینَ تَدْعُوْنَ مِنْ دُونِ اللّهِ عِبادٌ اَمْثالُکُمْ فَادْعُوهُمْ فَلْیَسْتَجیبُوا لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ صدِقینَ

آنهایی را که غیر از خدا می‌خوانید (و پرستش می‌کنید) بندگانی همچون خود شما هستند، آن‌ها را بخوانید و اگر

راست می گوییـد باید به شما پاسخ دهند (و تقاضایتان را برآورند ●●●) .۱۹۴ / اعراف

اِنَّ الَّذیـنَ تَـوَفّیهُمُ الْمَلائِکَةُ ظالِمیآ اَنْفُسِـهِمْ قـالُوا فیـمَ کُنْتُمْ قـالُوا کُنّـا مُسْتَضْعَفینَ فِی الاَرْضِ قـالُوآا اَلَمْ تَکُــنْ اَرْضُ اللّـهِ واسِـعَـةً فَتُهـاجِـرُوا فیهـا فَـاُولآئِـکَ مَأْویهُــمْ جَهَنَّــمُ وَ ساآءَتْ مَصیــرا

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۹۳)

کسانی که فرشـتگان (قبض ارواح) روح آن‌ها را گرفتنـد در حالی که به خویشـتن سـتم کرده بودنـد و به آن‌ها گفتنـد شـما در چه حـالی بودیـد (و چرا با این که مسلمان بودیـد در صفّ کفّار جای داشتیـد؟) گفتنـد : ما در سـرزمین خود تحت فشار و مستضـعف بودیم، آن‌ها (فرشـتگان) گفتند : مگر سـرزمین خدا پهناور نبود که مهاجرت کنیـد ؟ پس آن‌ها (عذری نداشـتنـد و) جایگاهشـان دوزخ و سرانجـام بدی دارنـد ●●● .۹۷ / نساء

اِنَّ الَّذینَ تَوَلَّوْامِنْکُمْ یَوْمَالْتَقَیالْجَمْعانِ اِنَّمَااسْتَزَلَّهُمُالشَّیْطانُ بِبَعْضِ ما کَسَبُوا وَ لَقَدْ عَفَا اللّهُ عَنْهُمْ اِنَّ اللّـهَ غَفُورٌ حَلیمٌ

کسانی که در روز رو به رو شـدن دو جمعیّت با یکـدیگر (در جنگ اُحُد) فرار کردند، شیطان آن‌ها را بر اثر بعضـــی از گناهانی که مرتکـب شده بودنـد ، به لغزش انداخــت و خداونــد آن‌ها را بخشید . خداوند آمرزنده و بردباراست ●●● .۱۵۵ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ جاؤُا بِالْاِفْکِ عُصْبَةٌ مِنْکُمْ لا تَحْسَبُوهُ شَرّا لَکُمْ بَلْ هُوَ خَیْرٌ لَکُمْ لِکُلِّ امْرِیءٍ مِنْهُمْ مَا اکْتَسَبَ مِنَ الْاِثْمِ وَ الَّذی تَوَلّی کِبْرَهُ مِنْهُمْ لَهُ عَذابٌ عَظیمٌ

کسانی که آن تهمت عظیم را مطرح کردند ، گروهی از شما بودند ، اما گمان نکنید این ماجرا برای شما بد است ، بلکه خیر شما در آن است ، آن‌هـا هر کـدام سـهم خود را از این گناهی که مرتکب شدنـد ، دارنـد و کسـی که بخش عظیــم آن را بر عهـده گرفت، عذاب عظیمــی برای او اســت ●●● .۱۱ / نور

اِنَّ الَّـذیــنَ حَقَّــتْ عَلَیْهِــمْ کَلِمَــةُ رَبِّکَ لا یُــؤْمِنُــونَ

(و بدان)آن‌هاکه فرمان‌خدابرآنان تحقق یافته، ایمان‌نمی‌آورند ●●● .۹۶ / یونس

اِنَّ الَّذینَ سَبَقَتْ لَهُــمْ مِنَّا الْحُسْنی اُولئِکَ عَنْها مُبْعَدُونَ

(امـا) کسـانـی کـه وعـده نیـک از قبـل بـه آن‌هـا داده‌ایـم (یعنـی مـؤمنـان صالـح) از آن دور نگاهــداشته می‌شوند ●●● .۱۰۱ / انبیاء

اِنَّ الَّـذیــنَ عِنْـدَ رَبِّــکَ لا یَسْتَکْبِــرُونَ عَــنْ عِبـادَتِـه وَ یُسَبِّحُــونَــهُ وَ لَـهُ یَسْجُــــدُونَ

آن‌ها که (در مقام قرب) نزد پروردگار توانـد هیـچ گاه از عبادتش تکبر نمی‌ورزند و او را تسبیح می گویند و برایش سـجده می کنند ●●●.۲۰۶ / اعراف

اِنَّ الَّذینَ فَتَنُــوا الْمُؤْمِنیــنَ وَ الْمُؤْمِناتِ ثُمَّ لَمْ یَتُوبُــوا فَلَهُمْ عَــذابُ جَهَنَّمَ وَ لَهُــمْ عَذابُ الْحَریــقِ

کســانــی کــه مــردان و زنــان بـا ایمــان را مورد شـکنجـه قـرار دادنــد، عـذاب دوزخ بـرای آن‌هاســت و عـذاب آتش سوزان ●●●.۱۰ / بروج

اِنَّ الَّذینَ فَرَّقُوا دینَهُــمْ وَ کانُوا شِیَعــا لَسْتَ مِنْهُمْ فی شَیْءٍ اِنَّماآ اَمْرُهُمْ اِلَی اللّهِ ثُمَّ یُنَبِّئُهُمْ بِما کانُــوا یَفْعَلُــــونَ

(۹۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

کسانــی که آیین خود را پراکنــده ساختند و به دستجــات گوناگون (و مذاهب مختلف) تقسیم شدند ، هیچ گونــه ارتباطی با آن‌ها نــداری ، کار آن‌ها واگذار به خدا است ، پس خدا آن‌ها را از آن‌چه انجام می‌دادند ، بـــاخبـــر می کنـــد ●●●.۱۵۹ / انعام

اِنَّ الَّــذیــنَ قــالُــوا رَبُّنَا اللّـهُ ثُــمَّ اسْتَقـامُوا فَــلا خَــوْفٌ عَلَیْهِــمْ وَ لا هُــمْ یَحْــزَنُــــونَ

کســانــی که گفتنــد: پروردگــار مـا اللّه اســت ، سپس استقـامــت به‌خرج دادنــد ، نه ترسـی بـرای آن‌هــا است و نه غمی دارند

●●●.۱۳ / احقاف

اِنَّ الَّذینَ قالُوا رَبُّنَا اللّهُ ثُمَّ اسْتَقامُوا تَتَنَزَّلُ عَلَیْهِمُ الْمَلائِکَةُ اَلّا تَخافُوا وَ لا تَحْزَنُوا وَ اَبْشِرُوا بِالْجَنَّةِ الَّتی کُنْتُمْ تُوعَدُونَ

کسانی که گفتند پروردگار ما ، خداوند یگانه است سپس استقامت کردند ، فرشتگان بر آن‌ها نازل می‌شوند که نترسید و غمگین مباشید و بشارت باد بر شما به آن بهشتی که به شما وعده داده شده است ●●● .۳۰ / فصّلت

اِنَّ الَّذینَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا وَ اسْتَکْبَرُوا عَنْها لا تُفَتَّحُ لَهُمْ اَبْوابُ السَّماءِ وَ لا یَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ حَتّی یَلِجَ الْجَمَلُ فی سَمِّ الْخِیاطِ وَ کَذلِکَ نَجْزِی الْمُجْرِمینَ

آن‌ها که آیات ما را تکذیب کردند و در برابر آن تکبر ورزیدند ، درهای آسمان به رویشان گشوده نمی‌شود و (هیچ گاه) داخل بهشت نمی‌شوند، مگر این‌که شتر از سوراخ سوزن خیاطی بگذرد (یعنی به هیچ وجه امکان ندارد) این چنین گنهکاران را جزا می‌دهیم ●●● .۴۰ / اعراف

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا لَنْ تُغْنِیَ عَنْهُمْ اَمْوالُهُمْ وَ لا اَوْلادُهُمْ مِنَ اللّهِ شَیْئا وَ اُولئِکَ هُمْ وَقُودُ النّارِ

ثروت‌ها و فرزندان کسانی که کافر شدند ، نمی‌تواند آنان را از (عذاب) خداوند بازدارد (و از کیفر ، رهایی بخشد) و آنان خود ، آتش گیره دوزخند ●●● .۱۰ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوابِالذِّکْرِلَمّاجاءَهُمْوَاِنَّهُلَکِتابٌعَزیزٌ

کسانی که به این ذکر (قرآن) هنگامی که به سراغ آن‌ها آمد کافر شدند (نیز بر ما مخفی نخواهند ماند) و این کتابی است قطعا شکست‌ناپذیر ●●● .۴۱ / فصّلت

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا بِایاتِنا سَوْفَ نُصْلیهِمْ نارا کُلَّما نَضِجَتْ جُلُودُهُمْ بَدَّلْناهُمْ جُلُودا غَیْرَها لِیَذُوقُوا الْعَذابَ اِنَّ اللّهَ کانَ عَزیزا حَکیما

کسانی که به آیات ما کافر شدند به زودی آن‌ها را در آتشی وارد می‌کنیم که هرگاه پوست‌های تنشان (در آن) بریان گردد و (بسوزد)، پوست‌های دیگری به جای آن قرار می‌دهیم، تا کیفر(الهی) را بچشند. خداوند، توانا و حکیم است (و روی حساب، کیفر می‌دهد ●●●).۵۶ / نساء

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۹۵)

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا بَعْدَ ایمانِهِمْ ثُمَّ ازْدادُوا کُفْرا لَنْ تُقْبَلَ تَوْبَتُهُمْ وَ اُولئِکَ هُمُ الضّالُّونَ

کسانی که پس از ایمان ، کافر شدند و سپس بر کفر (خود) افزودند (و در این راه اصرار ورزیدند ،) هیچ‌گاه توبه آنان (که از روی ناچاری یا در آستانه مرگ صورت می گیرد ،) قبول نمی‌شود و آن‌ها گمراهان (واقعی) هستند (چراکه هم راه خدا را گم کرده‌اند و هم راه توبه را ●●●).۹۰ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا سَواءٌ عَلَیْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لا یُؤْمِنُونَ

کسانی‌که کافر شدند، برای آن‌ها تفاوت نمی‌کند که آنان‌را (ازعذاب خداوند) بترسانی یا نترسانی، ایمان نخواهند آورد ●●●.۶ / بقره

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا وَ ماتُوا وَ هُمْ کُفّارٌ اُولئِکَ عَلَیْهِمْ لَعْنَةُ اللّهِ وَ الْمَلائِکَةِ وَ النّاسِ اَجْمَعینَ

کسانی که کافر شدند و در حال کفر از دنیا رفتند ، لعنت خداوند و فرشتگان و همه مردم بر آن‌ها خواهد بود ●●● .۱۶۱ / بقره

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا لَنْ تُغْنِیَ عَنْهُمْ اَمْوالُهُمْ وَ لا اَوْلادُهُمْ مِنَ اللّهِ شَیْئا وَ اُولئِکَ اَصْحابُ النّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ

کسانی که کافر شدند ، هرگز نمی‌توانند در پناه اموال و فرزندانشان ، از مجازات خدا در امان بمانند آن‌ها اصحاب

دوزخنـد و جاودانـه در آن خواهنـد مانـد ●●● .۱۱۶ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا لَوْاَنَّ لَهُمْ مافِی الاَرْضِ جَمیعاوَمِثْلَهُ مَعَهُ لِیَفْتَدُوا بِهِمِنْ عَذابِ یَوْمِ الْقِیمَةِ ماتُقُبِّلَ مِنْهُمْ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

کسانی که کافر شـدنـد اگر تمام آنچه که روی زمین قرار دارد و همانند آن، مال آن‌ها باشد و آن‌ها را برای نجات از مجازات روز قیامت بدهند، از آنان پذیرفته نخواهد شد و مجازات دردناکی خواهند داشت ●●● .۳۶ / مائده

اِنَّ الَّذینَ کَفَـرُوا مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ وَ الْمُشْرِکینَ فی نـارِ جَهَنَّمَ خالِدینَ فیها اُولئِکَ هُمْ شَرُّ الْبَرِیَّةِ

قطعا کافران از اهـل کتاب و مشرکان در دوزخند، جاودانه در آن می‌باشند، آنها بدترین مخلـوقاتند ●●● .۶ / بیّنه

اِنَّ الَّذینَ کَفَـرُوا وَ صَدُّوا عَـنْ سَبیلِ اللّهِ وَ شـاقُّوا الرَّسُـولَ مِنْ بَعْدِ ما تَبَیَّنَ لَهُمُ الْهُـدی لَـنْ یَضُـرُّوا اللّـهَ شَیْئـا وَ سَیُحْبِطُ اَعْمـالَهُـمْ

کسانی که کافر شدنـد و مردم را از راه خدا بازداشتند و بعد از روشن شـدن حق، به مخالفت با رسول خدا برخاستنـد، هرگـز زیانـی به خـدا نمـی‌رساننـد و بـه زودی اعمالشـان را نابـود می‌کنـد ●●●.۳۲ / محمّد

(۹۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا وَ صَدُّوا عَنْ سَبیلِ اللّهِ قَدْ ضَلُّوا ضَلالاً بَعیدا

کسـانـی کـه کـافـر شـدنـد و (مـردم را) از راه خـدا بـازداشتنـد در گمراهـی دور و درازی گـرفتـار شـده‌اند●●●. ۱۶۷ / نساء

اِنَّ الَّذیـنَ کَفَـرُوا وَ صَـدُّوا عَنْ سَبیـلِ اللّهِ ثُـمَّ ماتُوا وَ هُـمْ کُفّـارٌ فَلَـنْ یَغْفِـرَ اللّـهُ لَهُـمْ

کسـانـی کـه کـافـر شدنـد و مـردم را از راه خـدا بـازداشتنـد، سپـس در حال کفـر از دنیا رفتنـد، خـدا هرگز آن‌ها را نخواهـد بخشید ●●● .۳۴ / محمّد

اِنَّ الَّـذیـنَ کَفَـرُوا وَ ظَلَمُـوا لَـمْ یَکُـنِ اللّـهُ لِیَغْفِـرَ لَهُـمْ وَ لا لِیَهْـدِیَهُـمْ طَریقـا

کسانـی که کافـر شـدنـد و ستـم (به خـود و دیگـران) کردنـد هرگز خدا آن‌ها را نخواهـد بخشید و آن‌هـا را به‌راه هدایت نخواهـد کرد ●●● .۱۶۸ / نساء

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا وَ ماتُوا وَ هُمْ کُفّارٌ فَلَنْ یُقْبَلَ مِنْ اَحَدِهِمْ مِلْءُ الاَرْضِ ذَهَبا وَ لَوِ افْتَدی بِهِ اوُلئِکَ لَهُـمْ عَـذابٌ اَلیمٌ وَ ما لَهُمْ مِنْ ناصِرینَ

کسانـی که کافر شـدنـد و در حال کفر از دنیا رفتند، اگرچه در روی زمین پر از طلا باشد و آن را به عنوان فدیه (و کفّاره اعمال بـد خویش) بپردازنـد، هرگز از هیچ‌یك آن‌هـا قبـول نخواهـد شـد و برای آنـان، مجازات دردنـاك است و یـاورانـی نـدارند ●●●.۹۱ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا وَ یَصُدُّونَ عَنْ سَبیلِ اللّهِ وَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ الَّذی جَعَلْناهُ لِلنّاسِ سَواءً نِ الْعاکِفُ فیـهِ وَ الْبادِ وَ مَنْ یُـرِدْ فیهِ بِاِلْحـادٍ بِظُلْمٍ نُذِقْهُ مِنْ عَذابٍ اَلیم

کسانی کـه کافر شدنـد و مؤمنان را از راه خـدا و از مسجد الحرام که آن را برای همه مردم مساوی قرار دادیم، اعم از کسانـی که در آن جـا زندگـی می‌کنند و یا از نقـاط دور وارد می‌شونـد، بازمی‌دارنـد (مستحق عذابی دردناکند) و هرکس بخواهد در این سرزمین از طریق حق منحرف گردد و دست به ستم زند، ما از عـذاب دردنـاك به‌او می‌چشانیـم ●●● .۲۵ / حج

اِنَّ الَّذینَ کَفَـرُوا یُنادَوْنَ لَمَقْـتُ اللّـهِ اَکْبَرُ مِنْ مَقْتِکُمْ اَنْفُسَکُمْ اِذْ تُدْعَوْنَ اِلَـی الْایمانِ فَتَکْفُـرُونَ

کسانی را کـه کـافر شدنـد روز قیامت صـدا می‌زننـد کـه عـداوت و خشـم پروردگـار نسبت بـه شـما از عـداوت و خشم خودتـان نسبت‌به‌خودتان بیشتر است، چراکه دعوت به‌سوی ایمان می‌شدید ولی انکار می‌کردید ●●● .۱۰ / مؤمن

اِنَّ الَّذیـنَ کَفَـرُوا یُنْفِقُـونَ اَمْولَهُـمْ لِیَصُـدُّوا عَنْ سَبیـلِ اللّهِ فَسَیُنْفِقُونَهـا ثُمَّ تَکُـونُ عَلَیْهِـمْ حَسْرَةً ثُمَّ یُغْلَبُونَ وَ الَّذینَ کَفَرُوآا اِلی

جَهَنَّمَ يُحْشَرُونَ

آن‌هاکه کافر شدند اموالشان را برای بازداشتن مردم از راه خدا انفاق می‌کنند ، آن‌ها این اموال را (که برای به دست آوردن آن زحمت کشیده‌اند در این راه) انفاق می‌نمایند، اما مایه حسرت و اندوهشان خواهد شد و سپس شکست خواهند خورد و (در جهان دیگر این) کافران همگی به‌سوی دوزخ می‌روند ●●●.۳۶ / انفال

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۹۷)

اِنَّ الَّذينَ لا يَرْجُونَ لِقاآءَنا وَ رَضُوا بِالْحَيوةِ الدُّنْيا وَ اطْمَاَنُّوا بِها وَ الَّذينَ هُمْ عَنْ اياتِنا غافِلُونَ

آنها که امید لقای ما (و رستاخیز) را ندارند و به زندگی دنیا خشنود شدند و بر آن تکیه کردند و آنها که از آیات ما غافلند ●●● .۷ / یونس

اِنَّ الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْاخِرَةِ لَيُسَمُّونَ الْمَلائِكَةَ تَسْمِيَةَ الْاُنْثى

کسانی که به آخرت ایمان ندارند ، فرشتگان را دختر (خدا) نام‌گذاری می‌کنند ●●● .۲۷ / نجم

اِنَّ الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْاخِرَةِ زَيَّنّا لَهُمْ اَعْمالَهُمْ فَهُمْ يَعْمَهُونَ

کسانی که ایمان به آخرت ندارند، اعمال (سوء) آنها را برای آنان زینت می‌دهیم، به طوری که آنها سرگردان می‌شوند ●●●.۴ / نمل

اِنَّ الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِاياتِ اللّهِ لا يَهْديهِمُ اللّهُ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَليمٌ

کسانی که ایمان به آیات الهی ندارند خداوند آنها را هدایت نمی‌کند و برای آنها عذاب دردناکی است ●●● .۱۰۴ / نحل

اِنَّ الَّذينَ هُمْ مِنْ خَشْيَةِ رَبِّهِمْ مُشْفِقُونَ

آنان که از خوف پروردگارشان بیمناکند ●●● .۵۷ / مؤمنون

اِنَّ الَّذينَ يُبايِعُونَكَ اِنَّما يُبايِعُونَ اللّهَ يَدُاللّهِ فَوْقَ اَيْديهِمْ فَمَنْ نَكَثَ فَاِنَّما يَنْكُثُ عَلى نَفْسِهِ وَ مَنْ اَوْفى بِما عاهَدَ عَلَيْهُ اللّهَ فَسَيُؤْتيهِ اَجْرا عَظيما

آن‌هاکه با تو بیعت‌می‌کنند در حقیقت‌فقط با خدا بیعت می‌نمایند و دست خدا بالای دست آن‌ها است، هر کس پیمان‌شکنی‌کند به زیان خود پیمان شکسته است و آن‌کس که نسبت به عهدی که با خدا بسته وفا کند به‌زودی پاداش عظیمی به او خواهد داد ●●●.۱۰ / فتح

اِنَّ الَّذينَ يَأْكُلُونَ اَمْوالَ الْيَتامى ظُلْما اِنَّما يَأْكُلُونَ فى بُطُونِهِمْ نارا وَ سَيَصْلَوْنَ سَعيرا

کسانی که اموال یتیمان را به ظلم و ستم می‌خورند ، (در حقیقت ،) تنها آتش می‌خورند و به زودی در شعله‌های آتش (دوزخ) می‌سوزند ●●● .۱۰ / نساء

اِنَّ الَّذينَ يَتْلُونَ كِتابَ اللّهِ وَ اَقامُوا الصَّلوةَ وَ اَنْفَقُوا مِمّا رَزَقْناهُمْ سِرّا وَ عَلانِيَةً يَرْجُونَ تِجارَةً لَنْ تَبُورَ

کسانی که کتاب الهی را تلاوت می‌کنند و نماز را برپا می‌دارند و از آنچه به‌آنها روزی داده‌ایم، پنهان و آشکار انفاق می‌کنند، تجارت (پر سودی) را امید دارند که نابودی و کساد در آن نیست ●●●.۲۹ / فاطر

اِنَّ الَّذينَ يُجادِلُونَ فى اياتِ اللّهِ بِغَيْرِ سُلْطانٍ اَتيهُمْ اِنْ فى صُدُورِهِمْ اِلاّ كِبْرٌ ما هُمْ بِبالِغيهِ فَاسْتَعِذْ بِاللّهِ اِنَّهُ هُوَ السَّميعُ الْبَصيرُ

(۹۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

کسانی‌که در آیات خداوند بدون دلیلی که از سوی خدا برای آنها آمده باشد، ستیزه‌جویی می‌کنند در دل‌هایشان فقط تکبر (و غرور)است و هرگز به منظور خود نخواهند رسید، بنابراین به خداوند پناه بر که او شنوا و بیناست ●●● .۵۶ / مؤمن

اِنَّ الَّذینَ یُحادُّونَ اللّهَ وَ رَسُولَهُ کُبِتُوا کَما کُبِتَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ قَدْ اَنْزَلْنا ایاتٍ بَیِّناتٍ وَ لِلْکافِرینَ عَـذابٌ مُهینٌ

کسانـی که با خداونـد و رسولش دشـمنـی می‌کنند ، خوار و ذلیل می‌شوند ، آن‌گونه که پیشـینیان آن‌ها خوار و ذلیـل شدند ، ما آیات روشنـی نازل کردیـم و برای کافران عذاب خوارکننـده‌ای اسـت ●●● .۵ / مجادله

اِنَّ الَذینَ یُحـادُّونَ اللّهَ وَ رَسُولَهُ اُولئِکَ فِی الْاَذَلّینَ

کسانـی که با خـدا و رسولـش دشمنـی می‌کننـد ، آن‌هـا در زمـره ذلیل‌تریـن افرادند ●●● .۲۰ / مجادله

اِنَّ الَّذینَ یُحِبُّونَ اَنْ تَشیعَ الْفاحِشَةُ فِی الَّذینَ امَنُوا لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ فِی الدُّنْیا وَ الْاخِرَةِ وَ اللّهُ یَعْلَمُ وَ اَنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ

کسـانـی که دوست دارنـد زشتی‌هـا در میان مـردم باایمـان شیـوع یابـد ، عـذاب دردناکی برای آن‌ها در دنیا و آخـرت است و خداوند می‌دانـد و شما نمی‌دانیـد ●●● .۱۹ / نور

اِنَّ الَّذینَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُمْ بِالْغَیْبِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ اَجْرٌ کَبیرٌ

کسانـــی کـه از پروردگارشـان در نهان می‌ترسنــد ، آمــرزش و اجــر بزرگــی دارنــد ●●● .۱۲ / ملک

اِنَّ الَّذینَ یَرْمُونَ الْمُحْصَنـاتِ الْغافِـلاتِ الْمُؤْمِنـاتِ لُعِنُوا فِی الدُّنْیا وَ الْاخِرَةِ وَ لَهُمْ عَذابٌ عَظیمٌ

کسانی که زنان پاکـدامن و بی‌خبر (از هرگونه آلودگی) و مؤمن را متهم می‌سازنـد، در دنیا و آخرت از رحمت الهـی به دورند و عذاب بزرگـی در انتظارشــان است ●●● .۲۳ / نور

اِنَّ الَّذینَ یَشْتَرُونَ بِعَهْدِ اللّهِ وَ اَیْمانِهِمْ ثَمَنا قَلیلاً اوُلئِکَ لاخَلاقَ لَهُمْ فِی الْاخِرَةِ وَ لا یُکَلِّمُهُمُ اللّهُ وَ لا یَنْظُرُ اِلَیْهِمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ وَ لا یُزَکّیهِمْ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

کسـانی که پیمـان الهی و سوگنـدهای خود (به نـام مقـدّس او) را به بهـای نـاچیزی می‌فروشـند ، آن‌ها بهره‌ای در آخرت نخواهند داشت و خداونـد با آن‌ها سـخن نمی‌گوید و به آنان در قیامت نمی‌نگرد و آن‌ها را (از گناه) پـاک نمی‌سازد و عذاب دردنـــاکی برای آن‌هــا است ●●● .۷۷ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ یَغُضُّونَ اَصْواتَهُمْ عِنْدَ رَسُولِ اللّهِ اوُلئِکَ الَّذینَ امْتَحَنَ اللّهُ قُلُوبَهُمْ لِلتَّقْوی لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ اَجْـرٌ عَظیـمٌ

آن‌هاکه صدای خود را نزد رسول خدا کوتاه می‌کنند، کسانی هستند که خداوند قلوبشان را برای تقوی خالص نمـوده و برای آن‌ها آمـــرزش و پاداش عظیمی اسـت ●●● .۳ / حجرات

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۹۹)

اِنَّ الَّذینَ یَکْتُمُونَ ما اَنْزَلْنا مِنَ الْبَیِّناتِ وَ الْهُدی مِنْ بَعْدِ ما بَیَّنّاهُ لِلنّاسِ فِی الْکِتابِ اوُلئِکَ یَلْعَنُهُمُ اللّهُ وَ یَلْعَنُهُـمُ اللاّعِنُونَ

کسـانی‌که دلایـل روشن و وسیله هـدایتی را که نازل کرده‌ایم، بعـد از آن‌که در کتاب برای مردم بیان ساختیم ، کتمـان می‌کننـد ، خدا آن‌ها را لعنـت می‌کند و همه لعن‌کنندگـان نیز آن‌ها را لعـن می‌نمایند ●●● .۱۵۹ / بقره

اِنَّ الَّذیـنَ یَکْتُمُـونَ مـا اَنْـزَلَ اللّهُ مِـنَ الْکِتـابِ وَ یَشْـتَـرُونَ بِهِ ثَمَنـا قَلیـلاً اوُلئِکَ ما یَأْکُلُـونَ فـی بُطُونِهِـمْ اِلاَّ النّـارَ وَ لا یُکَلِّمُهُـمُ اللّهُ یَـوْمَ الْقِیـامَـةِ وَ لا یُزَکّیهِـمْ وَ لَهُـمْ عَـذابٌ اَلیـمٌ

کســـانی کـه کتمـان می‌کننـد آن‌چه را خـــدا از کتـاب نـازل کـرده و آن را بــه بهـای کمـی می‌فروشــند، آن‌هـا جز آتش چیزی نمی‌خورنـد (و هـدایا و اموالی که از این رهگذر به دست می‌آورند ، در حقیقت آتش سوزانی است) و خداوند روز قیامت با آن‌ها سخن نمی‌گوید و آن‌ها را پاکیزه نمی‌کند و برای آن‌ها عذاب دردنـاکـی اســـت ●●● .۱۷۵ / بقره

اِنَّ الَّذینَ یَکْفُرُونَ بِآیاتِ اللّهِ وَ یَقْتُلُونَ النَّبِیّینَ بِغَیْرِ حَقٍّ وَ یَقْتُلُونَ الَّذینَ یَأْمُرُونَ بِالْقِسْطِ مِنَ النّاسِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذابٍ اَلیمٍ

کسانی‌که نسبت به آیات خـدا کفر می‌ورزنـد و پیامبران را به ناحقّ می‌کشـند و (نیز) مردمی را که امر به عـدالت می‌کنند، به قتل می‌رسانند، به کیفر دردناک (الهی) بشارت ده ●●● .۲۱ / آل عمران

اِنَّ الَّذینَ یَکْفُرُونَ بِـاللّهِ وَ رُسُلِه وَ یُریـدُونَ اَنْ یُفَرِّقُوا بَیْنَ اللّهِ وَ رُسُلِه وَ یَقُولُونَ نُـؤْمِنُ بِبَعْضٍ وَ نَکْفُـرُ بِبَعْضٍ وَ یُریـدُونَ اَنْ یَتَّخِـذُوا بَیْـنَ ذلِکَ سَبیلاً

کسـانی کـه خـدا و پیامبران او را انکـار می‌کننـد و می‌خواهنـد در میـان آن‌هـا تبعیـض قائـل شونـد و می‌گویند بـه بعضـی ایمـان داریـم و بعضـی را انکـار می‌کنیـم و می‌خواهنـد در میـان این دو، راهـی برای خود انتخاب کنند ●●● ...۱۵۰ / نساء

اِنَّ الَّذینَ یُلْحِـدُونَ فی آیـاتِنـا لا ـ یَخْفَـوْنَ عَلَیْنـا اَفَمَـنْ یُلْقـی فِی النّـارِ خَیْـرٌ اَمْ مَنْ یَأْتـی امِنـا یَوْمَ الْقِیمَـةِ اعْمَلُـوا ما شِئْتُمْ اِنَّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

کسانی که آیات ما را تحریف می‌کنند بر ما پوشیده نخواهند بود، آیا کسی که در آتش افکنده می‌شود ، بهتر است یا کسـی که در نهـایت‌امن و امـان درقیـامت به‌عرصه محشرمی‌آید، هرچه می‌خواهیـد انجـام دهیـد ، او به آن‌چه انجام می‌دهیـد بیناست ●●● .۴۰ / فصّلت

اِنَّ الَّذینَ یُنادوُنَکَ مِنْ وَراءِ الْحُجُراتِ اَکْثَـرُهُمْ لا یَعْقِلُونَ

(ولـی) کسانـی که تـو را از پشـت حجره‌ها بلنـد صـدا می‌زننـد، اکثرشـان نمـی‌فهمنـد ●●● .۴ / حجرات

(۱۰۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّ الَّذیـنَ یُؤْذُونَ اللّـهَ وَ رَسُولَـهُ لَعَنَهُـمُ اللّهُ فِی الدُّنْیـا وَالْاخِـرَةِ وَ اَعَـدَّ لَهُمْ عَذابـا مُهینـا

آن‌هـاکه خـدا و پیـامبرش‌را ایذاءمی‌کننـد خداونـدآن‌هارااز‌رحمت خـود در دنیـا و آخرت دور می‌سـازد و برای آنـان عذاب‌خوارکننده‌ای آماده‌کرده‌است ●●● .۵۷ / احزاب

اِنَّ الَّذی فَرَضَ عَلَیْکَ الْقُرْآنَ لَرادُّکَ اِلی مَعادٍ قُلْ رَبّی اَعْلَمُ مَنْ جاءَ بِالْهُدی وَ مَنْ هُوَ فی ضَلالٍ مُبینٍ

آن‌کس که قرآن را بر تو فرض کرد ، تو را به جایگاهت (زادگاهت) بازمی‌گرداند، بگو: پروردگار من از همه بهتـر می‌دانـد چه کسـی (برنامه) هدایـت آورده و چه کسی در گمراهـی آشکـار اسـت ●●● .۸۵ / قصص

اِنَّ السّاعَةَ اتِیَةٌ اَکـادُ اُخْفیها لِتُجْزی کُلُّ نَفْسٍ بِما تَسْعی

رستاخیـز بـه طـور قطـع خواهـد آمـد، مـن می‌خـواهـم آن را پنهـان کنم تا هـر کس در بـرابـر سعی و کـوشـش‌خود جزا ببیند ●●● .۱۵ / طه

اِنَّ السّاعَةَ لَاتِیَةٌ لا رَیْبَ فیها وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یُؤْمِنُونَ

روز قیامـت به‌طور مسلم خواهد آمد، شکی در آن نیسـت، ولی اکثر مردم ایمـان نمی‌آورنـد ●●●.۵۹ / مؤمن

اِنَّ الشَّیْطـانَ لَکُمْ عَـدَوٌّ فَاتَّخِـذُوهُ عَدُوًّا اِنَّمـا یَدْعُـوا حِزْبَـهُ لِیَکُونُـوا مِنْ اَصْحـابِ السَّعیرِ

مسلمـا شیطـان دشـمن شماسـت، او را دشـمن خود بدانیـد، او فقط حزبـش را به ایـن دعوت می‌کند، که اهـل آتش سـوزان (جهنم) باشند ●●●.۶ / فاطر

اِنَّ الصَّفا وَالْمَرْوَةَ مِنْ شَعائِرِ اللّهِ فَمَنْ حَجَّ الْبَیْتَ اَوِ اعْتَمَرَ فَلا جُناحَ عَلَیْهِ اَنْ یَطَّوَّفَ بِهِما وَ مَنْ تَطَوَّعَ خَیْرا فَاِنَّ اللّهَ شاکِرٌ عَلیمٌ

صفـا و مروه از شـعائر و نشانه‌هـای خـدا است ، بنابراین کسانی‌که حـج خانه خـدا و یا عمره انجام می‌دهنـد ، مانعی نـدارد بر آن دو طواف کننـد (و سـعی صـفا و مروه انجـام دهنـد ، هرگز اعمال بی‌رویّه مشـرکان که بت‌هایی بر این دو کوه نصب کرده بودنـد ، از موقعیّت این دو مقدّس نمی‌کاهد) و کسانی‌که فرمان خدا را در انجام کارهای نیـک اطاعت کننـد ، خداوند در برابر عمـل آن‌ها شکرگـزار و از افعـال آن‌هـا آگاه است ●●● .۱۵۸ / بقره

اِنَّ الْمُتَّقینَ فی جَنّاتٍ وَ عُیُونٍ

پرهیزکاران در باغ‌هـای بهشت و در میـان چشمه‌هـا قرار دارند ●●● .۱۵ / ذاریات، ۴۵ / حجر

اِنَّ الْمُسْلِمينَ وَالْمُسْلِماتِ وَالْمُؤمِنينَ وَالْمُؤمِناتِ وَالْقانِتينَ وَالْقانِتاتِ وَالصّادِقينَ وَالصّادِقاتِ وَالصّابِرينَ وَالصّابِراتِ وَالْخاشِعينَ وَالْخاشِعاتِ وَالْمُتَصَدِّقينَ وَالْمُتَصَدِّقاتِ وَالصّائِمينَ وَالصّائِماتِ وَالْحافِظينَ فُرُوجَهُمْ وَالْحافِظاتِ وَالذّاكِرينَ اللّهَ كَثيرا وَ الذّاكِراتِ اَعَدَّ اللّهُ لَهُمْ مَغْفِرَةً وَ اَجْرا عَظيما

مردان مسلمان و زنان مسلمان ، مردان با ایمان و زنان باایمان ، مردان مطیع فرمان خدا و زنانی که از فرمان

خدا اطاعت می‌کنند، مردان راست‌گو و زنان راست‌گو، مردان صابر و شکیبا و زنان صابر و شکیبا، مردان با خشوع و زنان با خشوع ، مردان انفاق‌گر و زنان انفاق کننده، مردان روزه‌دار و زنانی که روزه می‌گیرند، مردانی که دامان خود را از آلودگی به بی‌عفتی حفظ می‌کنند و زنانی که پاک دامنند و مردانی‌که بسیار به یاد خدا هستند و زنانی که بسیار یاد خدا می‌کنند، خداوند برای همه آن‌ها مغفرت و پاداش عظیمی فراهم ساخته است ●●● .۳۵ / احزاب

اِنَّ اللّهَ اشْتَرى مِنَ الْمُؤْمِنينَ اَنْفُسَهُمْ وَ اَمْوالَهُمْ بِاَنَّ لَهُمُ‌الْجَنَّةَ يُقاتِلُونَ فى سَبيلِ اللّهِ فَيَقْتُلُونَ وَ يُقْتَلُونَ وَعْدا عَلَيْهِ حَقّا فِى‌التَّوْريةِ وَ الْاِنْجيلِ وَ الْقُرْآنِ وَ مَنْ اَوْ فى بِعَهْدِهِ مِنَ اللّهِ فَاسْتَبْشِرُوا بِبَيْعِكُمُ الَّذى بايَعْتُمْ بِهِ وَ ذلِكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظيمُ

خداوند از مؤمنان جان‌ها و اموالشان را خریداری می‌کند که (در برابرش) بهشت برای آنان باشد (به این‌گونه که) در راه خدا پیکار می‌کنند، می‌کشند و کشته می‌شوند، این وعده حقی است بر او که در تورات و انجیل و قرآن ذکر فرموده و چه‌کسی از خدا به عهدش وفادارتر است، اکنون بشارت باد بر شما به داد و ستدی که با خدا کرده‌اید و این پیروزی بزرگی (برای شما) است ●●● .۱۱۱ / توبه

اِنَّ اللّهَ اصْطَفى ادَمَ وَ نُوحا وَ الَ اِبْراهيمَ وَ الَ عِمْرانَ عَلَى الْعالَمينَ

خداوند ، آدم و نوح و آل ابراهیم و آل عمران را بر جهانیان برتری داد ●●● .۳۳ / آل عمران

اِنَّ اللّهَ رَبّى وَ رَبُّكُمْ فَاعْبُدُوهُ هذا صِراطٌ مُسْتَقيمٌ

خداوند ، پروردگار من و شما است ، او را بپرستید (نه من و نه چیز دیگر را) این است راه راست ●●●.۵۱ / آل عمران

اِنَّ اللّهَ عالِمُ غَيْبِ السَّمَواتِ وَ الْاَرْضِ اِنَّهُ عَليمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ

خداوند از غیب آسمان‌ها و زمین آگاه است و هم او آن‌چه را در درون دل‌ها است، می‌داند ●●●.۳۸ / فاطر

اِنَّ اللّهَ عِنْدَهُ عِلْمُ السّاعَةِ وَ يُنَزِّلُ الْغَيْثَ وَ يَعْلَمُ ما فِى‌الْاَرْحامِ وَ ما تَدْرى نَفْسٌ ماذاتَكْسِبُ غَداً وَ ما تَدْرى نَفْسٌ بِاَىِّ اَرْضٍ تَمُوتُ اِنَّ اللّهَ عَليمٌ خَبيرٌ

آگاهی از زمان قیام قیامت مخصوص خدا است و او است که باران را نازل می‌کند و آن‌چه در رحم مادران است می‌داند و هیچ‌کس نمی‌داند فردا چه می‌کند و هیچ‌کس نمی‌داند در چه سرزمینی می‌میرد ، فقط خداوند عالم و آگاه است ●●● .۳۴ / لقمان

اِنَّ اللّهَ فالِقُ الْحَبِّ وَ النَّوى يُخْرِجُ الْحَىَّ مِنَ الْمَيِّتِ وَ مُخْرِجُ الْمَيِّتِ مِنَ الْحَىِّ ذلِكُمُ اللّهُ فَاَنّى تُؤْفَكُونَ

خداوندشکافنده دانه و هسته‌است، زنده‌را ازمرده خارج‌می‌سازد و مرده‌را از زنده، این‌است‌خدای‌شماپس چگونه از حقّ منحرف می‌شوید ●●●؟۹۵ / انعام

اِنَّ اللّهَ لا يَخْفى عَلَيْهِ شَىْءٌ فِى الْاَرْضِ وَ لا فِى السَّماءِ

هیچ چیز در آسمان و زمین بر خدا مخفی نمی‌ماند. (بنابراین تدبیر آن‌ها بر او مشکل نیست ●●●). ۵ / آل عمران

اِنَّ اللّهَ لا یَسْتَحْیِی اَنْ یَضْرِبَ مَثَلًا ما بَعُوضَهً فَما فَوْقَها فَاَمَّا الَّذینَ امَنُوا فَیَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَ اَمَّاالَّذینَ کَفَرُوا فَیَقُولُونَ ماذااَرادَاللّهُ بِهذامَثَلًا یُضِلُّ بِهِ کَثیرا وَ یَهْدی بِهِ کَثیرا وَ ما یُضِلُّ بِهِ اِلاَّ الْفاسِقینَ

خداوندازاین که مثال (به موجودات ظاهرا کوچکی مانند) پشّه و حتّی بالاتر از آن بزند، شرم نمی کند ، (در این میان) آن‌هاکه ایمان آورده‌اند، می‌دانند حقیقتی است از طرف پروردگارشان و اماآن‌هاکه راه کفر را پیموده‌اند ، (این موضوع را بهانه کرده) و می گویند : منظور خداوند از این مَثَل چه بوده است؟ (آری) خدا جمع زیادی را با آن گمراه و عدّه کثیری را هدایت می کند ، ولی تنها فاسقان را با آن گمراه می‌سازد ●●●. ۲۶ / بقره

اِنَّ اللّهَ لا یَظْلِمُ مِثْقالَ ذَرَّهٍ وَ اِنْ تَکُ حَسَنَهً یُضاعِفْها وَ یُؤْتِ مِنْ لَدُنْهُ اَجْرا عَظیما

خداوند (حتّی) به اندازه سنگینی ذره‌ای ستم نمی کند و اگر کار نیکی باشد، آن را دو چندان می‌سازد و از نزد خود پاداش عظیمی (در برابر آن) می‌دهد ●●●.۴۰ / نساء

اِنَّ اللّهَ لا یَظْلِمُ النّاسَ شَیْئا وَ لکِنَّ النّاسَ اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُونَ

خداوند هیچ به مردم ستم نمی کند ولی این مردمند که به خویشتن ستم می‌نمایند ●●● .۴۴ / یونس

اِنَّ اللّهَ لا یَغْفِرُ اَنْ یُشْرَکَ بِهِ وَ یَغْفِرُ مادُونَ ذلِکَ لِمَنْ یَشاءُ وَ مَنْ یُشْرِکْ بِاللّهِ فَقَدِ افْتَری اِثْما عَظیما

خداوند(هرگز)شرک را نمی‌بخشد و پایین‌تراز آن‌را برای هرکس بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و آن‌کس که برای خدا، شریکی قرار دهد، گناه بزرگی مرتکب شده است ●●●.۴۸ / نساء

اِنَّ اللّهَ لا یَغْفِرُ اَنْ یُشْرَکَ بِه وَ یَغْفِرُ ما دُونَ ذلِکَ لِمَنْ یَشاآءُ وَ مَنْ یُشْرِکْ بِاللّهِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلالاً بَعیدا

خداوند شرک به او را نمی‌آمرزد (ولی) کمتر از آن را برای هرکس بخواهد (و شایسته ببیند) می‌آمرزد و هر کس برای خدا شریکی قائل شود در گمراهی دوری افتاده است ●●● .۱۱۶ / نساء

اِنَّ اللّهَ لَعَنَ الْکافِرینَ وَ اَعَدَّ لَهُمْ سَعیرا

خداوند کافران را لعن کرده (و از رحمت خود دور داشته) و برای آن‌ها آتش سوزاننده‌ای آماده نموده است ●●● .۶۴ / احزاب

اِنَّ اللّهَ لَهُ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ یُحْیی وَ یُمیتُ وَ ما لَکُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ مِنْ وَلِیٍّ وَ لا نَصیرٍ

حکومت آسمان‌ها و زمین برای او است، (او) زنده می کند و می‌میراند و جز خدا ولیّ و یاوری ندارید ●●● .۱۱۶ / توبه

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۰۳)

اِنَّ اللّهَ مَعَ الَّذینَ اتَّقَوْا وَ الَّذینَ هُمْ مُحْسِنُونَ

خداوند با کسانی است که تقوی پیشه می کنند و کسانی که نیکوکارند ●●● .۱۲۸ / نحل

اِنَّ اللّهَ وَ مَلائِکَتَهُ یُصَلُّونَ عَلَی النَّبِیِّ یا اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا صَلُّوا عَلَیْهِ وَ سَلِّمُوا تَسْلیما

خداوند و فرشتگانش بر پیامبر درود می‌فرستند، ای کسانی که ایمان آوردید بر او درود فرستید و سلام گویید و تسلیم فرمانش باشید ●●●.۵۶ / احزاب

اِنَّ اللّهَ هُوَالرَّزّاقُ ذُوالْقُوَّهِ الْمَتینُ

خداوند روزی دهنده و صاحب قوت و قدرت است ●●●.۵۸ / ذاریات

اِنَّ اللّهَهُوَ رَبّی وَرَبُّکُمْفَاعْبُدوُهُهذاصِراطٌمُسْتَقیمٌ

خداوند پروردگار من و پروردگار شما است ، او را پرستش کنید که راه راست همین است ●●● .۶۴ / زخرف

اِنَّ اللّهَ یَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ الْاِحْسانِ وَ ایتاءِ ذِی‌الْقُرْبی وَ یَنْهی عَنِ الْفَحْشاءِ وَ الْمُنْکَرِ وَ الْبَغْیِ یَعِظُکَمْ لَعَلَّکُمْ تَذَکَّرُونَ

خداوند فرمان به عدل و احسان و بخشش به نزدیکان می‌دهد و از فحشاء و منکر و ظلم و ستم نهی می‌کند ، خداوند به شما اندرز می‌دهد شاید متذکّر شوید ●●●.۹۰ / نحل

اِنَّ اللّهَ یَأْمُرُکُمْ اَنْ تُؤَدُّوا الْاماناتِ اِلی اَهْلِها وَ اِذا حَکَمْتُمْ بَیْنَ النّاسِ اَنْ تَحْکُمُوا بِالْعَدْلِ اِنَّ اللّهَ نِعِمّا یَعِظُکُمْ بِهِ اِنَّ اللّهَ کانَ سَمیعا بَصیرا

خداوند به شما فرمان می‌دهد که امانت‌ها را به صاحبانش بدهید و هنگامی که میان مردم داوری می‌کنید ، به عدالت داوری کنید خداوند، اندرزهای خوبی به شما می‌دهد، خداوند شنوا و بیناست ●●● .۵۸ / نساء

اِنَّ اللّهَ یُحِبُّ الَّذینَ یُقاتِلُونَ فی سَبیلِهِ صَفّا کَأَنَّهُمْ بُنْیانٌ مَرْصُوصٌ

خداوند کسانی را دوست می‌دارد که در راه او پیکار می‌کنند همچون بنائی آهنین ●●● .۴ / صف

اِنَّ اللّهَ یُدافِعُ عَنِ الَّذینَ امَنُوا اِنَّ اللّهَ لا یُحِبُّ کُلَّ خَوّانٍ کَفُورٍ

خداوند از کسانی که ایمان آورده‌اند ، دفاع می‌کند، خداوند هیچ خیانتکار کفران‌کننده‌ای را دوست ندارد ●●●.۳۸ / حج

اِنَّ اللّهَ یُدْخِلُ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُواالصّالِحاتِ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَاالْاَنْهارُ وَ الَّذینَ کَفَرُوا یَتَمَتَّعُونَ وَ یَأْکُلُونَ کَما تَأْکُلُ الْاَنْعامُ وَ النّارُ مَثْوًی لَهُمْ

خداوند کسانی را که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، وارد باغ‌هایی از بهشت می‌کند که نهرها از زیر درختانش جاری است، در حالی‌که کافران از متاع زودگذر دنیا بهره می‌گیرند و همچون چهارپایان می‌خورند و سرانجام آتش دوزخ جایگاه آن‌ها است ●●●.۱۲ / محمّد

(۱۰۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّ اللّهَ یَدْخُلُ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَاالْاَنْهارُ اِنَّ اللّهَ یَفْعَلُ ما یُریدُ

خداوند کسانی را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند ، در باغ‌هایی از بهشت وارد می‌کند که نهرها زیر درختانش جاری است (آری) خدا هرچه را اراده کند، انجام می‌دهد ●●●.۱۴ / حج

اِنَّ اللّهَ یُدْخِلُ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ یُحَلَّوْنَ فیها مِنْ اَساوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ لُؤْلُؤا وَ لِباسُهُمْ فیها حَریرٌ

خداوند کسانی را که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، در باغ‌هایی از بهشت وارد می‌کند که از زیر درختانش نهرها جاری است، آن‌ها با دستبندهایی از طلا و مروارید زینت می‌شوند و لباس‌هایشان در آن جا از حریر است ●●● .۲۳ / حج

اِنَّ اللّهَ یَعْلَمُ غَیْبَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ اللّهُ بَصیرٌ بِما تَعْمَلُونَ

خداوند غیب آسمان‌ها و زمین را می‌داند و نسبت به آنچه انجام می‌دهید ، بیناست ●●● .۱۸ / حجرات

اِنَّ اللّهَ یَعْلَمُ ما یَدْعُونَ مِنْ دوُنِهِ مِنْ شَیْءٍ وَ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

خداوند آنچه را که غیر از او می‌خوانند ، می‌داند و او شکست‌ناپذیر و حکیم است ●●● .۴۲ / عنکبوت

اِنَّ اللّهَ یُمْسِکُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ اَنْ تَزُولا وَ لَئِنْ زالَتا اِنْ اَمْسَکَهُما مِنْ اَحَدٍ مِنْ بَعْدِه اِنَّهُ کانَ حَلیما غَفُورا

خداوند آسمان‌ها و زمین را نگاه می‌دارد، تا از نظام خود منحرف نشوند و هرگاه منحرف گردند، کسی جز او نمی‌تواند آن‌ها را نگاه دارد، او حلیم و غفور است ●●●.۴۱ / فاطر

اِنَّ الْمُبَذِّرینَ کانُوا اِخْوانَ‌الشَّیاطینِ وَ کانَ‌الشَّیطانُ لِرَبِّه کَفُورا

چرا که تبذیـرکنندگـان برادران شیطاننـد و شیطـان کفران (نعمت‌هـای) پروردگارش کرد ●●● .۲۷ / اسراء

اِنَّ الْمُتَّقینَ فی ظِلالٍ وَ عُیُونٍ

افـراد بـاتقـوا در سایـه‌های (درختـان بهشتـی) و در میـان چشمه‌هـا قـرار دارنـد ●●● .۴۱ / مرسلات

اِنَّ الْمُتَّقینَ فی جَنّاتٍ وَ نَعیم

امـا پرهیـزکـاران در میـان بـاغ‌هـای بهشـت و نعمـت‌هـای فـراوان جـای دارنـد ●●● .۱۷ / طور

اِنَّ الْمُتَّقینَ فی جَنّاتٍ وَنَهَـرٍ

پرهیـزگـاران در باغ‌هـا و نهرهـای بهشتـی جـای دارنـد ●●● .۵۴ / قمر

اِنَّ الْمُتَّقینَ فی مَقـامٍ اَمیـنٍ

پرهیـزکـاران در جایگاه امن و امانـی هستنـد ●●● .۵۱ / دخان

اِنَّ الْمُجْـرِمیـنَ فی ضَـلالٍ وَ سُعُرٍ

مجرمـان در گمـراهـی و شعلـه‌هـای آتشنـد ●●● .۴۷ / قمر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۰۵)

اِنَّ الْمُجْرِمینَ فی عَذابِ جَهَنَّمَ خالِدوُنَ

مجرمان در عذاب دوزخ ، جاودان می‌مانند ●●● .۷۴ / زخرف

اِنَّ الْمُصَّدِّقیـنَ وَ الْمُصَّدِّقـاتِ وَ اَقْرَضُـوا اللّـهَ قَرْضـا حَسَنـا یُضاعَـفُ لَهُمْ وَ لَهُمْ اَجْرٌ کَریمٌ

مـردان و زنـان انفاق کننـده و آن‌هـا که (از این طریـق) به خـدا قرض الحسنـه دهند ، برای آن‌هـا مضاعـف می‌شود و پاداش پرارزشی دارند ●●● .۱۸ / حدید

اِنَّ الْمُنافِقیـنَ یُخادِعُـونَ اللّهَ وَ هُـوَ خادِعُهُمْ وَ اِذا قامُوا اِلَی الصَّلوةِ قامُوا کُسالـی یُرآؤُنَ النّاسَ وَ لایَـذْکُـرُونَ اللّـهَ اِلاّ قَلیـلاً

منـافقـان می‌خواهنـد خـدا را فریـب دهنـد در حـالـی که او آن‌ها را فریب می‌دهـد و هنگامی‌که به نماز ایستند از روی کسالـت می‌ایستند ، در برابر مردم ریا می‌کنند و خـدا را جز اندکـی یاد نمی‌نمایند ●●● .۱۴۲ / نساء

اِنَّ الْمُنافِقینَ فِی الدَّرْکِ الاَسْفَلِ مِنَ النّارِ وَ لَنْ تَجِدَ لَهُمْ نَصیرا

(زیرا) منافقـان در پـایین‌ترین مرحلـه دوزخ قرار دارنـد و هرگز یـاوری برای آن‌هـا نخواهی یـافت (بنـابراین از طـرح دوستـی با دشمنـان خدا که نشانـه نفـاق است بپرهیزیـد ●●●) .۱۴۵ / نساء

اِنَّ اَوْلَی النّـاسِ بِاِبْراهیـمَ لَلَّذینَ اتَّبَعُوهُ وَ هـذَا النَّبِـیُّ وَ الَّذیـنَ امَنُـوا وَ اللّـهُ وَلِیُّ الْمُؤْمِنیـنَ

سـزاوارترین مـردم به ابراهیـم ، آن‌ها هستند که از او پیروی کردند و (در زمان و عصر او، به مکتب او وفـادار بودند، همچنیـن) این پیامبر و کسانـی که (به او) ایمـان آورده‌انـد، (از همه سزاوارترند) و خداونـد ، ولیّ و سرپرسـت مؤمنـان است ●●● .۶۸ / آل عمران

اِنَّ اَوَّلَ بَیْتٍ وُضِعَ لِلنّاسِ لَلَّذی بِبَکَّةَ مُبارَکا وَ هُدًی لِلْعالَمیـنَ

نخستین خـانه‌ای که برای مردم (و نیـایش خداونـد) قرار داده شـد ، همـان است که در سـرزمین مکّه است که پر برکـت و مـایـه هدایـت جهانیـان اسـت ●●● .۹۶ / آل عمران

اِنَّ اِلهَکُمْ لَـواحِدٌ

کـه معبـود شمـا مسلمـا یکتـا اسـت ●●● .۴ / صافّات

اِنَّ اِلـی رَبِّکَ الـرُّجْعـی

مسلماباز گشت‌همه به‌سوی پروردگارتواست ●●● .۸ / علق

اِنَّ اِلَیْنـا اِیـابَهُـمْ

مسلمـا بازگشـت آن‌ها به سـوی ماست ●●● .۲۵ / غاشیه

اِنَّ بَطْشَ رَبِّکَ لَشَـدیـدٌ

گرفتـن قهرآمیز و مجازات پروردگـارت بسیـار شدیـد است ●●● ،۱۲ / بروج

(۱۰۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّ جَهَنَّمَ کانَـتْ مِـرْصادا

جهنـم ، کمینگاهی است بـزرگ ●●● .۲۱ / نبأ

اِنَّ ذلِکَ لَحَقٌّ تَخاصُمُ اَهْلِ النّارِ

ایـن یـک واقعیـت اسـت گفتگـوهـای خصمانـه دوزخیـان ●●● .۶۴ / ص

اِنَّ رَبَّـکَ لَبِـالْمِـرْصادِ

مسلماپروردگارتو در کمینگاه‌است ●●● .۱۴ / فجر

اِنَّ رَبَّکَ هُوَ یَفْصِلُ بَیْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیمَةِ فیما کانُوا فیهِ یَخْتَلِفُونَ

مسلمـا پروردگـار تـو میـان آن‌هـا روز قیامـت در آن‌چه اختـلاف داشتند داوری می‌کنـد (و هرکس را به سـزای اعمالـش می‌رسانـد ●●●) .۲۵ / سجده

اِنَّ رَبَّکَ هُوَ اَعْلَمُ بِمَـنْ ضَلَّ عَنْ سَبیلِهِ وَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدینَ

پروردگـار تـو بهتـر از هرکـس مـی‌دانـد چـه کسـی از راه او گمراه شـده و هـدایت یـافتگـان را نیـز بهتـر می‌شنـاسـد ●●● .۷ / قلم

اِنَّ رَبَّکَ هُوَ اَعْلَمُ مَنْ یَضِـلُّ عَنْ سَبیلِه وَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُهْتَدینَ

پروردگـار تـو بـه کسـانی کـه از راه او گمـراه گشـته‌انـد آگـاه‌تر اسـت و هـم‌چنین بـه کسـانی کـه هـدایـت یـافتـه‌انـد ●●● .۱۱۷ / انعام

اِنَّ رَبَّـکَ هُوَ الْخَلاّقُ الْعَلیـمُ

پروردگار تو آفریننده آگـاه است ●●● .۸۶ / حجر

اِنَّ رَبَّـکَ یَبْسُـطُ الـرِّزْقَ لِمَـنْ یَشـاءُ وَ یَقْـدِرُ اِنَّـهُ کـانَ بِعِبـادِهِ خَبیـرا بَصیـرا

پـروردگـارت روزی را بـرای هـرکـس بخـواهـد گشـاده یـا تنگ مـی‌دارد، او نسبت بـه بنـدگـانش آگـاه و بینـا اسـت ●●●.۳۰ / اسراء

اِنَّ رَبَّکَ یَعْلَمُ اَنَّکَ تَقُومُ اَدْنی مِنْ ثُلُثَیِ اللَّیْلِ وَ نِصْفَهُ وَ ثُلُثَهُ وَ طائِفَةٌ مِنَ الَّذینَ مَعَکَ وَ اللّهُ یُقَدِّرُ اللَّیْلَ وَ النَّهارَ عَلِمَ اَنْ لَنْ تُحْصُوهُ فَتابَ عَلَیْکُمْ فَاقْرَؤُا ما تَیَسَّرَ مِنَ الْقُرْآنِ عَلِمَ اَنْ سَیَکُونُ مِنْکُمْ مَرْضی وَ اخَرُونَ یَضْرِبُونَ فِی الاَرْضِ یَبْتَغُونَ مِنْ فَضْلِ اللّهِ وَ اخَرُونَ یُقاتِلُونَ فی سَبیلِ اللّهِ فَاقْرَؤُا ما تَیَسَّرَ مِنْهُ وَ اَقیمُوا الصَّلاةَ وَ اتُوا الزَّکوةَ وَ اَقْرِضُوا اللّهَ قَرْضا حَسَنا وَ ما تُقَدِّمُوا لِاَنْفُسِکُمْ مِنْ خَیْرٍ تَجِدُوهُ عِنْدَ اللّهِ هُوَ خَیْرا وَ اَعْظَمَ اَجْرا وَ اسْتَغْفِرُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

پروردگـارت می‌دانـد که تو و گروهی از کسـانی که بـا تو هستند، نزدیـک دوسوم از شب یـا نصف یا ثلث آن را به‌پا می‌خیزیـد و خداوند شب و روز را اندازه‌گیری می‌کند ، او می‌داند که شما نمی‌توانید مقدار آن را (دقیقا)

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۰۷)

اندازه‌گیری کنید ، لذا شما را بخشید، اکنون آن مقدار از قرآن که برای شما میسّر است ، تلاوت کنید ، او می‌داند به زودی گروهی از شما بیمار می‌شوند و گروهی دیگر برای بدست آوردن فضل الهی (و کسب روزی) به سفر می‌روند و گروه دیگری در راه خدا جهاد می کنند ، پس آن مقدار که برای شما ممکن است ، از آن تلاوت کنید و نماز را برپا دارید و زکات ادا کنید و به خدا قرض‌الحسنه دهید (در راه او انفاق نمایید) و (بدانید) آن‌چه از کارهای خیر را برای خود از پیش می‌فرستید، نزد خدا به بهترین وجه و بزرگ‌ترین پاداش خواهید یافت و از خدا آمرزش طلبید که خداوند غفور و رحیم است ●●● ۲۰. / مزّمّل

اِنَّ رَبَّکَ یَقْضی بَیْنَهُمْ بِحُکْمِه وَ هُوَ الْعَزیزُ الْعَلیمُ

پروردگار تو میان آن‌ها در قیامت به حکم خود داوری می کند و اوست قادر و دانا ●●●.۷۸ / نمل

اِنَّ رَبَّکُمُ اللّهُ الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَالاَرْضَ فی سِتَّةِ اَیّامٍ ثُمَّ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ یُدَبِّرُ الاَمْرَ ما مِنْ شَفیعٍ اِلاّ مِنْ بَعْدِ اِذْنِهِ ذلِکُمُ اللّهُ رَبُّکُمْ فَاعْبُدُوهُ اَفَلا تَذَکَّرُونَ

پروردگارشما خداوندی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز آفرید ، سپس بر تخت (قدرت) قرار گرفت و به تدبیر کار (جهان) پرداخت، هیچ شفاعت‌کننده‌ای جز به اذن او وجود ندارد، این است خداوند پروردگار شما، پس او را پرستش کنید ، آیا متذکر نمی‌شوید ●●● ؟۳ / یونس

اِنَّ رَبَّکُمُ اللّهُ الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَ الاَرْضَ فی سِتَّةِ اَیّامٍ ثُمَّ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ یُغْشِی اللَّیْلَ النَّهارَ یَطْلُبُهُ حَثیثا وَالشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجومَ مُسَخَّراتٍ بِاَمْرِهِ اَلا لَهُ الْخَلْقُ وَالاَمْرُ تَبارَکَ اللّهُ رَبُّ الْعالَمینَ

پروردگار شما خداوندی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (شش دوران) آفرید، سپس به تدبیر جهان هستی پرداخت ، با (پرده تاریک) شب، روز را می‌پوشاند و شب به‌دنبال روز به سرعت در حرکت است و خورشید و ماه و ستارگان را آفرید، در حالی که مسخّر فرمان او هستند، آگاه باشید که آفرینش و تدبیر (جهان) برای او (و به فرمان او) است، پربرکت (و زوال‌ناپذیر) است، خداوندی که پروردگار جهانیان است ●●● ۵۴. / اعراف

اِنَّ رَبَّهُمْ بِهِمْ یَوْمَئِذٍ لَخَبیرٌ

در آن روز پروردگارشان از آنها کاملاً باخبر است ●●● ۱۱. / عادیات

اِنَّ سَعْیَکُمْ لَشَتّی

که سعی و تلاش شما مختلف است ●●● :۴ / لیل

اِنَّ شانِئَکَ هُوَ الاَبْتَرُ

مسلما دشمن تو ابتر و بلاعقب است ●●● ۳. / کوثر

(۱۰۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّ شَجَرَتَ الزَّقُّوم

درخت زقّوم ●●● ... ۴۳ / دخان

اِنَّ شَرَّ الدَّوآبِّ عِنْدَ اللّهِ الَّذینَ کَفَرُوا فَهُمْ لا یُؤْمِنُونَ

بدترین جنبندگان نزد خدا کسانی هستند که راه کفر پیش گرفتند و ایمان نمی‌آورند ●●● ۵۵. / انفال

اِنَّ شَرَّ الدَّوآبِّ عِنْدَ اللّهِ الصُّمُّ الْبُکْمُ الَّذینَ لا یَعْقِلُونَ

بدترین جنبندگان نزد خدا افرادکر و لالی‌هستندکه اندیشه نمی‌کنند ●●● ۲۲. / انفال

اِنَّ عِبادی لَیْسَ لَکَ عَلَیْهِمْ سُلْطانٌ اِلّا مَنِ اتَّبَعَکَ مِنَ الْغاوینَ

که‌بربندگانم‌تسلّط‌نخواهی‌یافت مگر گمراهانی که‌ازتوپیروی‌می‌کنند ●●● .۴۲ / حجر
اِنَّ عِبادی لَیْسَ لَکَ عَلَیْهِمْ سُلْطانٌ وَ کَفی بِرَبِّکَ وَکیلًا
(اما بدان) تو هرگز سلطه‌ای بر بندگان من پیدا نخواهی کرد و آن‌ها هیچگاه به دام تو گرفتار نمی‌شوند همین‌قدر کافی است پروردگارت حافظ آن‌ها باشد ●●● .۶۵ / اسراء
اِنَّ عِدَّةَ الشُّهُورِ عِنْدَ اللّهِ اثْنا عَشَرَ شَهْرا فی کِتبِ‌اللّهِ یَوْمَ خَلَقَ السَّموتِ وَالْاَرْضَ مِنْها اَرْبَعَةٌ حُرُمٌ ذلِکَ الدّینُ الْقَیِّمُ فَلا تَظْلِمُوا فیهِنَّ اَنْفُسَکُمْ وَ قتِلُوا الْمُشْرِکینَ کاآفَّةً کَما یُقتِلُونَکُمْ کافَّةً وَ اعْلَمُوآا اَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقینَ
تعداد ماه‌ها نزد خداوند در کتاب (آفرینش) الهی از آن روز که آسمان‌ها و زمین را آفریده دوازده ماه است که از آن چهار ماه ، ماه حرام است (و جنگ در آن ممنوع می‌باشد) این آیین ثابت و پابرجا(ی الهی) است ، بنابراین در این ماه‌ها به خود ستم مکنید (و از هرگونه خونریزی بپرهیزید) و با مشرکان (به هنگام نبرد) دسته جمعی پیکار کنید همان‌گونه که آن‌ها دسته‌جمعی با شما پیکار می‌کنند و بدانید خداوند با پرهیزکاران است ●●● .۳۶ / توبه
اِنَّ عَذابَ رَبِّکَ لَواقِعٌ
که عذاب پروردگارت واقع می‌شود ●●●.۷ / طور
اِنَّ عَذابَ رَبِّهِمْ غَیْرُ مَأْمُونٍ
چراکه هیچ‌گاه خود را از عذاب پروردگار در امان نمی‌بینند ●●● .۲۸ / معارج
اِنَّ عَلَیْنا جَمْعَهُ وَ قُرْاآنَهُ
چراکه جمع و خواندن آن بر عهده ماست ●●● .۱۷ / قیامت
اِنَّ عَلَیْنا لَلْهُدی
مسلما هدایت کردن بر ماست ●●● .۱۲ / لیل
قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۰۹)
اِنَّ فِرْعَوْنَ عَلاـ فِی الْاَرْضِ وَ جَعَلَ اَهْلَها شِیَعا یَسْتَضْعِفُ طائِفَةً مِنْهُمْ یُذَبِّحُ اَبْناءَهُمْ وَ یَسْتَحْیی نِساءَهُمْ اِنَّهُ کانَ مِنَ الْمُفْسِدینَ
فرعون برتری‌جویی در زمین کرد و اهل آن را به گروه‌های مختلفی تقسیم نمود، گروهی را به ضعف و ناتوانی می‌کشاند، پسران آن‌ها را سر می‌برید و زنان آن‌ها را (برای کنیزی) زنده نگه می‌داشت ، او مسلما از مفسدان بود ●●● .۴ / قصص
اِنَّ فِی اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَ النَّهارِ وَ ما خَلَقَ اللّهُ فِی السَّمواتِ وَالْاَرْضِ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یَتَّقُونَ
مسلما در آمد و شد شب و روز و آن‌چه خداوند در آسمان‌ها و زمین آفریده، آیات (و نشانه‌هایی) است بر آن‌ها که پرهیزکارند (و گناه چشم دلشان را نابینا نکرده است ●●●) .۶ / یونس
اِنَّ فی خَلْقِ السَّماواتِ وَ الْاَرْضِ وَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ وَ الْفُلْکِ الَّتی تَجْری فِی الْبَحْرِ بِما یَنْفَعُ النّاسَ وَ ما اَنْزَلَ اللّهُ مِنَ السَّماءِ مِنْ ماءٍ فَاَحْیا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ بَثَّ فیها مِنْ کُلِّ دابَّةٍ وَ تَصْریفِ الرِّیاحِ وَ السَّحابِ الْمُسَخَّرِ بَیْنَ السَّماءِ وَ الْاَرْضِ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یَعْقِلُونَ
در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و شد شب و روز و کشتی‌هایی که در دریا به سود مردم در حرکتند و آبی که خداوند از آسمان نازل کرده و با آن زمین را پس از مرگ زنده نموده و انواع جنبندگان را در آن گسترده و (همچنین) در تغییر مسیر بادها و ابرهایی که در میان زمین و آسمان معلّقند ، نشانه‌هایی است (از ذات پاک خدا و یگانگی او) برای مردمی که عقل دارند و می‌اندیشند ●●● .۱۶۴ / بقره

اِنَّ فـی خَلْـقِ السَّمـواتِ وَ الاَرْضِ وَ اخْتِـلافِ اللَّیْـلِ وَ النَّهـارِ لَایـاتٍ لِاُولِـی الاَلْبـابِ

مسلما در آفرینش آسمان‌ها و زمین و آمد و رفت شب و روز ، نشانه‌های (روشنی) برای خردمندان است ●●● .۱۹۰ / آل عمران

اِنَّ فِـی السَّمـواتِ وَ الاَرْضِ لَآیـاتٍ لِلْمُـؤْمِنیـنَ

بدون شک در آسمان‌ها و زمین ، نشانه‌های فراوانی است برای آن‌ها که اهل ایمانند ●●● .۳ / جاثیه

اِنَّ فی ذلِکَ لَایَةً لِمَنْ خـافَ عَذابَ الْاخِـرَةِ ذلِکَ یَـوْمٌ مَجْمُـوعٌ لَهُ النّـاسُ وَ ذلِـکَ یَوْمٌ مَشْهُـودٌ

در این نشانه‌ای است برای کسی که از عذاب آخرت می‌ترسد ، همان روزی است که مردم در آن جمع می‌شوند و روزی که همه آن را مشاهده می‌کنند ●●● .۱۰۳ / هود

اِنَّ فـی ذلِـکَ لَایَـةً وَ مـا کـانَ اَکْثَرُهُـمْ مُؤمِنیـنَ

در این ماجرا آیت و نشانه‌ای است ولی اکثر آن‌ها ایمان نیاوردند ●●● .۱۹۰، ۱۰۳، ۸، ۶۷، ۱۲۱، ۱۷۴ / شعراء

اِنَّ فـی ذلِـکَ لَایـاتٍ لِلْمُتَـوَسِّمینَ

در این (سرگذشت عبرت‌انگیز) نشانه‌هایی است برای‌هوشیاران ●●● .۷۵ / حجر

(۱۱۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّ فی ذلِـکَ لَایَـةً لِلْمُؤْمِنیـنَ

در این نشانه‌ای است‌برای مؤمنان ●●● .۷۷ / حجر

اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ وَ اِنْ کُنّا لَمُبْتَلینَ

(آری) در این ماجرا آیات و نشانه‌هایی برای صاحبان عقل و اندیشه است و ما مسلما همگان را آزمایش می‌کنیم ●●● .۳۰ / مؤمنون

اِنَّ فی ذلِکَ لَذِکْری لِمَنْ کانَ لَهُ قَلْبٌ اَوْاَلْقَی السَّمْعَ وَ هُوَ شَهیدٌ

در این تذکری است برای آن کس که عقل دارد ، یا گوش فرا دهد و حضور یابد ●●● .۳۷ / ق

اِنَّ فی ذلِکَ لَعِبْرَةً لِمَـنْ یَخْشـی

در این عبرتی است برای کسانی که خدا ترسند ●●● .۲۶ / نازعات

اِنَّ فی هذا لَبَلاغاً لِقَـوْمٍ عابِدیـنَ

در این ابلاغ روشنی است برای جمعیت عبادت کنندگان ●●● .۱۰۶ / انبیاء

اِنَّ قـارُونَ کانَ مِنْ قَـوْمِ مُوسی فَبَغی عَلَیْهِمْ وَ اتَیْناهُ مِنَ الْکُنُوزِ ما اِنَّ مَفاتِحَهُ لَتَنُوأُ بِالْعُصْبَةِ اُولِی الْقُوَّةِ اِذْ قالَ لَهُ قَوْمُهُ لاتَفْرَحْ اِنَّ اللّهَ لا یُحِبُّ الْفَرِحینَ

قارون از قوم موسی بود اما بر آن‌ها ستم کرد ، ما آن‌قدر از گنج‌ها به او داده بودیم که حمل صندوق‌های آن برای یک گروه زورمند مشکل بود ، به‌خاطر بیاور هنگامی را که قومش به او گفتند : این همه شادی مغرورانه مکن که خداوند شادی‌کنندگان مغرور را دوست نمی‌دارد ●●● .۷۶ / قصص

اِنَّ لَـکَ اَلّا تَجُوعَ فیهـا وَ لا تَعْری

(اما تو در بهشت راحت هستی) در آن گرسنه نمی‌شوی و برهنه نخواهی شد ●●● .۱۱۸ / طه

اِنَّ لَکَ فِی النَّهـارِ سَبْحا طَویلاً

و تو در روز تلاش مستمر و طولانی خواهی داشت ●●● .۷ / مزّمّل

اِنَّ لَکُمْ فیهِ لَما تَخَیَّرُونَ

که آنچه را شما انتخاب می‌کنید، از آنِ شماست ●●●؟۳۸ / قلم

اِنَّ لِلْمُتَّقینَ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّاتِالنَّعیم

برای پرهیزکاران‌نزد پروردگارشان‌باغ‌های پُرنعمت بهشت است ●●● .۳۴ / قلم

اِنَّ لِلْمُتَّقینَ مَفازا

برای پرهیزگاران مسلما پیروزی بزرگی است ●●● .۳۱ / نبأ

اِنَّ لَدَیْنا اَنْکالاً وَ جَحیما

که نزد ما غل و زنجیرها و (آتش) دوزخ است ●●●.۱۲ / مزّمّل

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۱۱)

اِنَّ ما تُوعَدُونَ لَآتٍ وَ ما اَنْتُمْ بِمُعْجِزینَ

آنچه به شما وعده داده می‌شود، می‌آید و شما نمی‌توانید (خدا را) ناتوان سازید (و از عدالت و کیفر او فرار کنید ●●●).۱۳۴ / انعام

اِنَّ مَثَلَ عیسی عِنْدَ اللّهِ کَمَثَلِ ادَمَ خَلَقَهُ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ قالَ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ

مَثَل عیسی در نزد خدا ، همچون آدم است ، که او را از خاک آفرید و سپس به او فرمود : « موجود باش » ، او هم فورا موجود شد (بنابراین ولادت مسیح بدون پدر ، هرگز دلیل بر الوهیّت او نیست ●●●) .۵۹ / آل عمران

اِنَّ مَعَ الْعُسْرِ یُسْرا

و مسلما با سختی آسانی است ●●● .۶ / انشراح

اِنَّ ناشِئَةَ اللَّیْلِ هِیَ اَشَدُّ وَطْأً وَ اَقْوَمُ قیلاً

مسلما برنامه(عبادت)شبانه پابرجاتر و بااستقامت‌تر است ●●● .۶ / مزّمّل

اِنَّ وَلِیِیَ اللّهُ الَّذی نَزَّلَ الْکِتبَ وَ هُوَ یَتَوَلَّی الصّلِحینَ

(اما) ولی و سرپرست من خدایی است که این کتاب را نازل کرده است و او سرپرست همه صالحان است ●●●.۱۹۶ / اعراف

اِنَّ هذا اَخی لَهُ تِسْعٌ وَ تِسْعُونَ نَعْجَةً وَ لِیَ نَعْجَةٌ واحِدَةٌ فَقالَ اَکْفِلْنیها وَ عَزَّنی فِی الْخِطابِ

این برادر من است ، نود و نه میش دارد و من یکی بیش ندارم ، اما او اصرار می‌کند که این یکی را هم به من واگذار و از نظر سخن بر من غلبه کرده است ●●● .۲۳ / ص

اِنَّ هذَ الْقُرْانَ یَقُصُّ عَلی بَنی اِسْرائِلَ اَکْثَرَ الَّذی هُمْ فیهِ یَخْتَلِفُونَ

این قرآن اکثر چیزهایی را که بنی‌اسرائیل در آن اختلاف دارند برای آن‌ها بیان می‌کند ●●● .۷۶ / نمل

اِنَّ هذَا الْقُرْانَ یَهْدی لِلَّتی هِیَ اَقْوَمُ وَ یُبَشِّرُ الْمُؤْمِنینَ الَّذینَ یَعْمَلُونَ الصّالِحاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرا کَبیرا

این قرآن به راهی هدایت می‌کند که مستقیم‌ترین راه‌ها است و به مؤمنانی که عمل صالح انجام می‌دهند بشارت می‌دهد که‌برای آن‌ها پاداش بزرگی است ●●● .۹ / اسراء

اِنَّ هذِه اُمَّتُکُمْ اُمَّةً واحِدَةً وَ اَنَا رَبُّکُمْ فَاعْبُدُونِ

این (پیامبران بزرگی که به آن‌ها اشاره کردیم و پیروان آن‌ها) همه امت واحدی بودند (و پیرو یک هدف) و من پروردگار شما هستم ، مرا پرستش کنید ●●● .۹۲ / انبیاء

اِنَّ هذِهِ تَذْكِـرَةٌ فَمَـنْ شاآءَ اتَّخَـذَ اِلى رَبِّـهِ سَبيلاً

این‌هشدار و تذکری‌است و هرکس بخواهدراهی به‌سوی پروردگارش برمی‌گزیند ●●●.۱۹ / مزّمّل، ۲۹ / انسان

اِنَّ هذا كـانَ لَكُمْ جَزاءً وَ كـانَ سَعْيُكُمْ مَشْكُـورا

این‌جزای شماست و سعی و تلاش شماموردقدردانی است ●●●.۲۲ / انسان

(۱۱۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّ هـذا لَـرِزْقُنـا مالَـهُ مِـنْ نَفـادٍ

این روزی ما است که هرگز پایان نمی‌گیرد ●●● .۵۴ / ص

اِنَّ هـذا لَفِـى الصُّحُفِ الْاُوُلـى

این‌دستورات درکتب‌آسمانی پیشین‌آمده است ●●●.۱۸ / اعلی

اِنَّ هـذا لَهُـوَ الْقَصَـصُ الْحَـقُّ وَ مـا مِـنْ اِلـهٍ اِلَّا اللّـهُ وَاِنَّ اللّـهَ لَهُـوَ الْعَزيـزُ الْحَكيـمُ

ایـن همان سرگذشـت واقعی (مسیـح) است (و ادّعاهایـی همچون الوهیّـت او ، یا فرزنـد خـدا بودنش ، بی‌اســاس است) و هیچ معبـودی ، جز خداوند یگانه نیست و خداوند توانا و حکیم است ●●● .۶۲ / آل عمران

اِنَّ هـذا لَهُـوَ الْبَلـؤُا الْمُبيـنُ

این مسلما امتحـان‌مهـمّ و آشکـاری است ●●● .۱۰۶ / صافّات

اِنَّ هــذا لَهُـوَ حَـقُّ الْيَقينِ

ایــن همـان حقّ یقیـن اســت ●●● .۹۵ / واقعه

اِنَّ هــذا لَهُوَ الْفَوْزُ الْعَظيــمُ

راستـی این پیـروزی بـزرگـی است ●●● .۶۰ / صافّات

اِنَّ هـذا مـا كُنْتُمْ بِـهِ‌تَمْتَرُونَ

این همـان چیزی اسـت که پیوستـه در آن تردیـد می‌کردید ●●● .۵۰ / دخان

اِنَّ هــؤُلاءِ لَشِرْ ذِمَــةٌ قَليلُــونَ

(و گفـت) این‌هـا گروهـی انــدکنــد ●●● .۵۴ / شعراء

اِنَّ هـؤُلاءِلَيَقُولُـونَ

ایــن‌هـــا (مشرکـــان) می‌گـــوینــد ●●● :۳۴ / دخان

اِنَّ هؤُلآءِ مُتَبَّرٌ ما هُـمْ فيهِ وَ باطِـلٌ ما كانُـوا يَعْمَلُونَ

این‌هـا (را کـه مـی‌بینیـد) ســرانجـام کـارشـــان نـابودی اســت و آن‌چه انجـام می‌دهنـد، بـاطل (و بیهـوده) اســت ●●● .۱۳۹ / اعراف

اِنَّ هؤُلاءِ يُحِبُّونَ الْعاجِلَةَ وَ يَذَرُونَ وَراءَهُمْ يَوْمـا ثَقيـلاً

آن‌هـا زنـدگی زودگـذر دنیـا را دوسـت دارنـد ، در حـالـی کـه پشـت سـر خـود روز سـخـت و سـنگینی را رهـا می‌کننـد ●●● .۲۷ / انسان

اِنْ هُوَ اِلّا رَجُـلٌ بِهِ جِنَّـةٌ فَتَرَبَّصُـوا بِهِ حَتّـى حينٍ

او فقـط مـردی است که مبتـلاـ به نـوعـی از جنـون است، بـایـد مـدتـی دربـاره او صبـر کنیـد (تـا مرگش فرارسـد یـا ازاین بیماری رهایی یابد ●●●) .۲۵ / مؤمنون

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۱۳)

اِنَّ یَوْمَ الْفَصْلِ میقاتُهُمْ اَجْمَعینَ

روز جدایی (حق از باطل) وعده‌گاه همه آن‌ها است ●●● .۴۰ / دخان

اِنَّ یَوْمَ الْفَصْلِ کانَ میقاتا

روز جدایی میعاد همگان است ●●● .۱۷ / نبأ

اِنّا اَخْلَصْناهُمْ بِخالِصَةٍ ذِکْرَی الدّارِ

ما آنها را با خلوص ویژه‌ای خالص کردیم و آن یادآوری سرای آخرت بود ●●● .۴۶ / ص

اِنّا اَرْسَلْنا اِلَیْکُمْ رَسُولاً شاهِدا عَلَیْکُمْ کَما اَرْسَلْنا اِلی فِرْعَوْنَ رَسُولاً

ما پیامبری به سوی شما فرستادیم که گواه بر شماست، همان‌گونه که به سوی فرعون رسولی فرستادیم ●●● .۱۵ / مزّمّل

اِنّا اَرْسَلْنا عَلَیْهِمْ ریحا صَرْصَرا فی یَوْمِ نَحْسٍ مُسْتَمِرٍّ

ما تندباد وحشتناک و سردی را در یک روز شوم مستمر بر آن‌ها فرستادیم ●●● .۱۹ / قمر

اِنّا اَرْسَلْنا عَلَیْهِمْ حاصِبا اِلاّ الَ لُوطٍ نَجَّیْناهُمْ بِسَحَرٍ

ما بر آنها تندبادی که ریگ‌ها را به حرکت درمی‌آورد، فرستادیم (و همه را هلاک کردیم) جُز خاندان لوط را که سحرگاهان آنها را نجات دادیم ●●● .۳۴ / قمر

اِنّا اَرْسَلْنا عَلَیْهِمْ صَیْحَةً واحِدَةً فَکانُوا کَهَشیمِ الْمُحْتَظِرِ

مافقط یک‌صیحه(صاعقه عظیم)بر آن‌هافرستادیم و به‌دنبال‌آن همگی به‌صورت گیاه‌خشکی‌درآمدندکه صاحب چهارپایان در آغل جمع‌آوری می‌کند ●●● .۳۱ / قمر

اِنّا اَرْسَلْناکَ بِالْحَقِّ بَشیرا وَ نَذیرا وَ اِنْ مِنْ اُمَّةٍ اِلاّ خَلا فیها نَذیرٌ

ما تو را به حقّ برای بشارت و انذار فرستادیم و هر امّتی در گذشته انذارکننده‌ای داشته است ●●●.۲۴ / فاطر

اِنّا اَرْسَلْناکَ بِالْحَقِّ بَشیرا وَ نَذیرا وَ لا تُسْأَلُ عَنْ اَصْحابِ الْجَحیمِ

ما تو را به حقّ برای بشارت و تهدید (مردم جهان) فرستادیم و تو مسؤول گمراهی دوزخیان (پس از ابلاغ رسالت) نیستی ●●●.۱۱۹ / بقره

اِنّا اَرْسَلْناکَ شاهِدا وَ مُبَشِّرا وَ نَذیرا

ما تو را به عنوان گواه و بشارت دهنده و بیم دهنده فرستادیم ●●● .۸ / فتح

اِنّا اَرْسَلْنا نُوحا اِلی قَوْمِهِ اَنْ اَنْذِرْ قَوْمَکَ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَأْتِیَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم و گفتیم : قوم خود را انذار کن پیش از آن‌که عذاب دردناک به سراغشان آید ●●● .۱ / نوح

(۱۱۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنّا اَعْتَدْنا لِلْکافِرینَ سَلاسِلَ وَ اَغْلالاً وَ سَعیرا

ما برای کافران ، زنجیرها و غل‌ها و شعله‌های سوزان آماده کرده‌ایم ●●● .۴ / انسان

اِنّا اَعْطَیْناکَ الْکَوْثَرَ

ما به تو کوثر (خیر و برکت فراوان) عطا کردیم ●●●.۱ / کوثر

اِنّا امَنّـا بِرَبِّنـا لِيَغْفِرَلَنـا خَطايانـا وَ مـا اَكْرَهْتَنـا عَلَيْـهِ مِنَ السِّحْـرِ وَاللّـهُ خَيْـرٌ وَ اَبْقـى

مـا بـه پـروردگـارمـان ایمـان آوردیـم تـا گناهـان مـا و آن‌چـه را از سحـر بـر مـا تحمیـل کـردی ببخشـد و خـدا بهتـر و باقی‌تـر اسـت ●●● .۷۳ / طه

اِنّا اَنْذَرْناكُـمْ عَذابـا قَريبـا يَـوْمَ يَنْظُرُ الْمَرْءُ ما قَدَّمَتْ يَداهُ وَيَقُولُ الْكافِرُ يا لَيْتَنى كُنْـتُ تُرابا

و ما شما را از عـذاب نزدیکی بیم می‌دهیم ، این عـذاب در روزی خواهـد بود که انسان آن‌چه را از قبل با دست‌های خود فرسـتاده می‌بیند و کافر می‌گوید: «ای کاش خاک بودم ●●●».۴۰ / نبأ

اِنّا اَنْزَلْنَا التَّوْريةَ فيها هُدىً وَ نُورٌ يَحْكُمُ بِهَا النَّبِيُّونَ الَّذينَ اَسْلَمُوا لِلَّذينَ هادُوا وَ الرَّبّانِيُّونَ وَ الْاَحْبارُ بِمَا اسْتُحْفِظُوا مِنْ كِتابِ اللّهِ وَ كانُوا عَلَيْهِ شُهَداآءَ فَلا تَخْشَوُا النّاسَ وَ اخْشَوْنِ وَ لا تَشْتَرُوا باياتى ثَمَنا قَليلاً وَ مَنْ لَمْ يَحْكُمْ بِما اَنْزَلَاللّهُ فَاُولآئِكَ هُمُ الْكافِرُونَ

ما تـورات را نـازل کردیـم که در آن هـدایـت و نـور بـود و پیامبـران کـه تسلیـم در برابر فرمـان خـدا بودنـد ، با آن ، بـرای یهـودیـان حکم می‌کردنـد و (همچنیـن) علمـا و دانشـمندان به این کتـاب الهـی که به آن‌هـا سپـرده شـده بـود و بر آن گـواه بودنـد ، داوری می‌نمودنـد، بنـابرایـن (از داوری کـردن بـر طبـق آیات الهی) از مردم نهراسـید و از مـن بترسـید و آیـات مرا به بهـای ناچیـز نفروشیـد و آن‌ها که به احکامی‌کـه خدا نـازل کرده حکم نمی‌کنند کافرند ●●●.۴۴ / مائده

اِنّا اَنْزَلْنـا اِلَيْـكَ الْكِتـابَ بِالْحَـقِّ فَاعْبُـدِ اللّـهَ مُخْلِصـا لَهُ الدّينَ

ما این کتاب را به حق بر تو نازل کردیم، خدا را پرستش کن و دین‌خود را برای او خالص گردان ●●● .۲ / زمر

اِنّآ اَنْزَلْناآ اِلَيْـكَ الْكِتـابَ بِالْحَـقِّ لِتَحْكُـمَ بَيْنَ النّـاسِ بِماآ اَريـكَ اللّهُ وَ لا تَكُنْ لِلْخاآئِنينَ خَصيما

مـا این کتـاب را به حق بر تو فرسـتادیم تـا به آن‌چه خداونـد به تو آموخته ، در میان مردم قضاوت کنی و از کسانی مبـاش کـه از خائنـان حمایـت نمایـی ●●● .۱۰۵ / نساء

اِنّا اَنْزَلْنـا عَلَيْـكَ الْكِتـابَ لِلنّـاسِ بِـالْحَـقِّ فَمَـنِ اهْتَـدى فَلِنَفْسِـهِ وَ مَـنْ ضَـلَّ فَاِنَّمـا يَضِـلُّ عَلَيْهـا وَ ما اَنْـتَ عَلَيْهِـمْ بِوَكيـلٍ

مـا این کتـاب آسـمانی را برای مردم به‌حق بر تو نـازل کردیم، هرکس هـدایت را پـذیرد، به نفع خودِ او است ، و هرکس گمراهی‌را برگزیند، تنها به زیان خودِ او خواهدبود و تو مأموراجبار آن‌ها به‌هدایت نیستی ●●● .۴۱ / زمر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۱۵)

اِنّا اَنْـزَلْـناهُ فـى لَيْلَـةِ الْقَـــدْرِ

مـا آن (قرآن) را در شـب قدر نازل کردیم ●●●.۱ / قدر

اِنّا اَنْزَلْناهُ فى لَيْلَةٍ مُبارَكَةٍ اِنّا كُنّا مُنْذِرينَ

که ما آن را در شبی پربرکت نازل کردیـم ، ما همـواره انذارکننده بوده‌ایم ●●● .۳ / دخان

اِنّا اَنْزَلْنهُ قُرْءنـا عَرَبِيّـا لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

مـا آن را قـرآن عربـی نـازل کردیـم تا شما درک کنیـد (و بینـدیشید ●●●).۲ / یوسف

اِنّا اَنْشَـأْنـاهُـنَ اِنْشـاءً

ما آن‌هـا را آفرینـش نوینـی بخشیدیـم ●●● .۳۵ / واقعه

اِنّا اَوْحَيْناآ اِلَيْكَ كَماآ اَوْحَيْناآ اِلى نُوحٍ وَالنَّبِيّينَ مِنْ بَعْدِه وَ اَوْحَيْناآ اِلى اِبْراهيمَ وَ اِسْمعيلَ وَ اِسْحاقَ وَ يَعْقُـوبَ وَ الْاَسْبـاطِ وَ عيسـى وَ اَيُّـوبَ وَ يُونُـسَ وَ هـارُونَ وَ سُلَيْمـانَ وَ اتَيْنـا داوُدَ زَبُـورا

مـا بـه تـو وحی فرسـتادیم همان‌گونه کـه بـه نـوح و پیـامبران بعـد از او وحی فرسـتادیم و (نیز) به ابراهیم و اسـماعیل و اسـحاق و یعقـوب و اسـباط (بنی‌اسـرائیـل) و عیسـی و ایّـوب و یـونس و هـارون و سلیمـان وحـی نمـودیـم و بـه داود زبـور دادیـم

●●●.۱۶۳ / نساء

اِنّا بَلَوْناهُمْ کَما بَلَوْنا اَصْحابَ الْجَنَّةِ اِذْ اَقْسَمُوا لَیَصْرِمُنَّها مُصْبِحینَ

ما آنها را آزمودیم همان‌گونه که صاحبان باغ را آزمایش کردیم ، هنگامی‌که سوگند یاد کردند که میوه‌های باغ راصبحگاهان (دوراز انظارمستمندان) بچینند ●●● .۱۷ / قلم

اِنّا جَعَلْنا فی اَعْناقِهِمْ اَغْلالاً فَهِیَ اِلَی الْاَذْقانِ فَهُمْ مُقْمَحُونَ

ما در گردن‌های آنها غل‌هایی قرار دادیم که تا چانه‌ها ادامه دارد و سرهای آنها را به بالا نگاه داشته است ●●●.۸ / یس

اِنّا جَعَلْنا ما عَلَی الاَرْضِ زینَةً لَها لِنَبْلُوَهُمْ اَیُّهُمْ اَحْسَنُ عَمَلاً

ما آنچه را روی زمین است زینت آن قرار دادیم ، تا آنها را بیازماییم کدامینشان بهتر عمل می‌کنند ●●●۷؟ / کهف

اِنّا جَعَلْناها فِتْنَةً لِلظّالِمینَ

ما آن را مایه درد و رنج ظالمان قرار دادیم ●●● .۶۳ / صافّات

اِنّا جَعَلْناهُ قُرْاآنا عَرَبِیّا لَعَلَّکُمْ تَعْقِلُونَ

که ما آن را قرآنی فصیح و عربی قرار دادیم تا شما آن را درک کنید ●●● .۳ / زخرف

اِنّا خَلَقْنَاالْاِنْسانَ مِنْ نُطْفَةٍ اَمْشاجٍ نَبْتَلیهِ فَجَعَلْناهُ سَمیعا بَصیرا

ما انسان را از نطفه مختلطی آفریدیم و او را می‌آزماییم (لذا) او را شنوا و بینا قرار دادیم ●●● .۲ / انسان

(۱۱۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنّا زَیَّنَّا السَّماءَ الدُّنْیا بِزینَةٍ ن الْکَواکِبِ

ما آسمان پایین‌را با ستارگان تزیین‌کردیم ●●● .۶ / صافّات

اِنّا سَخَّرْنَا الْجِبالَ مَعَهُ یُسَبِّحْنَ بِالْعَشِیِّ وَ الْاِشْراقِ

ما کوه‌هارا مسخراو ساختیم‌که هر شامگاه و صبحگاه با او تسبیح می‌گفتند ●●● .۱۸ / ص

اِنّا سَنُلْقی عَلَیْکَ قَوْلاً ثَقیلاً

چراکه ما به‌زودی سخنی سنگین را به تو القاء خواهیم کرد ●●● .۵ / مزّمّل

اَنّا صَبَبْنَا الْماءَ صَبّا

ما آب فراوانی‌را از آسمان فرو ریختیم ●●● .۲۵ / عبس

اِنّا عَرَضْنَا الْاَمانَةَ عَلَی السَّمواتِ وَالْاَرْضِ وَالْجِبالِ فَاَبَیْنَ اَنْ یَحْمِلْنَها وَ اَشْفَقْنَ مِنْها وَ حَمَلَهَا الْاِنْسانُ اِنَّهُ کانَ ظَلُوما جَهُولاً

ما امانت (تعهد ، تکلیف ، مسؤولیت و ولایت الهیه) را بر آسمان‌ها و زمین و کوه‌ها عرضه داشتیم آنها از حمل آن ابا کردند و از آن هراس داشتند ، اما انسان آن را بر دوش کشید، او بسیار ظالم و جاهل بود (قدر این مقام عظیم‌را نشناخت و به خود ستم کرد ●●●) .۷۲ / احزاب

اِنّا فَتَحْنا لَکَ فَتْحا مُبینا

ما برای‌تو پیروزی آشکاری فراهم ساختیم ●●● .۱ / فتح

اِنّا قَدْ اُوحِیَ اِلَیْنا اَنَّ الْعَذابَ عَلی مَنْ کَذَّبَ وَ تَوَلّی

(به او بگویید) به ما وحی شده که عذاب بر کسی است که (آیات الهی) را تکذیب کند و سرپیچی

نمایـــد ●●● .۴۸ / طه

اِنّا کاشِفُوا الْعَذابِ قَلیلاً اِنَّکُمْ عائِدُونَ

مـا کمی عذاب را برطرف می‌سازیم، ولی باز به کارهای خود برمی‌گردید ●●● .۱۵ / دخان

اِنّا کَـذلِـکَ نَجْـــزِی الْمُحْسِنیـــنَ

ما این‌گونه نیکوکـاران را پاداش می‌دهیم ●●● .۱۳۱، ۸۰، ۱۲۱ / صافّات ، ۴۴ / مرسلات

اِنّا کَــذلِـکَ نَفْعَلُ بِالْمُجْــرِمیـــنَ

(آری)ما این‌گونه بامجرمان رفتار می‌کنیم ●●● .۳۴ / صافّات

اِنّا کَفَیْناکَ الْمُسْتَهْـزِئیـنَ

ماشرّ استهزاکنندگان‌را ازتو دفع‌خواهیم‌کرد ●●● .۹۵ / حجر

اِنّا کُـلَّ شَـیْءٍ خَلَقْنـاهُ بِقَـدَرٍ

مـا هر چیـزی را به انـدازه آفریدیــــم ●●● .۴۹ / قمر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۱۷)

اِنّا کُنّا مِنْ‌قَبْلُ نَدْعُوهُ اِنَّهُ هُوَالْبَرُّالرَّحیمُ

ما از قبل خـدا را بـه عنوان نیکوکار و رحیم می‌خواندیم (و می‌شنـاختیم ●●●) .۲۸ / طور

اِنّا لَمّا طَغَا الْماءُ حَمَلْناکُـمْ فِی الْجارِیَةِ

مـا هنگامی که آب طغیـان کـرد ، شمـا را سـوار بـر کشتـی کردیــم ●●● .۱۱ / حاقّه

اِنّا لَمُغْــرَمُونَ

(بـه گـونــه‌ای کـه بگـــوییـد :) به راستـی مـا زیـان کرده‌ایــم ●●● .۶۶ / واقعه

اِنّا لَنَنْصُرُ رُسُلَنا وَ الَّذینَ امَنُوا فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ یَوْمَ یَقُومُ الْاَشْهادُ

مـا به‌طـور مسلـم رســولان خود و کسانـی را که ایمان آورده‌انـد، در زندگی دنیـا و روزی که گـواهان بـه پـا می‌خیـــزنـد ، یـاری می‌دهیــم ●●● .۵۱ / مؤمن

اِنّا مُـرْسِلُــوا النّـاقَـةِ فِتْنَـةً لَهُـمْ فَـارْتَقِبْهُـــمْ وَ اصْطَبِـــرْ

ما « ناقه » را برای آزمایـش آن‌ها می‌فرستیـم ، در انتظـار پایان‌کـار آن‌ها بـاش و صبر کن ●●● .۲۷ / قمر

اِنّا مُنْزِلُونَ عَلی اَهْلِ هذِهِ الْقَرْیَةِ رِجْزا مِنَ‌السَّماءِ بِما کانُوا یَفْسُقُونَ

ما بر اهل این شهر و آبـادی عذابی از آسمـان به خاطـر فسقشـان فرو خواهیـم ریخـت ●●● .۳۴ / عنکبوت

اِنّا مَکَّنّـا لَـهُ فِـی‌الْاَرْضِ وَ اتَیْنـاهُ مِـنْ کُـلِّ شَـیْءٍ سَبَبـا

ما به او در روی زمیـن قـدرت و حکومـت دادیم و اسبـاب هرچیز را در اختیـارش نهادیم ●●● .۸۴ / کهف

اِنّا نَحْـنُ نُحْیِی الْمَوْتـی وَ نَکْتُبُ ما قَدَّمُـوا وَ اثارَهُـمْ وَ کُـلَّ شَیْءٍ اَحْصَیْنـاهُ فی اِمـامٍ مُبیـنٍ

مـا مردگـان را زنـده می‌کنیـم و آن‌چـه را از پیش فرسـتاده‌انـد و تمام آثـار آن‌هـا را می‌نویسیــم و همـه چیـز را در «کتـــاب» احصـا کـرده‌ایـم ●●●.۱۲ / یس

اِنّا نَحْنُ نُحْیی وَ نُمیتُ وَ اِلَیْنَا الْمَصیرُ

مـاییـم کـه زنـده مـی‌کنیـــم و مـی‌میـرانیـم و بـازگشـت تنهـا بـه سـوی مـــا اســـت ●●● .۴۳ / ق

اِنّا نَحْــنُ نَـــرِثُ الْاَرْضَ وَ مَـنْ عَلَیْها وَ اِلَیْنــــا یُـرْجَعُــونَ

ما زمین و تمام کسانـی را که بر آن هستنـد به ارث می‌بریـم و همگی به‌سوی ما بازمی گردند ●●●.۴۰ / مریم

اِنّا نَحْنُ نَزَّلْنا الذِّکْرَ وَ اِنّا لَهُ لَحافِظُونَ

مـا قرآن را نـازل کردیـم و مـا به طور قطـع آن را پاسـداری می کنیم ●●● .۹ / حجر

اِنّا نَحْنُ نَزَّلْنـا عَلَیْـکَ الْقُرْاآنَ تَنْزیلاً

مسلمـا ما قرآن را بر تـو نـازل کردیم ●●● .۲۳ / انسان

اِنّا نَخافُ مِنْ رَبِّنا یَوْما عَبُوسا قَمْطَریرا

مـا از پروردگارمان خائفیـم ، در آن روز که عبـوس و شدیـد اسـت ●●● .۱۰ / انسان

(۱۱۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنّا نَطْمَـعُ اَنْ یَغْفِرَ لَنا رَبُّنـا خَطایانا اَنْ کُنّا اَوَّلَ الْمُؤْمِنینَ

مـا امیدواریم پروردگارمـان خطاهای ما را ببخشـد ، که ما نخستیـن ایمان آورندگان بودیم ●●●.۵۱ / شعراء

اِنّا هَـدَیْنـاهُ السَّبیلَ اِمّـا شـاکِـرا وَ اِمّـا کَفُـورا

مـا راه را بـه او نشان دادیـم ، خواه شاکـر باشـد (و پذیـرا گـردد) و یـا کفـران کنـد ●●● .۳ / انسان

اُنْظُرْ کَیْفَ ضَرَبُوا لَکَ الْاَمْثالَ فَضَلُّوا فَلا یَسْتَطیعُونَ سَبیلاً

بـبیـن چگـونـه برای تـو مثـل مـی‌زننـد و از همیـن‌رو گمـراه شـــدنـــد و قـدرت پیـــدا کـــردن راه (حـق) را نـدارنـد ●●●.۹ / فرقان، ۴۸ / اسراء

اُنْظُرْ کَیْـفَ فَضَّلْنـا بَعْضَهُـمْ عَلـی بَعْـضٍ وَ لَـلْاٰخِـرَةُ اَکْبَـرُ دَرَجـاتٍ وَ اَکْبَـرُ تَفْضیـلاً

بـبیـن چگـونـه بعضـــی را (در دنیـا بـه خـاطـر تلاششـــان) بر بعضـــی دیگر برتـری بخشـیده‌ایـم، درجـات آخـرت و برتری‌هایـش از ایـن‌هـم بیشتـر اســت ●●● .۲۱ / اسراء

اُنْظُرْ کَیْفَ کَذَبُوا عَلیاۤ اَنْفُسِهِمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ماکانُوا یَفْتَرُونَ

ببیـن چگونـه بـه خـودشـان (نیـز) دروغ می گـوینـد و آن‌چـه را بـه دروغ شـریـک خـــدا می‌پنـــداشتنـد از دســـت می‌دهنـــد ●●●.۲۴ / انعام

اُنْظُرْ کَیْفَ یَفْتَرُونَ عَلَی اللّهِ الْکَـذِبَ وَ کَفی بِـهِ اِثْما مُبینا

ببیـن چگونه بر خدا دروغ می‌بندنـد و همین گناه آشکـار، (برای مجـازات آنان) کافـی است ●●●.۵۰ / نساء

اِنَّکَ اِنْ تَذَرْهُمْ یُضِلُّـوا عِبادَکَ وَ لا یَلِـدوُا اِلّا فاجِرا کَفّارا

چراکـه اگـر آن‌هـــا را بگـذاری بنـدگـانـت را گمـــراه مـــی‌کننــد و جُــز نســـــــــــــــلـی فـاجـر و کـافـــر بـــه وجـود نمی‌آورند ●●●.۲۷ / نوح

اِنَّکَ کُنْتَ بِنا بَصیرا

چـرا کـــه تـــو همیشـه از حـــال مـــا آگـــاه بـــوده‌ای ●●● .۳۵ / طه

اِنَّکَ لاتُسْمِعُ الْمَوْتی وَ لاتُسْمِعُ الصُّمَ الدُّعاءَ اِذا وَلَّوْا مُدْبِرینَ

تو نمی‌توانی سخنت را به گوش مردگان برسانی و نمی‌توانی کران را هنگامی که روی برمی گردانند و پشت می کننـــد صدا کنـــی ●●●.۸۰ / نمل

اِنَّکَ لا تَهْـدی مَـنْ اَحْبَبْـتَ وَ لکِـنَّ اللّـهَ یَهْـدی مَـنْ یَشـــاءُ وَ هُـــوَ اَعْلَـمُ بِالْمُهْتَـدیـنَ

تـو نمی‌توانـی کسـی را کـه دوسـت داری، هــدایـت کنـی، ولـی خـداونـد هـرکـس را کـه بخواهـد، هدایـت می کنـد و

او از هدایــت‌یافتگان آگاه‌تر است ●●● .۵۶ / قصص

اِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلینَ

کــه تـــو قطعــــا از رســــولان (خـداونــد) هستـــی ●●●.۳ / یس

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۱۹)

اِنَّکَ مَیِّــتٌ وَ اِنَّهُــمْ مَیِّتُــونَ

تو می‌میری، آن‌هانیز خواهندمرد ●●● .۳۰ / زمر

اِنَّکُمْ لَتَـأْتُـونَ الـرِّجـالَ شَهْـوَةً مِـنْ دُونِ النِّســآءِ بَــلْ اَنْتُـــمْ قَــوْمٌ مُسْــرِفُــونَ

آیا شما از روی شهــوت به سراغ مـردان می‌روید، نه زنان؟ شما جمعیت تجاوزکاری هستید ●●● .۸۱ / اعراف

اِنَّکُمْ لَذائِقُوا الْعَــذابِ الاَلیمِ

اما شمــا (مستکبـران کــوردل) به طور مسلــم عــذاب دردنــاک (الهی) را خواهید چشید ●●● .۳۸ / صافّات

اِنَّکُمْ لَفــی قَــوْلٍ مُخْتَلِــفٍ

کــه شمـــا در گفتــاری مختلــف و گونــاگــون هستیـــد ●●● .۸ / ذاریات

اِنَّکُمْ وَ ماتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ حَصَبُ جَهَنَّمَ اَنْتُمْ لَها وارِدُونَ

شما و آن‌چه غیر از خــدا می‌پرستیــد هیزم جهنــم خواهیــد بود و همگــی در آن وارد می‌شوید ●●●.۹۸ / انبیاء

اِنَّما اِلهُکُـمُ اللّهُ الَّـذی لا اِلهَ اِلاّ هُـوَ وَسِعَ کُـلَّ شَیْءٍ عِلْما

معبود شما تنها خداوندی است که جـز او معبــودی نمی‌باشـد و علم او همه چیــز را فرا گرفته ●●●.۹۸ / طه

اِنَّما اَمْـرُهُ اذا اَرادَ شَیْئـا اَنْ یَقُـولَ لَهُ کُـنْ فَیَکُــــونُ

فرمــان او تنهــا ایــن اســت کــه هــر گــاه چیزی را اراده کنـد بــه او می‌گــویــد: «موجــود بــاش» آن نیز بـلافاصـله مــوجـــود می‌شـــود ●●●.۸۲ / یس

اِنَّما اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُـدَ رَبَّ هــذِهِ الْبَلْـدَةِ الَّذی حَرَّمَها وَ لَهُ کُلُّ شَیْءٍ وَ اُمِرْتُ اَنْ اَکُونَ مِنَ الْمُسْلِمینَ

(بگو) من مأمورم پروردگار این شهـر (مقدس مکه) را عبادت کنم همان کســی که این شهر را حرمت بخشیده و همـه چیز از آن او اســت و من مأمورم که از مسلمین باشم ●●● .۹۱ / نمل

اِنَّما اَمْوالُکُـمْ وَ اَوْلادُکُمْ فِتْنَـةٌ وَ اللّهُ عِنْـدَهُ اَجْرٌ عَظیمٌ

امــوال و فرزندانتــان وسیلـه آزمایـش شما هستنــد و اجــر و پاداش عظیــم نزد خدا است ●●● .۱۵ / تغابن

اِنَّما اَنْـتَ مُنْـذِرُ مَــنْ یَخْشیهــا

کار تـو فقـط انـذار کردن کسانی اســت که از آن می‌ترسنــد ●●● .۴۵ / نازعات

اِنَّمـا تَعْبُدوُنَ مِنْ دوُنِ اللّهِ اَوْثانـا وَ تَخْلُقوُنَ اِفْکـا اِنَّ الَّذینَ تَعْبُدوُنَ مِنْ دوُنِ اللّهِ لا ـ یَمْلِکوُنَ لَکُمْ رِزْقـا فَابْتَغُوا عِنْدَاللّهِ الرِّزْقَ وَاعْبُدوُهُ وَاشْکُروُالَهُ اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ

شما غیر از خـدا فقط بت‌ها (قطعات سنـگ و چوبی) را می‌پرستیـد و دروغ‌هایی به هم می‌بافیـد ، کسانی را که غیر از خـدا پرستش می‌کنید ، مالک رزق شـما نیستند ، روزی را نزد خدا بطلبید و او را پرسـتش کنید و شکر او را بـه‌جـــا آوریـد کـه بـه ســـوی او بـــازمی‌گـــردیـــد ●●● .۱۷ / عنکبوت

(۱۲۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّما تُنْـذِرُ مَـنِ اتَّبَـعَ الـذِّکْـرَ وَ خَشِـیَ الرَّحْمـنَ بِالْغَیْـبِ فَبَشِّـرْهُ بِمَغْفِـرَةٍ وَ اَجْـرٍ کَریـمٍ

تو تنها کسی را انذار می‌کنی که از این یادآوری الهی پیروی کند و از خداوند رحمن در پنهان بترسد، چنین کسی را به آمرزش و پاداش پرارزش بشارت ده ●●● ۱۱. / یس

اِنَّما تُوعَدوُنَ لَصادِقٌ

(آری سوگند به همه این‌ها) که آنچه به شما وعده داده شده قطعا راست است ●●● ۵. / ذاریات

اِنَّما تُوعَدوُنَ لَواقِعٌ

که آنچه به شما (درباره قیامت) وعده داده می‌شود ، به وقوع می‌پیوندد ●●● ۷. / مرسلات

اِنَّما جَزآءُ الَّذينَ يُحارِبُونَ اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ يَسْعَوْنَ فِي الاْرْضِ فَسادا اَنْ يُقَتَّلُوا اَوْ يُصَلَّبُوا اَوْ تُقَطَّعَ اَيْديهِمْ وَ اَرْجُلُهُمْ مِنْ خِلافٍ اَوْ يُنْفَوْا مِنَ الاْرْضِ ذلِکَ لَهُمْ خِزْيٌ فِي الدُّنْيا وَ لَهُمْ فِي الاْخِرَةِعَذابٌ عَظيمٌ

کیفر آن‌ها که با خدا و پیامبر به جنگ برمی‌خیزند و در روی زمین دست به فساد می‌زنند (و با تهدید به اسلحه به‌جان و مال و ناموس‌مردم حمله می‌برند) این‌است‌که اعدام‌شوند یا به دار آویخته گردند یا (چهار انگشت از) دست‌راست و پای‌چپ‌آن‌هابریده شود و یا ازسرزمین‌خود تبعید گردند،این‌رسوایی‌آن‌هادردنیاست و در آخرت مجازات بزرگی دارند ●●● ۳۳. / مائده

اِنَّما جُعِلَ السَّبْتُ عَلَى الَّذينَ اخْتَلَفُوا فيهِ وَ اِنَّ رَبَّکَ لَيَحْکُمُ بَيْنَهُمْ يَوْمَ الْقِيمَةِ فيما کانُوا فيهِ يَخْتَلِفُونَ

شنبه (و تحریم‌های روز شنبه) به عنوان یک مجازات بود که در آن هم اختلاف کردند و پروردگارت روز قیامت در میان آن‌ها در آنچه اختلاف کردند داوری می‌کند ●●● ۱۲۴. / نحل

اِنَّما حَرَّمَ عَلَيْکُمُ الْمَيْتَةَوَالدَّمَ وَلَحْمَ الْخِنْزيرِ وَمااُهِلَّ بِهِ لِغَيْرِاللّهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَباغٍ وَ لاعادٍفَلااِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحيمٌ

خداوند تنها (گوشت) مردار و خون و گوشت خوک و آنچه نام غیر خدا به هنگام ذبح بر آن گفته شود، حرام کرده است، (ولی) آن‌کس که مجبور شود، (در موقع ضرورت برای حفظ جان خود از آن بخورد) در صورتی که ستمگر و متجاوز نباشد، گناهی بر او نیست، خداوند بخشنده و مهربان است ●●●۱۷۳. / بقره، ۱۱۵ / نحل

اِنَّما ذلِکُمُ الشَّيْطانُ يُخَوِّفُ اَوْلِياءَهُ فَلا تَخافُوهُمْ وَ خافُونِ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنينَ

این‌فقط شیطان‌است‌که پیروان‌خودرا (با سخنان و شایعات بی‌اساس،) می‌ترساند. از آن‌ها نترسید و تنها از من بترسید اگر ایمان دارید ●●●۱۷۵. / آل عمران

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۲۱)

اِنَّما سُلْطانُهُ عَلَى الَّذينَ يَتَوَلَّوْنَهُ وَ الَّذينَ هُمْ بِهِ مُشْرِکُونَ

تنها تسلط او بر کسانی است که او را به سرپرستی خود برگزیده‌اند و آن‌ها که نسبت به او شرک می‌ورزند (و فرمانش را به جای فرمان خدا لازم‌الاجرا می‌دانند ●●●).۱۰۰ / نحل

اِنَّما قَوْلُنا لِشَيْءٍ اِذا اَرَدْناهُ اَنْ نَقُولَ لَهُ کُنْ فَيَکُونُ

(معاد برای ما مشکل نیست چراکه) هنگامی که چیزی را اراده می‌کنیم فقط به آن می‌گوییم موجود باش ، بلافاصله موجود می‌شود ●●● ۴۰. / نحل

اِنَّما کانَ قَوْلَ الْمُؤْمِنينَ اِذا دُعُوا اِلَى اللّهِ وَ رَسُولِهِ لِيَحْکُمَ بَيْنَهُمْ اَنْ يَقُولُوا سَمِعْنا وَ اَطَعْنا وَ اُولئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

مؤمنان هنگامی که به سوی خدا و رسولش دعوت شوند تا میان آنان داوری کند، سخنشان تنها این است که می‌گویند : شنیدیم و اطاعت کردیم و این‌ها همان رستگاران واقعی هستند ●●● ۵۱. / نور

اِنَّما مَثَلُ الْحَيوةِ الدُّنْيا کَماءٍ اَنْزَلْناهُ مِنَ السَّماءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَباتُ الاْرْضِ مِمّا يَأْکُلُ النّاسُ وَ الاْنْعامُ حَتّى اِذا اَخَذَتِ الاْرْضُ زُخْرُفَها وَ ازَّيَّنَتْ وَ ظَنَّ اَهْلُها اَنَّهُمْ قادِرُونَ عَلَيْها اَتيها اَمْرُنا لَيْلاً اَوْ نَهارا فَجَعَلْناها حَصيدا کَاَنْ لَمْ تَغْنَ بِالاْمْسِ کَذلِکَ نُفَصِّلُ

الْایـاتِ لِقَـوْمٍ یَتَفَکَّـرُونَ

زنـدگی دنیا هماننـد آبی است که از آسمان نازل کرده‌ایم که بر اثر آن گیاهان گوناگون که مردم و چهارپایان از آن می‌خورنـد ، می‌رویـد تـا زمـانی که روی زمین زیبـایی خود را (از آن) گرفته و تزیین می گردد و اهل آن مطمئن می‌شونـد که می‌تواننـد از آن بهره‌منـد گردنـد (ناگهـان) فرمـان مـا شب‌هنگـام یـا در روز (برای نـابودی آن) فرا می‌رسـد (سـرما یـا صاعقه‌ای را بر آن مسلط می‌سازیم) و آن‌چنـان آن را درو می کنیـم که (گـویی) هرگز نبـوده اسـت ، این چنیـن آیـات خـود را برای گروهـی که تفکر می کننـد ، شـرح می‌دهیـم ●●● .۲۴ / یونس

إِنَّما نُطْعِمُکُمْ لِوَجْهِ اللّهِ لانُریدُ مِنْکُمْ جَزاءً وَلاشُکُورا

(و می گوینـد :) ما شما را برای خدا اطعام می کنیـم و هیچ پاداش و تشکری از شما نمی‌خواهیم ●●●.۹ / انسان

إِنَّما وَلِیُّکُمُ اللّهُ وَ رَسُولُهُ وَ الَّذینَ امَنُوا الَّذینَ یُقیمُونَ الصَّلوةَ وَ یُؤْتُـونَ الزَّکـوةَ وَ هُـمْ راکِعُونَ

سرپرست و رهبر شـما تنهـا خـدا است و پیـامبر او و آن‌هـا که ایمـان آورده‌انـد و نمـاز را برپـا می‌دارنـد و در حـال رکـوع زکـات می‌پردازند ●●●.۵۵ / مائده

إِنَّما یَـأْمُـرُکُـمْ بِـالسُّوءِ وَ الْفَحْشـاءِ وَ اَنْ تَقُـولُـوا عَلَی‌اللّـهِ مـا لا تَعْلَمُـــونَ

او شـما را فقـط به بـدی‌ها و انحرافـات فرمان می‌دهـد (و نیز دسـتـور می‌دهـد) آن‌چه را که نمی‌دانیـد ، بـه خـدا نسبت دهید ●●●.۱۶۹ / بقره

(۱۲۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

إِنَّما یُریدُ الشَّیْطنُ اَنْ یُوقِعَ بَیْنَکُمُ الْعَدوَةَ وَ الْبَغْضاءَ فِی الْخَمْرِ وَ الْمَیْسِرِ وَ یَصُدَّکُمْ عَنْ ذِکْرِاللّهِ وَ عَنِ الصَّلـوةِ فَهَلْ اَنْتُمْ مُنْتَهُونَ

شیطـان می‌خواهد در میان شـما به وسیله شـراب و قمار عداوت ایجاد کند و شـما را از ذکر خدا و از نماز بازدارد آیـا (با این‌همه زیـان و فسـاد و بـا ایـن نهـی اکیـد) خـودداری خواهیـد کـرد ●●●؟۹۱ / مائده

إِنَّما یَسْتَئْذِنُـکَ الَّذینَ لا یُؤْمِنُـونَ بِاللّهِ وَ الْیَـوْمِ الْاخِرِ وَارْتابَـتْ قُلُوبُهُمْ فَهُمْ فی رَیْبِهِمْ یَتَرَدَّدُونَ

تنها کسانی از تو اجازه می گیرنـد که ایمان به خدا و روز جزا ندارند و دل‌هایشان آمیخته با شک و تردید است، لذا آن‌ها در تردید خود سرگردانند ●●● .۴۵ / توبه

إِنَّما یَسْتَجیبُ الَّذینَ یَسْمَعُونَ وَ الْمَوْتی یَبْعَثُهُمُ اللّهُ ثُمَّ اِلَیْهِ یُرْجَعُونَ

تنهـا کسـانـی اجابـت (دعـوت تـو) می کننـد کـه گـوش شـنوا دارنـد، امـا مردگـان (و آن‌هـا که روح انسانی را از دسـت داده‌انـد ایمـان نمـی‌آورنـد و) خـدا آن‌هـا را (در قیـامـت) مبعـوث می کنـد سپس بـه سـوی او بـازمـی گـردنـد ●●● .۳۶ / انعام

إِنَّما یَعْمُرُ مَسجِدَاللّهِ مَنْ ءامَنَ بِاللّهِ وَالْیَوْمِ الْاخِرِ وَ اَقامَ الصَّلوةَ وَ ءاتَی الزَّکوةَ وَ لَمْ یَخْشَ اِلَّااللّهَ فَعَسیآ اُولآئِکَ اَنْ یَکُونُـوا مِنَ الْمُهْتَدینَ

مساجـد الهی را تنها کسی آباد می کنـد که ایمان به خـدا و روز قیامت آورده و نماز را برپا دارد و زکات را بپردازد و از چیزی جز خدا نترسد، ممکن است چنین گروهی هدایت یابند ●●● .۱۸ / توبه

إِنَّما یَفْتَرِی الْکَذِبَ الَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ بِایاتِ اللّهِ وَ اُولئِکَ هُمُ الْکاذِبُونَ

تنها کسانی دروغ می گویند که ایمان به آیات خدا ندارند و دروغگویان واقعی آن‌ها هستند ●●● .۱۰۵ / نحل

إِنَّما یَنْهیکُمُ اللّهُ عَنِ الَّذینَ قاتَلُوکُمْ فِی الدّینِ وَاَخْرَجُوکُمْ مِنْ دِیارِکُمْ وَظاهَرُوا عَلی اِخْراجِکُمْ اَنْ تَوَلَّوْهُمْ وَمَنْ یَتَوَلَّهُمْ فَاُولئِکَ هُمُ الظّالِمُونَ

تنهـا شـمـا را از دوسـتـی کسانی نهـی می کند که در امر دیـن با شـما پیکـار کردند و شمـا را از خانه‌هایتـان بیرون راندند یا به بیرون رانـدن شـما کمـک کردنـد ، از این که بـا آن‌ها دوستی کنیـد و هرکس آن‌ها را دوست دارد، ظالم و ستمگر است ●●● .۹ /

ممتحنه

اِنَّما یُؤمِنُ بِایاتِنَاالَّذینَ اذا ذُکِّرُوا بِها خَرُّوا سُجَّدا وَ سَبَّحُوا بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ هُمْ لا یَسْتَکْبِرُونَ

تنها کسانی به آیات ما ایمان می‌آورند که هر وقت این آیات به آن‌ها یادآوری می‌شود به سجده می‌افتند و تسبیح و حمد پروردگارشان رابه جای می‌آورند و تکبر نمی‌کنند ●●● .۱۵ / سجده

اِنَّما التَّوْبَةُ عَلَی اللّهِ لِلَّذینَ یَعْمَلُونَ السُّوآءَ بِجَهالَةٍ ثُمَّ یَتُوبُونَ مِنْ قَریبٍ فَاُولآئِکَ یَتُوبُ اللّهُ عَلَیْهِمْ وَ کانَ اللّهُ عَلیما حَکیما

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۲۳)

پذیرش توبه از سوی خدا، تنها برای کسانی است که کار بدی را از روی جهالت انجام می‌دهند، سپس زود توبه می‌کنند. خداوند، توبه چنین اشخاصی را می‌پذیرد و خدا دانا و حکیم است ●●● .۱۷ / نساء

اِنَّما الْحَیوةُ الدُّنْیا لَعِبٌ وَ لَهْوٌ وَ اِنْ تُؤْمِنُوا وَ تَتَّقُوا یُؤْتِکُمْ اُجورَکُمْ وَ لا یَسْئَلْکُمْ اَمْوالَکُمْ

زندگی دنیا تنها بازی و سرگرمی است و اگر ایمان آورید و تقوا پیشه کنید ، پاداش‌های شما را به نحو کامل می‌دهد و (در برابر آن) چیزی از اموال شما نمی‌طلبد ●●● .۳۶ / محمّد

اِنَّما السَّبیلُ عَلَی الَّذینَ یَسْتَأْذِنُونَکَ وَ هُمْ اَغْنِیاآءُ رَضُوا بِاَنْ یَکُونُوا مَعَ الْخَوالِفِ وَ طَبَعَ اللّهُ عَلی قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لا یَعْلَمُونَ

راه‌مؤاخذه تنها به‌روی کسانی باز است که از تو اجازه می‌خواهند در حالی‌که بی‌نیازند (و امکانات کافی دارند) آن‌ها راضی شدند که با متخلفان بمانند و خداوند بر دل‌هایشان مُهر نهاده لذا چیزی نمی‌دانند ●●● .۹۳ / توبه

اِنَّما السَّبیلُ عَلَی الَّذینَ یَظْلِمُونَ النّاسَ وَ یَبْغُونَ فِی الْاَرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ اوُلئِکَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

ایراد و مجازات بر کسانی است که به مردم ستم می‌کنند و در زمین به ناحق ظلم روا می‌دارند. برای آن‌ها عذاب دردناکی است ●●●. ۴۲ / شوری

اِنَّما الصَّدَقاتُ لِلْفُقَراآءِ وَ الْمَساکینِ وَ الْعامِلینَ عَلَیْها وَ الْمُؤَلَّفَةِ قُلُوبُهُمْ وَ فِی الرِّقابِ وَ الْغارِمینَ وَ فی سَبیلِ اللّهِ وَابْنِ السَّبیلِ فَریضَةً مِنَ اللّهِ وَ اللّهُ عَلیمٌ حَکیمٌ

زکات مخصوص فقراء و مساکین و کارکنانی است که برای (جمع‌آوری) آن کار می‌کنند، و کسانی که برای جلب محبتشان اقدام می‌شود ، و برای (آزادی) بردگان ، و بدهکاران ، و در راه (تقویت آیین) خدا ، و واماندگان در راه ، این یک فریضه (مهم) الهی است و خداوند دانا و حکیم است ●●● .۶۰ / توبه

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ اِخْوَةٌ فَاَصْلِحُوا بَیْنَ اَخَوَیْکُمْ وَ اتَّقُوااللّهَ لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

مؤمنان برادر یکدگرند ، بنابراین میان دو برادر خود صلح برقرار سازید و تقوای الهی پیشه کنید تا مشمول رحمت او شوید ●●●.۱۰ / حجرات

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذینَ اذا ذُکِرَ اللّهُ وَجِلَتْ قُلُوبُهُمْ وَ اذا تُلِیَتْ عَلَیْهِمْ ءایتُهُ زادَتْهُمْ ایمنا وَ عَلی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُونَ

مؤمنان تنها کسانی هستند که هر وقت نام خدا برده شود دل‌هاشان ترسان می‌گردد و هنگامی که آیات او بر آن‌ها خوانده می‌شود ایمانشان افزون می‌گردد و تنها بر پروردگارشان توکل دارند ●●● .۲ / انفال

اِنَّمَا الْمُؤْمِنُونَ الَّذینَ امَنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِه ثُمَّ لَمْ یَرْتابُوا وَ جاهَدُوا بِاَمْوالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ فی سَبیلِ اللّهِاوُلئِکَ‌هُمُ‌الصّادِقوُنَ

مؤمنان‌واقعی‌تنهاکسانی‌هستندکه‌به‌خدا و رسولش‌ایمان‌آورده‌اند، سپس‌هرگزشک و تردیدی‌به‌خودراه‌نداده و با اموال و جان‌های‌خود در راه خدا جهاد کرده‌اند ، آن‌ها راستگویانند ●●● .۱۵ / حجرات

(۱۲۴) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّما الْمُؤْمِنُونَ الَّذینَ امَنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ اِذا کانُوا مَعَهُ عَلی اَمْرٍ جامِعٍ لَمْ یَذْهَبُوا حَتّی یَسْتَأْذِنُوهُ اِنَّ الَّذینَ یَسْتَأْذِنُونَکَ اوُلئِکَ الَّذینَ

يُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ فَاِذَا اسْتَأْذَنُوكَ لِبَعْضِ شَأْنِهِمْ فَأْذَنْ لِمَنْ شِئْتَ مِنْهُمْ وَاسْتَغْفِرْ لَهُمُاللّهَ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحيمٌ

مؤمنان واقعی کسانی هستند که ایمان به خدا و رسولش آورده‌اند و هنگامی که در کار مهمی با او باشند ، بدون اجازه او به جایی نمی‌روند، کسانی که از تو اجازه می‌گیرند، آن‌ها به‌راستی ایمان به‌خدا و پیامبرش آورده‌اند، در این صورت هرگاه از تو برای بعضی از کارهای مهم خود اجازه بخواهند ، هرکس از آن‌ها را می‌خواهی (و صلاح می‌بینی) اجازه ده و برای آن‌ها استغفار کن که خداوند غفور و رحیم است ●●● .۶۲ / نور

اِنَّمَا النَّجْوى مِنَ الشَّيْطانِ لِيَحْزُنَ الَّذينَ امَنُوا وَ لَيْسَ بِضارِّهِمْ شَيْئا اِلاّ بِاِذْنِ اللّهِ وَ عَلَى اللّهِ فَلْيَتَوَكَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

نجوی تنها ازناحیه شیطان است، می‌خواهد با آن، مؤمنان غمگین شوند، ولی‌نمی‌تواند ضرری‌به‌آن‌هابرساند جز به‌فرمان‌خداوند، بنابراین‌مؤمنان‌باید‌تنهابرخداوند توکل کنند ●●● .۱۰ / مجادله

اِنَّمَا النَّسيآءُ زِيادَةٌ فِى الْكُفْرِ يُضَلُّ بِهِ الَّذينَ كَفَرُوا يُحِلُّونَهُ عاما وَ يُحَرِّمُونَهُ عاما لِيُواطِئُوا عِدَّةَ ما حَرَّمَ اللّهُ فَيُحِلُّوا ما حَرَّمَ اللّهُ زُيِّنَ لَهُمْ سُوآءُ اَعْملِهِمْ وَ اللّهُ لا يَهْدِى الْقَوْمَ الْكفِرينَ

نَسیء (جابجا کردن و تأخیر ماه‌های حرام) افزایشی در کفر (مشرکان) است که به‌واسطه آن کافران گمراه می‌شوند. یک سال آن را حلال و سال دیگر آن را تحریم می‌کنند تا مطابق تعداد ماه‌هایی که خداوند تحریم کرده بشود (و عدد چهار به پندارشان تکمیل گردد) و از این راه آن‌چه را که خدا حرام کرده حلال بشمرند ، اعمال زشتشان در نظرشان زیبا جلوه داده شده و خداوند جمعیت کافران را هدایت نمی‌کند ●●●.۳۷ / توبه

اِنَّنى اَنَا اللّهُ لا اِلهَ اِلاّ اَنَا فَاعْبُدْنى وَ اَقِمِالصَّلوةَ لِذِكْرى

من اللّه هستم ، معبودی جز من نیست ، مرا پرستش کن و نماز را برای یاد من بپادار ●●● .۱۴ / طه

اِنَّها تَرْمى بِشَرَرٍ كَالْقَصْرِ

جرقه‌هایی از خود پرتاب می‌کند ، مانند یک کاخ ●●● .۳۲ / مرسلات

اِنَّها ساءَتْ مُسْتَقَرّا وَ مُقاما

آن بدجایگاه و بدمحل اقامتی است ●●● .۶۶ / فرقان

اِنَّها شَجَرَةٌ تَخْرُجُ فى اَصْلِ الْجَحيمِ

درختی است که از قعر جهنّم می‌روید ●●● .۶۴ / صافّات

اِنَّها لَاِحْدَى الْكُبَرِ

که آن (حوادث هولناک قیامت) از مسایل مهم است ●●●.۳۵ / مدّثر

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۲۵)

اِنَّها عَلَيْهِمْ مُؤْصَدَةٌ

این آتش بر آنها به‌صورت دربسته است ●●● .۸ / همزه

اِنَّهُ ظَنَّ اَنْ لَنْ يَحُورَ

او گمان می‌کرد هرگز بازگشت نمی‌کند ●●● .۱۴ / انشقاق

اِنَّهُ عَلى رَجْعِهِ لَقادِرٌ

(کسی که‌اوراازچنین موجود ناچیزی آفرید)، می‌تواند‌او راباز‌گرداند ●●● .۸ / طارق

اِنَّهُ فَكَّرَ وَ قَدَّرَ

او (برای مبارزه با قرآن) اندیشه کرد و مطلب را آماده ساخت ●●● .۱۸ / مدّثر

اِنَّهُ کانَ فَریقٌ مِنْ عِبادی یَقُولُونَ رَبَّنا امَنّا فَاغْفِرْ لَنا وَ ارْحَمْنا وَ اَنْتَ خَیْرُ الرّاحِمینَ

(فراموش کرده‌اید) گروهی از بندگان من می گفتند: پروردگارا ! ما ایمان آوردیم ، ما را ببخش و بر ما رحم کن و تو بهترین رحم‌کنندگانی ●●● .۱۰۹ / مؤمنون

اِنَّهُ کانَ فی اَهْلِهِ مَسْرُورا

او در میان خانواده‌اش پیوسته (از کفر و گناه خود) مسرور بود ●●●.۱۳ / انشقاق

اِنَّهُ کانَ لا یُؤْمِنُ بِاللّهِ الْعَظیمِ

چراکه او هرگز به خداوند بزرگ ایمان نمی‌آورد ●●● .۳۳ / حاقّه

اِنَّهُ لَقُرْآنٌ کَریمٌ

که آن قرآن کریمی است ●●● .۷۷ / واقعه

اِنَّهُ لَقَوْلُ رَسُولٍ کَریمٍ

که (این) قرآن کلام فرستاده بزرگواری است (جبرئیل امین ●●●) .۱۹ / تکویر، ۴۰ / حاقّه

اِنَّهُ لَقَوْلٌ فَصْلٌ

که این یک سخن‌حق است ●●● .۱۳ / طارق

اِنَّهُ لَیْسَ لَهُ سُلْطانٌ عَلَی الَّذینَ امَنُوا وَ عَلی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُونَ

چرا که او تسلطی بر کسانی که ایمان دارند و بر پروردگارشان توکّل می‌کنند ندارند ●●● .۹۹ / نحل

اِنَّهُ مَنْ یَأْتِ رَبَّهُ مُجْرِمافَاِنَّ لَهُ جَهَنَّمَ لایَمُوتُ فیها وَ لایَحْیی

هرکس مجرم در محضر پروردگارش حاضر شود، آتش دوزخ برای او است، که نه در آن می‌میرد و نه زنده می‌شود ●●● .۷۴ / طه

(۱۲۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنَّهُ مِنْ سُلَیمنَ وَ اِنَّهُ بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحیم

این نامه از سلیمان است و چنین می‌باشد : به نام خداوند بخشنده مهربان ●●● ... .۳۰ / نمل

اِنَّهُ مِنْ عِبادِنَا الْمُؤْمِنینَ

چرا که او از بندگان با ایمان ما بود ●●● .۸۱، ۱۱۱، ۱۳۲ / صافّات

اِنَّهُ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

او است خدای شنوا و دانا ●●● .۲۲۰ / شعراء

اِنَّهُ هُوَ یُبْدِیءُ وَ یُعیدُ

اوست که آفرینش‌را آغازمی کند و اوست که بازمی گرداند ●●●.۱۳ / بروج

اِنَّهُ یَعْلَمُ الْجَهْرَ مِنَ الْقَوْلِ وَ یَعْلَمُ ما تَکْتُمُونَ

او سخنان آشکار را می‌داند و آنچه را کتمان می‌کنید (نیز) می‌داند (و چیزی بر او مخفی نیست ●●●).۱۱۰ / انبیاء

اِنَّهُما مِنْ عِبادِنَاالْمُؤْمِنینَ

آن‌ها از بندگان مؤمن ما بودند ●●● .۱۲۲ / صافّات

اِنَّهُمْ اَلْفَوْا اباءَهُمْ ضالّینَ

چـراکـه آن‌هـا پـــدران خـــود را گمـراه یافتنــد ●●● .۶۹ / صافّات

اِنَّهُمْ اِنْ یَظْهَـرُوا عَلَیْکُـمْ یَـرْجُمُـوکُـمْ اَوْ یُعیـدُوکُـمْ فـی مِلَّتِهِـمْ وَ لَـنْ تُفْلِحُـوا اِذا اَبَـدا

چرا که اگر آن‌هـا از وضع شـما آگـاه شونـد سنگسارتان می‌کننـد ، یـا به آیین خویش شـما را باز می‌گرداننـد و در آن صـــورت هرگـز روز رستگـاری را نخواهیـد دیـــد ●●● .۲۰ / کهف

اِنَّهُمْ عَـــنِ السَّمْـعِ لَمَعْزُولُـــــونَ

آن‌ها از استراق‌سمع (و شنیدن‌اخبار آسمان‌ها) برکنارند ●●● .۲۲ / شعراء

اِنَّهُمْ کـانُـوا قَبْـلَ ذلِـکَ مُتْـرَفیـــــنَ

آن‌ها پیش‌ازاین در عالم‌دنیا، مست‌و مغرور نعمت بودند ●●● .۴۵ / واقعه

اِنَّهُمْ کانُـوا اِذا قیـلَ لَهُـمْ لا اِلهَ اِلاَّ اللّهُ یَسْتَکْبِروُنَ

چـرا کـــه وقتـی بـه آن‌هـا « لا الـه الاّ اللّه » گفتـه مـی‌شـــد ، استکبـــار مـــی‌کـــردنـــد ●●● .۳۵ / صافّات

اِنَّهُمْ کـانُـــوا لا یَـرْجُونَ حِسـابـا

چـرا کـــه امیـــدی بـــه حســـاب نـــداشتنـــد ●●● .۲۷ / نبأ

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۲۷)

اِنَّهُمْ لَنْ یُغْنُـوا عَنْکَ مِنَ اللّهِ شَیْئا وَ اِنَّ الظّالِمیـنَ بَعْضُهُـمْ اَوْلِیاءُ بَعْضٍ وَ اللّـهُ وَلِیُّ الْمُتَّقیـنَ

آن‌ها هرگز نمی‌تواننـد تو را در برابر خداونـد، بی‌نیاز کننـد و از عـذابش برهانند و ظالمان، یار و یاور یکدیگرند ، اما خداوند یار و یاور پرهیزکاران است ●●● .۱۹ / جاثیه

اِنَّهُمْ لَهُـمُ الْمَنْصُـــورُونَ

کـه آن‌هــا یــاری می‌شـــونـد ●●● .۱۷۲ / صافّات

اِنَّهُمْ یَـــرَوْنَـهُ بَعیـدا

زیـرا آن‌ها آن روز را دور می‌بیننـد ●●● .۶ / معارج

اِنَّهُمْ یَکیـدوُنَ کَیْـدا

آن‌هـا پیوستـــه حیلـه می‌کننـد ●●● .۱۵ / طارق

اِنّی اَخافُ عَلَیْکُمْ عَذابَ یَـوْمٍ عَظیمٍ

(اگر کفران کنید) من بر شما از عذاب روز بزرگ می‌ترسم ●●● .۱۳۵ / شعراء

اِنّی اِذا لَفـــی ضَــــــلالٍ مُبیـــنٍ

اگـر چنین کنم، من در گمراهـی آشکـــاری خواهــم بود ●●●.۲۴ / یس

اِنّی اُریـدُ اَنْ تَبُـوآءَ بِاِثْمـی وَ اِثْمِـکَ فَتَکُونَ مِـنْ اَصْحـابِ النّـارِ وَ ذلِـکَ جَـزاءُ الظّالِمیـنَ

مـن می‌خـواهم بـا گنـاه مـن و خـودت (از ایـن عمـل) بـازگـردی (و بـار هر دو را بـدوش کشـی) و از دوزخیـــان گـــردی و همیــن است ســـزای ستمکـــاران ●●● .۲۹ / مائده

اِنّی امَنْـتُ بِرَبِّکُـمْ فَاسْمَعُـونِ

(به همیـن دلیـل) من به پروردگـارتـان ایمـان آوردم، بــه سخنـــان مــن گـــوش فرا دهیـــد ●●●.۲۵ / یس

اِنّی اَنَا رَبُّکَ فَاخْلَعْ نَعْلَیْکَ اِنَّکَ بِالْوادِ الْمُقَدَّسِ طُوًی

مــن پروردگار توأم ، کفشهایـت را بیـرون آر که تو در سرزمیــن مقــدس « طُـوی » هستـی ●●● .۱۲ / طه

اِنّی تَوَکَّلْتُ عَلَی اللّهِ رَبّی وَ رَبِّکَمْ ما مِنْ دابَّـةٍ اِلاّ هُوَ ءاخِذٌ بِناصِیَتِهاآ اِنَّ رَبّی عَلی صِراطٍ مُسْتَقیم

چـرا که مـن توکـل بر اللّه کـه پروردگـار من و شـمـا است کرده‌ام، هیـچ جنبنده‌ای نیست مگـر این‌کـه او بر وی تسلط دارد (اما سلطه‌ای توأم با عدالت چراکه) پروردگار من بر صراط مستقیم است ●●● .۵۶ / هود

اِنّی جَزَیْتُهُمُ الْیَـوْمَ بِما صَبَــروُا اَنَّهُمْ هُـمُ الْفائِزوُنَ

ولی من امروز آنـان را به‌خاطر صبــر و استقامتشــان پاداش دادم، آن‌ها پیروز و رستگارند ●●●.۱۱۱ / مؤمنون

اِنّی ظَنَنْـــتُ اَنّی مُــلاقٍ حِسابِیَهْ

مـن یقین داشتم کـه (قیـامتـی در کــــار اســت و) مـن بـه حسـاب اعمالـم می‌رسـم ●●● .۲۰ / حاقّه

(۱۲۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اِنّی لَکُــمْ رَسُـولٌ اَمیـــنٌ

من برای شما رسول امینـی هستـم ●●● .۱۰۷، ۱۲۵، ۱۴۳، ۱۶۲، ۱۷۸ / شعراء

اِنّی وَجَـــدْتُ امْــرَاَةً تَمْلِکُهُـــمْ وَ اُوتِیَـــتْ مِـــنْ کُــلِّ شَــیْءٍ وَ لَهـا عَـرْشٌ عَظیـــمٌ

مـن زنـی را دیـدم کـه بـر آن‌هـا حکـومـت می‌کنـد و همـه‌چیز در اختیــار داشـــت (مخصــوصـا) تخت عظیمی دارد ●●●.۲۳ / نمل

اِنّی وَجَّهْـتُ وَجْهِـیَ لِلَّـذی فَطَـرَ السَّمـوتِ وَ الْاَرْضَ حَنیفـا وَ مـا اَنـا مِـنَ الْمُشْرِکیـنَ

مـــن روی خـود را بـه ســـوی کســـی کـردم کـه آســمان‌هـا و زمیـن را آفریـده مـن در ایمـان خـود خالصـــم و از مشرکـــان‌نیستــم ●●●.۷۹ / انعام

اَنّی لَهُــمُ الذِّکْــری وَ قَـدْ جاءَهُــمْ رَسُــولٌ مُبیـــنٌ

چگونه و ازکجامتذکرمی‌شوندبا این‌که رسول آشکار (بامعجزات و منطق‌روشن)به‌سراغ‌آن‌ها آمد ●●●.۱۳ / دخان

اَوَ ابـاؤُنَـــاالْاَوَّلُـــــــونَ

یاپدران نخستین ما (بازمی‌گردند ●●●)؟۱۷ / صافّات، ۴۸ / واقعه

اَوَ اَمِنَ اَهْـلُ الْقُریآ اَنْ یَأْتِیَهُمْ بَأْسُنـا ضُحًی وَ هُمْ یَلْعَبُونَ

آیا اهل آبادی‌هاازاین ایمنندکه عذاب ما روزبه‌سراغشان بیاید در حالی‌که سرگرم بازی هستند ●●●؟۹۸ / اعراف

اَوَ عَجِبْتُـمْ اَنْ جاآءَکُـمْ ذِکْرٌ مِـنْ رَبِّکُـمْ عَلی رَجُـلٍ مِنْکُـمْ لِیُنْـذِرَکُمْ وَ لِتَتَّقُوا وَ لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

آیـا تعجـب کرده‌ایـد کـه دسـتور آگاه‌کننده پروردگارتـان به‌وسیلـه مردی از میـان شما به شمـا برسد ، تا (از عواقب اعمال خلاف) بیمتان دهـد و (در پرتـو این دسـتور) پرهیزگـاری پیشه کنیـد شایـد مشمـول رحمـت (الهـی) گردیـد ●●●.۶۳ / اعراف

اَوَ عَجِبْتُمْ اَنْجاآءَکُمْ ذِکْرٌ مِنْرَبِّکُمْ عَلیرَجُلٍمِنْکُمْلِیُنْذِرَکُمْ وَاذْکُرُوا اِذْجَعَلَکُمْ خُلَفاآءَ مِنْ بَعْدِ قَوْمِ نُوحٍ وَ زادَکُمْ فِیالْخَلْقِ بَصْطَةً فَاذْکُرُواآ الاآءَ اللّهِ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ

آیا تعجب کرده‌اید که دستور آگاه‌کننده پروردگارتان به‌وسیله مردی از میان شما به شما برسد تا (از مجازات الهی) بیمتـان دهـد و به یـاد آوریـد هنگامـی شـمـا را جانشینـان قـوم نـوح قرار داد و شمـا را از جهـت خلقـت گسترش داد (و بـه نیروی بدنی قـوی مجهـز ساخـت)، پس نعمت‌هـای خـدا را بـه یـاد آوریـد شایــد رستگـار شویـــد ●●●.۶۹ / اعراف

اَوَ کُلَّماعاهَدُوا عَهْدانَبَذَهُ فَریقٌ مِنْهُمْ بَلْ اَکْثَرُهُمْ لایُؤْمِنُونَ

و آیـا هربـار آن‌هـا(یهود)پیمانی(با خـدا و پیامبر)بستندجمعی آن را دور نیفکندنـد؟ (و با آن مخالفت نکردنـد؟) و بیشتــر آن‌ها

ایمـــان نمی‌آورند ●●● .۱۰۰ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۲۹)

اَوَ لا یَذْکُرُ الْاِنْسانُ اَنّا خَلَقْناهُ مِنْ قَبْلُ وَ لَمْ یَکُ شَیْئا

آیا انسـان به‌خاطـر نمـی‌آورد که ما او را پیش از این آفریدیـم، در حالی که چیـزی نبـود ●●● .۶۷ / مریم

اَوَ لا یَـرَوْنَ اَنَّهُـمْ یُفْتَنُـونَ فی کُـلِّ عامٍ مَـرَّةً اَوْ مَـرَّتَیْنِ ثُـمَّ لا یَتُـوبُـونَ وَ لا هُـمْ یَذَّکَّـرُونَ

آیا آن‌ها نمـی‌بیننـد که در هر سـال یـک یـا دو بـار آزمـایـش می‌شونـد ؟ باز توبـه نمی‌کننـد و متذکر هم نمی‌شونـد●●● . ۱۲۶ / توبه

اَوَ لا یَعْلَمُـونَ اَنَّ اللّهَ یَعْلَمُ ما یُسِرُّونَ وَ ما یُعْلِنُونَ

آیـا این‌هـا نمـی‌داننـد خـداونـــد از اســرار درون و بــرون آن‌هــا آگــاه اســت ●●● ؟ ۷۷ / بقره

اَوَ لَمّـا اَصابَتْکُمْ مُصیبَةٌ قَدْ اَصَبْتُمْ مِثْلَیْها قُلْتُمْ اَنّی هذا قُلْ هُوَ مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِکُمْ اِنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَـیْءٍ قَدیرٌ

آیا هنگامی که مصیبتی (در میدان جنگ اُحُد) به شما رسید، در حالی که دو برابر آن را (در میدان جنگ بدر بر دشمن) وارد ساخته بودید، گفتید : « این مصیبت از کجاست »؟ بگو : « از ناحیه خود شماست (که در میدان جنـگ اُحُـد با دسـتـور پیامبر مخالفـت کردیـد) خـداونـد بر هر چیـزی قـادر است. (و چنـانچه روش خـود را اصـــلاح کنیـد، در آینـده شـمـا را پیروز می‌کنـد ●●●)».۱۶۵ / آل عمران

اَوَ لَمْ یَتَفَکَّرُوا فی اَنْفُسِهِمْ ما خَلَقَ اللّهُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما اِلّا بِالْحَقِّ وَ اَجَلٍ مُسَمًّی وَ اِنَّ کَثیـرا مِـنَ النّـاسِ بِلِقـاءِ رَبِّهِـمْ لَکافِـــرُونَ

آیـا آن‌ها در دل خـود نیندیشیدند کـه خداونـد آسمان‌ها و زمیـن و آن‌چه را میـان آن‌دو است ، جز به حـق و برای زمـان معینی نیافریـده ، ولی بسیـاری از مـردم (رستاخیـز و) لقـای پروردگارشان را منکرند ●●● .۸ / روم

اَوَ لَـمْ یَتَفَکَّــرُوا مــا بِصـاحِبِهِمْ مِـنْ جِنَّـــةٍ اِنْ هُـــوَ اِلّا نَـذیـرٌ مُبیـنٌ

آیـا آن‌هـا فکر نکردنـد کـه همنشینشـــان (پیـامبر) هیـچ‌گـونه آثاری از جنون نـدارد (پـس چگــونـه چنیـن نسـبـت نـاروایــی بـه او مـی‌دهنــــد) او فقـط بیــم‌دهنـده آشــکـاری اســـت (کـــه مــردم را متـوجّـه مسـؤولیــت‌هایشـــان می‌ســـازد ●●●) .۱۸۴ / اعراف

اَوَ لَـمْ یَـرَ الْاِنْسـانُ اَنّـا خَلَقْنـاهُ مِـنْ نُطْفَـةٍ فَـاِذا هُـوَ خَصیـمٌ مُبیـنٌ

آیـا انسـان ندیـد (نمی‌دانـد) که مـا او را از نطفـه‌ای بی‌ارزش آفریدیـم و او (چنـان صاحـب قـدرت و شعور و نطق شد کـه) به مخاصمـه آشکـار برخاست ●●●.۷۷ / یس

اَوَ لَمْ یَرَالَّذینَ کَفَرُوا اَنَّ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ کانَتا رَتْقا فَفَتَقْناهُما وَ جَعَلْنا مِنَ الْماءِ کُلَّ شَیْءٍ حَیٍّ اَفَلا یُؤْمِنُونَ

آیـا کافران ندیدنـد که آسمان‌هـا و زمیـن به هم پیوستـه بودنـد و ما آن‌هـا را از یکدیگـر باز کردیـم ؟ و هـر چیـز زنـده‌ای را از آب قـــرار دادیـم ، آیـا ایمـان نمـــی‌آورنـد ●●● .۳۰ / انبیاء

(۱۳۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَوَ لَمْ یَرَوْ اِلَی الْاَرْضِ کَمْ اَنْبَتْنا فیها مِنْ کُلِّ زَوْجٍ کَریمٍ

آیـا آن‌ها بـه زمیـن نگـاه نکردنـد ، چـه انـدازه در آن از انـــواع گیاهــان آفریـدیـم ●●● .۷ / شعراء

اَوَ لَمْ یَـرَوْا اِلَـی الطَّیْـرِ فَوْقَهُـمْ صافّاتٍ وَ یَقْبِضْنَ ما یُمْسِکُهُنَّ اِلاَّ الرَّحْمنُ اِنَّهُ بِکُـلِّ شَیْءٍ بَصیـرٌ

آیا پرندگانـی را که بالای سرشـان گاه بال‌هـای خود را گسترده و گاه جمع می‌کنند ، نگاه نکردند ؟ جز خداونـد رحمـان کسی

آن‌ها را بر فراز آسمان نگه نمی‌دارد، چراکه او به هر چیز بیناست ●●● .۱۹ / ملك
اَوَ لَمْ یَرَوْا اِلی ماخَلَقَاللّهُ مِنْ شَیْءٍ یَتَفَیَّؤُا ظِلالُهُ عَنِ الْیَمینِ وَ الشَّمائِلِ سُجَّدا لِلّهِ وَ هُمْ داخِرُونَ
آیا آن‌ها مخلوقات خدا را ندیدند که چگونه سایه‌هایشان از راست و چپ حرکت دارند و با خضوع برای‌خدا سجده می‌کنند ●●● .۴۸ / نحل
اَوَ لَمْ یَرَوْا اَنّا نَسُوقُ الْماءَ اِلَی الاْرْضِ الْجُرُزِ فَنُخْرِجُ بِه زَرْعا تَأْكُلُ مِنْهُ اَنْعامُهُمْ وَ اَنْفُسُهُمْ اَفَلا یُبْصِرُونَ
آیا ندیدند که ما آب را به سوی زمین‌های خشك می‌رانیم و به وسیله آن زراعت‌هایی می‌رویانیم که هم چهارپایانشان از آن می‌خورند و هم خودشان تغذیه می‌کنند، آیا نمی‌بینند ●●● ؟۲۷ / سجده
اَوَ لَمْ یَرَوْا اَنّا جَعَلْنا حَرَما امِنا وَ یُتَخَطَّفُ النّاسُ مِنْ حَوْلِهِمْ اَفَبِالْباطِلِ یُؤْمِنُونَ وَ بِنِعْمَةِ اللّهِ یَكْفُرُونَ
آیاندیدندکه ماحرم‌امنی‌برای‌آن‌هاقرار دادیم، در حالی‌که مردم‌را دراطراف‌آن‌ها (در بیروناین‌حرم) می‌ربایند؟ آیا به باطل ایمان می‌آورند و نعمت خدا را کفران می‌کنند ●●● ؟۶۷ / عنکبوت
اَوَ لَمْ یَرَوْا اَنّا خَلَقْنا لَهُمْ مِمّا عَمِلَتْ اَیْدینا اَنْعاما فَهُمْ لَها مالِكُونَ
آیا آن‌ها ندیدند که از آنچه با قدرت خود به عمل آورده‌ایم ، چهارپایانی برای آن‌ها آفریدیم که آنان مالك آن هستند ●●●؟۷۱ / یس
اَوَ لَمْ یَرَوْا اَنّا نَأْتِی الاْرْضَ نَنْقُصُها مِنْ اَطْرافِها وَ اللّهُ یَحْكُمُ لا مُعَقِّبَ لِحُكْمِه وَ هُوَ سَریعُ الْحِسابِ
آیا ندیدند که ما پیوسته از اطراف (و جوانب) زمین کم می‌کنیم (جامعه‌ها ، تمدن‌ها و دانشمندان تدریجا از میان می‌روند) و خداوند حکومت می‌کند و هیچ‌کس را یارای جلوگیری یا رد احکام او نیست و او سریع الحساب است ●●● .۴۱ / رعد
اَوَ لَمْیَرَوْااَنَاللّهَالَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَالاْرْضَ قادِرٌعَلیاَنْیَخْلُقَمِثْلَهُمْ وَ جَعَلَلَهُمْاَجَلاً لارَیْبَفیهِ فَاَبَیالظّالِمُونَ اِلاّكُفُورا
آیا ندیدند خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفرید قادر است مثل آن‌ها را بیافریند (و به زندگی جدید بازشان گرداند) و برای آن‌ها سرآمدی قطعی قرارداد اما ظالمان جز کفر و انکار را پذیرا نیستند ●●● .۹۹ / اسراء
قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۳۱)
اَوَ لَمْیَرَوْااَنَاللّهَالَّذیخَلَقَالسَّمواتِ وَالاْرْضَ وَ لَمْیَعْیَبِخَلْقِهِنَبِقادِرٍعَلی اَنْیُحْیِیَالْمَوْتیبَلیاِنَّهُ عَلی كُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ
آیا آن‌ها نمی‌دانند خداوندی که آسمان‌ها و زمین را آفریده و از آفرینش آن‌ها ناتوان نشده ، قادر است مردگان را زنده کند ؟ آری او بر هرچیز تواناست ●●● .۳۳ / احقاف
اَوَ لَمْ یَرَوْا اَنَّ اللّهَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ وَ یَقْدِرُ اِنَّ فی ذلِكَ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ
آیاندیدندکه خداوندروزی‌را برای‌هرکس‌بخواهد، گسترده‌یاتنگ‌می‌سازد، در این‌نشانه‌هایی‌است برای جمعیتی که ایمان می‌آورند ●●●.۳۷ / روم
اَوَ لَمْ یَرَوْا كَیْفَ یُبْدِیءُ اللّهُ الْخَلْقَ ثُمَّ یُعیدُهُ اِنَّ ذلِكَ عَلَی اللّهِ یَسیرٌ
آیا آن‌ها ندیدند که چگونه خداوند آفرینش را آغاز می‌کند ، سپس بازمی‌گرداند؟ این کار برای خدا آسان است ●●●.۱۹ / عنکبوت
اَوَ لَمْ یَسیرُوا فِی الاْرْضِ فَیَنْظُرُوا كَیْفَ كانَ عاقِبَةُ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ كانُوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ اَثارُوا الاْرْضَ وَ عَمَرُوها اَكْثَرَ مِمّا عَمَرُوها وَ جاءَتْهُمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّناتِ فَما كانَ اللّهُ لِیَظْلِمَهُمْ وَ لكِنْ كانُوا اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُونَ
آیا در زمین سیر نکردند و ببینند عاقبت کسانی‌که قبل از آن‌ها بودند ، چگونه شد؟ آن‌ها نیرویی بیش از اینان داشتند و زمین را (برای زراعت و آبادی) دگرگون ساختند و بیش از آنچه اینان آباد کردند ، عمران نمودند و پیامبرانشان با دلایل روشن به

سراغشان آمدند (اما آن‌ها انکار کردند و کیفر خود را دیدند) خداوند هرگز به آن‌ها ستم نکرد ، آن‌ها به خودشان ستم می کردند ●●● .۹ / روم

اَوَ لَمْ یَسیرُوا فِی الْاَرْضِ فَیَنْظُرُوا کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الَّذینَ کانُوا مِنْ قَبْلِهِمْ کانُوا هُمْ اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ اثارا فِی الْاَرْضِ فَاَخَذَهُمُ اللّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَ ما کانَ لَهُمْ مِنَ اللّهِ مِنْ واق

آیا آن‌ها روی زمین سیر نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آنان بودند چگونه بود؟ آن‌ها از نظر قدرت و ایجادآثارمهمی در زمین‌از این‌ها برتربودند، ولی خداوند آن‌هارا به‌گناهانشان گرفت و در برابر عذاب او مدافعی‌نداشتند ●●● .۲۱ / مؤمن

اَوَ لَمْ یَسیرُوا فِی الْاَرْضِ فَیَنْظُرُوا کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ کانُوا اَشَدَّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَ ما کانَ اللّهُ لِیُعْجِزَهُ مِنْ شَیْءٍ فِی السَّمواتِ وَ لا فِی الْاَرْضِ اِنَّهُ کانَ عَلیما قَدیرا

آیا آن‌ها سیر در زمین نکردند تا ببینند عاقبت کسانی که پیش از آن‌ها بودند، چگونه شد؟ همان‌ها که از اینان قوی‌تر (و پرقدرت‌تر) بودند، نه چیزی در آسمان و نه چیزی در زمین از حوزه قدرت او بیرون نخواهد رفت، او دانا و تواناست ●●●.۴۴ / فاطر

(۱۳۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَوَ لَمْ یَعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ وَ یَقْدِرُ اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ

آیا آن‌ها ندانستند خداوند روزی را برای هرکس بخواهد گسترده یا تنگ می‌سازد ؟ در این ، آیات و نشانه‌هایی است برای گروهی که ایمان می‌آورند ●●● .۵۲ / زمر

اَوَ لَمْ یَکْفِهِمْ اَنّا اَنْزَلْنا عَلَیْکَ الْکِتابَ یُتْلی عَلَیْهِمْ اِنَّ فی ذلِکَ لَرَحْمَةً وَ ذِکْری لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ

آیا برای آن‌ها کافی نیست که این کتاب آسمانی را بر تو نازل کردیم که پیوسته بر آن‌ها تلاوت می‌شود ؟ در این ، رحمت و تذکری است برای کسانی که ایمان می‌آورند ●●● .۵۱ / عنکبوت

اَوَ لَمْ یَکُنْ لَهُمْ ایَةً اَنْ یَعْلَمَهُ عُلَمؤُا بَنی اِسْرائیلَ

آیا همین نشانه برای آن‌ها کافی نیست ، که علمای بنی‌اسرائیل به خوبی از آن آگاهند ●●● .۱۹۷ / شعراء

اَوَ لَمْ یَنْظُرُوا فی مَلَکُوتِ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ ما خَلَقَ اللّهُ مِنْ شَیْءٍ وَ اَنْ عَسی اَنْ یَکُونَ قَدِ اقْتَرَبَ اَجَلُهُمْ فَبِأَیِّ حَدیثٍ بَعْدَهُ یُؤْمِنُونَ

آیا آن‌ها در حکومت و نظام آسمان‌ها و زمین و آن‌چه خدا آفریده است (از روی دقت و عبرت) نظر نیفکندند ؟ (و آیا در این نیز اندیشه نکردند که) شاید پایان زندگی آن‌ها نزدیک شده باشد (اگر به این کتاب آسمانی روشن ایمان نیاورند) به کدام سخن بعد از آن ایمان خواهند آورد ●●● ؟۱۸۵ / اعراف

اَوَ لَمْ یَهْدِ لِلَّذینَ یَرِثُونَ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ اَهْلِها اَنْ لَوْ نَشاءُ اَصَبْناهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ نَطْبَعُ عَلی قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لا یَسْمَعُونَ

آیا کسانی که وارث روی زمین بعد از صاحبان قبلی آن می‌شوند، عبرت نمی‌گیرند که اگر بخواهیم آن‌ها را نیز به گناهانشان هلاک می‌کنیم و بر دل‌هایشان مهر می‌نهیم تا (صدای حق را) نشنوند ●●● .۱۰۰ / اعراف

اَوَ لَمْ یَهْدِ لَهُمْ کَمْ اَهْلَکْنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْقُرُونِ یَمْشُونَ فی مَساکِنِهِمْ اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ اَفَلا یَسْمَعُونَ

آیا برای هدایت آن‌ها همین کافی نیست که افراد زیادی را که در قرون پیش از آن‌ها زندگی داشتند هلاک کردیم؟ این‌ها در مساکن(ویران‌شده)آنان راه می‌روند. دراین آیاتی‌است (ازقدرت‌خداوند و مجازات دردناک او)آیانمی‌شنوید ●●●؟۲۶ / سجده

اَوَ لَیْسَ الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ بِقادِرٍ عَلی اَنْ یَخْلُقَ مِثْلَهُمْ بَلی وَ هُوَ الْخَلّاقُ الْعَلیمُ

آیا کسی که آسمان‌ها را و زمین را آفرید، قدرت ندارد همانند آن‌ها (انسان‌های خاک شده) را بیافریند؟ آری (می‌تواند) و او آفریدگار داناست ●●●.۸۱ / یس

اَوَ مَنْ كـانَ مَيْتـا فَأَحْيَيْنهُ وَ جَعَلْنـا لَهُ نُورا يَمْشـى بِهِ فِى النّـاسِ كَمَنْ مَثَلُهُ فِى‌الظُّلُمتِ لَيْسَ بِخـارِجٍ مِنْهـا كَذلِـكَ زُيِّـنَ لِلْكفِريـنَ ما كانُـوا يَعْمَلُـونَ

آیا کسی که مرده بود سپس او را زنده کردیم و نوری بر او قرار دادیم که با آن در میان مردم راه برود همانند

کســی است کــه در ظلمت‌هــا باشــد و از آن خـــارج نگــردد ، این‌چنیــن برای کافــران اعمــال (زشتی) کــه انجام می‌دادنــد تزیین شده است (و زیبا جلوه‌کرده ●●●) .۱۲۲ / انعام

اَوَ مَنْ يُنَشَّـؤُا فِى الْحِلْيَـةِ وَ هُوَ فِى الْخِصـامِ غَيْـرُ مُبيـنٍ

آیــا کســی را کــه در لابلای زینت‌هــا پرورش می‌یابــد و بــه هنگــام جــدال ، قـادر بـه تـبیین مقصـود خـود نیست (فرزنـد خـدا می‌خوانیــد ●●●) ؟۱۸ / زخرف

اَوْ اِطْعامٌ فى يَوْمٍ ذى مَسْغَبَةٍ

یا غـذا دادن در روز گـــرسنگی ●●● .۱۴ / بلد

اَوْ اَمَــرَ بِــالتَّقْـوى

یـا مردم را به تقــوا دستور دهد (آیا نهی کردن او سزاوار است ●●● ؟)۱۲ / علق

اَوْ تُسْقِــطَ السَّمــــاءَ كَمــا زَعَمْــتَ عَلَيْنــا كِسَفـا اَوْ تَـأْتِـىَ بِاللّـهِ وَ الْمَـلائِكَـةِ قَبيــلاً

یــا قطعــات (ســنــگ‌هــای) آسمــان را آن‌چنــان که می‌پنــداری بر سر مــا فــرود آری ، یــا خــداونــد و فرشتگان را در برابر ما بیاوری ●●● .۹۲ / اسراء

اَوْ تَقُولَ حينَ تَرَى‌الْعَذابَ لَوْ اَنَّ لى كَرَّةً فَاَكُونَ مِنَ الْمُحْسِنينَ

یـا هنگــامی کــه عــذاب را مــی‌بینــد ، بگــویـد : آیـا مــی‌شـــــود بــار دیگــر (بــه دنیا) بــازگـردم تــا از نیکوکـــاران باشــــم ●●● ؟۵۸ / زمر

اَوْ تَقُــولَ لَــوْ اَنَّ اللّــهَ هَدانــى لَكُنْـتُ مِــنَ الْمُتَّقيــنَ

و مبــادا بگوید: اگر خداوند مرا هدایت می‌کرد، از پرهیزکاران بودم ●●● .۵۷ / زمر

اَوْ تَقُولُـوآا اِنَّمـاآ اَشْـرَكَ اباآؤُنـا مِنْ قَبْـلُ وَ كُنّـا ذُرِّيَّـةً مِنْ بَعْدِهِـمْ اَفَتُهْلِكُنا بِما فَعَلَ الْمُبْطِلُونَ

یـا بگوییـد پـدران مـا قبـل از مـا بت‌پرستی را اختیار کردنـد و مـا هم فرزنـدانی بعـد از آن‌ها بودیم (و چاره‌ای جز پیـروی از آنان نداشتیــم) آیا ما را به آن‌چــه باطــل گرایــان انجام دادند مجازات می‌کنی ●●●.۱۷۳ / اعراف

اَوْ تَقُولُـوا لَوْ اَنّآ اُنْـزِلَ عَلَيْنَاالْكِتابُ لَكُنّآ اَهْدى مِنْهُمْ فَقَدْ جاآءَكُمْ بَيِّنَةٌ مِنْ رَبِّكُمْ وَ هُدًى وَ رَحْمَةٌ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَّبَ بِاآياتِ اللّهِ وَ صَـدَفَ عَنْها سَنَجْـزِى الَّذينَ يَصْدِفُونَ عَنْ اياتِنا سُوآءَ الْعَذابِ بِمــا كــانُــوا يَصْدِفُــونَ

یا نگویید: اگر کتاب آسمانی بر ما نازل می‌شد، از آن‌ها هدایت یافته‌تر بودیم، اینک آیات و دلایل روشن از جانـب پروردگارتان برای شمــا آمـد و همچنین هـدایت و رحمت او، با این حال چه‌کسی ستمکارتر از آن‌ها که آیات خدا را تکذیب کردند و از آن روی گردانیدنـد ، یافت می‌شــود ، اما به زودی کسانــی را که از آیــات ما روی گردانیدنـد، به خاطر همیــن اغراض بی‌دلیلشـــان مجـازات شدید خواهیم کرد ●●●.۱۵۷ / انعام

اَوْ تَكُـــونَ لَـكَ جَنَّـةٌ مِـــنْ نَخيـلٍ وَ عِنَـبٍ فَتُفَجِّـــرَ الْاَنْهــــارَ خِـلالَهـــا تَفْجيـــرا

یا باغـی از نخـل و انگور در اختیــار تـو باشــد و نهرهــا در لابلای آن به جریــان انــدازی ●●● .۹۱ / اسراء

اَوْ خَلقا مِمّا یَکْبُرُ فی صُدُورِکُمْ فَسَیَقُولُونَ مَنْ یُعیدُنا قُلِ الَّذی فَطَرَکُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَسَیُنْغِضُونَ اِلَیْکَ رُؤُسَهُمْ وَ یَقُولُونَ مَتی هُوَ قُلْ عَسی اَنْ یَکُونَ قَریبا

یا هر مخلوقی که در نظر شما از این سخت‌تر است (و از حیات و زندگی دورتر، باز خدا قادر است شما را به زندگی مجدد بازگرداند) آنها به زودی می گویند چه کسی ما را بازمی گرداند؟ بگو همان کسی که روز نخست شما را آفرید ، آن‌ها سر خود را (از روی تعجب و انکار) به سوی تو خم می کنند و می گویند: در چه زمانی خواهد بود ؟ بگو شاید نزدیک باشد●●●. ۵۱ / اسراء

اَوْ زِدْ عَلَیْهِ وَ رَتِّلِ الْقُرْآنَ تَرْتیلاً

یا بر نصف آن بیفزا و قرآن را با دقت و تأمل بخوان ●●● ۴! / مزّمّل

اَوْفُوا الْکَیْلَ وَ لا تَکُونُوا مِنَ الْمُخْسِرینَ

حق پیمانه را ادا کنید (کم‌فروشی نکنید) و مردم را به خسارت نیفکنید ●●● .۱۸۱ / شعراء

اَوْ کَالَّذی مَرَّ عَلی قَرْیَةٍ وَ هِیَ خاوِیَةٌ عَلی عُرُوشِها قالَ اَنّی یُحْیی هذِهِ اللّهُ بَعْدَ مَوْتِها فَاَماتَهُ اللّهُ مِائَةَ عامٍ ثُمَّ بَعَثَهُ قالَ کَمْ لَبِثْتَ قالَ لَبِثْتُ یَوْما اَوْ بَعْضَ یَوْمٍ قالَ بَلْ لَبِثْتَ مِائَةَ عامٍ فَانْظُرْ اِلی طَعامِکَ وَ شَرابِکَ لَمْ یَتَسَنَّهْ وَانْظُرْ اِلی حِمارِکَ وَ لِنَجْعَلَکَ ایَةً لِلنّاسِ وَ انْظُرْ اِلَی الْعِظامِ کَیْفَ نُنْشِزُها ثُمَّ نَکْسُوها لَحْما فَلَمّا تَبَیَّنَ لَهُ قالَ اَعْلَمُ اَنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

یا همانند کسی که از کنار یک آبادی (ویران شده) عبور کرد، در حالی که دیوارهای آن به روی سقف‌ها فروریخته بود (و اجساد و استخوان‌های اهل آن در هر سو پراکنده بود ، او با خود) گفت : چگونه خدا این‌ها را پس از مرگ زنده می کند؟(در این هنگام) خدا او را یک‌صد سال میراند ، سپس زنده کرد و به او گفت : چه‌قدر درنگ کردی؟ گفت: یک روز یا بخشی از یک روز ، فرمود : نه ، بلکه یک‌صدسال درنگ کردی ، نگاه کن به غذا و نوشیدنی خود (که همراه داشتی ، با گذشت سال‌ها) هیچ گونه تغییری نیافته است، (خدایی که یک‌چنین مواد فاسدشدنی را در طول این مدت حفظ کرده ، بر همه‌چیز قادر است) ولی به الاغ خود نگاه کن (که چگونه از هم متلاشی شده ، این زنده شدن تو پس از مرگ هم برای اطمینان خاطر تو است و هم) برای این که تو را نشانه‌ای برای مردم (در مورد معاد) قرار دهیم ، (اکنون) به استخوان‌ها(ی مرکب‌سواری خود) نگاه کن که چگونه آن‌ها را برداشته ، به هم پیوند می‌دهیم و گوشت بر آن می‌پوشانیم ، هنگامی که (این حقایق) بر او آشکار شد ، گفت : می‌دانم خدا بر هر کاری توانا است ●●● .۲۵۹ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۳۵)

اَوْ کَصَیِّبٍ مِنَ السَّماءِ فیهِ ظُلُماتٌ وَ رَعْدٌ وَ بَرْقٌ یَجْعَلُونَ اَصابِعَهُمْ فی اذانِهِمْ مِنَ الصَّواعِقِ حَذَرَ الْمَوْتِ وَ اللّهُ مُحیطٌ بِالْکافِرینَ

یا همچون بارانی که در شب تاریک توأم با رعد و برق و صاعقه (بر سر رهگذرانی) ببارد ، آن‌ها از ترس مرگ، انگشت در گوش خود می گذارند تا صدای صاعقه را نشنوند و خداوند به کافران احاطه دارد (و در قبضه قدرت او هستند ●●●) .۱۹ / بقره

اَوْ کَظُلُماتٍ فی بَحْرٍ لُجِّیٍّ یَغْشیهُ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ مَوْجٌ مِنْ فَوْقِهِ سَحابٌ ظُلُماتٌ بَعْضُها فَوْقَ بَعْضٍ اِذا اَخْرَجَ یَدَهُ لَمْ یَکَدْ یَریها وَ مَنْ لَمْ یَجْعَلِ اللّهُ لَهُ نُورا فَمالَهُ مِنْ نُورٍ

یا همچون ظلماتی است در یک دریای پهناور که موج آن را پوشانیده و بر فراز آن موج دیگری است و بر فراز آن ابری تاریک ظلمت‌هایی است یکی بر فراز دیگری، آن‌چنان که هر گاه دست خود را خارج کند ، ممکن نیست آن را ببیند و کسی که خدا نوری برای او قرار نداده ، نوری برای او نیست ●●● .۴۰ / نور

اَوْلی لَکَ فَاَوْلی

عذاب الهی برای تو شایسته‌تر است ، شایسته‌تر ●●● .۳۴ / قیامت

اَوْ مِسْکینـا ذا مَتْرَبَـةٍ

یا مستمندی خاک‌نشین‌را ●●● ۱۶. / بلد

اَوْ نُرِیَنَّکَ الَّذی وَعَدْناهُمْ فَاِنّا عَلَیْهِـمْ مُقْتَدِرُونَ

یـا اگـر زنـده بمانـی و آن‌چـه را از عـذاب آنـان وعـده داده‌ایـم، بـه تـو ارائـه دهیـم ، بـاز مـا بـر آن‌هـا مسـلطیم ●●●.۴۲ / زخرف

اَوْ یَأْخُذَهُمْ عَلی تَخَوُّفٍ فَاِنَّ رَبَّکُمْ لَرَؤُفٌ رَحیمٌ

یا بـه طـور تـدریجی بـا هشـدارهای خـوف‌انگیز آن‌هـا را گرفتار سـازد چرا که پرورد گـار رؤوف و رحیـم اسـت ●●●.۴۷ / نحل

اَوْ یَأْخُذَهُـمْ فی تَقَلُّبِهِـمْ فَما هُـمْ بِمُعْجِزیـنَ

یا به هنگامی که (برای کسـب مال و ثـروت فزون‌تـر) در رفت و آمدند دامانشان را بگیرد در حالی که قـادر بـه فـرار نیستند ●●●.۴۶ / نحل

اَوْ یَذَّکَّرُ فَتَنْفَعَهُ الذِّکْری

یا متذکـر گردد و این تذکـر به حال او مفیـد باشد ●●● .۴ / عبس

اَوْ یُـزَوِّجُهُـمْ ذُکْـرانـا وَ اِنـاثـا وَ یَجْعَـلُ مَـنْ یَشـاءُ عَقیمـا اِنَّـهُ عَلیـمٌ قَـدیـرٌ

یـا اگـر اراده کنـد پسر و دختـر هر دو بـه آن‌هـا می‌دهـد و هر کس را بخواهـد عقیـم می‌گذارد ، زیرا که او دانـا و قـادر اسـت ●●● . ۵۰ / شوری

(۱۳۶) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَوْ یُصْبِـحَ ماؤُها غَوْرا فَلَنْ تَسْتَطیعَ لَهُ طَلَبا

و یا آب آن در اعمـاق زمین فرو رود، آن‌چنـان که هرگز قدرت جستجوی آن را نداشته باشی ●●●.۴۱ / کهف

اَوْ یَکُونَ لَکَ بَیْتٌ مِنْ زُخْرُفٍ اَوْ تَرْقی فِی السَّماءِ وَ لَنْ نُؤْمِنَ لِرُقِیِّکَ حَتّی تُنَزِّلَ عَلَیْنا کِتابا نَقْرَؤُهُ قُلْ سُبْحـانَ رَبّی هَلْ کُنْـتُ اِلاّ بَشَـرا رَسُولاً

یا خانه‌ای پر نقش و نگار از طلا داشته باشی ، یا به آسمان بالا روی ، حتی به آسمان رفتنت ایمان نمی‌آوریم مگـر آن‌که نامه‌ای بر ما نازل کنی که آن را بخوانیم . بگو منزه است پروردگارم (از این سـخنان بی‌ارزش) مگـر مـن جز بشـری هستم فرستاده خـدا ●●●۹۳؟ / اسراء

اَوْ یُلْقـی اِلَیْـهِ کَنْزٌ اَوْ تَکُـونُ لَهُ جَنَّـةٌ یَأْکُـلُ مِنْها وَ قـالَ‌الظّالِمُـونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلاّ رَجُلاً مَسْحُورا

یا گنجی از آسـمان برای او فرسـتاده یا باغی داشته باشد که از (میوه) آن بخورد و (امرار معاش کند) و سـتمگـران گفتند شـما تنهـا از یک انسـان مجنون پیـروی می‌کنید ●●● .۸ / فرقان

اَوْ یَنْفَعُونَکُـمْ اَوْ یَضُـرُّونَ

یـا سـودی بـه شما می‌رسانـنـد ، یا زیانـی ●●● ؟۷۳ / شعراء

اَوْ یُوبِقْهُنَّ بِما کَسَبُـوا وَ یَعْفُ عَنْ کَثیـرٍ

یـا اگر بخواهـد آن‌هـا را به‌خاطـر اعمالـی کـه سـرنشینانـش مـرتکـب شـده‌انـد نـابـود می‌سـازد و در عیـن حال بسیاری را مـی‌بخشـد ●●● .۳۴ / شوری

اُولئِکَ اَصْحـابُ الْجَنَّـةِ خـالِدینَ فیها جَزاءً بِما کـانُوا یَعْمَلُونَ

آن‌ها اهل بهشتند و جاودانه در آن می‌مانند، این پاداش اعمالی است که انجام می‌دادند ●●● .۱۴ / احقاف

اُولئِکَ اَصْحابُ الْمَیْمَنَةِ

آن‌ها اصحاب الیمین هستند (که نامه اعمالشان را به دست راستشان می‌دهند ●●●) .۱۸ / بلد

اوُلئِکَ الَّذینَ اشْتَرَوُا الْحَیوةَ الدُّنْیا بِالْاخِرَةِ فَلا یُخَفَّفُ عَنْهُمُ الْعَذابُ وَ لا هُمْ یُنْصَرُونَ

این‌ها همان کسانند که آخرت را به زندگی دنیا فروخته‌اند، لذا در مجازات آن‌ها تخفیف داده نمی‌شود و کسی آن‌هارا یاری نخواهد کرد ●●● .۸۶ / بقره

اوُلئِکَ الَّذینَ حَبِطَتْ اَعْمالُهُمْ فِی الدُّنْیا وَ الْاخِرَةِ وَ ما لَهُمْ مِنْ ناصِرینَ

آن‌ها کسانی هستند که اعمال (نیکشان ، به خاطر این گناهان بزرگ ،) در دنیا و آخرت تباه شده و یاور و مددکار (و شفاعت‌کننده‌ای) ندارند ●●● .۲۲ / آل‌عمران

اُولئِکَ الَّذینَ اشْتَرَوُا الضَّلالَةَ بِالْهُدی فَما رَبِحَتْ تِجارَتُهُمْ وَ ما کانُوا مُهْتَدینَ

آن‌ها کسانی هستند که هدایت را با گمراهی معاوضه کرده‌اند و (این) تجارت برای آن‌ها سودی نداده و هدایت نیافته‌اند ●●●.۱۶ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۳۷)

اوُلئِکَ الَّذینَ اشْتَرَوُا الضَّلالَةَ بِالْهُدی وَ الْعَذابَ بِالْمَغْفِرَةِ فَما اَصْبَرَهُمْ عَلَی النّارِ

این‌هاهمان‌هاهستندکه گمراهی‌راباهدایت‌و عذاب‌رابا‌آمرزش مبادله‌کرده‌اند، راستی‌چه‌قدردربرابرعذاب خداوند بی‌اعتناء و خونسردند ●●● .۱۷۵ / بقره

اوُلئِکَ الَّذینَ اَنْعَمَ اللّهُ عَلَیْهِمْ مِنَ النَّبِیّینَ مِنْ ذُرِّیَّةِ ادَمَ وَ مِمَّنْ حَمَلْنا مَعَ نُوحٍ وَ مِنْ ذُرِّیَّةِ اِبْراهیمَ وَ اِسْرائیلَ وَ مِمَّنْ هَدَیْنا وَ اجْتَبَیْنا اذا تُتْلی عَلَیْهِمْ ایاتُ الرَّحْمنِ خَرُّوا سُجَّدا وَ بُکِیّا

آن‌ها پیامبرانی بودند که خداوند مشمول نعمتشان قرار داده بود ، از فرزندان آدم و از کسانی که با نوح بر کشتی سوار کردیم و از دودمان ابراهیم و یعقوب، از آن‌ها که هدایت کردیم و برگزیدیم ، آن‌ها کسانی بودند که وقتی آیات خداوند رحمان بر آنان خوانده می‌شد ، به خاک می‌افتادند و سجده می‌کردند ، در حالی که گریان بودند ●●● .۵۸ / مریم

اُوْلآئِکَ الَّذینَ ءَاتَیْنهُمُ الْکِتبَ وَ الْحُکْمَ وَ النُّبُوَّةَ فَأِنْ یَکْفُرْ بِها هؤُلآءِ فَقَدْ وَکَّلْنا بِها قَوْما لَّیْسُوا بِهابِکفِرینَ

آن‌ها کسانی هستند که کتاب و حکم و نبوّت به آنان دادیم و اگر نسبت به آن کفر ورزند (مهم نیست زیرا) کسانی‌را نگاهبان آن ساخته‌ایم که نسبت به آن کافر نیستند ●●● .۸۹ / انعام

اوُلئِکَ الَّذینَ حَقَّ عَلَیْهِمُ الْقَوْلُ فی اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ اِنَّهُمْ کانُوا خاسِرینَ

آن‌ها کسانی هستند که فرمان عذاب همراه اقوام (کافری) که قبل از آن‌ها از جن و انس بودند ، درباره آن‌ها مسجل شده ، چرا که همگی زیانکار بودند ●●● .۱۸ / احقاف

اُولآئِکَ الَّذینَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ماکانُوایَفْتَرُونَ

آنان کسانی هستند که سرمایه وجود خود را از دست دادند و تمام معبودهای دروغین از نظرشان گم شدند●●● .
۲۱ / هود

اُولئِکَ الَّذینَ طَبَعَ اللّهُ عَلی قُلُوبِهِمْ وَ سَمْعِهِمْ وَ اَبْصارِهِمْ وَ اُولئِکَ هُمُ الْغافِلُونَ

آن‌ها کسانی هستند که خدا (بر اثر فزونی گناه) بر قلب و گوش و چشمانشان مهر نهاده (به همین دلیل چیزی نمی‌فهمند) و غافلان واقعی آن‌هایند ●●● .۱۰۸ / نحل

اوُلئِکَ الَّذیـنَ کَفَرُوا بِایـاتِ رَبِّهِمْ وَ لِقائِـه فَحَبِطَـتْ اَعْمالُهُــمْ فَلا نُقیــمُ لَهُمْ یَوْمَ الْقِیمَـةِ وَزْنا

آن‌هـا کسـانی هسـتند که به آیـات پروردگارشـــان و لقـای او کافر شـدنـد ، به همین جهت اعمالشان حبط و نابود شـد ، لـذا روز قیامـت میزانی برای آن‌ها برپا نخواهیم کرد ●●● .۱۰۵ / کهف

اوُلئِکَ الَّذیـنَ لَعَنَهُــمُ اللّهُ فَاَصَمَّهُــمْ وَ اَعْمی اَبْصارَهُمْ

آن‌هـا کسـانـی هسـتنـد که خداونـد از رحمت خویــش دورشـان سـاختــه ، گوش‌هایشـــان را کر و چشم‌هایشـان را کـــور نمـوده است ●●● .۲۳ / محمّد

(۱۳۸) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اُولآئِکَ الَّذیـنَ لَعَنَهُمُ اللّهُ وَ مَنْ یَلْعَـنِ اللّهُ فَلَـنْ تَجِدَ لَـهُنَصیرا

آن‌هـا کسانی‌هسـتندکه خداونـد، ایشـان‌را از رحمت خود، دور سـاخته‌است و هرکس را خـدااز رحمتش دور سازد ، یاوری برای او نخواهی یافت ●●● .۵۲ / نساء

اوُلئِکَ الَّذینَ لَهُـمْ سُوءُ الْعَذابِ وَ هُمْ فِی الْاخِـرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ

آن‌هـا کسانی هستنـد کـه عـذاب بـــد (و دردنــاک) برای آن‌هـا اســت و آن‌هــا در آخـرت زیانکــارتریـــن مردم هستند●●● . ۵ / نمل

اُولآئِکَ الَّذینَ لَیْسَ لَهُـمْ فِی‌الْاخِرَةِ اِلَّاالنّـارُ وَ حَبِـطَ ما صَنَعُـوا فیهـا وَ بطِـلٌ ما کانُوا یَعْمَلُونَ

(ولی) آن‌ها در آخرت جز آتش (سهمی) نخواهند داشت و آن‌چه را در دنیا (برای نیل به مقاصد مادی و برای غیر خـدا) انجام دادنـد برباد می‌رود و اعمالشـان باطل می‌شود ●●● .۱۶ / هود

اُولئِکَ الَّذینَ نَتَقَبَّلُ عَنْهُمْ اَحْسَـنَ ما عَمِلُـوا وَ نَتَجاوَزُ عَنْ سَیِّئاتِهِمْ فی اَصْحابِ الْجَنَّةِ وَعْدَالصِّدْقِ الَّــذی کانُـــوا یُوعَــدُونَ

آن‌ها کسانـــی هستنــد که مـا بهتریـن اعمالشــان را قبـول می‌کنیــم و از گناهانشــان می‌گذریــم و در میان بهشتیان جای دارند ، این وعده صدقی است که وعده‌داده می‌شدند ●●● .۱۶ / احقاف

اُوْلآئِکَ الَّذینَ هَدَی اللّهُ فَبِهُدیهُــمُ اقْتَـدِهْ قُـلْ لّا اَسْئَلُکُــمْ عَلَیْـهِ اَجْرا اِنْ هُوَ اِلّا ذِکْری لِلْعلَمیـنَ

آن‌ها کسانی هسـتند که خداونـد هـدایتشان کرده پس به هدایت آنان اقتدا کن (و) بگو در برابر این (رسالت و تبلیغ) پاداشـی از شمـا نمی‌طلبم. این رسالت چیزی جز یک یادآوری برای جهانیان نیست (و آگاه ساختن و بیــدار کردن وظیفــه من‌است و در برابر انجام وظیفه مزد معنی ندارد ●●●) .۹۰ / انعام

اُولئِکَ الَّذینَ یَدْعُونَ یَبْتَغُونَ اِلی رَبِّهِمُ الْوَسیلَةَ اَیُّهُمْ اَقْرَبُ وَ یَرْجُونَ رَحْمَتَهُ وَ یَخافُونَ عَذابَهُ اِنَّ عَــذابَ رَبِّکَ کانَ مَحْذُورا

آن‌هـا کسانی هستند که خودشان وسیله‌ای (برای تقرب) به پروردگارشان می‌طلبنـد، وسیله‌ای هرچه نزدیک‌تـر و بــه رحمـت او امیدوارنــد و از عذاب او می‌ترسنـد چراکه همــه از عذاب پروردگــارت پـرهیـز و وحشـت دارنــد ●●● .۵۷ / اسراء

اُولآئِکَ الَّذینَ یَعْلَـمُ اللّهُ ما فی قُلُوبِهِــمْ فَأَعْـرِضْ عَنْهُمْ وَعِظْهُمْ وَ قُلْ لَهُمْ فیآ اَنْفُسِهِــمْ قَوْلاً بَلیغا

آن‌هــا کسانــی هستنــد کــه خــدا ، آن‌چه را در دل دارنــد، می‌داند. از (مجــازات) آنان صـرف نظر کــن و آن‌هارا اندرز ده و با بیانی رسا، نتایج اعمالشان را به آن‌ها گوشزد نما ●●●.۶۳ / نساء

اُوْلئِکَ الْمُقَــرَّبُـونَ

آن‌هـا مقربــــاننــد ●●● .۱۱ / واقعه

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۳۹)

اوُلئِکَ جَزاؤُهُمْ اَنَّ عَلَیْهِمْ لَعْنَةَ اللّهِ وَ الْمَلائِکَةِ وَالنّـاسِ اَجْمَعینَ

کیفـر آن‌ها، این است که لعـن (و طرد) خداونـد و فرشتگان و مردم همگی بر آن‌ها است ●●●.۸۷ / آل عمران

أُولآئِکَ جَزاؤُهُـمْ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِـمْ وَ جَنّـاتٌ تَجْـری مِـنْ تَحْتِهَـا الأنْهـارُ خالِـدیـنَ فیهـا وَ نِعْمَ اَجْـرُ الْعامِلینَ

آن‌هـا پاداشـشان آمـرزشِ پروردگار و بهشت‌هایـی است که از زیر درختانـش ، نهرها جـاری است جـاودانـه در آن می‌ماننـد، چـه نیکـو است پـاداش اهـل عمـل ●●● .۱۳۶ / آل عمران

اُوْلئِکَ عَلـی هُــدًی مِـنْ رَبِّهِـمْ وَ اُولئِـکَ هُـمُ الْمُفْلِحُـونَ

آن‌ها بـر طریق هـدایت پروردگـارشان هستند و آن‌هایند رستگاران ●●● .۵ / لقمان، ۵ / بقره

اُوْلئِکَ عَلَیْهِمْ صَلَواتٌ مِنْ رَبِّهِمْ وَ رَحْمَةٌ وَ اولئِکَ هُـمُ الْمُهْتَدُونَ

این‌هـا همان‌هـا هستنــد کــه الطــاف و رحمــت خــداونــد شـامل حالشـان شـده و آن‌هـا هستنــد هــدایــت‌یـافتگـان ●●●.۱۵۷ / بقره

اُولئِکَ فی جَنّـاتٍ مُکْرَمُونَ

این‌افراددرباغ‌های‌بهشتی‌گرامیند ●●● .۳۵ / معارج

اُولآئِکَ لَمْ یَکُونُـوا مُعْجِزیـنَ فِی الأرْضِ وَ مـا کـانَ لَهُـمْ مِـنْ دُونِ اللّهِ مِـنْ اَوْلِیـآءَ یُضـعَـفُ لَهُمُ الْعَـذابُ ما کانُوا یَسْتَطیعُـونَ السَّمْعَ وَ ما کانُوا یُبْصِرُونَ

آن‌هـا هیـچ گاه توانایـی فرار در زمیـن ندارند و جز خدا دوستان و پشتیبانانی نمی‌یابند عذاب خدا برای آن‌ها مضاعـف خواهـد بـود (چراکـه هم گمراه بودنـد و هم دیگـران را به گمراهـی کشاندند) ، آن‌هـا هرگز توانایـی شنیـدن (حق را) نداشتند و (حقایـق را) نمی‌دیدند ●●● .۲۰ / هود

اُولئِکَ لَهُمْ جَنّاتُ عَدْنٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهِمُ الأنْهـارُ یُحَلَّوْنَ فیهـا مِنْ اَسـاوِرَ مِنْ ذَهَبٍ وَ یَلْبَسُونَ ثِیابا خُضْرا مِنْ سُنْـدُسٍ وَاِسْتَبْـرَقٍ مُتَّکِئیـنَ فیها عَلـی الأرائِـکِ نِعْـمَ الثَّوابُ وَ حَسُنَـتْ مُرْتَفَقـا

آن‌هاکسانی‌هستندکه‌بهشت جـاودان‌از آنشـان‌است،باغ‌هـایی‌ازبهشت‌که نهرهااز زیردرختان و قصـرهایش جاری است ، در آن‌جا با دسـتبندهایی از طلا ـ آراسـته‌اند و لباس‌هـای (فـاخری) به‌رنگ سبز از حریر نازك و ضـخیم دربرمی‌کننـد ، در حالی که بر تخت‌هـا تکیـه کرده‌انـد، چه پاداش خوبـی و چه جمع نیکـویی ●●● ؟۳۱ / کهف

اُوْلئِکَ لَهُــمْ رِزْقٌ مَعْلُومٌ

بـرای آن‌ها (بندگـان مخلَـص) روزی معیـن و ویــژه‌ای اســت ●●● .۴۱ / صافّات

اُوْلئِکَ لَهُـمْ نَصیـبٌ مِمّـا کَسَبُـوا وَ اللّهُ سَریـعُ الْحِسـابِ

آن‌ها از کار (و دعای) خود ، نصیـب و بهـره‌ای دارند و خداونـد ، سریـع‌الحسـاب اسـت ●●● .۲۰۲ / بقره

(۱۴۰) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اُولئآئِکَ مَأْویهُــمْ جَهَنَّـمُ وَ لا یَجِـدُونَ عَنْهـا مَحیصا

آن‌ها(پیروان شیطان)جایگاهشان جهنم‌است و هیچ‌راه فراری‌ندارند ●●●.۱۲۱ / نساء

اوُلآئِکَ مَـأْواهُــــمُ النّـارُ بِمـا کـانُـوا یَکْسِبُــونَ

(همـه) آن‌هـا جایگــاهشـان آتـش اسـت ، بـه خاطـر کارهایـی کـه انجـام مـی‌دادنـد ●●● .۸ / یونس

اُولآئِکَ هُـمُ‌الْکافِرُونَ حَقّا وَ اَعْتَـدْنـا لِلْکـافِرینَ عَذابا مُهینا

آن‌هـا کافـران حقیقـی‌انـد و بـرای کافـران مجـازات توهین‌آمیـزی فراهـم ساختـه‌ایـم ●●● .۱۵۱ / نساء

اُولئِکَ هُمُ الْکَفَرَةُ الْفَجَرَةُ

آن‌ها همان کـافـران فاجرند ●●● .۴۲ / عبس

اُولئِکَ هُـمُ‌الْمُـؤْمِنُـونَ حَقّـا لَهُـمْ دَرَجـتٌ عِنْـدَ رَبِّهِـمْ وَ مَغْفِـرَةٌ وَ رِزْقٌ کَـریـمٌ

مؤمنان حقیقی آن‌ها هستند، برای آنان درجات (فوق‌العاده‌ای) نزد پروردگارشان است و برای آن‌ها آمرزش وروزی‌بی‌نقص وعیب است ●●● .۴ / انفال

اوُلئِکَ هُـمُ الْوارِثُـونَ

(آری) آن‌ها وارثان هستند ●●● .۱۰ / مؤمنون

اُولئِکَ یُجْزَوْنَ‌الْغُرْفَةَ بِماصَبَرُوا وَ یُلَقَّوْنَ فیهاتَحِیَّةً وَ سَلاما

آن‌هـا هستند کـه درجـات عـالی بهشـت در برابر شـکیبایی‌شان به آنـان پـاداش داده می‌شـود و در آن بـا تحیت و سـلام روبـرو می‌شـونـد ●●● .۷۵ / فرقان

اوُلئِکَ یُسارِعُـونَ فِـی الْخَیْـراتِ وَ هُـمْ لَهـا سابِقُـونَ

(آری) چنیـن کسانـی هستند که در خیـرات سرعت می‌کننـد و از دیگران پیشـی می‌گیرند ●●●.۶۱ / مؤمنون

اوُلئِکَ یُؤْتَوْنَ اَجْرَهُمْ مَرَّتَیْنِ بِما صَبَرُوا وَ یَـدْرَؤُونَ بِالْحَسَنَةِ السَّیِّئَـةِ وَ مِمّا رَزَقْناهُـمْ یُنْفِقُونَ

آن‌ها کسانی هستند که اجر و پاداششان را به خاطر شکیبایی‌شان دوبار دریافت می‌دارند، آن‌ها به وسیله نیکی‌هـا، بدی‌هـا را دفـع می‌کننـد و از آن‌چـه به آنـان روزی داده‌ایـم، انفاق می‌نماینـد ●●● .۵۴ / قصص

اِهْدِنَا الصِّراطَ الْمُسْتَقیمَ

مارا به راه‌راست هدایت‌فرما ●●●؛۶ / فاتحه

اَهُمْ خَیْـرٌ اَمْ قَـوْمُ تُبَّعٍ وَ الَّـذیـنَ مِـنْ قَبْلِهِـمْ اَهْلَکْنـاهُـمْ اِنَّهُـمْ کـانُـوا مُجْـرِمیـنَ

آیـا آن‌هـا بهتـرنـد یـا قوم تبـع و کسـانـی کـه پیش از آنـان بـودنـد؟ مـا آن‌هـا را هـلاك کردیـم ، چراکه مجرم بودند ●●●.۳۷ / دخان

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۴۱)

اَهُمْ یَقْسِمُـونَ رَحْمَتَ رَبِّکَ نَحْـنُ قَسَمْنا بَیْنَهُـمْ مَعیشَتَهُمْ فِی الْحَیـوةِ الدُّنْیـا وَ رَفَعْنا بَعْضَهُـمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجـاتٍ لِیَتَّخِـذَ بَعْضُهُمْ بَعْضـا سُخْرِیّا وَ رَحْمَتُ رَبِّکَ خَیْرٌ مِمّا یَجْمَعُونَ

آیا آن‌ها رحمت پروردگارت را تقسیم می‌کنند ؟ ما معیشت آن‌ها را در حیات دنیا در میان آن‌ها تقسیم کردیم و بعضی‌را بر بعضی برتری دادیم تا یکدیگر را تسخیر و با هم تعاون کنند و رحمت پروردگارت از تمام آن‌چه جمع‌آوری می‌کنند، بهتراست ●●● .۳۲ / زخرف

اَهؤُلاآءِ الَّذینَ اَقْسَمْتُمْ لا یَنـالُهُـمُ اللّهُ بِرَحْمَـةٍ ادْخُلُوا الْجَنَّةَ لا خَـوْفٌ عَلَیْکُـمْ وَ لاآ اَنْتُمْ تَحْزَنُـونَ

آیا این‌ها (این واماندگانی که بر اعراف هستند) همان‌ها نیستند که سوگند یاد کردید رحمت خدا هرگز شامل حالشان‌نخواهد شد (ولی به‌خـاطر ایمان و بعضـی اعمال خیرشان، خداونـد آن‌هارا مشـمول رحمت خود ساخت، هم‌اکنون به‌آن‌ها گفته می‌شود:) داخل بهشت شوید که نه ترسی دارید و نـه غمنـاك می‌شوید ●●●.۴۹ / اعراف

اِیّاکَ نَعْبُدُ وَ اِیّاکَ نَسْتَعینُ

(پروردگارا،) تنها تو را می‌پرستیم و تنها از تو یاری می‌جوییم ●●● .۵ / فاتحه

اَیّاما مَعْدُوداتٍ فَمَنْ کانَ مِنْکُمْ مَریضا اَوْ عَلی سَفَرٍ فَعِدَّةٌ مِنْ اَیّامٍ اُخَرَ وَ عَلَی الَّذینَ یُطیقُونَهُ فِدْیَةٌ طَعـامُ مِسْکیـنٍ فَمَـنْ تَطَـوَّعَ خَیْرا فَهُـوَ خَیْرٌ لَهُ وَ اَنْ تَصُومُـوا خَیْرٌ لَکُـمْ اِنْ کُنْتُـمْ تَعْلَمُـونَ

چند روز معدودی را (باید روزه بدارید) و کسانی از شما که بیمار یا مسافر باشند ، روزهای دیگری را (به جای آن روزه بگیرند) و بر کسانی که قدرت انجام آن را ندارند (همچون بیماران مزمن و پیرمردان و پیرزنان) لازم است کفّاره بدهند، مسکینی را اطعام کنند و کسی که کار خیر را پذیرا شود، برای او بهتر است و روزه داشتن ، برای شما بهتر است اگر بدانید ●●● .۱۸۴ / بقره

اَیَحْسَبُ الْاِنْسانُ اَلَّنْ نَجْمَعَ عِظامَهُ

آیا انسان می‌پندارد که استخوان‌های او را جمع نخواهیم کرد ●●● ؟۳ / قیامت

اَیَحْسَبُ الْاِنْسانُ اَنْ یُتْرَكَ سُدًی

آیا انسان گمان می کند بیهوده و بی‌هدف رها می‌شود ●●● ؟۳۶ / قیامت

اَیَحْسَبُ اَنْ لَمْ یَرَهُ اَحَدٌ

آیا گمان می کند هیچ‌کس او را ندیده (و نمی‌بیند ●●●) ؟۷ / بلد

اَیَحْسَبُ اَنْ لَنْ یَقْدِرَ عَلَیْهِ اَحَدٌ

آیا او گمان می کند که هیچ‌کس قادر نیست بر او دست یابد ●●● ؟۵ / بلد

اَیَحْسَبُونَ اَنَّما نُمِدُّهُمْ بِهِ مِنْ مالٍ وَ بَنینَ

آن‌ها گمان می کنند اموال و فرزندانی که به آنان داده‌ایم ●●● ...۵۵ / مؤمنون

(۱۴۲) باب الهمزه ـ الف قرآن الفبائی

اَیُشْرِكُونَ ما لا یَخْلُقُ شَیْئا وَ هُمْ یُخْلَقُونَ

آیا موجوداتی را شریک او قرار می‌دهند که چیزی را نمی‌آفرینند و خودشان مخلوقند ●●● ؟۱۹۱ / اعراف

اَیَطْمَعُ كُلُ‌امْرِیءٍ مِنْهُمْ اَنْ‌یُدْخَلَ جَنَّةَ نَعیم

آیا هریک از آن‌ها طمع دارد که در بهشت پُرنعمت الهی وارد شود ●●● ؟۳۸ / معارج

اَیَعِدُكُمْ اَنَّكُمْ اذا مِتُّمْ وَ كُنْتُمْ تُرابا وَ عِظاما اَنَّكُمْ مُخْرَجُونَ

آیا به شما وعده می‌دهد هنگامی که مردید و خاک و استخوان شدید، بار دیگر (از قبرها) خارج می‌شوید ●●● .۳۵ / مؤمنون

ایلافِهِمْ رِحْلَةَ الشِّتاءِ وَالصَّیْفِ

الفت آنها در سفرهای زمستانه و تابستانه است ●●●.۲ / قریش

اَیْنَ ما تَكُونُوا یُدْرِكْكُمُ الْمَوْتُ وَ لَوْ كُنْتُمْ فی بُرُوجٍ مُشَیَّدَةٍ وَ اِنْ تُصِبْهُمْ حَسَنَةٌ یَقُولُوا هذِه مِنْ عِنْدِاللّهِ وَ اِنْ تُصِبْهُمْ سَیِّئَةٌ یَقُولُوا هذِه مِنْ عِنْدِكَ قُلْ كُلٌّ مِنْ عِنْدِ اللّهِ فَمالِ هؤُلاآءِ الْقَوْمِ لا یَكادُونَ یَفْقَهُونَ حَدیثا

هر کجا باشید مرگ شما را می گیرد اگرچه در برج‌های محکم باشید و اگر به آن‌ها (منافقان) حسنهٔ (و پیروزی) برسد می گویند از ناحیه خدا است و اگر سیّئهٔ (و شکستی) برسد می گویند از ناحیه تو است، بگو همه این‌ها از ناحیّه خدا است پس چرا این جمعیّت حاضر نیستند حقایق را درک کنند ●●● .۷۸ / نساء

اَیَوَدُّ اَحَدُكُمْ اَنْ تَكُونَ لَهُ جَنَّةٌ مِنْ نَخیلٍ وَ اَعْنابٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ لَهُ فیها مِنْ كُلِّ الثَّمَراتِ وَ اَصابَهُ الْكِبَرُ وَ لَهُ ذُرِّیَّةٌ ضُعَفاءُ فَاَصابَها اِعْصارٌ فیهِ نارٌ فَاحْتَرَقَتْ كَذلِكَ یُبَیِّنُ‌اللّهُ لَكُمُ الْایاتِ لَعَلَّكُم تَتَفَكَّرُونَ

آیا کسی از شما دوست دارد که باغی از درختان خرما و انگور داشته باشد که از زیر درختان آن ، نهرها بگذرد و برای او در آن (باغ) از هرگونه میوه‌ای وجود داشته باشد ، در حالی که به سنّ پیری رسیده و فرزندانی (کوچک و) ضعیف دارد (در

این هنگـام) گردبـادی (کوبنـده) کـه در آن آتـش (سـوزانی) اســت ، بـه آن برخـورد کنـد و شـعلـه‌ور گردد و بســوزد (همین‌طور است حال کسانی که انفاق‌های خود را با ریـا و منّـت و آزار باطل می‌کنند) این‌چنین خداوند آیات خود را برای شـمـا آشکار می‌سازد ، شاید بیندیشیـد (و با اندیشــه راه حـقّ را بیابیـد ●●●) .۲۶۶ / بقره

قرآن الفبائی باب الهمزه ـ الف (۱۴۳)

بابُ الْباء

بِئْسَ‌مَا اشْتَرَوْا بِهِ اَنْفُسَهُمْ اَنْ یَکْفُرُوا بِما اَنْزَلَ اللّهُ بَغْیا اَنْ یُنَزِّلَ اللّهُ مِنْ فَضْلِهِ عَلی مَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِهِ فَباؤوُ بِغَضَبٍ عَلی غَضَبٍ وَ لِلْکافِرینَ عَذابٌ مُهینٌ

ولی آن‌ها در مقابل بد بهایی ، خود را فروختند که به ناروا به آیاتی که خدا فرستاده بود ، کافر شدند و معترض بودند چـرا خداوند به فضل خویش بر هر کس از بنـدگان خود بخواهد ، آیات خود را نازل می‌کند ، لذا خشم خداونـد یکی پس از دیگـری آن‌ها را فرو گرفـت و برای کافـران مجازاتی خوارکننده است ●●● .۹۰ / بقره

بِاَکْوابٍ وَ اَبــاریــقَ وَ کَــأْسٍ مِــنْ مَعیــــنٍ

بـا قـدح‌هـا و کـوزه‌هـا و جام‌هـایی از نهرهـای جـاری بهشتـی (و شـراب طهــور ●●●) .۱۸ / واقعه

بِالْبَیِّناتِ وَ الـزُّبُـرِ وَ اَنْزَلْنـا اِلَیْکَ الذِّکْـرَ لِتُبَیِّـنَ لِلنّاسِ ما نُـزِّلَ اِلَیْهِـمْ وَ لَعَلَّهُـمْ یَتَفَکَّـرُونَ

(از آن‌هـا که آگاهنـد) از دلایـل روشـــن و کتب (پیامبـران پیشیـن) و ما این ذکر (قـرآن) را بر تو نـازل کردیم تا آن‌چه به سوی مردم نازل شده است برای آن‌ها تبیین کنی ، شاید اندیشه کنند ●●● .۴۴ / نحل

بِاَنَّ رَبَّــکَ اَوْحی لَهـا

چراکه‌پروردگارت‌به‌اووحی‌کرده‌است ●●● .۵ / زلزال

بِاَیْدی سَفَـرَةٍ

بــه دست سفیرانـی اســت ●●● ،۱۵ / عبس

بِاَیِّ ذَنْبٍ قُتِلَــتْ

که به کدامیـن گناه کشتــه شدند ●●● ؟۹ / تکویر

بِاَیِّکُمُ الْمَفْتُـونُ

که کدامیک از شما مجنـون هستید ●●● .۶ / قلم

بَدیعُ السَّمـواتِ وَ الْاَرْضِ وَ اِذا قَضـی اَمْـرا فَاِنَّمـــا یَقُـولُ لَـهُ کُـنْ فَیَکُـــــونُ

هستـی‌بخش آسـمان‌هـا و زمین او اســت و هنگـامی که فرمـان وجود چیـزی را صــادر کنـد، می‌گویـد : موجودباش و آن‌فورا موجود می‌شود ●●● .۱۱۷ / بقره

بَدیعُ السَّمـواتِ وَ الْاَرْضِ اَنّـی یَکُـونُ لَـهُ وَلَـدٌ وَ لَـمْ تَکُـنْ لَهُ صاحِبَـةٌ وَ خَلَـقَ کُلَّ شَـیْءٍ وَ هُـوَ بِکُـلِّ شَـیْءٍ عَلیمٌ

ابداع‌کننده‌آسـمان‌ها و زمین‌اواست‌چگـونه ممکن‌اسـت فرزندی‌داشـته‌باشد و حـال‌آن‌که همسری‌نداشـته و همـه‌چیز را آفریــده و او به‌همه چیز دانا است ●●● .۱۰۱ / انعام

(۱۴۴) بابُ الْباء قرآن الفبائی

بَرآءَةٌ مِــنَ اللّهِ وَ رَسُـولِــهآ اِلَــی الَّـذیـــنَ عـهَــدْتُـــمْ مِـــنَ الْمُشْـــرِکیـــنَ

ایـن اعـلام بیـزاری خــدا و پیامبـر او به کسانــی از مشرکـان است کـه با آن‌ها عهـد بسته‌ایـد ●●● .۱ / توبه

بِسْمِ اللّهِ الرَّحْمنِ الرَّحيمِ

بنام خداوند بخشاینده بخشایشگر ●●●۱ / فاتحهٔ الکتاب

بَشِّرِ الْمُنافِقينَ بِاَنَّ لَهُمْ عَذابا اَليما

بـه منـافقـان بشـارت ده کـه مجـازات دردنـاکـی در انتظـار آن‌هـا اسـت ●●● .۱۳۸ / نساء

بَشيرا وَ نَذيرا فَاَعْرَضَ اَكْثَرُهُمْ فَهُمْ لا يَسْمَعُونَ

قرآنی که بشارت دهنده و بیم‌دهنده‌است، ولی اکثر آنان روی گردان شدند، لذا چیزی نمی‌شنوند ●●●.۴ / فصّلت

بَقِيَّتُ اللّهِ خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنينَ وَ ماآ اَنَا عَلَيْكُمْ بِحَفيظٍ

سرمایه حلالی که خداوند برای شما باقی گذارده برایتان بهتر است اگر ایمان داشته باشید و من پاسدار شما (و مأمور بر اجبارتان به ایمان) نیستم ●●●.۸۶ / هود

بَلْ اَتَيْناهُمْ بِالْحَقِّ وَ اِنَّهُمْ لَكاذِبُونَ

واقـع ایـن اسـت کـه مـا حـق را بـرای آن‌هـا آوردیـم و آنـان دروغ مـی‌گـوینـد ●●● .۹۰ / مؤمنون

بَلْ اِيّاهُ تَدْعُونَ فَيَكْشِفُ ما تَدْعُونَ اِلَيْهِ اِنْ شاءَ وَ تَنْسَوْنَ ما تُشْرِكُونَ

(نه) بلکه تنها او را می‌خوانید و او اگر بخواهد مشکلی را که به خاطر آن او را خوانده‌اید برطرف می‌سازد و آن‌چه را (امروز) شریک (خدا) قرار می‌دهید (آن روز) فراموش می‌کنید ●●● .۴۱ / انعام

بَلْ بَدالَهُمْ ما كانُواْ يُخْفُونَ مِنْ قَبْلُ وَ لَوْ رُدُّوا لَعادُوا لِما نُهُوا عَنْهُ وَ اِنَّهُمْ لَكذِبُونَ

(آن‌هادر واقع‌پشیمان‌نیستند)بلکه‌اعمال و نیاتی‌راکه‌قبلاًپنهان‌می‌کردند، در برابر آن‌هاآشکارشده(و به وحشت فرورفته‌اند) و اگر بازگردند به‌همان اعمالی که نهی شده‌اند، بازمی‌گردند و آن‌ها دروغ گویند ●●●.۲۸ / انعام

بَلْ تَأْتيهِمْ بَغْتَةً فَتَبْهَتُهُمْ فَلا يَسْتَطيعُونَ رَدَّها وَ لا هُمْ يُنْظَرُونَ

آری این مجازات الهی به‌صورت ناگهانی به سراغشان می‌آید و مبهوتشان می‌کند ، آن چنان‌که توانایی بر دفع آن‌ندارند و به‌آن‌ها مهلت‌داده‌نمی‌شود ●●● .۴۰ / انبیاء

بَلْ تُؤْثِرُونَ الْحَيوةَ الدُّنْيا

بلکه شما حیات دنیا را مقدم‌می‌دارید ●●● .۱۶ / اعلی

بَلْ جاءَبِالْحَقِّ وَ صَدَّقَ الْمُرْسَلينَ

چنین‌نیست، او حقّ آورده و پیامبران پیشین را تصدیق‌کرده‌است ●●● .۳۷ / صافّات

بَلْ رَفَعَهُ اللّهُ اِلَيْهِ وَ كانَ اللّهُ عَزيزا حَكيما

بلکه خدا او را به‌سوی خود برد و خداوند توانا و حکیم است ●●●.۱۵۸ / نساء

قرآن الفبائی بابُ الْباء (۱۴۵)

بَلْ ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَنْقَلِبَ الرَّسُولُ وَ الْمُؤْمِنُونَ اِلى اَهْليهِمْ اَبَدا وَ زُيِّنَ ذلِكَ فى قُلُوبِكُمْ وَ ظَنَنْتُمْ ظَنَّ السَّوْءِ وَ كُنْتُمْ قَوْما بُورا

بلکه شما گمان کردید پیامبر و مؤمنان هرگز به خانواده‌های خود بازنخواهند گشت و این پندار غلط در دل‌های شما زینت یافته بود و گمان بد کردید و سرانجام هلاک شدید ●●●.۱۲ / فتح

بَلْ عَجِبْتَ وَ يَسْخَرُونَ

تو از انکار آن‌ها تعجب می‌کنی ، ولی آن‌ها مسخره‌می‌کنند ●●● .۱۲ / صافّات

بَلْ عَجِبُوا اَنْ جاءَهُمْ مُنْذِرٌ مِنْهُمْ فَقالَ الْكافِرُونَ هذا شَيْءٌ عَجيبٌ

آنها تعجب کردند که پیامبری انذارگر از میان خودشان آمده و کافران گفتند : این چیز عجیبی است ●●● .۲ / ق

بَلْ قالُوا اَضْغاثُ اَحْلامٍ بَلِ افْتَریهُ بَلْ هُوَ شاعِرٌ فَلْیَأْتِنا بِایَةٍ کَما اُرْسِلَ الاَوَّلُونَ

آنهاگفتند :(آنچه‌را محمدآورده وحی نیست)بلکه خواب‌های آشفته‌است، اصلاً او به دروغ آن را به خدا بسته، بلکه او یک شاعر است (اگر راست می گوید) باید معجزه‌ای برای ما بیاورد ، همان‌گونه که پیامبران پیشین با معجزات فرستاده شدند ●●● .۵ / انبیاء

بَلْ قالُوا اِنّا وَجَدْنا اباءَنا عَلی اُمَّةٍ وَ اِنّا عَلی اثارِهِمْ مُهْتَدُونَ

بلکه آنها می گویند : ما نیاکان خود را بر مذهبی یافتیم و ما نیز به آثار آنها هدایت شده‌ایم ●●● .۲۲ / زخرف

بَلْ قالُوا مِثْلَ ما قالَ الاَوَّلُونَ

آنها همان گفتند که پیشینیانشان می گفتند ●●● .۸۱ / مؤمنون

بَلْ قُلُوبُهُمْ فیغَمْرَةٍمِنْ هذا وَلَهُمْ اَعْمالٌ مِنْ دُونِ ذلِکَ هُمْ لَهاعامِلُونَ

بلکه دل‌های آنها از این نامه اعمال (و روز حساب و آیات قرآن) در بی‌خبری فرو رفته و آنان اعمال (زشتی) جز این دارند که پیوسته آن را انجام می‌دهند ●●● .۶۳ / مؤمنون

بَلْ کَذَّبُوا بِالْحَقِّ لَمّا جاءَهُمْ فَهُمْ فی اَمْرٍ مَریجٍ

آنها حق را هنگامی که به سراغشان آمد تکذیب کردند، لذا پیوسته در کار پراکنده خود متحیرند ●●● .۵ / ق

بَلْ کَذَّبُوا بِالسّاعَةِ وَ اَعْتَدْنا لِمَنْ کَذَّبَ بِالسّاعَةِ سَعیرا

(این‌ها همه بهانه است) بلکه آنها قیامت را تکذیب کرده‌اند و ما برای کسی که قیامت را انکار کندآتش‌سوزانی‌مهیاکرده‌ایم ●●● .۱۱ / فرقان

بَلْ کَذَّبُوا بِما لَمْ یُحیطُوا بِعِلْمِهِ وَ لَمّا یَأْتِهِمْ تَأْویلُهُ کَذلِکَ کَذَّبَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَانْظُرْ کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الظّالِمینَ

(آنها از روی علم و دانش قرآن را انکار نمی‌کنند) بلکه آنها چیزی را تکذیب کردند که آگاهی از آن

(۱۴۶) بابُ الْباء قرآن الفبائی

نداشتند و هنوز واقعیتش بر آنان روشن نشده است، این چنین پیشینیان آنها نیز تکذیب کردند، پس بنگر عاقبت‌کار ظالمان چگونه بود ●●●؟ ۳۹ / یونس

بَلْ مَتَّعْتُ هؤُلاءِ وَ اباءَهُمْ حَتّی جاءَهُمُ الْحَقُّ وَ رَسُولٌ مُبینٌ

ولی ما این گروه و پدران آنها را از مواهب دنیا بهره‌مند ساختیم تا حق و فرستاده آشکار الهی به سراغشان آمد ●●● .۲۹ / زخرف

بَلْ مَتَّعْنا هؤُلاءِ وَ اباءَهُمْ حَتّی طالَ عَلَیْهِمُ الْعُمُرُ اَفَلا یَرَوْنَ اَنّا نَأْتِی الاَرْضَ نَنْقُصُها مِنْ اَطْرافِها اَفَهُمُ الْغالِبُونَ

ما آنها و پدرانشان‌را ازنعمت‌ها بهره‌مندساختیم، تاآن‌جاکه عمر طولانی پیدا کردند (و مایه غرور و طغیانشان شد) آیا نمی‌بینند که ما مرتبا از زمین (و اهل آن) می کاهیم آیا آنها غالبند (یا ما ●●●) ؟۴۴ / انبیاء

بَلْ نَحْنُ مَحْرُومُونَ

بلکه ما به کلی محرومیم ●●● .۶۷ / واقعه، ۲۷ / قلم

بَلْ نَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلَی الْباطِلِ فَیَدْمَغُهُ فَاِذا هُوَ زاهِقٌ وَ لَکُمُ الْوَیْلُ مِمّا تَصِفُونَ

بلکه ما حق را بر سر باطل می کوبیم تا آن را هلاک سازد و به این ترتیب باطل محو و نابود می‌شود ، اما وای بر شما از توصیفی که می کنید ●●● .۱۸ / انبیاء

بَلْ هُمُ الْیَوْمَ مُسْتَسْلِمُـــونَ

ولـی آن‌هـا در آن روز تسلیم قـدرت خداونـــد هستند ●●● .۲۶ / صافّات

بَلْ هُـــمْ فی شَکٍّ یَلْعَبُـونَ

ولـی آن‌هـــا درشکنـــد و (با حقایـق) بـــازی می‌کننــــد ●●● .۹ / دخان

بَـلْ هُـوَ ایاتٌ بَیِّناتٌ فی صُـدوُرِ الَّـذیـنَ اُوتُـوا الْعِلْـمَ وَ مـا یَجْحَـدُ بِآیـاتِنـا اِلاَّ الظّـالِمُـونَ

بلکه این کتاب آسمانی مجموعه‌ای از آیات روشن است که در سینه صاحبان دل جای دارد و آیات ما را جز ستمگـران انکـــار نمی‌کننـــد ●●● .۴۹ / عنکبوت

بَلْ هُـــوَ قُـرْآنٌ مَجیـــدٌ

(این سخن سِحـــر و دروغ نیست)، بلکه قرآن با عظمت است ●●●.۲۱ / بروج

بَلْ یُریدُالْاِنْسانُلِیَفْجُرَاَمامَهُ

(انسـان شـک در معـــاد نـدارد) بلکـه او می‌خــواهـد (آزاد باشـد و) مــادام‌العمـر گناه کند ●●● .۵ / قیامت

بَلْ یُریـــدُ کُـلُّ امْرِیءٍ مِنْهُـمْ اَنْ یُؤْتـــی صُحُفا مُنَشَّـرَةً

بلکـــه هر کـــدام از آن‌ها انتظـــار دارد نامـــه جداگانـه‌ای (از سـوی خدا) برای او فرستاده شود ●●● .۵۲ / مدّثر

قرآن الفبائی بابُ الْباء (۱۴۷)

بَلِ اتَّبَعَ الَّذیـنَ ظَلَمُوا اَهْواءَهُـمْ بِغَیْرِ عِلْـمٍ فَمَنْ یَهْـدی مَنْ اَضَـلَّ اللّهُ وَ ما لَهُمْ مِـنْ نـاصِرینَ

بلکه ظالمان از هوی و هوس‌های خود بـدون علم و آگاهی پیروی می‌کنند و چه کسـی می‌تواند آن‌ها را که خدا گمراه‌کرده است، هدایت کند؟ و برای آن‌ها هیچ یار و یاوری نخواهد بود ●●● .۲۹ / روم

بَلِ ادّارَکَ عِلْمُهُمْ فِی الْاخِرَةِ بَلْ هُمْ فی شَکٍّ مِنْها بَلْ هُمْ مِنْها عَمُونَ

ایـن مشـرکـان اطـــلاع صحیحـــی دربـــاره آخـرت نـدارنـــد ، بلکـــه در اصـل آن شـک دارنـد، بلکـه نـــابینـا و اعمــــی هستنـــد ●●● .۶۶ / نمل

بَلِ الْاِنْســانُ عَلی نَفْسِــهِ بَصیـرَةٌ

بلکه‌انسان خودش‌از وضع‌خود آگاه‌است ●●● .۱۴ / قیامت

بَلِ اللّهَ فَاعْبُدْ وَ کُنْ مِنَ الشّاکِـریـنَ

بلکـه تنهـــا خـــداونـد را عبـادت کـــن و از شکــر گـــزاران بـــاش ●●● .۶۶ / زمر

بَلِ اللّهُ مَوْلیکُمْ وَ هُوَ خَیْرُالنّاصِرینَ

(آن‌ها تکیه‌گاه شما نیستند) بلکه ولی و سرپرست شما، خداست و او بهترین یاوران است ●●●.۱۵۰ / آل‌عمران

بَلِ الَّذیـــنَ کَفَـرُوا فی تَکْذیـــبٍ

بلکـــه کـافـران پیـوسته مشغـول تکـذیـب حقّنـد ●●● .۱۹ / بروج

بَلِ الَّذینَ کَفَـرُوا فی عِزَّةٍ وَ شِقـاقٍ

ولی کافران گرفتـار غرور و اختـلافنـد ●●● .۲ / ص

بَلِ الَّـذیـنَ کَفَـرُوا یُکَذِّبُـــونَ

بلکـــه کـــافـــران پیوستـــه « آیات الهـــی » را تکذیـــب می‌کننـــد ●●● .۲۲ / انشقاق

بَلِ السّاعَـــةُ مَـوْعِـــدُهُـمْ وَ السّـــاعَـــةُ اَدْهـــــی وَ اَمَـــرُّ

(علاوه بر این) رستاخیز موعد آن‌ها است و مجازات قیامت هولناک‌تر و تلخ‌تر است ●●● .۴۶ / قمر

بِلِسانٍ عَرَبِیٍ مُبینٍ

آن را به زبان عربی آشکار نازل کرد ●●● .۱۹۵ / شعراء

بَلی اِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا وَ یَأْتُوکُمْ مِنْ فَوْرِهِمْ هذا یُمْدِدْکُمْ رَبُّکُمْ بِخَمْسَةِ الافٍ مِنَ الْمَلائِکَةِمُسَوِّمینَ

آری ، (امروز هم) اگر استقامت و تقوا پیشه کنید و دشمن به همین زودی به سراغ شما بیاید ، خداوند شما را به پنج‌هزار نفر از فرشتگان، که نشانه‌هایی با خوددارند، مدد خواهد داد ●●● .۱۲۵ / آل‌عمران

بَلی اِنَّ رَبَّهُ کانَ بِهِ بَصیرا

آری‌پروردگارش نسبت به او بینابود (و اعمالش‌را برای حساب ثبت کرد ●●●) .۱۵ / انشقاق

(۱۴۸) بابُ الْباء قرآن الفبائی

بَلی قادِرینَ عَلی اَنْ نُسَوِّیَ بَنانَهُ

آری قادریم که (حتی خطوط سر) انگشتان او را موزون و مرتب کنیم ●●● .۴ / قیامت

بَلی قَدْ جاءَتْکَ ایاتی فَکَذَّبْتَ بِها وَ اسْتَکْبَرْتَ وَ کُنْتَ مِنَ الْکافِرینَ

آری آیات من به سراغ تو آمد، اما آن را تکذیب کردی و تکبر ورزیدی و از کافران بودی ●●●.۵۹ / زمر

بَلی مَنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ فَلَهُ اَجْرُهُ عِنْدَ رَبِّهِ وَ لا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

آری کسی که در برابر خداوند تسلیم شود و نیکوکار باشد، پاداش او نزد پروردگارش ثابت است ، نه ترسی بر آن‌ها است و نه غمگین خواهند شد (بنابراین بهشت خداوند در انحصار هیچ طایفه‌ای نیست ●●●).۱۱۲ / بقره

بَلی مَنْ اَوْفی بِعَهْدِهِ وَ اتَّقی فَاِنَّ اللّهَ یُحِبُّ الْمُتَّقینَ

آری ، کسی که به پیمان خود وفا کند و پرهیزکاری پیشه نماید ، (خدا او را دوست می‌دارد ، زیرا) خداوند پرهیزکاران‌را دوست دارد ●●● .۷۶ / آل‌عمران

بَلی مَنْ کَسَبَ سَیِّئَةً وَ اَحاطَتْ بِهِ خَطیئَتُهُ فَاُولئِکَ اَصْحابُ النّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ

آری کسانی که تحصیل گناه کنند و آثار گناه سراسر وجودشان را بپوشاند، آن‌ها اهل آتشند و جاودانه در آن خواهند بود ●●●.۸۱ / بقره

بِما غَفَرَلی رَبّی وَ جَعَلَنی مِنَ الْمُکْرَمینَ

که پروردگارم مرا آمرزیده و از گرامی داشتگان قرارداده است ●●●.۲۷ / یس

بِنَصْرِ اللّهِ یَنْصُرُ مَنْ یَشاءُ وَ هُوَ الْعَزیزُ الرَّحیمُ

به سبب یاری پروردگار ، خداوند هرکس را که بخواهد، نصرت می‌دهد و او عزیز و حکیم است ●●● .۵ / روم

بَیْضاءَ لَذَّةٍ لِلشّارِبینَ

شرابی که سفید و درخشنده و لذتبخش برای نوشندگان است ●●● .۴۶ / صافّات

بَیْنَهُما بَرْزَخٌ لا یَبْغِیانِ

اما در میان آن دو برزخی است که یکی بر دیگری غلبه نمی‌کند ●●● .۲۰ / الرّحمن

قرآن الفبائی بابُ الْباء (۱۴۹)

بابُ الْتاء

تَاللّهِ لَقَدْ اَرْسَلْنا اِلی اُمَمٍ مِنْ قَبْلِکَ فَزَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطانُ اَعْمالَهُمْ فَهُوَ وَلِیُّهُمُ الْیَوْمَ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

به خدا سوگند، پیامبرانی به سوی امت‌های پیش از تو فرستادیم اما شیطان اعمالشان را در نظرشان زینت داد و امروز او ولی و سرپرستشان است و مجازات دردناک برای آن‌ها است ●●● .۶۳ / نحل

تَاللّهِ اِنْ کُنّا لَفی ضَلالٍ مُبینٍ

به خدا سوگند که ما در گمراهی آشکار بودیم ●●● .۹۷ / شعراء

تَبارَکَ اسْمُ رَبِّکَ ذِی الْجَلالِ وَالْاِکْرام

پربرکت و زوال‌ناپذیر است نام پروردگار صاحب جلال و جمال تو ●●● .۷۸ / الرّحمن

تَبارَکَ الَّذی اِنْ شاءَ جَعَلَ لَکَ خَیْرا مِنْ ذلِکَ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ وَ یَجْعَلْ لَکَ قُصُورا

زوال‌ناپذیر و پربرکت است خدایی که اگر بخواهد برای تو بهتر از این می‌دهد، باغ‌هایی که از زیر درختانش نهرها جاری باشد و (اگر بخواهد) برای تو قصرهایی مجلل قرار می‌دهد ●●●.۱۰ / فرقان

تَبارَکَ الَّذی بِیَدِهِ الْمُلْکُ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

پُربرکت و زوال‌ناپذیر است کسی که حکومت جهان هستی به دست اوست و بر همه‌چیز قادر است ●●● .۱ / ملک

تَبارَکَ الَّذی جَعَلَ فِی‌السَّماءِبُرُوجا وَجَعَلَ‌فیهاسِراجا وَ قَمَرامُنیرا

جاودان و پربرکت است آن خدایی که در آسمان‌ها برج‌هایی قرار داد و در میان آن چراغ روشن و ماه نوربخشی آفرید ●●●.۶۱ / فرقان

تَبارَکَ الَّذی نَزَّلَ الْفُرْقانَ عَلی عَبْدِه لِیَکُونَ لِلْعالَمینَ نَذیرا

زوال‌ناپذیر است و پربرکت است کسی که قرآن را بر بنده‌اش نازل کرد تا جهانیان را انذار کند (و از عذاب و کیفر الهی بترساند ●●●).۱ / فرقان

تَبَّتْ یَدا اَبی لَهَبٍ وَ تَبَّ

بریده باد هر دو دست ابولهب (و مرگ بر او باد ●●●) .۱ / تبت

تَبْصِرَةً وَ ذِکْری لِکُلِّ عَبْدٍ مُنیبٍ

تا وسیله بینایی و بیداری برای هر بنده توبه‌کاری باشد ●●● .۸ / ق

تَتْبَعُهَا الرّادِفَةُ

و به دنبال آن حادثه دومین (صیحه عظیم) رخ می‌دهد ●●● .۷ / نازعات

(۱۵۰) بابُ الْتاء قرآن الفبائی

تَتَجافی جُنُوبُهُمْ عَنِ الْمَضاجِعِ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ خَوْفا وَ طَمَعا وَ مِمّا رَزَقْناهُمْ یُنْفِقُونَ

پهلوهایشان از بسترها در دل شب دور می‌شود (بپا می‌خیزند و رو به درگاه خدا می‌آورند) پروردگار خود را با بیم و امید می‌خوانند و آن‌چه به آن‌ها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند ●●●.۱۶ / سجده

تَجْری بِاَعْیُنِنا جَزاءً لِمَنْ کانَ کُفِرَ

مرکبی که تحت نظارت ما حرکت می‌کرد، این کیفری بود برای کسانی که به او کافر شدند ●●● .۱۴ / قمر

تَحِیَّتُهُمْ یَوْمَ یَلْقَوْنَهُ سَلامٌ وَ اَعَدَّلَهُمْ اَجْرا کَریما

تحیت آنان در روزی که او را دیدار می‌کنند سلام است و برای آن‌ها پاداش پرارزشی فراهم ساخته است

●●●.۴۴ / احزاب

تَدْعوا مَنْ اَدْبَرَ وَ تَوَلّی

و کسانی را که به فرمان خدا پشت کردند ، صدا می‌زند ●●● .۱۷ / معارج

تَدْعُونَنی لِاَکْفُرَ بِاللّهِ وَ اُشْرِکَ بِهِ ما لَیْسَ لی بِهِ عِلْمٌ وَ اَنَا اَدْعُوکُمْ اِلَی الْعَزیزِ الْغَفّارِ

مرا دعوت می‌کنید که به خدای یگانه کافر شوم و شریک‌هایی که به آن علم ندارم برای او قرار دهم ، در حالی که من شما را به سوی خداوند عزیز غفار دعوت می‌کنم ●●● .۴۲ / مؤمن

تُدَمِّرُ کُلَّ شَیْءٍ بِاَمْرِ رَبِّها فَاَصْبَحُوا لا یُری اِلّا مَساکِنُهُمْ کَذلِکَ نَجْزِی الْقَوْمَ الْمُجْرِمینَ

همه چیز را به فرمان پروردگار درهم می‌کوبد و نابود می‌کند، آن‌ها صبح کردند در حالی که چیزی جز خانه‌های آن‌ها به‌چشم نمی‌خورد، این گونه مجرمان‌را کیفر می‌دهیم ●●● .۲۵ / احقاف

تَرْجِعُونَها اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

پس او را بازگردانید ، اگر راست می‌گویید ●●● .۸۷ / واقعه

تُرْجی مَنْ تَشاءُ مِنْهُنَّ وَ تُئْوی اِلَیْکَ مَنْ تَشاءُ وَ مَنِ ابْتَغَیْتَ مِمَّنْ عَزَلْتَ فَلا جُناحَ عَلَیْکَ ذلِکَ اَدْنی اَنْ تَقَرَّ اَعْیُنُهُنَّ وَ لا یَحْزَنَّ وَ یَرْضَیْنَ بِما اتَیْتَهُنَّ کُلُّهُنَّ وَاللّهُ یَعْلَمُ ما فی قُلُوبِکُمْ وَ کانَ اللّهُ عَلیما حَلیما

(موعد) هر یک از همسرانت را بخواهی می‌توانی به تأخیراندازی و هرکدام را بخواهی نزد خود جای دهی و هرگاه از آن‌ها را که برکنار ساخته‌ای بخواهی نزد خود جای دهی گناهی بر تو نیست ، این حکم الهی برای روشنی چشم آن‌ها و این‌که غمگین نباشند و به آن‌چه در اختیار همه آنان می‌گذاری راضی شوند نزدیک‌تر است و خدا آن‌چه را در قلوب شما است می‌داند و خداوند از همه اعمال و مصالح بندگان با خبر است و در عین حال حلیم است و در کیفر آن‌ها عجله نمی‌کند ●●● .۵۱ / احزاب

قرآن الفبائی بابُ الْتاء (۱۵۱)

تَرْمیهِمْ بِحِجارَةٍ مِنْ سِجّیلٍ

که با سنگهای کوچکی آنها را هدف قرار می‌دهند ●●●.۴ / فیل

تَرْهَقُها قَتَرَةٌ

و دود تاریکی آن‌ها را پوشانده ●●● .۴۱ / عبس

تَرَی الظّالِمینَ مُشْفِقینَ مِمّا کَسَبُوا وَهُوَ واقِعٌ بِهِمْ وَالَّذینَ امَنُوا وَعَمِلُوا الصّالِحاتِ فی رَوْضاتِ الْجَنّاتِ لَهُمْ مایَشاؤُنَ عِنْدَ رَبِّهِمْ ذلِکَ هُوَالْفَضْلُ الْکَبیرُ

در آن روز ستمگران را می‌بینی که از اعمالی که انجام داده‌اند ، سخت بیمناکند ، اما آن‌ها را فرو می‌گیرد ، اما کسانی که ایمان‌آوردند و عمل‌صالح انجام دادند، در بهترین باغ‌های بهشتند و هرچه بخواهند نزد پروردگارشان برای آن‌ها فراهم است ، این است فضل بزرگ ●●● . ۲۲ / شوری

تَری کَثیرا مِنْهُمْ یَتَوَلَّوْنَ الَّذینَ کَفَرُوا لَبِئْسَ ما قَدَّمَتْ لَهُمْ اَنْفُسُهُمْ اَنْ سَخِطَ اللّهُ عَلَیْهِمْ وَ فِی الْعَذابِ هُمْ خلِدُونَ

بسیاری از آن‌ها را می‌بینی که کافران (و بت پرستان) را دوست می‌دارند و (و با آن‌ها طرح دوستی می‌ریزند) چه بد اعمالی از پیش برای (معاد) خود فرستادند که نتیجه آن خشم خداوند بود و در عذاب (الهی) جاودانه خواهند ماند ●●● .۸۰ / مائده

تُسَبِّحُ لَهُ السَّمواتُ السَّبْعُ وَ الْاَرْضُ وَ مَنْ فیهِنَّ وَ اِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلاّ یُسَبِّحُ بِحَمْدِهِ وَ لکِنْ لا تَفْقَهُونَ تَسْبیحَهُمْ اِنَّهُ کانَ حَلیما غَفُورا

آسمان‌های هفتگانه و زمین و کسانی که در آن‌ها هستند همه تسبیح او می‌گویند و هر موجودی تسبیح و حمد او

می گویـد ، ولی شما تسبیـح آن‌ها را نمی‌فهمیـد او حلیـم و آمرزنـده است ●●● ۴۴. / اسراء

تُسْقی مِـنْ عَیْــنٍ انِیَـةٍ

از چشمـه‌ای فـوق‌العــاده داغ به آن‌هـا می‌نوشانند ●●●۵. / غاشیه

تَصْلی نـارا حامِیَـةً

و در آتش سوزان‌واردمی گردند ●●● ۴. / غاشیه

تَظُنُّ اَنْ یُفْعَـلَ بِها فاقِــرَةٌ

زیـرا مـی‌دانـد عـذابـی در مـورد او انجـــام می‌شـود کـه پشـت را در هــم می‌شکنـــد ●●● ۲۵. / قیامت

تَعْرُجُ الْمَـلائِکَــةُ وَ الــرُّوحُ اِلَیْـهِ فــی یَـــوْمٍ کـــانَ مِقْــدارُهُ خَمْسینَ اَلْــفَ سَنَـةٍ

فـرشـتگــان و روح (فـرشتــه مخصـــوص) بـه‌سـوی او عــروج مــی کننــد، در آن روزی کـه مقدارش پنجـاه هزار سال است ●●●۴. / معارج

(۱۵۲) بابُ الْتاء قرآن الفبائی

تَعْرِفُ فی وُجُوهِهِمْ نَضْرَةَ النَّعیم

در چهره‌های آن‌ها طـراوت و نشـاط نعمـت را می‌بینـی و می‌شناسی ●●● ۲۴. / مطففین

تَکادُ السَّمواتُ یَتَفَطَّرْنَ مِنْ فَوْقِهِنَّ وَ الْمَلائِکَةُ یُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ یَسْتَغْفِرُونَ لِمَنْ فِی الْاَرْضِ اَلا اِنَّ اللّـهَ هُـوَ الْغَفُــورُ الرَّحیمُ

نزدیک است آسـمان‌ها (به‌خاطر نسبت‌های ناروای مشـرکان) از بالا متلاشـی شونـد ، فرشتگان پیوسـته تسبیح و حمـد پروردگار خـود را به‌جا می‌آورند و برای کسانی که در زمین هستند استغفار می کنند ، آگاه باشید خداونـــد آمرزنـده و مهربان است●●● . ۵ / شوری

تَکادُ السَّمواتُ یَتَفَطَّرْنَ مِنْهُ وَ تَنْشَقُّ الْاَرْضُ وَ تَخِرُّ الْجِبالُ هَدّا

نزدیـک اسـت آسمان‌هـا بـه خاطر ایـن سخـــن از هم متلاشـــی گـردد و زمیـن شکافتـه شـود و کـوه‌هـا بـه شـدت فـرو ریـــزد ●●● ۹۰. / مریم

تَکادُ تَمَیَّــزُ مِـنَ الْغَیْـظِ کُلَّمــا اُلْقِـیَ فیهـا فَـوْجٌ سَـأَلَهُـــمْ خَـزَنَتُهـا اَلَـمْ یَأْتِکُـمْ نَـذیـرٌ

نزدیک است از شـدت غضب پاره‌پاره شود، هر زمان گروهی در آن افکنـده می‌شونـد، نگهبانان دوزخ از آن‌ها ســؤال می کننـد : مگر انذارکننــــده الهــی به سـراغ شمـا نیـــامـد ●●● ؟۸ / ملک

تَلْفَحُ وُجُــوهَهُـمُ النّـارُ وَ هُـمْ فیهـا کـــالِحُـونَ

شعلـه‌هـای ســوزان آتـش همچـون شمشیـر به صورت‌هـایشـــان نـواختـه می‌شـــود و در دوزخ چهـره‌ای درهــــم کشیـــده دارنـــد ●●● ۱۰۴. / مؤمنون

تِلْکَ آَیـاتُ اللّـــهِ نَتْلُـوهــا عَلَیْـکَ بِــالْحَـقِّ فَبِـاَیِّ حَـدیـثٍ بَعْــدَ اللّـهِ وَ آیاتِـهِ یُؤْمِنُـونَ

این‌هــا آیات الهـی است که ما آن را به حق بر تو تلاوت می‌کنیم ، اگر آن‌ها به این آیات ایمان نیاورند ، به کـدام سخـن بعد از سخـن خـدا و آیاتــش ایمـان می‌آورنـــد ●●● ؟۶ / جاثیه

تِلْکَ ایاتُ اللّـهِ نَتْلُوهــا عَلَیْـکَ بِالْحَقِّ وَ اِنَّکَ لَمِنَ الْمُرْسَلیـنَ

این‌ها ، آیـات خدا اسـت که به حـق ، بر تو می‌خوانیـم و تـو، از رسـولان (مــا) هستــی ●●● ۲۵۲. / بقره

تِلْکَ آیاتُاللّهِ نَتْلُوها عَلَیْکَ بِالْحَقِّ وَ مَااللّهُ یُریدُ ظُلْما لِلْعالَمینَ

ایـن‌هــا آیــات خداســـت ، کــه بـه حـقّ بر تـو می‌خـوانیـم و خداونـد (هیـچ گـاه) سـتمـی بـرای (احـدی از) جهـانیــان

نمـی‌خواهـد ●●● .۱۰۸ / آل‌عمران

تِلْکَ ایـــاتُ الْکِتـابِ الْحَکیـمِ

ایـن آیات کتـاب حکیـم اسـت (آیاتی پر محتـوا و استـــوار ●●●) .۲ / لقمان،

تِلْکَ ایاتُ الْکِابِ الْمُبیـنِ

این‌هـا آیـــات کتـاب مبیـــن است ●●● .۲ / قصص، ۲ / شعراء

قرآن الفبائی بابُ الْتاء (۱۵۳)

تِلْکَ اِذا قِسْمَـــةٌ ضیـــزی

در ایـــن صـــورت ایـن تقسیمـــی اســـت غیـــر عادلانـــه ●●● .۲۲ / نجم

تِلْکَ الْجَنَّـةُ الَّتـی نُورِثُ مِـنْ عِبادِنـا مَـنْ کـانَ تَقِیّـا

این همان بهشتی است که ما به ارث به بندگان پرهیزکار می‌دهیم ●●● .۶۳ / مریم

تِلْکَ الـدّارُ الْاخِـرَةُ نَجْعَلُهـا لِلَّذیـنَ لا یُریـدوُنَ عُلُوّا فِی‌الْاَرْضِ وَ لا فَسـادا وَ الْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقینَ

(آری) این سـرای آخرت را تنهـا برای کسـانی قرار می‌دهیم که اراده برتری‌جویی در زمین و فسـاد را ندارنـد و عـاقبت نیـک برای پرهیزکاران است ●●● .۸۳ / قصص

تِلْکَ الرُّسُـلُ فَضَّلْنا بَعْضَهُمْ عَلی بَعْضٍ مِنْهُمْ مَنْ کَلَّمَ اللّهُ وَ رَفَعَ بَعْضَهُمْ دَرَجاتٍ وَ اتَیْنا عیسَی‌ابْنَ مَرْیَـمَ الْبَیِّناتِ وَ اَیَّدْنـاهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ وَ لَوْ شـاءَ اللّهُ مَا اقْتَتَلَ الَّذیـنَ مِنْ بَعْدِهِـمْ مِنْ بَعْدِ ما جاءَتْهُـمُ الْبَیِّناتُ وَ لکِنِ اخْتَلَفُوا فَمِنْهُمْ مَنْ امَنَ وَ مِنْهُمْ مَنْ کَفَرَ وَ لَوْ شاءَ اللّهُ مَا اقْتَتَلُوا وَ لکِـــنَّ اللّهَ یَفْعَـــلُ مـــا یُریـدُ

بعضـی از آن رسولان را بر بعضـی دیگر برتری دادیم ، برخی از آن‌ها ، خدا با او سـخن می‌گفت و بعضی را درجاتی برتر داده و به عیسـی‌بن مریم نشانه‌هـای روشن دادیم و او را بـا « روح القُـدُس » تأییـد نمودیم (ولی فضیلـت و مقـام آن پیامبـران، مانع اختلاف امّت‌هـا نشـد) و اگر خـدا می‌خـواست ، کسـانی که بعـد از آن‌هـا بودنـد ، پس از آن‌همه نشانه‌هـای روشن که برای آن‌هـا آمـد ، جنـگ و سـتیـز نمی‌کردنـد (امـا خـدا مردم را مجبور نسـاخته و آن‌هـا را در پیمـودن راه سـعادت ، آزاد گـذارده است) ولی این امّت‌ها بودنـد که با هم اختلاف کردند، بعضـی ایمان آوردند و بعضـی کافر شدند (و جنگ و خونریزی بروز کرد و باز) اگر خدا می‌خواست، با هم پیکارنمی‌کردند ولی‌خداوند آن‌چه‌را می‌خواهد، (از روی حکمت) انجام می‌دهد (و هیچ‌کس را به قبـول چیزی مجبور نمی‌کند ●●●) .۲۵۳ / بقره

تِلْکَ الْقُری نَقُصُّ عَلَیْکَ مِنْ اَنْباآئِهـا وَ لَقَـدْ جـاآءَتْهُمْ رُسُـلُهُمْ بِالْبَیِّناتِ فَما کانُوا لِیُؤْمِنُوا بِما کَـذَّبُوا مِـنْ قَبْـلُ کَـذلِـکَ یَطْبَـعُ اللّـهُ عَلـی قُلُـوبِ الْکافِریـنَ

این‌هـا آبادی‌هـایـی است که اخبار آن را برای تو شـــرح می‌دهیم ، آن‌ها (چنـان لجوج بودنـد که) به آن‌چه قبـلاً تکـذیب کرده بودنـد، ایمان نمی‌آورنـد، این چنین خداونـد بر دل‌های کافران مهر می‌نهد (و بر اثر لجاجـت و ادامه گنـاه، حسّ تشخیـص را از آن‌ها سلب می‌کند ●●●).۱۰۱ / اعراف

تِلْکَ اُمَّـةٌ قَـدْ خَلَـتْ لَهـا مـا کَسَبَـتْ وَ لَکُـمْ ما کَسَبْتُـمْ وَ لا تُسْئَلُـونَ عَمّا کانُـوا یَعْمَلُـونَ

(به هـر حـال) آن‌ها امّتـی بودنـد که درگذشـتنـد ، آن‌چه کردنـد، برای خودشـان است و آن‌چـه هـم شـمـا کرده‌ایـد، برای خودتان است و مسؤول اعمال آن‌ها نیستید ●●● .۱۴۱ / بقره، ۱۳۴ / بقره

(۱۵۴) بابُ الْتاء قرآن الفبائی

تِلْکَ حُـدُودُ اللّهِ وَ مَنْ یُطِـعِ اللّهَ وَ رَسُولَـهُ یُدْخِلْـهُ جَنّاتٍ تَجْـری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهـارُ خالِدینَ فیها وَ ذلِکَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ

این‌ها مرزهای الهی است و هرکس خدا و پیامبرش را اطاعت کند (و قوانین او را محترم بشمرد ،) خداوند وی‌را در باغ‌هایی‌از بهشت وارد می‌کند که همواره ، آب از زیر درختانش جاری است ، جاودانه در آن می‌مانند و این پیروزی بزرگی است ●●● .۱۳ / نساء

تِلْکَ مِنْ اَنْباآءِ الْغَیْبِ نُوحیهاآ اِلَیْکَ ما کُنْتَ تَعْلَمُهاآ اَنْتَ وَ لا قَوْمُکَ مِنْ قَبْلِ هذا فَاصْبِرْ اِنَّ الْعقِبَةَ لِلْمُتَّقینَ

این‌هااز خبرهای‌غیب‌است‌که به‌تو (ای‌پیامبر) وحی می‌کنیم، نه تو و نه قوم تو این‌ها را قبل از این نمی‌دانستید، بنابراین‌صبر و استقامت کن که عاقبت از آن پرهیزکاران است ●●● .۴۹ / هود

تَنْزِعُ النّاسَ کَاَنَّهُمْ اَعْجازُ نَخْلٍ مُنْقَعِرٍ

که مردم را همچون تنه‌های نخل ریشه‌کن شده، از جا برمی‌کَنَد ●●● .۲۰ / قمر

تَنَزَّلُ الْملائِکَةُ وَ الرُّوحُ فیها بِإِذْنِ رَبِّهِمْ مِنْ کُلِّ اَمْرٍ

فرشتگان و « روح » در آن شب به اذن پروردگارشان برای (تقدیر) هر کار نازل می‌شوند ●●● .۴ / قدر

تَنَزَّلُ عَلی کُلِّ اَفّاکٍ اَثیم

بر هر دروغگوی گنهکار نازل می‌گردند ●●● .۲۲۲ / شعراء

تَنْزیلاً مِمَّنْ خَلَقَ الاْرْضَ وَ السَّمواتِ الْعُلی

این قرآن از سوی کسی نازل شده که خالق زمین و آسمان‌های بلند است ●●● .۴ / طه

تَنْزیلَ الْعَزیزِ الرَّحیم

این قرآنی است که از سوی خداوند عزیز و رحیم نازل شده ●●●.۵ / یس

تَنْزیلُ الکِتابِ لا رَیْبَ فیهِ مِنْ رَبِّ الْعالَمینَ

این کتابی است که از سوی پروردگار جهانیان نازل شده و شک و تردیدی در آن نیست ●●● .۲ / سجده

تَنْزیلُ الْکِتابِ مِنَ اللّهِ الْعَزیزِ الْحَکیم

این کتاب از سوی خداوند عزیز و حکیم نازل شده است ●●● .۲ / احقاف، ۱ / زمر، ۲ / جاثیه

تَنْزیلُ الْکِتابِ مِنَ اللّهِ الْعَزیزِ الْعَلیم

این کتابی است که از سوی خداوند قادر و دانا نازل شده است ●●●.۲ / مؤمن

تَنْزیلٌ مِنَ الرَّحْمنِ الرَّحیم

این‌کتابی‌است که ازسوی خداوند رحمن و رحیم نازل‌شده است ●●● .۲ / فصّلت

قرآن الفبائی بابُ الْتاء (۱۵۵)

تَنْزیلٌ مِنْ رَبِّ الْعالَمینَ

بلکه کلامی است که از سوی پروردگار عالَمیان نازل شده است ●●● .۴۳ / حاقّه، ۸۰ / واقعه

تُؤْتی اُکُلَها کُلَّ حینٍ بِإِذْنِ رَبِّها وَ یَضْرِبُ اللّهُ الاْمْثالَ لِلنّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُونَ

میوه‌های خود را هر زمان به اذن پروردگارش می‌دهد و خداوند برای مردم مثل‌ها می‌زند شاید متذکر شوند (و پند گیرند ●●●) .۲۵ / ابراهیم

تُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ تُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ تُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ تُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ تَرْزُقُ مَنْ تَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ

شب‌رادر روز داخل‌می‌کنی و روزرادرشب و زنده‌راازمرده‌بیرون‌می‌آوری و مرده‌را از زنده و به‌هرکس بخواهی، بدون حساب روزی می‌بخشی ●●● .۲۷ / آل عمران

تُؤْمِنُونَ بِاللّـهِ وَ رَسُولِـهِ وَ تُجاهِـدُونَ فی سَبیـلِ اللّهِ بِاَمْوالِکَـمْ وَ اَنْفُسِکَـمْ ذلِکَـمْ خَیْرٌ لَکَـمْ اِنْ کُنْتُـمْ تَعْلَمُـونَ

بەخـدا و رسـول او ایمان بیاوریـد و در راه خداونـد با امـوال و جان‌هایتـان جهاد کنید، این برای شما از هر چیز بهتـر است، اگر بدانیـد ●●● .۱۱ / صفّ

(۱۵۶) بابُ الْتاء قرآن الفبائی

بابُ الْثاء

ثانِیَ عِطْفِـهِ لِیُضِـلَّ عَنْ سَبیـلِ اللّهِ لَهُ فِـی الدُّنْیـا خِزْیٌ وَ نُذیقُـهُ یَوْمَ الْقِیامَـةِ عَذابَ الْحَریـقِ

آن‌هابا تکبر و بی‌اعتنایی (نسبت‌به سخنان الهی) می‌خواهنـد مردم را از راه خدا گمراه سازند، برای آن‌ها در دنیا رسوایی‌است و در قیامت عذاب سوزنده به آن‌ها می‌چشانیم ●●● .۹ / حجّ

ثُلَّةٌ مِنَ الاَوَّلینَ

گــروه کثیـری از امـت‌هــای نخستیـن هستنـــد ●●● .۱۳ / واقعه، ۳۹ / واقعه

ثُمَّ اَتْبَـعَ سَبَبا

سپس (بار دیگر) از اسبابی که در اختیار داشت بهره گرفت ●●● .۸۹ / کهف، ۹۲ / کهف

ثُمَّ اتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ تَماما عَلَی الَّذیآ اَحْسَنَ وَ تَفْصیلاً لِکُلِّ شَیْءٍ وَ هُدًی وَ رَحْمَةً لَعَلَّهُمْ بِلِقاءِ رَبِّهِمْ یُؤْمِنُـونَ

سپـس به موسـی، کتـاب (آسمانی) دادیم، (نعمت خود را) بر آن‌ها که نیکوکار بودند، تکمیل کردیم و همه‌چیز را (که مورد نیاز آن‌هـا بـود، در آن) روشــن ساختیـم، کتابـی که مایـه هـدایـت و رحمت بود، تا به لقـای پروردگارشـــان (به روز رسـتاخیـز) ایمان بیاورند ●●●.۱۵۴ / انعام

ثُمَّ اجْتَبیـهُ رَبُّـهُ فَتابَ عَلَیْـهِ وَ هَـدی

سپـس پــروردگــارش او را برگــزیــد و تــوبــه‌اش را پــذیـرفــت و هدایتـش کــرد ●●● .۱۲۲ / طه

ثُمَّ اَخَـذْتُ الَّذیـنَ کَفَـرُوا فَکَیْـفَ کـانَ نَکیـرِ

سپـس من کافـران را (بعـد از اتمـام حجّـت) گرفتـم (و سخت مجـازات کردم) مجازات من نسبت به آن‌هاچگونه بود ●●●؟۲۶ / فاطر

ثُمَّ اَدْبَـرَ وَ اسْتَکْبَـرَ

سپـس پشـت (به حـق) کــرد و تکبّــر ورزیـــــد ●●● .۲۳ / مدّثر

ثُمَّ اَدْبَرَ یَسْعی

سپس‌پشت‌کرد و پیوسته (برای محوآیین‌موسی) تلاش نمود ●●●.۲۲ / نازعات

ثُمَّ اِذا شـاءَ اَنْشَـرَهُ

سپـــس هـــر زمـــان بخـــواهـــد او را زنـــده می‌کنـــد ●●● .۲۲ / عبس

ثُمَّ اِذاکَشَفَ‌الضُّرَّ عَنْکُمْ اِذا فَریقٌ‌مِنْکُمْ بِرَبِّهِمْ‌یُشْرِکُونَ

و هنگـامی‌کـه ناراحتـی و رنـج را از شمـا بــرطـرف ساخت گروهــی از شمــا بــرای پروردگــارشــان شریک‌قائل‌شدند ●●● .۵۴ / نحل

قرآن الفبائی بابُ الْثاء (۱۵۷)

ثُمَّ ارْجِعِ‌الْبَصَرَ کَرَّتَیْنِ یَنْقَلِبْ اِلَیْکَ الْبَصَرُ خاسِئا وَ هُوَ حَسیرٌ

باردیگر(به‌عالم‌هستی)نگاه کن‌سرانجام‌چشمانت(درجستجوی‌خلل و نقصان‌ناکام مانده)به‌سوی تو بازمی گردد، در حالی که خسته و ناتوان است ●●● .۴ / ملک

ثُمَّ اَرْسَلْنا رُسُلَنا تَتْرا کُلَّ ما جاءَ اُمَّةً رَسُولُها کَذَّبُوهُ فَاَتْبَعْنا بَعْضَهُمْ بَعْضا وَ جَعَلْناهُمْ اَحادیثَ فَبُعْدا لِقَوْمٍ لا یُؤْمِنُونَ

سپس رسولان خود را یکی بعد از دیگری فرستادیم ، هر زمان رسولی برای (هدایت) قومی می‌آمد ، او را تکذیب می‌کردند ، ولی ما این امت‌های سرکش را یکی پس از دیگری هلاک نمودیم و آن‌ها را احادیثی قرار دادیم (چنان محو شدند که تنها نام و گفتگویی از آن‌ها باقی ماند) دور باد از رحمت خدا قومی که ایمان نمی‌آورند ●●● .۴۴ / مؤمنون

ثُمَّ اَرْسَلْنا مُوسی وَ اَخاهُ هارُونَ بِآیاتِنا وَ سُلْطانٍ مُبینٍ

سپس موسی و برادرش‌هارون را با آیات‌خود و دلیل‌روشن فرستادیم ●●● .۴۵ / مؤمنون

ثُمَّ اسْتَوی اِلَی السَّماءِ وَ هِیَ دُخانٌ فَقالَ لَها وَ لِلْاَرْضِ ائْتِیا طَوْعا اَوْ کَرْها قالَتا اَتَیْنا طائِعینَ

سپس اراده آفرینش آسمان فرمود ، در حالی‌که به صورت دود بود ، به آن و به زمین دستور داد به وجود آیید و شکل گیرید ، خواه از روی اطاعت و خواه اکراه ، آن‌ها گفتند : ما از روی طاعت می‌آییم ●●● .۱۱ / فصّلت

ثُمَّ اَغْرَقْنَا الْاخَرینَ

سپس دیگران را غرق کردیم ●●● .۶۶ / شعراء، ۸۲ / صافّات

ثُمَّ اَغْرَقْنا بَعْدُ الْباقینَ

سپس بقیه را غرق کردیم ●●● .۱۲۰ / شعراء

ثُمَّ اَفیضُوا مِنْ حَیْثُ اَفاضَ النّاسُ وَ اسْتَغْفِرُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

سپس از همان‌جا که مردم کوچ می‌کنند، (به‌سوی سرزمین منی) کوچ کنید و از خداوند آمرزش طلبید که خدا آمرزنده مهربان است ●●● .۱۹۹ / بقره

ثُمَّ الْجَحیمَ صَلُّوهُ

سپس او را در دوزخ بیفکنید ●●● !۳۱ / حاقّه

ثُمَّ السَّبیلَ یَسَّرَهُ

سپس راه را برای او آسان ساخت ●●● .۲۰ / عبس

ثُمَّ اَماتَهُ فَاَقْبَرَهُ

بعداورا میراند و در قبر پنهان‌نمود ●●● .۲۱ / عبس

(۱۵۸) بابُ الْثاء قرآن الفبائی

ثُمَّ اَنْتُمْ هؤُلاءِ تَقْتُلُونَ اَنْفُسَکُمْ وَ تُخْرِجُونَ فَریقا مِنْکُمْ مِنْ دِیارِهِمْ تَظاهَرُونَ عَلَیْهِمْ بِالْاِثْمِ وَ الْعُدْوانِ وَ اِنْ یَأْتُوکُمْ اُساری تُفادُوهُمْ وَ هُوَ مُحَرَّمٌ عَلَیْکُمْ اِخْراجُهُمْ اَفَتُؤْمِنُونَ بِبَعْضِ الْکِتابِ وَ تَکْفُرُونَ بِبَعْضٍ فَما جَزاءُ مَنْ یَفْعَلُ ذلِکَ مِنْکُمْ اِلاّ خِزْیٌ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ یَوْمَ الْقِیامَةِ یُرَدُّونَ اِلی اَشَدِّ الْعَذابِ وَ مَا اللّهُ بِغافِلٍ عَمّا تَعْمَلُونَ

اما این شما هستید که یکدیگر را به قتل می‌رسانید و جمعی از خودتان را از سرزمینشان بیرون می‌کنید و در این گناه و تجاوز ، به یکدیگر کمک می‌کنید (و این‌ها همه نقض پیمانی است که با خدا بسته‌اید) ولی اگر بعضی از آن‌ها به صورت اسیران به سوی شما آیند ، فدیه می‌دهید و آن‌ها را آزاد می‌سازید ، در حالی که بیرون ساختن آنان ، بر شما حرام بود ، آیا به بعضی از دستورات کتاب آسمانی ایمان می‌آورید و به بعضی کافر می‌شوید ؟ برای کسی که این عمل (تبعیض در میان احکام و قوانین خدا) را انجام دهد ، جز رسوایی در این جهان و بازگشت به شدیدترین عذاب‌ها در روز رستاخیز، چیز دیگری نخواهد بود و خداوند از اعمال

شما غافل نیست ●●● .۸۵ / بقره

ثُمَّ اِنَّ رَبَّکَ لِلَّذینَ عَمِلُوا السُّوءَ بِجَهالَةٍ ثُمَّ تابُوا مِنْ بَعْدِ ذلِکَ وَ اَصْلَحُوا اِنَّ رَبَّکَ مِنْ بَعْدِها لَغَفُورٌ رَحیمٌ

اما پروردگارت نسبت‌به‌آن‌ها که از روی‌جهل اعمال‌بد انجام‌داده‌اند سپس توبه کردند و در مقام جبران برآمدند، پروردگار تو بعد از آن آمرزنده و مهربان است ●●● .۱۱۹ / نحل

ثُمَّ اِنَّ رَبَّکَ لِلَّذینَ هاجَرُوا مِنْ بَعْدِ ما فُتِنُوا ثُّم جاهَدُوا وَ صَبَرُوا اِنَّ رَبَّکَ مِنْ بَعْدِها لَغَفُورٌ رَحیمٌ

اما پروردگار تو نسبت به کسانی که بعد از فریب خوردن (به ایمان بازگشته‌اند و) هجرت کردند و جهاد و استقامت در راه خدا به خرج دادند پروردگار تو بعد از انجام این کارها غفور و رحیم است (و آن‌ها را مشمول رحمت‌می‌سازد ●●●) .۱۱۰ / نحل

ثُمَّ اَنْزَلَاللّهُ سَکینَتَهُ عَلیرَسُولِه وَ عَلَیالْمُؤْمِنینَ وَاَنْزَلَ جُنُودا لَمْ تَرَوْها وَ عَذَّبَ الَّذینَ کَفَرُوا وَ ذلِکَ جَزاآءُ الْکفِرینَ

سپس خداوند « سکینه » خود را بر رسولش و بر مؤمنان نازل کرد و لشکرهایی فرستاد که شما نمی‌دیدید و کافران‌را مجازات‌کرد و این است جزای کافران ●●● .۲۶ / توبه

ثُمَّ اَنْزَلَ عَلَیْکُمْ مِنْ بَعْدِ الْغَمِّ اَمَنَةً نُعاسا یَغْشی طائِفَةً مِنْکُمْ وَ طائِفَةٌ قَدْ اَهَمَّتْهُمْ اَنْفُسُهُمْ یَظُنُّونَ بِاللّهِ غَیْرَ الْحَقِّ ظَنَّ الْجاهِلِیَّةِ یَقُولُونَ هَلْ لَنا مِنَالاَمْرِ مِنْ شَیْءٍ قُلْ اِنَّ الاَمْرَ کُلَّهُ لِلّهِ یُخْفُونَ فی اَنْفُسِهِمْ ما لا یُبْدُونَ لَکَ یَقُولُونَ لَوْ کانَ لَنا مِنَ الاَمْرِ شَیْءٌ ما قُتِلْنا هیهُنا قُلْ لَوْ کُنْتُمْ فی بُیُوتِکُمْ لَبَرَزَ الَّذینَ کُتِبَ عَلَیْهِمُ الْقَتْلُ اِلی مَضاجِعِهِمْ وَ لِیَبْتَلِیَ اللّهُ ما فی صُدُورِکُمْ وَ لِیُمَحِّصَ ما فی

قُلُوبِکُمْ وَ اللّهُ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ

سپس به دنبال این غمّ و اندوه ، آرامشی بر شما فرستاد . این آرامش ، به صورت خواب سبکی بود که (در شب بعد از حادثه اُحُد) گروهی از شما را فراگرفت ، اما گروه دیگری در فکر جان خویش بودند ، (و خواب به چشمانشان‌نرفت) آن‌ها گمان‌های نادرستی همچون گمان‌های دوران جاهلیّت درباره خدا داشتند و می‌گفتند : « آیا چیزی از پیروزی نصیب ما می‌شود ؟ » بگو : « همه کارها (و پیروزی‌ها) به دست خدا است » آن‌ها در دل خود ، چیزی را پنهان می‌دارند که برای تو آشکار نمی‌سازند، می‌گویند : « اگر ما سهمی از پیروزی داشتیم در این‌جا کشته نمی‌شدیم » بگو: « اگر هم در خانه‌های خود بودید ، آن‌هایی که کشته شدن بر آن‌ها مقرّر شده بود ، قطعا به سوی آرامگاه‌های خود، بیرون می‌آمدند و (آن‌ها را به قتل می‌رساندند) و این‌ها برای این است که خداوند ، آن‌چه در سینه‌هایتان پنهان دارید، بیازماید و آن‌چه را در دل‌های شما (از ایمان) است، خالص گرداند و خداوند از آن‌چه در درون سینه‌هاست، با خبر است ●●● .۱۵۴ / آل عمران

ثُمَّ اَنْشَأْنا مِنْ بَعْدِهِمْ قَرْنا اخَرینَ

سپس بعداز آن‌ها جمعیت‌دیگری‌را به وجود آوردیم ●●● .۳۱ / مؤمنون

ثُمَّ اَنْشَأْنا مِنْ بَعْدِهِمْ قُرُونا اخَرینَ

سپس اقوام دیگری را بعد از آن‌ها به وجود آوردیم ●●● .۴۲ / مؤمنون

ثُمَّ اِنَّ عَلَیْنا بَیانَهُ

سپس بیان (و توضیح) آن نیز بر عهده ماست ●●● .۱۹ / قیامت

ثُمَّ اِنَّ عَلَیْنا حِسابَهُمْ

و مسلما حساب آن‌ها با ماست ●●● .۲۶ / غاشیه

ثُمَّ اِنَّ لَهُمْ عَلَیْها لَشَوْبا مِنْ حَمیمٍ

سپس‌روی‌آن،آب‌داغ‌متعفنی‌می‌نوشند ●●● .۶۷ / صافّات

ثُمَّ اِنَّکَمْ اَیُّهَا الضّالّونَ الْمُکَذِّبُونَ

سپس شما ای گمراهان تکذیب کننده ●●●!۵۱ / واقعه

ثُمَّ اِنَّکُمْ بَعْدَ ذلِکَ لَمَیِّتُونَ

سپس شما بعد از آن می‌میرید ●●● .۱۵ / مؤمنون

ثُمَّ اِنَّکُمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ تُبْعَثُونَ

سپس‌در روزقیامت برانگیخته‌می‌شوید ●●● .۱۶ / مؤمنون

ثُمَّ اِنَّکُمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ عِنْدَ رَبِّکُمْ تَخْتَصِمُونَ

سپس‌شماروزقیامت‌نزد پروردگارتان‌مخاصمه‌می کنید ●●● .۳۱ / زمر

(۱۶۰) بابُ الثّاء قرآن الفبائی

ثُمَّ اِنَّ مَرْجِعَهُمْ لَاِلَی الْجَحیمِ

سپس بازگشت آن‌ها به سوی جهنم است ●●● .۶۸ / صافّات

ثُمَّ اِنَّهُمْ لَصالُوا الْجَحیمِ

سپس آن‌ها مسلما وارد دوزخ می‌شوند ●●● .۱۶ / مطففین

ثُمَّ اِنّی اَعْلَنْتُ لَهُمْ وَ اَسْرَرْتُ لَهُمْ اِسْرارا

آن‌گاه آشکار و پنهان آن‌ها را به سوی تو خواندم ●●● .۹ / نوح

ثُمَّ اِنّی دَعَوْتُهُمْ جِهارا

سپس من آن‌ها را آشکارا (به توحید و بندگی تو) دعوت کردم ●●●.۸ / نوح

ثَمانِیَةَ اَزْواجٍ مِنَ الضَّأْنِ اثْنَیْنِ وَ مِنَ الْمَعْزِ اثْنَیْنِ قُلْ آلذَّکَرَیْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَیَیْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَیْهِ اَرْحامُ الْاُنْثَیَیْنِ نَبِّؤُونی بِعِلْمٍ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

هشت جفت از چهارپایان (برای شما آفرید)، از میش دو جفت و از بز دو جفت ، بگو: آیا خداوند نرهای آن‌ها را حرام کرده یا ماده‌ها را؟ یا آن‌چه رَحِم ماده‌های آن‌ها دربرگرفته ؟ اگر راست می‌گویید (و بر تحریم آن‌ها دلیلی دارید) به من خبر دهید ●●● .۱۴۳ / انعام

ثُمَّ اَوْحَینا اِلَیْکَ اَنِ اتَّبِعْ مِلَّةَ اِبْراهیمَ حَنیفا وَ ماکانَ مِنَ الْمُشْرِکینَ

سپس به تو وحی فرستادیم که از آیین ابراهیم ، که خالی از هرگونه انحراف بود و از مشرکان نبود، پیروی کن ●●● .۱۲۳ / نحل

ثُمَّ اَوْرَثْنَا الْکِتابَ الَّذینَ اصْطَفَیْنا مِنْ عِبادِنا فَمِنْهُمْ ظالِمٌ لِنَفْسِهِ وَ مِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَ مِنْهُمْ سابِقٌ بِالْخَیْراتِ بِاِذْنِ اللّهِ ذلِکَ هُوَ الْفَضْلُ الْکَبیرُ

سپس این کتاب آسمانی را به گروهی از بندگان برگزیده خود به میراث داده‌ایم، (امّا) از میان آن‌ها عدّه‌ای بر خود ستم کردند و عدّه‌ای میانه‌رو بودند و عدّه‌ای به اذن خدا در نیکی‌ها از همه (پیشی) گرفتند و این فضیلت بزرگی است ●●●.۳۲ / فاطر

ثُمَّ اَوْلی لَکَ فَاَوْلی

سپس عذاب‌الهی برای‌تو شایسته‌تراست، شایسته‌تر ●●● .۳۵ / قیامت

ثُمَّ بَدَا لَهُمْ مِنْ بَعْدِ ما رَأَوُا الْآیاتِ لَیَسْجُنُنَّهُ حَتّی حینٍ

بعد از آن‌که نشانه‌های (پاکی یوسف) را دیدند تصمیم گرفتند او را تا مدتی زندانی کنند ●●●.۳۵ / یوسف

ثُمَّ بَدَّلْنا مَكانَ السَّيِّئَةِ الْحَسَنَةَ حَتّى عَفَوْا وَ قالُوا قَدْ مَسَّ اباآءَنَا الضَّرّآءُ وَ السَّرّآءُ فَاَخَذْناهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لا يَشْعُرُونَ

قرآن الفبائی بابُ الْثاء (۱۶۱)

سپس (هنگامی که این هشدارها در آن‌ها اثر نگذاشت) نیکی (و فراوانی نعمت و رفاه) به جای بدی (و ناراحتی و گرفتاری) قرار دادیم ، آن‌چنان‌که فزونی گرفتند (و همه‌گونه نعمت و برکت یافتند و مغرور شدند) و گفتند : (تنها ما نبودیم که گرفتار این مشکلات شدیم) به پدران ما نیز ناراحتی‌های جسمی و مالی رسید ، چون چنین شد ، آن‌ها را ناگهان به اعمالشان گرفتیم (و مجازات کردیم) در حالی که نمی‌فهمیدند ●●● .۹۵ / اعراف

ثُمَّ بَعَثْناكُمْ مِنْ بَعْدِ مَوْتِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

سپس شما را پس از مرگتان حیات بخشیدیم ، شاید شکر نعمت او را به‌جا آورید ●●● .۵۶ / بقره

ثُمَّ بَعَثْنا مِنْ بَعْدِهِ رُسُلاً اِلى قَوْمِهِمْ فَجاآؤُهُمْ بِالْبَيِّناتِ فَما كانُوا لِيُؤْمِنُوا بِما كَذَّبُوا بِهِ مِنْ قَبْلُ كَذلِكَ نَطْبَعُ عَلى قُلُوبِ الْمُعْتَدينَ

سپس بعد از نوح رسولانی به سوی قومشان فرستادیم، آن‌ها با دلایل روشن به سراغ آن‌ها رفتند ، اما آنان به چیزی‌که پیش‌ازآن تکذیب‌کرده بودند، ایمان نیاوردند، این‌چنین بر دل‌های‌تجاوزکاران مُهر می‌نهیم (تا چیزی را درک نکنند ●●●) .۷۴ / یونس

ثُمَّ بَعَثْنا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسى وَ هارُونَ اِلى فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ بِآياتِنا فَاسْتَكْبَرُوا وَ كانُوا قَوْما مُجْرِمينَ

بعدازآن‌ها موسی و هارون‌را با آیات‌خود به‌سوی فرعون و اطرافیانش فرستادیم ، اما آن‌ها تکبر کردند (و زیر بار حق نرفتند چراکه) آن‌ها گروهی‌مجرم بودند ●●● .۷۵ / یونس

ثُمَّ بَعَثْنا مِنْ بَعْدِهِمْ مُوسى بِآياتِنا اِلى فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَظَلَمُوا بِها فَانْظُرْ كَيْفَ كانَ عاقِبَةُالْمُفْسِدينَ

سپس به دنبال آن‌ها (یعنی پیامبران پیشین) موسی را با آیات خویش به سوی فرعون و اطرافیان او فرستادیم ، اما آن‌ها (با عدم پذیرش این آیات) بر آن ظلم کردند، ببین عاقبت مفسدان به کجا کشید ●●● ؟۱۰۳ / اعراف

ثُمَّ بَعَثْناهُمْ لِنَعْلَمَ اَيُّ الْحِزْبَيْنِ اَحْصى لِما لَبِثُوا اَمَدا

سپس آن‌ها را برانگیختیم تا آشکار گردد کدام‌یک از آن‌دو گروه مدت خواب خود را حساب بهتر کرده‌اند●●● . ۱۲ / کهف

ثُمَّ تَوَلَّوْا عَنْهُ وَ قالُوا مُعَلَّمٌ مَجْنُونٌ

سپس از او روی گردان شدند و گفتند: دیوانه‌ای است که دیگران به او تعلیم می‌دهند ●●● .۱۴ / دخان

ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ذلِكَ فَلَوْلا فَضْلُ اللّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ لَكُنْتُمْ مِنَ الْخاسِرينَ

سپس شما بعد از این جریان روگردان شدید و اگر فضل و رحمت خداوند بر شما نبود، از زیانکاران بودید ●●● .۶۴ / بقره

(۱۶۲) بابُ الْثاء قرآن الفبائی

ثُمَّ جاءَهُمْ ما كانُوا يُوعَدُونَ

سپس عذابی که به آن‌ها وعده داده شده به سراغشان بیاید ●●● .۲۰۶ / شعراء

ثُمَّ جَعَلْناكَ عَلى شَريعَةٍ مِنَ الْاَمْرِ فَاتَّبِعْها وَ لا تَتَّبِعْ اَهْواءَ الَّذينَ لا يَعْلَمُونَ

سپس تو را بر شریعت و آیین حقی قرار دادیم، از آن پیروی کن و از هوس‌های سرکش کسانی‌که آگاهی ندارند ، پیروی مکن ●●●!۱۸ / جاثیه

ثُمَّ جَعَلْناكُمْ خَلائِفَ فِی الْاَرْضِ مِنْ بَعْدِهِمْ لِنَنْظُرَ كَیْفَ تَعْمَلُونَ

سپس شما را جانشینان آن‌ها در روی زمین ـ پس از آنان ـ قرار دادیم تا بنگریم شما چگونه عمل می کنید●●● .

۱۴ / یونس

ثُمَّ جَعَلْناهُ نُطْفَةً فی قَرارٍ مَكینٍ

سپس آن را نطفه‌ای در قرارگاه مطمئن (رَحِم) قرار دادیم ●●● .۱۳ / مؤمنون

ثُمَّ جَعَلَ نَسْلَهُ مِنْ سُلالَةٍ مِنْ ماءٍ مَهینٍ

سپس نسل‌او را از عصاره‌ای‌ازآب‌ناچیز و بی‌قدر خلق کرد ●●● .۸ / سجده

ثُمَّ خَلَقْنَا النُّطْفَةَ عَلَقَةً فَخَلَقْنَا الْعَلَقَةَ مُضْغَةً فَخَلَقْنَاالمُضْغَةَ عِظاما فَكَسَوْنَا الْعِظامَ لَحْما ثُمَّ اَنْشَأْناهُ خَلْقا اخَرَ فَتَبارَكَ اللّهُ اَحْسَنُ الْخالِقینَ

سپس نطفه را به صورت علقه (خون‌بسته) و علقه را به صورت مضغه (چیزی شبیه گوشت جویده) و مضغه را به‌صورت استخوان‌هایی درآوردیم و بر استخوان‌ها گوشت پوشاندیم، از آن پس آن را آفرینش تازه‌ای ایجادکردیم، بزرگ‌است‌خدایی‌که بهترین‌خلق‌کنندگان‌است ●●●.۱۴ / مؤمنون

ثُمَّ دَمَّرْنَا الْاخَرینَ

سپس دیگران را هلاک کردیم ●●● .۱۷۲ / شعراء، ۱۳۶ / صافّات

ثُمَّ دَنا فَتَدَلّی

سپس نزدیک‌تر و نزدیک‌تر شد ●●● .۸ / نجم

ثُمَّ ذَهَبَ اِلی اَهْلِهِ یَتَمَطّی

سپس به‌سوی خانواده خود بازگشت ، در حالی که متکبرانه قدم برمی‌داشت ●●● .۳۳ / قیامت

ثُمَّ رَدَدْناهُ اَسْفَلَ سافِلینَ

سپس او را به پائین‌ترین مرحله بازگرداندیم ●●● .۵ / تین

ثُمَّ رَدَدْنا لَكُمُ الْكَرَّةَ عَلَیْهِمْ وَ اَمْدَدْناكُمْ بِاَمْوالٍ وَ بَنینَ وَ جَعَلْناكُمْ اَكْثَرَ نَفیرا

سپس شما را بر آن‌ها چیره می کنیم و اموال و فرزندانتان را افزون خواهیم کرد و نفرات شما را بیشتر (از دشمن) قرار می‌دهیم ●●●.۶ / اسراء

قرآن الفبائی بابُ الْثاء (۱۶۳)

ثُمَّ رُدُّوآا اِلَی اللّهِ مَوْلیهُمُ الْحَقِّ اَلا لَهُ الْحُكْمُ وَ هُوَ اَسْرَعُ الْحسِبینَ

سپس (تمام بندگان) به سوی خدا که مولای حقیقی آن‌ها است بازمی گردند ، بدانید داوری مخصوص او است و او سریع‌ترین حسابگران است ●●● .۶۲ / انعام

ثُمَّ سَوّیهُ وَ نَفَخَ فیهِ مِنْ رُوحِه وَ جَعَلَ لَكُمُ السَّمْعَ وَالاَبْصارَ وَالْاَفْئِدَةَ قَلیلاً ما تَشْكُرُونَ

بعد اندام او را موزون ساخت و از روح خویش در وی دمید و برای شما گوش‌ها و چشم‌ها و دل‌ها قرار داد، اما کمتر شکر نعمت‌های او را به‌جای می‌آورید ●●● .۹ / سجده

ثُمَّ شَقَقْنَا الْاَرْضَ شَقّا

سپس زمین را از هم شکافتیم ●●● .۲۶ / عبس

ثُمَّ صُبُّوا فَوْقَ رَأْسِهِ مِنْ عَذابِ الْحَمیمِ

سپس بـر سر او از عـذاب سـوزان بریزیـد ●●● .۴۸ / دخان

ثُمَّ صَدَقْناهُمُ الْوَعْدَ فَاَنْجَیْناهُمْ وَ مَنْ نَشاءُ وَ اَهْلَکْنَا الْمُسْرِفینَ

سپس وعـده‌ای را کـه بـه آن‌هـا داده بـودیم وفـا کردیم ، آن‌هـا و هر کس را می‌خواسـتیم (از چنگـال دشـمنانشان) نجـات دادیم و مسرفـان را هلاک نمودیم ●●● .۹ / انبیاء

ثُمَّ عَبَـسَ وَ بَسَـرَ

بعدچهره‌درهم‌کشید و عجولانه‌دست‌به‌کارشد ●●●. ۲۲ / مدّثر

ثُمَّ عَفَـوْنـا عَنْکُـمْ مِـنْ بَعْـدِ ذلِـکَ لَعَلَّکُـمْ تَشْکُـرُونَ

سپس شمارا بعداز آن بخشیدیم، شاید شکر این نعمت را به‌جا آورید ●●● .۵۲ / بقره

ثُمَّ فـی سِلْسِلَـةٍ ذَرْعُهـا سَبْعُـونَ ذِراعـا فَـاسْلُکُـوهُ

بعـد او را بـه زنجیری کـه هفتـاد ذرع اسـت ، ببندیـد ●●● !۳۲ / حاقّه

ثُمَّ قُتِلَ کَیْـفَ قَـدَّرَ

بـاز هـم مـرگ بر او چگـونـه مطلـب (و نقشـه‌هـای شیطانـی خـود را) آمـاده نمـود ●●● .۲۰ / مدّثر

ثُمَّ قَبَضْنـاهُ اِلَیْنـا قَبْضا یَسیـرا

سپس آن را آهسـتـه جمع می‌کنیـم ●●● .۴۶ / فرقان

ثُمَّ قَسَـتْ قُلُوبُکُـمْ مِنْ بَعْـدِ ذلِـکَ فَهِیَ کَالْحِجـارَةِ اَوْ اَشَدُّ قَسْوَةً وَ اِنَّ مِنَ الْحِجارَةِ لَما یَتَفَجَّرُ مِنْـهُ الاَنْهـارُ وَ اِنَّ مِنْهـا لَما یَشَّقَّـقُ فَیَخْرُجُ مِنْهُ الْمـاءُ وَ اِنَّ مِنْها لَما یَهْبِـطُ مِنْ خَشْیَـةِ اللّهِ وَ مَـا اللّـهُ بِغافِـلٍ عَمّـا تَعْمَلُـونَ

(۱۶۴) بابُ الْثاء قرآن الفبائی

سپس دل‌های شـما بعد از این جریان سـخت شد ، همچون سـنگ یا سـخت‌تر ، چراکه پاره‌ای از سـنگ‌ها می‌شـکافد و از آن نهرها جاری می‌شود و پاره‌ای از آن‌ها شکاف برمی‌دارد و آب از آن تراوش می‌کند و پاره‌ای از خوف خدا (از فراز کوه) به زیر می‌افتد (امـا دل‌هـای شـما نه از خوف خـدا می‌تپـد و نه سرچشـمه علم و دانـش و عواطف انسانـی است) و خداونـد از اعمال شـما غافل نیست ●●● .۷۴ / بقره

ثُمَّ قَفَّیْنا عَلی اثارِهِمْ بِرُسُلِنا وَ قَفَّیْنا بِعیسَی بْنِ مَرْیَمَ وَ اتَیْناهُ الْاِنْجیلَ وَ جَعَلْنا فی قُلُوبِ الَّذینَ اتَّبَعُوهُ رَأْفَةً وَ رَحْمَـةً وَ رَهْبانِیَّةً ن ابْتَدَعُوها ما کَتَبْناها عَلَیْهِمْ اِلاَّ ابْتِغاءَ رِضْوانِ اللّهِ فَما رَعَوْها حَقَّ رِعایَتِها فَأتَیْنَا الَّذینَ امَنُوا مِنْهُمْ اَجْرَهُمْ وَ کَثیرٌ مِنْهُمْ فاسِقُونَ

سپس به دنبال آن‌ها رسولان دیگر خود را فرسـتادیم و بعـد از آن‌ها عیسـی بن مریم را مبعوث کردیم و به او انجیل عطا کردیم ، در دل کسانی که از او پیروی کردنـد ، رأفت و رحمت قرار دادیم و رهبانیتی را که ابـداع کرده بودند و ما بر آن‌ها مقرر نداشـته بودیم، گرچه هـدفشان جلب خشنودی خـدا بود، ولی حق آن را رعایت نکردنـد ، لذا ما به آن‌هـا که ایمـان آوردنـد ، پاداش دادیـم و بسیـاری از آن‌ها فاسقنـد ●●● .۲۷ / حدید

ثُمَّ قیـلَ لِلَّـذیـنَ ظَلَمُـوا ذوُقُـوا عَـذابَ الْخُلْـدِ هَـلْ تُجْـزَوْنَ اِلّا بِمـا کُنْتُـمْ تَکْسِبُـونَ

سپـس بـه آن‌هـا کـه سـتم کردنـد ، گفتـه می‌شـود : عـذاب ابـدی را بچشـیـد ، آیـا جـز بـه آن‌چـه انجـام می‌دادیـد، کیفر داده‌می‌شوید ●●● ؟۵۲ / یونس

ثُمَّ قیـلَ لَهُمْ اَیْـنَ ما کُنْتُمْ تُشْرِکُـونَ

سپس به‌آن‌ها گفته می‌شود: کجا هستند آن‌چه‌را شریک خدا قرار می‌دادید ●●● .۷۳ / مؤمن

ثُمَّ کـانَ عـاقِبَـةَ الَّـذیـنَ اَسـاؤُا السُّـوآای اَنْ کَذَّبُـوا بِآیـاتِ اللّـهِ وَ کانُـوا بِها یَسْتَهْـزِؤُونَ

سپس سرانجام کسانی که اعمال بد مرتکب شدند ، به جایی رسید که آیات خدا را تکذیب کردند و آن را به سخریه گرفتند ●●● .۱۰ / روم

ثُمَّ کانَ عَلَقَةً فَخَلَقَ فَسَوّیٰ

سپس به شکل خون بسته درآمد و او را آفرید و موزون ساخت ●●● ؟۳۸ / قیامت

ثُمَّ کانَ مِنَ الَّذینَ امَنُوا وَ تَواصَوْا بِالصَّبْرِ وَ تَواصَوْا بِالْمَرْحَمَةِ

سپس از کسانی بوده باشد که ایمان آورده و یکدیگر را به شکیبایی و رحمت توصیه می‌کنند ●●● .۱۷ / بلد

ثُمَّ کَلّا سَوْفَ تَعْلَمُونَ

باز چنان نیست که شما می‌پندارید به‌زودی خواهید دانست ●●●.۴ / تکاثر

ثُمَّ کَلّا سَیَعْلَمُونَ

باز همچنین نیست که آن‌ها می‌پندارند ، به‌زودی می‌فهمند ●●● .۵ / نبأ

قرآن الفبائی بابُ الْثاء (۱۶۵)

ثُمَّ کُلی مِنْ کُلِّ الثَّمَراتِ فَاسْلُکی سُبُلَ رَبِّکِ ذُلُلًا یَخْرُجُ مِنْ بُطُونِها شَرابٌ مُخْتَلِفٌ اَلْوانُهُ فیهِ شِفاءٌ لِلنّاسِ اِنَّ فی ذلِکَ لَایَةً لِقَوْمٍ یَتَفَکَّرُونَ

سپس از تمام ثمرات تناول کن و راه‌هایی را که پروردگارت برای تو تعیین کرده به‌راحتی بپیما ، از درون شکم آن‌ها نوشیدنی خاصی خارج می‌شود ، به رنگ‌های مختلف ، که در آن شفای مردم است در این‌امر نشانه روشنی‌است برای جمعیّتی که اهل فکر هستند ●●● .۶۹ / نحل

ثُمَّ لَاتِیَنَّهُمْ مِنْ بَیْنِاَیْدیهِمْ وَ مِنْ خَلْفِهِمْ وَ عَنْ اَیْمانِهِمْ وَ عَنْ شَماآئِلِهِمْ وَ لا تَجِدُ اَکْثَرَهُمْ شاکِرینَ

سپس از پیش رو و پشت سر و از طرف راست و از طرف چپ آن‌ها ، به سراغ آن‌ها می‌روم و اکثر آن‌ها را شکرگزار نخواهی یافت ●●● .۱۷ / اعراف

ثُمَّ لا یَمُوتُ فیها وَ لا یَحْیی

سپس در آن آتش نه می‌میرد و نه زنده می‌شود ●●●.۱۳ / اعلی

ثُمَّ لَتَرَوُنَّها عَیْنَ الْیَقینِ

سپس (با ورود در آن) آن را به یقین مشاهده خواهید کرد ●●● .۷ / تکاثر

ثُمَّ لَتُسْئَلُنَّ یَوْمَئِذٍ عَنِ النَّعیم

سپس در آن روز همه شما از نعمتهایی که داشته‌اید ، سؤال خواهید شد ●●● .۸ / تکاثر

ثُمَّ لَقَطَعْنا مِنْهُ الْوَتینَ

سپس رگ قلبش راقطع می کردیم ●●● .۴۶ / حاقّه

ثُمَّ لَمْ تَکُنْ فِتْنَتُهُمْ اِلّا اَنْ قالُوا وَ اللّهِ رَبِّنا ما کُنّا مُشْرِکینَ

سپس پاسخ و عذر آن‌ها چیزی جز این نیست که می‌گویند به خداوندی که پروردگار ما است سوگند که ما مشرک نبودیم ●●● .۲۳ / انعام

ثُمَّ لَنَحْنُ اَعْلَمُ بِالَّذینَ هُمْ اَوْلی بِها صِلِیّا

بعد از آن ما به‌خوبی از کسانی که برای سوختن در آتش اولویت دارند ، آگاهیم (و آن‌هارا پیش از دیگران مجازات خواهیم کرد ●●●) .۷۰ / مریم

ثُمَّ لَنَنْزِعَنَّ مِنْ كُلِّ شيعَـةٍ اَيُّهُـمْ اَشَدُّ عَلَى الرَّحْمنِ عِتِيّا

سپـس از هـر گـروه و جمعیتـی کسـانـی را کـه از همـه در بـرابـر خـداونـد رحمان سرکش‌تر بوده‌اند، جدا می‌کنیم ●●●.۶۹ / مریم

(۱۶۶) بابُ الْثاء قرآن الفبائی

ثُمَّ لْيَقْضُوا تَفَثَهُمْ وَ لْيُوفُوانُذوُرَهُمْ وَلْيَطَّوَّفُوا بِالْبَيْتِ الْعَتيق

بعـد از آن بایـد آلودگی‌هـا را از خود برطـرف سازنـد و به نـذرهـای خود وفـا کننـد و برگـرد خانه گرامـی کعبه طـواف نماینـد ●●● .۲۹ / حج

ثُمَّ مـا اَدْريـكَ مـا يَوْمُ الدّيـنِ

بازچه‌می‌دانی‌روزقیامت‌چیست ●●● ؟۱۸ / انفطار

ثُمَّ نُتْبِعُهُـــمُ الْآخِـريـــنَ

سپـس آخـریـن را بـــه دنبـال آن‌هـا می‌فرستیـم ●●● .۱۷ / مرسلات

ثُمَّ نَظَـرَ

سپـس نگاهـی افکنـــد ●●● .۲۱ / مدّثر

ثُمَّ نُكِسُـوا عَلى رُؤُسِهِـمْ لَقَدْ عَلِمْـتَ ما هـؤُلاءِ يَنْطِقُونَ

سپس بر سـرهـاشـان واژگـونه شـدنـد (و حکم وجـدان را به کلی فرامـوش کردنـد و گفتنـد:) تو می‌دانی که این‌هـا سخـن نمی‌گوینـد ●●● .۶۵ / انبیاء

ثُمَّ نُنَجِّـى الَّذيـنَ اتَّقَـوْا وَ نَـذَرُ الظّالِميـنَ فيهـا جِثِيّـا

سپس آن‌ها را که تقوا پیشه کردنـد از آن رهایی می‌بخشیم و ظالمان را در حالی‌که (از ضعف و ذلت) به زانو درآمده‌اند، در آن رهـا می‌کنیـم ●●● .۷۲ / مریم

ثُمَّ نُنَجّى رُسُلَنا وَالَّذينَ امَنُوا كَذلِكَ حَقّا عَلَيْنا نُنْجِ الْمُؤْمِنينَ

سپـس (به هنگـام نزول بـلاـ و مجـازات) فرسـتادگـان خـود و کسـانـی را که به آنـان ایمـان می‌آوردنـد، نجـات می‌دادیـم و همیـن‌گونـه بر ما حـق است که مؤمنـان (به تو) را رهایی بخشیـم ●●● .۱۰۳ / یونس

ثُمَّ يَأْتى مِـنْ بَعْـدِ ذلِـكَ سَبْعٌ شِـدادٌ يَـأْكُلْـنَ مـا قَـدَّمْتُـمْ لَهُـنَّ اِلّا قَليـلًا مِمّا تُحْصِنُـونَ

پـس از آن هفت سـال سخت (و خشکـی و قحطـی) می‌آید که آن‌چـه را شمـا برای آن‌هـا ذخیره کرده‌ایـد می‌خورند جز کمی که (برای بذر) ذخیره خواهید کرد ●●● .۴۸ / یوسف

ثُمَّ يَأْتى مِنْ بَعْدِ ذلِكَ عامٌ فيهِ يُغاثُ النّاسُ وَ فيهِ يَعْصِرُونَ

سپس سالی فرا می‌رسد که بـاران فـراوان نصیـب مـردم می‌شـود و در آن سـال مـردم عصیـر (میوه‌ها و دانه‌های روغنـی) می‌گیرند ●●● .۴۹ / یوسف

ثُمَّ يَتُوبُ اللّهُ مِنْ بَعْدِ ذلِكَ عَلى مَنْ يَشاآءُ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحيمٌ

سپـس خـداونـد ـ پـس از ایـن ـ توبـه هـر کس را بخواهـد (و شـایسـته ببینـد) می‌پـذیـرد و خـداونـد آمرزنـده و مهربـان است ●●● .۲۷ / توبه

قرآن الفبائی بابُ الْثاء (۱۶۷)

ثُمَّ يُجْزيـهُ الْجَـــزاءَ الْاَوْفـــى

سپس به او جزای کافی داده خواهد شد ●●● .۴۱ / نجم

ثُمَّ یَطْمَعُ اَنْ اَزیدَ

باز هم طمع دارد که بر او بیفزایم ●●● .۱۵ / مدّثر

ثُمَّ یُعیدُکُمْ فیها وَ یُخْرِجُکُمْ اِخْراجا

سپس شما را به همان زمین بازمی‌گرداند و بار دیگر شما را خارج می‌سازد ●●● .۱۸ / نوح

ثُمَّ یُقالُ هذَا الَّذی کُنْتُمْ بِهِ تُکَذِّبُونَ

بعد به آنها گفته می‌شود این همان چیزی است که آن را تکذیب می‌کردید ●●● .۱۷ / مطففین

ثُمَّ یَوْمَ الْقِیمَةِ یُخْزیهِمْ وَ یَقُولُ اَیْنَ شُرَکائِیَ الَّذینَ کُنْتُمْ تُشاقُّونَ فیهِمْ قالَ الَّذینَ اُوتُوا الْعِلْمَ اِنَّ الْخِزْیَ الْیَوْمَ وَ السُّوءَ عَلَی الْکافِرینَ

سپس روز قیامت خدا آنها را رسوا می‌سازد و می‌گوید شریکانی که شما برای من ساختید و به‌خاطر آنها با دیگران دشمنی می‌کردید کجا هستند ؟ (در این هنگام) عالمان می‌گویند : رسوایی و بدبختی ، امروز بر کافران است●●● . ۲۷ / نحل

(۱۶۸) بابُ الْثاء قرآن الفبائی

بابُ الجیم

جَزاءً بِما کانُوا یَعْمَلُونَ

این‌ها پاداشی است در برابر اعمالی که انجام می‌دادند ●●● .۲۴ / واقعه

جَزاءً مِنْ رَبِّکَ عَطاءً حِسابا

این جزایی است از سوی پروردگارت و عطیه‌ای است کافی ●●● .۳۶ / نبأ

جَزاءً وِفاقا

این مجازاتی است موافق و مناسب (اعمال آنها ●●●).۲۶ / نبأ

جَزاؤُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّاتُ عَدْنٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیها اَبَدا رَضِیَ اللّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُواعَنْهُ ذلِکَ لِمَنْ خَشِیَ رَبَّهُ

پاداش آنها نزد پروردگارشان باغهای بهشت جاویدان است که نهرها از زیر درختانش جاری است ، همیشه در آن می‌مانند، هم خدا از آنها خشنود است و هم آنها از خدا خشنود و این (مقام والا) برای کسی است که از پروردگارش بترسد ●●● .۸ / بینه

جَعَلَ اللّهُ الْکَعْبَةَ الْبَیْتَ الْحَرامَ قِیما لِلنّاسِ وَ الشَّهْرَ الْحَرامَ وَ الْهَدْیَ وَالْقَلائِدَ ذلِکَ لِتَعْلَمُوآ اَنَّ اللّهَ یَعْلَمُ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الاَرْضِ وَ اَنَّ اللّهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

خداوند ، کعبه ، بیت الحرام ، را وسیله‌ای برای سامان بخشیدن به کار مردم قرار داده و همچنین ماه حرام و قربانی‌های بی‌نشان و قربانی‌های نشاندار ، این گونه احکام (حساب شده و دقیق) به خاطر آن است که بدانید خداوند آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است می‌داند و خداوند به هر چیزی دانا است ●●● .۹۷ / مائده

جَنّاتِ عَدْنٍ الَّتی وَعَدَ الرَّحْمنُ عِبادَهُ بِالْغَیْبِ اِنَّهُ کانَ وَعْدُهُ مَأْتِیّا

باغ‌هایی است جاودانی که خداوند رحمان، بندگانش را به آن وعده داده است، هرچند آن را ندیده‌اند، وعده خدا حتما تحقق یافتنی است ●●●.۶۱ / مریم

جَنّاتِ عَدْنٍ مُفَتَّحَةً لَهُمُ الاَبْوابُ

باغ‌های جاویدان‌بهشتی‌که درهایش به‌روی آنان گشوده‌است ●●● .۵۰ / ص
جَنّاتُ عَـدْنٍ تَجْری مِـنْ تَحْتِهَـا الْاَنْهـارُ خالِـدیـنَ فیهـا وَ ذلِـکَ جَـزاءُ مَـنْ تَـزَکّـی
باغ‌های جاویـدان بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است ، همیشه در آن خواهند بود و این است پاداش کسـی‌که خـود را پـاک کنـد ●●● .۷۶ / طه
جَنّاتُ عَدْنٍ یَدْخُلُونَهـا تَجْـری مِنْ تَحْتِهَـا الْاَنْهارُ لَهُمْ فیها ما یَشاؤُونَ کَذلِکَ یَجْزِی اللّهُ الْمُتَّقینَ
باغ‌هایی از بهشت جاویـدان است که همگی وارد آن می‌شونـد، نهرها از زیر آن جریان دارد و هر چه را بخواهنـد در آن‌جا هست . خداوند پرهیزکاران را چنین پاداش می‌دهد ●●● . ۳۱ / نحل
قرآن الفبائی بابُ الجیم (۱۶۹)
جَنّتُ عَـدْنٍ یَدْخُلُونَهـا وَ مَنْ صَلَـحَ مِنْ ءابائِهِـمْ وَ اَزْواجِهِـمْ وَ ذُرِّیّتِهِـمْ وَ الْمَلئِکَـةُ یَـدْخُلُـونَ عَلَیْهِـمْ مِـنْ کُـلِّ بـابٍ
باغ‌هـای جاویـدان بهشـت که وارد آن می‌شونـد و همچنین پـدران و همسـران و فرزنـدان صالـح آن‌ها و فرشتگـان از هـر دری بر آنـان وارد می‌گردنـد ●●● .۲۳ / رعد
جَنّاتُ عَـدْنٍ یَدْخُلُونَهـا یُحَلَّـوْنَ فیها مِـنْ اَساوِرَ مِـنْ ذَهَـبٍ وَ لُؤْلُـؤا وَ لِباسُهُـمْ فیها حَریرٌ
(پـاداش آن‌هـا) باغ‌هـای جاویـدان بهشت است که وارد آن می‌شونـد، در حـالی‌که به دستبندهایی از طلا و مرواریـد آراسته‌انـد و لباسشـان در آن‌جـا از حریـر اسـت ●●●.۳۳ / فاطر
جُنْدٌ مـا هُنـالِـکَ مَهْـزُومٌ مِـنَ الْاَحْـزابِ
(آری)این‌ها لشکر کوچک شکست‌خورده‌ای از احزابند ●●● .۱۱ / ص
جَهَنَّمَ یَصْلَـوْنَهـا وَ بِئْـسَ الْقَـرارُ
(دار البـوار همـان) جهنـم است که آن‌هـا در آتـش آن وارد می‌شوند و بدقرارگاهی است ●●● .۲۹ / ابراهیم
جَهَنَّمَ یَصْلَـوْنَهـا فَبِئْـسَ الْمِهـادُ
دوزخ‌است‌که در آن وارد می‌شوند و چه بد بستری‌است ●●● .۵۶ / ص
(۱۷۰) بابُ الجیم قرآن الفبائی

بابُ الحاء

حافِظُوا عَلَـی‌الصَّلَـواتِ وَ الصَّلـوةِ الْـوُسْطـی وَ قُـومُـوالِلّـهِ قـانِتیـنَ
در انجـام همـه نمـازهـا (بـه خصـوص) نمـاز وسـطـی (نمـاز ظهر) کوشـا باشـید و از روی خضـوع و اطاعـت برای خدا به‌پاخیزید ●●●.۲۳۸ / بقره
حَتّی اَتینَـا الْیَقیـنُ
تا زمانی که مـرگ ما فرارسید ●●● .۴۷ / مدّثر
حَتّی اِذَااسْتَیْئَـسَ الرُّسُلُ وَ ظَنُّـوا اَنَّهُمْ قَدْ کُذِبُوا جاءَهُمْ نَصْرُنا فَنُجِّیَ مَنْ نَشاءُ وَ لا یُرَدُّ بَأْسُنا عَـنِ الْقَـوْمِ الْمُجْرِمیـنَ
(پیـامبران به دعوت خود و دشـمنان به مخـالفت همچنـان ادامه دادنـد) تـا رسولاـن مأیوس شدنـد و گمان کردنـد که (حتی گروه انـدک مؤمنـان) به آن‌ها دروغ گفته‌انـد ، در این هنگام یاری ما به سـراغ آن‌ها آمـد و هر کس را می‌خواستیـم نجات می‌دادیـم و مجـازات و عذاب مـا از قوم زیانکار بازگردانده نمی‌شود ●●● .۱۱۰ / یوسف
حَتّی اِذا اَتَـوْا عَلی وادِ النَّمْلِ قالَتْ نَمْلَةٌ یا اَیُّهَا النَّمْلُ ادْخُلُوا مَساکِنَکُمْ لا یَحْطِ مَنَّکُمْ سُلَیْمنُ وَ جُنُودُهُ وَ هُـمْ لا یَشْعُرُونَ

تا به سرزمین مورچگان رسیدند، مورچه‌ای گفت: ای مورچگان به لانه‌های خود بروید تا سلیمان و لشکرش شما را پایمال نکنند در حالی که نمی‌فهمند ●●● .۱۸ / نمل

حَتّی اِذا اَخَذْنا مُتْرَفیهِمْ بِالْعَذابِ اِذا هُمْ یَجْأَروُنَ

تا زمانی که متنعمان مغرور آن‌ها را در چنگال عذاب گرفتار سازیم، در این هنگام ناله‌های دردناک و استغاثه‌آمیز سر می‌دهند ●●●.۶۴ / مؤمنون

حَتّی اِذا بَلَغَ بَیْنَ السَّدَّیْنِ وَجَدَ مِنْ دُونِهِما قَوْما لا یَکادُونَ یَفْقَهُونَ قَوْلاً

(و همچنان به راه خود ادامه داد) تا به میان دو کوه رسید و در آن‌جا گروهی غیر از آن دو را یافت که هیچ سخنی را نمی‌فهمیدند ●●● .۹۳ / کهف

حَتّی اِذا بَلَغَ مَطْلِعَ‌الشَّمْسِ وَجَدَها تَطْلُعُ عَلی قَوْمٍ لَمْ نَجْعَلْ لَهُمْ مِنْ دُونِها سِتْرا

تا به خاستگاه خورشید رسید (در آن‌جا) مشاهده کرد که خورشید بر جمعیتی طلوع می‌کند که جز آفتاب برای آن‌ها پوششی قرار نداده بودیم ●●● .۹۰ / کهف

حَتّی اِذا بَلَغَ مَغْرِبَ‌الشَّمْسِ وَجَدَها تَغْرُبُ فی عَیْنٍ حَمِئَةٍ وَ وَجَدَ عِنْدَها قَوْما قُلْنا یا ذَاالْقَرْنَیْنِ اِمّا اَنْ تُعَذِّبَ وَ اِمّا اَنْ تَتَّخِذَ فیهِمْ حُسْنا

تا به غروبگاه آفتاب رسید (در آن‌جا) احساس کرد که خورشید در چشمه (یا دریا)ی تیره و گل‌آلودی فرو

قرآن الفبائی بابُ الحاء (۱۷۱)

می‌رود و در آن‌جا قومی را یافت، ما گفتیم ای ذوالقرنین ! آیا می‌خواهی مجازات کنی و یا پاداش نیکویی را درباره آن‌ها انتخاب نمایی ●●● ؟۸۶ / کهف

حَتّی اِذا جاءَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قالَ رَبِّ ارْجِعُوْن

(آن‌ها همچنان به راه غلط خود ادامه می‌دهند) تا زمانی که مرگ یکی از آنان فرارسد، می‌گوید : پروردگار من! مرا بازگردانید ●●●.۹۹ / مؤمنون

حَتّی آ اِذا جاآءَ اَمْرُنا وَ فارَ التَّنُّورُ قُلْنَا احْمِلْ فیها مِنْ کُلٍّ زَوْجَیْنِ اثْنَیْنِ وَ اَهْلَکَ اِلاّ مَنْ سَبَقَ عَلَیْهِ الْقَوْلُ وَ مَنْ ءَامَنَ وَ ماآ ءَامَنَ مَعَهآُ اِلاّ قَلیلٌ

(این وضع همچنان ادامه یافت) تا فرمان ما فرارسید و تنور جوشیدن گرفت ، (به نوح) گفتیم از هر جفتی از حیوانات (نر و ماده) یک زوج در آن (کشتی) حمل کن، همچنین خاندانت را مگر آن‌ها که قبلاً وعده هلاک آنان داده شده (همسر نوح و یکی از فرزندانش) و همچنین مؤمنان را ، اما جز عده کمی به او ایمان نیاوردند ●●● .۴۰ / هود

حَتّی اِذا جاءَنا قالَ یا لَیْتَ بَیْنی وَ بَیْنَکَ بُعْدَالْمَشْرِقَیْنِ فَبِئْسَ‌الْقَرینُ

تا زمانی که نزد ما حاضر شود ، می‌گوید : ای کاش میان من و تو فاصله مشرق و مغرب بود ، چه بد همنشینی هستی تو●●● . ۳۸ / زخرف

حَتّی اِذا جاءُو قالَ اَکَذَّبْتُمْ بِایاتی وَلَمْ تُحیطُوا بِها عِلْما اَمّا ذا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

تا زمانی که (به‌پای حساب) می‌آیند به آن‌ها می‌گوید آیا آیات مرا تکذیب کردید و درصدد تحقیق برنیامدید شما چه اعمالی انجام می‌دادید ●●● .۸۴ / نمل

حَتّی اِذا رَاَوْا ما یُوعَدُونَ فَسَیَعْلَمُونَ مَنْ اَضْعَفُ ناصِرا وَ اَقَلُّ عَدَدا

(این کارشکنی کفار همچنان ادامه می‌یابد) تا زمانی که آن‌چه را به آن‌ها وعده داده شده، ببینند ، آن‌گاه می‌دانند چه کسی یاورش

ضعیف‌تر و جمعیتش کمتر اسـت ●●● .۲۴ / جنّ

حَتّی اِذا فُتِحَـــتْ یَـأْجُـوجُ وَ مَـأْجُـوجُ وَ هُـمْ مِـنْ کُـلِّ حَـدَبٍ یَنْسِلُـونَ

تا آن زمان که یأجـوج و مأجوج گشوده شونـد و آن‌ها از هر ارتفاعی به سرعت عبور می‌کنند ●●●.۹۶ / انبیاء

حَتّی اِذا فَتَحْنـا عَلَیْهِـمْ بـابـا ذا عَـذابٍ شَـدیـدٍ اِذا هُـمْ فیـهِ مُبْلِسُـونَ

(این‌وضع همچنـان ادامه می‌یابـد)تا زمانی‌که دری‌از عذاب‌شدیـد به‌روی‌آن‌هابگشاییم و چنان‌گرفتارشونـد که به کلی‌مأیوس گردند ●●●.۷۷ / مؤمنون

حَتّی اِذا ما جاءُوها شَهِـدَ عَلَیْهِـمْ سَمْعُهُـمْ وَ اَبْصارُهُـمْ وَ جُلُودُهُـمْ بِما کـانُـوا یَعْمَلُـونَ

وقتـی به آن می‌رسنـد، گوش‌ها و چشم‌هـا و پوست‌های تنشان به اعمال آن‌ها گواهی می‌دهد ●●●.۲۰ / فصّلت

(۱۷۲) بابُ الحاء قرآن الفبائی

حَتّی زُرْتُـمُ الْمَقـابِرَ

تـا آن جـا کـه زیـارت قبـرهـا رفتیـد (و قبـور مـردگـان خـود را بـرشمـردیـد ●●●).۲ / تکاثر

حَدائِقَ وَ اَعْنـابـا

باغ‌هایـی سرسبز و انواعـی از انگورها ●●● .۳۲ / نبأ

حُرِّمَتْ عَلَیْکُمْ اُمَّهـاتُکُمْ وَ بَنـاتُکُمْ وَ اَخَواتُکُمْ وَ عَمّاتُکُمْ وَ خالاتُکُمْ وَ بَنـاتُ الاَخِ وَ بَنـاتُ الاُْخْتِ وَ اُمَّهـاتُکُمُ اللاّتی اَرْضَعْنَکُمْ وَ اَخواتُکُمْ مِنَ الرَّضاعَةِ وَ اُمَّهاتُ نِسائِکُمْ وَ رَبائِبُکُمُ اللاّتی فی حُجُورِکُمْ مِـنْ نِسائِکُمُ اللاّتی دَخَلْتُـمْ بِهِنَّ فَاِنْ لَـمْ تَکُونُـوا دَخَلْتُـمْ بِهِنَّ فَلا جُنـاحَ عَلَیْکُمْ وَ حَلائِلُ اَبْنائِکُمُ الَّذیـنَ مِنْ اَصْلابِکُـمْ وَ اَنْ تَجْمَعُـوا بَیْنَ الاُْخْتَیْنِ اِلاّ ما قَدْ سَلَفَ اِنَّ اللّهَ کانَ غَفُورا رَحیما

حرام شده است بر شـما ، مادرانتان و دختران و خواهران و عمّه‌ها و خاله‌ها و دختران برادر و دختران خواهر شـما و مادرانی که شـما را شیر داده‌اند و خواهران رضاعی شـما و مادران همسرانتان و دختران همسرتان که در دامان شما پرورش یافته‌اند از همسرانی که با آن‌ها آمیزش جنسی داشته‌اید و چنانچه با آن‌ها آمیزش جنسـی نداشـته‌اید، (دختران آن‌ها) برای شـما مانعی نـدارد و (همچنین) همسرهای پسرانتان که از نسل شما هستند (نه پسر خوانده‌ها) و (نیز حرام است بر شما) جمع میان دو خواهر کنید، مگر آن‌چه در گذشته واقع شده ، چـراکه خداوند، آمرزنده و مهربان است ●●●.۲۳ / نساء

حُرِّمَتْ عَلَیْکُمُ الْمَیْتَةُ وَ الـدَّمُ وَ لَحْمُ الْخِنْزیرِ وَ مـا اُهِـلَّ لِغَیْرِاللّهِ بِهِ وَالْمُنْخَنِقَةُ وَالْمَوْقُوذَةُ وَ الْمُتَرَدِّیَةُ وَ النَّـطیحَةُ وَ ما اَکَلَ السَّبُعُ اِلاّ ما ذَکَّیْتُمْ وَ مـا ذُبِحَ عَلَی النُّصُبِ وَ اَنْ تَسْتَقْسِـمُوا بِالاَْزْلامِ ذلِکُمْ فِسْـقٌ اَلْیَوْمَ یَئِسَ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ دینِکُمْ فَلا تَخْشَـوْهُمْ وَ اخْشَـوْنِ اَلْیَوْمَ اَکْمَلْتُ لَکُمْ دینَکُمْ وَ اَتْمَمْتُ عَلَیْکُمْ نِعْمَتی وَ رَضیتُ لَکُمُ الاِْسْلامَ دینا فَمَنِ اضْطُرَّ فی مَخْمَصَةٍ غَیْرَ مُتَجانِفٍ لاِِثْمٍ فَاِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

گوشت مردار و خون و گوشت خوک و حیواناتی که به غیر نام خـدا ذبـح شونـد و حیوانات خفه شده و به زجر کشـته شده و آن‌ها که بر اثر پرت شدن از بلندی بمیرند و آن‌ها که به ضرب شاخ حیوان دیگری مرده باشند و باقیمانده صید حیوان درنده ، مگر آن‌که (به موقع بر آن حیوان برسـید و) آن را سـر ببرید و حیواناتی که روی بت‌ها (یا در برابر آن‌ها) ذبح شوند (همگی) بر شـما حرام است و (همچنین) قسمت کردن گوشت حیوان به وسیله چوبه‌های تیر مخصوص بخت آزمایی ، تمام این اعمال فسق و گناه است ، امروز کافران از (زوال) آیین شـما مأیوس شدنـد ، بنابراین از آن‌ها نترسـید و از (مخالفت) من بترسـید ، امروز دین شـما را کامل کردم و نعمت خود را بر شـما تکمیـل نمودم و اسـلام را به عنوان آیین (جـاودان) شـما پـذیرفتم ، امـا آن‌ها که در حال گرسـنگی دستشان به غذای دیگری نرسد و متمایل به گناه نباشند (مانعی ندارد که از گوشت‌های ممنوع بخورند) خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۳ / مائده

قرآن الفبائی بابُ الحاء (۱۷۳)

حَقیقٌ عَلـیآ اَنْ لاآ اَقُـولَ عَلَی اللّـهِ اِلاَّ الْحَـقَّ قَدْ جِئْتُکَمْ بِبَیِّنَةٍ مِنْ رَبِّکَمْ فَاَرْسِلْ مَعِیَ بَنی اِسْراآئیلَ

سزاوار است که بر خدا جز حق نگویم ، من دلیل روشنی از پروردگارتان برای شما آورده‌ام ، بنابراین بنی‌اسرائیـل را با من بفرست ●●●.۱۰۵ / اعراف

حِکْمَةٌ بالِغَةٌ فَما تُغْنِ النُّذُرُ

ایـن آیـات ، حکمت بالغه الهـی اسـت اما انذارهـا (برای افـراد لجـوج) مفیـد نیسـت ●●● .۵ / قمر

حم

حـم ●●●۱ / مؤمن، ۱ / فصّلت، ۱ / شوری، ۱ / زخرف، ۱ / دخان، ۱ / جاثیه، ۱ / احقاف

حُنَفاءَ لِلّـهِ غَیْرَ مُشْرِکیـنَ بِهِ وَ مَـنْ یُشْرِکْ بِاللّهِ فَکَاَنَّما خَرَّ مِنَ السَّماءِ فَتَخْطَفُهُ الطَّیْرُ اَوْ تَهْوی بِهِ الرّیـحُ فی مَکانٍ سَحیقٍ

(برنـامـه و مناسک حـج را انجام دهیـد) در حالی‌که همگـی خالص برای خـدا باشیـد و هیـچ‌گونـه شریکـی برای او قائـل نشوید و هرکس شریکـی برای خـدا قـرار دهد ، گویـی از آسمـان سقـوط کـرده و پرندگان (در وسط هوا) او را می‌ربایند و یا تندباد او را به مکان دوری پرتاب می‌کند ●●● .۳۱ / حج

حُورٌ مَقْصُوراتٌ فِی الْخِیامِ

حـوریـانـی کـه در خیمـه‌هـای بهشتـی مستـورنـد ●●● .۷۲ / الرّحمن

(۱۷۴) بابُ الحاء قرآن الفبائی

بابُ الخاء

خاشِعَةً اَبْصـارُهُـمْ تَرْهَقُهُـمْ ذِلَّـةٌ وَ قَـدْ کـانُـوا یُدْعَـوْنَ اِلَـی السُّجُـودِ وَ هُـمْ سالِمُـونَ

این در حالی است که چشم‌های آنها (از شدت ندامت و شرمساری) به زیر افتاده و ذلت و خواری وجود آنها را فراگرفته، آنها پیش از این دعوت به سجود می‌شدند ، در حالی که سالم بودند (ولی امروز دیگر توانایی آن را ندارند ●●●) .۴۳ / قلم

خاشِعَةً اَبْصارُهُمْ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ذلِکَ الْیَوْمُ الَّذی کانُوا یُوعَدوُنَ

در حالی‌که چشـمهـای آنها از شـدت وحشـت به زیر افتـاده و پـرده‌ای از ذلـت و خـواری آن‌هـا را پوشانـده است (و به آن‌ها گفته می‌شود :) این همان روزی است که به شما وعده داده می‌شد ●●● .۴۴ / معارج

خافِضَةٌ رافِعَـــةٌ

گروهـی را پـاییـن می‌آورد و گروهـی را بـالا مـی‌بــرد ●●● .۳ / واقعه

خلِدینَ فیهـاآ اَبَـدا اِنَّ اللّـهَ عِنْــدَهُآ اَجْـرٌ عَظیـمٌ

همواره و تـا ابـد در ایـن بـاغ‌هـا (و در لابـلای ایـن نعمت‌هـا) خواهنـد بـود زیـرا نـزد خـداونـد پـاداش عظیـم اسـت●●● . ۲۲ / توبه

خالِدینَ فیهـا اَبَــدا لا یَجِـدُونَ وَلِیّـا وَ لا نَصیـرا

همـواره در آن تا ابد خواهند ماند و ولی و یاوری نخواهند یافت ●●● .۶۵ / احزاب

خـالِـدینَ فیهـا حَسُنَـتْ مُسْتَقَـرّا وَ مُقـامـا

جاودانـه در آن خواهنـد مانـد ، چـه قـرارگـاه خـوب و چـه محـل اقـامـت جالبـی ●●● .۷۶ / فرقان

خالِدینَ فیهـا لا یَبْغُـونَ عَنْها حِـوَلاً

آن‌هـا جاودانـه در آن خـواهنـد مانـد و هرگـز تقاضـای نقـل مکـان از آن‌جـا نمی‌کنند ●●● .۱۰۸ / کهف

خالِدینَ فیهـا لایُخَفَّـفُ عَنْهُـمُ الْعَذابُ وَ لا هُـمْ یُنْظَرُونَ

همیشـه در آن (لعن و دوری از رحمت پروردگـار) بـاقی می‌ماننـد، نـه عـذاب آنـان تخفیـف داده می‌شـود و نه مهلـتی خـواهنـد داشــت ●●● .۱۶۲ / بقره، ۸۸ / آل عمران

خلِدینَ فیهـا مـادامَـتِ السَّمـواتُ وَ الاَرْضُ اِلّا مـا شـاءَ رَبُّـکَ اِنَّ رَبَّـکَ فَعّالٌ لِمـا یُریـدُ

جـاودانـه در آن خـواهنـد مـانـد، تـا آسمـان‌هـا و زمیـن برپـاسـت، مگر آن‌چـه پروردگـارت بخواهـد کـه پـروردگـارت هـر چـه را اراده کنـــد انجـام می‌دهـد ●●●.۱۰۷ / هود

خالِدینَ فیهـا وَعْدَ اللّـهِ حَقّـاً وَ هُـوَ الْعَزیـزُ الْحَکیـمُ

جاودانه در آن خواهند ماند، این‌وعده مسلم‌الهی‌است،و اوست عزیز و حکیم(شکست‌ناپذیرودانا ●●●).۹ / لقمان

قرآن الفبائی بابُ الخاء (۱۷۵)

خالِدینَ فیـهِ وَ ساءَ لَهُـمْ یَوْمَ الْقِیمَـةِ حِمْـلًا

جـاودانـه در آن خـواهنـد مـانـد و بـد بـاری اسـت بـرای آن‌هـا در روز قیـامـت ●●● .۱۰۱ / طه

خِتامُهُ مِسْـکٌ وَ فی ذلِکَ فَلْیَتَنافَسِ الْمُتَنافِسُونَ

مهـری که بر آن نهـاده شده است ، از مشـک است و در این نعمت‌هـای بهشتـی باید راغبان بر یکدیگر پیشـی گیرنـد ●●● .۲۶ / مطففین

خَتَمَ اللّهُ عَلـی قُلُوبِهِـمْ وَ عَلی سَمْعِهِـمْ وَ عَلـی اَبْصارِهِـمْ غِشـاوَةٌ وَ لَهُـمْ عَـذابٌ عَظیـمٌ

خدا بر دل‌ها و گوش‌های آنان مهر نهاده و بر چشم‌های آن‌ها پرده افکنده شده و عـذاب بـزرگی در انتظار آن‌هـا اســت ●●● .۷ / بقره

خُذِ الْعَفْوَ وَأْمُرْ بِالْعُرْفِ وَ اَعْرِضْ عَنِ الْجهِلینَ

بـا آن‌هـا مدارا کن و عذرشـــان را بپذیـر و به نیکی‌ها دعوت نما و از جاهلان روی بگردان (و با آن‌ها ستیزه مکـــن ●●●) .۱۹۹ / اعراف

خُذْ مِنْ اَمْوالِهِـمْ صَدَقَةً تُطَهِّرُهُـمْ وَ تُزَکّیهِـمْ بِها وَ صَلِّ عَلَیْهِمْ اِنَّ صَلاتَکَ سَکَنٌ لَهُمْ وَ اللّهُ سَمیعٌ عَلیـمٌ

از اموال آن‌هـا صـدقه‌ای (زکات) بگیر تا به وسیله آن آن‌ها را پاک سازی و پرورش دهی و به آن‌ها (هنگام گرفتن زکات) دعا کن که دعـای تو مایـه آرامش آن‌هـا است و خداوند شنـوا و دانا است ●●● .۱۰۳ / توبه

خُذوُهُ فَاعْتِلُـوهُ اِلـی سَــواءِ الْجَحیـــمِ

این کافر مجرم‌را بگیرید و به‌میان دوزخ‌پرتابش‌کنید ●●● .۴۷ / دخان

خُذوُهُ فَغُلُّوهُ

او را بگیـریـد و دربنـد و زنجیـــرش کنیـــد ●●●!۳۰ / حاقّه

خُشَّعا اَبْصـــارُهُـمْ یَخْـرُجُـونَ مِـنَ الاَجْـداثِ کَـاَنَّهُـــمْ جَــرادٌ مُنْتَشِـــرٌ

آن‌هـااز قبرهاخارج‌می‌شونـددرحالی که چشم‌هایشان‌از وحشت به‌زیرافتـاده و(بی‌هـدف)همچون‌ملـخ‌های پراکنـده به‌هرسـو می‌دوند ●●●.۷ / قمر

خَلَقَ الْاِنْسانَ

انسان را آفریـد ●●● .۳ / الرّحمن

خَلَقَ الْاِنْســانَ مِـنْ صَلْصالٍ کَالْفَخّـــارِ

انسـان را از گِلِ خشکیـده‌ای همچون سفال آفرید ●●● .۱۴ / الرّحمن

خَلَقَ الْاِنْسانَ مِنْ عَلَقٍ

همان کس که انسان را از خـون بسته‌ای خلق کرد ●●● .۲ / علق

(۱۷۶) بابُ الخاء قرآن الفبائی

خَلَقَ الْاِنْسانَ مِنْ نُطْفَةٍ فَاِذا هُوَ خَصيمٌ مُبينٌ

انسان‌را از نطفه بی‌ارزشی‌خلق‌کرد و سرانجام‌او موجودی فصیح و مدافع آشکاراز خویشتن گردید ●●●.۴ / نحل

خَلَقَ السَّمواتِ بِغَيْرِ عَمَدٍ تَرَوْنَها وَ اَلْقى فِى الْاَرْضِ رَواسِىَ اَنْ تَميدَ بِكُمْ وَ بَثَّ فيها مِنْ كُلِّ دابَّةٍ وَ اَنْزَلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَنْبَتْنا فيها مِنْ كُلِّ زَوْجٍ كَريم

آسمان‌ها را بدون ستونی که قابل رؤیت باشد آفرید و در زمین کوه‌هایی افکند تا شما را به لرزه درنیاورد و از هرگونه جنبنده روی آن منتشر ساخت و از آسمان آبی نازل کردیم و به وسیله آن در روی زمین انواع گوناگونی از جفت‌های گیاهان پرارزش رویاندیم ●●●.۱۰ / لقمان

خَلَقَ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِ تَعالى عَمّايُشْرِكُونَ

آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید، او برتر است از این که شریک برای او می‌سازند ●●● .۳ / نحل

خَلَقَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَ صَوَّرَكُمْ فَاَحْسَنَ صُوَرَكُمْ وَ اِلَيْهِ الْمَصيرُ

آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید و شما را تصویر کرد ، تصویری زیبا و دلپذیر و سرانجام بازگشت همه به سوی او است ●●● .۳ / تغابن

خَلَقَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ يُكَوِّرُ اللَّيْلَ عَلَى النَّهارِ وَ يُكَوِّرُ النَّهارَ عَلَى اللَّيْلِ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَالْقَمَرَ كُلٌّ يَجْرى لِاَجَلٍ مُسَمًّى اَلا هُوَ الْعَزيزُ الْغَفّارُ

آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید، شب‌را بر روز می‌پیچد و روزرابرشب و خورشید و ماه‌رامسخرفرمان خویش قرارداد، هرکدام تا سرآمد معینی به‌حرکت خود ادامه‌می‌دهند، آگاه باشید او قادر بخشنده است ●●● .۵ / زمر

خَلَقَ اللّهُ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ بِالْحَقِّ اِنَّ فى ذلِكَ لَايَةً لِلْمُؤْمِنينَ

خدا آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید ، در این آیتی است برای مؤمنان ●●● .۴۴ / عنکبوت

خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ واحِدَةٍ ثُمَّ جَعَلَ مِنْها زَوْجَها وَ اَنْزَلَ لَكُمْ مِنَ الْاَنْعامِ ثَمانِيَةَ اَزْواجٍ يَخْلُقُكُمْ فى بُطُونِ اُمَّهاتِكُمْ خَلْقا مِنْ بَعْدِ خَلْقٍ فى ظُلُماتٍ ثَلاثٍ ذلِكُمُ اللّهُ رَبُّكُمْ لَهُ الْمُلْكُ لا اِلهَ اِلّا هُوَ فَاَنّى تُصْرَفُونَ

او شما را از نفس واحدی آفرید و همسرش را از (باقی‌مانده گل) او خلق کرد و برای شما هشت زوج از چهارپایان نازل کرد ، او شما را در شکم مادرانتان آفرینشی بعد از آفرینش دیگر در میان تاریکی‌های سه‌گانه می‌بخشد، این‌است خداوند پروردگارشما که حکومت (در عالم هستی) ازآن‌او است، هیچ معبودی جزاو وجود ندارد، با این حال چگونه از راه حقّ منحرف می‌شوید ●●● ؟۶ / زمر

خُلِقَ الْاِنْسانُ مِنْ عَجَلٍ سَاُوريكُمْ اياتى فَلا تَسْتَعْجِلُونِ

(آری)انسان‌از عجله آفریده شده ، ولی عجله نکنید من آیات خود را به‌زودی به‌شما ارائه‌می‌دهم ●●●.۳۷ / انبیاء

خُلِقَ مِنْ ماءٍ دافِقٍ

از یک آب جهنده آفریده شده است ●●● .۶ / طارق

قرآن الفبائی بابُ الخاء (۱۷۷)

بابُ الدال

دُحُورا وَ لَهُمْ عَذابٌ واصِبٌ

آن‌هابه‌شدت‌به‌عقب رانده می‌شوند و برای‌آنان عذاب دائم‌است ●●● .۹ / صافّات

دَرَجاتٍ مِنْهُ وَ مَغْفِرَةً وَ رَحْمَةً وَ كانَ اللّهُ غَفُورا رَحيما

درجات (مهمّی) از ناحیه خداوند و آمرزش و رحمت (نصیب آنان می گردد) و (اگر لغزش‌هایی داشته‌اند) خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۹۶ / نساء

دَعْويهُمْ فيها سُبْحانَكَ اللّهُمَّ وَ تَحِيَّتُهُمْ فيها سَلامٌ وَ اخِرُ دَعْويهُمْ اَنِ الْحَمْدُلِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ

گفتار(و دعای)آن‌هادر بهشت‌این‌است که‌خداوندامنزهی تو وتحیت‌آن‌ها،سلام‌وآخرین‌سخنشان،حمدمخصوص پروردگار عالمیان است ●●● .۱۰ / یونس

بابُ الذال

ذلِكَ أَدْنيآ أَنْ يَأْتُواْ بِالشَّهدَةِ عَلى وَجْهِهاآ اَوْ يَخافُوآا أَنْ تُرَدَّ أَيْمنٌ بَعْدَ أَيْمنِهِمْ وَ اتَّقُواْ اللّهَ وَ اسْمَعُواْ وَاللّهُ لا يَهْدِى الْقَوْمَ الْفسِقينَ

این‌کار بیشتر سبب‌می‌شود که به‌حق گواهی‌دهند (و ازخدا بترسند) و یا (از مردم) بترسند که (دروغشان فاش گردد)و سوگندهایی‌جای‌سوگندهای‌آن‌هارابگیردو از(مخالفت)خدا بپرهیزید و گوش‌فرادهیدوخداوند جمعیّت فاسقان را هدایت نمی‌کند ●●● .۱۰۸ / مائده

ذلِكَ الَّذى يُبَشِّرُ اللّهُ عِبادَهُ الَّذينَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ قُلْ لا اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ اَجْرا اِلاَّ الْمَوَدَّةَ فِى الْقُرْبى وَ مَنْ يَقْتَرِفْ حَسَنَةً نَزِدْ لَهُ فيها حُسْنا اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ شَكُورٌ

این همان چیزی است که خداوند بندگانش را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند ، به آن نوید می‌دهد، بگو من هیچ پاداشی از شما بر رسالتم درخواست نمی‌کنم ، جز دوست‌داشتن نزدیکانم و هرکس عمل نیکی انجام دهد، بر نیکی‌اش می‌افزاییم چراکه خداوند آمرزنده و شکرگزار است ●●● .۲۳ / شوری

ذلِكَ الْفَضْلُ مِنَ اللّهِ وَ كَفى بِاللّهِ عَليما

این موهبتی از ناحیه خدا است و کافی است که او، (از حال بندگان و نیّات و اعمالشان) آگاه است●●●. ۷۰ / نساء

(۱۷۸) بابُ الدال ـ الذال قرآن الفبائی

ذلِكَ الْكِتابُ لا رَيْبَ فيهِ هُدًى لِلْمُتَّقينَ

این کتاب باعظمتی است که شک در آن راه ندارد و مایه هدایت پرهیزکاران است ●●● .۲ / بقره

ذلِكَ الْيَوْمُ الْحَقُّ فَمَنْ شاءَ اتَّخَذَ اِلى رَبِّهِ مَابا

آن‌روز حق است، هرکس بخواهدراهی به‌سوی‌پروردگارش‌برمی گزیند ●●● .۳۹ / نبأ

ذلِكَ اَمْرُ اللّهِ اَنْزَلَهُ اِلَيْكُمْ وَ مَنْ يَتَّقِ اللّهَ يُكَفِّرْ عَنْهُ سَيِّئاتِهِ وَ يُعْظِمْ لَهُ اَجْرا

این‌فرمان خدااست که بر شما نازل‌کرده و هرکس تقوای الهی پیشه کند، خداوند گناهان او را می‌بخشد و پاداش او را بزرگ می‌دارد ●●● .۵ / طلاق

ذلِكَ اَنْ لَمْ يَكُنْ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرى بِظُلْمٍ وَ أَهْلُها غفِلُونَ

این به خاطر آن است که پروردگارت هیچ‌گاه (مردم) شهرها و آبادی‌ها را به خاطر ستم‌هایشان در حال غفلت و بی‌خبری هلاک نمی‌کند (بلکه قبلاً رسولانی برای آن‌ها می‌فرستد ●●●).۱۳۱ / انعام

ذلِکَ بِاَنَّ الَّذینَ کَفروُا اتَّبَعُوا الْباطِلَ وَ اَنَّ الَّذینَ امَنُوا اتَّبَعُوا الْحَقَّ مِنْ رَبِّهِمْ کَذلِکَ یَضْرِبُ اللّهُ لِلنّاسِ اَمْثالَهُمْ

این به خاطر آن است که کافران از باطل پیروی کردند و مؤمنان از حقی که از سوی پروردگارشان بود، این‌گونه خداوند برای مردم، زندگیشان را توصیف می‌کند ●●● .۳ / محمّد

ذلِکَ بِاَنَّ اللّهَ لَمْ یَکُ مُغَیِّراً نِعْمَةً اَنْعَمَها عَلی قَوْمٍ حَتّی یُغَیِّرُوا ما بِاَنْفُسِهِمْ وَاَنَّ اللّهَ سَمیعٌ عَلیمٌ

این به خاطر آن است که خداوند هیچ نعمتی را که به گروهی داده تغییر نمی‌دهد جز آن‌که آن‌ها خودشان را تغییر دهند و خداوند شنوا و دانا است ●●● .۵۳ / انفال

ذلِکَ بِاَنَّ اللّهَ مَوْلَی الَّذینَ امَنُوا وَ اَنَّ الْکافِرینَ لا مَوْلی لَهُمْ

این به خاطر آن است که خداوند مولا و سرپرست کسانی است که ایمان آوردند ، اما کافران ، مولایی ندارند ●●●.۱۱ / محمّد

ذلِکَ بِاَنَّ اللّهَ نَزَّلَ الْکِتابَ بِالْحَقِّ وَ اِنَّ الَّذینَ اخْتَلَفُوا فِی الْکِتابِ لَفی شِقاقٍ بَعیدٍ

این‌ها به‌خاطر آن است که خداوند کتاب (آسمانی) را به حقّ (و توأم با نشانه‌ها و دلایل روشن) نازل کرده و آن‌هاکه در آن اختلاف می‌کنند (و با کتمان و تحریف، اختلاف به‌وجود آورند،) در شکاف (و پراکندگی) عمیقی قرار دارند ●●● .۱۷۶ / بقره

ذلِکَ بِاَنَّ اللّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ اَنَّ ما یَدْعُونَ مِنْ دوُنِهِ هُوَ الْباطِلُ وَ اَنَّ اللّهَ هُوَ الْعَلِیُّ الْکَبیرُ

این به خاطر آن است که خدا حق است و آن‌چه را غیر از او می‌خوانند ، باطل است و خداوند بلندمقام و بزرگ است●●● . ۶۲ / حج

قرآن الفبائی بابُ الذال (۱۷۹)

ذلِکَ بِاَنَّ اللّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ اَنَّ ما یَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الْباطِلُ وَ اَنَّ اللّهَ هُوَ الْعَلِیُّ الْکَبیرُ

این‌ها همه دلیل بر آن است که خداوند حق است و آن‌چه غیر از او می‌خوانند باطل است و خداوند بلند مقام و بزرگ مرتبه است ●●●.۳۰ / لقمان

ذلِکَ بِاَنَّ اللّهَ هُوَ الْحَقُّ وَ اَنَّهُ یُحْیِی الْمَوْتی وَ اَنَّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

این به خاطر آن است که بدانید خداوند حق است و مردگان را زنده می‌کند و بر هر چیز توانا است ●●● .۶ / حج

ذلِکَ بِاَنَّ اللّهَ یُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ یُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ اَنَّ اللّهَ سَمیعٌ بَصیرٌ

این به خاطر آن است که خداوند شب را در روز و روز را در شب داخل می‌کند و خداوند شنوا و بینا است●●● . ۶۱ / حج

ذلِکَ بِاَنَّهُمُ اتَّبَعُوا ما اَسْخَطَ اللّهَ وَ کَرِهُوا رِضْوانَهُ فَاَحْبَطَ اَعْمالَهُمْ

این به خاطر آن است که آن‌ها از آن‌چه خداوند را به خشم می‌آورد ، پیروی کردند و آن‌چه را موجب خشنودی او است، کراهت داشتند، لذا اعمالشان را حبط و نابود کرد ●●● .۲۸ / محمّد

ذلِکَ بِاَنَّهُمُ اسْتَحَبُّوا الْحَیوةَ الدُّنْیا عَلَی الْاخِرَةِ وَ اَنَّ اللّهَ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکافِرینَ

این به‌خاطر آن است که زندگی دنیا (و پست) را بر آخرت ترجیح دادند و خداوند افراد بی‌ایمان (و لجوج) را هدایت نمی‌کند ●●●.۱۰۷ / نحل

ذلِکَ بِاَنَّهُمْ امَنُوا ثُمَّ کَفَرُوا فَطُبِعَ عَلی قُلُوبِهِمْ فَهُمْ لا یَفْقَهُونَ

این به‌خاطر آناست که آن‌ها نخست ایمان‌آوردند سپس کافر شدند، لذا بردل‌های آن‌ها مُهرنهاده شده و حقیقت را درک نمی کنند ●●● .۳ / منافقین

ذلِکَ بِـاَنَّهُـمْ شـاقُّـوا اللّـهَ وَ رَسُولَـهُ وَ مَـنْ یُشـاقِّ اللّـهَ فَـاِنَّ اللّـهَ شَدیـدُ الْعِقـابِ

این به‌خاطر آناست که آن‌ها با خدا و رسولش دشمنی کردند و هرکس با خدا دشمنی کند ، عذاب الهی (در حق او) شدید است ●●● .۴ / حشر، ۱۳ / انفال

ذلِکَ بِاَنَّهُمْ قالُوا لَـنْ تَمَسَّنَا النّـارُ اِلاّ اَیّاما مَعْـدُوداتٍ وَ غَرَّهُـمْ فی دینِهِـمْ ما کانُوا یَفْتَـرُونَ

این عمل آن‌ها، به خاطر آن است که می گفتند: آتش (دوزخ) جز چند روزی به ما نمی‌رسد (و کیفر ما به خاطر امتیازی که بر اقوام دیگر داریم، بسیار محدود است) این افتراء (و دروغی که به خدا بسته بودند ،) آن‌ها را در دینشان مغرور ساخت (و گرفتار انواع گناهان شدند ●●●) .۲۴ / آل عمران

ذلِکَ بِاَنَّهُمْ قالُوا لِلَّذینَ کَرِهُـوا ما نَزَّلَ اللّـهُ سَنُطیعُکُـمْ فی بَعْضِ الْاَمْرِ وَ اللّهُ یَعْلَمُ اِسْرارَهُمْ

این به خاطر آن است که آن‌ها به کسانی که نزول وحی الهی را کراهت داشتند ، گفتند: ما در بعضی از امور از شما پیروی می کنیم ، در حالی که خداوند اسرارشان را می‌داند ●●● .۲۶ / محمّد

(۱۸۰) بابُ الذال قرآن الفبائی

ذلِکَ بِاَنَّهُمْ کانَتْ تَأْتیهِـمْ رُسُلُهُـمْ بِالْبَیِّنـاتِ فَکَفَـرُوا فَاَخَذَهُـمُ اللّـهُ اِنَّهُ قَوِیٌّ شَدیدُ الْعِقابِ

این به‌خاطر آن بود که فرستادگان آنان پیوسته با دلایل روشن به سراغشان می‌آمدند ولی آن‌ها همه را انکار می‌کردند ، لذا خداوند آن‌ها را گرفت (و کیفر داد) که او قوی و شدید العقاب است ●●● .۲۲ / مؤمن

ذلِکَ بِاَنَّهُمْ کَرِهُوا ما اَنْـزَلَ اللّهُ فَاَحْبَـطَ اَعْمالَهُمْ

این به خاطر آن است که از آن‌چه خداوند نازل کرده، کراهت داشتند، لذا خدا اعمالشان را حبط و نابود کرد●●● . ۹ / محمّد

ذلِکَ بِاَنَّهُ کانَتْ تَأْتیهِـمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّناتِ فَقالُوا اَبَشَرٌ یَهْدُونَنا فَکَفَرُوا وَ تَوَلَّوْا وَ اسْتَغْنَی اللّهُ وَ اللّهُ غَنِیٌّ حَمیدٌ

این به خاطر آن است که رسولان آن‌ها با دلایل روشن به سراغشان آمدند ، ولی آن‌ها (از روی کبر و غرور) گفتند : آیا بشرهایی می‌خواهند ما را هدایت کنند ؟ و به این ترتیب کافر شدند و روی برگرداندند و خداوند (از ایمان و طاعتشان) بی‌نیاز بود و خدا غنی و شایسته ستایش است ●●● .۶ / تغابن

ذلِکَ بِما قَدَّمَتْ اَیْدیکُمْ وَ اَنَّ اللّهَ لَیْسَ بِظَلّامٍ لِلْعَبیدِ

این به‌خاطر چیزی است که دست‌های شما از پیش فرستاده (و در نتیجه کار شماست) و به خاطر آن است که خداوند ، به بندگان (خود)، ستم نمی کند ●●● .۱۸۲ / آل عمران، ۵۲ / انفال

ذلِکَ بِما قَدَّمَتْ یَداکَ وَ اَنَّ اللّهَ لَیْسَ بِظَلّامٍ لِلْعَبیدِ

(و به او می‌گوییم:) این نتیجه چیزی است که دست‌هایت از پیش برای تو فرستاده است و خداوند هرگز به بندگان ظلم نمی کند ●●● .۱۰ / حج

ذلِکَ جَـزاءُ اَعْداءِ اللّهِ النّـارُ لَهُـمْ فیهـا دارُ الْخُلْـدِ جَـزاءً بِما کـانُـوا بِـایاتِنـا یَجْحَـدُونَ

کیفر دشمنان خدا آتش است که در آن سرای جاویدشان است ، جزایی است در مقابل این‌که آیات ما را انکار می کردند ●●● .۲۸ / فصّلت

ذلِکَ جَزاؤُهُمْ بِاَنَّهُمْ کَفَـرُوا بِایاتِنا وَ قالُـوا اَءِذا کُنّا عِظامـا وَ رُفاتـا اَءِنّا لَمَبْعُوثُونَ خَلْقا جَدیدا

ایـن کیفـر آن‌ها است بـه خـاطر این‌که بـه آیـات ما کـافر شـدنـد و گفتنـد آیا هنگـامـی که ما استخوان‌هـای پوسیـده و خاک‌هـای پراکنـده می‌شویـم آیا بار دیگر آفرینـش تـازه‌ای خواهیـم یافـت ●●● ؟۹۸ / اسراء

ذلِکَ جَـزاؤُهُـــمْ جَهَنَّـــمُ بِمـــا کَفَـــرُوا وَاتَّخَـــذُوا ایـاتـــی وَ رُسُلـــی هُـــزُوا

ایـن‌گـونـه کیفـر آن‌ها دوزخ اسـت ، بـه خـاطر آن‌که کـافر شـدنـد و آیـات مـن و پیـامبرانـم را به‌باد استهزاء گرفتند ●●●.۱۰۶ / کهف

قرآن الفبائی بابُ الذال (۱۸۱)

ذلِکَ جَزَیْناهُـمْ بِما کَفَرُوا وَ هَلْ نُجازی اِلاَّ الْکَفُورَ

ایـن را بـه خاطـر کفرشـان به آن‌هـا جزا دادیم و آیا جز کفران کننده را بـه چنین مجازاتی کیفر می‌دهیـم ●●●.۱۷ / سبأ

ذلِکَ عالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ الْعَزیـزُ الرَّحیـمُ

او خداونـدی است که از پنهـان و آشکـار با خبـر است و شکست‌ناپذیـر و مهربـان اسـت ●●● .۶ / سجده

ذلِکَ عیسَی ابْنُ مَرْیَمَ قَوْلَ الْحَقِّ الَّذی فیهِ یَمْتَرُونَ

این‌است عیسی‌بن‌مریم، گفتار حقی که در آن‌تردید می‌کنند ●●● .۳۴ / مریم

ذلِکَ فَضْلُ اللّهِ یُؤْتیهِ مَنْ یَشاءُ وَاللّهُ ذُوالْفَضْلِ الْعَظیم

ایـن فضـل خـدا است که بـه هـر کـس بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و خداوند صاحب فضل عظیم اســت ●●● .۴ / جمعه

ذلِکَ لِیَعْلَـــمَ اَنّـــی لَـــمْ اَخُنْـــهُ بِـالْغَیْـبِ وَ اَنَّ اللّـــهَ لا یَهْـــدی کَیْـــدَ الْخـــاآئِنیـــنَ

این سـخن را به خـاطر آن گفتم تـا بدانـد من در غیـاب به او خیانت نکردم و خداونـد مکر خائنان را رهبری نمـی‌کنـد ●●● .۵۲ / یوسف

ذلِکَ مَبْلَغُهُـمْ مِنَ الْعِلْـمِ اِنَّ رَبَّـکَ هُوَ اَعْلَـمُ بِمَـنْ ضَلَّ عَـنْ سَبیلِـه وَ هُوَ اَعْلَـمُ بِمَـنِ اهْتَدی

ایـن آخریـن حـد آگاهـی آن‌هـا اســت ، پـروردگـار تـو کســانـی را کـه از راه او گمـراه شـده‌انـد، به خوبی می‌شناسد و هدایت‌یافتگان را ازهمه بهتر می‌داند ●●● .۳۰ / نجم

ذلِکَ مِمّا اَوْحی اِلَیْکَ رَبُّکَ مِنَ الْحِکْمَةِ وَ لا تَجْعَلْ مَعَ اللّهِ اِلها اخَرَ فَتُلْقی فی جَهَنَّمَ مَلُوما مَدْحُورا

ایـن احکـام از حکمت‌هـایـی اســت که پروردگــارت به تـو وحـی فرسـتـاده و هرگـز معبودی بـا اللّه قرار مـده که در جهنم می‌افتی در حالی که موردسرزنش خواهی بود و رانده شده (درگاه خدا ●●●) .۳۹ / اسراء

ذلِکَ مِـنْ اَنْبـاءِ الْغَیْـبِ نُـوحیـهِ اِلَیْـکَ وَ مـا کُنْـتَ لَـدَیْهِـمْ اِذْ یُلْقُـونَ اَقْلامَهُـمْ اَیُّهُـمْ یَکْفُـلُ مَرْیَـمَ وَ ما کُنْـتَ لَـدَیْهِـمْ اِذْ یَخْتَصِمُـــونَ

(ای پیـامبـر) ایـن از خـبرهـای غیبـی اسـت کـه بـه تـو وحـی می‌کنیـم و تـو در آن هنگـام کـه قلم‌هـای خـود را (برای قرعه‌کشـی) بـه آب می‌افکندنـد ، تـا کـدام‌یک کفالـت و سرپرستی مریـم را عهـده‌دار شـود و نیز به‌هنگـامی کـه (دانشـمندان بنی‌اسـرائیل ، برای کسب افتخار سرپرستی او،) باهم کشـمکش داشتند، حضور نداشتـی (و همه این‌ها، از راه وحـی به تو گفتـه شــد ●●●).۴۴ / آل عمران

ذلِکَ مِـنْ اَنْبـاءِ الْغَیْـبِ نُوحیهِ اِلَیْـکَ وَ ما کُنْـتَ لَدَیْهِمْ اِذْ اَجْمَعُـوا اَمْرَهُـمْ وَ هُـمْ یَمْکُـرُونَ

این‌ازخبرهـای غیب‌است که به تو وحی می‌فرستیم، تو (هرگز) نزدآن‌هـا نبودی، هنگامی که تصـمیم گرفتند و نقشه می‌کشیدند●●● . ۱۰۲ / یوسف

(۱۸۲) بابُ الذال قرآن الفبائی

ذٰلِکَ مِنْ اَنْبآءِالْقُری نَقُصُّهُ عَلَیْکَ مِنْها قاآئِمٌ وَ حَصیدٌ

ایـن از خبرهـای شـهرها و آبادی‌هـا است که ما بـرای تو بـاز گـو می‌کنیـم ، که بعضـی (هنـوز) برپـا هستنـد و بعضـی درو شده‌انـد (و از میـان رفتـه‌انـد ●●●) .۱۰۰ / هود

ذٰلِکَ نَتْلُـوهُ عَلَیْـکَ مِـنَ الْآیـاتِ وَ الذِّکْـرِالْحَکیـم

این‌هـا را که بر تو می‌خوانیم ، از نشانه‌ها(ی حقانیّت تو) است و یادآوری حکیمانه است ●●● .۵۸ / آل عمران

ذٰلِکَ وَ مَنْ عاقَـبَ بِمِثْلِ ما عُوقِـبَ بِهِ ثُـمَّ بُغِـیَ عَلَیْـهِ لَیَنْصُرَنَّـهُ اللّـهُ اِنَّ اللّـهَ لَعَفُـوٌّ غَفُـورٌ

مطلب چنین است و هرکس به همـان مقـدار که به او ستم شـده، مجـازات کنـد ، سپس مورد تعـدی قرار گیرد ، خـدا او را یـاری خواهـد کرد، خداوند بخشنده و آمرزنده است ●●● .۶۰ / حج

ذٰلِکَ وَ مَنْ یُعَظِّـمْ حُرُمـاتِ اللّـهِ فَهُوَ خَیْرٌ لَهُ عِنْـدَ رَبِّهِ وَ اُحِلَّتْ لَکُمُ الْاَنْعـامُ اِلّا ما یُتْلی عَلَیْکُمْ فَاجْتَنِبُوا الرِّجْـسَ مِنَ الْاَوْثـانِ وَاجْتَنِبُوا قَوْلَ الزُّورِ

مناسک حج چنین است و هرکس برنامه‌های الهی را بزرگ دارد ، نزد پروردگارش برای او بهتر است و چهارپایان برای شـما حلال شـده مگر آن‌چه دستور منعش بر شـما خوانـده می‌شود، از پلیـدی‌ها یعنی از بت‌ها اجتنـاب کنیـد و از سـخـن باطـل و بی‌اسـاس بپرهیزیـد ●●● .۳۰ / حج

ذٰلِکَ وَ مَنْ یُعَظِّمْ شَعائِرَ اللّهِ فَاِنَّها مِنْ تَقْوَی الْقُلُوبِ

(این‌گـونه اسـت مناسک حـج) و هـرکـس شعـائـر الهی را بـزرگ دارد، ایـن کـار نشـانـه تقـوای دل‌هـا اسـت ●●●.۳۲ / حج

ذٰلِکَ هُـدَی اللّهِ یَهْـدی بِه مَـنْ یَشـآءُ مِنْ عِبـادِهِ وَ لَـوْ اَشْرَکُـواْ لَحَبِطَ عَنْهُمْ مّا کانُوا یَعْمَلُونَ

ایـن هـدایـت خـدا اسـت کـه هـرکس از بنـدگـان خـود را بخواهـد بـا آن راهنمـایـی می‌کنـد و اگـر آن‌هـا مشـرک شـوند آن‌چه را عمل می‌کردند نابود می‌گردد ●●● .۸۸ / انعام

ذٰلِکُمُ اللّـهُ رَبُّکُـمْ لآ اِلهَ اِلّا هُـوَ خٰلِـقُ کُـلِّ شَـیْءٍ فَاعْبُـدُوهُ وَ هُـوَ عَلـی کُـلِّ شَـیْءٍ وَکیـلٌ

(آری) چنـان اسـت خـداونـد پروردگـار شـما ، هیـچ معبـودی جز او نیسـت آفریـدگـار همه‌چیـز است ، او را بپرستیـد و او حافـظ و مدبّـر همه موجودات است ●●● .۱۰۲ / انعام

ذٰلِکُمُ اللّهُ‌رَبُّکُمْ خالِقُ‌کُلِ‌شَیْءٍ لااِلهَ‌اِلّا هُوَفَاَنّی‌تُؤْفَکُونَ

این‌است خداونـد، پروردگـار شـماکه آفریننـده‌همه‌چیزاست، هیـچ‌معبودی جز او نیست، با این‌حال‌چگونه‌از راه‌حق منحرف می‌شوید ●●●.۶۲ / مؤمن

ذٰلِکُمْ بِاَنَّکُمُ اتَّخَذْتُمْ آیاتِ اللّهِ هُزُوا وَ غَرَّتْکُمُ الْحَیوةُ الدُّنْیا فَالْیَوْمَ لا یُخْرَجُونَ مِنْها وَ لا هُمْ یُسْتَعْتَبُـــونَ

قرآن الفبائی بابُ الذال (۱۸۳)

این به‌خـاطر آن است که شـما آیـات خـدا را به سـخریه گرفتیـد و زنـدگی دنیـا، شـما را مغرور کرد ، امروز آن‌ها از دوزخ خـارج نمی‌شونـد و هیچ‌گونـه عـذری از آن‌ها پذیرفته نیست ●●● .۳۵ / جاثیه

ذٰلِکُمْ بِاَنَّهُ اِذا دُعِـیَ اللّـهُ وَحْـدَهُ کَفَـرْتُـمْ وَ اِنْ یُشْـرَکْ بِه تُؤْمِنُـوا فَالْحُکْـمُ لِلّهِ الْعَلِّـیِ الْکَبیرِ

این به خاطر آن است که وقتی خداونـد به یگانگی خوانـده می‌شد ، انکار می‌کردید و اگر کسانی برای او شـریک قائـل می‌شدند، ایمـان می‌آوردیـد، هم‌اکنـون داوری مخصـــوص خـداونـد بلنـد مـرتبـه و بـزرگ است (و شـما را بـه حکمـت خـود کیفر

می‌دهد ●●●) .۱۲ / مؤمن

ذلِکُمْ بِماکُنْتُمْ تَفْرَحُونَ فِی‌الاْرْضِ بِغَیْرِالْحَقِّ وَ بِماکُنْتُمْ‌تَمْرَحُونَ

این به‌خاطر آن است که به ناحق در زمین شادی می‌کردید و از روی غرور و مستی به خوشحالی می‌پرداختید ●●● .۷۵ / مؤمن

ذلِکُمْ فَذُوقُوهُ وَ اَنَّ لِلْکفِرینَ عَذابَ النّارِ

این (مجازات دنیا) را بچشید و برای کافران مجازات آتش (در جهان دیگر) خواهد بود ●●●.۱۴ / انفال

ذلِکُمْ وَ اَنَّ اللّهَ مُوهِنُ کَیْدِ الْکفِرینَ

سرنوشت مؤمنان و کافران همان بود که دیدید و خداوند نقشه‌های کافران را سست می‌کند ●●●.۱۸ / انفال

ذَرْنی وَ مَنْ خَلَقْتُ وَحیدا

مرا با کسی که او را تنها آفریدم،واگذار ●●● !۱۱ / مدّثر

ذَرْهُمْ یَأْکُلُوا وَ یَتَمَتَّعُوا وَ یُلْهِهِمُ الاْمَلُ فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ

بگذار آن‌ها بخورند و بهره گیرند و آرزوها آنان را غافل سازد ، ولی به زودی خواهند فهمید ●●● .۳ / حجر

ذُرِّیَّةً بَعْضُهامِنْ‌بَعْضٍ‌وَاللّهُ سَمیعٌ‌عَلیمٌ

آن‌ها فرزندان (و دودمانی) بودند که (از نظر پاکی و تقوا و فضیلت ،) بعضی از بعض دیگر گرفته شده بودند و خداوند شنوا و دانا است (و از کوشش‌های آن‌ها در مسیر رسالت خود آگاه می‌باشد ●●●) .۳۴ / آل عمران

ذُرِّیَّةَ مَنْ حَمَلْنا مَعَ نُوحٍ اِنَّهُ کانَ عَبْدا شَکُورا

ای فرزندان کسانی که با نوح (بر کشتی) سوار کردیم ، او بنده شکرگزاری بود ●●● .۳ / اسراء

ذُقْ اِنَّکَ اَنْتَ الْعَزیزُ الْکَریمُ

(به او گفته می‌شود :) بچش که (به پندار خود) بسیار قدرتمند و محترم بودی ●●● .۴۹ / دخان

ذِکْرُ رَحْمَتِ رَبِّکَ عَبْدَهُ زَکَرِیّا

این یادی است از رحمت پروردگار تو نسبت به بنده‌اش زکریا ●●● .۲ / مریم

(۱۸۴) بابُ الذال قرآن الفبائی

ذِکْری وَ ما کُنّا ظالِمینَ

تا متذکر شوند و ما هرگز ستمگر نبودیم ●●● .۲۰۹ / شعراء

ذَواتا اَفْنانٍ

آن دو باغ بهشتی دارای انواع نعمت‌ها و درختان پرطراوت است ●●● .۴۸ / الرّحمن

ذُوالْعَرْشِ الْمَجیدُ

و صاحب عرش مجید است ●●● .۱۵ / بروج

ذُوقُوا فِتْنَتَکُمْ هذَا الَّذی کُنْتُمْ بِهِ تَسْتَعْجِلُونَ

بچشید عذاب‌خود را، این همان چیزی است که درباره آن عجله داشتید ●●● .۱۴ / ذاریات

ذُو مِرَّةٍ فَاسْتَوی

همان‌کس که توانایی فوق‌العاده و سلطه بر همه چیز دارد ●●● .۶ / نجم

ذی قُوَّةٍ عِنْدَ ذِی‌الْعَرْشِ مَکینٍ

که صاحب قدرت است و نزد (خداوند) صاحب عرش مقام‌والا دارد ●●● .۲۰ / تکویر

قرآن الفبائی بابُ الذال (۱۸۵)

بابُ الراء

رَبِّ اجْعَلْنی مُقیمَ الصَّلوةِ وَ مِنْ ذُرِّیَّتی رَبَّنا وَ تَقَبَّلْ دُعاءِ

پروردگارا ! مرا برپا کننده نماز قرار ده و از فرزندان من نیز چنین کن پروردگارا دعای (ما را) بپذیر ●●● .۴۰ / ابراهیم

رَبِّ اغْفِرْ لی وَ لِوالِدَیَّ وَ لِمَنْ دَخَلَ بَیْتِیَ مُؤْمِنا وَ لِلْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ وَ لا تَزِدِ الظّالِمینَ اِلاّ تَبارا

پروردگارا ! مرا بیامرز و همچنین پدر و مادرم و تمام کسانی را که با ایمان وارد خانه من شدند و جمیع مردان و زنان باایمان را و ظالمان را جُز هلاکت میفزا ●●● .۲۸ / نوح

رَبِّ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما اِنْ کُنْتُمْ مُوقِنینَ

پروردگار آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در میان آن‌ها است ، اگر اهل یقین هستید ●●● .۷ / دخان

رَبِّ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ ما بَیْنَهُمَا الرَّحْمنِ لا یَمْلِکُونَ مِنْهُ خِطابا

همان پروردگار آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در میان آن دو است ، پروردگار رحمان و هیچ‌کس حق ندارد بی‌اجازه او سخنی بگوید (یا شفاعتی کند ●●●) .۳۷ / نبأ

رَبِّ اِنَّهُنَّ اَضْلَلْنَ کَثیرا مِنَ النّاسِ فَمَنْ تَبِعَنی فَاِنَّهُ مِنّی وَ مَنْ عَصانی فَاِنَّکَ غَفُورٌ رَحیمٌ

پروردگارا ! آن‌ها (بت‌ها) بسیاری از مردم را گمراه ساختند هر کس از من پیروی کند از من است و هر کس نافرمانی من کند تو بخشنده و مهربانی ●●● .۳۶ / ابراهیم

رَبِّ فَلا تَجْعَلْنی فِی الْقَوْمِ الظّالِمینَ

پروردگارا ! مرا (در این عذاب‌ها) با قوم ستمگر قرار مده ●●● .۹۴ / مؤمنون

رَبِّ قَدْ ءاتَیْتَنی مِنَ الْمُلْکِ وَ عَلَّمْتَنی مِنْ تَأْویلِ الْاَحادیثِ فاطِرَ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ اَنْتَ وَلِیِّ فِی الدُّنْیا وَ الْاخِرَةِ تَوَفَّنی مُسْلِما وَ اَلْحِقْنی بِالصّلِحینَ

پروردگارا ! بخش (عظیمی) از حکومت به من بخشیدی و مرا از علم تعبیر خواب‌ها آگاه ساختی ، تویی آفریننده آسمان‌ها و زمین و تو سرپرست من در دنیا و آخرت هستی ، مرا مسلمان بمیران و به صالحان ملحق فرما ●●● .۱۰۱ / یوسف

رَبِّ مُوسی وَ هارُونَ

پروردگار موسی و هارون ●●● .۱۲۲ / اعراف، ۴۸ / شعراء

رَبِّ نَجِّی وَ اَهْلی مِمّا یَعْمَلُونَ

پروردگارا ! من و خاندانم را از آن‌چه این‌ها انجام می‌دهند رهایی بخش ●●● .۱۶۹ / شعراء

(۱۸۶) بابُ الراء قرآن الفبائی

رَبِّ هَبْ لی حُکْما وَ اَلْحِقْنی بالصّالِحینَ

پروردگارا ! به من علم و دانش مرحمت فرما و مرا به صالحان ملحق کن ●●● .۸۳ / شعراء

رَبِّ هَبْ لی مِنَ الصّالِحینَ

پروردگارا ! به من از (فرزندان) صالح ببخش ●●● .۱۰۰ / صافّات

رَبُّ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ وَ ما بَيْنَهُمَاالْعَزيزُالْغَفّارُ

پروردگـار آسمان‌هـا و زميـن و آن‌چـه ميـان آن دو اسـت، پروردگـار عزيـز و غفـار ●●● .۶۶ / ص

رَبُّ السَّمـواتِ وَالْاَرْضِ وَ مـا بَيْنَهُمـا فـاعْبُـدْهُ وَاصْطَبِـرْ لِعِبادَتِـه هَـلْ تَعْلَـمُ لَـهُ سَمِيّـا

همان پروردگار آسمان‌ها و زمين و آن‌چه در ميان اين دو قرار دارد ، او را پرستش كن و در راه عبادتش شكيبا باش ، آيا مثـل و مانـنـدی برای او پيـدا می‌كـنـی ●●●؟۶۵ / مريم

رَبُّ السَّمواتِوَالْاَرْضِوَ مابَيْنَهُماوَرَبُ‌الْمَشارِقِ

پـروردگـار آسمان‌هـا و زميـن و آن‌چـه در ميـان آن‌هـا اسـت و پروردگـار مشرق‌هـا ●●● .۵ / صافّات

رَبُّ الْمَشْرِقِ وَالْمَغْرِبِ لااِلهَ اِلّا هُوَ فَاتَّخِذْهُ وَكيلًا

همـان پـروردگـار مشـــرق و مغـرب كـه معبـودی جـز او نيسـت ، او را نگـاهبـان و وكـيـل خـود انتخاب كـن ●●● .۹ / مزّمّل

رَبُّ الْمَشْـرِقَيْـنِ وَ رَبُّ الْمَغْـرِبَيْـــنِ

او پروردگـار دو مشرق و پروردگار دو مغـرب‌است ●●● .۱۷ / الرّحمن

رَبُّكُم اَعْلَـمُ بِكُـمْ اِنْ يَشَـأْ يَـرْحَمْكُـمْ اَوْ اِنْ يَشَـأْ يُعَـذِّبْكُـمْ وَ ما اَرْسَلْنـاكَ عَلَيْهِـمْ وَكيـلًا

پروردگـار شـما از (نيات و اعمال) شـما آگاه‌تر است اگر بخواهـد (و شايسته ببيند) شـما را مشـمول رحمت خود می‌كند و اگر بخواهد مجازات می‌كنـد و ما تو را وكيـل بر آن‌ها نساخته‌ايم (كه ملزم باشی آن‌ها اجبارا ايمان بياورند ●●●) .۵۴ / اسراء

رَبُّكُمْ اَعْلَـمُ بِما فـی نُفُـوسِكُـمْ اِنْ تَكُـونُـوا صـالِحيـنَ فَـاِنَّـهُ كـانَ لِـلْاَوّبيـنَ غَفُـورا

پروردگار شمااز درون دل‌های‌شما آگاه است (اگر لغزشی‌در اين‌زمينه داشتيد و جبران‌كرديد شمارا عفو می‌كند چراكه) هرگاه صالح‌باشيد او توبه‌كنندگان را می‌بخشد ●●●.۲۵ / اسراء

رَبُّكُمُ الَّـذی يُزْجـی لَكُـمُ الْفُلْـكَ فِـی الْبَحْـرِ لِتَبْتَغُـوا مِـنْ فَضْلِـه اِنَّـهُ كـانَ بِكُـمْ رَحيمـا

پروردگارتـان كسی است كه كشتـی را در دريـا برای شمـا به حركـت درمـی‌آورد تا از نعمـت او بهره‌مند شويـد ، او نسبـت به شمـا مهربـان اسـت ●●● .۶۶ / اسراء

قرآن الفبائی بابُ الراء (۱۸۷)

رُبَما يَـوَدُّ الَّـذيـنَ كَفَـرُوا لَـوْ كـانُوا مُسْلِميـــنَ

كافـران (هنگامـی‌كه آثار شوم اعمـال را ببيننـد) چه بسا آرزو می‌كننـد مسلمـان بودنـد ●●● .۲ / حجر

رَبَّنا اتِهِـمْ ضِعْفَيْـنِ مِـنَ‌الْعَـذابِ وَ الْعَنْهُـــمْ لَعْنـا كَبيـــرا

پروردگارا ! آن‌ها را از عذاب ، دو چندان ده و آن‌ها را لعن بزرگی فرما ●●● .۶۸ / احزاب

رَبَّنا اَخْـــرِجْنـا مِنْهـا فَـاِنْ عُـدْنـا فَـــاِنّـا ظـالِمُــــونَ

پـروردگــارا ! مــا را از آن بيرون بـر ، اگـر بـار ديگـر تكرار كـرديـم، قطعا ستمگـريـــم (و مستحـــق عـذاب ●●●) .۱۰۷ / مؤمنون

رَبَّنَا اغْفِـــرْلـی وَلِوالِـدَیَّ وَ لِلْمُـؤْمِنيـــنَ يَـوْمَ‌يَقُـومُ الْحِسابُ

پــروردگارا ! مـن و پـدر و مـادرم و همـه مؤمنان را روزی كه حساب برپا می‌شود بيامرز ●●● .۴۱ / ابراهيم

رَبَّنَا اكْشِــفْ عَنَّا الْعَـذابَ اِنّـا مُــؤْمِنُونَ

(می‌گوينـد:) پروردگارا ! عذاب را از ما برطرف كن كه ايمان می‌آوريم ●●●.۱۲ / دخان

رَبَّنا امَنّا بِما اَنْزَلْتَ وَ اتَّبَعْنَا الرَّسُولَ فَاکْتُبْنا مَعَ الشّاهِدینَ

پروردگارا ، به آنچه نازل کرده‌ای ، ایمان آوردیم و از فرستاده (تو) پیروی نمودیم، ما را در زمره گواهان بنویس●●● . ۵۳ / آل عمران

رَبَّنا اِنَّکَ تَعْلَمُ ما نُخْفی وَ ما نُعْلِنُ وَ ما یَخْفی عَلَی اللّهِ مِنْ شَیْءٍ فِی الْاَرْضِ وَ لا فِی السَّماءِ

پروردگارا ! تو می‌دانی آنچه را ما پنهان و یا آشکار می‌کنیم و چیزی در زمین و آسمان بر خدا پنهان نیست●●● . ۳۸ / ابراهیم

رَبَّنا اِنَّکَ جامِعُ النّاسِ لِیَوْمٍ لا رَیْبَ فیهِ اِنَّ اللّهَ لا یُخْلِفُ الْمیعادَ

پروردگارا، تو مردم را برای روزی که تردیدی در آن نیست، جمع خواهی کرد، زیرا خداوند از وعده خود تخلّف نمی‌کند (ما به تو و رحمت بی‌پایانت و به وعده رستاخیز و قیامت ایمان داریم ●●●) .۹ / آل عمران

رَبَّنا اِنَّکَ مَنْ تُدْخِلِ النّارَ فَقَدْ اَخْزَیْتَهُ وَ ما لِلظّالِمینَ مِنْ اَنْصارٍ

پروردگارا ! هرکه را تو (به خاطر اعمالش ،) به آتش افکنی ، او را خوار و رسوا ساخته‌ای و برای افراد ستمگر ، هیچ یاوری نیست ●●● .۱۹۲ / آل عمران

رَبَّنا اِنَّنا سَمِعْنامُنادِیا یُنادیلِلْایمانِ اَنْ آمِنُوا بِرَبِّکُمْ فَآمَنّا رَبَّنا فَاغْفِرْ لَنا ذُنُوبَنا وَ کَفِّرْ عَنّا سَیِّئاتِنا وَ تَوَفَّنا مَعَ الْاَبْرارِ

پروردگارا ! ما صدای منادی (تو) را شنیدیم که به ایمان دعوت می‌کرد که : « به پروردگار خود ، ایمان بیاورید » و ما ایمان آوردیم، پروردگارا ! گناهان ما را ببخش و بدی‌های ما را بپوشان و ما را با نیکان (و در مسیر آن‌ها) بمیران ●●● .۱۹۳ / آل عمران

(۱۸۸) بابُ الراء قرآن الفبائی

رَبَّنا اِنّی اَسْکَنْتُ مِنْ ذُرِّیَّتی بِوادٍ غَیْرِ ذی زَرْعٍ عِنْدَ بَیْتِکَ الْمُحَرَّمِ رَبَّنا لِیُقیمُوا الصَّلوةَ فَاجْعَلْ اَفْئِدَةً مِنَ النّاسِ تَهْوی اِلَیْهِمْ وَ ارْزُقْهُمْ مِنَ الثَّمَراتِ لَعَلَّهُمْ یَشْکُرُونَ

پروردگارا ! من بعضی از فرزندانم را در سرزمین بی‌آب و علفی در کنار خانه‌ای که حرم تو است ساکن ساختم تا نمازرا برپای‌دارند، تو قلب‌های گروهی‌ازمردم‌را متوجه‌آن‌ها ساز و ازثمرات به‌آن‌ها روزی ده شایدآنان شکر تو را به جای آورند●●● . ۳۷ / ابراهیم

رَبَّنا لا تَجْعَلْنا فِتْنَةً لِلَّذینَ کَفَرُوا وَ اغْفِرْلَنا رَبَّنا اِنَّکَ اَنْتَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

پروردگارا! مارا مایه گمراهی کافران قرار مده و ما را ببخش‌ای پروردگارماکه تو عزیز و حکیمی ●●●.۵ / ممتحنه

رَبَّنا لا تُزِغْ قُلُوبَنا بَعْدَ اِذْ هَدَیْتَنا وَ هَبْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ رَحْمَةً اِنَّکَ اَنْتَ الْوَهّابُ

(راسخان در علم می‌گویند :) پروردگارا ، دل‌هایمان را بعد از آن‌که ما را هدایت کردی، (از راه حقّ) منحرف مگردان و از سوی خود، رحمتی بر ما ببخش ، زیرا تو بخشنده‌ای ●●● .۸ / آل عمران

رَبَّنا وَ ابْعَثْ فیهِمْ رَسُولاً مِنْهُمْ یَتْلُوا عَلَیْهِمْ ایاتِکَ وَ یُعَلِّمُهُمُ الْکِتابَ وَ الْحِکْمَةَ وَ یُزَکّیهِمْ اِنَّکَ اَنْتَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

پروردگارا ، در میان آن‌ها پیامبری از خودشان مبعوث کن، تا آیات تو را بر آن‌ها بخواند و آن‌ها را کتاب و حکمت بیاموزد و پاکیزه کند، زیرا تو توانا و حکیمی (و بر این کار قادری ●●●) .۱۲۹ / بقره

رَبَّنا و آتِنا ما وَعَدْتَنا عَلی رُسُلِکَ وَ لا تُخْزِنا یَوْمَ الْقِیمَةِ اِنَّکَ لا تُخْلِفُ الْمیعادَ

پروردگارا ! آنچه را به وسیله پیامبرانت به ما وعده فرمودی ، به ما عطا کن و ما را در روز رستاخیز، رسوا مگردان، زیرا تو هیچ گاه‌از وعده خود تخلّف نمی‌کنی ●●● .۱۹۴ / آل عمران

رَبَّنا وَ اجْعَلْنـا مُسْلِمَیْـنِ لَکَ وَ مِنْ ذُرِّیَّتِنـا اُمَّهً مُسْلِمَـهً لَکَ وَ اَرِنا مَناسِکَنـا وَ تُبْ عَلَیْنـا اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ

پروردگارا، ماراتسلیم فرمان‌خودقرارده و از دودمان ما امّتی که تسلیم فرمانت‌باشد، به‌وجودآور و طرز پرستش خودت را به مـا نشان ده و توبـه ما را بپذیر که تو تواب و رحیمی ●●●.۱۲۸ / بقره

رَبَّنا وَ اَدْخِلْهُـمْ جَنّاتِ عَـدْنِنِ الَّتی وَعَدْتَهُـمْ وَ مَنْ صَلَحَ مِنْ ابائِهِمْ وَ اَزْواجِهِمْ وَ ذُرِّیّاتِهِمْ اِنَّکَ اَنْتَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

(عرضه می‌دارنـد) پروردگارا ! آنها را در باغ‌های جاویـدان بهشت که به آنها وعده فرموده‌ای وارد کن ، همچنیـن صالحـان از پـدران و همسـران و فـرزنـدان آن‌هـا را کـه تـو تـوانا و حکیمـی ●●● .۸ / مؤمن

رِجالٌ لا تُلْهیهِمْ تِجارَهٌ وَ لا بَیْعٌ عَنْ ذِکْرِ اللّهِ وَ اِقامِالصَّلوهِ وَ ایتـاءِ الزَّکوهِ یَخافُونَ یَوْما تَتَقَلَّبُ فیهِ الْقُلُوبُ وَ الاَبْصارُ

قرآن الفبائی بابُ الراء (۱۸۹)

مردانی‌که نه تجارت و نه معامله، آن‌هارا ازیادخدا و برپاداشـتن‌نماز و ادای‌زکات غافل نمی‌کند ، آن‌ها از روزی می‌ترسـندکه دل‌ها و چشم‌ها در آن زیر و رو می‌شود ●●● .۳۷ / نور

رَحْمَهً مِـنْ رَبِّـکَ اِنَّـهُ هُـوَ السَّمیـعُ الْعَلیـمُ

ایـن‌هـا همـه بـه خاطـر رحمتـی اسـت از سـوی پروردگـارت که او شنونـده و دانـا اسـت ●●● .۶ / دخان

رُدُّوها عَلَیَّ فَطَفِقَ مَسْحا بِالسُّـوقِ وَ الاَعْنـاقِ

(آنهـا آنقـدر جـالب بودنـد که گفت :) بـار دیگر آنهـا را بازگردانیـد و دست به ساق‌هـا و گردن‌های آنها کشید (و آنها را نوازش داد ●●●) .۳۳ / ص

رِزْقا لِلْعِبادِ وَ اَحْیَیْنا بِهِ بَلْدَهً مَیْتا کَذلِکَ الْخُرُوجُ

همه‌این‌هابه‌منظوربخشـیدن‌روزی‌به‌بندگان‌است و به‌وسیله‌باران‌زمین‌مرده‌را زنـده‌کردیم، آری زنده‌شـدن مردگـان نیـز همین گـونـه اسـت ●●●.۱۱ / ق

رُسُلًا مُبَشِّریـنَ وَ مُنْذِریـنَ لِئَلّا یَکُونَ لِلنّاسِ عَلَی اللّهِ حُجَّهٌ بَعْدَ الرُّسُلِ وَ کانَ اللّهُ عَزیزا حَکیما

پیامبرانی که بشارت دهنـده و بیم‌دهنـده بودنـد، تا برای مردم بعـد از این پیامبران بر خـدا حجّتی باقی نمانـد (و بر همه اتمام حجّت شود) و خداوند توانا و حکیم است ●●● .۱۶۵ / نساء

رَسُولاً ـ یَتْلُوا عَلَیْکُمْ ایـاتِاللّهِ مُبَیِّنـاتٍ لِیُخْرِجَالَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُواالصّالِحـاتِ مِنَ الظُّلُمـاتِ اِلَی النُّورِ وَ مَنْ یُؤْمِنْ بِـاللّـهِ وَ یَعْمَـلْ صالِحـا یُدْخِلْهُ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیها اَبَدا قَدْ اَحْسَـنَ اللّهُ لَـهُ رِزْقا

رسولی به‌سوی شـما فرسـتاده‌که آیـات‌روشن الهی را برشـماتلاوت‌می‌کند تـا آن‌هـا را که ایمان آورده و عمل صالـح انجام‌داده‌انـد، ازتاریکی‌هـا به‌نـور هدایت‌کنـد و هرکس به‌خـدا ایمـان‌آورد و عمل‌صالـح انجام‌دهـد، اورا در باغ‌هـایی از بهشت وارد سـازد که از زیردرختانش نهرها جاری است، جاودانه در آن می‌مانند و خداوند روزی نیکویی بـرای او قرار داده است ●●● .۱۱ / طلاق

رَسُولٌ مِـنَ اللّـهِ یَتْلُـوا صُحُفـا مُطَهَّـرَهً

پیامبری‌ازسوی خداکه صحیفه‌های‌پاکی‌رابر مابخواند ●●● .۲ / بیّنه

رَضُوا بِـاَنْ یَکُـونُـوا مَـعَ الْخَـوالِـفِ وَ طُبِـعَ عَلـی قُلُـوبِهِـمْ فَهُـمْ لا یَفْقَهُـونَ

آن‌هـا راضـی شدند که با متخلفـان باشند و بر دل‌هایشـان مُهر نهـاده شـده، لـذا نمی‌فهمنـد ●●● .۸۷ / توبه

رَفَعَ سَمْکَها فَسَوّیها

سقـف آن را برافـراشتـه و آن را منظـم ساخـت ●●● .۲۸ / نازعات

رَفیعُ الدَّرَجاتِ ذُوالْعَرْشِ یُلْقِـیالرُّوحَ مِـنْ اَمْرِه عَلـی مَنْ یَشاءُ مِـنْ عِبـادِه لِیُنْـذِرَ یَوْمَ التَّـلاقِ

او درجات‌بندگان‌صالح را بالا می‌برد، او صاحب عرش است، روح‌را به‌فرمانش بر هرکس‌از بندگانش‌که بخواهد القـاء می‌کند ، تا مـردم را از روز ملاقـات بیم دهد ●●● .۱۵ / مؤمن

(۱۹۰) بابُ الراء قرآن الفبائی

بابُ الزاء

زَعَمَ الَّذینَ کَفَروُا اَنْ لَنْ یُبْعَثُوا قُلْ بَلی وَ رَبّی لَتُبْعَثُنَّ ثُمَّ لَتُنَبَّؤُنَّ بِما عَمِلْتُمْ وَ ذلِکَ عَلَی اللّهِ یَسیرٌ

کـافران پنداشـتند کـه هرگـز برانگیختـه نخواهنـد شـد ، بگـو: آری به پـروردگارم سوگنـد که همه شما (در قیامـت) مبعوث خواهیـد شـد، سپـس آن‌چـه را عمـل می‌کـردیـد، بـه شمـا خبـر می‌دهند و این بـرای خداونـد آسـان اسـت ●●● .۷ / تغابن

زُیِّنَ لِلَّذینَ کَفَـروُا الْحَیوةُ الدُّنْیا وَ یَسْخَرُونَ مِنَ الَّذینَ امَنُوا وَ الَّذینَ اتَّقَوْا فَوْقَهُمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ وَ اللّهُ یَرْزُقُ مَنْ یَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ

زنـدگـی دنیـا برای کـافـران زینـت داده شـده اســت، از ایـن‌رو افراد بـاایمـان را (کـه گـاهی دسـتشان تهـی است،) مسخره می‌کننـد، در حـالی که پرهیزکـاران در قیامـت بالاتـر از آنان هسـتنـد ، (چراکه ارزش‌های حقیقی در آن‌جـا آشکـار می‌گـردد و صـورت عینـی به خـود می‌گیـرد) و خداونـد هرکس را بخواهـد، بـدون حسـاب روزی می‌دهـد ●●●.۲۱۲ / بقره

زُیِّنَ لِلنّـاسِ حُبُّ الشَّهَـواتِ مِنَ النِّســاءِ وَ الْبَنیــنَ وَ الْقَناطیـرِ الْمُقَنْطَـرَةِ مِنَ الـذَّهَبِ وَ الْفِضَّةِ وَ الْخَیْـلِ الْمُسَوَّمَـةِ وَ الاْنْعـامِ وَالْحَرْثِ ذلِـکَ مَتـاعُ الْحَیـوةِ الدُّنْیـا وَ اللّـهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الْمَئابِ

محبّت امور مادّی ، از زنان و فرزندان و اموال هنگفت از طلا و نقره و اسب‌های ممتاز و چهارپایان و زراعت در نظر مردم جلوه داده شـده است (تا در پرتو آن ، آزمایش و تربیت شونـد ، ولی) این‌ها (در صورتی که هدف نهایی آدمی را تشـکیل دهند ،) سـرمایه زندگی پست (مادّی) است و سرانجام نیک (و زندگی والا و جاویـدان) ، نـزد خـدا است ●●● .۱۴ / آل عمران

قرآن الفبائی بابُ الزاء (۱۹۱)

بابُ السین

سـابِقُوا اِلی مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّکُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُـها کَعَرْضِ السَّماءِ وَ الاْرْضِ اُعِـدَّتْ لِلَّذینَ امَنُوا بِاللّهِ وَ رُسُـلِهِ ذلِکَ فَضْلُ اللّهِ یُؤْتیهِ مَنْ یَشاءُ وَ اللّهُ ذوُ الْفَضْلِ الْعَظیم

بر یکدیگـر سبقت گیریـد برای رسیـدن به مغفرت پروردگـارتان و بهشتـی که پهنه آن مانند پهنه آسمان و زمین است و آمـاده شـده برای کسانـی که به خـدا و رسولانش ایمـان آورده‌انـد، این فضــل الهی است، به هرکس بخواهـد ، می‌دهـد و خـداونــد صاحب فضل عظیم است ●●● .۲۱ / حدید

سَاُرْهِقُهُ صَعُودا

به زودی او را مجبـور می‌کنـم که از قلّـه زندگــی بالا رود (سپـس او را بـه زیـر می‌افکنم ●●●) .۱۷ / مدّثر

سَاَصْـِرفُ عَنْ ایاتِیَ الَّذینَ یَتَکَبَّرُونَ فِیالاْرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ وَ اِنْ یَرَوْا کُلَّ ایَةٍ لایُؤْمِنُوا بِها وَ اِنْ یَرَوْا سَبیلَ الرُّشْدِ لا یَتَّخِذوُهُ سَبیلاً وَ اِنْ یَرَوْا سَبیلَ الْغَیِّ یَتَّخِذوُهُ سَبیلاً ذلِکَ بِـاَنَّهُمْ کَـذَّبُوا بِآیاتِنا وَ کانُوا عَنْها غافِلینَ

به‌زودی کسانی را که در روی زمین به ناحق تکبر می‌ورزند، از ایمان به آیات خود منصـرف می‌سازیم (به طوری‌که) اگر هرآیه و نشانه‌ای‌راببیننـد، به‌آن‌ایمان‌نمی‌آورنـد و اگرراه‌هدایت‌راببیننــد، راه خودانتخـاب نمی‌کننـد و اگر طریق گمراهی‌راببیننـد، راه‌خـود انتخاب‌می‌کنند (همه‌این‌ها) به‌خاطر آن است که آیات ما را تکذیب کردند و از آن غافل بودند ●●● .۱۴۶ / اعراف

سآءَ مَثَلاً الْقَـوْمُ الَّذینَ کَذَّبُوا بِایتِنـا وَ اَنْفُسَهُمْ کانُوا یَظْلِمُونَ

چه بد مثلی دارند گروهی که آیات ما را تکذیب کردند ولی آن‌ها به خودشان ستم می‌کردند ●●● .۱۷۷ / اعراف

سَاُصْلیهِ سَقَــرَ

(امـا) بـه زودی او را وارد دوزخ مـی‌کنیـم ●●● .۲۶ / مدّثر

سَأَلَ سـآئِـلٌ بِعَـذابٍ واقِـعٍ

تقاضـاکننـده‌ای ، تقاضـای عذابـی کـرد کـه واقـع شـد ●●● .۱ / معارج

سَبِّحِ اسْـمَ رَبِّـکَ الاَعْلـی

نـام پـروردگـار بلنـدمـرتبه‌ات را منـزّه دار ●●● .۱ / اعلی

سَبَّحَ لِلّهِ ما فِی‌السَّمواتِ وَ ما فِی الاَرْضِ وَ هُوَ الْعَزیزُالْحَکیمُ

آن‌چه‌درآسمان‌ها و زمین‌است،همه‌تسبیح‌خدامی‌گویند و اوقدرتمندو آگاه‌است ●●●.۱ / صف، ۱ / حدید، ۱ / حشر

سُبْحـانَ الَّـذی اَسْـری بِعَبْـدِه لَیْـلاً مِنَ الْمَسْـجِـدِ الْحَـرامِ اِلَـی الْمَسْـجِـدِ الاَقْصَـا الَّـذی بارَکْنـا حَوْلَـهُ لِنُرِیَـهُ مِـنْ ایاتِنـا اِنَّهُ هُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ

(۱۹۲) بابُ السین قرآن الفبائی

پـاک و منزه‌است‌خدایی که‌بنـده‌اش‌را دریک‌شب ازمسجدالحرام به مسجداقصـی‌که گرداگردش‌را پربرکت سـاختیم بـرد، تا آیات خود را به او نشان دهیم او شنـوا و بینا است ●●● .۱ / اسراء

سُبْحانَ الَّـذی خَلَــقَ الاَزْواجَ کُلَّهـا مِمّـا تُنْبِـتُ الاَرْضُ وَ مِـنْ اَنْفُسِهِـمْ وَ مِمّـا لا یَعْلَمُــونَ

منزّه اســت کســی کـه تمام «زوجهـا» را آفـریـد، از آن چـه زمیـن می‌رویـانـد و از خـود آن‌هـا و از آن چـه نمـی‌داننـد ●●●.۳۶ / یس

سُبْحانَ اللّهِ عَمّا یَصِفُونَ

منـزه اسـت خـداونـد از توصیفـی که آن‌هـا می‌کننـد ●●● .۱۵۹ / صافّات

سُبْحانَ رَبِ‌السَّمواتِ وَالاَرْضِ رَبِ‌الْعَرْشِ عَمّا یَصِفُونَ

منـزه است پروردگار آسمان‌هـا و زمین ، پروردگـار عرش ، از توصیفـی که آن‌ها می‌کنند ●●● .۸۲ / زخرف

سُبْحانَ رَبِّـکَ رَبِّ الْعِـزَّةِ عَمّـا یَصِفُـونَ

منزّه است پـروردگـار ، پروردگـار عزّت (و قـدرت) از توصیف‌هایـی که آن‌هـا می‌کنند ●●● .۱۸۰ / صافّات

سُبْحانَهُ وَ تَعالـی عَمّـا یَقُـولُـونَ عُلُــوّا کَبیــرا

او پاک و برتر است از آن‌چـه آن‌ها می‌گوینـد ، بسیار برتر ●●● .۴۳ / اسراء

سَتَجِدُونَ اخَرینَ یُریدُونَ اَنْ یَأْمَنُوکُمْ وَ یَأْمَنُوا قَوْمَهُمْ کُلَّما رُدُّوا اِلَی الْفِتْنَةِ اُرْکِسُوا فیها فَاِنْ لَمْ یَعْتَزِلُوکُمْ وَ یُلْقُوآا اِلَیْکُمُ السَّلَمَ وَ یَکُفُّوآا اَیْدِیَهُمْ فَخُذُوهُمْ وَاقْتُلُوهُمْ حَیْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ اُولآئِکُمْ جَعَلْنا لَکُـمْ‌عَلَیْهِمْ سُلْطانا مُبینا

به زودی جمعیّت دیگری را می‌یابید که می‌خواهند هم از ناحیه شـما در امان باشـند و هم از ناحیه قوم خودشان (که مشـرکند ، لذا در پیش شـما ادّعـای ایمان می‌کننـد ولی) هر زمان به سوی فتنه (و بت‌پرستی) بازگردنـد با سـر در آن فرو می‌رونـد، اگر آن‌ها از درگیری با شـما کنار نرفتند و پیشـنهاد صلـح نکردند و دست از شما برنداشتند،آن‌هارا هرکجا یافتید اسیرکنید و (یا) به‌قتل‌برسانید و آن‌هاکسانی‌هستندکه برای‌شماتسلّط آشکاری نسبـت به آنان قرار داده‌ایم ●●● .۹۱ / نساء

سَخَّرَها عَلَیْهِـمْ سَبْـعَ لَیـالٍ وَ ثَمـانِیَـةَ اَیّـامٍ حُسُـومـا فَتَـرَی الْقَـوْمَ فیهـا صَرْعـی کَاَنَّهُمْ اَعْجازُ نَخْلٍ خاوِیَةٍ

(خداونـد) این تنـدباد را هفت شب و هشت روز پی‌درپی و بنیـانکن بر آن‌هـا مسلط ساخت و (اگر آن‌جا بودی) می‌دیـدی که آن

قـوم همچـون تنه‌های پوسیـده و توخالی درختـان نخل در میـان این تندبـاد روی زمین افتاده و هلاک شده‌اند ●●● ۷. / حاقّه

قرآن الفبائی بابُ السین (۱۹۳)

سَرابیلُهُمْ مِنْ قَطِرانٍ وَ تَغْشی وُجوهَهُمُ النّارُ

لباسـشان از قطـران (مـاده چسبنـده بـدبوی قـابل اشتعـال) است و صـورت‌هـایشـان را آتـش مـی‌پـوشانـد ●●● ۵۰. / ابراهیم

سَلامٌ عَلی اِبْراهیمَ

سـلام بر ابراهیـم باد ●●● ۱۰۹. / صافّات

سَلامٌ عَلی الْ یاسینَ

سـلام بـر الیاسیـن ●●● ۱۳۰. / صافّات

سَلامٌ عَلـی مُـوسی وَ هـارُونَ

سـلام بـر مـوسی و هـارون ●●● ۱۲۰. / صافّات

سَلامٌ عَلـی نُوحٍ فِـی الْعـالَمیـنَ

سـلام بـاد بر نـوح ، در میـان جهانیـان ●●● ۷۹. / صافّات

سَلمٌ عَلَیْکُمْ بِما صَبَرْتُمْ فَنِعْمَ عُقْبَی الـدّارِ

(و به‌آن‌ها می‌گویند)سلام‌برشما به‌خاطر صبر و استقامتتان چه پایان خوب این سرا نصیبتان شد ●●● ۲۴. / رعد

سَلامٌ قَـوْلاً مِـنْرَبٍّ رَحیـم

بـرای آن‌هـا سـلام (و درود الهـی) اسـت، ایـن سخنـی اسـت از ناحیـه پروردگـار مهربـان ●●● ۵۸. / یس

سَلامٌ هِـیَ حَتّی مَطْلَعِ الْفَجْـرِ

شبـی است مملـو از سـلامـت (و بـرکـت و رحمت) تـا طلـوع صبـح ●●● ۵. / قدر

سَلْ بَنیاِسْرائیلَ کَـمْ اتَیْناهُـمْ مِنْ ایَـةٍ بَیِّنَـةٍ وَ مَنْ یُبَـدِّلْ نِعْمَـةَ اللّهِ مِنْ بَعْـدِ ما جاءَتْـهُ فَاِنَاللّهَ شَدیدُالْعِقابِ

از بنی‌اسرائیل بپرس: « چه اندازه نشانه‌های روشن به آن‌هادادیـم » ؟ (ولی آنان نعمت‌ها و امکانات مادی و معنوی را که خداوند در اختیارشـان گذاشته بود ، در راه غلط به کار گرفتنـد) و کسـی که نعمت خـدا را، پس از آن‌که به‌سراغش آمـد، تبدیل کنـد (و در مسیرخلاف به‌کار گیرد، گرفتار عذاب شدید الهی خواهد شد) که خداوند شدیـد العقـاب است ●●● ۲۱۱. / بقره

سَلْهُمْاَیُّهُمْبِذلِکَزَعیمٌ

از آن‌هـا بپـرس کـدام‌یـک از آنـان چنیـن چیـزی را تضمیـن مـی‌کنـد ●●● ؟۴۰ / قلم

سَمّاعُونَ لِلْکَـذِبِ اَکّـالُـونَ لِلسُّحِتِ فَـاِنْ جاآؤُکَ فَاحْکُـمْ بَیْنَهُمْ اَوْ اَعْرِضْ عَنْهُـمْ وَ اِنْ تُعْـرِضْ عَنْهُمْ فَلَنْ یَضُـرُّوکَ شَیْئـا وَ اِنْ حَکَمْـتَ فَاحْکُـمْ بَیْنَهُـمْ بِالْقِسْطِ اِنَاللّهَ یُحِبُّ الْمُقْسِطینَ

(۱۹۴) بابُ السین قرآن الفبائی

آن‌ها بسیار به سخنان تو گوش می‌دهنـد تا آن را تکذیب کنند، مال حرام فراوان می‌خورند اگر نزد تو آمدند در میان آنان داوری کن یـا (اگر صـلاح بود) آن‌هـا را به حـال خود واگـذار و اگر از آن‌هـا صـرف نظر کنی به تو زیان نمی‌رساننـد و اگر میان آن‌هـا داوری کنی با عدالت داوری کن که خدا عادلان را دوست دارد ●●● ۴۲. / مائده

سَنَدْعُ الزَّبـانِیَـةَ

مـا هـم بـه زودی مأمـوران دوزخ را صـدا می‌زنیـم ●●● ۱۸. / علق

سَنُرِیهِمْ ایاتِنا فِی الْافـاقِ وَ فی اَنْفُسِهِمْ حَتّی یَتَبَیَّنَ لَهُمْ اَنَّهُ الْحَـقُّ اَوَ لَمْ یَکْـفِ بِرَبِّـکَ اَنَّـهُ عَلی کُـلِّ شَـیْءٍ شَهیـدٌ

به‌زودی نشانه‌های خود را در اطراف جهان و در درون جانشان‌به‌آن‌ها نشان می‌دهیم، تا آشکار گردد که او حق است ، آیا کافی نیست که او بر همه چیز شاهد و گواه است ●●● .۵۳ / فصّلت

سَنَسِمُهُ عَلَی الْخُرْطُومِ

بــه زودی ما بر بینی او علامت و داغ ننگ می‌نهیــم ●●● .۱۶ / قلم

سَنَفْرُغُ لَکُمْ اَیُّهَاالثَّقَلانِ

به‌زودی به‌حساب شما می‌پردازیم، ای‌دو گروه انس و جن ●●● !۳۱ / الرّحمن

سَنُقْرِئُکَ فَلا تَنْســی

مـا به زودی (قـرآن را) بر تـو قرائـت مـی‌کنیـم و هـرگـز فـرامـوش نخـواهـی کـرد ●●● .۶ / اعلی

سُنَّةَ اللّهِالَّتی قَدْخَلَتْ مِنْ قَبْلُ وَ لَنْ تَجِدَ لِسُنَّةِاللّهِ تَبْدیلاً

این سنــت الهی است که در گـذشته نیز بوده است و هـرگز برای سنــت الهی تغییــر و تبدیلــی نخواهی‌یافت ●●● .۲۳ / فتح

سُنَّةَ اللّـهِ فِـیالَّـذیـنَ خَلَـوْا مِــنْ قَبْــلُ وَ لَــنْ تَجِــدَ لِسُنَّــةِاللّـهِ تَبْـدیــلاً

این سنت خداوند در اقوام پیشین است و برای سنت الهی هیچ‌گونـه تغییری نخواهــی یافت ●●●.۶۲ / احزاب

سُنَّةَ مَنْ قَدْاَرْسَلْناقَبْلَکَ مِنْ رُسُلِنا وَلاتَجِدُلِسُنَّتِناتَحْویلاً

این سنـت (مـا) در پیامبـرانــی است که پیـش از تو فرستادیـم و هرگـز برای سنــت ما تغییـر و دگرگونی نخواهی یافت●●● .۷۷ / اسراء

سَنُلْقی فی قُلُوبِ الَّذینَ کَفَرُوا الرُّعْبَ بِماآ اَشْرَکُوا بِاللّهِ ما لَمْ یُنَزِّلْ بِهِ سُلْطانا وَ مَأْویهُمُ النّارُ وَ بِئْسَ مَثْـوَی الظّالِمیــنَ

به زودی در دل‌های کافران ، به خاطر این‌که بدون دلیل، چیزهایی را برای خدا همتا قراردادند ، رعب و ترس می‌افکنیـم و جایگـاه آن‌هـا آتش است و چه بد جایگاهــی است جایگـاه ستمکـاران ●●● .۱۵۱ / آل عمران

قرآن الفبائی بابُ السین (۱۹۵)

سَواءٌ عَلَیْهِمْ اَسْتَغْفَـرْتَ لَهُـمْ اَمْ لَمْ تَسْتَغْفِـرْ لَهُمْ لَنْ یَغْفِرَ اللّهُ لَهُمْ اِنَّ اللّهَ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الْفاسِقینَ

برای آن‌ها تفاوت نمی‌کند خواه استغفار برایشان کنی یا نکنی ، هرگز خداونـد آن‌هـا را نمی‌بخشد ، زیرا خداونـد قوم فاسق را هدایت نمی‌کند ●●● .۶ / منافقین

سَواءٌ مِنْکُـمْ مَـنْ اَسَرَّ الْقَـوْلَ وَ مَـنْ جَهَـرَ بِـه وَ مَـنْ هُوَ مُسْتَخْـفٍ بِالَّیْلِ وَ سارِبٌ بِالنَّهارِ

برای او تفاوت نمی‌کند کسانی که پنهانی سخن بگویند یا آشکار سازند و آن‌ها که شبانگاه مخفیانه حرکت می‌کنند یا در روشنایی روز ●●● .۱۰ / رعد

سُورَةٌ اَنْـزَلْنـاهـا وَ فَـرَضْنـاهــا وَ اَنْـزَلْنــا فیهــا ایـاتٍ بَیِّنـاتٍ لَعَلَّکُـمْ تَـذَکَّـرُونَ

این ســوره‌ای است که ما آن را فروفرستادیـم و واجـب نمودیـم و در آن آیـات بیّنات نـازل کردیـم ، شایـد شمـا متذکــر شوید ●●●.۱ / نور

سَیَحْلِفُونَ بِاللّهِ لَکُمْ اِذَاانْقَلَبْتُمْ اِلَیْهِمْ لِتُعْرِضُوا عَنْهُمْ فَاَعْرِضُوا عَنْهُمْ اِنَّهُمْ رِجْسٌ وَ مَأْویهُمْ جَهَنَّمُ جَـزاآءً بِما کانُوا یَکْسِبُونَ

هنگامی که به سوی آنان بازگردیـد ، برای شـما سوگنـد یاد می‌کننـد که از آن‌ها اعراض (و صرف‌نظر) کنید ، از آن‌هـا اعراض کنیـد (و روی‌گردانیـد) چرا که آن‌هـا پلیدنـد و جایگـاه آن‌ها دوزخ اســت ، به کیفر اعمالــی که انجـام می‌دادند ●●●.۹۵ /

توبه

سَیَذَّکَّرُ مَنْ یَخْشی

و به زودی آن‌ها که از خدا می‌ترسند ، متذکر می‌شوند ●●● .۱۰ / اعلی

سَیَصْلی نارا ذاتَ لَهَبٍ

و به زودی وارد آتشی می‌شود که دارای شعله فروزان است ●●● .۳ / تبت

سَیَعْلَمُونَ غَدا مَنِ الْکَذّابُ الْاَشِرُ

ولی فردا می‌فهمند چه کسی دروغگوی هوسباز است ●●● .۲۶ / قمر

سَیَقُولُ الَّذینَ اَشْرَکُوا لَوْ شاآءَ اللّهُ ماآ اَشْرَکْنا وَ لاآ اباآؤُنا وَ لا حَرَّمْنا مِنْ شَیْءٍ کَذلِکَ کَذَّبَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ حَتّی ذاقُوا بَأْسَنا قُلْ هَلْ عِنْدَکُمْ مِنْ عِلْمٍ فَتُخْرِجُوهُ لَنا انْ تَتَّبِعُونَ اِلَّا الظَّنَّ وَ انْ اَنْتُمْ اِلّا تَخْرُصُونَ

به زودی مشرکان (برای تبرئه خویش) می‌گویند : اگر خدا می‌خواست ، نه ما مشرک می‌شدیم و نه پدران ما و نه چیزی را تحریم می‌کردیم، کسانی که پیش از آن‌ها بودند، نیز همین‌گونه دروغ می‌گفتند و سرانجام (طعم) کیفر مارا چشیدند، بگو: آیا دلیل‌قاطعی (بر این موضوع) دارید ؟ پس به ما ارائه دهید ، شما فقط از پندارهای بی‌اساس پیروی می‌کنید و تخمین‌های نابه‌جا می‌زنید ●●●.۱۴۸ / انعام

(۱۹۶) بابُ السین قرآن الفبائی

سَیَقُولُ السُّفَهاءُمِنَ النّاسِ ماوَلّیهُمْ عَنْ قِبْلَتِهِمُ الَّتی کانُوا عَلَیْها قُلْ لِلّهِ الْمَشْرِقُ وَالْمَغْرِبُ یَهْدی مَنْ یَشاءُ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیم

به‌زودی سبک مغزان از مردم می‌گویند: چه چیز آن‌ها (مسلمانان) را از قبله‌ای که بر آن بودند ، بازگردانید ؟ بگو : مشرق و مغرب ، از آن خدا است ، هرکس را بخواهد ، به راه راست هدایت می‌کند ●●● .۱۴۲ / بقره

سَیَقُولُ الْمُخَلَّفُونَ اذَا انْطَلَقْتُمْ اِلی مَغانِمَ لِتَأْخُذُوها ذَرُونا نَتَّبِعْکُمْ یُریدوُنَ اَنْ یُبَدِّلُوا کَلامَ اللّهِ قُلْ لَنْ تَتَّبِعُونا کَذلِکُمْ قالَ اللّهُ مِنْ قَبْلُ فَسَیَقُولُونَ بَلْ تَحْسُدوُنَنا بَلْ کانُوا لا یَفْقَهُونَ اِلّا قَلیلاً

هنگامی‌که شما در آینده برای به دست آوردن غنایمی حرکت کنید، متخلفان می‌گویند: بگذارید ما هم از شما پیروی کنیم (و در این جهاد شرکت نماییم) آن‌ها می‌خواهند کلام خدا را تغییر دهند، بگو: هرگز نباید به‌دنبال ما بیایید این‌گونه خداوند از قبل گفته است، اما به‌زودی می‌گویند : شما نسبت به ما حسد می‌ورزید، ولی آن‌ها جز اندکی نمی‌فهمند ●●●.۱۵ / فتح

سَیَقُولُ لَکَ الْمُخَلَّفُونَ مِنَ الْاَعْرابِ شَغَلَتْنا اَمْوالُنا وَ اَهْلُونا فَاسْتَغْفِرْلَنا یَقُولُونَ بِاَلْسِنَتِهِمْ ما لَیْسَ فی قُلُوبِهِمْ قُلْ فَمَنْ یَمْلِکُ لَکُمْ مِنَ اللّهِ شَیْئا اِنْ اَرادَ بِکُمْ ضَرّا اَوْ اَرادَ بِکُمْ نَفْعا بَلْ کانَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرا

به زودی متخلّفان از اعراب بادیه‌نشین (عذرتراشی کرده) می‌گویند: حفظ اموال و خانواده، ما را به خود مشغول داشت (و نتوانستیم در سفر حدیبیه تو را همراهی کنیم) برای ما طلب آمرزش کن، آنها به زبان خود چیزی می‌گویند که در دل ندارند بگو: چه کسی می‌تواند در برابر خداوند از شما دفاع کند هر گاه زیانی برای شما بخواهد و یا اگر نفعی اراده کند (مانع گردد) و خداوند به تمام اعمالی که انجام‌می‌دهیدآگاه‌است ●●● .۱۱ / فتح

سَیَقُولُونَ ثَلثَةٌ رابِعُهُمْ کَلْبُهُمْ وَ یَقُولُونَ خَمْسَةٌ سادِسُهُمْ کَلْبُهُمْ رَجْما بِالْغَیْبِ وَ یَقُولُونَ سَبْعَةٌ وَ ثامِنُهُمْ کَلْبُهُمْ قُلْ رَبّی اَعْلَمُ بِعِدَّتِهِمْ ما یَعْلَمُهُمْ اِلّا قَلیلٌ فَلا تُمارِ فیهِمْ اِلّا مِراءً ظاهِرا وَ لا تَسْتَفْتِ فیهِمْ مِنْهُمْ اَحَدا

گروهی خواهند گفت آن‌ها سه نفر بودند که چهارمین‌شان سگ آن‌ها بود و گروهی می‌گویند پنج نفر بودند که ششمین آن‌ها سگشان بود ،همه این‌ها سخنانی بدون دلیل است و گروهی می‌گویند آن‌ها هفت‌نفر بودند و هشتمین‌شان سگ آن‌ها بود ، بگو پروردگار من از تعداد آن‌ها آگاه‌تر است، جز گروه کمی تعداد آن‌ها را نمی‌داند، بنابراین درباره آن‌ها جز با

دلیـل سخـن مگـوی و از هیچ کـس پیرامون آن‌ها سؤال‌ منما ••• .۲۲ / کهف

قرآن الفبائی بابُ السین (۱۹۷)

سَیَقُولُونَ لِلّهِ قُلْ اَفَلا تَذَکَّرُونَ

(در پاسخ تو) می‌گویند : همه از آنِ خدا است ، بگو : آیا متذکر نمی‌شوید ••• ؟۸۵ / مؤمنون

سَیَقُولُونَ لِلّهِ قُلْ اَفَلا تَتَّقُونَ

می‌گویند: همه این‌ها از آنِ خدا است، بگو: آیا تقواپیشه نمی‌کنید (و از خدا نمی‌ترسید •••)؟۸۷ / مؤمنون

سَیَقُولُونَ لِلّهِ قُلْ فَاَنّی تُسْحَرُونَ

می‌گویند:(همه این‌ها)از آنِ خدا است. بگو با این‌حال چگونه می‌گویید شما را سِحر کرده‌اند ••• ؟۸۹ / مؤمنون

سَیَهْدیهِمْ وَ یُصْلِحُ بالَهُمْ

بـه زودی آن‌هـا را هـدایت مـی‌کنـد و کـار آن‌ها را اصلاح مـی‌کند ••• .۵ / محمّد

سَیُهْزَمُ الْجَمْعُ وَ یُوَلُّونَ الدُّبُرَ

(ولـی بـدانند) جمعشان به زودی شکسـت مـی‌خـورد و پـا به فـرار مـی‌گـذارند ••• .۴۵ / قمر

(۱۹۸) بابُ السین قرآن الفبائی

بابُ الشین

شاکِرا لِاَنْعُمِهِ اجْتَبیهُ وَ هَدیهُ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیم

او شکرگـزار نعمت‌هـای پروردگار بـود ، خدا او را برگزیـد و به راه راسـت هدایتش کرد ••• .۱۲۱ / نحل

شَرَعَ لَکُمْ مِنَ الدّینِ ما وَصّی بِهِ نُوحا وَ الَّذی اَوْحَیْنا اِلَیْکَ وَ ما وَصَّیْنا بِهِ اِبْراهیمَ وَ مُوسی وَ عیسی اَنْ اَقیمُوا الدّینَ وَ لا تَتَفَرَّقُوا فیهِ کَبُرَ عَلَی‌الْمُشْرِکینَ ما تَدْعُوهُمْ اِلَیْهِ اللّهُ یَجْتَبی اِلَیْهِ مَنْ یَشاءُ وَ یَهْدی اِلَیْهِ مَنْ یُنیبُ

آیینـی را برای شـمـا تشریـع کرد که به نـوح توصیه کرده بـود و آن‌چه را بر تو وحـی فرستادیم و به ابراهیم و موسی و عیسی سفارش نمودیم ، که دین را برپا داریـد و در آن تفرقه ایجاد نکنیـد . بر مشرکان گران است آنچه شـما آنان را به سویش دعوت می‌کنید ، خداوند هر کس را بخواهد بر می‌گزیند و کسی را که به سوی او بـازگـردد ، هدایـت می‌کند ••• . ۱۳ / شوری

شَهِدَ اللّهُ اَنَّهُ لا اِلـهَ اِلّا هُوَ وَ الْمَلائِکَـةُ وَ اُولُـوا الْعِلْـمِ قائِمـا بِالْقِسْطِ لا اِلهَ اِلّا هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

خداونـد (بـا ایجاد نظام واحـد جهـان هستی ،) گواهی می‌دهـد که معبودی جز او نیست و فرشتگان و صاحبـان دانش (هرکـدام به‌گونه‌ای بر این مطلب) گواهی‌می‌دهنـد، در حـالی‌که (خداونـد در تمام‌عالم) قیام‌به‌عـدالت دارد، معبـودی جز او نیسـت که هم توانا و هم حکیم است ••• .۱۸ / آل عمران

شَهْرُ رَمَضـانَ الَّـذی اُنْزِلَ فیهِ الْقُرْاآنُ هُدًی لِلنّاسِ وَ بَیِّناتٍ مِنَ الْهُـدی وَ الْفُرْقـانِ فَمَـنْ شَـهِـدَ مِنْکُـمُ الشَّهْرَ فَلْیَصُمْهُ وَ مَنْ کانَ مَریضا اَوْ عَلی سَفَرٍ فَعِـدَّةٌ مِنْ اَیّامٍ اُخَرَ یُریـدُ اللّهُ بِکُمُ الْیُسْرَ وَ لا یُریـدُ بِکُـمُ الْعُسْـرَ وَ لِتُکْمِلُـوا الْعِـدَّةَ وَ لِتُکَبِّـرُوا اللّـهَ عَلـی مـا هَـدیکُـمْ وَ لَعَلَّکُـمْ تَشْکُـرُونَ

(آن‌چند روزمعدود) ماه‌رمضان‌است‌که قرآن برای راهنمایی مردم و نشانه‌های هدایت و فرق میان حقّ و باطل در آن نازل شده، پس آن‌کس که در ماه رمضان در حضر باشد، روزه بدارد و آن‌کس که بیمار یا در سفر باشد، روزهای‌دیگری‌را به‌جای آن روزه‌بگیرد، خداونـد راحتی‌شمارا می‌خواهـد نه‌زحمت، هـدف‌این‌است‌که این روزها را تکمیل‌کنیـد و خـدا را بر این‌که شـما را هـدایت کرده، بزرگ بشمارید و شاید شکرگزاری کنید ••• .۱۸۵ / بقره

قرآن الفبائی بابُ الشین (۱۹۹)

بابُ الصاد

صِبْغَةَ اللّـهِ وَ مَـنْ اَحْسَـنُ مِـنَ اللّـــهِ صِبْغَـةً وَ نَحْـنُ لَـهُ عابِـدُونَ

رنـگ خدایی (بپذیرنـد ، رنگ ایمان و توحیـد و اسـلام) و چـه رنگـی از رنـگ خدایی بهتـر اسـت ؟ و ما تنهـا عبادت او را می کنیم ●●● .۱۳۸ / بقره

صُحُفِ اِبْراهیـمَ‌وَ مُوسـی

کتـب ابـراهیم و موســی ●●● .۱۹ / اعلی

صِراطَ الَّـذیـنَ اَنْعَمْـتَ عَلَیْهِمْ غَیْـرِ الْمَغْضُـوبِ عَلَیْهِـمْ وَ لاَ الضّـالّیـنَ

راه کســانـی کـه آن‌هــا را مشـمـول نعمـت خـود سـاختـی ، نـه راه کســانـی کـه بـر آن‌ها غضــب کـرده‌ای و نه گمراهـان ●●● .۷ / فاتحه

صِراطِ اللّهِالَّذی لَهُ ما فِیالسَّمواتِ وَ ما فِی الْاَرْضِ اَلا اِلَی اللّهِ تَصیرُ الْاُمُورُ

راه خداونـدی که تمامی آن‌چه در آسـمان‌هـا و آن‌چه در زمیـن است از آن او اسـت ، آگاه باشید بازگشت همـه چیز به سـوی خـدا است ●●● . ۵۳ / شوری

صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا یَرْجِعُونَ

آن‌هـا کـر ، گنــگ و کورنـد ، بنابرایــن از راه خطـا بــازنمــی‌گردنــد ●●● .۱۸ / بقره

صآ وَ الْقُـرْانِ ذی الـذِّکْـرِ

ص ، سوگنـد بـه قرآنی کـه متضمـن ذکـر اسـت (که این کتاب اعجاز الهی است ●●●) .۱ / ص

(۲۰۰) بابُ الصاد قرآن الفبائی

بابُ الضاد

ضاحِکَةٌ مُسْتَبْشِرَةٌ

خندان و مسرور است ●●● .۳۹ / عبس

ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً رَجُلاً فیهِ شُرَکاءُ مُتَشاکِسُونَ وَ رَجُلاً سَلَما لِرَجُلٍ هَلْ یَسْتَوِیانِ مَثَلاً اَلْحَمْدُ لِلّهِ بَلْ اَکْثَرُهُـمْ لا یَعْلَمُونَ

خداوند مثالی‌زده‌است؛ مردی‌راکه مملوك شرکائی است که درباره او پیوسته به مشاجره مشغولند و مردی را که تنها تسلیم یك‌نفر است، آیا این‌دو یکسانند؟ حمد مخصوص خدا است، ولی اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●●.۲۹ / زمر

ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً عَبْدا مَمْلُوکا لا یَقْدِرُ عَلی شَیْءٍ وَ مَنْ رَزَقْناهُ مِنّا رِزْقا حَسَنا فَهُوَ یُنْفِقُ مِنْهُ سِرّا وَ جَهْرا هَلْ یَسْتَوُونَ‌اَلْحَمْدُلِلّهِ بَلْ اَکْثَرُهُمْ لا یَعْلَمُونَ

خداونـد مثالـی زده: برده مملوکـی را که قادر بر هیچ‌چیـز نیست و انسـان (با ایمانـی) را که رزق نیکـو به او بخشیـده است و او پنهـان و آشکـار از آن‌چه خـدا به او داده انفـاق می‌کنـد ، آیـا این دو نفـر یکساننـد ؟ شکـر خـدا را است ، ولی اکـثر آن‌ها نمی‌دانند ●●●.۷۵ / نحل

ضَرَبَ اللّـهُ مَثَـلًا لِلَّذیـنَ کَفَـرُوا امْـرَأَتَ نُـوحٍ وَ امْرَأَتَ لُـوطٍ کانَتا تَحْتَ عَبْدَیْـنِ مِنْ عِبادِنـا صالِحَیْنِ فَخـانَتاهُما فَلَمْ یُغْنِیا عَنْهُمـا مِنَ اللّهِ شَیْئـا وَ قیـلَ ادْخُـلا النّـارَ مَعَ الدّاخِلیـنَ

خداونـد مَثَلی برای کسانی که کافر شده‌انـد ، زده است ، مَثَل به همسـر نوح و همسر لوط، آن‌ها تحت سرپرستی دو بنـده از بندگان صالـح ما بودنـد، ولی به‌آن‌دو خیانت‌کردند و ارتباط آن‌ها بااین‌دو (پیامبر) سودی‌به حالشان (در برابر عذاب‌الهی) نداشت و به‌آن‌ها گفته شد: وارد آتش شوید، همراه کسانی که وارد می‌شوند ●●● .۱۰ / تحریم

ضَرَبَ لَكُمْ مَثَلاً مِنْ اَنْفُسِكُمْ هَلْ لَكُمْ مِنْ ما مَلَكَتْ اَيْمانُكُمْ مِنْ شُرَكاءَ فی ما رَزَقْناكُمْ فَاَنْتُمْ فيهِ سَواءٌ تَخافُونَهُمْ كَخيفَتِكُمْ اَنْفُسَكُمْ كَذلِكَ نُفَصِّلُ الْاياتِ لِقَوْمٍ يَعْقِلُونَ

خداونـد مثالی از خودتـان برای شـما زده ؛ آیـا (اگر مملوک و برده‌ای داشته باشید) این مملوك‌هایتـان هرگز شریک شـما در روزی‌هـایی که به شـما داده‌ایم، می‌باشند ؟ آن‌چنان که هر دو مساوی باشید و از تصرف مستقل و بـدون اجازه آن‌ها بیـم داشته باشید، آن‌گونـه که در مورد شرکـای آزاد بیـم دارید؟ این‌چنیـن آیات خود را برای کسانـی که تعقل می‌کننـد ، شرح می‌دهیم ●●●.۲۸ / روم

ضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الذِّلَّةُ اَيْنَ ما ثُقِفُوا اِلّا بِحَبْلٍ مِنَ اللّهِ وَحَبْلٍ مِنَ النّاسِ وَباؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّهِ وَضُرِبَتْ عَلَيْهِمُ الْمَسْكَنَةُ ذلِكَ بِاَنَّهُمْ كانُوا يَكْفُرُونَ بِاياتِ اللّهِ وَيَقْتُلُونَ الْاَنْبِياءَ بِغَيْرِ حَقٍّ ذلِكَ بِما عَصَوْا وَ كانُوا يَعْتَدُونَ

هرجا یافت شونـد ، مهر ذلّت بر آنان خورده است ، مگر با ارتباط به خدا ، (و تجدید نظر در روش ناپسند خود) و (یا) با ارتباط با مردم (و وابستگی به این و آن) و به خشم خدا، گرفتار شده‌اند و مُهر بیچارگی بر آن‌ها زده شده ، چرا که آن‌ها به آیات خدا ، کفر می‌ورزیدنـد و پیامبران را به نـاحق می‌کشتند . این‌ها به خاطر آن است‌که گناه‌کردنـد و(به حقوق دیگران)تجاوز می‌نمودنـد●●● . ۱۱۲ / آل عمران

قرآن الفبائی بابُ الضاد (۲۰۱)

بابُ الطاء

طاعَةٌ وَ قَوْلٌ مَعْرُوفٌ فَاِذا عَزَمَ الْاَمْرُ فَلَوْ صَدَقُوا اللّهَ لَكانَ خَيْرا لَهُمْ

اما اگر آن‌ها اطاعت کننـد و سخن سنجیده و شایسته بگوینـد، برای آن‌ها بهتر است و اگر آن‌ها هنگامی که فرمان جهاد قطعیت پیدا می‌کند، به خدا راست گوینـد (و از در صـدق و صفا درآیند) برای آن‌ها بهتر اسـت ●●● .۲۱ / محمّد

طسآ تَلْكَ اياتُ الْقُرْاآنِ وَ كِتابٍ مُبينٍ

طسآ ، این آیات قرآن و کتاب مبین است ●●● .۱ / نمل

طسآمآ

طسـم ●●● ۱ / شعراء، ۱ / قصص

طَلْعُها كَاَنَّهُ رُؤُسُ الشَّياطينِ

شکوفه آن مانند کلّه‌هـای شیاطین اسـت ●●● .۶۵ / صافّات

طَعامُ الْاَثيمِ

غـذای گنهکـاران اسـت ●●● .۴۴ / دخان

طآهآ

طـه ●●● ۱ / طه

بابُ الظاء

ظَهَرَ الْفَسادُ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ بِما کَسَبَتْ اَیْدِی‌النّاسِ لِیُذیقَهُمْ بَعْضَ الَّذی عَمِلُوا لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ

فساد در خشکی و دریا به خاطر کارهایی که مردم انجام داده‌اند، آشکار شده ، خدا می‌خواهد نتیجه بعضی از اعمال آن‌ها را به آن‌ها بچشاند، شاید (به سوی حق) باز گردند ●●● .۴۱ / روم

(۲۰۲) بابُ الطاء ـ الظاء قرآن الفبائی

بابُ العین

عالِمُ الْغَیْبِ فَلا یُظْهِرُ عَلی غَیْبِهِ اَحَدا

عالم الغیب اوست و هیچ کس را بر اسرار غیبش آگاه نمی‌سازد ●●●.۲۶ / جن

عالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

او از پنهان و آشکار باخبر است و او عزیز و حکیم است ●●● .۱۸ / تغابن

عِلِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهدَةِ الْکَبیرُ الْمُتَعالِ

او از غیب و شهود آگاه است و بزرگ و متعالی است ●●● .۹ / رعد

عالِمِ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ فَتَعالی عَمّا یُشْرِکُونَ

او از پنهان و آشکار آگاه است ، او برتر است از این‌که شریک برای او قائل شوند ●●● .۹۲ / مؤمنون

عالِیَهُمْ ثِیابُ سُنْدُسٍ خُضْرٌ وَ اِسْتَبْرَقٌ وَ حُلُّوا اَساوِرَ مِنْ فِضَّةٍ وَ سَقیهُمْ رَبُّهُمْ شَرابا طَهُورا

بر اندام آن‌ها (بهشتیان) لباس‌هایی است از حریر نازک سبز رنگ و از دیبای ضخیم و با دستبندهایی از نقره تزیین شده‌اند و پروردگارشان شراب طهور به آن‌ها می‌نوشاند ●●● .۲۱ / انسان

عامِلَةٌ ناصِبَةٌ

آن‌ها که پیوسته عمل کرده و خسته شده‌اند (و نتیجه‌ای عایدشان نشده است ●●●) .۳ / غاشیه

عَبْدا اذا صَلّی

بنده‌ای را به هنگامی که نماز می‌خواند (آیا مستحق عذاب الهی نیست ●●●)؟۱۰ / علق

عَبَسَ وَ تَوَلّی

چهره در هم کشید و روی برتافت ●●● .۱ / عبس

عُتُلٍّ بَعْدَ ذلِکَ زَنیم

علاوه بر این‌ها کینه‌توز و پُرخور و خَشِن و بدنام است ●●● .۱۳ / قلم

عُذْرا اَوْ نُذْرا

برای اتمام حجت ، یا انذار ●●● .۶ / مرسلات

عُرُبا اَتْرابا

همسرانی که به همسرشان عشق می‌ورزند و خوش‌زبان و فصیح و هم‌سن و سالند ●●● .۳۷ / واقعه

عآسآقآ

عسق ●●● ۲ / شوری

عَسَی اللّهُ اَنْ یَجْعَلَ بَیْنَکُمْ وَ بَیْنَ الَّذینَ عادَیْتُمْ مِنْهُمْ مَوَدَّةً وَ اللّهُ قَدیرٌ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

امیداست خدا میان شما و دشمنانتان (ازطریق اسلام) پیوند محبت برقرار کند و خداوند قادر و آمرزنده و مهربان است●●●.

۷ / ممتحنه

قرآن الفبائی بابُ العین (۲۰۳)

عَسی رَبُّکُمْ اَنْ یَرْحَمَکُمْ وَ اِنْ عُدْتُمْ عُدْنا وَ جَعَلْنا جَهَنَّمَ لِلْکافِرینَ حَصیرا

امید است پروردگارتان به شما رحم کند، هرگاه برگردید ما بازمی گردیم و جهنم را زندان سخت کافران قرار دادیم ●●●.۸ / اسراء

عَسی رَبُّنا اَنْ یُبْدِلَنا خَیْرا مِنْها اِنّا اِلی رَبِّنا راغِبُونَ

امیدواریم پروردگارمان (ما را ببخشد و) بهتر از آن را به جای آن به ما بدهد ، چراکه ما به او دل بسته‌ایم ●●●.۳۲ / قلم

عَسی رَبُّهُ اِنْ طَلَّقَکُنَّ اَنْ یُبْدِلَهُ اَزْواجا خَیْرا مِنْکُنَّ مُسْلِماتٍ مُؤْمِناتٍ قانِتاتٍ تائِباتٍ عابِداتٍ سائِحاتٍ ثَیِّباتٍ وَ اَبْکارا

امید است اگر او شما را طلاق دهد ، پروردگارش به جای شما همسرانی بهتر برای او قرار دهد ، همسرانی مسلمان ، مؤمن ، متواضع، توبه‌کار ، عابد ، روزه‌دار، زنانی غیر باکره و باکره ●●● .۵ / تحریم

عَفَا اللّهُ عَنْکَ لِمَ اَذِنْتَ لَهُمْ حَتّی یَتَبَیَّنَ لَکَ الَّذینَ صَدَقُوا وَ تَعْلَمَ الْکاذِبینَ

خداوند تو را بخشید چرا به‌آن‌ها اجازه دادی پیش از آن‌که کسانی که راست گفتند برای تو روشن شوند و دروغ‌گویان را بشناسی ●●● ۴۳؟ / توبه

عَلَّمَ الْاِنْسانَ ما لَمْ یَعْلَمْ

و به انسان آنچه را نمی‌دانست ، یاد داد ●●● .۵ / علق

عَلَّمَ الْقُرْآنَ

قرآن را تعلیم فرمود ●●● .۲ / الرّحمن

عَلِمَتْ نَفْسٌ مااَحْضَرَتْ

آری در آن موقع هرکس می‌داند چه چیزی را آماده کرده است ●●●.۱۴ / تکویر

عَلِمَتْ نَفْسٌ ما قَدَّمَتْ وَ اَخَّرَتْ

در آن زمان هرکس می‌داند آن‌چه را از قبل فرستاده و آن‌چه را برای بعد گذاشته است ●●●.۵ / انفطار

عَلَّمَهُ الْبَیانَ

و به او بیان را تعلیم کرد ●●● .۴ / الرّحمن

عَلَّمَهُ شَدیدُ الْقُوی

آن‌کس که قدرت عظیمی دارد او را تعلیم داده ●●● .۵ / نجم

عَلَی الْاَرائِکِ یَنْظُرُونَ

بر تخت‌های زیبای بهشتی تکیه کرده و به زیبایی‌های بهشت می‌نگرند ●●● .۲۳ / مطففین، ۳۵ / مطففین

(۲۰۴) بابُ العین قرآن الفبائی

عَلَی الْکافِرینَ غَیْرُ یَسیرٍ

و برای کافران آسان نیست ●●● .۱۰ / مدّثر

عَلی اَنْ نُبَدِّلَ اَمْثالَکُمْ وَ نُنْشِئَکُمْ فی ما لا تَعْلَمُونَ

به این منظور که گروهی را به جای گروه دیگری بیاوریم و شما را در جهانی که نمی‌دانید ، آفرینش تازه بخشیم

●●●.۶۱ / واقعه

عَلی اَنْ نُبَـدِّلَ خَیْرا مِنْهُمْ وَ مـا نَحْنُ بِمَسْبُوقینَ

بر این‌که جای آن‌هـا را به کسانی بدهیـم که از آن‌ها بهترنـد و ما هرگز مغلوب نخواهیم شد ●●● .۴۱ / معارج

عَلی سُـرُرٍ مُتَقابِلیـــنَ

بـر تخت‌هـــا روبـروی یکدیگـر تکیـه زده‌انــد ●●● .۴۴ / صافّات

عَلی سُـرُرٍ مَوْضُونَــةٍ

آن‌ها (مقربـان) بر تخت‌هـایـی که صـف کشیـده و بـه هـم‌پیوستـه اسـت ، قـرار دارند ●●● .۱۵ / واقعه

عَلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ

بـــر طریقی مستقیم ●●●.۴ / یس

عَلی قَلْبِـکَ لِتَکُـونَ مِـنَ الْمُنْذِریــنَ

بر قلـب (پـاک) تو ، تا (مـردم را) انـذار کنـــی ●●● .۱۹۴ / شعراء

عَلَیْها تِسْعَـةَ عَشَرَ

نوزده نفر (از فرشتگان عذاب) بر آن گمارده شده‌اند ●●● .۳۰ / مدّثر

عَلَیْهِمْ نـارٌ مُــؤْصَـدَةٌ

برآنها آتشی‌است فروبسته (که راه‌فراری از آن نیست ●●●) .۲۰ / بلد

عَمّا کانُــوا یَعْمَلُونَ

ازآن‌چـه عمــل می‌کردنـد ●●● .۹۳ / حجر

عَمَّ یَتَساءَلُونَ

آن‌هـااز چه چیـز از یکدیگــر ســؤال می‌کننــد ●●● ؟۱ / نبأ

عَنِ النَّبَــإِ الْعَظیــم

از خبــر بــزرگ و پـــراهمیــت (رستاخیـــز ●●●) .۲ / نبأ

عَنِ الْیَمیــنِ وَ عَــنِ الشِّمــالِ عِزیـــنَ

از راست و چــپ ، گروه گروه (طمع بهشــت دارند ●●●) .۳۷ / معارج

قرآن الفبائی بابُ العین (۲۰۵)

عَنِ الْمُجْــرِمیــنَ

ازمُجـرمـان ●●●:۴۱ / مدّثر

عِنْدَ سِدْرَةِ الْمُنْتَهی

نزد سـدرة المنتهـــی ●●● .۱۴ / نجم

عِنْدَها جَنَّةُ الْمَأْوی

کـــه جنت المـأوی در آن‌جـا است ●●● .۱۵ / نجم

عَیْنا فیهـــا تُسَمّـــی سَلْسَبیــلاً

از چشمـــه‌ای در بهشت که نامش سلسبیل است ●●●.۱۸ / انسان

عَیْنا یَشْــرَبُ بِهَـــا الْمُقَـرَّبُــونَ

همـان چشمـه‌ای که مقربـان از آن می‌نوشنـد ●●● .۲۸ / مطففین

عَیْنا یَشْرَبُ بِها عِبادُ اللّهِ یُفَجِّرُونَها تَفْجیرا

از چشمه‌ای که بندگـان خاص خـدا از آن می‌نوشنـد و از هر جا بخواهند آن را جاری می‌سازند ●●●.۶ / انسان

بابُ الغین

غافِرِ الـذَّنْـبِ وَ قـابِـلِ التَّـوْبِ شَـدیـدِ الْعِقـابِ ذِی الطَّـوْلِ لا اِلـهَ اِلّا هُـوَ اِلَیْـهِ الْمَصیـرُ

خداونـدی که آمرزنده گناه و پذیرنده توبه و شدید العقاب و صاحب نعمت فراوان است ، هیچ معبودی جز او نیسـت و بازگشت (همه شما) به سوی او است ●●● .۳ / مؤمن

غُلِبَتِ الـــرُّومُ

رومیان مغلوب شدند ●●● .۲ / روم

(۲۰۶) بابُ العین ـ الغین قرآن الفبائی

بابُ الفاء

فَاَتْبَعَ سَبَبـا

او از ایـن اسبـاب پیـروی (و استفـاده) کـرد ●●● .۸۵ / کهف

فَأَتْبَعُوهُمْ مُشْرِقینَ

آن‌ها (فرعونیـان) به تعقیـب بنی‌اسرائیل پرداختنـد و به هنگام طلوع آفتاب به آن‌ها رسیدند ●●●.۶۰ / شعراء

فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَـوْنُ بِجُنُودِه فَغَشِیَهُـمْ مِنَ الْیَـمِّ ما غَشِیَهُمْ

(به این ترتیب) فرعون بـا لشگریانش آن‌هـا را دنبـال کردنـد و دریا آنان را (در میان امواج‌خروشان خود) به‌طور کامـل پوشانید ●●●.۷۸ / طه

فَاَتَتْ بِه قَوْمَها تَحْمِلُهُ قالُوا یا مَرْیَمُ لَقَدْ جِئْتِ شَیْئا فَرِیّا

(مـریـم) او را در آغـوش گرفتـه ، به سـوی قـومـش آمـد ، گفتنـد : ای مریـم، کـار بسیـار عجیـب و بـدی انجـام دادی●●● . ۲۷ / مریم

فَاتَّخَذَتْ مِـنْ دُونِهِـمْ حِجابـا فَـاَرْسَلْنـا اِلَیْهـا رُوحَنـا فَتَمَثَّـلَ لَهـا بَشَـرا سَوِیّـا

و حجابـی میان خود و آن‌ها افکنـد (تا خلوتگاهش از هر نظر برای عبادت آماده باشد) در این هنگام ما روح خود (جبرئیل یکی ازفرشتگان بزرگ) را به‌سوی او فرستادیـم و او در شکل انسانـی بی‌عیب و نقص بـر مریـم ظاهـرشـد ●●● .۱۷ / مریم

فَاتَّخَذْتُمُوهُمْ سِخْـرِیّـا حَتّـی اَنْسَـوْکُـمْ ذِکْـری وَ کُنْتُـمْ مِنْهُـمْ تَضْحَکُـونَ

امـا شـما آن‌ها را به بـاد مسخره گرفتیـد و استهزاء کردن‌هـای آن‌ها شما را از یاد من غافل کرد و شما از آن‌هـا می‌خندیـد ●●●.۱۱۰ / مؤمنون

فَاتِ ذَا الْقُرْبـی حَقَّـهُ وَ الْمِسْکیـنَ وَ ابْنَ السَّبیـلِ ذلِـکَ خَیْـرٌ لِلَّذیـنَ یُریدُونَ وَجْهَ اللّهِ وَ اُولئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

چـون‌چنین‌است،حـق نزدیکـان و مسـکینان و ابن‌سبیـل رااداکن،این‌برای آن‌هاکه‌رضای‌خدارامی‌طلبنـد، بهـتراست و چنین‌کسانی‌رستگارانند ●●●.۳۸ / روم

فَاتَّقُوا اللّـهَ مَا اسْتَطَعْتُـمْ وَ اسْمَعُوا وَ اَطیعُوا وَ اَنْفِقُوا خَیْرا لِاَنْفُسِکُمْ وَ مَنْ یُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَأُولئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

بنابراین تا آن جا که در توان دارید ، تقوای الهی را پیشه کنید و گوش دهید و اطاعت نمایید و انفاق کنید که برای شما بهتر است و آن‌ها که‌از بُخل و حرص خویشتـن مصون بماننـد ، رستگار و پیروزند ●●● .۱۶ / تغابن

فَاتَّقُوا اللّهَ وَاَطیعُونِ

تقـوای الهـی پیشـه کنیـد و مـرا اطاعـت کنیـد ●●● .۱۰۸، ۱۱۰، ۱۲۶، ۱۳۱، ۱۴۴، ۱۵۰، ۱۶۳، ۱۷۹ / شعراء

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۰۷)

فَأْتُوا بِـابـائِنـا اِنْ کُنْتُمْ صـادِقیـنَ

اگر راست می‌گویید، پـدران ما را زنده کنیـد (تا گواهی دهنـد ●●●) .۳۶ / دخّان

فَأْتُوا بِکِتـابِکُـمْ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

کتـابتـان‌را بیـاوریـد ، اگـر راست مـی‌گوییـد ●●● !۱۵۷ / صافّات

فَأْتِیا فِـرْعَـوْنَ فَقُـولا اِنّـا رَسُـولُ رَبِّ الْعالَمیـنَ

بـه سـراغ فرعـون برویـد و بگوییـد مـا فرستـاده پـروردگـار جهـانیـان هستیـم ●●● .۱۶ / شعراء

فَأْتِیاهُ فَقُولا اِنّا رَسُولا رَبِّکَ فَاَرْسِلْ مَعَنا بَنی اِسْرائیلَ وَ لا تُعَذِّبْهُمْ قَدْ جِئْناکَ بِآیَةٍ مِنْ رَبِّکَ وَالسَّلامُ عَلی مَنِ اتَّبَعَ الْهُدی

شمـا به سراغ او بروید و بگویید: ما فرستاده‌های پروردگار توایم ، بنی اسرائیل را با مابفرست و آن‌ها را شکنجه و آزار مکـن، ما آیت روشنی‌از سوی پروردگارت برای تو آورده‌ایم و سلام و درود بر آن کس بادکه از هدایت پیروی می‌کند ●●● .۴۷ / طه

فَاتیهُمُ اللّـهُ ثَـوابَ الـدُّنْیـا وَ حُسْـنَ ثَـوابِ الْاٰخِـرَةِ وَ اللّـهُ یُحِـبُّ الْمُحْسِنیـنَ

از ایـن رو خـداونـد پاداش این جهـان و پاداش نیـک آن جهـان را به آن‌هـا داد و خداونـد نیکوکـاران را دوسـت مـی‌دارد ●●●.۱۴۸ / آل عمران

فَـأَثبَهُمُ اللّـهُ بِما قالُـوا جَنّـتٍ تَجْـری مِنْ تَحْتِهَـا الاَنْهـرُ خلِدینَ فیها وَ ذلِکَ جَـزَاآءُ الْمُحْسِنینَ

خداوند آن‌ها را به خاطر این سخن باغ‌هایی از بهشت پاداش داد که از زیر درختان آن نهرها جاری است، جاودانه در آن خواهنـد مانـد و این جـزای نیکوکـاران است ●●● .۸۵ / مائده

فَأَثَرْنَ بِـهِ نَقْعـا

و گـرد و غبـار بـه هـر سـو پـراکنـده کـردنـد ●●● .۴ / عادیات

فَاَجاءَهَا الْمَخاضُ اِلی جِـذْعِ النَّخْلَـةِ قالَـتْ یا لَیْتَنـی مِـتُّ قَبْـلَ هذا وَ کُنْـتُ نَسْیـا مَنْسِیّا

درد وضـع حمـل او را به کنـار تنـه درخـت خرمـایـی کشـانـد (آن‌قـدر ناراحـت شـد کـه) گفـت : ای کاش پیش از این مـرده بـودم و به کلـی فراموش می‌شدم ●●● .۲۳ / مریم

فَاجْتَبیهُ رَبُّـهُ فَجَعَلَـهُ مِـنَ الصّالِحیـنَ

ولـی پروردگـارش او را بـرگزیـد و از صالحـان قـرار داد ●●● .۵۰ / قلم

فَاَجْمِعُوا کَیْدَکُمْ ثُمَّ ائْتُوا صَفّا وَ قَدْ اَفْلَحَ الْیَوْمَ مَنِ اسْتَعْلی

اکنـون که چنین است تمام نیرو و نقشه خود را جمع کنید و در یک صف (به میدان مبارزه) بیایید و رستگاری امروز از آن کسی است که برتری‌خودش را اثبات کند ●●● .۶۴ / طه

(۲۰۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَاخْتَلَفَ الْاَحْـزابُ مِـنْ بَیْنِهِـمْ فَـوَیْـلٌ لِلَّـذیـنَ ظَلَمُـوا مِـنْ عَـذابِ یَـوْمٍ اَلیـمٍ

ولی گروه‌هایی از میان آن‌ها ظهور کردند که (درباره مسیح) اختلاف نمودند (و بعضـی او را خدا پنداشـتند) وای بر آن‌هـا که

ستم کردند ازعذاب روز دردناك ●●● .۶۵ / زخرف

فَاخْتَلَفَ الْاَحْزابُ مِنْ بَیْنِهِمْ فَوَیْلٌ لِلَّذینَ کَفَرُوا مِنْ مَشْهَدِ یَوْمٍ عَظیمٍ

ولی (بعد از او) گروه‌ها از میان پیروان او اختلاف کردند وای به حال کافران از مشاهده روز بزرگ (رستاخیز ●●●) .۳۷ / مریم

فَاَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ فَاَصْبَحُوا فی دارِهِمْ جاثِمینَ

سپس زمین‌لرزه آن‌ها را فروگرفت و صبحگاهان به صورت اجساد بی‌جانی در خانه‌هایشان مانده بودند ●●● .۹۱ / اعراف، ۷۸ / اعراف

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّیْحَةُ بِالْحَقِّ فَجَعَلْناهُمْ غُثاءً فَبُعْداً لِلْقَوْمِ الظّالِمینَ

سرانجام‌صیحه‌آسمانی‌آن‌هارابه‌حق فروگرفت و ماآن‌هاراهمچون‌خاشاك‌برسیلاب قراردادیم، دورباداز رحمت خداقوم‌ستمگر●●● . ۴۱ / مؤمنون

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّیْحَةُ مُشْرِقینَ

سرانجام به‌هنگام طلوع آفتاب صیحه (مرگبار، به‌صورت‌صاعقه یا زمین‌لرزه) آن‌هارا فرو گرفت ●●●.۷۳ / حجر

فَاَخَذَتْهُمُ الصَّیْحَةُ مُصْبِحینَ

اما سرانجام صیحه (مرگبار) صبحگاهان آن‌ها را فراگرفت ●●● .۸۳ / حجر

فَاَخَذْناهُ وَ جُنُودَهُ فَنَبَذْناهُمْ فِی الْیَمِّ فَانْظُرْ کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الظّالِمینَ

ما نیز او و لشکریانش را گرفتیم و به دریا افکندیم ، اکنون بنگر پایان کار ظالمان چه شد ●●●؟ ۴۰ / قصص

فَأَخَذْناهُ وَ جُنُودَهُ فَنَبَذْناهُمْ فِی‌الْیَمِّ وَ هُوَ مُلیمٌ

ما او و لشکریانش را گرفتیم و در دریا پرتاب کردیم ، در حالی‌که در خور سرزنش بود ●●● .۴۰ / ذاریات

فَاَخَذَهُ اللّهُ نَکالَ الْاخِرَةِ وَ الْاُولی

لذا خداونداورا به عذاب آخرت و دنیا گرفتار ساخت ●●● .۲۵ / نازعات

فَاَخَذَهُمُ الْعَذابُ اِنَّ فی ذلِكَ لَآیَةً وَ ما کانَ اَکْثَرُهُمْ مُؤْمِنینَ

عذاب الهی آن‌ها را فرو گرفت، در این آیت و نشانه‌ای است ولی اکثر آن‌ها مؤمن نبودند ●●●.۱۵۸ / شعراء

فَاَخْرَجَ لَهُمْ عِجْلاً جَسَداً لَهُ خُوارٌ فَقالُوا هذا اِلهُکُمْ وَ اِلهُ مُوسی فَنَسِیَ

و برای آن‌ها مجسمه‌ای از گوساله که صدایی همچون صدای گوساله داشت، خارج ساخت و گفتند: این خدای شما و خدای موسی است و او فراموش کرد (پیمانی را که با خدا بسته بود ●●●).۸۸ / طه

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۰۹)

فَاَخْرَجْنا مَنْ کانَ فیها مِنَ الْمُؤْمِنینَ

ما تمام مؤمنانی‌را که در آن شهرها(ی قوم لوط) زندگی‌می‌کردند(قبل‌از نزول بلا)خارج‌کردیم ●●●.۳۵ / ذاریات

فَاَخْرَجْناهُمْ مِنْ جَنّاتٍ وَ عُیُونٍ

ولی ماآن‌ها(فرعونیان)راازباغ‌ها و چشمه‌هابیرون‌کردیم ●●● .۵۷ / شعراء

فَادْخُلُوا اَبْوابَ جَهَنَّمَ خالِدینَ فیها فَلَبِئْسَ مَثْوَی الْمُتَکَبِّرینَ

اکنون از درهای جهنم وارد شوید در حالی که جاودانه در آن خواهید بود ، چه جای بدی است جایگاه مستکبران ●●●؟۲۹ / نحل

فَادْخُلی فی عِبادی

و در سلــک بنــدگــانم داخــــل شو ●●● .۲۹ / فجر

فَادْعُوا اللّهَ مُخْلِصینَ لَهُ الدّینَ وَ لَوْ کَرِهَ الْکافِرُونَ

(تنهــا) خدا را بخوانیــد و دین خــود را برای او خالــص کنید، هر چند کافران ناخشنود باشند ●●●.۱۴ / مؤمن

فَاذْکُرُونی اَذْکُرْکُــمْ وَ اشْکُرُوا لی وَ لا تَکْفُــرُونِ

پس به یاد من باشید تا به یاد شما باشم و شکر مرا گویید و کفران (در برابر نعمت‌ها) نکنید ●●● .۱۵۲ / بقره

فَإِذَا اسْتَوَیْتَ اَنْتَ وَ مَــنْ مَعَکَ عَلَــی الْفُلْــکِ فَقُــلِ الْحَمْدُلِلّــهِ الَّــذی نَجّینا مِنَ الْقَـوْمِ الظّالِمیـنَ

و هنگامی که تو و همه کسانی که با تو هستند، بر کشتی سوار شدید، بگو: ستایش خدایی را که ما را از قوم ستمگــر نجات بخشید ●●●.۲۸ / مؤمنون

فَـإِذَا انْسَـلَخَ الاَشْـهُرُ الْحُرُمُ فَـاقْتُلُوا الْمُشْـرِکینَ حَیْثُ وَجَـدْتُمُوهُمْ وَ خُـذُوهُمْ وَاحْصُـرُوهُمْ وَاقْعُـدُوا لَهُــمْ کُـلَّ مَرْصَـدٍ فَـاِنْ تـابُـوا وَ اَقامُــواالصَّلـوةَ وَ ءاتَوُاالزَّکوةَ فَخَلُّوا سَبیلَهُمْ اِنَّ اللّهَ غَفُـورٌ رَحیـمٌ

هنگــامی که ماه‌هــای حرام پایان گرفت مشـرکان را هرکجا بیابیـد به قتل برسانیـد و آن‌ها را اسیر سازیـد و محاصره کنیــد و در هر کمینگــاه بر سـر راه آن‌هـا بنشـینید ، هر گــاه توبه کننـد و نماز را برپا دارنـد و زکات را بپردازنـد آن‌ها را رها سازیـد زیرا خـداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۵ / توبه

فَإِذَا النُّجُومُ طُمِسَتْ

در آن هنگــام که ستارگان محــو و تاریــک گردنـــد ●●●.۸ / مرسلات

فَإِذا بَـرِقَ الْبَصَــرُ

درآن‌هنگام چشم‌هااز شدت وحشت به‌گردش درمی‌آید ●●● .۷ / قیامت

فَـإِذا بَلَغْـنَ اَجَلَهُــنَّ فَاَمْسِـکُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ فارِقُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَ اَشْـهِدوُا ذَوَیْ عَـدْلٍ مِنْکُمْ وَ اَقیمُواالشَّهادَةَلِلّهِ ذلِکُمْ یُوعَظُ بِهِ مَنْ کانَ یُؤْمِنُ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ وَ مَنْ یَتَّـقِ اللّهَ یَجْعَلْ لَهُ مَخْرَجا

(۲۱۰) بابُ الفاء قرآن الفبائی

و هنگامــی که عدّه آن‌ها سـرآمد یا آن‌ها را به طرز شایسـته‌ای نگهدارید و یا به طرز شایسـته‌ای از آن‌ها جدا شوید و دو مرد عــادل از خودتان را گــواه گیریـد و شـهــادت را برای خدا برپا دارید، این چیزی است که افرادی که به خدا و روز قیامــت ایمان دارنــد، به‌آن اندرز داده می‌شوند و هر کس تقوای الهی پیشه کند ، خداوند راه‌نجاتی برای او فراهم‌می‌کند ●●●.۲ / طلاق

فَإِذا جـاءَتِ الصّـــاخَّــةُ

هنگامی که آن صدای مهیب (صیحه رستاخیز) بیاید ، (کافران در اندوه عمیقی فـرو می‌روند ●●●) .۳۳ / عبس

فَإِذا جــاءَتِ الطّـامَّــةُ الْکُبْــری

هنگامی که آن حـادثه بزرگ رخ دهد ●●● .۳۴ / نازعات

فَإِذا جــاءَ وَعْــدُ اُولیهُمــا بَعَثْنــا عَلَیْکُــمْ عِبــادا لَنــا اُولی بَــأْسٍ شَــدیــدٍ فَجــاسُــوا خِــلالَ الدِّیارِ وَ کانَ وَعْدا مَفْعُولاً

هنگامـی که نخستین وعـده فرارسـد مردانــی پیکارجو را بر شـما می‌فرستیــم (تا سـخــت شـما را درهــم کوبنـد حتی برای بدسـت آوردن مجــرمان) خانه‌هــا را جستجــو می‌کننــد و این وعـده‌ای است قطعی ●●● .۵ / اسراء

فَإِذا جاآءَتْهُمُ الْحَسَنَةُ قالُوا لَنا هذِهِ وَ اِنْ تُصِبْهُمْ سَیِّئَةٌ یَطَّیَّرُوا بِمُوسی وَ مَنْ مَعَهُ اَلا اِنَّما طاآئِرُهُمْ عِنْدَ اللّهِ وَ لکِنَّ اَکْثَرَهُمْ لا یَعْلَمُونَ

امــا (آن‌هــا نه تنهـا پنـد نگرفتنــد، بلکه) هنگــامــی که نیکی (و نعمت) به آن‌ها می‌رسـید، می‌گفتنـد: به‌خاطر خود مــا است، ولی

موقعـی که بـدی (و بـلا) به آن‌ها می‌رسیـد، می‌گفتنـد: از شومـی موسـی و کسـان او اسـت ، بگو : سرچشـمـه همه ایـن فال‌هـای بد نزد خـدا اسـت (و شمـا را به‌خاطـر اعمال بـدتان کیفر می‌دهد) اما اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●● .۱۳۱ / اعراف

فَاِذا رَکِبُـوا فِی الْفُلْکِ دَعَـوُا اللّهَ مُخْلِصیـنَ لَهُ الدّیـنَ فَلَمّا نَجّیهُـمْ اِلَـی الْبَـرِّ اذا هُمْ یُشْرِکُـونَ

هنگـامی که سوار بر کشتی شونـد، خـدا را بـا اخلاـص می‌خواننـد (و غیر او را فراموش می کننـد) امـا هنگـامی که خـدا آن‌هـا را به خشکی رسانید ، و نجات داد ، باز مشرك می‌شوند ●●● .۶۵ / عنکبوت

فَاِذا سَوَّیْتُـهُ وَ نَفَخْتُ فیهِ مِنْ روُحی فَقَعُوا لَهُ ساجِدینَ

هنگامی کـه آن را نظـام بخشیدم و از روح خودم در آن دمیدم ، برای او سجده کنید ●●● .۷۲ / ص، ۲۹ / حجر

فَأِذا فَـرَغْتَ فَـانْصَـبْ

پس‌هنگامی که ازکار مهمی فارغ می‌شوی، به‌مهم دیگری پرداز ●●● .۷ / انشراح

فَاِذا قَرَأْتَ الْقُرْانَ فَاسْتَعِذْ بِاللّهِ مِـنَ الشَّیْطانِ الرَّجیـمِ

هنگامی که قرآن‌می‌خوانی از شر شیطان‌مطرودشده، به‌خداپناه‌بر ●●● .۹۸ / نحل

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۱۱)

فَاِذا قَرَأْناهُ فَاتَّبِعْ قُرْاآنَهُ

و هنگامی که ما آن را خواندیم، از آن پیروی کن ●●● .۱۸ / قیامت

فَاِذا نُقِـرَ فِـی النّاقُـورِ

هنگامی که‌درصوردمیده‌شود ●●● .۸ / مدّثر

فَاِذا قُضِیَتِ‌الصَّلوةُ فَانْتَشِروُا فِی‌الْاَرْضِ وَ ابْتَغُوا مِنْ فَضْلِ‌اللّهِ وَاذْکُروُا اللّهَ کَثیرا لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ

و هنگامی که نماز پایان گرفت ، شما آزادید در زمین پراکنده شوید و از فضل الهی طلب کنید و خدا را بسیار یاد نمایید تا رستگار شوید ●●● .۱۰ / جمعه

فَاِذا لَقیتُمُ الَّذینَ کَفَـروُا فَضَـرْبَ الرِّقابِ حَتّی اذا اَثْخَنْتُمُوهُمْ فَشُدُّوا الْوَثاقَ فَاِمّامَنّا بَعْدُ وَ اِمّا فِداءً حَتّی تَضَعَ الْحَرْبُ اَوْزارَها ذلِکَ وَ لَوْ یَشاءُ اللّهُ لَانْتَصَرَ مِنْهُمْ وَ لکِنْ لِیَبْلُوَ بَعْضَکُـمْ بِبَعْضٍ وَ الَّذینَ قُتِلُـوا فی سَبیلِ اللّـهِ فَلَنْ یُضِـلَّ اَعْمالَهُـمْ

هنگامی که با کافران در میدان جنگ، روبرو می‌شوید، گردن‌هایشان را بزنید و همچنان ادامه دهید تا به اندازه کافی دشمن را درهم بکوبیـد، در ایـن هنگـام اسیران را محکم ببندیـد ، سپس یـا بر آن‌هـا منت گذاریـد (و آزادشـان کنیـد) یـا دربرابر آزادی ازآن‌ها فدیه‌بگیریـد و این وضع همچنـان ادامه یابـد تـا جنـگ، بار سنگین خود را بر زمین نهـد، برنامه این‌است و هرگاه خـدا می‌خواست، خودش آن‌هـارا مجـازات می‌کرد، اما می‌خواهـد بعضـی از شـما را با بعضـی دیگر بیازمایـد و کسانی که در راه خـدا کشـته شدنـد، خداوند هرگزاعمالشان را نابودنمی‌کند ●●● .۴ / محمّد

فَاِذا قَضَیْتُمُ الصَّلوةَ فَـاذْکُـروُا اللّهَ قِیاما وَ قُعُودا وَ عَلی جُنُوبِکُمْ فَاِذَا اطْمَأْنَنْتُمْ فَاَقیمُوا الصَّلوةَ اِنَ‌الصَّلوةَ کانَتْ عَلَی الْمُؤْمِنینَ کِتابا مَوْقُوتا

و هنگـامی که نماز را به پایان رسانیدیـد خـدا را یاد کنیـد در حال ایسـتادن و نشسـتن و به هنگامی که به پهلو خوابیده‌ایـد و هرگاه آرامش یافتیـد (و حـالت خـوف زایـل گشت) نمـاز را (به صورت معمول) انجـام دهیـد ، زیرا نمـاز وظیفه ثـابـت و معیّنی برای مؤمنان است ●●● .۱۰۳ / نساء

فَـاِذا قَضَـیْتُمْ مَناسِـکَکُمْ فَـاذْکُرُوا اللّهَ کَـذِکْرِکُمْ اباءَکُمْ اَوْ اَشَـدَّ ذِکْرا فَمِنَ النّاسِ مَنْ یَقُولُ رَبَّنا اتِنا فِـی الـدُّنْیا وَ ما لَهُ فِی الْاخِـرَةِ مِـنْ خَـلاقٍ

و هنگـامی که مناسـک (حـجّ) خود را انجام دادیـد ، خـدا را یـاد کنیـد ، هماننـد یادآوری از پـدرانتان (آن‌گونـه که رسم آن

زمـان بود) بلکه از آن هم بیشتـر، (در این مراســم، مردم دو گروهنــد؛) بعضـی از مـردم می‌گوینـد : « خـداونـدا در دنیـا به ما (نیکـی) عطا کن » ، ولی در آخرت بهره‌ای ندارند ●●● . ۲۰۰ / بقره

فَاِذا نَزَلَ بِساحَتِهِـمْ فَساءَ صَباحُ الْمُنْذَرینَ

اما هنگامی که عذاب ما در صحن خانه‌هاشــان فرود آید، صبحگاهـان بدی خواهنـد داشت ●●●.۱۷۷ / صافّات

(۲۱۲) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَاِذا مَسَّ الْاِنْسانَ ضُرٌّ دَعانا ثُمَّ اِذا خَوَّلْناهُ نِعْمَةً مِنّا قالَ اِنَّما اوُتیتُهُ عَلی عِلْمٍ بَلْ هِیَ فِتْنَةٌ وَ لکِنَّ اَکْثَرَهُمْ لا یَعْلَمُونَ

هنگامی که انسان را زیانی رسد ، ما را (برای حل مشکلش) می‌خواند، سپس هنگامی که به او نعمتی دهیم، می‌گوید: این نعمت را به‌خاطر کاردانی خودم به‌دست آوردم بلکه این وسیله آزمایش آن‌ها است ، ولی اکثـرشـان‌نمی‌دانند ●●● .۴۹ / زمر

فَاِذا نُفِخَ فِی الصُّورِ فَلا اَنْسابَ بَیْنَهُمْ یَوْمَئِذٍ وَ لا یَتَساءَلُونَ

هنگامـی کـه در « صــور » دمیـده شـود، هیچ‌گونـه نسبـی میـان آن‌هـا نخواهـد بــود و از یکدیگر تقاضـای کمک نمی‌کننـد (چون کاری از کسی ساختــه نیست ●●●) .۱۰۱ / مؤمنون

فَاِذا نُفِـخَ فِـــی الصُّـورِ نَفْخَــةٌ واحِـدَةٌ

بــه محـض ایـن‌کـه یــک‌بـار در صـور دمیـده شـــود ●●●، ۱۳ / حاقّه

فَاِذا هُمْ بِالسّاهِرَةِ

نــاگهـان همگـی بــر عرصه زمین ظاهـــر مـی‌شـونـد ●●● .۱۴ / نازعات

فَاَذاقَهُمُ اللّـهُ الْخِـزْیَ فِی الْحَیـوةِ الـدُّنْیـا وَ لَعَـذابُ الْاخِـرَةِ اَکْبَرُ لَـوْ کـانُـوا یَعْلَمُــونَ

خداوندخواری‌را در زندگی این‌دنیابه‌آن‌ها چشانید و عذاب آخرت شدیدتر است، اگر می‌دانستند ●●● .۲۶ / زمر

فَاِذَا انْشَقَّـتِ‌السَّمـاءُ فَکانَـتْ وَرْدَةً کَـالـدِّهـــانِ

درآن‌هنگام‌که‌آســمان شــکافته‌شودو همچـون روغن‌مــذاب گلگون‌گردد (حوادث‌هولنـاکی رخ‌می‌دهــدکه‌تاب تحمـل آن‌را نخواهیدداشت ●●●) .۳۷ / الرّحمن

فَاَرادَ اَنْ یَسْتَفِزَّهُمْ مِنَ الْاَرْضِ فَاَغْرَقْناهُ وَ مَنْ مَعَهُ جَمیعا

(فرعـون) تصــمیـم گرفت همـه آن‌هـا را از آن ســرزمیــن ریشه‌کـن کنــد، ولی مـا او و تمـام کسانی را کـه بـا او بودنـد غــرق کردیم ●●●.۱۰۳ / اسراء

فَاَرادوُا بِـــهِ کَیْـدا فَجَعَلْنـاهُـــمُ‌الْاَسْفَلیــــنَ

آن‌ها طرحی برای نابودی ابراهیــم ریخته بودند ، ولی ما آن‌هــا را پست و مغلوب ساختیم ●●● .۹۸ / صافّات

فَارْتَقِبْ یَـــوْمَ تَأْتِـــی السَّمـاءُ بِدُخانٍ مُبینٍ

منتظـــر روزی بـــاش که آسمـان ، دود آشکاری پدیــد آورد ●●● .۱۰ / دخان

فَارْتَقِبْ اِنَّهُــمْ مُرْتَقِبُـونَ

(امــا اگر پـذیرا نشدند) منتظر باش ، آن‌ها نیز منتظرند (تو منتظر پیروزی الهی و آن‌ها منتظر عذاب و شکست باشـنـد ●●●) .۵۹ / دخان

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۱۳)

فَاَرَدْنا اَنْ یُبْدِلَهُما رَبُّهُما خَیْرا مِنْهُ زَکوةً وَ اَقْرَبَ رُحْما

مــا اراده کردیــم که پروردگارشــان فرزند پاک‌تـر و پرمحبت‌تـری به جای او بـه آن‌ها بدهد ●●●.۸۱ / کهف

فَاَرْسَلَ فِرْعَوْنُ فِی‌الْمَدائِنِ حاشِرینَ

فرعـون (از این ماجـرا آگـاه شـد و) مأموران را بـه شهرهـا فرستاد تا نیـرو جمع کنـد ●●● .۵۳ / شعراء

فَاَرْسَلْنا عَلَیْهِـمُ الطُّوفـانَ وَ الْجَـرادَ وَ الْقُمَّـلَ وَ الضَّفـادِعَ وَ الـدَّمَ ایـاتٍ مُفَصَّـلاتٍ فَاسْتَکْبَـرُوا وَ کانُـوا قَوْما مُجْرِمینَ

سپـس (بلاهـا را پشت سر هـم بر آن‌ها نـازل کردیـم) طوفان و ملـخ و آفت گیاهـی و قورباغه‌هـا و خـون را کـه نشانه‌هایـی از هم جـدا بودنـد ، بر آن‌ها فرسـتادیـم (ولی باز بیـدار نشـدنـد) و تکبر ورزیـدنـد و جمعیت گنهکـاری بودنـد ●●● .۱۳۳ / اعراف

فَاَرْسَلْنا عَلَیْهِـمْ ریحا صَرْصَرا فی اَیّـامٍ نَحِساتٍ لِنُذیقَهُمْ عَذابَ الْخِزْیِ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ لَعَذابُ‌الْاخِرَةِ اَخْزی وَ هُمْ لا یُنْصَرُونَ

سرانجـام تندبادی شدیـد و هول‌انگیـز و سرد و سخت در روزهایـی شوم و پر غبـار بر آن‌ها فرستادیـم، تا عذاب خوارکننـده را در زندگی دنیا به آن‌ها بچشانیـم و عذاب آخـرت از آن هم خوارکننده‌تـر است و (از هیـچ سـو) یـاری نمی‌شـونـد●●● . ۱۶ / فصّلت

فَاَرْسَلْنا فیهِـمْ رَسُـولاً مِنْهُـمْ اَنِ اعْبُـدُوا اللّـهَ مـا لَکُـمْ مِـنْ اِلـهٍ غَیْـرُهُ اَفَلا تَتَّقُـونَ

و در میان‌آن‌هـا رسولی‌از خودشـان کـه پروردگـار یکتـا را بپرستیـد، جز او معبـودی برای شـما نیست آیـا (بـا این‌همه از شـرک و بت‌پرستی) پرهیز نمی‌کنید ●●● ؟۳۲ / مؤمنون

فَاَریهُ الْایَـةَ الْکُبْـری

سپس موسی معجزه‌بزرگ را به‌او نشان‌داد ●●● .۲۰ / نازعات

فَاَزَلَّهُمَا الشَّیْطانُ عَنْها فَاَخْرَجَهُما مِمّا کانا فیهِ وَ قُلْنَااهْبِطُوا بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَ لَکُمْ فِی‌الْاَرْضِ مُسْتَقَـرٌّ وَ مَتـاعٌ اِلـی حیـنٍ

پس شیطـان موجب لغزش آن‌ها شـد و آنان را از آنچه در آن بودند (بهشت) خارج ساخت و (در این هنگام) به آن‌ها گفتیم : همگی (به‌زمین) فرود آییـد ، در حـالی کـه بعضـی دشـمن دیگری خواهیـد بـود و برای شـما تـا مـدّت‌معیّنی در زمیـن قرارگـاه و وسیله‌بهره‌برداری‌است ●●● .۳۶ / بقره

فَاسْتَجابَ لَـهُ رَبُّـهُ فَصَرَفَ عَنْـهُ کَیْـدَهُـنَّ اِنَّـهُ هُـوَ السَّمیـعُ الْعَلیـمُ

پـروردگارش دعای او را اجابت کرد و مکر آن‌ها را از او بگردانید چراکه او شنوا و دانا است ●●●.۳۴ / یوسف

(۲۱۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَاسْتَجابَ لَهُمْ رَبُّهُمْ اَنّی لا اُضیعُ عَمَلَ عامِلٍ مِنْکُمْ مِنْ ذَکَرٍ اَوْ اُنْثی بَعْضُکُمْ مِنْ بَعْضٍ فَالَّذینَ هاجَـرُوا وَ اُخْرِجُوا مِنْ دِیارِهِـمْ وَ اُوذُوا فی سَبیلـی وَ قاتَلُـوا وَ قُتِلُـوا لَاُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَیِّئاتِهِمْ وَ لَاُدْخِلَنَّهُـمْ جَنّاتٍ تَجْـری مِنْ تَحْتِهَـاالْاَنْهـارُ ثَوابـا مِنْ عِنْدِاللّـهِ وَ اللّـهُ عِنْدَهُ حُسْنُ الثَّوابِ

خداونـد ، درخواست آن‌هارا پـذیرفت ، (وفرمود :) من عمل هیچ عمل کننده‌ای از شـما را ، زن باشد یا مرد ، ضایع نخواهم کرد ، شما همنوعیـد و از جنس یکـدیگر ، آن‌ها که در راه خـدا هجرت کردنـد و از خانه‌های خود بیـرون رانـده شدنـد و در راه‌من آزار دیدنـد و جنگ کردنـد و کشته شدند، به یقین گناهانشان را می‌بخشم و آن‌ها را در باغ‌های بهشتـی ، که از زیر درختانـش نهرها جاری است ، وارد می‌کنم، این پاداشی است از طرف خداونـد و بهترین پاداش‌هـا نزد پروردگـار است ●●● .۱۹۵ / آل عمران

فَاسْتَجَبْنا لَهُ فَکَشَفْنا ما بِه مِنْ ضُرٍّ وَ اتَیْناهُ اَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنْ عِنْدِنا وَ ذِکْری لِلْعابِدینَ

مـا دعای او را مستجاب کردیم و ناراحتی‌هایی را که داشت برطرف ساختیم و خانـدانش را به او بازگردانـدیم و همانندشـان را بر آن‌ها افزودیـم ، تا رحمتی از سوی ما باشد و تذکری برای عبادت کنندگان ●●● .۸۴ / انبیاء

فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَ نَجَّیْناهُ مِنَ‌الْغَمِّ وَ کَذلِکَ نُنْجِی‌الْمُؤْمِنینَ

ما دعای او را بـه اجابـت رسـانـدیـم و از آن انـدوه نجاتـش بخشیـدیم و همین گونـه مؤمنان را نجات می‌دهیـم ●●● .۸۸ / انبیاء

فَاسْتَجَبْنا لَهُ وَ وَهَبْنا لَهُ يَحْيى وَ اَصْلَحْنا لَهُ زَوْجَهُ اِنَّهُمْ كانُوا يُسارِعُونَ فِى الْخَيْراتِ وَ يَدْعُونَنا رَغَبا وَ رَهَبا وَ كانُوا لَنا خاشِعينَ

ما دعای او را مستجاب کردیم و «یحیی» را به او بخشیدیم و همسرش را برای او اصلاح کردیم ، چراکه آن‌ها در نیکی‌ها سرعت می‌کردند و به خاطر عشق (به رحمت) و ترس (از عذاب) ما را می‌خواندند و برای ما خاشع بودند (خضوعی توأم با ادب و ترس ازمسؤولیت ●●●) .۹۰ / انبیاء

فَاسْتَخَفَّ قَوْمَهُ فَاَطاعُوهُ اِنَّهُمْ كانُوا قَوْما فاسِقينَ

او قومش را تحمیق کرد و از وی اطاعت کردند ، آنان قوم فاسقی بودند ●●● .۵۴ / زخرف

فَاسْتَفْتِهِمْ اَهُمْ اَشَدُّ خَلْقا اَمْ مَنْ خَلَقْنا اِنّا خَلَقْناهُمْ مِنْ طينٍ لازِبٍ

از آن‌ها بپرس : آیا آفرینش (و معاد) آنان سخت‌تر است یا آفرینش فرشتگان (و آسمان‌ها و زمین) ما آن‌هارا از گل چسبنده‌ای آفریدیم ●●●.۱۱ / صافّات

فَاسْتَفْتِهِمْ اَلِرَبِّكَ الْبَناتُ وَ لَهُمُ الْبَنُونَ

از آن‌ها بپرس : آیا پروردگار تو دخترانی دارد و پسران از آنِ آن‌ها است ●●● ؟!۱۴۹ / صافّات

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۱۵)

فَاسْتَقِمْ كَما اُمِرْتَ وَ مَنْ تابَ مَعَكَ وَ لا تَطْغَوْا اِنَّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصيرٌ

بنابراین همان گونه که فرمان‌یافته‌ای استقامت کن همچنین کسانی که با تو به‌سوی‌خدا آمده‌اند و طغیان نکنید که خداوندآن‌چه‌راانجام‌می‌دهیدمی‌بیند ●●● .۱۱۲ / هود

فَاسْتَمْسِكْ بِالَّذى اُوحِىَ اِلَيْكَ اِنَّكَ عَلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ

آن‌چه را بر تو وحی شده، محکم بگیر که تو بر صراط مستقیم هستی ●●● .۴۳ / زخرف

فَاسْجُدُوا لِلّهِ وَ اعْبُدُوا

حال که چنین است همه برای خدا سجده کنید و پرستش نمایید ●●● .۶۲ / نجم

فَاَسْرِ بِاَهْلِكَ بِقِطْعٍ مِنَ اللَّيْلِ وَ اتَّبِعْ اَدْبارَهُمْ وَ لا يَلْتَفِتْ مِنْكُمْ اَحَدٌ وَامْضُوا حَيْثُ تُؤْمَرُونَ

بنابراین خانواده‌ات را در اواخر شب با خود بردار و از این‌جا ببر ، تو به دنبال سر آن‌ها حرکت کن ، احدی از شما به پشت سر خویش ننگرد و به همان‌جا که مأمور هستید بروید ●●● .۶۵ / حجر

فَاَسْرِ بِعِبادى لَيْلًا اِنَّكُمْ مُتَّبَعُونَ

(به او دستور داده شد) بندگان مرا شبانه حرکت ده که آن‌ها به تعقیب شما می‌آیند ●●● .۲۳ / دخان

فَاَسْقِطْ عَلَيْنا كِسَفا مِنَ السَّماءِ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّادِقينَ

اگر راست می گویی ، سنگ‌هایی از آسمان بر سر ما فرو ریز ●●● .۱۸۷ / شعراء

فَاَشارَتْ اِلَيْهِ قالُوا كَيْفَ نُكَلِّمُ مَنْ كانَ فِى الْمَهْدِ صَبِيّا

(مریم) اشاره به او کرد، گفتند: ما چگونه با کودکی که در گاهواره است، سخن بگوییم ●●●.۲۹ / مریم

فَاَصابَهُمْ سَيِّئاتُ ما كَسَبُوا وَ الَّذينَ ظَلَمُوا مِنْ هؤُلاءِ سَيُصيبُهُمْ سَيِّئاتُ ما كَسَبُوا وَ ما هُمْ بِمُعْجِزينَ

سپس سیئات‌اعمالشان به‌آن‌ها رسید و ظالمان این گروه (اهل‌مکه) نیز به‌زودی گرفتار سیئات اعمالی که انجام داده‌اند، خواهند شد و

هرگز نمی‌توانند از چنگال عذاب الهی بگریزند ●●●.۵۱ / زمر

فَاصابَهُمْ سَيِّئاتُ ما عَمِلُـوا وَ حاقَ بِهِـمْ ما كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ

و سرانجام سیئات اعمالشان به آن‌ها رسید و آن‌چه را استهزاء می‌کردند (از وعده‌های عذاب) بر آن‌ها وارد شد ●●● .۳۴ / نحل

فَاَصْبَحَتْ كَالصَّـرِيـمِ

و آن باغ سرسبز همچون شب سیاه و ظلمانی شد ●●● .۲۰ / قلم

فَاَصْبَحَ فِي الْمَـدينَـةِ خائِفـا يَتَرَقَّـبُ فَاِذَاالَّـذِي اسْتَنْصَـرَهُ بِالْاَمْـسِ يَسْتَصْرِخُـهُ قالَ لَهُ مُوسـى اِنَّـكَ لَغَـوِيٌّ مُبينٌ

(۲۱۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

موسی در شهر ترسان بود و هر لحظه در انتظار حادثه‌ای (و در جستجوی اخبار) ناگهان دید همان کسی که دیروز از او یاری طلبیده بود، فریاد می‌زند و از او کمک می‌خواهد، موسی به او گفت : تو آشکارا انسان گمراهی هستی ●●● .۱۸ / قصص

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ وَ لا يَسْتَخِفَّنَّكَ الَّذينَ لا يُوقِنُونَ

اکنون که چنین است ، صبر پیشه کن که وعده خدا حق است و هرگز کسانی که ایمان ندارند ، نباید تو را خشمگین سازند (و از جا تکان‌دهند ●●●) .۶۰ / روم

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْـدَاللّـهِ حَــقٌّ وَاسْتَغْفِـرْ لِـذَنْبِـكَ وَ سَبِّـحْ بِحَمْـدِ رَبِّـكَ بِالْعَشِـيِّ وَ الْاِبْكـارِ

صبر و شکیبایی پیشه کن که وعده خدا حق است و برای گناهت استغفار نما و تسبیح و حمد پروردگارت را هر صبح و شام به جا آور ●●● .۵۵ / مؤمن

فَاصْبِرْ اِنَّ وَعْـدَ اللّـهِ حَـقٌّ فَاِمّـا نُـرِيَنَّـكَ بَعْـضَ الَّذى نَعِدُهُـمْ اَوْ نَتَوَفَّيَنَّكَ فَاِلَيْنـا يُرْجَعُـونَ

صبر کن که وعده خدا حق است ، هرگاه قسمتی از مجازات‌هایی را که به آن‌ها وعده داده‌ایم در حال حیاتت به تو ارائه دهیم ، یا تو را (پیش از آن) از دنیا ببریم (مهم نیست) چرا که بازگشت آن‌ها به سوی ماست ●●● .۷۷ / مؤمن

فَاصْبِرْ صَبْـرا جَميـلاً

بنابراین صبر جمیل پیشه کن ●●● .۵ / معارج

فَاصْبِرْ عَلـى مـا يَقُولُـونَ وَ سَبِّـحْ بِحَمْـدِ رَبِّـكَ قَبْـلَ طُلُوعِ الشَّمْـسِ وَ قَبْلَ غُرُوبِهـا وَ مِنْ انـاءِ اللَّيْلِ فَسَبِّـحْ وَ اَطْـرافَ النَّهـارِ لَعَلَّـكَ تَرْضى

بنابراین در برابر آن‌چه آن‌ها می‌گویند صبر کن و قبل از طلوع آفتاب و پیش از غروب آن و همچنین در اثناء شب و اطراف روز تسبیح و حمد پروردگارت را به‌جا آور تا خشنود شوی ●●●.۱۳۰ / طه

فَاصْبِرْ عَلـى مـا يَقُـولُـونَ وَ سَبِّـحْ بِحَمْـدِ رَبِّــكَ قَبْـلَ طُلُـوعِ الشَّمْـسِ وَ قَبْـلَ الْغُـرُوبِ

در برابر آن‌چه آن‌ها می‌گویند شکیبا باش و تسبیح و حمد پروردگارت را قبل از طلوع آفتاب و پیش از غروب به جا آور ●●●.۳۹ / ق

فَاصْبِرْ كَما صَبَرَ اُولُوا الْعَزْمِ مِنَ الرُّسُلِ وَ لا تَسْتَعْجِلْ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ يَوْمَ يَرَوْنَ ما يُوعَدُونَ لَمْ يَلْبَثُوا اِلّا ساعَـةً مِنْ نَهارٍ بَـلاغٌ فَهَلْ يُهْلَكُ اِلَّا الْقَوْمُ الْفاسِقُونَ

بنابراین صبر کن، آن گونه که پیامبران اولواالعزم شکیبایی کردند و برای (عذاب) آن‌ها شتاب مکن، هنگامی که وعده‌هایی را که به آن‌ها داده شد، می‌بینند، احساس می‌کنند که گویی فقط ساعتی از یک روز در دنیا توقف داشتند، این ابلاغی است برای همگان، آیا جز قوم فاسق، هلاک می‌شوند ●●●؟۳۵ / احقاف

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۱۷)

فَاصْبِرْ لِحُکْمِ رَبِّکَ وَ لا تَکُنْ کَصاحِبِ الْحُوتِ اِذْ نادی وَ هُوَ مَکْظُومٌ

اکنون که چنین است ، صبر کن و منتظر فرمان پروردگارت باش و مانند صاحب ماهی (یونس) نباش (که در تقاضای مجازات قومش عجله کرد و گرفتار مجازات ترک اولی شد) در آن زمان که خدا را خواند، در حالی که مملو از اندوه (یا محبوس در شکم ماهی) بود ●●● .۴۸ / قلم

فَاصْبِرْ لِحُکْمِ رَبِّکَ وَ لا تُطِعْ مِنْهُمْ اثِما اَوْ کَفُورا

پس‌در(تبلیغ و اجرای)حکم‌پروردگارت شکیباباش و ازهیچ گنهکار و کافری ازآنان‌اطاعت‌نکن ●●●.۲۴ / انسان

فَاَصْحابُ الْمَیْمَنَةِ ما اَصْحابُ الْمَیْمَنَةِ

نخست « اصحاب میمنه » هستند ، چه اصحاب میمنه‌ای ●●● ؟۸ / واقعه

فَاصْدَعْ بِما تُؤْمَرُ وَ اَعْرِضْ عَنِ الْمُشْرِکینَ

آشکار آن‌چه را مأموریت داری بیان کن و از مشرکان روی گردان (و به آن‌ها اعتنا نکن ●●●).۹۴ / حجر

فَاصْفَحْ عَنْهُمْ وَ قُلْ سَلامٌ فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ

اکنون‌که چنین‌است، ازآن‌ها روی برگردان و بگو سلام برشما، اما به زودی خواهند دانست ●●●.۸۹ / زخرف

فاطِرُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ جَعَلَ لَکُمْ مِنْ اَنْفُسِکُمْ اَزْواجا وَ مِنَ الْاَنْعامِ اَزْواجا یَذْرَؤُکُمْ فیهِ لَیْسَ کَمِثْلِه شَیْءٌ وَ هُوَالسَّمیعُ الْبَصیرُ

او آفریننده آسمان‌ها و زمین است و از جنس شما همسرانی برای شما قرار داد و جفت‌هایی از چهارپایان آفرید و شما را به این وسیله (به‌وسیله همسران) تکثیر می‌کند ، همانند او چیزی نیست و او شنوا و بینا است ●●● .۱۱ / شوری

فَاطَّلَعَ فَرَاهُ فی سَواءِ الْجَحیمِ

این جا است که به جستجو برمی‌خیزد و نگاهی می‌کند، ناگهان‌او را در وسط جهنّم‌می‌بیند ●●●.۵۵ / صافّات

فَاعْبُدُوا ما شِئْتُمْ مِنْ دوُنِهِ قُلْ اِنَّ الْخاسِرینَ الَّذینَ خَسِروُا اَنْفُسَهُمْ وَ اَهْلیهِمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ اَلا ذلِکَ هُوَ الْخُسْرانُ الْمُبینُ

شما هرکس را جز او می‌خواهید بپرستید ، بگو : زیانکاران واقعی کسانی هستند که سرمایه وجود خویش و بستگانشان را در روز قیامت از دست داده‌اند ، آگاه باشید زیان آشکار همین است ●●● .۱۵ / زمر

فَاعْتَرَفُوا بِذَنْبِهِمْ فَسُحْقا لِاَصْحابِ السَّعیرِ

این‌جا است که به گناه خود اعتراف می‌کنند ، دور باشند دوزخیان از رحمت خدا ●●● .۱۱ / ملک

فَأَعْرِضْ عَنْ مَنْ تَوَلّی عَنْ ذِکْرِنا وَ لَمْ یُرِدْ اِلَّا الْحَیوةَ الدُّنْیا

حال که چنین است از این‌ها که از ذکر ما روی می‌گردانند و جز زندگی مادی دنیا را نمی‌طلبند، اعراض کن ●●●.۲۹ / نجم

(۲۱۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَاَعْرَضُوا فَأَرْسَلْنا عَلَیْهِمْ سَیْلَ الْعَرِمِ وَ بَدَّلْناهُمْ بِجَنَّتَیْهِمْ جَنَّتَیْنِ ذَواتَیْ اُکُلٍ خَمْطٍ وَ اَثْلٍ وَ شَیْءٍ مِنْ سِدْرٍ قَلیلٍ

امّا آن‌ها (از خدا) روی‌گردان شدند و ما سیل ویران‌گر را بر آن‌ها فرستادیم و دو باغ (پربرکت)شان را به دو باغ (بی‌ارزش) با میوه‌های تلخ و درختان شوره‌گز و اندکی درخت سدر مبدل ساختیم ●●●.۱۶ / سبأ

فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ انْتَظِرْ اِنَّهُمْ مُنْتَظِرُونَ

اکنون که چنین است از آن‌ها روی بگردان و منتظر باش، آن‌ها نیز منتظرند (تو منتظر رحمت خدا باش و آن‌ها منتظر

عـــذاب او ●●●) .۳۰ / سجده

فَاَعْقَبَهُمْ نِفاقـا فی قُلُوبِهِـمْ اِلی یَـوْمِ یَلْقَوْنَـهُ بِمـاآ اَخْلَفُـوا اللّهَ ما وَعَـدوُهُ وَ بِما کانُوا یَکْذِبُونَ

این عمل (روح) نفاق‌را در دل‌هایشان تا روزی که خـدارا ملاقات‌کننـد، برقرارساخت، این به‌خاطر آن است که از پیمان الهی تخلف جستند و دروغ گفتند ●●● .۷۷ / توبه

فَاعْلَمْ اَنَّهُ لااِلهَ اِلاَّ اللّهُ وَ اسْتَغْفِرْ لِذَنْبِکَ وَ لِلْمُؤْمِنیـنَ وَ الْمُؤْمِنـاتِ وَ اللّـهُ یَعْلَمُ مُتَقَلَّبَکُـمْ وَ مَثْویکُمْ

پس بـدان که معبودی جز اللّه نیست و برای گناه خود و مردان و زنان باایمان، استغفار کن و خداونـد محل حـرکـــت و قرارگـــاه شما را مـــی‌دانـد ●●● .۱۹ / محمّد

فَاَغْوَیْناکُمْ اِنّـــا کُنّـــا غـاویـــنَ

(آری) ما شما را گمراه کردیم ، همان‌گونه که خود گمـراه بودیم ●●● .۳۲ / صافّات

فَافْتَحْ بَیْنی وَ بَیْنَهُمْ فَتْحا وَ نَجِّنی وَ مَنْ مَعِیَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

اکنون میان من و این‌ها جدایی بیفکـن و مرا و مؤمنانـی را که با من هستند رهایی بخش ●●● .۱۱۸ / شعراء

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلی بَعْضٍ یَتَساءَلُونَ

(در حالی که آن‌ها غرق گفتگـو هستند) و بعضـی رو به بعضـی دیگر کرده ، سؤال می‌کنند ●●● ...۵۰ / صافّات

فَاَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلی بَعْضٍ یَتَلاوَمُونَ

سپس آن‌هـا رو به هم کردنـد و به ملامـت یکدیگـر پرداختنـد ●●● .۳۰ / قلم

فَاَقْبَلَتِ امْـرَاَتُـــهُ فـــی صَـــرَّةٍ فَصَکَّـــتْ وَجْهَهـــا وَ قـــالَـتْ عَجُـــوزٌ عَقیـــــمٌ

در این هنگام همسـرش جلو آمد در حالی که (از خوشـحالی و تعجب) فریاد می‌کشید و به صـورت خود می‌زد و گفت (آیا پسری خواهم آورد در حالی که) پیرزنی نـازا هستم ●●● ؟ ۲۹ / ذاریات

فَاَقِمْ وَجْهَـکَ لِلـدّیـنِ حَنیفا فِطْـرَتَ اللّـهِ الَّتی فَطَـرَالنّاسَ عَلَیْهـا لاـ تَبْدیـلَ لِخَلْـقِ اللّـهِ ذلِـکَ الـدّیـنُ الْقَیِّـمُ وَ لکِـنَّ اَکْثَرَ النّـــاسِ لا یَعْلَمُـــونَ

روی خـود را متـوجه آییـن خـالص پروردگـار کن ، این فطرتی است که خداونـد انسان‌هـا را بر آن آفریـده، دگرگـونی درآفرینش خدانیست، این است دین و آیین محکم و استوار ، ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● .۳۰ / روم

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۱۹)

فَاَقِمْ وَجْهَـکَ لِلدّیـنِ الْقَیِّمِ مِنْ قَبْـلِ اَنْ یَأْتِـیَ یَـوْمٌ لا مَـرَدَّ لَـهُ مِنَ اللّهِ یَوْمَئِـذٍ یَصَّدَّعُـونَ

روی خـود را بـه سـوی آییـن مستقیم و پایـدار کـن ، پیش از آن‌کـه روزی فرا رسـد که هیـچ کس قـدرت نـدارد آن را ازخـداونـد بازگرداند، در آن‌روز مردم به‌گروه‌هایی‌تقسیم می‌شوند ●●● .۴۳ / روم

فَاَقْبَلُوا اِلَیْـــهِ یَـزِفُّـونَ

آن‌ها به سرعت به سراغ او آمدند ●●● .۹۴ / صافّات

فَاَکْثَرُوا فیهَـــا الْفَســادَ

و فسادفراوان درآن‌ها به‌بارآوردند ●●● .۱۲ / فجر

فَاَکَلا مِنْها فَبَدَتْ لَهُما سَوْاتُهُما وَ طَفِقا یَخْصِفانِ عَلَیْهِما مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَ عَصی ادَمُ رَبَّهُ فَغَوی

سرانجـام هر دو از آن خوردنـد (و لبـاس بهشتیـان فرو ریخـت) و عورتشـــان آشـکار گشت و از برگ‌هـای (درختـان) بهشتی برای پوشاندن خود جامه دوختند (بالاخره) آدم نافرمانـی پروردگارش را کرد و از پـــاداش او محـــروم شـــد ●●● .۱۲۱ / طه

فاکِهینَ بِما اتهُـمْ رَبُّهُـمْ وَ وَقهُـمْ رَبُّهُمْ عَـذابَ الْجَحیمِ

و از آنچـه پـروردگارشـان بـه آنهـا داده شـاد و مسـرورنـد و پـروردگـارشـان آنهـا را از عـذاب دوزخ نگـاه داشـتـه اسـت ●●● .۱۸ / طور

فَالتّالِیاتِ ذِکْـرا

و آنهـا که پـی‌درپـی ذکـر (الهـی) را تـلاوت می‌کننـد ●●● .۳ / صافّات

فَالْتَقَطَهُ الُ فِرْعَـوْنَ لِیَکُونَ لَهُمْ عَدُوّا وَ حَزَنا اِنَّ فِرْعَـوْنَ وَ هامـانَ وَ جُنُودَهُما کانُـوا خاطِئینَ

(هنگامی که مادر از سوی کودک خود سخت در وحشت فرو رفت ، او را به فرمان خدا به دریا افکند) خاندان فرعون او را از آب گرفتنـد تـا سرانجام دشمـن آنـان و مـایه انـدوهشان گردد، مسلما فرعون و هامان و لشـکریـان آن دو خطاکـار بودنـد ●●● .۸ / قصص

فَالْتَقَمَهُ الْحُـوتُ وَ هُوَ مُلیـمٌ

(او را به دریا افکندنـد) و ماهـی عظیمـی او را بلعیـد ، در حالی که مستحقّ ملامت بود ●●● .۱۴۲ / صافّات

فَالْجارِیاتِ یُسْرا

و سپس سوگند به کشتی‌هایی که به آسانی به حرکت درمی‌آینـد ●●● .۳ / ذاریات

فَالْحامِلاتِ وِقْرا

و سپس سـوگنـد بـه ابرهـایی کـه بـار سنگینـی (از بـاران) بـا خـود حمـل می‌کننـد ●●● .۲ / ذاریات

فَالَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ کَریمٌ

آنها که ایمان آوردند و عمـل صالح انجام دادنـد ، آمرزش و روزی پرارزشی برای آنها است ●●● .۵۰ / حج

(۲۲۰) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَالزّاجِراتِ زَجْرا

همان‌ها که قویا نهی‌می‌کنند (و بازمی‌دارند ●●●) .۲ / صافّات

فَالسّابِقاتِ سَبْـقـا

و سپـس بـر یکدیگـر سبقـت‌می‌گیرنـد ●●● .۴ / نازعات

فَالْعاصِفاتِ عَصْفا

و آنهـا که همچون تندباد حرکت می‌کنند ●●● .۲ / مرسلات

فَالْفارِقاتِ فَرْقـا

و آنهـا کـه جـدا مـی‌کننـد ●●● .۴ / مرسلات

فالِقُ الْاِصْبـاحِ وَ جَعَلَ الَّیْـلَ سَکَنـا وَ الشَّمْـسَ وَ الْقَمَـرَ حُسْبانـا ذلِـکَ تَقْدیـرُ الْعَزیزِ الْعَلیمِ

اوشکافنده‌صبح‌است و شب‌رامایه‌آرامش و خورشیدو ماه‌را وسیله‌حساب قرارداده‌است، این‌اندازه‌گیری خداوند توانـای دانـا اسـت ●●●.۹۶ / انعام

فَاَلْقَوْا حِبالَهُـمْ وَ عِصِیَّهُـمْ وَ قـالُـوا بِعِـزَّةِ فِـرْعَـوْنَ اِنّـا لَنَحْـنُ الْغـالِبُـونَ

آنهـا طناب‌ها و عصاهای خود را افکندنـد و گفتنـد به عزت فرعـون ، قطعـا پیروزیـم ●●● .۴۴ / شعراء

فَاُلْقِیَ السَّحَرَةُ سـاجِـدیـنَ

ساحـران همگی فورا به سجـده افتادنـد ●●● .۴۶ / شعراء

فَاُلْقِیَ السَّحَرَةُ سُجَّدا قالُوا ءَامَنّا بِرَبِّ هارُونَ وَ مُوسی

(موسی عصای خود را افکند و آنچه را که آنها ساخته بودند، بلعید) ساحران همگی به سجده افتادند و گفتند: ما به پروردگار موسی و هارون ایمان آوردیم ●●● .۷۰ / طه

فَاَلْقی عَصاهُ فَاِذا هِیَ ثُعْبانٌ مُبینٌ

ناگهان عصای خود را افکند و اژدهای آشکاری شد ●●● .۱۰۷ / اعراف، ۳۲ / شعراء

فَاَلْقی مُوسی عَصاهُ فَاِذا هِیَ تَلْقَفُ ما یَأْفِکُونَ

سپس موسی عصایش را افکند، ناگهان تمام وسایل دروغین آنها را بلعید ●●● .۴۵ / شعراء

فَاَلْقیها فاِذا هِیَ حَیَّةٌ تَسْعی

(موسی) آن را افکند ، ناگهان مار عظیمی شد و شروع به حرکت کرد ●●● .۲۰ / طه

فَالْمُدَبِّراتِ اَمْرا

و آنها که امور را تدبیر می‌کنند ●●● .۵ / نازعات

فَالْمُغیراتِ صُبْحا

و با دمیدن صبح بر دشمن یورش بردند ●●● .۳ / عادیات

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۲۱)

فَالْمُقَسِّماتِ اَمْرا

و سوگند به فرشتگانی که کارها را تقسیم می‌کنند ●●● .۴ / ذاریات

فَالْمُلْقِیاتِ ذِکْرا

و سوگند به آنها که آیات بیدارکننده (الهی) را به (انبیاء) القاء می‌نمایند ●●● .۵ / مرسلات

فَالْمُورِیاتِ قَدْحا

و سوگند به آنها (که بر اثر برخورد سمشان به سنگ‌های بیابان) جرقه‌های آتش افروختند ●●● .۲ / عادیات

فَاَلْهَمَها فُجُورَهاوَتَقْویها

سپس فجور و تقوا (شر و خیر) را به او الهام کرده است ●●● .۸ / شمس

فَالْیَوْمَ الَّذینَ امَنُوا مِنَ الْکُفّارِ یَضْحَکُونَ

ولی امروز مؤمنان به کفار می‌خندند ●●● .۳۴ / مطففین

فَالْیَوْمَ لاتُظْلَمُ نَفْسٌ شَیْئا وَ لاتُجْزَوْنَ اِلّاما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

امروز به هیچ کس ستم نمی‌شود و جز آنچه را عمل می‌کردید جزا داده نمی‌شوید ●●●.۵۴ / یس

فَالْیَوْمَ لا یَمْلِکُ بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ نَفْعا وَ لا ضَرّا وَ نَقُولُ لِلَّذینَ ظَلَمُوا ذُوقُوا عَذابَ النّارِ الَّتی کُنْتُمْ بِها تُکَذِّبُونَ

امروز هیچ‌یك از شما نسبت به دیگری مالك سود و زیانی نیست و به ظالمان می‌گوییم: بچشید عذاب آتشی‌راکه تکذیب‌می‌کردید ●●●.۴۲ / سبأ

فَالْیَوْمَ لا یُؤْخَذُ مِنْکُمْ فِدْیَةٌ وَ لا مِنَ الَّذینَ کَفَرُوا مَأْویکُمُ النّارُ هِیَ مَوْلیکُمْ وَ بِئْسَ الْمَصیرُ

لذا امروز از شما غرامتی پذیرفته نمی‌شود و نه از کافران و جایگاهتان آتش است و همان سرپرستتان می‌باشد و چه بد جایگاهی است ●●● .۱۵ / حدید

فَالْیَوْمَ نُنَجّیکَ بِبَدَنِکَ لِتَکُونَ لِمَنْ خَلْفَکَ ایَةً وَ اِنَّ کَثیرا مِنَ النّاسِ عَنْ ایاتِنا لَغافِلُونَ

ولـی امـروز بـدنـت را (از آب) نجـات می‌دهیـم تـا عبرتـی برای آینـدگـان باشـی و بسیـاری از مـردم از آیـات مـا غافلند ●●●.۹۲ / یونس

فَاَمَّا الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ فَیُـدْخِلُهُـمْ رَبُّهُـمْ فی رَحْمَتِهِ ذلِـکَ هُـوَ الْفَـوْزُ الْمُبیـنُ

امـا کسـانی که ایمـان آوردنـد و عمـل صـالـح انجـام دادنـد، پروردگـارشـان آن‌هـا را در رحمت خود وارد می‌کنـد ، این پیـروزی بـزرگ است ●●● .۳۰ / جاثیه

فَاَمَّا الَّذیـنَ امَنُـوا بِاللّـهِ وَ اعْتَصَمُـوا بِـه فَسَیُدْخِلُهُـمْ فـی رَحْمَـةٍ مِنْـهُ وَ فَضْـلٍ وَ یَهْدیهِمْ اِلَیْـهِ صِراطا مُسْتَقیما

(۲۲۲) بابُ الفاء قرآن الفبائی

امـا آن‌هـا که ایمـان به خـدا آوردنـد و به آن (کتب آسـمانی) چنـگ زدنـد به زودی همه را در رحمت و فضل خود وارد خواهـد ساخت و در راه راستی به سوی خودش هدایت می‌کند ●●● .۱۷۵ / نساء

فَاَمَّا الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ فَهُمْ فی رَوْضَةٍ یُحْبَرُونَ

اماآن‌هاکه ایمان‌آوردند و عمل صالح انجام دادنـد، در باغی از بهشت شاد و مسرور خواهند بود ●●● .۱۵ / روم

فَاَمَّا الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ فَیُوَفّیهِمْ اُجورَهُمْ وَ یَزیدُهُمْ مِنْ فَضْلِه وَ اَمَّا الَّذینَ اسْتَنْکَفُوا وَاسْتَکْبَـرُوا فَیُعَـذِّبُهُـمْ عَـذابـا اَلیمـا وَ لا یَجِـدُونَ لَهُـمْ مِنْ دُونِ اللّـهِ وَلِیّـا وَ لا نَصیـرا

امـا آن‌هـا که ایمان آوردنـد و عمل صالـح انجام دادنـد پاداش آن‌ها را به طور کامل خواهـد داد و از فضل و بخشش خود بر آن‌ها خواهـد افزود و امـا آن‌هـا را کـه استنکاف کردنـد و تکبّر ورزیدنـد، مجازات دردنـاکی خواهـد کـرد و برای خـود غیـر از خدا سرپرست و یاوری نخواهـد یافت ●●● .۱۷۳ / نساء

فَاَمَّا الَّذیـنَ شَقُـوا فَفِـی النّـارِ لَهُـمْ فیهـا زَفیرٌ وَ شَهیـقٌ

امـــا آن‌هـا کــه شقـاوتمنـــد شـــدنـــد در آتـش‌انـــد و بـــرای آن‌هـــا زفیـــر و شـهیـق (نـالـه‌های طولانی دم و بـازدم) است ●●● .۱۰۶ / هود

فَاَمَّا الَّذیـنَ کَفَـرُوا فَاُعَذِّبُهُـمْ عَذابـا شَدیـدا فِـی الدُّنْیـا وَ الْاخِـرَةِ وَ ما لَهُـمْ مِنْ ناصِریـنَ

امـا آن‌هـا کـه کـافـر شـدنـد (و پس از شـنـاختـن حـقّ ، آن را انکـار کردنـد ،) در دنیـا و آخـرت ، آنـان را مجـازات دردنـاکـی خواهم کـرد و برای آن‌هـا، یاورانی نیست ●●● .۵۶ / آل عمران

فَاَمَّا الْاِنْسـانُ اذا مَـا ابْتَلیهُ رَبُّـهُ فَاَکْـرَمَـهُ وَ نَعَّمَـهُ فَیَقُـولُ رَبّـی اَکْـرَمَـنِ

امـا انسـان هنگامـی‌که خداونـد او را برای آزمایش اکرام می‌کنـد و نعمت می‌بخشـد (مغرور می‌شود و) می‌گویـد : پروردگـارم مـرا گرامی داشته ●●● .۱۵ / فجر

فَاَمَّا الْیَتیـمَ فَـلا تَقْهَـرْ

حال که چنین است یتیم را تحقیـر مکن ●●● .۹ / ضحی

فَاَمّا اِنْ کـانَ مِـنَ الْمُقَـرَّبیـنَ

امـا اگـر او از مقـربـان باشـد ●●● ، ۸۸ / واقعه

فَاِمّا تَثْقَفَنَّهُمْ فِی الْحَرْبِ فَشَرِّدْ بِهِمْ مَنْ خَلْفَهُمْ لَعَلَّهُمْ یَذَّکَّرُونَ

اگـر آن‌هـا را در (میـدان) جنـگ بیابـی آن‌چنـان بـه آن‌هـا حملـه کـن کـه جمعیت‌هـایـی کـه پشـت سـر آن‌ها هستند پراکنـده شوند، شایـد متذکر گردند (و عبرت گیرند ●●●) .۵۷ / انفال

فَاَمّا ثَمُـودُ فَاُهْلِکُـوا بِالطّـاغِیَـةِ

اما قوم ثمود با عذابی سرکش هلاک شدند ●●● .۵ / حاقّه

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۲۳)

فَامّا عادٌ فَاسْتَکْبَرُوا فِی‌الاَرْضِ بِغَیْرِالْحَقِّ وَ قالُوا مَنْ اَشَدُّ مِنّا قُوَّةً اَوَ لَمْ یَرَوْا اَنَّ اللّهَ الَّذی خَلَقَهُمْ هُوَاَشَدُّ مِنْهُمْ قُوَّةً وَکانُوا بِایاتِنا یَجْحَدُونَ

اما قوم عاد به ناحق در زمین تکبر ورزیدند و گفتند: چه کسی از ما نیرومندتر است ؟ آیا آنها نمی‌دانستند خداوندی که آنها را آفریده از آنها قوی‌تر است ، آنها (به خاطر این پندار) پیوسته آیات مارا انکار می کردند ●●● .۱۵ / فصّلت

فَاَمّا مَنْ اَعْطی وَ اتَّقی

اما آن کس که (در راه خدا) انفاق کند و پرهیزگاری پیش گیرد ●●●.۵ / لیل

فَاَمّا مَنْ اُوتِیَ کِتابَهُ بِیَمینِهِ فَیَقُولُ هاؤُمُ اقْرَؤُا کِتابِیَهْ

اما کسی که نامه‌اعمالش به‌دست راست‌او است، (ازفرط خوشحالی و مباهات) فریادمی‌زند که (ای اهل‌محشر!) نامه‌اعمال مرابگیریدوبخوانید ●●● .۱۹ / حاقّه

فَاَمّا مَنْ اُوتِیَ کِتابَهُ بِیَمینِهِ

اما کسی که نامه اعمالش به دست راستش داده شده ●●●.۷ / انشقاق

فَاَمّا مَن تابَ وَ امَنَ وَ عَمِلَ صالِحا فَعَسی اَنْ یَکُونَ مِنَ الْمُفْلِحینَ

اما کسی که توبه کند و ایمان آورد و عمل صالح انجام دهد، امید است از رستگاران باشد ●●●.۶۷ / قصص

فَاَمّا مَنْ ثَقُلَتْ مَوازینُهُ

(در آن روز) کسی که ترازوهای اعمالش سنگین است ●●● .۶ / قارعه

فَاَمّا مَنْ طَغی

اما آن کسی که طغیان کرده ●●● ،۳۷ / نازعات

فَاِمّا نَذْهَبَنَّ بِکَ فَاِنّا مِنْهُمْ مُنْتَقِمُونَ

هرگاه تو را ازمیان آنها ببریم، حتما آنهارامجازات خواهیم‌کرد ●●● .۴۱ / زخرف

فَآمَنَ لَهُلُوطٌ وَ قالَاِنّیمُهاجِرٌاِلیرَبّی اِنَّهُ هُوَالْعَزیزُالْحَکیمُ

لوط به او (ابراهیم) ایمان آورد و (ابراهیم) گفت: من به سوی پروردگارم هجرت می کنم که او عزیز و حکیم‌است ●●● .۲۶ / عنکبوت

فَامِنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ النُّورِ الَّذی اَنْزَلْنا وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرٌ

حال که چنین است، به خدا و رسول او و نوری که نازل کرده‌ایم، ایمان بیاورید و بدانید خدا به آنچه انجام می‌دهید ، آگاه است ●●● .۸ / تغابن

فَامَنُوا فَمَتَّعْناهُمْ اِلی حینٍ

آنها ایمان آوردند و تا مدّت معلومی آنان را از مواهب زندگی بهره‌مند ساختیم ●●● .۱۴۸ / صافّات

(۲۲۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَاُمُّهُ هاوِیَةٌ

پناهگاهش « هاویه » (دوزخ) است ●●● .۹ / قارعه

فَاَنْبَتْنا فیها حَبّا

و در آن دانه‌های فراوانی رویانیدیم ●●● .۲۷ / عبس

فَأَنْتَ عَنْهُ تَلَهّی

تو از او غافل می‌شوی ●●● .۱۰ / عبس

فَانْتَقَمْنا مِنْهُمْ فَانْظُرْ كَيْفَ كانَ عاقِبَةُالْمُكَذِّبينَ

لذا ما از آنها انتقام گرفتیم، بنگر پایان کار تکذیب‌کنندگان چگونه بود ●●● .۲۵ / زخرف

فَانْتَقَمْنا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْناهُمْ فِي‌الْيَمِّ بِاَنَّهُمْ كَذَّبُوا بِآياتِنا وَ كانُوا عَنْها غافِلينَ

سرانجام ما از آنها انتقام گرفتیم و آنها را در دریا غرق کردیم، زیرا آیات ما را تکذیب کردند و از آن غافل بودند ●●● .۱۳۶ / اعراف

فَانْتَقَمْنا مِنْهُمْ وَ اِنَّهُما لَبِاِمامٍ مُبينٍ

ما از آنها انتقام گرفتیم و این دو (قوم لوط و اصحاب ایکه) شهرهای ویران شده‌شان بر سر راه آشکار است ●●●.۷۹ / حجر

فَأَنْتَ لَهُ تَصَدّی

تو به او روی می‌آوری ●●● .۶ / عبس

فَاَنْجَيْناهُ وَالَّذينَ مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنّا وَ قَطَعْنا دابِرَ الَّذينَ كَذَّبُوا بِآياتِنا وَ ما كانُوا مُؤْمِنينَ

سرانجام او و کسانی را که با او بودند ، به رحمت خود نجات بخشیدیم و ریشه کسانی که آیات ما را تکذیب کردند و ایمان نیاوردند، قطع کردیم ●●● .۷۲ / اعراف

فَاَنْجَيْناهُ وَ اَصْحابَ السَّفينَةِ وَ جَعَلْناها ايَةً لِلْعالَمينَ

ما او و اصحاب کشتی را رهایی بخشیدیم و آن را آیتی برای جهانیان قرار دادیم ●●● .۱۵ / عنکبوت

فَاَنْجَيْناهُ وَ اَهْلَهُ اِلَّا امْرَأَتَهُ قَدَّرْناها مِنَ الْغابِرينَ

ما او و خانواده‌اش را نجات دادیم، به جز همسرش که مقدر کردیم جزء باقی ماندگان باشد ●●●.۵۷ / نمل

فَاَنْجَيْناهُ وَ اَهْلَهُ اِلَّا امْرَأَتَهُ كانَتْ مِنَ الْغابِرينَ

(چون کار به این‌جا رسید) ما او و خاندانش را رهایی بخشیدیم جز همسرش که با بازماندگان (در شهر) بود ●●●.۸۳ / اعراف

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۲۵)

فَاَنْجَيْناهُ وَ مَنْ مَعَهُ فِي الْفُلْكِ الْمَشْحُونِ

ما، او و کسانی را که با او بودند در کشتی که مملو (از انسان و انواع حیوانات) بود رهایی بخشیدیم●●●. ۱۱۹ / شعراء

فَاِنْ اَعْرَضُوا فَقُلْ اَنْذَرْتُكُمْ صاعِقَةً مِثْلَ صاعِقَةِ عادٍ وَ ثَمُودَ

اگر آنها روی گردان شوند، بگو:من شمارابه‌صاعقه‌ای‌همانند صاعقه عاد و ثمود تهدیدمی‌کنم ●●● .۱۳ / فصّلت

فَاِنَّ الْجَنَّةَ هِيَ الْمَأْوی

بهشت جایگاه او است ●●● .۴۱ / نازعات

فَاِنَّ الْجَحيمَ هِيَ الْمَأْوی

مسلما دوزخ‌جایگاه اوست ●●● .۳۹ / نازعات

فَاِنِ اسْتَكْبَرُوا فَالَّذينَ عِنْدَ رَبِّكَ يُسَبِّحُونَ لَهُ بِاللَّيْلِ وَ النَّهارِ وَ هُمْ لا يَسْأَمُونَ

هرگاه (از عبادت پروردگار) تکبر کنند ، کسانی که نزد پروردگار تواند ، شب و روز برای او تسبیح می‌گویندو خسته نمی‌شوند ●●●.۳۸ / فصّلت

فَاِنْ اَعْرَضُوا فَما اَرْسَلْناكَ عَلَيْهِمْ حَفيظا اِنْ عَلَيْكَ اِلاَّ الْبَلاغُ وَ اِنّا اِذا اَذَقْنَا الْاِنْسانَ مِنّا رَحْمَةً فَرِحَ بِها وَ اِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِما قَدَّمَتْ اَيْديهِمْ فَاِنَّ الْاِنْسانَ كَفُورٌ

و اگر آن‌ها روی‌گردان شوند (غمگین مباش) ما تو را حافظ آن‌ها قرار نداده‌ایم ، وظیفه تو تنها ابلاغ رسالت است و هنگامی که ما رحمتی از سوی خود به انسان می‌چشانیم، مغرور و غافل می‌شود و اگر بلایی به‌خاطر اعمالی که انجام داده‌اند به آن‌ها رسد ، به کفران می‌پردازند ●●● .۴۸ / شوری

فَاِنْ امَنُوا بِمِثْلِ ما امَنْتُمْ بِهِ فَقَدِ اهْتَدَوْا وَ اِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّما هُمْ فی شِقاقٍ فَسَيَكْفيكَهُمُاللّهُ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ

اگر آن‌هانیز به‌آن‌چه شما ایمان آورده‌اید، ایمان‌بیاورند، هدایت‌یافته‌اند و اگرسرپیچی کنند، ازحقّ جدا شده‌اند و خداوندرفع شرّ آن‌ها را از شما می‌کند و او شنونده و دانا است ●●● .۱۳۷ / بقره

فَاِنِ انْتَهَوْا فَاِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحيمٌ

و اگر خودداری کردند ، خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۱۹۲ / بقره

فَاِنْ تابُوا وَ اَقامُوا الصَّلوةَ وَ ءاتَوُا الزَّكوةَ فَاِخْوانُكُمْ فِی الدّينِ وَ نُفَصِّلُ الْايتِ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

هرگاه توبه کنند و نماز را برپا دارند و زکات را بپردازند برادر دینی شما هستند و ما آیات خود را برای جمعیتی که می‌دانند شرح می‌دهیم ●●● .۱۱ / توبه

(۲۲۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّهَ عَليمٌ بِالْمُفْسِدينَ

اگر (با این‌همه شواهد روشن ، باز هم از پذیرش حقّ) روی گردانند، (بدان‌که طالب حقّ نیستند و) خداوند از مفسده‌جویان آگاه است ●●● .۶۳ / آل عمران

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّما عَلَيْكَ الْبَلاغُ الْمُبينُ

(با این‌همه) اگر روی برتابند (نگران مباش) تو فقط وظیفه ابلاغ آشکار داری ●●● .۸۲ / نحل

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ ماآ اُرْسِلْتُ بِهآ اِلَيْكُمْ وَ يَسْتَخْلِفُ رَبّی قَوْما غَيْرَكُمْ وَ لا تَضُرُّونَهُ شَيْئا اِنَّ رَبّی عَلی كُلِّ شَیْءٍحَفيظٌ

و اگر روی برگردانید من رسالتی را که مأمور بودم به شما رساندم و خداوند گروه دیگری را جانشین شما می‌کند و شما کمترین ضرری به او نمی‌رسانید پروردگار من حافظ و نگاهبان هرچیز است ●●● .۵۷ / هود

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ اذَنْتُكُمْ عَلی سَواءٍ وَ اِنْ اَدْری اَقَريبٌ اَمْ بَعيدٌ ما تُوعَدُونَ

اگر (با این‌همه) روی‌گردان شوند بگو : من به همه شما یکسان (از عذاب الهی) اعلام خطر می‌کنم و نمی‌دانم آیا وعده (عذاب‌خدا) به شما نزدیک است یا دور ●●● ؟۱۰۹ / انبیاء

فَاِنْ تَوَلَّوْا فَقُلْ حَسْبِیَ اللّهُ لاآ اِلهَ اِلاّ هُوَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْعَظيمِ

اگر آن‌ها روی (از حق) بگردانند (نگران نباش) بگو: خداوند مرا کفایت می‌کند ، هیچ معبودی جز او نیست ، بر او توکل کردم و او پروردگار عرش بزرگ است ●●● .۱۲۹ / توبه

فَاِنْ تَوَلَّيْتُمْ فَما سَاَلْتُكُمْ مِنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِیَ اِلاّ عَلَی اللّهِ وَ اُمِرْتُ اَنْ اَكُونَ مِنَ الْمُسْلِمينَ

و اگر از قبول دعوتم روی بگردانید (کار نادرستی کرده‌اید ، چه این‌که) من از شما مزدی نمی‌خواهم ، مزد من تنها بر خدا

است و من مأمورم که از مسلمین (تسلیم‌شدگان در برابر فرمان خدا) باشم ●●● .۷۲ / یونس

فَاِنْ حاجُّوکَ فَقُلْ اَسْلَمْتُ وَجْهِیَ لِلّهِ وَمَنِ اتَّبَعَنِ وَقُلْ لِلَّذینَ اوُتُوا الْکِتابَ وَ الْاُمِّیّینَ ءَاَسْلَمْتُمْ فَاِنْ اَسْلَمُوا فَقَدِ اهْتَدَوْا وَ اِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّما عَلَیْکَ الْبَلاغُ وَاللّهُ بَصیرٌ بِالْعِبادِ

اگر با تو، به گفتگو و ستیز برخیزند، (با آن‌ها مجادله نکن و) بگو : من و پیروانم در برابر خداوند (و فرمان او) تسلیم شده‌ایم و به آن‌ها که اهل کتاب هستند (یهود و نصاری) و بی‌سوادان (مشرکان) بگو: آیا شما هم تسلیم شده‌اید ؟ اگر (در برابر فرمان و منطق حقّ،) تسلیم شوند، هدایت می‌یابند و اگر سرپیچی کنند، (نگران مباش، زیرا) بر تو تنها ابلاغ (رسالت) است و خدا نسبت به (اعمال و عقاید) بندگان، بینا است ●●● .۲۰ / آل عمران

فَاِنْ خِفْتُمْ فَرِجالاً اَوْ رُکْبانا فَاِذا اَمِنْتُمْ فَاذْکُرُوا اللّهَ کَما عَلَّمَکُمْ ما لَمْ تَکُونُوا تَعْلَمُونَ

و اگر (به خاطر جنگ یا خطر دیگری) بترسید ، (نماز را) در حال پیاده یا سواره انجام دهید، اما

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۲۷)

هنگامی که امنیّت خود را بازیافتید ، خدا را یاد کنید (نماز را به صورت معمولی بخوانید) همان‌گونه که خداوند چیزهایی را که نمی‌دانستید، به شما تعلیم داد ●●● .۲۳۹ / بقره

فَاِنْ رَجَعَکَ اللّهُ اِلی طاآئِفَةٍ مِنْهُمْ فَاسْتَأْذَنُوکَ لِلْخُروجِ فَقُلْ لَنْ تَخْرُجُوا مَعِیَ اَبَدا وَ لَنْ تُقاتِلُوا مَعِیَ عَدُوّا اِنَّکُمْ رَضیتُمْ بِالْقُعُودِ اَوَّلَ مَرَّةٍ فَاقْعُدوُامَعَ الْخالِفینَ

هرگاه خداوند تو را به سوی گروهی از آنان بازگرداند و از تو اجازه خروج (به سوی میدان جهاد) بخواهند ، بگو : هیچ‌گاه با من خروج نخواهید کرد و هرگز همراه من با دشمنی نخواهید جنگید ، چرا شما نخستین بار به کناره‌گیری راضی شدید، اکنون نیز با متخلفان بمانید ●●● .۸۳ / توبه

فَاِنْ زَلَلْتُمْ مِنْ بَعْدِ ما جاءَتْکُمُ الْبَیِّناتُ فَاعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ عَزیزٌ حَکیمٌ

و اگر بعداز(این‌همه)نشانه‌های‌روشن که برای شما آمده‌است، لغزش کردید (و گمراه شدید)، بدانید (از چنگال عدالت خدا فرار نتوانید کرد) که خداوند توانا و حکیم است ●●● .۲۰۹ / بقره

فَاِنْ طَلَّقَها فَلا تَحِلُّ لَهُ مِنْ بَعْدُ حَتّی تَنْکِحَ زَوْجا غَیْرَهُ فَاِنْ طَلَّقَها فَلا جُناحَ عَلَیْهِما اَنْ یَتَراجَعا اِنْ ظَنّا اَنْ یُقیما حُدُودَاللّهِ وَ تِلْکَ حُدُودُاللّهِ یُبَیِّنُها لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ

اگر (بعد از دو طلاق و رجوع ، بار دیگر) او را طلاق داد ، از آن به بعد زن بر او حلال نخواهد بود ، مگر این‌که همسر دیگری انتخاب کند (و با او آمیزش جنسی نماید، در این صورت) اگر (همسر دوّم) او را طلاق گفت، گناهی ندارد که بازگشت کنند (و با همسر اوّل دوباره ازدواج نماید) در صورتی که امید داشته باشند که حدود الهی را محترم می‌شمرند، این‌ها حدود الهی است که (خدا) آن را برای گروهی که آگاهند، بیان می‌نماید ●●●.۲۳۰ / بقره

فَاِنْ عُثِرَ عَلیآ اَنَّهُمَا اسْتَحَقّاآ اِثْما فَاخَرانِ یَقُومانِ مَقامَهُما مِنَ الَّذینَ اسْتَحَقَّ عَلَیْهِمُ الاْوْلینِ فَیُقْسِمانِ بِاللّهِ لَشَهدَتُناآ اَحَقُّ مِنْ شَهدَتِهِما وَ مَا اعْتَدَیْناآ اِنّاآ اِذا لَمِنَ الظّلِمینَ

و اگر اطلاعی حاصل شود که آن دو مرتکب گناهی شده‌اند (و حق را کتمان کرده‌اند) دو نفر از کسانی که نسبت به میّت اولی هستند به جای آن‌ها قرار می‌گیرند و به خدا سوگند یاد می‌کنند که گواهی ما از گواهی آن دو به حق نزدیک‌تر است و ما مرتکب تجاوزی نشده‌ایم که اگر چنین کرده باشیم‌از ظالمان خواهیم بود ●●● .۱۰۷ / مائده

فَاِنْ عَصَوْکَ فَقُلْ اِنّی بَریآءٌ مِمّا تَعْمَلُونَ

اگر آنان نافرمانی تو کنند ، بگو : من از کار شما بیزارم ●●● .۲۱۶ / شعراء

فَإِنْ کانَ لَکُمْ کَیْدٌ فَکیدُوِنِ

اگر چاره‌ای در برابر من (برای فرار از مجازات)دارید، انجام دهید ●●● .۳۹ / مرسلات

فَإِنْ کَذَّبُوکَ فَقَدْ کُذِّبَ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِکَ جاؤُا بِالْبَیِّناتِ وَ الزُّبُرِ وَ الْکِتابِ الْمُنیرِ

(۲۲۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

پس اگر (این بهانه جویان) تو را تکذیب کنند ، (چیز تازه‌ای نیست) رسولان پیش از تو (نیز) تکذیب شدند، پیامبرانی که دلایل آشکار و نوشته‌های متین و محکم و کتاب روشنی‌بخش آورده بودند ●●● .۱۸۴ / آل عمران

فَإِنْ کَذَّبُوکَ فَقُلْ رَبُّکُمْ ذوُرَحْمَةٍ واسِعَةٍ وَ لا یُرَدُّ بَأْسُهُ عَنِ الْقَوْمِ الْمُجْرِمینَ

اگر تو را تکذیب کنند (و این حقایق را نپذیرند) ، به آن‌ها بگو : پروردگار شما رحمت وسیعی دارد ، اما در عین حال مجازات او از مجرمان، دفع‌شدنی نیست (راه بازگشت به‌سوی شما باز است و فورا شما را مجازات نمی‌کند ولی اگر به کارهای خلاف خود ادامه دادید، کیفر شما حتمی است ●●●) .۱۴۷ / انعام

فَإِنْ کُنْتَ فی شَکٍّ مِمّا اَنْزَلْنا اِلَیْکَ فَاسْئَلِ الَّذینَ یَقْرَؤُونَ الْکِتابَ مِنْ قَبْلِکَ لَقَدْ جاآءَکَ الْحَقُّ مِنْ رَبِّکَ فَلاتَکُونَنَّ مِنَ الْمُمْتَرینَ

اگر در آن‌چه بر تو نازل کرده‌ایم ، تردید داری ، از آن‌ها که پیش از تو کتب آسمانی را می‌خوانند ، سؤال کن ، (بدان) به‌طور قطع « حق » از طرف پروردگارت به تو رسیده، بنابراین هرگز از تردیدکنندگان مباش (البته او در چیزی که با شهود دریافته بود ، هرگز تردید نداشت ، این درسی بود برای مردم ●●●) .۹۴ / یونس

فَإِنْ لَمْ تَأْتُونی بِهِ فَلا کَیْلَ لَکُمْ عِنْدی وَ لا تَقْرَبُونِ

و اگر او را نزد من نیاورید نه کیل (و پیمانه‌ای از غله) نزد من خواهید داشت و نه (اصلاً ـ) نزدیک من شوید ●●● .۶۰ / یوسف

فَإِنْ لَمْ تَجِدوُا فیها اَحَدا فَلا تَدْخُلُوها حَتّی یُؤْذَنَ لَکُمْ وَ اِنْ قیلَ لَکُمُ‌ارْجِعُوا فَارْجِعُوا هُوَ اَزْکی لَکُمْ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ عَلیمٌ

و اگر کسی‌در آن نیافتید، داخل‌آن نشوید تا به‌شما اجازه‌داده شود و اگر گفته شود: بازگردید ، بازگردید که برای شما پاکیزه‌تر است و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهید، آگاه است ●●● .۲۸ / نور

فَإِنْ لَمْ یَسْتَجیبُوا لَکَ فَاعْلَمْ اَنَّما یَتَّبِعُونَ اَهْواءَهُمْ وَ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنِ اتَّبَعَ هَویهُ بِغَیْرِ هُدًی مِنَ اللّهِ اِنَ‌اللّهَ لایَهْدِی الْقَوْمَ‌الظّالِمینَ

هرگاه این پیشنهاد تو را نپذیرند ، بدان آن‌ها از هوس‌های خود پیروی می‌کنند و آیا گمراه‌تر از آن‌کس که پیروی هوای نفس خویش کرده و هیچ هدایت الهی را نپذیرفته است ، کسی پیدا می‌شود ؟ مسلما خداوند قوم ستمگر را هدایت نمی‌کند ●●● .۵۰ / قصص

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا فَأْذَنُوا بِحَرْبٍ مِنَ اللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ اِنْ تُبْتُمْ فَلَکُمْ رُؤُوسُ اَمْوالِکُمْ لاتَظْلِمُونَ وَ لاتُظْلَمُونَ

اگر (چنین) نمی‌کنید ، بدانید خدا و رسولش با شما پیکار خواهند کرد و اگر توبه کنید، سرمایه‌های شما، از آن شما است (اصل سرمایه ، بدون سود)، نه ستم می‌کنید و نه بر شما ستم وارد می‌شود ●●● .۲۷۹ / بقره

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۲۹)

فَإِنْ لَمْ تَفْعَلُوا وَ لَنْ تَفْعَلُوا فَاتَّقُوا النّارَ الَّتی وَقُودُهَا النّاسُ وَ الْحِجارَةُ اُعِدَّتْ لِلْکافِرینَ

اگر این کار را نکردید ـ و هرگز نخواهید کرد ـ از آتشی بترسید که هیزم آن ، بدن‌های مردم (گنهکار) و سنگ‌ها است که برای کافران مهیّا شده است ●●● .۲۴ / بقره

فَإِنَّ لِلَّذینَ‌ظَلَمُوا ذَنُوبا مِثْلَ‌ذَنُوبِ‌اَصْحابِهِمْ‌فَلایَسْتَعْجِلُونِ

برای کسانی‌که ستم کردند سهم بزرگی از عذاب است همانند سهم یارانشان (از اقوام ستمگر پیشین) بنابراین

عجلـــه نکننـد ●●● .۵۹ / ذاریات

فَإِنَّ مَعَ الْعُسْـرِ يُسْـرا

بنابراین مسلمـا با سختـی آسانی اسـت ●●● .۵ / انشراح

فَإِنْ يَصْبِـرُوا فَـالنّـارُ مَثْـوىً لَهُـمْ وَ انْ يَسْتَعْتِبُـوا فَمـا هُـمْ مِـنَ الْمُعْتَبيـنَ

اگـر آن‌هـا صبـر کننـد (یـا نکننـد) بـه هـر حـال دوزخ جـایگـاه آن‌هاسـت و اگر تقاضـای عفـو نماینـد ، مورد عفـو قرار نمی‌گیرند ●●●.۲۴ / فصّلت

فَأَنْذَرْتُكُمْ نـارا تَلَظّـى

و مـن شمـا را از آتشـی که زبانـه می‌کشـد ، بیـم می‌دهـم ●●● .۱۴ / لیل

فَأَنْشَأْنا لَكُـمْ بِـهِ جَنّـاتٍ مِـنْ نَخيـلٍ وَ اَعْنـابٍ لَكُـمْ فيهـا فَواكِـهُ كَثيـرَةٌ وَ مِنْهـا تَأْكُلُـونَ

سپـس به وسیله آن باغ‌هـایی از درخت نخـل و انگـور برای شـما ایجـاد کردیم، باغ‌هـایی که در آن میوه‌هـای بسیار است و از آن تنـاول مـی‌کنیـد ●●● .۱۹ / مؤمنون

فَانْطَلَقا حَتّـى اِذا اَتَيـا اَهْلَ قَرْيَـةٍ اسْتَطْعَمـا اَهْلَهـا فَاَبَوْا اَنْ يُضَيِّفُوهُما فَوَجَدا فيهـا جِدارا يُريـدُ اَنْ يَنْقَضَّ فَاَقـامَـهُ قـالَ لَوْ شِئْـتَ لَاتَّخَذْتَ عَلَيْهِ اَجْرا

باز به راه خود ادامه دادند ، تا به قریه‌ای رسیدند ، از آن‌ها خواستند که به آن‌ها غذا دهند، ولی آن‌ها از مهمان کردنشان خودداری نمودند (با این‌حال) آن‌ها در آن‌جا دیواری یافتند که می‌خواست فرود آید، (آن مرد عالم) آن را بر پا داشت، (موسـی) گفـت: (لااقل) می‌خواستـی در مقابـل این کار اجرتی بگیری ●●● ؟۷۷ / کهف

فَانْطَلَقا حَتّى اِذا رَكِبا فِي السَّفينَةِ خَـرَقَها قـالَ اَخَرَقْتَها لِتُغْـرِقَ اَهْلَها لَقَـدْ جِئْـتَ شَيْئا اِمْرا

آن‌هـا به راه افتادنـد تـا این‌که سوار کشتی شدنـد و او کشتی را سوراخ کرد، (موسی) گفت: آیا آن را سوراخ کردی که اهلش را غرق کنی ، راستی چه کار بـدی انجام دادی ●●● ؟ ۷۱ / کهف

فَانْطَلَقا حَتّى اِذا لَقِيا غُـلاما فَقَتَلَهُ قـالَ اَقَتَلْـتَ نَفْسـا زَكِيَّةً بِغَيْرِ نَفْسٍ لَقَدْ جِئْتَ شَيْئا نُكْرا

بـاز به راه خود ادامـه دادنـد تـا این‌که کودکـی را دیـدنـد و او آن کودک را کشـت ، (موسی) گفـت : آیـا انسـان پاکـی را بی‌آن که قتلـی کرده باشد کشتـی ؟ به راستـی کار منکر و زشتی انجام دادی ●●● .۷۴ / کهف

(۲۳۰) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَانْطَلَقُوا وَ هُـــمْ يَتَخافَتُـــونَ

آن‌هـا حرکـت کردنـد ، در حالی کـه آهستـه با هم می‌گفتنـد ●●● :۲۳ / قلم

فَانْظُرْ اِلـى اثـارِ رَحْمَـتِ اللّـهِ كَيْـفَ يُحْيِـى الْاَرْضَ بَعْـدَ مَوْتِهـا اِنَّ ذلِـكَ لَمُحْيِـي الْمَوْتـى وَ هُـوَ عَلـى كُـلِّ شَـيْءٍ قَديـرٌ

به آثـار رحمت الهی بنگر که چگونه زمین را بعـد از مردنش زنـده می‌کنـد ، آن‌کس (که زمین مرده را زنـده کرد) زنـده‌کننـده مردگان در قیامـت است و او بر همـه چیز توانا است ●●● .۵۰ / روم

فَانْظُرْ كَيْفَ كانَ عاقِبَةُ مَكْرِهِمْ اَنّا دَمَّرْناهُمْ وَ قَوْمَهُمْ اَجْمَعينَ

بنگـر عاقبت تـوطئه آن‌هـا چـه شـد ؟ که ما آن‌هـا و قومشـان را همگـی نابـود کردیـم ●●● .۵۱ / نمل

فَانْظُرْ كَيْفَ كـانَ عـاقِبَةُ الْمُنْذَرينَ

بنگر عاقبت‌انذارشوندگان چگونه‌بود ●●● ؟۷۳ / صافّات

فَإِنَّكَ لا تُسْمِعُ الْمَوْتى وَ لاتُسْمِعُ الصُّمَ الدُّعاءَ اِذا وَلَّوْا مُدْبِرينَ

تو نمی‌توانی صـــدای خـود را بـه گـوش مردگـان برســانـی و نـه ســخنـت را بـه گـوش کران، هنگـامی‌کـه روی می‌گـــردانـنـــد ●●● .۵۲ / روم

فَإِنَّكُمْ وَ مــــا تَعْبُـــــــــدُونَ

شمـــا و آنچـه پرستش می‌کنیــــد ●●● ،۱۶۱ / صافّات

فَانْقَلَبُوا بِنِعْمَـةٍ مِنَ اللّهِ وَ فَضْـلٍ لَمْ يَمْسَسْهُـمْ سُوٓءٌ وَ اتَّبَعُوا رِضْوانَ اللّهِ وَ اللّهُ ذُو فَضْلٍ عَظيم

به همین جهت ، آن‌هـا (از این میـدان ،) بـا نعمت و فضـل پروردگار ، بازگشتند ، در حالی که هیـچ ناراحتی به آن‌ها نرسید و از رضای خدا، پیروی کردند و خداوند دارای فضل و بخشش بزرگی است ●●●.۱۷۴ / آل عمران

فَإِلَّمْ يَسْتَجيبُوا لَكُمْ فَاعْلَمُوٓا اَنَّمـآ اُنْـزِلَ بِعِلْـمِ اللّـهِ وَ اَنْ لا اِلـهَ اِلّا هُـوَ فَهَـلْ اَنْتُـمْ مُسْلِمُـونَ

و اگـر دعـوت شمـا را نپذیرفتنـد بدانیـد با علـم الهـی نازل شـده و هیـچ معبـودی جز او نیسـت آیا بـــا ایـن حـــال تسلیم می‌شویـد ●●●؟۱۴ / هود

فَإِنَّما هِـيَ زَجْـــرَةٌ واحِـــــدَةٌ

ولـی این بازگشـت تنهـا با یک صیحه عظیم واقع می‌شـود ●●● .۱۳ / نازعات

فَإِنَّما هِـيَ زَجْـــرَةٌ واحِـدَةٌ فَـإِذا هُـــمْ يَنْظُـــرُونَ

تنها یک صیحـه عظیم واقـع می‌شـود ناگهان همه (از قبرهـا برمی‌خیزند و) نگـاه می‌کنند ●●● .۱۹ / صافّات

فَإِنَّما يَسَّــرْنـاهُ بِلِسانِـكَ لَعَلَّهُـمْ يَتَـــذَكَّـرُونَ

ما آن (قـرآن) را بر زبان تو آسان ساختیم، تا متـذکـر شـونـد ●●● .۵۸ / دخان

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۳۱)

فَإِنَّما يَسَّرْناهُ بِلِسـانِـكَ لِتُبَشِّـرَ بِـهِ الْمُتَّقيـنَ وَ تُنْذِرَ بِهِ قَوْما لُدّا

مـا قـرآن را بـر زبـــان تـو آســـان ساختیـــم تـا پـرهیـزکـاران را بـه وسیلـه آن بشـارت دهـی و دشمنـان سرسخــت را انـذار کنــــی ●●● .۹۷ / مریم

فَإِنَّهُمْ عَـدُوٌّ لــي اِلّا رَبَّ الْعـالَميـنَ

همه‌آن‌ها دشمن منند مگر پروردگارعالمیان ●●● .۷۷ / شعراء

فَإِنَّهُمْ لَاكِلُونَ مِنْها فَمالِؤُنَ مِنْهَاالْبُطُونَ

آن‌هـا (مجرمـان) از آن می‌خورنـد و شکـم خـود را از آن پُـر می‌کننـد ●●● .۶۶ / صافّات

فَإِنَّهُمْ يَـوْمَئِـذٍ فِي‌الْعَذابِ مُشْتَرِكُـونَ

همه آن‌ها (پیشوایان و پیروان گمراه) در آن روز در عذاب الهی مشترکند ●●● .۳۳ / صافّات

فَاَوْجَسَ فی نَفْسِـه خيفَـةً مُوسـی

در ایـن هنگـام مـوسـی تـرس خفیفــــی در دل احسـاس کـرد ●●● .۶۷ / طه

فَاَوْجَسَ مِنْهُـمْ خيفَـةً قـالُـوا لا تَخَـفْ وَ بَشَّـرُوهُ بِغُـلامٍ عَليـم

و از ایـن کار احســاس وحشــت کـرد، گفتنـد: نترس (ما رســولان پروردگـار توایـم) و او را بشـــارت بـه تولد پسـری دانا و هوشیـار دادنـــد ●●● .۲۸ / ذاریات

فَاَوْحی اِلـــی عَبْـدِهِ مـــا اَوْحـــی

در ایـن‌جا خداونـد آن‌چـه را وحی کردنـی بـود ، به بنـده‌اش وحی‌نمود ●●● .۱۰ / نجم

فَاَوْحَیْنا اِلی مُوسی اَنِ اضْرِبْ بِعَصاکَ الْبَحْرَ فَانْفَلَقَ فَکانَ کُلَّ فِرْقٍ کَالطَّوْدِ الْعَظیمِ

و به‌دنبال آن به موسی وحی کردیم عصایت را به دریا زن ، دریا از هم شکافته شد و هر بخشی همچون کوه عظیمی بود ●●●.۶۳ / شعراء

فَاَوْحَیْنا اِلَیْهِ اَنِ اصْنَعِ الْفُلْکَ بِاَعْیُنِنا وَ وَحْیِنا فَاِذا جاءَ اَمْرُنا وَ فارَ التَّنُّورُ فَاسْلُکْ فیها مِنْ کُلٍّ زَوْجَیْنِ اثْنَیْنِ وَ اَهْلَکَ اِلّا مَنْ سَبَقَ عَلَیْهِ الْقَوْلُ مِنْهُمْ وَ لا تُخاطِبْنی فِی الَّذینَ ظَلَمُوا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

ما به نوح وحی کردیم که کشتی را در حضور ما و مطابق فرمان ما بساز و هنگامی که فرمان ما (برای غرق آنان) فرارسد و آب از تنور بجوشد (که این نشانه فرا رسیدن طوفان است) از هریک از انواع حیوانات یک جفت در کشتی سوار کن و همچنین خانواده‌ات را ، مگر آن‌ها که قبلاً وعده هلاکشان داده‌شده است (اشاره به همسر نوح و فرزند ناخلف او است) و دیگر درباره‌این‌ستمگران با من سخن مگوی که آن‌ها همگی هلاک خواهند شد ●●● .۲۷ / مؤمنون

(۲۳۲) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَاُولآئِکَ عَسَی اللّهُ اَنْ یَعْفُوَ عَنْهُمْ وَ کانَ اللّهُ عَفُوّا غَفُورا

آن‌ها را ممکن است خداوند مورد عفو قرار دهد و خداوند عفوکننده و آمرزنده است ●●● .۹۹ / نساء

فَاَهْلَکْنا اَشَدَّ مِنْهُمْ بَطْشا وَ مَضی مَثَلُ الاَوَّلینَ

ما کسانی را که نیرومندتر از این‌ها بودند ، هلاک کردیم و داستان پیشینیان قبلاً گذشت ●●● .۸ / زخرف

فَأَیْنَ تَذْهَبُونَ

پس به کجا می‌روید ●●● ؟۲۶ / تکویر

فَبِاَیِّ الاءِ رَبِّکَ تَتَماری

(بگو) در کدام یک از نعمت‌های پروردگارت تردید داری ●●●؟۵۵ / نجم

فَبِاَیِّ آلاءِ رَبِّکُما تُکَذِّبانِ

پس کدامین نعمت‌های پروردگارتان را تکذیب می‌کنید شما ای گروه انس و جن ●●●؟۱۳،۱۶،۱۸،۲۱،۲۳،۲۵، ۲۸،۳۰،۳۲،۳۴،۳۶، ۳۸،۴۰،۴۲،۴۵،۴۷،۴۹،۵۱،۵۳،۵۵،۵۷،۵۹،۶۱،۶۳،۶۵،۶۷،۶۹،۷۱،۷۳،۷۵،۷۷/الرّحمن

فَبِاَیِّ حَدیثٍ بَعْدَهُیُؤْمِنُونَ

(اگر آن‌ها به این قرآن ایمان نمی‌آورند) پس بعد از آن به کدام سخن ایمان می‌آورند ●●● ؟۵۰ / مرسلات

فَبَدَأَ بِأَوْعِیَتِهِمْ قَبْلَ وِعاءِ اَخیهِ ثُمَّ اسْتَخْرَجَها مِنْ وِعاءِ اَخیهِ کَذلِکَ کِدْنا لِیُوسُفَ ما کانَ لِیَأْخُذَ اَخاهُ فی دینِ الْمَلِکِ اِلّا اَنْ یَشاءَ اللّهُ نَرْفَعُ دَرَجتٍ مَنْ نَشاءُ وَ فَوْقَ کُلِّ ذی عِلْمٍ عَلیمٌ

در این هنگام (یوسف) قبل از بار برادرش به کاوش بارهای آن‌ها پرداخت و سپس آن را از بار برادرش بیرون آورد، این‌گونه راه چاره به یوسف یاد دادیم او هرگز نمی‌توانست برادرش را مطابق آیین ملک (مصر) بگیرد مگر آن که خدا بخواهد، درجات هر کس را بخواهیم بالا می‌بریم و برتر از هر صاحب علمی ، عالمی است ●●● .۷۶ / یوسف

فَبَدَّلَ الَّذینَ ظَلَمُوا قَوْلاً غَیْرَ الَّذی قیلَ لَهُمْ فَاَنْزَلْنا عَلَیالَّذینَ ظَلَمُوا رِجْزا مِنَ السَّماءِ بِماکانُوا یَفْسُقُونَ

اما افراد ستمگر این سخن را تغییر دادند (و به‌جای آن ، جمله استهزاءآمیزی می‌گفتند) و لذا ما بر ستمگران‌در برابر این نافرمانی عذابی از آسمان فرستادیم ●●● .۵۹ / بقره

فَبَدَّلَ الَّذینَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ قَوْلاً غَیْرَ الَّذی قیلَ لَهُمْ فَاَرْسَلْنا عَلَیْهِمْ رِجْزا مِنَ السَّماآءِ بِما کانُوا یَظْلِمُونَ

اما کسانی که از آن‌ها ظلم و ستم (بر خویشتن) کردند ، این سخن (و آن برنامه‌ها) را دگرگون ساختند و غیر از آن‌چه به

آن‌ها گفتـه شده بود، انجام دادند ، لذا به خاطر ستمی که روا داشتند، بلایی از آسمـــان بر آن‌ها فرستادیـــم ●●●.۱۶۲ / اعراف

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۳۳)

فَبَشَّرْناهُ بِغُلامٍ حَليم

مـا او (ابـراهیـم) را بـه نـوجـوانـی بـردبـار و پـراستقـامـت بشـارت دادیـم ●●● .۱۰۱ / صافّات

فَبَشِّرْهُمْ بِعَذابٍ اَليم

پـس آن‌هـا را بـه عـذاب دردنـاک بشـارت ده ●●● .۲۴ / انشقاق

فَبِظُلْمٍ مِنَ الَّذينَ هـادُوا حَرَّمْنا عَلَيْهِـمْ طَيِّباتٍ اُحِلَّتْ لَهُـمْ وَ بِصَدِّهِـمْ عَنْ سَبيلِ اللّـهِ كَثيـرا

به‌خاطـر ظلمـی که از یهـود صـادر شد و (نیز) به‌خاطر جلوگیـری کردن بسیـار ، از راه خدا قسمتـی از چیزهای پاکیزه را که بر آن‌ها حـلال بود تحریم کردیم ●●● .۱۶۰ / نساء

فَبَعَثَ اللّهُ غُرابـاًيَبْحَثُ فِي‌الْاَرْضِ لِيُرِيَهُ كَيْفَ يُوارى سَوْاَةَ اَخيهِ قالَ يا وَيْلَتى اَعَجَزْتُ اَنْ اَكُونَ مِثْلَ هـذَاالْغُرابِ فَاُوارِىَ سَوْاَةَ اَخيفَاَصْبَحَ مِنَ‌النّادِمينَ

سپـس خداونـد زاغی را فرستـاد که در زمین جستجـو (و کنـد و کاو) می‌کـرد تا به او نشان دهـد چگونه جسـد برادر خود را دفـن کنـد، او گفـت: وای بر مـن آیـا مـن نمی‌توانم مثـل ایـن زاغ بـاشم و جسـد برادر خـود را دفـن کنم و سـرانجـام (از ترس رسوایـی و بر اثر فشـار وجدان از کار خود) پشیمان شد ●●● .۳۱ / مائده

فَبِما رَحْمَةٍ مِنَ اللّهِ لِنْـتَ لَهُـمْ وَ لَوْ كُنْـتَ فَظّا غَليـظَ الْقَلْبِ لَاَنْفَضُّـوا مِنْ حَوْلِكَ فَاعْفُ عَنْهُـمْ وَ اسْتَغْفِرْ لَهُـمْ وَ شـاوِرْهُـمْ فِي‌الْاَمْـرِ فَاِذا عَزَمْـتَ فَتَوَكَّـلْ عَلَى اللّـهِ اِنَّ اللّهَ يُحِـبُّ الْمُتَوَكِّلينَ

به (برکت) رحمت‌الهی، در برابر آنان (مردم) نرم (و مهربان شـدی) و اگر خشن و سنگدل بودی ، از اطراف تو، پراکنده‌می‌شدنـد . پس آن‌ها را ببخش و برای آن‌ها آمرزش بطلب و در کارها ، با آنان مشورت کن اما هنگامی که تصمیم گرفتی ، (قاطع باش و) بر خدا توکّل کن زیرا خداوند متوکلان را دوست دارد ●●● .۱۵۹ / آل عمران

فَبِما نَقْضِهِـمْ ميثاقَهُـمْ وَ كُفْرِهِـمْ بِاياتِ اللّهِ وَ قَتْلِهِمُ الْاَنْبِياآءَ بِغَيْرِ حَقٍّ وَ قَوْلِهِمْ قُلُوبُنـا غُلْـفٌ بَـلْ طَبَعَ اللّـهُ عَلَيْها بِكُفْرِهِـمْ فَلا يُؤْمِنُـونَ اِلّا قَليلاً

آن‌هـا به خـاطر این‌که پیمانشـان را شکستند و آیـات خـدا را انکـار کردنـد و پیامبران را به ناحقّ کشتند و به‌خاطر این‌که (از روی استهزاء) می‌گفتنـد بر دل‌هـای مـا پرده افکنـده شـده (و سـخنان پیـامبران را درک نمی‌کنیـم مطرود درگـاه خـدا شـدنـد) آری خـداونـد بـه علّت کفرشـان بر دل‌هـای آن‌هـا مهـر زده و لـذا جز عـده کمی ایمـان نمی‌آورنـد (آن‌هـاکه راه‌حقّ می‌پوینـدو سر لجاج‌ندارند ●●●) .۱۵۵ / نساء

فَبِما نَقْضِهِمْ ميثاقَهُمْ لَعَنّاهُمْ وَ جَعَلْنا قُلُوبَهُمْ قاسِيَةً يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَواضِعِهِ وَ نَسُوا حَظّا مِمّا ذُكِّـرُوا بِهِ وَ لا تَزالُ تَطَّلِـعُ عَلى خاآئِنَةٍ مِنْهُـمْ اِلّا قَليلاً مِنْهُمْ فَاعْفُ عَنْهُـمْ وَ اصْفَـحْ اِنَّ اللّـهَ يُحِـبُّ الْمُحْسِنيـنَ

اما به خاطر پیمان شکنی ، آن‌ها را از رحمت خویش دور ساختیم و دل‌های آن‌ها را سخت و سنگین نمودیم

(۲۳۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

(تا آن‌جا که) سخنان (خدا) را از مورد خود تحریف می‌کنند و بخشی از آن‌چه را به آن‌ها گوشزد شده بود فراموش کردند و هر زمـان به خیـانتی (تـازه) از آن‌هـا آگـاه می‌شوی، مگر عـدّه کمی از آن‌ها ، ولی از آن‌ها درگـذر و صـرف نظر کن که خـداونـد نیکوکاران‌را دوست می‌دارد ●●● .۱۳ / مائده

فَتَبَسَّمَ ضـاحِكـا مِـنْ قَوْلِهـا وَ قـالَ رَبِّ اَوْزِعْنـى اَنْ اَشْـكُـرَ نِعْمَتَـكَ‌الَّتى اَنْعَمْـتَ عَلَـيَّ وَ عَلـى والِـدَيَّ وَ اَنْ اَعْمَـلَ صـالِحـا

تَرْضـهُ وَ اَدْخِلْنـی بِرَحْمَتِـکَ فـی عِبـادِکَ الصّالِحیـنَ

(سلیمان) از سخن او تبسمی کرد و خندید و گفت: پروردگارا شکر نعمت‌هایی را که بر من و پدر و مادرم ارزانی داشته‌ای به من الهام فرما و توفیق مرحمت کن تا عمل صالحی که موجب رضای تو گردد انجام دهم و مرا در زمره بندگان صالحت داخل نما ●●● .۱۹ / نمل

فَتَرَی الَّذیـنَ فی قُلوبِهِـمْ مَـرَضٌ یُسارِعُـونَ فیهِـمْ یَقُولُـونَ نَخْشی اَنْ تُصیبَنـا دائِرَةٌ فَعَسَی اللّهُ اَنْ یَأْتِیَ بِالْفَتْحِ اَوْ اَمْـرٍ مِنْ عِنْـدِه فَیُصْبِحُـوا عَلی ماآ اَسَـرُّوا فی اَنْفُسِهِـمْ نادِمیـنَ

مشاهده می‌کنی افرادی را که در دلهایشان بیماری است در (دوستی با) آنان بر یکدیگر پیشی می‌گیرند و می‌گویند می‌ترسیم حادثه‌ای برای ما اتفاق بیفتد (و نیاز به کمک آن‌ها داشته باشیم) شاید خداوند پیروزی یا حادثه دیگری از ناحیه خود (به نفع مسلمانان) پیش بیاورد و این دسته از آن‌چه در دل پنهان داشتند پشیمان گردند ●●● .۵۲ / مائده

فَتَعالَی اللّهُ الْمَلِـکُ الْحَقُّ وَ لا تَعْجَـلْ بِالْقُرْآنِ مِنْ قَبْـلِ اَنْ یُقْضـی اِلَیْکَ وَحْیُهُ وَ قُلْ رَبِّ زِدْنی عِلْما

پس بلندمرتبه است خداوندی که سلطان حق است و نسبت به قرآن عجله مکن پیش از آن که وحی آن بر تو تمام شود و بگو : پروردگارا! علم مرا افزون کن ●●● .۱۱۴ / طه

فَتَعالَی اللّهُ الْمَلِکُ الْحَقُّ لا اِلهَ اِلّا هُوَ رَبُّ الْعَرْشِ الْکَریم

پس بزرگ‌تر و برتر است خداوندی که فرمانروای حق است (از این‌که شما را بی‌هدف آفریده باشد) معبودی جز او نیست و او پروردگار عرش کریم است ●●● .۱۱۶ / مؤمنون

فَتَقَبَّلَها رَبُّها بِقَبُولٍ حَسَنٍ وَ اَنْبَتَها نَباتا حَسَنا وَ کَفَّلَها زَکَرِیّا کُلَّما دَخَلَ عَلَیْها زَکَرِیَّا الْمِحْرابَ وَجَدَ عِنْدَها رِزْقـا قالَ یا مَرْیَـمُ اَنّی لَکِ هـذا قالَـتْ هُوَ مِـنْ عِنْدِ اللّهِ اِنَّ اللّهَ یَرْزُقُ مَنْ یَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ

خداوند ، او (مریم) را به‌طرز نیکویی پذیرفت و به‌طرز شایسته‌ای، (نهال وجود) او را رویانید (و پرورش داد) و کفالت او را به زکریّا سپرد، هر زمان زکریّا وارد محراب او می‌شد ، غذای مخصوصی در آن‌جا می‌دید ، از او پرسید: ای مریم ، این را از کجا آورده‌ای ؟ گفت : این از سوی خدا است، خداوند به‌هرکس بخواهد، بی‌حساب روزی می‌دهد ●●● .۳۷ / آل عمران

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۳۵)

فَتَقَطَّعُوا اَمْرَهُـمْ بَیْنَهُمْ زُبُرا کُلُّ حِزْبٍ بِما لَدَیْهِـمْ فَرِحُونَ

اما آن‌ها کارهای خود را به پراکندگی کشاندند و هر گروهی به راهی رفتند (و عجب این‌که) هر گروه به آن‌چه نزد خود دارند ، خوشحالند ●●● .۵۳ / مؤمنون

فَتَلَقّیٓ ادَمُ مِنْ رَبِّهِ کَلِماتٍ فَتابَ عَلَیْهِ اِنَّهُ هُوَ التَّوّابُ الرَّحیمُ

سپس آدم از پروردگار خود کلماتی دریافت داشت (و با آن‌ها توبه کرد) و خداوند توبه او را پذیرفت ، خداوند توّاب و رحیم است ●●● .۳۷ / بقره

فَتِلْکَ بُیُوتُهُمْ خاوِیَةً بِماظَلَمُوا اِنَّ فیذلِکَ لَایَةً لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ

این خانه‌های آن‌ها است که به خاطر ظلم و ستمشان خالی مانده و در این نشانه روشنی است برای کسانی‌که آگاهند ●●● .۵۲ / نمل

فَتَنادَوْا مُصْبِحیـنَ

صبحگاهان یکدیگر را صدا زدند ●●● .۲۱ / قلم

فَتَنازَعُوا اَمْـرَهُـمْ بَیْنَهُــمْ وَ اَسَـرُّوا النَّجْـوی

آن‌ها در میان خود در ادامه راهشان به نزاع برخاستند و مخفیانه و در گوشی با هم‌سخن گفتند ●●● .۶۲ / طه

فَتَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ اِنَّكَ عَلَى الْحَقِّ الْمُبين

پس بر خدا توکل کن که تو بر طریقه حق آشکار هستی ●●● .۷۹ / نمل

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّى حينٍ

از آن‌ها روی‌بگردان تا زمان معینی (تا زمانی که فرمان جهاد صادر شود ●●●) .۱۷۴ / صافّات

فَتَوَلَّ عَنْهُمْفَما اَنْتَ بِمَلُوم

حال که چنین است از آن‌ها روی بگردان و تو هرگز در خور ملامت نخواهی بود ●●● .۵۴ / ذاریات

فَتَوَلَّ عَنْهُمْ يَوْمَ يَدْعُ الدّاعِ اِلى شَىْءٍ نُكُرٍ

بنابراین از آن‌ها روی گردان و روزی را به یاد آور که دعوت کننده الهی مردم را به امر وحشتناکی دعوت می‌کند (دعوت به حساب اعمال ●●●) .۶ / قمر

فَتَوَلّى بِرُكْنِه وَ قالَ ساحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ

اما او با تمام وجودش از وی روی برتافت و گفت : این مرد یا ساحر است یا دیوانه ●●● . ۳۹ / ذاریات

فَتَوَلّى عَنْهُمْ وَ قالَ يا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسالاتِ رَبّى وَ نَصَحْتُ لَكُمْ فَكَيْفَ اسى عَلى قَوْمٍ كافِرينَ

سپس از آن‌ها روی برتافت و گفت: من رسالات پروردگارم را به شما ابلاغ کردم و خیرخواهی نمودم ، با این حال چگونه بر حال قوم بی‌ایمان تأسف بخورم ●●● ؟۹۳ / اعراف

(۲۳۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَتَوَلّى عَنْهُمْ وَ قالَ يا قَوْمِ لَقَدْ اَبْلَغْتُكُمْ رِسالَةَ رَبّى وَ نَصَحْتُ لَكُمْ وَ لكِنْ لا تُحِبُّونَ النّاصِحينَ

(صالح) از آن‌ها برتافت و گفت : ای قوم ، من رسالت پروردگارم را به شما ابلاغ کردم و شرط خیرخواهی را انجام دادم ولی (چه کنم) که شما خیرخواهان را دوست ندارید ●●●.۷۹ / اعراف

فَتَوَلّى فِرْعَوْنُ فَجَمَعَ كَيْدَهُ ثُمَّ اَتى

فرعون آن مجلس را ترک گفت و تمام مکر و فریب خود را جمع کرد و سپس همه را (در روز موعود) آورد ●●● .۶۰ / طه

فَتَوَلَّوْا عَنْهُ مُدْبِرينَ

آن‌ها از او روی برتافته و به او پشت کردند (و به سرعت دور شدند ●●●).۹۰ / صافّات

فَجاءَتْهُ اِحْديهُما تَمْشى عَلَى اسْتِحْياءٍ قالَتْ اِنَّ اَبى يَدْعُوكَ لِيَجْزِيَكَ اَجْرَ ما سَقَيْتَ لَنا فَلَمّا جاءَهُ وَ قَصَّ عَلَيْهِ الْقَصَصَ قالَ لا تَخَفْ نَجَوْتَ مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمينَ

ناگهان یکی‌از آن‌دو به‌سراغ او آمد، در حالی‌که با نهایت حیا گام برمی‌داشت و گفت: پدرم از تو دعوت می‌کند تا مزد سیراب کردن گوسفندان برای ما را به تو بپردازد، هنگامی‌که موسی نزد او (شعیب) آمد و سرگذشت خود را شرح داد ، گفت : نترس ، از قوم ظالم نجات یافتی ●●● .۲۵ / قصص

فَجَعَلَ مِنْهُ الزَّوْجَيْنِ الذَّكَرَ وَ الْاُنْثى

و از او دو زوج مذکر و مؤنث آفرید ●●● .۳۹ / قیامت

فَجَعَلْنا عالِيَها سافِلَها وَ اَمْطَرْنا عَلَيْهِمْ حِجارَةً مِنْ سِجّيلٍ

سپس (شهر و آبادی آن‌ها را زیر و رو کردیم) بالای آن را پایین قرار دادیم و بارانی از سنگ بر آن‌ها فرو

ریختیـــم ●●● .۷۴ / حجر

فَجَعَلْناها نَكالاً لِما بَيْنَ يَدَيْها وَ ماخَلْفَها وَ مَوْعِظَةًلِلْمُتَّقينَ

ما این جریان را مجازات و درس عبرتی برای مردم آن زمان و کسانی که بعـد از آنان آمدنـد و هم پنـد و اندرزی برای پرهیزکاران قرار دادیم ●●● .۶۶ / بقره

فَجَعَلْناهُ فی قَرارٍ مَكيـنٍ

سپـس آن را در قرارگاهـی محفـوظ و آمـاده قـراردادیـــم ●●● .۲۱ / مرسلات

فَجَعَلْناهُمْ سَلَفا وَ مَثَـلاً لِـلاْخِـريـنَ

و آنهاراپیشگامان (در عذاب) و عبرتی برای دیگرانقرار دادیم ●●● .۵۶ / زخرف

فَجَعَلْناهُنَّ اَبْكـارا

و همه را بکر قرار داده‌ایـم ●●● .۳۶ / واقعه

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۳۷)

فَجَعَلَهُمْ جُـذاذا اِلاّ كَبيـــرا لَهُمْ لَعَلَّهُـــمْ اِلَيْهِ يَرْجِعُونَ

سرانجـام (بـا استفـاده از یک فرصـت مناسـب) همـه آن‌هـا، جـز بـت بزرگشـان را، قطعـه قطعه کـرد، تا به سـراغ او بیاینـد (و او حقایـق را بازگـو کنـد ●●●) .۵۸ / انبیاء

فَجَعَلَهُمْ كَعَصْـفٍ مَـأْكُـولٍ

در نتیجـــه آنهـا را همچـون کاه خـورده شـده قـــرار داد ●●●.۵ / فیل

فَجَعَلَهُ غُثـاءً اَحْوى

سپـس آن را خشک و سیاه قـــرار داد ●●● .۵ / اعلی

فَجُمِعَ السَّحَـــرَةُ لِميقـاتِ يَـوْمٍ مَعْلُومٍ

سرانجـام ساحران برای وعده‌گاه روز معینــی جمـع‌آوری شدند ●●● .۳۸ / شعراء

فَحَشَرَ فَنـادى

و ســاحـران را جمع کـرد و مردم را دعـــوت نمـــود ●●● .۲۳ / نازعات

فَحَقَّ عَلَيْنـا قَـوْلُ رَبِّنـا اِنّـا لَـذائِقُونَ

اکنون فرمـان خدا بـر همه مـا مسلّـم شـده و همگـی از عـذاب او مـی‌چشیـــم ●●● .۳۱ / صافّات

فَحَمَلَتْهُ فَـانْتَبَـذَتْ بِـه مَكانـا قَصِيّـا

سرانجام (مریــم) باردار شـد و او را به نقطه دور دستی بـرد ●●● .۲۲ / مریم

فَخَرَجَ عَلى قَوْمِهِ فى زينَتِهِ قالَ الَّذينَ يُريـدُونَ الْحَيوةَ الدُّنْيا يا لَيْتَ لَنا مِثْلَ ما اُوتِىَ قارُونُ اِنَّهُ لَـــذُو حَـظٍّ عَظيـمٍ

(قـارون) با تمام زینت خود در برابر قومش ظاهر شـد ، آنها که طالب حیات دنیا بودنـد، گفتنـد : ای کاش همانند آن‌چه به قارون داده شـده است ، مـا نیز داشتیـم ، به‌راستـی که او بهره عظیمی دارد ●●● .۷۹ / قصص

فَخَرَجَ عَلـى قَـوْمِــه مِـنَ الْمِحْـرابِ فَـاَوْحــى اِلَيْهِــمْ اَنْ سَبِّحــوُا بُكْـــرَةً وَ عَشِيّـــا

او از محراب عبـادتش به سوی مردم بیرون آمـد و بـا اشاره به آنهـا گفت صبح و شـام (به شـکرانه این نعمت) خـدا را تسـبیـح گوییـــد ●●● .۱۱ / مریم

فَخَرَجَ مِنْهـــا خـائِفـا يَتَـرَقَّـبُ قــالَ رَبِّ نَجِّنـى مِـنَ الْقَـوْمِ الظّــالِميـنَ

موسی‌از شهر خارج‌شد،در حالی‌که ترسان‌بود و هرلحظه درانتظارحادثه‌ای، عرض‌کرد: پروردگارا! مرااز این قوم ظالم رهایی بخش ●●● ۲۱. / قصص

فَخَسَفْنا بِهِ وَ بِدارِهِ الْاَرْضَ فَما كانَ لَهُ مِنْ فِئَةٍ يَنْصُرُونَهُ مِنْ دوُنِ اللّهِ وَ ما كانَ مِنَ الْمُنْتَصِرينَ

سپس مااووخانه‌اش‌رادرزمین‌فروبردیم‌وگروهی‌نداشت‌که‌اورادربرابرعذاب‌الهی‌یاری‌کنندوخودنیز نمی‌توانست خویشتن را یاری دهد ●●● ۸۱. / قصص

(۲۳۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ اَضاعُوا الصَّلوةَ وَاتَّبَعُواالشَّهَواتِ فَسَوْفَ يَلْقَوْنَ غَيّا

اما بعد از آن‌ها فرزندان ناشایسته‌ای روی کار آمدند که نماز را ضایع کردند و پیروی از شهوات نمودند و به زودی (مجازات) گمراهی خود را خواهند دید ●●● ۵۹. / مریم

فَخَلَفَ مِنْ بَعْدِهِمْ خَلْفٌ وَرِثُوا الْكِتابَ يَأْخُذوُنَ عَرَضَ هذَا الاَدْنى وَ يَقُولُونَ سَيُغْفَرُ لَنا وَ اِنْ يَأْتِهِمْ عَرَضٌ مِثْلُهُ يَأْخُذوُهُ اَلَمْ يُؤْخَذْ عَلَيْهِمْ ميثاقُ‌الْكِتابِ اَنْ لا يَقُولُوا عَلَى‌اللّهِ اِلَّاالْحَقَّ وَ دَرَسُوا ما فيهِ وَ الدّارُالْاخِرَةُ خَيْرٌ لِلَّذينَ يَتَّقُونَ اَفَلا تَعْقِلُونَ

بعد از آن فرزندانی جانشین آن‌ها شدند که وارث کتاب (آسمانی ، تورات) گشتند (اما با این حال) متاع این دنیای پست را گرفته (بر حکم و فرمان خدا ترجیح دادند) و می‌گفتند: (اگر ما گنهکاریم) خداوند به زودی ما را می‌بخشد (ما از کرده خود پشیمانیم) اما اگر متاع دیگری همانند آن به دستشان بیفتد ، آن را می‌گیرند (و باز حکم خدا را پشت سر می‌افکنند) آیا پیمان کتاب (خدا) از آن‌ها گرفته نشده که بر خدا (دروغ نبندند و) جز حق نگویند و آنان بارها آن را خوانده‌اند و سرای آخرت برای آن‌ها که پرهیزگاری پیشه کنند ، بهتر است، آیا نمی‌فهمید ●●● ؟۱۶۹ / اعراف

فَدَعا رَبَّهُ اَنَّ هؤُلاءِ قَوْمٌ مُجْرِمُونَ

(موسی) به پیشگاه پروردگارش عرضه داشت که این‌ها قومی مجرمند ●●● ۲۲. / دخان

فَدَعا رَبَّهُ اَنّى مَغْلُوبٌ فَانْتَصِرْ

او به‌درگاه پروردگار عرضه داشت: من مغلوب (این قوم طغیانگر) شده‌ام، انتقام مرا از آن‌ها‌بگیر ●●●.۱۰ / قمر

فَدَلّيهُما بِغُرُورٍ فَلَمّا ذاقَا الشَّجَرَةَ بَدَتْ لَهُما سَوْءاتُهُما وَ طَفِقا يَخْصِفانِ عَلَيْهِما مِنْ وَرَقِ الْجَنَّةِ وَ ناديهُما رَبُّهُماآ اَلَمْ اَنْهَكُما عَنْ تِلْكُمَا الشَّجَرَةِ وَ اَقُلْ لَكُماآ اِنَ‌الشَّيْطانَ لَكُما عَدُوٌّ مُبينٌ

و به این ترتیب آن‌ها را با فریب (از مقامشان) فرود آورد و هنگامی که از آن درخت چشیدند، اندامشان (عورتشان) برای آن‌ها آشکار شد و شروع کردند به قرار دادن برگ‌های (درختان) بهشتی بر یکدیگر تا آن راپبوشانند و پروردگارشان آن‌ها را ندا داد که آیا شما را از آن درخت نهی‌نکردم و نگفتم شیطان برای شما دشمن آشکاری است ●●● ؟۲۲ / اعراف

فَذاقَتْ وَبالَ‌اَمْرِهاوَكانَ‌عاقِبَةُاَمْرِهاخُسْرا

آن‌ها وبال کار خود را چشیدند و عاقبت کارشان خسران بود ●●● ۹. / طلاق

فَذلِكَ الَّذى يَدُعُّ الْيَتيمَ

او همان کسی‌است‌که یتیم را با خشونت‌می‌راند ●●●.۲ / ماعون

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۳۹)

فَذلِكَ يَوْمَئِذٍ يَوْمٌ عَسيرٌ

آن روز ، روز سختی است ●●● ۹. / مدّثر

فَذلِكُمُ اللّهُ رَبُّكُمُ الْحَقُّ فَماذا بَعْدَ الْحَقِّ اِلَّا الضَّلالُ فَاَنّى تُصْرَفُونَ

این چنین است خداوند پروردگار حق شما ، با این حال بعد از حق جز گمراهی وجود دارد ؟ پس چرا (از پرستش او) روی می گردانید ●●● ؟۳۲ / یونس

فَذَرْنی وَ مَنْ یُکَذِّبُ بِهذَا الْحَدیثِ سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَیْثُ لا یَعْلَمُونَ

اکنون مرا با آنها که این سخن را تکذیب می کنند ، رها کن و ما آنها را از آنجا که نمی‌دانند ، تدریجا به سوی عذاب پیش می‌بریم ●●● .۴۴ / قلم

فَذَرْهُمْ حَتّی یُلاقُوا یَوْمَهُمُ الَّذی فیهِ یُصْعَقُونَ

حال که چنین است آنها را رها کن تا روز مرگ خود را ملاقات کنند ●●● .۴۵ / طور

فَذَرْهُمْ فی غَمْرَتِهِمْ حَتّی حینٍ

آنهارا در جهل و غفلتشان بگذار تا زمانی که مرگشان فرارسد (یا گرفتار عذاب الهی شوند ●●●).۵۴ / مؤمنون

فَذَرْهُمْ یَخُوضُوا وَ یَلْعَبُوا حَتّی یُلاقُوا یَوْمَهُمُ الَّذی یُوعَدُونَ

آنها را به حال خود واگذار تا در باطل غوطه‌ور باشند و سرگرم بازی ، تا روزی را که به آنها وعده داده شده است، ملاقات کنند (و نتیجه کار خود را ببینند ●●●) .۸۳ / زخرف، ۴۲ / معارج

فَذَکِّرْ اِنَّما اَنْتَ مُذَکِّرٌ

پس تذکّر ده، تو فقط تذکّر دهنده‌ای ●●● .۲۱ / غاشیه

فَذَکِّرْ اِنْ نَفَعَتِ الذِّکْری

پس تذکر ده اگر تذکر مفید باشد ●●● .۹ / اعلی

فَذَکِّرْ فَما اَنْتَ بِنِعْمَتِ رَبِّکَ بِکاهِنٍ وَ لا مَجْنُونٍ

حال که چنین است تذکرده و به‌لطف پروردگارت تو کاهن و مجنون نیستی ●●● .۲۹ / طور

فَذُوقُوا عَذابی وَ نُذُرِ

(و گفتیم) اکنون بچشید عذاب و انذارهای مرا ●●●.۳۹ / قمر

فَذُوقُوا بِما نَسیتُمْ لِقاءَ یَوْمِکُمْ هذا اِنّا نَسیناکُمْ وَ ذُوقُوا عَذابَ الْخُلْدِ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

(و به آنها می گویم) بچشید (عذاب جهنم را) به‌خاطر این‌که ملاقات امروز خود را فراموش کردید ، ما نیز شما را فراموش کردیم و بچشید عذاب همیشگی را به خاطر اعمالی که انجام می‌دادید ●●● .۱۴ / سجده

(۲۴۰) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَذوُقُوا فَلَنْ نَزیدَکُمْ اِلّا عَذابا

پس بچشید که چیزی جز عذاب بر شما نمی‌افزاییم ●●●.۳۰ / نبأ

فَراغَ اِلی اِلِهَتِهِمْ فَقالَ اَلا تَأْکُلُونَ

(او وارد بتخانه شد) مخفیانه نگاهی به معبودان آنها کرد و از روی تمسخر گفت: چرا از این غذاها نمی‌خورید ●●● ؟۹۱ / صافّات

فَراغَ اِلی اَهْلِه فَجاءَ بِعِجْلٍ سَمینٍ

و به‌دنبال آن پنهانی به سوی خانواده خود رفت و گوساله فربه (و بریانی را برای آنها) آورد ●●●.۲۶ / ذاریات

فَراغَ عَلَیْهِمْ ضَرْبا بِالْیَمینِ

سپس ضربه‌ای محکم با دست راست و باتوجه بر پیکر آنها فرود آورد (و همه را جز بت بزرگ ، درهم

شکست ●●●) .۹۳ / صافّات

فَرَّتْ مِنْ قَسْوَرَةٍ

که از شیر فرار کرده‌اند ●●● .۵۱ / مدّثر

فَرَجَعَ مُوسی اِلی قَوْمِه غَضْبانَاَسِفا قالَ یاقَوْمِاَلَمْ یَعِدْکُمْ رَبُّکُمْ وَعْدا حَسَنا اَفَطالَ عَلَیْکُمُ الْعَهْدُ اَمْ اَرَدْتُمْ اَنْ یَحِلَّ عَلَیْکُمْ غَضَبٌ مِنْ رَبِّکُمْ فَاَخْلَفْتُمْ مَوْعِدی

موسی خشمگین و اندوهناک به سوی قوم خود بازگشت و گفت : مگر پروردگار شما وعده نیکویی به شما نداد؟ آیا مدت جدایی من از شما به‌طول انجامیده ؟ یا می‌خواستید غضب پروردگارتان بر شما نازل شود که با وعده من مخالفت کردید●●● ؟ ۸۶ / طه

فَرَجَعُوا اِلی اَنْفُسِهِمْ فَقالُوا اِنَّکُمْ اَنْتُمُ الظّالِمُونَ

آن‌ها به وجدان خود بازگشتند و (به خود) گفتند: حقا که شما ستمگرید ●●● .۶۴ / انبیاء

فَرِحَ الْمُخَلَّفُونَ بِمَقْعَدِهِمْ خِلافَ رَسُولِ اللّهِ وَ کَرِهُوآا اَنْ یُجاهِدُوا بِاَمْوالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ فی سَبیلِ اللّهِ وَ قالُوا لا تَنْفِرُوا فِی الْحَرِّ قُلْ نارُ جَهَنَّمَ اَشَدُّ حَرّا لَوْ کانُوا یَفْقَهُونَ

تخلف‌جویان(ازجنگ تبوک که در خانه‌های‌خود نشستند)ازمخالفت‌بارسول‌خدا صلی‌الله‌علیه‌وآله خوشحال‌شدند و کراهت داشتند که با اموال و جان‌های خود در راه خدا جهاد کنند و (به یکدیگر و به مؤمنان) گفتند : در این گرما حرکت (به سوی میدان) نکنید ، به آن‌ها بگو : آتش دوزخ از این هم گرم‌تر است ، اگر بفهمند ●●● .۸۱ / توبه

فَرِحینَ بِما اتیهُمُ اللّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ یَسْتَبْشِرُونَ بِالَّذینَ لَمْ یَلْحَقُوا بِهِمْ مِنْ خَلْفِهِمْ اَلّا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۴۱)

آن‌ها به‌خاطر نعمت‌های‌فراوانی که‌خدا از فضل‌خود به‌ایشان بخشیده‌است، خوشحالند و به‌خاطرکسانی‌که هنوز به‌آن‌ها ملحق‌نشده‌اند(مجاهدان و شهیدان آینده)،خوشوقتند، (زیرامقامات‌برجسته‌آن‌هارا در آن جهان می‌بینند و می‌دانند) که نه ترسی بر آن‌هاست و نه غمی خواهند داشت ●●● .۱۷۰ / آل عمران

فِرْعَوْنَ وَ ثَمُودَ

لشکریان فرعون و ثمود ●●● .۱۸ / بروج

فَرَوْحٌ وَ رَیْحانٌ وَ جَنَّتُ نَعیمٍ

در روحو ریحان‌وبهشت‌پرنعمت‌است ●●● .۸۹ / واقعه

فَرَدَدْناهُ اِلی اُمِّهِ کَیْ تَقَرَّ عَیْنُها وَ لا تَحْزَنَ وَ لِتَعْلَمَ اَنَّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ وَ لکِنَّ اَکْثَرَهُمْ لا یَعْلَمُونَ

ما او را به مادرش بازگرداندیم تا چشمش روشن شود و غمگین نباشد و بداند وعده الهی حق است ، ولی اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●● .۱۳ / قصص

فَریقا هَدی وَ فَریقا حَقَّ عَلَیْهِمُ الضَّلالَةُ اِنَّهُمُ اتَّخَذُوا الشَّیاطینَ اَوْلِیاآءَ مِنْ دُونِ اللّهِ وَ یَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

جمعی‌را هدایت‌کرده و جمعی‌را که (شایستگی نداشته‌اند) گمراهی بر آن‌ها مسلم شد، آن‌ها (کسانی هستند که) شیاطین‌را به‌جای‌خداوند، اولیای خود انتخاب کردند و چنین گمان می‌کنند که هدایت یافته‌اند ●●● .۳۰ / اعراف

فَساهَمَ فَکانَ مِنَ الْمُدْحَضینَ

و با آن‌ها قرعه افکند (و قرعه به نام او اصابت کرد و) مغلوب شد ●●● .۱۴۱ / صافّات

فَسُبْحانَ الَّذی بِیَدِه مَلَکُوتُ کُلِّ شَیْءٍ وَ اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ

پس منزه است خداوندی که مالکیت و حاکمیت همه چیز در دست او است و (همگی) به سوی او باز می گردید ●●● ۸۳. / یس

فَسُبْحانَ اللّهِ حینَ تُمْسُونَ وَ حینَ تُصْبِحُونَ

منزه است خداوند به‌هنگامی که شام می کنید و صبح می کنید ●●● ۱۷. / روم

فَسَبِّحْ بِاسْمِ رَبِّکَ الْعَظیمِ

حال که چنین است ، به نام پروردگار بزرگت تسبیح کن (و او را پاک و منزه بشمار ●●●) ۷۴، ۹۴ / واقعه، ۵۲ / حاقّه

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ وَاسْتَغْفِرْهُ اِنَّهُ کانَ تَوّابا

پروردگارت را تسبیح و حمد کن و از او آمرزش بخواه که او بسیار توبه‌پذیر است ●●● ۳. / نصر

(۲۴۲) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَسَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ وَ کُنْ مِنَ السّاجِدینَ

(برای دفع ناراحتی آنان) پروردگارت را تسبیح و حمد گو و از سجده کنندگان باش ●●● ۹۸. / حجر

فَسَتُبْصِرُ وَ یُبْصِروُنَ

و به زودی تو می‌بینی و آن‌ها نیز می‌بینند ●●● ۵. / قلم

فَسَتَذْکُرُونَ ما اَقُولُ لَکُمْ وَ اُفَوِّضُ اَمْری اِلَی اللّهِ اِنَّ اللّهَ بَصیرٌ بِالْعِبادِ

و به زودی آن چه را می گویم به خاطر خواهید آورد ، من کار خود را به خداوند یکتا واگذار می کنم که او نسبت به بندگانش بیناست ●●● ۴۴. / مؤمن

فَسَجَدَ الْمَلائِکَةُ کُلُّهُمْ اَجْمَعُونَ

فرشتگان همگی و بدون استثناء سجده کردند ●●● ۳۰. / حجر، ۷۳ / ص

فَسَخَّرْنا لَهُ الرّیحَ تَجْری بِاَمْرِهِ رُخاءً حَیْثُ اَصابَ

ما باد را مسخر او ساختیم تا مطابق فرمانش به نرمی حرکت کند و به هرجا او می‌خواهد ، برود ●●● ۳۶. / ص

فَسَقی لَهُما ثُمَّ تَوَلّی اِلَی الظِّلِّ فَقالَ رَبِّ اِنّی لِما اَنْزَلْتَ اِلَیَّ مِنْ خَیْرٍ فَقیرٌ

موسی به (گوسفندان) آن‌ها آب داد ، سپس رو به سوی سایه آورد و عرض کرد : پروردگارا ! هر خیر و نیکی بر من فرستی ، من به آن نیازمندم ●●● ۲۴. / قصص

فَسَلامٌ لَکَ مِنْ اَصْحابِ الْیَمینِ

(به او گفته می‌شود :) سلام بر تو از سوی دوستانت که از اصحاب الیمین هستند ●●● ۹۱. / واقعه

فَسَنُیَسِّرُهُ لِلْعُسْری

ما به زودی او را در مسیر دشواری قرار می‌دهیم ●●● ۱۰. / لیل

فَسَنُیَسِّرُهُ لِلْیُسْری

مااورا در مسیرآسانی قرارمی‌دهیم ●●● ۷. / لیل

فَسَوْفَ یُحاسَبُ حِسابا یَسیرا

به‌زودی‌حساب‌آسانی برای او می‌شود ●●● ۸. / انشقاق

فَسَوْفَ یَـدْعُـوا ثُبُورا

بـه زودی فریـادش بلند مـی‌شـود کـه ؛ ای وای بـر مـن کـه هـلاک شـدم ●●● .۱۱ / انشقاق

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۴۳)

فَسَوْفَ تَعْلَمُـونَ مَـنْ یَـأْتیـهِ عَـذابٌ یُخْـزیـهِ وَ یَحِـلُّ عَلَیْـهِ عَـذابٌ مُقیـمٌ

بـه زودی خواهیـد دانسـت چـه کسـی عـذاب خوارکننـده به سراغـش خواهد آمـد و مجـازات جـاودان بر او وارد خواهـد شد ●●● .۳۹ / هود

فَسیحُوا فِی الْاَرْضِ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَاعْلَمُـوآا اَنَّکُـمْ غَیْرُ مُعْجِـزِی اللّـهِ وَ اَنَّ اللّهَ مُخْزِی الْکفِرینَ

با این حال چهار ماه (مهلـت داریـد که) در زمیـن (آزادانه) سیر کنیـد (و هر جا می‌خواهیـد برویـد و بیندیشید) و بدانید شما نمی‌توانید خدا را ناتوان سازیـد (و از قـدرت او فـرار کنیـد و نیز بدانیـد) خداوند خوارکننـده کافران است ●●● .۲ / توبه

فَشارِبُونَ شُـرْبَ الْهیـمِ

و همچـون شتـرانـی کـه مبتـلا بـه بیمـاری عطـش شـده‌انـد ، از آن مـی‌آشـامیـد ●●● .۵۵ / واقعه

فَشارِبُونَ عَلَیْـهِ مِنَ الْحَمیمِ

و روی‌آن ازآب سوزان‌می‌نوشید ●●● .۵۴ / واقعه

فَصَبَّ عَلَیْهِمْ رَبُّکَ سَوْطَ عَذابٍ

لـذا خداونـد تازیانـه عـذاب را بـر آن‌هـا فرو ریخـت ●●● .۱۳ / فجر

فَصَلِّ لِـرَبِّـکَ وَانْحَـرْ

اکنون کـه چنیـن است ، برای پرورد‌گـارت نمـاز بخـوان و قـربـانـی کـن ●●● .۲ / کوثر

فَضَرَبْنا عَلـی اذانِهِـمْ فِی‌الْکَهْـفِ سِنیـنَ عَـدَدا

مـا (پـرده خـواب را) بـر گـوششـان زدیـم و سـال‌هـا در خـواب فـرورفتنـد ●●● .۱۱ / کهف

فَضْلاً مِـنَ‌اللّـهِ وَ نِعْمَـةً وَاللّـهُ عَلیمٌ حَکیـمٌ

خداوند بر شما فضل و نعمتی از سـوی خـود بخشیـده و خداونـد دانـا و حکیـم اسـت ●●● .۸ / حجرات

فَضْـلاً مِـنْ رَبِّـکَ ذلِـکَ هُـوَ الْفَـوْزُ الْعَظیـمُ

ایـن فضـل و بخششـی اسـت از سـوی پروردگـارت و ایـن پیروزی بـزرگـی اسـت ●●● .۵۷ / دخان

فَطافَ عَلَیْهـا طآئِـفٌ مِـنْ رَبِّـکَ وَ هُـمْ نـاآئِمُـونَ

اما عذابی فراگیر (شبانه) بر تمـام باغ آن‌هـا فرود آمـد، در حالی‌کـه همـه در خواب بودنـد ●●● .۱۹ / قلم

فَطَّوَعَتْ لَهُ‌نَفْسُهُ قَتْلَ اَخیهِ‌فَقَتَلَهُ فَاَصْبَحَ مِنَ‌الْخاسِرینَ

نفس سرکش تدریجا او را مصمّـم به کشتـن برادر کـرد و او را کشـت و از زیانکـاران شد ●●● .۳۰ / مائده

(۲۴۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَعّالٌ لِما یُـریـدُ

وآن‌چه‌رامی‌خواهد، انجام‌می‌دهد ●●● .۱۶ / بروج

فَعَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ فَأَخَذَتْهُمُ الصّاعِقَةُ وَ هُمْ یَنْظُرُونَ

آن‌هـا از فـرمـان پـروردگارشـان سربـاز زدنـد و صاعقـه آن‌هـا را فـرو گرفـت در حالـی‌کـه (خیره خیره) نگـاه می‌کردند (بی‌آن‌که قدرت بر دفاع داشته باشند ●●●).۴۴ / ذاریات

فَعَسی رَبّی اَنْ یُؤْتِیَنِ خَیْرا مِنْ جَنَّتِکَ وَ یُرْسِلَ عَلَیْها حُسْبانا مِنَ السَّماءِ فَتُصْبِحَ صَعیدا زَلَقا

شاید پروردگار بهتر از باغ تو به من بدهد و مجازات حساب‌شده‌ای از آسمان بر باغ تو فروفرستد ، آن‌چنان‌که آن را به زمین بی گیاه لغزنده‌ای تبدیل کند ●●● .۴۰ / کهف

فَعَصَوْا رَسُولَ رَبِّهِمْ فَاَخَذَهُمْ اَخْذَةً رابِیَةً

با فرستاده رسول پروردگارشان مخالفت کردند و خداوند نیز آن‌ها را به عذاب شدیدی گرفتار ساخت ●●● .۱۰ / حاقّه

فَعَصی فِرْعَوْنُ الرَّسُولَ فَأَخَذْناهُ اَخْذا وَبیلاً

فرعون به مخالفت و نافرمانی آن رسول برخاست و ما او را شدیدا مجازات کردیم ●●● .۱۶ / مزّمّل

فَعَقَرُوا النّاقَةَ وَ عَتَوْا عَنْ اَمْرِ رَبِّهِمْ وَ قالُوا یا صالِحُ ائْتِنا بِما تَعِدُناآ اِنْ کُنْتَ مِنَ الْمُرْسَلینَ

سپس « ناقه » را پی کردند و از فرمان پروردگارشان سرپیچیدند و گفتند : ای صالح ، اگر تو از فرستادگان (خدا) هستی، آن‌چه ما را با آن تهدید می کنی، بیاور ●●● .۷۷ / اعراف

فَعَقَرُوها فَاَصْبَحُوا نادِمینَ

سرانجام بر آن (ناقه) حمله نموده او را از پای درآوردند، سپس از کرده خود پشیمان شدند ●●●.۱۵۷ / شعراء

فَعَقَرُوها فَقالَ تَمَتَّعُوا فی دارِکُمْ ثَلثَةَ اَیّامٍ ذلِکَ وَعْدٌ غَیْرُ مَکْذُوبٍ

(اما) آن‌ها آنرا از پای درآوردند و او به آن‌ها گفت (مهلت شما تمام شده) سه روز در خانه‌هاتان متمتع گردید (و بعد از آن عذاب الهی فراخواهد رسید) این وعده‌ای است که دروغ نخواهد بود ●●● .۶۵ / هود

فَعَمِیَتْ عَلَیْهِمُ الْاَنْباءُ یَوْمَئِذٍ فَهُمْ لا یَتَساءَلُونَ

در این هنگام همه اخبار بر آن‌ها پوشیده می‌ماند (حتی نمی‌توانند) از یکدیگر سؤالی کنند ●●●.۶۶ / قصص

فَغَشّها ما غَشّی

سپس آن‌ها را با عذاب سنگین پوشانید ●●● .۵۴ / نجم

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۴۵)

فَغَفَرْنا لَهُ ذلِکَ وَ اِنَّ لَهُ عِنْدَنا لَزُلْفی وَ حُسْنَ مَاآبٍ

ما این عمل را بر او بخشیدیم و او نزد ما دارای مقام والا و آینده نیک است ●●● .۲۵ / ص

فَغُلِبُوا هُنالِکَ وَ انْقَلَبُوا صاغِرینَ

در آن‌جا مغلوب شدند و خوار و کوچک گشتند ●●● .۱۱۹ / اعراف

فَفَتَحْنا اَبْوابَ السَّماءِ بِماءٍ مُنْهَمِرٍ

در این هنگام درهای آسمان را گشودیم و آبی فراوان و پی در پی فروباریدِ ●●● .۱۱ / قمر

فَفَرَرْتُ مِنْکُمْ لَمّا خِفْتُکُمْ فَوَهَبَ لی رَبّی حُکْما وَ جَعَلَنی مِنَ الْمُرْسَلینَ

و به‌دنبال آن هنگامی که از شما ترسیدم فرار کردم و پروردگار من به من دانش بخشید و مرا از پیامبران قرار داد ●●● .۲۱ / شعراء

فَفِرُّوا اِلَی اللّهِ اِنّی لَکُمْ مِنْهُ نَذیرٌ مُبینٌ

پس به سوی خدا بگریزید که من از سوی او برای شما بیم‌دهنده آشکاری هستم ●●● .۵۰ / ذاریات

فَفَهَّمْناها سُلَیْمنَ وَکُلّا اتَیْنا حُکْما وَ عِلْما وَ سَخَّرْنا مَعَ داوُدَ الْجِبالَ یُسَبِّحْنَ وَ الطَّیْرَ وَ کُنّا فاعِلینَ

ما (حکم‌واقعی) آن را به سلیمان تفهیم کردیم و به هر یک از آن‌ها (شایستگی) داوری و علم دادیم و کوه‌ها و پرندگان‌را مسخر داودساختیم که با او تسبیح (خدا) می‌گفتند و ما قادر بر انجام این کار بودیم ●●● .۷۹ / انبیاء

فَقاتِلْ فی سَبیلِ اللّهِ لا تُکَلَّفُ اِلاّ نَفْسَکَ وَ حَرِّضِ الْمُؤْمِنینَ عَسَی اللّهُ اَنْ یَکُفَّ بَأْسَ الَّذینَ کَفَرُوا وَاللّهُ اَشَدُّ بَأْسا وَ اَشَدُّ تَنْکیلًا

در راه خدا پیکار کن، تنها مسؤول وظیفه خود هستی و مؤمنان را (بر این کار) تشویق نما، امید است خداوند از قدرت کافران جلوگیری کند (حتی اگر تنها خودت به میدان بروی) و خداوند قدرتش بیشتر و مجازاتش دردناک‌تر است ●●● .۸۴ / نساء

فَقالَ الْمَلاَءُالَّذینَ کَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ ما هذا اِلاّ بَشَرٌ مِثْلُکُمْ یُریدُ اَنْ یَتَفَضَّلَ عَلَیْکُمْ وَ لَوْ شاءَاللّهُ لَاَنْزَلَ مَلائِکَةً ما سَمِعْنا بِهذا فیاباۤئِنَاالْاَوَّلینَ

جمعیت اشرافی (و مغرور) از قوم نوح که کافر شده بودند ، گفتند : این مرد بشری است همچون شما که می‌خواهد بر شما برتری جوید ، اگر خدا می‌خواست پیامبری بفرستد، فرشتگانی نازل می‌کرد ، ما هرگز چنین چیزی در نیاکان خود نشنیده‌ایم ●●● .۲۴ / مؤمنون

فَقالَ الْمَلَأُالَّذینَ کَفَرُوامِنْ قَوْمِهِمانَریکَ اِلّابَشَرامِثْلَنا وَ مانَریکَ اتَّبَعَکَ اِلاَّالَّذینَ هُمْ اَراذِلُنا بادِیَ الرَّأْیِ وَ ما نَری لَکُمْ عَلَیْنا مِنْ فَضْلٍ بَلْ نَظُنُّکُمْ کذِبینَ

(۲۴۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

اشراف کافر قومش (در پاسخ) گفتند : ما تو را جز بشری همچون خودمان نمی‌بینیم و کسانی را که از تو پیروی کرده‌اند جز گروهی اراذل ساده‌لوح نمی‌یابیم و فضیلتی برای شما نسبت به خود مشاهده نمی‌کنیم بلکه شما را دروغگو تصور می‌کنیم●●● . ۲۷ / هود

فَقالَ اَنَا رَبُّکُمُ الاَعْلی

و گفت: من پروردگار بزرگ شما هستم ●●● .۲۴ / نازعات

فَقالَ اِنْ هذا اِلّا سِحْرٌ یُؤْثَرُ

و سرانجام گفت : این (قرآن) چیزی جُز یک سِحر جالب همچون سحرهای پیشینیان نیست ●●●.۲۴ / مدّثر

فَقالَ اِنّی اَحْبَبْتُ حُبَّ الْخَیْرِ عَنْ ذِکْرِ رَبّی حَتّی تَوارَتْ بِالْحِجابِ

گفت: من این اسبان را به‌خاطر پروردگارم دوست دارم (من می‌خواهم از آن‌ها در جهاد استفاده کنم ، او همچنان به آن‌ها نگاه می‌کرد) تا از دیدگانش پنهان شدند ●●● .۳۲ / ص

فَقالَ اِنّی سَقیمٌ

و گفت : من بیمارم (و با شما به مراسم جشن نمی‌آیم ●●●).۸۹ / صافّات

فَقالَ لَهُمْ رَسُولُ اللّهِ ناقَةَ اللّهِ وَ سُقْیها

و فرستاده الهی (صالح)به‌آنها گفت : ناقه خدا را با آبشخورش واگذارید (و مزاحم آن نشوید ●●●) .۱۳ / شمس

فَقالُوا اَبَشَرا مِنّا واحِدانَتَّبِعُهُ اِنّا اذا لَفیضَلالٍوَسُعُرٍ

و گفتند: آیا ما از بشری از جنس خود پیروی کنیم ؟ اگر چنین کنیم ، در گمراهی و جنون خواهیم بود ●●●.۲۴ / قمر

فَقالُوا اَنُؤْمِنُ لِبَشَرَیْنِ مِثْلِنـا وَ قَوْمُهُما لَنا عابِدوُنَ

آن‌ها گفتنـد: آیامابه‌دوانسان‌همانندخودمان‌ایمان‌بیاوریم، درحالی که قوم‌آن‌ها(بنی‌اسرائیل)ماراپرستش می کننـد (و بـردگـان مـا هستنـد ●●●) .۴۷ / مؤمنون

فَقالُوا رَبَّنا باعِدْ بَیْنَ اَسْفارِنا وَ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَجَعَلْناهُمْ اَحادیثَ وَ مَزَّقْناهُمْ کَلَّ مُمَزَّقٍ اِنَّ فی ذلِکَ لَآیـاتٍ لِکُـلِّ صَبّارٍ شَکُورٍ

ولـی (این ناسپـاس مردم) گفتند: پروردگارا میان سفرهای ما دوری بیفکن (تا بینوایان نتوانند دوش به دوش اغنیـا سفر کنند و به این طریق) آن‌ها به‌خویشتـن ستم کردند و ما آن‌هـا را اخبـار و داستانی (برای دیگـران) قـرار دادیـم و جمعیت‌شـان را متلاشـی ساختیـم، در این ماجـرا آیـات و نشانه‌هـای عبرتـی است، بـرای هـر صـابـر شکـرگزار ●●●. ۱۹ / سبأ

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۴۷)

فَقالُوا عَلَی‌اللّهِ تَوَکَّلْنا رَبَّنا لاتَجْعَلْنا فِتْنَةً لِلْقَوْمِ‌الظّالِمینَ

گفتنـد : تنها بر خدا توکل داریـم ، پروردگـارا ما را تحت تأثیر گـروه ستمگـر قـرار مـده ●●● .۸۵ / یونس

فَقُتِلَ کَیْـفَ قَدَّرَ

مرگ بر او بادچگونه (برای مبارزه‌با حق) مطلب را آماده‌کرد ●●● .۱۹ / مدّثر

فَقَدَرْنا فَنِعْـمَ الْقـادِرُونَ

ما قـدرت بر این‌کار داشتیم، پس ما قدرتمنـد خوبی هستیم (و امر معاد برای ما سهل است ●●●).۲۳ / مرسلات

فَقَدْ کَـذَّبُـوا بِـالْحَـقِّ لَمّـا جـاآءَهُـمْ فَسَـوْفَ یَأْتیهِـمْ أَنْبَآؤُاْ مـا کانُـوا بِـهِ یَسْتَهْـزِءُونَ

آنـان حق را هنگامـی که سراغشان آمـد ، انکار کردنـد ولی به زودی خبـر آن‌چه را به بـاد مسخـره گرفتنـد به آنان می‌رسد (و از نتایج کار خودآگاه می‌شوند ●●●) .۵ / انعام

فَقَدْ کَذَّبُـوا فَسَیَأْتیهِـمْ اَنْبـؤُا ما کانُـوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُنَ

آن‌ها تکـذیب کـردنـد، امـا بـه زودی اخبـار آن چـه را بـه اسـتهزاء می گرفتنـد بـه آنـان می‌رسـد (و از مجـازاتش بـاخبـر خواهنـد شـد ●●●) .۶ / شعراء

فَقَدْ کَذَّبُوکُمْ بِما تَقُولُونَ فَما تَسْتَطیعُـونَ صَرْفـا وَ لا نَصْرا وَ مَنْ یَظْلِـمْ مِنْکُمْ نُذِقْهُ عَذابا کَبیرا

(خداونـد به آن‌ها می گوید ببینیـد) این معبـودان ، شـما را در آن‌چه می گوییـد تکذیب کردنـد اکنون قـدرت ندارید عذاب الهـی را برطرف سازیـد یا از کسـی یاری بطلبیـد و هر کس از شمـا ظلم و ستـم کند عذاب شدیدی به او می‌چشانیم ●●● .۱۹ / فرقان

فَقَرَأَهُ عَلَیْهِمْ ما کانُوا بِهِ مُؤْمِنینَ

و او آن را بر ایشـان مـی‌خوانـد بـه آن ایمـان نمـی‌آورنـد ●●● .۱۹۹ / شعراء

فَقَرَّبَهُ اِلَیْهِـمْ قـالَ اَلا تَـأْکُلُـونَ

و آن را نزدیـک آن‌هـا گـذارد (ولـی بـا تعجـب دیـد دسـت بـه سـوی غـذا نمی‌برنـد) گفـت: آیـا شـمـا غـذا نمـی‌خـوریـد ●●● ؟۲۷ / ذاریات

فَقَضهُنَّ سَبْعَ سَمواتٍ فیَوْمَیْنِ وَاَوْحی فیکُلِّ سَماءٍاَمْرَها وَ زَیَّنَّا السَّماءَ الدُّنْیا بِمَصابیحَ وَ حِفْظا ذلِـکَ تَقْدیـرُ الْعزیـزِ الْعَلیـمِ

در ایـن هنگـام آن‌هـا را بـه صورت هفـت آسـمان در دو روز آفریـد و آن‌چـه را می‌خواسـت در هر آسمانـی مقدر فرمود و آسـمان پـایین را بـا چراغ‌هـای (ستـارگان) زینت بخشیدیم و (با شـهاب‌ها) از استراق سـمع شیـاطین حفظ کردیـم، این است تقدیـر خداوند دانا ●●● .۱۲ / فصّلت

فَقُطِعَ دابِرُ الْقَوْمِ الَّذینَ ظَلَمُواْ وَ الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعلَمیـنَ

(۲۴۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

و (بـه ایـن ترتیـب) دنبالـه (زنـدگـی) جمعیّتی که سـتـم کـرده بودنـد قطـع شـد و سـتایش مخصوص خداونـد پروردگار جهانیـان‌است ●●● .۴۵ / انعام

فَقُلْتُ اسْتَغْفِــرُوا رَبَّکُــمْ اِنَّـهُ کــانَ غَفّــارا

بـه آن‌هــا گفتــم : از پـروردگــار خویــش آمــرزش طلبیـد کـه او بسیار آمرزنده اسـت ●●● .۱۰ / نوح

فَقُلْنَا اذْهَبا اِلَی الْقَوْمِ الَّذینَ کَذَّبُوا بِایاتِنا فَدَمَّرْناهُمْ تَدْمیرا

و گفتیم به سوی این قوم که آیات مـا را تکـذیب کردنـد برویـد (امـا آن‌هـا به مخـالفت برخاستند) و مـا شدیـدا آن‌هـا را درهـم کوبیدیـم و نابـود کردیـم ●●● .۳۶ / فرقان

فَقُلْنَا اضْـرِبُـوهُ بِبَعْضِهـا کَذلِـکَ یُحْیِـی اللّـهُ الْمَـوْتی وَ یُـریکُـمْ ایاتِـهِ لَعَلَّکُـمْ تَعْقِلُـونَ

سپس گفـتیم: قسمتی از گـاو را به‌مقتول بزنیـد (تازنـده شـود و قاتـل‌را معرفی کنـد) خداونـد این‌گونه مردگـان را زنـده می‌کنـد و آیات‌خود را به شما نشان می‌دهد ، شاید درک کنید ●●●.۷۳ / بقره

فَقُلْ هَـلْ لَـکَ اِلـی اَنْ تَزَکّـی

و بــه او بگـو : آیـا می‌خــواهـی پــاکیــزه شــوی ●●● ؟۱۸ / نازعات

فَقُولا لَـهُ قَـوْلاً لَیِّنـا لَعَلَّـــهُ یَتَـذَکَّـرُ اَوْ یَخْشـــی

امابه‌نرمی با اوسخن بگویید شایدمتذکر شود یا از(خدا)بترسد ●●● .۴۴ / طه

فَکانَتْ هَبـاءً مُنْبَثّــا

و به صورت غبار پراکنده درمی‌آید ●●● .۶ / واقعه

فَکانَ قـابَ قَـوْسَیْــنِ اَوْ اَدْنـی

تـا آن‌کـــه فاصلـه او به انـدازه دو کمـان یا کمتـر بـود ●●● .۹ / نجم

فَکانَ عـاقِبَتَهُمـا اَنَّهُمـا فِـی النّـارِ خـالِـدَیْـنِ فیهـا وَ ذلِـــکَ جَــزاؤُا الظّـالِمیــنَ

سرانجـام کـار آن‌هـا ایـن شـــــد کـه هـــر دو در آتــش دوزخنـــد، جـاودان در آن مــی‌ماننـد و ایـــن اســـــت کیفـر ستمکـــــاران ●●● .۱۷ / حشر

فَکَاَیِّنْ مِنْ قَرْیَـةٍ اَهْلَکْناها وَ هِیَ ظالِمَةٌ فَهِیَ خاوِیَـةٌ عَلی عُرُوشِها وَ بِئْرٍ مُعَطَّلَـةٍ وَ قَصْرٍ مَشیـدٍ

چه بسیار از شهرها و آبادی‌هـا که آن‌ها را نابود و هلاک کردیم در حالی‌که ستمگر بودنـد، به‌گونه‌ای که بر سقف‌های خود فرو ریختنـد (نخست سقف‌ها ویران گشت و بعد دیوارهـا به روی سقف‌ها) و چه بسیار چاه پرآب‌که بی‌صاحب مانـد و چه بسیار قصرهای محکم و مرتفع ●●● .۴۵ / حج

فَکُبْکِبُوا فیها هُـمْ وَالْغـاوُنَ

در ایــن هنگـام همــه آن معبـودان بـا عابـدان (گمـراه) بـه دوزخ افکنــده مــی‌شـونـد ●●● .۹۴ / شعراء

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۴۹)

فَکَذَّبَ وَعَصی

اما او تکذیب کرد و عصیان نمود ●●● .۲۱ / نازعات

فَکَذَّبُوهُ فَـاَخَـذَتْهُـمُ الـرَّجْفَـةُ فَاَصْبَحُـوا فـی دارِهِـمْ جاثِمینَ

آن‌هـا او را تکـذیب کـردنـد و بـه ایـن سـبب زلزلـه آن‌هـا را فـرو گرفـت و در خـانـه‌هـای خـود بـه رو درافتـادنـد و مـردنـد ●●● .۳۷ / عنکبوت

فَکَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمْ عَذابُ یَوْمِ الظُّلَّةِ اِنَّهُ کانَ عَذابَ یَوْمٍ عَظیم

سرانجـام او را تکـذیب کـردنـد و عـذاب روز « ابـر سایـه‌افکـن » آن‌هـا را فـروگرفـت ، کـه ایـن عـذاب روز بزرگـی بـود ●●● .۱۸۹ / شعراء

فَکَذَّبُوهُ فَاَنْجَیْناهُ وَالَّذینَ مَعَهُ فِی‌الْفُلْکِ وَاَغْرَقْنَاالَّذینَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا اِنَّهُمْ کانُوا قَوْما عَمینَ

اما سرانجام او را تکذیب کردند و ما او و کسانی را که با وی در کشتی بودنـد، رهایی بخشیدیم و آن‌هاکه آیات ما را تکـذیب کردنـد، غرق نمودیـم، چه این‌که آن‌هـا جمعیتی نابینـا (و کوردل) بـودند ●●● .۶۴ / اعراف

فَکَذَّبُوهُ فَاِنَّهُمْ لَمُحْضَرُونَ

اما آن‌ها او را تکذیب کردند ولی مسلمـا همگی در دادگـاه عدل الهـی ، احضار می‌شوند ●●● .۱۲۷ / صافّات

فَکَذَّبُوهُ فَاَهْلَکْناهُمْ اِنَّ فی ذلِکَ لَآیَةً وَ ما کانَ اَکْثَرُهُمْ مُؤْمِنینَ

آن‌ها هـود را تکـذیب کردنـد ، مـا هم نابودشـان کردیـم و در این آیـت و نشـانـه‌ای است (برای آگـاهـان) ولی اکثر مؤمن نبودند ●●● .۱۳۹ / شعراء

فَکَذَّبُوهُ فَعَقَرُوها فَدَمْدَمَ عَلَیْهِمْ رَبُّهُمْ بِذَنْبِهِمْ فَسَوّیها

ولی آنها او را تکـذیب نمودنـد و ناقه را پی کردند و به هلاکت رساندند، لذا پروردگارشان آنها را به خاطر گناهـی‌کـه مرتکـب شـده بودند، در هـم کوبید و سرزمینشـان را صـاف و مسطـح نمـود ●●● .۱۴ / شمس

فَکَذَّبُوهُ فَنَجَّیْناهُ وَ مَنْ مَعَهُ فِی الْفُلْکِ وَ جَعَلْناهُمْ خَلاآئِفَ وَ اَغْرَقْنَا الَّذینَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا فَانْظُرْ کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الْمُنْذَرینَ

امـا آن‌ها او را تکـذیـب کردنـد و ما او و کسانـی را که با او در کشتی بودنـد، نجات دادیم، آن‌ها را جانشین (و وارث کافران) قرار دادیم و کسانی را که آیات ما را تکـذیـب کردنـد، غرق نمودیـم، پس ببین عاقبـت کار آن‌هاکه انذار شدند (و به انذار الهی اهمیت ندادند) چگونه‌بود ●●● ؟۷۳ / یونس

فَکَذَّبُوهُما فَکانُوا مِنَ‌الْمُهْلَکینَ

(آری) آن‌ها این‌دو را تکذیب کردند و سرانجام همگی هلاک شدند ●●● .۴۸ / مؤمنون

(۲۵۰) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَکُّ رَقَبَةٍ

آزاد کـردن بـرده است ●●● .۱۳ / بلد

فَکَفَرُوا بِهِ فَسَوْفَ یَعْلَمُونَ

(اما هنگامـی که این کتـاب بزرگ آسمانـی بر آن‌ها نازل شد) آن‌ها به آن کافر شدند، ولی به‌زودی نتیجه کار خود را خواهند دانسـت ●●● .۱۷۰ / صافّات

فَکَفی بِاللّهِ شَهیدا بَیْنَنا وَ بَیْنَکُمْ اِنْ کُنّا عَنْ عِبادَتِکُمْ لَغافِلینَ

همین بس‌که خدا میان ما و شما گواه است که ما از عبادت کردن شما غافل (و بی‌خبر) بودیم ●●● .۲۹ / یونس

فَکُلاًّ اَخَذْنا بِذَنْبِهِ فَمِنْهُمْ مَنْ اَرْسَلْنا عَلَیْهِ حاصِبا وَ مِنْهُمْ مَنْ اَخَذَتْهُ الصَّیْحَةُ وَ مِنْهُمْ مَنْ خَسَفْنا بِهِ الْاَرْضَ وَ مِنْهُمْ مَنْ اَغْرَقْنا وَ ما کانَ اللّهُ لِیَظْلِمَهُمْ وَ لکِنْ کانُوا اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُونَ

ما هر یـک از آنها را به گناهانشـان گرفتیم ، بر بعضـی از آن‌هـا طوفـانـی توأم با سنگریزه فرستادیم و بعضـی از آن‌هـا را صیحه

آسمانی فروگرفت و بعضی دیگر را در زمین فرو بردیم و بعضی را غرق کردیم ، خداوند هرگز به‌آن‌ها ستم‌نکرد، ولی آن‌ها خودشان بر خویشتن ستم نمودند ●●● .۴۰ / عنکبوت

فَکُلُوا مِمّا ذُکِرَ اسْمُ اللّهِ عَلَیْهِ اِنْ کُنْتُمْ بِایتِهِ مُؤْمِنینَ

و از آن‌چه نام خدا بر آن گفته شده بخورید (اما از گوشت حیواناتی که به هنگام سر بریدن نام خدا بر آن نمی‌برید نخورید) اگر به آیات او ایمان‌دارید ●●● .۱۱۸ / انعام

فَکُلُوا مِمّا رَزَقَکُمُ اللّهُ حَلالاً طَیِّبا وَاشْکُرُوا نِعْمَتَ اللّهِ اِنْ کُنْتُمْ اِیّاهُ تَعْبُدُونَ

حال که چنین است از آن‌چه خدا روزیتان کرده است حلال و پاکیزه بخورید و شکر نعمت خدا را به‌جا آرید اگر او را می‌پرستید ●●● ...۱۱۴ / نحل

فَکُلُوا مِمّا غَنِمْتُمْ حَلالًا طَیِّبا وَاتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

اکنون از آن‌چه غنیمت گرفته‌اید حلال و پاکیزه بخورید و از خدا بپرهیزید ، خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۶۹ / انفال

فَکُلی وَاشْرَبی وَ قَرّی عَیْنا فَاِمّا تَرَیِنَّ مِنَ الْبَشَرِ اَحَدا فَقُولی اِنّی نَذَرْتُ لِلرَّحْمنِ صَوْما فَلَنْ اُکَلِّمَ الْیَوْمَ اِنْسِیّا

از (این غذای لذیذ) بخور و از (آن آب گوارا) بنوش و چشمت را (به این مولود جدید) روشن‌دار و هر گاه کسی از انسان‌ها را دیدی با اشاره بگو: من برای خدای رحمان روزه گرفته‌ام و با احدی امروز سخن نمی‌گویم (این نوزاد خودش از تو دفاع خواهد کرد ●●●) .۲۶ / مریم

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۱)

فَکَیْفَ اِذاتَوَفَّتْهُمُ الْمَلائِکَةُ یَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ اَدْبارَهُمْ

حال آن‌ها چگونه خواهد بود هنگامی که فرشتگان (مرگ) بر صورت و پشت آن‌ها می‌زنند (و قبض روحشان می‌کنند ●●●) .۲۷ / محمّد

فَکَیْفَ اِذا جَمَعْناهُمْ لِیَوْمٍ لا رَیْبَ فیهِ وَ وُفِّیَتْ کُلُّ نَفْسٍ ما کَسَبَتْ وَ هُمْ لا یُظْلَمُونَ

پس چگونه خواهند بود هنگامی که آن‌ها را برای روزی که شکّی در آن نیست (روز رستاخیز) ، جمع کنیم و به هرکس آن‌چه (از اعمال برای خود) فراهم کرده، به‌طور کامل داده شود؟ و به آن‌ها ستم نخواهد شد (زیرا محصول اعمال خود را می‌چینند ●●●).۲۵ / آل عمران

فَکَیْفَ اِذاجِئْنامِنْ کُلِ اُمَّةٍ بِشَهیدٍ وَجِئْنابِکَ عَلی هؤُلاآءِ شَهیدا

حال آن‌ها چگونه است آن روزی که از هر امّتی، شاهد و گواهی (بر اعمالشان) می‌آوریم و تو را نیز بر آنان گواه خواهیم آورد ●●●؟۴۱ / نساء

فَکَیْفَ اِذاآ اَصابَتْهُمْ مُصیبَةٌ بِما قَدَّمَتْ اَیْدیهِمْ ثُمَّ جاآؤُکَ یَحْلِفُونَ بِاللّهِ اِنْ اَرَدْناآ اِلّا اِحْسانا وَ تَوْفیقا

پس چگونه وقتی به خاطر اعمالشان ، گرفتار مصیبتی می‌شوند ، سپس به سراغ تو می‌آیند ، سوگند یاد می‌کنند که منظور ما (از بردن داوری نزد دیگران) ، جز نیکی کردن و توافق (میان طرفین نزاع،) نبوده است ●●●؟۶۲ / نساء

فَکَیْفَ تَتَّقُونَ اِنْ کَفَرْتُمْ یَوْما یَجْعَلُ الْوِلْدانَ شیبا

شما اگر کافر شوید، چگونه خود را (از عذاب شدید الهی) برکنار می‌دارید، در آن روز که کودکان را پیر می‌کند ●●● ؟۱۷ / مزّمّل

فَکَیْفَ کانَ عَذابی وَ نُذُرِ

(اکنون بنگـــریـــد) عـذاب و انذارهـــای من چگونــه بود ●●● ؟۱۶، ۲۱ و ۳۰ / قمر

فَلَا اقْتَحَـــمَ الْعَقَبَــــةَ

ولـــی او (انســـان ناسپـــاس) از آن گردنــه مهم بالا نرفـت ●●● .۱۱ / بلد

فَلا اُقْسِـــمُ بِــالْخُنَّـــسِ

ســـوگنـــد بـــه ستـارگـــانـــی کـــه بـازمـــی گـــردنـــد ●●● .۱۵ / تکویر

فَلا اُقْسِـــمُ بِـالشَّفَـــقِ

سوگنـد بـــه شفـــق ●●● .۱۶ / انشقاق

فَلا اُقْسِمُ بِـرَبِّ الْمَشـارِقِ وَ الْمَغـارِبِ اِنّالَقـادِرُونَ

سوگنـد بـه پروردگـار مشـــرق‌هـا و مغـرب‌هـا که مـا قادریـم ●●● .۴۰ / معارج

(۲۵۲) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَلا اُقْسِمُ بِمـا تُبْصِـرُونَ

سوگندمی‌خورم‌به‌آن‌چه‌می‌بینید ●●● .۳۸ / حاقّه

فَلا اُقْسِمُ بِمَواقِعِ النُّجُوم

سوگنـد به جایگـاه ستارگان و محل طلـوع و غروب آن‌ها ●●● .۷۵ / واقعه

فَلا تَحْسَبَنَ‌اللّهَ مُخْلِفَ‌وَعْدِه رُسُلَهُ اِنَ‌اللّهَ عَزیزٌذُوانْتِقام

و گمـان مبـــر کـه خـــدا و عـــده‌ای را کـه بـه پیـــامبرانـــش داده تخلف کنـــد ، چـراکـــه خـداونـد قـــادر و منتقـــم اســـــت ●●●.۴۷ / ابراهیم

فَلا تَـدْعُ مَـعَ اللّـهِ اِلها اخَـرَ فَتَكُـونَ مِـنَ الْمُعَذَّبینَ

هیچ معبـودی را با خداوند مخوان که از معذّبیـن خواهی بود ●●● .۲۱۳ / شعراء

فَلا تَضْرِبُوا لِلّهِ الْاَمْثـالَ اِنَ‌اللّـهَ يَعْلَمُ وَ اَنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ

بنابرایـــن برای خدا امثـال (و شبیـه) قـایـل نشویـد . چرا که خـدا می‌دانـد شما نمـی‌دانید ●●● .۷۴ / نحل

فَلا تُطِـعِ الْكافِريـنَ وَ جاهِدْهُـمْ بِه جِهـادا كَبيــرا

بنـابرایـــن از کـافـران اطاعــت مکـن و بـه وسیلـه قـرآن بـا آن‌هـا جهـاد بزرگـی بنما ●●● .۵۲ / فرقان

فَلا تُطِـعِ الْمُكَذِّبيـــنَ

حال که چنیـــن اســت از تکذیب کننـدگـان اطاعت مکـن ●●● .۸ / قلم

فَلا تُعْجِبْـكَ اَمْوٰلُهُـمْ وَ لآ اَوْلٰدُهُـمْ اِنَّما يُرِيـدُ اللّـهُ لِيُعَذِّبَهُـمْ بِها فِى الْحَيـوةِالدُّنْيـا وَ تَزْهَقَ اَنْفُسُهُـمْ وَ هُـمْ كفِـرُونَ

و (فـزونـی) امـوال و اولاـد آن‌هـا تـو را در شـگفتـی فـرو نبـرد، خـدا می‌خـواهـد آن‌هـا را به‌وسـیلـه آن در زنـدگـی دنیا عـــذاب کنـــد و در حال کفـر بمیرند ●●● .۵۵ / توبه

فَلا تَعْجَــلْ عَلَيْهِـــمْ اِنَّمـــا نَعُـــدُّ لَهُـمْ عَـدّا

بنابرایـــن درباره آن‌ها عجلـه مکن ، ما آن‌هـا (و اعمالشـان) را دقیقـا شماره خواهیـم کرد ●●● .۸۴ / مریم

فَلا تَعْلَـــمُ نَفْـسٌ ما اُخْفِـىَ لَهُـمْ مِـنْ قُـــرَّةِ اَعْيُـــنٍ جَـــزاءً بِمـا كـانُـوا يَعْمَلُـونَ

هیـچ‌کس نمی‌دانـد چه‌پاداش‌هـای مهمی که مایه روشنی چشم‌ها می‌گردد برای آن‌ها نهفته شـده، این جزای اعمالی‌است‌که انجام می‌دادند ●●● .۱۷ / سجده

فَلا تَکُ فی مِرْیَةٍ مِمّا یَعْبُدآ هؤُلاآءِ ما یَعْبُدُونَ اِلّا کَما یَعْبُدُ ءاباآؤُهُمْ مِنْ قَبْلُ وَ اِنّا لَمُوَفُّوهُمْ نَصیبَهُمْ غَیْرَ مَنْقُوصٍ

شک و تردیدی در معبودهایی که آن‌ها می‌پرستند به خود راه مده ، آن‌ها همان‌گونه این معبودها را

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۳)

پرستش می کنند که پدرانشان قبلاً می‌پرستیدند و ما نصیب آن‌ها را بی کم و کاست خواهیم داد ●●● .۱۰۹ / هود

فَلا تَهِنُوا وَ تَدْعُوا اِلَی السَّلْمِ وَ اَنْتُمُ الاَعْلَوْنَ وَ اللّهُ مَعَکُمْ وَ لَنْ یَتِرَکُمْ اَعْمالَکُمْ

هرگز سست نشوید و دشمنان را به صلح (ذلت‌بار) دعوت نکنید ، در حالی که شما برترید و خداوند با شما است و چیزی از ثواب اعمالتان را هرگز کم نمی کند ●●● .۳۵ / محمّد

فَلا صَدَّقَ وَ لا صَلّی

او هرگز ایمان نیاورد و نماز نخواند ●●● .۳۱ / قیامت

فَلا وَ رَبِّکَ لا یُؤْمِنُونَ حَتّی یُحَکِّمُوکَ فیما شَجَرَ بَیْنَهُمْ ثُمَّ لا یَجِدُوا فی اَنْفُسِهِمْ حَرَجا مِمّا قَضَیْتَ وَ یُسَلِّمُوا تَسْلیما

به پروردگارت سوگند که آنها مؤمن نخواهند بود ، مگر این‌که در اختلافات خود ، تو را به داوری طلبند و سپس از داوری تو ، در دل خود احساس ناراحتی نکنند و کاملاً تسلیم باشند ●●● .۶۵ / نساء

فَلا یَحْزُنْکَ قَوْلُهُمْ اِنّا نَعْلَمُ ما یُسِرُّونَ وَ ما یُعْلِنُونَ

بنابراین سخنان‌آن‌ها تو را غمگین‌نسازد، ما آن‌چه‌را پنهان می‌دارند یا آشکار می کنند ، می‌دانیم ●●●.۷۶ / یس

فَلا یَسْتَطیعُونَ تَوْصِیَةً وَ لا اِلی اَهْلِهِمْ یَرْجِعُونَ

(چنان غافلگیرمی‌شوندکه حتی) نمی‌توانند وصیتی کنند، یا به سوی خانواده خود مراجعت نمایند ●●●.۵۰ / یس

فَلا یَصُدَّنَّکَ عَنْها مَنْ لایُؤْمِنُ بِها وَاتَّبَعَ هَویهُ فَتَرْدی

و هرگز نباید افرادی که ایمان به قیامت ندارند و از هوس‌های خویش پیروی کردند ، تو را از آن بازدارند که هلاك خواهی شد ●●● .۱۶ / طه

فَلِذلِکَ فَادْعُ وَ اسْتَقِمْ کَما اُمِرْتَ وَ لا تَتَّبِعْ اَهْواءَ هُمْ وَ قُلْ امَنْتُ بِما اَنْزَلَ اللّهُ مِنْ کِتابٍ وَ اُمِرْتُ لِاَعْدِلَ بَیْنَکُمُ اللّهُ رَبُّنا وَ رَبُّکُمْ لَنا اَعْمالُنا وَ لَکُمْ اَعْمالُکُمْ لا حُجَّةَ بَیْنَنا وَ بَیْنَکُمُ اللّهُ یَجْمَعُ بَیْنَنا وَ اِلَیْهِ الْمَصیرُ

تو نیز آن‌ها را به سوی این آیین واحد الهی دعوت کن و آن‌چنان که مأمور شده‌ای ، استقامت نما و از هوی و هوس‌های آنان پیروی مکن و بگو : به هر کتابی که از سوی خدا نازل شده ، ایمان آورده‌ام و مأمورم در میان شما عدالت کنم ، خداوند پروردگار ما و شما است، نتیجه اعمال ما از آن ما است و نتیجه اعمال شما از آن شما، خصومت شخصی در میان ما نیست و خداوند ما و شما را در یک‌جا جمع می کند و بازگشت همه به سوی او است ●●● .۱۵ / شوری

فَلَعَلَّکَ باخِعٌ نَفْسَکَ عَلی اثارِهِمْ اِنْ لَمْ یُؤْمِنُوا بِهذَاالْحَدیثِ اَسَفا

(۲۵۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

گویی می‌خواهی خود را از غم و اندوه به‌خاطر اعمال آن‌ها هلاك کنی ، اگر آن‌ها به این گفتار ایمان نیاورند ●●●.۶ / کهف

فَلَعَلَّکَ تارِکٌ بَعْضَ ما یُوحآی اِلَیْکَ وَ ضاآئِقٌ بِهِ صَدْرُکَ اَنْ یَقُولُوا لَوْلاآ اُنْزِلَ عَلَیْهِ کَنْزٌ اَوْ جاآءَ مَعَهُ مَلَکٌ اِنَّما اَنْتَ نَذیرٌ وَاللّهُ عَلی کُلِ شَیْءٍ وَکیلٌ

شاید ابلاغ بعض آیاتی را که بر تو وحی می‌شود به تأخیر می‌اندازی و سینه‌ات از این‌جهت تنگ (و ناراحت) می‌شود که می گویند چرا گنجی بر او نازل نشده ؟ و یا چرا فرشته‌ای همراه او نیامده است؟ (ابلاغ کن و نگران و ناراحت مباش چرا که) تو

فقط بیم‌دهنده (و بیانگر اعلام‌خطرهای الهی) هستی و خداوند نگاهبان و ناظر بر همه‌چیز است (و به حساب آنان می‌رسد)
●●●.۱۲ / هود
فَلِلّهِ الْاخِرَةُ وَ الْاُولی
در حالی که آخرت و دنیا از آن خدا است ●●● .۲۵ / نجم
فَلَمّا اَتیها نُودِیَ مِنْ شاطِیءِ الْوادِ الْاَیْمَنِ فِی‌الْبُقْعَةِالْمُبارَکَةِ مِنَ الشَّجَرَةِ اَنْ یا مُوسی اِنّی اَنَا اللّهُ رَبُّ الْعالَمینَ
هنگامی که به سراغ آتش آمد ، ناگهان از ساحل راست وادی در آن سرزمین بلند و پربرکت از میان یک درخت ندا داده شد که ؛ ای موسی ! منم خداوند، پروردگار جهانیان ●●● .۳۰ / قصص
فَلَمّا اتیهُمْ مِنْ فَضْلِهِ بَخِلُوا بِهِ وَ تَوَلَّوْا وَ هُمْ مُعْرِضُونَ
اما هنگامی که از فضل خود به آن‌ها بخشید، بخل ورزیدند و سرپیچی کردند و روی گردان شدند ●●●.۷۶ / توبه
فَلَمّا اَحَسَّ عیسی مِنْهُمُ الْکُفْرَ قالَ مَنْ اَنْصاری اِلَی اللّهِ قالَ الْحَوارِیُّونَ نَحْنُ اَنْصارُ اللّهِ امَنّا بِاللّهِ وَ اشْهَدْ بِاَنّا مُسْلِمُونَ
هنگامی که عیسی از آنان احساس کفر (و مخالفت) کرد، گفت : کیست که یاور من به سوی خدا (برای تبلیغ آیین او) گردد ؟ حواریّان (شاگردان مخصوص او) گفتند : ما یاوران خداییم ، به خدا ایمان آوردیم و تو (نیز) گواه باش که ما اسلام آورده‌ایم ●●● .۵۲ / آل عمران
فَلَمّآ اَنْجیهُمْ اِذا هُمْ یَبْغُونَ فِی الْاَرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ یاآ اَیُّهَا النّاسُ اِنَّما بَغْیُکُمْ عَلیآ اَنْفُسِکُمْ مَتاعَ الْحَیوةِ الدُّنْیا ثُمَّ اِلَیْنا مَرْجِعُکُمْ فَنُنَبِّئُکُمْ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ
اما هنگامی که آن‌هارا رهایی بخشید، (دوباره) در زمین بدون‌حق، ستم می‌کنند، ای مردم ستم‌های شما به زیان خود شما است، بهره‌ای از زندگی دنیا (می‌برید) سپس بازگشت شما به سوی ما است و (خدا) شما را به آن‌چه عمل می‌کردید ، خبر می‌دهد ●●● .۲۳ / یونس
قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۵)
فَلَمّا اَتیها نُودِیَ یا مُوسی
هنگامی که نزد آتش آمد ندا داده شد که ای موسی ●●● .۱۱ / طه
فَلَمّآ ءاتیهُما صلِحا جَعَلا لَهُ شُرَکآءَ فیمآ ءاتیهُما فَتَعلَی اللّهُ عَمّا یُشْرِکُونَ
اما به هنگامی که فرزند صالحی به آن‌ها داد (موجودات دیگر را در این موهبت مؤثر دانستند و) برای خدا شریک‌هایی در این نعمت که به آن‌ها بخشیده بود قائل شدند، خداوند برتر است از آن‌چه شریک او قرار می‌دهند ●●● .۱۹۰ / اعراف
فَلَمّا اَسَفُونَا انْتَقَمْنا مِنْهُمْ فَاَغْرَقْناهُمْ اَجْمَعینَ
اما هنگامی که ما را به خشم آوردند ، از آن‌ها انتقام گرفتیم و همه را غرق کردیم ●●● .۵۵ / زخرف
فَلَمّا اَسْلَما وَ تَلَّهُ لِلْجَبینِ
هنگامی که هر دو تسلیم و آماده شدند و ابراهیم جبین او را بر خاک نهاد ●●● ... ۱۰۳ / صافّات
فَلَمّا اعْتَزَلَهُمْ وَ ما یَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ وَهَبْنا لَهُ اِسْحقَ وَ یَعْقُوبَ وَ کُلًّا جَعَلْنا نَبِیّا
هنگامی که‌ازآن‌ها و ازآن‌چه‌غیرخدا می‌پرستیدند، کناره گیری کرد، ما اسحاق و یعقوب‌را به‌اوبخشیدیم و هریک را پیامبر بزرگی قرار دادیم ●●●.۴۹ / مریم
فَلَمّا اَحَسُّوا بَأْسَنا اِذا هُمْ مِنْها یَرْکُضُونَ
آن‌ها هنگامی که احساس عذاب ما را کردند ، ناگهان پا به‌فرار گذاشتند ●●●.۱۲ / انبیاء

فَلَمَّا اسْتَيْئَسُوا مِنْهُ خَلَصُوا نَجِيًا قالَ كَبِيرُهُمْ اَلَمْ تَعْلَمُوا اَنَّ اَباكُمْ قَدْ اَخَذَ عَلَيْكُمْ مَوْثِقا مِنَ اللّهِ وَ مِنْ قَبْلُ ما فَرَّطْتُمْ فی يُوسُفَ فَلَنْ اَبْرَحَ الْاَرْضَ حَتّى يَأْذَنَ لی اَبی اَوْ يَحْكُمَ اللّهُ لی وَ هُوَ خَيْرُ الْحكِمينَ

هنگامی که (برادران) از او مأیوس شدند به کناری رفتند و با هم به نجوی پرداختند، بزرگترین آن‌ها گفت: آیا نمی‌دانید پدرتان از شما پیمان الهی گرفته و پیش از این درباره یوسف کوتاهی کردید ، لذا من از این سرزمین حرکت نمی‌کنم تا پدرم به من اجازه دهد یا خدا فرمانش را درباره من صادر کند که او بهترین حکم‌کنندگان است ●●● .۸۰ / یوسف

فَلَمّآ اَلْقَوْا قالَ مُوسى ما جِئْتُمْ بِهِ السِّحْرُ اِنَّ اللّهَ سَيُبْطِلُهُ اِنَّ اللّهَ لا يُصْلِحُ عَمَلَ الْمُفْسِدينَ

هنگامی که افکندند ، موسی گفت : آنچه شما آوردید، سِحر است که خداوند به‌زودی آنرا ابطال می‌کند ، چراکه خداوند عمل مفسدان را اصلاح نمی‌کند ●●● .۸۱ / یونس

فَلَمّا اَنْ اَرادَ اَنْ يَبْطِشَ بِالَّذی هُوَ عَدُوٌّ لَهُما قالَ يا مُوسى اَتُريدُ اَنْ تَقْتُلَنى كَما قَتَلْتَ نَفْسا بِالْاَمْسِ اِنْ تُريدُ اِلّا اَنْ تَكُونَ جَبّارا فِیالْاَرْضِ وَ ما تُريدُ اَنْ تَكُونَ مِنَالْمُصْلِحينَ

و هنگامی که خواست با کسی که دشمن هردوی آن‌ها بود، درگیر شود و با قدرت مانع او گردد

(۲۵۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

(فریادش بلند شد) گفت: ای موسی! می‌خواهی مرا بکشی، همان‌گونه که دیروز انسانی را به قتل رساندی ؟ تو می‌خواهی فقط جباری در روی زمین باشی و نمی‌خواهی از مصلحان باشی ●●● .۱۹ / قصص

فَلَمّا اَنْ جاءَ الْبَشيرُ اَلْقيهُ عَلى وَجْهِهِ فَارْتَدَّ بَصيرا قالَ اَلَمْ اَقُلْ لَكُمْ اِنّی اَعْلَمُ مِنَ اللّهِ ما لا تَعْلَمُونَ

اما هنگامی که بشارت‌دهنده آمد، آن (پیراهن) را بر صورت او افکند ناگهان بینا شد، گفت : آیا به شما نگفتم من از خدا چیزهایی سراغ دارم که شما نمی‌دانید ●●● ؟۹۶ / یوسف

فَلَمّا بَلَغَ مَعَهُ السَّعْىَ قالَ يا بُنَىَّ اِنّی اَرى فِی الْمَنامِ اَنّی اَذْبَحُكَ فَانْظُرْ ماذا تَرى قالَ يا اَبَتِ افْعَلْ ما تُؤْمَرُ سَتَجِدُنی اِنْ شاءَ اللّهُ مِنَ الصّابِرينَ

هنگامی‌که با او به مقام سعی و کوشش رسید، گفت : فرزندم من در خواب دیدم که باید تو را ذبح کنم، بنگر نظر تو چیست ؟ گفت : پدرم هر چه دستور داری ، اجرا کن، به خواست خدا مرا از صابران خواهی یافت ●●● .۱۰۲ / صافّات

فَلَمّا بَلَغا مَجْمَعَ بَيْنِهِما نَسِيا حُوتَهُما فَاتَّخَذَ سَبيلَهُ فِی الْبَحْرِ سَرَبا

هنگامی که به محل تلاقی آن دو دریا رسیدند ماهی خود را(که برای تغذیه همراه داشتند) فراموش کردند و ماهی راه خود را در پیش گرفت (و روان شد ●●●) .۶۱ / کهف

فَلَمّا تَراءَالْجَمْعانِ قالَ اَصْحابُ مُوسى اِنّا لَمُدْرَكُونَ

هنگامی که هر دو گروه یکدیگر را دیدند ، یاران موسی گفتند : ما در چنگال فرعونیان گرفتار شدیم ●●●.۶۱ / شعراء

فَلَمّا جاآءَالسَّحَرَةُ قالَلَهُمْمُوسآى اَلْقُوا ماآ اَنْتُمْ مُلْقُونَ

هنگامی که ساحران آمدند ، موسی به آن‌ها گفت : آنچه (از وسایل سِحر) می‌توانید بیفکنید ، بیفکنید ●●●.۸۰ / یونس

فَلَمّا جاءَ السَّحَرَةُ قالُوا لِفِرْعَوْنَ اَئِنَّ لَنا لَاَجْرا اِنْ كُنّا نَحْنُ الْغالِبينَ

هنگامی که ساحران آمدند، به‌فرعون گفتند: آیا اگر پیروز شویم پاداش مهمی خواهیم داشت ●●● ؟۴۱ / شعراء

فَلَمّا جاءَ الَ لُوطٍ الْمُرْسَلُونَ

هنگامی که فرستادگان (خدا) به‌سراغ خاندان لوط آمدند ●●● ...۶۱ / حجر

فَلَمّا جاۤءَ اَمْـرُنـا جَعَلْنـا عالِيَهـا سـافِلَهـا وَ اَمْطَرْنـا عَلَيْهـا حِجارَةً مِنْ سِجّيـلٍ مَنْضُـودٍ

هنگامـی که فرمان ما فرارسیـد آن (شـهر و دیار) را زیر و رو کردیم و بارانی از سنگ: گل‌های متراکم بر روی هم بر آن‌ها نازل نمودیم ●●● .۸۲ / هود

فَلَمّا جـاۤءَ اَمْرُنـا نَجَّيْنا صٰلِحـا وَ الَّذيـنَ ءَامَنُـوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنّا وَ مِنْ خِزْيِ يَوْمِئِذٍ اِنَّ رَبَّـكَ

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۷)

هُـوَ الْقَـوِيُّ الْعَـزيـزُ

هنگـامی که فرمـان ما (دائر به مجـازات ایـن قوم) فـرا رسید صـالـح و کسانـی را که بـا او ایمـان آورده بودند به رحمـت خود (از آن عـذاب) و از رسوایـی آن روز رهایی بخشیدیم چراکه پروردگارت قـوی و شکست ناپذیر است ●●● . ۶۶ / هود

فَلَمّا جـاءَتْ قيـلَ اَهٰكَذا عَـرْشُـكِ قالَتْ كَاَنَّـهُ هُوَ وَ اُوتينَـاالْعِلْـمَ مِنْ قَبْلِهـا وَ كُنّـا مُسْلِمينَ

هنگامـی کـه او آمـد گفتـه شد آیا تخـت تو این‌گونه اسـت؟ (در پاسـخ) گفت : گویـا خـود آن اسـت و ما پیش از این هم آگاه بودیـم و اسلام آورده بودیم ●●● ... .۴۲ / نمل

فَلَمّا جـاءَتْهُـمْ اٰيـاتُنـا مُبْصِرَةً قالُوا هـذا سِحْرٌ مُبينٌ

و هنگامی که آیـات روشنی‌بخـش ما به سـراغ آن‌ها آمـد، گفتنـد، این سحـری است آشکـار ●●●.۱۳ / نمل

فَلَمّا جاءَتْهُـمْ رُسُلُهُـمْ بِالْبَيِّنـاتِ فَرِحُـوا بِما عِنْدَهُمْ مِنَ الْعِلْمِ وَ حاقَ بِهِمْ ما كانُوا بِهِ يَسْتَهْزِؤُنَ

هنگـامی‌که رسولان آن‌هـا با دلایل روشن به سـراغ آنان آمدنـد، به معلوماتی که خود داشـتند خوشـحال بودنـد (و غیـر آن‌را هیچ می‌شمردنـد) ولی آن‌چه را (از عذاب) به سخریه می‌گرفتند بر آن‌ها فرود آمد ●●● .۸۳ / مؤمن

فَلَمّا جاءَ سُلَيْمـنَ قالَ اَتُمِدُّنَـنِ بِمالٍ فَمـا اٰتانِيَ اللّٰهُ خَيْـرٌ مِمّا اٰتيكُمْ بَلْ اَنْتُمْ بِهَدِيَّتِكُمْ تَفْـرَحُونَ

هنگـامـی کـه (فرستـادگـان ملکه سبأ) نزد سلیمـان آمدنـد گفـت : می‌خواهیـد مرا بـا مـال کمـک کنیـد (و فریب دهید) آن‌چه خـدا به مـن داده از آن‌چه به شمـا داده بهتـر است بلکـه شمـا هستیـد که بـه هدایایتـان خوشحال می‌شوید ●●● .۳۶ / نمل

فَلَمّا جـاءَهـا نُودِيَ اَنْ بُـورِكَ مَنْ فِـي‌النّـارِ وَ مَـنْ حَوْلَهـا وَ سُبْحـانَ اللّـهِ رَبِّ الْعـالَميـنَ

هنگامـی که نزد آتش آمد ندایی برخاست که مبارک باد آن کس که در آتش است و کسـی که در اطراف آن است و منزه است خداوندی که پروردگـار جهانیان است ●●● .۸ / نمل

فَلَمّا جاءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنا قالُوا لَوْلاۤ اُوتِيَ مِثْلَ ما اُوتِيَ مُوسـى اَوَ لَمْ يَكْفُرُوابِما اُوتِيَ مُوسـى مِنْ قَبْـلُ قالُوا سِحْرانِ تَظاهَـرا وَ قالُوا اِنّا بِكُلٍّ كافِرُونَ

هنگامی‌که حق از نزد ما برای آن‌ها آمـد، گفتنـد: چرا مثل همان چیزی که به موسـی داده شـد ، به این پیامبر اعطاء نگردیده است ؟ مگر بهانه‌جویـانی هماننـد آن‌هـا معجزاتی را کـه در گذشته به موسی داده شـد ، انکـار نکردنـد و گفتنـد : ایـن دو (مـوسـی و هـارون) دو نفـر سـاحرند که دست به دست هم داده‌اند (تا ما را گمراه کنند) و مـا بـه هر یک از آن‌ها کافریم ●●● .۴۸ / قصص

فَلَمّا جاۤءَهُمُ الْحَقُّ مِنْ عِنْدِنا قالُواۤ اِنَّ هذا لَسِحْرٌ مُبينٌ

و هنگامـی که حـق از نزد ما به سـراغ آن‌ها آمـد ، گفتنـد : این سِحـر آشکـاری اسـت ●●● .۷۶ / یونس

(۲۵۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَلَمّا جاءَهُـمْ بِاٰياتِنـا اِذا هُـمْ مِنْهـا يَضْحَكُـونَ

ولی هنگامی که او آیات ما را برای آن‌ها آورد ، از آن می‌خندیدند ●●● .۴۷ / زخرف

فَلَمّا جاءَهُم بِالْحَقِّ مِنْ عِنْدِنا قالُوا اقْتُلُوا اَبْناءَالَّذینَ امَنُوا مَعَهُ وَ اسْتَحْیُوا نِساءَهُمْ وَ ما کَیْدُ الْکافِرینَ اِلّا فی ضَلالٍ

هنگامی که حق از سوی ما برای آن‌ها آمد گفتند : پسران کسانی را که با موسی ایمان آورده‌اند به قتل برسانید و زنانشان را (برای اسارت و خدمت) زنده بگذارید ، اما نقشه کافران جز در گمراهی نیست (و نقش بر آب می‌شود ●●●).۲۵ / مؤمن

فَلَمّا جاءَهُمْ مُوسی بِآیاتِنا بَیِّناتٍ قالُوا ما هذا اِلّا سِحْرٌ مُفْتَرًی وَ ما سَمِعْنا بِهذا فی ابائِنَا الْاَوَّلینَ

هنگامی که موسی با معجزات روشن ما به‌سراغ آن‌ها آمد ، گفتند : این چیزی جز سِحر نیست که به دروغ به خدا بسته شده ، ما هرگز چنین چیزی در نیاکان خود نشنیده‌ایم ●●● .۳۶ / قصص

فَلَمّا جاوَزا قالَ لِفَتیهُ اتِنا غَداءَنا لَقَدْ لَقینا مِنْ سَفَرِنا هذا نَصَبا

هنگامی که از آن‌جا گذشتند موسی به یار همسفرش گفت: غذای ما را بیاور که از این سفر ، سخت خسته شده‌ایم ●●●.۶۲ / کهف

فَلَمّا جَنَّ عَلَیْهِ الَّیْلُ رَءَا کَوْکَبا قالَ هذا رَبّی فَلَمّا اَفَلَ قالَ لا اُحِبُّ الْافِلینَ

هنگامی که (تاریکی) شب او را پوشانید ستاره‌ای مشاهده کرد گفت : این خدای من است ؟ اما هنگامی که غروب کرد گفت: غروب‌کنندگان را دوست ندارم ●●● .۷۶ / انعام

فَلَمّا جَهَّزَهُمْ بِجَهازِهِمْ جَعَلَ السِّقایَةَ فی رَحْلِ اَخیهِ ثُمَّ اَذَّنَ مُؤَذِّنٌ اَیَّتُهَا الْعیرُ اِنَّکُمْ لَسرِقُونَ

و هنگامی که بارهای آن‌هارا بست ظرف آب‌خوری ملک‌را در باربرادرش قرارداد سپس کسی صدا زد : ای اهل قافله! شما سارق‌هستید ●●● . ۷۰ / یوسف

فَلَمّا دَخَلُوا عَلی یُوسُفَ ءاوی اِلَیْهِ اَبَوَیْهِ وَ قالَ ادْخُلُوا مِصْرَ اِنْ شاءَ اللّهُ ءامِنینَ

هنگامی که بر یوسف وارد شدند او پدر و مادر خود را در آغوش گرفت و گفت: همگی داخل مصر شوید که انشاءاللّه در امن و امان خواهید بود ●●● .۹۹ / یوسف

فَلَمّا دَخَلُوا عَلَیْهِ قالُوا یاَیُّهَا الْعَزیزُ مَسَّنا وَ اَهْلَنَا الضُّرُّ وَ جِئْنا بِبِضعَةٍ مُزْجیةٍ فَأَوْفِ لَنَا الْکَیْلَ وَ تَصَدَّقْ عَلَیْنا اِنَّ اللّهَ یَجْزِی الْمُتَصَدِّقینَ

هنگامی که آن‌ها وارد بر او (یوسف) شدند گفتند: ای عزیز! ما و خاندان ما را ناراحتی فراگرفته و متاع کمی (برای خرید مواد غذایی) با خود آورده‌ایم ، پیمانه ما را به‌طور کامل وفا کن و بر ما تصدق بنما که خداوند متصدّقان را پاداش می‌دهد ●●● .۸۸ / یوسف

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۵۹)

فَلَمّا ذَهَبَ عَنْ اِبْراهیمَ الرَّوْعُ وَ جاآءَتْهُ الْبُشْری یُجدِلُنا فی قَوْمِ لُوطٍ

هنگامی‌که ترس ابراهیم فرونشست و بشارت به او رسید، با ما درباره قوم لوط مجادله می‌کرد ●●●.۷۴ / هود

فَلَمّا ذَهَبُوا بِه وَ اَجْمَعُوآا اَنْ یَجْعَلُوهُ فی غَیبَتِ الْجُبِّ وَ اَوْحَیْناآ اِلَیْهِ لَتُنَبِّئَنَّهُمْ بِأَمْرِهِمْ هذا وَ هُمْ لا یَشْعُرُونَ

هنگامی که او را با خود بردند و تصمیم گرفتند وی را در مخفیگاه چاه قرار دهند ما به‌او وحی فرستادیم که آن‌ها را در آینده از این کارشان با خبر خواهی ساخت، در حالی که آن‌ها نمی‌دانند ●●● .۱۵ / یوسف

فَلَمّا رَءَ الشَّمْسَ بازِغَةً قالَ هذا رَبّی هذاآ اَکْبَرُ فَلَمّا اَفَلَتْ قالَ یقَوْمِ اِنّی بَریآءٌ مِمّا تُشْرِکُونَ

و هنگامی که خورشید را دید (که سینه افق را) می‌شکافت گفت: این خدای من است؟ این (که از همه) بزرگ‌تر است، اما

هنگامی که غروب کرد گفت : ای قوم ! من از شریک‌هایی که شما (برای خدا) می‌سازید بیزارم ●●● .۷۸ / انعام

فَلَمّا رَءَا الْقَمَرَ بازِغا قالَ هذا رَبّی فَلَمّآ اَفَلَ قالَ لَئِنْ لَمْ یَهْدِنی رَبّی لَاَکُونَنَّ مِنَ الْقَوْمِ الضّآلّینَ

و هنگامی که ماه را دید (که سینه افق را) می‌شکافد گفت: این خدای من است ؟ اما هنگامی که (آن هم) افول کرد گفت : اگر پروردگارم مرا راهنمایی نکند مسلما از جمعیّت گمراهان خواهم بود ●●● .۷۷ / انعام

فَلَمّا رَأَوْا بَأْسَنا قالُوا امَنّا بِاللّهِ وَحْدَهُ وَ کَفَرْنا بِما کُنّا بِهِ مُشْرِکینَ

هنگامی که شدت عذاب ما را دیدند گفتند: هم‌اکنون به خداوند یگانه ایمان آوردیم و به معبودهایی که شریک او می‌شمردیم ، کافر شدیم ●●● .۸۴ / مؤمن

فَلَمّا رَءآا اَیْدِیَهُمْ لا تَصِلُ اِلَیْهِ نَکِرَهُمْ وَ اَوْجَسَ مِنْهُمْ خیفَةً قالُوا لا تَخَفْ اِنّآ اُرْسِلْنا اِلی قَوْمِ لُوطٍ

(اما) هنگامی که دید دست آن‌ها به آن نمی‌رسد (و از آن نمی‌خورند) آن‌ها را زشت شمرد و در دل احساس ترس نمود (اما به زودی) به او گفتند نترس ما به سوی قوم لوط فرستاده شدیم ●●● .۷۰ / هود

فَلَمّا رَاَوْهُ زُلْفَةً سیٓئَتْ وُجُوهُ الَّذینَ کَفَرُوا وَ قیلَ هذَا الَّذی کُنْتُمْ بِهِ تَدَّعُونَ

هنگامی که آن وعده‌الهی را از نزدیک می‌بینند، صورت کافران‌زشت و سیاه می‌گردد و به‌آن‌ها گفته می‌شود این همان‌چیزی‌است‌که تقاضای آن‌را داشتید ●●● .۲۷ / ملک

فَلَمّا رَاَوْهُ عارِضا مُسْتَقْبِلَ اَوْدِیَتِهِمْ قالُوا هذا عارِضٌ مُمْطِرُنا بَلْ هُوَ مَا اسْتَعْجَلْتُمْ بِهِ ریحٌ فیها عَذابٌ اَلیمٌ

هنگامی‌که آن را به‌صورت ابر گسترده‌ای دیدند که به‌سوی دره‌ها و آبگیرهای آنان در حرکت است (خوشحال شدند) گفتند : این ابری است بارانزا (ولی به آن‌ها گفته شد :) این همان چیزی است که برای آمدنش شتاب می‌کردید ، تندبادی است (وحشتناک) که عذاب دردناکی در آن است ●●● .۲۴ / احقاف

(۲۶۰) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَلَمّا رَاَوْها قالُوا اِنّا لَضالُّونَ

هنگامی که (وارد باغ شدند و) آن را دیدند ، گفتند : ما راه را گم کرده‌ایم ●●● .۲۶ / قلم

فَلَمّا رَءَا قَمیصَهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ قالَ اِنَّهُ مِنْ کَیْدِکُنَّ اِنَّ کَیْدَکُنَّ عَظیمٌ

هنگامی که (عزیز مصر) دید پیراهن او (یوسف) از پشت سر پاره شده گفت : این از مکر و حیله شماست که مکر و حیله شما زنان عظیم است ●●● .۲۸ / یوسف

فَلَمّا رَجَعُوا اِلی اَبیهِمْ قالُوا یأَبانا مُنِعَ مِنَّا الْکَیْلُ فَأَرْسِلْ مَعَنا اَخانا نَکْتَلْ وَ اِنّا لَهُ لَحافِظُونَ

و هنگامی که آن‌ها به سوی پدرشان بازگشتند گفتند : ای پدر دستور داده شده که به ما پیمانه‌ای (از غلّه) ندهند، لذا برادرمان را با ما بفرست تا سهمی (از غلّه) دریافت داریم و ما او را محافظت خواهیم کرد ●●● .۶۳ / یوسف

فَلَمّا سَمِعَتْ بِمَکْرِهِنَّ اَرْسَلَتْ اِلَیْهِنَّ وَ اَعْتَدَتْ لَهُنَّ مُتَّکَئا وَ ءاتَتْ کُلَّ واحِدَةٍ مِنْهُنَّ سِکّینا وَ قالَتِ اخْرُجْ عَلَیْهِنَّ فَلَمّا رَأَیْنَهآ اَکْبَرْنَهُ وَ قَطَّعْنَ اَیْدِیَهُنَّ وَ قُلْنَ حشَ لِلّهِ ما هذا بَشَرا اِنْ هذآا اِلاّ مَلَکٌ کَریمٌ

هنگامی که (همسر عزیز) از فکر آن‌ها باخبر شد به سراغ آن‌ها فرستاد (و از آن‌ها دعوت کرد) و برای آن‌ها پشتی‌های گرانقیمتی فراهم‌ساخت و به‌دست هرکدام چاقویی (برای بریدن‌میوه) داد و دراین موقع (به یوسف) گفت وارد مجلس آنان شو ، هنگامی که چشمشان به او افتاد در تعجب فرو رفتند و (بی‌اختیار) دست‌های خود را بریدند و گفتند منزه است خدا این بشر نیست ، این یک فرشته بزرگوار است ●●● .۳۱ / یوسف

فَلَمّا عَتَوْا عَنْ ما نُهُوا عَنْهُ قُلْنا لَهُمْ کُونُوا قِرَدَةً خاسِئینَ

هنگامی که در برابر فرمانی که به آن‌ها داده شده بود، سرکشی نمودند ، به آن‌ها گفتیم: به شکل میمون‌ها درآیید و طرد شوید●●● .
۱۶۶ / اعراف
فَلَمّا فَصَلَ طالُوتُ بِالْجُنُودِ قالَ اِنَّ اللّهَ مُبْتَليكُمْ بِنَهَرٍ فَمَنْ شَرِبَ مِنْهُ فَلَيْسَ مِنّى وَ مَنْ لَمْ يَطْعَمْهُ فَاِنَّهُ مِنّى اِلاّ مَنِ اغْتَرَفَ غُرْفَةً بِيَدِهِ فَشَرِبُوا مِنْهُ اِلاّ قَليلاً مِنْهُمْ فَلَمّا جاوَزَهُ هُوَ وَ الَّذينَ امَنُوا مَعَهُ قالُوا لا طاقَةَ لَنَا الْيَوْمَ بِجالُوتَ وَ جُنُودِهِ قالَ الَّذينَ يَظُنُّونَ اَنَّهُمْ مُلاقُوا اللّهِ كَمْ مِنْ فِئَةٍ قَليلَةٍ غَلَبَتْ فِئَةً كَثيرَةً بِاِذْنِ اللّهِ وَ اللّهُ مَعَ الصّابِرينَ
و هنگامی که" طالوت ("به فرماندهی لشکر بنی‌اسرائیل منصوب شد و) سپاهیان را با خود بیرون برد، به آن‌ها گفت: خداوند شما را به وسیله یک نهر آب ، آزمایش می‌کند ، آن‌ها (که به هنگام تشنگی) از آن بنوشند ، از من نیستند و آن‌ها که جز یک پیمانه با دست خود بیشتر از آن نخورند ، از من هستند ، جز عدّه کمی ، همگی از آن آب نوشیدند ، سپس هنگامی که او و افرادی که با او ایمان آورده بودند (و از بوته آزمایش ، سالم به در آمدند)، از آن نهر گذشتند (از کمی نفرات خود ناراحت شدند و عدّه‌ای) گفتند: امروز ما توانایی مقابله با
قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۶۱)
"جالوت "و سپاهیان او را نداریم ، اما آن‌ها که می‌دانستند خدا را ملاقات خواهند کرد (و به روز رستاخیز ایمان داشتند) ، گفتند : چه بسیار گروه‌های کوچکی که به فرمان خدا، بر گروه‌های عظیمی پیروز شدند و خداوندباصابران (و استقامت‌کنندگان)است ●●●.۲۴۹ / بقره
فَلَمّا قَضى مُوسَى الْاَجَلَ وَ سارَ بِاَهْلِهِ انَسَ مِنْ جانِبِ الطُّورِ نارا قالَ لِاَهْلِهِ امْكُثُوا اِنّى انَسْتُ نارا لَعَلّى اتيكُمْ مِنْها بِخَبَرٍ اَوْ جَذْوَةٍ مِنَ النّارِ لَعَلَّكُمْ تَصْطَلُونَ
هنگامی که موسی مدت خود را به پایان رساند و همراه خانواده‌اش (از مَدین به سوی مصر) حرکت کرد ، از جانب طور آتشی دید ، به خانواده‌اش گفت : درنگ کنید، من آتشی دیدم، می‌روم شاید خبری برای شما بیاورم، یاشعله‌ای‌از آتش، تا باآن گرم شوید ●●●.۲۹ / قصص
فَلَمّا قَضَيْنا عَلَيْهِالْمَوْتَ مادَلَّهُمْ عَليمَوْتِه اِلّادابَّةُالاَرْضِ تَأْكُلُ مِنْسَأَتَهُفَلَمّاخَرَّتَبَيَّنَتِالْجِنُّ اَنْلَوْ كانُوا يَعْلَمُونَالْغَيْبَ مالَبِثُوا فِى الْعَذابِ الْمُهينِ
(بااین‌همه جلال و شکوه سلیمان) هنگامی که مرگ‌را بر او مقررداشتیم، کسی آن‌هارا از مرگ وی آگاه نساخت، مگر جنبنده زمین (موریانه) که عصای او را می‌خورد (تا شکست و پیکر سلیمان فروافتاد) هنگامی که بر زمین افتاد، جنیان فهمیدند که اگر از غیب آگاه بودند در عذاب خوارکننده باقی نمی‌ماندند ●●●.۱۴ / سبأ
فَلَمّا كَشَفْنا عَنْهُمُ الْعَذابَ اِذاهُمْ يَنْكُثُونَ
اما موقعی که عذاب را از آن‌ها برطرف می‌ساختیم ، پیمان خود را می‌شکستند ●●● .۵۰ / زخرف
فَلَمّا كَشَفْنا عَنْهُمُ الرِّجْزَ اِلى آ اَجَلٍ هُمْ بالِغُوهُ اذا هُمْ يَنْكُثُونَ
اما هنگامی که بلا-را پس از مدت معینی که به آن می‌رسیدند، از آن‌ها برمی‌داشتیم، پیمان خویش را می‌شکستند ●●●.۱۳۵ / اعراف
فَلَمّا نَسُواْ ما ذُكِّرُواْ بِه فَتَحْنا عَلَيْهِمْ اَبْوابَ كُلِّ شَىْءٍ حَتّيآ أِذَا فَرِحُواْ بِمآ اُتُوآا أَخَذْنهُمْ بَغْتَةً فَاِذا هُمْ مُبْلِسُونَ
هنگامی که (اندرزها سودی نبخشید و) آن‌چه به آن‌ها یادآوری شده بود فراموش کردند درهای همه چیز (از نعمت‌ها) را به روی آن‌ها گشودیم تا (کاملاً) خوشحال شدند (و دل به آن‌ها بستند) ناگهان آن‌ها را گرفتیم (و سخت مجازات کردیم) در این هنگام همه مأیوس شدند (و درهای امید به روی آن‌ها بسته شد ●●●) .۴۴ / انعام
فَلَمّا نَسُوا ما ذُكِّرُوا بِهِ اَنْجَيْنَا الَّذينَ يَنْهَوْنَ عَنِ السُّوءِ آ وَ اَخَذْنَا الَّذينَ ظَلَمُوا بِعَذابٍ بَئيسٍ بِما كانُوا يَفْسُقُونَ

اما هنگامی که تذکراتی را که به آن‌ها داده شده بود، فراموش کردند، نهی‌کنندگان از بدی را رهایی بخشیدیم و

(۲۶۲) بابُ الفاء قرآن الفبائی

آن‌ها را که ستم کردند، به عذاب شدیدی به خاطر نافرمانی‌شان گرفتار ساختیم ●●● .۱۶۵ / اعراف

فَلَمّا وَضَعَتْها قالَتْ رَبِّ اِنّی وَضَعْتُها اُنْثی وَ اللّهُ اَعْلَمُ بِما وَضَعَتْ وَ لَیْسَ الذَّکَرُ کَالْاُنْثی وَ اِنّی سَمَّیْتُها مَرْیَمَ وَ اِنّیاُعیذُها بِکَ وَ ذُرِّیَّتَها مِنَ الشَّیْطانِ الرَّجیمِ

ولی هنگامی که او را به‌دنیا آورد (و او را دختر یافت،) گفت: خداوندا ، من او را دختر آوردم ـ ولی خدا از آنچه او به دنیا آورده بود، آگاه‌تر بود ـ و پسر ، همانند دختر نیست (دختر نمی‌تواند وظیفه خدمتگزاری معبد را همانند پسر انجام دهد) من او را مریم نام گذاردم و او و فرزندانش را از (وسوسه‌های) شیطان رانده‌شده ، در پناه تو قرار می‌دهم ●●●.۳۶ / آل عمران

فَلِلّهِ الْحَمْدُ رَبِّ السَّمواتِ وَ رَبِّ الْاَرْضِ رَبِّ الْعالَمینَ

بنابراین حمد و ستایش مخصوص خدا است ، پروردگار آسمان‌ها و پروردگار زمین و پروردگار همه جهانیان ●●●.۳۶ / جاثیه

فَلَمْ تَقْتُلُوهُمْ وَ لکِنَّ اللّهَ قَتَلَهُمْ وَ ما رَمَیْتَ اِذْ رَمَیْتَ وَ لکِنَّ اللّهَ رَمی وَ لِیُبْلِیَ الْمُؤْمِنینَ مِنْهُ بَلاآءً حَسَنا اِنَّ اللّهَ سَمیعٌ عَلیمٌ

این شما نبودید که آن‌ها را کشتید بلکه خداوند آن‌ها را کشت و این تو نبودی (ای پیامبر که خاك و ریگ به صورت آن‌ها) پاشیدی بلکه خدا پاشید و خدا می‌خواست مؤمنان را به این وسیله به خوبی بیازماید، خداوند شنوا و دانا است ●●●.۱۷ / انفال

فَلَمْ یَزِدْهُمْ دُعاآءی اِلّا فِرارا

اما دعوت من چیزی جز «فرار از حق» بر آن‌ها نیفزود ●●●.۶ / نوح

فَلَمْ یَکُ یَنْفَعُهُمْ ایمانُهُمْ لَمّا رَاَوْا بَأْسَنا سُنَّتَ اللّهِالَّتی قَدْ خَلَتْ فی عِبادِهِ وَ خَسِرَ هُنا لِکَ الْکافِرُونَ

اما هنگامی که عذاب ما را مشاهده کردند ، ایمان آن‌ها به‌حالشان سودی نداشت، این سنت الهی در مورد بندگان پیشین او است و کافران در آن هنگام زیان‌کار شدند ●●● .۸۵ / مؤمن

فَلَنَأْتِیَنَّکَ بِسِحْرٍ مِثْلِه فَاجْعَلْ بَیْنَنا وَ بَیْنَکَ مَوْعِدا لا نُخْلِفُهُ نَحْنُ وَ لا اَنْتَ مَکانا سُوًی

ما هم قطعا سحری همانند آن برای تو خواهیم آورد ، هم اکنون (تاریخش را تعیین کن و) میعادی میان ما و خودت قرار ده که نه ما و نه تو از آن تخلف نکنیم ، آن هم در مکانی که نسبت به همه یکسان باشد ●●● .۵۸ / طه

فَلَنُذیقَنَّ الَّذینَ کَفَرُوا عَذابا شَدیدا وَ لَنَجْزِیَنَّهُمْ اَسْوَأَ الَّذی کانُوا یَعْمَلُونَ

به‌طور مسلم به کافران عذاب شدیدی می‌چشانیم و آن‌ها را به بدترین اعمالی که انجام می‌دادند ، جزا می‌دهیم ●●●.۲۷ / فصّلت

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۶۳)

فَلَنَسْئَلَنَّ الَّذینَ اُرْسِلَ اِلَیْهِمْ وَ لَنَسْئَلَنَّ الْمُرْسَلینَ

به‌طور قطع از کسانی که پیامبران را به‌سوی آن‌ها فرستادیم ، سؤال خواهیم کرد و از پیامبران (نیز) سؤال می‌کنیم ●●●.۶ / اعراف

فَلَنَقُصَّنَّ عَلَیْهِمْ بِعِلْمٍ وَ ما کُنّاغائِبینَ

و مسلما (اعمال همه را مو به مو) از روی علم (وسیع خود) برای آنان شرح خواهیم داد و ما (اصولاً) غایب نبودیم(بلکه‌همه‌جا حاضر و ناظر بودیم ●●●) .۷ / اعراف

فَلَوْ اَنَّ لَنا کَرَّةً فَنَکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

اگر بار دیگر (به دنیا) بازگردیم از مؤمنان خواهیم بود ●●● .۱۰۲ / شعراء

فَلَوْلا اِذا بَلَغَتِ الْحُلْقُومَ

پس چرا هنگامی که جان به گلوگاه می‌رسد (توانایی بازگرداندن آن را ندارید ●●●) ؟۸۳ / واقعه

فَلَوْلآ اِذْ جاآءَهُمْ بَأْسُنا تَضَرَّعُواْ وَ لکِنْ قَسَتْ قُلُوبُهُمْ وَ زَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطنُ ما کانُوا یَعْمَلُونَ

چرا آن‌ها هنگامی که مجازات ما به آنان رسید (خضوع نکردند و) تسلیم نشدند ، ولی دل‌های آن‌ها قساوت پیدا کرد و شیطان هر کاری‌را که‌می کردند در نظرشان زینت داد ●●● .۴۳ / انعام

فَلَوْلا اُلْقِیَ عَلَیْهِ اَسْوِرَةٌ مِنْ ذَهَبٍ اَوْ جاءَ مَعَهُ الْمَلائِکَةُ مُقْتَرِنینَ

اگر راست می گوید ، چرا دستبندهای طلاـ به او داده نشده؟ یا این که چرا فرشتگان همراه او نیامده‌اند ؟ (تا گفتارش را تأیید کنند ●●●) ؟۵۳ / زخرف

فَلَوْلا اِنْ کُنْتُمْ غَیْرَ مَدینینَ

اگر هرگز در برابر اعمالتان جزا داده نمی‌شوید ●●●، ۸۶ / واقعه

فَلَوْلا اَنَّهُ کانَ مِنَ الْمُسَبِّحینَ

و اگر او از تسبیح کنندگان نبود ●●● ...۱۴۳ / صافّات

فَلَوْلا کانَتْ قَرْیَةٌ امَنَتْ فَنَفَعَهاآ ایمانُهاآ اِلّا قَوْمَ یُونُسَ لَمّآ امَنُوا کَشَفْنا عَنْهُمْ عَذابَ الْخِزْیِ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ مَتَّعْناهُمْ اِلی حینٍ

چرا هیچ‌یک از شهرها و آبادی‌ها ایمان نیاوردند که (ایمانشان به‌موقع باشد و) مفید به حالشان افتد، مگر قوم یونس، به هنگامی که ایمان آوردند، عذاب رسواکننده را در زندگی دنیا از آنان برطرف ساختیم و تا مدت معینی (پایان زندگی و اجلشان) آن‌ها را بهره‌مند ساختیم ●●● .۹۸ / یونس

فَلَوْلاـ کانَ مِنَ الْقُرُونِ مِنْ قَبْلِکُمْ أُولُوا بَقِیَّةٍ یَنْهَوْنَ عَنِ الْفَسادِ فِی الْاَرْضِ اِلّا قَلیلاً مِمَّنْ اَنْجَیْنا مِنْهُمْ وَاتَّبَعَ الَّذینَ ظَلَمُوا ما اُتْرِفُوا فیهِ وَ کانُوا مُجْرِمینَ

(۲۶۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

چرا در قرون (و اقوام) قبل از شما دانشمندان صاحب قدرتی نبودند که از فساد در زمین جلوگیری کنند ، مگر اندکی از آن‌ها که نجاتشان دادیم و آن‌ها که ستم می کردند از تنعم و تلذذ پیروی کردند و گناهکار بودند (و نابود شدند ●●●) .۱۱۶ / هود

فَلَوْلا نَصَرَهُمُ الَّذینَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّهِ قُرْباناً الِهَةً بَلْ ضَلُّوا عَنْهُمْ وَ ذلِکَ اِفْکُهُمْ وَ ما کانُوا یَفْتَرُونَ

پس چرا معبودانی را که غیر از خدا برگزیدند ، به گمان این که آن‌ها را به خدا نزدیک می کند ، آن‌ها را یاری نکردند؟ بلکه از میان آن‌ها گم شدند . این بود نتیجه دروغ آن‌ها و آنچه را افترا می‌بستند ●●● .۲۸ / احقاف

فَلْیَأْتُوا بِحَدیثٍ مِثْلِهِ اِنْ کانُوا صادِقینَ

اگر راست می گویند سخنی همانند آن بیاورند ●●● .۳۴ / طور

فَلْیَدْعُ نادِیَهُ

سپس هر که را می‌خواهد صدا بزند (تا یاریش کند ●●●) .۱۶ / علق

فَلَیْسَ لَهُ الْیَوْمَ هٰهُنا حَمیمٌ

لـذا امـروز در این‌جـا یـار مهـربـانـی نـدارد ●●●.۳۵ / حاقّه

فَلْیَضْحَکُوا قَلیـلًا وَ لْیَبْکُـوا کَثیرا جَـزاآءً بِمـا کـانُـوا یَکْسِبُـونَ

آن‌هـا بایـد کمتـر بخندند و بسیـار بگرینـد، این جزای کارهایـی است که انجـام می‌دادنـد ●●● .۸۲ / توبه

فَلْیَعْبُدوُا رَبَّ هذَا الْبَیْتِ

پـس (به شکرانـه ایـن نعمـت بـزرگ) بایـد پـروردگـار ایـن خانـه را عبـادت کننـد ●●● .۳ / قریش

فَلْیُقاتِلْ فی سَبیـلِ اللّهِ الَّذیـنَ یَشْـرُونَ الْحَیوةَ الـدُّنْیا بِالاْخِرَةِ وَ مَنْ یُقاتِلْ فی سَبیلِ اللّـهِ فَیُقْتَـلْ اَوْ یَغْلِـبْ فَسَـوْفَ نُؤْتیـهِ اَجْـرا عَظیما

آن‌هـاکه زنـدگی دنیـارا به‌آخرت فروخته‌اندبایـد در راه خـدا پیکـار کننـد و آن کس که در راه خـدا پیکار کنـد و کشته شـود یا پیـروز گـردد پاداش بزرگی به او خواهیم داد ●●● .۷۴ / نساء

فَلْیَنْظُرِ الاْنْسـانُ اِلـی طَعـامِهِ

انسـان بـایـد بـه غـذای خـویـش بنگـرد ●●● .۲۴ / عبس

فَلْیَنْظُرِ الاْنْسـانُ مِـمَّ خُلِـقَ

انسان باید نگاه کند که از چه‌چیز آفـریـده شـده است ●●● ؟۵ / طارق

فَمَا اسْتَطاعُوا مِنْ قِیـامٍ وَ مـا کـانُوا مُنْتَصِرینَ

آن‌ها چنان بر زمین افتادنـد که قدرت بر قیـام نداشتنـد و نتوانستنـد از کسی یاری طلبند ●●● .۴۵ / ذاریات

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۶۵)

فَمَا اسْطـاعُوا اَنْ یَظْهَرُوهُ وَ مَااسْتَطاعُوا لَهُ نَقْبا

(سرانجـام آن‌چنـان سـد نیرومنـدی ساخـت) که آن‌هـا قـادر نبودنـد از آن بـالا ـ رونـد و نمـی‌تـوانستـند نقبـی در آن ایجـاد کننـد ●●● .۹۷ / کهف

فَما اَغْنـی عَنْهُـمْ مـا کانُـوا یَکْسِبُـونَ

و آن‌چـه را بـه دسـت آورده بـودنـد آنـان را از عـذاب الهـی نجـات نـداد ●●● .۸۴ / حجر

فَمآ امَنَ لِمُوسآی اِلّا ذُرِّیَّةٌ مِنْ قَوْمِهِ عَلی خَوْفٍ مِنْ فِرْعَوْنَ وَ مَلاَءِهِمْ اَنْ یَفْتِنَهُمْ وَ اِنَّ فِرْعَوْنَ لَعالٍ فِی‌الاْرْضِ وَ اِنَّـهُ لَمِـنَ‌الْمُسْرِفیـنَ

(در آغاز) هیچ‌کس به موسی ایمان نیاورد مگر گروهی از فرزندان قوم او ، (آن‌هم) با ترس از فرعون و اطرافیانش، مبادا آن‌ها را (با فشار و یا تبلیغات گمراه‌کننده) از آیینشان منحرف سازند، فرعون برتری‌جویی (و طغیان) در زمین داشت و او از اسـرافکاران بود ●●● .۸۳ / یونس

فَما اُوتیتُمْ مِنْ شَیْءٍ فَمَتاعُ الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ ما عِنْدَ اللّهِ خَیْرٌ وَ اَبْقی لِلَّذینَ امَنُوا وَ عَلی رَبِّهِمْ یَتَوَکَّلُونَ

آن‌چه به شما عطا شده متاع زودگذر زندگی دنیا است و آن‌چه نزد خدا است برای کسانـی کـه ایمـان آورده‌اند و بر پروردگارشان توکل می‌کنند،بهتر و پایدارتراست ●●● .۳۶ / شوری

فَما بَکَتْ عَلَیْهِمُ‌السَّماءُوَالاْرْضُ‌وَماکانُوامُنْظَرینَ

نـه آسمـان بـر آن‌هـا گریست و نـه زمیـن و نـه بـه آن‌هـا مهلتـی داده شـد ●●● .۲۹ / دخان

فَما تَنْفَعُهُـمْ شَفـاعَـةُ الشّـافِعینَ

لذاشفاعت‌شفاعت‌کنندگان‌به‌حال‌آن‌هاسودی‌نمی‌بخشد ●●● .۴۸ / مدّثر

فَما زالَتْ‌تِلْکَ‌دَعْویهُمْ‌حَتّی‌جَعَلْناهُمْ‌حَصیداخامِدینَ

و همچنان این‌سخن را تکرار می‌کردند تا ریشه آن‌هارا قطع کردیم و آن‌ها را خاموش ساختیم ●●● .۱۵ / انبیاء

فَما ظَنُّکُمْ بِرَبِّ الْعالَمینَ

شما درباره پروردگار عالمیان ، چه گمان می‌برید ●●●؟۸۷ / صافّات

فَما کانَ جَوابَ قَوْمِه اِلّا اَنْ قالُوا اَخْرِجُوا الَ لُوطٍ مِنْ قَرْیَتِکُمْ اِنَّهُمْ اُناسٌ یَتَطَهَّرُونَ

آن‌ها پاسخی جز این نداشتند که به یکدیگر گفتند: خاندان لوط را از شهر و دیار خود بیرون کنید که این‌ها افرادی پاکدامن هستند ●●● .۵۶ / نمل

فَما کانَ جَوابَ قَوْمِهِ اِلّا اَنْ قالُوا اقْتُلُوهُ اَوْ حَرِّقُوهُ فَاَنْجیهُ‌اللّهُ مِنَ النّارِ اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ

اما جواب قوم او (ابراهیم) چیزی جز این نبود که گفتند: او را به قتل برسانید یا بسوزانید، ولی خداوند او را

(۲۶۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

از آتش رهایی بخشید ، در این ماجرا نشانه‌هایی است برای کسانی که ایمان می‌آورند ●●● .۲۴ / عنکبوت

فَما کانَ دَعْویهُمْ اِذْ جاآءَهُمْ بَأْسُنآ اِلّا اَنْ قالُوآ اِنّا کُنّا ظالِمینَ

و درآن موقع که عذاب ما به‌سراغ آن‌ها آمد، سخنی نداشتند، جز این‌که گفتند : ما ظالم بودیم (ولی این اعتراف به گناه دیگر دیر شده بود و به‌حالشان سودی نداشت ●●●) .۵ / اعراف

فَمالِ الَّذینَ کَفَرُوا قِبَلَکَ مُهْطِعینَ

این کافران را چه می‌شود که با سرعت نزد تو می‌آیند ●●● .۳۶ / معارج

فَمالَکُمْ فِی‌الْمُنافِقینَ فِئَتَیْنِ وَاللّهُ‌اَرْکَسَهُمْ بِماکَسَبُوااَتُریدُونَ اَنْ‌تَهْدُوا مَنْ اَضَلَ‌اللّهُ وَ مَنْ یُضْلِلِ‌اللّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبیلاً

چرا درباره منافقین دو دسته شده‌اید (بعضی جنگ با آن‌ها را ممنوع و بعضی مجاز می‌دانید) در حالی که خداوند به خاطر اعمالشان (افکار) آن‌ها را به کلی وارونه کرده است ، آیا شما می‌خواهید کسانی‌را که خداوند (بر اثر اعمال زشتشان) گمراه کرده هدایت کنید ؟ در حالی که هر کس‌را خداوند گمراه کند راهی برای او نخواهی یافت ●●● .۸۸ / نساء

فَما لَنا مِنْ شافِعینَ

(افسوس که امروز) شفاعت کنندگانی برای ما وجود ندارد ●●● .۱۰۰ / شعراء

فَما لَهُمْ عَنِ التَّذْکِرَةِ مُعْرِضینَ

چرا آن‌ها این‌همه از تذکر گریزانند ●●● ؟۴۹ / مدّثر

فَما لَهُمْ لا یُؤْمِنُونَ

پس‌چراآن‌هاایمان‌نمی‌آورند ●●●؟۲۰ / انشقاق

فَما وَجَدْنا فیها غَیْرَ بَیْتٍ مِنَ الْمُسْلِمینَ

و جز یک خانواده باایمان در تمام آن‌ها نیافتیم ●●● . ۳۶ / ذاریات

فَما یُکَذِّبُکَ بَعْدُ بِالدّینِ

پس چه چیز سبب می‌شود که تو بعد از این همه ، روز جزا را تکذیب کنی ●●● ؟۷ / تین

فَمالَهُ مِنْ قُوَّةٍ وَ لا ناصِرٍ

و برای او هیچ نیرو و یاوری نیست ●●● .۱۰ / طارق

فَمالِئُونَ مِنْهَا الْبُطُونَ

و شکم‌هارا از آن پر می‌کنید ●●● .۵۳ / واقعه

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۶۷)

فَما مِنْكُمْ مِنْ اَحَدٍ عَنْهُ حاجِزينَ

و اَحَدی ازشما نمی‌توانست مانع شود و از او حمایت کند ●●● .۴۷ / حاقّه

فَمَكَثَ غَيْرَ بَعيدٍ فَقالَ اَحَطْتُ بِما لَمْ تُحِطْ بِهِ وَ جِئْتُكَ مِنْ سَبَأٍ بِنَبَأٍ يَقينٍ

چندان طول نکشید (که هدهد آمد و) گفت من بر چیزی آگاهی یافتم که تو بر آن آگاهی نیافتی من از سرزمین سبا یک خبر قطعی برای تو آورده‌ام ●●● .۲۲ / نمل

فَمَنِ ابْتَغى وَراءَ ذلِكَ فَاُولئِكَ هُمُ الْعادُونَ

و هرکس غیر این طریق را طلب کند ، تجاوزگر است ●●● .۷ / مؤمنون، ۳۱ / معارج

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرى عَلَى اللّهِ كَذِبا اَوْ كَذَّبَ بِآياتِهِ اِنَّهُ لا يُفْلِحُ الْمُجْرِمُونَ

چه‌کسی ستمکارتر است از آن‌کس که بر خدا دروغ می‌بندد و آیات او را تکذیب می کند ، مسلما مجرمان رستگار نخواهند شد ●●● .۱۷ / یونس

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَرى عَلَى اللّهِ كَذِبا اَوْ كَذَّبَ بِآياتِهِ اُوْلآئِكَ يَنالُهُمْ نَصيبُهُمْ مِنَ الْكِتابِ حَتّيآ اذا جاءَتْهُمْ رُسُلُنا يَتَوَفَّوْنَهُمْ قالُوا اَيْنَ ما كُنْتُمْ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ قالُوا ضَلُّوا عَنّا وَ شَهِدُوا عَليآ اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ كانُوا كافِرينَ

چه‌کسی ستمکارتر است از آن‌ها که بر خدا دروغ می‌بندند یا آیات او را تکذیب می‌نمایند؟ آن‌ها نصیبشان را از آن‌چه مقدّر شده (از نعمت‌ها و مواهب این جهان) می‌برند تا زمانی که فرستادگان ما (فرشتگان قبض ارواح) به سراغ آن‌ها روند و جانشان را بگیرند ، از آن‌ها می‌پرسند : کجا هستند معبودهایی که غیر از خدا می‌خواندید ؟ (چرا به یاری شما نمی‌آیند ؟) می گویند : آن‌ها (همه) گم شدند (و از ما دور گشتند) و بر ضد خود گواهی‌می‌دهند که کافر بودند ●●● .۳۷ / اعراف

فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ كَذَبَ عَلَى‌اللّهِ وَ كَذَّبَ بِالصِّدْقِ اِذْ جاءَهُ اَلَيْسَ فى جَهَنَّمَ مَثْوًى لِلْكافِرينَ

ستمکارتراز کسی‌که بر خدا دروغ ببندد و سخن صدق را که به سراغ او آمده ، تکذیب کند ، چه کسی است ؟ آیا در جهنم جایگاه کافران نیست ●●● ؟۳۲ / زمر

فَمَنِ افْتَرى عَلَى اللّهِ الْكَذِبَ مِنْ بَعْدِ ذلِكَ فَاُولآئِكَ هُمُ الظّالِمُونَ

بنابراین ، آن‌ها که بعد از این به خدا دروغ می‌بندند، ستمگرند (زیرا از روی علم و عمد چنین می کنند ●●●). ۹۴ / آل عمران

فَمَنَّ اللّهُ عَلَيْنا وَ وَقنا عَذابَ السَّمُومِ

اما خداوند بر ما منت گذارد و از عذاب کشنده مارا حفظ کرد ●●● .۲۷ / طور

(۲۶۸) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَمَنْ بَدَّلَهُ بَعْدَ ما سَمِعَهُ فَاِنَّما اِثْمُهُ عَلَى‌الَّذينَ يُبَدِّلُونَهُ اِنَّ اللّهَ سَميعٌ عَليمٌ

پس کسی‌که آنرا بعد از شنیدن، تغییر دهد، تنها گناه آن بر کسانی است که آن (وصیّت) را تغییر می‌دهند ، خداوند شنوا و داناست ●●●.۱۸۱ / بقره

فَمَنْ تابَ مِنْ بَعْدِ ظُلْمِهِ وَ اَصْلَحَ فَاِنَّ اللّهَ يَتُوبُ عَلَيْهِ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحيمٌ

اما آن‌کس‌که پس از ستم کردن، توبه و جبران نماید خداوند توبه او را می‌پذیرد زیرا خداوند آمرزنده و مهرباناست ●●●.۳۹ / مائده

فَمَنْ تَوَلّى بَعْدَ ذلِكَ فَاُولئِكَ هُمُ الْفاسِقُونَ

پس کسی که بعد از این (پیمان محکم) روی گرداند، فاسق است ●●● .۸۲ / آل عمران

فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوازِينُهُ فَاُولئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

کسانی که ترازوهای (سنجش اعمال) آن‌ها سنگین است ، آنان رستگارانند ●●● .۱۰۲ / مؤمنون

فَمَنْ حاجَّكَ فيهِ مِنْ بَعْدِ ما جاءَكَ مِنَ الْعِلْمِ فَقُلْ تَعالَوْا نَدْعُ اَبْناءَنا وَ اَبْناءَكُمْ وَ نِساءَنا وَ نِساءَكُمْ وَ اَنْفُسَنا وَ اَنْفُسَكُمْ ثُمَّ نَبْتَهِلْ فَنَجْعَلْ لَعْنَتَ اللّهِ عَلَى الْكاذِبينَ

هرگاه بعد از علم و دانشی که (درباره مسیح) به تو رسیده، (باز) کسانی با تو به محاجّه و ستیز برخیزند ، به آن‌ها بگو: بیایید ما فرزندان خود را دعوت کنیم ، شما هم فرزندان خود را ، ما زنان خویش را دعوت نماییم ، شما هم زنان خود را ، ما از نفوس خود دعوت کنیم ، شما هم از نفوس خود، آن‌گاه مباهله کنیم و لعنت خدا را بر دروغگویان قرار دهیم ●●●.۶۱ / آل عمران

فَمَنْ خافَ مِنْ مُوصٍ جَنَفا اَوْ اِثْما فَاَصْلَحَ بَيْنَهُمْ فَلا اِثْمَ عَلَيْهِ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحيمٌ

کسی که‌از انحراف وصیّت‌کننده (و تمایل یک‌جانبه او به بعض ورثه) یا از گناه او (به این‌که وصیّت به کار خلافی کند،) بترسد و میان آنها را اصلاح دهد ، گناهی بر او نیست (و مشمول قانون تبدیل وصیّت نمی‌باشد) خداوند آمرزنده و مهربان است●●● . ۱۸۲ / بقره

فَمَنْ شاءَ ذَكَرَهُ

هرکس بخواهد ازآن پندمی گیرد ●●● .۵۵ / مدّثر، ۱۲ / عبس

فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيامُ شَهْرَيْنِ مُتَتابِعَيْنِ مِنْ قَبْلِ اَنْ يَتَماسّا فَمَنْ لَمْ يَسْتَطِعْ فَاِطْعامُ سِتّينَ مِسْكينا ذلِكَ لِتُؤْمِنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تِلْكَ حُدوُدُ اللّهِ وَ لِلْكافِرينَ عَذابٌ اَليمٌ

و کسی که توانایی (بر آزاد کردن برده) نداشته باشد، دو ماه متوالی قبل از آمیزش جنسی، روزه بگیرد و کسی که توانایی این را هم نداشته باشد، شصت مسکین را اطعام کند ، این برای آن است که به خدا و رسولش

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۶۹)

ایمان بیاورید ، این‌ها مرزهای الهی است و کسانی که با آن مخالفت کنند، عذاب دردناکی دارند ●●●.۴ / مجادله

فَمَنْ يُرِدِ اللّهُ اَنْ يَهْدِيَهُ يَشْرَحْ صَدْرَهُ لِلْاِسْلمِ وَ مَنْ يُرِدْ اَنْ يُضِلَّهُ يَجْعَلْ صَدْرَهُ ضَيِّقا حَرَجا كَأَنَّما يَصَّعَّدُ فِى السَّماآءِ كَذلِكَ يَجْعَلُ اللّهُ الرِّجْسَ عَلَى الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ

آن کس را که خدا بخواهد هدایت کند سینه‌اش را برای (پذیرش) اسلام گشاده می‌سازد و آن کس را که (به خاطر اعمال خلافش) بخواهد گمراه سازد سینه‌اش را آن‌چنان تنگ می‌سازد که گویا می‌خواهد به آسمان بالا برود، این‌چنین خداوند پلیدی‌را بر افرادی که ایمان نمی‌آورندقرار می‌دهد ●●● .۱۲۵ / انعام

فَمَنْ يَعْمَلْ مِثْقالَ ذَرَّةٍ خَيْرا يَرَهُ

پس هرکس به اندازه سنگینی ذره‌ای کار خیر انجام داده آن‌را می‌بیند ●●● .۷ / زلزله

فَمَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّالِحاتِ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلا كُفْرانَ لِسَعْيِهِ وَ اِنّا لَهُ كاتِبُونَ

هرکس چیزی از اعمال صالح را بجا آورد در حالی که ایمان داشته باشد، به کوشش‌های او ناسپاسی نخواهد شد و ما تمام اعمال آنها را می‌نویسیم (تا دقیقا همه پاداش داده شود ●●●) .۹۴ / انبیاء

فَمِنْهُمْ مَنْ امَنَ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ صَدَّعَنْهُ وَ كَفى بِجَهَنَّمَ سَعيرا

ولی جمعی از آن‌ها به آن ایمان آوردند و جمعی راه (مردم را) بر آن بستند و شعله فروزان آتش دوزخ ، برای آن‌ها کافی است ●●● .۵۵ / نساء

فَمَهِّلِ الْکافِرینَ اَمْهِلْهُمْ رُوَیْـدا

حـال کـه چنیـن اسـت ، کـافران را اندکـی مهلـت ده (تـا سـزای اعمـالشـان را ببیننـد ●●●) .۱۷ / طارق

فَنادَتْهُ الْمَلائِکَةُ وَ هُوَ قائِمٌ یُصَلّی فِی‌الْمِحْرابِ اَنَّ اللّهَ یُبَشِّرُکَ بِیَحْیی مُصَدِّقا بِکَلِمَةٍ مِنَ اللّهِ وَ سَیِّدا وَ حَصُورا وَ نَبِیّا مِنَ‌الصّالِحینَ

و هنگامی که او در محراب ایستاده، مشغول نیایش بود ، فرشتگان او را صدا زدنـد که: خدا تو را به" یحیی "بشارت می‌دهـد، (کسـی) که کلمه خـدا (مسیح) را تصـدیق می‌کنـد و رهبر خواهد بود و از هوس‌های سرکش برکنار و پیامبری‌از صالحان است

●●●.۳۹ / آل عمران

فَنادَوْا صاحِبَهُمْ فَتَعاطی فَعَقَـرَ

آنهـا یکـی از یـاران خـود را صدا زدنـد ، او به سـراغ این کـار آمـد و (ناقـه را) پـی کرد ●●● .۲۹ / قمر

فَنادیها مِنْ تَحْتِهَـا اَلّا تَحْـزَنـی قَـدْ جَعَـلَ رَبُّـکِ تَحْتَـکِ سَرِیّا

ناگهـان از طرف پاییـن پایـش او را صـدا زد کـه غمگیـن مباش ، پروردگـارت زیر پـای تو چشمـه آب (گوارایـی) قـرار داده اسـت ●●● .۲۴ / مریم

فَنَبَذْناهُ بِالْعَـراءِ وَ هُـوَ سَقیـمٌ

(۲۷۰) بابُ الفاء قرآن الفبائی

(بـه هـرحـال مـا او را رهـایـی بخشـیـدیـم و) او را در یـک سـرزمیـن خشک خالـی از گیـاه افکنـدیـم ، در حـالـی که بیمـار بـود ●●● .۱۴۵ / صافّات

فَنَجَّیْناهُ وَ اَهْلَــــهُ اَجْمَعیـنَ

ما او و خاندانش همگی رانجـات دادیم ●●● .۱۷۰ / شعراء

فَنُزُلٌ مِــنْ حَمیـم

با آب‌جوشان دوزخ‌از او پذیرایی‌می‌شود ●●● .۹۳ / واقعه

فَنَظَرَ نَظْـرَةً فِـــی‌النُّجُـوم

(سپس) او نگاهی به ستارگـان افکنـد ●●● .۸۸ / صافّات

فَواکِهُ وَ هُـمْ مُکْـرَمُـونَ

میـوه‌هـای گوناگـون پـرارزش و آنهـا مـورد احترامنـد ●●● .۴۲ / صافّات

فَوَجَدا عَبْـدا مِــنْ عِبادِنـا اتَیْنـــاهُ رَحْمَــةً مِــنْ عِنْـدِنـــا وَ عَلَّمْنـاهُ مِـنْ لَدُنّـا عِلْمـا

(در آنجـا) بنـده‌ای از بنـدگـان ما را یافتنـد که او را مشمـول رحمت خـود ساخته و از سوی خـود علـم فراوانی به او تعلیـم داده بودیــم ●●● .۶۵ / کهف

فَوَ رَبِّ السَّماءِ وَالْاَرْضِ اِنَّهُ لَحَقٌّ مِثْلَ ما اَنَّکُمْ تَنْطِقُونَ

سوگند به پروردگار آسمان و زمین که این مطلب حق است همان‌گونه که شما سخن می‌گویید ●●●.۲۳ / ذاریات

فَوَ رَبِّـــکَ لَنَحْشُـرَنَّهُـــمْ وَ الشَّیـاطیـنَ ثُــمَّ لَنُحْضِـرَنَّهُـــمْ حَــوْلَ جَهَنَّـمَ جِثِیّـا

سـوگنـد بـه پروردگـارت کـه همـه آنهـا را همراه بـا شیـاطین محشـور می‌کنیم ، بعـد همه را گرداگرد جهنم در حـالی که به زانو درآمده‌انـد، حاضـر می‌سازیـم ●●● .۶۸ / مریم

فَوَ رَبِّـکَ لَنَسْئَلَنَّهُـــمْ اَجْمَعیـــنَ

بـه پروردگارت سوگنـد از همه آنها سـؤال خواهیم کرد ●●●.۹۲ / حجر

فَوَسَطْنَ بِـهِ جَمْعـا

و (نـاگهـان) در میـان دشمـن ظـاهـر شدنـد ●●● .۵ / عادیات

فَوَسْوَسَ اِلَیْـهِ الشَّیْطـانُ قـالَ یـا ادَمُ هَـلْ اَدُلُّـکَ عَلـی شَجَـرَةِ الْخُلْـدِ وَ مُلْـکٍ لا یَبْلـی

ولـی شیطـان او را وسوسـه کـرد و گفـت : ای آدم ! آیا می‌خـواهـی تو را بـه درخـت عمـر جاویـدان و ملـک فنـاناپـذیـر راهنمایـی کنـم ●●● .۱۲۰ / طه

فَوَسْوَسَ لَهُمَـا الشَّیْطـانُ لِیُبْـدِیَ لَهُمـا ما وُرِیَ عَنْهُمـا مِنْ سَوْءاتِهِمـا وَ قـالَ ما نَهیکُما رَبُّکُمـا عَـنْ هـذِهِ الشَّجَـرَةِ اِلاّ اَنْ تَکُـونـا مَلَکَیْـنِ اَوْ تَکُـونـا مِـنَ الْخـالِـدیـنَ

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۷۱)

سپـس شیطان آن‌هـا را وسوسـه کرد تـا آنچه را از اندامشـان پنهان بود ، آشکـار سازد و گفت: پروردگارتـان شما را از این درخـت نهی نکرده، مگر به‌خاطر این‌که (اگر از آن بخورید) فرشته خواهید شد یا جاودانه (در بهشت) خواهیـد ماند ●●● .۲۰ / اعراف

فَوَقَعَ الْحَقُّ وَ بَطَلَ ماکانُوایَعْمَلُونَ

(در این موقع) حق آشکار گردید و آن‌چه آن‌ها ساخته بودند ، باطل شد ●●● .۱۱۸ / اعراف

فَوَقیهُ اللّهُ سَیِّئاتِ ما مَکَرُوا وَ حاقَ بِالِ فِرْعَوْنَ سُوءُ الْعَـذابِ

خداوند اورا از نقشه‌های سوء آن‌ها نگه داشت و عذاب‌های شدید بر آل فرعون نـازل گردید ●●● .۴۵ / مؤمن

فَوَقیهُمُ اللّـهُ شَـرَّ ذلِـکَ الْیَوْمِ وَ لَقّیهُـمْ نَضْـرَةً وَ سُـرُورا

از ایـن رو خـداونـد آن‌هـا را از شـرّ آن روز نگـه مـی‌دارد و از آن‌هـا استقبـال می‌کنـد ، در حـالـی کـه شـادمـان و مسـرورنـد ●●● .۱۱ / انسان

فَوَیْلٌ لِلَّذینَ یَکْتُبُونَ الْکِتابَ بِاَیْدیهِمْ ثُمَّ یَقُولُونَ هذامِنْ عِنْدِاللّهِ لِیَشْتَرُوا بِهِ ثَمَناقَلیلاً فَوَیْلٌ لَهُمْ مِمّا کَتَبَتْ اَیْدیهِمْ وَوَیْلٌ لَهُمْ مِمّایَکْسِبُونَ

وای بـر آن‌هـا کـه مطالبی بـا دسـت خود می‌نویسنـد ، سـپـس می‌گـوینـد : از طرف خـدا است تـا بـه بهـای کمـی آن را بفروشنـد، وای بـر آن‌ها ، از آن‌چه بـا دسـت خـود نوشتنـد و وای بر آن‌هـا از آن‌چـه از این راه به دست می‌آورند ●●● .۷۹ / بقره

فَوَیْلٌ لِلَّـذیـنَ کَفَـرُوا مِنْ یَوْمِهِـمُ الَّـذی یُـوعَـدُونَ

وای بر آن‌ها که کافر شدنـد از روزی کـه بـه آن‌ها وعـده داده مـی‌شود ●●● .۶۰ / ذاریات

فَوَیْلٌ لِلْمُصَلّیـنَ

پـس وای بـر نمازگـزارانـی کـه ●●● ...۴ / ماعون

فَوَیْلٌ یَـوْمَئِـذٍلِلْمُکَـذِّبیـنَ

وای در آن روز بـر تکذیـب‌کنندگان ●●● .۱۱ / طور

فَهَزَمُوهُمْ بِـاِذْنِ اللّـهِ وَ قَتَلَ داوُدُ جالُـوتَ وَ اتیـهُ اللّـهُ الْمُلْـکَ وَ الْحِکْمَـةَ وَ عَلَّمَهُ مِمّا یَشـاءُ وَ لَوْلا دَفْعُ اللّـهِ النّاسَ بَعْضَهُـمْ بِبَعْضٍ لَفَسَـدَتِ الاَرْضُ وَ لکِـنَّ اللّـهَ ذوُ فَضْـلٍ عَلَی الْعالَمینَ

سپس به فرمان خدا، آنها سپاه دشمن را به هزیمت واداشتند و" داوود ("نوجوان نیرومند و شجاعی که در لشکر"طالوت "بود،) "جـالوت "را کشت و خداونـد حکـومت و دانش را به او بخشید و از آن‌چه می‌خواست، به او تعلیم‌داد اگرخداوندبعضـی‌ازمردم‌را به‌وسیله‌بعضی دیگر دفع‌نمی‌کرد،زمین‌را فسادفرا می‌گرفت، ولی خداوند نسبت‌به جهانیان‌لطف و احسان دارد ●●● .۲۵۱ / بقره

(۲۷۲) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فَهَلْ تَـرى لَهُـمْ مِـنْ باقِيَـةٍ

آيـا كسى از آن‌ها را باقى مى‌بينى ●●● ؟۸ / حاقّه

فَهَلْ عَسَيْتُمْ اِنْ تَوَلَّيْتُمْ اَنْ تُفْسِدوُا فِى الْاَرْضِ وَ تُقَطِّعوُا اَرْحامَكُمْ

اما اگر روى گردان شويد، آيا جـز اين انتظار مى‌رود كـه در زمين فساد كنيد و قطع رَحِم نماييد ●●●.۲۲ / محمّد

فَهَلْ يَنْظُـروُنَ اِلَّا السّاعَـةَ اَنْ تَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً فَقَـدْ جـاءَ اَشْراطُها فَاَنّـى لَهُمْ اِذا جاءَتْهُـمْ ذِكْريهُمْ

آيا آن‌ها جز اين انتظارى دارنـد كه قيامت ناگهان برپا شود (آن‌گاه ايمان آورنـد) در حالى كه هم‌اكنون نشانه‌هاى آن آمـده است ، اما هنگامى كه بيايـد ، تذكـر و ايمان آن‌ها سودى نخواهد داشت ●●● .۱۸ / محمّد

فَهَلْ يَنْتَظِرُونَ اِلاّ مِثْلَ اَيّـامِ الَّذينَ خَلَـوْا مِنْ قَبْلِهِـمْ قُلْ فَانْتَظِـرُوآا اِنّـى مَعَكُـمْ مِنَ الْمُنْتَظِريـنَ

آيا آن‌ها همانند روزهاى پيشـينيان را انتظار مى‌كشـند (و مانند بلاها و مجازات‌هايشان را) ،بگو : شـما انتظار بكشـيد من نيز با شما انتظار مى‌كشم ●●● .۱۰۲ / يونس

فَهُمْ عَلـى اثارِهِــمْ يُهْرَعُــونَ

بااين‌حال‌باسرعت‌به‌دنبال‌آنان‌مى‌دوند ●●●.۷۰ / صافّات

فَهُوَ فـــى عيشَـةٍ راضِيَــــةٍ

او در يـك زنـدگى كـامـلاً رضـايتبخـش قـرار خـواهـد داشـت ●●● .۲۱ / حاقّه، ۷ / قارعه

فِى الْحَميمِ ثُمَّ فِى‌النّارِ يُسْجَرُونَ

و در آب جوشان وارد مى‌كنند ، سپس در آتش دوزخ افروخته‌مى‌شوند ●●● .۷۲ / مؤمن

فى اَدْنَـى الْاَرْضِ وَ هُـمْ مِـــنْ بَعْــدِ غَلَبِهِــمْ سَيَغْلِبُـــونَ

(و اين‌شكست) در سرزمين نزديكى رخ داد، اما آن‌ها بعد از مغلوبيت، به‌زودى غلبه خواهند كرد ●●● .۳ / روم

فِى الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ وَ يَسْأَلُونَكَ عَنِ الْيَتامى قُلْ اِصْلاحٌ لَهُمْ خَيْرٌ وَ اِنْ تُخالِطُوهُمْ فَاِخْوانُكُمْ وَ اللّهُ يَعْلَمُ الْمُفْسِدَ مِنَ الْمُصْلِحِ وَ لَوْ شاءَ اللّهُ لَاَعْنَتَكُمْ اِنَّ اللّهَ عَزيزٌ حَكيمٌ

(تا انـديشه كنيـد) درباره دنيا و آخرت و از تو درباره يتيمان سؤال مى‌كنند، بگو: اصـلاح كار آنان بهتر است و اگـر زندگى خود را با زندگى آنـان بياميزيد ، (مانعـى ندارد) آن‌ها برادر (دينى) شما هستند (و همچون يك برادر با آن‌ها رفتار كنيد)، خداوند مفسدان را از مصلحان بازمى‌شناسـد و اگر خـدا بخواهـد ، شـمـا را به زحمت مى‌انـدازد (و دستور مى‌دهد در عين سرپرستى يتيمان ، زنـدگى و اموال آن‌ها را به كلّى از اموال خود جـدا سازيد، ولى خداوند چنيـن نمى‌كند) زيرا او توانا و حكيم است●●● . ۲۲۰ / بقره

فى اَىِّ صُــورَةٍ مـا شـاءَ رَكَّبَـكَ

ودرهرصورتى‌مى‌خواست،توراتركيب‌نمود ●●● .۸ / انفطار

قرآن الفبائى بابُ الفاء (۲۷۳)

فى بِضْـعِ سِنيـنَ لِلّـهِ الْاَمْـرُ مِـنْ قَبْـلُ وَ مِـــنْ بَعْــدُ وَ يَـوْمَئِــذٍ يَفْـرَحُ الْمُـؤْمِنُـونَ

در چنـد سال ، همـه كـارهـا از آنِ خـدا اسـت ، چـه قبـل و چـه بعـد (از ايـن شكسـت و پيـروزى) و در آن‌روز مؤمنان خوشحال خواهندشد ●●● .۴ / روم

فى بُيُـوتٍ اَذِنَ‌اللّهُ اَنْ تُرْفَـعَ وَ يُـذْكَـرَ فيهَـا اسْمُـهُ يُسَبِّـحُ لَـهُ فيهـا بِالْغُـدُوِّ وَ الْاصـالِ

(این چراغ پرفروغ) در خانه‌هایی قرار دارد که خداوند اذن فرموده دیوارهای آن را بالا- برند (تا از دستبرد شیاطین و هوس‌بازان در امان باشد) خانه‌هایی که نام خدا در آن برده شود و صبح و شام در آن تسبیح گویند●●● .

۳۶ / نور

فی جَنّاتِ النَّعیم

در باغ‌های پرنعمت بهشت ●●● .۴۳ / صافّات، ۱۲ / واقعه

فی جَنّاتٍ وَ عُیُونٍ

در میان باغ‌ها و چشمه‌ها ●●● .۵۲ / دخان، ۱۴۷ / شعراء

فی جَنّاتٍ یَتَسائَلُونَ

آن‌ها در باغ‌های بهشتند و سؤال می‌کنند ●●●،۴۰ / مدّثر

فی جَنَّةٍ عالِیَةٍ

در بهشتی است عالی ●●● .۱۰ / غاشیه، ۲۲ / حاقّه

فی جیدِها حَبْلٌ مِنْ مَسَدٍ

و در گردنش طنابی از لیف خرما است ●●● .۵ / تبت

فی رَقٍّ مَنْشُورٍ

در صفحه‌ای گسترده ●●● .۳ / طور

فی سِدْرٍ مَخْضُودٍ

آن‌ها در سایه درختان سدر بی‌خار قرار دارند ●●● .۲۸ / واقعه

فی سَمُومٍ وَ حَمیمٍ

آن‌ها در میان بادهای کشیده و آب سوزان قرار دارند ●●● .۴۲ / واقعه

فی صُحُفٍ مُکَرَّمَةٍ

در الواح پرارزشی ثبت است ●●● .۱۳ / عبس

فی عَمَدٍ مُمَدَّدَةٍ

در ستون‌های کشیده و طولانی ●●● .۹ / همزه

(۲۷۴) بابُ الفاء قرآن الفبائی

فی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزادَهُمُ اللّهُ مَرَضا وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ بِما کانُوا یَکْذِبُونَ

در دل‌های آن‌ها یک نوع بیماری است ، خداوند بر بیماری آن‌ها می‌افزاید و عذاب دردناکی به خاطر دروغ‌هایی که می‌گویند، در انتظار آن‌ها است ●●● .۱۰ / بقره

فی کِتابٍ مَکْنونٍ

که در کتاب محفوظ جای‌دارد ●●● .۷۸ / واقعه

فی لَوْحٍ مَحْفُوظٍ

که در لوح محفوظ جای دارد ●●● .۲۲ / بروج

فی مَقْعَدِ صِدْقٍ عِنْدَ مَلیکٍ مُقْتَدِرٍ

در جایگاه صدق، نزد خداوند مالک مقتدر ●●● .۵۵ / قمر

فَيَأْتِيَهُمْ بَغْتَةً وَهُمْ لايَشْعُرُونَ

ناگهان (عذاب الهی) به سراغ آن‌ها می‌آید ، در حالی که توجه ندارند ●●● .۲۰۲ / شعراء

فَيَذَرُها قاعا صَفْصَفا

سپس زمین را صاف و هموار و بی آب و گیاه رها می‌سازد ●●● .۱۰۶ / طه

فَيُعَذِّبُهُ اللّهُ الْعَذابَ الاْكْبَرَ

که خداوند او را به عذاب بزرگ مجازات می‌کند ●●● . ۲۴ / غاشیه

فَيَقُولُوا هَلْ نَحْنُ مُنْظَرُونَ

و در این هنگام می‌گویند : آیا به ما مهلتی داده خواهد شد ●●●؟۲۰۳ / شعراء

فيمَ اَنْتَ مِنْ ذِكْريها

تورابایادآوری‌این‌سخن‌چه‌کار ●●●؟۴۳ / نازعات

فَيَوْمَئِذٍ لا يُسْئَلُ عَنْ ذَنْبِهِ اِنْسٌ وَ لا جانٌّ

در آن‌روز هیچ‌کس از انس و جن از گناهش سؤال نمی‌شود ●●● .۳۹ / الرّحمن

فَيَوْمَئِذٍ لا يُعَذِّبُ عَذابَهُ اَحَدٌ

در آن روز هیچ‌کس عذابی همانند عذاب او نمی‌کند ●●● .۲۵ / فجر

فَيَوْمَئِذٍ لا يَنْفَعُ الَّذينَ ظَلَمُوا مَعْذِرَتُهُمْ وَ لا هُمْ يُسْتَعْتَبُونَ

آن روز عذرخواهی ظالمان سودی ندارد و توبه آنان پذیرفته نمی‌شود ●●● .۵۷ / روم

فَيَوْمَئِذٍ وَقَعَتِ الْواقِعَةُ

درآن‌روز«واقعه‌عظیم»رخ‌می‌دهد ●●● .۱۵ / حاقّه

قرآن الفبائی بابُ الفاء (۲۷۵)

فيها سُرُرٌ مَرْفُوعَةٌ

در آن‌تخت‌های زیبای بلنداست ●●● . ۱۳ / غاشیه

فيها عَيْنٌ جارِيَةٌ

در آن چشمه‌های جاری است ●●● .۱۲ / غاشیه

فيهافاكِهَةٌوَالنَّخْلُ ذاتُ الاْكْمام

که در آن میوه‌ها و نخل‌های پرشکوفه است ●●● .۱۱ / الرّحمن

فيها كُتُبٌ قَيِّمَةٌ

و در آن نوشته‌های صحیح و پرارزش باشد ●●● .۳ / بیّنه

فيها يُفْرَقُ كُلُّ اَمْرٍ حَكيمٍ

در آن شب که هر امری برطبق حکمت خدا تنظیم می‌گردد ●●● .۴ / دخان

فيهِما عَيْنانِ تَجْرِيانِ

در آن‌ها دو چشمه دائما در جریان است ●●● .۵۰ / الرّحمن

فيهِما عَيْنانِ نَضّاخَتانِ

در آن‌ها دو چشمه در حال فوران است ●●● .۶۶ / الرّحمن

فیهِما فاکِهَةٌ وَ نَخْلٌ وَ رُمّانٌ

در آن‌ها میوه‌های فراوان و درخت نخل و انار است ●●● .۶۸ / الرّحمن

فیهِما مِنْ کُلِّ فاکِهَةٍ زَوْجانِ

در آن دو از هر میوه‌ای دو نوع وجود دارد ●●● .۵۲ / الرّحمن

فیهِنَّ خَیْراتٌ حِسانٌ

و در آن باغ‌های بهشتی زنانی هستند نیکو خلق و زیبا ●●● .۷۰ / الرّحمن

فیهِنَّ قاصِراتُ الطَّرْفِ لَمْ یَطْمِثْهُنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُمْ وَ لا جانٌّ

در باغ‌های بهشتی زنانی هستند که جز به همسران عشق نمی‌ورزند و هیچ انس و جن قبلاً با آن‌ها تماس نگرفته است ●●● .۵۶ / الرّحمن

فیهِ ایاتٌ بَیِّناتٌ مَقامُ اِبْرهیمَ وَ مَنْ دَخَلَهُ کانَ امِنا وَ لِلّهِ عَلَی النّاسِ حِجُّ الْبَیْتِ مَنِ اسْتَطاعَ اِلَیْهِ سَبیلاً وَ مَنْ کَفَرَ فَاِنَّ اللّهَ غَنِیٌّ عَنِ الْعالَمینَ

در آن ، نشانه‌های روشن ، (از جمله) مقام ابراهیم است و هرکس داخل آن (خانه خدا) شود ، در امان خواهد بود و برای خدا بر مردم است که آهنگ خانه (او) کنند، آن‌ها که توانایی رفتن به‌سوی آن دارند و هر کس کفر ورزد (و حج را ترک کند، به خود زیان رسانده) خداوند از همه جهانیان ، بی‌نیاز است ●●● .۹۷ / آل عمران

(۲۷۶) بابُ الفاء قرآن الفبائی

بابُ القاف

قتِلُوا الَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَ لا بِالْیَوْمِ الاْخِرِ وَ لا یُحَرِّمُونَ ما حَرَّمَ اللّهُ وَ رَسُولُهُ وَ لا یَدینُونَ دینَ الْحَقِّ مِنَ الَّذینَ اُوتُوا الْکِتبَ حَتّی یُعْطُوا الْجِزْیَةَ عَنْ یَدٍ وَ هُمْ صغِرُونَ

با کسانی از اهل کتاب که ایمان به‌خدا و نه به روز جزا دارند و نه آن‌چه را خدا و رسولش تحریم کرده حرام می‌شمرند و نه آیین حق را می‌پذیرند ، پیکار کنید ، تا زمانی‌که جزیه را به دست خود با خضوع و تسلیم بپردازند ●●● .۲۹ / توبه

قتِلُوهُمْ یُعَذِّبْهُمُ اللّهُ بِاَیْدیکُمْ وَ یُخْزِهِمْ وَ یَنْصُرْکُمْ عَلَیْهِمْ وَ یَشْفِ صُدُورَ قَوْمٍ مُؤْمِنینَ

با آن‌ها پیکار کنید که خداوند آنان را به دست شما مجازات می‌کند و آن‌ها را رسوا می‌سازد و سینه گروهی از مؤمنان را شفا می‌بخشد (و بر قلب آن‌ها مرهم می‌نهد ●●●) .۱۴ / توبه

قالَ اَبَشَّرْتُمُونی عَلی اَنْ مَسَّنِیَ الْکِبَرُ فَبِمَ تُبَشِّرُونَ

گفت : آیا به من بشارت می‌دهید با این‌که پیر شده‌ام ؟ به چه چیز بشارت می‌دهید ●●● ؟۵۴ / حجر

قالَ اَتَعْبُدُونَ ما تَنْحِتُونَ

او (ابراهیم) گفت : آیا چیزی را می‌پرستید که با دست خود می‌تراشید ●●● ؟۹۵ / صافّات

قالَ اَجِئْتَنا لِتُخْرِجَنا مِنْ اَرْضِنا بِسِحْرِکَ یا مُوسی

گفت : ای موسی آیا آمده‌ای که ما را از سرزمینمان با این سحرت بیرون کنی ●●● ؟۵۷ / طه

قالَ اجْعَلْنی عَلی خَزائِنِ الاَرْضِ اِنّی حَفیظٌ عَلیمٌ

(یوسف) گفت : مرا سرپرست خزائن سرزمین (مصر) قرار ده که نگهدارنده و آگاهم ●●● .۵۵ / یوسف

قالَ اخْرُجْ مِنْها مَذْءُوما مَدْحُورا لَمَنْ تَبِعَکَ مِنْهُمْ لاَمْلَاَنَّ جَهَنَّمَ مِنْکُمْ اَجْمَعینَ

فرمود: ازآن (مقام) با ننگ و عار و خواری بیرون رو و سوگند یادمی‌کنم که هر کس از آن‌ها از تو پیروی کند، جهنم را از شما همگی پر می‌کنم ●●● .۱۸ / اعراف

قالَ اخْسَؤُا فیها وَ لا تُکَلِّمُونِ

می‌گوید : دور شوید در دوزخ و با من سخن مگویید ●●● .۱۰۸ / مؤمنون

قالَ ادْخُلُوا فی اُمَم قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِکُمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ فِی‌النّارِ کُلَّما دَخَلَتْ اُمَّةٌ لَعَنَتْ اُخْتَها حَتّیآ اِذَا ادّارَکُوا فیها جَمیعا قالَتْ اُخْریهُمْ لِاُولیهُمْ رَبَّنا هؤُلاآءِ اَضَلُّونا فَاتِهِمْ عَذابا ضِعْفا مِنَ النّارِ قالَ لِکُلٍّ ضِعْفٌ وَ لکِنْ لا تَعْلَمُونَ

(خداوند به آن‌ها) می‌گوید : داخل شوید در صف گروه‌های مشابه خود از جن و انس در آتش ، هر زمان گروهی وارد می‌شوند ، گروه دیگر را لعن می‌کنند تا همگی با ذلت در آن قرار گیرند (در این هنگام) گروه

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۷۷)

پیروان‌درباره پیشوایان خود می‌گویند: خداوندا! این‌ها بودند که ما را گمراه ساختند ، پس کیفر آن‌ها را از آتش دوبرابر کن (کیفری برای گمراهیشان و کیفری به‌خاطر گمراه‌ساختن ما) می‌گوید: برای هرکدام (از شما) عذاب مضاعف است ولی نمی‌دانید (زیرا پیروان نیز اگر گرد پیشوایان ستمگر و گمراه را نگرفته بودند ، آن‌ها قدرتی بر اغوای دگران نمی‌داشتند ●●●) .۳۸ / اعراف

قالَ اذْهَبْ فَمَنْ تَبِعَکَ مِنْهُمْ فَاِنَّ جَهَنَّمَ جَزاؤُکُمْ جَزاءً مَوْفُورا

فرمود: برو هرکس از آنان از تو تبعیّت کند جهنم کیفر آن‌ها است ، کیفری است فراوان ●●● .۶۳ / اسراء

قالَ اَراغِبٌ اَنْتَ عَنْ ءَالِهَتی یا اِبْراهیمُ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهِ لَاَرْجُمَنَّکَ وَ اهْجُرْنی مَلِیّا

گفت: ای ابراهیم آیا تو از خدایان من روی‌گردانی؟ اگر (از این کار) دست برنداری تو را سنگسار می‌کنم ، از من برای مدتی طولانی دورشو ●●●.۴۶ / مریم

قالَ اَرَاَیْتَ اِذْ اَوَیْنا اِلَی الصَّخْرَةِ فَاِنّی نَسیتُ الْحُوتَ وَ ما اَنْسانیهُ اِلَّا الشَّیْطانُ اَنْ اَذْکُرَهُ وَاتَّخَذَ سَبیلَهُ فِی الْبَحْرِ عَجَبا

او گفت به خاطر داری هنگامی که ما به کنار آن صخره پناه بردیم (و استراحت کردیم) من در آن‌جا فراموش کردم جریان ماهی را بازگو کنم، این شیطان بود که یاد آن را از خاطر من برد و ماهی به طرز شگفت‌انگیزی راه خود را در دریا پیش گرفت ●●●.۶۳ / کهف

قالَ اَرَاَیْتَکَ هذَا الَّذی کَرَّمْتَ عَلَیَّ لَئِنْ اَخَّرْتَنِ اِلی یَوْمِ‌الْقِیمَةِ لَاَحْتَنِکَنَّ ذُرِّیَّتَهُ اِلّا قَلیلًا

(سپس) گفت این کسی را که بر من ترجیح داده‌ای اگر تا روز قیامت مرا زنده بگذاری همه فرزندانش را جز عده کمی گمراه و ریشه‌کن خواهم ساخت ●●●.۶۲ / اسراء

قالَ اَغَیْرَ اللّهِ اَبْغیکُمْ اِلها وَ هُوَ فَضَّلَکُمْ عَلَی‌الْعالَمینَ

(سپس) گفت: آیا غیر از خداوند معبودی برای شما بطلبم، خدایی که شما را بر جهانیان (و مردم عصرتان) برتری داد ●●●.۱۴۰ / اعراف

قالَ اَفَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ ما لا یَنْفَعُکُمْ شَیْئا وَ لا یَضُرُّکُمْ

(ابراهیم) گفت: آیا جز خدا چیزی را می‌پرستید که نه کمترین سودی برای شما دارد و نه زیانی می‌رساند (که به‌سودشان چشم دوخته باشید یا از زیانشان بترسید ●●●) .۶۶ / انبیاء

قالَ اَفَرَاَیْتُمْ ما کُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

گفت: آیا دیدید چیزی را که شما عبادت می‌کردید ●●● ؟۷۵ / شعراء

قالَ الَّذی عِنْدَهُ عِلْمٌ مِنَ الْکِتابِ اَنَا اتیکَ بِه قَبْلَ اَنْ یَرْتَدَّ اِلَیْکَ طَرْفُکَ فَلَمّا راٰهُ مُسْتَقِرّا عِنْدَهُ قالَ هذا مِنْ فَضْلِ رَبّی لِیَبْلُوَنی ءَاَشْکُرُ اَمْ اَکْفُرُ وَ مَنْ شَکَرَ فَاِنَّما یَشْکُرُ لِنَفْسِه وَ مَنْ کَفَرَ فَاِنَّ رَبّی غَنِیٌّ کَریمٌ

(۲۷۸) بابُ القاف قرآن الفبائی

(اما) کسی که دانشی از کتاب (آسمانی) داشت گفت: من آن را پیش از آن‌که چشم بر هم زنی نزد تو خواهم آورد و هنگامی که (سلیمان) آنرا نزد خود مستقر دید گفت: این از فضل پروردگار من است تا مرا آزمایش کند که آیا شکر او را بجا می‌آورم یا کفران می‌کنم ؟ و هرکس شکر کند ، به نفع خود شکر می‌کند و هرکس کفران نماید (به زیان خویش نموده است ، که) پروردگار من ، غنیّ و کریم است ●●● .۴۰ / نمل

قالَ الَّذینَ اسْتَکْبَرُوا اِنّا کُلٌّ فیها اِنَّ اللّهَ قَدْ حَکَمَ بَیْنَ الْعِبادِ

مستکبران می‌گویند : ما همگی در آن هستیم ، خداوند در میان بندگانش (به عدالت) حکم کرده است ●●● .۴۸ / مؤمن

قالَ الَّذینَ اسْتَکْبَرُوآا اِنّا بِالَّذیآ اٰمَنْتُمْ بِهِ کافِرُونَ

متکبران گفتند : (ولی) ما به آنچه شما به آن ایمان آورده‌اید ، کافریم ●●● .۷۶ / اعراف

قالَ الَّذینَ اسْتَکْبَرُوا لِلَّذینَ اسْتُضْعِفُوا اَنَحْنُ صَدَدْناکُمْ عَنِ الْهُدی بَعْدَ اِذْ جاءَکُمْ بَلْ کُنْتُمْ مُجْرِمینَ

(امّا) مستکبران به مستضعفان پاسخ می‌دهند: آیا ما شما را از هدایت بازداشتیم، بعد از آن که به‌سراغ شماآمد (و آن را به خوبی دریافتید) بلکه شما خود مجرم بودید ●●●.۳۲ / سبأ

قالَ الَّذینَ حَقَّ عَلَیْهِمُ الْقَوْلُ رَبَّنا هؤُلاءِ الَّذینَ اَغْوَیْنا اَغْوَیْناهُمْ کَما غَوَیْنا تَبَرَّأْنا اِلَیْکَ ما کانُوا اِیّانا یَعْبُدُونَ

گروهی (از معبودان) که فرمان عذاب درباره آنها مسلم شده، می‌گویند: پروردگارا ! ما این (عابدان) را گمراه کردیم (آری) ما آنها را گمراه کردیم، همان‌گونه که خود گمراه شدیم ، ما از آنها بیزاری می‌جوییم ، آنها در حقیقت ما را نمی‌پرستیدند (بلکه هوای نفس خویش را پرستش می‌کردند ●●●) .۶۳ / قصص

قالَ اَلْقُوا فَلَمّآ اَلْقَوْا سَحَرُوآا اَعْیُنَ النّاسِ وَ اسْتَرْهَبُوهُمْ وَ جاآءُوا بِسِحْرٍ عَظیمٍ

گفت : شما بیفکنید و هنگامی که (وسایل سِحر خود را) افکندند ، مردم را چشم‌بندی کردند و ترساندند و سِحرعظیمی به‌وجودآوردند ●●● .۱۱۶ / اعراف

قالَ اَلْقِها یا مُوسی

گفت : ای موسی آن را بیفکن ●●● .۱۹ / طه

قالَ اللّهُ اِنّی مُنَزِّلُها عَلَیْکُمْ فَمَنْ یَکْفُرْ بَعْدُ مِنْکُمْ فَاِنّی آ اُعَذِّبُهُ عَذابا لا اُعَذِّبُهُ اَحَدا مِنَ الْعلَمینَ

خداوند (دعای او را مستجاب کرد و) گفت : من آن را بر شما نازل می‌کنم ولی هر کس از شما بعد از آن کافر گردد (و راه انکار پوید) او را چنان مجازاتی می‌کنم که احدی از جهانیان را نکرده باشم ●●● .۱۱۵ / مائده

قالَ اللّهُ هذا یَوْمُ یَنْفَعُ الصّدِقینَ صِدْقُهُمْ لَهُمْ جَنّتٌ تَجْری مِنْ تَحْتِهَاالاَنْهرُ خلِدینَ فیها اَبَدا رَضِیَ اللّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُواْعَنْهُ ذلِکَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۷۹)

خداوند می‌گوید : امروز روزی است که راستی راستگویان به آنها سود می‌بخشد. برای آنها باغ‌هایی از بهشت است که آب از زیر (درختان) آن جریان دارد و جاودانه و برای همیشه در آن می‌مانند ، خداوند از آنها خشنود و آنها از او خشنود خواهند بود و این رستگاری بزرگی است ●●● .۱۱۹ / مائده

قالَ اَلَمْ اَقُلْ اِنَّکَ لَنْ تَسْتَطیعَ مَعِیَ صَبْرا

گفت : نگفتم تو هرگز نمی‌توانی با من شکیبایی کنی ●●● ؟۷۲ / کهف

قالَ اَلَمْ اَقُلْ لَکَ اِنَّکَ لَنْ تَسْتَطیعَ مَعِیَ صَبْرا

(باز آن مرد عالم) گفت : به تو نگفتم تو هرگز توانایی نداری با من صبر کنی ●●● ؟۷۵ / کهف

قالَ الْمَلَأُ الَّذینَ اسْتَکْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لِلَّذینَ اسْتُضْعِفُوا لِمَنْ امَنَ مِنْهُمْ اَتَعْلَمُونَ اَنَّ صالِحا مُرْسَلٌ مِنْ رَبِّهِ قالُوا اِنّا بِما اُرْسِلَ بِهِ مُؤْمِنُونَ

(ولی) اشراف متکبر قوم او ، به مستضعفانی که ایمان‌آورده بودند ، گفتند: آیا (راستی) شما یقین دارید صالح از طرف پروردگار خود فرستاده شده است؟ آن‌ها گفتند: ما به آن‌چه او به آن مأموریت یافته ، ایمان آورده‌ایم ●●● .۷۵ / اعراف

قالَ الْمَلَأُ الَّذینَ اسْتَکْبَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَنُخْرِجَنَّکَ یا شُعَیْبُ وَ الَّذینَ امَنُوا مَعَکَ مِنْ قَرْیَتِنا اَوْ لَتَعُودُنَّ فیمِلَّتِنا قالَ اَوَ لَوْ کُنّا کارِهینَ

اشراف زورمند و متکبر از قوم او گفتند : ای شعیب ، سوگند یاد می‌کنیم که تو و کسانی را که به تو ایمان آورده‌اند ، از شهر و آبادی خود بیرون خواهیم کرد یا به آیین ما بازگردید، گفتند : آیا (می‌خواهید ما را بازگردانید) اگرچه مایل نباشیم ●●●؟۸۸ / اعراف

قالَ الْمَلَأُ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ اِنّا لَنَریکَ فی سَفاهَةٍ وَ اِنّا لَنَظُنُّکَ مِنَ الْکاذِبینَ

اشراف کافر قوم او گفتند : ما تو را در سفاهت (و نادانی و سبک‌مغزی) می‌بینیم و ما مسلما تو را از دروغگویان می‌دانیم ●●● .۶۶ / اعراف

قالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اِنَّ هذا لَساحِرٌ عَلیمٌ

اطرافیان فرعون گفتند: بدون شک این ساحر دانایی است ●●● .۱۰۹ / اعراف

قالَ الْمَلَأُ مِنْ قَوْمِهِ اِنّا لَنَریکَ فی ضَلالٍ مُبینٍ

(ولی) اشراف قومش به او گفتند : ما تو را در گمراهی آشکاری می‌بینیم ●●●.۶۰ / اعراف

قالَ اَلَمْ نُرَبِّکَ فینا وَلیدا وَ لَبِثْتَ فینا مِنْ عُمُرِکَ سِنینَ

(فرعون) گفت: آیا ما تو را در کودکی در میان خود پرورش ندادیم؟ و سال‌هایی از عمرت را در میان ما نبودی ●●●؟۱۸ / شعراء

(۲۸۰) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَ اَمّا مَنْ ظَلَمَ فَسَوْفَ نُعَذِّبُهُ ثُمَّ یُرَدُّ اِلی رَبِّه فَیُعَذِّبُهُ عَذابا نُکْرا

گفت : اما کسانی که ستم کرده‌اند آن‌ها را مجازات خواهیم کرد سپس ، به سوی پروردگارشان‌بازمی‌گردند و خدا آن‌ها را مجازات شدیدی خواهد نمود ●●● .۸۷ / کهف

قالَ امَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اذَنَ لَکُمْ اِنَّهُ لَکَبیرُکُمُ الَّذی عَلَّمَکُمُ السِّحْرَ فَلَاُقَطِّعَنَّ اَیْدِیَکُمْ وَ اَرْجُلَکُمْ مِنْ خِلافٍ وَ لَاُصَلِّبَنَّکُمْ فی جُذُوعِ النَّخْلِ وَ لَتَعْلَمُنَّ اَیُّنا اَشَدُّ عَذابا وَ اَبْقی

(فرعون) گفت: آیا پیش از آن‌که به شما اذن دهم به او ایمان آوردید؟ مسلما او بزرگ شما است که سحر به شما آموخته، به یقین دست و پاهای شما را به‌طور مختلف قطع می‌کنم و بر فراز شاخه‌های نخل به دار می‌آویزم و خواهید دانست کدام یک از ما مجازاتش دردناک‌تر و پایدارتر است ●●●.۷۱ / طه

قالَ امَنْتُمْ لَهُ قَبْلَ اَنْ اذَنَ لَکُمْ اِنَّهُ لَکَبیرُکُمُ الَّذی عَلَّمَکُمُ السِّحْرَ فَلَسَوْفَ تَعْلَمُونَ لَاُقَطِّعَنَّ اَیْدِیَکُمْ وَ اَرْجُلَکُمْ مِنْ خِلافٍ وَ لَاُصَلِّبَنَّکُمْ اَجْمَعینَ

(فرعون) گفت: آیا به او ایمان آوردید پیش از این‌که به شما اجازه دهم ؟ مسلما او بزرگ و استاد شما است که به شما

سحر آموخته ، اما بـه‌زودی خواهیـد دانست کـه دست‌ها و پاهای شـما را بـه طـور مختلـف قطع می‌کنـم و همه شـمـا را به دار می‌آویـزم ●●● .۴۹ / شعراء

قالَ اَنا خَیْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنی مِنْ نارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طینٍ

گفت: من از او بهترم، مرا ازآتش آفریده‌ای و اوراز گِل ●●● .۷۶ / ص

قالَ اِنَّ رَسُولَکُـــمُ الَّـذی اُرْسِلَ اِلَیْکُـمْ لَمَجْنُونٌ

(فرعون) گفت: پیامبـری که به سوی شما فرستـــاده شده دیوانه است ●●● .۲۷ / شعراء

قالَ اِنْ سَـاَلْتُـکَ عَـنْ شَـیْءٍ بَعْدَهـا فَـلا تُصـاحِبْنـی قَـدْ بَلَغْـتَ مِـنْ لَـدُنّـی عُـذْرا

(موســی) گفـت : اگـر بعـد از ایـن از تـو دربـاره چیـزی سؤال کنـم دیگر بـا من مصاحبـت نکـن ، چـرا کـه ازناحیـه من دیگـر معــذور خواهـــی بود ●●● .۷۶ / کهف

قالَ اَنْظِـــرْنی آ اِلـــی یَـــوْمِ یُبْعَثُـــونَ

(شیطـان) گفت: مرا تا روز رستاخیـز مهلت ده (و زنـــده گـــذار ●●●) .۱۴ / اعراف

قالَ اِنَّ فیها لُوطا قالُـوا نَحْنُ اَعْلَمُ بِمَنْ فیهـا لَنُنَجِّیَنَّـهُ وَ اَهْلَـهُ اِلاَّ امْرَاَتَـهُ کانَـتْ مِنَ الْغابِرینَ

(ابراهیم) گفت : در این آبادی لوط است ، گفتند : ما به‌کسانی که در آن است، آگاه‌تریم ، ما او و خانواده‌اش را نجات می‌دهیم ، جز همســـرش را که در میان قـوم باقی خواهد مـاند ●●● .۳۲ / عنکبوت

قالَ اِنْ کُنْـتَ جِئْتَ بِآیَـةٍ فَأْتِ بِهاآ اِنْ کُنْـتَ مِنَ الصّادِقیـنَ

(فرعون) گفت : اگر نشانه‌ای آورده‌ای ، ارائه بده ، اگـر از راستگویانی ●●● .۱۰۶ / اعراف

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۸۱)

قالَ اِنَّکَ لَنْ تَسْتَطیعَ مَعِیَ صَبْرا

گفـت : تو هرگـز نمی‌توانـی بـا مـن شکیبایـی کنـی ●●● .۶۷ / کهف

قالَ اِنَّکُـمْ قَـوْمٌ مُنْکَـرُونَ

(لوط)گفت: شماگروه‌ناشناسی‌هستید ●●● .۶۲ / حجر

قالَ اِنَّـــکَ مِـنَ الْمُنْظَـریـنَ

فرمود : تو از مهلت داده‌شدگانـــی ●●● .۱۵ / اعراف

قالَ اِنْ لَبِثْتُـمْ اِلاّ قَلیـلًا لَـوْ اَنَّکُـمْ کُنْتُـمْ تَعْلَمُـونَ

می گوید: (آری)شما مقدار کمی‌توقف کردید،اگر می‌دانستید ●●● .۱۱۴ / مؤمنون

قالَ اِنَّمَا الْعِلْـمُ عِنْـدَ اللّـهِ وَ اُبَلِّغُکُـمْ مـا اُرْسِلْـتُ بِـهِ وَ لکِنّـی اَریکُـــمْ قَـوْمـا تَجْهَلُـونَ

گفـت : آگـاهـی تنهـا نـزد خـدا اســـت (و او مـی‌دانـد چـه زمـانـی شــمـا را مجـازات کنـد) مــن آن‌چـه را بـه آن فـرستـاده شـده‌ام ، بـه شـمـا ابلاغ می‌کنـم (وظیفـه مـن همیـن است) ولـی شـمـا را قومی می‌بینم‌که‌دائما در جهـل هستید ●●●.۲۳ / احقاف

قالَ اِنَّمـــا اَشْکُـــوا بَثّـــی وَ حُـزْنـــی اِلَـی اللّـهِ وَ اَعْلَـــمُ مِـنَ اللّـهِ مـا لا تَعْلَمُـــونَ

گفـت : مـن تنهـا غـم و انـدوهـم را بـه خـدا می‌گـویـم (و شکایـت نزد او می‌بـرم) و از خـدا چیزهـایـی می‌دانم که شما نمی‌دانید ●●● .۸۶ / یوسف

قالَ اِنَّمـا اَنا رَسُـولُ رَبِّکِ لِاَهَـبَ لَکِ غُلامـا زَکِیّـا

گفت : مـن فرستاده پروردگـار تـوأم (آمـده‌ام) تا پسر پـاکیـزه‌ای بـه تـو ببخشـم ●●● .۱۹ / مریم

قالَ اِنَّما اُوتیتُهُ عَلی عِلْمٍ عِنْدی اَوَ لَمْ یَعْلَمْ اَنَّ اللّهَ قَدْ اَهْلَکَ مِنْ قَبْلِهِ مِنَ الْقُرُونِ مَنْ هُوَ اَشَـدُّ مِنْهُ قُوَّةً وَ اَکْثَرُ جَمْعا وَ لا یُسْئَلُ عَنْ ذُنُوبِهِمُ الْمُجْرِمُونَ

(قارون) گفت : این ثروت را به‌وسیله دانشی کـه در نزد من است، به‌دست آورده‌ام، آیا او نمی‌دانست خداوند اقوامـی را قبل از او هـلاک کرد که از او نیرومندتـر و ثروتمندتر بودنـد ؟ (و هنگامـی که عذاب الهی فرارسـد) مجرمان از گناهانشـان سؤال نمی‌شونـد (و مجالی برای عذرخواهی آنان نیست ●●●) .۷۸ / قصص

قالَ اِنَّما یَأْتیکُمْ بِهِ اللّهُ اِنْ شاآءَ وَ ماآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزینَ

(نـوح) گفـت : اگر خدا اراده کنـد خواهـد آورد و شمـا قـدرت فـرار نخـواهیـد داشـت ●●● .۳۳ / هود

قالَ اِنَّ هؤُلاءِ ضَیْفی فَلا تَفْضَحُونِ

(لوط) گفـت : این‌ها میهمانـان منند ، آبروی مرا نریزید ●●● .۶۸ / حجر

(۲۸۲) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَ اِنَّـهُ یَقُولُ اِنَّها بَقَرَةٌ لا ذَلُولٌ تُثیرُ الاَرْضَ وَ لا تَسْقِی الْحَرْثَ مُسَلَّمَةٌ لاشِیَةَ فیها قالُوا الاْنَ جِئْتَ بِالْحَقِّ فَذَبَحُوها وَ ما کادُوا یَفْعَلُونَ

گفت : خداونـد می‌فرماید : گاوی باشد که برای شخم‌زدن رام نشده باشد و برای زراعت آب‌کشی نکند، از هـر عیبـی برکنار و حتّی هیچ‌گونـه رنگی در آن نباشـد ، گفتند: الآن حقّ مطلب را برای ما آوردی ، سپس (چنان گاوی را پیـدا کردند) و آن را سر بریدنـد ، ولی مایل نبودنـد این کـار را انجام دهند ●●● .۷۱ / بقره

قالَ اِنّی اُریدُ اَنْ اُنْکِحَکَ اِحْدَی ابْنَتَیَّ هاتَیْنِ عَلی اَنْ تَأْجُرَنی ثَمانِیَ حِجَجٍ فَاِنْ اَتْمَمْتَ عَشْرا فَمِنْ عِنْدِکَ وَ مااُریدُ اَنْاَشُقَّ عَلَیْکَ سَتَجِدُنی اِنْ شاءَ اللّهُ مِنَ الصّالِحینَ

(شعیب) گفت : من می‌خواهـم یکی از این دو دختـرم را به‌همسـری تو درآورم ، بـه این شـرط که هشـت سـال برای مـن کـار کنـی و اگر آن را تـا ده سـال افزایش دهـی ، محبتی از نـاحیـه تـو اسـت ، من نمی‌خواهـم کـار سنگینی بر دوش تو بگذارم و ان شاء اللّه مـرا از صالحـان خواهی یافت ●●● .۲۷ / قصص

قالَ اِنّی عَبْدُ اللّهِ اتانِیَ الْکِتابَ وَ جَعَلَنی نَبِیّا

(ناگهـان عیسـی زبـان بـه سخـن گشـود) گفـت : مـن بنـده خـدایـم بـه مـن کتـاب (آسمانـی) داده و مـرا پیامبـر قرار داده است ●●●.۳۰ / مریم

قالَ اِنّی لِعَمَلِکُمْ مِنَ الْقالینَ

گفت : من (به هرحال) دشمن اعمال شما هستم ●●● .۱۶۸ / شعراء

قالَ اِنّی لَیَحْزُنُنیآ اَنْ تَذْهَبُوا بِهِ وَاَخافُ اَنْ یَأْکُلَهُ الذِّئْبُ وَاَنْتُمْ عَنْهُ غفِلُونَ

(پـدر) گفـت: مـن از دوری او غمگیـن می‌شـوم و از ایـن مـی‌ترسـم کـه گـرگ او را بخـورد و شـمـا از او غـافـل بـاشیـد ●●● .۱۳ / یوسف

قالَ اَوْسَطُهُمْ اَلَمْ اَقُلْ لَکُمْ لَوْ لاتُسَبِّحُونَ

یکی از آن‌ها که از همه عاقل‌تـر بـود، گفـت: آیا به شما نگفتـم چرا تسبیح خـدا نمی گویید ●●●؟۲۸ / قلم

قالَ اَوَ لَوْ جِئْتُکَ بِشَیْءٍ مُبینٍ

(موسی) گفت : حتی اگر نشانه آشکاری برای رسالتم برای تو بیاورم ●●● ؟۳۰ / شعراء

قالَ اَوَ لَوْ جِئْتُکُمْ بِاَهْدی مِمّا وَجَدْتُمْ عَلَیْهِ اباءَکُمْ قالُوا اِنّا بِما اُرْسِلْتُمْ بِهِ کافِرُونَ

(پیامبرشان) گفت: آیا اگر من آیینی هدایت‌بخش‌تر از آن‌چه پدرانتان را بر آن یافتید، آورده باشم (باز هم انکار می‌کنید ؟) گفتند : (آری) ما به آن‌چه شما به آن مبعوث شده‌اید ، کافریم ●●● .۲۴ / زخرف

قالَ اهْبِطا مِنْها جَمیعا بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ فَاِمّا یَأْتِیَنَّکُمْ مِنّی هُدیً فَمَنِاتَّبَعَ هُدایَ فَلا یَضِلُّ وَ لایَشْقی

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۸۳)

(خداوند) فرمود: هر دو (همچنین شیطان) از آن (بهشت) فرود آیید ، در حالی که دشمن یکدیگر خواهید بود ، ولی هر گاه هدایت من به سراغ شما آید هر کس از هدایت من پیروی کند، نه گمراه می‌شود و نه در رنج خواهد بود ●●●.۱۲۳ / طه

قالَ اهْبِطُوا بَعْضُکُمْ لِبَعْضٍ عَدُوٌّ وَ لَکُمْ فِیالْاَرْضِ مُسْتَقَرٌّ وَ مَتاعٌ اِلی حینٍ

فرمود : (از مقام خویش) فرود آیید ، در حالی که بعضی نسبت به بعض دیگر دشمن خواهید بود (شیطان دشمن شما است و شما دشمن او) و برای شما در زمین قرارگاه و وسیله بهره‌گیری تا زمانی خواهد بود ●●● .۲۴ / اعراف

قالَ بَصُرْتُ بِما لَمْ یَبْصُرُوا بِهِ فَقَبَضْتُ قَبْضَةً مِنْ اَثَرِ الرَّسُولِ فَنَبَذْتُها وَ کَذلِکَ سَوَّلَتْ لی نَفْسی

گفت: من چیزی دیدم که آن‌ها ندیدند ، من قسمتی از آثار رسول (و فرستاده خدا) را گرفتم، سپس آن را افکندم و این چنین نفس من مطلب را در نظرم جلوه داد ●●● .۹۶ / طه

قالَ بَلْ اَلْقُوا فَاِذا حِبالُهُمْ وَ عِصِیُّهُمْ یُخَیَّلُ اِلَیْهِ مِنْ سِحْرِهِمْ اَنَّها تَسْعی

گفت: شما اول بیفکنید، در این هنگام طناب‌ها و عصاهایشان به‌خاطر سحر آن‌ها چنان به‌نظرمی‌رسیدکه حرکت می‌کنند ●●● .۶۶ / طه

قالَ بَلْ رَبُّکُمْ رَبُّ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ الَّذی فَطَرَهُنَّ وَ اَنَا عَلی ذلِکُمْ مِنَ الشّاهِدینَ

گفت : (کاملاًـ حق آورده‌ام) پروردگار شما همان پروردگار آسمان‌ها و زمین است که آن‌ها را ایجاد کرده و من از گواهان این موضوع هستم ●●● .۵۶ / انبیاء

قالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَکُمْ اَنْفُسُکُمْ اَمْرا فَصَبْرٌ جَمیلٌ عَسَی اللّهُ اَنْ یَأْتِیَنی بِهِمْ جَمیعا اِنَّهُ هُوَ الْعَلیمُ الْحَکیمُ

(یعقوب) گفت : نفس (و هوی و هوس) مسأله را چنین در نظرتان تزیین داده ، من شکیبایی می‌کنم شکیبایی جمیل (و خالی از کفران)، امیدوارم خداوند همه آن‌ها را به‌من بازگرداند چرا که او علیم و حکیم است ●●● .۸۳ / یوسف

قالَ بَلْ فَعَلَهُ کَبیرُهُمْ هذافَسْئَلُوهُمْ اِنْ کانُوا یَنْطِقُونَ

گفت : بلکه بزرگشان کرده باشد ، از آن‌ها سؤال کنید اگر سخن می‌گویند ●●● .۶۳ / انبیاء

قالَتْ اِحْدیهُما یا اَبَتِ اسْتَأْجِرْهُ اِنَّ خَیْرَ مَنِاسْتَأْجَرْتَ الْقَوِیُّ الْاَمینُ

یکی از آن دو (دختر) گفت : پدرم ! او را استخدام کن ، چراکه بهترین کسی را که می‌توانی استخدام کنی ، آن کس است‌که قوی و امین باشد ●●● .۲۶ / قصص

(۲۸۴) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَتِ الْاَعرابُ امَنّا قُلْ لَمْ تُؤْمِنُوا وَ لکِنْ قُولُوا اَسْلَمْنا وَ لَمّا یَدْخُلِ الْایمانُ فیقُلُوبِکُمْ وَ اِنْتُطیعُوا اللّهَ وَ رَسُولَهُ لا یَلِتْکُمْ مِنْ اَعْمالِکُمْ شَیْئا اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

عرب‌های بادیه‌نشین گفتند : ایمان آورده‌ایم ، بگو شما ایمان نیاورده‌اید ولی بگویید اسلام آورده‌ایم، اما هنوز ایمان وارد قلب شما نشده‌است و اگر از خدا و رسولش اطاعت کنید ، پاداش اعمال شمارا به‌طور کامل می‌دهد، خداوند غفور و رحیم است ●●● .۱۴

/ حجرات

قالَ تَاللّهِ اِنْ کِدْتَ لَتُرْدینِ

می گوید : به خدا سوگند چیزی نمانده بود که مرا نیز به هلاکت بکشانی ●●● .۵۶ / صافّات

قالَتْ اِنَّ الْمُلُوکَ اذا دَخَلُوا قَرْیَةً اَفْسَدُوها وَ جَعَلُوا اَعِزَّةَ اَهْلِها اَذِلَّةً وَ کَذلِکَ یَفْعَلُونَ

گفت : پادشاهان هنگامی که وارد منطقه آبادی شوند آن‌را به فساد و تباهی می‌کشند و عزیزان آن‌جا را ذلیل می‌کنند، (آری) کار آن‌ها همین‌گونه است ●●● .۳۴ / نمل

قالَتْ اِنّی اَعُوذُ بِالرَّحمنِ مِنْکَ اِنْ کُنْتَ تَقِیّا

او (سخت ترسید و) گفت : من به خدای رحمن از تو پناه می‌برم ، اگر پرهیزکار هستی ●●● .۱۸ / مریم

قالَتْ اَنّی یَکُونُ لی غُلامٌ وَ لَمْ یَمْسَسْنی بَشَرٌ وَ لَمْ اَکُ بَغِیّا

گفت: چگونه ممکن است فرزندی برای من باشد در حالی‌که تاکنون انسانی با من تماس نداشته و زن آلوده‌ای هم نبوده‌ام ●●●.۲۰ / مریم

قالَ تَزْرَعُونَ سَبْعَ سِنینَ دَأَبا فَما حَصَدْتُمْ فَذَرُوهُ فی سُنْبُلِهآ اِلاّ قَلیلاً مِمّا تَأْکُلُونَ

گفت: هفت‌سال‌با جدّیت زراعت‌می‌کنید و آن‌چه‌را درو کردید، جز کمی که می‌خورید، بقیه‌را درخوشه‌های خود بگذارید (و ذخیره نمایید ●●●) .۴۷ / یوسف

قالَتْ رَبِّ اَنّی یَکُونُ لی وَلَدٌ وَ لَمْ یَمْسَسْنی بَشَرٌ قالَ کَذلِکَ اللّهُ یَخْلُقُ ما یَشاءُ اِذا قَضی اَمْرا فَاِنَّما یَقُولُ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ

(مریم) گفت: پروردگارا، چگونه ممکن است فرزندی برای من باشد ، در حالی که انسانی با من تماس نگرفته است؟ فرمود : خداوند، این‌گونه هرچه را بخواهد، می‌آفریند ، هنگامی که چیزی را مقرّر دارد (و فرمان هستی آن‌را صادر کند،) فقط به آن می‌گوید : موجود باش ،آن نیز فورا موجود می‌شود ●●● .۴۷ / آل عمران

قالَتْ رُسُلُهُمْ اَفِی اللّهِ شَکٌّ فاطِرِ السَّمواتِ وَ الاَرْضِ یَدْعُوکُمْ لِیَغْفِرَ لَکُمْ مِنْ ذُنُوبِکُمْ وَ یُؤَخِّرَکُمْ اِلی اَجَلٍ مُسَمًّی قالُوا اِنْ اَنْتُمْ اِلاّ بَشَرٌ مِثْلُنا تُریدُونَ اَنْ تَصُدُّونا عَمّا کانَ یَعْبُدُ ءاباؤُنا فَأْتُونابِسُلْطنٍ مُبینٍ

رسولان آن‌ها گفتند آیا در خدا شک است ؟ خدایی که آسمان‌ها و زمین را آفریده؟ او که شما را دعوت می‌کند

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۸۵)

تا گناهانتان را ببخشد و تا موعد مقرری شما را باقی گذارد، آن‌ها گفتند (ما این‌ها را نمی‌فهمیم همین اندازه می‌دانیم) شما انسان‌هایی همانند ما هستید و می‌خواهید ما را از آن‌چه پدرانمان می‌پرستیدند بازدارید ، شما دلیل روشنی برای ما بیاورید●●● .۱۰ / ابراهیم

قالَتْ فَذلِکُنَّ الَّذی لُمْتُنَّنی فیهِ وَ لَقَدْ راوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِه فَاسْتَعْصَمَ وَ لَئِنْ لَمْ یَفْعَلْ ماآ ءامُرُهُ لَیُسْجَنَنَّ وَ لَیَکُونا مِنَ الصّغِرینَ

(همسر عزیز) گفت: این همان کسی است که به خاطر (عشق) او مرا سرزنش کردید (آری) من او را به خویشتن دعوت کردم و او خودداری کرد و اگر آن‌چه را دستور می‌دهم انجام ندهد به زندان خواهد افتاد و مسلما خوار و ذلیل خواهد شد ●●● .۳۲ / یوسف

قالَتْ لَهُمْ رُسُلُهُمْ اِنْ نَحْنُ اِلاّ بَشَرٌ مِثْلُکُمْ وَ لکِنَّ اللّهَ یَمُنُّ عَلی مَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِه وَ ما کانَ لَنا اَنْ نَأْتِیَکُمْ بِسُلْطنٍ اِلاّ بِإِذْنِاللّهِ وَ عَلَی اللّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

پیامبرانشان به آن‌ها گفتند: درست است که ما بشری همانند شما هستیم ولی خداوند بر هر کس از بندگانش بخواهد (و شایسته ببیند) نعمت می‌بخشد (و مقام رسالت عطا می‌کند) و ما هرگز نمی‌توانیم معجزه‌ای جز به فرمان‌خدا بیاوریم (و از تهدیدهای شما

نمی‌هراسیم) و افرادباایمان باید تنها بر خدا توکل کنند ●●●.۱۱ / ابراهیم

قالَتْ یـا اَیُّهَـا الْمَلَـؤُا اَفْتُـونـی فـی اَمْـری مـا کُنْـتُ قـاطِعَـةً اَمْـرا حَتّـی تَشْهَـدُونِ

(سپس) گفت : ای اشراف (و ای بزرگان) نظر خود را در این امر مهم بازگو کنید که من هیچ کار مهمی را بدون حضور شما انجام نداده‌ام ●●●.۳۲ / نمل

قالَتْ یـا اَیُّهَـا الْمَلَـؤُا اِنّـی اُلْقِـیَ اِلَـیَّ کِتـابٌ کَـریـمٌ

(ملکه سبا) گفت : ای اشراف نامه پرارزشی به سوی من افکنده شده ●●● .۲۹ / نمل

قالَتْ یـوَیْلَتـی آ ءَأَلِـدُ وَ اَنـا عَجُـوزٌ وَ هـذا بَعْلـی شَیْخـا اِنَّ هـذا لَشَـیْءٌ عَجیـبٌ

گفـت: ای وای بـر مـن ! آیـا مـن فرزنـد می‌آورم در حـالی‌کـه پیرزنـم و این شوهـرم پیرمـردی اسـت این راسـتـی چیز عجیبی است ●●● .۷۲ / هود

قالَ خُذْهـا وَ لا تَخَـفْ سَنُعیدُها سیـرَتَهَـا الْاُولـی

فرمود: آنرا بگیر و نترس ما آنرا به‌همان صورت اول بازمی‌گردانیم ●●● .۲۱ / طه

قالَ ذلِـکَ بَیْنی وَ بَیْنَـکَ اَیَّمَـا الْاَجَلَیْـنِ قَضَیْـتُ فَـلا عُدْوانَ عَلَیَّ وَ اللّهُ عَلی ما نَقُولُ وَکیـلٌ

(مـوسـی) گفـت : (مـانعـی نـدارد) ایـن قـراردادی میـان مـن و تـو باشـد ، البتـه هـرکـدام از ایـن دو مـدت را انجـام دهـم، ستمی بـر مـن نخـواهـد بـود (و مـن در انتخـاب آن آزادم) و خـدا بر آن‌چـه مـا می‌گـوییم ، گـواه است●●● . ۲۸ / قصص

(۲۸۶) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَ ذلِـکَ مـا کُنّـا نَبْـغِ فَارْتَـدّا عَلـی اثارِهِمـا قَصَصـا

(مـوسـی) گفـت ایـن همـان اسـت کـه مـا می‌خـواسـتیـم و آن‌هـا از همـان راه بازگشـتنـد در حـالی کـه پی جـویـی مـی‌کردنـد ●●● .۶۴ / کهف

قالَ رَبِّ اجْعَـلْ لـی ایَةً قـالَ ایَتُکَ اَلّا تُکَلِّـمَ النّاسَ ثَلاثَـةَ اَیّـامٍ اِلّا رَمْـزا وَ اذْکُـرْ رَبَّکَ کَثیـرا وَ سَبِّـحْ بِالْعَشِـیِّ وَ الْاِبْکـارِ

(زکریّـا) عرض کرد : پروردگـارا ، نشانـه‌ای برای من قـرار ده، گفـت : نشانـه تو ، آن است که سه روز جز به اشـاره و رمز با مردم سخـن نخـواهـی گفت (و زبان تـو ، بدون هیـچ علّت ظاهـری ، برای گفتگو بـا مـردم از کار می‌افتـد) پروردگار خـود را (به شکـرانـه این نعمت بـزرگ) بسیـار یـاد کـن و به‌هنگـام صبح و شام او را تسبیح بگو ●●● .۴۱ / آل عمران

قالَ رَبِّ اجْعَلْ لی آیَةً قالَ ءَایَتُکَ اَلّا تُکَلِّمَ النّاسَ ثَلثَ لَیالٍ سَوِیّا

عـرض کرد: پروردگـارا! نشـانـه‌ای برای مـن قـرار ده. گفـت: نشـانه تـو ایـن اسـت که سـه شبانه‌روز قـدرت تکلـم (بـا مردم) نخواهـی داشت ، در حالـی که زبان تو سالـم است ●●● .۱۰ / مریم

قالَ رَبِّ احْکُمْ بِالْحَقِّ وَ رَبُّنَا الرَّحْمنُ الْمُسْتَعانُ عَلی ما تَصِفُونَ

(و پیامبر) گفت: پروردگارا ! به حق داوری فرما (و این طغیانگران را کیفر ده) و از پروردگار رحمان در برابر نسبت‌های نـاروا شما استمـداد می‌طلبم ●●● .۱۱۲ / انبیاء

قالَ رَبِّ اشْـرَحْ لـی صَـدْری

عرض کرد: پروردگارا سینه‌مرا گشاده‌دار ●●● .۲۵ / طه

قالَ رَبِّ اغْفِـرْ لـی وَهَبْ لـی مُلْکـا لا یَنْبَغـی لِاَحَـدٍ مِـنْ بَعْـدی اِنَّـکَ اَنْـتَ الْـوَهّـابُ

گفـت: پروردگـارا! مـرا ببخـش و حکومتـی به من عطـا کـن که بعـد از مـن سـزاوار هیـچ‌کـس نباشـد ، کـه تـو بسیـار

بخشنـــــده‌ای ●●● .۳۵ / ص

قالَ رَبِ‌اغْفِرْلی وَ لِاَخیوَاَدْخِلْنافیرَحْمَتِکَ‌وَ اَنْتَ اَرْحَمُ‌الرّاحِمینَ

(مـوسـی) گفـت : پـروردگـارا مـن و بـرادرم را بیـامـرز و مـا را در رحمـت خـود داخـل کـن و تـو مهربـان‌ترین مهربانانی ●●● .۱۵۱ / اعراف

قالَ رَبِّ السِّجْـنُ اَحَـبُّ اِلَـیَّ مِمّـا یَدْعُونَنـیآ اِلَیْـهِ وَ اِلّا تَصْـرِفْ عَنّـی کَیْدَهُـنَّ اَصْـبُ اِلَیْهِـنَّ وَ اَکُـنْ مِـنَ الْجهلیـنَ

(یوسف) گفت: پروردگارا! زنـدان نزد من محبوب‌تر است از آن‌چه این‌ها مرا به سوی آن می‌خواننـد و اگر مکر و نیرنگ آن‌ها را از من بازنگردانی قلب من به آن‌ها متمایل می‌گردد و از جاهلان خواهم بود ●●●.۳۳ / یوسف

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۸۷)

قالَ رَبُّ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما اِنْ کُنْتُمْ مُوقِنینَ

(موسی) گفت: پروردگـار آسمان‌هـا و زمین و آن‌چه میان این دو است، اگر اهل یقین هستید ●●●.۲۴ / شعراء

قالَ رَبُّ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ ما بَیْنَهُما اِنْ کُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

(موســی) گفت : او پروردگــار مشرق و مغـرب و آن‌چه در میــان این دو اســت می‌باشــد اگر شمــا عقل و اندیشه خود را به کار می‌گرفتید ●●● .۲۸ / شعراء

قالَ رَبِّ انْصُرْنی بِما کَذَّبُونِ

(نوح) گفت: پروردگارا! مرا در برابر تکذیب‌های آنان یاری کن ●●● .۲۶ / مؤمنون، ۳۹ / مؤمنون

قالَ رَبِّ انْصُــرْنــی عَلَــی الْقَــــوْمِ الْمُفْسِدیـــنَ

(لـوط) عـرض کـرد : پروردگــارا ! مـرا در بـرابـر ایـن قـوم مفسـد یـاری فـرمـا ●●● .۳۰ / عنکبوت

قالَ رَبِّ اِنَّ قَوْمــی کَذَّبُـــونِ

گفــت : پروردگــارا : قــوم مــن ، مـرا تکذیــب کردنــد ●●● .۱۱۷ / شعراء

قالَ رَبِّ اِنّــی لا اَمْلِــکُ اِلّا نَفْســی وَ اَخــی فَـافْـرُقْ بَیْنَنــا وَ بَیْــنَ الْقَــوْمِ الْفـاسِقیـنَ

(موســی) گفــت : پروردگــارا ! مـن تنهــا اختیــار خــودم و بـرادرم را دارم ، میــان مــن و ایـن جمعیّـت گنهکــار جـدایــی بیفکـن ●●● .۲۵ / مائده

قالَ رَبِّ اِنّــی ظَلَمْتُ نَفْســـی فَـاغْفِـرْلــی فَغَفَـرَ لَـهُ اِنَّـهُ هُــوَ الْغَفُــورُ الرَّحیــمُ

عــرض کـرد: پـروردگــارا ! مــن بـه خویشتـن ستـم کـردم ، مـرا ببخـش ، خداونـد او را بخشیـد کـه او غفــور و رحیــم اســت ●●● .۱۶ / قصص

قالَ رَبِّ اِنّی اَخافُ اَنْ یُکَذِّبُونِ

(موســی) عــرض کـرد پــروردگــارا : مــن از آن بیـــم دارم کـــه مــرا تکذیــب کننـد ●●● .۱۲ / شعراء

قالَ رَبِّ اِنّی اَعُوذُ بِـکَ اَنْ اَسْئَلَـکَ مـا لَیْـسَ لـی بِه عِلْمٌ وَ اِلّا تَغْفِرْلی وَ تَرْحَمْنیآ اَکُنْ مِنَ الْخسِرینَ

عرض‌کرد: پروردگـارا! مـن به تـو پنـاه‌می‌برم که‌ازتو چیزی‌بخـواهم که ازآن‌آگاهی‌نـدارم و هرگـاه مرانبخشـی و بر من رحم‌نکنی از زیانکاران خواهم بود ●●● .۴۷ / هود

قالَ رَبِّ اِنّی دَعَوْتُ قَوْمـی لَیْلاً وَ نَهــارا

(نـوح) گفـت : پروردگـارا ! من قوم خـود را شــب و روز (بـه سـوی تـو) دعـوت کردم ●●● .۵ / نوح

قالَ رَبِّ اِنّی قَتَلْتُ مِنْهُـمْ نَفْسـا فَاَخـافُ اَنْ یَقْتُلُــونِ

عـرض کرد : پروردگـارا ! من از آن‌هـا یک تن را کشتـه‌ام، می‌ترسم مـرا به قتـل رسانند ●●● .۳۳ / قصص

(۲۸۸) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَ رَبِّ اِنّـی وَهَنَ الْعَظْـمُ مِنّـی وَاشْتَعَـلَ الـرَّأْسُ شَیْبـا وَ لَـمْ اَکُـنْ بِدُعـائِـکَ رَبِّ شَقِیّـا

گفـت : پروردگـارا ! استخوانـم سست شـده و شعلـه پیـری تمـام سـرم را فـراگرفتـه و مـن هرگـز در دعـای تو از اجابت محروم نمی‌شدم ●●● .۴ / مریم

قالَ رَبِّ اَنّی یَکُونُ لی غُـلامٌ وَ قَـدْ بَلَغَنِیَ الْکِبَـرُ وَ امْرَأَتی عاقِـرٌ قالَ کَذلِکَ اللّهُ یَفْعَلُ ما یَشاءُ

او عرض کرد: پروردگارا، چگونه ممکن است فرزندی برای من باشد ، در حالی که پیری به سراغ من آمده و همسـرم نازا اسـت ؟

فرمود: بدین گونـه خداوند هر کـاری را بخواهـد ، انجام می‌دهد ●●● .۴۰ / آل عمران

قالَ رَبِّ اَنّـی یَکُـونُ لـی غُـلامٌ وَ کانَـتِ امْـرَاَتـی عاقِـرا وَ قَـدْ بَلَغْـتُ مِـنَ الْکِبَـرِ عِتِیّـا

گفـت : پـروردگـارا! چگـونـه فرزنـدی برای مـن خواهـد بـود در حـالـی‌کـه همسـرم نـازا اسـت و مـن نیـز از پیـری افتـاده شـده‌ام ●●● ؟ ۸ / مریم

قالَ رَبِّ بِمـا اَغْـوَیْتَنـی لاَُزَیِّنَـنَّ لَهُـمْ فِـی الْاَرْضِ وَ لاَُغْـوِیَنَّهُـمْ اَجْمَعیـنَ

گفت : پروردگارا ! به‌خاطر این‌که مرا گمراه ساختی من نعمت‌های مادی را در زمین در نظر آن‌ها تزیین می‌دهم و همگی را گمراه خواهم ساخت ●●● .۳۹ / حجر

قالَ رَبِّ بِمـا اَنْعَمْتَ عَلَیَّ فَلَـنْ اَکُـونَ ظَهیـرا لِلْمُجْـرِمینَ

عرض کرد: پروردگارا! به‌شکرانه نعمتی که به من دادی، من هرگز پشتیبان مجرمان نخواهم بود ●●●.۱۷ / قصص

قالَ رَبِّ فَاَنْظِرْنی اِلـی یَوْمِ یُبْعَثُونَ

گفـت : پروردگارا ! مرا تا روز رستاخیـز مهلت ده (و زنده بگذار ●●●) .۳۶ / حجر، ۷۹ / ص

قالَ رَبُّکُمْ وَ رَبُّ ابائِکُـمُ الْاَوَّلیـنَ

(موسی) گفـت : پروردگـار شمـا و پروردگـار نیاکـان شما ●●● .۲۶ / شعراء

قالَ رَبِّ لِـمَ حَشَـرْتَنـی اَعْمـی وَ قَـدْ کُنْـتُ بَصیـرا

می گوید : پروردگارا ! چرا مرا نابینا محشور کردی ؟ من که بینا بودم ●●● .۱۲۵ / طه

قالَ رَبُّنَـا الَّـذی اَعْطـی کُلَّ شَـیْءٍ خَلْقَـهُ ثُـمَّ هَـدی

گفـت : پروردگـار مـا کسـی اسـت کـه بـه هـر مـوجـودی آن‌چـه را لازمـه آفـرینـش او بـود داده، سپـس رهبریـش کـرده است ●●● .۵۰ / طه

قالَ رَبّـی اَعْلَـمُ بِمـا تَعْمَلُـونَ

(شعیـب) گفـت : پروردگـار مـن به اعمالی که شمـا انجـام می‌دهیـد آگاه‌تـر اسـت ●●● .۱۸۸ / شعراء

قالَ رَبّی یَعْلَمُ الْقَوْلَ فِی السَّماءِ وَ الْاَرْضِ وَ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

(اما پیامبـر) گفـت: پروردگـار مـن همـه سخنـان را چـه در آسمـان باشـد و چـه در زمیـن مـی‌دانـد و او شنـوا و دانـا است ●●● .۴ / انبیاء

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۸۹)

قالَ رَجُلانِ مِنَ الَّذینَ یَخافُونَ اَنْعَمَ اللّهُ عَلَیْهِمَا ادْخُلُوا عَلَیْهِمُ الْبابَ فَاِذا دَخَلْتُمُوهُ فَاِنَّکُمْ غالِبُونَ وَ عَلَی اللّهِ فَتَوَکَّلُوا اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

دو نفـر از مـردانـی کـه از خـدا می‌تـرسیـدنـد و خـداونـد بـه آن‌هـا نعمـت (عقـل و ایمـان و شـهامـت) داده بـود گفتنـد :

شما وارد دروازه شهر آنان شوید هنگامی که وارد شدید پیروز خواهید شد و بر خدا توکّل کنید اگر ایمان دارید●●● . ۲۳ / مائده

قالَ سَئَاوِیآ اِلی جَبَلٍ یَعْصِمُنی مِنَ الْماآءِ قالَ لا عاصِمَ الْیَوْمَ مِنْ اَمْرِاللّهِ اِلاّ مَنْ رَّحِمَ وَ حالَ بَیْنَهُمَاالْمَوْجُ فَکانَ مِنَ الْمُغْرَقینَ

گفت : به کوهی پناه می‌برم تا مرا از آب حفظ کند ، گفت: امروز هیچ حافظی در برابر فرمان خدا نیست ، مگر آن کس را که او رحم کند، در این هنگام موجی در میان آن دو حایل شد و او در زمره غرق‌شدگان قرار گرفت ●●●.۴۳ / هود

قالَ سَتَجِدُنی اِنْ شاءَاللّهُ صابِرا وَ لا اَعْصی لَکَ اَمْرا

(موسی) گفت : انشاءاللّه مرا شکیبا خواهی یافت و در هیچ‌کاری‌مخالفت فرمان تو نخواهم کرد ●●● .۶۹ / کهف

قالَ سَلامٌ عَلَیْکَ سَاَسْتَغْفِرُ لَکَ رَبّی اِنَّهُ کانَ بی حَفِیّا

(ابراهیم) گفت: سلام بر تو، من به‌زودی برایت از پروردگارم تقاضای عفو می‌کنم ، چراکه او نسبت به من مهربان است ●●●.۴۷ / مریم

قالَ سَنَشُدُّ عَضُدَکَ بِاَخیکَ وَ نَجْعَلُ لَکُما سُلْطانا فَلا یَصِلُونَ اِلَیْکُما بِآیاتِنا اَنْتُما وَ مَنِ اتَّبَعَکُمَا الْغالِبُونَ

فرمود : بازوان تو را به وسیله برادرت محکم می‌کنیم و برای شما سلطه و برتری قرار می‌دهیم و به برکت آیات ما بر شما دست نمی‌یابند، شما و پیروانتان پیروزید ●●● .۳۵ / قصص

قالَ سَنَنْظُرُ اَصَدَقْتَ اَمْ کُنْتَ مِنَ الْکاذِبینَ

(سلیمان) گفت : ما تحقیق می‌کنیم ببینیم راست گفتی یا از دروغگویان هستی ●●● ؟۲۷ / نمل

قالَ سَوْفَ اَسْتَغْفِرُ لَکُمْ رَبّی اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ

گفت : به زودی برای شما از پروردگارم آمرزش می‌طلبم که او غفور و رحیم است ●●● .۹۸ / یوسف

قالَ عِفْریتٌ مِنَ الْجِنِّ اَنَا اتیکَ بِه قَبْلَ اَنْ تَقُومَ مِنْ مَقامِکَ وَ اِنّی عَلَیْهِ لَقَوِیٌّ اَمینٌ

عفریتی از جن گفت : من آن را نزد تو می‌آورم پیش از آن‌که از مجلست برخیزی و من نسبت به آن توانا و امینم ●●● .۳۹ / نمل

(۲۹۰) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَ عِلْمُها عِنْدَ رَبّی فی کِتابٍ لا یَضِلُّ رَبّی وَ لا یَنْسی

گفت: آگاهی مربوط به آن‌ها نزد پروردگار من در کتابی ثبت است، پروردگار من هرگز گمراه نمی‌شود و فراموش نمی‌کند ●●● .۵۲ / طه

قالَ عَمّا قَلیلٍ لَیُصْبِحُنَّ نادِمینَ

(خداوند) فرمود : به زودی آن‌ها از کار خود پشیمان خواهند شد (اما زمانی که سودی به حالشان ندارد ●●●) .۴۰ / مؤمنون

قالَ عیسَی ابْنُ مَرْیَمَ اللّهُمَّ رَبَّنآ اَنْزِلْ عَلَیْنا مائِدَةً مِنَ السَّماآءِ تَکُونُ لَنا عیدا لِاَوَّلِنا وَ ءاخِرِنا وَ ءایَةً مِنْکَ وَ ارْزُقْنا وَ أَنْتَ خَیْرُ الرّزِقینَ

عیسی عرض کرد : خداوندا ، پروردگارا ! مائده‌ای از آسمان بر ما بفرست تا عیدی برای اول و آخر ما باشد و نشانه‌ای از تو و به ما روزی ده، تو بهترین روزی دهندگانی ●●● .۱۱۴ / مائده

قالَ فَأْتِ بِه اِنْ کُنْتَ مِنَ الصّادِقینَ

گفت : اگر راست می‌گویی آن را بیاور ●●● .۳۱ / شعراء

قالَ فَاخْرُجْ مِنْها فَاِنَّکَ رَجیمٌ

فرمود:از صف آن‌ها(فرشتگان)بیرون رو که‌رانده درگاه مایی ●●●.۳۴ / حجر، ۷۷ / ص

قالَ فَاذْهَبْ فَاِنَّ لَکَ فِی الْحَیوةِ اَنْ تَقُولَ لا مِساسَ وَ اِنَّ لَکَ مَوْعِدا لَنْ تُخْلَفَهُ وَانْظُرْ اِلی اِلهِکَ الَّذی ظَلْتَ عَلَیْهِ عاکِفا لَنُحَرِّقَنَّهُ ثُمَّ لَنَنْسِفَنَّهُ فِی الْیَمِّ نَسْفا

(موسی) گفت : برو که بهره تو در زندگی دنیا این است که (هر کس با تو نزدیک شود) خواهی گفت با من تماس نگیر و تو میعادی (از عذاب خدا) داری که هرگز از آن تخلف نخواهی کرد، (اکنون) بنگر به معبودت که پیوسته آن را پرستش می‌کردی و ببین ما آن را نخست می‌سوزانیم ، سپس ذرات آن را به دریا می‌پاشیم ●●● .۹۷ / طه

قالَ فَالْحَقُّ وَ الْحَقَّ اَقُولُ

فرمود : به حق سوگند و حق می گویم ●●● .۸۴ / ص

قالَ فَاِنِ اتَّبَعْتَنی فَلا تَسْئَلْنی عَنْ شَیْءٍ حَتّی اُحْدِثَ لَکَ مِنْهُ ذِکْرا

(خضر) گفت: پس اگر می‌خواهی به دنبال من بیایی از هیچ چیز سؤال مکن تا خودم (به موقع) آن را برای تو بازگو کنم ●●● .۷۰ / کهف

قالَ فَاِنّا قَدْ فَتَنّا قَوْمَکَ مِنْ بَعْدِکَ وَ اَضَلَّهُمُ السّامِرِیُّ

فرمود : ما قوم تو را بعد از تو به آزمایش گذاردیم و سامری آن‌ها را گمراه کرد ●●● .۸۵ / طه

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۱)

قالَ فَاِنَّکَ مِنَ الْمُنْظَرینَ

فرمود : تو از مهلت یافتگانی ●●● .۳۷ / حجر، ۸۰ / ص

قالَ فَاِنَّها مُحَرَّمَةٌ عَلَیْهِمْ اَرْبَعینَ سَنَةً یَتیهُونَ فِی الْاَرْضِ فَلا تَأْسَ عَلَی الْقَوْمِ الْفاسِقینَ

خداوند (به موسی) فرمود: این سرزمین تا چهل سال بر آن‌ها ممنوع است (و به آن نخواهند رسید) پیوسته در زمین سرگردان خواهند بود و درباره (سرنوشت) این جمعیّت گنهکار غمگین مباش ●●● .۲۶ / مائده

قالَ فَاهْبِطْ مِنْها فَما یَکُونُ لَکَ اَنْ تَتَکَبَّرَ فیها فَاخْرُجْ اِنَّکَ مِنَ الصّاغِرینَ

گفت : از آن (مقام و رتبه‌ات) فرود آی ، تو حق نداری در آن (مقام و رتبه) تکبر بورزی، بیرون رو که تو از افراد پست و کوچکی ●●● .۱۳ / اعراف

قالَ فَبِعِزَّتِکَ لَاُغْوِیَنَّهُمْ اَجْمَعینَ

گفت : به عزتت سوگند همه آن‌ها را گمراه خواهم کرد ●●● .۸۲ / ص

قالَ فَبِما اَغْوَیْتَنی لَاَقْعُدَنَّ لَهُمْ صِراطَکَ الْمُسْتَقیمَ

گفت : اکنون که مرا گمراه ساختی ، من بر سر راه مستقیم تو برای آن‌ها کمین می‌کنم ●●● .۱۶ / اعراف

قالَ فِرْعَوْنُ ءَامَنْتُمْ بِهِ قَبْلَ اَنْ اذَنَ لَکُمْ اِنَّ هذا لَمَکْرٌ مَکَرْتُمُوهُ فِی الْمَدینَةِ لِتُخْرِجُوا مِنْها اَهْلَها فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

فرعون گفت : آیا به او ایمان آوردید ، پیش از آن‌که به‌شما اجازه دهم، حتما این توطئه‌ای است که در این شهر (و دیار) چیده‌اید تا اهلش را از آن بیرون کنید ولی به زودی خواهید دانست ●●● .۱۲۳ / اعراف

قالَ فِرْعَوْنُ وَمارَبُّ الْعالَمینَ

فرعون گفت : پروردگار عالمیان چیست ؟ ●●● ۲۳ / شعراء

قالَ فَعَلْتُها اِذا وَ اَنَا مِنَ الضّالّینَ

(موسی) گفت : من آن کار را انجام دادم در حالی که از بی‌خبران بودم ●●● ۲۰. / شعراء

قالَ فَما بالُ الْقُرُونِ الْاُولی

گفت : پس تکلیف پیشینیان ما چه خواهد بود ●●● ۵۱؟ / طه

قالَ فَما خَطْبُکُمْ اَیُّهَا الْمُرْسَلُونَ

(سپس) گفت: مأموریت‌شما چیست ای‌فرستادگان‌خدا ●●● ۵۷؟ / حجر، ۳۱ / ذاریات

قالَ فَما خَطْبُکَ یا سامِرِیُّ

(موسی رو به سامری کرد و) گفت : تو چرا چنین کاری کردی، ای سامری ●●● ۹۵؟ / طه

قالَ فَمَنْ رَبُّکُما یا مُوسی

(فرعون) گفت پروردگار شما کیست ، ای موسی ●●● ۴۹؟ / طه

(۲۹۲) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَ فیها تَحْیَوْنَ وَ فیها تَمُوتُونَ وَ مِنْها تُخْرَجُونَ

فرمود : در آن (زمین) زنده می‌شوید و در آن می‌میرید و از آن (در رستاخیز) بیرون خواهید آمد ●●● ۲۵. / اعراف

قالَ قائِلٌ مِنْهُمْ اِنّی کانَ لی قَرینٌ

یکی‌از آن‌ها می‌گوید : من همنشینی داشتم ●●● ۵۱. / صافّات

قالَ قآئِلٌ مِنْهُمْ لا تَقْتُلُوا یُوسُفَ وَ اَلْقُوهُ فی غَیبَتِ الْجُبِّ یَلْتَقِطْهُ بَعْضُ‌السَّیّارَةِ اِنْ کُنْتُمْ فعِلینَ

یکی از آن‌ها گفت یوسف را نکشید و اگر کاری می‌خواهید انجام دهید او را در نهان‌گاه چاه بیفکنید تا بعضی از قافله‌ها او را برگیرند (و با خود به مکان دوری ببرند ●●●) ۱۰. / یوسف

قالَ قَدْ اُجیبَتْ دَعْوَتُکُما فَاسْتَقیما وَ لا تَتَّبِعآنِّ سَبیلَ الَّذینَ لا یَعْلَمُونَ

فرمود : دعای شما پذیرفته شد ، استقامت به خرج دهید و از راه (و رسم) کسانی که نمی‌دانند ، تبعیت نکنید ●●● ۸۹. / یونس

قالَ قَدْ اُوتیتَ سُؤْلَکَ یامُوسی

فرمود : آن‌چه را خواسته‌ای به تو داده شد ، ای موسی ●●● ۳۶. / طه

قالَ قَدْ وَقَعَ عَلَیْکُمْ مِنْ رَبِّکُمْ رِجْسٌ وَ غَضَبٌ اَتُجادِلُونَنی فی اَسْمآءٍ سَمَّیْتُمُوهآ اَنْتُمْ وَ اباآؤُکُمْ ما نَزَّلَ اللّهُ بِها مِنْ سُلْطانٍ فَانْتَظِرُوآا اِنّی مَعَکُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرینَ

گفت : پلیدی و غضب پروردگار شما را فراگرفته ، آیا با من در مورد نام‌هایی مجادله می‌کنید (که به‌عنوان معبود و خدا) شما و پدرانتان (بر بت‌ها) گذارده‌اید، در حالی که خداوند هیچ فرمانی درباره آن نازل نکرده است ، بنابراین شما منتظر باشید ، من هم با شما انتظار می‌کشم ●●● ۷۱. / اعراف

قالَ قَرینُهُ رَبَّنا ما اَطْغَیْتُهُ وَ لکِنْ کانَ فی ضَلالٍ بَعیدٍ

و همنشین از شیاطین می‌گوید : پروردگارا من او را به طغیان وانداشتم ، لکن او خود در گمراهی دور و درازی بود ●●● ۲۷. / ق

قالَ کَذلِکَ اَتَتْکَ ایاتُنا فَنَسیتَها وَ کَذلِکَ الْیَوْمَ تُنْسی

می‌فرماید : این به خاطر آن است که آیات من به تو رسید و آن‌ها را فراموش کردی، امروز نیز تو فراموش

خواهی شد ●●●.۱۲۶ / طه

قالَ کَـذلِـکَ قـالَ رَبُّـکَ هُـوَ عَلَـیَّ هَیِّـنٌ وَ قَـدْ خَلَقْتُـکَ مِـنْ قَبْـلُ وَ لَـمْ تَـکُ شَیْئـا

فرمـود : این گونه اسـت که تـو می گویـی پروردگـارت گفتـه : ایـن بـر مـن آسـان است ، من قبـلاً ـ تـو را آفریـدم و چیـزی نبـودی ●●● .۹ / مریم

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۳)

قالَ کَذلِکِ قالَ رَبُّکِ هُوَ عَلَیَّ هَیِّـنٌ وَ لِنَجْعَلَـهُ ءایَةً لِلنّـاسِ وَ رَحْمَـةً مِنّا وَ کـانَ اَمْرا مَقْضِیّـا

گفت : مطلب همیـن اسـت پروردگـارت فرمـوده ، این کـار بر مـن سهل و آسـان اسـت ، مـا می‌خـواهیـم او را نشـانـه‌ای بـرای مـردم قـرار دهیـم و رحمتـی از سـوی ما باشـد و ایـن امـری اسـت پایان یافته (و جای گفتگـو نـدارد ●●●) .۲۱ / مریم

قالَ کَـلّا اِنَّ مَعِـیَ رَبّـی سَیَهْـدیـنِ

(موسی) گفت: چنیـن نیست، پروردگار من با مـن است، به‌زودی مـرا هدایـت خواهـد کرد ●●●.۶۲ / شعراء

قالَ کَلّا فَاذْهَبا بِایاتِنا اِنّا مَعَکُمْ مُسْتَمِعُونَ

فرمود چنین نیست (آن‌ها کاری نمی‌تواننـد انجام دهنـد) شـما هر دو با آیات ما (برای هدایت آنان) بروید ما با شـما هستیـم و (سخنانتـان را) می‌شنویم ●●● .۱۵ / شعراء

قالَ کَمْ لَبِثْتُـمْ فِی الْاَرْضِ عَـدَدَ سِنیـنَ

(خداونـد) می گوید : چند سال در روی زمیـن توقف کرده‌اید ●●● ؟۱۱۲ / مؤمنون

قالَ لا تَثْریبَ عَلَیْکُمُ الْیَوْمَ یَغْفِرُاللّهُ لَکُمْ وَ هُوَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ

گفت: امروز ملامت و توبیخی بر شما نیست خداوند شما را می‌بخشد و ارحم‌الراحمیـن است ●●● .۹۲ / یوسف

قالَ لا تَخْتَصِمُـوا لَـدَیَّ وَ قَدْ قَدَّمْـتُ اِلَیْکُـمْ بِالْوَعیـدِ

خداونـد می‌گویـد: نزد مـن جـدال و مخاصمـه نکنیـد، مـن قبـلاً به شما اتمـام حجت کرده‌ام ●●● .۲۸ / ق

قالَ لا تَخافا اِنَّنی مَعَکُمـا اَسْمَـعُ وَ اَری

فرمود نترسید ، من با شما هستم (همه چیز را) می‌شنوم و می‌بینم ●●● .۴۶ / طه

قالَ لا تُؤاخِذْنی بِما نَسیتُ وَ لا تُرْهِقْنـی مِنْ اَمْـری عُسْرا

(موسی) گفت: مرا به‌خاطر این‌فراموشکاری مؤاخذه مکن و بر من به خاطر این امر سخت مگیر ●●● .۷۳ / کهف

قـالَ لاـ یَأْتیکُمـا طَعـامٌ تُرْزَقانِهآ اِلاّـ نَبَّأْتُکُمـا بِتَأْویلِه قَبْلَ اَنْ یَأْتِیَکُما ذلِکُما مِمّا عَلَّمَنی رَبّیآ اِنّی تَرَکْتُ مِلَّـةَ قَوْمٍ لا یُؤْمِنُـونَ بِاللّـهِ وَ هُمْ بِالْاٰخِـرَةِ هُـمْ کفِـرُونَ

(یوسف) گفت : پیش از آن‌که جیره غذایی شـما فرارسد شـما را از تعبیر خوابتان آگاه خواهم ساخت این از علم و دانشی است که پروردگارم به من آموخته ، من آیین جمعیتی را که ایمان به خدا ندارند و به سرای دیگر کافرند ترک گفتم (و شایسته‌چنین‌موهبتی شدم ●●●) .۳۷ / یوسف

قـالَ لَقَـدْ ظَلَمَکَ بِسُؤالِ نَعْجَتِکَ اِلینِعاجِهِ وَ اِنَّ کَثیرا مِنَ الْخُلَطاءِ لَیَبْغی بَعْضُـهُمْ عَلی بَعْضٍ اِلاَّ الَّذینَ امَنُـوا وَ عَمِلُـواالصّالِحاتِ وَ قَلیـلٌ ماهُمْ وَ ظَنَّ داوُدُاَنَّمافَتَنّاهُفَاسْتَغْفَرَ رَبَّهُوَ خَرَّراکِعاوَاَنابَ

(داوود) گفت : مسلما او با درخواست یک میش تو برای افزودن آن به میش‌هایش بر تو ستم کرده و بسیاری

(۲۹۴) بابُ القاف قرآن الفبائی

از دوستـان به یکدیگـر ستم می‌کننـد ، مگر آن‌هـا که ایمـان آورده‌انـد و عمل صالح دارنـد ، اما عـده آنان کـم است . داوود گمـان کرد ما او را (با این ماجرا) آزموده‌ایم، از پـروردگارش طلب آمـرزش نمود و به سجـده افتـاد و توبـه کـرد ●●● .۲۴ / ص

قالَ لَقَدْ عَلِمْتَ ما اَنْزَلَ هؤُلاءِ اِلّا رَبُّ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ بَصائِرَ وَ اِنّی لَاَظُنُّکَ یا فِرْعَوْنُ مَثْبُورا

گفت : تو که می‌دانی این آیات را جز پروردگار آسمان‌ها و زمین برای روشنی دل‌ها، نفرستاده و من گمان می‌کنم ای فرعون تو نابود خواهـی شد ●●● .۱۰۲ / اسراء

قالَ لَقَـدْ کُنْتُـم اَنْتُـمْ وَ اباؤُکُـمْ فی ضَـلالٍ مُبیـنٍ

گفـت: مسلما شمـا و هم پدرانتـان در گمراهـی آشکـاری بوده‌اید ●●●.۵۴ / انبیاء

قالَ لِلْمَلَاءِ حَوْلَهُ اِنَّ هذا لَسِحرٌ عَلیمٌ

(فرعـون) به گروهـی که اطـراف او بودنـد گفـت : ایـن ساحر آگـاه و ماهـری اسـت ●●● .۳۴ / شعراء

قالَ لَمْ اَکُنْ لِاَسْجُدَ لِبَشَرٍ خَلَقْتَهُ مِنْ صَلْصالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ

گفـت: من هرگـز برای بشـری کـه او را از خـاک خشکیـده‌ای کـه از گِـل بدبویـی گرفتـه شـده اسـت آفریـده‌ای سجده نخواهـم کرد ●●●.۳۳ / حجر

قالَ لِمَـنْ حَوْلَـهُ اَلا تَسْتَمِعُونَ

(فرعون) به اطرافیانش گفت : آیا نمی‌شنوید این مرد چه می‌گوید ●●● ؟۲۵ / شعراء

قالَ لَنْ اُرْسِلَهُ مَعَکُمْ حَتّی تُؤْتُونِ مَوْثِقا مِنَ اللّهِ لَتَأْتُنَّنی بِهِ اِلّا اَنْ یُحاطَ بِکُمْ فَلَمّا ءَاتَوْهُ مَوْثِقَهُمْ قالَ اللّهُ عَلی ما نَقُولُ وَکیلٌ

گفت: من هرگز او را با شـما نخواهم فرستاد مگر این‌که پیمان مؤکد الهی بدهید که او را حتما نزد من خواهید آورد ، مگر این‌که (بر اثر مرگ یـا علت دیگر) قـدرت از شـما سلب گردد و هنگـامی که آن‌هـا پیمـان موثق خود را در اختیـار او گـذاردنـد گفت: خداونـد نسبـت به آن چـه می‌گوییـم ناظر و حافظ است ●●● .۶۶ / یوسف

قالَ لَـوْ اَنَّ لـی بِکُـمْ قُـوَّةً اَوْ ءَاوِیآ اِلـی رُکْـنٍ شَـدیـدٍ

گفت: (افسوس) ای کـاش در برابر شـما قـدرتی داشـتم یـا تکیه‌گـاه و پشتیبان محکمی در اختیار من بود (آن‌گاه) می‌دانستـم با شمـا ددمنشان چه کنم ●●● ؟۸۰ / هود

قالَ لَهُمْ مُوسی اَلْقُوا ما اَنْتُمْ مُلْقُونَ

(روز موعـود فـرارسیـد و همگـی جمـع شـدنـد، مـوسـی رو بـه سـاحـران کـرد و) گفـت: آن‌چـه را می‌خواهیـد بیفکنید ، بیفکنید ●●● .۴۳ / شعراء

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۵)

قالَ لَهُـمْ مُوسی وَیْلَکُـمْ لا تَفْتَـرُوا عَلَـی اللّهِ کَذِبـا فَیُسْحِتَکُـمْ بِعَـذابٍ وَ قَدْ خـابَ مَنِافْتَری

موسی به آن‌ها گفت : وای بر شـما دروغ بر خـدا نبندید که شـما را با عذاب خود نابود می‌سازد و نـومیدی و (شکسـت) از آن کسـی است که دروغ (بر خـدا) ببنـدد ●●● .۶۱ / طه

قالَ لَهُ صاحِبُـهُ وَ هُـوَ یُحـاوِرُهُ اَکَفَـرْتَ بِالَّـذی خَلَقَکَ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثَمَّ سَوّیـکَ رَجُلًا

دوست (بـا ایمـان)اش در حـالی‌که با او به گفتگو پرداخته بود گفت : آیا به خـدایی که تو را از خاک و سپس از نطفه آفریـد و بعد از آن تو رامـرد کاملی قرار داد کافر شدی ●●● ؟۳۷ / کهف

قالَ لَـهُ مُوسی هَلْ اَتَّبِعُکَ عَلی اَنْ تُعَلِّمَنِ مِمّا عُلِّمْـتَ رُشْدا

موسی به او گفت : آیا من از تو پیروی کنم تا از آن چه به تو تعلیم داده شده است و مایه رشد و صلاح است به من بیاموزی ●●● ؟۶۶ / کهف

قالَ لَئِنِ اتَّخَذْتَ اِلٰها غَیْری لَاَجْعَلَنَّکَ مِنَ الْمَسْجُونینَ

(فرعون) خشمگین شد و گفت: اگر معبودی غیراز من برگزینی‌تو را از زندانیان‌قرار خواهم‌داد ●●●.۲۹ / شعراء

قالَ ما خَطْبُکُنَّ اِذْ راوَدْتُنَّ یُوسُفَ عَنْ نَفْسِهِ قُلْنَ حٰشَ لِلّٰهِ ما عَلِمْنا عَلَیْهِ مِنْ سُوٓءٍ قالَتِ امْرَأَتُ الْعَزیزِ الْئٰنَ حَصْحَصَ الْحَقُّ اَنَا راوَدْتُهُ عَنْ نَفْسِهِ وَ اِنَّهُ لَمِنَ الصّٰدِقینَ

(ملک آن‌ها را احضار کرد و) گفت: جریان کار شما، به هنگامی که یوسف را به سوی خویش دعوت کردید ، چه بوده؟ گفتند : منزه است خدا ، ما هیچ عیبی در او نیافتیم (در این هنگام) همسر عزیز گفت: الان حق آشکار گشت ، من بودم که او را به سوی خود دعوت کردم و او از راستگویان است ●●● .۵۱ / یوسف

قالَ ما مَنَعَکَ اَلّا تَسْجُدَ اِذْ اَمَرْتُکَ قالَ اَنَا خَیْرٌ مِنْهُ خَلَقْتَنی مِنْ نارٍ وَ خَلَقْتَهُ مِنْ طینٍ

(خداوند به او) فرمود : چه چیز تو را مانع شد که سجده کنی در آن هنگام که به تو فرمان دادم؟ گفت: من از او بهترم، مرا از آتش آفریده‌ای و او را از خاک ●●●.۱۲ / اعراف

قالَ مَعاذَاللّٰهِ اَنْ نَأْخُذَ اِلّا مَنْ وَجَدْنامَتٰعَنا عِنْدَهُ اِنّٰا اِذاًلَظٰالِمُونَ

گفت : پناه بر خدا که ما غیر از آن کس که متاع خود را نزد او یافته‌ایم بگیریم که در آن صورت از ظالمان خواهیم بود ●●●.۷۹ / یوسف

قالَ ما مَکَّنّی فیهِ رَبّی خَیْرٌ فَاَعینُونی بِقُوَّةٍ اَجْعَلْ بَیْنَکُمْ وَ بَیْنَهُمْ رَدْما

(ذوالقرنین) گفت : آن‌چه را خدا در اختیار من گذارده بهتر است (از آن‌چه شما پیشنهاد می‌کنید) مرا با نیرویی یاری کنید، تا میان شما و آن‌ها سد محکمی ایجاد کنم ●●● .۹۵ / کهف

قالَ مُوسىٰ اَتَقُولُونَ لِلْحَقِّ لَمّا جاءَکُمْ اَسِحْرٌ هٰذا وَ لا یُفْلِحُ السّاحِرُونَ

(اما) موسی گفت: آیا حق را که به سوی شما آمده ، سِحر می‌شمرید ؟ این سِحر است ؟ در حالی که ساحران رستگار (و پیروز) نمی‌شوند ●●●؟۷۷ / یونس

(۲۹۶) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَ مُوسی لِقَوْمِهِ اسْتَعینُوا بِاللّٰهِ وَ اصْبِرُوٓا اِنَّ الْاَرْضَ لِلّٰهِ یُورِثُها مَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ الْعاقِبَةُ لِلْمُتَّقینَ

موسی به قوم خود گفت: از خدا یاری جویید و استقامت‌پیشه کنید که زمین از آن خدا است و آن را به هرکس بخواهد (و شایسته بداند) واگذار می‌کند و سرانجام (نیک) برای پرهیزکاران است ●●● .۱۲۸ / اعراف

قالَ مَوْعِدُکُمْ یَوْمُ الزّینَةِ وَ اَنْ یُحْشَرَ النّاسُ ضُحًی

گفت: میعاد ما و شما روز زینت (روز عید) است ، مشروط بر این‌که همه مردم هنگامی که‌روز بالا می‌آید، جمع شوند ●●●.۵۹ / طه

قالَ نَعَمْ وَ اِنَّکُمْ لَمِنَ الْمُقَرَّبینَ

گفت: آری و شمااز‌مقرّبان‌خواهیدبود ●●● .۱۱۴ / اعراف

قالَ نَعَمْ وَ اِنَّکُمْ اِذا لَمِنَ الْمُقَرَّبینَ

گفت آری و شما در این صورت از مقربان خواهید بود ●●● .۴۲ / شعراء

قالَ نَکِّرُوا لَها عَرْشَها نَنْظُرْ اَتَهْتَدی اَمْ تَکُونُ مِنَ الَّذینَ لایَهْتَدُونَ

(سلیمان) گفت : تخت او را برایش ناشناس سازید ببینم آیا متوجه می‌شود یا از کسانی است که هدایت نخواهند شد ●●● .۴۱ / نمل

قالَ نُوحٌ رَبِّ اِنَّهُمْ عَصَوْنى وَ اتَّبَعُوا مَنْ لَمْ يَزِدْهُ مالُهُ وَ وَلَدُهُ اِلّا خَسارا

نوح (بعد از یأس از هدایت آنها) عرض کرد : پروردگارا! آن‌ها نافرمانی من کردند و از کسانی پیروی نمودند که اموال و فرزندانشان چیزی جُز زیانکاری بر آن‌ها نیفزوده ●●● .۲۱ / نوح

قالَ وَ ما عِلْمى بِما كانُوا يَعْمَلُونَ

(نوح) گفت، من چه می‌دانم آن‌ها چه‌کاری داشته‌اند ●●● .۱۱۲ / شعراء

قالَ وَ مَنْ يَقْنَطُ مِنْ رَحْمَةِ رَبِّه اِلَّا الضّالُّونَ

گفت : چه کسی جز گمراهان از رحمت پروردگارش مأیوس می‌شود ●●● .۵۶ / حجر

قالَ هذا رَحْمَةٌ مِنْ رَبّى فَاِذا جاءَ وَعْدُ رَبّى جَعَلَهُ دَكّاءَ وَ كانَ وَعْدُ رَبّى حَقّا

گفت این از رحمت پروردگار من است اما هنگامی که وعده پروردگارم فرا رسد آن را درهم می‌کوبد و وعده پروردگارم حق است ●●● .۹۸ / کهف

قالَ هذا صِراطٌ عَلَىَّ مُسْتَقيمٌ

فرمود : این راه مستقیم من است (و سنت همیشگیم ●●●) ...۴۱ / حجر

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۷)

قالَ هذا فِراقُ بَيْنى وَ بَيْنِكَ سَاُنَبِّئُكَ بِتَأْويلِ ما لَمْ تَسْتَطِعْ عَلَيْهِ صَبْرا

او گفت : اینک وقت جدایی من و تو فرارسیده است ، اما به زودی سِرّ آن‌چه را که نتوانستی در برابر آن صبر کنی برای تو بازگو می‌کنم ●●● .۷۸ / کهف

قالَ هذِه ناقَةٌ لَها شِرْبٌ وَ لَكُمْ شِرْبُ يَوْمٍ مَعْلُوم

گفت این ناقه‌ای است که برای او سهمی (از آب قریه) است و برای شما سهم روز معینی ●●●.۱۵۵ / شعراء

قالَ هَلْ ءَامَنُكُمْ عَلَيْهِ اِلّا كَما اَمِنْتُكُمْ عَلى اَخيهِ مِنْ قَبْلُ فَاللّهُ خَيْرٌ حافِظا وَ هُوَ اَرْحَمُ الرّاحِمينَ

گفت : آیا من نسبت به او به شما اطمینان کنم ، همان‌گونه که نسبت به برادرش (یوسف) اطمینان کردم (و دیدید چه شد؟) و (در هر حال) خداوند بهترین حافظ و اَرْحَمُ‌الرّاحِمین است ●●● .۶۴ / یوسف

قالَ هَلْ اَنْتُمْ مُطَّلِعُونَ

(سپس) می‌گوید : آیا شما می‌توانید از او خبری بگیرید ●●●؟۵۴ / صافّات

قالَ هَلْ عَلِمْتُمْ ما فَعَلْتُمْ بِيُوسُفَ وَ اَخيهِ اِذْ اَنْتُمْ جهِلُونَ

گفت : آیا دانستید چه با یوسف و برادرش کردید ، آن‌گاه که جاهل بودید ●●● ؟۸۹ / یوسف

قالَ هَلْ يَسْمَعُونَكُمْ اِذْ تَدْعُونَ

گفت: آیا هنگامی که آنان را می‌خوانید صدای شما را می‌شنوند ●●● ؟۷۲ / شعراء

قالَ هُمْ اُوْلاءِ عَلى اَثَرى وَ عَجِلْتُ اِلَيْكَ رَبِّ لِتَرْضى

عرض کرد : پروردگارا آن‌ها به دنبال من هستند و من عجله کردم به سوی تو تا از من راضی شوی ●●● .۸۴ / طه

قالَ هؤُلاءِ بَناتى اِنْ كُنْتُمْ فاعِلينَ

گفت: دختران من حاضرند اگر می‌خواهید کار صحیحی انجام دهید (با آن‌ها ازدواج کنید و از گناه و آلودگی بپرهیزید ●●●).۷۱ / حجر

قالَ هِیَ راوَدَتْنی عَنْ نَفْسی وَ شَهِدَ شاهِدٌ مِنْ اَهْلِهاآ اِنْ کانَ قَمیصُهُ قُدَّ مِنْ قُبُلٍ فَصَدَقَتْ وَ هُوَ مِنَ الْکذِبینَ

(یوسف) گفت : او مرا با اصرار به سوی خود دعوت کرد و در این هنگام شاهدی از خانواده آن زن شهادت داد که اگر پیراهن او از پیش‌رو پاره شده آن زن راست می گوید و او از دروغگویان است ●●● .۲۶ / یوسف

قالَ هِیَ عَصایَ اَتَوَکَّؤُا عَلَیْها وَ اَهُشُّ بِها عَلی غَنَمی وَلِیَ فیها مَارِبُ اُخْری

گفت: این عصای من است، بر آن تکیه می کنم، برگ درختان را با آن برای گوسفندانم فرو می‌ریزم و نیازهای دیگری را نیز با آن برطرف می کنم ●●● .۱۸ / طه

(۲۹۸) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالَ یا ادَمُ اَنْبِئْهُمْ بِاَسْمائِهِمْ فَلَمّا اَنْبَأَهُمْ بِاَسْمائِهِمْ قالَ اَلَمْ اَقُلْ لَکُمْ اِنّی اَعْلَمُ غَیْبَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ اَعْلَمُ ما تُبْدُونَ وَ ما کُنْتُمْ تَکْتُمُونَ

فرمود : ای آدم ، آن‌ها را از (اسامی و اسرار) این موجودات آگاه کن ، هنگامی که آن‌ها را آگاه کرد ، خداوند فرمود: نگفتم من غیب آسمان‌ها و زمین را می‌دانم و نیز می‌دانم آنچه را شما آشکار می‌کنید یا پنهان می‌داشتید ●●● .۳۳ / بقره

قالَ یا اِبْلیسُ مالَکَ اَلّا تَکُونَ مَعَ السّاجِدینَ

(خداوند) فرمود : ای ابلیس چرا با سجده‌کنندگان نیستی ●●● .۳۲ / حجر

قالَ یا اِبْلیسُ ما مَنَعَکَ اَنْ تَسْجُدَ لِما خَلَقْتُ بِیَدَیَّ اَسْتَکْبَرْتَ اَمْ کُنْتَ مِنَ الْعالینَ

گفت : ای ابلیس! چه چیز مانع تو از سجده کردن بر مخلوقی که با قدرت خود او را آفریدم ، گردید ؟ آیا تکبر کردی ، یا از برترین بودی ●●● ؟۷۵ / ص

قالَ یا اَیُّهَا الْمَلَؤُا اَیُّکُمْ یَأْتینی بِعَرْشِها قَبْلَ اَنْ یَأْتُونی مُسْلِمینَ

(سلیمان) گفت : ای بزرگان کدام یک از شما توانایی دارید تخت او را پیش از آن‌که خودشان نزد من آیند برای من بیاورید ●●● ؟۳۸ / نمل

قالَ یَابْنَ اُمَّ لا تَأْخُذْ بِلِحْیَتی وَ لا بِرَأْسی اِنّی خَشیتُ اَنْ تَقُولَ فَرَّقْتَ بَیْنَ بَنیاِسْرائیلَوَ لَمْ‌تَرْقُبْ‌قَوْلی

گفت: ای فرزند مادرم ، ریش و سر مرا مگیر، من ترسیدم بگویی تو میان بنی‌اسرائیل تفرقه انداختی و سفارش مرا به کار نبستی ●●● .۹۴ / طه

قالَ یبُنَیَّ لا تَقْصُصْ رُءْیاکَ عَلیآ اِخْوَتِکَ فَیَکیدُوا لَکَ کَیْدا اِنَّ الشَّیْطانَ لِلْاِنْسانِ عَدُوٌّ مُبینٌ

گفت : فرزندم ! خواب خود را برای برادرانت بازگو مکن که برای تو نقشه خطرناک می کشند ، چرا که شیطان دشمن آشکار انسان‌است ●●● .۵ / یوسف

قالَ یقَوْمِ اَرَءَیْتُمْ اِنْ کُنْتُ عَلی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبّی وَ اتینی رَحْمَةً مِنْ عِنْدِهِ فَعُمِّیَتْ عَلَیْکُمْ اَنُلْزِمُکُمُوها وَ اَنْتُمْ لَها کرِهُونَ

(نوح) گفت : اگر من دلیل روشنی از پروردگارم داشته باشم و از نزد خود رحمتی به من داده باشد که بر شما مخفی مانده (آیا باز هم رسالت مرا انکار می‌کنید ؟) آیا من می‌توانم شما را به پذیرش این بیّنه مجبور سازم با این‌که شما آمادگی ندارید●●● ؟ ۲۸ / هود

قالَ یقَوْمِ اَرَءَیْتُمْ اِنْ کُنْتُ عَلی بَیِّنَهٍ مِنْ رَبّی وَ ءَاتینی مِنْهُ رَحْمَةً فَمَنْ یَنْصُرُنی مِنَ اللّهِ اِنْ عَصَیْتُهُ فَما تَزیدُونَنی غَیْرَ تَخْسیرٍ

قرآن الفبائی بابُ القاف (۲۹۹)

گفت : ای قوم من ! آیا اگر من دلیل آشکاری از پروردگارم داشته باشم و رحمت او به سراغ من آمده باشد (می‌توانم از ابلاغ رسالت او سرپیچی کنم) اگر من نافرمانی او کنم چه کسی می‌تواند مرا در برابر وی یاری دهد ؟ بنابراین (سخنان) شما چیزی جز اطمینان به زیانکار بودنتان بر من نمی‌افزاید ●●● .۶۳ / هود

قالَ یقَوْمِ اَرَءَیْتُمْ اِنْ کُنْتُ عَلی بَیِّنَةٍ مِنْ رَبّی وَ رَزَقَنی مِنْهُ رِزْقا حَسَنا وَ مآ اُریدُ اَنْ اُخالِفَکُمْ اِلی ما اَنْهکُمْ عَنْهُ اِنْ اُریدُ اِلاَّ الْاِصْلحَ ما اسْتَطَعْتُ وَ ما تَوْفیقیآ اِلاّ بِاللّهِ عَلَیْهِ تَوَکَّلْتُ وَ اِلَیْهِ اُنیبُ

گفت: ای قوم من! هرگاه من دلیل آشکاری از پروردگارت داشته باشم و رزق خوبی به من داده باشد (آیا می‌توانم برخلاف فرمان او رفتار کنم ؟) من هرگز نمی‌خواهم چیزی که شما را از آن بازمی‌دارم خودم مرتکب شوم ، من جز اصلاح تا آنجا که توانایی دارم نمی‌خواهم و توفیق من جز به خدا نیست، بر او توکل کردم و به سوی او بازگشتم ●●●.۸۸ / هود

قالَ یقَوْمِ اَرَهْطیآ اَعَزُّ عَلَیْکُمْ مِنَ اللّهِ وَ اتَّخَذْتُمُوهُ وَرَاآءَکُمْ ظِهْرِیّا اِنَّ رَبّی بِماتَعْمَلُونَ مُحیطٌ

گفت : ای قوم ! آیا قبیله کوچک من نزد شما از خداوند، عزیزتر است در حالی که (فرمان) او را پشت سر انداخته‌اید؟ پروردگارم به آن‌چه انجام می‌دهید احاطه دارد (و آگاه است ●●●).۹۲ / هود

قالَ یا قَوْمِ اِنّی لَکُمْ نَذیرٌ مُبینٌ

گفت : ای قوم ! من برای شما بیم دهنده آشکاری هستم ●●● .۲ / نوح

قالَ یا قَوْمِ لِمَ تَسْتَعْجِلُونَ بِالسَّیِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ لَوْلا تَسْتَغْفِرُونَ اللّهَ لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

(صالح) گفت: ای قوم من چرا برای بدی قبل از نیکی عجله می‌کنید ؟ (و عذاب الهی را می‌طلبید نه رحمت او را) چرا از خداوند تقاضای آمرزش نمی‌کنید شاید مشمول رحمت شوید ●●●؟۴۶ / نمل

قالَ یا قَوْمِ لَیْسَ بی ضَلالَةٌ وَ لکِنّی رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعالَمینَ

گفت: ای قوم من، هیچ گونه گمراهی در من نیست، ولی من فرستاده پروردگار جهانیانم ●●● .۶۱ / اعراف

قالَ یا قَوْمِ لَیْسَ بی سَفاهَةٌ وَ لکِنّی رَسُولٌ مِنْ رَبِّ الْعالَمینَ

گفت: ای قوم من، هیچ گونه سفاهتی در من نیست ، ولی فرستاده‌ای از طرف پروردگار جهانیانم ●●●.۶۷ / اعراف

قالَ یا مُوسی آ اِنّی اصْطَفَیْتُکَ عَلَی‌النّاسِ بِرِسالاتی وَ بِکَلامی فَخُذْ ماآ اتَیْتُکَ وَ کُنْ مِنَ الشّاکِرینَ

(خداوند) گفت : ای موسی من تو را بر مردم با رسالت‌های خویش و با سخن گفتنم (با تو) برگزیدم ، پس آن چه را به تو داده‌ام ، بگیر و از شکرگزاران باش ●●● .۱۴۴ / اعراف

قالَ ینُوحُ اِنَّهُ لَیْسَ مِنْ اَهْلِکَ اِنَّهُ عَمَلٌ غَیْرُ صلِحٍ فَلا تَسْئَلْنِ ما لَیْسَ لَکَ بِهِ عِلْمٌ اِنّی اَعِظُکَ اَنْ تَکُونَ مِنَ الْجهِلینَ

(۳۰۰) بابُ القاف قرآن الفبائی

فرمود : ای نوح ! او از اهل تو نیست او عمل غیرصالحی است ، بنابراین آن‌چه را از آن آگاه نیستی از من مخواه، من به تو اندرز می‌دهم تا از جاهلان نباشی ●●●.۴۶ / هود

قالَ یا هرُونُ ما مَنَعَکَ اِذْ رَأَیْتَهُمْ ضَلُّوا

گفت: ای هارون! چرا هنگامی که دیدی آن‌ها گمراه‌شدند ●●● .۹۲ / طه

قالا رَبَّنا اِنَّنا نَخافُ اَنْ یَفْرُطَ عَلَیْنا اَوْ اَنْ یَطْغی

(موسی و هارون) گفتند: پروردگارا از این می‌ترسیم که او بر ما پیشی بگیرد یا طغیان کند ●●●.۴۵ / طه

قالا رَبَّنا ظَلَمْناآ اَنْفُسَنا وَ اِنْ لَمْ تَغْفِرْ لَنا وَ تَرْحَمْنا لَنَکُونَنَّ مِنَ الْخاسِرینَ

گفتند : پروردگارا مـا بـه خویشتن ستم کردیم و اگر مـا را نبخشی و بر ما رحم نکنی ، از زیانکـاران خواهیم بود●●●.
۲۳ / اعراف

قالُوا ءَاذا مِتْنا وَ کُنّا تُرابا وَ عِظاما اَئِنّـا لَمَبْعُوثُونَ

آن‌ها گفتند : آیـا هنگـامی کـه مردیم و خـاک و اسـتخوان (پوسیده) شدیم ، آیـا بـار دیگر برانگیخته خواهیم شد ●●●؟۸۲ / مؤمنون

قالُوا ءَاَنْـتَ فَعَلْتَ هـذا بِـالِهَتِنـا یـا اِبْراهیمُ

(هنگامـی که ابراهیم را حاضر کردند) گفتند : تو این کار را با خدایان ما کرده‌ای، ای ابراهیم ●●●؟۶۲ / انبیاء

قالُوا اءِنَّکَ لَاَنْتَ یُوسُفُ قالَ اَنَا یُوسُفُ وَ هذا اَخی قَدْ مَنَّ اللّهُ عَلَیْنا اِنَّهُ مَنْ یَتَّقِ وَ یَصْبِرْ فَاِنَّ اللّهَ لا یُضیعُ اَجرَ الْمُحْسِنینَ

گفتند: آیا تو همان یوسف هستی؟ گفت (آری) منم یوسف و این برادر من است خداوند بر ما منت گذارده ، هر کس تقوی پیشه کند و شکیبایی و استقامت نماید (سرانجام پیروز می‌شود) چراکه خداوند پاداش نیکوکـاران را ضایع‌نمی کند ●●● .۹۰ / یوسف

قالُوا امَنّا بِـرَّبِ الْعالَمینَ

گفتند مـا بـه پروردگـار عالمیـان ایمان آوردیم ●●● .۴۷ / شعراء، ۱۲۱ / اعراف

قالُوا ابْنُـوا لَـهُ بُنْیـانـا فَاَلْقُـوهُ فِی الْجَحیـمِ

آن‌ها گفتند : بنـای مرتفعی بـرای او بسازید و او را در جهنمی از آتـش بیفکنید ●●● .۹۷ / صافّات

قـالُوا اتَّخَذَ اللّـهُ وَلَـدا سُبْحانَـهُ هُـوَ الْغَنِـیُّ لَهُ ما فِی السَّمـواتِ وَ ما فِی‌الاَرْضِ اِنْ عِنْـدَکُمْ مِنْ سُلْطـانٍ بِهـذا اَتَقُولُـونَ عَلَی اللّهِ ما لاتَعْلَمُونَ

گفتند : خداوند فرزندی برای خود انتخاب کرده ، منزّه است (از هر عیب و نقص و احتیاجی) او بی‌نیاز است ، از آن او است آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است، شما هیچ‌گونه دلیلی بر این ادعا ندارید ، آیا به خدا نسبتی‌می‌دهیدکه نمی‌دانید●●● ؟ ۶۸ / یونس

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۰۱)

قالُو اآ اَتَعْجَبینَ مِنْ اَمْرِ اللّهِ رَحْمَتُ اللّـهِ وَ بَرَکتُـهُ عَلَیْکُـمْ اَهْلَ الْبَیْتِ اِنَّهُ حَمیـدٌ مَجیـدٌ

گفتند: از فرمـان خـدا تعجّب می کنی ایـن رحمـت خـدا و برکـاتـش بـر شما خانـواده اسـت چرا کـه حمید و مجید است ●●●.۷۳ / هود

قالُو اآ اَجِئْتَنا لِنَعْبُدَ اللّهَ وَحْدَهُ وَ نَذَرَ ما کانَ یَعْبُدُ اباآؤُنا فَأْتِنا بِما تَعِدُناآ اِنْ کُنْتَ مِنَ الصّادِقینَ

گفتند: آیـا به‌سراغ مـا آمـده‌ای کـه تنهـا خـدای یگانـه را بپرستیم و آن‌چه را پـدران مـا می‌پرستیدند ، رها کنیم ، حال‌که چنین است ، آن‌چه (از بلا و عذاب الهی) به ما وعده می‌دهی ، بیاور ، اگر راست می گویی ●●● .۷۰ / اعراف

قالُوا اَجِئْتَنـا بِـالْحَقِّ اَمْ اَنْـتَ مِنَ اللّاعِبینَ

گفتند: تو مطلب حقی برای ما آورده‌ای یا شوخی می کنی ●●● ؟۵۵ / انبیاء

قالُوا اَجِئْتَنا لِتَـأْفِکَنـا عَـنْ الِهَتِنـا فَـأْتِنـا بِمـا تَعِـدُنـا اِنْ کُنْتَ مِنَ الصّـادِقینَ

آن‌ها گفتند : تو آمده‌ای که ما را (با دروغ‌هایت) از خدایانمان برگردانی ، اگر راست می گویی ، عذابی را که به ما وعده می‌دهی ، بیاور ●●● .۲۲ / احقاف

قالُو اآ اَجِئْتَنـا لِتَلْفِتَنا عَمّـا وَجَدْنـا عَلَیْهِ اباآءَنـا وَ تَکُـونَ لَکُمَـا الْکِبْرِیـاآءُ فِـی الاَرْضِ وَ ما نَحْـنُ لَکُما بِمُؤْمِنینَ

گفتند : آیا آمده‌ای که ما را از آن‌چه پدرانمان را بر آن یافتیم ، منصرف سازی و بزرگی (و ریاست) در روی زمین از آنِ شما

باشد ؟ ما به‌شما ایمان نمی‌آوریم ●●● .۷۸ / یونس

قالُوا ادْعُ لَنا رَبَّکَ یُبَیِّنْ لَنا ما لَوْنُها قالَ اِنَّهُ یَقُولُ اِنَّها بَقَرَةٌ صَفْراءُ فاقِعٌ لَوْنُها تَسُرُّ النّاظِرینَ

گفتند: از پروردگارخود بخواه‌که برای‌ما روشن سازد، چه‌رنگی داشته‌باشد؟ گفت: خداوند می گوید : گاوی باشد زرد یک‌دست که رنگ آن بینندگان را شاد و مسرور سازد ●●●.۶۹ / بقره

قالُوا ادْعُ لَنا رَبَّکَ یُبَیِّنْ لَنا ما هِیَ اِنَّ الْبَقَرَ تَشابَهَ عَلَیْنا وَ اِنّا اِنْ شاءَ اللّهُ لَمُهْتَدُونَ

گفتند : از خدایت بخواه که برای ما روشن کند بالاخره چگونه گاوی باشد ؟ زیرا این گاو برای ما مبهم شده و اگر خدا بخواهد ، ما هدایت خواهیم شد ●●● .۷۰ / بقره

قالُوا ادْعُ لَنا رَبَّکَ یُبَیِّنْ لَنا ما هِیَ قالَ اِنَّهُ یَقُولُ اِنَّها بَقَرَةٌ لا فارِضٌ وَ لا بِکْرٌ عَوانٌ بَیْنَ ذلِکَ فَافْعَلُوا ما تُؤْمَرُونَ

گفتند : (پس) از خدای خود بخواه که برای ما روشن کند، این ماده گاو چگونه ماده گاوی باشد ؟ گفت : خداوند می‌فرماید : ماده گاوی که نه پیر و نه از کارافتاده و نه بکر و جوان ، بلکه میان این دو باشد ، آن‌چه به شما دستور داده شده (هر چه زودتر) انجام دهید ●●● .۶۸ / بقره

(۳۰۲) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالُوا اَرْجِهْ وَ اَخاهُ وَابْعَثْ فِی الْمَدائِنِ حاشِرینَ

گفتند : او و برادرش را مهلت ده و به تمام شهرها مأموران برای بسیج اعزام کن ●●● .۳۶ / شعراء

قالُوآا اَرْجِهْ وَ اَخاهُ وَ اَرْسِلْ فِی الْمَدآائِنِ حاشِرینَ

(سپس به فرعون) گفتند: (جریان کار) او و برادرش را به تأخیرانداز و جمع‌آوری کنندگان را به همه شهرها بفرست ●●● .۱۱۱ / اعراف

قالُوا اَضْغثُ اَحْلمٍ وَ ما نَحْنُ بِتَأْویلِ الْاَحْلمِ بِعلِمینَ

گفتند: خواب‌های پریشان و پراکنده است و ما از تعبیر این‌گونه خواب‌ها آگاه نیستیم ●●● .۴۴ / یوسف

قالُوا اطَّیَّرْنا بِکَ وَ بِمَنْ مَعَکَ قالَ طائِرُکُمْ عِنْدَاللّهِ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ تُفْتَنُونَ

آن‌ها گفتند : ما تو و کسانی را که با تو هستند به فال بدگرفتیم (صالح) گفت : فال بد (و نیک) نزد خدا است (و همه مقدّراتتان به‌قدرت‌او تعیین می گردد) شما گروهی‌هستید که مورد آزمایش قرار گرفته‌اید ●●● .۴۷ / نمل

قالُوا اِنّا اُرْسِلْنا اِلی قَوْمٍ مُجْرِمینَ

گفتند : ما به سوی قوم گنهکار مأموریت پیدا کرده‌ایم (تا آن‌ها را هلاک کنیم ●●●) .۵۸ / حجر، ۳۲ / ذاریات

قالُوا اِنّاآ اِلی رَبِّنا مُنْقَلِبُونَ

(ساحران) گفتند : (مهم نیست) ما به سوی پروردگارمان بازمی‌گردیم ●●● .۱۲۵ / اعراف

قالُوا اِنّا تَطَیَّرنا بِکُمْ لَئِنْ لَمْ تَنْتَهُوا لَنَرْجُمَنَّکُمْ وَ لَیَمَسَّنَّکُمْ مِنّا عَذابٌ اَلیمٌ

آن‌ها گفتند: ما شما را به فال بد گرفته‌ایم (و وجود شما شوم است) و اگر از این سخنان دست برندارید، شما را سنگ‌سار خواهیم کرد و مجازات دردناکی از ما به شما خواهد رسید ●●●.۱۸ / یس

قالُوا اِنّا کُنّا قَبْلُ فی اَهْلِنا مُشْفِقینَ

می گویند : ما در میان خانواده خود ترسان بودیم ●●● .۲۶ / طور

قالُوا اِنَّکُمْ کُنْتُمْ تَأْتُونَنا عَنِ الْیَمینِ

گروهی می گویند : (شما رهبران گمراه ما) از طریق خیرخواهی و نیکی وارد شدید (اما جز مکر و فریب چیزی در کارتان

نبود ●●●) .۲۸ / صافّات

قالُوا اِنَّمـا اَنْـتَ مِـنَ الْمُسَحَّـريـنَ

گفتنـد (ای صالح) تو عقـل خود را از دسـت داده‌ای ●●● .۱۵۳ / شعراء، ۱۸۵ / شعراء

قالُوا اَنُـؤْمِـنُ لَـكَ وَاتَّبَعَـكَ الْاَرْذَلُـونَ

گفتنـد آیا ما به تو ایمـان بیاوریم در حالی که افراد پست و بی‌ارزش از تو پیروی کرده‌اند ●●●؟۱۱۱ / شعراء

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۰۳)

قالُوا اِنْ هـذانِ لَساحِرانِ يُريـدانِ اَنْ يُخْرِجاكُمْ مِنْ اَرْضِكُمْ بِسِحْرِهِما وَ يَذْهَبا بِطَريقَتِكُمُ الْمُثْلى

گفتنـد: ایـن‌دو مسلما ساحرنـد، می‌خواهنـد شما را بـا سحرشـان از سرزمین‌تـان بیرون کننـد و آیین عالـی شمـا را از بیـن ببرنـد ●●● .۶۳ / طه

قالُوا اِنْ يَسْرِقْ فَقَدْ سَرَقَ اَخٌ لَهُ مِنْ قَبْلُ فَاَسَرَّها يُوسُفُ فى نَفْسِه وَ لَمْ يُبْدِها لَهُمْ قالَ اَنْتُمْ شَرٌّ مَكانا وَاللّهُ اَعْلَمُ بِما تَصِفُونَ

(برادران) گفتنـد : اگر او (بنیامیـن) دزدی کرده (تعجب نیسـت) برادرش (یوسـف) نیز قبل از او دزدی کرده ، یوسـف (سخت ناراحت شـد و) این (ناراحتی) را در درون خود پنهان داشت و برای آن‌ها اظهار نـداشت (همین انـدازه) گفت شما بدتر هستیـد و خدا از آن چه توصیف می‌کنید آگاه‌تر است ●●● .۷۷ / یوسف

قالُوا اُوذينا مِنْ قَبْلِ اَنْ تَأْتِيَنا وَ مِنْ بَعْدِ ما جِئْتَنا قالَ عَسى رَبُّكُمْ اَنْ يُهْلِكَ عَدُوَّكُمْ وَ يَسْتَخْلِفَكُمْ فِى الْاَرْضِ فَيَنْظُرَ كَيْفَ تَعْمَلُونَ

گفتند: پیش‌ازآن‌که به سوی ما بیایی، آزار دیدیم و (هم‌اکنون) پس از آمدنت نیز آزار می‌بینیم (کِی این آزارها سرخواهد آمد؟) گفت: امیداست پروردگارتان دشمن شمارا هلاک‌کنـد و شمارا در زمین‌جانشین (آن‌ها) سازد و بنگـرد چگونه عمل می‌کنید ●●●؟۱۲۹ / اعراف

قالُوا اَوَ لَـمْ تَكُ تَأْتيكُـمْ رُسُلُكُـمْ بِالْبَيِّنـاتِ قالُوا بَلى قالُوا فَادْعُوا وَ ما دُعؤُا الْكافِرينَ اِلّا فى ضَلالٍ

آن‌ها می‌گویند: آیا پیامبران شما با دلایل روشن به‌سراغتان نیامدند؟ می‌گویند : آری، آن‌ها می‌گویند: پس هر چه می‌خواهیـد دعا کنیـد، ولی دعای کافـران (به جایی نمی‌رسد و) جز در ضلالـت نیست ●●● .۵۰ / مؤمن

قالُوا اَوَ لَـمْ نَنْهَكَ عَنِ الْعالَمينَ

گفتنـد: مگـر ما تو را از جهانیـان نهی نکردیـم (و نگفتیـم احدی را به میهمانـی نپذیـر ●●●) .۷۰ / حجر

قالُوا بَشَّـرْنـاكَ بِالْحَـقِّ فَـلا تَكُـنْ مِـنَ الْقانِطيـنَ

گفتنـد : تـو را به حـق بشارت دادیم ، از مأیـوسان مبـاش ●●● .۵۵ / حجر

قالُوا بَلْ اَنْتُـمْ لا مَرْحَبا بِكُـمْ اَنْتُمْ قَدَّمْتُمُوهُ لَنا فَبِئْسَ الْقَرارُ

آن‌ها (به رؤسای خود) می‌گوینـد : بلکه خوش‌آمد بر شـما مباد که این عذاب را شـما برای ما فراهم ساختید ، چه بـد قرارگاهـی اسـت ایـن‌جـا ●●● .۶۰ / ص

قالُوا بَـلْ جِئْنـاكَ بِما كـانُـوا فيـــهِ يَمْتَـرُونَ

گفتنـد : مـا همـان چیـزی را بـرای تـو آورده‌ایـم کـه آن‌هـا (کـافـران) در آن تردیـد داشتنـد (مـا مـأمـور عـذابیـم ●●●).۶۳ / حجر

قالُوا بَلْ لَمْ تَكُونُـوا مُؤْمِنيـنَ

(آن‌هـا در جواب) می‌گوینـد : شمـا خودتـان اهـل ایمـان نبودید (تقصیر ما چیست ●●● ؟) .۲۹ / صافّات

(۳۰۴) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالُوا بَـلْ وَجَـدْنـا ابـاءَنـا كَـذلِـكَ يَفْعَلُـونَ

گفتند : فقط ما نیاکان خود را یافتیم که چنیـن می‌کنند ●●● .۷۴ / شعراء

قالُوا بَلـى قَـدْ جاءَنـا نَذيرٌ فَكَذَّبْنـا وَ قُلْنـا ما نَـزَّلَ اللّـهُ مِنْ شَـىْءٍ اِنْ اَنْتُـمْ اِلاّ فى ضَلالٍ كَبيرٍ

می‌گوینـد : آری ، انذارکننـده به ســراغ ما آمـد ، ولی ما او را تکـذیـب کردیم و گفتیـم: خداوند هرگز چیـزی نازل نکرده و شمــا در گمراهی بزرگـــی هستید ●●● .۹ / ملك

قالُوا تَـاللّـهِ اِنَّكَ لَفـى ضَـلالِكَ الْقَـديـمِ

گفتنـد : به خدا تــو در همان گمراهــی سابقت هستی ●●● .۹۵ / یوسف

قالُوا تَـاللّـهِ تَفْتَـؤُا تَـذْكُـرُ يُـوسُـفَ حَتّـى تَكُـونَ حَرَضـا اَوْ تَكُـونَ مِـنَ الْهلِكيـنَ

گفتـد: به خدا تو آن‌قدر یاد یوسـف می‌کنی تا مشـرف به مرگ شـوی یا هـلاك گـردی ●●● .۸۵ / یوسف

قالُوا تَـاللّهِ لَقَـدْ ءاثَـرَكَ اللّهُ عَلَيْنا وَ اِنْ كُنّا لَخطِئيـنَ

گفتنـد : به خـدا سوگنـد خداونـد تـو را بـر مـا مقدم داشتـه و مـا خطـاکـار بـودیـم ●●● .۹۱ / یوسف

قالُوا تَـاللّـهِ لَقَـدْ عَلِمْتُـمْ مـا جِئْنـا لِنُفْسِدَ فِـىالاَرْضِ وَ مـــا كُنّـا سرِقيـنَ

گفتنـد : بـه خـدا سـوگنـد شـمـا مـی‌دانیـد مـا نیـامـده‌ایـم کــه در ایـن سـرزمین فســاد کنیم و مــا (هرگـز) دزد نبوده‌ایـم ●●● .۷۳ / یوسف

قالُوا تَقاسَمُـوا بِاللّهِ لَنُبَيِّتَنَّـهُ وَ اَهْلَـهُ ثُمَّ لَنَقُولَـنَّ لِوَلِيِّـه ما شَهِدْنـا مَهْلِكَ اَهْلِه وَ اِنّا لَصادِقُونَ

آن‌هـا گفتنـد : بیـاییـد قســم یـاد کنیـد بـه خـدا که بر او (صـالـح) و خـانـواده‌اش شـبیخـون می‌زنیـم و آن‌هـا را بـه قتل می‌رسانیم سپس به ولی دم او می‌گوییـم ما هرگز از هلاکـت خانواده او خبر نداشتیم و در این گفتار خود صادق هستیـم ●●● .۴۹ / نمل

قالُوا تِلْكَ اِذا كَرَّةٌ خـاسِرَةٌ

می‌گویند: اگر قیامتی در کار باشد، بازگشتی‌است زیانبار ●●● .۱۲ / نازعات

قالُوا جَـــزاؤُهُ مَــنْ وُجِـدَ فــى رَحْلِه فَهُــوَ جَـــزاؤُهُ كَـذلِــكَ نَجْـــزِى الظّــالِميـــنَ

گفتنــد : هر کس (آن پیمـانــه) در بــار او پیــدا شود خودش کیفــر آن خواهـد بــود (و به خـاطر این کار برده خواهـد شـد) ما این‌گونه ستمگـران را کیفــر می‌دهیـم ●●● .۷۵ / یوسف

قالُوا حَرِّقُوهُ وَانْصُرُوا الِهَتَكُـمْ اِنْ كُنْتُـمْ فاعِليـنَ

گفتنـد : او را بسوزانیـد و خدایـان خـود را یـاری کنیـد ، اگر کـاری از شما ساخته اســت ●●● .۶۸ / انبیاء

قالُوا رَبَّنـا اَمَتَّنـا اثْنَتَيـنِ وَ اَحْيَيْتَنـا اثْنَتَيـنِ فَاعْتَـرَفْنـا بِذُنُوبِنا فَهَـلْ اِلى خُرُوجٍ مِنْ سَبيـلٍ

آن‌ها می‌گـوینـد : پروردگارا ! مـا را دوبـار میرانـدی و دوبـار زنـده کردی ، اکنـون به گناهـان خود معترفیم ، آیـا راهــی برای خارج شــدن (از دوزخ) وجـود دارد ●●● ؟۱۱ / مؤمن

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۰۵)

قالُوا رَبَّنـا غَلَبَـتْ عَلَيْنا شِقْـوَتُنـا وَ كُنّا قَـوْمـا ضالّينَ

می‌گوینـد: پروردگـارا! شقــاوت ما بر مـا چیـره شـد و مـا قـوم گمـراهــی بودیـم ●●● .۱۰۶ / مؤمنون

قالُوا رَبَّنـا مَـنْ قَـدَّمَ لَنا هذا فَزِدْهُ عَذابا ضِعْفا فِى النّارِ

(سپـس) می‌گـوینـد : پـروردگـارا ! هرکس ایـن عـذاب را بـرای مـا فراهــم سـاختـه ، عـذابـی مضـاعـف در آتـش بــر او

بیفـزا ●●●.۶۱ / ص

قالُوا رَبُّنا یَعْلَمُ‌اِنّا‌اِلَیْکُمْ لَمُرْسَلُونَ

آن‌ها گفتنـد: پروردگـار مـا آگاه اسـت، که قطعـا فرستادگـان (او) به سـوی شمـا هستیـم ●●●.۱۶ / یس

قالُوا سُبْحـــانَ رَبِّنـــا اِنّــا کُنّا ظـالِمیـنَ

گفتنـد : منـزّه است پروردگـار مـا ، مسلّمـا مـا ظالـم بودیم ●●● .۲۹ / قلم

قالُوا سُبْحـانَـکَ اَنْـتَ وَلِیُّنـا مِنْ دُونِهِـمْ بَلْ کانُـوا یَعْبُـدُونَ الْجِنَّ اَکْثَرُهُـمْ بِهِـمْ مُؤْمِنُـونَ

آن‌هـا می گوینـد : منزهی (از ایـن نسـبت هـای نـاروا) تنهـا تـو ولی مـا هستی، نـه آن‌هـا (آنـان مـا را نمی‌پرستیدنـد) بلکـه جنّ‌را پرستش‌می‌کردند و اکثرشان به‌آن‌ها ایمان داشتند ●●●.۴۱ / سبأ

قالُوا سُبْحانَکَ‌لاعِلْمَ لَنااِلاّ ماعَلَّمْتَنا اِنَّکَ‌اَنْتَ‌الْعَلیمُ‌الْحَکیمُ

فـرشـــــــــتگـان عـرض کردنـد : منزّهـی تـو ، مـا چیـزی جـز آن‌چـه بـه مـا تعلیـم داده‌ای ، نمـی‌دانیـم، تـو دانـا و حکیمـی ●●●.۳۲ / بقره

قالوُا سُبْحانَکَ ما کـانَ یَنْبَغـی لَنا اَنْ نَتَّخِذَ مِنْ دُونِکَ مِنْ اَوْلِیاءَ وَ لکِنْ مَتَّعْتَهُمْ وَ اباءَهُمْ حَتّی نَسُوا الذِّکْـرَ وَ کانُوا قَوْما بُـورا

آن‌هـا (در پاســخ) می گوینـد منزهـی تو ، برای مـا شایسـته نبود که غیـر از تـو اولیـایی برگزینیم، ولی آنـان و پـدرانشان را از نعمت‌هـا برخوردار نمـودی تا این که آن‌هـا (به‌جای شکر نعمت) یاد تو را فرامــوش کردند و هـلاک شدنــد ●●● .۱۸ / فرقان

قالُوا سَنُرودُ عَنْهُ‌اَباهُ وَ اِنّاَلفعِلُونَ

گفتنـــد: مـا بـا پـدرش گفتگـو خواهیـم کـرد (و سعی می‌کنیـم موافقتـش را جلـب نماییـم) و مـا ایـن کــار را خـواهیـم کـــــرد ●●● .۶۱ / یوسف

قالُوا سَمِعْنـا فَتًـی یَذْکُـرُهُـمْ یُقـالُ لَـهُ اِبْراهیـمُ

(گروهـی) گفتند: شنیدیم جوانی از (مخالفت با) بت‌ها سخن می‌گفت که او را ابراهیم می‌گفتند ●●●.۶۰ / انبیاء

قالُوا سَواءٌ عَلَیْنا اَوَعَظْـتَ اَمْ لَـمْ تَکُـنْ مِـنَ الْـواعِظینَ

آن‌هـا (قـوم عــاد) گفتنـد : برای مـــا تفـاوت نمی‌کنـد چـه مـا را انـدرز بـدهـی یـا نـدهـی (بیهـوده خـود را خستـه مکـــن ●●●) .۱۳۶ / شعراء

(۳۰۶) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالُوا طائِرُکُـمْ مَعَکُـمْ اَئِنْ ذُکِّرْتُـمْ بَلْ اَنْتُمْ قَوْمٌ مُسْرِفُونَ

گفتنـد: شومی شمــا از خودتـان است، اگر درسـت بیندیشیـد، بلکه شما گروهی اسراف کارید ●●●.۱۹ / یس

قالُوا فَأْتُـوا بِـه عَلـی اَعْیُـنِ النّـاسِ لَعَلَّهُـمْ یَشْهَـدُونَ

(عده‌ای) گفتند : او را در برابر چشم‌مردم بیاوریدتا گواهی دهند ●●● .۶۱ / انبیاء

قالُوا فَما جَـزاؤُهُ اِنْ کُنْتُـمْ کذِبیـنَ

آن‌هـا گفتنـد: اگـر دروغگـو باشیـد کیفـر شمـا چیست ●●● ؟۷۴ / یوسف

قالُوا کَذلِکِ قـالَ رَبُّــکِ اِنَّــهُ هُـــوَ الْحَکیـــمُ الْعَلیـمُ

گفتند پروردگــارت چنیـن گفته است و او حکیـم و داناسـت ●●● .۳۰ / ذاریات

قالُوا لا تَوْجَلْ اِنّا نُبَشِّرُکَ بِغُلامٍ عَلیمٍ

گفتنـد : نتـرس مــا تـو را به پسـری دانا بشـارت می‌دهیـم ●●● .۵۳ / حجر

قالُوا لا ضَیْرَ اِنّـا اِلی رَبِّنا مُنْقَلِبُونَ

گفتند : مهم نیست (هر کار از دستت ساخته است بکن) ما به سوی پروردگارمان باز می گردیم ●●●.۵۰ / شعراء

قالُوا لَبِثْنـا یَوْمـا اَوْ بَعْـضَ یَـوْمٍ فَسْئَـلِ الْعـادّیـنَ

در پاسخ مـی‌گـویند : تنهـا بـه اندازه یـک روز یـا قسمتـی از یـک‌روز ، از آن‌هـا کـه مـی‌تـوانند بشمـارند ، سـؤال فرمـا ●●● .۱۱۳ / مؤمنون

قالُوا لَقَدْعَلِمْتَ ما لَنا فی بَناتِکَ مِنْ حَقٍّ وَ اِنَّکَ لَتَعْلَمُ ما نُریدُ

گفتند: تو که می‌دانی ما حق (و میلی) در دختران تو نداریم و خوب می‌دانی ما چه می‌خواهیم ●●●؟۷۹ / هود

قالُوا لَئِـنْ اَکَلَـهُ الذِّئْـبُ وَ نَحْـنُ عُصْبَةٌ اِنّا اذا لَخسِرُونَ

گفتنـد : اگر او را گرگ بخورد بـا این‌که ما گـروه نیرومنـدی هستیـم ما از زیانکارتریـن خواهیم بـود (و هرگـز چنیـن چیـزی ممکن نیسـت ●●●) .۱۴ / یوسف

قالُوا لَئِـنْ لَـمْ تَنْتَـهِ یا لُوطُ لَتَکُونَـنَّ مِـنَ الْمُخْـرَجیـنَ

گفتنـد : ای لوط اگـر از این سخنـان خـودداری نکنـی از اخراج شوندگان خـواهـی بود ●●● .۱۶۷ / شعراء

قالُوا لَئِـنْ لَمْ تَنْتَـهِ یـا نُـوحُ لَتَکُونَـنَّ مِـنَ الْمَـرْجُومیـنَ

گفتند: ای نوح اگـر خودداری نکنـی ، سنگباران خواهـی شـد ●●● .۱۱۶ / شعراء

قالُوا لَـمْ نَـکُ مِـــنَ الْمُصَلّیـــنَ

می‌گوینـد : مـا از نمازگـزاران نبودیـم ●●● .۴۳ / مدّثر

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۰۷)

قالُوا لَنْ نَبْرَحَ عَلَیْـهِ عاکِفیـنَ حَتّی یَرْجِـعَ اِلَیْنا مُوسـی

ولـی آن‌هـا گفتنـد مـا همچنـان برگرد آن می‌گردیم (و به‌پرسـتـش گوسالـه ادامـه می‌دهیـم) تـا موســی بـه ســوی ما بـازگـــردد ●●● .۹۱ / طه

قالُوا لَـنْ نُؤْثِرَکَ عَلی ما جاءَنـا مِنَ الْبَیِّنـاتِ وَ الَّـذی فَطَرَنـا فَاقْضِ ما اَنْـتَ قاضٍ اِنَّمـا تَقْضـی هـذِهِ الْحَیـــوةَ الدُّنْیـــا

گفتند: به‌خدایی‌که ما را آفریده ما تو را هرگز بر دلایل روشنی که به ما رسیـده مقدم نخواهیم داشت، هر حکمی می‌خواهی بکن که تنهـا می‌توانی در این زندگی دنیا داوری کنی ●●● .۷۲ / طه

قالُوا ما اَخْلَفْنا مَوْعِدَکَ بِمَلْکِنا وَ لکِنّا حُمِّلْنا اَوْزارا مِنْ زینَةِ الْقَوْمِ فَقَذَفْناها فَکَذلِکَ اَلْقَی السّامِرِیُّ

گفتنـد : مـا به میل و اراده خود از وعـده تو تخلف نکردیم، ولی مـا مقـداری از زینت‌آلات قوم را که بـا خود داشتیم افکنـدیـم و سامـری این‌چنین القـاکرد ●●● .۸۷ / طه

قالُوا ما اَنْتُـمْ اِلّا بَشَـرٌ مِثْلُنـا وَ مـا اَنْـزَلَ الـرَّحْمـنُ مِـنْ شَـــیْءٍ اِنْ اَنْتُـــمْ اِلّا تَکْـذِبُــونَ

امـا آن‌ها (در جـواب) گفتنـد: شـما جز بشـری هماننـد ما نیستیـد و خـداونـد رحمان چیـزی نازل نکــرده، شـما فقـط دروغ می‌گوییـــد ●●●.۱۵ / یس

قالُوا مَـنْ فَعَـلَ هـذا بِالِهَتِنـا اِنَّـهُ لَمِـنَ الظّـالِمیـــنَ

گفتنـد : هر کس با خدایـان ما چنیـن کرده قطعـا از ستمگـران است (و باید کیفـر ببیند ●●●) .۵۹ / انبیاء

قالُوا نَحْـنُ اُولُـوا قُـوَّةٍ وَ اُولُـوا بَـأْسٍ شَـدیـدٍ وَالاَمْـرُ اِلَیْـکِ فَـانْظُـری مـاذا تَأْمُـریـنَ

گفتنـد: مـا دارای نیـروی کـافـی و قـدرت جنگـی فـراوان هستیـم، ولـی تصمیـم نهـایـی بـا تـو اســت ببیـن چـه دسـتـور

می‌دهـــی ●●●؟۳۳ / نمل

قالُوا نُریـدُ أنْ نَأْکُـلَ مِنْهَـا وَ تَطْمَئِنَّ قُلُوبُنا وَ نَعْلَمَ أنْ قَدْ صَدَقْتَنا وَ نَکُونَ عَلَیْها مِنَ الشّهِدیـنَ

گفتنـد: (ما نظر سویی نداریم) می‌خواهیم از آن بخوریم و دل‌های ما (به رسالت تو) مطمئن گردد و بدانیم به ما راست گفتـه‌ای و بر آن گـواه باشیـم ●●● .۱۱۳ / مائده

قالُوا نَعْبُدُ اَصْناما فَنَظَلُّ لَها عاکِفینَ

گفتـند : بت‌هایی را می‌پرستیـم و همه روز ملازم عبـادت آنانیم ●●● .۷۱ / شعراء

قالُوا نَفْقِدُ صُواعَ‌الْمَلِکِ وَ لِمَنْ جاءَ بِهِحِمْلُ بَعیرٍ وَ اَنَابِهِزَعیمٌ

گفتـند : پیمـانـه ملـک را و هـر کس آن را بیـاورد یک بار شتـر (غلـه) به او داده می‌شـود و مـن ضـامـن (ایـن پـاداش هستـــم ●●●) .۷۲ / یوسف

(۳۰۸) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالُوا وَاَقْبَلُوا عَلَیْهِمْ ماذا تَفْقِدُونَ

آن‌ها رو بـه سـوی او کـردنـد و گفتـنـد : چه چیز گم کرده‌اید ●●● ؟۷۱ / یوسف

قالُوا وَجَدْنا اباءَنـا لَهـا عابِدینَ

گفتند : ما پـدران خود را دیدیم که آن‌ها را عبـادت می‌کننـد ●●● .۵۳ / انبیاء

قالُوا وَ هُـمْ فیها یَخْتَصِمُـونَ

آن‌هـا در آن‌جـا به مخاصمـه بـرمی‌خیـزنـد و می‌گوینـد ●●● :۹۶ / شعراء

قالُوا یـاَبـانَا اسْتَغْفِـرْلَنا ذُنُوبَنـا اِنّا کُنّا خطِئیـنَ

گفتند: پدر ازخدا آمرزش گناهان مارا بخواه که ما خطاکار بودیم ●●● .۹۷ / یوسف

قالُوا یاَبانـاآ اِنّا ذَهَبْنـا نَسْتَبِـقُ وَ تَرَکْنـا یُوسُفَ عِنْـدَ مَتعِنـا فَأَکَلَهُ الذِّئْـبُ وَ ماآ اَنْـتَ بِمُؤْمِـنٍ لَنا وَ لَـوْ کُنّا صدِقیـنَ

گفتنـد: ای پـدر مـا رفتیم و مشغول مسابقه شـدیم و یوسف را نزد اثاث خود گـذاردیم و گرگ او را خورد ، تو هرگز سخن ما را تصدیـق نخواهی کرد هر چنـد راستگو باشیم ●●● .۱۷ / یوسف

قالُوا یآَبانا مالَکَ لا تَأْمَنّـا عَلی یُوسُفَ وَ اِنّا لَهُ لَنصِحُونَ

(برادران نزد پـدر آمدنـد و) گفتند : پدر جان چرا تو درباره (برادرمان) یوسف به ما اطمینان نمی‌کنی در حالی که ما خیرخـواه او هستیـم ●●● ؟۱۱ / یوسف

قالُوا یا اَیُّهَا الْعَزیـزُ اِنَّ لَهُ اَبا شَیْخـا کَبیرا فَخُـذْ اَحَدَنـا مَکانَـهُ اِنّـا نَریـکَ مِـنَ الْمُحْسِنیـنَ

گفتنـد : ای عزیـز او پـدر پیـری دارد (و سخت ناراحـت می‌شود) یکـی از ما را به‌جـای او بگیـر ، ما تـو را از نیکوکـــاران می‌بینیـم ●●● .۷۸ / یوسف

قالُوا یا ذَاالْقَرْنَیْنِ اِنَّ یَأْجُـوجَ وَ مَأْجُـوجَ مُفْسِدُونَ فِی الْاَرْضِ فَهَلْ نَجْعَلُ لَکَ خَرْجا عَلی اَنْ تَجْعَلَ بَیْنَنـا وَ بَیْنَهُـمْ سَـدّا

(آن گروه به او) گفتنـد : ای ذوالقرنین یـأجوج و مـأجوج در این سـرزمین فساد می‌کننـد آیا ممکن است ما هزینه‌ای برای تو قرار دهیم‌که میان ما و آن‌ها سدی ایجاد کنی ●●●؟۹۴ / کهف

قالُوا یشُعَیْبُ اَصَلوتُکَ تَأْمُـرُکَ اَنْ نَتْـرُکَ ما یَعْبُـدُ ءَاباآؤُنا اَوْ اَنْ نَفْعَـلَ فی اَمْوالِنـا ما نَشآؤُا اِنَّـکَ لَاَنْـتَ الْحَلیـمُ الرَّشیـدُ

گفتنـد: ای شـعیب آیـا نمازت تـو را دسـتـور می‌دهـد کـه مـا آن‌چـه را پـدرانمـان می‌پرستیـدنـد ترک گوییم ؟ و آن‌چـه را می‌خـواهیـم در امـوالمـان انجـام ندهیـم ؟ تو مرد بردبـار و رشیـدی هستـی ●●● ؟۸۷ / هود

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۰۹)

قالُوا یشُعَیْبُ ما نَفْقَهُ کَثیرا مِمّا تَقُولُ وَ اِنّا لَنَریکَ فینا ضَعِیفا وَ لَوْلا رَهْطُکَ لَرَجَمْنکَ وَ ماآ اَنْتَ عَلَیْنا بِعَزِیزٍ

گفتند: ای شعیب ! بسیاری از آنچه را می گویی ما نمی‌فهمیم و ما تو را در میان خود ضعیف می‌یابیم و اگر به خاطر احترام قبیله کوچکت نبود تو را سنگسار می کردیم و تو در برابر ما قدرتی نداری ●●● .۹۱ / هود

قالُوا یصالِحُ قَدْ کُنْتَ فینا مَرْجُوّا قَبْلَ هذا اَتَنْهیناآ اَنْ نَعْبُدَ ما یَعْبُدُ ءاباآؤُنا وَ اِنَّنا لَفی شَکٍّ مِمّا تَدْعُوناآ اِلَیْهِ مُریبٍ

گفتند : ای صالح ! تو پیش از این مایه امید ما بودی ، آیا ما را از پرستش آنچه پدرانمان می‌پرستیدند نهی می کنی ؟ و ما در مورد آنچه ما را به سوی آن دعوت می کنی در شك و تردید هستیم ●●● .۶۲ / هود

قالُوا یا قَوْمَنا اِنّا سَمِعْنا کِتابا اُنْزِلَ مِنْ بَعْدِ مُوسی مُصَدِّقا لِما بَیْنَ یَدَیْهِ یَهْدی اِلَی الْحَقِّ وَ اِلی طَریقٍ مُسْتَقیم

گفتند : ای قوم ! ما کتابی را استماع کردیم که بعد از موسی نازل شده ، هماهنگ با نشانه‌های کتب قبل از آن ، که به‌سوی حق هدایت می کند و به سوی راه راست ●●● .۳۰ / احقاف

قالُوا یلُوطُ اِنّارُسُلُ رَبِّکَ لَنْ یَصِلُوآا اِلَیکَ فَاَسْرِ بِاَهْلِکَ بِقِطْعٍ مِنَ الَّیْلِ وَ لا یَلْتَفِتْ مِنْکُمْ اَحَدٌ اِلاَّ امْرَأَتَکَ اِنَّهُ مُصِیبُها مااَصابَهُمْ اِنَ مَوْعِدَهُمُ الصُّبْحُ اَلَیْسَ الصُّبْحُ بِقَریبٍ

گفتند:ای لوط! ما رسولان پروردگار توایم، آن‌هاهرگز دسترسی‌به‌تو پیدانخواهند کرد، در دل شب با خانواده‌ات (از این شهر) حرکت کن و هیچ‌یك از شما پشت سرش را نگاه نکند ، مگر همسر تو که او هم به همان بلایی که آن‌ها گرفتار می‌شوند گرفتار خواهد شد ، موعد آن‌ها صبح است، آیا صبح نزدیك نیست ●●● ؟۸۱ / هود

قالُوا یا مُوسیآ اِمّا اَنْ تُلْقِیَ وَ اِمّاآ اَنْ نَکُونَ نَحْنُ الْمُلْقینَ

(ساحران) گفتند : ای موسی یا تو بیفکن یا ما می‌افکنیم ●●● .۱۱۵ / اعراف

قالُوا یا مُوسی اِمّا اَنْ تُلْقِیَ وَ اِمّا اَنْ نَکُونَ اَوَّلَ مَنْ اَلْقی

(ساحران) گفتند : ای موسی آیا تو اول (عصای خود را) می‌افکنی یا ما اول بیفکنیم ●●● ؟۶۵ / طه

قالُوا یا مُوسی اِنَّ فیها قَوْما جَبّارینَ وَ اِنّا لَنْ نَدْخُلَها حَتّی یَخْرُجُوا مِنْها فَاِنْ یَخْرُجُوا مِنْها فَاِنّا داخِلُونَ

گفتند : ای موسی ! در آن (سرزمین) جمعیّتی ستمگرند و ما هرگز وارد آن نمی‌شویم تا آن‌ها خارج شوند، اگر آن‌ها از آن خارج شوند ما وارد خواهیم شد ●●● .۲۲ / مائده

قالُوا یا مُوسی اِنّا لَنْ نَدْخُلَها اَبَدا ما دامُوا فیها فَاذْهَبْ اَنْتَ وَ رَبُّکَ فَقاتِلا اِنّا ههُنا قاعِدُونَ

(بنی اسرائیل) گفتند : ای موسی ! تا آن‌ها در آنجا هستند ما هرگز وارد آن نخواهیم شد، تو و پروردگارت بروید و (با آنان) جنگ کنید ، ما همین‌جا نشسته‌ایم ●●● .۲۴ / مائده

(۳۱۰) بابُ القاف قرآن الفبائی

قالُوا ینُوحُ قَدْ جدَلْتَنا فَاَکْثَرْتَ جِدلَنا فَأْتِنا بِما تَعِدُناآ اِنْ کُنْتَ مِنَ الصّدِقینَ

گفتند : ای نوح ! با ما جرّ و بحث کردی و زیاد سخن گفتی (بس است) اکنون اگر راست می گویی آنچه را به ما وعده می‌دهی (از عذاب الهی) بیاور ●●● .۳۲ / هود

قالُوا یا وَیْلَنا اِنّا کُنّا طاغینَ

(و فریادشان بلند شد) گفتند : وای بر ما که طغیانگر بودیم ●●● .۳۱ / قلم

قالُوا یا وَیْلَنا اِنّا کُنّا ظالِمینَ

گفتند : ای وای بر ما که ظالم و ستمگر بودیم ●●● .۱۴ / انبیاء

قالُوا یـا وَیْلَنـا مَـنْ بَعَثَنـا مِـنْ مَرْقَـدِنـا هـذا ما وَعَـدَ الرَّحْمـنُ وَ صَـدَقَ الْمُـرْسَلُـونَ

می گوینـد:ای‌وای بر ما،چه‌کسی مارا ازخوابگاهمان‌برانگیخت؟(آری)این‌همان‌است‌که‌خداوندرحمان‌وعـده داده و فرسـتادگان (او) راست گفتند ●●●.۵۲ / یس

قالُوا یهُـودُ مـا جِئْتَنـا بِبَیِّنَـةٍ وَ ما نَحْـنُ بِتارِکـیآ الِهَتِنا عَـنْ قَوْلِکَ وَ ما نَحْنُ لَکَ بِمُـؤْمِنیـنَ

گفتنـد : ای هود ! تو دلیلی برای مـا نیـاورده‌ای و مـا خـدایان خود را به‌خـاطر حرف تو رهـا نخواهیم کرد و مـا (اصـلًا) به تو ایمان نمی‌آوریم ●●● .۵۳ / هود

قُتِلَ اَصْحـابُ الْاُخْـــدوُدِ

مرگ و عذاب بر شکنجه‌گران صاحب گـودال (آتش) باد ●●● .۴ / بروج

قُتِلَ الْخَـــرّاصُـــــــونَ

کشتـــه شونــد دروغگویــان (و مــرگ بر آن‌هـــا ●●●) .۱۰ / ذاریات

قُتِلَ الْاِنْسانُ مـا اَکْفَـــرَهُ

مرگ بر ایـن انسان ، چقــدر کافـر و ناسپـاس اســت ●●● ؟۱۷ / عبس

قَدِ افْتَرَیْنـا عَلَی اللّهِ کَذِبـا اِنْ عُدْنا فی مِلَّتِکُمْ بَعْدَ اِذْ نَجّانَا اللّهُ مِنْها وَ ما یَکُونُ لَنا آ اَنْ نَعُودَ فیهـا آ اِلاّ اَنْ یَشاآءَ اللّهُ رَبُّنا وَسِـعَ رَبُّنا کُلَّ شَـیْءٍ عِلْما عَلَی اللّهِ تَوَکَّلْنا رَبَّنَا افْتَحْ بَیْنَنا وَ بَیْنَ قَوْمِنا بِـالْحَقِّ وَ اَنْتَ خَیْرُ الْفاتِحینَ

اگـر مـا به آیین شما بازگردیـم ، بعـد از آن‌کـه خـدا ما را از آن نجات بخشیـــده ، به خـدا دروغ بسته‌ایـم و شایستـه نیست که مـا به آن بـازگردیـم، مگر این‌که خـدایـی که پروردگــار مـا است، بخواهـد، علـم پروردگـار مـا به همه‌چیز احاطـه دارد، تنها بر خدا توکــل کرده‌ایم، پروردگــارا میان ما و قـوم ما به‌حق داوری‌کن که تو بهترین‌داورانی ●●● .۸۹ / اعراف

قَدْ اَفْلَــحَ الْمُـؤْمِنُــــونَ

مؤمنـــان رستگـــار شدنــد ●●● .۱ / مؤمنون

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۱۱)

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ تَزَکّی

مسلمـا رستگار می‌شـود کسی که خـود را تزکیـه کند ●●● .۱۴ / اعلی

قَدْ اَفْلَحَ مَنْ زَکّیها

که هرکس نفْس خود را تزکیه کرده ، رستگار شده است ●●●.۹ / شمس

قَدْ جاءَکُـمْ بَصائِرُ مِنْ رَبِّکُـمْ فَمَنْ اَبْصَـرَ فَلِنَفْسِـه وَ مَنْ عَمِـیَ فَعَلَیْهـا وَ ماآ اَنَا عَلَیْکُمْ بِحَفیظٍ

دلایل روشن از طرف پروردگارتان برای شـما آمد ، کسـی‌که (به وسیله آن حقّ را) ببیند به سود خود اوست و کســی‌که از دیـدن آن چشــم بپوشد به زیــان خود اوســت و من شمــا را اجبـار نمی‌کنــم ●●● .۱۰۴ / انعام

قَدْ خَسِرَ الَّذینَ قَتَلُوآا اَوْلدَهُمْ سَفَها بِغَیْرِ عِلْمٍ وَ حَرَّمُوا ما رَزَقَهُمُ اللّهُ افْتِراآءً عَلَی اللّهِ قَدْ ضَلُّوا وَ ما کانُــوا مُهْتَـدینَ

مسلما آن‌ها که فرزندان خود را از روی سفاهت و نادانی کشتند زیان دیدند و آن‌چه را خدا به آن‌ها روزی داد بود بر خود تحریــم کردند و بر خدا افترا بستند ، آن‌ها گمراه شدند (و هرگز) هدایت نیافتند ●●● .۱۴۰ / انعام

قَدْ خَسِـرَالَّذینَ کَذَّبُواْبِلِقاآءِاللّهِ حَتّیآ اِذاجاآءَتْهُمُ السّاعَةُ بَغْتَةً قالُوا یحَسْـرَتَنا عَلی ما فَرَّطْنا فیها وَ هُمْ یَحْمِلوُنَ اَوْزارَهُمْ عَلی ظُهُورِهِمْ اَلا سـاآءَ ما یَزِرُونَ

آن‌ها که لقای پروردگار را انکار کردنـد مسلما زیان دیدنـد، (و این انکار ادامه می‌یابد) تا هنگامی که ناگهان قیامت فرامی‌رسـد

می گویند : ای افسوس که درباره آن کوتاهی کردیم و آن‌ها (بار سنگین) گناهانشان را بر دوش می کشند، چه بد باری بر دوش خواهند داشت ●●● .۳۱ / انعام

قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِکُمْ سُنَنٌ فَسیرُوا فِی‌الاَرْضِ فَانْظُرُوا کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الْمُکَذِّبینَ

پیش از شما ، سنّت‌هایی وجود داشت ، (و هر قوم ، طبق اعمال و صفات خود ، سرنوشت‌هایی داشتند که شما نیز ، همانند آن را دارید) پس در روی زمین ، گردش کنید و ببینید سرانجام تکذیب کنندگان (آیات خدا) چگونه بود ●●●؟۱۳۷ / آل عمران

قَدْ سَاَلَها قَوْمٌ مِنْ قَبْلِکُمْ ثُمَّ اَصْبَحُوا بِهَا کفِرینَ

جمعی از پیشینیان از آن‌ها سؤال کردند و سپس به مخالفت با آن برخاستند (ممکن است شما هم چنان سرنوشتی پیدا کنید●●●) . ۱۰۲ / مائده

قَدْ سَمِعَ اللّهُ قَوْلَ الَّتی تُجادِلُکَ فی زَوْجِها وَ تَشْتَکی اِلَی اللّهِ وَ اللّهُ یَسْمَعُ تَحاوُرَکُما اِنَ‌اللّهَ سَمیعٌ‌بَصیرٌ

خداوند قول زنی را که درباره شوهرش به تو مراجعه کرده بود و به خداوند شکایت می کرد ، شنید (و تقاضای‌اورا اجابت کرد) خداوند گفتگوی‌شما را با هم(و اصرارآن زنرا درباره حل‌مشکلش)می‌شنید و خداوند شنوا و بینا است ●●●.۱ / مجادله

(۳۱۲) بابُ القاف قرآن الفبائی

قَدْ صَدَّقْتَ الرُّءْیا اِنّا کَذلِکَ نَجْزِی الْمُحْسِنینَ

آن‌چه را در خواب مأموریت یافتی، انجام دادی ، ما این گونه نیکوکاران را جزا می‌دهیم ●●● .۱۰۵ / صافّات

قَدْ عَلِمْنا ما تَنْقُصُ الاَرْضُ مِنْهُمْ وَ عِنْدَنا کِتابٌ حَفیظٌ

ولی ما می‌دانیم آن‌چه را زمین از بدن آن‌ها می کاهد و نزد ما کتابی است که همه چیز در آن محفوظ است ●●●.۴ / ق

قَدْ فَرَضَ اللّهُ لَکُمْ تَحِلَّةَ اَیْمانِکُمْ وَ اللّهُ مَوْلیکُمْ وَ هُوَ الْعَلیمُ الْحَکیمُ

خداوند ، راه گشودن سوگندهایتان را (در این گونه موارد) روشن ساخته و خداوند مولای شما است و او عالِم و حکیم است ●●● .۲ / تحریم

قَدْ قالَهَاالَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَما اَغْنی عَنْهُمْ ما کانُوایَکْسِبُونَ

همین سخن را کسانی که قبل از آن‌ها بودند ، گفتند ، ولی آن‌چه را به‌دست آوردند، برای آن‌ها سودی نداشت ●●●.۵۰ / زمر

قَدْ کانَتْ ایاتی تُتْلی عَلَیْکُمْ فَکُنْتُمْ عَلی اَعْقابِکُمْ تَنْکِصُونَ

(آیا فراموش کرده‌اید که) در گذشته آیات من به‌طور مداوم بر شما خوانده می‌شد ، اما شما اعراض می کردید و به عقب بازمی گشتید ●●● ؟۶۶ / مؤمنون

قَدْ کانَتْ لَکُمْ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ فی اِبْراهیمَ وَ الَّذینَ مَعَهُ اِذْ قالُوا لِقَوْمِهِمْ اِنّا بُرَآؤُا مِنْکُمْ وَ مِمّا تَعْبُدوُنَ مِنْ دوُنِ اللّهِ کَفَرْنا بِکُمْ وَ بَدا بَیْنَنا وَ بَیْنَکُمُ الْعَداوَةُ وَ الْبَغْضاءُ اَبَدا حَتّی تُؤْمِنُوا بِاللّهِ وَحْدَهُ اِلاّ قَوْلَ اِبْراهیمَ لِاَبیهِ لَاَسْتَغْفِرَنَّ لَکَ وَ ما اَمْلِکُ لَکَ مِنَ اللّهِ مِنْ شَیْءٍ رَبَّنا عَلَیْکَ تَوَکَّلْنا وَ اِلَیْکَ اَنَبْنا وَ اِلَیْکَ الْمَصیرُ

برای شما تأسی نیکی در زندگی ابراهیم و کسانی که با او بودند ، وجود داشت، هنگامی که به قوم مشرک خود گفتند: ما از شما و آن‌چه غیر از خدا می‌پرستید ، بیزاریم. ما نسبت به شما کافریم و میان ما و شما عداوت و دشمنی همیشگی آشکار شده است و این وضع همچنان ادامه دارد تا به خدای یگانه ایمان بیاورید ، جُز آن سخن ابراهیم که به پدرش (عمویش آزر) وعده داد که برای تو

طلب آمرزش می‌کنم و در عین حال در برابر خداوند برای تو مالک چیزی نیستم . پروردگارا ! ما بر تو توکل کرده‌ایم و به سوی تو بازگشتیم و سرانجام همه به سوی تو است ●●● .۴ / ممتحنه

قَدْ کانَلَکُمْ ایَةٌ فیفِئَتَیْنِ الْتَقَتافِئَةٌتُقاتِلُ فیسَبیلِ اللّهِ وَ اُخْریکافِرَةٌ یَرَوْنَهُمْ مِثْلَیْهِمْ رَأْیَالْعَیْنِ وَاللّهُ یُؤَیِّدُ بِنَصْرِهِ مَنْ یَشاءُ اِنَّ فیذلِکَ لَعِبْرَةً لِاُوْلِیالاَبْصارِ

در دو گروهی که (در میدان جنگ بدر) باهم روبه‌رو شدند، نشانه (و درس عبرتی) برای شما بود ؛ یک گروه

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۱۳)

در راه خدا نبرد می‌کرد و جمع دیگری که کافر بود، (در راه شیطان و بت) ، در حالی که آن‌ها (گروه مؤمنان) را با چشم خود ، دو برابر آن‌چه بودند، می‌دیدند (و این خود عاملی برای وحشت و شکست آن‌ها شد) و خداوند هرکس را بخواهد (و شایسته بداند ،) با یاری خود تأیید می‌کند ، در این ، عبرتی است برای بینایان ●●● .۱۳ / آل عمران

قَدْ مَکَرَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتَی اللّهُ بُنْیانَهُمْ مِنَ الْقَواعِدِ فَخَرَّ عَلَیْهِمُ السَّقْفُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ اَتیهُمُ الْعَذابُ مِنْ حَیْثُ لا یَشْعُرُونَ

کسانی که قبل از ایشان بودند (نیز) از این توطئه‌ها داشتند ، ولی خداوند به سراغ شالوده (زندگی) آن‌ها رفت و آن را از اساس ویران کرد و سقف بر سرشان از بالا فرو ریخت و عذاب (الهی) از آن‌جایی که نمی‌دانستند به سراغشان آمد ●●● .۲۶ / نحل

قَدْ نَری تَقَلُّبَ وَجْهِکَ فِی السَّماءِ فَلَنُوَلِّیَنَّکَ قِبْلَةً تَرْضیها فَوَلِّ وَجْهَکَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ وَ حَیْثُ ما کُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَکُمْ شَطْرَهُ وَ اِنَّ الَّذینَ اوُتُوا الْکِتابَ لَیَعْلَمُونَ اَنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ وَ مَااللّهُبِغافِلٍعَمّایَعْمَلُونَ

نگاه‌های انتظارآمیز تو را به سوی آسمان (برای تعیین قبله نهایی) می‌بینیم، اکنون تو را به سوی قبله‌ای که از آن خشنود باشی، بازمی‌گردانیم، روی خود را به جانب مسجدالحرام کن و هرجا باشید ، روی خود را به جانب آن بگردانید و کسانی که کتاب آسمانی به آن‌ها داده شده، به خوبی می‌دانند این فرمان حقّی است که از ناحیه پروردگارشان‌صادرشده (و در کتاب‌های‌خودخوانده‌اندکه پیغمبراسلام‌به‌سوی دو قبله‌نماز می‌خواند) و خداوند ازاعمال آن‌ها(در مخفی‌داشتن آیات)غافل‌نیست ●●●.۱۴۴ / بقره

قَدْ نَعْلَمُ اِنَّهُ لَیَحْزُنُکَ الَّذی یَقُولُونَ فَاِنَّهُمْ لا یُکَذِّبُونَکَ وَ لکِنَّ الظّلِمینَ بِایتِاللّهِ یَجْحَدُونَ

می‌دانیم‌که گفتار آن‌ها تو را غمگین می‌کند ولی (غم مخور و بدان) آن‌ها تو را تکذیب نمی‌کنند بلکه ظالمان آیات‌خدارا انکارمی‌نمایند ●●● .۳۳ / انعام

قَدْ یَعْلَمُ اللّهُ الْمُعَوِّقینَ مِنْکُمْ وَالْقائِلینَ لِاِخْوانِهِمْ هَلُمَّ اِلَیْنا وَ لا یَأْتُونَ الْبَأْسَ اِلاّ قَلیلاً

خداوند کسانی که مردم را از جنگ باز می‌داشتند و کسانی را که به برادران خود می‌گفتند به سوی ما بیایید (و خود را از معرکه بیرون کشیدند) به خوبی می‌شناسد آن‌ها (مردمی ضعیفند و) جز به مقدار کمی کارزار نمی‌کنند ●●● .۱۸ / احزاب

قُرْآنا عَرَبِیّا غَیْرَ ذی عِوَجٍ لَعَلَّهُمْ یَتَّقُونَ

قرآنی است فصیح و خالی از هرگونه کجی و نادرستی ، شاید پرهیزکاری پیشه کنند ●●● .۲۸ / زمر

قُطُوفُها دانِیَةٌ

که میوه‌هایش در دسترس است ●●●.۲۳ / حاقّه

(۳۱۴) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُلْ اَئِنَّکُمْ لَتَکْفُرُونَ بِالَّذی خَلَقَ الاَرْضَ فی یَوْمَیْنِ وَ تَجْعَلُونَ لَهُ اَنْدادا ذلِکَ رَبُّ الْعالَمینَ

بگو:آیاشما به‌آن‌کسی که زمین‌رادر دو روز آفرید کافرهستید و برای‌او همانندهایی‌قائل‌می‌شوید؟ او پروردگار جهانیان است ●●●.۹ / فصّلت

قُلْ اَتُحاجُّونَنا فِی اللّهِ وَ هُوَ رَبُّنا وَ رَبُّکُمْ وَ لَنا اَعْمالُنا وَ لَکُمْ اَعْمالُکُمْ وَ نَحْنُ لَهُ مُخْلِصُونَ

بگو : آیا درباره خداوند با ما گفتگو می کنید ، در حالی که او پروردگار ما و شما است و اعمال ما از آنِ ما و اعمال شما از آنِ شما است و ما با اخلاص او را پرستش می کنیم (و موحّد خالصیم ●●●) .۱۳۹ / بقره

قُلْ اَتَعْبُدُونَ مِنْ دُونِاللّهِ ما لا یَمْلِکُ لَکُمْ ضَرّا وَ لا نَفْعا وَ اللّهُ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

بگو آیا جز خدا چیزی را می‌پرستید که نه مالک زیان شماست و نه سود شما و خداوند شنوا و دانا است ●●● .۷۶ / مائده

قُلْ اَتُعَلِّمُونَ اللّهَ بِدینِکُمْ وَ اللّهُ یَعْلَمُ ما فِیالسَّمواتِ وَ ما فِی الاَرْضِ وَ اللّهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

بگو : آیا خدا را از ایمان خود باخبر می‌سازید ، او تمام آن‌چه را در آسمان و زمین است ، می‌داند و خداوند از همه چیز آگاه است ●●●.۱۶ / حجرات

قُلِ ادْعُواالَّذینَ زَعَمْتُمْ مِنْدُونِاللّهِ لایَمْلِکُونَمِثْقالَذَرَّةٍ فِی السَّمواتِ وَ لا فِی الاَرْضِ وَ ما لَهُمْ فیهِما مِنْ شِرْکٍ وَ ما لَهُ مِنْهُمْ مِنْ ظَهیرٍ

بگو کسانی را که غیر از خدا (معبود خود) می‌پندارید، بخوانید (آن‌ها هرگز گرهی از کار شما نمی‌گشایند، چراکه) آن‌ها به اندازه ذره‌ای در آسمان‌ها و زمین مالک نیستند و نه در (خلقت و مالکیت) آن‌ها شریکند و نه یاور او (در آفرینش) بوده‌اند●●●. ۲۲ / سبأ

قُلِ ادْعُوا الَّذینَ زَعَمْتُمْ مِنْ دُونِه فَلا یَمْلِکُونَ کَشْفَالضُّرِّ عَنْکُمْ وَ لا تَحْویلاً

بگو کسانی را که غیر از خدا (معبود خود) می‌پندارید بخوانید، آن‌ها نمی‌توانند مشکلی را از شما برطرف سازند و نه تغییری در آن ایجاد کنند ●●● .۵۶ / اسراء

قُلِ ادْعُوا اللّهَ اَوِادْعُوا الرَّحمنَ اَیّاما تَدْعُوا فَلَهُالاَسْماءُ الْحُسْنی وَ لا تَجْهَرْ بِصَلاتِکَ وَ لا تُخافِتْ بِها وَ ابْتَغِ بَیْنَ ذلِکَ سَبیلاً

بگو «اللّه را بخوانید، یا « رحمن » را، هرکدام را بخوانید (ذات پاکش یکی است و) برای او نام‌های نیک است و نمازت را زیاد بلند یا آهسته مخوان و در میان این دو راهی (معتدل) انتخاب کن ●●● .۱۱۰ / اسراء

قُلْ أَذلِکَ خَیْرٌ اَمْ جَنَّةُ الْخُلْدِ الَّتی وُعِدَ الْمُتَّقُونَ کانَتْ لَهُمْ جَزاءً وَ مَصیرا

بگو آیا این بهتر است یا بهشت جاویدانی که به پرهیزکاران وعده داده شده؟ بهشتی که پاداش اعمال آن‌ها و قرارگاهشان است ●●●.۱۵ / فرقان

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۱۵)

قُلْ اَرَءَیْتَکُمْ اِنْ اَتکُمْ عَذابُ اللّهِ اَوْ اَتَتْکُمُ السّاعَةُ اَغَیْرَ اللّهِ تَدْعُونَ اِنْ کُنْتُمْ صدِقینَ

بگو آیاهیچ فکرکرده‌ایداگر عذاب‌پروردگاربه‌سراغ شماآیدیارستاخیزبرپاشودآیاغیرخدارا (برای‌حلّ مشکلات خود) می‌خوانید، اگر راست می‌گویید ●●● ؟۴۰ / انعام

قُلْ اَرَءَیْتَکُمْ اِنْ اَتیکُمْ عَذابُ اللّهِ بَغْتَةً اَوْ جَهْرَةً هَلْ یُهْلَکُ اِلَّاالْقَوْمُ الظّلِمُونَ

بگو فکر کرده‌اید اگر عذاب خدا ناگهانی (و پنهانی) یا آشکارا به سراغ شما بیاید آیا جز جمعیّت ستمکار هلاک می‌شوند ●●● ؟۴۷ / انعام

قُلْ اَرَأَیْتُمْ اِنْ اَهْلَکَنِیَ اللّهُ وَ مَنْ مَعِیَ اَوْ رَحِمَنا فَمَنْ یُجیرُالْکافِرینَ مِنْ عَذابٍ اَلیمٍ

بگو : اگر خداوند من و تمام کسانی را که با من هستند، هلاک کند یا مورد ترحّم قرار دهد ، چه کسی کافران را از عذاب

دردنـاك پنـاه می‌دهـد ●●● ؟۲۸ / ملك

قُلْ اَرَاَيْتُـمْ اِنْ اَتيكُـمْ عَـذابُهُ بَياتـاً اَوْ نَهارا مـاذا يَسْتَعْجِـلُ مِنْـهُ الْمُجْـرِمُـونَ

بگو : اگر مجازات او شب هنگام یا در روز به‌سراغ شما آیـد (آیا می‌توانیـد آن را از خود دفع کنیـد) پس مجرمان برای چه چیز عجله می‌کننـد ●●● ؟۵۰ / یونس

قُلْ أَرَءَيْتُم اِنْ اَخَذَ اللّهُ سَمْعَكُمْ وَ اَبْصرَكُمْ وَ خَتَمَ عَلى قُلُوبِكُمْ مَنْ اِلهٌ غَيْرُ اللّهِ يَأْتيكُمْ بِه اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ الْاٰيـتِ ثُمَّ هُـمْ يَصْدِفُـونَ

بگو آیا فکر کرده‌اید اگر خداوند گوش و چشم‌های شما را بگیرد و بر دل‌های شما مهر نهد (که چیزی را نفهمید) چه کسـی جز خـدا است کـه آن‌هـا را بـه شـما بدهـد ؟ ببین چگـونه آیـات را برای آن‌هـا بـه گـونه‌ای مختلف شـرح‌می‌دهیم سـپس آن‌ها روی‌می گرداننـد ●●●.۴۶ / انعام

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ اَصْبَحَ ماآؤُكُمْ غَوْرا فَمَنْ يَأْتيـكُمْ بِماآءٍ مَعيـنٍ

بگـو : بـه من خبر دهیـد اگر آب‌های (سرزمیـن) شـما در زمیـن فرو رود ، چه‌کسـی می‌توانـد آب جـاری در دسترس شمـا قرار دهـد ●●● ؟۳۰ / ملك

قُلْ اَرَاَيْتُمْ اِنْ جَعَـلَ اللّهُ عَلَيْكُـمُ اللَّيْـلَ سَرْمَـدا اِلى يَـوْمِ القِيامَـةِ مَنْ اِلـهٌ غَيْـرُ اللّـهِ يَأْتيكُـمْ بِضِيـاءٍ اَفَـلا تَسْمَعُـونَ

بگـو : بـه من خبـر دهیـد اگر خـداونـد شب را برای شمـا تـا روز قیـامـت جـاودان قرار دهـد، آیـا معبـودی جـز خـدا می‌تـواند روشنایی برای شما بیاورد ؟ آیا نمی‌شنوید ●●● ؟۷۱ / قصص

قُلْ اَرَاَيْتُـمْ اِنْ جَعَلَ اللّـهُ عَلَيْكُمُ النَّهارَ سَرْمَدا اِلى يَوْمِ الْقِيامَـةِ مَـنْ اِلهٌ غَيْـرُ اللّـهِ يَأْتيكُـمْ بِلَيْـلٍ تَسْكُنُونَ فيهِ اَفَـلا تُبْصِرُونَ

بگو : به من خبر دهید هرگاه خداوند روز را تا قیامت بر شما جاودان کند ، کدام معبود غیـر از اللّه است کـه شبـی بـرای شما بیاورد تا در آن آرامش یابید ؟ آیا نمی‌بینید ●●● ؟۷۲ / قصص

(۳۱۶) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُلْ اَرَاَيْتُـمْ اِنْ كـانَ مِـنْ عِنْـدِ اللّـهِ ثُـمَّ كَفَـرْتُـمْ بِـه مَنْ اَضَـلُّ مِمَّنْ هُـوَ فى شَقـاقٍ بَعيـدٍ

بگو: به من خبر دهیـد، اگر این قرآن از سوی خداونـد باشد و شـما به آن کافر شوید، چه کسـی گمراه‌تر خواهد بود، از کسـی که با آن مخالفت می‌کند ●●●؟۵۲ / فصّلت

قُلْ اَرَاَيْتُـمْ اِنْ كـانَ مِنْ عِنْـدِ اللّـهِ وَ كَفَرْتُـمْ بِـهِ وَ شَـهِـدَ شاهِـدٌ مِنْ بَنـى اِسْرائيـلَ عَلى مِثْلِـهِ فَامَـنَ وَ اسْتَكْبَرْتُـمْ اِنَّ اللّـهَ لا يَهْدِىالْقَـوْمَالظّالِمينَ

بگو: به من خبر دهید اگر این قرآن از سوی خدا باشد و شما به آن کافر شوید، در حالی‌که شاهدی از بنی‌اسرائیل بر آن شهادت‌دهد و او ایمان‌آورد و شمااستکبارکنید (چه‌کسـی‌از شـما گمراه‌تر خواهـد بود) خداوند، قـوم ظالــم را هدایـــت نمی‌کند ●●● .۱۰ / احقاف

قُلْ اَرَاَيْتُـمْ شُرَكاءَكُمُ الَّذيـنَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّـهِ اَرُونى ماذا خَلَقُوا مِنَ الْاَرْضِ اَمْ لَهُـمْ شِرْكٌ فِى السَّمـواتِ اَمْ اتَيْناهُـمْ كِتابـا فَهُمْ عَلـى بَيِّنَةٍ مِنْهُ بَلْ اِنْ يَعِدُ الظّالِمُونَ بَعْضُهُمْ بَعْضا اِلّا غُرُورا

بگـو آیا فکر نمی‌کنیـد این معبودانـی را که شریـک خدا قرار داده‌ایـد، به من نشان دهید، چه چیزی از زمیـن را آفریده‌انـد؟ یا ایـن کـه شـرکتـی در (آفرینش و مالکیّـت) آسمان‌هـا دارند؟ یا بـه آن‌هـا کتابی (آسمانی) داده‌ایم و دلیلی از آن برای (شرک) خود دارند؟ نه هیچ‌یک از این‌ها نیست، ظالمان فقط وعده‌های دروغیـن به یکدیگـر می‌دهنـد ●●●.۴۰ / فاطر

قُلْ اَرَأَيْتُمْ ماآ اَنْزَلَ اللّهُ لَكُمْ مِنْ رِزْقٍ فَجَعَلْتُمْ مِنْهُ حَراما وَ حَلالاً قُلْ ءاآللّهُ اَذِنَ لَكُمْ اَمْ عَلَى اللّهِ تَفْتَرُونَ

بگـو : آیـا روزی‌هـایی را کـه خـداونـد بر شمـا نـازل کـرده، مشاهـده کردیـد که بعضـی از آنرا حلال و بعضـی را حـرام

کرده‌ایـد ، بگـو : آیا خداونـد به شما اجـازه داده یا بر خـدا افتـرا می‌بندیـد (و پیش خـود تحریم و تحلیل می‌کنید ●●●) ؟۵۹ / یونس

قُلْ اَرَاَیْتُمْ ما تَدْعُونَ مِنْ دونِ اللّهِ اَرونی ماذا خَلَقُوا مِنَ الاَرْضِ اَمْ لَهُمْ شِرْکٌ فِی السَّمواتِ ائْتُونی بِکِتـابٍ مِنْ قَبْلِ هـذا اَوْ اَثـارَةٍ مِنْ عِلْـمٍ اِنْ کُنْتُـمْ صادِقیـنَ

به آنها بگـو: به من خبر دهیـد معبودهایـی را که غیر از خـدا پرسـتش می‌کنیـد ، نشان دهیـد چه چیزی از زمین را آفریده‌انـد؟ یا شرکتی در آفرینش آسمان‌ها دارنـد ؟ کتـابی آسـمانـی پیش از این ، یـا اثر علمـی از گذشـتگـان برای مـن بیـاوریـد (که دلیل صـدق گفتـار شما باشـد) اگر راسـت می‌گوییـد ●●● .۴ / احقاف

قُلْ اَرُونِیَ‌الَّذینَ اَلْحَقْتُمْ بِهِ شُرَکاءَ کَلّا بَلْ هُوَاللّهُ‌الْعَزیزُالْحَکیمُ

بگـو : کسانـی را که به عنـوان شـریک به او ملحـق ساخته‌ایـد، به من نشـان دهیـد، هرگز چنیـن نیسـت، (او شـریک و شبیهی ندارد) بلکه او خداونـد عزیـز و حکیـم است ●●●. ۲۷ / سبأ

قُلْ اَطیعُوا اللّهَ وَ الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاِنَّ اللّهَ لا یُحِبُّ الْکافِرینَ

بگو:ازخدا و فرستاده(او)اطاعت کنید و اگر سرپیچی کنید، خداوندکافران را دوست نمی‌دارد ●●●.۳۲ / آل عمران

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۱۷)

قُلْ اَطیعُوااللّهَ وَ اَطیعُواالرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّوْافَاِنَّما عَلَیْهِ ما حُمِّلَ وَعَلَیْکُمْ ماحُمِّلْتُمْ وَ اِنْ تُطیعُوهُ تَهْتَدوُا وَ ما عَلَی الرَّسـولِ اِلَّا الْبَـلاغُ الْمُبینُ

بگـو : اطـاعت خـدا و اطاعت پیامبـرش کنیـد و اگر سرپیچـی کنیـد ، پیـامبر مسـؤول اعمـال خـویش است و شـمـا مسؤول اعمـال خـود ، امـا اگـر از او اطـاعـت کنیـد ، هدایـت خواهیـد شـد و بـر پیـامبـر چیـزی جز ابلاغ آشکار نیست ●●● .۵۴ / نور

قُلْ اَعُـوذُ بِـرَبِ‌الْفَلَـقِ

بگو پناه می‌برم به پروردگار سپیده صبح ●●●.۱ / فلق

قُلْ اَعُــوذُ بِـرَبِ‌النّـاسِ

بگـو پنـاه می‌بـرم بـه پروردگـار مـردم ●●●.۱ / ناس

قُلْ اَغَیْرَاللّهِ اَبْغی رَبّا وَ هُوَ رَبُّ کُلِّ شَیْءٍ وَ لا تَکْسِبُ کُلُّ نَفْسٍ اِلّا عَلَیْها وَ لا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزْرَ اُخْری ثُـمَّ اِلی رَبِّکُمْ مَرْجِعُکُـمْ فَیُنَبِّئُکُـمْ بِما کُنْتُمْ فیهِ تَخْتَلِفُونَ

بگو : آیا غیرخـدا پروردگاری بطلبم، در حالی‌که او پروردگار همه‌چیز است و هیـچ‌کس جز برای خود عملی انجام نمی‌دهد و هیچ گنهکـاری گنـاه دیگری را متحمـل نمی‌شود، سپس بـازگشت شـما به سوی پروردگارتـان است و شـما را به آن‌چه در آن اختلاف داشتید ، خبر خواهد داد ●●● .۱۶۴ / انعام

قُلْ اَغَیْرَ اللّهِ اَتَّخِذُ وَلِیّا فاطِرِ السَّموتِ وَ الْاَرْضِ وَ هُوَ یُطْعِمُ وَ لا یُطْعَمُ قُلْ اِنّی اُمِرْتُ اَنْ اَکُونَ اَوَّلَ مَنْ اَسْلَمَ وَ لا تَکُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِکینَ

بگو آیـا غیر خـدا را ولی خـود انتخاب کنـم در حالی‌کـه او آفریننده آسمان‌هـا و زمین اسـت و او است که روزی می‌دهـد و از کسـی روزی نمی‌گیرد ، بگو من مأمورم که نخستیـن مسلمان باشـم و (خداونـد به من دستور داده که) از مشرکـان نبـاش ●●●.۱۴ / انعام

قُلْ اَفَغَیْـرَ اللّـهِ تَـأْمُـرُونّـی اَعْبُـدُ اَیُّهَـا الْجاهِلُـونَ

آیـا بـه مـن دسـتـور می‌دهیـد کـه غیر خـدا را عبـادت کنـم ، ای جـاهـلان ●●● !۶۴ / زمر

قُلِ الْحَمْـدُ لِلّـهِ وَ سَـلامٌ عَلـی عِبـادِهِ‌الَّـذیـنَ اصْطَفـی ءَاللّـهُ خَیْـرٌ اَمّـا یُشْرِکُـونَ

بگــو حمــد مخصوص خدا اســت و سلام (و درود) بر بنـدگـان برگزیـده‌اش، آیـا خداونـد بهتـر اســت یـا بت‌هـایی‌را که شریـک او قرار می‌دهند ●●● ؟۵۹ / نمل

قُلِ اللّـهَ اَعْبُـدُ مُخْلِصا لَـهُ دینی

بگــو : مـن تنهـا خـدا را می‌پرستـم ، در حـالی کـه دینـم را بـرای او خالـص می‌کنـم ●●● .۱۴ / زمر

(۳۱۸) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُلِ اللّهُ اَعْلَمُ بِما لَبِثُوا لَهُ غَیْبُ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ اَبْصِرْ بِهِ وَ اَسْمِعْ ما لَهُمْ مِنْ دُونِهِ مِنْ وَلِیٍّ وَ لایُشْرِکُ فی حُکْمِهِ اَحدا

بگو: خداوند از مدت توقفشان آگاه‌تر است، غیب آسـمان‌ها و زمین از آن او است راستی چه بینا و چه شنوا اسـت؟ آن‌ها هیچ ولی و سرپرستـی جز او ندارند و هیـچ‌کس در حکـم او شریـک نیست ●●● .۲۶ / کهف

قُلِ اللّهُ یُحْییکُمْ ثُمَّ یُمیتُکُمْ ثُـمَّ یَجْمَعُکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیامَةِ لا رَیْبَ فیهِ وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یَعْلَمُـونَ

بگــو : خداونـد شــما را زنـده می‌کنـد ، سپس می‌میرانـد ، بـار دیگر در روز قیامـت کـه در آن تردیــدی نیســت ، جمع‌آوری می‌کنــد ، ولی اکثــر مردم نمی‌دانند ●●● .۲۶ / جاثیه

قُلِ اللّهُ یُنَجّیکُمْ مِنْها وَ مِنْ کُلِّ کَرْبٍ ثُمَّ اَنْتُمْ تُشْرِکُونَ

بگــو خداونـد شـما را از ایـن‌هـا و از هر مشـکـل و نـاراحتی نجـات می‌بخشـد بـازهم شـما برای او شـریک می‌سازیـد (و راه کفـر می‌پوییـــد ●●●) .۶۴ / انعام

قُلِ اللّهُـمَّ مالِکَ الْمُلْـکِ تُؤْتِی الْمُلْـکَ مَنْ تَشاءُ وَ تَنْـزِعُ الْمُلْکَ مِمَّنْ تَشـاءُ وَ تُعِزُّ مَنْ تَشاءُ وَ تُـذِلُّ مَـنْ تَشاءُ بِیَـدِکَ الْخَیْـرُ اِنَّکَ عَلــی کُلِّ شَیءٍ قَدیرٌ

بگـو : بارالهـا، مالـک حکومت‌هـا تـویی، به هرکس بخـواهی، حکـومت می‌بخشـی و از هرکس بخـواهی ، حکـومت را می‌گیری ، هرکس را بخـواهی، عزّت می‌دهی و هرکه را بخـواهی ، خـوار می‌کنی ، تمـام خوبی‌هـا به دست تو است، تو بر هر چیـزی قــادری ●●●.۲۶ / آل عمران

قُلِ اللّهُـمَّ فاطِـرَالسَّمـواتِ وَالْاَرْضِ عالِـمَ‌الْغَیْـبِ وَالشَّهـادَةِ اَنْـتَ تَحْکُمُ بَیْنَ عِبـادِکَ فی مـا کانُوا فیـهِ یَخْتَلِفُونَ

بگــو: خداونــدا! ای آن که آفریننــده آسـمان‌هــا و زمیــن تویــی و آگاه از اســرار نهان و آشکار هستی ، تو در میان بندگانت در آن‌چه اختلاف داشتند ، داوری می‌کنی ●●● .۴۶ / زمر

قُلْ اَمَرَ رَبّـی بِالْقِسْـطِ وَ اَقیمُـوا وُجُوهَکُـمْ عِنْدَ کُلِّ مَسْجِـدٍ وَ ادْعُـوهُ مُخْلِصیـنَ لَهُ الدّیـنَ کَمـا بَدَأَکُــمْ تَعُودُونَ

بگو: پروردگـارم به‌عـدالت فرمان‌داده‌است و توجه خویش را در هر مسجد (و به هنگام عبادت) به‌سوی او کنیـد و اورا بخوانیـد و دین(خود)را برای‌او خالص گردانیـد (و بدانید) همان‌گونه که در آغاز شـما را آفرید (بار دیگر در رسـتاخیز) بازمی‌گردید●●● . ۲۹ / اعراف

قُلْ امَنّا بِاللّهِ وَ ما اُنْزِلَ عَلَیْنا وَ ما اُنْزِلَ عَلی اِبْراهیمَ وَ اِسْماعیلَ وَ اِسْحاقَ وَ یَعْقُوبَ وَ الْاَسْباطِ وَ ما اُوتِـیَ مُوسی وَ عیسـی وَ النَّبِیُّـونَ مِنْ رَبِّهِـمْ لا نُفَـرِّقُ بَیْـنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگو : به خدا ایمان آوردیم و (همچنین) به آن‌چه بر ما و بر ابراهیم و اسماعیل و اسحاق و یعقوب و اسباط

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۱۹)

نــازل گردیده و آن‌چه به موسی و عیســی و (دیگر) پیامبــران، از طرف پروردگارشــان داده شــده اســت ، ما در میان هیچ‌یک از آنان فرقی نمی‌گذاریــم و در برابر (فرمــان) او تسلیــم هستیــم ●●● .۸۴ / آل عمران

قُلْ امِنُـوا بِهِ اَوْلا تُؤْمِنُـوا اِنَّ الَّذینَ اُوتُوا الْعِلْمَ مِنْ قَبْلِهِ اِذا یُتْلی عَلَیْهِمْ یَخِرُّونَ لِلْاَذْقانِ سُجَّدا

بگو: چه شما ایمان بیاورید و چه نیاورید، آن‌هاکه پیش از این علم و دانش به آنان داده شده هنگامی‌که (این آیات) بر آن‌ها خوانده می‌شود به خاک می‌افتند و سجده می‌کنند ●●● .۱۰۷ / اسراء

قُلْ اِنْ اَدْری اَقَریبٌ ما تُوعَدوُنَ اَمْ یَجْعَلُ لَهُ رَبّی اَمَدا

بگو: من نمی‌دانم آن‌چه به شما وعده داده شده نزدیک است،یا پروردگارم زمانی‌برای‌آن‌قرارمی‌دهد ؟ ۲۵ / جن

قُلْ اِنَّ الَّذینَ یَفْتَرُونَ عَلَی اللّهِ الْکَذِبَ لا یُفْلِحُونَ

بگو : آن‌ها که به خدا دروغ می‌بندند (هرگز) رستگار نمی‌شوند ●●● .۶۹ / یونس

قُلْ اِنَّ الْمَوْتَ الَّذی تَفِرُّونَ مِنْهُ فَاِنَّهُ مُلاقیکُمْ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلی عالِمِ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ فَیُنَبِّئُکُمْ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

بگو این مرگی که از آن فرار می‌کنید ، سرانجام با شما ملاقات خواهد کرد ، سپس به سوی کسی که از پنهان و آشکار باخبر است ، برده می‌شوید و شما را از آن‌چه انجام می‌دادید ، خبر می‌دهد ●●● .۸ / جمعه

قُلْ اِنَّ الاَوَّلینَ وَ الْاخِرینَ

بگو اولین و آخرین ●●● ،۴۹ / واقعه

قُلْ اِنْ تُخْفُوا ما فی صُدُورِکُمْ اَوْ تُبْدُوهُ یَعْلَمْهُ اللّهُ وَ یَعْلَمُ ما فِی‌السَّمواتِ وَ ما فِی‌الاَرْضِ وَ اللّهُ عَلی کُلِ شَیْءٍ قَدیرٌ

بگو : اگر آن‌چه را در سینه‌های شما است ، پنهان دارید یا آشکار کنید ، خداوند آن را می‌داند و (نیز) از آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است ، آگاه می‌باشد و خداوند بر هرچیزی توانا است ●●● .۲۹ / آل عمران

قُلْ اَنَدْعُوا مِنْ دُونِ اللّهِ ما لا یَنْفَعُنا وَ لا یَضُرُّنا وَ نُرَدُّ عَلی اَعْقابِنا بَعْدَ اِذْ هَدینَااللّهُ کَالَّذِی‌اسْتَهْوَتْهُ‌الشَّیطینُ فِی‌الاَرْضِ حَیْرانَ‌لَهُ‌اَصْحبٌ‌یَدْعُونَهُ‌اِلَی‌الْهُدَی‌ائْتِناقُلْ‌اِنَ‌هُدَی‌اللّهِ هُوَ الْهُدی وَاُمِرْنالِنُسْلِمَ‌لِرَبِ‌الْعلَمینَ

بگو آیا چیزی غیر از خدا بخوانیم که نه سودی به حال ما دارد نه زیانی و (به این ترتیب) بازگشت به عقب کنیم بعد از آن که خداوند ما را هدایت کرده ، همانند کسی که بر اثر وسوسه‌های شیاطین راه را گم کرده و سرگردان مانده، در حالی که یارانی هم دارد که او را به هدایت دعوت می‌کنند که به سوی ما بیا ، بگو تنها هدایت خداوند هدایت است و ما دستور داریم که تسلیم پروردگار عالمیان باشیم ●●● .۷۱ / انعام

قُلْ اِنَّ رَبّی یَبْسُطُ‌الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ یَقْدِرُ لَهُ وَ ما اَنْفَقْتُمْ مِنْ شَیْءٍ فَهُوَ یُخْلِفُهُ وَ هُوَ خَیْرُالرّازِقینَ

(۳۲۰) بابُ القاف قرآن الفبائی

بگو : پروردگارم روزی را برای هر کس بخواهد توسعه می‌دهد و برای هرکس بخواهد تنگ (و محدود) می‌سازد و هر چیزی را (در راه او) انفاق کنید، جای آن را پر می‌کند و او بهترین روزی‌دهندگان است ●●●.۳۹ / سبأ

قُلْ اِنَّ رَبّی یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ وَ یَقدِرُ وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یَعْلَمُونَ

بگو : پروردگار من ، روزی را برای هر کس بخواهد، وسیع یا تنگ می‌کند (این ارتباطی به قرب در درگاه او ندارد) ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●●.۳۶ / سبأ

قُلْ اِنَّ رَبّی یَقْذِفُ بِالْحَقِّ عَلاّمُ‌الْغُیُوبِ

بگو: پروردگار من حق را (بر دل پیامبران خود) می‌افکند که او علام‌الغیوب (و از تمام اسرار نهان آگاه) است ●●●.۴۸ / سبأ

قُلْ اَنْزَلَهُ الَّذی یَعْلَمُ السِّرَّ فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ اِنَّهُ کانَ غَفُورا رَحیما

بگو : کسی آن را نازل کرده است که اسرار آسمان‌ها و زمین را می‌داند ، او غفور و رحیم بوده و هست

●●●.۶ / فرقان

قُلْ اِنَّ صَلاتی وَ نُسُکی وَ مَحْیایَ وَ مَماتی لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ

بگـو: نماز و تمام عبادات من و زندگی و مرگ من، همه برای خداوند پروردگار جهانیان است ●●● .۱۶۲ / انعام

قُلْ اِنْ ضَلَلْتُ فَاِنَّما اَضِلُّ عَلی نَفْسی وَ اِنِ اهْتَدَیْتُ فَبِما یُوحی اِلَیَّ رَبّی اِنَّهُ سَمیعٌ قَریبٌ

بگـو: اگر من گمراه شوم از ناحیه خود گمراه می‌شوم و اگر هدایت یابم، به‌وسیله آن چه پروردگارم به من وحی می‌کند، هدایت می‌یابم، او شنوا و نزدیک است ●●●.۵۰ / سبأ

قُلِ انْظُرُوا ماذا فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ ما تُغْنِی الْایاتُ وَ النُّذُرُ عَنْ قَوْمٍ لا یُؤْمِنُونَ

بگو نگاه کند آن‌چه را (از آیات خدا و نشانه‌های توحیدش) در آسمان‌ها و زمین است، اما این آیات و انذارها به حال کسانی که ایمان نمی‌آورند (و لجوجند) مفید نخواهد بود ●●●.۱۰۱ / یونس

قُلْ اَنْفِقُوا طَوْعا اَوْکَرْها لَنْ یُتَقَبَّلَ مِنْکُمْ اِنَّکُمْ کُنْتُمْ قَوْمافسِقینَ

بگو انفاق کنید خواه از روی میل یا اکراه، هرگز از شما پذیرفته نمی‌شود چراکه شما قوم فاسقی بودید ●●● .۵۳ / توبه

قُلْ اِنْ کانَتْ لَکُمُ الدّارُ الْاخِرَةُ عِنْدَ اللّهِ خالِصَةً مِنْ دُونِ النّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

بگو: اگر (آن‌چنان که مدّعی هستید،) سرای دیگر در نزد خدا مخصوص شما است ، نه سایر مردم، پس آرزوی مرگ کنید، اگر راست می گویید ●●● .۹۴ / بقره

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۲۱)

قُلْ اِنْ کانَ ءاباآؤُکُمْ وَ اَبْناآؤُکُمْ وَ اِخْوانُکُمْ وَ اَزْواجُکُمْ وَ عَشیرَتُکُمْ وَ اَمْولٌاقْتَرَفْتُمُوها وَ تِجرَةٌ تَخْشَوْنَ کَسادَها وَ مَسکِنُ تَرْضَوْنَها آ اَحَبَّ اِلَیْکُمْ مِنَ اللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ جِهادٍ فی سَبیلِهِ فَتَرَبَّصُوا حَتّی یَأْتِیَ اللّهُ بِأَمْرِهِ وَ اللّهُ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الْفسِقینَ

بگو اگر پدران و فرزندان و برادران و همسران و طایفه شما و اموالی که به دست آورده‌اید و تجارتی که از کسادشدنش بیم دارید و مساکن مورد علاقه شما ، در نظرتان از خداوند و پیامبرش و جهاد در راهش محبوب‌تر است در انتظار این باشید که خداوند عذابش را بر شما نازل کند و خداوند جمعیت نافرمانبردار را هدایت نمی‌کند ●●● .۲۴ / توبه

قُلْ اِنْ کانَ لِلرَّحْمنِ وَلَدٌ فَاَنَااَوَّلُ الْعابِدینَ

بگو : اگر برای خداوند فرزندی بود ، من نخستین مطیع او بودم ●●● .۸۱ / زخرف

قُلْ اِنْ کُنْتُمْ تُحِبُّونَ اللّهَ فَاتَّبِعُونی یُحْبِبْکُمُ اللّهُ وَ یَغْفِرْ لَکُمْ ذُنُوبَکُمْ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

بگو : اگر خدا را دوست می‌دارید ، از من پیروی کنید تا خدا (نیز) شما را دوست بدارد و گناهانتان را ببخشد و خدا آمرزنده مهربان است ●●● .۳۱ / آل عمران

قُلْ اِنَّما اَدْعُوا رَبّی وَ لا اُشْرِکُ بِهِ اَحَدا

بگو : من تنها پروردگارم را می‌خوانم و هیچ کس را شریک او قرار نمی‌دهم ●●● .۲۰ / جن

قُلْ اِنَّما اَعِظُکُمْ بِواحِدَةٍ اَنْ تَقُومُوا لِلّهِ مَثْنی وَ فُرادی ثُمَّ تَتَفَکَّرُوا ما بِصاحِبِکُمْ مِنْ جِنَّةٍ اِنْ هُوَ اِلّا نَذیرٌ لَکُمْ بَیْنَ یَدَیْ عَذابٍ شَدیدٍ

بگو : تنها شما را به یک چیز اندرز می‌دهم و آن این که دو نفر دو نفر، یا یک‌نفر یک نفر برای خدا قیام کنید، سپس فکر خودرا

به‌کار گیرید، این‌دوست و همنشین شما (محمّد صلی‌الله‌علیه‌وآله) هیچ‌گونه جنون ندارد، او فقط بیم‌دهنده شما در برابر عذاب شدید (الهی) است ●●●. ۴۶ / سبأ

قُلْ اِنَّمَاالْعِلْمُ عِنْدَاللّهِ وَ اِنَّما اَنانَذيرٌ مُبينٌ

بگو: علم آن‌مخصوص خداست و من فقط بیم‌دهنده آشکارهستم ●●● .۲۶ / ملک

قُلْ اِنَّما اَنا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحى اِلَيَّ اَنَّما اِلهُكُمْ اِلهٌ واحِدٌ فَاسْتَقيمُوا اِلَيْهِ وَ اسْتَغْفِرُوهُ وَ وَيْلٌ لِلْمُشْرِكينَ

بگو من فقط انسانی مثل شما هستم که این حقیقت بر من وحی می‌شود که معبود شما تنها یکی است ، پس تمام توجه خویش را به او کنید و از وی آمرزش طلبید ، وای بر مشرکان ●●● .۶ / فصّلت

قُلْ اِنَّما اَنَا بَشَرٌ مِثْلُكُمْ يُوحى اِلَيَّ اَنَّما اِلهُكُمْ اِلهٌ واحِدٌ فَمَنْ كانَ يَرْجُوا لِقاءَ رَبِّه فَلْيَعْمَلْ عَمَلاً صالِحا وَ لا يُشْرِكْ بِعِبادَةِ رَبِّه اَحَدا

(۳۲۲) بابُ القاف قرآن الفبائی

بگو من فقط بشری هستم همچون شما (امتیازم این است که) به من وحی می‌شود که معبود شما تنها یکی است ، پس هرکس امید لقای پروردگارش را دارد باید عمل صالح انجام دهد و کسی را در عبادت پروردگارش شریک‌نکند ●●● .۱۱۰ / کهف

قُلْ اِنَّما اَنَا مُنْذِرٌ وَ ما مِنْ اِلهٍ اِلاَّ اللّهُ الْواحِدُالْقَهّارُ

بگو : من فقط یک انذارکننده‌ام و هیچ معبودی جز خداوند یگانه قهار نیست ●●● .۶۵ / ص

قُلْ اِنَّمااُنْذِرُكُمْ بِالْوَحْيِ وَلايَسْمَعُ الصُّمُّ الدُّعاءَ اِذا مايُنْذَرُونَ

بگو من تنها به وسیله وحی شما را انذار می‌کنم ، ولی آن‌ها که گوش‌هایشان کر است هنگامی که انذار می‌شوند ، سخنان را نمی‌شنوند ●●● .۴۵ / انبیاء

قُلْ اِنَّما حَرَّمَ رَبِّيَ الْفَواحِشَ ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ وَ الاِْثْمَ وَ الْبَغْيَ بِغَيْرِ الْحَقِّ وَ اَنْ تُشْرِكُوا بِاللّهِ ما لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطانا وَ اَنْ تَقُولُوا عَلَى اللّهِ ما لا تَعْلَمُونَ

بگو: خداوند تنها اعمال زشت را چه آشکار باشد چه پنهان، حرام کرده است و (همچنین) گناه و ستم بدون حق و این‌که چیزی را که خداوند دلیلی برای آن نازل نکرده ، شریک او قرار دهید و به خدا مطلبی نسبت دهید که نمی‌دانید ●●● .۳۳ / اعراف

قُلْ اِنَّما يُوحى اِلَيَّ اَنَّما اِلهُكُمْ اِلهٌ واحِدٌ فَهَلْ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

بگو: تنها چیزی‌که به من وحی می‌شود این است که معبود شما خدای یگانه است ، آیا (با این‌حال) تسلیم (حق) می‌شوید ؟ (و بت‌ها را کنار می‌گذارید ●●●) .۱۰۸ / انبیاء

قُلْ اِنَّني هَداني رَبّي آ اِلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ دينا قِيَما مِلَّةَ اِبْراهيمَ حَنيفا وَ ما كانَ مِنَ الْمُشْرِكينَ

بگو : پروردگارم مرا به‌راه راست هدایت کرده، آیینی پابرجا و ضامن سعادت دین و دنیا ، آیین ابراهیم همان کسی که از آیین‌های خرافی محیط خود روی گردانید و از مشرکان نبود ●●● .۱۶۱ / انعام

قُلْ اِنّي اَخافُ اِنْ عَصَيْتُ رَبّي عَذابَ يَوْمٍ عَظيمٍ

بگو : من اگر نافرمانی پروردگارم کنم ، از عذاب روز بزرگ قیامت (او) می‌ترسم ●●● .۱۳ / زمر، ۱۵ / انعام

قُلْ اِنّي اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَ اللّهَ مُخْلِصا لَهُ الدّينَ

بگو : من مأمورم که خدا را پرستش کنم در حالی‌که دینم را برای او خالص نمایم ●●● .۱۱ / زمر

قُلْ اِنّي عَلى بَيِّنَةٍ مِنْ رَبّي وَ كَذَّبْتُمْ بِه ما عِنْدي ما تَسْتَعْجِلُونَ بِهآ اِنِ الْحُكْمُ اِلاّ لِلّهِ يَقُصُّ الْحَقَّ وَ هُوَخَيْرُالْفصِلينَ

بگو من دلیل روشنی از پروردگارم دارم و شما آن‌را تکذیب کرده‌اید (و نپذیرفته‌اید) آن‌چه شما درباره آن عجله دارید به دست من نیست، حکم و فرمان تنها از آن خدا است ، حق را از باطل جدا می کند و او بهترین جدا کننده (حق از باطل) است ●●● .۵۷ / انعام

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۲۳)

قُلْ اِنّی لا اَمْلِکُ لَکُمْ ضَرّا وَ لا رَشَدا

بگو: من مالک زیان و هدایتی برای شما نیستم ●●● .۲۱ / جنّ

قُلْ اِنّی لَنْ یُجیرَنی مِنَ اللّهِ اَحَدٌ وَ لَنْ اَجِدَ مِنْ دوُنِهِ مُلْتَحَدا

بگو : (اگر من بر خلاف فرمانش رفتار کنم) هیچ کس مرا در برابر او پناه نمی‌دهد و پناهگاهی جُز او نمی‌یابم●●● . ۲۲ / جنّ

قُلْ اِنّی نُهیتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذینَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ لَمّا جاءَنِیَ الْبَیِّناتُ مِنْ رَبّی وَ اُمِرْتُ اَنْ اُسْلِمَ لِرَبِّ الْعالَمینَ

بگو : من نهی شده‌ام از این‌که معبودهایی را که شما غیر از خدا می‌خوانید بپرستم، چون دلایل روشن از جانب پروردگارم برای من آمده است ؛ و مأمورم که تنها در برابر پروردگار عالمیان تسلیم باشم ●●● .۶۶ / مؤمن

قُلْ اِنّی نُهیتُ اَنْ اَعْبُدَ الَّذینَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ قُلْ لّا اَتَّبِعُ اَهْواآءَکُمْ قَدْ ضَلَلْتُ اِذا وَ ماآ اَنَا مِنَ الْمُهْتَدینَ

بگو من از پرستش کسانی که غیر از خدا می‌خوانید نهی شده‌ام ، بگو من از هوی و هوس‌های شما پیروی نمی کنم اگر چنین کنم گمراه شده‌ام و از هدایت یافتگان نخواهم بود ●●● .۵۶ / انعام

قُلْ اوُحِیَ اِلَیَّ اَنَّهُاسْتَمَعَ نَفَرٌ مِنَ الْجِنِ فَقالُوا اِنّاسَمِعْنا قُرْآنا عَجَبا

بگو : به من وحی شده است که جمعی از « جن » به سخنانم گوش فراداده‌اند ، سپس گفته‌اند: ما قرآن عجیبی شنیده‌ایم ●●● .۱ / جنّ

قُلْ اَؤُنَبِّئُکُمْ بِخَیْرٍ مِنْ ذلِکُمْ لِلَّذینَ اتَّقَوْا عِنْدَ رَبِّهِمْ جَنّاتٌ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیها وَ اَزْواجٌ مُطَهَّرَةٌ وَ رِضْوانٌ مِنَ اللّهِ وَ اللّهُ بَصیرٌ بِالْعِبادِ

بگو : آیا شما را از چیزی آگاه کنم که از این (سرمایه‌های مادّی) بهتر است ؟ برای کسانی که پرهیزکاری پیشه کرده‌اند (و از این سرمایه‌ها ، در راه مشروع و حقّ و عدالت، استفاده می کنند ،) در نزد پروردگارشان (در جهان دیگر) باغ‌هایی است که نهرها از پای درختانش می گذرد ، همیشه در آن خواهند بود و همسرانی پاکیزه و خشنودی خداوند (نصیب آن‌ها است) و خدا به (امور) بندگان بینا است ●●● .۱۵ / آل عمران

قُلْ اَیُّ شَیْءٍ اَکْبَرُ شَهدَةً قُلِ اللّهُ شَهیدٌ بَیْنی وَ بَیْنَکُمْ وَ اُوحِیَ اِلَیَّ هذَا الْقُرْءانُ لِاُنْذِرَکُمْ بِه وَ مَنْ بَلَغَ اَئِنَّکُمْ لَتَشْهَدُونَ اَنَّ مَعَ اللّهِ ءالِهَةً اُخْری قُلْ لا اَشْهَدُ قُلْ اِنَّما هُوَ اِلهٌ واحِدٌ وَ اِنَّنی بَریآءٌ مِمّا تُشْرِکُونَ

بگو بالاترین گواهی ، گواهی کیست ؟ بگو خداوند گواه میان من و شما است و (بهترین دلیل آن این است که) این قرآن را بر من وحی کرده تا شما و تمام کسانی را که این قرآن به آن‌ها می‌رسد انذار کنم (و از مخالفت فرمان خدا بترسانم) آیا به راستی شما گواهی می‌دهید که خدایان دیگری با خدا است ؟ بگو من هرگز چنین گواهی نمی‌دهم او است خداوند یگانه یکتا و من از آن‌چه برای او شریک قرارداده‌اید بیزارم ●●● .۱۹ / انعام

(۳۲۴) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُلْ بِفَضْلِ اللّهِوَ بِرَحْمَتِهِفَبِذلِکَفَلْیَفْرَحُواهُوَخَیْرٌمِمّایَجْمَعُونَ

بگو : به فضل و رحمت خدا باید خوشحال شوند که از آن چه گردآوری کرده‌اند ، بهتر است ●●● .۵۸ / یونس

قُلْ تَرَبَّصُوا فَاِنّی مَعَکُمْ مِنَ الْمُتَرَبِّصینَ

بگو : انتظار بکشید که من هم با شما انتظار می‌کشم (شما انتظار مرگ مرا و من انتظار پیروزی و نابودی شما را ●●●) .۳۱ / طور

قُلْ تَعالَوْا اَتْلُ ما حَرَّمَ رَبُّکُمْ عَلَیْکُمْ اَلاّ تُشْرِکُوا بِهِ شَیْئا وَ بِالْوالِدَیْنِ اِحْسانا وَ لا تَقْتُلُوآا اَوْلادَکُمْ مِنْ اِمْلاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُکُمْ وَ اِیّاهُمْ وَ لا تَقْرَبُوا الْفَواحِشَ ما ظَهَرَ مِنْها وَ ما بَطَنَ وَ لا تَقْتُلُواالنَّفْسَ الَّتی حَرَّمَاللّهُ اِلاّ بِالْحَقِّ ذلِکُمْ وَصّاکُمْ بِهِ لَعَلَّکُمْ تَعْقِلُونَ

بگو: بیایید آن‌چه را پروردگارتان بر شما حرام کرده است، برایتان بخوانم؛ این‌که چیزی را شریک خدا قرار ندهید و به پدر و مادر خود نیکی کنید و فرزندانتان را از (ترس) فقر نکشید، ما شما و آن‌ها را روزی می‌دهیم و نزدیک کارهای زشت و قبیح نروید چه آشکار باشد چه پنهان، و نفسی را که خداوند محترم شمرده، به قتل نرسانید، مگر به حق (و از روی استحقاق)، این چیزی است که خداوند شما را به آن سفارش کرده تا درک کنید ●●●.۱۵۱ / انعام

قُلْ جاءَ الْحَقُّ وَ ما یُبْدِءُ الْباطِلُ وَما یُعیدُ

بگو:حق آمد و باطل (کاری از آن ساخته نیست) نمی‌تواند آغازگر چیزی‌باشد و نه‌تجدیدکننده‌آن ●●●.۴۹ / سبأ

قُلْ رَبِّ اِمّا تُرِیَنّی ما یُوعَدُونَ

بگو : پروردگارا ! اگر بخشی از عذاب‌هایی را که به آن‌ها وعده داده شده، به من نشان دهی ●●● ... .۹۳ / مؤمنون

قُلْ سیرُوا فِی الْاَرْضِ ثُمَّ انْظُرُوا کَیْفَ کانَ عقِبَةُ الْمُکَذِّبینَ

بگو روی زمین گردش کنید ، سپس بنگرید سرانجام آن‌ها که آیات الهی را تکذیب می‌کردند چه شد ●●● ؟۱۱ / انعام

قُلْ سیرُوا فِی‌الْاَرْضِ فَانْظُرُوا کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الْمُجْرِمینَ

بگو در روی زمین سیر کنید ، ببینید عاقبت کار مجرمان به‌کجا رسید ●●● ؟۶۹ / نمل

قُلْ سیرُوا فِی‌الْاَرْضِ فَانْظُرُوا کَیْفَ بَدَأَ الْخَلْقَ ثُمَاللّهُ یُنْشِیءُ النَّشْأَةَ الْاخِرَةَ اِنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

بگو: در زمین سیر کنید و بنگرید خداوند چگونه آفرینش را آغاز کرده ؟ سپس خداوند (به‌همین گونه) جهان آخرت را ایجاد می‌کند، خداوند بر همه چیز قادر است ●●● .۲۰ / عنکبوت

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۲۵)

قُلْ سیرُوا فِی الْاَرْضِ فَانْظُرُوا کَیْفَ کانَ عاقِبَةُ الَّذینَ مِنْ قَبْلُ کانَ اَکْثَرُهُمْ مُشْرِکینَ

بگو در زمین سیر کنید و بنگرید عاقبت کسانی که قبل از شما بودند ، چگونه بود؟ بیشتر آن‌ها مشرک بودند ●●● .۴۲ / روم

قُلْ صَدَقَ اللّهُ فَاتَّبِعُوا مِلَّةَ اِبْرهیمَ حَنیفا وَ ما کانَ مِنَ الْمُشْرِکینَ

بگو: «خدا راست گفته (و اینها در آیین پاک ابراهیم نبوده) است. بنابراین، از آیین ابراهیم پیروی کنید، که به حق گرایش‌داشت و از مشرکان نبود ●●●».۹۵ / آل عمران

قُلْ عَسی اَنْ یَکُونَ رَدِفَ لَکُمْ بَعْضُ الَّذی تَسْتَعْجِلُونَ

بگو شاید پاره‌ای از آن‌چه را عجله می‌کنید نزدیک و در کنار شما باشد ●●● .۷۲ / نمل

قُلْ فَأْتُوا بِکِتابٍ مِنْ عِنْدِ اللّهِ هُوَ اَهْدی مِنْهُما اَتَّبِعْهُ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

بگو: اگر راست می‌گویید (که تورات و قرآن از سوی خدا نیست) کتابی هدایت بخش‌تر از این دو بیاورید تا من از

آن پیروی کنم ●●● .۴۹ / قصص

قُلْ فَلِلّهِ الْحُجَّةُ الْبالِغَةُ فَلَوْ شاآءَ لَهَديكُمْ اَجْمَعينَ

بگو : برای خدا دلیل رسا (و قاطع) است (به طوری که بهانه‌ای برای هیچ‌کس باقی نمی‌گذارد) اما اگر او بخواهد ، همه شما را (از طریق اجبار) هدایت می‌کند (ولی چون هدایت اجباری بی‌ثمر است ، این کار را نمی‌کند●●●) . ۱۴۹ / انعام

قُلْ كَفى بِاللّهِ بَيْنى وَ بَيْنَكُمْ شَهيدا يَعْلَمُ ما فِي‌السَّمواتِ وَالْاَرْضِ وَالَّذينَ امَنُوا بِالْباطِلِ وَ كَفَرُوا بِاللّهِ اوُلئِكَ هُمُ الْخاسِرُونَ

بگو : همین بس که خدا میان من و شما گواه است ، آن‌چه را در آسمان‌ها و زمین است ، می‌داند ، کسانی که به باطل ایمان آوردند و به اللّه کافر شدند، زیانکاران واقعی هستند ●●●.۵۲ / عنکبوت

قُلْ كَفى بِاللّهِ شَهيدا بَيْنى وَ بَيْنَكُمْ اِنَّهُ كانَ بِعِبادِهِ خَبيرا بَصيرا

بگو: همین کافی است که خدا گواه میان من و شما است، چرا که او نسبت به بندگانش آگاه و بینا است ●●● .۹۶ / اسراء

قُلْ كُلٌّ مُتَرَبِّصٌ فَتَرَبَّصُوا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ اَصْحابُ الصِّراطِ‌السَّوِيِّ وَ مَنِ اهْتَدى

بگو همه (ما و شما) در انتظاریم (ما در انتظار وعده پیروزی بر شما هستیم و شما در انتظار شکست ما) حال‌که چنین است انتظار بکشید ، اما به زودی می‌دانید چه کسی از اصحاب صراط مستقیم است و چه کسی هدایت یافته است ●●● .۱۳۵ / طه

(۳۲۶) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُلْ كُلٌّ يَعْمَلُ عَليشاكِلَتِهفَرَبُّكُمْ اَعْلَمُ بِمَنْ هُوَاَهْديسَبيلاً

بگو هرکس طبق روش (و خلق و خوی) خود عمل می‌کند پروردگار شما آن‌ها را که راهشان نیکوتر است بهتر می‌شناسد ●●● .۸۴ / اسراء

قُلْ كُونُوا حِجارَةً اَوْ حَديدا

بگو : شما سنگ و آهن باشید ●●● .۵۰ / اسراء

قُلْ لا آ اَجِدُ فى ما آ اوُحِيَ اِلَيَّ مُحَرَّما عَلى طاعِمٍ يَطْعَمُهُ اِلاّ اَنْ يَكُونَ مَيْتَةً اَوْ دَما مَسْفُوحا اَوْ لَحْمَ خِنْزيرٍ فَاِنَّهُ رِجْسٌ اَوْ فِسْقا اُهِلَّ لِغَيْرِ اللّهِ بِهِ فَمَنِ اضْطُرَّ غَيْرَ باغٍ وَ لا عادٍ فَاِنَّ رَبَّكَ غَفُورٌ رَحيمٌ

بگو : در آن‌چه بر من وحی شده ، هیچ حرامی بر کسی که غذایی می‌خورد ، نمی‌یابم به جز این‌که مردار باشد یا خونی که (از بدن حیوان) بیرون ریخته یا گوشت خوک که این‌ها همه پلیدند یا حیوانی که در طریق گناه به هنگام سر بریدن، نام غیرخدا (نام بت‌ها) بر آن‌ها برده شده‌است، اما کسانی‌که ناچارشوند بدون این که به خاطر لذت باشد و یا زیاده از حدّ بخورند (گناهی بر آن‌ها نیست) پروردگار تو آمرزنده مهربان‌است ●●●.۱۴۵ / انعام

قُلْ لاّ اَقُولُ لَكُمْ عِنْدى خَزاآئِنُ اللّهِ وَ لا اَعْلَمُ الْغَيْبَ وَ لا آ اَقُولُ لَكُمْ اِنّى مَلَكٌ اِنْ اَتَّبِعُ اِلاّ ما يُوحى آ اِلَيَّ قُلْ هَلْ يَسْتَوِى الْاَعْمى وَالْبَصيرُ اَفَلا تَتَفَكَّرُونَ

بگو من نمی‌گویم خزاین خدا نزد من است و من آگاه از غیب نیستم (جز آن‌چه خدا به من بیاموزد) و به شما نمی‌گویم من فرشته‌ام ، من تنها از آن‌چه به من وحی می‌شود پیروی می‌کنم ، بگو آیا نابینا و بینا مساویند ؟ چرا فکرنمی‌کنید ●●● ؟۵۰ / انعام

قُلْ لا آ اَمْلِكُ لِنَفْسى نَفْعا وَ لا ضَرّا اِلاّ ما شاآءَ اللّهُ وَ لَوْ كُنْتُ اَعْلَمُ الْغَيْبَ لَاسْتَكْثَرْتُ مِنَ الْخَيْرِ وَ ما مَسَّنِيَ‌السُّوآءُ اِنْ اَنَا اِلاّ نَذيرٌ وَ

بَشيرٌ لِقَـوْمٍ يُؤْمِنُونَ
بگو من مالك سود و زيان خويش نيستم مگر آن‌چه را خدا بخواهد (و از غيب و اسرار نهان نيز باخبر نيستم مگر آن‌چه خداوند اراده كند) و اگر از غيب باخبر بودم منافع فراوانى براى خود فراهم مى‌ساختم و هيچ بدى (و زيانى) به من نمى‌رسيد، من فقط بيم‌دهنده و بشارت دهنده‌ام براى جمعيتى كه ايمان مى‌آورند (بيم از مجازات پروردگار و بشارت به پاداش‌هاى گرانبهايش)
●●●.۱۸۸ / اعراف
قُلْ لاآ اَمْلِكُ لِنَفْسى ضَرّا وَ لا نَفْعا اِلّا ما شاآءَ اللّهُ لِكُلِّ اُمَّةٍ اَجَلٌ اذا جاآءَ اَجَلُهُمْ فَلا يَسْتَأْخِرُونَ ساعَةً وَ لا يَسْتَقْدِمُونَ
بگو: من براى خودم زيان و سودى‌را مالك نيستم (تا چه رسد به شما) مگر آن‌چه خدا بخواهد ، براى هر قوم و ملتى‌پايانى‌است، هنگامى كه‌اجل آن‌ها فرارسد (و فرمان‌مجازات يا مرگشان صادرشود) نه‌ساعتى‌تأخير مى‌كنند و نه ساعتى پيشى مى‌گيرند●●● .
۴۹ / يونس
قرآن الفبائى بابُ القاف (۳۲۷)
قُلْ لا تُسْئَلُونَ عَمّا اَجْرَمْنا وَ لا نُسْئَلُ عَمّا تَعْمَلُونَ
بگو : شما از گناهى كه ما كرده‌ايم، سؤال نخواهيد شد (همان گونه كه) ما در برابر اعمال شما مسؤول نيستيم●●●.
۲۵ / سبأ
قُلْ لّا يَسْتَوِى الْخَبيثُ وَ الطَّيِّبُ وَ لَوْ اَعْجَبَكَ كَثْرَةُ الْخَبيثِ فَاتَّقُوا اللّهَ يأوْلِى الاَلْبٰبِ لَعَلَّكُمْ تُفْلِحُونَ
بگو (هيچگاه) « ناپاك » و « پاك » مساوى نيستند اگرچه كثرت ناپاكى‌ها تو را به شگفتى بيندازد ، از (مخالفت) خدا بپرهيزيد اى صاحبان خرد ، تا رستگار شويد ●●● . ۱۰۰ / مائده
قُلْ لا يَعْلَمُ مَنْ فِى‌السَّمٰواتِ وَ الاَرْضِ الْغَيْبَ اِلَّا اللّهُ وَ ما يَشْعُرُونَ اَيّانَ يُبْعَثُونَ
بگوكسانى كه درآسمان و زمين‌هستندازغيب آگاهى ندارندجزخدا و نمى‌دانندكى‌برانگيخته‌مى‌شوند ●●●.۶۵ / نمل
قُلْ لِعِبادِىَ الَّذينَ ءَامَنُوا يُقيمُوا الصَّلوةَ وَ يُنْفِقُوا مِمّا رَزَقْنٰهُمْ سِرّا وَ عَلانِيَةً مِنْ قَبْلِ اَنْ يَأْتِىَ يَوْمٌ لا بَيْعٌ فيهِ وَ لا خِلٰلٌ
بگو به بندگان من كه ايمان آورده‌اند ، نماز را برپا دارند و از آن‌چه به آن‌ها روزى داده‌ايم پنهان و آشكار انفاق كنند پيش از آن‌كه روزى فرا رسد كه نه در آن خريد و فروش است و نه دوستى (نه با مال مى‌توانند از چنگال كيفر خدا رهايى يابند و نه با پيوندهاى مادى ●●●) .۳۱ / ابراهيم
قُلْ لَكُمْ ميعادُ يَوْمٍ لا تَسْتَأْخِرُونَ عَنْهُ ساعَةً وَ لا تَسْتَقْدِمُونَ
بگو: وعده شما روزى خواهد بود كه نه ساعتى از آن تأخير مى‌كنيد و نه (بر آن) پيشى خواهيدگرفت ●●●.۳۰ / سبأ
قُلْ لِلْمُخَلَّفينَ مِنَ الاَعْرابِ سَتُدْعَوْنَ اِلى قَوْمٍ اُولى بَأْسٍ شَديدٍ تُقاتِلُونَهُمْ اَوْ يُسْلِمُونَ فَاِنْ تُطيعُوا يُؤْتِكُمُ اللّهُ اَجْرا حَسَنا وَ اِنْ تَتَوَلَّوْا كَما تَوَلَّيْتُمْ مِنْ قَبْلُ يُعَذِّبْكُمْ عَذابا اَليما
به متخلفان از اعراب بگو : به زودى از شما دعوت مى‌شود كه به سوى قومى جنگجو برويد و با آن‌ها پيكار كنيد تا اسلام بياورند ، اگر اطاعت كنيد خداوند پاداش نيكى به شما مى‌دهد و اگر سرپيچى نماييد همان‌گونه كه قبلاً نيز سرپيچى نموديد شما را عذاب دردناكى مى‌كند ●●● .۱۶ / فتح
قُلْ لِلَّذينَ امَنُوا يَغْفِرُوا لِلَّذينَ لا يَرْجُونَ اَيّامَ اللّهِ لِيَجْزِىَ قَوْما بِما كانُوا يَكْسِبُونَ
به مؤمنان بگو : كسانى را كه اميد به ايام اللّه (روز رستاخيز) ندارند ، مورد عفو قرار دهند تا خداوند در آن روز هر قومى را به اعمالى كه انجام مى‌دادند ، جزا دهد ●●● .۱۴ / جاثيه

قُلْ لِلَّذینَ کَفَرُوا سَتُغْلَبُونَ وَ تُحْشَرُونَ اِلیجَهَنَّمَ وَ بِئْسَ الْمِهادُ

به آنها که کافر شدند ، بگو : (از پیروزی موقّت خود در جنگ اُحد ، شاد نباشید) ، به زودی مغلوب خواهید شد و (سپس در رستاخیز) به سوی جهنّم محشور خواهید شد و چه بد جایگاهی است ●●● .۱۲ / آل عمران

(۳۲۸) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُلْ لِلَّذینَ کَفَرُوآا اِنْ یَنْتَهُوا یُغْفَرْ لَهُمْ ما قَدَ سَلَفَ وَ اِنْ یَعُودُوا فَقَدْ مَضَتْ سُنَّتُ الْاَوَّلینَ

به کسانی که کافر شدند بگو ؛ چنان‌چه از مخالفت بازایستند (و ایمان آورند) گذشته آن‌ها بخشوده خواهد شد و اگر به اعمال سابق بازگردند سنّت خداوند در گذشتگان درباره آن‌ها جاری می‌شود ●●● .۳۸ / انفال

قُلْ لِلّهِالشَّفاعَةُ جَمیعا لَهُ مُلْکُالسَّمواتِ وَالْاَرْضِ ثُمَاِلَیْهِتُرْجَعُونَ

بگو : تمام شفاعت از آنِ خدا است ، زیرا حاکمیت آسمان‌ها و زمین آنِ او است و سپس همه به‌سوی او بازمی‌گردید ●●● .۴۴ / زمر

قُلْ لِلْمُؤْمِنینَ یَغُضُّوا مِنْ اَبْصارِهِمْ وَ یَحْفَظُوا فُرُوجَهُمْ ذلِکَ اَزْکی لَهُمْ اِنَّ اللّهَ خَبیرٌ بِما یَصْنَعُونَ

به مؤمنان بگو : چشم‌های خود را (از نگاه به نامحرمان) فروگیرند و فروج خود را حفظ کنند ، این برای آن‌ها پاکیزه‌تر است ، خداوند از آن‌چه انجام می‌دهید ، آگاه است ●●● .۳۰ / نور

قُلْ لِمَنِ الْاَرْضُ وَ مَنْ فیها اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

بگو: زمین و کسانی که در زمین هستند، از آن کیست، اگر شمامی‌دانید ●●● ؟۸۴ / مؤمنون

قُلْ لِمَنْ مّا فِی السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ قُلْ لِلّهِ کَتَبَ عَلی نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ لَیَجْمَعَنَّکُمْ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ لا رَیْبَ فیهِ الَّذینَ خَسِرُوآا اَنْفُسَهُمْ فَهُمْ لا یُؤْمِنُونَ

بگو از آن کیست آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است بگو برای خدا است ، رحمت (و بخشش) را بر خود حتم کرده (و به همین دلیل) همه شما را به طور قطع در روز قیامت که در آن شک و تردیدی نیست مجتمع خواهد کرد ، تنها کسانی که سرمایه‌های وجود خویش را از دست دادند و گرفتار خسران شدند ایمان نمی‌آورند ●●● .۱۲ / انعام

قُلْ لَنْ یَنْفَعَکُمُ الْفِرارُ اِنْ فَرَرْتُمْ مِنَالْمَوْتِ اَوِالْقَتْلِ وَ اِذًا لا تُمَتَّعُونَ اِلّا قَلیلاً

بگو : اگر از مرگ یا کشته شدن فرار کنید سودی به حال شما نخواهد داشت و در آن هنگام جز بهره کمی از زندگانی نخواهید گرفت ●●● .۱۶ / احزاب

قُلْ لَنْ یُصیبَنآا اِلّا ما کَتَبَ اللّهُ لَنا هُوَ مَوْلینا وَ عَلَی اللّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

بگو هیچ حادثه‌ای برای ما رخ نمی‌دهد مگر آن‌چه خداوند برای ما نوشته است، او مولی (و سرپرست) ما است و مؤمنان‌تنها بر خداتوکل می‌کنند ●●● .۵۱ / توبه

قُلْ لَئِنِ اجْتَمَعَتِ الْاِنْسُ وَ الْجِنُّ عَلی اَنْ یَأْتُوا بِمِثْلِ هذَا الْقُرْانِ لا یَأْتُونَ بِمِثْلِه وَ لَوْ کانَ بَعْضُهُمْ لِبَعْضٍ ظَهیرا

بگو اگر انسان‌ها و پریان اتفاق کنند که همانند این قرآن را بیاورند، همانند آن را نخواهند آورد هرچند یکدیگر را در این کار کمک کنند ●●● .۸۸ / اسراء

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۲۹)

قُلْ لَوْ اَنْتُمْ تَمْلِکُونَ خَزائِنَ رَحْمَةِ رَبّی اِذا لَاَمْسَکْتُمْ خَشْیَةَ الْاِنْفاقِ وَ کانَ الْاِنْسانُ قَتُورا

بگو اگر شما مالک خزاین رحمت پروردگار من بودید به‌خاطر تنگ‌نظری امساک می‌کردید مبادا انفاق مایه تنگدستی شما شود و انسان سخت‌گیر است ●●● .۱۰۰ / اسراء

قُلْ لَـوْ اَنَّ عِنْـدی ما تَسْتَعْجِلُونَ بِـه لَقُضِیَ الاَمْـرُ بَیْنـی وَ بَیْنَکُـمْ وَ اللّـهُ اَعْلَـمُ بِالظّلِمیـنَ

بگو اگر آن‌چه را که شما درباره آن عجله دارید نزد من بود (و به درخواست شما ترتیب اثر می‌دادم عذاب الهی بر شما نازل می گشت و) کار من و شما پایان گرفته بود و خداوند ظالمان را بهتر می‌شناسد ●●● .۵۸ / انعام

قُلْ لَوْ شآءَ اللّـهُ ما تَلَوْتُهُ عَلَیْکُـمْ وَ لآ اَدْریکُـمْ بِهِ فَقَـدْ لَبِثْـتُ فیکُـمْ عُمُـرا مِنْ قَبْلِهِ اَفَلا تَعْقِلُونَ

بگـو : اگر خداونـد می‌خواسـت ، من این آیـات را بر شـما نمی‌خوانـدم و از آن آگاهتـان نمی کردم ، چه این که مدت‌هـا پیش از این در میان شما زندگی نمودم ، آیا نمی‌فهمید ●●● ؟۱۶ / یونس

قُلْ لَوْ کانَالْبَحْـرُ مِدادا لِکَلِمـاتِ رَبّـی لَنَفِدَالْبَحْرُ قَبْلَ اَنْ تَنْفَدَ کَلِماتُ رَبّی وَ لَوْجِئْنـا بِمِثْلِه مَدَدا

بگو اگر دریاها برای (نوشتن) کلمات پروردگارم مرکّب شوند، دریاها پایان می گیرند پیش از آن‌که کلمات پروردگـارم پایان یابد، هرچند هماننـد آن (دریاها) را به آن اضافه کنیم ●●●.۱۰۹ / کهف

قُلْ لَوْ کانَ فِی الاَرْضِ مَلئِکَـةٌ یَمْشُـونَ مُطْمَئِنّیـنَ لَنَزَّلْنـا عَلَیْهِـمْ مِنَ السَّمـاءِ مَلَکـا رَسُـولاً

بگو (حتی) اگر در روی زمین فرشتگانی (زندگی می کردند و) با آرامش گام برمی‌داشتند ما از آسمان فرشته‌ای را به عنـوان رسول بر آن‌ها می‌فرستادیم (چرا کـه رهبر هـر گروهی بایـد از جنس خود آنـان باشـد ●●●) .۹۵ / اسراء

قُلْ لَوْ کانَ مَعَهُ الِهَةٌ کَما یَقُولُونَ اِذا لاَبْتَغَوْا اِلی ذِیالْعَرْشِ سَبیلاً

بگو اگر با او خدایانی ، آن‌چنان که آن‌ها می‌پندارند بود، سعی می کردند راهی به سوی (خداوند) صاحب عرش پیدا کنند●●● . ۴۲ / اسراء

قُلْ ما اَسْئَلُکُـمْ عَلَیْهِ مِنْ اَجْـرٍ اِلّا مَنْ شاءَ اَنْ یَتَّخِذَ اِلی رَبِّه سَبیلاً

بگـو مـن در برابر ابـلاغ ایـن آیـین هیچ‌گونـه پاداشـی از شـما مطـالبه نمی‌کنـم، تنهـا پـاداش مـن ایـن اسـت کـه کسانی بخواهنـد راهـی به سـوی پروردگارشـان برگزینند ●●● .۵۷ / فرقان

قُلْ مـا اَسْئَلُکُـمْ عَلَیْـهِ مِـنْ اَجْـرٍ وَ مـا اَنـا مِـنَ الْمُتَکَلِّفیـنَ

بگـو : (ای پیامبـر) من از شـما هیچ پاداشی نمی‌طلبم و من از متکلفین نیستم (سخنانم روشن و همراه با دلیل اسـت ●●●) .۸۶ / ص

قُلْ ما سَأَلْتُکُـمْ مِـنْ اَجْـرٍ فَهُـوَ لَکُمْ اِنْ اَجْـرِیَ اِلّا عَلَـی اللّهِ وَ هُـوَ عَلی کُـلِّ شَـیْءٍ شَهیـدٌ

بگـو: هر اجر و پاداشی از شما خواسته‌ام برای خود شماست، اجر من تنها بر خداوند است و او گواه بر هر چیـزی است ●●●.۴۷ / سبأ

(۳۳۰) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُلْ ما کُنْـتُ بِدْعا مِنَالرُّسُـلِ وَ ما اَدْری ما یُفْعَـلُ بی وَ لا بِکُـمْ اِنْ اَتَّبِـعُ اِلّا ما یُوحی اِلَیَّ وَ ما اَنـا اِلّا نَذیـرٌ مُبیـنٌ

بگـو : مـن پیامبـر نوظهـوری نیستم و نمی‌دانم خداوند با من و شمـا چه خواهـد کرد ؟ من تنهـا از چیزی پیروی می کنم که بر من وحی می‌شود و جز بیم‌دهنده آشکاری نیستـم ●●● .۹ / احقاف

قُلْ ما یَعْبَؤُا بِکُمْ رَبّی لَوْلا دُعاؤُکُمْ فَقَدْ کَذَّبْتُمْ فَسَوْفَ یَکُونُلِزاما

بگو پروردگـار من برای شـما ارجی قایل نیست اگر دعای شـما نباشـد ، شـما (آیات خـدا و پیامبران را) تکـذیب کردیـد و دامان شمـا را خواهد گرفـت و از شمـا جدا نخواهـد شـد ●●● .۷۷ / فرقان

قُلْ مَـنْ بِیَـدِهِ مَلَکُـوتُ کُـلِّ شَـیْءٍ وَ هُـوَ یَجیـرُ وَ لا یُجـارُ عَلَیْـهِ اِنْ کُنْتُـمْ تَعْلَمُـونَ

بگو: اگر راست می گوییـد ، چه کسـی حکومت همه موجودات را در دست دارد؟ و به بی‌پناهـان پنـاه می‌دهـد و نیـاز به پنـاه‌دادن

ندارد ●●● ؟۸۸ / مؤمنون
قُــــــــلْ مَــــــــنْ حَرَّمَ زینَــــــــةَ اللّــــــــهِ الَّتی اَخْرَجَ لِعِبادِهِ وَالطَّیِّباتِ مِنَ الرِّزْقِ قُلْ هِیَ لِلَّذینَ امَنُــــــوا فِی الْحَیوةِالدُّنْیاخالِصَةًیَوْمَ الْقِیامَةِکَذلِکَ نُفَصِّلُ الْایاتِ لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ
بگو : چه کســی زینت‌های الهی را که برای بنـدگــان خـود آفریـده و روزی‌هــای پـاکیزه را حرام کرده است ؟ بگـو : این‌ها در زنـدگـی دنیا برای کسانی است که ایمان آورده‌اند (اگرچه دیگران نیز با آن‌ها مشارکت دارند ولی) در قیامت خالص (بـرای مؤمنان) خواهد بود، این‌چنین آیـات (خود) را برای کسانــی که آگاهنـد، شـــرح می‌دهیم ●●● .۳۲ / اعراف
قُلْ مَنْ ذَاالَّذی یَعْصِمُکُمْ مِنَ اللّهِ انْ اَرادَ بِکُمْ سُوءًا اَوْ اَرادَ بِکُمْ رَحْمَــةً وَ لا یَجِـدُونَ لَهُــمْ مِنْ دُونِاللّهِ وَلِیًّا وَ لانَصیرا
بگــو : چـه کســی می‌توانــد شمــا را در برابر اراده خـــدا حفظ کنـــد اگر او مصیبـت یا رحمتـی را برای شمــا اراده کرده و غیر از خـدا هیچ سرپرست و یاوری نخواهند یافت ●●● .۱۷ / احزاب
قُلْ مَــنْ رَبُّ السَّمـــواتِ السَّبْعِ وَرَبُّ الْعَــرْشِ الْعَظیــمِ
بگــو : چــه کسی پروردگـار آسمان‌های هفتگانــه و پروردگــار عــرش عظیــم اســت ●●● ؟۸۶ / مؤمنون
قُلْ مَنْ رَبُّ السَّموتِ وَ الاَرْضِ قُلِ اللّهُ قُلْ اَفَاتَّخَذْتُمْ مِنْ دُونِه اَوْلِیاءَ لا یَمْلِکُونَ لِاَنْفُسِهِمْ نَفْعا وَ لا ضَــرّا قُلْ هَلْ یَسْتَوِیالْاَعْمــی وَ الْبَصیــرُ اَمْ هَلْ تَسْتَــوِی الظُّلُمــتُ وَ النُّورُ اَمْ جَعَلُــوا لِلّهِ شُــرَکــاءَ خَلَقُــوا کَخَلْقِه فَتَشـبَــهَ الْخَلْقُ عَلَیْهِــمْ قُلِ اللّـهُ خلِــقُ کُلِّ شَــیْءٍ وَ هُوَ الْواحِــدُ الْقَهّــرُ
بگـو چـه کسـی پروردگـار آسـمان‌ها و زمیـن اسـت ؟ بگـو: « اللّه » (سپس) بگـو : آیـا اولیـاء (و خـدایانی) غیر از او برای خـود برگزیده‌اید که (حتی) مالک سود و زیان خود نیستند (تا چه رسد به شما) بگو : آیا نابینا و بینا
قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۳۱)
یکســان است ؟ یا ظلمت‌ها و نور برابرنـد ؟ آیا آن‌ها شـریکانی برای خـدا قرار دادند به خاطر این‌که آنان هماننــد خدا آفرینشـــی داشتند و این آفرینش‌هــا بر آن‌ها مشتبه شد ؟ بگو : خدا خالق همه چیز است و او اسـت یکتا و پیروز ●●● .۱۶ / رعد
قُلْ مَنْ کانَ عَـدُوّا لِجِبْریـلَ فَاِنَّهُ نَزَّلَهُ عَلــی قَلْبِکَ بِاِذْنِ اللّــهِ مُصَدِّقا لِما بَیْنَ یَدَیْهِ وَ هُدًی وَ بُشْری لِلْمُؤْمِنینَ
(آن‌ها می‌گویند : چون فرشـته‌ای که وحی بر تو نازل می‌کند ، جبرئیل است و ما با جبرئیل دشمن هستیم ، به تو ایمان نمی‌آوریم) بگو: کسـی که دشـمن جبرئیل باشـد (در حقیقت دشـمن خـدا است) چراکه او به فرمان خـدا، قرآن را بر قلب تو نازل کرده است، قرآنی که کتب آسمانی پیشین را تصدیق می‌کنـد و هـدایت و بشـارت بـرای مؤمنان است ●●● .۹۷ / بقره
قُلْ مَنْ کانَ فِی الضَّلالَةِ فَلْیَمْـدُدْ لَهُ الرَّحْمنُ مَدّا حَتّی اِذا رَاَوْا ما یُوعَدُونَ اِمَّا الْعَذابَ وَ اِمَّا السّاعَةَ فَسَیَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ شَرٌّ مَکانا وَ اَضْعَفُ جُنْدا
بگو کسـی که در گمراهی است خداونـد به او مهلت می‌دهـد تـا زمـانی که وعـده الهی را با چشم خود ببیننـد: یا عـذاب این دنیا یا عذاب آخرت. آن روز است که خواهند دانست چه کسی مکانش بدتر و چه کسی لشکرش ناتوان‌تـر اســت ●●● ؟۷۵ / مریم
قُلْ مَــنْ یَرْزُقُکُــمْ مِنَ السَّمـاآءِ وَالْاَرْضِ اَمَّــنْ یَمْلِکُ السَّمْعَ وَ الْاَبْصارَ وَ مَنْ یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ یُخْــرِجُ الْمَیِّــتَ مِــنَ الْحَیِّ وَ مَنْ یُــدَبِّــرُ الْاَمْــرَ فَسَیَقُــولُــونَ اللّــهُ فَقُــلْ اَفَـلا تَتَّقُــونَ
بگو : چه کسـی شما را از آسمان و زمین روزی می‌دهد و یا چه کسی مالک (و خالق) گوش و چشم‌ها است و چــه کسی زنده را از مــرده و مرده را از زنــده خارج می‌سازد و چه‌کســی امور (جهان) را تـدبیر می‌کنـد ؟ (در پاســخ) می‌گوینــد : خدا، بگـو : پس چرا تقوا پیشه نمـی‌کنید (و از خدا نمی‌ترسیــد ●●●) ؟۳۱ / یونس
قُلْ مَنْ یَرْزُقُکُــمْ مِنَ السَّمــواتِ وَالْاَرْضِ قُــلِ اللّــهُ وَ اِنّا اَوْ اِیّاکُــمْ لَعَلی هُدًی اَوْ فی ضَلالٍ مُبینٍ

بگو: چه کسی شما را از آسمان‌ها و زمین روزی می‌دهد؟ بگو: الله و ما یا شما بر (طریق) هدایت یا در ضلالت آشکاری هستیم. ●●●۲۴ / سبأ

قُلْ مَـنْ یَکْلَـؤُکُـمْ بِاللَّیْـلِ وَ النَّهـارِ مِـنَ الـرَّحْمنِ بَـلْ هُمْ عَـنْ ذِکْـرِ رَبِّهِـمْ مُعْرِضُـونَ

بگـو چه‌کسـی شـمارا در شـب و روز از (مجـازات) خداونـد رحمـان نگـاه می‌دارد ؟ ولی آن‌هـا از یـاد پروردگارشـان روی گـردانند ●●● .۴۲ / انبیاء

قُلْ مَنْ یُنَجّیکُـمْ مِنْ ظُلُمـتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْـرِ تَدْعُونَهُ تَضَرُّعا وَ خُفْیَةً لَئِنْ اَنْجنا مِنْ هذِه لَنَکُونَنَّ مِـنَ الشّکِـریـنَ

(۳۳۲) بابُ القاف قرآن الفبائی

بگـو چـه کسی شمـا را از تاریکـی‌هـای خشکـی و دریا رهایـی می‌بخشد؟ در حالی کـه او را آشکارا و در پنهانـی می‌خوانید (و می گوییـد) : اگـر از ایـن (خطـرات و ظلمت‌هـا) مـا را رهـایـی بخشـیدی از شـکـرگـزاران خـواهیم‌بود ●●● .۶۳ / انعام

قُلْنَا اهْبِطُوا مِنْها جَمیعا فَاِمّا یَأْتِیَنَّکُمْ مِنّی هُدًی فَمَنْ تَبِعَ هُدایَ فَلا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

گفتیم همگی از آن جایگاه (به زمین) فرود آیید ، هرگاه هدایتی از طرف من برای شما آمد، کسانی که از آن پیروی کنند ، نه ترسی بر آن‌ها است و نه غمگین می‌شوند ●●● .۳۸ / بقره

قُلْنا لا تَخَفْ اِنَّکَ اَنْتَ الاَعْلی

گفتیـم : نتـرس تـو مسلمـا (پیـروز و) برتـری ●●● .۶۸ / طه

قُلْنا یا نـارُ کُونـی بَـرْدا وَ سَلامـا عَلی اِبْراهیـمَ

(سرانجام او را به دریای آتش افکندند ولی ما) گفتیم : ای آتش سرد و سالـم بر ابراهیم باش ●●● .۶۹ / انبیاء

قُلُوبٌ یَـوْمَئِـذٍ واجِفَـةٌ

دل‌هـایـی در آن روز سخـت مضطـرب اسـت ●●●.۸ / نازعات

قُلْ نَزَّلَـهُ رُوحُ الْقُـدُسِ مِـنْ رَبِّکَ بِـالْحَـقِّ لِیُثَبِّـتَ الَّـذیـنَ امَنُـوا وَ هُـدًی وَ بُشْری لِلْمُسْلِمینَ

بگـو، آنرا روح‌القـدس ازجـانب پروردگـارت به‌حـق نـازل کرده‌است،تـا افرادباایمـان‌را ثابت‌قدم‌گردانـد و هـدایت و بشارتی‌است‌برای‌عموم‌مسلمین ●●● .۱۰۲ / نحل

قُلْ نَعَمْ وَ اَنْتُـمْ داخِرُونَ

بگـو : آری ، همـه شما زنـده می‌شویـد ، در حالـی کـه خـوار و کوچک خواهید بود ●●● .۱۸ / صافّات

قُلْ هذِهِ سَبیلی اَدْعُوا اِلَی اللّهِ عَلی بَصیرَةٍ اَنَا وَ مَنِ اتَّبَعَنی وَ سُبْحنَ اللّـهِ وَ ما اَنَا مِنَ الْمُشْرِکیـنَ

بگو: این راه من است که من و پیروانم با بصیرت کامل همه مردم را به سوی خدا دعوت می کنیم ، منزه است خدا و مـن از مشرکان نیستـم ●●● .۱۰۸ / یوسف

قُلْ هَـلْ اُنَبِّئُکُـمْ بِشَـرٍّ مِـنْ ذلِـکَ مَثُوبَـةً عِنْـدَاللّـهِ مَنْ لَعَنَـهُ اللّهُ وَ غَضِـبَ عَلَیْهِ وَ جَعَـلَ مِنْهُـمُ الْقِـرَدَةَ وَ الْخَنـازیرَ وَ عَبَـدَ الطّاغُوتَ اُولآئِـکَ شَرٌّ مَکانـا وَ اَضَـلُّ عَنْ سَـواآءِ السَّبیـلِ

بگـو : آیا شما را از کسانـی که جایگـاه و پاداششان بدتر از ایـن است باخبر کنم ؟ کسانی که خداوند آن‌ها را از رحمـت خود دور ساختـه و مـورد خشم قرار داده (و مسـخ کرده) و از آن‌هـا میمون‌هـا و خوک‌هـایی قرار داده و پرسـتـش بـت کرده‌اند موقعیّـت و محلّ آن‌ها بدتر است و از راه راست گمراه ترند ●●● .۶۰ / مائده

قُلْ هَـلْ تَرَبَّصُـونَ بِنـاآ اِلاّ اِحْدَی‌الْحُسْنَیَیْـنِ وَ نَحْنُ نَتَرَبَّـصُ بِکُمْ اَنْ یُصیبَکُـمُ اللّهُ بِعَـذابٍ مِنْ عِنْدِهـآ اَوْ بِأَیْدینا فَتَرَبَّصُوآ اِنّا

مَعَكُمْ مُتَرَبِّصُونَ

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۳۳)

بگو آیا درباره ما جز یکی از دو نیکی انتظار دارید (یا بر شما پیروز می‌شویم و یا شربت شهادت می‌نوشیم) ولی ما انتظارداریم باعذابی از طرف خداوند (در آن جهان) یا به‌دست ما (در این جهان) به شما برسد ، اکنون که چنین است شما انتظار بکشید ما هم با شما انتظار می‌کشیم ●●● .۵۲ / توبه

قُلْ هَلُمَّ شُهَداآءَكُمُ‌الَّذينَ يَشْهَدُونَ اَنَّ اللّهَ حَرَّمَ هذا فَاِنْ شَهِدُوا فَلا تَشْهَدْ مَعَهُمْ وَ لا تَتَّبِعْ اَهْواءَ الَّذينَ كَذَّبُوا بِآياتِنا وَ الَّذينَ‌لا يُؤْمِنُونَ بِالْاخِرَةِ وَ هُمْ بِرَبِّهِمْ يَعْدِلُونَ

بگو: گواهان خود را که گواهی می‌دهند خداوند این‌ها را حرام کرده است، بیاورید، اگر آن‌ها (به دروغ) گواهی دهند تو با آن‌ها (هم‌صدا نشو و) گواهی مده و از هوی و هوس کسانی که آیات ما را تکذیب کردند و کسانی که به آخرت ایمان ندارند و برای خدا شریک قائلند، پیروی مکن ●●● .۱۵۰ / انعام

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكاآئِكُمْ مَنْ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعيدُهُ قُلِ اللّهُ يَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ يُعيدُهُ فَاَنّى تُؤْفَكُونَ

بگو: آیا هیچ‌یک‌از معبودهای شما آفرینش‌را ایجاد و سپس‌بازمی گرداند؟ بگو: تنها خداآفرینش‌را ایجاد کرده، سپس بازمی گرداند، با این‌حال چرا از حق روی گردان می‌شوید ●●●؟۳۴ / یونس

قُلْ هَلْ مِنْ شُرَكاآئِكُمْ مَنْ يَهْدى اِلَى‌الْحَقِّ قُلِ‌اللّهُ يَهْدى لِلْحَقِّ اَفَمَنْ يَهْدى اِلَى الْحَقِّ اَحَقُّ اَنْ يُتَّبَعَ اَمَّنْ لايَهِدّى اِلّا اَنْ يُهْدى فَما لَكُمْ كَيْفَ تَحْكُمُونَ

بگو: آیا هیچ‌یک‌از معبودهای شما به سوی حق هدایت می‌کند ؟ بگو : تنها خدا به‌حق هدایت می‌کند ، آیا کسی که‌هدایت به حق می‌کند، برای پیروی شایسته‌تراست یاآن‌کس که خود هدایت‌نمی‌شود، مگرهدایتش کنند، شما راچه‌می‌شود؟ چگونه داوری می‌کنید ●●● ؟۳۵ / یونس

قُلْ هَلْ نُنَبِّئُكُمْ بِالْاَخْسَرينَ اَعْمالاً

بگو : آیا به شما خبر دهیم که زیانکارترین (مردم) کیانند ●●● .۱۰۳ / کهف

قُلْ هُوَالَّذى اَنْشَاَكُمْ وَ جَعَلَ لَكُمُ‌السَّمْعَ وَ الْاَبْصارَ وَ الْاَفْئِدَةَ قَليلًا ما تَشْكُرُونَ

بگو : او کسی است که شما را آفرید و برای شما چشم و گوش و قلب قرار داد ، اما کمتر سپاسگزاری می‌کنید ●●● .۲۳ / ملک

قُلْ هُوَ الَّذى ذَرَاَكُمْ فِى الْاَرْضِ وَ اِلَيْهِ تُحْشَرُونَ

بگو : او کسی است که شما را در زمین خلق کرد و به سوی او بازمی گردید ●●● .۲۴ / ملک

قُلْ هُوَ الرَّحْمنُ امَنّا بِهِ وَ عَلَيْهِ تَوَكَّلْنا فَسَتَعْلَمُونَ مَنْ هُوَ فى ضَلالٍ مُبينٍ

بگو : او خداوند رحمان است ، ما به او ایمان آورده‌ایم و بر او توکل کرده‌ایم و به زودی می‌دانید چه کسی در گمراهی آشکار است ●●● .۲۹ / ملک

(۳۳۴) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُلْ هُوَ الْقادِرُ عَلىآ اَنْ يَبْعَثَ عَلَيْكُمْ عَذابا مِنْ فَوْقِكُمْ اَوْ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِكُمْ اَوْ يَلْبِسَكُمْ شِيَعا وَ يُذيقَ بَعْضَكُمْ بَاْسَ بَعْضٍ اُنْظُرْ كَيْفَ نُصَرِّفُ‌الْايتِ لَعَلَّهُمْ يَفْقَهُونَ

بگو او قادر است که عذابی از طرف فوق یا از زیر پای شما بر شما بفرستد یا به صورت دسته‌های پراکنده شما را با هم بیامیزد و طعم جنگ (و ناراحتی) را به هریک از شما به وسیله دیگری بچشاند ، ببین چگونه آیات گوناگون را برای آن‌ها بازگو می‌کنیم

شاید بفهمند (و باز گردند •••) .۶۵ / انعام

قُلْ هُــوَ اللّـــهُ اَحَــــدٌ

بگـو خداوند یکتا و یگانه است ••• .۱ / اخلاص

قُلْ هُــوَ نَبَـــؤٌا عَظیـمٌ

بگو : این یک خبر بزرگ است ••• .۶۷ / ص

قُـلْ یا اَهْلَ الْکِتـابِ تَعالَـوْا اِلی کَلِمَـةٍ سَواءٍ بَیْنَنـا وَ بَیْنَکُـمْ اَلاّ نَعْبُـدَ اِلاَّ اللّهَ وَ لا نُشْرِکَ بِهِ شَیْئا وَ لا یَتَّخِـذَ بَعْضُـنا بَعْضا اَرْبابـا مِنْ دُونِ اللّـهِ فَاِنْ تَوَلَّـوْا فَقُولُـوا اشْهَـدُوا بِاَنّـا مُسْلِمُـونَ

بگو : ای اهل کتاب ، بیایید به سوی سخنی که میان ما و شما یکسان است ، که جز خداوند یگانه را نپرستیم و چیزی را همتای او قرار ندهیم و بعضی از ما ، بعضی دیگر ــ غیر از خدای یگانه ــ به خدایی نپذیرید ، هرگاه (از این دعوت) سر باز زنند، بگویید : گواه باشید که ما مسلمانیم ••• .۶۴ / آل عمران

قُلْ یاَهْلَ الْکِتبِ لا تَغْلُوا فی دینِکُمْ غَیْرَالْحَقِّ وَ لا تَتَّبِعُوآا اَهْوآءَ قَوْمٍ قَدْضَلُّوا مِنْ قَبْلُ وَ اَضَلُّوا کَثیرا وَ ضَلُّـوا عَنْ سَـوآاءِالسَّبیـلِ

بگـو ای‌اهل‌کتـاب در دین‌خـود غلّو (و زیـاده‌روی) نکنیـد و غیر از حق نگوییـد و از هوس‌هـای جمعیّتی که پیش‌تر از ایـن گمراه شدنـد و دیگـران را گمـراه کردند و از راه راست منحرف گشتند پیروی ننمایید ••• .۷۷ / مائده

قُـلْ یاَهْلَ الْکِتـبِ لَسْتُمْ عَلی شَیْءٍ حَتّـی تُقیمُوا التَّوْریـةَ وَالاِْنْجیـلَ وَ مـا اُنْزِلَ اِلَیْکُـمْ مِنْ رَبِّکُمْ وَ لَیَزیـدَنَّ کَثیرا مِنْهُـمْ مـاآ اُنْزِلَ اِلَیْـکَ مِنْ رَبِّکَ طُغْینـا وَ کُفْرا فَـلا تَأْسَ عَلَـی الْقَـوْمِ الْکفِریـنَ

ای‌اهل کتاب! شما هیچ موقعیّتی ندارید مگر این‌که تورات و انجیل و آن‌چه بر شما از طرف پروردگارتان نازل شده است برپادارید ولی آن‌چه‌بر تو ازسوی‌پروردگارت نازل‌شده (نه تنها مایه بیداری آن‌هانمی‌گردد بلکه) بر طغیان و کفر بسیاری از آن‌ها می‌افزاید بنابراین‌از این قوم‌کافر (و مخالفت آن‌ها) غمگین‌مباش •••.۶۸ / مائده

قُلْ یا اَهْـلَ الْکِتابِ لِـمَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبیلِ اللّهِ مَنْ امَـنَ تَبْغُونَهـا عِوَجـا وَ اَنْتُـمْ شُهَـداآءُ وَ مَـا اللّهُ بِغافِلٍ عَمّا تَعْمَلُونَ

بگــو : « ای اهل کتـاب ! چرا افرادی را که ایمـان آورده‌انـد، از راه خـدا بازمی‌دارید و می‌خواهیـد ایـن راه را کـج سازیـد؟ در حـالی که شمـا (به‌درستـی ایـن راه) گـواه هستیـد و خـداونـد از آن‌چـه انجـام می‌دهیـد ، غـافـل نیســت ••• » .۹۹ / آل عمران

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۳۵)

قُلْ یا اَهْلَ الْکِتابِ لِمَ تَکْفُرُونَ بِایاتِاللّهِ وَاللّهُ شَهیدٌعَلی ماتَعْمَلُونَ

بگــو : « ای اهــل کتــاب ! چرا بــه آیــات خــدا کفــر مــی‌ورزیــد ؟ و خــدا گواه اســـت بــر اعمــالــی کــه انجــام می‌دهیــــد •••».۹۸ / آل عمران

قُلْ یاآ اَهْـلَ الْکِتـابِ هَلْ تَنْقِمُـونَ مِنّا اِلاّ اَنْ امَنّـا بِاللّـهِ وَ ماآ اُنْـزِلَ اِلَیْنـا وَ ماآ اُنْـزِلَ مِـنْ قَبْـلُ وَ اَنَّ اَکْثَـرَکُـمْ فـــاسِقُــونَ

بگــو ای اهل کتاب آیا به ما خرده می گیریـد ؟ (مگر ما چه کرده‌ایـم) جز این‌که به خداونـد یگانه و به آن‌چه بر ما نـازل شده و به آن‌چه پیش از این نازل گردیـده است ایمان آورده‌ایـم و این به خاطـر آن است که بیشتـر شـما از راه حقّ بـدر رفته‌اید (و لذا حقّ در نظر شما نازیباست •••) .۵۹ / مائده

قُلْ یا اَیُّهَـا الَّذینَ هـادوُا اِنْ زَعَمْتُمْ اَنَّکُمْ اَوْلِیاءُ لِلّهِ مِنْ دوُنِ النّاسِ فَتَمَنَّوُا الْمَوْتَ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

بگو ای یهودیان ! اگر گمان می کنیـد که شـما دوسـتان خدا غیر از مردم هستید ، آرزوی مرگ کنید ، اگر راست می گوییـد (تا به لقــای محبوبتان برسید •••) .۶ / جمعه

قُلْ یـــا اَیُّهـَـا الْکـــافِـــروُنَ

بگو ای کـــافـــران ●●● .۱ / کافرون

قُـلْ یآ اَیُّهَاالنّاسُ اِنْ کُنْتُمْ فی شَکٍّ مِنْ دینی فَلا اَعْبُـدُ الَّذینَ تَعْبُـدُونَ مِنْ دُونِاللّهِ وَ لکِنْ اَعْبُـدُ اللّهَ الَّذی یَتَوَفّیکُمْ وَ اُمِرْتُ اَنْ اَکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

بگو : ای مردم اگر در عقیده من شک دارید ، من کسانی را که جز خدا می‌پرستید، نمی‌پرستم، تنها خداوندی را پرستـش می‌کنم که شمـا را می‌میراند و من مأمورم که از مؤمنان باشم ●●● .۱۰۴ / یونس

قُلْ یا اَیُّهَا النّاسُ اِنَّما اَنَا لَکُمْ نَذیرٌ مُبینٌ

بگـو : ای مـردم من بـرای شمـا بیـم‌دهنـده آشکـاری هستـم ●●● .۴۹ / حجّ

قُـلْ یـا اَیُّهَاالنّاسُ اِنّی رَسُولُاللّهِ اِلَیْکُمْ جَمیعا نِ الَّذی لَهُ مُلْکُ السَّمواتِ وَالْاَرْضِ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ یُحْیی وَ یُمیـتُ فَـاآمِنُـوا بِـاللّهِ وَ رَسُولِـهِ النَّبِـیِّ الْاُمِّیِّ الَّذی یُؤْمِنُ بِاللّهِ وَ کَلِماتِهِ وَ اتَّبِعُوهُ لَعَلَّکُمْ تَهْتَدُونَ

بگو : ای مردم ، من فرستاده خدا به سوی همه شما هستم، همان خدایی که حکومت آسمان‌ها و زمین از آنِ او است، معبودی جز او نیسـت ، زنـده می‌کنـد و می‌میرانـد، پس ایمـان بیاوریـد بـه خـد او فرستاده‌اش، آن پیـامبر درس نخوانـده‌ای کـه ایمـان بـه خـدا و کلمـاتش دارد و از او پیـروی کنید تا هدایـت یابیـد ●●●.۱۵۸ / اعراف

قُلْ یا اَیُّهَا النّـاسُ قَدْ جاآءَکُـمُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ فَمَنِاهْتَدی فَاِنَّما یَهْتَدی لِنَفْسِهِ وَ مَنْ ضَلَّ فَاِنَّما یَضِـلُّ عَلَیْهـا وَ ماآ اَنـا عَلَیْکُمْ بِوَکیلٍ

بگو : ای مردم حق از طرف پروردگارتان به‌سراغ شما آمده، هرکس (در پرتو آن) هدایت یابد ، برای خود هدایت‌شده و هرکس گمراه گردد، به‌زیان خود گمراه شده و من مأمور (به اجبار) شما نیستم ●●● .۱۰۸ / یونس

(۳۳۶) بابُ القاف قرآن الفبائی

قُـلْ یـا عِبـادِ الَّذینَ امَنُـوا اتَّقُوا رَبَّکُـمْ لِلَّذینَ اَحْسَنُـوا فی هـذِهِ الـدُّنْیـا حَسَنَةٌ وَ اَرْضُ اللّهِ واسِعَـةٌ اِنَّمـا یُوَفَّـی‌الصّابِـروُنَ اَجْرَهُـمْ بِغَیْـرِ حِسـابٍ

بگـو : ای بنـدگـان مـن که ایمـان آورده‌ایـد ، از (مخـالفـت) پروردگـارتـان بپرهیزیـد ، برای کسانـی که در این دنیا نیکی کرده‌انـد ، پاداش نیـک است و زمیـن خدا وسیع است (هرگاه تحـت فشار سـردمـداران کفر واقـع شدید ، مهاجرت کنید) که صابران اجر و پاداش خود را بی‌حساب دریافت می‌دارند ●●● .۱۰ / زمر

قُلْ یا عِبادِیَ‌الَّذینَ اَسْرَفُـوا عَلی اَنْفُسِهِمْ لا تَقْنَطُوا مِنْ رَحْمَةِ اللّهِ اِنَّ اللّهَ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ جَمیعا اِنَّهُ هُوَ الْغَفُورُ الرَّحیمُ

بگـو : ای بندگـان من که بر خود اسراف و ستم کرده‌ایـد ، از رحمت خداوند نومید نشوید که خدا همه گناهـان را می‌آمـرزد ، زیـرا او بسیـارآمرزنده و مهربـان اسـت ●●● . ۵۳ / زمر

قُلْ یقَـوْمِ اعْمَلُـوا عَلـی مَکانَتِکُـمْ اِنّی عامِـلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُـونَ مَنْ تَکُـونُ لَهُ عاقِبَـةُ الدّارِ اِنَّهُ لا یُفْلِـحُ الظّلِمُونَ

بگو ای جمعیـت ! هر کار در قـدرت داریـد بکنید من (هم به وظیفـه خود) عمل می‌کنم، اما به زودی خواهید دانست چه کسی سرانجام نیک خواهد داشت (و پیروزی با چه کسی است اما) به طور مسلم ظالمان رستگار نخواهند شد ●●● .۱۳۵ / انعام

قُلْ یا قَـوْمِ اعْمَلُوا عَلی مَکانَتِکُـمْ اِنّی عامِلٌ فَسَوْفَ تَعْلَمُونَ

بگو: ای قوم من ! شـما هرچه در توان داریـد ، انجام دهیـد ، من نیز به وظیفه خود عمل می‌کنم ، اما به زودی خواهیـد دانسـت ... ●●●۳۹ / زمر

قُلْ یَتَوَفّکُمْ مَلَکُالْمَـوْتِالَّذی وُکِّـلَ بِکُمْ ثُمَّ اِلی رَبِّکُمْ تُرجَعوُنَ

بگـو : فرشـتـه مـرگ کـه بـر شـــمـا مـأمـور شـــده (روح) شـــمـا را مـی گیـرد ، ســـپس بـه ســـوی پروردگـارتـان بـــاز

مـی گردیـد ●●●.۱۱ / سجده

قُلْ یَجْمَعُ بَیْنَنـا رَبُّنـا ثُمَّ یَفْتَحُ بَیْنَنا بِالْحَقِّ وَ هُوَ الْفَتّاحُ الْعَلیمُ

بگو: پروردگـار مـا همه مـا را جمع می‌کنـد، سپس در میـان ما به حق داوری می‌نمایـد (و صـفوف مجرمان را از نیکوکـاران جـدا می‌ســازد) و او اســت داور (و جداکننده) آگـاه ●●●.۲۶ / سبأ

قُلْ یُحْییهَا الَّذی اَنْشَأَهـا اَوَّلَ مَرَّةٍ وَ هُـوَ بِکُلِّ خَلْـقٍ عَلیـمٌ

بگـو: همان کسی آن را زنده می‌کنـد که نخستین بار آن را آفرید و او به هر مخلوقی آگاه است ●●●.۷۹ / یس

قُلْ یَوْمَ الْفَتْحِ لا یَنْفَعُ الَّـذیـنَ کَفَـرُوا ایمـانُهُمْ وَ لا هُمْ یُنْظَرُونَ

بگـــو : روز پیروزی ایمـان آوردن سـودی بـه حـال کافـران نخـواهـد داشــت و به آن‌هـا هیـچ مهلت داده نمی‌شود ●●●.۲۹ / سجده

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۳۷)

قُمِ اللَّیْـلَ اِلاّ قلیـلًا

شـب را ، جز کمـی ، به پا خیــز ●●● !۲ / مزّمّل

قُمْ فَــاَنْـذِرْ

برخیز و انذارکن (و عالمیان‌را بیم‌ده ●●●) .۲ / مدّثر

قآ وَ الْقُــرْاآنِ الْمَجیـدِ

ق ، سـوگـنـد بــه قـــرآن مجیـد ●●● . ۱ / ق

قَواریرَ مِنْ فِضَّةٍ قَدَّرُوهـا تَقْدیرا

ظرف‌هـای بلورینی از نقره که آن‌هـا را به انـدازه لازم آمـاده کرده‌اند ●●● .۱۶ / انسان

قَوْلٌ مَعْرُوفٌ وَ مَغْفِرَةٌ خَیْرٌ مِنْ‌صَدَقَةٍ یَتْبَعُهااَذًی وَاللّهُ غَنِیٌ‌حَلیمٌ

گفتـار پسـندیـده (در برابر نیازمنـدان) و عفـو (و گذشــت از خشونت‌های آن‌هـا) ، از بخششــی‌که آزاری به‌دنبـال آن باشد، بهتر اســت و خداوند، بی‌نیاز و بردبـار است ●●● .۲۶۳ / بقره

قُولُوا امَنّـا بِاللّهِ وَ ما اُنْـزِلَ اِلَیْنا وَ ما اُنْـزِلَ اِلی اِبْراهیمَ وَ اِسْـماعیلَ وَ اِسْـحقَ وَ یَعْقُوبَ وَ الْاَسْـباطِ وَ ما اُوتِـیَ مُوسی وَ عیسی وَ ما اُوتِیَ النَّبِیُّونَ مِنْ رَبِّهِمْ لا نُفَرِّقُ بَیْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

بگوییـد : ما به خـدا ایمان آورده‌ایم و به آن‌چه بر ما نازل شـده و آن‌چه بر ابراهیم و اسـماعیل و اسحاق و یعقوب و پیامبران اسباط بنی‌اسـرائیل نازل گردید (و همچنین) آن‌چه به موسـی و عیسـی و پیامبران (دیگر) از طرف پروردگار داده شده است و ما جدایی در میان آن‌ها قائل نمی‌شویم و در برابر فرمان خدا تسـلیم هستیم (و تعصّبات نژادی و اغراض شخصـی سبب نمی‌شود که بعضی را بپذیریم و بعضی را رها کنیم ●●●) .۱۳۶ / بقره

قَوْمَ فِـرْعَـــوْنَ اَلا یَتَّقُـــونَ

قوم فرعـون ، آیا آن‌ها (از مخالفت فرمان پروردگار) پرهیز نمی‌کنند ●●●؟۱۱ / شعراء

قیلَ ادْخُــلِ الْجَنَّـةَ قـالَ یـا لَیْتَ قَوْمی یَعْلَمُـــونَ

(سرانجام‌او را شهید کردند و) به‌او گفته شد: وارد بهشت شو، گفت: ای کاش قوم من می‌دانستند ●●●.۲۶ / یس

قیلَ ادْخُلُوا اَبْوابَ جَهَنَّـمَ خالِدینَ فیهـا فَبِئْسَ‌مَثْـوَی‌الْمُتَکَبِّرینَ

به‌آن‌ها گفته می‌شود: ازدرهای‌جهنم‌وارد شویـد،جاودانه‌درآن بمانیـد، چه بدجایگاهی‌است جایگاه‌متکبران (تمام تقصیرهـا از خود

شمـا بوده است ●●●) .۷۲ / زمر

قیلَ لَهَا ادْخُلِی الصَّرْحَ فَلَمّا رَأَتْهُ حَسِبَتْهُ لُجَّةً وَ کَشَفَتْ عَنْ ساقَیْها قالَ اِنَّهُ صَرْحٌ مُمَرَّدٌ مِنْ قَواریرَ قالَتْ رَبِّ اِنّی ظَلَمْتُ نَفْسی وَ اَسْلَمْتُ مَعَ سُلَیْمنَ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمینَ

(۳۳۸) بابُ القاف قرآن الفبائی

به او گفته شد داخل حیاط قصر شو ، اما هنگامی که نظر به آن افکند پنداشت نهر آبی است و ساق پاهای خود را برهنه کرد (تا از آب بگذرد اما سلیمان) گفت : (این آب نیست) بلکه قصری است از بلور صاف ، (ملکه سبأ) گفت: پروردگارا من به خود ستم کردم و با سلیمان برای خداوندی که پروردگار عالمیان است اسلام آوردم ●●● .۴۴ / نمل

قیلَ یَنُوحُ اهْبِطْ بِسَلمٍ مِنّا وَ بَرَکتٍ عَلَیْکَ وَ عَلیآ اُمَمٍ مِمَّنْ مَعَکَ وَ اُمَمٌ سَنُمَتِّعُهُمْ ثُمَّ یَمَسُّهُمْ مِنّا عَذابٌ اَلیمٌ

(به نوح) گفته شد : ای نوح ! با سلامت و برکت از ناحیه ما بر تو و بر تمام امت‌هایی که با تواند ، فرود آی و امت‌هایی نیز هستند که ما آن‌ها را از نعمت‌ها بهره‌مند می‌سازیم سپس عذاب دردناکی از سوی ما به آن‌ها می‌رسد ●●● .۴۸ / هود

قَیِّما لِیُنْذِرَ بَأْسا شَدیدا مِنْ لَدُنْهُ وَ یُبَشِّرَ الْمُؤْمِنینَ الَّذینَ یَعْمَلُونَ الصّالِحاتِ اَنَّ لَهُمْ اَجْرا حَسَنا

کتابی که ثابت و مستقیم و نگاهبان کتب دیگر است ، تا (بدکاران را) از عذاب شدید او بترساند و مؤمنان را که عمل‌صالح انجام می‌دهند بشارت دهد که پاداش نیکویی برای آن‌ها است ●●● .۲ / کهف

قرآن الفبائی بابُ القاف (۳۳۹)

بابُ الکاف

کَالَّذینَ مِنْ قَبْلِکُمْ کانُوآا اَشَدَّ مِنْکُمْ قُوَّةً وَ اَکْثَرَ اَموالاً وَ اَوْلادا فَاسْتَمْتَعُوا بِخَلاقِهِمْ فَاسْتَمْتَعْتُمْ بِخَلاقِکُمْ کَمَا اسْتَمْتَعَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِکُمْ بِخَلقِهِمْ وَ خُضْتُمْ کَالَّذی خاضُوا اُوْلآئِکَ حَبِطَتْ اَعْمالُهُمْ فِی الدُّنْیا وَ الْاخِرَةِ وَ اُولآئِکَ هُمُ الْخاسِرُونَ

(شما منافقان) همانند کسانی هستید که قبل از شما بودند (و راه نفاق پوییدند) آن‌ها از شما نیرومندتر و اموال و فرزندانشان فزون‌تر بودند، آن‌ها از بهره خود (در دنیا در راه هوس‌ها و گناه) استفاده کردند ، شما نیز از بهره خود (در این راه) استفاده کردید همان‌گونه که آن‌ها استفاده کردند، شما (درکفر و نفاق و استهزای مؤمنان) فرو رفتید همان‌گونه که آن‌ها فرو رفتند ، (ولی سرانجام) اعمالشان در دنیا و آخرت نابود شد و آن‌ها زیانکاران هستند ●●● .۶۹ / توبه

کَالْمُهْلِ یَغْلی فِی الْبُطُونِ

همانند فلز گداخته در شکم‌ها می‌جوشد ●●● .۴۵ / دخان

کَاَمْثالِ اللُّؤْلُؤِ الْمَکْنُونِ

همچون مروارید در صدف پنهان ●●● .۲۳ / واقعه

کانَ النّاسُ اُمَّةً واحِدَةً فَبَعَثَ اللّهُ النَّبِیّینَ مُبَشِّرینَ وَ مُنْذِرینَ وَ اَنْزَلَ مَعَهُمُ الْکِتابَ بِالْحَقِّ لِیَحْکُمَ بَیْنَ النّاسِ فیمَا اخْتَلَفُوا فیهِ وَ مَا اخْتَلَفَ فیهِ اِلاَّ الَّذینَ اوُتُوهُ مِنْ بَعْدِ ما جاءَتْهُمُ الْبَیِّناتُ بَغْیا بَیْنَهُمْ فَهَدَی اللّهُ الَّذینَ امَنُوا لِمَا اخْتَلَفُوا فیهِ مِنَ الْحَقِّ بِاِذْنِهِ وَاللّهُ یَهْدی مَنْ یَشاءُ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ

مردم (در آغاز) یک دسته بودند (و تضادّی در میان آن‌ها وجود نداشت، به تدریج جوامع و طبقات پدید آمد و اختلافات و تضادّهایی در میان آن‌ها پیدا شد، در این حال) خداوند پیامبران را برانگیخت تا مردم را بشارت و بیم‌دهند و کتاب آسمانی که به‌سوی حقّ دعوت می‌کرد، با آن‌ها نازل نمود تا در میان مردم در آن‌چه اختلاف داشتند ، داوری کند . (افراد باایمان در آن اختلاف نکردند) تنها (گروهی از) کسانی‌که کتاب را دریافت داشته بودند و نشانه‌های روشن به آن‌ها رسیده بود، به‌خاطر

انحراف از حقّ و ستمگری در آن اختلاف کردنـد، خداوند آن‌هایـی را که ایمان آورده بودنـد، به حقیقـت آن‌چه مورد اختلاف بود، به فرمـان خودش رهبری نمود (اما افراد بی‌ایمان همچنان در گمراهی و اختلاف باقی ماندنـد) و خـدا هرکس را بخواهــد ، به راه راســت هدایـت می‌کند ●●● .۲۱۳ / بقره

کَأَنْ لَمْ یَغْنَوْا فیهاآ اَلاآ اِنَّ ثَمُودَ کَفَرُوا رَبَّهُمْ اَلا بُعْدا لِّثَمُودَ

آن چنـان‌کـه گویـی هرگز ساکـن آن دیار نبودنـد بدانیـد قوم ثمـود پروردگارشـان را انکـار کـردنـد دور باد قوم ثمـود (از رحمت پروردگار ●●●) .۶۸ / هود

(۳۴۰) بابُ الکاف قرآن الفبائی

کَأَنْ لَمْ یَغْنَوْا فیهـا اَلا بُعْدا لِّمَدْیَنَ کَما بَعِدَتْ ثَمُودُ

آن‌چنـان کـه گـویـی هرگـز از ساکنـان آن دیـار نبـودنـد ، دور باد مدیـن (از رحمـت خدا) همان‌گونه کـه قوم ثمود دور شدند ●●● .۹۵ / هود

کانُوا قَلیلاً مِنَ اللَّیْلِ ما یَهْجَعُونَ

آن‌ها کمی از شب‌ها را می‌خوابیدند ●●● .۱۷ / ذاریات

کانُوا لایَتَناهَوْنَ عَنْ مُنْکَرٍ فَعَلُوهُ لَبِئْسَ ما کانُوایَفْعَلُونَ

آن‌ها از اعمال زشتی که انجام می‌دادند یکدیگر را نهی نمی‌کردند چه بدکاری انجام می‌دادند ●●●.۷۹ / مائده

کَأَنَّهُ جِمالَتٌ صُفْرٌ

گویی (در سرعت و کثرت) همچون‌شتران زردرنگی هستند (که به هر سو پراکنده می‌شوند ●●●) .۳۳ / مرسلات

کَاَنَّهُمْ یَوْمَ یَرَوْنَها لَمْ یَلْبَثُوا اِلّا عَشِیَّةً اَوْ ضُحیها

آن‌هـا در آن روز که قیام قیامـت را می‌بیننـد ، چنین احساس می‌کنند که گویی توقف آن‌ها (در دنیا و برزخ) جز عصر گاهی یا صبحگـاهی بیشتر نبـوده است ●●● . ۴۶ / نازعات

کَاَنَّهُمْ حُمُرٌ مُسْتَنْفِرَةٌ

گویی آن‌ها گورخرانی هستند رمیده ●●● .۵۰ / مدّثر

کَاَنَّهُنَّ الْیاقُوتُ وَالْمَرْجانُ

آن‌ها همچون یاقوت و مرجاننـد ●●● .۵۸ / الرّحمن

کَاَنَّهُنَّ بَیْضٌ مَکْنُونٌ

گویی (از لطـافت و سفیدی) همچون تخم‌مرغ‌هـایی هسـتند که (در زیر بـال و پر مرغ) پنهان مانـده (و دست انسانی‌هرگز آن‌را لمس نکرده‌است ●●●) .۴۹ / صافّات

کَبُرَ مَقْتا عِنْدَ اللّهِ اَنْ تَقُولُوا ما لا تَفْعَلُونَ

نزدخدابسیارموجب‌خشم‌است که‌سخنی‌بگویید که‌عمل‌نمی‌کنید ●●●.۳ / صف

کِتابٌ اُنْزِلَ اِلَیْکَ فَلا یَکُنْ فی صَدْرِکَ حَرَجٌ مِنْهُ لِتُنْذِرَ بِهِ وَ ذِکْری لِلْمُؤْمِنینَ

این‌کتابی است که بر تو نازل شده و نباید از ناحیه آن ناراحتی در سینه داشته باشی و هدف آن است که به‌وسیله آن (همگان را از عواقب بد عقاید و اعمال نادرستشان) بیم‌دهی و تذکری است برای مؤمنـان ●●● .۲ / اعراف

کِتابٌ اَنْزَلْناهُ اِلَیْکَ مُبارَکٌ لِیَدَّبَّرُوا ایاتِهِ وَ لِیَتَذَکَّرَ اُولُوا الْاَلْبابِ

ایـن کتـابـی اســت پـربـرکـت کـه بـر تـو نـازل کرده‌ایـم تـا در آیـات آن تـدبـر کننـد و صـاحبـان مغـز (و اندیشـه)

متذکــر شونــد ●●●.۲۹ / ص

کِتابٌ فُصِّلَتْ ایـاتُهُ قُرْانا عَرَبِیّا لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ

کتــابی کــه آیاتـش هــر مطلبی را در جای خــود بازگــو کرده است، فصیــح و گویا بــرای جمعیتی کــه آگاهنــد●●● .

۳ / فصّلت

کِتابٌ مَـــرْقُـــومٌ

نامــه‌ای است رقم‌زده شده و سرنوشتی است حتمی ●●●.۹ / مطففین، ۲۰ / مطففین

کَتَبَ اللّهُ لاَغْلِبَنَّ اَنَا وَ رُسُلی اِنَاللّهَ قَوِیٌّعَزیزٌ

خـداونـد چنین مقـــرر داشتـــه کـه مــن و رسولاـنــم پیــروز می‌شـویم، چــراکه خــداونــد قوی و شکســتناپــذیر است ●●●.۲۱ / مجادله

کُتِبَ عَلَیْکُمْ اِذا حَضَرَ اَحَدَکُـمُ الْمَوْتُ اِنْ تَـرَکَ خَیْـرا نِ الْوَصِیَّةُ لِلْوالِدَیْنِ وَ الاْقْرَبینَ بِالْمَعْرُوفِ حَقّـا عَلَـــی الْمُتَّقینَ

بر شـما نوشته شده هنگامی که یکـی از شما را مرگ فرا رسد، اگر چیز خوبی از خود به جای گذارده، وصیّت بـرای پـدر و مـادر و نزدیکــان به طور شایسته کند ، این حقّی است برای پرهیــزکــاران ●●● .۱۸۰ / بقره

کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِتالُ وَ هُوَ کُرهٌ لَکُمْ وَ عَسی اَنْ تَکْرَهُوا شَیْئا وَ هُوَ خَیْرٌ لَکُمْ وَ عَسی اَنْ تُحِبُّوا شَیْئا وَ هُـوَ شَـرٌّ لَکُمْ وَ اللّهُ یَعْلَـمُ وَ اَنْتُـمْ لا تَعْلَمُونَ

جهاد در راه خـدا بر شـما مقرّر شـده، در حالی که برایتان ناخوشایند است ، چه بسا چیزی را خوش نداشته باشید، حال آن که خیر شما در آن است و یا چیزی را دوست داشته باشید ، حال آن‌که شرّ شـما در آن است و خدا می‌داند و شـما نمی‌دانید ●●● .۲۱۶ / بقره

کُتِبَ عَلَیْـهِ اَنَّــهُ مَـنْ تَــوَلاّهُ فَـاَنَّـــهُ یُضِلُّــــهُ وَ یَهْـدیـــهِ اِلـــی عَــــذابِ السَّعیـــرِ

بر او نوشـته شــده کــه هرکس ولاــیتش را بر گردن نهــد ، بـه طــور مســلم گمراهش می‌ســازد و بـه آتش ســوزان راهنمــاییش می‌کنـــد ●●●.۴ / حج

کَدَأْبِ الِ فِرْعَـوْنَ وَ الَّذینَ مِـنْ قَبْلِهِمْ کَذَّبُـوا بِآیاتِنـا فَاَخَذَهُمُ اللّهُ بِذُنُوبِهِمْ وَاللّهُ شَدیدُ الْعِقـابِ

(عــادت آنان در انکــار و تحریف حقایـق) همچون عــادت آل فرعــون و کسانی است که پیــش از آن‌هــا بودنـد ، آیات ما را تکذیـب کردنـد و خداونـد آن‌ها را بـه (کیفر) گناهانشان گرفت و خداونـد شدیــد العقــاب است ●●● .۱۱ / آل عمران

کَدَأْبِ ءَالِ فِرْعَوْنَ وَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ کَذَّبُوا بِأَیتِ رَبِّهِمْ فَاَهْلَکْناهُمْ بِذُنُوبِهِمْ وَ اَغْرَقْناآ ءالَ فِرْعَوْنَ وَ کُـلٌّ کانُوا ظلِمیـــنَ

ایــن (درست) به حال فرعونیــان و کسانی که پیش از آن‌هـا بودند می‌مانـد کـه آیـات پروردگــارشــان

را تکـذیب کردنـد و مـا هم به خـاطر گناهانشـان آن‌هـا را هلاـک نمودیم فرعونیـان را غرق کردیم و همه این گروه‌هـا ظـالـم (و ستمگر) بودند ●●● .۵۴ / انفال

کَدَأْبِ ءَالِ فِـرْعَـوْنَ وَ الَّذیـنَ مِـنْ قَبْلِهِـمْ کَفَـرُوا بِأَیـــتِ اللّـهِ فَاَخَذَهُـمُ اللّـهُ بِذُنُوبِهِــمْ اِنَّ اللّـهَ قَـوِیٌّ شَدیـدُ الْعِقـابِ

(حـال این گروه مشـرکان) هماننـد حـال نزدیکـان فرعون و کسـانی که پیش از آن‌هـا بودنـد، آن‌هـا آیـات خـدا را انکــار کردند خداونــد هم آنان را به گناهانشـان کیفر داد ، خداوند قوی و کیفرش شدید است ●●● .۵۲ / انفال

کَذلِکَ اَرْسَـلْنکَ فی اُمَّةٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِها اُمَمٌ لِتَتْلُوَا عَلَیْهِمُ الَّذی اَوْحَیْنـا اِلَیْکَ وَ هُمْ یَکْفُرُونَ بِالرَّحْمنِ قُلْ هُوَ رَبّی لا اِلهَ اِلاّ هُوَ عَلَیْهِ

تَوَكَّلْتُ وَ اِلَيْهِ مَتابِ

همان‌گونه (که پیامبران پیشین را فرستادیم) تو را به میان امتی فرستادیم که پیش از آن‌ها امت‌های دیگر آمدند و رفتند، تا آن‌چه را به تو وحی نموده‌ایم بر آن‌ها بخوانی در حالی که آن‌ها به رحمان (خداوندی که رحمتش همگان را فرا گرفته) کفر می‌ورزند بگو : او پروردگار من است، معبودی جز او نیست، بر او توکل کردم و بازگشتم به سوی او است ●●● .۳۰ / رعد

كَذلِكَ الْعَذابُ وَ لَعَذابُ الْاٰخِرَةِ اَكْبَرُ لَوْ كانُوا يَعْلَمُونَ

این‌گونه است عذاب خداوند (در دنیا) و عذاب آخرت از آن هم بزرگ‌تر است، اگر می‌دانستند ●●●.۳۳ / قلم

كَذلِكَ حَقَّتْ كَلِمَتُ رَبِّكَ عَلَى الَّذينَ فَسَقُوا اَنَّهُمْ لا يُؤْمِنُونَ

این چنین فرمان پروردگارت بر فاسقان مسلم شده که آن‌ها (پس از این‌همه طغیان و گناه) ایمان نخواهند آورد ●●●.۳۳ / یونس

كَذلِكَ سَلَكْناهُ فى قُلُوبِ الْمُجْرِمينَ

(آری) این‌گونه قرآن را در دل‌های مجرمان وارد می‌کنیم ●●● .۲۰۰ / شعراء

كَذلِكَ ما اَتَى الَّذينَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلّا قالُوا ساحِرٌ اَوْ مَجْنُونٌ

این گونه است که هیچ پیامبری قبل از این‌ها به سوی قومی فرستاده نشد مگر این‌که گفتند او ساحر است یا دیوانه ●●● .۵۲ / ذاریات

كَذلِكَ نَجْزِى الْمُحْسِنينَ

این‌گونه‌نیکوکاران‌راپاداش‌می‌دهیم ●●● .۱۱۰ / صافّات

كَذلِكَ نَسْلُكُهُ فى قُلُوبِ الْمُجْرِمينَ

ما این‌چنین (و با استفاده از تمام وسایل) قرآن را به درون دل‌های مجرمان راه می‌دهیم ●●● .۱۲ / حجر

كَذلِكَ نَفْعَلُ بِالْمُجْرِمينَ

(آری) این‌گونه با مُجرمان رفتار می‌کنیم ●●●.۱۸ / مرسلات

قرآن الفبائی بابُ الکاف (۳۴۳)

كَذلِكَ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْباءِ ما قَدْ سَبَقَ وَ قَدْ اٰتَيْناكَ مِنْ لَدُنّا ذِكْرا

این چنین اخبار گذشته را برای تو بازگو می‌کنیم و ما از ناحیه خود ذکر (و قرآنی) به تو دادیم ●●●.۹۹ / طه

كَذلِكَ وَ اَوْرَثْناها بَنى اِسْرائيلَ

آری، این چنین کردیم و بنی‌اسرائیل را وارث آن‌ها ساختیم ●●● .۵۹ / شعراء

كَذلِكَ وَ اَوْرَثْناهاقَوْما اٰخَرينَ

این چنین بود ماجرای آن‌ها و ما این‌ها را میراث برای اقوام دیگری قرار دادیم ●●● .۲۸ / دخان

كَذلِكَ وَ زَوَّجْناهُمْ بِحُورٍ عينٍ

این چنینند بهشتیان و آن‌ها را با « حور العین » تزویج می‌کنیم ●●●.۵۴ / دخان

كَذلِكَ وَ قَدْاَحَطْنابِمالَدَيْهِ خُبْرا

(آری) این چنین بود (کار ذوالقرنین) و ما به‌خوبی از امکاناتی که نزد او بود آگاه بودیم ●●● .۹۱ / کهف

كَذلِكَ يُبَيِّنُ اللّهُ لَكُمْ اٰياتِهِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

این چنین خداوند آیات خود را برای شما شرح می‌دهد، شاید اندیشه کنید ●●● .۲۴۲ / بقره

کَذلِکَ یَطْبَـعُ اللّـهُ عَلـی قُلُـوبِ الَّذیـنَ لا یَعْلَمُـونَ

این گونه خداوند بر دل‌های کسانی که آگاهی ندارند، مهر می نهد ●●●.۵۹ / روم

کَذلِکَ یُوحی اِلَیْکَ وَ اِلَی الَّذینَ مِنْ قَبْلِکَ اللّهُ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

این گونـه خداوند عزیـز و حکیـم به تـو و پیامبرانـی کـه قبـل از تو بودنـد ، وحـی می کنـد ●●● .۳ / شوری

کَذلِکَ یُؤْفَکُ الَّذیـنَ کانُـوا بِایـاتِ اللّهِ یَجْحَـدُونَ

این چنین کسانی که آیات خدا را انکارمی کردند، منحرف می‌شوند ●●● . ۶۳ / مؤمن

کَذَّبَ اَصْحابُ الْاَیْکَةِ الْمُرْسَلینَ

اصحاب ایکه(شهری نزدیک مدین)رسولان(خدا)راتکذیب کردند ●●● .۱۷۶ / شعراء

کَذَّبَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَاَتیهُمُ الْعَذابُ مِنْ حَیْثُ لایَشْعُرُونَ

کسانـی کـه قبـل از آن‌هـا بودنـد، نیـز آیـات مـا را تکـذیـب نمودند و عـذاب الهـی از جایـی کـه فکر نمی کردند، به سراغ آن‌ها آمـد ●●● .۲۵ / زمر

کَذَّبَتْ ثَمُـــودُ الْمُرْسَلیــنَ

قـوم ثمـــود رســولان (خـــدا) را تکذیب کــردنـد ●●● .۱۴۱ / شعراء

کَذَّبَتْ ثَمُـودُ بِـالنُّذُرِ

طایفـه ثمود (نیـز) انذارهـای الهـی را تکـذیـب کردنـــد ●●● .۲۳ / قمر

(۳۴۴) بابُ الکاف قرآن الفبائی

کَذَّبَتْ ثَمُودُ بِطَغْویها

قـوم ثمود بر اثر طغیان (پیامبرشان را) تکذیب کردند ●●●.۱۱ / شمس

کَذَّبَتْ ثَمُـــودُ وَ عـــادٌ بِـالْقـارِعَــةِ

قوم ثمود و عاد ، عذاب کوبنـده الهـی را انکار کردند ●●●.۴ / حاقّه

کَذَّبَتْ عادٌ الْمُرْسَلینَ

قـوم عـاد رسـولان (خـدا) را تکذیـب کــردنـد ●●●.۱۲۳ / شعراء

کَذَّبَتْ عـادٌ فَکَیْـفَ کـانَ عَـذابـی وَ نُـذُرِ

قوم عـاد (نیز پیـامبر خود ، هـود را) تکـذیـب کردنـد ، اکنـون (بـبینید) عـذاب و انـذارهای من چگـونـه بـود ●●●؟۱۸ / قمر

کَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ عادٌ وَ فِرْعَوْنُ ذُو الْاَوْتادِ

قبـل از آن‌ها قوم نـوح و عاد و فرعـون صاحب قـدرت (پیامبـران ما را) تکذیـب کردنـد ●●● .۱۲ / ص

کَذَّبَتْ قَبْلَهُـمْ قَـوْمُ نُوحٍ فَکَـذَّبُـوا عَبْـدَنـا وَ قـالُـوا مَجْنُـونٌ وَ ازْدُجِـرَ

پیش از آن‌ها قوم نوح تکـذیب کردنـد (آری) بنده ما (نوح) را تکذیب کرده و گفتند: او دیوانه است و (با انواع آزارهـا) او را (از ادامـه رسالتـش) بازداشتند ●●● .۹ / قمر

کَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَ اَصْحابُ الرَّسِّ وَ ثَمُودُ

پیش از آن‌ها قوم نوح و اصحاب الرس (قومی که در یمامه زنـدگی می کردنـد و پیامبری به نام حنظله داشتند) و قـوم ثمـود (پیامبرانشـان را) تکذیـب کردنـد ●●● .۱۲ / ق

کَذَّبَتْ قَبْلَهُمْ قَوْمُ نُوحٍ وَالْاحْزابُ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ هَمَّتْ کُلُّ اُمَّةٍ بِرَسُولِهِمْ لِیَأْخُذُوهُ وَ جادَلُوا بِالْباطِلِ لِیُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ فَاَخَذْتُهُمْ فَکَیْفَ کانَ عِقابِ

پیش از آن‌ها قوم نوح و اقوامی که بعد از آن‌ها آمدند (پیامبرانشان را) تکذیب کردند و هر امتی توطئه‌ای چید که پیامبرش را بگیرد (و آزار دهد) و برای محو حق به مجادله باطل دست زدند، اما من آن‌هارا گرفتم (و سخت مجازات کردم) ببین عذاب الهی چگونه بود ●●● ۵؟ / مؤمن

کَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطٍ بِالنُّذُرِ

قوم‌لوط‌انذارها(ی پی‌در پی پیامبرشان)راتکذیب‌کردند ●●● .۳۳ / قمر

کَذَّبَتْ قَوْمُ لُوطِنِ الْمُرْسَلینَ

قوم لوط فرستادگان (خدا) را تکذیب کردند ●●● .۱۶۰ / شعراء

کَذَّبَتْ قَوْمُ نُوحِ الْمُرْسَلینَ

قوم نوح رسولان را تکذیب کردند ●●● .۱۰۵ / شعراء

قرآن الفبائی بابُ الکاف (۳۴۵)

کَذَّبُوا بِایاتِنا کُلِّها فَأَخَذْناهُمْ أَخْذَ عَزیزٍ مُقْتَدِرٍ

اما آن‌ها همه آیات ما را تکذیب کردند و ما آن‌ها را گرفتیم و مجازات کردیم ، گرفتن شخصی قدرتمند و توانا ●●● .۴۲ / قمر

کِراما کاتِبینَ

والامقام و نویسنده (اعمال نیک و بد شما ●●●) .۱۱ / انفطار

کِرامٍ بَرَرَةٍ

والامقام و فرمانبردار ونیکوکار ●●● .۱۶ / عبس

کَغَلْیِ الْحَمیمِ

جوششی همچون آب سوزان ●●● .۴۶ / دخان

کَلّا اذا بَلَغَتِ التَّراقِیَ

چنین نیست ، او هرگز ایمان نمی‌آورد تا جان به گلوگاهش رسد ●●● .۲۶ / قیامت

کَلّا اذا دُکَّتِ الْارْضُ دَکّا دَکّا

چنان نیست که آن‌ها خیال می‌کنند، در آن هنگام که زمین سخت درهم کوبیده شود ●●● .۲۱ / فجر

کَلّا اِنّا خَلَقْناهُمْ مِمّا یَعْلَمُونَ

هرگز چنین‌نیست، ما آن‌هارا از آن‌چه خودشان‌می‌دانند، آفریده‌ایم ●●● .۳۹ / معارج

کَلّا اِنَّ الْاِنْسانَ لَیَطْغی

هرگز چنین‌نیست (که انسان حق‌شناس‌باشد) قطعا طغیان می کند ●●●.۶ / علق

کَلّا اِنَّ کِتابَ الْابْرارِ لَفی عِلّیّینَ

چنان نیست که آن‌ها (درباره معاد) خیال می‌کنند، بلکه نامه اعمال نیکان در «علّیّین» است ●●●.۱۸ / مطففین

کَلّا اِنَّ کِتابَ الْفُجّارِ لَفی سِجّینٍ

چنین نیست که آن‌ها (درباره قیامت خیال می‌کنند) مسلما نامه اعمال فاجران در سجّین است ●●●.۷ / مطففین

كَلّا اِنَّها تَـذْكِـرَةٌ

هرگـز چنین مکن ، این (قـرآن) یک تذکـر و یادآوری‌اسـت ●●● .۱۱ / عبس

كَلّا اِنَّهـا لَظـى

امـا هرگز چنیـن نیسـت شعله‌هـای سـوزان آتـش اسـت ●●●.۱۵ / معارج

كَلّا اِنَّهُـمْ عَـنْ رَبِّهِـمْ يَـوْمَئِـذٍ لَمَحْجُـوبُـونَ

چنیـن نیسـت که آن‌هـا می‌پندارنـد، بلکه آن‌ها در آن روز از پروردگارشـان محجوبنـد ●●● .۱۵ / مطففین

(۳۴۶) بابُ الکاف قرآن الفبائی

كَلّا اِنَّهُ تَـذْكِرَةٌ

چنین‌نیست‌که‌آن‌ها می گویند،آن(قرآن)یک‌تذکر و یادآوری است ●●● .۵۴ / مدّثر

كَلّا اِنَّهُ كـانَ لِاياتِنـا عَنِيـدا

هرگز چنین نخواهدشد، چراکه‌او نسبت به‌آیات ما دشمنی‌می‌ورزد ●●● .۱۶ / مدّثر

كَلّا بَـلْ تُحِبُّـونَ الْعاجِلَـةَ

چنین نیست که شـما می‌پندارید (و دلایل معاد را مخفی می‌شمرید) بلکه شما دنیای زودگذر را دوست دارید (و هـوسرانی بی‌قید و شرط را ●●●) .۲۰ / قیامت

كَلّا بَلْ تُكَذِّبُـونَ بِالـدّيـنِ

آن‌چنان که شما می‌پندارید، نیست، بلکه شما روز جزا را منکرید ●●●.۹ / انفطار

كَلّا بَـلْ رانَ عَلـى قُلُـوبِهِـمْ مـا كـانُـوا يَكْسِبُـونَ

چنین نیست که آن‌ها خیـال می کنند، بلکه اعمالشـان چون زنگـاری بر دل‌هایشان نشسته ●●● .۱۴ / مطففین

كَلّا بَـلْ لا تُكْرِمُـونَ الْيَتِيـمَ

چنـان نیسـت که شما خیـال می کنیـد ، بلکـه شمـا یتیمـان را گـرامـی نمـی‌داریـد ●●● .۱۷ / فجر

كَلّا بَلْ لا يَخافُـونَ الْاخِـرَةَ

چنیـن نیست که آن‌ها می گویند ، بلکه آن‌ها از آخرت نمی‌ترسند ●●● .۵۳ / مدّثر

كَلّا سَنَكْتُـبُ ما يَقُـولُ وَ نَمُـدُّ لَـهُ مِنَ الْعَـذابِ مَـدّا

هـرگـز چنیـن نیسـت مـا بـه زودی آن‌چه را او مـی گـویـد ، می‌نـویسیـم و عـذاب را بـر او مستمـر خواهیـم داشـت ●●●.۷۹ / مریم

كَلّا سَـوْفَ تَعْلَمُـونَ

چنیـن نیست که شما خیـال می کنید به‌زودی خواهیـد دانسـت ●●●.۳ / تکاثر

كَلّا سَيَعْلَمُـونَ

چنیـن نیست که آن‌هـا فکـر می کننـد ، بـه زودی می‌فهمنـد ●●● .۴ / نبأ

كَلّا سَيَكْفُـرُونَ بِعِبادَتِهِـمْ وَ يَكُونُـونَ عَلَيْهِـمْ ضِـدّا

هـرگـز چنین نیسـت ، بـه زودی معبودهـا منکر عبـادت آن‌هـا خواهنـد شـد ، بلکـه بـر ضـدشـان قیـام می کننـد ●●●.۸۲ / مریم

كَلّا لاتُطِعْهُ وَ اسْجُدْ وَ اقْتَرِبْ

چنـان نیست که او می‌پندارد ، هـرگز او را اطاعـت مکـن و سجـده نمـا و تقـرب جـوی ●●● .۱۹ / علق

قرآن الفبائی بابُ الکاف (۳۴۷)

کَلّا لا وَزَرَ

هرگز چنین نیست ، راه فرار و پناهگاهی وجود ندارد ●●● .۱۱ / قیامت

کُلُّ الطَّعامِ کانَ حِلًّا لِبَنی اِسْرآئیلَ اِلّا ما حَرَّمَ اِسْرآئیلُ عَلی نَفْسِه مِنْ قَبْلِ اَنْ تُنَزَّلَ التَّوْریةُ قُلْ فَأْتُوا بِالتَّوْریةِ فَاتْلُوها اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

همـه غـذاها(ی پـاک) بر بنی‌اسرائیـل حلال بـود ، جز آن‌چه اسرائیل (یعقـوب) ، پیش از نزول تورات ، بر خود تحریـم کرده بـود (ماننـد گوشـت شتر که برای او ضـرر داشت) بگـو: « اگر راسـت می‌گوییـد تورات را بیاوریـد و بخوانیـد (ایـن نسبت‌هایی که بـه پیامبران پیشین می‌دهید ، حتی در تورات تحـریف شـده شما نیسـت ●●●) » .۹۳ / آل عمران

کَلّا لَمّا یَقْضِ ما اَمَرَهُ

چنیـن نیسـت کـه او می‌پنـدارد ، او هنوز فرمـان الهـی را اطـاعـت نکـرده اسـت ●●● .۲۳ / عبس

کَلّا لَوْ تَعْلَمُونَ عِلْمَ الْیَقینِ

چنـان نیسـت که شمـا خیال می‌کنید اگر شمـا علم‌الیقیـن (به آخـرت) داشتیـد (به سراغ این مـوهـومـات و تفاخرات نمی‌رفتید ●●●).۵ / تکاثر

کَلّا لَئِنْ لَمْ یَنْتَهِ لَنَسْفَعا بِالنّاصِیَةِ

چنـان نیست کـه او خیـال می‌کنـد اگر دسـت از کـار خـود برنـدارد ناصیه‌اش (مـوی پیش سـرش) را گرفتـه (و بـه سـوی عـذاب می‌کشانیم ●●●) .۱۵ / علق

کَلّا لَیُنْبَذَنَّ فِی الْحُطَمَةِ

چنیـن نیست که او می‌پندارد ، بـه زودی در حطمـه (آتشی خرد کننـده) پرتـاب می‌شـود ●●● .۴ / همزه

کُلًّا نُمِدُّ هؤُلاءِ وَ هؤُلاءِ مِنْ عَطاءِ رَبِّکَ وَ ما کانَ عَطاءُ رَبِّکَ مَحْظُورا

هریـک از این دو گـروه را از عطـای پروردگـارت بهـره و کمـک می‌دهیـم و عطـای پروردگـارت هرگز از کسـی منـع نشـده اسـت ●●● . ۲۰ / اسراء

کَلّا وَالْقَمَرِ

این‌چنین نیست که آن‌ها تصور می‌کنند ، سوگند به ماه ●●● .۳۲ / مدّثر

کُلُّ ذلِکَ کانَ سَیِّئُهُ عِنْدَ رَبِّکَ مَکْرُوها

همه این‌ها گناهش نزد پروردگـار تو منفـور است ●●● .۳۸ / اسراء

کِلْتَا الْجَنَّتَیْنِ اتَتْ اُکُلَها وَ لَمْ تَظْلِمْ مِنْهُ شَیْئا وَ فَجَّرْنا خِلالَهُما نَهَرا

هر دو بـاغ میـوه آورده بـودنـد (میوه‌هـای فراوان) و چیـزی فروگـذار نکـرده بـودنـد و میـان آن دو نهر بزرگـی از زمیـن فرستادیم ●●● .۳۳ / کهف

(۳۴۸) بابُ الکاف قرآن الفبائی

کُلُّ مَنْ عَلَیْها فانٍ

تمام کسانی که روی آن (زمین) هستند ، فانی می‌شوند ●●● .۲۶ / الرّحمن

کُلَّما اَرادوُا اَنْ یَخْرُجُوا مِنْها مِنْ غَمٍّ اُعیدوُا فیها وَ ذوُقُوا عَذابَ الْحَریقِ

هرگـاه بخواهنـد از غم و انـدوه‌هـای دوزخ خـارج شـونـد، آن‌هـا را به آن بـازمی‌گرداننـد و (به آن‌هـا گفته می‌شـود :) بچشـید عذاب سوزان را ●●● .۲۲ / حج

کُلُّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ رَهینَةٌ

هرکس در گرو اعمال خویش است ●●● .۳۸ / مدّثر

کُلُّ نَفْسٍ ذائِقَةُ الْمَوْتِ وَ اِنَّما تُوَفَّوْنَ اُجورَکُمْ یَوْمَ الْقِیمَةِ فَمَنْ زُحْزِحَ عَنِ‌النّارِ وَ اُدْخِلَ الْجَنَّةَ فَقَدْ فازَ وَ مَاالْحَیوةُالدُّنْیا اِلاّ مَتاعُ الْغُرُورِ

هـر کسـی مرگ را می‌چشـد و شـما پـاداش خـود را بـه‌طـور کامـل در روز قیـامـت خواهیـد گرفـت ، آن‌هـا که از آتـش (دوزخ) دور شده ، به بهشـت وارد شونـد نجات یافتـه و رستگـار شده‌اند و زندگی دنیا ، چیزی جز مایه فریب نیست ●●● .۱۸۵ / آل عمران

کُلُّ نَفْسٍ ذائِقَةُ الْمَوْتِ ثُمَّ اِلَیْنا تُرْجَعُونَ

هر انسانی مرگ‌رامی‌چشد، سپس به‌سوی ما بازمی‌گردید ●●● .۵۷ / عنکبوت

کُلُّ نَفْسٍ ذائِقَةُ الْمَوْتِ وَ نَبْلُوکُمْ بِالشَّرِّ وَ الْخَیْرِ فِتْنَةً وَ اِلَیْنا تُرْجَعُونَ

هـر انسـانـی طعـم مـرگ را می‌چشـد و مـا شـمـا را بـا بـدی‌هـا و نیکی‌هـا آزمـایـش می‌کنیـم و سـرانجـام بـه سـوی ما بازمی‌گردید ●●●.۳۵ / انبیاء

کُلُوا مِنْ طَیِّباتِ ما رَزَقْناکُمْ وَ لا تَطْغَوْا فیهِ فَیَحِلَّ عَلَیْکُمْ غَضَبی وَ مَنْ یَحْلِلْ عَلَیْهِ غَضَبی فَقَدْ هَوی

بخوریـد از روزی‌هـای پـاکیزه‌ای کـه به شـما دادیم ، ولی در آن طغیـان نکنیـد که غضب من بر شـما وارد خواهـد شـد و هرکـس غضبـم بر او وارد شـود سقـوط می‌کنـد ●●● .۸۱ / طه

کُلُوا وَ ارْعَوْا اَنْعامَکُمْ اِنَّ فیذلِکَ لَایاتٍ لِاُولِی النُّهی

هـم خودتـان بخوریـد و هم چهارپایـانتـان را در آن بـه چرا بریـد که در ایـن نشانه‌هـای روشنـی اسـت برای صـاحبـان عقـل ●●● .۵۴ / طه

کُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنیئا بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

(به‌آن‌هاگفته‌می‌شود)بخوریدوبیاشامید گوارا،این‌هابه‌خاطراعمالی‌است‌که‌انجام‌می‌دادید ●●●.۱۹/طور ـ ۴۳ /مرسلات

کُلُوا وَ اشْرَبُوا هَنیئا بِما اَسْلَفْتُمْ فِی الْاَیّامِ الْخالِیَةِ

(و به آن‌ها گفته می‌شود:) بخورید و بیاشامید گوارا در برابر اعمالی‌که در ایام گذشته انجام‌دادید ●●●.۲۴ / حاقّه

قرآن الفبائی بابُ الکاف (۳۴۹)

کُلُوا وَ تَمَتَّعُواقَلیلاً اِنَّکُمْ‌مُجْرِمُونَ

(در مقابـل به مجرمـان گفته می‌شود :) بخوریـد و بهره گیریـد در این مـدت کم (ولی بدانیـد عـذاب الهی در انتظار شـما است) چراکه شما مُجرمید ●●● .۴۶ / مرسلات

کَما اَخْرَجَکَ رَبُّکَ مِنْ بَیْتِکَ بِالْحَقِّ وَ اِنَّ فَریقا مِنَ الْمُؤْمِنینَ لَکارِهُونَ

(ناخشنـودی پـاره‌ای از شـمـا از چگـونگـی تقسیم غنـایم بـدر) هماننـد آن است که خداونـد تـو را از خـانه‌ات بـه حق بیرون فرستـاد (به‌سوی میـدان بدر) در حالی‌که جمعـی از مؤمنـان کراهـت داشتند (ولی سرانجامـش پیروزی آشکـار بود ●●●).۵ / انفال

کَما اَرْسَلْنا فیکُمْ رَسُولاً مِنْکُمْ یَتْلُوا عَلَیْکُمْ ایاتِنا وَ یُزَکّیکُمْ وَ یُعَلِّمُکُمُ الْکِتابَ وَ الْحِکْمَةَ وَ یُعَلِّمُکُمْ مالَمْ تَکُونُوا تَعْلَمُونَ

همـان‌گونه (که بـا تغییر قبلـه نعمت خود را بر شـمـا کامل کردیـم ،) رسولـی در میان شما از نوع خودتان فرستادیم تا آیات ما

را بر شما بخواند و شما را تزکیه کند و کتاب و حکمت بیاموزد و آنچه نمی‌دانستید ، به شما یاد دهد ●●● .۱۵۱ / بقره

کَما اَنْزَلْنا عَلَی الْمُقْتَسِمینَ

(ما بر آنها عذابی می‌فرستیم) همان‌گونه که بر « تجزیه‌گران » (آیات الهی) فرستادیم ●●● .۹۰ / حجر

کَمْ اَهْلَکْنا مِنْ قَبْلِهِمْ مِنْ قَرْنٍ فَنادَوْا وَ لاتَ حینَ مَناصٍ

چه بسیار اقوامی را که پیش از آنها هلاک کردیم و به هنگام نزول عذاب ، فریاد می‌زدند ، ولی وقت نجات گذشته بود ●●● .۳ / ص

کَمْ تَرَکُوا مِنْ جَنّاتٍ وَ عُیُونٍ

چه بسیار باغها و چشمه‌ها که از خود به جای گذاشتند ●●● .۲۵ / دخان

کَمَثَلِ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ قَریباذاقُوا وَبالَ اَمْرِهِمْ وَلَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

کار این گروه از یهود همانند کسانی است که کمی قبل از آنها بودند ، طعم تلخ کار خود را چشیدند و برای آنها عذاب دردناک است ●●● .۱۵ / حشر

کَمَثَلِ الشَّیْطانِ اِذْ قالَ لِلْاِنْسانِ اکْفُرْ فَلَمّا کَفَرَ قالَ اِنّی بَریءٌ مِنْکَ اِنّی اَخافُ اللّهَ رَبَّ الْعالَمینَ

کار آنها همچون شیطان است که به انسان گفت : کافر شو (تا مشکلات تو را حل کنم) اما هنگامی که کافر شد ، گفت : من از تو بیزارم ، من از خداوندی که پروردگار عالمیان است ، بیم دارم ●●● .۱۶ / حشر

کُنْتُمْ خَیْرَ اُمَّةٍ اُخْرِجَتْ لِلنّاسِ تَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ تَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ تُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَ لَوْ امَنَ اَهْلُ الْکِتابِ لَکانَ خَیْرا لَهُمْ مِنْهُمُ الْمُؤْمِنُونَ وَ اَکْثَرُهُمُ الْفاسِقُونَ

(۳۵۰) بابُ الکاف قرآن الفبائی

شما بهترین امّتی بودید که به سود انسانها آفریده شده‌اند، (چه این‌که) امر به معروف و نهی از منکر می‌کنید و به‌خدا ایمان‌دارید و اگر اهل کتاب، (به‌چنین برنامه و آیین درخشانی)، ایمان‌آورند، برای آنها بهتر است (ولی تنها) عدّه کمی از آنها با ایمانند و بیشتر آنها فاسقند، (و خارج از اطاعت پروردگار ●●●) .۱۱۰ / آل عمران

کاهیعآصا

کهیعص ●●● ۱ / مریم

کَیْفَ تَکْفُرُونَ بِاللّهِ وَ کُنْتُمْ اَمْواتا فَاَحْیاکُمْ ثُمَّ یُمیتُکُمْ ثُمَّ یُحْییکُمْ ثُمَّ اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ

چگونه‌به‌خداوندکافرمی‌شوید، در حالی‌که شمااجسام بی‌روحی‌بودید و او شمارا زنده‌کرد، سپس‌شمارا می‌میراند وباردیگرشمارا زنده‌می‌کند، سپس‌به‌سوی اوبازمی‌گردید(بنابراین نه‌حیات وزندگی‌شما،ازشمااست‌ونه مرگتان، آن‌چه دارید ، از خدا است●●●). ۲۸ / بقره

کَیْفَ وَ اِنْ یَظْهَرُوا عَلَیْکُمْ لا یَرْقُبُوا فیکُمْ اِلًّا وَ لا ذِمَّةً یُرْضُونَکُمْ بِاَفْواهِهِمْ وَ تَأْبی قُلُوبُهُمْ وَ اَکْثَرُهُمْ فسِقُونَ

چگونه (پیمانشان ارزش‌دارد) درحالی‌که اگر بر شما غالب شوند نه ملاحظه خویشاوندی با شما را می‌کنند و نه پیمان را، شمارا بازبان خود خشنودمی‌کنند ولی دل‌های‌آنها اباادارد و اکثر آنها نافرمانبردارند ●●●.۸ / توبه

کَیْفَ یَکُونُ لِلْمُشْرِکینَ عَهْدٌ عِنْدَ اللّهِ وَ عِنْدَ رَسُولِهآ اِلَّا الَّذینَ عهَدْتُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ فَمَا اسْتَقمُوا لَکُمْ فَاسْتَقیمُوا لَهُمْ اِنَّ اللّهَ یُحِبُّ الْمُتَّقینَ

چگونه برای مشرکان پیمانی نزد خدا و رسول او خواهد بود (در حالی که آنها همواره آماده شکستن پیمانشان هستند) مگر کسانی که با آنها نزد مسجدالحرام پیمان بستید (این گروه که پیمان خود را محترم شمردند) مادام که در برابر شما وفادار

باشند شما نیز وفاداری کنید که خداوند پرهیزکاران را دوست‌دارد ●●● .۷ / توبه

کَیفَ یَهْدِی‌اللّهُ قَوْما کَفَرُوابَعْدَایمانِهِمْ وَ شَهِدُوااَنَ‌الرَّسُولَ حَقٌّوَجاءَهُمُ‌الْبَیِّناتُ وَاللّهُ لایَهْدِی الْقَوْمَ الظّالِمینَ

چگونه خداوند جمعیّتی را هدایت می‌کند که بعد از ایمان و گواهی به حقّانیّت رسول و آمدن نشانه‌های روشن برای آن‌ها، کافر شدند؟ و خدا جمعیّت ستمکاران را هدایت نخواهد کرد ●●● .۸۶ / آل عمران

کَیْ نُسَبِّحَکَ کَثیرا

تا تو را بسیار تسبیح گوییم ●●● .۳۳ / طه

قرآن الفبائی بابُ الکاف (۳۵۱)

بابُ اللام

لا اَعْبُدُ ما تَعْبُدوُنَ

آنچه را شما می‌پرستید ، من نمی‌پرستم ●●● .۲ / کافرون

لا اُقْسِمُ بِهذَا الْبَلَدِ

قسم به این شهر مقدس (مکه ●●●) .۱ / بلد

لا اُقْسِمُ بِیَوْمِ الْقِیامَةِ

سوگند به روز قیامت ●●● .۱ / قیامت

لا اِکْراهَ فِی الدّینِ قَدْ تَبَیَّنَ الرُّشْدُ مِنَ الْغَیِّ فَمَنْ یَکْفُرْ بِالطّاغُوتِ وَ یُؤْمِنْ بِاللّهِ فَقَدِ اسْتَمْسَکَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقی لَا انْفِصامَ لَها وَ اللّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ

در قبول دین ، اکراهی نیست ، (زیرا) راه درست از راه انحرافی ، روشن شده است، بنابراین کسی که به طاغوت (بت و شیطان و هر موجود طغیانگر) کافر شود و به خدا ایمان آورد ، به دستگیره محکمی چنگ زده است که گسستن برای آن نیست و خداوند، شنوا و دانا است ●●● .۲۵۶ / بقره

لا اِلهَ اِلّا هُوَ یُحْیی وَ یُمیتُ رَبُّکُمْ وَ رَبُّ ابائِکُمُ الاَوَّلینَ

هیچ معبودی جز او نیست ، زنده می‌کند و می‌میراند، پروردگار شما و پروردگار پدران نخستین شما است ●●● .۸ / دخان

لا بارِدٍ وَ لا کَریمٍ

سایه‌ای که نه خنک است و نه مفید ●●● .۴۴ / واقعه

لا بِثینَ فیها اَحْقابا

مدت‌های طولانی در آن می‌مانند ●●● .۲۳ / نبأ

لا تُبْقی وَ لا تَذَرُ

(آتشی است که) نه چیزی را باقی می‌گذارد و نه چیزی را رها می‌سازد ●●● . ۲۸ / مدّثر

لا تَجْأَروُاالْیَوْمَاِنَّکُمْ‌مِنّا لاتُنْصَروُنَ

(اما به آن‌ها گفته می‌شود :) فریاد نکنید ، امروز شما از ناحیه ما یاری نخواهید شد ●●● .۶۵ / مؤمنون

لا تُدْرِکُهُ‌الاَبْصرُ وَ هُوَ یُدْرِکُ‌الاَبْصرَ وَ هُوَاللَّطیفُ‌الْخَبیرُ

چشم‌ها او را درک نمی‌کند ولی او همه چشم‌ها را درک می‌کند و او بخشنده (انواع نعمت‌ها و با خبر از ریزه‌کاری‌ها) وآگاه(از

همه چیز)است ●●● .۱۰۳ / انعام

لا تَدْعُوا الْیَوْمَ ثُبورا واحِدا وَ ادْعُوا ثُبورا کَثیرا

امروز یک بار واویلا نگویید ، بلکه بسیار واویلا سر دهید ●●● .۱۴ / فرقان

(۳۵۲) بابُ اللام قرآن الفبائی

لا تَجِدُ قَوْما یُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالْیَوْمِ الْاخِرِ یُوادُّونَ مَنْ حادَّاللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لَوْ کانُوا اباءَهُمْ اَوْ اَبْناءَهُمْ اَوْ اِخْوانَهُمْ اَوْ عَشیرَتَهُمْ اُولئِکَ کَتَبَ فی قُلُوبِهِمُ الْایمانَ وَ اَیَّدَهُمْ بِروُحٍ مِنْهُ وَ یُدْخِلُهُمْ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْانْهارُ خالِدینَ فیها رَضِیَ‌اللّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ اُولئِکَ حِزْبُ اللّهِ اَلا اِنَّ حِزْبَ اللّهِ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

هیچ قومی را که ایمان به خدا و روز قیامت دارد ، نمی‌یابی که با دشمنان خدا و رسولش دوستی کنند ، هرچند پدران یا فرزندان یا برادران یا خویشاوندان آن‌ها باشند، آن‌ها کسانی هستند که خدا ایمان را بر صفحه قلوبشان نوشته و با روحی از ناحیه خودش آن‌ها را تقویت فرموده ، آن‌ها را در باغ‌هایی از بهشت داخل می‌کند که نهرها از زیر درختانش جاری است ، جاودانه در آن می‌مانند ، خدا از آن‌ها خشنود و آن‌ها نیز از خدا خشنودند ، آن‌ها حزب اللّه‌اند ، بدانید حزب اللّه پیروز است ●●● .۲۲ / مجادله

لا تَجْعَلْ مَعَ اللّهِ اِلها اخَرَ فَتَقْعُدَ مَذْمُوما مَخْذُولاً

و با « اللّه » معبود دیگری قرار مده که ضعیف و مذموم و بی‌یار و یاور خواهی شد ●●● .۲۲ / اسراء

لا تَجْعَلُوا دُعاءَالرَّسُولِ بَیْنَکُمْ کَدُعاءِ بَعْضِکُمْ بَعْضا قَدْ یَعْلَمُ اللّهُ الَّذینَ یَتَسَلَّلُونَ مِنْکُمْ لِواذا فَلْیَحْذَرِالَّذینَ یُخالِفُونَ عَنْ اَمْرِهِ اَنْ تُصیبَهُمْ فِتْنَةٌ اَوْ یُصیبَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

دعوت پیامبر را در میان خود مانند دعوت بعضی از شما نسبت به بعضی دیگر تلقی نکنید ، خداوند کسانی از شما را که پشت سر دیگران پنهان می‌شوند و یکی پس از دیگری فرار می‌کنند، می‌داند ، آن‌ها که مخالفت فرمان او می‌کنند ، باید از این بترسند که فتنه‌ای دامنشان را بگیرد و یا عذاب دردناک به آن‌ها برسد ●●● .۶۳ / نور

لا تُحَرِّکْ بِهِ لِسانَکَ لِتَعْجَلَ بِهِ

زبانت را به خاطر عجله برای خواندن آن (قرآن) حرکت مده ●●● .۱۶ / قیامت

لا تَحْسَبَنَّ الَّذینَ کَفَرُوا مُعْجِزینَ‌فِی‌الْارْضِ وَ مَأْویهُمُ النّارُ وَ لَبِئْسَ الْمَصیرُ

گمان نبر کافران می‌توانند از چنگال مجازات الهی در زمین فرار کنند ، جایگاه آن‌ها آتش است و چه بد جایگاهی است ●●● .۵۷ / نور

لا تَحْسَبَنَّ الَّذینَ یَفْرَحُونَ بِمآ اَتَوْا وَ یُحِبُّونَ اَنْ یُحْمَدُوا بِما لَمْ یَفْعَلُوا فَلا تَحْسَبَنَّهُمْ بِمَفازَةٍ مِنَ الْعَذابِ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

گمان مبر آن‌ها که از اعمال (زشت) خود خوشحال می‌شوند و دوست دارند در برابر کار (نیکی) که انجام نداده‌اند مورد ستایش قرار گیرند، از عذاب (الهی) برکنارند (بلکه) برای آن‌ها ، عذاب دردناکی است ●●● .۱۸۸ / آل عمران

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۵۳)

لا تَرْکُضُوا وَ ارْجِعُوا اِلی ما اُتْرِفْتُمْ فیهِ وَ مَساکِنِکُمْ لَعَلَّکُمْ تُسْئَلُونَ

فرار نکنید و بازگردید به زندگی پرناز و نعمتتان و به مسکن‌های پرزرق و برقتان تا سائلان بیایند و از شما تقاضا کنند (شما هم آن‌ها را محروم بازگردانید ●●●) .۱۳ / انبیاء

لا تَری فیها عِوَجا وَ لا اَمْتا

به گونه‌ای که در آن هیچ پستی و بلندی نمی‌بینی ●●● .۱۰۷ / طه

لا تَسْمَعُ فیها لاغِیَةً

که در آن هیچ سخن لغو و بیهوده‌ای نمی‌شنوی ●●● .۱۱ / غاشیه

لا تَعْتَذِرُوا قَدْ کَفَرْتُمْ بَعْدَ ایمانِکُمْ اِنْ نَعْفُ عَنْ طائِفَةٍ مِنْکُمْ نُعَذِّبْ طائِفَةً بِاَنَّهُمْ کانُوا مُجْرِمینَ

(بگو :) عذر خواهی نکنید (که بیهوده است ، چرا که) شما پس از ایمان آوردن ، کافر شدید ، اگر گروهی از شما را (به خاطر توبه) مورد عفو قرار دهیم ، گروه دیگری را عذاب خواهیم کرد ، زیرا آن‌ها مجرم بودند ●●●.۶۶ / توبه

لا تَقُمْ فیهِ اَبَدا لَمَسْجِدٌ اُسِّسَ عَلَی‌التَّقْوی مِنْ اَوَّلِ یَوْمٍ اَحَقُّ اَنْ تَقُومَ فیهِ، فیهِ رِجالٌ یُحِبُّونَ اَنْ یَتَطَهَّرُوا وَ اللّهُ یُحِبُّ الْمُطَّهِّرینَ

هرگز در آن قیام (و عبادت) مکن، آن مسجدی که از روز نخست بر پایه تقوا بنا شده، شایسته‌تر است که در آن قیام (و عبادت) کنی ، در آن مردانی هستند که دوست می‌دارند پاکیزه باشند و خداوند پاکیزگان را دوست دارد ●●●.۱۰۸ / توبه

لا تَمُدَّنَّ عَیْنَیْکَ اِلی ما مَتَّعْنا بِه اَزْواجا مِنْهُمْ وَ لا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَاخْفِضْ جَناحَکَ لِلْمُؤْمِنینَ

(بنابراین) هرگز چشم خود را به نعمت‌های (مادی) که به گروه‌هایی از آن‌ها (کفار) دادیم میفکن و به‌خاطر آن‌چه آن‌ها دارند غمگین مباش و بال و پر خود را برای مؤمنین فرود آر ●●●.۸۸ / حجر

لا جَرَمَ اَنَّ اللّهَ یَعْلَمُ ما یُسِرُّونَ وَ ما یُعْلِنُونَ اِنَّهُ لا یُحِبُّ الْمُسْتَکْبِرینَ

قطعا خداوند از آن‌چه پنهان می‌دارند و آن‌چه آشکار می‌سازند باخبر است او مستکبران را دوست نمی‌دارد ●●● .۲۳ / نحل

لا جَرَمَ اَنَّما تَدْعُونَنی اِلَیْهِ لَیْسَ لَهُ دَعْوَةٌ فِی الدُّنْیا وَ لا فِی الْاخِرَةِ وَ اَنَّ مَرَدَّنا اِلَی اللّهِ وَ اَنَّ الْمُسْرِفینَ هُمْ اَصْحابُ النّارِ

قطعا آن‌چه مرا به‌سوی‌آن می‌خوانید نه دعوت (و حاکمیتی) در دنیا دارند و نه در آخرت و تنها بازگشت ما در قیامت به سوی خدا است و مسرفان اهل دوزخند ●●● .۴۳ / مؤمن

لا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِی الْاخِرَةِ هُمُ الْخاسِرُونَ

و قطعا آن‌ها در آخرت زیانکارانند ●●● .۱۰۹ / نحل

(۳۵۴) بابُ اللام قرآن الفبائی

لا جَرَمَ اَنَّهُمْ فِی الْاخِرَةِ هُمُ الْاَخْسَرُونَ

(به همین دلیل) آن‌ها مسلما در سرای آخرت از همه زیانکارترند ●●● .۲۲ / هود

لاـ جُناحَ عَلَیْکُمْ اِنْ طَلَّقْتُمُ النِّساءَ ما لَمْ تَمَسُّوهُنَّ اَوْ تَفْرِضُوا لَهُنَّ فَریضَةً وَ مَتِّعُوهُنَّ عَلَی الْمُوسِعِ قَدَرُهُ وَ عَلَی الْمُقْتِرِ قَدَرُهُ مَتاعا بِالْمَعْرُوفِ حَقّا عَلَی الْمُحْسِنینَ

اگر زنان را قبل از آمیزش جنسی یا تعیین مهر ، (به عللی) طلاق دهید ، گناهی بر شما نیست (و در این موقع) آن‌هارا (با هدیه‌ای مناسب) بهره‌مند سازید، آن‌کس که توانایی دارد، به اندازه توانایی‌اش و آن‌کس که تنگدست است ، به اندازه خودش هدیه‌ای شایسته (که مناسب حال دهنده و گیرنده باشد) بدهد و این بر نیکوکاران الزامی است ●●● .۲۳۶ / بقره

لاـ جُناحَ عَلَیْهِنَّ فی ابائِهِنَّ وَ لا اَبْنائِهِنَّ وَ لا اِخْوانِهِنَّ وَ لا اَبْناءِ اِخْوانِهِنَّ وَ لا اَبْناءِ اَخَواتِهِنَّ وَ لا نِسائِهِنَّ وَ لا ما مَلَکَتْ اَیْمانُهُنَّ وَ اتَّقینَ اللّهَ اِنَّ اللّهَ کانَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ شَهیدا

بر آن‌ها (همسران پیامبر) گناهی نیست که با پدران و فرزندان و برادران و فرزندان برادران و فرزندان خواهران خود و زنان مسلمان

و بردگان خویش (بدون حجاب و پرده تماس بگیرند) و تقوای الهی را پیشه کنید که خداوند بر هر چیزی آگاه است ●●● .۵۵ / احزاب

لا خَیْرَ فی کَثیرٍ مِنْ نَجْویهُمْ اِلّا مَنْ اَمَرَ بِصَدَقَةٍ اَوْ مَعْرُوفٍ اَوْ اِصْلاحٍ بَیْنَ النّاسِ وَ مَنْ یَفْعَلْ ذلِکَ ابْتِغاآءَ مَرْضاتِ اللّهِ فَسَوْفَ نُؤْتیهِ اَجْرا عَظیما

در بسیاری از سخنان درگوشی (و جلسات محرمانه) آنها خیر و سودی نیست مگر کسی که (به این وسیله) امر به کمک به دیگران یا کار نیک یا اصلاح در میان مردم کند و هرکس برای خشنودی پروردگار چنین کند پاداش بزرگی به او خواهیم داد ●●●.۱۱۴ / نساء

لا شَریکَ لَهُ وَ بِذلِکَ اُمِرْتُ وَ اَنَا اَوَّلُ الْمُسْلِمینَ

شریکی برای او نیست و به همین دستور یافته‌ام و من نخستین مسلمانم ●●● .۱۶۳ / انعام

لا ظَلیلٍ وَ لا یُغْنی مِنَ اللَّهَبِ

سایه‌ای که نه آرامبخش است و نه از شعله‌های آتش جلوگیری می‌کند ●●● .۳۱ / مرسلات

لا فیها غَوْلٌ وَ لا هُمْ عَنْها یُنْزَفُونَ

شرابی که نه در آن مایه فساد عقل است ، نه موجب مستی می‌گردد ●●● .۴۷ / صافّات

لکِنّا هُوَ اللّهُ رَبّی وَ لاٱُشْرِکُ بِرَبّیاَحَدا

ولی من کسی‌هستم که «اللّه پروردگار من‌است و هیچ‌کس را شریک پروردگارم قرارنمی‌دهم ●●●.۳۸ / کهف

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۵۵)

لکِنِ الَّذینَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ جَنّاتٌ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ خالِدینَ فیها نُزُلاً مِنْ عِنْدِ اللّهِ وَ ما عِنْدَاللّهِ خَیْرٌ لِلْاَبْرارِ

ولی کسانی که(ایمان دارند و) از پروردگارشان می‌پرهیزند، برای آن‌هاباغ‌هایی‌ازبهشت‌است،که‌اززیر درختانش نهرهاجاری‌است، همیشه درآن‌خواهندبود.این،نخستین‌پذیرایی‌است‌که‌ازسوی خداوند به آن‌ها می‌رسد و آن‌چه در نزد خداست ، برای نیکان بهتر است ●●●.۱۹۸ / آل عمران

لکِنِ الَّذینَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ لَهُمْ غُرَفٌ مِنْ فَوْقِها غُرَفٌ مَبْنِیَّةٌ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ وَعْدَ اللّهِ لا یُخْلِفُ اللّهُ الْمیعادَ

ولی آنها که تقوای الهی پیشه کردند، غرفه‌هایی در بهشت دارند، بر فراز آنها غرفه‌های دیگری بنا شده و از زیر آن نهرها جاری است، این وعده الهی است و خداوند در وعده خود تخلف نمی‌کند ●●● .۲۰ / زمر

لکِنِ الرّاسِخُونَ فِی الْعِلْمِ مِنْهُمْ وَ الْمُؤْمِنُونَ یُؤْمِنُونَ بِماآ اُنْزِلَ اِلَیْکَ وَ ماآ اُنْزِلَ مِنْ قَبْلِکَ وَ الْمُقیمینَ الصَّلوةَ وَ الْمُؤْتُونَالزَّکوةَ وَ الْمُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالْیَوْمِ الْاخِرِ اُولآئِکَ سَنُؤْتیهِمْ اَجْرا عَظیما

ولی آن دسته از آنها که راسخ در علمند و آنها که ایمان دارند به تمام آن‌چه بر تو نازل شده و آن‌چه پیش از تو نازل گردیده ایمان می‌آورند و آنها که نماز را برپا می‌دارند و آنان‌که زکات می‌دهند و آن‌ها‌که به خدا و روز قیامت ایمان آورده‌اند به زودی به همه آنان پاداش عظیمی خواهیم داد ●●● .۱۶۲ / نساء

لکِنِ الرَّسُولُ وَ الَّذینَ امَنُوا مَعَهُ جاهَدُوا بِاَمْوالِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ وَ اُولآئِکَ لَهُمُ الْخَیْراتُ وَ اُولآئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

ولی پیامبر و آنها که با او ایمان آوردند ، با اموال و جان‌هایشان به جهاد پرداختند و همه نیکی‌ها برای آنها است و آنها رستگارانند ●●● .۸۸ / توبه

لکِنِ اللّهُ یَشْهَدُ بِماآ اَنْزَلَ اِلَیْکَ اَنْزَلَهُ بِعِلْمِهِ وَ الْمَلآئِکَةُ یَشْهَدُونَ وَ کَفی بِاللّهِ شَهیدا

ولی خداوند گواهی‌می‌دهد به‌آن‌چه برتو نازل‌کرده، که‌از روی علمش نازل کرده است و فرشتگان (نیز) گواهی می‌دهند، گرچه

گواهی خدا کافی است ●●● .۱۶۶ / نساء

لا مَقْطُوعَةٍ وَ لا مَمْنُوعَةٍ

کـه هـرگـز قطـع و ممنوع نمی‌شود ●●● .۳۳ / واقعه

لا هِیَةً قُلُوبُهُمْ وَ اَسَرُّوا النَّجْوَی الَّذینَ ظَلَمُوا هَلْ هذا اِلّا بَشَرٌ مِثْلُکُمْ اَفَتَأْتُونَ السِّحْرَ وَ اَنْتُمْ تُبْصِرُونَ

درحالی که قلوبشان در لهو و بی‌خبری فرورفته‌است و این‌ستمگران پنهانی‌نجوی می کننـد (و می گوینـد) آیا جز این است که این بشری همچون شما است ؟ آیا شما به سراغ سحر می‌روید با این که می‌بینید ●●● ۳؟ / انبیاء

(۳۵۶) بابُ اللام قرآن الفبائی

لا یَأْتیهِ الْباطِلُ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ لا مِنْ خَلْفِه تَنْزیلٌ مِنْ حَکیمٍ حَمیدٍ

که هیچ گونه باطلی، نه از پیش رو و نه از پشت سر، به‌سراغ آن نمی‌آیـد ، چراکه از سوی خداونـد حکیم و شـایسـتـه ستایش نـازل شـده است ●●● .۴۲ / فصّلت

لا یَأْکُلُهُ اِلَّا الْخاطِئُونَ

غذایی که جُز خطاکاران آن را نمی‌خورند ●●● .۳۷ / حاقّه

لا یَتَّخِذِ الْمُؤْمِنُونَ الْکافِرینَ اَوْلِیاءَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنینَ وَ مَنْ یَفْعَلْ ذلِکَ فَلَیْسَ مِنَ‌اللّهِ فی شَیْءٍ اِلّا اَنْ تَتَّقُوا مِنْهُمْ تُقیةً وَ یُحَذِّرُکُمُ اللّهُ نَفْسَهُ وَ اِلَی اللّهِ الْمَصیرُ

افـراد بـاایمـان نبـایـد به جای مؤمنان ، کافران را دوست و سرپرست خود انتخاب کننـد و هرکس چنین کنـد، هیچ رابطـه‌ای با خـدا نـدارد (و پیونـد او به‌کلّی از خدا گسسته می‌شود) مگر این‌که از آن‌ها بپرهیزید (و به خاطر هـدف‌هـای مهمّ‌تـری تقیّـه کنیـد) خداوند شما را از (نافرمانی) خود ،برحذر می‌دارد و بـازگشـت (شمـا) به سوی خـدا است ●●● .۲۸ / آل عمران

لا یُحِبُّ اللّهُ الْجَهْرَ بِالسُّوآءِ مِنَ الْقَوْلِ اِلّا مَنْ ظُلِمَ وَکانَ اللّهُ سَمیعا عَلیما

خداوند دوست ندارد کسی با سخنان خود بدی‌ها را اظهار کند مگر آن کسـی که مورد ستم واقع شده باشد ، خـداونـد شنـوا و دانـا است ●●● .۱۴۸ / نساء

لا یَحْزُنُهُمُ الْفَزَعُ‌الْاَکْبَرُ وَ تَتَلَقّیهُمُ‌الْمَلائِکَةُ هذایَوْمُکُمُ الَّذی کُنْتُمْ تُوعَدُونَ

وحشت بزرگ آن‌ها را اندوهگین نمی‌کند و فرشتگان به استقبالشان می‌روند (و می گویند) این همان روزی اسـت کـه به شـمـا وعـده داده می‌شـد ●●● .۱۰۳ / انبیاء

لا یَحِلُّ لَکَ النِّساءُ مِنْ بَعْدُ وَ لا اَنْ تَبَدَّلَ بِهِنَّ مِنْ اَزْواجٍ وَ لَوْ اَعْجَبَکَ حُسْنُهُنَّ اِلّا ما مَلَکَتْ یَمینُکَ وَ کانَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ رَقیبا

بعـد از این دیگر زنی بر تو حلال نیست و نمی‌توانی همسرانت را به همسران دیگری تبـدیل کنی (بعضـی را طلاق دهی و همسر دیگری به‌جای او برگزینی) هر چنـد جمـال آن‌هـا مـورد تـوجه تـو واقع شود مگر آن چه که به صورت کنیز در ملک تو درآیـد و خداونـد نـاظر و مراقب هرچیز است (و به این ترتیب فشار قبایـل را در اختیـار همسـر از آن‌هـا ، از تـو بـرداشتیـم ●●●).۵۲ / احزاب

لا یَذوُقُونَ فیهَا الْمَوْتَ اِلَّا الْمَوْتَةَ الْاُولی وَ وَقیهُمْ عَذابَ الْجَحیمِ

هـرگـز مـرگـی جـز همـان مـرگ اول (کـه در دنیـا چشیـده‌انـد) نخواهنـد چشید و خداونـد آن‌ها را از عـذاب دوزخ حفـظ می‌کنـد ●●● .۵۶ / دخان

لا یَذوُقُونَ فیها بَرْدا وَ لا شَرابا

در آن‌جـا نـه چیـز خنکـی می‌چشند و نـه نـوشیـدنی گـــوارایـی ●●● .۲۴ / نبأ

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۵۷)

لا یَـرْقُبُـونَ فـی مُـؤْمِـنٍ اِلاًّ وَ لا ذِمَّـةً وَ اوُلآئِـکَ هُــمُ الْمُعْتَــدُونَ

(نـه تنهـا دربـــاره شمـــا) دربـــاره هیـچ فـرد بـا ایمانی رعایت خویشاوندی و پیمان را نمی‌کنند و آن‌هـا تجـاوزکارانند●●● . ۱۰ / توبه

لا یَزالُ بُنْیانُهُمُ الَّذی بَنَوْا ریبَةً فیقُلُوبِهِمْ اِلآ اَنْ تَقَطَّعَ قُلُوبُهُمْ وَاللّهُ عَلیمٌ حَکیمٌ

(امـا) این بنایی را که آن‌ها ساختنـد ، همواره به صورت یک وسیله شک و تردیـد در دل‌های آن‌ها باقی می‌مانـد، مگـر ایـن کـه دل‌هـایشان پـاره پاره شـود (و بمیرنـد وگرنـه از دل آن‌هـا بیرون نمی‌رود) و خداوند دانـا و حکیـم است ●●●.۱۱۰ / توبه

لا یَسْبِقُــونَـهُ بِـــالْقَـوْلِ وَ هُـمْ بِـاَمْـرِه یَعْمَلــُونَ

کـه هـرگـز در سخـن بر او پیشـی نمی‌گیـرند و به فرمـان او عمل می‌کنند ●●● .۲۷ / انبیاء

لا یَسْتَئْذِنُکَ الَّذینَ یُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الاْخِرِ اَنْ یُجهِدُوا بِاَمْولِهِمْ وَ اَنْفُسِهِمْ وَ اللّهُ عَلیمٌ بِالْمُتَّقینَ

آن‌هــا کــه ایمــان بـه خـــدا و روز جـزا دارنـد هیـچ‌گـاه از تـو اجـازه برای جهـــاد (در راه خــــدا) بــــا امـوال و جــان‌هــایشــان نمی‌گیـرنــد و خـداونـد پرهیزکاران را می‌شناسد ●●● .۴۴ / توبه

لا یَسْتَطیعُـــونَ نَصْـرَهُـمْ وَ هُمْ لَهُمْ جُنْدٌ مُحْضَـرُونَ

ولی آنـان قـادر به یـاری ایشـان نیسـتند و این (عبـادت کننـدگان در قیـامت) لشـکر آن‌ها خـواهنـد بود که در آتش دوزخ حضـور می‌یـابند ●●●.۷۵ / یس

لا یَسْتَــوی اَصْحـابُ النّارِ وَ اَصْحـابُ الْجَنَّةِ اَصْحابُ الْجَنَّةِ هُمُ الْفائِزوُنَ

هرگز اصحـاب دوزخ و اصحاب بهشت یکسان نیستند ، اصحـاب بهشـت، رستگار و پیروزند ●●● .۲۰ / حشر

لاـیَسْـتَوِیالْقاعِدُونَ مِنَالْمُـؤْمِنینَ غَیْرُ اُولِی الضَّرَرِ وَ الْمُجاهِـدُونَ فی سَبیـلِاللّهِ بِـاَمْوالِهِمْ وَ اَنْفُسِـهِمْ فَضَّـلَ اللّـهُ الْمُجـاهِـدینَ بِـاَمْـوالِهِـمْ وَ اَنْفُسِهِـمْ عَلَی الْقاعِدینَ دَرَجَةً وَ کُلاًّ وَعَدَ اللّهُ الْحُسْنـی وَ فَضَّـلَ اللّـهُ الْمُجـاهِـدینَ عَلـی الْقـاعِـدینَ اَجْـرا عَظیما

افراد باایمـانی که بـدون بیمـاری و نـاراحتی از جهـاد بازنشستند بـا مجاهـدانی که در راه خـدا بـا مال و جان خود جهـاد کـردنـد یکســان نیستنـد، خداوند مجاهدانی را که با مال و جان خود جهاد نمودند بر قاعدان برتری بخشیده و به هر یک از این‌دو دسته (بـه نسـبت اعمــال نیکشـان) خـداونـد وعـده پـاداش نیـک داده و مجـاهــدان را بـر قـاعـدان بـرتـری و پـــاداش عظیمـی بخشیــده است ●●●.۹۵ / نساء

لا یَسَّمَّعُــونَ اِلَـــی الْمَـــلاَءِ الاْعْلـــی وَ یُقْـذَفُــونَ مِنْ کُـلِّ جــانِـبٍ

آن‌ها نمی‌توانند به (سـخنان) فرشـتگان عالَم بالا گوش فرادهند (و هرگاه چنین بخواهند) از هرسو هـدف تیرهـا قـرار می‌گیرند ●●●.۸ / صافّات

(۳۵۸) بابُ اللام قرآن الفبائی

لا یَسْمَعُـونَ حَسیسَهـا وَ هُـمْ فـی مَـا اشْتَهَـتْ اَنْفُسُهُـمْ خـالِدُونَ

آن‌ها صدای آتش دوزخ رانمی‌شنوند و درآن‌چه‌دلشان‌بخواهد جاودانه‌متنعم‌هستند ●●●.۱۰۲ / انبیاء

لا یَسْمَعُـونَ فیهـا لَغْـوا اِلاّ سَـلامـا وَ لَهُـمْ رِزْقُهُمْ فیها بُکْرَةً وَ عَشِیّا

آن‌ها هرگز در آن‌جا گفتار لغو و بیهوده‌ای نمی‌شـنوند و جز سلام در آن‌جا سخنی نیست و هر صبح و شام روزی آن‌هـا در بهشت مقرر است ●●● .۶۲ / مریم

لا یَسْمَعُونَ فیها لَغْوا وَ لا تَأْثیما

در آن باغهای بهشت ، نه لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند نه سخنان گناه‌آلود ●●● .۲۵ / واقعه

لا یَسْمَعُونَ فیها لَغْوا وَ لا کِذّابا

در آنجا نه سخن لغو و بیهوده‌ای می‌شنوند و نه دروغی ●●● .۳۵ / نبأ

لا یُسْئَلُ عَمّا یَفْعَلُ وَ هُمْ یُسْئَلُونَ

هیچ‌کس برکاراونمی‌تواند خرده‌بگیرد، ولی درکارهای آنها جای سؤال‌وایراد است ●●●.۲۳ / انبیاء

لا یَسْأَمُ الْاِنْسانُ مِنْ دُعاءِ الْخَیْرِ وَ اِنْ مَسَّهُ الشَّرُّ فَیَؤُسٌ قَنُوطٌ

انسان هرگز از تقاضای نیکی (و نعمت) خسته نمی‌شود و هرگاه شرّ و بدی به او رسد مأیوس و نومید می گردد ●●● .۴۹ / فصّلت

لا یُسْمِنُ وَ لا یُغْنی مِنْ جُوعٍ

غذایی که نه آنها را فربه می‌کند و نه گرسنگی را فرومی‌نشاند ●●●.۷ / غاشیه

لا یُصَدَّعُونَ عَنْها وَ لا یُنْزِفُونَ

اما شرابی که از آن سردرد نمی‌گیرند و نه مست می‌شوند ●●● .۱۹ / واقعه

لا یَصْلیها اِلَّا الْاَشْقی

کسی جز بدبخت‌ترین مردم وارد آن نمی‌شود ●●● .۱۵ / لیل

لا یَغُرَّنَّکَ تَقَلُّبُ الَّذینَ کَفَرُوا فِی الْبِلادِ

رفت و آمد (پیروزمندانه) کافران در شهرها، تو را نفریبد ●●● .۱۹۶ / آل عمران

لا یُفَتَّرُ عَنْهُمْ وَ هُمْ فیهِ مُبْلِسُونَ

هرگز عذاب از آنها تخفیف نمی‌یابد و آنها در آنجا از همه‌چیز مأیوسند ●●● .۷۵ / زخرف

لا یُقاتِلُونَکُمْ جَمیعا اِلّا فی قُرًی مُحَصَّنَةٍ اَوْ مِنْ وَراءِ جُدُرٍ بَأْسُهُمْ بَیْنَهُمْ شَدیدٌ تَحْسَبُهُمْ جَمیعا وَ قُلُوبُهُمْ شَتّی ذلِکَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لا یَعْقِلُونَ

آنها هرگز با شما به صورت دستجمعی نمی‌جنگند جز در دژهای محکم یا از پشت دیوارها ، پیکارشان در

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۵۹)

میان خودشان شدید است (اما در برابر شما ناتوانند) به ظاهرشان می‌نگری آنها را متحد می‌بینی، در حالی‌که دلهای آنها پراکنده است، این به خاطر آن است که قومی بی‌عقلند ●●● .۱۴ / حشر

لا یُکَلِّفُ اللّهُ نَفْسا اِلّا وُسْعَها لَها ما کَسَبَتْ وَ عَلَیْها مَا اکْتَسَبَتْ رَبَّنا لا تُؤاخِذْنا اِنْ نَسینا اَوْ اَخْطَأْنا رَبَّنا وَ لا تَحْمِلْ عَلَیْنا اِصْرا کَما حَمَلْتَهُ عَلَی الَّذینَ مِنْ قَبْلِنا رَبَّنا وَ لا تُحَمِّلْنا ما لا طاقَةَ لَنا بِهِ وَ اعْفُ عَنّا وَ اغْفِرْ لَنا وَ ارْحَمْنا اَنْتَ مَوْلینا فَانْصُرْنا عَلَی الْقَوْمِ الْکافِرینَ

خداوند هیچ‌کس را جز به‌اندازه توانایی‌اش تکلیف نمی‌کند (انسان) هر کار (نیکی) را انجام دهد ، برای خود انجام داده و هرکار (بدی) کند، به‌زیان خود کرده است، (مؤمنان می‌گویند:) پروردگارا ، اگر ما فراموش یا خطا کردیم ، ما را مؤاخذه مکن. پروردگارا ! تکلیف سنگینی بر ما قرار مده، آن چنان‌که (به‌خاطر گناه و طغیان،) بر کسانی‌که پیش از ما بودند قرار دادی ! پروردگارا، آنچه طاقت تحمل آن را نداریم، بر ما مقرر مدار و آثار گناه را از ما بشوی، ما را ببخش و در رحمت خود قرارده، تو مولا و سرپرست مایی، پس ما را بر جمعیّت کافران پیروز گردان ●●●.۲۸۶ / بقره

لا یَمَسُّهُ اِلَّا الْمُطَهَّرُونَ

و جز پاکان نمی‌توانند آن را مس کنند ●●● .۷۹ / واقعه

لا یَمَسُّهُمْ فیها نَصَبٌ وَ ما هُمْ مِنْها بِمُخْرَجینَ

هرگز خستگی و تعب به آنها نمی‌رسد و هیچ‌گاه ازآن اخراج نمی گردند ●●● .۴۸ / حجر

لا یَمْلِكُونَ الشَّفاعَةَ اِلّا مَنِ اتَّخَذَ عِنْدَ الرَّحْمنِ عَهْدا

آنها هرگز مالک شفاعت نیستند مگر کسی که نزد خداوند رحمان عهد و پیمانی دارد ●●●.۸۷ / مریم

لا یَنْهیكُمُ اللّهُ عَنِ الَّذینَ لَمْ یُقاتِلُوكُمْ فِی الدّینِ وَ لَمْ یُخْرِجُوكُمْ مِنْ دِیارِكُمْ اَنْ تَبَرُّوهُمْ وَ تُقْسِطُوا اِلَیْهِمْ اِنَّ اللّهَ یُحِبُّ الْمُقْسِطینَ

خدا شما را از نیکی کردن و رعایت عدالت نسبت به کسانی که در امر دین با شما پیکار نکردند و از خانه و دیارتان بیرون نراندند ، نهی نمی کند ، چرا که خداوند عدالت‌پیشگان را دوست دارد ●●● .۸ / ممتحنه

لا یُؤاخِذُكُمُ اللّهُ بِاللَّغْوِ فی اَیْمانِكُمْ وَ لكِنْ یُؤاخِذُكُمْ بِما كَسَبَتْ قُلُوبُكُمْ وَ اللّهُ غَفُورٌ حَلیمٌ

خداوند شما را به خاطر سوگندهایی که بدون توجّه یاد می کنید ، مؤاخذه نخواهد کرد، اما به آن‌چه دل‌های شما کسب کرده (و سوگندهایی که از روی اراده و اختیار یاد می کنید ،) مؤاخذه می کند و خداوند آمرزنده و بردبار است ●●●.۲۲۵ / بقره

لا یُؤاخِذُكُمُ اللّهُ بِاللَّغْوِ فی اَیْمنِكُمْ وَ لكِنْ یُؤاخِذُكُمْ بِما عَقَّدْتُّمُ الاَیْمنَ فَكَفَّرَتُهُ إطْعامُ عَشَرَةِ مَسكینَ مِنْ أَوْسَطِ ماتُطْعِمُونَ أَهْلیكُمْ أَوْكِسْوَتُهُمْ أَوْ تَحْریرُ رَقَبَةٍ فَمَنْ لَّمْ یَجِدْ فَصِیامُ ثَلَثَةِ أیّامٍ ذلِكَ كَفَرَةُ

(۳۶۰) بابُ اللام قرآن الفبائی

أیْمنِكُمْ أذَا حَلَفْتُمْ وَاحْفَظُوآا اَیْمنَكُمْ كَذلِكَ یُبَیِّنُ اللّهُ لَكُمْ ءایتِهِ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

خداوند شما را به خاطر سوگندهای بیهوده (و خالی از اراده) مواخذه نمی کند ولی در برابر سوگندهایی که (از روی اراده) محکم کرده‌ایدمواخذه می کند ، کفاره این‌گونه قسم‌ها اطعام ده نفر مستمند ، از غذاهای معمولی است که به خانواده خود می‌دهید ، یا لباس پوشانیدن برآن ده نفر و یا آزاد کردن یک برده و کسی که هیچ کدام از این‌ها را نیابد سه روز روزه می گیرد ، این کفاره سوگندهای شماست به‌هنگامی که سوگند یاد می کنید (و مخالفت می‌نمایید) و سوگندهای خود را حفظ کنید و نشکنید ، این چنین خداوند آیات خودرا برای شما بیان می کند تا شکر اورا به‌جا آورید ●●● .۸۹ / مائده

لا یُؤْمِنُونَ بِه حَتّی یَرَوُا الْعَذابَ الاَلیمَ

آنها به آن ایمان نمی‌آورند تا عذاب دردناک را با چشم خود ببینند ●●● .۲۰۱ / شعراء

لا یُؤْمِنُونَ بِهِ وَ قَدْ خَلَتْ سُنَّةُ الاَوَّلینَ

(اما با این حال) آنها به آن ایمان نمی‌آورند و سنت اقوام پیشین نیز چنین بود ●●● .۱۳ / حجر

لَا الشَّمْسُ یَنْبَغی لَها اَنْ تُدْرِكَ الْقَمَرَ وَ لَااللَّیْلُ سابِقُالنَّهارِ وَ كُلٌّ فیفَلَكٍیَسْبَحُونَ

نه برای خورشید سزاوار است که به ماه رسد و نه شب بر روز پیشی می گیرد و هرکدام از آنها در مسیر خود شناورند ●●● .۴۰ / یس

لَاَخَذْنا مِنْهُ بِالْیَمینِ

ما او را با قدرت می گرفتیم ●●● .۴۵ / حاقّه

لَاُعَذِّبَنَّهُ عَذابا شَدیدا اَوْ لَاَ ذْبَحَنَّهُ اَوْ لَیَأْتِیَنّی بِسُلْطانٍ مُبینٍ

من او را قطعا کیفر شدیدی خواهم داد و یا او را ذبح می کنم و یا دلیل روشنی (برای غیبتش) برای من بیاورد ●●● .۲۱ / نمل

لَاُقَطِّعَنَّ اَیْدِیَکُمْ وَ اَرْجُلَکُمْ مِنْ خِلافٍ ثُمَّ لَاُصَلِّبَنَّکُمْ اَجْمَعینَ

سوگند می‌خورم که دست‌ها و پاهای شما را به طور مخالف (دست راست با پای چپ یا دست چپ با پای راست) قطع می‌کنم، سپس همگی شما را به دار می‌آویزم ●●● .۱۲۴ / اعراف

لَاٰکِلُونَ مِنْ شَجَرٍ مِنْ زَقُّومٍ

قطعا از درخت زقّوم می‌خورید ●●● .۵۲ / واقعه

لَاَمْلَأَنَّ جَهَنَّمَ مِنْکَ وَ مِمَّنْ تَبِعَکَ مِنْهُمْ اَجْمَعینَ

که جهنم را از تو و پیروانت همگی پر خواهم کرد ●●● .۸۵ / ص

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۶۱)

لَاَنْتُمْ اَشَدُّ رَهْبَةً فی صُدُورِهِمْ مِنَ اللّهِ ذلِکَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لا یَفْقَهُونَ

وحشت از شما در دل‌های آن‌ها بیش از ترس از خدا است، این به خاطر آن است که آن‌ها گروهی نادانند ●●●.۱۳ / حشر

لَتُبْلَوُنَّ فی اَمْوالِکُمْ وَ اَنْفُسِکُمْ وَ لَتَسْمَعُنَّ مِنَ الَّذینَ اُوتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلِکُمْ وَ مِنَ الَّذینَ اَشْرَکُوا اَذیً کَثیرا وَ اِنْ تَصْبِرُوا وَ تَتَّقُوا فَاِنَّ ذلِکَ مِنْ عَزْمِ الْاُمُورِ

به‌یقین (همه شما) در اموال و جان‌های خود، آزمایش‌می‌شوید و ازکسانی‌که پیش‌از شما به‌آن‌ها کتاب آسمانی داده شده (یهود) و (همچنین) از مشرکان، سخنان آزاردهنده فراوان خواهید شنید و اگر استقامت کنید و تقوا پیشه سازید، (شایسته‌تر است، زیرا) این از کارهای مهمّ و قابل اطمینان است ●●●.۱۸۶ / آل عمران

لَتَجِدَنَّ اَشَدَّ النّاسِ عَداوَةً لِلَّذینَ ءَامَنُوا الْیَهُودَ وَ الَّذینَ اَشْرَکُوا وَ لَتَجِدَنَّ اَقْرَبَهُمْ مَوَدَّةً لِلَّذینَ ءامَنُوا الَّذینَ قالُوآا اِنّا نَصری ذلِکَ بِأَنَّ مِنْهُمْ قِسّیسینَ وَ رُهْبانا وَ اَنَّهُمْ لا یَسْتَکْبِرُونَ

به‌طور مسلم یهود و مشرکان را دشمن‌ترین مردم نسبت به مؤمنان خواهی یافت ، ولی آنها را که می‌گویند مسیحی هستیم نزدیک‌ترین دوستان به مؤمنان می‌یابی ، این به خاطر آن است که در میان آنها افرادی دانشمند و تارک دنیا هستند و آنها (در برابر حق) تکبّر نمی‌ورزند ●●● .۸۲ / مائده

لَتَرْکَبُنَّ طَبَقا عَنْ طَبَقٍ

که همه شما دایما از حالی به حال دیگر منتقل می‌شوید ●●●.۱۹ / انشقاق

لَتَرَوُنَّ الْجَحیمَ

شما قطعا جهنم را خواهید دید ●●● .۶ / تکاثر

لَخَلْقُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ اَکْبَرُ مِنْ خَلْقِ النّاسِ وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یَعْلَمُونَ

آفرینش آسمانها و زمین از آفرینش انسانها مهم‌تر است ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●● .۵۷ / مؤمن

لَسْتَ عَلَیْهِمْ بِمُصَیْطِرٍ

تو مسلط بر آنها نیستی که مجبورشان (بر ایمان) کنی ●●●.۲۲ / غاشیه

لَعَلَّکَ باخِعٌ نَفْسَکَ اَلّا یَکُونُوا مُؤْمِنینَ

گویی می‌خواهی جان خود را از شدت اندوه از دست دهی به خاطر این‌که آنها ایمان نمی‌آورند ●●●.۳ / شعراء

لَعَلَّنا نَتَّبِعُ السَّحَرَةَ اِنْ کانُوا هُمُ الْغالِبینَ

تا اگر ساحران پیروز شوند ما از آنان پیروی کنیم ●●● .۴۰ / شعراء

(۳۶۲) بابُ اللام قرآن الفبائی

لَعَلّی اَعْمَلُ صالِحا فیما تَرَکْتُ کَلاّ اِنَّها کَلِمَةٌ هُوَ قائِلُها وَ مِنْ وَرائِهِمْ بَرْزَخٌ اِلی یَوْمِ یُبْعَثُونَ

شاید در آنچه ترک کردم (و کوتاهی نمودم) عمل صالحی انجام دهم (به او می‌گویند :) چنین نیست ، این سخنی است که او به زبان می‌گوید (و اگر بازگردد ، برنامه‌اش همچون سابق است) و پشت سر آن‌ها برزخی است تا روزی که برانگیخته می‌شوند ●●●.۱۰۰ / مؤمنون

لَعَمْرُکَ اِنَّهُمْ لَفی سَکْرَتِهِمْ یَعْمَهُونَ

به جانت سوگند این‌ها در مستی خود سرگردانند (و عقل و شعور خود را از دست داده‌اند ●●●) .۷۲ / حجر

لَعَنَهُ اللّهُ وَ قالَ لَاَتَّخِذَنَّ مِنْ عِبادِکَ نَصیبا مَفْرُوضا

خداوند او را از رحمت خویش به دور ساخته و او گفته است که از بندگان تو سهم معینی خواهم گرفت ●●● .۱۱۸ / نساء

لَقالُوا اِنَّما سُکِّرَتْ اَبْصارُنا بَلْ نَحْنُ قَوْمٌ مَسْحُورُونَ

باز می‌گویند : ما را چشم‌بندی کرده‌اند، بلکه ما (سر تا پا) سحر شده‌ایم ●●● .۱۵ / حجر

لَقَدِ ابْتَغَوُا الْفِتْنَةَ مِنْ قَبْلُ وَ قَلَّبُوا لَکَ الْاُمُورَ حَتّی جاءَ الْحَقُّ وَ ظَهَرَ اَمْرُ اللّهِ وَ هُمْ کارِهُونَ

آن‌ها پیش از این (نیز) اقدام به فتنه‌انگیزی کردند و کارها را برای تو دگرگون ساختند (و به هم ریختند) تا زمانی که حق فرا رسید و فرمان خدا آشکار گشت (و پیروز شدید) در حالی که آن‌ها کراهت داشتند●●● . ۴۸ / توبه

لَقَدْ اَخَذْنا میثاقَ بَنیاِسْرائیلَ وَ اَرْسَلْنا اِلَیْهِمْ رُسُلاً کُلَّما جاءَهُمْ رَسُولٌ بِما لا تَهْوی اَنْفُسُهُمْ فَریقا کَذَّبُوا وَ فَریقا یَقْتُلُونَ

مااز بنی‌اسرائیل پیمان گرفتیم و رسولانی به‌سوی آن‌هافرستادیم (ولی) هرزمان‌پیامبری برخلاف هوس‌ها و تمایلات آن‌ها می‌آمد عده‌ای را تکذیب می‌کردند و جمعی را می‌کشتند ●●● .۷۰ / مائده

لَقَدْ اَحْصیهُمْ وَعَدَّهُمْ عَدّا

همه آن‌ها را احصا کرده و دقیقا شمرده است ●●● .۹۴ / مریم

لَقَدْ اَرْسَلْنا رُسُلَنا بِالْبَیِّناتِ وَ اَنْزَلْنا مَعَهُمُ الْکِتابَ وَ الْمیزانَ لِیَقُومَ النّاسُ بِالْقِسْطِ وَ اَنْزَلْنَا الْحَدیدَ فیهِ بَأْسٌ شَدیدٌ وَ مَنافِعُ لِلنّاسِ وَ لِیَعْلَمَ اللّهُ مَنْ یَنْصُرُهُ وَ رُسُلَهُ بِالْغَیْبِ اِنَّ اللّهَ قَوِیٌّ عَزیزٌ

ما رسولان خود را با دلایل روشن فرستادیم و با آن‌ها کتاب (آسمانی) و میزان (شناسایی حق و قوانین عادلانه) نازل کردیم تا مردم قیام به عدالت کنند و آهن را خلق کردیم که در آن قوت شدیدی است و منافعی برای مردم ، تا خداوند بداند چه کسی او و رسولانش را یاری می‌کند ، بی‌آن‌که او را ببینند ، خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● .۲۵ / حدید

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۶۳)

لَقَدْ اَرْسَلْنا نُوحا اِلی قَوْمِهِ فَقالَ یا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّهَ ما لَکُمْ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ اِنّیآ اَخافُ عَلَیْکُمْ عَذابَ یَوْمٍ عَظیمٍ

ما « نوح » را به سوی قومش فرستادیم، او به آن‌ها گفت: ای قوم من (تنها) خداوند یگانه را پرستش کنید که معبودی جز او برای شما نیست (و اگر غیر این کنید) من بر شما از عذاب روز بزرگی می‌ترسم ●●● .۵۹ / اعراف

لَقَدْ اَضَلَّنی عَنِ الذِّکْرِ بَعْدَ اِذْ جاءَنی وَ کانَ الشَّیْطانُ لِلْاِنْسانِ خَذُولاً

او مرا از یاد حق گمراه ساخت ، بعد از آن که آگاهی به‌سراغ من آمده بود و شیطان همیشه مخذول کننده انسان

بوده است ●●● .۲۹ / فرقان

لَقَدْ اَنْــزَلْنــا اِلَیْکُــمْ کِتـابـا فیـهِ ذِکْــرُکُــمْ اَفَـلا تَعْقِلُـونَ

ما بر شما کتابی نازل کردیم که وسیله تذکر (و بیداری) شما در آن است ، آیا اندیشه نمی‌کنید ●●● .۱۰ / انبیاء

لَقَدْ اَنْزَلْنا ایاتٍ مُبَیِّنـاتٍ وَ اللّـهُ یَهْـدی مَنْ یَشاءُ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ

ما آیات روشنگری نازل کردیم و خدا هر که را بخواهد، به صــراط مستقیــم هــدایــت می‌کنـد ●●● .۴۶ / نور

لَقَدْ تـابَ اللّهُ عَلَی النَّبِیِّ وَ الْمُهـاجِرینَ وَ الاْنْصـارِ الَّـذینَ اتَّبَعُوهُ فـی سـاعَةِ الْعُسْرَةِ مِنْ بَعْدِ ما کـادَ یَـزیـغُ قُلُوبُ فَریقٍ مِنْهُمْ ثُمَّ تابَ عَلَیْهِمْ اِنَّهُ بِهِمْ رَؤُوفٌ رَحیمٌ

خداونـد رحمت‌خودرا شامـل حـال پیـامبر و (همچنین) مهـاجران و انصـار که در زمـان عسـرت و شـدت (در جنگ تبوک) از او پیروی نمود، پس از آن‌که نزدیک بود دل‌های گروهی از آن‌ها از حق منحرف شود (و از میـدان جنگ بازگردنـد) سپس خــدا توبه آن‌هارا پذیرفت که او نسبت به آنان مهربان و رحیم است ●●● .۱۱۷ / توبه

لَقَدْ جـاآ ءَکُـمْ رَسُـولٌ مِـنْ اَنْفُسِکُمْ عَزیزٌ عَلَیْهِ ما عَنِتُّمْ حَریصٌ عَلَیْکُمْ بِالْمُؤْمِنینَ رَؤُوفٌ رَحیمٌ

رسولی از خود شـما به سویتان آمد که رنج‌های شـما بر او سـخت است و اصـرار به هدایت شـما دارد و نسبت به مـؤمنـان رؤوف و مهـربـان است ●●●.۱۲۸ / توبه

لَقَدْ جِئْتُـمْ شَیْئــا اِدّا

چه سخن زشت و زننده‌ای آوردید ●●● .۸۹ / مریم

لَقَدْ جِئْنــاکُمْ بِـالْحَقِّ وَ لکِنَّ اَکْثَــرَکُــمْ لِلْحَــقِّ کــارِهُــونَ

هــر آینــه راه خــود را و آییــن حــق را بــرای شمــا آوردیــم ، و لیکــن اکثـرتـان از قبول حــق، کـراهـت داشتیــد ●●●.۷۸ / زخرف

لَقَدْ حَــقَّ الْقَــوْلُ عَلــی اَکْثَرِهِــمْ فَهُمْ لا یُــؤْمِنـُونَ

فرمان (الهی) درباره اکثر آن‌ها تحقق یافته، به همین جهت ایمان نمی‌آورند ●●●.۷ / یس

(۳۶۴) بابُ اللام قرآن الفبائی

لَقَدْ خَلَقْنَا الاْنْسانَ فـی اَحْسَنِ تَقْـویمٍ

که مــا انســان را در بهتـرین صــورت و نظـام آفـریــده‌ایــم ●●● .۴ / تین

لَقَدْ خَلَقْنَــا الاْنْســانَ فــی کَبَــدٍ

که ما انسـان را در رنــج آفریدیم (و زندگی او مملو از رنجهاست ●●●).۴ / بلد

لَقَدْ رَای مِـنْ ایـاتِ رَبِّــهِ الْکُبْری

او پاره‌ای از آیات و نشانه‌های بزرگ پروردگارش را مشاهده کرد ●●● .۱۸ / نجم

لَقَدْ رَضِـیَ اللّـهُ عَنِ الْمُــؤْمِنیـنَ اِذْ یُبـایِعُـونَکَ تَحْتَ الشَّجَـرَةِ فَعَلِمَ مـا فـی قُلُوبِهِمْ فَاَنْزَلَ السَّکینَـةَ عَلَیْهِــمْ وَ اَثابَهُمْ فَتْحا قَریبا

خداوند از مؤمنانی که در زیر آن درخت با تو بیعت کردند راضـی و خشنود شد ، خدا آن‌چه را در درون قلب آن‌ها (از صداقت و ایمان) نهفته بود می‌دانست ، لـذا آرامش را بر دل‌هــای آن‌ها نازل کرد و فتح نزدیکـی ، بــه عنـوان پــاداش نصیـب آن‌هـا فرمود ●●●.۱۸ / فتح

لَقَدْ سَـمِعَ اللّهُ قَوْلَ الَّذیـنَ قـالُوآا اِنَّ اللّهَ فَقیرٌ وَ نَحْنُ اَغْنِیـاآءُ سَـنَکْتُبُ مـا قـالُوا وَ قَتْلَهُمُ الاْنْبِیـاآءَ بِغَیْرِ حَـقٍّ وَ نَقُــولُ ذُوقُــوا عَــذابَ الْحَــریـقِ

خداونـد ، سخن آنهـا را که گفتنـد : « خـدا فقیر است و مـا بی‌نیـازیم » شـنید ! به زودی آن‌چه را گفتنـد ، خـواهیم نـوشت و (همچنیـن) کشتـن پیـامبـران را بـه نـاحـق (می‌نویسیم) و به آنها می‌گوییم : « بچشیـد عـذاب سـوزان را (در برابر کارهایتان) . « خدا سخن کفرآمیز آنان (یهود) را که می‌گفتند : خداوند فقیر است و ما غنی هستیم شنید ●●● » .۱۸۱ / آل عمران

لَقَدْ صَدَقَ اللّهُ رَسُولَهُ الرُّءْیا بِالْحَقِّ لَتَدْخُلُنَّ الْمَسْجِدَ الْحَرامَ اِنْ شاءَ اللّهُ اٰمِنینَ مُحَلِّقینَ رُؤُسَکُمْ وَ مُقَصِّـرینَ لا تَخـافُـونَ فَعَلِـمَ مـا لَـمْ تَعْلَمـوُا فَجَعَـلَ مِـنْ دوُنِ ذلِـکَ فَتْحـا قَـریبا

خداوند آن‌چه را به پیامبرش در عالم خواب نشان داد راست بود ، به‌طور قطع همه شما به خواست خدا وارد مسجد الحرام می‌شوید در نهایت امنیت و در حالی که سرهای خود را تراشیده ، یا ناخن‌های خود را کوتاه کرده و از هیچ‌کس ترس و وحشتی ندارید ، ولی خداونـد چیزهـایی می‌دانست که شما نمی‌دانستیـد (و در این تـأخیر حکمتی بـود) و قبـل از آن فتـح نـزدیکـی (بـرای شمـا) قـرار داد ●●● . ۲۷ / فتح

لَقَـدْ کـانَ فـی یُـوسُـفَ وَ اِخْـوَتِـهآ ءَایـتٌ لِلسّـآئِلیـنَ

در (داستان) یوسف و برادرانش نشانه‌های (هدایت) برای سؤال کنندگان بود ●●● .۷ / یوسف

لَقَدْ کـانَ فی قَصَصِهِمْ عِبْرَةٌ لِاُولِی الاَلْبٰبِ ما کانَ حَدیثـا یُفْتَـری وَ لکِنْ تَصْـدیقَ الَّذی بَیْنَ یَدَیْهِ وَ تَفْصیـلَ کُـلِّ شَـیْءٍ وَ هُـدًی وَ رَحْمَـةً لِقَـوْمٍ یُـؤْمِنُـونَ

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۶۵)

در سرگذشت‌های آنها درس عبرتی برای صاحبان اندیشه است، این‌ها داستان دروغین نبود بلکه (وحی آسمانی است و) هماهنگ است با آن‌چه پیش روی او (از کتب آسمانی پیشین) است و شرح هرچیز (که پایه سعادت انسان است) و هدایت و رحمت برای گروهی است که ایمان می‌آورند ●●●.۱۱۱ / یوسف

لَقَدْ کانَ لِسَبَأٍ فی مَسْکَنِهِمْ ایَةٌ جَنَّتانِ عَـنْ یَمیـنٍ وَ شِمالٍ کُلُـوا مِـنْ رِزْقِ رَبِّکُمْ وَاشْکُرُوا لَهُ بَلْدَةٌ طَیِّبَةٌ وَ رَبٌّ غَفُورٌ

برای قوم سبأ در محل سکـونتشـان نشـانـه‌ای (از قـدرت الهـی) بـود، دو باغ (عظیم و گسترده) از راست و چپ (با میوه‌های فـراوان ، بـه آنهـا) گفتیـم از روزی پروردگارتـان بخـوریـد و شـکر او را بـه جا آوریـد، شـهری است پـاک و پـاکیـزه و پـروردگاری آمـرزنده (و مهربان ●●●).۱۵ / سبأ

لَقَدْ کانَ لَکُمْ فی رَسُولِ اللّهِ اُسْوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ کـانَ یَرْجُوا اللّهَ وَ الْیَوْمَ الاْخِرَ وَ ذَکَـرَ اللّهَ کَثیرا

برای شـما در زندگی رسول خدا سـرمشق نیکویی بود ، برای آنها که امید به رحمت خدا و روز رسـتاخیز دارند و خدا را بسیار یاد می‌کنند ●●● .۲۱ / احزاب

لَقَدْ کـانَ لَکُـمْ فیهِـمْ اُسْـوَةٌ حَسَنَةٌ لِمَنْ کانَ یَرْجُوا اللّهَ وَ الْیَوْمَ الاْخِرَ وَ مَنْ یَتَوَلَّ فَاِنَّ اللّهَ هُـوَ الْغَنِـیُّ الْحَمیـدُ

بـرای شمـا در بـرنـامه زنـدگی آنهـا اُسـوه حسنـه‌ای بـود برای کسانی‌که امید به خـدا و روز قیامت دارنـد و هرکس سرپیچـی کنـد ، بـه خویشتـن ضـرر زده اسـت ، زیـرا خـداونـد بی‌نیـاز و شایسته هـرگـونـه ستـایـش است ●●● .۶ / ممتحنه

لَقَدْ کَفَرَ الَّذینَ قالُوا اِنَّ اللّهَ هُوَ الْمَسیحُ ابْنُ مَرْیَمَ قُلْ فَمَنْ یَمْلِکُ مِنَ اللّهِ شَیْئا اِنْ اَرادَ اَنْ یُهْلِکَ الْمَسیحَ ابْنَ مَرْیَمَ وَ اُمَّهُ وَ مَنْ فِی الاْرْضِ جَمیعا وَلِلّهِ مُلْکُ السَّمواتِ وَالاْرْضِ وَ ما بَیْنَهُما یَخْلُقُ ما یَشاآءُ وَاللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

به‌طور مسلم آنها که گفتند خدامسیح بن مریم است کافر شدند، بگو اگر خدا بخواهد مسیح بن مریم و مادرش و همه کسانی را که در روی زمیـن هسـتنـد هلاک کند چه کسی می‌تواند جلوگیری کند؟ (آری) بـرای خـدا اسـت حکومـت آسمان‌هـا و زمیـن و آن‌چـه در میـان آن‌دو قرار دارد، هر چه بخواهد می‌آفریند (حتـی انسـانـی از مـادر و بـدون پـدر ماننـد مسیـح) و او بـر هر چیزی قدرت دارد ●●● .۱۷ / مائده

لَقَدْ کفَرَ الَّذینَ قالُوآا اِنَّ اللّهَ هُوَ الْمَسیحُ ابْنُ مَرْیَمَ وَ قالَ الْمَسیحُ یبَنیآاِسْراآئیلَ اعْبُدُوا اللّهَ رَبّی وَ رَبَّکُمْ اِنَّهُ مَنْ یُشْرِکْ بِاللّهِ فَقَدْ حَرَّمَ اللّهُ عَلَیْهِ الْجَنَّهَْ وَ مَأْویهُ النّارُ وَ ما لِلظّلِمینَ مِنْ اَنْصارٍ

آن‌ها که گفتند خداوند همان مسیح بن مریم است به‌طور مسلم کافر شدند (با این‌که خود) مسیح گفت : ای بنی‌اسرائیل خداوند یگانه‌ای را که پروردگار من و شماست پرستش کنید چه این‌که هر کس شریکی برای خدا

(۳۶۶) بابُ اللام قرآن الفبائی

قرار دهد ، خداوند بهشت را بر او حرام کرده است و جایگاه او دوزخ است و ستمکاران یار و یاوری ندارند ●●●.۷۲ / مائده

لَقَدْ کفَرَ الَّذینَ قالُوآا اِنَّ اللّهَ ثالِثُ ثَلثَهٍْ وَ ما مِنْ اِلهٍ اِلّا اِلهٌ وحِدٌ وَ اِنْ لَمْ یَنْتَهُوا عَمّا یَقُولُونَ لَیَمَسَّنَّ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

آن‌ها که گفتند خداوند یکی از سه خدا است (نیز) به‌طور مسلم کافر شدند با این‌که معبودی جز معبود یگانه نیست و اگر از آن‌چه می گویند دست برندارند عذاب دردناکی به کافران آن‌ها (که روی این عقیده ایستادگی کنند) خواهد رسید●●● . ۷۳ / مائده

لَقَدْ کُنْتَ فی غَفْلَهٍْ مِنْ هذا فَکَشَفْنا عَنْکَ غِطاءَکَ فَبَصَرُکَ الْیَوْمَ حَدیدٌ

(به او خطاب می‌شود) تو از این صحنه (و دادگاه بزرگ) غافل بودی و ما پرده را از چشم تو کنار زدیم و امروز چشمت کاملاً تیزبین است ●●● .۲۲ / ق

لَقَدْ مَنَّ اللّهُ عَلَی الْمُؤْمِنینَ اِذْ بَعَثَ فیهِمْ رَسُولاً مِنْ اَنْفُسِهِمْ یَتْلُوا عَلَیْهِمْ ایاتِهِ وَ یُزَکّیهِمْ وَ یُعَلِّمُهُمُ الْکِتابَ وَالْحِکْمَهَْ وَ اِنْ کانُوا مِنْ قَبْلُ لَفی ضَلالٍ مُبینٍ

خداوند بر مؤمنان منّت نهاد (نعمت بزرگی بخشید) هنگامی که در میان آن‌ها ، پیامبری از خودشان برانگیخت ، که آیات او را بر آن‌ها بخواند و آن‌ها را پاک کند و کتاب و حکمت بیاموزد ، هرچند پیش از آن ، در گمراهی آشکاری بودند ●●● .۱۶۴ / آل عمران

لَقَدْ نَصَرَکُمُ اللّهُ فی مَواطِنَ کَثیرَهٍْ وَ یَوْمَ حُنَیْنٍ اِذْ اَعْجَبَتْکُمْ کَثْرَتُکُمْ فَلَمْ تُغْنِ عَنْکُمْ شَیْئا وَ ضاقَتْ عَلَیْکُمُ الاْرْضُ بِما رَحُبَتْ ثُمَّ وَلَّیْتُمْ مُدْبِرینَ

خداوند شما را در میدان‌های زیادی یاری کرد (و بر دشمن پیروز شدید) و در روز حنین (نیز یاری نمود) در آن هنگام که فزونی جمعیتتان شما را به اعجاب آورده بود، ولی هیچ مشکلی را برای شما حل نکرد و زمین با همه وسعتش بر شما تنگ شد سپس پشت (به دشمن) کرده فرار نمودید ●●●.۲۵ / توبه

لَقَدْ وُعِدْنا نَحْنُ وَ اباؤُنا هذا مِنْ قَبْلُ اِنْ هذا اِلّا اَساطیرُالاْوَّلینَ

این‌وعده به‌ماوپدرانمان‌از قبل‌داده‌شده، این فقط افسانه‌های پیشینیان است ●●● .۸۳ / مؤمنون

لَقَدْ وُعِدْنا هذا نَحْنُ وَ اباؤُنا مِنْ قَبْلُ اِنْ هذا اِلّا اَساطیرُ الاْوَّلینَ

این‌وعده‌ای است که به ما و پدرانمان از پیش داده شده این‌ها همان افسانه‌های خرافی پیشینیان ●●● .۶۸ / نمل

لَکُمْ دینُکُمْ وَ لِیَ دینِ

(حال که چنین است) آیین شما برای خودتان و آیین من برای خودم ●●● .۶ / کافرون

لَکُمْ فیهافاکِهَهٌْکَثیرَهٌْمِنْهاتَأْکُلُونَ

برای شما در آن میوه‌های فراوان است که از آن تناول می کنید ●●● .۷۳ / زخرف

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۶۷)

لَکُمْ فیهـا مَنـافِـعُ اِلـی اَجَـلٍ مُسَمًّـی ثُـمَّ مَحِلُّهـا اِلَی الْبَیْتِ الْعَتیقِ

در حیوانات قربانی منافعی برای شما تا زمان معین (روز ذبح آن‌ها) است، سپس محل آن خانه کعبه آن خانه قدیمی و گرامی است (اگر قربانی برای عمره مفرده باشد، در سرزمین مکه و اگر برای حج باشد ، در مِنی نزدیکی مکه محل ذبح آن خواهد بود ●●●).۳۳ / حج

لَکُنّا عِبـادَ اللّـهِ الْمُخْلَصیـنَ

مـا از بنـدگـان مخلص خـدا بـودیم ●●● .۱۶۹ / صافّات

لَلَبِثَ فی بَطْنِـهِ اِلـی یَـوْمِ یُبْعَثُـونَ

تا روز قیامت در شکم مـاهـی می‌مـاند ●●● .۱۴۴ / صافّات

لَمَجْمُوعُونَ اِلی میقاتِ یَـوْمٍ مَعْلُومٍ

همگی در موعد روز معینی جمع می‌شوند ●●● .۵۰ / واقعه

لَمْ یَطْمِثْهُـنَّ اِنْسٌ قَبْلَهُـمْ وَ لا جانٌّ

زنـانـی کـه هیـچ انـس و جـن قبلًا با آن‌ها تمـاس نگـرفته (و دوشیـزه‌اند ●●●) .۷۴ / الرّحمن

لَمْ یَکُنِ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ وَ الْمُشْرِکینَ مُنْفَکّینَ حَتّی تَأْتِیَهُمُ الْبَیِّنَةُ

کافران از اهل کتاب و مشـرکـان (می‌گفتنـد:) مـا دسـت از آییـن خـود بـر نمـی‌داریـم تا دلیـل روشنـی بـرای مـا بیـاید ●●● .۱ / بیّنه

لَمْ یَلِـدْ وَ لَـمْ یـُولَـدْ

نـزاده و زاده نشـده اسـت ●●● .۳ / اخلاص

لَـنْ تُغْنِیَ عَنْهُـمْ اَمْـوالُهُـمْ وَ لا اَوْلادُهُـمْ مِـنَ اللّهِ شَیْئـا اُولئِکَ اَصْحابُ النّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ

امـوال و اولادشـان بـه هیـچ‌وجـه آن‌هـا را از عـذاب الهـی حفـظ نمـی‌کنـد ، آن‌هـا اصحاب آتشنـد و جـاودانـه در آن می‌مـاننـد ●●● .۱۷ / مجادله

لَنْ تَنالُوا الْبِرَّ حَتّی تُنْفِقُوا مِمّا تُحِبُّونَ وَ ما تُنْفِقُوا مِنْ شَیْءٍ فَاِنَّ اللّهَ بِهِ عَلیمٌ

هرگز به (حقیقت) نیکوکاری نمی‌رسید مگر این‌که از آن‌چه دوست می‌دارید (در راه خدا) انفاق کنید و آن‌چه انفاق می‌کنید ، خداوند از آن آگاه است ●●● .۹۲ / آل عمران

لَنْ تَنْفَعَکُـمْ اَرْحـامُکُـمْ وَ لا اَوْلادُکُـمْ یَـوْمَ الْقِیـامَـةِ یَفْصِلُ بَیْنَکُمْ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

هرگز بستگان و اولاد شما سودی به حالتان نخواهند داشت و در قیامت میان شما جدایی می‌افکند و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهیـد ، بینـا است ●●● .۳ / ممتحنه

(۳۶۸) بابُ اللام قرآن الفبائی

لَنْ یَسْتَنْکِفَ الْمَسیحُ اَنْ یَکُونَ عَبْدا لِلّهِ وَ لاَ الْمَلاآئِکَةُ الْمُقَرَّبُونَ وَ مَنْ یَسْتَنْکِفْ عَنْ عِبادَتِهِ وَ یَسْتَکْبِـرْ فَسَیَحْشُـرُهُمْ اِلَیْـهِ جَمیعا

هرگز مسیح از این استنکاف نداشت که بنده خدا باشد و نه فرشتگان مقرب او (از این استنکاف داشتند) و آن‌ها که از عبودیّت و بندگی او استنکاف ورزند و تکبّر کنند به زودی همه آن‌ها را به سوی خود محشور خواهد کرد (و در رستاخیز برمی‌انگیزد●●●). ۱۷۲ / نساء

لَنْ یَضُـرُّوکُمْ اِلّا اَذًی وَ اِنْ یُقاتِلُوکُمْ یُوَلُّوکُمُ الْاَدْبارَ ثُمَّ لا یُنْصَرُونَ

آن‌هـا « اهـل کتـاب ، مخصـوصـا یهـود » هـرگـز نمـی‌تـواننـد بـه شمـا زیـان برسـاننـد ، جز آزارهـای مختصـر و اگر

با شما پیکار کنند ، به شما پشت خواهند کرد (و شکست می‌خورند) ، سپس کسی آن‌ها را یاری نمی‌کنند ●●● .۱۱۱ / آل عمران

لَنْ یَنالَ اللّهُ لُحُومُها وَ لا دِماؤُها وَ لکِنْ یَنالُهُ التَّقْوی مِنْکُمْ کَذلِکَ سَخَّرَها لَکُمْ لِتُکَبِّرُوا اللّهَ عَلی ما هَدیکُمْ وَ بَشِّرِ الْمُحْسِنینَ

هرگز نه گوشت‌ها و نه خون‌های آن‌ها به خدا نمی‌رسد، آنچه به او می‌رسد، تقوا و پرهیزگاری شما است ، این‌گونه خداوند آن‌ها را مسخّر شما ساخته تا او را به خاطر هدایتتان بزرگ بشمرید و بشارت ده نیکوکاران را ●●● .۳۷ / حجّ

لَوّاحَةٌ لِلْبَشَرِ

پوست تن را به کلی دگرگون می‌کند ●●● .۲۹ / مدّثر

لَوْ اَرادَ اللّهُ اَنْ یَتَّخِذَ وَلَدا لاَصْطَفی مِمّا یَخْلُقُ ما یَشاءُ سُبْحانَهُ هُوَ اللّهُ الْواحِدُ الْقَهّارُ

اگر (به‌فرض محال) خدا می‌خواست فرزندی‌انتخاب کند، از میان مخلوقاتش آن‌چه را می‌خواست، برمی‌گزید، منزه است (از این که فرزندی داشته باشد) او خداوند واحد قهار است ●●●.۴ / زمر

لَوْ اَرَدْنا اَنْ نَتَّخِذَ لَهْوا لاَتَّخَذْناهُ مِنْ لَدُنّا اِنْ کُنّا فاعِلینَ

به فرض محال اگر می‌خواستیم سرگرمی انتخاب کنیم چیزی متناسب خود انتخاب می‌کردیم ●●●.۱۷ / انبیاء

لَوْ اَنْزَلْنا هذَا الْقُرْاآنَ عَلی جَبَلٍ لَرَأَیْتَهُ خاشِعا مُتَصَدِّعا مِنْ خَشْیَةِ اللّهِ وَ تِلْکَ الاَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَفَکَّرُونَ

اگر این قرآن را بر کوهی نازل می‌کردیم ، می‌دیدی که در برابر آن خشوع می‌کند و از خوف خدا می‌شکافد و این‌ها مثال‌هایی است که برای مردم می‌زنیم تا در آن بیندیشند ●●● .۲۱ / حشر

لَوْ اَنَّ عِنْدَنا ذِکْرا مِنَ الاَوَّلینَ

اگر یکی از کتب پیشینیان نزد ما بود ●●● ، ۱۶۸ / صافّات

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۶۹)

لَوْ خَرَجُوا فیکُمْ ما زادُوکُمْ اِلاّ خَبالاً وَ لَاَوْضَعُوا خِلٰلَکُمْ یَبْغُونَکُمُ الْفِتْنَةَ وَ فیکُمْ سَمّٰعُونَ لَهُمْ وَاللّهُ عَلیمٌ بِالظّٰلِمینَ

اگر همراه شما (به سوی میدان جهاد) خارج می‌شدند چیزی جز اضطراب و تردید به‌شما نمی‌افزودند و به سرعت در بین شما به فتنه‌انگیزی (و ایجاد تفرقه و نفاق) می‌پرداختند و در میان شما افرادی (سست و ضعیف) هستند که بسیار از آن‌ها پذیرا می‌باشند و خداوند از ظالمان باخبر است ●●● .۴۷ / توبه

لَوْ کانَ عَرَضا قَریبا وَ سَفَرا قاصِدا لاَتَّبَعُوکَ وَ لکِنْ بَعُدَتْ عَلَیْهِمُ الشُّقَّةُ وَ سَیَحْلِفُونَ بِاللّهِ لَواسْتَطَعْنا لَخَرَجْنا مَعَکُمْ یُهْلِکُونَ اَنْفُسَهُمْ وَ اللّهُ یَعْلَمُ اِنَّهُمْ لَکٰذِبُونَ

(اما گروهی از آن‌ها چنانند که) اگر غنایمی نزدیک (و در دسترس) و سفری سهل و آسان باشد (به طمع دنیا) از تو پیروی می‌کنند، ولی (اکنون که برای میدان تبوک) راه بر آن‌ها دور (و پر مشقت) است (سرباز می‌زنند) و به زودی سوگند یاد می‌کنند که اگر توانایی داشتیم همراه شما حرکت می‌کردیم (ولی آن‌ها با این اعمال و این دروغ‌ها در واقع) خود را هلاک می‌کنند و خداوند می‌داند آن‌ها دروغ‌گو هستند ●●● .۴۲ / توبه

لَوْ کانَ فیهِما اٰلِهَةٌ اِلاَّ اللّهُ لَفَسَدَتا فَسُبْحانَ اللّهِ رَبِّ الْعَرْشِ عَمّا یَصِفُونَ

اگر در آسمان و زمین خدایانی جز «اللّه بود، فاسد می‌شدند (و نظام جهان بر هم می‌خورد) منزه است خداوند پروردگار عرش از توصیفی که آن‌ها می‌کنند ●●● .۲۲ / انبیاء

لَوْ کانَ هؤُلاءِ اٰلِهَةً ما وَرَدُوها وَ کُلٌّ فیها خالِدُونَ

اگر این‌ها خدایان بودند هـرگـز وارد آن نمی‌شدند و همـه در آن جاودانه خواهند بود ●●● .۹۹ / انبیاء

لَوْلا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ ظَنَّ الْمُؤْمِنُونَ وَالْمُؤْمِناتُ بِاَنْفُسِهِمْ خَيْرا وَ قالُوا هذا اِفْكٌ مُبينٌ

چرا هنگامی که این (تهمت) را شنیدید ، مردان و زنان با ایمان نسبت به خود (و کسی که همچون خود آن‌ها بـود) گمـان خیر نبردند؟ چرا نگفتیـد این یـک دروغ بـزرگ و آشکـار اسـت ●●●؟۱۲ / نور

لَوْ لا اَنْ تَـدارَكَـهُ نِعْمَـةٌ مِـنْ رَبِّـهِ لَنُبِـذَ بِـالْعَـراءِ وَ هُـوَ مَـذْمُومٌ

و اگـر رحمـت خـدا بـه یـاریش نیـامده بود ، (از شکم مـاهی) بیرون افکنـده می‌شـد ، در حالی‌که مـذموم بود ●●●.۴۹ / قلم

لَوْلا جاؤُا عَلَيْهِ بِاَرْبَعَةِ شُهَداءَ فَاِذْ لَمْ يَأْتُوا بِالشُّهَداءِ فَاُولئِكَ عِنْدَاللّهِ هُمُ الْكاذِبُونَ

چرا چهار شاهد برای آن نیاوردنـد ؟ اکنـون کـه چنین گـواهـانی نیـاوردنـد، آن‌ها در پیشگـاه خـدا دروغگـویـاننـد ●●●.۱۳ / نور

لَولا كِتـابٌ مِـنَ اللّهِ سَبَـقَ لَمَسَّكُـمْ فيمـا اَخَـذْتُـمْ عَـذابٌ عَظيـمٌ

اگر فرمان سابق خـدا نبود (که بـدون ابلاغ ، امتی را کیفر ندهد) مجازات بزرگی به خاطر چیزی که (از اسیران) گـرفتید به شـما می‌رسید ●●● .۶۸ / انفال

(۳۷۰) بابُ اللام قرآن الفبائی

لَوْلا يَنْهيهُـمُ الـرَّبّانِيُّونَ وَ الاَحْبـارُ عَـنْ قَـوْلِهِمُ الْاِثْمَ وَ اَكْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ ما كانُوا يَصْنَعُونَ

چـرا دانشمنـدان نصـاری و علمـای یهـود آن‌ها را از سخنـان گنـاه‌آمیـز و خـوردن مال حرام نهی نمی‌کننـد ؟ چـه زشـت است عملـی که انجام می‌دهند ●●●.۶۳ / مائده

لَوْ مـا تَـأْتينـا بِالْمَـلائِكَـةِ اِنْ كُنْـتَ مِنَ الصّادِقينَ

اگر راست می‌گویی ، چرا فرشتگان را برای ما نمی‌آوری ●●● ؟۷ / حجر

لَوْ نَشـاءُ جَعَلْنـاهُ اُجـاجـا فَلَـوْلا تَشْكُـرُونَ

هرگاه بخواهیم این آب گوارا را تلخ و شور قرار می‌دهیـم ، پس چـرا شکـر نمی‌کنیـد ●●● ؟۷۰ / واقعه

لَوْ نَشـاءُ لَجَعَلْنـاهُ حُطـامـا فَظَلْتُـمْ تَفَكَّهُـونَ

هرگاه بخواهیم آن را تبـدیـل به کـاه درهم کوبیده می‌کنیم ،به گونه‌ای که تعجب کنید ●●● .۶۵ / واقعه

لَوْ يَجِـدُونَ مَلْجَئـا اَوْ مَغـرتٍ اَوْ مُـدَّخَلاً لَـوَلَّـوْا اِلَيْـهِ وَ هُـمْ يَجْمَحُـونَ

اگـر پنـاهگـاه یـا غـارهـا یـا راهـی در زیـرزمیـن بیـابنـد بـه سـوی آن حـرکـت می‌کننـد در حـالی کـه بـا سـرعت و شتـاب فـرار می‌کننـد ●●● .۵۷ / توبه

لَوْ يَعْلَـمُ الَّـذينَ كَفَـرُوا حينَ لا يَكُفُّونَ عَنْ وُجُوهِهِمُ النّارَ وَ لا عَنْ ظُهُورِهِمْ وَ لا هُمْ يُنْصَـرُونَ

ولی اگر کافران می‌دانستند زمانی را که نمی‌توانند شعله‌های آتش را از صورت و از پشت‌های خود دور کنند و هیـچ‌کس آن‌هـا را یـاری نمی‌کند (این قـدر دربـاره قیـامت شتـاب نمی‌کـردند ●●●) .۳۹ / انبیاء

لَها سَبْعَـةُ اَبْـوابٍ لِكُـلِّ بـابٍ مِنْهُـمْ جُزْؤٌ مَقْسُومٌ

هفـت در دارد و بـرای هـر دری گـروه معینـی از آن‌هـا تقسیـم شـده‌انـد ●●● .۴۴ / حجر

لَهُمُ الْبُشْـرى فِـى‌الْحَيـوةِ الـدُّنْيـا وَ فِى‌الْاخِـرَةِ لا تَبْديـلَ لِكَلِمـاتِ اللّهِ ذلِـكَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظيمُ

در زنـدگـی دنیـا و در آخـرت شـادنـد (و مسـرور) ، وعـده‌هـای الهـی تخلـف‌نـاپـذیر اسـت و ایـن

رستگـــــاری بـــزرگـــی اســـت ●●● .۶۴ / یونس

لَهُمْ دارُ السَّلــــمِ عِنْـــدَ رَبِّهِــمْ وَ هُــوَ وَلِیُّهُــمْ بِمــا كـــانــُوا یَعْمَلُونَ

بـــرای آن‌هـــا خـــانـــه امـــن و امـــان نـــزد پـــروردگارشـــان خـــواهـــد بود و او ولی و یـار و یـاور آن‌هـا است به خـاطـر اعمـال (نیکـی) کـه انجام می‌دادنـد ●●● .۱۲۷ / انعام

لَهُمْ عَذابٌ فِی الْحَیوةِ الـدُّنْیا وَ لَعَـذابُ الْاخِرَةِ اَشَقُّ وَ ما لَهُمْ مِـنَ اللّهِ مِنْ واقٍ

بـــرای آن‌هـــا عـــذاب (دردنـــاكی) در دنیـا است و عـــذاب آخرت ســخت‌تر است و در برابر خدا هیــــچ‌كــس نمی‌تـــوانـــد آن‌هـــــا را نگــــه دارد ●●● .۳۴ / رعد

لَهُمْ فیهـــا زَفیــرٌ وَ هُــمْ فیهـــا لا یَسْمَعـــــُونَ

آن‌ها در آن نـالـه‌های دردناك دارند و چیزی نمی‌شنوند ●●● .۱۰۰ / انبیاء

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۷۱)

لَهُمْ فیهـــا فـــاكِهَــةٌ وَ لَهُـــمْ مـــا یَـــدَّعُـــونَ

برای آن‌ها در بهشت میوه بسیار لذّت‌بخشی‌است و هرچه بخواهند در اختیار آن‌ها خواهد بود ●●●.۵۷ / یس

لَهُمْ فیها مایَشاؤُنَ خالِدینَ كانَعَلیرَبِّكَوَعْدامَسْؤُلًا

هر چــه بخـواهنـد در آن‌جـا بـرای آن‌هـا فراهـم اسـت ، جـاودانه در آن خواهنـد مانـد ، ایـن وعـده‌ای است مسـلـم كـــه پـــروردگـــارت بـــر عهـــده گـــرفتـــه است ●●● .۱۶ / فرقان

لَهُمْ مـــا یَشـــــــاؤُنَ فیهـــا وَ لَـــدَیْنـــا مَـــزیـــدٌ

هـــر چـــه بخـــواهنـــد در آن‌جـــا بـــرای آن‌هـــا هســـت و نـــزد مـــا نعمت‌هـــای اضـــافـــی دیگـــری اســـت (كـــه بـــه فكـــر هیـــچ كـــس نمـی‌رســـد ●●●) .۳۵ / ق

لَهُمْ مـا یَشــاءُونَ عِنْـدَ رَبِّهِـمْ ذلِكَ جَزاءُ الْمُحْسِنینَ

آن‌چه بخواهند، نزد پروردگارشان برای آن‌ها موجود است و این است جزای نیكوكاران ●●●.۳۴ / زمر

لَهُمْ مِــنْ جَهَنَّــمَ مِهــادٌ وَ مِـــنْ فَــوْقِهِـمْ غَــواشٍ وَ كَــذلِكَ نَجْزِی الظّالِمینَ

بـــرای آن‌هـــا بســـترهـایی از (آتش) دوزخ و روی آن‌هـــا پـــوشـش‌هـــایی (از آن) اســـت و ایـن‌چنیـــن ظـــالمـــــان را جــــزا می‌دهیــــم ●●● .۴۱ / اعراف

لَهُمْ مِــنْ فَــوْقِهِمْ ظُلَــلٌ مِــنَ النّارِ وَ مِنْ تَحْتِهِمْ ظُلَلٌ ذلِكَ یُخَوِّفُ اللّهُ بِهِ عِبادَهُ یا عِبادِ فَـاتَّقُون

برای آنهـا از بالـای سرشان سایبان‌هـایی از آتش و در زیر پایشان نیز سایبان‌هایی از آتش است، این چیزی است كه خداونـد با آن بنـدگـانش را تخویف می‌كند ، ای بندگان من! از نـافرمانی من بپرهیزید ●●● .۱۶ / زمر

لَهُ دَعْوَةُ الْحَقِّ وَ الَّذینَ یَدْعُونَ مِنْ دُونِه لا یَسْتَجیبُونَ لَهُمْ بِشَیْءٍ اِلّا كَبسِطِ كَفَّیْهِ اِلَی الْماءِ لِیَبْلُغَ فاهُ وَ ما هُوَ بِبلِغِه وَ ما دُعاءُ الْكفِـریـنَ اِلّا فــی ضَلــلٍ

دعوت حق از آن او است و كسانی كه (مشـركان) غیر از خـدا می‌خواننـد به دعوت آن‌ها پاسـخ نمی‌گویند ، آن‌ها همچون كسـی هستند كه كف‌هـای خود را به سوی آب می‌گشایـد تـا آب به دهـانش برسـد و هرگز نخواهـد رسید و دعـــای كـافـران جز در ضـــلال (و گمـــراهی) نیست ●●● .۱۴ / رعد

لَهُ مـــا فِی السَّمـــواتِ وَ مـــا فِـــی‌الْاَرْضِ وَ ما بَیْنَهُمـــا وَ ما تَحْــتَ الثَّــری

از آن اوست آن‌چه در آسمان‌ها و زمین و میان این دو و در اعماق زمین وجـود دارد ●●● .۶ / طه

لَهُ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الْاَرْضِ وَ اِنَّ اللّهَ لَهُوَ الْغَنِیُّ الْحَمیدُ

آن‌چه درآسمان‌ها و زمین است، از آن او است و خداوند بی‌نیاز و شایسته هرگونه ستایش است ●●● .۶۴ / حج

لَهُ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الْاَرْضِ وَ هُوَ الْعَلِیُّ الْعَظیمُ

آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است، از آن اوست و او بلندمرتبه و بزرگ است ●●●.۴ / شوری

(۳۷۲) بابُ اللام قرآن الفبائی

لَهُ مُعَقِّبتٌ مِنْ بَیْنِ یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ یَحْفَظُونَهُ مِنْ اَمْرِ اللّهِ اِنَّ اللّهَ لا یُغَیِّرُ ما بِقَوْمٍ حَتّی یُغَیِّرُوا ما بِأَنْفُسِهِمْ وَ اِذا اَرادَ اللّهُ بِقَوْمٍ سُوءً فَلا مَرَدَّ لَهُ وَ ما لَهُمْ مِنْ دُونِه مِنْ والٍ

برای انسان مأمورانی است که پی در پی ، از پیش رو و از پشت سرش او را از حوادث (غیر حتمی) حفظ می‌کنند، (اما) خداوند سرنوشت هیچ قوم (و ملتی) را تغییر نمی‌دهد مگر آن‌که آن‌ها خود را تغییر دهند و هنگامی که خدا اراده سوئی به قومی (به خاطر اعمالشان) کند هیچ‌چیز مانع آن نخواهد شد و جز خدا سرپرستی نخواهند داشت ●●● .۱۱ / رعد

لَهُ مَقالیدُالسَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ الَّذینَ کَفَرُوا بِاآیاتِاللّهِ اوُلئِکَ هُمُ الْخاسِرُونَ

کلیدهای‌آسمان و زمین‌از آن اواست و کسانی‌که به‌آیات خداوند کافر شدند، زیانکارند ●●●.۶۳ / زمر

لَهُ مَقالیدُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ وَ یَقْدِرُ اِنَّهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

کلیدهای آسمان و زمین از آن اوست ، روزی را برای هر کس بخواهد ، گسترش می‌دهد و برای هر کس بخواهد ، محدود می‌سازد ،او از همه چیز آگاه است ●●● .۱۲ / شوری

لَهُ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ یُحْیی وَ یُمیتُ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

مالکیت (و حاکمیت) آسمان‌ها و زمین از آنِ او است ، زنده می‌کند و می‌میراند و او بر هر چیز قادر است ●●●.۲ / حدید

لَهُ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ اِلَی اللّهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

مالکیت آسمان‌ها و زمین از آن او است و همه‌چیز به سوی او بازمی‌گردد ●●● .۵ / حدید

لَیُدْخِلَنَّهُمْ مُدْخَلًا یَرْضَوْنَهُ وَ اِنَّ اللّهَ لَعَلیمٌ حَلیمٌ

خداوندآن‌هارادرمحلی‌وارد می‌کندکه از آن خشنود خواهند بودوخداوندعالم‌وباحلم‌است ●●●.۵۹ / حج

لَیْسَالْبِرَّ اَنْ تُوَلُّوا وُجُوهَکُمْ قِبَلَ الْمَشْرِقِ وَ الْمَغْرِبِ وَ لکِنَّ الْبِرَّ مَنْ امَنَ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ وَ الْمَلائِکَةِ وَ الْکِتابِ وَ النَّبِیّینَ وَ اتَی الْمالَ عَلی حُبِّهِ ذَوِیالْقُرْبی وَ الْیَتامی وَ الْمَساکینَ وَ ابْنَ السَّبیلِ وَ السّائِلینَ وَ فِیالرِّقابِ وَ اَقامَالصَّلوةَ وَ اتَی الزَّکوةَ وَ الْمُوفُونَ بِعَهْدِهِمْ اِذا عاهَدُوا وَ الصّابِرینَ فِی الْبَأْساءِ وَ الضَّرّاءِ وَ حینَ الْبَأْسِ اوُلئِکَ الَّذینَ صَدَقُوا وَ اوُلئِکَ هُمُ الْمُتَّقُونَ

نیکی (تنها) این نیست (که به هنگام نماز) صورت خود را به‌سوی مشرق و مغرب کنید (و تمام گفتگوی شما از مسأله قبله و تغییر قبله باشد و همه وقت خود را مصروف آن سازید) بلکه نیکی (و نیکوکار) کسانی هستند که به خدا و روز رستاخیز و فرشتگان و کتاب آسمانی و پیامبران ایمان آورده‌اند و مال (خود) را با علاقه‌ای که به آن دارند ، به خویشاوندان و یتیمان و مسکینان و واماندگان در راه و سائلان و بردگان انفاق می‌کنند ، نماز را برپا می‌دارند و زکات را می‌پردازند و به عهد خود ــ به هنگامی که عهد بستند ــ وفا می‌کنند ،

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۷۳)

در برابر محرومیّت‌ها و بیماری‌ها و در میدان جنگ، استقامت به خرج می‌دهند ، این‌ها کسانی هستند که راست می‌گویند (و گفتار و رفتار و اعتقادشان هماهنگ است) و این‌ها هستند پرهیزکاران ●●● .۱۷۷ / بقره

لَيْسَ بِاَمانِيِّكَمْ وَ لاآ اَمانِيِّ اَهْلِ الْكِتابِ مَنْ يَعْمَلْ سُوآءً يُجْزَ بِه وَ لا يَجِدْ لَهُ مِنْ دُونِ اللّهِ وَلِيّا وَ لا نَصيرا

(فضیلت و برتری) به آرزوهای شما و آرزوهای اهل کتاب نیست ، هر کس که عمل بد کند کیفر داده می‌شود و کسی را جز خدا ، ولی و یاور خود نخواهد یافت ●●● .۱۲۳ / نساء

لَيْسَ عَلَى الَّذينَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصّلِحتِ جُناحٌ فيما طَعِمُوآا ا اِذَا مَاااتَّقَوا وَ ءَامَنُوا وَ عَمِلُوا الصّلِحتِ ثُمَّ اتَّقَوا وَ ءَامَنُوا ثُمَااتَّقَوا وَ اَحْسَنُوا وَاللّهُ يُحِبُّ الْمُحْسِنينَ

بر کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند گناهی در آنچه خورده‌اند نیست (و نسبت به نوشیدن شراب قبل از نزول حکم تحریم مجازات نمی‌شوند) مشروط بر این‌که تقوا پیشه کنند و ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند ، سپس تقوا پیشه کنند و ایمان آورند ، سپس تقواپیشه کنند و نیکی نمایند و خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد●●●. ۹۳ / مائده

لَيْسَ عَلَى الضُّعَفاآءِ وَ لا عَلَى الْمَرْضى وَ لا عَلَى الَّذينَ لا يَجِدُونَ ما يُنْفِقُونَ حَرَجٌ اِذا نَصَحُوا لِلّهِ وَ رَسُولِهِ ما عَلَى الْمُحْسِنينَ مِنْ سَبيلٍ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحيمٌ

بر ضعیفان و بیماران و آن‌ها که وسیله‌ای برای انفاق (در راه جهاد) ندارند ، ایرادی نیست (که در میدان مبارزه شرکت نکنند) هرگاه برای خدا و رسولش خیرخواهی کنند (و از آنچه در توان دارند ، مضایقه ننمایند چه این‌که) بر نیکوکاران راه مؤاخذه نیست و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۹۱ / توبه

لَيْسَ عَلَى اْلاَعْمى حَرَجٌ وَ لا عَلَى الاَعْرَجِ حَرَجٌ وَ لا عَلَى الْمَريضِ حَرَجٌ وَ مَنْ يُطِعِ اللّهَ وَ رَسُولَهُ يُدْخِلْهُ جَنّاتٍ تَجْرى مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ وَ مَنْ يَتَوَلَّ يُعَذِّبْهُ عَذابا اَليما

بر « نابینا » و « لنگ » و « بیمار » گناهی نیست (اگر در میدان جهاد شرکت نکنند) و هر کس که اطاعت از خدا و رسولش نماید، او را در باغ‌هایی (از بهشت) وارد می‌سازد که نهرها از زیر درختانش جاری است و آن‌کس که سرپیچی کند ، او را به عذاب دردناکی گرفتار می‌کند ●●● .۱۷ / فتح

لَيْسَ عَلَى الاَعْمى حَرَجٌ وَ لا عَلَى الاَعْرَجِ حَرَجٌ وَ لا عَلَى الْمَريضِ حَرَجٌ وَ لا على اَنْفُسِكُمْ اَنْ تَأْكُلُوا مِنْ بُيُوتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ ابائِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اُمَّهاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اِخْوانِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخَواتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَعْمامِكُمْ اَوْ بُيُوتِ عَمّاتِكُمْ اَوْ بُيُوتِ اَخْوالِكُمْ اَوْ بُيُوتِ خالاتِكُمْ اَوْ ما مَلَكْتُمْ مَفاتِحَهُ اَوْ صَديقِكُمْ لَيْسَ عَلَيْكُمْ جُناحٌ اَنْ تَأْكُلُوا جَميعا اَوْ اَشْتاتا فَاِذا دَخَلْتُمْ بُيُوتا فَسَلِّمُوا على اَنْفُسِكُمْ تَحِيَّةً مِنْ عِنْدِ اللّهِ مُبارَكَةً طَيِّبَةً كَذلِكَ يُبَيِّنُ اللّهُ لَكُمُ الاياتِ لَعَلَّكُمْ تَعْقِلُونَ

(۳۷۴) بابُ اللام قرآن الفبائی

بر نابینا و افراد شل و بیمار گناهی نیست (که با شما هم‌غذا شوند) و بر شما نیز گناهی نیست که از خانه‌های خودتان (خانه‌های فرزندان یا همسرانتان‌که خانه خود شما محسوب می‌شود، بدون اجازه خاصی) غذا بخورید و همچنین خانه‌های پدرانتان یا خانه‌های مادرانتان، یا خانه‌های برادرانتان یا خانه‌های خواهرانتان یا خانه‌های عموهایتان یا خانه‌های عمه‌هایتان یا خانه‌های دایی‌هایتان یا خانه‌های خاله‌هایتان یا خانه‌ای که کلیدش در اختیار شما است یا خانه‌های دوستانتان ، بر شما گناهی نیست که به طور دسته جمعی یا جداگانه غذا بخورید و هنگامی که داخل خانه‌ای شدید ، بر خویشتن سلام کنید ، سلام و تحیتی از سوی خداوند، سلام و تحیتی پربرکت و پاکیزه ، این‌گونه خداوند آیات را برای شما تبیین می‌کند ، شاید اندیشه کنید ●●● .۶۱ / نور

لَيْسَ عَلَيْكَ هُديهُمْ وَ لكِنَّ اللّهَ يَهْدى مَنْ يَشاءُ وَ ما تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ فَلاَنْفُسِكُمْ وَ ما تُنْفِقُونَ اِلاَّ ابْتِغاءَ وَجْهِ اللّهِ وَ ما تُنْفِقُوا مِنْ خَيْرٍ يُوَفَّ اِلَيْكُمْ وَ اَنْتُمْ لا تُظْلَمُونَ

هدایت آن‌ها (به طور اجبار) بر تو نیست (بنابراین ترک انفاق به غیرمسلمانان ، برای اجبار به اسلام ، صحیح نیست) ولی خداوند

هر که را بخواهد (و شایسته بداند) ، هدایت می کند و آن‌چه از خوبی‌ها و اموال را انفاق می کنید ، برای خودتان است (ولی) جز برای رضای خدا انفاق نکنید و آن‌چه از خوبی‌ها انفاق می کنید ، (پاداش آن) به طور کامل به شما داده می‌شود و به شما ستم نخواهد شد ●●● .۲۷۲ / بقره

لَیْسَ عَلَیْکُمْ جُناحٌ اَنْ تَبْتَغُوا فَضْلًا مِنْ رَبِّکُمْ فَاِذا اَفَضْتُمْ مِنْ عَرَفاتٍ فَاذْکُرُوا اللّهَ عِنْدَ الْمَشْعَرِ الْحَرامِ وَ اذْکُرُوهُ کَما هَدیکُمْ وَ اِنْ کُنْتُمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الضّالّینَ

گناهی بر شما نیست که از فضل پروردگارتان (و از منافع اقتصادی در ایّام حجّ) طلب کنید (که یکی از منافع حجّ، پی‌ریزی یک اقتصاد صحیح است) و هنگامی که از «عرفات» کوچ کردید، خدا را نزد « مشعرالحرام » یاد کنید، او را یاد کنید همان‌طور که شما را هدایت نمود و قطعا شما پیش از این، از گمراهان بودید ●●● .۱۹۸ / بقره

لَیْسَ عَلَیْکُمْ جُناحٌ اَنْ تَدْخُلُوا بُیُوتا غَیْرَ مَسْکُونَةٍ فیها مَتاعٌ لَکُمْ وَ اللّهُ یَعْلَمُ ما تُبْدوُنَ وَ ما تَکْتُمُونَ

گناهی بر شما نیست که وارد خانه‌های غیرمسکونی شوید که در آن‌جا متاعی متعلق به شما وجود دارد و خدا آن‌چه را آشکار می کنید یا پنهان می‌دارید ، می‌داند ●●● .۲۹ / نور

لَیْسَ لَکَ مِنَ الْاَمْرِ شَیْءٌ اَوْ یَتُوبَ عَلَیْهِمْ اَوْ یُعَذِّبَهُمْ فَاِنَّهُمْ ظالِمُونَ

هیچ‌گونه اختیاری (درباره عفو کافران ، یا مؤمنان فراری از جنگ) برای تو نیست ، مگر این‌که (خدا) بخواهد آن‌ها را ببخشد ، یا مجازات کند، زیرا آن‌ها ستمگرند ●●● .۱۲۸ / آل عمران

لَیْسَ لِوَقْعَتِها کاذِبَةٌ

هیچ‌کس نمی‌تواند آن را انکار کند ●●● .۲ / واقعه

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۷۵)

لَیْسَ لَها مِنْ دُونِ اللّهِ کاشِفَةٌ

و هیچ کس جز خدا نمی‌تواند شدائد آن را برطرف سازد ●●● .۵۸ / نجم

لَیْسَ لَهُمْ طَعامٌ اِلّا مِنْ ضَریعٍ

طعامی جز از ضریع (خار خشک تلخ و بدبو) ندارند ●●●.۶ / غاشیه

لَیْسُوا سَوآءً مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ اُمَّةٌ قائِمَةٌ یَتْلُونَ آیاتِاللّهِ آناءَاللَّیْلِ وَ هُمْ یَسْجُدُونَ

آن‌ها همه یکسان نیستند ، از اهل کتاب ، جمعیّتی هستند که (به حق و ایمان) قیام می کنند و پیوسته در اوقات شب، آیات خدا را می‌خوانند ، در حالی که سجده می‌نمایند ●●● .۱۱۳ / آل عمران

لَیْلَةُ الْقَدْرِ خَیْرٌ مِنْ اَلْفِ شَهْرٍ

شب قدر بهتر از هزار ماه است ●●● .۳ / قدر

لَئِنْ اُخْرِجُوا لا یَخْرُجُونَ مَعَهُمْ وَ لَئِنْ قُوتِلُوا لا یَنْصُرُونَهُمْ وَ لَئِنْ نَصَرُوهُمْ لَیُوَلُّنَّ الْاَدْبارَ ثُمَّ لا یُنْصَرُونَ

اگر آن‌ها را بیرون کنند، با آنان بیرون نمی‌روند و اگر با آن‌ها پیکار شود ، یاریشان نخواهند کرد و اگر یاریشان کنند، پشت به میدان کرده، فرارمی کنند ، سپس کسی آن‌ها را یاری نمی کند ●●● .۱۲ / حشر

لَئِنْ بَسَطْتَ اِلَیَّ یَدَکَ لِتَقْتُلَنی ما اَنَا بِباسِطٍ یَدِیَ اِلَیْکَ لِاَقْتُلَکَ اِنّی اَخافُ اللّهَ رَبَّ الْعالَمینَ

اگر تو برای کشتن من دست دراز کنی من دست به قتل تو نمی گشایم ، چون از پروردگار جهانیان می‌ترسم ●●● .۲۸ / مائده

لَئِنْ لَمْ یَنْتَهِ الْمُنافِقُونَ وَ الَّذینَ فی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَالْمُرْجِفُونَ فِی الْمَدینَةِ لَنُغْرِیَنَّکَ بِهِمْ ثُمَّ لا یُجاوِرُنَکَ فیها اِلّا قَلیلًا

اگر منافقین و آن‌ها که در دل‌هایشان بیماری است و (همچون) آن‌ها که اخبار دروغ و شایعات بی‌اساس در مدینه پخش می کنند دست از کار خود برندارند تو را بر ضد آنان می‌شورانیم سپس جزمدّت کوتاهی نمی‌توانند در کنار تو در این شهــــر بمانند●●● .

۶۰ / احزاب

لِاَصْحابِ الْیَمیـــنِ

این‌ها همه‌برای اصحاب‌یمین‌است ●●● .۳۸ / واقعه

لِایلافِ قُــرَیْـــشٍ

(مجــازات اصحــاب فیــل) به خاطـر این بود کـه قریش (به این سـرزمین مقـدس) الفت گیرنـد (و مقدمات ظهور پیامبر فراهم شود ●●●). ۱ / قریش

لِاَیِّ یَــوْمٍ اُجِّلَـــتْ

این‌امربرای‌چه‌روزی‌به‌تأخیرافتاده ●●●؟۱۲ / مرسلات

(۳۷۶) بابُ اللام قرآن الفبائی

لِتَسْتَوُوا عَلــی ظُهُــورِهِ ثُــمَّ تَذْکُـرُوا نِعْمَهَ رَبِّکُمْ اِذَا اسْتَوَیْتُمْ عَلَیْهِ وَ تَقُولُوا سُبْحانَ الَّذی سَخَّرَ لَنا هذا وَ ما کُنّا لَـهُ مُقْـرِنینَ

تـا بر پشـــت آن‌هـا به‌خـوبی قرار گیریـد ، ســپس نعمــت پــروردگــارتــان را هنگــامی‌کــه بر آن‌هـا سـوار شـــدیــد ، متــذکـر شــویـد و بگــوییـد پـاک و منزه اســت کســی کـه ایـن را مسخـر مـا سـاخت وگرنـه مـا تــوانــایــی آن را نــداشتیــم ●●● .۱۳ / زخرف

لِتَسْلُکُوا مِنْها سُبُلًا فِجاجا

تا از راه‌های وسیع و دره‌های‌آن بگذرید (و به هر نقطه که می‌خواهید بروید ●●●) .۲۰ / نوح

لِتُنْذِرَ قَــوْمـــا مـــا اُنْـــذِرَ ابـــاؤُهُـــمْ فَهُـــمْ غـــافِلُـونَ

تا قـومی را انـذار کنی که پدران آن‌ها انذار نشـدنـد و لـذا آن‌هـا غـافلنـد ●●● .۶ / یس

لِتُؤْمِنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ تُعَزِّرُوهُ وَ تُوَقِّرُوهُ وَ تُسَبِّحُوهُ بُکْرَهً وَ اَصیلًا

تــا بـه خـدا و رسولـش ایمـــان بیـاورید و از او دفـــاع کنیـــد ، او را بـــزرگ داریـــد و خـــدا را صبـــح و شــــام تسبیح کنیـــد ●●●.۹ / فتح

لِسَعْیِها راضِیَـــهٌ

چـرا کـــه از سعی و تـــلاش خــود خشنــود اســـت ●●● .۹ / غاشیه

لِکُلِّ امْـــرِیءٍ مِنْهُـــمْ یَـــوْمَئِـذٍ شَـــأْنٌ یُغْنیـهِ

در آن روز هر کدام از آن‌ها وضعی‌داردکه‌او را کاملاً به‌خود مشغول می‌سازد ●●● .۳۷ / عبس

لِکُلِّ اُمَّهٍ جَعَلْنا مَنْسَکا هُمْ ناسِکُوهُ فَلا یُنازِعُنَّکَ فِی الْاَمْرِ وَ ادْعُ اِلی رَبِّکَ اِنَّکَ لَعَلی هُدًی مُسْتَقیمٍ

برای هر امتی عبـادتی قرار دادیم تـا آن عبـادت را (در پیشگاه خـدا) انجـام دهنـد ، بنـابراین آن‌هـا نبایـد در این امر بـا تو به نزاع برخیزند، به‌سوی پروردگارت دعوت کن که بر هدایت مستقیم قرار داری (و راه راست همین اســـت کـــه تـــو می‌پـــویـــی●●●).

۶۷ / حج

لِکُلِّ نَبَـــاءٍ مُسْتَقَـرٌّ وَ سَوْفَ تَعْلَمُـونَ

هر خبری (کــه خـداونـــد به شمـــا داده سرانجام) قرارگـاهی دارد (و در موعـد خود انجـام می گیرد) و بـه‌زودی خــــواهیـد دانست ●●● .۶۷ / انعام

لِکَیْلا تَأْسَوْا عَلی مافاتَکُمْ وَ لا تَفْرَحُوا بِما اتیکُمْ وَ اللّهُ لا یُحِبُّ کُلَّ مُخْتالٍ فَخُورٍ

این به‌خاطر آن است که برای آن‌چه از شما فوت شده، تأسف نخورید و به آنچه به شما داده است، دلبسته و شادمان نباشید و خداوند هیچ متکبر فخر فروشی را دوست ندارد ●●●.۲۳ / حدید

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۷۷)

لِلَّذینَ اَحْسَنُوا الْحُسْنی وَ زِیادَةٌ وَ لا یَرْهَقُ وُجُوهَهُمْ قَتَرٌ وَ لا ذِلَّةٌ اوُلآئِکَ اَصْحابُ الْجَنَّةِ هُمْ فیها خالِدُوْنَ

کسانی که نیکی کردند، پاداش نیک‌وزیاده برآن دارند و تاریکی و ذلت چهره‌هایشان را نمی‌پوشاند، آنها یاران بهشتند و جاودانه درآن خواهند ماند ●●● .۲۶ / یونس

لِلَّذینَ اسْتَجابُوا لِرَبِّهِمُ الْحُسْنی وَ الَّذینَ لَمْ یَسْتَجیبُوا لَهُ لَوْ اَنَّ لَهُمْ ما فِی الاَرْضِ جَمیعا وَ مِثْلَهُ مَعَهُ لاَفْتَدَوْا بِهِ اوُلئِکَ لَهُمْ سُوءُ الْحِسابِ وَ مَأْویهُمْ جَهَنَّمَ وَ بِئْسَ الْمِهادُ

برای آن‌هاکه اجابت دعوت پروردگارشان را کردند (سرانجام و پاداش و) نتیجه نیک است و آن‌ها که اجابت دعوت او را نکردند (آن‌چنان در وحشت عذاب الهی فرو می‌روند که) اگر تمام آن‌چه روی زمین است و همانندش ، از آن آن‌ها باشد همگی را برای رهایی از عذاب می‌دهند (ولی از آن‌ها پذیرفته نخواهد شد) برای آن‌ها حساب بدی است و جایگاهشان جهنم و چه بد جایگاهی است ●●● .۱۸ / رعد

لِلَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْاخِرَةِ مَثَلُ السَّوْءِ وَ لِلّهِ الْمَثَلُ الاَعْلی وَ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

برای آن‌ها که ایمان به سرای آخرت ندارند صفات زشت است و برای خدا صفات عالی است و او عزیز و حکیم است ●●● .۶۰ / نحل

لِلَّذینَ یُؤْلُونَ مِنْ نِسائِهِمْ تَرَبُّصُ اَرْبَعَةِ اَشْهُرٍ فَاِنْ فاؤوُا فَاِنَ‌اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

کسانی که زنان خود را «ایلاء» می‌نمایند (سوگند یاد می‌کنند که با آن‌ها آمیزش جنسی ننمایند،) حقّ دارند چهار ماه انتظار بکشند (و در ضمن این چهار ماه، وضع خود را با همسر خویش از نظر ادامه زندگی یا طلاق روشن سازند) اگر (در این فرصت) بازگشت کنند، (چیزی بر آن‌ها نیست، زیرا) خداوند آمرزنده و مهربان است ●●●.۲۲۶ / بقره

لِلرِّجالِ نَصیبٌ مِمّا تَرَکَ الْوالِدانِ وَ الاَقْرَبُونَ وَ لِلنِّساءِ نَصیبٌ مِمّا تَرَکَ الْوالِدانِ وَ الاَقْرَبُونَ مِمّا قَلَّ مِنْهُ اَوْ کَثُرَ نَصیبا مَفْرُوضا

برای مردان ، از آن‌چه پدر و مادر و خویشاوندان از خود برجای می‌گذارند ، سهمی است و برای زنان نیز ، از آن‌چه پدر و مادر و خویشاوندان می‌گذارند ، سهمی ، خواه آن مال ، کم باشد یا زیاد، این سهمی است تعیین شده و پرداختنی ●●● .۷ / نساء

لِلسّائِلِ وَ الْمَحْرُومِ

برای تقاضاکنندگان و محرومان ●●● .۲۵ / معارج

لِلطّاغینَ مَابا

و محلّ بازگشتی برای طغیانگران ●●● .۲۲ / نبأ

(۳۷۸) بابُ اللام قرآن الفبائی

لِلْفُقَراءِ الَّذینَ اُحْصِرُوا فی سَبیلِ اللّهِ لا یَسْتَطیعُونَ ضَرْبا فِی‌الاَرْضِ یَحْسَبُهُمُ الجاهِلُ اَغْنِیاءَ مِنَ‌التَّعَفُّفِ تَعْرِفُهُمْ بِسیماهُمْ لا یَسْأَلُونَ النّاسَ اِلْحافا وَ ما تُنْفِقُوا مِنْ خَیْرٍ فَاِنَّ اللّهَ بِهِ عَلیمٌ

(انفاق شما، مخصوصا باید) برای نیازمندانی باشد که در راه خدا در تنگنا قرار گرفته‌اند (و توجّه به آیین خدا ، آن‌ها را از وطن‌های خویش آواره ساخته و شرکت در میدان جهاد به آن‌ها اجازه نمی‌دهد تا برای تأمین هزینه زندگی ، دست به کسب و

تجارتی بزنند) نمی‌توانند مسافرتی کنند (و سرمایه‌ای به‌دست آورند) و از شدّت خویشتن‌داری ، افراد ناآگاه آن‌ها را بی‌نیاز می‌پندارند ، اما آن‌ها را از چهره‌هایشان می‌شناسی و هرگز با اصرار چیزی از مردم نمی‌خواهند (این است مشخصات آن‌ها) و هرچیز خوبی در راه خدا انفاق کنید، خداوند از آن آگاه است ●●●.۲۷۳ / بقره

لِلْفُقَراءِ الْمُهاجِرینَ الَّذینَ اُخْرِجُوا مِنْ دِیارِهِمْ وَ اَمْوالِهِمْ یَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّهِ وَ رِضْوانا وَ یَنْصُرُونَ اللّهَ وَ رَسُولَهُ اُولئِکَ هُمُ الصّادِقُونَ

این اموال برای مهاجرانی است که از خانه و کاشانه و اموال خود بیرون رانده شدند، آن‌ها فضل الهی و رضای او را می‌طلبند و خدا و رسولش را یاری می‌کنند و آن‌ها راستگویانند ●●● .۸ / حشر

لِلْکافِرینَ لَیْسَ لَهُ دافِعٌ

این عذاب مخصوص کافران است و هیچ‌کس نمی‌تواند آن را دفع کند ●●● .۲ / معارج

لِلّهِ ما فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ اِنَّ اللّهَ هُوَ الْغَنِیُّ الْحَمیدُ

از آن خدا است آن چه در آسمان‌ها و زمین است ، چرا که خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش است ●●●.۲۶ / لقمان

لِلّهِ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الاَرْضِ وَ اِنْ تُبْدُوا ما فی اَنْفُسِکُمْ اَوْ تُخْفُوهُ یُحاسِبْکُمْ بِهِ اللّهُ فَیَغْفِرُ لِمَنْ یَشاءُ وَ یُعَذِّبُ مَنْ یَشاءُ وَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است ، از آن خدا است و (از این‌رو) اگر آن‌چه را در دل دارید ، آشکار سازید یا پنهان، خداوند شما را بر طبق آن ، محاسبه می‌کند ، سپس هرکس را بخواهد (و شایستگی داشته باشد) ، می‌بخشد و هرکس را بخواهد (و مستحقّ باشد) ، مجازات می‌کند و خداوند به همه چیز قدرت دارد ●●●.۲۸۴ / بقره

لِلّهِ مُلْکُ السَّموتِ وَالاَرْضِ وَ ما فیهِنَّ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

حکومت‌آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در آن‌ها است ازآن خدا است و او بر هر چیزی توانا است ●●● .۱۲۰ / مائده

لِلّهِ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الاَرْضِ یَخْلُقُ ما یَشاءُ یَهَبُ لِمَنْ یَشاءُ اِناثا وَ یَهَبُ لِمَنْ یَشاءُ الذُّکُورَ

مالکیت و حاکمیت آسمان‌ها و زمین از آن خدا است ، هر چه را بخواهد ، می‌آفریند و به هر کس اراده کند ، دختر می‌بخشد و به هر کس بخواهد پسر ●●● .۴۹ / شوری

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۷۹)

لِمِثْلِ هذا فَلْیَعْمَلِ الْعامِلُونَ

آری برای مثل این پاداش ، تلاشگران باید بکوشند ●●● .۶۱ / صافّات

لِمَنْ شاءَ مِنْکُمْ اَنْ یَسْتَقیمَ

برای آن‌ها که می‌خواهند راه مستقیم در پیش بگیرند ●●● .۲۸ / تکویر

لِمَنْ شاءَ مِنْکُمْ اَنْ یَتَقَدَّمَ اَوْ یَتَأَخَّرَ

برای کسانی از شما که می‌خواهند تقدّم جویند یا عقب بمانند (به سوی هدایت خیرات پیش روند یا نروند) ●●●.۳۷ / مدّثر

لِنَجْعَلَها لَکُمْ تَذْکِرَةً وَ تَعِیَها اُذُنٌ واعِیَةٌ

تا آن را وسیله تذکری برای شما قرار دهیم و گوش‌های شنواآن را نگهداری می‌کنند ●●● .۱۲ / حاقّه

لِنُحِیْیَ بِهِ بَلْدَةً مَیْتا وَ نُسْقِیَهُ مِمّا خَلَقْنا اَنْعاما وَ اَناسِیَّ کَثیرا

تا به‌وسیله آن سرزمین مرده را زنده کنیم و آن را برای‌نوشیدن در اختیار مخلوقاتی که آفریده‌ایم ـ چهارپایان و انسان‌های‌بسیار ـ بگذاریم ●●●.۴۹ / فرقان

لِنُخْرِجَ بِهِ حَبّا وَ نَباتا

تا به وسیله آن دانه و گیاه بسیار برویانیم ●●●.۱۵ / نبأ

لِنُرْسِلَ عَلَیْهِمْ حِجارَةً مِنْ طینٍ

تا بارانی از « سنگ ـ گِل » بر آن‌ها بفرستیم ●●● .۳۳ / ذاریات

لِنُرِیَکَ مِنْ ایاتِنَا الْکُبْری

می‌خواهیم آیات بزرگ خود را به تو نشان دهیم ●●● .۲۳ / طه

لِنَفْتِنَهُمْ فیهِ وَ مَنْ یُعْرِضْ عَنْ ذِکْرِ رَبِّهِ یَسْلُکْهُ عَذابا صَعَدا

هدف این است که ما آن‌ها را با این نعمت فراوان بیازماییم و هرکس از ذکر پروردگارش روی گردان شود ، او را به عذاب شدید و روزافزونی گرفتار می‌سازد ●●● .۱۷ / جن

لِیَأْکُلُوا مِنْ ثَمَرِه وَ ما عَمِلَتْهُ اَیْدیهِمْ اَفَلا یَشْکُرُونَ

تا از میوه آن بخورند، در حالی که دست آن‌ها هیچ دخالتی در ساختن آن نداشته است، آیا شکر خدا را به جا نمی‌آورند ●●●؟۳۵ / یس

لِیُبَیِّنَ لَهُمُ الَّذی یَخْتَلِفُونَ فیهِ وَ لِیَعْلَمَ الَّذینَ کَفَرُوا اَنَّهُمْ کانُوا کاذِبینَ

هدف این است که آنچه را در آن اختلاف داشتند برای آن‌ها روشن سازد تا کسانی که منکر شدند بدانند دروغ می گفتند ●●● .۳۹ / نحل

(۳۸۰) بابُ اللام قرآن الفبائی

لِیَجْزِیَ اللّهُ الصّادِقینَ بِصِدْقِهِمْ وَ یُعَذِّبَ الْمنافِقینَ اِنْ شاءَ اَوْ یَتُوبَ عَلَیْهِم اِنَّ اللّهَ کانَ غَفُورا رَحیما

هدف این است که خداوند صادقان را به خاطر صدقشان پاداش دهد و منافقان را هرگاه بخواهد عذاب کند (اگر توبه کنند) توبه آن‌ها را بپذیرد ، چرا که خداوند غفور و رحیم است ●●● .۲۴ / احزاب

لِیَجْزِیَ اللّهُ کُلَّ نَفْسٍ ما کَسَبَتْ اِنَّ اللّهَ سَریعُ الْحِسابِ

تا خداوند هرکس را هرآنچه انجام داده جزا دهد ، چراکه خدا سریع الحساب است ●●● .۵۱ / ابراهیم

لِیَجْزِیَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّهُ لا یُحِبُّ الْکافِرینَ

این برای آن است که خداوند کسانی را که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند، از فضلش پاداش دهد، او کافران را دوست ندارد ●●● .۴۵ / روم

لِیَجْزِیَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ اوُلئِکَ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ کَریمٌ

هدف این است آن‌ها را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند، پاداش می‌دهد و برای آن‌ها آمرزش و رزق پرارزشی است ●●● .۴ / سبأ

لِیَجْزِیَهُمُ اللّهُ اَحْسَنَ ما عَمِلُوا وَ یَزیدَهُمْ مِنْ فَضْلِهِ وَ اللّهُ یَرْزُقُ مَنْ یَشاءُ بِغَیْرِ حِسابٍ

هدف این است که خداوند آن‌ها را به بهترین اعمالی که انجام داده‌اند ، پاداش دهد و از فضلش بر پاداش آن‌ها بیفزاید و خداوند هر کس را بخواهد ، بی‌حساب روزی می‌دهد (و از مواهب بی‌انتهای خویش بهره‌مند می‌سازد ●●●) .۳۸ / نور

لِيَجْعَلَ ما يُلْقِى الشَّيْطانُ فِتْنَةً لِلَّذينَ فى قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْقاسِيَةِ قُلُوبُهُمْ وَ اِنَّ الظّالِمينَ لَفى شِقــــاقٍ بَعيــــدٍ

هدف از این ماجرا این بود که خداوند القای شیطان را آزمونی برای آن‌ها که در قلبشان بیماری است و آن‌ها که سنگدلند قرار دهد و ظالمان در عداوت شدیدی دور از حق قرار گرفته‌اند ●●● .۵۳ / حج

لِيُحِقَّ الْحَقَّ وَ يُبْطِلَ الْباطِلَ وَ لَوْ كَرِهَ الْمُجْرِمُونَ

تا حق تثبیت شود و باطل از میان برود هر چند مجرمان کراهت داشته باشند ●●●.۸ / انفال

لِيَحْمِلُوا اَوْزارَهُمْ كامِلَةً يَوْمَ الْقِيمَةِ وَ مِنْ اَوْزارِ الَّذينَ يُضِلُّونَهُمْ بِغَيْرِ عِلْمٍ اَلا ساءَ ما يَزِرُونَ

آن‌ها باید روز قیامت بار گناهان خود را به‌طور کامل بر دوش کشند و هم سهمی از گناهان کسانی را که به‌خاطر جهل گمراهشان ساختند، بدانید آن‌ها بار سنگین بدی بر دوش می‌کشند ●●● .۲۵ / نحل

لِيُدْخِلَ‌الْمُؤْمِنينَ‌وَالْمُؤْمِناتِ‌جَنّاتٍ‌تَجْرى‌مِنْ‌تَحْتِهَاالْاَنْهارُخالِدينَ‌فيهاوَيُكَفِّرَعَنْهُ مْسَيِّئاتِهِمْ‌وَ كانَ ذلِكَ‌عِنْدَاللّهِ‌فَوْزاعَظيما

هدف (دیگر از این فتح مبین) آن بود که مردان و زنان باایمان را در باغ‌هایی (از بهشت) وارد کند که

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۸۱)

نهرها از زیر درختانش جاری است، در حالی که جاودانه در آن می‌مانند و گناهان آن‌ها را می‌بخشد و این نزد خدا پیروزی بزرگی‌است ●●● .۵ / فتح

لِيَسْئَلَ الصّادِقينَ عَنْ صِدْقِهِمْ وَ اَعَدَّ لِلْكافِرينَ عَذابا اَليما

تا خدا ازصدق‌راست‌گویان‌سؤال‌کندوبرای‌کافران‌عذاب‌دردناک‌آماده‌ساخته‌است ●●●.۸ / احزاب

لِيَشْهَدُوا مَنافِعَ لَهُمْ وَ يَذْكُرُوا اسْمَ اللّهِ فى اَيّامٍ مَعْلُوماتٍ عَلى ما رَزَقَهُمْ مِنْ بَهيمَةِ الْاَنْعامِ فَكُلُوا مِنْها وَ اَطْعِمُوا الْبائِسَ الْفَقيرَ

تا شاهد منافع گوناگون خویش (در این برنامه حیاتبخش) باشند و نام خدا را در ایام معینی بر چهارپایانی که به آن‌ها روزی داده است (هنگام قربانی کردن) ببرند (و هنگامی‌که قربانی کردید) از گوشت آن‌ها بخورید و بینوای فقیر را نیز اطعام نمایید ●●●.۲۸ / حج

لِيُعَذِّبَ اللّهُ‌الْمُنافِقينَ وَالْمُنافِقاتِ وَالْمُشْرِكينَ وَالْمُشْرِكاتِ وَ يَتُوبَ‌اللّهُ عَلَى‌الْمُؤْمِنينَ وَالْمُؤْمِناتِ وَ كانَ اللّهُ غَفُورا رَحيما

هدف این بود که مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک (صفوفشان از مؤمنان مشخص گردد و آن‌ها) راعذاب‌کند و خدارحمت‌خودرابر مردان و زنان‌باایمان‌بفرستد خداوندهمواره‌غفور و رحیم‌است ●●●.۷۳ / احزاب

لِيَعْلَمَ اَنْ قَدْاَبْلَغُوا رِسالاتِ‌رَبِّهِمْ وَاَحاطَ‌بِمالَدَيْهِمْ وَاَحْصى كُلَ‌شَيْءٍعَدَدا

تا بداند پیامبرانش رسالت‌های پروردگارشان را ابلاغ کرده‌اند و او به آن‌چه نزد آن‌هاست ، احاطه دارد و هر چیزی را احصاء کرده است ●●● .۲۸ / جن

لِيَغْفِرَ لَكَ اللّهُ ما تَقَدَّمَ مِنْ ذَنْبِكَ وَ ما تَأَخَّرَ وَ يُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَ يَهْدِيَكَ صِراطا مُسْتَقيما

غرض این بود که خداوند گناهان گذشته و آینده‌ای را که به تو نسبت می‌دادند ببخشد و نعمتش را بر تو تمام کند و به راه راست هدایتت فرماید ●●● .۲ / فتح

لِيَقْطَعَ طَرَفا مِنَ الَّذينَ كَفَرُوآا اَوْ يَكْبِتَهُمْ فَيَنْقَلِبُوا خائِبينَ

(این وعده را که خدا به شما داده) برای این است که قسمتی از پیکر لشکر کافران را قطع کند یا آن‌ها را با ذلت برگرداند تا مأیوس و ناامید، (به وطن خود) بازگردند ●●● .۱۲۷ / آل عمران

لِيَكْفُرُوا بِما اتَيْناهُمْ وَ لِيَتَمَتَّعُوا فَسَوْفَ يَعْلَمُونَ

(بگذار) آیاتی را که به آن‌ها داده‌ایم، انکار کنند و از لذات زودگذر زندگی بهره گیرند ، اما به زودی

خـواهنـد فهمیـد ●●● .۶۶ / عنکبوت

لِیَکْفُرُوا بِمـــا اتَیْنـــاهُـــمْ فَتَمَتَّعُـــوا فَسَـــوْفَ تَعْلَمُـــونَ

(بگـذار) نعمت‌هـایی را کـــه بـه آن‌هـا داده‌ایم کفران کننـد و چنـد روزی (از این متاع دنیا) بهره گیرنـد ، اما به زودی خـواهیـد دانســت (سـرانجـــام کــارتــان به کجــا خـواهـد کشید ●●●) .۵۵ / نحل، ۳۴ / روم

(۳۸۲) بابُ اللام قرآن الفبائی

لِیُکَفِّرَ اللّهُ عَنْهُـمْ اَسْـوَءَ الَّـذی عَمِلُـوا وَ یَجْـزِیَهُـمْ اَجْـرَهُـمْ بِـاَحْسَـنِ الَّذی کانُوا یَعْمَلُونَ

تاخداوندبدترین‌اعمالی‌راکه‌انجام‌داده‌اند،بیامرزدوآن‌هارابه‌بهترین‌اعمالی‌که‌انجام‌می‌دادند،پاداش‌دهد ●●●.۳۵ / زمر

لِئَلّا یَعْلَمَ اَهْلُ الْکِتابِ اَلّا یَقْدِرُونَ عَلی شَیْءٍ مِنْ فَضْلِ اللّهِ وَ اَنَّ الْفَضْلَ بِیَدِاللّهِ یُؤْتیهِ مَنْ یَشاءُ وَاللّهُ ذوُ الْفَضْــلِ الْعَظیـــــــم

تا اهل کتاب بدانند که آن‌ها قادر بر چیزی از فضل خدا نیستند و فضل (و رحمت) تماما به دست او است ، به هــر کس بخـواهــد می‌بخشـــد و خـــداونـــد دارای فضــل عظیـــم است ●●● .۲۹ / حدید

لِیَمیزَ اللّهُ الْخَبیثَ مِنَ الطَّیِّبِ وَ یَجْعَلَ الْخَبیثَ بَعْضَهُ عَلی بَعْضٍ فَیَرْکُمَهُ جَمیعا فَیَجْعَلَهُ فی جَهَنَّمَ اوُلآئِــکَ هُـمُ الْخسِـــرُونَ

(این‌ها همه) به‌خاطر آن است که خداوند (می‌خواهد) ناپاک را از پاک جدا سازد و ناپاک‌ها را روی هم بگذارد و متراکم سازد و یک‌جا در دوزخ قرار دهد و این‌ها هستند زیانکاران ●●●.۳۷ / انفال

لِیُنْذِرَ مَـــنْ کـــانَ حَیّا وَ یَحِـــقَّ الْقَـــوْلُ عَلَـی الْکـافِـریـنَ

هدف‌این‌است‌که‌افرادی‌راکه‌زنده‌اند،انذارکندوبرکافران‌اتمام‌حجت‌شودوفرمان‌عذاب‌برآن‌هامسلم‌گردد ●●●.۷۰/یس

لِیُنْفِقْ ذوُ سَعَةٍ مِنْ سَعَتِهِ وَ مَنْ قُدِرَ عَلَیْهِ رِزْقُهُ فَلْیُنْفِقْ مِمّا اتیهُ اللّهُ لا یُکَلِّفُ‌اللّهُ نَفْسا اِلّا ما اتیها سَیَجْعَلُ اللّهُ بَعْدَ عُسْرٍ یُسْرا

آن‌ها که امکانات وسـیعی دارند ، باید از امکانات وسیع خود انفاق کنند و آن‌ها که تنگدست هستند ، از آن‌چه خدا به آن‌ها داده ، انفـاق نماینـد ، خداونـد هیـچ‌کس را جُز بـه مقـدار توانـایی کـه بـه او داده ، تکلیـف نمی‌کنـد ، خـــداونـــد بـــه زودی بعـــد از سختـــی‌ها، آســـانی قـــرار می‌دهـد ●●● .۷ / طلاق

لِیُوَفِّیَهُمْ اُجـُورَهُـمْ وَ یَـزیـدَهُـمْ مِـنْ فَضْلِـهِ اِنَّهُ غَفُـورٌ شَکُـورٌ

(آن‌هااین‌اعمال صالـح‌را انجام‌می‌دهنـد) تا خداونـد اجر و پاداش کامل به آن‌ها دهـد و از فضـلش بر آن‌ها بیفزایـد که‌او آمرزنده و شکـرگزار است ●●●.۳۰ / فاطر

لِیَوْمِ الْفَصْـلِ

برای روزجدایی (حق‌از باطل ●●●).۱۳ / مرسلات

لِیَوْمٍ عَظیمٍ

در روزی بـــزرگ ●●● .۵ / مطففین

لُعِنَ الَّـــذینَ کَفَـرُوا مِنْ بَنـیآاِسْراآئیلَ عَلی لِسانِ داوُدَ وَ عیسَی ابْنِ مَرْیَمَ ذلِکَ بِما عَصَوا وَ کـانُوا یَعْتَـدُونَ

آن‌هاکه از بنی اسـرائیل کافر شدنـد بر زبان داود و عیسی بن مریم لعن و (نفرین) شدنـد، این به خاطر آن بود که گناه‌می‌کردند و تجاوزمی‌نمودند ●●● .۷۸ / مائده

قرآن الفبائی بابُ اللام (۳۸۳)

بابُ المیم

مَا اتَّخَـــذَ اللّـــهُ مِــنْ وَلَـدٍ وَ مــا کـانَ مَعَـــهُ مِـنْ اِلهٍ اذا لَذَهَبَ کُلُّ اِلهٍ بِما خَلَقَ وَ لَعَلا بَعْضُهُمْ عَلـــــی بَعْـــضٍ سُبْحـــانَ اللّــهِ

عَمّا يَصِفُونَ

خدا هرگز فرزندی برای خود برنگزیده و معبود دیگری با او نیست که اگر چنین می‌شد، هریک از خدایان مخلوقات خود را تدبیر و اداره می‌کردند و بعضی بر بعضی دیگر تفوق می‌جستند (و جهان هستی به تباهی کشیده می‌شد) منزه است خدا از توصیفی که آن‌ها می‌کنند ●●● .۹۱ / مؤمنون

ما اُرِيدُ مِنْهُمْ مِنْ رِزْقٍ وَ ما اُرِيدُ اَنْ يُطْعِمُونِ

هرگز از آن‌ها نمی‌خواهم که به من روزی دهند و نمی‌خواهم مرا اطعام کنند ●●● .۵۷ / ذاریات

ما اَشْهَدْتُهُمْ خَلْقَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ لا خَلْقَ اَنْفُسِهِمْ وَ ما كُنْتُ مُتَّخِذَالْمُضِلّينَ عَضُدا

من آن‌ها را به هنگام آفرینش آسمان‌ها و زمین حاضر نساختم و نه به هنگام آفرینش نوع خودشان و من گمراه‌کنندگان را دستیار خود قرار نمی‌دهم ●●●.۵۱ / کهف

مآ اَصابَكَ مِنْ حَسَنَةٍ فَمِنَ اللّهِ وَ مآ اَصابَكَ مِنْ سَيِّئَةٍ فَمِنْ نَفْسِكَ وَ اَرْسَلْناكَ لِلنّاسِ رَسُولاً وَ كَفى بِاللّهِ شَهيدا

آن‌چه از نیکی‌ها به تو می‌رسد از ناحیه خدا است و آن‌چه از بدی به تو می‌رسد از ناحیه خود تو است و ما تو را به عنوان رسول برای مردم فرستادیم و گواهی خدا در این‌باره کافی است ●●●.۷۹ / نساء

ما اَصابَ مِنْ مُصيبَةٍ اِلّا بِأِذْنِ اللّهِ وَ مَنْ يُؤْمِنْ بِاللّهِ يَهْدِ قَلْبَهُ وَ اللّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ

هیچ مصیبتی رخ نمی‌دهد مگر به اذن خدا و هر کس به خدا ایمان آورد ، خداوند قلبش را هدایت می‌کند و خدا به همه چیز دانا است ●●● .۱۱ / تغابن

ما اَصابَ مِنْ مُصيبَةٍ فِي الْاَرْضِ وَ لا في اَنْفُسِكُمْ اِلّا في كِتابٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَبْرَاَها اِنَّ ذلِكَ عَلَى اللّهِ يَسيرٌ

هیچ مصیبتی در زمین و نه در وجود شما روی نمی‌دهد ، مگر این‌که همه آن‌ها قبل از آن که زمین را بیافرینیم، درلوح محفوظ، ثبت‌است و این امر برای خداوند آسان است ●●●.۲۲ / حدید

ما اَغْنى عَنْهُمْ ما كانُوا يُمَتَّعُونَ

این تمتع و بهره‌گیری‌از دنیابرای آن‌ها سودی نخواهد داشت ●●● .۲۰۷ / شعراء

ما اَغْنى عَنْهُ مالُهُ وَ ما كَسَبَ

هرگز مال و ثروت او و آن‌چه را به دست آورد، به حالش سودی نبخشید ●●●.۲ / تبت

ما اَغْنى عَنّى مالِيَهْ

مال و ثروتم هرگز مرا بی‌نیاز نکرد ●●● ، ۲۸ / حاقّه

(۳۸۴) بابُ المیم قرآن الفبائی

ما اَفاءَاللّهُ عَلى رَسُولِهِ مِنْ اَهْلِ الْقُرى فَلِلّهِ وَ لِلرَّسُولِ وَ لِذِي الْقُرْبى وَالْيَتامى وَ الْمَساكينِ وَابْنِ‌السَّبيلِ كَيْ لا يَكُونَ دوُلَةً بَيْنَ الْاَغْنِياءِ مِنْكُمْ وَ ما اتيكُمُ الرَّسُولُ فَخُذوُهُ وَ ما نَهيكُمْ عَنْهُ فَانْتَهُوا وَ اتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ شَديدُ الْعِقابِ

آن‌چه را خداوند از اهل این آبادی‌ها به رسولش بازگرداند، از آن خدا و رسول و خویشاوندان او و یتیمان و مستمندان و در راه ماندگان است (تا این اموال عظیم) دست به دست میان ثروتمندان شما نگردد ، آن‌چه را رسول خدا برای شما آورده ، بگیرید و اجرا کنید و آن‌چه را از آن نهی کرده، خودداری نمایید و از مخالفت خدا بپرهیزید که خداوند شدید العقاب است ●●●.۷ / حشر

مَا الْحاقَّةُ

چه روز واقع‌شدنی است ●●●؟۲ / حاقّه

مَا الْقارِعَـةُ

و چه حادثـه کوبنده‌ای ●●● ؟۲ / قارعه

مَـا الْمَسيحُ ابْنُ مَرْيَمَ اِلاّـ رَسُولٌ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِ الرُّسُـلُ وَ اُمُّهُ صِدّيقَـةٌ كَانا يَأْكُلانِ الطَّعامَ انْظُرْ كَيْفَ نُبَيِّـنُ لَهُـمُ الأيـتِ ثُـمَّ انْظُـرْ اَنّـى يُـؤْفَكُـونَ

مسیح فرزند مریم فقط فرستاده (خدا) بود پیش از وی نیز فرستادگان دیگری بودند مادرش نیز زن بسیار راستگویی بود هر دو غذا می‌خوردنـد (بـا این حـال چگـونه دعـوی الـوهیّت مسیح و عبـادت مـادرش مریم می‌کنیـد؟) بنگر چگونه نشانه‌هـا را بـرای آن‌هـا آشکـار می‌سـازیـم سپس بنگر چگونه آنها از حق بـازداشتـه می‌شـونـد ●●● ؟۷۵ / مائده

ما امَنَتْ قَبْلَهُـمْ مِنْ قَـرْيَـةٍ اَهْلَكْنـاهـا اَفَهُمْ يُؤْمِنُونَ

تمام آبادی‌هایی را که پیش از این‌ها هلاک کردیم (تقاضای معجزات گوناگون کردند و پیشنهادشان عملی شد، ولی) هرگز ایمان نیاوردند ، آیا این‌ها ایمان می‌آورند ●●● ؟۶ / انبیاء

ما اَنْتَ اِلاّ بَشَرٌ مِثْلُنـا فَـأْتِ بِايَةٍ اِنْ كُنْتَ مِنَ الصّادِقينَ

تـو فقـط بشـری همچـون مـا هستـی اگـر راسـت می‌گـویی آیـت و نشانه‌ای بیاور ●●● .۱۵۴ / شعراء

ما اَنْـتَ بِنِعْمَـةِ رَبِّكَ بِمَجْنُـونٍ

به بـرکـت نعمـت پـروردگـارت تو مجنـون نیستـی ●●● .۲ / قلم

ما اَنْتُـمْ عَلَيْهِ بِفـاتِنينَ

هـرگـز نمی‌تـوانیـد کسـی را (بـا آن) فـریب دهیـد ●●● .۱۶۲ / صافّات

ما اَنْـزَلْنا عَلَيْكَ الْقُـرْآنَ لِتَشْقـى

ما قـرآن را بر تو نازل نکردیم که خود را به زحمت بیفکنی ●●● .۲ / طه

قرآن الفبائی بابُ المیم (۳۸۵)

ما يَأْتيهِمْ مِنْ ذِكْرٍ مِـنْ رَبِّهِـمْ مُحْـدَثٍ اِلاَّ اسْتَمَعُـوهُ وَ هُمْ يَلْعَبُونَ

هـر یـادآوری تـازه‌ای از طـرف پـروردگـارشـان بـرای آن‌هـا بیـایـد با لعب و شـوخـی بـه آن گـوش فـرا می‌دهنـد ●●● .۲ / انبیاء

ما تَـذَرُ مِنْ شَيْءٍ اَتَتْ عَلَيْهِ اِلاّ جَعَلَتْهُ كَالرَّميم

که‌ازهرچیزی‌می‌گذشت آن‌را رهانمی‌کرد تاهمچون استخوان‌های‌پوسیده‌کند ●●● .۴۲ / ذاریات

ما تَسْبِـقُ مِـنْ اُمَّـةٍ اَجَلَها وَ ما يَسْتَأْخِرُونَ

هیـچ گـروهـی از اجل خود پیشی نمـی‌گیـرد و از آن عقب نخواهد افتاد ●●● .۵ / حجر، ۴۳ / مؤمنون

ما تَعْبُدُونَ مِنْ دُونِهآ اِلاّ اَسْمـاءً سَمَّيْتُمُوهـا اَنْتُمْ وَ ءَاباؤُكُمْ ماآ اَنْزَلَ اللّهُ بِها مِنْ سُلْطنٍ اِنِ الْحُكْمُ اِلاّ لِلّهِ اَمَرَ اَلاّ تَعْبُدُوآا اِلاّ اِيّاهُ ذلِـكَ الـدّينُ الْقَيِّمُ وَ لكِنَّ اَكْثَرَ النّاسِ لا يَعْلَمُونَ

این معبودهـایی را که غیر از خـدا می‌پرستیـد چیزی جز اسم‌هـای (بی مُسَـمّی) که شـما و پـدرانتان آن‌ها را خـدا نامیده‌ایـد نیست، خداونـد هیـچ دلیلی برای آن نـازل نکرده، حکم تنهـا از آن خـدا است ، فرمـان داده که غیر از او را نپـرسـتیـد ، ایـن اسـت آیین پـابـرجـا ولـی اکثـر مـردم نمی‌داننـد ●●● .۴۰ / یوسف

مـا جَعَلَ اللّهُ لِرَجُلٍ مِنْ قَلْبَيْنِ فى جَوْفِهِ وَ ما جَعَلَ اَزْواجَكُمُ اللاّئى تُظاهِرُونَ مِنْهُنَّ اُمَّهاتِكُمْ وَ ما جَعَـلَ اَدْعِيـاءَكُـمْ اَبْنـاءَكُـمْ ذلِكُـمْ قَـوْلُكُـمْ بِاَفْـوهِكُـمْ وَاللّهُ يَقُولُ الْحَقَّ وَ هُوَ يَهْدِى السَّبيلَ

خـداونـد بـرای هیـچ‌کـس دو قلـب در درون وجـودش نیـافـریـده و هـرگـز همسـرانتـان را که مورد « ظهار » قرار می‌دهید مادران شما قرار نداده و (نیز) فرزند خوانده‌های شما را فرزند حقیقی قرار نداده اسـت ، ایـن سخنـی است که شمـا تنهـا به زبان خود می گویید (سخنی باطل و بی‌مأخذ) اما خداوند حق می‌گـویـد و بـه راه راسـت هـدایت می‌کنـد ●●●۴. / احزاب

ما جَعَـلَ اللّـهُ مِـنْ بَحیـرَةٍ وَ لا ـ ســائِبَةٍ وَ لا ـ وَصیلَةٍ وَ لا ـ حامٍ وَ لکِنَّ الَّذینَ کَفَرُواْ یَفْتَرُونَ عَلَی اللّهِ الْکَـذِبَ وَ اَکْثَـرُهُـمْ لا یَعْقِلُـونَ

خداونـد هیـچ‌گونه « بَحیرَة » و « سائِبَة » و « وَصیلَة » و « حام » قرار نـداده است (اشـاره به چهار نوع از حیوانات اهلی که در زمان جاهلیّت استفاده از آن‌ها را ممنوع می‌دانستند و این بـدعت در اسـلام ممنوع شـد) ولی کسانی که کـافـر شـدنـد بر خـدا دروغ می‌بنـدنـد و بیشتـر آن‌هـا نمی‌فهمند ●●●۱۰۳. / مائده

ما خَلْقُکُـمْ وَ لا بَعْثُکُـمْ اِلاّ کَنَفْـسٍ واحِـدَةٍ اِنَّ اللّـهَ سَمیـعٌ بَصیـرٌ

آفـریـنـش و زنـدگی مجدد همه شما همانند یک فرد بیش نیست ، خداوند شنوا و بینا است ●●● ۲۸. / لقمان

ما خَلَقْنَـــا السَّمـواتِ وَ الاَرْضَ وَ مـــا بَیْنَهُمــا اِلاّ بِـالْحَقِّ وَ اَجَـلٍ مُسَمًّـی وَ الَّذینَ کَفَـــرُوا عَمّـا اُنْـذِرُوا مُعْرِضُونَ

(۳۸۶) بابُ المیم قرآن الفبائی

مـا آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در میـان این دو است ، جز به‌حق و برای سرآمد معینی نیافریـدیم، امـا کـافران از آن‌چـــه انـــذار می‌شـــونـد، روی گـردان هستنـد ●●● ۳. / احقاف

ما خَلَقْناهُما اِلاّ بِالْحَقِّ وَ لکِنَّ اَکْثَـرَهُـمْ لا یَعْلَمُـونَ

ما آن دو را فقط به حق آفریدیم ، ولی اکثر آن‌ها نمی‌دانند ●●● ۳۹. / دخان

ما زاغَ الْبَصَرُ وَ ما طَغی

و چشـم او هـرگـز منحـرف نشـد و طغیـان ننمـود ●●● ۱۷. / نجم

ما سَلَکَکُـمْ فـی سَقَـرَ

چـه چیـــز شمـا را بـــه دوزخ فـــرستـاد ●●● ؟۴۲ / مدّثر

ما سَمِعْنـا بِهـذا فِـی الْمِلَّةِ الْاخِرَةِ اِنْ هذا اِلَّا اخْتِلاقٌ

ما هـرگز چنین چیزی از پدران خود نشنیـــده‌ایم ، این فقط یک دروغ است ●●● ۷. / ص

ما ضَـلَّ صاحِبُکُـمْ وَ مـا غَـوی

که هرگز دوست شما (محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله) منحرف نشده و مقصد را گم نکرده است ●●● ۲. / نجم

ما عَلَـی الـرَّسُـولِ اِلَّا الْبَلـغُ وَ اللّـهُ یَعْلَـمُ مـا تُبْدُونَ وَ ما تَکْتُمُونَ

پیامبر وظیفه‌ای جز ابلاغ رسالت (و دستورهای الهی) ندارد (و مسئول اعمال شما نیست) و خدا می‌داند چه چیـزهـا را آشکـار و چه چیـزها را پنهـان مـی‌دارید ●●● ۹۹. / مائده

ما عِنْدَکُمْ یَنْفَدُ وَ ما عِنْـدَ اللّهِ بـاقٍ وَ لَنَجْـزِیَـنَّ الَّـذینَ صَبَرُوا اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ ما کانُوا یَعْمَلُونَ

(زیرا) آن‌چه نزد شـما است فانی می‌شود ، اما آن‌چه نزد خدا است باقی می‌ماند و کسانی را که صبر استقامت پیشـــه کننـــد بـــه بهتـرین اعمـالشان پاداش خواهیم داد ●●● ۹۶. / نحل

ما قَـدَرُوا اللّـهَ حَـقَّ قَـدْرِهِ اِنَّ اللّهَ لَقَـوِیٌّ عَـزیـزٌ

آن‌هـا خـدا را آن‌گـونـه کـه بـایـد بشناسند نشناختند ، خداوند قوی و شکست‌ناپذیر است ●●● ۷۴. / حج

ما قَطَعْتُـمْ مِـنْ لینَـةٍ اَوْ تَـرَکْتُمُـوهـا قـائِمَـةً عَلـی اُصُـولِها فَبِاِذْنِ اللّهِ وَ لِیُخْزِیَ الْفاسِقینَ

هر درخت باارزش نخل را قطع و یا آن را به حال خود واگذار کردید ، همه به فرمان خدا بود و هدف این بود که فاسقان را خوار و رسوا کند ●●● .۵ / حشر

ما قُلْتُ لَهُمْ اِلاّ ما اَمَرْتَنی بِه اَنِ اعْبُدُواْ اللّهَ رَبّی وَ رَبَّکُمْ وَ کُنْتُ عَلَیْهِمْ شَهیدا ما دُمْتُ فیهِمْ فَلَمّا تَوَفَّیْتَنی کُنْتَ اَنْتَ الرَّقیبَ عَلَیْهِمْ وَ اَنْتَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ شَهیدٌ

من به آن‌ها چیزی جز آن‌چه مرا مأمور به آن ساختی نگفتم، به آن‌ها گفتم : خداوندی را بپرستید که پروردگار من و پروردگار شما است و تا آن زمان که میان آن‌ها بودم مراقب و گواه آنان بودم و هنگامی که مرا از میانشان برگرفتی تو خود مراقب و گواه آن‌ها بودی و تو گواه برهر چیز هستی ●●● .۱۱۷ / مائده

قرآن الفبائی بابُ المیم (۳۸۷)

ما کانَ اِبْراهیمُ یَهُودِیّا وَ لا نَصْرانِیّا وَ لکِنْ کانَ حَنیفا مُسْلِما وَ ما کانَ مِنَ الْمُشْرِکینَ

ابراهیم نه یهودی بود و نه نصرانی ، بلکه موحّدی خالص و مسلمان بود و هرگز از مشرکان نبود ●●● .۶۷ / آل عمران

ما کانَ اللّهُ لِیَذَرَ الْمُؤْمِنینَ عَلی ما اَنْتُمْ عَلَیْهِ حَتّی یَمیزَ الْخَبیثَ مِنَ الطَّیِّبِ وَ ما کانَ اللّهُ لِیُطْلِعَکُمْ عَلَی الْغَیْبِ وَ لکِنَّ اللّهَ یَجْتَبی مِنْ رُسُلِهِ مَنْ یَشاآءُ فَامِنُوا بِاللّهِ وَ رُسُلِهِ وَ اِنْ تُؤْمِنُوا وَ تَتَّقُوا فَلَکُمْ اَجْرٌ عَظیمٌ

چنین نبود که خداوند ، مؤمنان را به همان‌گونه که شما هستید واگذارد ، مگر آن‌که ناپاک را از پاک جدا سازد و (نیز) چنین نبود که خداوند شما را از اسرار غیب ، آگاه کند (تا مؤمنان و منافقان را از این راه بشناسید ، این برخلاف سنّت الهی است) ولی خداوند از میان رسولان خود، هرکس را بخواهد برمی‌گزیند (و قسمتی از اسرار نهان را که برای مقام رهبری او لازم است ، در اختیار او می‌گذارد) پس (اکنون که این جهان، بوته آزمایش پاک و ناپاک است) به خدا و رسولان او ایمان بیاورید و اگر ایمان بیاورید و تقوا پیشه کنید، پاداش بزرگی برای شماست ●●● .۱۷۹ / آل عمران

ما کانَ عَلَی النَّبِیِّ مِنْ حَرَجٍ فیما فَرَضَ اللّهُ لَهُ سُنَّةَ اللّهِ فِی الَّذینَ خَلَوْا مِنْ قَبْلُ وَ کانَ اَمْرُ اللّهِ قَدَرا مَقْدُورا

هیچ‌گونه جرمی بر پیامبر در آن‌چه خدا بر او واجب کرده است نیست ، این سنت الهی در مورد کسانی که پیش از این بوده‌اند نیز جاری بوده است و فرمان خدا روی حساب و برنامه دقیقی است ●●● .۳۸ / احزاب

ما کانَ لِاَهْلِ الْمَدینَةِ وَ مَنْ حَوْلَهُمْ مِنَ الاَعْرابِ اَنْ یَتَخَلَّفُوا عَنْ رَسُولِ اللّهِ وَ لا یَرْغَبُوا بِاَنْفُسِهِمْ عَنْ نَفْسِهِ ذلِکَ بِاَنَّهُمْ لا یُصیبُهُمْ ظَمَأٌ وَ لا نَصَبٌ وَ لا مَخْمَصَةٌ فی سَبیلِ اللّهِ وَ لا یَطَؤُنَ مَوْطِئا یَغیظُ الْکُفّارَ وَ لا یَنالُونَ مِنْ عَدُوٍّ نَیْلاً اِلاّ کُتِبَ لَهُمْ بِهِ عَمَلٌ صالِحٌ اِنَّ اللّهَ لا یُضیعُ اَجْرَ الْمُحْسِنینَ

سزاوار نیست که اهل مدینه و بادیه‌نشینانی که اطراف آن‌ها هستند، از رسول خدا تخلف جویند و برای حفظ جان خویش از جان او چشم بپوشند ، این به خاطر آن است که هیچ تشنگی به آن‌ها نمی‌رسد و نه خستگی و نه گرسنگی در راه خدا و هیچ‌گامی که موجب خشم کافران شود ، برنمی‌دارند و ضربه‌ای از دشمن نمی‌خورند ، مگر این‌که به واسطه آن عمل صالحی برای آن‌ها نوشته می‌شود، زیرا خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کند ●●● .۱۲۰ / توبه

ما کانَ لِبَشَرٍ اَنْ یُؤْتِیَهُ اللّهُ الْکِتابَ وَ الْحُکْمَ وَ النُّبُوَّةَ ثُمَّ یَقُولَ لِلنّاسِ کُونُوا عِبادا لی مِنْ دُونِ اللّهِ وَ لکِنْ کُونُوا رَبّانِیّینَ بِما کُنْتُمْ تُعَلِّمُونَ الْکِتابَ وَ بِما کُنْتُمْ تَدْرُسُونَ

برای هیچ بشری سزاوار نیست که خداوند، کتاب آسمانی و حکم و نبوّت به او دهد، سپس او به مردم بگوید :

(۳۸۸) بابُ المیم قرآن الفبائی

غیر از خدا ، مرا پرستش کنید، بلکه (سزاوار مقام او، این است که بگوید:) مردمی الهی باشید، آن‌گونه که کتاب خدا را

می‌آموختیـد و درس می‌خوانـدیـد (و غیـر از خـدا را پرستش نکنید ●●●).۷۹ / آل عمران

ما کـانَ لِلنَّبِیِّ وَ الَّـذینَ امَنُـوآا اَنْ یَسْتَغْفِروُا لِلْمُشْرِکینَ وَ لَوْ کانُوآا اُولی قُرْبی مِنْ بَعْدِ ما تَبَیَّنَ لَهُمْ اَنَّهُمْ اَصْحـابُ الْجَحیـم

برای پیامبر صـلی‌اللّه‌علیه‌وآله و مؤمنان شایسته نبود که برای مشرکان (از خداوند) طلب آمرزش کنند، هرچند از نزدیکانشان باشند، پس از آن‌که بر آن‌ها روشن شد که این گروه اصحاب دوزخند ●●● .۱۱۳ / توبه

ما کانَ لِلّهِ اَنْ یَتَّخِذَ مِنْ وَلَدٍ سُبْحانَهُ اِذا قَضی اَمْرا فَاِنَّما یَقُولُ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ

هرگز برای خـدا شایسته نبود فرزنـدی انتخاب کنـد ، منزه است او ، هرگـاه چیزی را فرمان دهـد، می‌گویـد : موجود باش ، آن هم موجود می‌شود ●●●.۳۵ / مریم

ما کـانَ لِلْمُشْـرِکینَ اَنْ یَعْمُرُوا مَسجِدَ اللّهِ شهِدینَ عَلیآ اَنْفُسِهِمْ بِالْکُفْرِ اوُلآئِکَ حَبِطَتْ اَعْملُهُمْ وَ فِـی النّارِ هُـمْ خلِـدُونَ

مشـــرکـان حـق نـدارنـد مساجـد خـدا را آبـاد کننـد در حـالی که به کفر خـویش گواهی می‌دهنـد آن‌هـا اعمـالشـان نـابود (و بی‌ارزش) شـده و در آتـش جـاودانـه خـواهنـد مـانـد ●●● .۱۷ / توبه

ما کانَ لِنَبِیٍّ اَنْ یَکُونَ لَهُ آ اَسْری حَتّی یُثْخِنَ فِی‌الْاَرْضِ تُریدُونَ عَرَضَ الدُّنْیا وَ اللّهُ یُریدُ الْاخِرَةَ وَاللّـهُ عَـزیـزٌ حَکیـمٌ

هیـچ پیامبری حق ندارد اسیرانی (از دشـمن) بگیرد تا کاملاً بر آن‌ها پیروز گردد (و جای پای خود را در زمین محکم کند) شـما متاع ناپایدار دنیا را می‌خواهید (و مایلید اسیران بیشتری بگیرید و در برابر گرفتن مالی آزاد کنیـد) ولـی خـداونـد سـرای دیگر را (برای شما) می‌خواهد و خداوند قادر و حکیم است ●●● .۶۷ / انفال

ما کـــانَ لِـــیَ مِـــنْ عِلْـــمٍ بِـــالْمَـــلاَءِ الاَعْلـــی اِذْ یَخْتَصِمُـــونَ

مـــن از مـــلاء اعلی (و فـرشـتگـــان عـالَـم بـالا ـ) به هنگامی که (درباره آفرینش آدم) مخاصـمه می‌کـردنـد ، خبـر نـدارم ●●●.۶۹ / ص

ما کانَ مُحَمَّدٌ اَبـا اَحَـدٍ مِـنْ رِجالِکُمْ وَ لکِنْ رَسُولَ اللّهِ وَ خاتَمَ النَّبِیّنَ وَ کانَ اللّهُ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیما

محمـد پـدر هیـچ یـک از مـردان شـمـــا نبـود ولـی رسول خدا و خاتم و آخرین پیامبران است و خداوند به هرچیز آگاه است ●●●.۴۰ / احزاب

ما کِثیـنَ فیـهِ اَبَـــدا

(همـــان بهشـت بـریـن کـه) جـاودانـــه در آن خـواهنـد مـــانـــد ●●● .۳ / کهف

ما کَـذَبَ الْفُـؤادُ ما رَای

قلـب او در آن‌چـه دیـد هـــرگـز دروغ نمـــی‌گفـت ●●● .۱۱ / نجم

قرآن الفبائی بابُ المیم (۳۸۹)

مالِکِ یَـوْمِ الـدّیـنِ

خـداونـدی کـــه مـالـک روز جـــزا است ●●● .۴ / فاتحه

ما لَکُمْ کَیْـفَ تَحْکُمُـونَ

شما را چه می‌شود ؟ چگونه داوری می‌کنید ●●● ؟۳۶ / قلم، ۱۵۴ / صافّات

ما لَکُـمْ لا تَـرْجُـونَ لِلّـــهِ وَقـــارا

چرا شمـــا بـرای خـدا عظمت قائل نیستید ●●●؟۱۳ / نوح

ما لَکُـمْ لا تَناصَـــروُنَ

شمـــا چـــرا از هـــم یـــاری نمی‌طلبیـد ●●● ؟۲۵ / صافّات

ما لَکُـمْ لا تَنْطِقُـونَ

(اصـــــلًا) چـــرا سخـــن نمی‌گـوییـد ••• ؟۹۲ / صافّات

ما لَهُـمْ بِـه مِـنْ عِلْـمٍ وَ لا لِابـائِهِـمْ کَبُـرَتْ کَلِمَـةً تَخْـرُجُ مِـنْ اَفْواهِهِمْ اِنْ یَقُولُونَ اِلّا کَذِبا

نه آن‌ها (هرگز) به این سخن یقین دارنـد و نه پدرانشان ، سخن بزرگی از دهانشان خارج می‌شود ، آن‌ها مسلما دروغ می‌گویند ••• .۵ / کهف

ما لَـهُ مِنْ دافِعٍ

و چیـزی از آن مـانع نخـواهـد بـود ••• .۸ / طور

ما نُنَـزِّلُ الْمَـلائِکَةَ اِلّا بِـالْحَـقِّ وَ ما کـانُوا اِذا مُنْظَـرِینَ

(اما این‌ها بایـد بداننـد) ما فرشتگان را جز به حق نازل نمی‌کنیم و هرگاه نازل شوند ، دیگر به این‌ها مهلت داده نمی‌شـود (و در صورت انکـار به عـذاب الهی ، نابود می‌گردند •••) .۸ / حجر

ما نَنْسَـخْ مِـنْ ایَـــةٍ اَوْ نُنْسِهـــا نَـــأْتِ بِخَیْـرٍ مِنْها اَوْ مِثْلِها اَلَمْ تَعْلَمْ اَنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَـیْءٍ قَـدیـرٌ

هیچ حکمی را نسخ نمی‌کنیم و یا نسخ آن را به تأخیر نمی‌اندازیم ، مگر این‌که بهتر از آن یا همانند آن را جانشین آن می‌سازیم، آیا نمی‌دانی که خداوند بر هرچیز قادر است •••؟۱۰۶ / بقره

ما وَدَّعَـکَ رَبُّـکَ وَ مـــا قَلی

که خداوند هرگز تو را وانگذاشته و مـورد خشـم قـرار نداده است ••• .۳ / ضحی

ما یُجادِلُ فیاآیاتِاللّهِ اِلّاَالَّذینَ کَفَرُوا فَلایَغْرُرْکَ تَقَلُّبُهُمْ فِی الْبِلادِ

تنهـا کسـانـی در آیـات مــا مجـادلـه می‌کننـد کــه (از روی عنـاد) کـافر شده‌انـد ، مبـــادا قـــدرت‌نمـــایی آن‌هـــا تـــو را بفـریبـد ••• .۴ / مؤمن

ما یَفْتَـحِ اللّـــهُ لِلنّـــاسِ مِـــنْ رَحْمَـــةٍ فَـلا مُمْسِـکَ لَها وَ ما یُمسِکْ فَلا مُرْسِلَ لَهُ مِنْ

(۳۹۰) بابُ المیم قرآن الفبائی

بَعْـدِه وَ هُـوَ الْعَـزیـزُ الْحَکیـمُ

خداونـد هر رحمتـی را بـه روی مردم بگشایـد، کسـی نمی‌توانـد جلو آن را بگیرد و هر چـه را امساک کنـد، کسی غیــــر از او قـــادر بـــه فـرستـادن آن نیسـت و او عـزیـز و حکیــم است ••• .۲ / فاطر

ما یَفْعَـلُ اللّـهُ بِعَـذابِکُـمْ اِنْ شَکَـرْتُـمْ وَ امَنْتُمْ وَ کانَ اللّهُ شاکِرا عَلیما

خـــدا چـه نیـازی به مجـــازات شمـــا دارد اگر شکـــر گـــزاری کنیـــد (و نعمت‌ها را به‌جا مصرف نمایید) و ایمان آورید ، خـدا شکـر گـزار و آگـاه اسـت (اعمـال و نیّات آن‌هــا را می‌دانـد و بـه آن‌چـه نیـک است پاداش نیک می‌دهد •••).۱۴۷ / نساء

ما یُقالُ لَکَ اِلّا ما قَدْ قیلَ لِلرُّسُلِ مِنْ قَبْلِکَ اِنَّ رَبَّکَ لَذُومَغْفِرَةٍ وَ ذُو عِقابٍ اَلیمٍ

نسبت‌های نـاروایی که به تو می‌دهنـد، همـان است که به پیامبران قبل از تو نیز داده شـده، پروردگار تو دارای مغفـرت و مجـازات دردنـاکـی اسـت ••• .۴۳ / فصّلت

ما یَلْفِظُ مِنْ قَـوْلٍ اِلّا لَدَیْهِ رَقیبٌ عَتیدٌ

هیـــچ سخنـــی را انســان تلفــظ نمـی‌کنـد مگـــر ایـن که نـزد آن فرشتـه‌ای مــراقـب و آماده بـرای انجـام مـأمـوریـت اســـت ••• .۱۸ / ق

ما یُبَـــدَّلُ الْقَـوْلُ لَدَیَّ وَ مـا اَنـا بِظَلّامٍ لِلْعَبیـدِ

سخن من تغییرناپذیر است و من هرگز به بندگانم ستم نخواهم کرد ●●● .۲۹ / ق

ما یَنْظُرُونَ اِلّا صَیْحَةً واحِدَةً تَأْخُذُهُمْ وَ هُمْ یَخِصِّمُونَ

(اما) جز این انتظار نمی‌کشند که یک صیحه عظیم (آسمانی) آن‌ها را فرو گیرد، در حالی که مشغول جدال (در امور دنیا) هستند ●●●.۴۹ / یس

ما یَوَدُّ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ وَ لاَ الْمُشْرِکینَ اَنْ یُنَزَّلَ عَلَیْکُمْ مِنْ خَیْرٍ مِنْ رَبِّکُمْ وَ اللّهُ یَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ یَشاءُوَ اللّهُ ذوُا الْفَضْلِ الْعَظیمِ

کافران اهل کتاب و همچنین مشرکان ، دوست نمی‌دارند خیر و برکتی از ناحیه خداوند بر شما نازل گردد ، در حالی که خداوند رحمت خود را به هرکس بخواهد ، اختصاص می‌دهد و خداوند صاحب فضل و بزرگی است ●●●.۱۰۵ / بقره

مَتاعا لَکُمْ وَ لِاَنْعامِکُمْ

تا وسیله‌ای برای بهره گیری شما و چهارپایانتان باشد ●●● .۳۲/عبس،۳۳/نازعات

مَتاعٌ فِی‌الدُّنْیا ثُمَّ اِلَیْنا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ نُذیقُهُمُ‌الْعَذابَ الشَّدیدَ بِما کانُوا یَکْفُرُونَ

(حداکثر) بهره‌ای از دنیا دارند ، سپس بازگشتشان به سوی ما است و بعد مجازات شدید در

قرآن الفبائی بابُ المیم (۳۹۱)

برابر کفرشان به آن‌ها می‌چشانیم ●●● .۷۰ / یونس

مَتاعٌ قَلیلٌ ثُمَّ مَأْویهُمْ جَهَنَّمُ وَ بِئْسَ الْمِهادُ

این متاع ناچیزی است و سپس جایگاهشان دوزخ و چه بد جایگاهی‌است ●●● .۱۹۷ / آل عمران

مَتاعٌ قَلیلٌ وَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

بهره کمی در این دنیا نصیبشان می‌شود و عذاب دردناکی در انتظار آن‌ها است ●●● .۱۱۷ / نحل

مُتَّکِئینَ عَلی رَفْرَفٍ خُضْرٍ وَ عَبْقَرِیٍّ حِسانٍ

این در حالی است که این بهشتیان بر تخت‌هایی تکیه زده‌اند که با بهترین و زیباترین پارچه‌های سبز رنگ پوشانده شده است ●●●.۷۶ / الرّحمن

مُتَّکِئینَ عَلی سُرُرٍ مَصْفُوفَةٍ وَ زَوَّجْناهُمْ بِحُورٍ عینٍ

این در حالی است که بر تخت‌های صف کشیده در کنار هم تکیه می‌کنند و حورالعین را به همسری آن‌ها درمی‌آوریم ●●● .۲۰ / طور

مُتَّکِئینَ عَلی فُرُشٍ بَطائِنُها مِنْ اِسْتَبْرَقٍ وَ جَنَی الْجَنَّتَیْنِ دانٍ

این در حالی است که آن‌ها بر فرش‌هایی تکیه کرده‌اند که آستر آن‌ها از پارچه‌های ابریشمین است و میوه‌های رسیده آن دو باغ بهشتی در دسترس است ●●● .۵۴ / الرّحمن

مُتَّکِئینَ عَلَیْها مُتَقابِلینَ

در حالی که بر آن تکیه کرده و روبروی یکدیگرند ●●●.۱۶ / واقعه

مُتَّکِئینَ فیها عَلَی الْاَرائِکِ لا یَرَوْنَ فیها شَمْسا وَ لا زَمْهَریرا

این در حالی است که بر تخت‌های زیبا تکیه کرده‌اند ، نه آفتاب را در آن‌جا می‌بینند، نه سرما را ●●● .۱۳ / انسان

مُتَّكِئينَ فيهـا يَـدْعُـونَ فيهـا بِفـاكِهَـةٍ كَثيـرَةٍ وَ شَـرابٍ

در حـالـی کـه در آن‌هـا بـر تخت‌هـا تکیـه کـرده‌انـد و انـواع میـوه‌ها و نوشیدنی‌های گوناگون در اختیار آنـان اسـت ●●● .۵۱ / ص

مَثَلُ الْجَنَّةِ الَّتی وُعِدَ الْمُتَّقُونَ فیها اَنْهارٌ مِنْ ماءٍ غَیْرِ اسِنٍ وَ اَنْهارٌ مِنْ لَبَنٍ لَمْ یَتَغَیَّرْ طَعْمُهُ وَ اَنْهارٌ مِنْ خَمْرٍ لَذَّةٍ لِلشّارِبینَ وَ اَنْهارٌ مِنْ عَسَلٍ مُصَفًّی وَ لَهُمْ فیها مِنْ کُلِّ الثَّمَراتِ وَ مَغْفِرَةٌ مِنْ رَبِّهِمْ کَمَـنْ هُـوَ خـالِـدٌ فِی النّارِ وَ سُقُـوا مـاءً حَمیمـا فَقَطَّعَ اَمْعاءَهُمْ

توصیف بهشتی که به پرهیزکاران وعده داده شده، چنین است که در آن نهرهایی از آب صاف و خالص است که بد بو نشده و نهرهایی از شیر که طعم آن دگرگون نگشته و نهرهایی از شراب (طهور) که مایه لذت نوشندگان

(۳۹۲) بابُ المیم قرآن الفبائی

است و نهرهایی از عسل مصفی و برای آن‌ها در آن از تمام انواع میوه‌ها وجود دارد (و از همه بالا‌تر) آمرزشی است از سوی پروردگارشان، آیا چنین کسانی همانند کسانی هستند که همیشه در آتش دوزخند و از آب جوشان نوشانده می‌شوند که امعاء آن‌ها را از هم متلاشی می‌کند ●●● ؟۱۵ / محمّد

مَثَلُ الْجَنَّـةِ الَّتـی وُعِـدَ الْمُتَّقُونَ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهرُ اُکُلُها دائِمٌ وَ ظِلُّها تِلْکَ عُقْبَی الَّذینَ اتَّقَوْا وَ عُقْبَـی الْکفِـریـنَ النّـارُ

بهشتی کـه بـه پـرهیـزکـاران وعـده داده شـده است نهرهای آب از زیر درختانش جاری است ، میوه‌های آن همیشگی و سـایـه‌هایش دائمی است ، این سرانجام کسـانی است که پرهیزکاری پیشه کردند و سـرانجـام کـافران ، آتش است ●●● .۳۵ / رعد

مَثَلُ الَّـذیـنَ اتَّخَـذوُا مِـنْ دوُنِاللّـهِ اَوْلِیـاءَ کَمَثَلِالْعَنْکَبُوتِ اتَّخَذَتْ بَیْتا وَ اِنَّ اَوْهَنَالْبُیُـوتِ لَبَیْتُالْعَنْکَبُوتِ لَوْکانُوا یَعْلَمُونَ

کسانی که غیر از خدا را اولیاء خود برگزیدند ، همچون عنکبوتند که خانه‌ای برای خود انتخاب کرده و سست‌ترین خـانـه‌هـا ، خـانه عنکبـوت است ، اگر می‌دانستند ●●● .۴۱ / عنکبوت

مَثَلُ الَّذینَ حُمِّلُوا التَّوْریـةَ ثُـمَّ لَـمْ یَحْمِلُوها کَمَثَلِ الْحِمارِ یَحْمِلُ اَسْفارا بِئْسَ مَثَلُ الْقَوْمِ الَّذینَ کَـذَّبُـوا بِایاتِ اللّـهِ وَ اللّهُ لا یَهْـدِی الْقَـوْمَ الظّالِمیـنَ

کسـانـی کـه مکلّـف به تـورات شـدنـد ولـی حق آن را اداء ننمودنـد ، مانند درازگوشی هستند که کتاب‌هایی را حمـل می‌کنـد ، قومی که آیـات الهی را تکذیب کردند ، مثال بدی دارند و خداوند جمعیت ظـالمـان را هـدایـت نمی‌کنـد ●●● .۵ / جمعه

مَثَلُ الَّذینَ کَفَرُوا بِرَبِّهِمْ اَعْملُهُمْ کَرَمادٍ اشْتَدَّتْ بِهِ الرّیحُ فی یَوْمٍ عاصِفٍ لا یَقْدِرُونَ مِمّا کَسَبُوا عَلی شَیْءٍ ذلِکَ هُوَالضَّلُلُ الْبَعیدُ

اعمـال کسـانی کـه به پـروردگـارشـان کـافـر شـدنـد همچـون خـاکستـری است در بـرابـر تنـدباد در یک روز طوفانی ، آن‌هـا توانایـی ندارنـد کمترین چیزی از آن‌چه را انجام داده‌انـد به دست آورنـد و این گمـراهی دور و درازی اسـت ●●● .۱۸ / ابراهیم

مَثَلُ الَّـذینَ یُنْفِقُـونَ اَمْوالَهُمْ فی سَبیلِ اللّهِ کَمَثَلِ حَبَّةٍ اَنْبَتَتْ سَبْعَ سَنابِلَ فی کُلِّ سُنْبُلَةٍ مِائَةُ حَبَّـةٍ وَ اللّـهُ یُضـاعِفُ لِمَـنْ یَشـاءُ وَ اللّهُ واسِعٌ عَلیمٌ

کسانی که اموال خود را در راه خـدا انفاق می‌کننـد ، هماننـد بـذری هستند که هفت خوشه برویانـد که در هر خوشه، یک‌صددانه باشد و خداوندآن‌را برای‌هرکس‌بخواهد (و شایستگی داشته‌باشد)، دو یا چند برابر می‌کند و خـدا (از نظر قدرت و رحمت) وسیع و (به همه چیز) دانا است ●●● .۲۶۱ / بقره

قرآن الفبائی بابُ المیم (۳۹۳)

مَثَلُ الْفَريقَيْنِ كَالْاَعْمى وَالْاَصَمِّ وَ الْبَصيرِ وَ السَّميعِ هَلْ يَسْتَوِيانِ مَثَلًا اَفَلا تَذَكَّرُونَ

حال این دو گروه (مؤمنان و منکران) حال « نابینا و کر » و « بینا و شنوا » است آیا این دو همانند یکدیگرند؟ یا فکر نمی‌کنید ●●●؟۲۴ / هود

مِثْلَ دَأْبِ قَوْمِ نُوحٍ وَ عادٍ وَ ثَمُودَ وَالَّذينَ مِنْ بَعْدِهِمْ وَ مَا اللّهُ يُريدُ ظُلْما لِلْعِبادِ

از عادتی همچون عادت قوم نوح و عاد و ثمود و کسانی که بعد از آنها بودند (از شرک و کفر و طغیان) می‌ترسم و خداوند ظلم و ستمی بر بندگانش نمی‌خواهد ●●● .۳۱ / مؤمن

مَثَلُ ما يُنْفِقُونَ فى هذِهِ الْحَيوةِ الدُّنْيا كَمَثَلِ ريحٍ فيها صِرٌّ اَصابَتْ حَرْثَ قَوْمٍ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ فَاَهْلَكَتْهُ وَ ما ظَلَمَهُمُ اللّهُ وَ لكِنْ اَنْفُسَهُمْ يَظْلِمُونَ

آنچه آنها در این زندگی پست دنیوی انفاق می‌کنند، همانند باد سوزانی است که به زراعت قومی که بر خود ستم کرده (و در غیر محل و وقت مناسب ، کشت نموده‌اند) بوزد و آنرا نابود سازد. خدا به آنها ستم نکرده بلکه آنها خودشان به خویشتن ستم می‌کنند ●●● .۱۱۷ / آل عمران

مَثَلُهُمْ كَمَثَلِ الَّذِى اسْتَوْقَدَ نارا فَلَمّا اَضاءَتْ ما حَوْلَهُ ذَهَبَ اللّهُ بِنُورِهِمْ وَ تَرَكَهُمْ فى ظُلُماتٍ لا يُبْصِرُونَ

آنها (منافقان) همانند کسی هستند که آتشی افروخته (تا در بیابان تاریک راه خود را پیدا کند) ولی هنگامی که آتش اطراف خود را روشن ساخت، خداوند (طوفانی می‌فرستد و) آن را خاموش می‌کند و در تاریکی وحشتناکی که چشم کار نمی‌کند، آنها را رها می‌سازد ●●● .۱۷ / بقره

مُحَمَّدٌ رَسُولُ اللّهِ وَالَّذينَ مَعَهُ اَشِدّاءُ عَلَى الْكُفّارِ رُحَماءُ بَيْنَهُمْ تَريهُمْ رُكَّعا سُجَّدا يَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنَ اللّهِ وَ رِضْوانا سيماهُمْ فى وُجُوهِهِمْ مِنْ اَثَرِ السُّجُودِ ذلِكَ مَثَلُهُمْ فِى التَّوْريةِ وَ مَثَلُهُمْ فِىالْاِنْجيلِ كَزَرْعٍ اَخْرَجَ شَطْئَهُ فَازَرَهُ فَاسْتَغْلَظَ فَاسْتَوى عَلى سُوقِهِ يُعْجِبُ الزُّرّاعَ لِيَغيظَ بِهِمُ الْكُفّارَ وَعَدَ اللّهُ الَّذينَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ مِنْهُمْ مَغْفِرَةً وَ اَجْرا عَظيما

محمد فرستاده خدا است و کسانی که با او هستند در برابر کفار سرسخت و شدید و در میان خود مهربانند ، پیوسته آنها را در حال رکوع و سجود می‌بینی ، آنها همواره فضل خدا و رضای او را می‌طلبند ، نشانه آنها در صورتشان از اثر سجده نمایان است ، این توصیف آنها در تورات است و توصیف آنها در انجیل همانند زراعتی است که جوانه‌های خود را خارج ساخته، سپس به تقویت آن پرداخته ، تا محکم‌شده و بر پای خود ایستاده است و به قدری نمو و رشد کرده که زارعان را به شگفتی وامی‌دارد، این برای آن است که کافران را به خشم‌آورد ، خداوند کسانی از آنها را که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اند وعده آمرزش و اجر عظیمی داده است ●●● .۲۹ / فتح

(۳۹۴) بابُ المیم قرآن الفبائی

مُدْهامَّتانِ

هردو کاملاً خرم و سرسبزهستند ●●● .۶۴ / الرّحمن

مُذَبْذَبينَ بَيْنَ ذلِكَ لآ اِلى هآؤُلآءِ وَ لآ اِلىآ هآؤُلآءِ وَ مَنْ يُضْلِلِ اللّهُ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ سَبيلًا

آنها افراد بی‌هدفی هستند ، نه متمایل به اینها هستند و نه به آنها (نه در صف مؤمنان و نه در صف کافران) و هر کس را خداوند گمراه کند راهی برای او نخواهی یافت ●●● .۱۴۳ / نساء

مَرَجَ الْبَحْرَيْنِ يَلْتَقِيانِ

دو دریای مختلف را در کنار هم قرار داد ، در حالی که با هم تماس دارند ●●● .۱۹ / الرّحمن

مَرْفُوعَةٍ مُطَهَّرَةٍ

الـواحـی والاقـدر و پـاکـیـزه ●●● .۱۴ / عبس

مُسْتَكْبِرينَ بِهِ سامِراتَهْجُرُونَ

در حالی که در برابر آن آیات استکبار می‌نمودید و شب‌ها در جلسات خود به بدگویی ادامه می‌دادید ●●●.۶۷ / مؤمنون

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ لِلْمُسْرِفينَ

سنگ‌هایی که از ناحیه پروردگارت بـرای اسـراف‌کاران نشان شده است ●●● .۳۴ / ذاریات

مُسَوَّمَةً عِنْدَ رَبِّكَ وَ ما هِيَ مِنَ الظّلِمينَ بِبَعيدٍ

(سنگ‌هایی که) نزدپروردگارت نشان‌دار بود و آن‌از ستمگران دورنیست ●●● .۸۳ / هود

مُطاعٍ ثَمَّ اَمينٍ

فـرمـانـروا و امیـن است ●●● .۲۱ / تکویر

مَلْعُونينَ اَيْنَما ثُقِفُوا اُخِذُوا وَ قُتِّلُوا تَقْتيلاً

و از همه‌جا طرد می‌شوند و هـر جا یافته شوند دستگیر خواهند شد و به قتل خواهند رسید ●●● .۶۱ / احزاب

مَلِكِ النّاسِ

به مـالـک و حـاکـم مـردم ●●●.۲ / ناس

مِمّا خَطيئاتِهِمْ اُغْرِقُوا فَاُدْخِلُوانارا فَلَمْيَجِدوُا لَهُمْمِنْدوُنِاللّهِاَنْصارا

(آری سرانجام) همگی بـه خـاطـر گناهانشان غرق شدنـد و در آتش دوزخ وارد گشتند و جُز خـدا ، یـاورانـی بـرای خـود نیـافتند ●●●.۲۵ / نوح

مَنّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ مُريبٍ

آن کسـی کـه شـدیـدا مـانـع خیـر است ، متجـاوز اسـت و در شـک و تـردیـد (حتـی دیگـران را به تـردیـد می‌افکند) ●●●.۲۵ / ق

قرآن الفبائی بابُ المیم (۳۹۵)

مَنّاعٍ لِلْخَيْرِ مُعْتَدٍ اَثيمٍ

و بسیارمانع کارخیر و تجاوزگر و گناهکاراست ●●● .۱۲ / قلم

مَنْ اَعْرَضَ عَنْهُ فَاِنَّهُ يَحْمِلُ يَوْمَالْقِيمَةِ وِزْرا

هـر کس از آن روی گـردان شـود روز قیـامت بـار سنگینـی (از گنـاه و مسـؤولیـت) بـر دوش خـواهـد داشت ●●●.۱۰۰ / طه

مَنِ اهْتَدى فَاِنَّما يَهْتَدى لِنَفْسِهِ وَ مَنْ ضَلَّ فَاِنَّما يَضِلُّ عَلَيْها وَ لا تَزِرُ وازِرَةٌ وِزْرَ اُخْرى وَ ما كُنّا مُعَذِّبينَ حَتّى نَبْعَثَ رَسُولاً

هرکس هدایت شود برای خود هدایت یافته و آن کس که گمراه گردد به زیان خود گمراه شده است (و ضررش متوجه خود او است) و هیچ‌کس بار گناه دیگری را به دوش نمی‌کشد و ما هرگز (شخص یا قومی را) مجازات نخواهیم کرد مگر آن‌که پیامبری مبعوث می‌کنیم (تـا وظـائفشـان را بیـان کنـد ●●●) .۱۵ / اسراء

مَنْ جاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْها وَ مَنْ جاءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلا يُجْزَى الَّذينَ عَمِلُوا السَّيِّئاتِ اِلّا ما كانُوا يَعْمَلُونَ

کسـی کـه کـار نیکـی انجـام دهـد، بـرای او پـاداشـی بهتـر از آن است و به کسانی که کار بدی انجام دهنـد ، مجـازاتـی جز اعمالشان داده نمی‌شود ●●● .۸۴ / قصص

مَنْ جاآءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ عَشْرُ اَمْثالِها وَ مَنْ جاآءَ بِالسَّيِّئَةِ فَلا يُجْزاى اِلاّ مِثْلَها وَ هُمْ لا يُظْلَمُونَ

هرکس کار نیکی بیاورد ، ده برابر آن پاداش خواهد داشت و هرکس کار بدی بیاورد ، جز به مقدار آن کیفر نخواهد دید و ستمی بر آن‌ها نخواهد شد ●●● .۱۶۰ / انعام

مَنْ جاءَ بِالْحَسَنَةِ فَلَهُ خَيْرٌ مِنْها وَ هُمْ مِنْ فَزَعٍ يَوْمَئِذٍ امِنُونَ

کسانی که کار نیکی انجام دهند پاداشی بهتر از آن خواهند داشت و آن‌ها از وحشت آن روز در امانند ●●● .۸۹ / نمل

مَنْ خَشِيَ الرَّحْمنَ بِالْغَيْبِ وَ جاءَ بِقَلْبٍ مُنيبٍ

آن کس که از خداوند رحمان در نهان بترسد و با قلبی پرانابه در محضر او حاضر شود ●●● .۳۳ / ق

مَنْ ذَا الَّذى يُقْرِضُ اللّهَ قَرْضا حَسَنا فَيُضاعِفَهُ لَهُ اَضْعافا كَثيرَةً وَ اللّهُ يَقْبِضُ وَ يَبْصُطُ وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

کیست که به خدا" قرض‌الحسنه‌ای "دهد (و از اموالی که خدا به او بخشیده ، انفاق کند ،) تا آن را برای او چندین برابر کند؟ و خداوند است که (روزی بندگان را) محدود یا گسترده می‌سازد (و انفاق، هرگز باعث کمبود روزیِ آن‌ها نمی‌شود) و به‌سوی او بازمی‌گردید (و پاداش خود را خواهید گرفت ●●●).۲۴۵ / بقره

(۳۹۶) بابُ المیم قرآن الفبائی

مَنْ ذَا الَّذى يُقْرِضُ اللّهَ قَرْضا حَسَنا فَيُضاعِفَهُ لَهُ وَ لَهُ اَجْرٌ كَريمٌ

کیست که به خدا وام نیکو دهد (و از اموالی که به او ارزانی داشته انفاق کند) تا خداوند آن را برای او چندین برابرکند و برای او اجر فراوان پرارزشی است ●●● .۱۱ / حدید

مَنْ عَمِلَ سَيِّئَةً فَلا يُجْزى اِلاّ مِثْلَها وَ مَنْ عَمِلَ صالِحا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ يُرْزَقُونَ فيها بِغَيْرِ حِسابٍ

هر کس عمل بدی انجام دهد جز به مانند آن کیفر داده نمی‌شود ، ولی کسی که عمل صالحی انجام دهد، خواه مرد یا زن، درحالی‌که مؤمن باشد وارد بهشت می‌شود و روزی بی‌حسابی به او داده خواهد شد ●●● .۴۰ / مؤمن

مَنْ عَمِلَ صالِحا فَلِنَفْسِه وَ مَنْ اَساءَ فَعَلَيْها وَ ما رَبُّكَ بِظَلاّمٍ لِلْعَبيدِ

کسی که عمل صالحی به‌جا آورد، نفعش برای خود او است و هرکس بدی کند به خویشتن بدی کرده و پروردگارت هرگز به بندگان ستم نمی‌کند ●●● .۴۶ / فصّلت

مَنْ عَمِلَ صالِحا فَلِنَفْسِهِ وَ مَنْ اَساءَ فَعَلَيْها ثُمَّ اِلى رَبِّكُمْ تُرْجَعُونَ

کسی که عمل صالحی به‌جا آورد، برای خود به‌جا آورده است و کسی که کار بد کند، به زیان خود او است ، سپس همه‌شمابه‌سوی‌پروردگارتان‌بازمی‌گردید ●●● .۱۵ / جاثیه

مَنْ عَمِلَ صالِحا مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَلَنُحْيِيَنَّهُ حَيوةً طَيِّبَةً وَ لَنَجْزِيَنَّهُمْ اَجْرَهُمْ بِاَحْسَنِ ما كانُوا يَعْمَلُونَ

هرکس عمل صالح کند، درحالی‌که مؤمن‌است، خواه مردباشد یازن، به‌او حیات‌پاکیزه می‌بخشیم و پاداش آن‌ها را به بهترین‌اعمالی که انجام دادند خواهیم داد ●●●.۹۷ / نحل

مَنْ كانَ عَدُوّا لِلّهِ وَ مَلائِكَتِهِ وَ رُسُلِهِ وَ جِبْريلَ وَ ميكالَ فَاِنَّ اللّهَ عَدُوٌّ لِلْكافِرينَ

کسی که دشمن خدا و فرشتگان و فرستادگان او و جبرئیل و میکائیل باشد، (کافر است و) خداوند دشمن کافران است ●●● .۹۸ / بقره

مَنْ كانَ يَرْجُوا لِقاءَ اللّهِ فَاِنَّ اَجَلَ اللّهِ لاَتٍ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ

کسی که امید به لقاء اللّه (و رستاخیز) دارد ، (باید در اطاعت فرمان او فروگذار نکند) زیرا زمانی را که خدا تعیین کرده ،

سـرانجـام فـرا می‌رسـد و او شنـوا و دانـا است ●●● .۵ / عنکبوت

مَنْ كانَ يُريدُ الْحَيوةَ الدُّنْيا وَ زينَتَها نُوَفِّ اِلَيْهِمْ اَعْمالَهُمْ فيها وَ هُمْ فيها لا يُبْخَسُونَ

کسانی که زندگانی دنیا و زینت آن را طالب باشند اعمالشان را در این جهان بی‌کم و کاست به آن‌ها می‌دهیم ●●● .۱۵ / هود

قرآن الفبائی بابُ المیم (۳۹۷)

مَنْ كانَ يُريدُ الْعاجِلَةَ عَجَّلْنا لَهُ فيها ما نَشاءُ لِمَنْ نُريدُ ثُمَّ جَعَلْنا لَهُ جَهَنَّمَ يَصْليها مَذْمُوما مَدْحُورا

آن‌کس که (تنها) زندگی زودگذر (دنیای مادی) را می‌طلبد آن مقدار از آن را که بخواهیم و به هرکس اراده کنیم می‌دهیم، سپس دوزخ را برای او قرار خواهیم داد که در آتش سوزانش می‌سوزد در حالی که مذموم و رانده (درگاه خدا) است ●●● .۱۸ / اسراء

مَنْ كانَ يُريدُ الْعِزَّةَ فَلِلّهِ الْعِزَّةُ جَميعا اِلَيْهِ يَصْعَدُ الْكَلِمُ الطَّيِّبُ وَ الْعَمَلُ الصّالِحُ يَرْفَعُهُ وَ الَّذينَ يَمْكُرُونَ السَّيِّئاتِ لَهُمْ عَذابٌ شَديدٌ وَ مَكْرُ اُولئِكَ هُوَ يَبُورُ

کسی که خواهان عزّت است (باید از خدا بخواهد) که تمام عزّت برای خدا است، سخنان پاکیزه به سوی او صعود می‌کند و عمل صالح را بالا می‌برد و آن‌ها که نقشه‌های سوء می‌کشند، عذاب شدید برای آن‌ها است و مکر (و تلاش افسادگرانه) آن‌ها نابود می‌شود (و به جایی نمی‌رسد ●●●).۱۰ / فاطر

مَنْ كانَ يُريدُ ثَوابَ الدُّنْيا فَعِنْدَ اللّهِ ثَوابُ الدُّنْيا وَالْاخِرَةِ وَ كانَ اللّهُ سَميعا بَصيرا

کسانی که پاداش دنیوی بخواهند (و در قید نتایج معنوی و اخروی نباشند در اشتباهند زیرا) در نزد خدا پاداش دنیا و آخرت است و خداوند شنوا و بینا است ●●● .۱۳۴ / نساء

مَنْ كانَ يُريدُ حَرْثَ الْاخِرَةِ نَزِدْ لَهُ فى حَرْثِه وَ مَنْ كانَ يُريدُ حَرْثَ الدُّنْيا نُؤْتِه مِنْها وَ ما لَهُ فِى الْاخِرَةِ مِنْ نَصيبٍ

کسی‌که زراعت آخرت‌رابخواهدبه‌او برکت‌می‌دهیم‌وبرمحصولش‌می‌افزاییم‌وآن‌هاکه فقط‌کشت دنیارا می‌طلبند کمی از آن به آن‌ها می‌دهیم، اما در آخرت هیچ نصیبی ندارند ●●● .۲۰ / شوری

مَنْ كانَ يَظُنُّ اَنْ لَنْ يَنْصُرَهُ اللّهُ فِى الدُّنْيا وَ الْاخِرَةِ فَلْيَمْدُدْ بِسَبَبٍ اِلَى السَّماءِ ثُمَّ لْيَقْطَعْ فَلْيَنْظُرْ هَلْ يُذْهِبَنَّ كَيْدُهُ ما يَغيظُ

هرکس گمان می‌کند خدا پیامبرش را در دنیا و آخرت یاری نخواهد کرد (و از این نظر عصبانی است، هر کاری از دستش ساخته است، بکند) ریسمانی به سقف خانه خود بیاویزد و خود را از آن آویزان نماید و نفس خود را قطع کند (و تا لب پرتگاه مرگ پیش رود) ببیند آیا این کار خشم او را فرو می‌نشاند ●●● ؟۱۵ / حج

مَنْ كَفَرَ بِاللّهِ مِنْ بَعْدِ ايمانِه اِلّا مَنْ اُكْرِهَ وَ قَلْبُهُ مُطْمَئِنٌّ بِالْايمانِ وَ لكِنْ مَنْ شَرَحَ بِالْكُفْرِ صَدْرا فَعَلَيْهِمْ غَضَبٌ مِنَ اللّهِ وَ لَهُمْ عَذابٌ عَظيمٌ

کسانی که بعد از ایمان کافر شوند ـ به جز آن‌ها که تحت فشار واقع شده‌اند در حالی‌که قلبشان آرام و با ایمان است ـ آری آن‌ها که سینه خود را برای پذیرش کفر گشوده‌اند غضب خدا بر آن‌ها است و عذاب عظیمی در انتظارشان ●●● .۱۰۶ / نمل

(۳۹۸) بابُ المیم قرآن الفبائی

مَنْ كَفَرَ فَعَلَيْهِ كُفْرُهُ وَ مَنْ عَمِلَ صالِحا فَلِاَنْفُسِهِمْ يَمْهَدُوْنَ

هرکس کافر شود، کفرش بر زیان خود او است و آن‌ها که عمل‌صالح انجام دهند (پاداش الهی‌را) به سود خودشان آماده می‌سازند ●●● .۴۴ / روم

مَنْ يَأْتيهِ عَذابٌ يُخْزيهِ وَ يَحِلُّ عَلَيْهِ عَذابٌ مُقيمٌ

چـه کسـی عـذاب خـوارکننـده دنیـا بـه سـراغـش می‌آیـد و (سپـس) عذاب جاویدان (آخرت) بر او وارد می‌گـردد ●●●.۴۰ / زمر

مَنْ يَشْفَعْ شَفاعَةً حَسَنَةً يَكُنْ لَهُ نَصيبٌ مِنْها وَ مَنْ يَشْفَعْ شَفاعَةً سَيِّئَةً يَكُنْ لَهُ كِفْلٌ مِنْها وَ كانَ اللّهُ عَلى كُلِّ شَيْءٍ مُقيتـا

کسـی‌که تشویق به کار نیکی کند نصیبی از آن برای او خواهد بود و کسی که تشویق به کار بدی کند سهمی از آن خواهد داشت و خداوند حساب هرچیز را دارد و آن را حفظ می‌کند ●●●.۸۵ / نساء

مَنْ يُصْرَفْ عَنْـهُ يَوْمَئِذٍ فَقَـدْ رَحِمَـهُ وَ ذلِـكَ الْفَـوْزُ الْمُبيـنُ

آن کس کـه مجـازات الهـی در آن روز بـه او نـرسـد خـداونـد او را مشـمول رحمـت خـویش سـاخته و این پیـروزی آشـکاری است ●●● .۱۶ / انعام

مَنْ يُضْلِـلِ اللّهُ فَـلا هـادِيَ لَـهُ وَ يَـذَرُهُمْ فى طُغْيِنِهِمْ يَعْمَهُونَ

هـر کس را خداوند (به جرم اعمال زشتش) گمـراه سـازد هـدایت کننـده‌ای نـدارد و آن‌ها را در طغیـان و سـرکشیشـان رهـا می‌سـازد تـا سـرگـردان شـونـد ●●● .۱۸۶ / اعراف

مَنْ يُطِعِ الرَّسُولَ فَقَدْ اَطاعَ اللّهَ وَ مَنْ تَوَلّى فَما اَرْسَلْناكَ عَلَيْهِمْ حَفيظا

کسی‌که‌از پیامبر اطاعت‌کند اطاعت‌خدا کرده و کسی‌که سرباز زند تو در برابر او مسؤول نیستی ●●● .۸۰ / نساء

مَنْ يَهْـدِ اللّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِى وَ مَنْ يُضْلِلْ فَأُولآئِكَ هُـمُ الْخسِـرُونَ

آن کس را کـه خـدا هـدایـت کنـد هـدایت یـافته (واقعی) او است و آن‌هـا را که (به خـاطر اعمالشان) گمـــراه ســـازد زیـــانکـاران (واقعـــی) آن‌هـا هستنـــد ●●● .۱۷۸ / اعراف

مِنْ اَجْـلِ ذلِـكَ كَتَبْنا عَلى بَنى اِسْرآئيلَ اَنَّهُ مَنْ قَتَـلَ نَفْسـا بِغَيْرِ نَفْسٍ اَوْ فَسادٍ فِى الْاَرْضِ فَكَأَنَّما قَتَلَ النّاسَ جَميعـا وَ مَـنْ اَحْيـاهـا فَكَـأَنَّمـا اَحْيَـا النّاسَ جَميعا وَ لَقَدْ جآئَتْهُمْ رُسُلُنا بِالْبَيِّناتِ ثُـمَّ اِنَّ كَثيـرا مِنْهُـمْ بَعْـدَ ذلِـكَ فِـى الْاَرْضِ لَمُسْـرِفُـونَ

به همین جهت بر بنی اسـرائیل مقرر داشتیم که هر کس انسانی را بـدون ارتکـاب قتـل یـا فساد در روی زمین بکشـد چنان است که گویی همه انسان‌ها را کشـته و هر کس انسانی را از مرگ رهایی بخشـد چنان است که گـویـی همه مردم را زنـده کـرده است و رســولان مـا با دلایل روشن به‌سوی بنی‌اسرائیل آمدنـد، اما بسیـاری از آن‌هـا، تعـدّی و اســراف، در روی زمیـن کـردنـد ●●●.۳۲ / مائده

قرآن الفبائی بابُ المیم (۳۹۹)

مِنَالْجِنَّةِ وَ النّـاسِ

خـواه از جـن بـاشد یـا از انسـان ●●● .۶ / ناس

مِنَ الَّذينَ فَرَّقُوا دينَهُمْ وَ كانُوا شِيَعا كُلُّ حِزْبٍ بِما لَدَيْهِمْ فَرِحُونَ

از کسـانـی کـه دین خود را پراکنده ساختند و به دسته‌ها و گروه‌ها تقسیم شـدند و (عجیب این‌کـه) هـر گـروهی بـه آن‌چـه نـزد آن‌هـا اسـت، (دلبسـتـه و) خـوشحـالند ●●● .۳۲ / روم

مِنَ الَّذينَ هادُوا يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ عَنْ مَواضِعِهِ وَ يَقُولُونَ سَمِعْنا وَ عَصَيْنا وَاسْمَعْ غَيْرَ مُسْمَعٍ وَ راعِنا لَيّا بِاَلْسِنَتِهِمْ وَ طَعْنا فِى الدِّينِ وَ لَوْ اَنَّهُمْ قالُوا سَمِعْنا وَ اَطَعْنا وَ اسْمَعْ وَ انْظُرْنا لَكانَ خَيْرا لَهُـمْ وَ اَقْـوَمَ وَ لكِـنْ لَعَنَهُـمُ اللّهُ بِكُفْرِهِمْ فَلا يُؤْمِنُونَ اِلاّ قَليلاً

بعضـی‌از یهود، سخنان را از جای خود، تحریف می‌کنند و (به‌جای این‌که بگویند: « شنیدیم و اطاعت کردیم ») ، می‌گویند: شنیدیم و مخالفت کردیم و (نیز می‌گویند:) بشنو که هرگز نشنوی و (از روی تمسخر می‌گویند) راعنا (ما را تحمیق کن) تا با زبان خود، حقایق را بگرداننـد و در آیین خـدا، طعنه زننـد. ولی اگر آن‌ها (به جای این همه لجاجت) می‌گفتنـد : « شـنیدیم و اطاعت کردیم و

سخنان ما را بشنو و به ما مهلت‌ده (تا حقیقت را درک کنیم) » ، برای آن‌ها بهتر و با واقعیّت سازگارتر بود. ولی خداوند، آن‌ها را به‌خاطر کفرشان، از رحمت خود دور ساخته است ، از این رو جز عده کمی ایمان نمی‌آورند ●●● .۴۶ / نساء

مِنَ الْمُؤْمِنینَ رِجالٌ صَدَقُوا ما عاهَدُوا اللّهَ عَلَیْهِ فَمِنْهُمْ مَنْ قَضی نَحْبَهُ وَ مِنْهُمْ مَنْ یَنْتَظِرُ وَ ما بَدَّلُوا تَبْدیلاً

در میان مؤمنان مردانی هستند که بر سر عهدی که با خدا بستند صادقانه ایستاده‌اند، بعضی پیمان خود را به آخر بردند (و در راه او شربت شهادت نوشیدند) و بعضی دیگر در انتظارند و هرگز تغییر و تبدیلی در عهد و پیمان خود نداده‌اند ●●● .۲۳ / احزاب

مِنَ اللّهِ ذِی الْمَعارِجِ

از سوی خداوند ذی‌المعارج است (خداوندی که فرشتگانش بر آسمان‌ها صعود می‌کنند ●●●) .۳ / معارج

مِنْ اَیِّ شَیْءٍ خَلَقَهُ

(خداوند) او را از چه چیز آفرید ●●● ؟۱۸ / عبس

مِنْ دوُنَ‌اللّهِ‌فَاهْدوُهُمْ‌اِلیصِراطِ‌الْجَحیم

(آری آن‌چه را) جز خدا می‌پرستیدند ، جمع کنید و به سوی راه دوزخ، هدایتشان نمایید ●●● .۲۳ / صافّات

مِنْ دُونِ اللّهِ قالُوا ضَلُّوا عَنّا بَلْ لَمْ نَکُنْ نَدْعُوا مِنْ قَبْلُ شَیْئاً کَذلِکَ یُضِلُّ اللّهُ الْکافِرینَ

همان معبودهایی را که جز خدا پرستش می‌کردید ، آن‌ها می‌گویند : همه از نظر ما پنهان و گم شدند، بلکه ما اصلاً قبل از این چیزی پرستش نمی‌کردیم، این‌گونه خداوند کافران را گمراه می‌سازد ●●● .۷۴ / مؤمن

(۴۰۰) بابُ المیم قرآن الفبائی

مِنْ دُونِ‌اللّهِ هَلْ‌یَنْصُرُونَکُمْ اَوْیَنْتَصِرُونَ

معبودهایی غیر از خدا ، آیا آن‌ها شما را یاری می‌کنند ؟ یا کسی به یاری آن‌ها می‌آید ●●● ؟۹۳ / شعراء

مِنْ دُونِهِ فَکیدُونی جَمیعا ثُمَّ لا تُنْظِرُونِ

از آن‌چه غیر او (می‌پرستید) حال که چنین است همگی برای من نقشه بکشید و مرا مهلت ندهید ، (اما بدانید کاری از دست شما ساخته نیست ●●●) .۵۵ / هود

مِنْ شَرِّ الْوَسْواسِ الْخَنّاسِ

از شرّ وسواس خنّاس ●●● .۴ / ناس

مِنْ شَرِّ ما خَلَقَ

از شرّ تمام آن‌چه آفریده است ●●● .۲ / فلق

مِنْ فِرْعَوْنَ اِنَّهُ کانَ عالِیا مِنَ الْمُسْرِفینَ

از فرعون،که مردی‌متکبر وازاسراف‌کاران‌بود ●●● .۳۱ / دخان

مِنْ قَبْلُ هُدًی لِلنّاسِ وَ اَنْزَلَ الْفُرْقانَ اِنَّ الَّذینَ کَفَرُوا بِآیاتِ اللّهِ لَهُمْ عَذابٌ شَدیدٌ وَ اللّهُ عَزیزٌ ذوُ انْتِقامٍ

پیش از آن برای هدایت مردم فرستاده و (نیز) کتابی که حق را از باطل مشخص می‌سازد ، نازل کرد ، کسانی که به آیات خدا کافر شدند، کیفر شدیدی دارند و خداوند (برای کیفر بدکاران و کافران لجوج ،) توانا و صاحب انتقام است ●●● .۴ / آل عمران

مِنْ نُطْفَةٍ اِذا تُمْنی

از نطفه‌ای که خارج می‌شود (و در رحم می‌ریزد ●●●).۴۶ / نجم

مِنْ نُطْفَةٍ خَلَقَهُ فَقَدَّرَهُ

از نطفه ناچیزی او را آفرید، سپس اندازه‌گیری کرد و موزون ساخت ●●● ۱۹. / عبس

مِنْ وَرائِهِمْ جَهَنَّمُ وَ لا یُغْنی عَنْهُمْ ما کَسَبُوا شَیْئا وَ لا مَا اتَّخَذُوا مِنْ دونِ اللّهِ اَوْلِیاءَ وَ لَهُمْ عَذابٌ عَظیمٌ

و پشت سر آن‌ها دوزخ است و هرگز آن‌چه را به دست آورده‌اند ، آن‌ها را از عذاب الهی رهایی نمی‌بخشد و نه اولیایی که غیر از خدا برای خود برگزیدند و عذاب دردناکی برای آن‌ها است ●●● ۱۰. / جاثیه

مِنْ وَرائِه جَهَنَّمُ وَ یُسْقی مِنْ ماءٍ صَدیدٍ

به دنبال او جهنم خواهد بود و از آب بد بوی متعفنی نوشانده می‌شود ●●● ۱۶. / ابراهیم

قرآن الفبائی بابُ المیم (۴۰۱)

مِنْها خَلَقْناکُمْ وَ فیها نُعیدُکُمْ وَ مِنْها نُخْرِجُکُمْ تارَةً اُخْری

ما شما را از آن (خاک) آفریدیم و در آن بازمی‌گردانیم و از آن نیز بار دیگر شما را بیرون می‌آوریم●●● . ۵۵ / طه

مُنیبینَ اِلَیْهِ وَ اتَّقُوهُ وَ اَقیمُوا الصَّلوةَ وَ لا تَکُونُوا مِنَ الْمُشْرِکینَ

این باید در حالی باشد که شما بازگشت به سوی او کنید و از او بپرهیزید و نماز را برپا دارید و از مشرکان نباشید ●●●.۳۱ / روم

مُهْطِعینَ اِلَی الدّاعِ یَقُولُ الْکافِرُونَ هذا یَوْمٌ عَسِرٌ

در حالی‌که (بر اثر وحشت و اضطراب) به سوی این دعوت کننده گردن می‌کشند و کافران می‌گویند : امروز روز سخت و دردناکی است ●●● ۸. / قمر

مُهْطِعینَ مُقْنِعی رُؤُسِهِمْ لا یَرْتَدُّ اِلَیْهِمْ طَرْفُهُمْ وَ اَفْئِدَتُهُمْ هَواءٌ

گردن‌ها برافراشته ، سر به آسمان کرده، حتی پلک چشم‌هایشان بی‌حرکت می‌ماند (چراکه به هر طرف نگاه کنند نشانه‌های عذاب آشکار است) و (لذا) دل‌هایشان به‌کلی (فرو می‌ریزد و) خالی می‌گردد ●●● ۴۳. / ابراهیم

(۴۰۲) بابُ المیم قرآن الفبائی

باب النون

نارُ اللّهِ الْمُوقَدَةُ

آتش برافروخته الهی است ●●● ۶. / همزه

نارٌ حامِیَةٌ

آتشی است سوزان ●●● ۱۱. / قارعه

ناصِیَةٍ کاذِبَةٍ خاطِئَةٍ

موی پیشانی دروغگوی خطاکار را ●●● ۱۶. / علق

نَبِّیءْ عِبادی اَنّی اَنَا الْغَفُورُ الرَّحیمُ

بندگانم را آگاه کن که من غفور و رحیمم ●●● ۴۹. / حجر

نَتْلُوا عَلَیْکَ مِنْ نَبَأِ مُوسی وَ فِرْعَوْنَ بِالْحَقِّ لِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ

ما از داستان موسی و فرعون به حق بر تو می‌خوانیم ، برای گروهی که ایمان بیاورند ●●● ۳. / قصص

نَحْنُ اَعْلَمُ بِما یَسْتَمِعُونَ بِهِ اِذْ یَسْتَمِعُونَ اِلَیْکَ وَ اِذْ هُمْ نَجْوی اِذْ یَقُولُ الظّالِمُونَ اِنْ تَتَّبِعُونَ اِلاّ رَجُلاً مَسْحُورا

ما می‌دانیم آن‌ها به چه منظوری به سخنان تو گوش فرا می‌دهند و هنگامی که با هم نجوا می‌کنند، در آن هنگام که ستمگران می‌گویند شما جز از انسانی که سحر شده است پیروی نمی‌کنید ●●● .۴۷ / اسراء

نَحْنُ اَعْلَمُ بِما یَقُولُونَ وَ ما اَنْتَ عَلَیْهِمْ بِجَبّارٍ فَذَکِّرْ بِالْقُرْاٰنِ مَنْ یَخافُ وَعیدِ

ما به آن‌چه آن‌ها می‌گویند آگاهتریم و تو مأمور به اجبار آن‌ها نیستی، بنابراین به‌وسیله قرآن کسانی را که از عذاب من می‌ترسند، متذکر ساز ●●●.۴۵ / ق

نَحْنُ اَعْلَمُ بِما یَقُولُونَ اِذْ یَقُولُ اَمْثَلُهُمْ طَریقَةً اِنْ لَبِثْتُمْ اِلاّ یَوْما

ما به آن‌چه آن‌ها می‌گویند آگاهتریم ، هنگامی که آن کس که از همه آن‌ها روشی بهتر دارد ، می‌گوید شما تنها یک روز درنگ کردید ●●● .۱۰۴ / طه

نَحْنُ اَوْلِیاؤُکُمْ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ فِی الْاٰخِرَةِ وَ لَکُمْ فیها ما تَشْتَهی اَنْفُسُکُمْ وَ لَکُمْ فیها ما تَدَّعُونَ

ما یاران و مددکاران شما در زندگی دنیا و در آخرت هستیم و برای شما هر چه بخواهید در بهشت فراهم است و هرچه طلب کنید به شما داده می‌شود ●●● .۳۱ / فصلّت

نَحْنُ جَعَلْناها تَذْکِرَةً وَ مَتاعاً لِلْمُقْوینَ

ما آن را وسیله یادآوری (برای همگان) و وسیله زندگی برای مسافران قرار داده‌ایم ●●● .۷۳ / واقعه

قرآن الفبائی باب النون (۴۰۳)

نَحْنُ خَلَقْناکُمْ فَلَوْلا تُصَدِّقُونَ

ما شما را آفریدیم ، چرا آفرینش مجدد را تصدیق نمی‌کنید ●●● ؟۵۷ / واقعه

نَحْنُ خَلَقْناهُمْ وَ شَدَدْنا اَسْرَهُمْ وَ اِذا شِئْنا بَدَّلْنا اَمْثالَهُمْ تَبْدیلاً

ما آن‌ها را آفریدیم و پیوندهای وجودشان را محکم کردیم و هر زمان بخواهیم جای آنان را به گروه دیگری می‌دهیم ●●● .۲۸ / انسان

نَحْنُ قَدَّرْنا بَیْنَکُمُ الْمَوْتَ وَ ما نَحْنُ بِمَسْبُوقینَ

ما درمیان شمامرگ را مقدرساختیم و هرگزکسی برما پیشی‌نمی‌گیرد ●●● .۶۰ / واقعه

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَیْکَ اَحْسَنَ الْقَصَصِ بِمآ اَوْحَیْنآ اِلَیْکَ هذَا الْقُرْاٰنَ وَ اِنْ کُنْتَ مِنْ قَبْلِهِ لَمِنَ الْغفِلینَ

ما بهترین سرگذشت را بر تو بازگو کردیم ، از طریق وحی کردن این قرآن به تو ،هرچند پیش از آن از غافلان بودی ●●● .۳ / یوسف

نَحْنُ نَقُصُّ عَلَیْکَ نَبَأَهُمْ بِالْحَقِّ اِنَّهُمْ فِتْیَةٌ اٰمَنُوا بِرَبِّهِمْ وَزِدْناهُمْ هُدیً

ما داستان آن‌ها را به‌حق برای تو بازگو می‌کنیم، آن‌ها جوانانی بودند که به پروردگارشان ایمان آوردند و ما بر هدایتشان افزودیم ●●● .۱۳ / کهف

نَذیرا لِلْبَشَرِ

هشدار و انذاری است برای همه انسان‌ها ●●● .۳۶ / مدّثر

نَزّاعَةً لِلشَّوی

دست و پا و پوست سر را می‌کند و می‌برد ●●● .۱۶ / معارج

نُزُلاً مِنْ غَفُورٍ رَحیمٍ

این‌ها بـه عنـوان پـذیـرایـی از سوی خداوند غفور و رحیم است ●●● .۳۲ / فصّلت
نَزَلَ بِـهِ الرُّوحُ الْامینُ
روح الامین آن را نازل کرده است ●●● ... .۱۹۳ / شعراء
نَزَّلَ عَلَیْـکَ الْکِتـابَ بِـالْحَـقِّ مُصَـدِّقـا لِما بَیْـنَ یَـدَیْهِ وَاَنْـزَلَ التَّـوْریـةَ وَالْاِنْجیـلَ
(همـان کسـی کـه) کتـاب را بـه حقّ بـر تـو نـازل کـرد کـه بـا نشـانـه‌های کتـب پیشیـن منطبـق است و" تـورات "و" انجیـــل "را ●●●.۳ / آل‌عمران
نُسارِعُ لَهُـمْ فِـی الْخَیْـراتِ بَـلْ لا یَشْعُـروُنَ
برای‌این‌است‌که درهای‌خیرات را به‌روی‌آن‌هابگشاییم ؟ (چنین نیست) بلکه آن‌ها نمی‌فهمند ●●● .۵۶ / مؤمنون
(۴۰۴) باب النون قرآن الفبائی
نِساؤُکُمْ حَرْثٌ لَکُمْ فَأْتُوا حَـرْثَکُـمْ اَنّـی شِئْتُـمْ وَقَـدِّمُـوا لِاَنْفُسِکُـمْ وَاتَّقُـوا اللّهَ وَاعْلَمُوا اَنَّکُـمْ مُـلاقُـوهُ وَبَشِّـرِ الْمُـؤْمِنیـنَ
زنان شـما، محلّ بذر افشانی شـما هستند، پس هر زمان که بخواهید، می‌توانید با آن‌ها آمیزش کنید و (سعی نمایید از این فرصت بهره گرفتـه ، بـا پرورش فرزنـدان صالـح) اثر نیکی برای خـود از پیش بفرستیـد و از خـدا بپـرهیـزیـد و بـدانیـد او را مـلاقـات خـواهیـد کـرد و به مؤمنـان بشارت ده ●●●.۲۲۳ / بقره
نِصْفَهُ اَوِ انْقُصْ مِنْـهُ قَلیـلًا
نیمـی از شب را ، یـا کمی از آن کـم کـن ●●● !۳ / مزّمّل
نِعْمَةً مِنْ عِنْدِنا کَـذلِکَ نَجْـزی مَـنْ شَکَـرَ
این نعمتی بود از ناحیه ما ، این‌گونه کسی را که شکرگزار است ، پاداش می‌دهیم ●●● .۳۵ / قمر
نُمَتِّعُهُمْ قَلیلًا ثُـمَّ نَضْطَرُّهُمْ اِلی عَـذابٍ غَلیظٍ
ماکمی‌از متاع‌دنیارا دراختیارآنان می‌گذاریم سپس‌آن‌هارا مجبور به‌تحمل عذاب شدید می‌کنیم ●●● .۲۴ / لقمان
نآ وَالْقَلَـمِ وَمـا یَسْطُـروُنَ
ن ، سوگند به قلـم و آن‌چـه را با قلم می‌نـویسند ●●● .۱ / قلم
قرآن الفبائی باب النون (۴۰۵)

باب الواو

وَابْتَغِ فیمـا اتیـکَ اللّهُ الدّارَ الْاخِرَةَ وَلا تَنْسَ نَصیبَکَ‌مِنَ الدُّنْیا وَاَحْسِنْ کَمااَحْسَنَ اللّهُ اِلَیْکَ وَلاتَبْـغِ الْفَسـادَ فِـی الْارْضِ اِنَّ اللّـهَ لا یُحِـبُّ الْمُفْسِـدیـنَ
و در آن‌چه خـدا به تو داده ، سـرای آخرت را جسـتجو کن وبهره‌ات را از دنیـا فراموش منما و همان‌گونه که خـدا به تو نیکی کرده است، نیکی کن و هرگز در زمین فساد منما که خدا مفسدان را دوست ندارد ●●● .۷۷ / قصص
وَابْتَلُوا الْیَتـامی حَتّی اذا بَلَغُوا النِّکـاحَ فَاِنْ انَسْتُمْ مِنْهُمْ رُشْـدا فَادْفَعُوا اِلَیْهِمْ اَمْوالَهُمْ وَلا تَأْکُلُوها اِسْـرافـا وَبِـدارا اَنْ یَکْبَرُوا وَمَنْ کانَ غَنِیّا فَلْیَسْتَعْفِفْ وَمَنْ کانَ فَقیرا فَلْیَأْکُلْ بِالْمَعْرُوفِ فَاِذا دَفَعْتُمْ اِلَیْهِمْ اَمْـوالَهُـمْ فَـاَشْهِـدُوا عَلَیْهِـمْ وَکَفـی بِاللّـهِ حَسیبـا
و یتیمـان را چون به حـدّبلوغ برسـند ، بیازماییـد ، اگر در آن‌هـا رشـد (کـافی) یافتیـد، اموالشان را به آن‌ها بدهیـد و پیش از آن‌که بزرگ شونـد، اموالشـان را از روی اسـراف نخوریـد ، هرکس که بی‌نیاز است (از برداشت حقّ‌الزحمه) خودداری کنـد و آن کس کـه نیـازمنـد است ، به‌طور شایسته (و مطابق با زحمتی که می‌کشد ،) از آن بخـورد و هنگـامی که امـوالشـان را بـه آن‌هـا

بـازمی گـردانید ، شاهد بگیرید (اگرچه) خداوند بـرای محـاسبـه کـافـی است ●●● .۶ / نساء

وَ اِبْراهیمَ اِذْ قـالَ لِقَـوْمِـهِ اعْبُـدوُا اللّهَ وَ اتَّقُـوهُ ذلِکُـمْ خَیْـرٌ لَکُـمْ اِنْ کُنْتُـمْ تَعْلَمُـونَ

مـا ابـراهیـم را فـرسـتادیم هنگامی که به قومش گفت : خـدا راپرسـتش کنید و از او بپرهیزید که این برای شـمـا بهتـر است ، اگر بـدانیـد ●●● .۱۶ / عنکبوت

وَ اِبْراهیمَ الَّـــــذی وَفّی

و در کتب ابـراهیـم همـان کسی که وظیفـه خـود را به طور کـامـل ادا کرد ●●● .۳۷ / نجم

وَ اَبْصِرْ فَسَوْفَ یُبْصِـروُنَ

و وضع کارشان را ببین ، آن‌ها نیز به زودی (محصول اعمال خود را) می‌بینند ●●● .۱۷۹ / صافّات

وَ اَبْصِرْهُمْ فَسَوْفَ یُبْصِروُنَ

و وضع آن‌هارا بنگر (چه بی‌محتوااست) امّا به‌زودی‌آن‌ها(محصول اعمال خود را) می‌بینند ●●● .۱۷۵ / صافّات

وَ اتَّبَعْتُ مِلَّـةَ ءَآبـاءِی اِبْراهیمَ وَ اِسْحقَ وَ یَعْقُوبَ ما کانَ لَنا آ اَنْ نُشْرِکَ بِاللّهِ مِنْ شَیْءٍ ذلِکَ مِنْ فَضْـلِ اللّـهِ عَلَیْنا وَ عَلَـی النّاسِ وَ لکِـنَّ اَکْثَـرَ النّاسِ لا یَشْکُـروُنَ

من از آیین پدرانم ابراهیم و اسحق و یعقوب پیروی کردم، برای ما شایسته نبود چیزی را شریک خدا قرار دهیم، این‌از فضل‌خدا بر ما و برمردم است ولی اکثر مردم شکرگزاری نمی‌کنند ●●●.۳۸ / یوسف

(۴۰۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اتَّبِعْ ما یُوحی آ اِلَیْکَ وَ اصْبِرْ حَتّی یَحْکُمَ اللّهُ وَ هُوَ خَیْرُ الْحاکِمینَ

و از آن‌چه بر تو وحی می‌شود ، پیروی کن و شکیبا باش (و استقـامـت نمـا) تـا خـداونـد فرمان (پیروزی را) صـادر کنـد و او بهتـرین حـاکمـان اسـت ●●● .۱۰۹ / یونس

وَاتَّبِعْ مـا یُـوحی اِلَیْـکَ مِنْ رَبِّـکَ اِنَّ اللّهَ کانَ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرا

واز آن‌چه‌از سوی‌پروردگارت به‌تووحی‌می‌شودپیروی‌نماکه‌خداوندبه‌آن‌چه‌انجام‌می‌دهیدآگاه‌است ●●●.۲ / احزاب

وَ اَتْبَعْناهُمْ فی هذِهِ الدُّنْیا لَعْنَـةً وَ یَـوْمَ الْقِیامَةِ هُمْ‌مِنَ الْمَقْبُوحینَ

دراین‌دنیالعنت‌پشت‌سرلعنت،نصیب‌آن‌هاکردیم‌وروزقیامت‌اززشت‌رویانند ●●●.۴۲ / قصص

وَ اتَّبِعُوا اَحْسَـنَ مـا اُنْـزِلَ اِلَیْکُـمْ مِنْ رَبِّکُـمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَأْتِیَکُمُ الْعَذابُ بَغْتَةً وَ اَنْتُمْ لا تَشْعُروُنَ

و از بهترین دستوراتی که از سوی پروردگارتان بر شما نازل شده ، پیـروی کنیـد ، پیش از آن‌که عذاب (الهـی) نـاگهـانی به سـراغ شمـا آید ، در حالی‌که از آن خبر ندارید ●●● .۵۵ / زمر

وَ اُتْبِعُوا فی هـذِهِالـدُّنْیـا لَعْنَـةً وَ یَـوْمَ الْقِیمَـةِ اَلا آ اِنَّ عادا کَفَرُوا رَبَّهُمْ اَلا بُعْدا لِعادٍ قَوْمِ هُودٍ

بـه دنبـال آن‌هـا در ایـن جهـان لعنـت (و نـام ننگیـن) مانـد و در قیـامت (گفتـه می‌شـود) بدانیـد عـاد نسـبت‌به پروردگارشان‌کفرورزیدند،دوربادعاد،قوم‌هود،(ازرحمت‌خداوخیروسعادت ●●●).۶۰ / هود

وَ اُتْبِعُوا فی هذِهِ لَعْنَـةً وَ یَـوْمَ الْقِیمَـةِ بِئْـسَ الـرِّفْـدُ الْمَـرْفُودُ

آن‌هـا در ایـن جهـان و روز قیـامـت از رحمـت خـدا دور خـواهنـد بـود و چـه بـد عطـایی بـه آن‌هـا داده می‌شـود ●●● .۹۹ / هود

وَ اتَّبَعُوا ما تَتْلُوا الشَّیاطینُ عَلی مُلْکِ سُلَیْمانَ وَ ما کَفَرَ سُلَیْمانُ وَلکِنَّ الشَّیاطینَ کَفَرُوا یُعَلِّمُونَ النّاسَ السِّحْرَ وَ ما اُنْزِلَ عَلَی الْمَلَکَیْنِ بِبابِلَ هـارُوتَ وَ مـارُوتَ وَ مـا یُعَلِّمـانِ مِنْ اَحَدٍ حَتّی یَقُولا اِنَّمـا نَحْنُ فِتْنَةٌ فَلا تَکْفُرْ فَیَتَعَلَّمُونَ مِنْهُما ما یُفَرِّقُونَ بِهِ بَیْنَ الْمَرْءِ وَ زَوْجِهِ وَ ما هُمْ

بِضـارّينَ بِهِ مِنْ اَحَـدٍ اِلاّ بِـاِذْنِ اللّـهِ وَ يَتَعَلَّمُـونَ ما يَضُـرُّهُمْ وَ لا يَنْفَعُهُمْ وَ لَقَـدْ عَلِمُوا لَمَنِ‌اشْتَريهُ مالَهُ فِى‌الْاخِرَةِ مِنْ خَـلاقٍ وَ لَبِئْـسَ مـا شَـرَوْا بِـهِ اَنْفُسَهُـمْ لَـوْ كـانُوا يَعْلَمُونَ

(یهود) از آن‌چه شیاطین درعصر سلیمان برمردم می‌خواندند، پیروی می کردند ، سلیمان هرگز (دست به سحر نیالود و) کافر نشد ولکن شیاطین کفر ورزیدند و به مردم تعلیم سحر دادند (و نیز یهود) از آن‌چه بردو فرشته بابل " هاروت "و" ماروت "نازل شد، پیروی کردند، (آن‌ها طریق سحرکردن رابرای آشنایی به طرز ابطال آن به مردم یاد می‌دادند) و به هیچ‌کس چیزی یاد نمی‌دادند ، مگر این‌که قبلاً به او می گفتند : ما وسیله آزمایش شما هستیم، کافر نشوید (و از این‌تعلیمات سوء استفاده نکنید) ولی آن‌ها از آن دو فرشته مطالبی را می‌آموختند که بتوان به وسیله آن، میان مرد و همسرش جدایی بیفکنند (نه این‌که از آن برای ابطال سحر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۰۷)

استفاده کنند) ولی هیچ‌گاه بدون فرمان خدا نمی‌توانند به انسانی ضرور برسانند ، آن‌ها قسمت‌هایی را فـرامی گـرفتنـد کـه برای آنان زیان داشت و نفعی نداشت و مسلّما می‌دانستند هرکسی خریدار این‌گونه متاع باشد، بهره‌ای در آخـرت نخـواهـد داشـت و چه زشت و ناپسند بـود، آن‌چه خود را به آن می‌فـروختنــد ، اگر علـم و دانشی می‌داشتند ●●● .۱۰۲ / بقره

وَ اتِ ذَا الْقُــرْبـى حَقَّــهُ وَ الْمِسْكينَ وَ ابْنَ السَّبيـلِ وَ لا تُبَذِّرْ تَبْذيرا

و حق‌نزدیکان را بپرداز و (همچنین) مستمند و وامانده در راه را و هرگز اسراف و تبذیر مکن ●●● .۲۶ / اسراء

وَ اتَّخَـذَ قَوْمُ مُوسى مِنْ بَعْـدِهِ مِنْ حُلِيِّهِمْ عِجْلاًـ جَسَـدا لَهُ خُوارٌ اَلَمْ يَرَوْا اَنَّهُ لاـ يُكَلِّمُهُمْ وَ لاـ يَهْـدِيهِمْ سَـبيــلاًـ اتَّخَــذُوهُ وَ كـانُــوا ظـالِميــنَ

قوم موسی بعد از (رفتن) او (به میعادگاه خداوند) از زیور آلات خود گوساله‌ای ساختند، جسد بی‌روحی بود که صدای گاو داشت ، آیا آن‌ها نمی‌دیدند که با آنان سخن نمی گوید و به‌راه (راست) هدایتشان نمی‌کند، آن‌را (خــدای خـود) انتخـاب کردند و ظالم بودند ●●● .۱۴۸ / اعراف

وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّهِ الِهَةً لَعَلَّهُمْ يُنْصَرُونَ

آن‌ها غیر از خدا معبودانی برای خویش برگزیدند، به این امید که یاری شوند ●●●.۷۴ / یس

وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِ اللّهِ الِهَةً لِيَكُونُوا لَهُمْ عِزّا

آن‌ها غیر از خدا معبودانی برای خود انتخاب کردند تا مایه عزتشان باشد (چه پندار خامی ●●●؟).۸۱ / مریم

وَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِه الِهَةً لا يَخْلُقُونَ شَيْئا وَ هُمْ يُخْلَقُونَ وَ لا يَمْلِكُونَ لِاَنْفُسِهِمْ ضَرّا وَ لا نَفْعا وَ لايَمْلِكُـونَ مَـوْتـا وَ لا حَيـوةً وَ لا نُشُـورا

آن‌ها غیر از خداوند معبودانی برای خود برگزیدند ، معبودانی که چیزی را نمی‌آفرینند بلکه خودشان مخلوقند مالک زیان و سود خود نیستند و نه مـالـک مرگ و حیات و رستاخیزشان ●●● .۳ / فرقان

وَ اتْرُكِ الْبَحْـرَ رَهْـوا اِنَّهُمْ جُنْدٌ مُغْـرَقُـونَ

(هنگامی که ازدریا گذشتید) دریا را آرام و گشاده‌بگذار که آن‌ها لشکر غرق‌شده‌ای خواهند بود ●●● .۲۴ / دخان

وَ اتَّقُوا الَّـــذى اَمَـــدَّكُـمْ بِمـا تَعْلَمُــونَ

از خـدایی بپرهیزید که شما را به نعمت‌هــایی که می‌دانیـد امـداد کـرده ●●● .۱۳۲ / شعراء

وَ اتَّقُوا الَّـذى خَلَقَكُـمْ وَالْجِبِلَّـةَ الاْوَّليــنَ

از کسی که شما و اقوام پیشین را آفرید بپرهیزید ●●● .۱۸۴ / شعراء

وَ اتَّقُوا اللّـهَ وَ لا تُخْـزُونِ

و از خــدا بپــرهیــزید و مرا شرمنده نســازید ●●● .۶۹ / حجر

(۴۰۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اتَّقُوا النّارَ الَّتی اُعِدَّتْ لِلْکافِرینَ

و از آتشی بپرهیزید که برای کافران آماده شده است ●●● .۱۳۱ / آل‌عمران

وَ اتَّقُوا فِتْنَةً لا تُصیبَنَّ الَّذینَ ظَلَمُوا مِنْکُمْ خاآصَّةً وَ اعْلَمُوآا اَنَاللّهَ شَدیدُ الْعِقابِ

و از فتنه‌ای بپرهیزید که تنها به ستمکاران شما نمی‌رسد (بلکه همه را فرا خواهد گرفت چراکه دیگران سکوت اختیار کرده‌اند) و بدانید خداوند کیفر شدید دارد ●●● .۲۵ / انفال

وَ اتَّقُوا یَوْما تُرْجَعُونَ فیهِاِلَی‌اللّهِ ثُمَّ تُوَفّی کُلُّ نَفْسٍ ما کَسَبَتْ وَ هُمْ لا یُظْلَمُونَ

و از روزی بپرهیزید (و بترسید) که در آن روز شما را به سوی خدا بازمی‌گردانند، سپس به هرکس آن چه انجام داده، به طور کامل بازپس داده می‌شود و به آن‌ها ستم نخواهد شد (چون هرچه می‌بینند ، نتایج اعمال خودشان است) ●●●.۲۸۱ / بقره

وَ اتَّقُوا یَوْما لاتَجْزی نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَیْئا وَ لایُقْبَلُ مِنْها عَدْلٌ وَ لا تَنْفَعُها شَفاعَةٌ وَ لا هُمْ یُنْصَرُونَ

از روزی بترسید که هیچ‌کس به جای دیگری جزا نمی‌بیند و هیچ‌گونه عوضی از او قبول نمی‌گردد و شفاعت ، او را سود نمی‌دهد و (از هیچ ناحیه) یاری نمی‌شوند ●●● .۱۲۳ / بقره

وَ اتَّقُوا یَوْما لا تَجْزی نَفْسٌ عَنْ نَفْسٍ شَیْئا وَ لا یُقْبَلُ مِنْها شَفاعَةٌ وَ لا یُؤْخَذُ مِنْها عَدْلٌ وَ لا هُمْ یُنْصَرُونَ

و از آن روز بترسید که کسی به جای دیگری ، مجازات نمی‌شود و نه شفاعت پذیرفته می‌شود و نه غرامت و بدل، قبول خواهد شد و نه یاری می‌شوند ●●● .۴۸ / بقره

وَ اتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَأَ ابْنَیْ آدَمَ بِالْحَقِّ اِذْ قَرَّبا قُرْبانا فَتُقُبِّلَ مِنْ اَحَدِهِما وَ لَمْ یُتَقَبَّلْ مِنَ الْاخَرِ قالَ لَاَقْتُلَنَّکَ قالَ اِنَّما یَتَقَبَّلُ اللّهُ مِنَ الْمُتَّقینَ

داستان دو فرزند آدم را به حقّ بر آن‌ها بخوان ، هنگامی که هر کدام عملی برای تقرّب (به پروردگار) انجام دادند ، اما از یکی پذیرفته شد و از دیگری پذیرفته نشد (برادری که عملش مردود شده بود به برادر دیگر) گفت : به خدا سوگند تو را خواهم کشت (برادر دیگر) گفت: (من چه گناهی دارم زیرا) خدا تنها از پرهیزکاران می‌پذیرد ●●● .۲۷ / مائده

وَ اتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَأَ اِبْرهیمَ

و بر آن‌ها خبر ابراهیم را بخوان ●●● .۶۹ / شعراء

وَ اتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَأَ الَّذیآ ءاتَیْنهُ ءایتِنا فَانْسَلَخَ مِنْها فَاَتْبَعَهُ الشَّیْطنُ فَکانَ مِنَ الْغاوینَ

و برای آن‌ها بخوان سرگذشت آن کس را که آیات خود رابه او دادیم ولی (سرانجام) از (دستور) آن‌ها خارج گشت و شیطان به او دست‌یافت و ازگمراهان شد ●●● .۱۷۵ / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۰۹)

وَ اتْلُ عَلَیْهِمْ نَبَأَ نُوحٍ اِذْ قالَ لِقَوْمِهِ یاقَوْمِ اِنْ کانَ کَبُرَ عَلَیْکُمْ مَقامی وَتَذْکیریبِاآیاتِ‌اللّهِ فَعَلَی‌اللّهِ تَوَکَّلْتُ فَاَجْمِعُوآا اَمْرَکُمْ وَ شُرَکاآئَکُمْ ثُمَّ لا یَکُنْ اَمْرُکُمْ عَلَیْکُمْ غُمَّةً ثُمَّ اقْضُوآا اِلَیَّ وَ لا تُنْظِرُونِ

بخوان بر آن‌ها سرگذشت نوح را ، آن هنگام که به قوم خود گفت : ای قوم من اگرموقعیت و یادآوری من نسبت به آیات الهی بر شما سنگین (و غیر قابل تحمل) است (هر کار از دستتان ساخته است ، بکنید) من بر خدا توکل کرده‌ام ، فکر خود و قدرت‌معبودهایتان را جمع کنید و هیچ چیز بر شما مستور نماند ، سپس به حیات من پایان دهید (و لحظه‌ای) مهلتم ندهید (

اما تـوانـایی نـداریـد ●●●) .۷۱ / یونس

وَ اتْلُ ما اُوحِیَ اِلَیْکَ مِنْ کِتابِ رَبِّکَ لامُبَدِّلَ لِکَلِماتِهِ وَلَنْ تَجِدَ مِنْ دُونِهِ مُلْتَحَدا

آن‌چه به تو از کتاب پروردگارت وحی شده تلاوت کن ، هیچ چیز سخنان او را دگرگون نمی‌سازد و ملجاء و پناهگاهی جز او نمی‌یابی ●●● .۲۷ / کهف

وَ اَتِمُّوا الْحَجَّ وَ الْعُمْرَةَ لِلّهِ فَاِنْ اُحْصِرْتُمْ فَمَا اسْتَیْسَرَ مِنَ الْهَدْیِ وَ لا تَحْلِقُوا رُؤُوسَکُمْ حَتّی یَبْلُغَ الْهَدْیُ مَحِلَّهُ فَمَنْ کانَ مِنْکُمْ مَریضا اَوْ بِهِ اَذًی مِنْ رَأْسِهِ فَفِدْیَةٌ مِنْ صِیامٍ اَوْ صَدَقَةٍ اَوْ نُسُکٍ فَاِذا اَمِنْتُمْ فَمَنْ تَمَتَّعَ بِالْعُمْرَةِ اِلَی الْحَجِّ فَمَا اسْتَیْسَرَ مِنَ الْهَدْیِ فَمَنْ لَمْ یَجِدْ فَصِیامُ ثَلاثَةِ اَیّامٍ فِی الْحَجِّ وَ سَبْعَةٍ اِذا رَجَعْتُمْ تِلْکَ عَشَرَةٌ کامِلَةٌ ذلِکَ لِمَنْ لَمْ یَکُنْ اَهْلُهُ حاضِرِی الْمَسْجِدِ الْحَرامِ وَ اتَّقُوا اللّهَ وَ اعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ شَدیدُ الْعِقابِ

و حجّ و عمره را برای خدا به اتمام برسانید و اگر محصورشدید (و مانعی مانند ترس از دشمن یا بیماری، اجازه‌نداد که پس از احرام بستن، وارد مکّه شوید) آن‌چه از قربانی فراهم شود، (ذبح کنید و از احرام خارج شوید) و سرهای خود را نتراشید تاقربانی به محلّش برسد (و در قربانگاه ذبح شود) و اگر کسی ازشما بیمار بود و یا ناراحتی در سر داشت (و ناچار بود سر خود را بتراشد،) باید فدیه و کفّاره‌ای از قبیل روزه یا صدقه یاگوسفندی بدهد و هنگامی که (از بیماری و دشمن) در امان‌بودید، هرکس با ختم عمره ، حجّ را آغاز کند ، آن‌چه از قربانی برای او میسّر است ، (ذبح کند) و هرکه نیافت ، سه‌روز در ایّام حجّ و هفت روز هنگامی که بازمی گردید ، روزه‌بدارد ، این ده روز کامل است ، (البتّه) این برای کسی است که خانواده او نزد مسجدالحرام نباشد (و درواقع‌اهل‌مکّه و اطراف‌آن‌نباشد) و از خدا بپرهیزید و بدانید که او سخت‌کیفر است ●●● .۱۹۶ / بقره

وَ اتُوا النِّساءَ صَدُقاتِهِنَّ نِحْلَةً فَاِنْ طِبْنَ لَکُمْ عَنْ شَیْءٍ مِنْهُ نَفْسا فَکُلُوهُ هَنیئا مَریئا

و مهر زنان را (به طور کامل) به عنوان یک عطیّه (الهی) به آنان بپردازید (ولی) اگر آن‌ها چیزی از آن را با رضایت خاطر به شما ببخشند، حلال و گوارا مصرف کنید ●●● .۴ / نساء

وَ آتُواالْیَتامیاَمْوالَهُمْ وَلاتَتَبَدَّلُواالْخَبیثَ بِالطَّیِّبِ وَلا تَأْکُلُوا اَمْوالَهُمْ اِلی اَمْوالِکُمْ اِنَّهُ کانَ حُوبا کَبیرا

و اموال یتیمان را (هنگامی که به حدّ رشد رسیدند)به آن‌ها بدهید و اموال بد (خود) را به اموال خوب

(۴۱۰) باب الواو قرآن الفبائی

(آن‌ها) عوض نکنید و اموال آنان را همراه اموال خودتان (با مخلوط کردن یا تبدیل نمودن)نخورید ، زیرا این گناه بزرگی است ●●● .۲ / نساء

وَ اتیکُمْ مِنْ کُلِّ ما سَأَلْتُمُوهُ وَ اِنْ تَعُدُّوا نِعْمَتَ اللّهِ لا تُحْصُوها اِنَّ الْاِنْسانَ لَظَلُومٌ کَفّارٌ

و از هر چیزی که از او تقاضا کردید به شما داد و اگر نعمت‌های خدا را بشمارید هرگز آن‌ها را احصاء نخواهید کرد ، انسان ستمگر و کفران کننده است ●●● .۳۴ / ابراهیم

وَ اَتَیْناکَ بِالْحَقِّ وَ اِنّا لَصادِقُونَ

ما واقعیت مسلمی را برای تو آورده‌ایم و راست می گوییم ●●● .۶۴ / حجر

وَ اتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ وَ جَعَلْناهُ هُدیً لِبَنی اِسْرائیلَ اَلّا تَتَّخِذُوا مِنْ دُونی وَکیلاً

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم و آن را وسیله هدایت بنی اسرائیل نمودیم (و گفتیم) غیر ما را تکیه گاه خود قرار ندهید ●●● .۲ / اسراء

وَ اتَیْناهُ فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَ اِنَّهُ فِی الْاخِرَةِ لَمِنَ الصّالِحینَ

و ما در دنیا به او همت نیکو دادیم و در آخرت از صالحان است ●●● .۱۲۲ / نحل

وَ اتَیْناهُمْ ایـاتِنـا فَکـانُـوا عَنْهـا مُعْـرِضیـنَ

ما آیات خود را برای آن‌ها فرستادیم ولی آن‌ها از آن روی‌گردانند ●●● .۸۱ / حجر

وَ اتَیْناهُمْ بَیِّناتٍ مِنَ الْامْرِ فَمَا اخْتَلَفُوا اِلّا مِنْ بَعْدِ ما جاءَهُمُ الْعِلْمُ بَغْیا بَیْنَهُمْ اِنَّ رَبَّکَ یَقْضی بَیْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ فیما کانُوا فیهِ یَخْتَلِفُونَ

و دلایل روشنی از امر نبوت و شریعت در اختیار آن‌ها قرار دادیم ، آن‌ها اختلاف نکردند ، مگر بعد از علم و آگاهی، و این اختلاف به خاطر ستم و برتری‌جویی بود، اما پروردگارت روز قیامت درمیان آن‌ها درآن‌چه اختلاف داشتند ، داوری می کند ●●● .۱۷ / جاثیه

وَ اتَیْناهُمْ مِنَ الْایاتِ ما فیهِ بَلؤٌا مُبینٌ

و آیاتی (از قدرت خویش) به آن‌ها دادیم که آزمایش آشکاری در آن بود (ولی آن‌ها کفران کردند و مجازات شدند ●●●) .۳۳ / دخان

وَ اتَیْناهُمَا الْکِتابَ الْمُسْتَبینَ

ما به آن‌ها کتاب (آسمانی) دادیم ●●● .۱۱۷ / صافّات

وَ اثَرَ الْحَیوةَ الدُّنْیا

و زندگی دنیا را مقدم داشته ●●● ،۳۸ / نازعات

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۱)

وَ اجْعَلْ لی لِسانَ صِدْقٍ فِیالاخِرینَ

و برای من در میان امت‌های آینده زبان صدق (و ذکر خیر) قرارده ●●● .۸۴ / شعراء

وَ اجْعَلْ لی وَزیرا مِنْ اَهْلی

وزیری از خاندانم برای من قرار بده ●●● .۲۹ / طه

وَ اجْعَلْنی مِنْ وَرَثَةِ جَنَّةِ النَّعیمِ

و مرا از وارثان بهشت پر نعمت گردان ●●● .۸۵ / شعراء

وَاحْلُلْ عُقْدَةً مِنْ لِسانی

و گره از زبانم بگشا ●●● .۲۷ / طه

وَ اُحیطَ بِثَمَرِه فَاَصْبَحَ یُقَلِّبُ کَفَّیْهِ عَلی ما اَنْفَقَ فیها وَ هِیَ خاوِیَةٌ عَلی عُرُوشِها وَ یَقُولُ یا لَیْتَنی لَمْ اُشْرِکْ بِرَبّی اَحَدا

(به هرحال عذاب خدا فرارسید) و تمام میوه‌های آن نابود شد ،او مرتبا دست‌های خود را، به خاطر هزینه‌هایی که در آن صرف کرده بود به هم می‌مالید ، درحالی که تمام باغ بر پایه‌ها فرو ریخته بود و می گفت ای کاش کسی‌را شریک پروردگارم قرار نداده بودم ●●● .۴۲ / کهف

وَ اخْتارَ مُوسی قَوْمَهُ سَبْعینَ رَجُلاً لِمیقاتِنا فَلَمّا اَخَذَتْهُمُ الرَّجْفَةُ قالَ رَبِّ لَوْ شِئْتَ اَهْلَکْتَهُمْ مِنْ قَبْلُ وَاِیّایَ اَتُهْلِکُنا بِما فَعَلَ السُّفَهاآءُ مِنّاآاِنْ هِیَ اِلّا فِتْنَتُکَ تُضِلُّ بِها مَنْ تَشاآءُ وَ تَهْدی مَنْ تَشاآءُ اَنْتَ وَلِیُّنا فَاغْفِرْلَنا وَارْحَمْنا وَاَنْتَ خَیْرُالْغافِرینَ

و موسی از قوم خود هفتاد تن از مردان را برای میعادگاه ما برگزید و هنگامی که زمین لرزه آن‌ها را فراگرفت (و هلاک شدند) گفت: پروردگارا ، اگر می‌خواستی، می‌توانستی آن‌ها و مرا پیش از این نیز هلاک کنی، آیا ما را به آن‌چه سفیهانمان انجام داده‌اند (مجازات و) هلاک می‌سازی، این جز آزمایش‌تو ، چیز دیگر نیست که هر کس را بخواهی (و مستحق بدانی)گمراه می‌سازی و هرکس رابخواهی (و شایسته ببینی) هدایت می کنی، تو ولیّ مایی، ما را بیامرز و بر ما رحم کن و تو بهترین آمرزندگانی●●● . ۱۵۵ / اعراف

وَ اخْتِلافِ اللَّیْلِ وَ النَّهارِ وَ ما اَنْزَلَ اللّهُ مِنَ السَّماءِ مِنْ رِزْقٍ فَاَحْیا بِهِ الْاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ تَصْریفِ الرِّیاحِ آیاتٌ لِقَوْمٍ یَعْقِلُونَ

و نیز در آمد و شد شب و روز و رزقی که خداوند از آسمان نازل کرده و به وسیله آن زمین را بعد از مردنش ، حیات بخشیده و همچنین در وزش بادها، نشانه‌های روشنی است برای جمعیتی که اهل تفکرند ●●●.۵ / جاثیه

وَ اَخَذَ الَّذینَ ظَلَمُوا الصَّیْحَةُ فَاَصْبَحُوا فی دِیرِهِمْ جثِمینَ

و آنها را که ستم کرده بودند صیحه (آسمانی) فرو گرفت و در خانه‌هایشان به روی افتادند و مردند ●●●.۶۷ / هود

(۴۱۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَخْذِهِمُ الرِّبوا وَ قَدْ نُهُوا عَنْهُ وَ اَکْلِهِمْ اَمْوالَ النّاسِ بِالْباطِلِ وَ اَعْتَدْنا لِلْکافِرینَ مِنْهُمْ عَذابا اَلیما

و (همچنین) به خاطر رباخواری در حالی که از آن نهی شده بودند و خوردن اموال مردم به باطل و برای کافران آنها عذاب دردناکی آماده کرده‌ایم ●●● .۱۶۱ / نساء

وَ اَخْرَجَتِ الْاَرْضُ اَثْقالَها

و زمین بارهای سنگینش را خارج سازد ●●● .۲ / زلزال

وَ اخَرُ مِنْ شَکْلِهِ اَزْواجٌ

و جز اینها کیفرهای دیگری همشکل آن را دارند ●●● .۵۸ / ص

وَ اخَرُونَ اعْتَرَفُوا بِذُنُوبِهِمْ خَلَطُوا عَمَلاً صالِحا وَ اخَرَ سَیِّئا عَسَی اللّهُ اَنْ یَتُوبَ عَلَیْهِمْ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

و گروهی دیگر به گناهان خود اعتراف کردند و اعمال صالح و ناصالحی را به هم‌آمیختند ، امید می‌رود که خداوند توبه آنها را بپذیرد، خداوند غفور و رحیم است ●●● .۱۰۲ / توبه

وَ اخَرُونَ مُرْجَوْنَ لِاَمْرِ اللّهِ اِمّا یُعَذِّبُهُمْ وَ اِمّا یَتُوبُ عَلَیْهِمْ وَ اللّهُ عَلیمٌ حَکیمٌ

گروهی دیگر واگذار به فرمان خدا شده‌اند، یا آنها را مجازات می‌کند و یا توبه آنها را می‌پذیرد (هر طور که شایسته باشند) و خداوند دانا و حکیم است ●●● .۱۰۶ / توبه

وَ اُخْری تُحِبُّونَها نَصْرٌ مِنَ اللّهِ وَ فَتْحٌ قَریبٌ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنینَ

و نعمت دیگری که آن را دوست دارید ، به شما می‌بخشد و آن یاری خداوند و پیروزی نزدیک است و مؤمنان را بشارت ده ●●● .۱۳ / صفّ

وَ اُخْری لَمْ تَقْدِرُوا عَلَیْها قَدْ اَحاطَ اللّهُ بِها وَ کانَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرا

و نیز غنائم و فتوحات دیگری که شما قدرت بر آن ندارید ولی خداوند قدرتش بر آن احاطه دارد نصیب شما می‌کند و خداوند بر هر چیز توانا است ●●● .۲۱ / فتح

وَ اخَرینَ مُقَرَّنینَ فِی الْاَصْفادِ

و گروه دیگری (از شیاطین) را در غل و زنجیر (تحت سلطه او) قرار دادیم ●●● .۳۸ / ص

وَ اخَرینَ مِنْهُمْ لَمّا یَلْحَقُوا بِهِمْ وَ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

و رسول بر گروه دیگری که هنوز به آنها ملحق نشده‌اند و او عزیز و حکیم است ●●● .۳ / جمعه

وَاخْفِضْ جَناحَکَ لِمَنِ اتَّبَعَکَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

و بال‌وپر خودرا برای‌مؤمنانی که‌از تو پیروی می‌کنند بگستر ●●● .۲۱۵ / شعراء

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۳)

وَ اخْفِضْ لَهُما جَناحَ الذُّلِّ مِنَ الرَّحْمَةِ وَ قُلْ رَبِّ ارْحَمْهُما كَما رَبَّيانى صَغيرا

بال‌های تواضع خویش را در برابرشان از محبت و لطف فرود آر و بگو پروردگارا همان‌گونه که آن‌ها مرا در کوچکی تربیت کردند مشمول رحمتشان قرار ده ●●● .۲۴ / اسراء

وَ اِخْوانُهُمْ يَمُدُّونَهُمْ فِى الْغَىِّ ثُمَّ لا يُقْصِرُونَ

(ولی ناپرهیز کاران) برادرانشان (یعنی شیاطین) آنان را پیوسته در گمراهی پیش می‌برند و باز نمی‌ایستند ●●●.۲۰۲ / اعراف

وَ اَخى هارُونُ هُوَ اَفْصَحُ مِنّى لِسانا فَاَرْسِلْهُ مَعِىَ رِدْءا يُصَدِّقُنى اِنّى اَخافُ اَنْ يُكَذِّبُونِ

و برادرم هارون زبانش از من فصیح‌تر است ، او را همراه من بفرست تا یاور من باشد و مرا تصدیق کند ، می‌ترسم مرا تکذیب کنند ●●● .۳۴ / قصص

وَ اُدْخِلَ الَّذينَ ءامَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ جَنّتٍ تَجْرى مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ خلِدينَ فيها بِاِذْنِ رَبِّهِمْ تَحِيَّتُهُمْ فيها سَلمٌ

و آن‌ها که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند به باغ‌های بهشت داخل می‌شوند، باغ‌هایی که نهرها از زیر درختانش جاری است، جاودانه به اذن پروردگارشان در آن می‌مانند و تحیّت آن‌ها در آن سلام است ●●● .۲۳ / ابراهیم

وَ اَدْخِلْ يَدَكَ فى جَيْبِكَ تَخْرُجْ بَيْضاءَ مِنْ غَيْرِ سُوءٍفى تِسْعِ اياتٍ اِلى فِرْعَوْنَ وَ قَوْمِهِ اِنَّهُمْ كانُوا قَوْما فاسِقينَ

و دستت را در گریبانت داخل کن هنگامی که خارج می‌شودنورانی و درخشنده است بی‌آن‌که عیبی در آن وجود داشته باشد ، این در زمره معجزات نه‌گانه‌ای است که تو با آن‌ها به سوی فرعون و قومش فرستاده می‌شوی که آن‌ها قومی فاسق و طغیانگرند ●●● .۱۲ / نمل

وَ اَدْخَلْناهُ فى رَحْمَتِنا اِنَّهُ مِنَ الصّالِحينَ

و او را در رحمت خود داخل کردیم، او از صالحان بود ●●●.۷۵ / انبیاء

وَ اَدْخَلْناهُمْ فى رَحْمَتِنا اِنَّهُمْ مِنَ الصّالِحينَ

و ما آن‌ها را در رحمت خود داخل کردیم ، چرا که آن‌ها از صالحان بودند ●●● .۸۶ / انبیاء

وَ ادْخُلى جَنَّتى

و دربهشتم وارد کن ●●● .۳۰ / فجر

وَ اِذا اَذَقْنا النّاسَ رَحْمَةً فَرِحُوا بِها وَ اِنْ تُصِبْهُمْ سَيِّئَةٌ بِما قَدَّمَتْ اَيْديهِمْ اِذا هُمْ يَقْنَطُونَ

و هنگامی که رحمتی به مردم بچشانیم ، خوشحال می‌شوند و هرگاه رنج و مصیبتی به‌خاطر اعمالی که انجام داده‌اند، به آن‌ها رسد ، ناگهان مأیوس می‌شوند ●●● .۳۶ / روم

(۴۱۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِذآ اَذَقْنَا النّاسَ رَحْمَةً مِنْ بَعْدِ ضَرّآءَ مَسَّتْهُمْ اِذا لَهُمْ مَكْرٌ فيآ اياتِنا قُلِ اللّهُ اَسْرَعُ مَكْرا اِنَّ رُسُلَنا يَكْتُبُونَ ما تَمْكُرُونَ

هنگامی که به مردم رحمتی پس از زیانی که به آن‌ها رسیده، می‌چشانیم ، آن‌ها در آیات ما مکر می‌کنند (و دست به توجیهات ناروا برای آن نعمت و رحمت می‌زنند) بگو: خداوند از شما سریع‌تر چاره‌جویی می‌کند و رسولان ما آن‌چه مکر می‌کنید (و نقشه می‌کشید) می‌نویسند ●●● .۲۱ / یونس

وَ اِذا اَرَدْنا اَنْ نُهْلِكَ قَرْيَةً اَمَرْنا مُتْرَفيها فَفَسَقُوا فيها فَحَقَّ عَلَيْهَا الْقَوْلُ فَدَمَّرْناها تَدْميرا

و هنگامی که بخواهیم شهر و دیاری را هلاک کنیم نخست اوامر خود را برای « مترفین » آن‌ها (ثروتمندان مست شهوت) بیان می‌داریم سپس هنگامی که به مخالفت برخاستند و استحقاق مجازات یافتند آن‌ها را شدیدا درهم می‌کوبیم●●● .

۱۶ / اسراء

وَ اِذَا الْاَرْضُ مُـــدَّتْ

و در آن هنگام که زمین گستـــرده شـود ●●● .۳ / انشقاق

وَ اِذَا الْبِحارُ سُجِّـرَتْ

و در آن هنگام که دریاها برافروخته‌شوند ●●● .۶ / تکویر

وَ اِذَا الْبِحارُ فُجِّــرَتْ

و آن زمان که دریاها به هم پیوسته شود ●●● .۳ / انفطار

وَ اِذَا الْجِبالُ سُيِّـرَتْ

و در آن هنگام که کوه‌ها به‌حرکت‌درآیند ●●● .۳ / تکویر

وَ اِذَا الْـجِبالُ نُسِفَــتْ

و در آن زمان که کوه‌ها از جاکنده‌شوند ●●● .۱۰ / مرسلات

وَ اِذَا الْجَحيمُ سُعِّرَتْ

و در آن هنگام که دوزخ شعلــه‌ور گردد ●●● .۱۲ / تکویر

وَ اِذَا الْجَنَّةُ اُزْلِفَــتْ

و در آن هنگام که بهشت نـزدیک شود ●●● .۱۳ / تکویر

وَ اِذَا الرُّسُـلُ اُقِّتَــتْ

و در آن هنگـــام کـه بـرای پیـامبـران (بـه منظور اداء شهـادت) تعییـن وقت شـود ●●● .۱۱ / مرسلات

وَ اِذَا السَّماءُ فُـرِجَتْ

و (کواکب) آسمـان از هـم بشکـافند ●●● .۹ / مرسلات

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۵)

وَ اِذَا السَّمـاءُ كُشِطَـتْ

و در آن هنگـــام کــه پــرده از روی آسمان بــر گرفتــه شــود ●●●.۱۱ / تکویر

وَ اِذَا الصُّحُفُ نُشِرَتْ

و در آن هنگـــام کـــه نـامــه‌هـــای اعمـــال گشــــوده شــود ●●● .۱۰ / تکویر

وَ اِذَا الْعِشارُ عُطِّلَــتْ

و در آن هنگام که با ارزش‌ترین اموال به دست فراموشی سپرده شـود ●●●.۴ / تکویر

وَ اِذَا الْقُبُورُ بُعْثِـــرَتْ

و آن زمان که قبرها زیر و رو شود (و مردگـان خـــارج شـوند ●●●).۴ / انفطار

وَ اِذَا الْكَواكِبُ انْتَثَرَتْ

و آن زمان کــه ستـــارگـــان پـراکنـده شـود و فـروریـــزد ●●● .۲ / انفطار

وَ اِذَا الْمَوْءُدَةُ سُئِلَـتْ

و در آن هنگـام که از دختـران زنده به گـور شـــده ســؤال شــود ●●● ۸، / تکویر

وَ اِذَا النُّجُومُ انْكَـدَرَتْ

و در آن هنگـام کـه ستـارگـان بی‌فـروغ شـــونــــد ●●● .۲ / تکویر

وَ اِذَا النُّفُـوسُ زُوِّجَـتْ

و در آن هنگـام کــه هرکس با همسان خـود قـریـن گــــردد ●●●.۷ / تکویر

وَ اِذَا الْوُحُوشُ حُشِرَتْ

و در آن هنگـام کــه وحـوش جمع شـــونــــد ●●● .۵ / تکویر

وَ اِذا اُلْقُوا مِنْها مَکانا ضَیِّقا مُقَـرَّنینَ دَعَـوْا هُنـالِکَ ثُبُـورا

و هنگامی که در مکان تنـگ و محـدودی از آن افکنده می‌شوند ، درحالی که در غل و زنجیرند ، فریاد واویلای آن‌ها بلندمی‌شود ●●●.۱۳ / فرقان

وَ اِذآا اُنْـزِلَتْ سُـورَةٌ اَنْ امِنُوا بِاللّهِ وَ جـاهِدوُا مَعَ رَسُولِهِ اسْتَأْذَنَکَ اُولُوا الطَّوْلِ مِنْهُمْ وَ قالُوا ذَرْنـا نَکُنْ مَعَ الْقاعِدینَ

و هنگــامی که ســوره‌ای نـازل گردد که ایمان به خـدا بیاوریـد و همراه پیامبرش جهادکنید، کسانی از آن‌ها (گروه منافقان) که تـوانـایی دارنـد ، از تو اجازه می‌خواهند ومی‌گویند : بگذار ما با قاعدین (آن‌ها که از جهـاد معافند) بوده باشیم ●●● .۸۶ / توبه

(۴۱۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِذا اَنْعَمْنا عَلَی الْاِنْسانِ اَعْرَضَ وَنا بِجانِبِه وَ اِذا مَسَّهُ الشَّرُّ فَذُو دُعاءٍ عَریضٍ

و هرگـاه نعمتی به‌انسـان دهیم ، روی می‌گردانـد و بـا حـال تکبر از حق دور می‌شود ، ولی هرگـاه مختصر ناراحتی بــه او رســـد، تقاضـای فـراوان و مستمـر (بـــرای بـرطـــرف شــــدن آن) دارد ●●● .۵۱ / فصّلت

وَ اِذا اَنْعَمْنـا عَلَـی الْاِنْسـانِ اَعْـرَضَ وَ نَا بِجانِبِه وَ اِذا مَسَّهُ الشَّرُّ کانَ یَؤُسا

هنگامی که به انسان نعمت می‌بخشیم (از حق) روی می‌گرداند و متکبرانه دور می‌شود و هنگامی که کمترین بدی به او می‌رسد (از همه چیز) مأیوس می‌گردد ●●● .۸۳ / اسراء

وَ اِذَا انْقَلَبُـوا اِلی اَهْلِهِـــمُ انْقَلَبُـوا فَکِهیـنَ

و هنگــامی کــه بـــه سوی خانواده خود باز می‌گشتنــد ، مســرور و خنـــدان بودند ●●● .۳۱ / مطففین

وَ اِذِابْتَلی اِبْـراهیـمَ رَبُّهُ بِکَلِمـاتٍ فَـاَتَمَّهُـنَّ قـالَ اِنّی جـاعِلُـکَ لِلنّـاسِ اِمامـا قـالَ وَ مِـنْ ذُرِّیَّتی قـــالَ لاـ یَنــــالُ عَهْــدِی الظّالِمیـــنَ

(به خاطر بیاوریـد) هنگامی که خداونـد ابراهیم را با وسایل گوناگونی آزمود و او به خوبی از عهده آزمایش برآمد، خداوند به او فرمود : من تو را امام و رهبر مردم قرار دادم ، ابراهیم عرض کرد : از دودمان من (نیز امامانی قرار بـده)، خداونـد فرمود : پیمان من به ستم‌کاران نمی‌رسد (و تنهاآن دسته از فرزندان تو که پاک و معصــوم بـاشنـد، شــایستــه این مقـامنـد ●●●).۱۲۴ / بقره

وَ اِذا بَـدَّلْنـا ایَــةً مَکــانَ ایَــةٍ وَ اللّهُ اَعْلَمُ بِما یُنَزِّلُ قالُوا اِنَّما اَنْتَ مُفْتَرٍ بَلْ اَکْثَرُهُمْ‌لا یَعْلَمُونَ

و هنگـامی کـه آیـه‌ای را به آیه دیگر تبـدیل کنیم (حکمی را نسخ نمـاییم) ـ و خـدا بهترمی‌دانـد چه حکمی رانـازل کنـد ـ آن‌ها می‌گویند تـو افتـرا می‌بنـدی اما اکثـر آن‌هـا (حقیقت) را نمـی‌داننـد ●●● .۱۰۱ / نحل

وَاِذا بُشِّرَ اَحَدُهُمْ بِما ضَرَبَ لِلرَّحْمنِ مَثَلاً ظَلَّ وَجْهُهُ مُسْـوَدّا وَ هُـوَ کَظیـمٌ

درحـالی‌که هرگـاه یکی‌از آن‌هـارا بـه همـان چیزی که برای خداونـد رحمـان ، شبیه قرار داده (به تولـد دختـر) بشــارت دهنـد ، صورتش از فرط ناراحتی سیاه می‌شود و مملو از خشم می‌گـــردد ●●● .۱۷ / زخرف

وَ اِذا بُشِّـرَ اَحَـدُهُـمْ بِالْاُنْثـی ظَـلَّ وَجْهُــهُ مُسْـوَدّا وَ هُـوَ کَظیــــمٌ

در حـــالی که هـرگـاه به یکی از آن‌هـــا بشــارت دهنــد دختـری نصیب تو شده صورتش (از فرط نـاراحتـی) سیاه می‌شود و

مملو از خشم می گردد ●●● .۵۸ / نحل

وَ اِذا بَطَشْتُـمْ بَطَشْتُمْ جَبّاریـنَ

و هنگـامـی کـه کسـی را مجـازات می کنیـد همچـون جبّاران کیفرمی‌دهید ●●● .۱۳۰ / شعراء

وَ اِذا بَلَـغَ الاْطْفـالُ مِنْکُـمُ الْحُلُمَ فَلْیَسْتَأْذِنُوا کَمَااسْتَأْذَنَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ کَـذلِکَ یُبَیِّـنُ اللّهُ لَکُـمْ ایـاتِـهِ وَ اللّـهُ عَلیمٌ حَکیـمٌ

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۷)

و هنگامی که اطفال‌شـما به سن بلوغ رسـند، بایـد اجازه‌بگیرنـد ، همان‌گونه که اشخاصـی که پیش از آن‌ها بودنـد، اجازه‌می گرفتند، این‌چنین خداوند آیاتش را برای شماتبیین‌می کند و خدا عالم و حکیم‌است ●●●.۵۹ / نور

وَ اِذا تُتْلـی عَلَیْهِـمْ ایـاتُنا بَیِّنـاتٍ قـالَ الَّـذینَ کَفَروُالِلْحَقِّ لَمّا جـاءَهُـمْ هـذا سِحْـرٌ مُبینٌ

هنگـامی که آیات بیّنات ما بر آن‌ها خوانـده می‌شود ، کافران در برابر حقی که برای آن‌ها آمـده ، می گوینـد : این سِـحـر آشکـار اسـت ●●● .۷ / احقاف

وَ اِذا تُتْلی عَلَیْهِمْ ایاتُنا بَیِّناتٍ قـالُوا ما هـذا اِلاّ رَجُلٌ یُریـدُ اَنْ یَصُـدَّکُمْ عَمّا کانَ یَعْبُـدُ اباؤُکُمْ وَ قالُوا ما هـذا اِلاّ اِفْـکٌ مُفْتَـرًی وَ قـالَ الَّذینَ کَفَرُوا لِلْحَقِّ لَمّا جاءَهُمْ اِنْ هذا اِلاّ سِحْرٌ مُبینٌ

هنگامی که آیات روشن گر ما بر آن‌ها خوانده شود، می گویند: او فقط مردی است که می‌خواهد شـما را از آن‌چه پدرانتان پرستش می کردنـد، بـازدارد و می گوینـد: ایـن جز دروغ بزرگی که (به خـدا) بسـته شـده، چیز دیگری نیست و کـافران هنگـامی که حقّ به سراغشان آمـد، گفتند: این فقط یک سحر آشکار است ●●●.۴۳ / سبأ

وَ اِذا تُتْلی عَلَیْهِمْ ءَایاتُنا بَیِّناتٍ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا لِلَّذینَ ءَامَنُوا اَیُّ الْفَریقَیْنِ خَیْرٌ مَقاما وَ اَحْسَنُ نَدِیّا

و هنگامی که آیات روشن ما بر آن‌ها خوانـده می‌شود، کافران به مؤمنان می گوینـد: کدام یک از دو گروه (ما و شـما) جایگاهش بهتـر و جلسـات انـس و مشـورتش زیبـاتر و بخشش او بیشتـر است ●●● ؟۷۳ / مریم

وَ اِذا تُتْلی عَلَیْهِمْ آیاتُنـا بَیِّنـاتٍ مـا کـانَ حُجَّتَهُمْ اِلاّ اَنْ قالُوا ائْتُوا بِابائِنـا اِنْ کُنْتُمْ صـادِقیـنَ

و هنگامی که آیات روشن ما بر آن‌ها خوانـده می‌شود، دلیلی در برابر آن ندارنـد ، جز این که می گوینـد : اگر راست می گـوییـد ، پـدران مـا را زنـده کنیـد و بیـاوریـد (تـا گـواهـی دهنـد ●●●) .۲۵ / جاثیه

وَ اِذاتُتْلی عَلَیْهِمْ ایاتُنا بَیِّناتٍ تَعْرِفُ فی وُجوهِ الَّذینَ کَفَروُا الْمُنْکَرَ یَکادوُنَ یَسْطُونَ بِالَّذینَ یَتْلُونَ عَلَیْهِمْ ایاتِنا قُلْ اَفَاُنَبِّئُکُمْ بِشَرٍّ مِنْ ذلِکُمُ النّارُ وَعَدَهَا اللّهُ الَّذینَ کَفَروُا وَ بِئْسَ الْمَصیرُ

و هنگـامی که آیـات روشن مـا بر آن‌هـا خوانـده می‌شود ، در چهره کافران آثار انکار را مشاهـده می کنی ، آن‌چنان که نـزدیـک است بـرخیـزنـد وبا مشت به کسانی که آیات ما را بر آن‌ها می‌خوانند ، حمله کنند . بگو : آیا شما را به بدتر از ایـن خبـر دهـم ؟ همـان آتـش سوزنـده (دوزخ) اسـت که خدا بـه کافـران وعـده داده و بدترین جایگاه اسـت ●●● .۷۲ / حجّ

وَ اِذا تُتْلی عَلَیْهِمْ ایاتُنا بَیِّناتٍ قالَ الَّذینَ لا یَرْجُونَ لِقاآءَنَا ائْتِ بِقُرْاآنٍ غَیْرِهذاآ اَوْ بَدِّلْهُ قُلْ مایَکُونُ لیآ اَنْ اُبَدِّلَهُ مِنْ تِلْقاآئِ نَفْسی اِنْ اَتَّبِعُ اِلاّ ما یُوحآ اِلَیَّ اِنّیآ اَخافُ اِنْ عَصَیْتُ رَبّی عَـذابَ یَـوْمٍ عَظیـمٍ

و هنگـامی که آیات روشن ما بر آن‌ها خوانـده می‌شود، کسانی که امیـد لقای ما (و رسـتاخیز) را ندارنـد ، می گـوینـد : قـرآنـی غیـر از این بیـاور و یـا آن را تبـدیـل کـن (و آیات نکـوهش بت‌هـا را بـردار) بگـو : من حق نـدارم که آن را از پیش خود تغییر دهم ، فقط از چیزی که بر من وحی می‌شود، پیروی می کنم ، مـن اگـر معصیت پـروردگارم را کنم ، از مجازات روز بزرگ (قیامت) می‌ترسم ●●● .۱۵ / یونس

(۴۱۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اذا تُتْلی عَلَیْهِمْ ءَ ایتُنا قالُوا قَدْ سَمِعْنا لَوْ نَشاآءُ لَقُلْنا مِثْلَ هذآا انْ هذآا اِلّآ اَساطیرُ الاْوَّلینَ

و هنگامی که آیات ما بر آنها خوانده می‌شود می گویند :شنیدیم (چیز مهمی نیست) ما هم اگر بخواهیم مثل آن‌رامی گوییم‌این‌هاافسانه‌های پیشینیان است(ولی دروغ می گویند و هرگز مثل آن‌را نمی‌آورند ●●●).۳۱ / انفال

وَ اذا تُتْلی عَلَیْهِ ایاتُنا وَلّی مُسْتَکْبِراً کَاَنْ لَمْ یَسْمَعْها کَاَنَّ فی اُذُنَیْهِ وَقْراً فَبَشِّرْهُ بِعَذابٍ اَلیم

هنگامی که آیات ما بر او خوانده می‌شود مستکبرانه روی برمی گرداند ، گویی آن را نشنیده ، گویی اصلاً گوش‌هایش سنگین است او را به عذاب دردناك بشارت ده ●●● .۷ / لقمان

وَ اذا تَوَلّی سَعی فِی الاْرْضِ لِیُفْسِدَ فیها وَ یُهْلِكَ الْحَرْثَ وَ النَّسْلَ وَ اللّهُ لا یُحِبُّ الْفَسادَ

(نشانه آن ، این است که) هنگامی که روی برمی گردانند (و از نزد تو خارج می‌شوند ،) در راه فساد در زمین کوشش می کنند و زراعت‌ها و چهارپایان را نابود می‌سازند (با این که می‌دانند) خدا فساد را دوست نمی‌دارد ●●● .۲۰۵ / بقره

وَ اذا جآءَكَ الَّذینَ یُؤْمِنُونَ بِایتِنا فَقُلْ سَلمٌ عَلَیْکُمْ کَتَبَ رَبُّکُمْ عَلی نَفْسِهِ الرَّحْمَةَ اَنَّهُ مَنْ عَمِلَ مِنْکُمْ سُوءًا بِجَهلَةٍ ثُمَّ تابَ مِنْ بَعْدِهِ وَ اَصْلَحَ فَاَنَّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

هرگاه کسانی که به آیات ما ایمان دارند نزد تو آیند به آنها بگو : سلام بر شما، پروردگارتان رحمت را بر خود فرض کرده ، هرکس از شما کار بدی از روی نادانی کند سپس توبه و اصلاح (و جبران) نماید او آمرزنده‌مهرباناست ●●● .۵۴ / انعام

وَ اذا جاؤُکُمْ قالُوآا امَنّا وَ قَدْ دَخَلُوا بِالْکُفْرِ وَ هُمْ قَدْ خَرَجُوا بِهِ وَ اللّهُ اَعْلَمُ بِما کانُوا یَکْتُمُونَ

و هنگامی که نزد شما می‌آیند می گویند ایمان آورده‌ایم (امّا) با کفر وارد می‌شوند و با کفر خارج می گردند و خداوند از آن‌چه کتمان می کردند آگاه‌تر است ●●● .۶۱ / مائده

وَ اذا جآءَتْهُمْ ءایَةٌ قالُوا لَنْ نُؤْمِنَ حَتّی نُؤْتی مِثْلَ ماآ اُوتِیَ رُسُلُ اللّهِ اللّهُ اَعْلَمُ حَیْثُ یَجْعَلُ رِسالَتَهُ سَیُصیبُ الَّذینَ اَجْرَمُوا صَغارٌ عِنْدَ اللّهِ وَ عَذابٌ شَدیدٌ بِما کانُوا یَمْکُرُونَ

و هنگامی که آیه‌ای برای آنها بیاید می گویند ما هرگز ایمان نمی‌آوریم مگر این‌که همانند چیزی که به پیامبران خدا داده شده است به ما هم داده شود ، خداوند آگاه‌تر است که رسالت خویش را کجا قرار دهد به زودی کسانی که مرتکب گناه شدند (و برای حفظ موقعیّت خود مردم را از راه حق منحرف ساختند) گرفتار حقارت در پیشگاه‌خدا و عذاب‌شدید در مقابل مکر (و فریب و نیرنگی) که داشتند، می‌شوند ●●● .۱۲۴ / انعام

وَ اذا جآءَهُمْ اَمْرٌ مِنَ الاْمْنِ اَوِ الْخَوْفِ اَذاعُوا بِهِ وَ لَوْرَدُّوهُ اِلَی الرَّسُولِ وَ اِلی اُولِی الاْمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذینَ یَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ وَ لَوْلا فَضْلُ اللّهِ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَتُهُ لاَتَّبَعْتُمُ الشَّیْطانَ اِلّا قَلیلاً

و هنگامی که خبری از پیروزی و شکست به آنها برسد ،(بدون تحقیق) آن را شایع می‌سازند و اگر آن را به

قرآن الفبائی باب الواو (۴۱۹)

پیامبر و پیشوایان (که قدرت تشخیص کافی دارند) ارجاع کنند ، از ریشه‌های مسائل آگاه‌خواهندشد و اگر فضل و رحمت خدا نبود همگی، جز عدّه کمی، از شیطان پیروی می کردید ●●● .۸۳ / نساء

وَ اذا حُشِرَ النّاسُ کانُوا لَهُمْ اَعْداءً وَ کانُوا بِعِبادَتِهِمْ کافِرینَ

و هنگامی که مردم محشور می‌شوند، معبودهای آنها دشمنانشان خواهند بود، حتی عبادت آنها را انکار می کنند ●●● .۶ / احقاف

وَ اذا حَضَرَ الْقِسْمَةَ اُولُوا الْقُرْبی وَ الْیَتامی وَ الْمَساکینُ فَارْزُقُوهُمْ مِنْهُ وَ قُولُوا لَهُمْ قَوْلاً مَعْرُوفا

و اگر بـه هنگـام تقسیم (ارث) ، خویشاونـدان (و طبقه‌ای که ارث نمی‌برنـد) و یتیمـان و مستمندان ، حضـور داشتـه بـاشنـد، چیـزی از آن اموال را به آنها بدهید و باآنان به طور شایسته سخن بگویید ●●● .۸ / نساء

وَ اذا حُیِّیْتُمْ بِتَحِیَّـةٍ فَحَیُّـوا بِـاَحْسَـنَ مِنْهـاآ اَوْرُدُّوهـا اِنَّ اللّهَ کـانَ عَلی کُلِّ شَیْیءٍ حَسیبا

و هنگامی که کسی به‌شما تحیّت گوید پاسخ آن را به‌طور بهتر دهید یا (لااقلّ)به همان‌گونه پاسخ گویید ، خداوند حساب همه چیز را دارد ●●● .۸۶ / نساء

وَ اذا دُعُوا اِلَی اللّهِ وَ رَسُولِهِ لِیَحْکُمَ بَیْنَهُمْ اذا فَریقٌ مِنْهُمْ مُعْرِضُونَ

و هنگامی که از آن‌ها دعوت شود که به سوی خـدا و پیامبرش بیاینـد تا در میان آنان داوری کند، گروهی از آن‌هـا روی گـردان می‌شـوند ●●● .۴۸ / نور

وَ اذا ذُکِـرَ اللّـهُ وَحْدَهُ اشْمَـاَزَّتْ قُلُـوبُ الَّـذینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْاخِرَةِ وَ اذا ذُکِرَ الَّـذینَ مِنْ دوُنِـهِ اذا هُـمْ یَسْتَبْشِرُونَ

هنگامی که خداوند به یگانگی یاد می‌شود، دل‌های کسانی که به آخرت ایمان ندارند، مشمئز (و متنفر) می‌گردد، اما هنگامی که از معبـودهـای دیگـر یـاد می‌شـود ، آن‌ها خـوشحـال می‌شـوند ●●● .۴۵ / زمر

وَ اذا ذُکِّـرُوا لا یَـذْکُـرُونَ

و هنگـامـی که به آن‌ها تذکر داده شود ، هـرگـز متـذکـر نمی‌شـونـد ●●● .۱۳ / صّافات

وَ اذا رَاکَ الَّذینَ کَفَرُوا اِنْ یَتَّخِذُونَکَ اِلّا هُزُوا اَهذَا الَّذی یَذْکُرُ الِهَتَکُمْ وَ هُمْ بِذِکْرِ الرَّحْمنِ هُمْ کافِرُونَ

هنگامی که کافران تو را می‌بینند کاری جز استهزاء کردن ندارند (و می‌گویند) آیا این همان کسی است که سخـن از خدایـان شمـا می‌گوید ؟ در حالی‌که خودشان ذکر خداوند رحمان را انکار می‌کنند ●●● .۳۶ / انبیاء

وَ اذا رءَا الَّـذینَ اَشْرَکُوا شُرَکاءَهُمْ قالُوا رَبَّنا هؤُلاءِ شُرَکاؤُنَا الَّذینَ کُنّانَدْعُوا مِنْ دُونِکَ فَاَلْقَوْا اِلَیْهِـمُ الْقَـوْلَ اِنَّکُمْ لَکـاذِبُونَ

و هنگامی که مشرکان معبـودهـایـی را که شریک خدا قرار دادند می‌بینند می‌گویندپروردگارا این‌ها شریکانی است کـه مـا بـه جـای تـو آن‌هـا را می‌خـوانـدیـم ، در این هنگام معبـودان بـه آن‌ها می‌گویند شمـا دروغگـو هستیـد ●●● .۸۶ / نحل

(۴۲۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اذا رَءَالَّذینَ ظَلَمُوا الْعَـذابَ فَـلا یُخَفَّـفُ عَنْهُـمْ وَ لا هُـمْ یُنْظَرُونَ

هنگامی که ظالمان عذاب را ببینند نه به آن‌ها تخفیف داده می‌شود و نه مهلت ●●● .۸۵ / نحل

وَ اذا رَاَوْا ایَـةً یَسْتَسْخِرُونَ

و هنگامی که معجزه‌ای را ببینند ، دیگـران را نیز به استهـزاء دعـوت می‌کنند ●●● .۱۴ / صافّات

وَ اذا رَأَوْهُمْ قالُوا اِنَّ هؤُلاءِ لَضالُّونَ

و هنگامی که آن‌ها (مؤمنان) را می‌دیـدنـد ، می‌گفتنـد : این‌هـا گمـراهانند ●●● .۳۲ / مطففین

وَ اذا رَاَوْکَ اِنْ یَتَّخِـذُونَـکَ اِلّا هُـزُوا اَهـذَا الَّـذی بَعَـثَ اللّهُ رَسُولاً

و هنگامی که تو را می‌بینند تنها به باد استهزایت می‌گیرند (سخـن منطقـی که ندارند می‌گویند :) آیا کسی است کـه خـدا او را بـه عنـوان رسـول مبعـوث کـرده اسـت ●●● ؟۴۱ / فرقان

وَ اذا رَاَوْا تِجـارَةً اَوْ لَهْوا انْفَضُّوا اِلَیْها وَ تَرَکُوکَ قائِما قُلْ ما عِنْدَ اللّهِ خَیْرٌ مِنَ اللَّهْوِ وَ مِنَ التِّجارَةِ وَ اللّـهُ خَیْـرُ الـرّازِقیـنَ

هنگـامـی که تجـارت یـا سرگرمی و لهوی را ببینند ، پراکنده می‌شوند و به سوی آن می‌روند و تو را ایستاده به حال خـود رهـا می‌کننـد ، بگـو آن‌چه نزد خـدا است، بهتـر از لهـو و تجارت است و خداونـد بهتـرین روزی دهنـدگـان اسـت ●●● .۱۱ /

جمعه

وَ اذا رَأَیْتَ الَّذینَ یَخُوضُونَ فیآ ءایتِنا فَأَعْرِضْ عَنْهُمْ حَتّی یَخُوضُوا فی حَدیثٍ غَیْرِه و اِمّا یُنْسِیَنَّکَ الشَّیْطنُ فَلا تَقْعُدْ بَعْدَ الذِّکْری مَعَ الْقَوْمِ الظّلِمینَ

هر وقت کسانی را که آیات ما را استهزاء می کنند مشاهده نمایی از آن‌ها روی بگردان تا به سخن دیگری بپردازند و اگر شیطان از یاد تو ببرد ، به محض توجه پیدا کردن با (این) جمعیّت ستمگر منشین ●●● .۶۸ / انعام

وَ اذا رَأَیْتَ ثَمَّ رَأَیْتَ نَعیما وَ مُلْکا کَبیرا

و هنگامی که آنجا را ببینی ، نعمتها و ملک عظیمی را می‌بینی ●●● .۲۰ / انسان

وَ اذا رَاَیْتَهُمْ تُعْجِبُکَ اَجْسامُهُمْ وَ اِنْ یَقُولُوا تَسْمَعْ لِقَوْلِهِمْ کَاَنَّهُمْ خُشُبٌ مُسَنَّدَةٌ یَحْسَبُونَ کُلَّ صَیْحَةٍ عَلَیْهِمْ هُمُ الْعَدُوُّ فَاحْذَرْهُمْ قاتَلَهُمُ اللّهُ اَنّی یُؤْفَکُونَ

هنگامی که آنها را می‌بینی ، جسم و قیافه آنان تو را در شگفتی فرومی‌برد و اگر سخن بگویند ، به سخنانشان گوش فرا می‌دهی اما گویی چوب‌های خشکی هستندکه بر دیوار تکیه داده شده ، هر فریادی از هرجا بلند شود ، بر ضد خود می‌پندارند ، آن‌ها دشمنان واقعی تو هستند ، از آنان برحذر باش ، خداوند آن‌هارا بکشد چگونه از حق منحرف می‌شوند ●●● ۴؟ / منافقین

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۱)

وَ اذا سَمِعُوا اللَّغْوَ اَعْرَضُوا عَنْهُ وَ قالُوا لَنا اَعْمالُناوَ لَکُمْ اَعْمالُکُمْ سَلامٌعَلَیْکُمْ لا نَبْتَغِی الْجاهِلینَ

هرگاه سخن لغو و بیهوده‌ای بشنوند ، از آن روی می گردانند و می گویند :اعمال ما از آنِ ما است و اعمال شما از آنِ خودتان ، سلام بر شما (سلام وداع) ما طالب جاهلان نیستیم ●●● .۵۵ / قصص

وَ اذا سَمِعُوا ماآ اُنْزِلَ اِلَی الرَّسُولِ تَریآ اَعْیُنَهُمْ تَفیضُ مِنَ الدَّمْعِ مِمّا عَرَفُوا مِنَ الحَقِّ یَقُولُونَ رَبَّناآ ءامَنّا فَاکْتُبْنامَعَ الشّهِدینَ

و هر زمان‌آیاتی‌راکه بر پیامبر نازل شده بشنوند چشم‌های آن‌ها را می‌بینی که (از شوق) اشک می‌ریزد به‌خاطر حقیقتی‌راکه‌دریافته‌اند،آن‌هامی گویند:پروردگاراایمان‌آوردیم،مارابا‌گواهان(و شاهدان حق)بنویس ●●●.۸۳ / مائده

وَ اذا سَأَلَکَ عِبادی عَنّی فَاِنّی قَریبٌ اُجیبُ دَعْوَةَ الدّاعِاِذادَعانِ فَلْیَسْتَجیبُوا لی وَ لْیُؤْمِنُوا بی لَعَلَّهُمْ یَرْشُدُونَ

و هنگامی که بندگان من‌ازتو درباره من سؤال‌کنند، (بگو:) من نزدیکم، دعای دعاکننده را به هنگامی که مرا می‌خواند، پاسخ می گویم ، پس آن‌ها باید دعوت مرا بپذیرند و به من ایمان بیاورند تا راه یابند (و به مقصد برسند ●●●) . ۱۸۶ / بقره

وَ اذا صُرِفَتْ اَبْصارُهُمْ تِلْقاآءَ اَصْحابِ النّارِ قالُوا رَبَّنا لا تَجْعَلْنا مَعَ الْقَوْمِ الظّالِمینَ

و هنگامی که‌چشمشان به‌دوزخیان می‌افتد، می گویند: پروردگارا مارابا‌جمعیت‌ستمگران‌قرارمده ●●●.۴۷ / اعراف

وَ اذا ضَرَبْتُمْ فِی الاَرْضِ فَلَیْسَ عَلَیْکُمْ جُناحٌ اَنْ تَقْصُرُوا مِنَ‌الصَّلوةِ اِنْ خِفْتُمْ اَنْ یَفْتِنَکُمُ الَّذینَ کَفَرُوا اِنَّ الْکافِرینَ کانُوا لَکُمْ عَدُوّا مُبینا

و هنگامی که سفر کنید گناهی بر شما نیست که نماز را کوتاه‌کنید اگر از فتنه (و خطر) کافران بترسید ، زیرا کافران برای شما دشمن آشکاری هستند ●●● .۱۰۱ / نساء

وَ اذا طَلَّقْتُمُ النِّساءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَاَمْسِکُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ اَوْ سَرِّحُوهُنَّ بِمَعْرُوفٍ وَ لا تُمْسِکُوهُنَّ ضِرارا لِتَعْتَدُوا وَ مَنْ یَفْعَلْ ذلِکَ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ وَ لا تَتَّخِذُوا ایاتِ اللّهِ هُزُوا وَ اذْکُرُوا نِعْمَتَ اللّهِ عَلَیْکُمْ وَ ما اَنْزَلَ عَلَیْکُمْ مِنَ الْکِتابِ وَ الْحِکْمَةِ یَعِظُکُمْبِهِ وَاتَّقُوا اللّهَ وَ اعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

و هنگامی که زنان را طلاق داده‌اید و به آخرین روزهای‌عدّه رسیدند ، یا به طرز صحیحی آن‌ها را نگاه دارید (وآشتی کنید) و یا به طرز پسندیده‌ای آن‌ها را رها سازید و هیچ‌گاه به خاطر زیان رساندن و تعدّی کردن ، آن‌ها را نگاه‌ندارید و کسی که چنین کند ،

به خویشتن ستم کرده است (و با این اعمال و سوءاستفاده از قوانین الهی ،) آیات خدا را به‌استهزاء نگیرید و به‌یادبیاورید نعمت‌خدا رابرخود و کتاب آسمانی و علم و دانشی که بر شما نازل کرده و شما را با آن‌پند می‌دهد و از خدا بپرهیزید و بدانید خداوند از هر چیزی آگاه است (و از نیّات کسانی که از قوانین او سوءاستفاده می‌کنند ،باخبر است ●●●) .۲۳۱ / بقره

وَ اذا طَلَّقْتُمُ النِّساءَ فَبَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَلا تَعْضُلوهُنَّ اَنْ یَنْکِحْنَ اَزْواجَهُنَّ اذا تَراضَوْا بَیْنَهُمْ

(۴۲۲) باب الواو قرآن الفبائی

بِالْمَعْرُوفِ ذلِکَ یُوعَظُ بِهِ مَنْ کانَ مِنْکُمْ یُؤْمِنُ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ ذلِکُمْ اَزْکی لَکُمْ وَ اَطْهَرُ وَ اللّهُ یَعْلَمُ وَ اَنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ

و هنگامی که زنان‌را طلاق‌دادید و عدّه خودرا به‌پایان رسانیدند، مانع آن‌ها نشوید که با همسران (سابق) خویش ازدواج کنند، اگر در میان‌آنان به طرز پسندیده‌ای تراضی برقرار گردد، این دستوری است که تنها افرادی از شما که ایمان به خدا و روز قیامت دارند، از آن پند می‌گیرند (و به آن عمل می‌کنند)، این (دستور) برای رشد (خانواده‌های) شما مؤثّرتر و برای‌شستن آلودگی‌ها مفیدتراست و خدامی‌داند و شمانمی‌دانید ●●●.۲۳۲ / بقره

وَ اذا عَلِمَ مِنْ آیاتِنا شَیْئا نِ اتَّخَذَها هُزُوا اُولئِکَ لَهُمْ عَذابٌ مُهینٌ

و هرگاه‌ازبعضی آیات ما آگاه‌شود، آن‌را به‌باد استهزاءمی‌گیرد،برای‌آن‌هاعذاب‌خوارکننده‌ای‌است ●●● .۹ / جاثیه

وَاذا غَشِیَهُمْ مَوْجٌ کَالظُّلَلِ دَعَوُا اللّهَ مُخْلِصینَ لَهُالدّینَ فَلَمّا نَجّهُمْ اِلَی الْبَرِّ فَمِنْهُمْ مُقْتَصِدٌ وَ ما یَجْحَدُ بِایاتِنا اِلاّ کُلُّ خَتّارٍ کَفُورٍ

و هنگامی که موجی همچون ابرها (در سفرهای دریایی) آن‌ها را بپوشاند (و بالای سر آن‌ها قرار گیرد) خدا را با اخلاص می‌خوانند ، اما هنگامی که آن‌ها را به خشکی نجات داد بعضی راه اعتدال را پیش می‌گیرند (و به ایمان خود وفادار می‌مانند در حالی که بعضی دیگر فراموش کرده راه کفر پیش می‌گیرند) و آیات ما را هیچ‌کس جز پیمان شکنان کفران‌کننده انکار نمی‌کنند ●●● .۳۲ / لقمان

وَ اذا فَعَلُوا فاحِشَةً قالُوا وَجَدْنا عَلَیْهاآ اباآءَنا وَ اللّهُ اَمَرَنا بِها قُلْ اِنَّ اللّهَ لایَأْمُرُ بِالْفَحْشاآءِ اَتَقُولُونَ عَلَیاللّهِ ما لا تَعْلَمُونَ

و هنگامی که کار زشتی انجام می‌دهند، می‌گویند : پدران خود را بر این عمل دیدیم و خداوند به‌ما دستور داده است، بگو : خداوند (هرگز) دستور به عمل زشت نمی‌دهد، آیا چیزی بر خدا می‌بندید که نمی‌دانید ●●● ؟۲۸ / اعراف

وَ اذا قَرَأْتَ الْقُرْانَ جَعَلْنا بَیْنَکَ وَ بَیْنَ الَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ بِالْاخِرَةِ حِجابا مَسْتُورا

و هنگامی که قرآن می‌خوانی میان تو و آن‌ها که ایمان به آخرت ندارند حجاب ناپیدایی قرار می‌دهیم ●●●.۴۵ / اسراء

وَ اذا قُرِءَ الْقُرْاآنُ فَاسْتَمِعُوا لَهُ وَ اَنْصِتُوا لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

هنگامی که قرآن خوانده شود گوش فرادهید و خاموش باشید تا مشمول رحمت خدا شوید ●●● .۲۰۴ / اعراف

وَ اذا قُرِیءَ عَلَیْهِمُ الْقُرْاآنُ لا یَسْجُدُونَ

و هنگامی که قرآن بر آن‌ها خوانده شود سجده نمی‌کنند ●●● ؟۲۱ / انشقاق

وَاذا قیلَ لَهُمْ تَعالَوا اِلی ماآ اَنْزَلَ اللّهُ وَ اِلَی الرَّسُولِ قالُواْ حَسْبُنا ما وَجَدْنا عَلَیْهِ ءاباآءَناآ اَوَ لَوْ کانَ ءاباآؤُهُمْ لا یَعْلَمُونَ شَیْئا وَ لا یَهْتَدُونَ

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۳)

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود، به‌سوی آن‌چه خدا نازل کرده و به سوی پیامبر بیایید می‌گویند آن‌چه را از پدران خود یافته‌ایم ما را بس است، آیا نه چنین است که پدران آن‌ها چیزی نمی‌دانستند و هدایت نیافته بودند ●●● ؟۱۰۴ / مائده

وَ اذا قیلَ لَهُمْ امِنُوا کَما امَنَ النّاسُ قالُوا اَنُؤْمِنُ کَما امَنَ السُّفَهاءُ اَلا اِنَّهُمْ هُمُ السُّفَهاءُ وَ لکِنْ لا یَعْلَمُونَ

و هنگامی که به آنها گفته شود : همانند (سایر) مردم ایمان بیاورید ، می گویند : آیا همچون سفیهان ایمان بیاوریم؟ بدانید این‌ها همان سفیهانند ، ولی نمی‌دانند ●●● .۱۳ / بقره

وَ اذا قیلَ لَهُمْ تَعالَوْا یَسْتَغْفِرْ لَکُمْ رَسُولُ اللّهِ لَوَّوْا رُؤُسَهُمْ وَ رَأَیْتَهُمْ یَصُدُّونَ وَ هُمْ مُسْتَکْبِرُونَ

هنگامی که به‌آن‌ها گفته‌شود بیایید تا رسول خدا برای شما استغفار کند ، سرهای خود را (از روی استهزاء و کبر و غرور) تکان می‌دهند و آن‌ها را می‌بینی که از سخنان تو اعراض کرده و تکبر می‌ورزند ●●● .۵ / منافقین

وَ اذا قیلَ لَهُمْ لا تُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ قالُوا اِنَّما نَحْنُ مُصْلِحُونَ

و هنگامی که به آنها گفته شود: در زمین فساد نکنید، می گویند : ما فقط اصلاح کننده‌ایم ●●●.۱۱ / بقره

وَ اذا قیلَ لَهُمْ امِنُوا بِما اَنْزَلَ اللّهُ قالُوا نُؤْمِنُ بِما اُنْزِلَ عَلَیْنا وَ یَکْفُرُونَ بِما وَراءَهُ وَ هُوَ الْحَقُّ مُصَدِّقا لِما مَعَهُمْ قُلْ فَلِمَ تَقْتُلُونَ اَنْبِیاءَ اللّهِ مِنْ قَبْلُ انْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

و هنگامی که به‌آنها گفته شود : به آن‌چه خداوند نازل فرموده‌است ، ایمان بیاورید ، می گویند : ما به‌چیزی ایمان می‌آوریم که بر خود ما نازل شده و به غیر آن کافر می‌شوند ، درحالی‌که حقّ است و آیاتی را که بر ما نازل شده ، تصدیق می کند ، بگو : اگر راست می گویید و به آیاتی که بر خودتان نازل شده ، ایمان دارید ، پس چرا پیامبران خدا را پیش از این به قتل می‌رساندید ●●● ؟۹۱ / بقره

وَاذا قیلَ لَهُمُ اتَّبِعُو ما اَنْزَلَ اللّهُ قالُوا بَلْ نَتَّبِعُ ما وَجَدْنا عَلَیْهِ اباءَنا اَوَلَوْ کانَ الشَّیْطانُ یَدْعُوهُمْ اِلی عَذابِ السَّعیرِ

هنگامی که به آنها گفته شود از آن‌چه خدا نازل کرده پیروی کنید ، می گویند : نه ، ما از چیزی پیروی می کنیم که پدران خود را بر آن یافتیم آیا حتی اگر شیطان آن‌ها را دعوت به عذاب آتش فروزان کند (باز هم تبعیت می کنند ●●●) ؟۲۱ / لقمان

وَ اذا قیلَ لَهُمُ ارْکَعُوا لا یَرْکَعُونَ

و هنگامی که به آنها گفته شود : رکوع کنید ، رکوع نمی کنند ●●● .۴۸ / مرسلات

وَ اذا قیلَ لَهُمُ اسْجُدُوا لِلرَّحْمنِ قالُوا وَ مَا الرَّحْمنُ اَنَسْجُدُ لِما تَأْمُرُنا وَزادَهُمْ نُفُورا و هنگامی که به آنها گفته شود برای خداوند رحمان‌سجده کنید می گویند رحمان چیست ؟ (ما اصلاً رحمن را

(۴۲۴) باب الواو قرآن الفبائی

نمی‌شناسیم) ما برای چیزی سجده کنیم که تو به ما دستور می‌دهی . (این سخن را می گویند) و بر نفرتشان افزوده می‌شود ●●● . ۶۰ / فرقان

وَ اذا قیلَ لَهُمُ اتَّقُوا ما بَیْنَ اَیْدیکُمْ وَ ما خَلْفَکُمْ لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

هنگامی که به آنها گفته شود از آن چه پیش رو و پشت سر شما است (از عذاب‌های الهی) بترسید ، تا مشمول رحمت الهی شوید (اعتنا نمی کنند ●●●).۴۵ / یس

وَ اذا قیلَ لَهُمْ اَنْفِقُوا مِمّا رَزَقَکُمُ اللّهُ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا لِلَّذینَ امَنُوا اَنُطْعِمُ مَنْ لَوْ یَشاءُ اللّهُ اَطْعَمَهُ انْ اَنْتُمْ اِلّا فی ضَلالٍ مُبینٍ

و هنگامی که به آنها گفته شود از آن چه خدا به شما روزی کرده انفاق کنید، کافران به مؤمنان می گویند: آیا ما کسی را اطعام کنیم که اگر خدا می‌خواست او را اطعام می کرد (پس خدا خواسته که او گرسنه باشد) شما فقط در گمراهی آشکارید ●●●.۴۷ / یس

وَ اذا قیلَ لَهُمْ تَعالَوْا اِلی ماآ اَنْزَلَ اللّهُ وَ اِلَی الرَّسُولِرَأَیْتَ الْمُنافِقینَ یَصُدُّونَ عَنْکَ صُدُودا

و هنگامی که به‌آنها گفته‌می‌شود: « به‌سوی آن‌چه خدانازل کرده و به سوی پیامبر بیایید » منافقان را می‌بینی که از (قبول دعوت)

تو، اعراض می‌کنند ●●● .۶۱ / نساء

وَ اِذا قیـلَ لَهُـمْ مـا ذا اَنْـزَلَ رَبُّکُـمْ قـالُـوا اَساطیـرُ الْاَوَّلینَ

و هنگـامی که به‌آن‌هـا گفته‌می‌شودپروردگارشـما چـه نـازل کرده است ؟ می گوینـد این‌هـا (وحی الهی نیسـت) همـان افسانه‌هـای دروغین پیشینیان است ●●● .۲۴ / نحل

وَ اِذا قیـلَ اِنَّ وَعْـدَ اللّهِ حَـقٌّ وَ السّاعَـةُ لا رَیْبَ فیها قُلْتُمْ ما نَدْری مَا السّاعَةُ اِنْ نَظُنُّ اِلاّ ظَنّا وَ مـا نَحْـنُ بِمُسْتَیْقِنیـنَ

و هنگامی که گفته می‌شد : وعده خداوند حق است و در قیامت هیچ شکی نیست، شما می گفتید : ما نمی‌دانیم قیامت چیست ؟ ما تنها گمانی در این‌باره داریم و به هیچ وجه یقین نداریم ●●● .۳۲ / جاثیه

وَ اِذا قیلَ لَهُ اتَّقِ اللّهَ اَخَذَتْهُ الْعِزَّةُ بِالْاِثْمِ فَحَسْبُهُ جَهَنَّمُ وَ لَبِئْسَ الْمِهـادُ

و هنگامی که به آن‌ها گفته شود: «از خدا بترسید»، (لجاجت آنان بیشترمی‌شود) و لجاجت و تعصّب ، آن‌ها را به گناه می کشانـد ، آتش دوزخ برای آنان کافی است و چه بد جـایگـاهی است ●●● .۲۰۶ / بقره

وَ اِذا کـالُـوهُـمْ اَوْ وَزَنُوهُمْ یُخْسِـرُونَ

اما هنگامی که می‌خواهند برای دیگـران کیـل و وزن کننـد ،کـم می گذارند ●●● .۳ / مطففین

وَ اِذاکُنْتَ فیهِمْ فَاَقَمْتَ لَهُمُ الصَّلوةَ فَلْتَقُمْ طاآئِفَةٌ مِنْهُمْ مَعَکَ وَ لْیَأْخُذُوآا اَسْلِحَتَهُمْ فَاِذا سَجَدُوا فَلْیَکُونُوامِنْ وَراآئِکُمْ وَلْتَأْتِ طاآئِفَةٌ اُخْری لَمْ یُصَلُّوا فَلْیُصَلُّوا مَعَکَ وَ لْیَأْخُذُوا حِذْرَهُمْ وَ اَسْلِحَتَهُمْ وَدَّ

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۵)

الَّذینَ کَفَرُوا لَوْ تَغْفُلُونَ عَنْ اَسْلِحَتِکُمْ وَ اَمْتِعَتِکُمْ فَیَمیلُونَ عَلَیْکُمْ مَیْلَةً واحِدَةً وَ لا جُناحَ عَلَیْکُمْ اِنْ کانَ بِکُمْ اَذیً مِنْ مَطَرٍ اَوْ کُنْتُمْ مَرْضی اَنْ تَضَعُوآا اَسْلِحَتَکُمْ وَخُذُوا حِذْرَکُمْ اِنَّ اللّهَ اَعَدَّ لِلْکافِرینَ عَـذابـا مُهینـا

و هنگامی که در میان آن‌ها باشـی و (در میـدان جنگ) برای آن‌ها نماز برپا کنی بایـد دسته‌ای از آن‌ها با تو (به نماز)برخیزنـد و باید سِلاح‌های خود را با خود برگیرند و هنگامی که سجده‌کردند (و نماز را به پایان رسانیدند) باید به پشت‌سر شما (به میدان نبرد) بروند و آن‌دسته‌دیگرکه نماز نخوانده‌اند(و مشغول پیکاربوده‌اند)بیایند و باتونماز بخوانند و باید آن‌ها وسایل دفاعی و سلاح‌های خود را با خود (در حال نماز) حمل کنند (زیرا) کافران دوست دارند که شما از سِلاح‌ها و متاع‌های خود غافل شوید و یک‌مرتبه به شما هجوم کنند و اگر از باران ناراحت هستید و یا بیمـار (و مجـروح) بـاشیـد مـانعـی نـدارد که سلاح‌های خود را بر زمین بگذارید ولی وسایل دفاعی (مانندزره و خود)را باخود بردارید، خداوند برای کافران عذاب خوارکننده‌ای فراهم ساخته است●●● . ۱۰۲ / نساء

وَ اِذا لَقُوا الَّذیـنَ امَنُوا قالُوا امَنّا وَ اِذا خَلَوْا اِلی شَیاطینِهِمْ قالُوا اِنّا مَعَکُمْ اِنَّما نَحْنُ مُسْتَهْزِؤُونَ

و هنگـامی‌که افراد باایمـان را ملاقات می‌کننـد ، می گوینـد: ما ایمان‌آورده‌ایم، (ولی) هنگامی‌که با شیاطین خود خلوت می کننـد، می گویند ما با شماییم ، ما آن‌ها را مسخره‌می کنیم ●●●.۱۴ / بقره

وَ اِذا لَقُـوا الَّـذینَ امَنُـوا قالُوا امَنّا وَ اِذا خَلا بَعْضُـهُمْ اِلی بَعْضٍ قالُوا اَتُحَدِّثُونَهُمْ بِما فَتَحَ اللّهُ عَلَیْکُـمْ لِیُحـاجُّـوکُـمْ بِـهِ عِنْـدَ رَبِّکُـمْ اَفَـلا تَعْقِلُـونَ

و هنگامی که مؤمنان را ملاقات کننـد ، می گوینـد : ایمان آوردیم ، ولی هنگامی که با هم خلوت می کنند (بعضـی به بعضـی دیگر اعتراض می کنند و) می گویند : چرا مطالبی را که خداوند (درباره صـفات پیامبر اسـلام) برای شـما بیان کرد ، به مسـلمانان بازگو می کنید تا (روز رستاخیز) در پیش‌گاه خدا بر ضدّ شما به آن استدلال کنند ؟ آیـا نمی‌فهمیـد ●●● ؟ ۷۶ / بقره

وَ اِذا لَـمْ تَـأْتِهِـمْ بِـایَـةٍ قـالُـوا لَـوْلاَ اجْتَبَیْتَهـا قُـلْ اِنَّمآا اَتَّبِعُ ما یُوحیآ اِلَیَّ مِنْ رَبّی هذا بَصـاآئِـرُ مِـنْ رَبِّکُـمْ وَ هُـدًی وَ رَحْمَـةٌ

لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

و هنگامی که (در نزول وحی تأخیر افتد و) آیه‌ای برای آن‌ها نیاوری می گویند چرا خودت (از پیش خود) آن را برنگزیدی بگو من تنها پیروی از چیزی می کنم که بر من وحی می‌شود این وسیله بینایی از طرف پروردگارتان و مایه هدایت و رحمت است برای جمعیتی که ایمان می‌آورند ●●●.۲۰۳ / اعراف

وَ اِذا ماآ اُنْزِلَتْ سُورَةٌ فَمِنْهُمْ مَنْ يَقُولُ اَيُّكُمْ زادَتْهُ هذِهِآ ايماناً فَاَمَّا الَّذينَ امَنُوا فَزادَتْهُمْ ايماناً وَ هُمْ يَسْتَبْشِرُونَ

(۴۲۶) باب الواو قرآن الفبائی

و هنگامی که سوره‌ای نازل می‌شود، بعضی از آنان (به دیگران) می گوید این سوره ایمان کدام یک از شما را افزون ساخت ؟ (به آن‌ها بگو :) اما کسانی که ایمان آورده‌اند ، ایمانشان را افزود و آن‌ها (به فضل و موهبت الهی) خوشحالند ●●● .۱۲۴ / توبه

وَ اِذا ماآ اُنْزِلَتْ سُورَةٌنَظَرَ بَعْضُهُمْ اِلى بَعْضٍ هَلْ يَريكُمْ مِنْ اَحَدٍ ثُمَّ انْصَرَفُواصَرَفَ اللّهُ قُلُوبَهُمْ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لا يَفْقَهُونَ

و هنگامی که سوره‌ای نازل می‌شود ، بعضی از آن‌ها (منافقان) به یکدیگر نگاه می کنند و می گویند : آیا کسی شما را می‌بیند (و اگر از حضور پیامبر بیرون رویم ، متوجه مانمی‌شوند) سپس منصرف می‌شوند (بیرون می‌روند) خداوند دل‌هایشان را (از حق) منصرف ساخته ، چرا که آن‌ها گروهی هستند که نمی‌فهمند (و بی‌دانشند ●●●) .۱۲۷ / توبه

وَ اِذا مَرِضْتُ فَهُوَ يَشْفينِ

وهنگامی که‌بیمارشوم‌مراشفامی‌دهد ●●●.۸۰ / شعراء

وَ اِذا مَرُّوا بِهِمْ يَتَغامَزُونَ

و هنگامی که از کنار آن‌ها (جمع مؤمنان) می گذشتند، آن‌ها را با اشارات ، مورد سخریه قرار می‌دادند ●●● .۳۰ / مطففین

وَ اِذا مَسَّ الْاِنْسانَ ضُرٌّ دَعا رَبَّهُ مُنيباً اِلَيْهِ ثُمَّ اِذا خَوَّلَهُ نِعْمَةً مِنْهُ نَسِيَ ما كانَ يَدْعُوا اِلَيْهِ مِنْ قَبْلُ وَ جَعَلَ لِلّهِ اَنْداداً لِيُضِلَّ عَنْ سَبيلِهِ قُلْ تَمَتَّعْ بِكُفْرِكَ قَليلاً اِنَّكَ مِنْ اَصْحابِ النّارِ

هنگامی که‌انسان را زیانی‌رسد، پروردگار خودرا می‌خواندوبه‌سوی او بازمی گردد، اما هنگامی که نعمتی از خود به‌او عطاکند، آن‌چه‌رابه‌خاطرآن قبلاً خدا را می‌خواند،به‌فراموشی‌می‌سپرد و برای‌خداوند شبیه‌هایی قرار می‌دهد تامردم را از راه‌او منحرف سازد، بگو: چندروزی از کفرت بهره گیرکه از اصحاب دوزخی ●●●.۸ / زمر

وَ اِذا مَسَّ الْاِنْسانَ الضُّرُّ دَعانا لِجَنْبِهِ اَوْ قاعِداً اَوْ قاآئِماً فَلَمّا كَشَفْنا عَنْهُ ضُرَّهُمَرَّ كَاَنْ لَمْ يَدْعُناآ اِلى ضُرٍّ مَسَّهُ كَذلِكَ زُيِّنَ لِلْمُسْرِفينَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ

و هنگامی که به انسان زیان (و ناراحتی) برسد ، ما را (در همه حال) درحالی که به پهلوخوابیده یا نشسته یا ایستاده‌است، می‌خواند،اما هنگامی که ناراحتی او را برطرف‌ساختیم، چنان‌می‌رودکه گویی هرگز ما را برای حل مشکلی که به او رسیده، نخوانده،این گونه برای اسرافکاران‌اعمالشان زینت داده شده‌است ●●● .۱۲ / یونس

وَ اِذا مَسَّ النّاسَ ضُرٌّ دَعَوْا رَبَّهُمْ مُنيبينَ اِلَيْهِ ثُمَّ اِذا اَذاقَهُمْ مِنْهُ رَحْمَةً اِذا فَريقٌ مِنْهُمْ بِرَبِّهِمْ يُشْرِكُونَ

هنگامی که ضرر و ناراحتی به مردم برسد، پروردگار خود را می‌خوانند و به سوی او

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۷)

بازمی گردند ، اما هنگامی که رحمتی از خودش به آن‌ها بچشاند ، گروهی از آنان نسبت به پروردگارشان مشرک می‌شوند

●●●.۳۳ / روم

وَ اذا مَسَّکُـمُ الضُّـرُّ فِـی الْبَحْـرِ ضَـلَّ مَـنْ تَـدْعُـونَ اِلاّ اِیّاهُ فَلَمّا نَجّیکُمْ اِلَی الْبَرِّ اَعْرَضْتُمْ وَ کـانَ الْاِنْسـانُ کَفُـورا

و هنگـامی که در دریـا ناراحتی به شـما برسـد همه‌کس را جز اوفراموش خواهیـد کرد ، اما هنگامی که شـما را به خشکـی نجـات دهـد روی می‌گـردانیـد و انســان کفـران کننـده اسـت ●●● .۶۷ / اسراء

وَ اذا مَسَّـهُ الْخَیْـرُ مَنُوعا

و هنگــامـی کـه خــوبـی بـه او رســد ، مــانـع دیگـــران می‌شــود ●●● .۲۱ / معارج

وَ اذا نادَیْتُمْ اِلَی الصَّلوةِ اتَّخَذُوها هُـزُوا وَ لَعِبا ذلِکَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لا یَعْقِلُونَ

آن‌هـا هنگـامـی کـه (اذان می‌گـوییـد و مردم را) به نماز می‌خوانید آن را به مسخره و بازی می‌گیرند ، ایـن بـه خـاطـر آن است که آن‌هـا جمعـی هستنـد کـه درک نمی‌کننـد ●●● .۵۸ / مائده

وَ اذا وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَیْهِـمْ اَخْـرَجْنـا لَهُـمْ دابَّـةً مِنَ الاْرْضِ تُکَلِّمُهُمْ اَنَّ النّاسَ کانُوابِایاتِنا لا یُوقِنُونَ

هنگامی که فرمان عـذاب آن‌ها رسـد (و در آستانه رسـتاخیز قرارگیرنـد) جنبده‌ای را از زمین برای آن‌ها خارج می‌کنیم که با آن‌ها تکلم می‌کند و می‌گوید : مردم به آیات ما ایمان نمی‌آورند ●●● .۸۲ / نمل

وَ اذا یُتْلی عَلَیْهِمْ قالُوا امَنّا بِهِ اِنَّهُ الْحَقُّ مِنْ رَبِّنا اِنّاکُنّا مِنْ قَبْلِـهِ مُسْلِمینَ

و هنگـامی کـه بـر آن‌هـا خـوانـده می‌شــود، می‌گوینـد : به آن‌ایمـان آوردیم ، این‌هـا همه حـق‌است و از ســوی پـروردگـار مـا اســت ، مـا قبــل از این هـم مسلمـــان بودیم ●●● .۵۳ / قصص

وَ اذْ اتَیْنــا مُـوسَـی الْکِتـابَ وَ الْفُـرْقـانَ لَعَلَّکُــمْ تَهْتَــــدُونَ

و (نیـز بـــه خـــاطـــر آوریـــد) هنگـــامی را کـه بـــه مـوســی کتـاب و وسیله تشخیص حقّ از باطل را دادیم تـا هـدایت شوید ●●● .۵۳ / بقره

وَ اذْ اَخَذَ اللّهُ میثاقَ النَّبِیّینَ لَما اتَیْتُکُم مِنْ کِتابٍ وَ حِکْمَةٍ ثُمَّ جاءَکُمْ رَسُولٌ مُصَدِّقٌ لِما مَعَکُمْ لَتُؤْمِنُنَّ بِه وَ لَتَنْصُرُنَّهُ قالَ ءَاَقْرَرْتُمْ وَ اَخَذْتُمْ عَلی ذلِکُمْ اِصْری قالُوا اَقْرَرْنا قالَ فَاشْهَـدُوا وَ اَنَا مَعَکُـمْ مِـنَ الشّـاهِـدینَ

و (به خاطر بیاورید) هنگامی را که خداوند، از پیامبران (و پیروان آن‌ها) پیمان مؤکّد گرفت که هرگاه کتاب و دانش به شـما دادم ، سپس پیـامبری به سـوی شـما آمـدکه آنچه را بـا شـما است، تصـدیق می‌کنـد، به او ایمـان بیـاوریـد و او را یـــاری کنیـد، سـپس (خداونـد) به آن‌هـا گفت: آیا به این موضوع، اقرار داریـد؟ و بر آن ، پیمان مـؤکـد بستیـد ؟ گفتنــد: (آری) اقــرار داریــم . (خداوند به آن‌ها) گفت : پس گواه باشید و من نیـز با شمـا از گـواهـانــم ●●● .۸۱ / آل‌عمران

(۴۲۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اذْ اَخَـذَ اللّهُ میثاقَ الَّذینَ اُوتُـوا الْکِتابَ لَتُبَیِّنُنَّهُ لِلنّاسِ وَ لا تَکْتُمُونَهُ فَنَبَذُوهُ وَراءَ ظُهُورِهِمْ وَ اشْتَرَوْا بِـهِ ثَمَنـا قَلیـلاً فَبِئْـسَ ما یَشْتَـرُونَ

و (به خاطر بیاوریـد) هنگامی را که خـدا ، از کسانی که کتاب (آسـمانی) به آن‌ها داده شـده ، پیمان گرفت که حتما آن را برای مردم آشکار سازید و کتمان نکنید ولی آن‌ها، آن را پشت سرافکندند و به بهای کمی فروختند و چه بدمتاعی می‌خرند ●●●؟۱۸۷ / آل‌عمران

وَ اذْ أَخَذَ رَبُّکَ مِنْ بَنیآ ادَمَ مِنْ ظُهُورِهِمْ ذُرِّیَّتَهُمْ وَ اَشْهَدَهُمْ عَلیآ اَنْفُسِهِمْ اَلَسْتُ بِرَبِّکُمْ قالُوا بَلی شَهِدْنا اَنْ تَقُولُوا یَوْمَ الْقِیمَةِ اِنّا کُنّا عَنْ هذا غفِلینَ

به خاطر بیاور زمانی را که پروردگارت از پشت و صلب فرزندان آدم ، ذریه آن‌هارا برگرفت و آن‌هارا گواه بر خویشتن ساخت (و

فرمود :) آیا من پروردگار شما نیستم؟ گفتند : آری، گواهی می‌دهیم (چرا چنین کرد؟) برای این که در روز رستاخیز نگویید ما از این غافل بودیم (و از پیمان فطری توحید و خداشناسی بی‌خبر ●●●).۱۷۲ / اعراف

وَ اِذْ اَخَذْنا مِنَ النَّبِيّينَ ميثاقَهُمْ وَ مِنْكَ وَ مِنْ نُوحٍ وَ اِبْرهيمَ وَ مُوسى وَ عيسَى ابْنِ مَرْيَمَ وَ اَخَذْنا مِنْهُمْ ميثاقا غَليظا

به خاطر بیاور هنگامی‌را کەاز پیامبران‌پیمان گرفتیم و ازتو و از نوح‌وابراهیم‌وموسی و عیسی بن مریم و از همه آن‌ها پیمان محکمی گرفتیم (که در اَدای مسؤولیت تبلیغ و رسالت و رهبری کوتاهی‌نکنند ●●●).۷ / احزاب

وَ اِذْ اَخَذْنا ميثاقَ بَنى اِسْرائيلَ لا تَعْبُدُونَ اِلَّا اللّهَ وَ بِالْوالِدَيْنِ اِحْسانا وَ ذِى الْقُرْبى وَ الْيَتامى وَالْمَساكينِ وَ قُولُوا لِلنّاسِ حُسْنا وَ اَقيمُوا الصَّلوةَ وَ اتُوا الزَّكوةَ ثُمَّ تَوَلَّيْتُمْ اِلاّ قَليلاً مِنْكُمْ وَ اَنْتُمْ مُعْرِضُونَ

و (به یاد آورید) زمانی را که از بنی‌اسرائیل پیمان گرفتیم که جز خداوند یگانه را پرستش نکنید و نسبت به پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و بی‌نوایان نیکی کنید و به مردم نیک بگویید ، نماز را برپا دارید و زکات بدهید سپس (با این‌که پیمان بسته بودید) همه شما جز عده کمی سرپیچی کردید (و از وفای به پیمان خود) روی گردان شدید ●●● .۸۳ / بقره

وَ اِذْ اَخَذْنا ميثاقَكُمْ وَ رَفَعْنا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا ما اتَيْناكُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْكُرُوا ما فيهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

و زمانی که از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بالای سر شما قرار دادیم (و به شما گفتیم) آن‌چه را (از آیات و دستورات خداوند) به‌شمادادەایم، باقدرت‌بگیرید و آن‌چه را در آن هست ، به خاطر داشته باشید (و به آن عمل کنید) تا پرهیزکار شوید ●●● .۶۳ / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۴۲۹)

وَ اِذْ اَخَذْنا ميثاقَكُمْ وَ رَفَعْنا فَوْقَكُمُ الطُّورَ خُذُوا ما اتَيْناكُمْ بِقُوَّةٍ وَ اسْمَعُوا قالُوا سَمِعْنا وَ عَصَيْنا وَ اُشْرِبُوا فى قُلُوبِهِمُ الْعِجْلَ بِكُفْرِهِمْ قُلْ بِئْسَ ما يَأْمُرُكُمْ بِهِ ايمانُكُمْ اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنينَ

(و نیز) از شما پیمان گرفتیم و کوه طور را بالای سر شما برافراشتیم (و به شما گفتیم) این دستوراتی را که به شما داده‌ایم ، محکم بگیرید و درست بشنوید ، شما گفتید: شنیدیم و مخالفت کردیم و دل‌های آن‌ها با محبّت گوساله بر اثر کفر ، آبیاری شد، بگو : چه فرمان بدی ایمان شما به شما می‌دهد ، اگر ایمان دارید ●●● ؟۹۳ / بقره

وَ اِذْ اَخَذْنا ميثاقَكُمْ لاتَسْفِكُونَ دِماءَكُمْ وَ لا تُخْرِجُونَ اَنْفُسَكُمْ مِنْ دِيارِكُمْ ثُمَّ اَقْرَرْتُمْ وَ اَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

و هنگامی را که از شما پیمان گرفتیم که خون یکدیگر نریزید و یکدیگر را از سرزمین خود بیرون نکنید و شما اقرار کردید (و بر این پیمان) گواه بودید ●●● .۸۴ / بقره

وَ اِذْ اَسَرَّ النَّبِيُّ اِلى بَعْضِ اَزْواجِهِ حَديثا فَلَمّا نَبَّأَتْ بِهِ وَ اَظْهَرَهُ اللّهُ عَلَيْهِ عَرَّفَ بَعْضَهُ وَ اَعْرَضَ عَنْ بَعْضٍ فَلَمّا نَبَّاَها بِهِ قالَتْ مَنْ اَنْبَاَكَ هذا قالَ نَبَّاَنِىَ الْعَليمُ الْخَبيرُ

به خاطر بیاورید هنگامی را که پیامبر یکی از رازهای خود را به بعضی از همسرانش گفت ، ولی هنگامی که وی آن را افشا کرد و خداوند پیامبرش را از آن آگاه ساخت، قسمتی از آن را برای او بازگو کرد و از قسمت دیگر خودداری نمود ، هنگامی که پیامبر همسرش را از آن خبر داد ، گفت: چه کسی تو را از این راز آگاه ساخته ؟ فرمود: خدای عالِم و آگاه ، مرا آگاه ساخت ●●● .۳ / تحریم

وَ اِذ اسْتَسْقى مُوسى لِقَوْمِهِ فَقُلْنَا اضْرِبْ بِعَصاكَ الْحَجَرَ فَانْفَجَرَتْ مِنْهُ اثْنَتا عَشْرَةَ عَيْنا قَدْ عَلِمَ كُلُّ اُناسٍ مَشْرَبَهُمْ كُلُوا وَ اشْرَبُوا مِنْ رِزْقِ اللّهِ وَ لا تَعْثَوْا فِى الْاَرْضِ مُفْسِدينَ

و (به خاطر بیاورید) زمانی را که موسی برای قوم خویش طلب آب کرد ، به او دستور دادیم: عصای خودرا برسنگ مخصوص بزن، ناگاه دوازده چشمه آب از آن جوشید، به طوری که هریک (از طوایف دوازده‌گانه بنی‌اسرائیل) چشمه مخصوص

خـود را می‌شنـاخت (و گفتیم :) از روزی‌های الهی بخورید و بیاشامید و در زمیـن فسـاد نکنیـد و فسـاد را گسترش ندهید ●●● .۶۰ / بقره

وَ اِذِ اعْتَزَلْتُمُوهُمْ وَ ما یَعْبُدُونَ اِلَّا اللّهَ فَأْوُا اِلَی الْکَهْفِ یَنْشُرْلَکُمْ رَبُّکُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ یُهَیِیءْ لَکُمْ مِنْ اَمْرِکُمْ مِرْفَقا

و هنگامی که از آن‌ها و آن‌چه را جز خدا می‌پرستند کناره‌گیری کردید به غار پناهنده شوید، که پروردگارتان (سـایـه) رحمتش را بـر شما می‌گستراند و راه آسایش و نجات به رویتان می‌گشاید ●●● .۱۶ / کهف

(۴۳۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِذْ اَنْجَیْناکُمْ مِنْ الِ فِرْعَوْنَ یَسُومُونَکُمْ سُوءَآ الْعَذابِ یُقَتِّلُونَ اَبْناءَکُمْ وَ یَسْتَحْیُونَ نِساآءَکُمْ وَ فی ذلِکُمْ بَلاآءٌ مِنْ رَبِّکُمْ عَظیمٌ

به‌خاطر بیاورید زمانی راکه از (چنگال) کسان فرعون نجاتتان بخشیدیم، آن‌ها که مرتبا شما را شکنجه می‌دادند، پسرانتان را می‌کشتند و زنانتان را (برای خدمتکاری) زنده می‌گذاشتند و در این آزمایش بزرگی از ناحیه خدا بـرای شمـا بـود●●●. ۱۴۱ / اعراف

وَ اِذْ اَوْحَیْتُ اِلَی الْحَوارِیّینَ أنْ ءَامِنُوا بی وَ بِرَسُولی قالُوآا ءَامَنّا وَ اشْهَدْ بِأَنَّنا مُسْلِمُونَ

و به یاد آور زمانی راکه به حواریّون وحی فرستادم که به من و فرستاده من ایمان بیاورید ، آن‌ها گفتند ایمان آوردیم و گواه باش که ما مسلمانیم ●●● .۱۱۱ / مائده

وَ اِذْ بَوَّأْنا لِاِبْراهیمَ مَکانَ الْبَیْتِ اَنْ لا تُشْرِکْ بی شَیْئا وَ طَهِّرْ بَیْتِیَ لِلطّائِفینَ وَ الْقائِمینَ وَ الرُّکَّعِ السُّجُودِ

به‌خاطر بیاور زمانی‌راکه محل خانه‌کعبه را برای ابراهیم‌آماده ساختیم (تا اقدام به بنای خانه کند و به او گفتیم :) چیزی را شریک من قرار نده و خانه‌ام را برای طواف‌کنندگان و قیام‌کنندگان و رکوع‌کنندگان و سجودکنندگان (از آلـودگـی بت‌هـاو از هـرگـونـه آلـودگـی) پـاک‌گـردان ●●● .۲۶ / حجّ

وَ اِذْ تَأَذَّنَ رَبُّکَ لَیَبْعَثَنَّ عَلَیْهِمْ اِلی یَوْمِ الْقِیامَةِ مَنْ یَسُومُهُمْ سُوآءَ الْعَذابِ اِنَّ رَبَّکَ لَسَریعُ الْعِقابِ وَ اِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحیمٌ

و (نیز به خاطر بیاور) هنگامی را که پروردگارت اعلام کرد تادامنه قیامت کسی را بر آن‌ها مسلط خواهد ساخت که آن‌ها را بـه طـور مـداوم در عـذاب سختـی قرار دهـد، زیرا پروردگـارت مجازاتش سریع (در عیـن حـال در مقـابـل تـوبه‌کاران) آمـرزنـده و مهربان است ●●● .۱۶۷ / اعراف

وَ اِذْ تَأَذَّنَ رَبُّکُمْ لَئِنْ شَکَرْتُمْ لَأَزیدَنَّکُمْ وَ لَئِنْ کَفَرْتُمْ اِنَّ عَذابی لَشَدیدٌ

(همچنین) به خاطر بیاورید هنگامی‌را که پروردگارتان اعلام داشت که اگر شکرگزاری کنید (نعمت خود را) بـر شمـا خـواهـم افـزود و اگـر کفـران کنیـد مجـازاتم شدید است ●●● .۷ / ابراهیم

وَ اِذْ تَقُولُ لِلَّذی اَنْعَمَ اللّهُ عَلَیْهِ وَ اَنْعَمْتَ عَلَیْهِ اَمْسِکْ‌عَلَیْکَ زَوْجَکَ وَاتَّقِ اللّهَ وَ تُخْفی فی نَفْسِکَ مَااللّهُ مُبْدیهِ وَ تَخْشَی النّاسَ وَ اللّهُ اَحَقُّ اَنْ تَخْشَهُ فَلَمّا قَضی زَیْدٌ مِنْها وَطَرا زَوَّجْناکَها لِکَیْلا یَکُونَ عَلَی الْمُؤْمِنینَ حَرَجٌ فی اَزْواجِ اَدْعِیائِهِمْ اِذا قَضَوْا مِنْهُنَّ وَطَرا وَ کانَ اَمْرُ اللّهِ مَفْعُولاً

به خاطر بیاور زمانی را که به کسی که خداوند به او نعمت‌داده بود و تو نیز به او نعمت داده بودی می گفتی همسرت را نگاه‌دار و از خداپیرهیز (و پیوسته این‌امر را تکرار می‌نمودی) و تو در دل چیزی‌را پنهان می‌داشتی که خداوند آن را آشکار می‌کند و از مردم می‌ترسیدی در حالی که خداوند سزاوارتر است که از او بترسی،

قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۱)

هنگـامی کـه زیـد از همسـرش جـدا شد ما او را بـه همسـری تـو در آوردیم تـا مشکلی برای مؤمنان در ازدواج بـا همسران پسرخوانده‌های آن‌ها هنگامی که از آنان طـلاق گیـرند نبـاشد و فرمـان خـدا انجام شـدنـی است ●●● .۳۷ / احزاب

وَ اِذْ جَعَلْنَا الْبَیْتَ مَثابَهً لِلنّاسِ وَ اَمْنا وَ اتَّخِذُوا مِنْ مَقامِ اِبْراهیمَ مُصَلّی وَ عَهِدْنا اِلی اِبْراهیمَ وَ اِسْماعیلَ اَنْ طَهِّرا بَیْتِیَ لِلطّائِفینَ وَ الْعاکِفینَ وَ الرُّکَّعِ السُّجُودِ

(و به خاطر بیاورید) هنگامی را که خانه کعبه را محل بازگشت و مرکز امن و امان برای مردم قرار دادیم (و برای تجدید همین خاطره) از مقام ابراهیم ، نمازگاهی برای خود انتخاب کنید و ما به ابراهیم و اسماعیل امر کردیم که خانه مرا برای طواف‌کنندگان و مجاوران و رکوع‌کنندگان و سجده‌کنندگان ، پاک و پاکیزه کنید ●●● .۱۲۵ / بقره

وَ اِذْ زَیَّنَ لَهُمُ الشَّیْطانُ اَعْمالَهُمْ وَ قالَ لا غالِبَ لَکُمُ الْیَوْمَ مِنَ النّاسِ وَ اِنّی جارٌ لَکُمْ فَلَمّا تَراآءَتِ الْفِئَتانِ نَکَصَ عَلی عَقِبَیْهِ وَ قالَ اِنّی بَریآءٌ مِنْکُمْ اِنّیآ اَری ما لاتَرَوْنَ اِنّیآ اَخافُ اللّهَ وَاللّهُ شَدیدُ الْعِقابِ

و (به یادآور) هنگامی را که شیطان اعمال آن‌ها (مشرکان) را در نظرشان جلوه‌داد وگفت هیچ‌کس از مردم بر شما پیروز نمی‌گردد و من همسایه (و پناه دهنده) شمایم ، اماهنگامی که دو گروه (جنگجویان و حمایت فرشتگان از مؤمنان) را دید به عقب‌بازگشت وگفت: من از شما (دوستان و پیروانم)بیزارم، من چیزی را می‌بینم که شما نمی‌بینید ، من از خدا می‌ترسم و خداوند شدید العقاب است ●●● .۴۸ / انفال

وَ اِذْ صَرَفْنا اِلَیْکَ نَفَرا مِنَ الْجِنِّ یَسْتَمِعُونَ الْقُرْآنَ فَلَمّا حَضَرُوهُ قالُوا اَنْصِتُوا فَلَمّا قُضِیَ وَلَّوْا اِلی قَوْمِهِمْ مُنْذِرینَ

به یاد آور هنگامی که گروهی از جن را به سوی تو متوجه‌ساختیم که قرآن را استماع کنند، وقتی حضور یافتند، به یکدیگر گفتند: خاموش باشید و بشنوید و هنگامی‌که پایان گرفت ، به سوی قوم خود بازگشتند و آن‌ها را انذار کردند ●●● .۲۹ / احقاف

وَ اِذْ غَدَوْتَ مِنْ اَهْلِکَ تُبَوِّئُ الْمُؤْمِنینَ مَقاعِدَ لِلْقِتالِ وَ اللّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ

و (به یاد آور) زمانی را که صبحگاهان ، از میان خانواده خود ، جهت انتخاب اردوگاه جنگ برای مؤمنان، بیرون رفتی و خداوند شنوا و داناست (گفتگوهای مختلفی را که درباره طرح جنگ گفته می‌شد ، می‌شنید و اندیشه‌هایی را که بعضی در سر می‌پروراندند ، می‌دانست ●●●).۱۲۱ / آل‌عمران

وَ اِذْ فَرَقْنا بِکُمُ الْبَحْرَ فَأَنْجَیْناکُمْ وَ اَغْرَقْنا الَ فِرْعَوْنَ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

و (به‌خاطر بیاورید) هنگامی‌که دریارا برای شماشکافتیم و شمارا نجات‌دادیم‌وفرعونیان را غرق ساختیم و شما تماشا می‌کردید●●● . ۵۰ / بقره

(۴۳۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِذْ قالَ اِبْراهیمُ رَبِّ اجْعَلْ هذَا الْبَلَدَ امِنا وَاجْنُبْنی وَ بَنِیَّ اَنْ نَعْبُدَ الاَصْنامَ

(به‌یاد آورید) زمانی را که ابراهیم گفت : پروردگارا این شهر (مکه) را شهر امنی قرار ده و من و فرزندانم را از پرستش بت‌ها دور نگاه دار ●●● .۳۵ / ابراهیم

وَ اِذْ قالَ اِبْراهیمُ لِاَبیهِ وَ قَوْمِهِ اِنَّنی بَراءٌ مِمّا تَعْبُدُونَ

به خاطر بیاور هنگامی را که ابراهیم به پدرش (عمویش آزر) و قومش گفت : من از آن‌چه شما می‌پرستید ، بیزارم ●●●.۲۶ / زخرف

وَ اِذْ قالَ اِبْراهیمُ لِاَبیهِ ءَ ازَرَ اَتَتَّخِذُ اَصْناما ءالِهَهً اِنّی اَریکَ وَ قَوْمَکَ فیضَلالٍ مُبینٍ

(به خاطر بیاورید) هنگامی که ابراهیم به مربّیش (عمویش) آزر گفت : آیا بت‌ها را خدایان خود انتخاب می‌کنی ، من تو و جمعیّتت را در گمراهی آشکار می‌بینم ●●● .۷۴ / انعام

وَ اِذْ قالَ اِبْراهیمُ رَبِّ اجْعَلْ هذا بَلَدا امِنا وَ ارْزُقْ اَهْلَهُ مِنَ الثَّمَراتِ مَنْ امَنَ مِنْهُمْ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ قالَ وَ مَنْ کَفَرَ فَاُمَتِّعُهُ قَلیلاً ثُمَّ اَضْطَرُّهُ اِلی عَذابِ النّارِ وَ بِئْسَ الْمَصیرُ

(و به‌یاد بیاورید) هنگامی که ابراهیم عرض کرد : پروردگارا، این سرزمین را شهر امنی قرار ده و اهل آن را ـ آن‌ها که ایمان به‌خدا و روز بازپسین آورده‌اند ـ ازثمرات (گوناگون) روزی ده (ما این دعای ابراهیم را به اجابت رساندیم و مؤمنان را ازانواع برکات بهره‌مند ساختیم) اما به آن‌ها که کافر شدند ، بهره کمی خواهیم داد ، سپس آن‌ها را به عذاب آتش می‌کشانیم و چه بد سرانجامی دارند ●●● .۱۲۶ / بقره

وَ اِذْ قالَ اِبْراهیمُ رَبِّ اَرِنی کَیْفَ تُحْیِی الْمَوْتی قالَ اَوَ لَمْ تُؤْمِنْ قالَ بَلی وَ لکِنْ لِیَطْمَئِنَّ قَلْبی قالَ فَخُذْ اَرْبَعَةً مِنَ الطَّیْرِ فَصُرْهُنَّ اِلَیْکَ ثُمَّ اجْعَلْ عَلی کُلِّ جَبَلٍ مِنْهُنَّ جُزْءا ثُمَّ ادْعُهُنَّ یَأْتینَکَ سَعْیا وَ اعْلَمْ اَنَّ اللّهَ عَزیزٌ حَکیمٌ

و (به خاطر بیاور) هنگامی را که ابراهیم گفت: خدایا به من نشان بده چگونه مردگان را زنده می‌کنی ؟ فرمود : مگر ایمان نیاورده‌ای؟ عرض کرد : آری ، ولی می‌خواهم قلبم آرامش یابد ، فرمود : در این صورت چهار نوع از مرغان را انتخاب کن و آن‌ها را (پس از ذبح کردن) قطعه قطعه کن (و در هم بیامیز) سپس بر هر کوهی قسمتی از آن را قرار بده ، بعد آن‌ها را بخوان ، به سرعت به سوی تو می‌آیند و بدان که خداوند قادر و حکیم است (هم از ذرّات بدن مردگان آگاه است و هم توانایی بر جمع آن‌ها دارد ●●●) .۲۶۰ / بقره

وَ اِذْ قالَ اللّهُ یعیسَی ابْنَ مَرْیَمَ ءَاَنْتَ قُلْتَ لِلنّاسِ اتَّخِذُونی وَ اُمِّیَ اِلهَیْنِ مِنْ دُونِ اللّهِ قالَ سُبْحنَکَ ما یَکُونُ لی آ اَنْ اَقُولَ ما لَیْسَ لی بِحَقٍّ اِنْ کُنْتُ قُلْتُهُ فَقَدْ عَلِمْتَهُ تَعْلَمُ ما فی نَفْسی وَ لاَآ أَعْلَمُ ما فی نَفْسِکَ أِنَّکَ أَنْتَ عَلّمُ الْغُیُوبِ

به یاد آور زمانی را که خداوند به عیسی بن مریم می‌گوید: آیاتو به مردم گفتی که من و مادرم را دو معبود ،

قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۳)

غیراز خدا، انتخاب کنید ؟ او می‌گوید : منزّهی تو ، من حق ندارم آن‌چه راکه شایسته من نیست بگویم ، اگر چنین سخنی را گفته باشم تو می‌دانی ، تو از آن‌چه در روح و جان من است آگاهی و من از آن‌چه در ذات (پاک) تو است آگاه نیستم ، زیرا تو باخبر از تمام اسرار و پنهانی‌ها هستی ●●● .۱۱۶ / مائده

وَ اِذْ قالَ رَبُّکَ لِلْمَلائِکَةِ اِنّی جاعِلٌ فِی الاَرْضِ خَلیفَةً قالُوا اَتَجْعَلُ فیها مَنْ یُفْسِدُ فیها وَ یَسْفِکُ الدِّماءَ وَ نَحْنُ نُسَبِّحُ بِحَمْدِکَ وَ نُقَدِّسُ لَکَ قالَ اِنّی اَعْلَمُ ما لا تَعْلَمُونَ

هنگامی که پروردگار تو به فرشتگان گفت : من در روی زمین جانشین و حاکمی قرار خواهم داد ، فرشتگان گفتند: (پروردگارا) آیا کسی را در زمین قرار می‌دهی که فساد و خون‌ریزی کند ؟ (زیرا موجودات زمینی دیگر که قبل از این آدم پا به عرصه وجود گذاشتند ، به حکم طبع جهان مادّه نیز آلوده فساد و خون‌ریزی شدند، اگر هدف ازآفرینش انسان، عبادت است ،) ما تسبیح و حمد تو را به جا می‌آوریم ، پروردگار فرمود: من حقایقی را می‌دانم که شما نمی‌دانید ●●● .۳۰ / بقره

وَ اِذْ قالَ رَبُّکَ لِلْمَلائِکَةِ اِنّی خالِقٌ بَشَرا مِنْ صَلْصالٍ مِنْ حَمَأٍ مَسْنُونٍ

بـه‌خاطر بیاور هنگامی که پروردگارت به فرشتگان گفت: من بشر را از گِل‌خشکیده‌ای که از گِل بدبویی گرفته شده بود خلق می‌کنم ●●● .۲۸ / حجر

وَ اِذْ قالَ عیسَی ابْنُ مَرْیَمَ یا بَنی اِسْرائیلَ اِنّی رَسُولُ اللّهِ اِلَیْکُمْ مُصَدِّقا لِما بَیْنَ یَدَیَّ مِنَ التَّوْریةِ وَ مُبَشِّرا بِرَسُولٍ یَأْتی مِنْ بَعْدِی اسْمُهُ اَحْمَدُ فَلَمّا جاءَهُمْ بِالْبَیِّناتِ قالُوا هذا سِحْرٌ مُبینٌ

و به یاد آورید هنگامی را که عیسی پسر مریم گفت : ای بنی‌اسرائیل ! من فرستاده خدا به‌سوی شما هستم، درحالی‌که تصدیق‌کننده کتابی که قبل از من فرستاده شده یعنی تورات می‌باشم و بشارت دهنده به رسولی هستم که بعد از من می‌آید و نام او احمد است ، هنگامی‌که او (احمد) با معجزات و دلایل روشن به سراغ آن‌ها آمد، گفتند: این سِحری است آشکار ●●● .۶ / صفّ

وَ اِذْ قالَ لُقْمنُ لاِبْنِه وَهُوَیَعِظُهُ یابُنَیَّ لاتُشْرِکْ بِاللّهِاِنَ الشِّرْکَ لَظُلْمٌ عَظیمٌ

به‌خاطربیاورهنگامی‌راکه لقمان‌به‌فرزندش گفت ـ درحالی که او راموعظه می کرد ـ پسرم ! چیزی را شریک خدا قرار مده که شرک ظلم عظیمی است ●●● . ۱۳ / لقمان

وَ اِذْ قـالَ مُـوسـی لِقَـوْمِهِ اِنَّ اللّهَ یَـأْمُرُکُمْ اَنْ تَذْبَحُوا بَقَرَةً قالُوا اَتَتَّخِذُنا هُزُوا قالَ اَعُوذُ بِاللّهِ اَنْ اَکُـونَ مِـنَ الْجـاهِلیـنَ

(و به خاطر بیاورید) هنگامی را که موسی به قوم خود گفت: خداوند به شما دستور می‌دهد ماده‌گاوی را ذبح کنید (و قطعه‌ای از بـدن آن را به مقتولی که قاتـل او شـناخته نشـده، بزنیـد ، تا زنـده شود و قاتل خویش را معرّفی کنـد و غـوغـا خـامـوش گـردد) گفتنـد: آیـا مـا را مسخـره می کنـی ؟ (موسی گفت :) بـه خدا پناه می‌برم از این که از جـاهـلان بـاشـم ●●● .۶۷ / بقره

(۴۳۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِذْ قالَ مُوسی لِفَتیهُ لا اَبْرَحُ حَتّی اَبْلُغَ مَجْمَعَ‌الْبَحْرَیْنِ اَوْ اَمْضِیَ حُقُبا

به خـاطر بیاور هنگامی که موسـی به دوست خود گفت : من‌دست از طلب برنمی‌دارم تا به محل تلاقی دو دریا برسم هرچنـد مـدت طولانی به راه خود ادامه دهم ●●● .۶۰ / کهف

وَ اِذْ قـالَ مُوسی لِقَـوْمِهِ یـا قَـوْمِ لِمَ تُـؤْذُونَنی وَ قَـدْ تَعْلَمُـونَ اَنّی رَسُـولُ اللّهِ اِلَیْکُمْ فَلَمّـا زاغُـوا اَزاغَ اللّـهُ قُلُوبَهُمْ وَ اللّـهُ لا ـ یَهْـدِی الْقَوْمَ الْفاسِقینَ

به یـاد آوریـد هنگامی را که موسـی به قومش گفت : ای قوم من ! چرا مرا آزار می‌دهیـد با این‌که می‌دانیـد من فـرسـتـاده خـدا به سوی شما هستم. هنگامی که آن‌ها از حق منحرف شدند، خداوند قلوبشان را منحرف ساخت و خـدا فـاسقـان را هدایت نمی کند ●●●.۵ / صّف

وَ اِذْ قـالَ مُـوسی لِقَوْمِه یـا قَوْمِ اذْکُرُوا نِعْمَـةَ اللّهِ عَلَیْکُـمْ اِذْ جَعَـلَ فیکُمْ اَنْبِیـاآءَ وَ جَعَلَکُمْ مُلُوکـا وَ اتـاکُمْ مـا لَمْ یُـؤْتِ اَحَـدا مِـنَ الْعـالَمینَ

(به یـاد آوریـد) هنگـامی را که موسی به قوم خود گفت : ای قوم نعمت خـدا را بر خود متـذکر شویـد هنگـامی که در میان شـما پیـامبرانی قرار داد (و زنجیر اسـتعمار فرعونی را شـکست) و شـما را صاحب اختیار خود قرار داد و بـه شـمـا چیـزهـایی بخشیـد کـه بـه هیچ‌یـک از جهـانیان نداده بود ●●● .۲۰ / مائده

وَ اِذْ قـالَ مُوسی لِقَوْمِهِ یـا قَوْمِ اِنَّکُمْ ظَلَمْتُمْ اَنْفُسَـکُمْ بِاتِّخـاذِکـُمُ الْعِجْلَ فَتُوبُوا اِلی بارِئِکُمْ فَاقْتُلُوا اَنْفُسَـکُـمْ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ عِنْدَ بارِئِکُمْ فَتابَ عَلَیْکُمْ اِنَّهُ هُوَ التَّوّابُ الرَّحیمُ

و زمـانی را که موسـی به قوم خود گفت : ای قوم ، شـما بـا انتخـاب گوساله به خود سـتم کردیـد ، توبه کنیـد و به سوی خالق خود بازگردیـد و خود را به قتـل برسانیـد که این کار برای شـما در پیشـگاه پروردگارتان بهتر است ، سپس خـداونـد تـوبـه شـمـا را پـذیرفت، زیـرا او تـوّاب و رحیم است ●●● .۵۴ / بقره

وَ اِذْ قـالَ مُوسی لِقَـوْمِهِ اذْکُرُوا نِعْمَـةَ اللّهِ عَلَیْکُمْ اِذْ اَنْجیکُمْ مِنْ آلِ فِرْعَـوْنَ یَسُومُـونَکُمْ سُوءَ الْعَـذابِ وَ یُـذَبِّحُونَ اَبْنـاءَکُمْ وَ یَسْـتَحْیُونَ نِساءَکُمْ وَ فی ذلِکُمْ بَلاءٌ مِنْ رَبِّکُمْ عَظیمٌ

و بـه خـاطـر بیـاور هنگـامـی را کـه مـوسـی بـه قـومش گفت : نعمت خدا را بر خود به یاد داشته باشید، زمانی که شمـا را از (چنگـال) آل فـرعـون رهـایی بخشیـد، همـان‌ها که شـما را به بدترین وجهی عذاب می کردند و پسـرانتان را سـر می‌بریدند و زنانتان را (برای خدمتکاری) زنده می گذاشتند و در این، آزمـایش بـزرگی از طرف پروردگارتان بـود ●●● .۶ / ابراهیم

وَ اِذْ قالَتِ الْمَـلائِکَـةُ یا مَرْیَـمُ اِنَّ اللّـهَ اصْطَفیکِ وَ طَهَّـرَکِ وَ اصْطَفیکِ عَلـی نِساءِ الْعالَمینَ

و (به یـاد آوریـد) هنگـامی را کـه فـرشـتگان گفتنـد : ای مریم، خـدا تو را برگزیـده و پاک ساخته و بر تمام زنـان جهـان، بـرتـری داده اسـت ●●● .۴۲ / آل‌عمران

قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۵)

وَ اِذْ قالَتْ اُمَّةٌ مِنْهُـمْ لِـمَ تَعِظُونَ قَوْما ن اللّهُ مُهْلِکُهُمْ اَوْ مُعَذِّبُهُمْ عَذابا شَدیدا قالُوا مَعْذِرَةً اِلی رَبِّکُمْ وَلَعَلَّهُمْ یَتَّقُـونَ

و هنگامی را که گروهی از آن‌ها (به گروه دیگر) گفتند : چراجمعی (گنهکار) را اندرز می‌دهید که سرانجام خداوند آن‌هارا هلاـک خواهد کرد و یا به عذاب شدیدی گرفتار خواهد ساخت (آن‌هارا به حال خود واگذارید تا نابود شوند) گفتند: (این اندرزها) برای اعتذار (و رفع مسؤولیت) در پیشگاه پروردگار شما است ، به علاوه شاید آن‌ها (بپذیرند و از گناه باز ایستند و) تقوا پیشه کنند ●●● .۱۶۴ / اعراف

وَاِذْ قالَتْ طائِفَةٌ مِنْهُمْ یا اَهْلَ یَثْرِبَ لا مُقامَ لَکُمْ فَارْجِعُوا وَیَسْتَأْذِنُ فَریقٌ مِنْهُمُ النَّبِیَّ یَقُولُونَ اِنَّ بُیُوتَنا عَوْرَةٌ وَ ماهِیَ بِعَوْرَةٍ اِنْ یُریدُونَ اِلاّ فِرارا

و نیز به خاطر بیاورید زمانی را که گروهی از آن‌ها گفتند: ای اهل یثرب (مردم مدینه) این‌جا جای توقف شما نیست، به خانه‌های خود بازگردید و گروهی از آنان از پیامبر اجازه بازگشت می‌خواستند و می‌گفتند خانه‌های ما بدون حفاظ است ، در حالی که بدون حفاظ نبود آن‌ها فقط می‌خواستند (از جنگ) فرار کنند ●●● .۱۳ / احزاب

وَ اِذْ قالُوااللّهُمَّ اِنْ کانَ هذا هُوَ الْحَقَّ مِنْ عِنْدِکَ فَأَمْطِرْ عَلَیْنا حِجارَةً مِنَ السَّماآءِ اَوِ ائْتِنا بِعَذابٍ اَلیم

و (به‌خاطر بیاور) زمانی‌راکه گفتند: پروردگارا! اگراین‌حق‌است‌و ازطرف‌تو است بارانی از سنگ از آسمان بر ما فرود آر ، یا عذاب دردناکی برای ما بفرست ●●● .۳۲ / انفال

وَ اِذْ قَتَلْتُمْ نَفْسافَادّارَأْتُمْ فیها وَاللّهُ مُخْرِجٌ ماکُنْتُمْ تَکْتُمُونَ

و به خاطر بیاورید هنگامی را که فردی را به قتل رساندید، سپس درباره (قاتل) او به نزاع پرداختید و خداوند آن‌چه را مخفی داشته بودید ، آشکار می‌سازد ●●● .۷۲ / بقره

وَ اِذْ قُلْتُمْ یا مُوسی لَنْ نَصْبِرَ عَلی طَعامٍ واحِدٍ فَادْعُ لَنا رَبَّکَ یُخْرِجْ لَنا مِمّا تُنْبِتُ الاَرْضُ مِنْ بَقْلِها وَ قِثّائِها وَ فُومِها وَ عَدَسِها وَ بَصَلِهاقالَ اَتَسْتَبْدِلُونَ الَّذی هُوَ اَدْنی بِالَّذی هُوَ خَیْرٌ اهْبِطُوا مِصْرا فَاِنَّ لَکُمْ ما سَأَلْتُمْ وَ ضُرِبَتْ عَلَیْهِمُ الذِّلَّةُ وَ الْمَسْکَنَةُ وَ باؤُ بِغَضَبٍ مِنَ اللّهِ ذلِکَ بِاَنَّهُمْ کانُوا یَکْفُرُونَ بِآیاتِ اللّهِ وَ یَقْتُلُونَ النَّبِیّینَ بِغَیْرِ الْحَقِّ ذلِکَ بِما عَصَوْا وَ کانُوا یَعْتَدُونَ

و (نیز به خاطر بیاورید) زمانی را که گفتید : ای موسی ، هرگز حاضر نیستیم به یک نوع غذا اکتفا کنیم ، از خدای خود بخواه که از آن‌چه از زمین می‌روید ، از سبزیجات، خیار ، سیر ، عدس و پیاز ، برای ما برویاند ، موسی گفت : آیا غذای پست‌تر انتخاب می‌نمایید (اکنون که چنین است، بکوشید از این‌بیابان) وارد شهری شوید، زیرا هرچه خواستید، در آن‌جا هست ، خداوند (مهر) ذلّت و نیاز بر پیشانی آن‌ها زد و مجدّدا گرفتار غضب الهی شدند ، چراکه آن‌ها نسبت به آیات الهی ، کفر می‌ورزیدند و پیامبران را به ناحقّ می‌کشتند ، این‌ها به خاطر آن بود که گناهکار و سرکش و متجاوز بودند ●●● .۶۱ / بقره

(۴۳۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِذْ قُلْتُمْ یا مُوسی لَنْ نُؤْمِنَ لَکَ حَتّی نَرَی اللّهَ جَهْرَةً فَأَخَذَتْکُمُ الصّاعِقَةُ وَ اَنْتُمْ تَنْظُرُونَ

و (نیز به خاطر بیاورید) هنگامی که گفتید: ای موسی ما هرگز به تو ایمان نخواهیم آورد، مگر این‌که خدا را آشکارا (با چشم خود) ببینیم ، در همین حال صاعقه شمارا‌گرفت، درحالی که تماشامی کردید ●●●.۵۵ / بقره

وَ اِذْ قُلْنَا ادْخُلُوا هذِهِ الْقَرْیَةَ فَکُلُوا مِنْها حَیْثُ شِئْتُمْ رَغَدا وَ ادْخُلُوا الْبابَ سُجَّدا وَ قُولُوا حِطَّةٌ نَغْفِرْ لَکُمْ خَطایاکُمْ وَ سَنَزیدُ الْمُحْسِنینَ

و (به‌خاطر بیاورید) زمانی را که گفتیم در این‌قریه (بیت‌المقدّس) وارد شوید و از نعمت‌های فراوان هرچه می‌خواهید، بخورید و از در (معبد بیت‌المقدّس) با خضوع و خشوع وارد گردید و بگویید : خداوندا ، گناهان ما را بریز تا ما شما را

بیـامـرزیـم و به نیکوکاران پاداش بیشتری نیز خواهیم داد ●●● .۵۸ / بقره

وَ اِذْ قُلْنا لِلْمَلائِکَهِٔ اسْجُدُوا لِادَمَ فَسَجَدُوا اِلّا اِبْلیسَ اَبی وَ اسْتَکْبَرَ وَ کانَ مِنَ الْکافِرینَ

و هنگامی که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده و خضوع کنید ، همگی سجده کردند جز شیطان که سر باز زد و تکبر ورزید (و به خاطر نافرمانی و تکبر) از کافران شد ●●● .۳۴ / بقره

وَ اِذْ قُلْنا لِلْمَلائِکَهِٔ اسْجُدُوا لِادَمَ فَسَجَدُوا اِلّا اِبْلیسَ کانَ مِنَ الْجِنِّ فَفَسَقَ عَنْ اَمْرِ رَبِّهِ اَفَتَتَّخِذُونَهُ وَ ذُرِّیَّتَهُ اَوْلِیاءَ مِنْ دُونی وَهُمْ لَکُمْ عَدُوٌّ بِئْسَ لِلظّالِمینَ بَدَلاً

به‌یاد آرید زمانی را که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده کنید، آن‌ها همگی سجده کردند، جز ابلیس، او از جن بود، سپس از فرمان پروردگارش خارج شد، آیا (با این حال) او و فرزندانش را به‌جای من اولیای خود انتخاب می‌کنید در حالی که دشمن شما هستند؟ این‌ها چه جانشین‌های بدی برای ظالمان‌اند ●●● .۵۰ / کهف

وَ اِذْ قُلْنالِلْمَلائِکَهِٔاسْجُدُوالِادَمَ فَسَجَدُوا اِلّااِبْلیسَ اَبی

آن هنگام که به فرشتگان گفتیم : برای آدم سجده کنید ،همگی سجده کردند جز ابلیس که سر باز زد (و سجده نکرد ●●●) .۱۱۶ / طه

وَ اِذْ قُلْنا لِلْمَلائِکَهِٔ اسْجُدُوا لِادَمَ فَسَجَدُوا اِلّا اِبْلیسَ قالَ ءَاَسْجُدُ لِمَنْ خَلَقْتَ طینا

به‌یاد آورید زمانی را که به فرشتگان گفتیم برای آدم سجده‌کنید ، آن‌ها همگی سجده‌کردند جز ابلیس که گفت آیا برای کسی سجده کنم که او را از خاک آفریده‌ای ●●●؟۶۱ / اسراء

وَ اِذْ قُلْنا لَکَ اِنَّ رَبَّکَ اَحاطَ بِالنّاسِ وَ ما جَعَلْنَا الرُّءْیَاالَّتی اَرَیْناکَ اِلّا فِتْنَهًٔ لِلنّاسِ وَ الشَّجَرَهَٔ الْمَلْعُونَهَٔ فِی‌الْقُرانِ وَ نُخَوِّفُهُمْ فَما یَزیدُهُمْ اِلّا طُغْیانا کَبیرا

به‌یادآور زمانی‌را که به‌تو گفتیم پروردگارت‌احاطه کامل‌به مردم‌دارد (و ازوضعشان کاملاً آگاه است) ما آن رؤیایی را به تو نشان دادیم فقط برای آزمایش مردم بود، همچنین شجره ملعونه را که در قرآن ذکر کرده‌ایم، ما آن‌ها را تخویف (و انذار) می‌کنیم اما جز بر طغیانشان افزوده نمی‌شود ●●●.۶۰ / اسراء

قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۷)

وَ اِذا قیلَ لَهُمُ اتَّبِعُوا مااَنْزَلَ اللّهُ قالُوا بَلْ نَتَّبِعُ مااَلْفَیْنا عَلَیْهِ اباءَنا اَوَ لَوْ کانَ اباؤُهُمْ لایَعْقِلُونَ شَیْئا وَ لایَهْتَدُونَ

و هنگامی‌که به آن‌ها گفته شود: ازآن‌چه خدا نازل کرده‌است، پیروی کنید،می‌گویند: بلکه ما از آن‌چه پدران خود را بر آن یافتیم، پیروی می‌نماییم ، آیا نه این است که پدران آن‌ها چیزی نمی‌فهمیدند و هدایت نیافتند ●●● ؟۱۷۰ / بقره

وَ اِذْ قیلَ لَهُمُ اسْکُنُوا هذِهِ الْقَرْیَهَٔ وَ کُلُوا مِنْها حَیْثُ شِئْتُمْ وَ قُولُوا حِطَّهٌٔ وَادْخُلُوا الْبابَ سُجَّدا نَغْفِرْ لَکُمْ خَطیئاتِکُمْ سَنَزیدُ الْمُحْسِنینَ

و (به خاطر بیاورید) هنگامی را که به آن‌ها گفته شد در این‌قریه (بیت‌المقدس) ساکن شوید و از هرجا (و به هر کیفیت) بخواهید از آن بخورید (و بهره گیرید) و بگویید: خداوندا، گناهان مارا بریز و از در (بیت‌المقدس) با تواضع وارد شوید، اگر چنین کنید، گناهان شما را می‌بخشیم و نیکوکاران را پاداش بیشتر خواهیم داد ●●●.۱۶۱ / اعراف

وَاِذا قیلَ لَهُمُ اتَّقُوا مابَیْنَ اَیْدیکُمْ وَ ماخَلْفَکُمْ لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

هنگامی که به آن‌ها گفته شود از آن چه پیش رو و پشت سر شما است (از عذاب‌های الهی) بترسید ، تا مشمول رحمت الهی شوید (اعتنا نمی‌کنند ●●●).۴۵ / یس

وَ اذْکُرْ اَخا عادٍ اِذْ اَنْذَرَ قَوْمَهُ بِالْاَحْقافِ وَ قَدْ خَلَتِ النُّذُرُ مِنْ بَیْنِ‌یَدَیْهِ وَ مِنْ خَلْفِهِ اَلّا تَعْبُدُوا اِلَّا اللّهَ اِنّی اَخافُ عَلَیْکُمْ عَذابَ یَوْمٍ عَظیمٍ

(سرگذشت هود) برادر قوم عاد را به آن‌ها یادآوری کن ، آن زمان که قومش رادر سرزمین « احقاف » انذار کرد،

در حالی که پیامبران زیادی‌قبل از او در گذشته‌های دور و نزدیک آمده بودند که جز خداوند یگانه را نپرستید ، من بر شما از عذاب روز بزرگی‌می‌ترسم ●●● .۲۱ / احقاف

وَ اذْکُرِ اسْمَ رَبِّکَ وَ تَبَتَّلْ اِلَیْهِ تَبْتیلًا

نام پروردگارت را یاد کن و تنها به او دل ببند ●●● .۸ / مزّمّل

وَ اذْکُرِ اسْمَ رَبِّکَ بُکْرَةً وَ اَصیلًا

و نام پروردگارت را هر صبح و شام به یادآور ●●● .۲۵ / انسان

وَ اذْکُرْ اِسْمعیلَ وَ الْیَسَعَ وَ ذَا الْکِفْلِ وَ کُلٌّ مِنَ الاَخْیارِ

و به‌خاطربیاور اسماعیل و الیسع و ذاالکفل را که‌همه‌از نیکان بودند ●●● .۴۸ / ص

وَ اذْکُرْ رَبَّکَ فینَفْسِکَ تَضَرُّعا وَخیفَةً وَدُونَ‌الْجَهْرِ مِنَ‌الْقَوْلِ بِالْغُدُوِّ وَالْاصالِ وَ لا تَکُنْ مِنَ الْغفِلینَ

پروردگارت را در دل خود از روی تضرع و خوف و آهسته و آرام، صبحگاهان و شامگاهان یاد کن و از غافلان مباش ●●● .۲۰۵ / اعراف

(۴۳۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اذْکُرْ عِبادَنا اِبْراهیمَ وَ اِسْحقَ وَ یَعْقُوبَ اُولِی الاَیْدی وَ الاَبْصارِ

و به خاطر بیاور بندگان ما ابراهیم و اسحاق و یعقوب را، صاحبان دست‌های (نیرومند) و چشم‌های (بینا●●●) . ۴۵ / ص

وَ اذْکُرْ عَبْدَنا اَیُّوبَ اِذْ نادی رَبَّهُ اَنّی مَسَّنِیَ الشَّیْطانُ بِنُصْبٍ وَ عَذابٍ

به‌خاطربیاور بنده‌ماایوب را، هنگامی که پروردگارش‌راخوانده که شیطان‌مرابه‌رنج و عذاب‌افکنده ●●●.۴۱ / ص

وَاذْکُرْ فِی الْکِتابِ اِبْراهیمَ اِنَّهُ کانَ صِدّیقا نَبِیّا

در این کتاب از ابراهیم یاد کن که او بسیار راستگو و پیامبر خدا بود ●●● .۴۱ / مریم

وَ اذْکُرْ فِی الْکِتابِ اِدْریسَ اِنَّهُ کانَ صِدّیقا نَبِیّا

و در این کتاب (نیز) از « ادریس » یاد کن ، او بسیار راستگو و پیامبر بزرگی بود ●●● .۵۶ / مریم

وَ اذْکُرْ فِی الْکِتابِ اِسْماعیلَ اِنَّهُ کانَ صادِقَ الْوَعْدِ وَ کانَ رَسُولاً نَبِیّا

در کتاب آسمانی خود از اسماعیل یاد کن که او در وعده‌هایش صادق و رسول و پیامبربزرگی بود ●●● .۵۴ / مریم

وَ اذْکُرْ فِی الْکِتابِ مَرْیَمَ اِذِ انْتَبَذَتْ مِنْ اَهْلِها مَکانا شَرْقِیّا

در این کتاب (آسمانی قرآن) از مریم یادآر ، آن هنگام که ازخانواده‌اش جدا شد و درناحیه شرقی قرار گرفت●●● . ۱۶ / مریم

وَ اذْکُرْ فِی الْکِتابِ مُوسی اِنَّهُ کانَ مُخْلَصا وَ کانَ رَسُولاً نَبِیّا

در این‌کتاب (آسمانی) از موسی یاد کن ، که او مخلص بودو رسول و پیامبر والا مقامی ●●● .۵۱ / مریم

وَ اذْکُرْنَ ما یُتْلی فی بُیُوتِکُنَّ مِنْ ایاتِ اللّهِ وَ الْحِکْمَةِ اِنَّ اللّهَ کانَ لَطیفا خَبیرا

و آنچه را در خانه‌های شما از آیات خداوند و حکمت و دانش خوانده می‌شود یاد کنید، خداوند لطیف و خبیر است ●●●.۳۴ / احزاب

وَ اذْکُرُوآا اِذْ اَنْتُمْ قَلیلٌ مُسْتَضْعَفُونَ فِی الاَرْضِ تَخافُونَ اَنْ یَتَخَطَّفَکُمُ النّاسُ فَأویکُمْ وَ اَیَّدَکُمْ بِنَصْرِه وَ رَزَقَکُمْ مِنَ الطَّیِّبتِ لَعَلَّکُمْ

تَشْکَـــرُونَ

و بـه خـاطـر بیـاوریـد هنگـامـی کـه شـمـا گـروهـی کـوچـک و انـدک و ضـعیف در روی زمیـن بودیـد آن‌چنـان که می‌ترسیدید مردم شما را بربایند ولی او شما را پناه داد و یـاری کـرد و از روزی‌هـای پـاکیـزه بهـره‌منـد سـاخـت تـا شکـر نعمتش را بـه جـا آوریـد ●●●.۲۶ / انفال

وَ اذْکُرُوآا اذْ جَعَلَکُمْ خُلَفـآءَ مِنْ بَعْدِ عـادٍ وَ بَوَّأَکُمْ فِی الاَرْضِ تَتَّخِذوُنَ مِنْ سُهُولِها قُصُورا وَ تَنْحِتوُنَ الْجِبالَ بُیُوتـا فَـاذْکُـرُوآا الآءَ اللّـهِ وَ لاتَعْثَـوْا فِی الاَرْضِ مُفْسِـدینَ

قرآن الفبائی باب الواو (۴۳۹)

و به خـاطر بیاوریـد که شـما را جانشـینان قـوم عـاد قرار داد و درزمین مستقر سـاخت که در دشت‌هـایش قصرها بـرای خـود بنـا می‌کنیـد و در کـوه‌ها برای خود خانه‌ها می‌تـراشـید، بنابراین نعمت‌هـای خـدا را متـذکر شـویـد و در زمین فساد نکنید●●● . ۷۴ / اعراف

وَ اذْکُرُوا اللّهَ فی اَیّامٍ مَعْدُوداتٍ فَمَنْ تَعَجَّلَ فی یَوْمَیْنِفَلا ـ اِثْمَ عَلَیْهِ وَ مَنْ تَأَخَّرَ فَلا ـ اِثْمَ عَلَیْهِ لِمَنِ اتَّقی وَاتَّقُوا اللّهَ وَ اعْلَمُوا اَنَّکُمْ اِلَیْهِ تُحْشَرُونَ

و خـدا را در روزهـای معینی یاد کنیـد (روزهای ۱۱ و ۱۲ و۱۳ مـاه ذی‌الحجه) و هرکس شـتاب کنـد و (ذکر خـدا را) در دوروز انجام دهـد، گناهی بر او نیست و هرکه تأخیر کنـد (و سه‌روز انجام دهد، نیز) گناهی براو نیست، برای کسـی که تقوا پیشه کند و از خدا بپرهیزید و بدانید شما به سوی او محشور خواهید شد ●●● .۲۰۳ / بقره

وَ اذْکُرُوا نِعْمَـةَ اللّـهِ عَلَیْکُـمْ وَ میثـاقَـهُ الَّذی واثَقَکُمْ بِهآ اِذْقُلْتُمْ سَمِعْنا وَاَطَعْنا وَ اتَّقُوا اللّـهَ اِنَّ اللّـهَ عَلیـمٌ بِـذاتِ الصُّـدُورِ

و بیاد بیاورید نعمت خدا را بر شما و پیمانی را که مؤکدا از شما گرفت ، آن زمان که گفتید شنیدیم و اطاعت کردیم و از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید که خدا از درون سینه‌ها آگاه است ●●●.۷ / مائده

وَ اذْ نـادی رَبُّـکَ مُـوسـی اَنِ ائْتِ الْقَـوْمَ الظّالِمیـنَ

به‌خاطربیاورهنگامی‌که پروردگارت موسی‌راندادادکه به‌سراغ آن قوم ستمگر برو ●●● .۱۰ / شعراء

وَ اَذِنَتْ لِـرَبِّهـا وَ حُقَّـتْ

و تسلیـم فـرمـان پـروردگـارش شـود و سـزاوار است چنیـن باشد ●●● .۲ / انشقاق

وَ اَذِنَتْ لِرَبِّها وَ حُقَّـتْ

و تسلیـم فـرمـان پـروردگـارش گـردد و شایسته است که چنین باشد ●●● .۵ / انشقاق

وَ اذْ نَتَقْنَا الْجَبَـلَ فَوْقَهُمْ کَأَنَّهُ ظُلَّةٌ وَ ظَنُّوآا اَنَّهُ واقِعٌ بِهِمْ خُذوُا ما اتَیْناکُمْ بِقُوَّةٍ وَاذْکُرُوا مـافیـهِ لَعَلَّکُـمْ تَتَّقُـونَ

و (نیز به‌خـاطر بیـاور) هنگـامی‌راکه کوه را برفراز آن‌هـاهمچون سایبانی‌بلنـد کردیم، آن‌چنان که گمان کردنـد برآن‌ها فرود خواهد آمـد (و در این حال از آن‌ها پیمان گرفتیم و گفتیم :) آن‌چه را به شـما (از احکام و دسـتـورات) داده‌ایم ، باقـدرت (و جدیت) بگیرید و آن‌چه را در آن است ، به یاد داشته باشید (و عمل کنید) تـا پـرهیـزگـار شـویـد ●●● .۱۷۱ / اعراف

وَاذْ نَجَّیْناکُمْ مِنْ الِ فِرْعَوْنَ یَسُومُونَکُمْ سُوءَ الْعَذابِ یُذَبِّحُونَ اَبْناءَکُمْ وَ یَسْتَحْیُونَ نِساءَکُمْ وَ فی ذلِکُـمْ بَـلاءٌ مِـنْ رَبِّکُـمْ عَظیـمٌ

و (نیز به خاطر بیاورید) آن زمان که شما را از چنگال فرعونیان رهایی بخشیدیم که همواره شما را به

(۴۴۰) باب الواو قرآن الفبائی

شدیـدترین وجهی آزار می‌دادنـد، پسـران شـما را سـر می‌بریدنـد و زنـان شـما را (برای کنیزی) زنـده نگـه می‌داشـتند و در ایـن، آزمـایش سختـی از طـرف پـروردگـار، بـرای شمـا بـود ●●● .۴۹ / بقره

وَ اِذْ واعَدْنا مُوسی اَرْبَعینَ لَیْلَةً ثُمَّ اتَّخَذْتُمُ الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِهِ وَ اَنْتُمْ ظالِمُونَ

و (به خاطر بیاورید) هنگامی را که با موسی چهل شب را وعده گذاردیم (و او به میعادگاه برای گرفتن فرمان‌های الهی آمد) سپس شما گوساله‌را (معبود خود) انتخاب نمودید، در حالی که با این کار (به خود) ستم می کردید ●●● .۵۱ / بقره

وَ اِذْ یَتَحاجُّونَ فِی النّارِ فَیَقُولُ الضُّعَفؤُا لِلَّذینَ اسْتَکْبَرُوا اِنّا کُنّا لَکُمْ تَبَعا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنّا نَصیبا مِنَ النّارِ

به خاطر بیاور هنگامی را که در آتش دوزخ با هم محاجه‌می کنند ، ضعفا به مستکبران می گویند : ما پیرو شما بودیم آیا (امروز) سهمی از آتش را به جای ما پذیرا می‌شوید ●●● ؟۴۷ / مؤمن

وَ اِذْ یَرْفَعُ اِبْراهیمُ الْقَواعِدَ مِنَ الْبَیْتِ وَ اِسْماعیلُ رَبَّنا تَقَبَّلْ مِنّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ (و نیز به‌یادآورید) هنگامی که ابراهیم‌واسماعیل، پایه‌های‌خانه (کعبه) را بالامی‌بردند (و می گفتند:) پروردگارا ، از ما بپذیر، تو شنوا و دانایی ●●● .۱۲۷ / بقره

وَ اِذْ یُریکُمُوهُمْ اِذِ الْتَقَیْتُمْ فیٓ اَعْیُنِکُمْ قَلیلًا وَ یُقَلِّلُکُمْ فیٓ اَعْیُنِهِمْ لِیَقْضِیَ اللّٰهُ اَمْرا کانَ مَفْعُولًا وَ اِلَی اللّٰهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

و در آن هنگام‌که با هم (در میدان نبرد) روبرو شدید آن‌ها را به چشم شما کم نشان‌می‌داد و شما را (نیز) به چشم آن‌ها کم می‌نمود تا خداوند کاری را که می‌بایست انجام گیرد ، صورت بخشد ، (شما نترسید و اقدام به جنگ کنید آن‌ها هم وحشت نکنند و حاضربه جنگ شوند و سرانجام شکست بخورند) و همه کارها به خداوند بازمی گردد ●●● .۴۵ / انفال

وَ اِذْ یَعِدُکُمُ اللّٰهُ اِحْدَی الطّآئِفَتَیْنِ اَنَّها لَکُمْ وَ تَوَدُّونَ اَنَّ غَیْرَ ذاتِ الشَّوْکَةِ تَکُونُ لَکُمْ وَ یُریدُ اللّٰهُ اَنْ یُحِقَّ الْحَقَّ بِکَلِمتِهِ وَ یَقْطَعَ دابِرَ الْکفِرینَ

و (به یاد بیاورید) هنگامی را که خداوند به شما وعده دادکه یکی از دو گروه (کاروان تجاری قریش یالشکر آن‌ها) برای شما خواهد بود اما شما دوست می‌داشتید که کاروان برای شما باشد (و برآن پیروز شوید) ولی خداوند می‌خواهد حق را با کلمات خود تقویت و ریشه کافران را قطع کند (لذا شما را با لشکر قریش درگیر ساخت ●●●).۷ / انفال

وَ اِذْ یَقُولُ الْمُنافِقُونَ وَ الَّذینَ فی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ ما وَعَدَنَا اللّٰهُ وَ رَسُولُهُ اِلّا غُرُورا

به‌خاطر بیاورید زمانی را که منافقان و آنها که در دل‌هایشان بیماری بود می گفتند خدا و پیامبرش جز وعده‌های دروغین به ما نداده‌اند ●●● .۱۲ / احزاب

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۱)

وَ اِذْ یَمْکُرُ بِکَ الَّذینَ کَفَرُوا لِیُثْبِتُوکَ اَوْ یَقْتُلُوکَ اَوْ یُخْرِجُوکَ وَ یَمْکُرُونَ وَ یَمْکُرُاللّٰهُ وَ اللّٰهُ خَیْرُ الْمکِرینَ

(به خاطر بیاور) هنگامی را که کافران نقشه می کشیدند که تو را به زندان بیفکنند ، یا به قتل برسانند و یا این‌که (از مکه) خارج سازند، آن‌ها چاره اندیشیدند (و تدبیر می کردند) و خداوند هم تدبیر می کرد و خدا بهترین چاره‌جویان (و مدیران) است ●●●.۳۰ / انفال

وَ اَذانٌ مِنَ اللّٰهِ وَ رَسُولِهآ اِلَی النّاسِ یَوْمَ الْحَجِّ الْاَکْبَرِ اَنَّ اللّٰهَ بَریٓءٌ مِنَ الْمُشْرِکینَ وَ رَسُولُهُ فَاِنْ تُبْتُمْ فَهُوَ خَیْرٌ لَکُمْ وَ اِنْ تَوَلَّیْتُمْ فَاعْلَمُوآ اَنَّکُمْ غَیْرُ مُعْجِزِی اللّٰهِ وَ بَشِّرِالَّذینَ کَفَرُوا بِعَذابٍ اَلیمٍ

و این اعلامی است از ناحیه خدا و پیامبرش به (عموم) مردم در روز حج اکبر (روز عیدقربان) که خداوند و پیامبر او از مشرکان بیزارند ، با این حال اگر توبه کنید به نفع شماست و اگر سرپیچی‌نمایید بدانید شما نمی‌توانید خدا را ناتوان سازید (و از قلمرو قدرتش‌خارج شوید) و کافران را به مجازات دردناک بشارت ده ●●● .۳ / توبه

وَ اَذِّنْ فِی النّاسِ بِالْحَجِّ یَأْتُوکَ رِجالًا وَ عَلی کُلِّ ضامِرٍ یَأْتینَ مِنْ کُلِّ فَجٍّ عَمیقٍ

و مردم را دعوت عمومی به حج کن تا پیاده و سواره بر مرکب‌های لاغر از هر راه دور (به سوی خانه خدا) بیایند ●●● .۲۷ / حجّ

وَ اِذا لَاَتَيْناهُمْ مِـنْ لَـدُنّا اَجْـرا عَظيمـــا

و در این صورت ، پاداش بزرگی از ناحیه خود به آن‌هامی‌دادیم ●●● ۶۷. / نساء

وَ اَرادُوا بِــه كَيْــدا فَجَعَلْناهُــمُ الاَخْسَـريــنَ

آن‌هـا می‌خـواسـتنـد ابـراهیـم را بـا ایـن نقشـه نـابـود کننـد ، ولـی مـا آن‌هـا را زیـانکـارتـریـن مـردم قـرار دادیـــم ●●● ۷۰. / انبیاء

وَ اَرْسَلَ عَلَيْهِمْ طَيْرا اَبابيلَ

و بـر سـر آنها پـرنـدگـانی را گـروه گـروه فـرسـتـاد ●●● ۳. / فیل

وَ اَرْسَلْنَا الـرِّيـاحَ لَـواقِـحَ فَـاَنْـزَلْـنا مِـنَ السَّمـاءِ مـاءً فَاَسْقَيْنا كُمُوهُ وَ ما اَنْتُمْ لَهُ بِخازِنينَ

ما بادها را برای تلقیح (ابرها و بهم پیوستن و بارور ساختن آن‌ها) فرستادیم و ازآسمان آبی‌نازل کردیم باآن همه شما را سیراب ساختیم، در حالی که شما توانایی حفظ ونگهداری آن را نداشتید ●●● ۲۲. / حجر

وَ اَرْسَلْناهُ اِلــى مِائَــةِ اَلفٍ اَوْ يَــزيــدُونَ

و او را به سوی جمعیّت یک صد هزار نفری یابیشتر فرستادیم ●●● ۱۴۷. / صافّات

وَ اُزْلِفَتِ الْجَنَّةُ لِلْمُتَّقينَ غَيْـرَ بَعيدٍ

(در آن روز) بهشت بـه پـرهیـزکـاران نـزدیك می‌شـود و فـاصلـه‌ای از آن‌هـا نـدارد ●●● ۳۱. / ق

(۴۴۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اُزْلِفَتِ الْجَنَّــةُ لِلْمُتَّقيـــنَ

(درآن روز) بهشـت بـرای پـرهیـزکـاران نـزدیـک می‌شـود ●●● ۹۰. / شعراء

وَ اَزْلَفْنا ثَـمَّ الْاَخَـريــنَ

و در آنجـا دیگـران را نیـز بـه دریـا نـزدیـك سـاختیـم ●●● ۶۴. / شعراء

وَ اسْتَبَقَا الْبابَ وَ قَدَّتْ قَميصَهُ مِنْ دُبُرٍ وَ اَلْفَيَا سَيِّدَها لَدَا الْبابِ قالَتْ ما جَزآءُ مَنْ اَرادَ بِأَهْلِكَ سُوآءًا اِلّا اَنْ يُسْجَـنَ اَوْ عَـذابٌ اَليـمٌ

و هر دو به سوی در دویدند (در حالی که همسر عزیز ، یوسف را تعقیب می‌کرد و) پیراهن اورا از پشت پاره کـرد و در این هنگـام آقـای آن زن را دم در یافتند ، آن زن گفت : کیفر کسـی کـه نسبت بـه اهل تـو اراده خیـانـت کنـد جز زنـدان و یـا عـذاب دردنـاك چه خواهد بود ●●●؟۲۵ / یوسف

وَ اسْتَعينُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلوةِ وَ اِنَّها لَكَبيرَةٌ اِلّا عَلَى الْخاشِعينَ

از صبر و نمازیاری جویید (و با استقامت و کنترل هوس‌های درونی و توجّه به پروردگار ، نیرو بگیرید) و این کار ، جز برای خاشعان ، گران است ●●● ۴۵. / بقره

وَ اسْتَغْفِرِ اللّــهَ اِنَّ اللّـــهَ كـــانَ غَفُــورا رَحيمـــا

و از خداوند طلب آمرزش نما، که خداوند آمـرزنده و مهـربان است ●●● ۱۰۶. / نساء

وَ اسْتَغْفِرُوا رَبَّكُـمْ ثُـمَّ تُـوبُـوآا اِلَيْـهِ اِنَّ رَبّـى رَحيمٌ وَدُودٌ

از پـروردگـار خـود آمـرزش بطلبیـد و بـه سـوی او بـازگردید که پروردگارم مهـربـان و دوسـتـدار (بندگان تـوبـه‌کار) است ●●● ۹۰. / هود

وَ اسْتَفْتَحُوا وَ خابَ كُلُّ جَبّارٍعَنيدٍ

آن‌ها (از خدا) تقاضای فتح و پیـروزی کـردند و هر گردن‌کش منحرفی نومید و نابود شد ●●● ۱۵. / ابراهیم

وَ اسْتَفْزِزْ مَنِ اسْتَطَعْتَ مِنْهُمْ بِصَوْتِکَ وَ اَجْلِبْ عَلَیْهِمْ بِخَیْلِکَ وَ رَجِلِکَ وَ شارِکْهُمْ فِی الاَمْوالِ وَ الاَوْلادِ وَعِدْهُمْ وَ ما یَعِدُهُمُ الشَّیْطانُ اِلاّ غُرُورا

هر کدام از آن‌ها را می‌توانی با صدای خودت تحریک کن و لشکر سواره و پیاده‌ات را بر آن‌ها گسیل دار و در ثروت و فرزندانشان شرکت جوی و آن‌ها را با وعده‌ها سرگرم کن ولی شیطان جز فریب و دروغ وعده‌ای نمی‌دهد

●●●.۶۴ / اسراء

وَ اسْتَکْبَرَ هُوَ وَ جُنُودُهُ فِی الاَرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ وَظَنُّوا اَنَّهُمْ اِلَیْنا لا یُرْجَعُونَ

(سرانجام) فرعون و لشکریانش به ناحق در زمین استکبار کردند و پنداشتند به‌سوی ما بازنمی‌گردند ●●● .۳۹ / قصص

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۳)

وَ اسْتَمِعْ یَوْمَ یُنادِ الْمُنادِ مِنْ مَکانٍ قَریبٍ

گوش فرا ده و منتظر روزی باش که منادی از مکان نزدیک ندا می‌دهد ●●● .۴۱ / ق

وَ اَسِرُّوا قَوْلَکُمْ اَوِ اجْهَرُوا بِهِ اِنَّهُ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ

گفتار خود را پنهان کنید یا آشکار (تفاوتی نمی‌کند) او به آن‌چه در دل‌ها است ، آگاه است ●●● .۱۳ / ملک

وَ اِسْمعیلَ وَ الْیَسَعَ وَ یُونُسَ وَ لُوطا وَ کُلاًّ فَضَّلْنا عَلَی الْعلَمینَ

و اسماعیل و اِلْیَسَع و یونس و لوط و هریک را بر جهانیان برتری دادیم ●●● .۸۶ / انعام

وَ اِسْمعیلَ وَ اِدْریسَ وَ ذَاالْکِفْلِ کُلٌّ مِنَ الصّابِرینَ

و اسماعیل و ادریس و ذاالکفل را (به یادآور) که همه از صابران بودند ●●● .۸۵ / انبیاء

وَ سْئَلِ الْقَرْیَةَ الَّتی کُنّا فیها وَ الْعیرَ الَّتی اَقْبَلْنا فیها وَ اِنّا لَصدِقُونَ

(برای اطمینان بیشتر) از آن شهر که در آن بودیم سؤال کن و نیز از آن قافله که با آن آمدیم بپرس و ما (در گفتار خود) صادق هستیم ●●● .۸۲ / یوسف

وَ اسْأَلْهُمْ عَنِ الْقَرْیَةِ الَّتی کانَتْ حاضِرَةَ الْبَحْرِ اِذْ یَعْدُونَ فِی السَّبْتِ اِذْ تَأْتیهِمْ حیتانُهُمْ یَوْمَ سَبْتِهِمْ شُرَّعا وَ یَوْمَ لایَسْبِتُونَ لا تَأْتیهِمْ کَذلِکَ نَبْلُوهُمْ بِما کانُوا یَفْسُقُونَ

و ازآن‌ها درباره (سرگذشت) شهری‌که درساحل‌دریا بود ،سؤال کن و (به خاطر بیاور) هنگامی راکه آن‌ها در روزشنبه‌تجاوز (و طغیان دربرابر قانون خدا) می‌کردند، همان هنگام که ماهیانشان روز شنبه (که روز تعطیل و استراحتشان بود)آشکار می‌شدند ، اما در غیر روز شنبه به سراغ آن‌ها نمی‌آمدند ، این‌گونه آن‌ها را به چیزی آزمایش کردیم که در برابر آن نافرمانی می‌نمودند ●●● .۱۶۳ / اعراف

وَ اسْئَلْ مَنْ اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِکَ مِنْ رُسُلِنا اَجَعَلْنا مِنْ دوُنِ الرَّحْمنِ الِهَةً یُعْبَدوُنَ

از رسولانی که قبل از تو فرستادیم ، بپرس ، آیا غیر از خداوند رحمان ، معبودانی برای پرستش آن‌ها قرار دادیم ●●● ۴۵؟ / زخرف

وَ اَشْرَقَتِ الاَرْضُ بِنُورِ رَبِّها وَ وُضِعَ الْکِتابُ وَ جیءَبِالنَّبِیّینَ وَ الشُّهَداءِ وَ قُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ هُمْ لا یُظْلَمُونَ

و زمین (در آن‌روز) به‌نور پروردگار روشن‌می‌شود و نامه‌های‌اعمال‌راپیش‌می‌نهندوپیامبران‌وگواهان را حاضر می‌سازند و درمیان‌آن‌ها به حق داوری‌می‌شود و به کسی ستم نخواهد شد ●●● .۶۹ / زمر

وَ اَشْرِکْهُ فی اَمْری

و اورادر کارمن شریک گردان ●●● .۳۲ / طه

وَ اَصْبَحَ الَّذینَ تَمَنَّوْا مَکانَهُ بِالْاَمْسِ یَقُولُونَ وَ یْکَاَنَّ اللّهَ یَبْسُطُ الرِّزْقَ لِمَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِهِ وَ یَقْدِرُ لَوْ لا اَنْ مَنَّ اللّهُ عَلَیْنا لَخَسَفَ بِنا وَیْکَاَنَّهُ لا یُفْلِحُ الْکافِرُونَ

(۴۴۴) باب الواو قرآن الفبائی

آن‌ها که دیروز آرزو می‌کردند به‌جای او باشند (هنگامی که‌این صحنه را دیدند) گفتند :وای بر ما، گویی‌خدا روزی رابر هرکس از بندگانش بخواهد، گسترش می‌دهد، یا تنگ می‌گیرد، اگر خدا بر ما منت ننهاده بود، ما را نیز به قعر زمین فرو می‌برد، ای وای گویی کافران هرگز رستگار نمی‌شوند ●●● .۸۲ / قصص

وَ اَصْبَحَ فُؤادُ اُمِّ مُوسی فارِغا اِنْ کادَتْ لَتُبْدی بِهِلَوْلا اَنْ رَبَطْنا عَلی قَلْبِهالِتَکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

قلب مادر موسی بی‌تاب و درهم ریخته گشت و اگر قلب اورا به وسیله ایمان و امید محکم نکرده بودیم ، نزدیک بود مطلب را افشا کند ●●● .۱۰ / قصص

وَ اصْبِرْ عَلی ما یَقُولُونَ وَاهْجُرْهُمْ هَجْراجَمیلاً

و در برابر آنچه آن‌ها (دشمنان) می‌گویند ، شکیبا باش و به طرزی شایسته از آن‌ها دوری نما ●●● .۱۰ / مزّمّل

وَ اصْبِرْ فَاِنَّ اللّهَ لا یُضیعُ اَجْرَ الْمُحْسِنینَ

و شکیبایی کن که خداوند پاداش نیکوکاران را ضایع نخواهد کرد ●●● .۱۱۵ / هود

وَ اصْبِرْ لِحُکْمِ رَبِّکَ فَاِنَّکَ بِاَعْیُنِنا وَ سَبِّحْ بِحَمْدِ رَبِّکَ حینَ تَقُومُ

در طریق ابلاغ حکم پروردگارت صبر و استقامت کن ،چراکه تو در حفاظت کامل ما قرار داری و هنگامی که برمی‌خیزی ، پروردگارت را تسبیح و حمد گوی ●●● .۴۸ / طور

وَ اصْبِرْ نَفْسَکَ مَعَ الَّذینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدوةِ وَالْعَشِیِّ یُریدُونَ وَجْهَهُ وَ لا تَعْدُ عَیْناکَ عَنْهُمْ تُریدُ زینَةَ الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ لا تُطِعْ مَنْ اَغْفَلْنا قَلْبَهُ عَنْ ذِکْرِنا وَ اتَّبَعَ هَویهُ وَ کانَ اَمْرُهُ فُرُطا

با کسانی باش که پروردگار خود را صبح و عصر می‌خوانند وتنها ذات او را می‌طلبند، هرگز چشم‌های خود را ، به خاطر زینت‌های دنیا ، از آن‌ها برمگیر و از کسانی که قلبشان را از یاد خود غافل ساختیم اطاعت مکن ، همان‌ها که پیروی هوای نفس کردند و کارهایشان افراطی است ●●● .۲۸ / کهف

وَ اصْبِرْ وَ ما صَبْرُکَ اِلاّ بِاللّهِ وَ لا تَحْزَنْ عَلَیْهِمْ وَ لا تَکُ فی ضَیْقٍ مِمّا یَمْکُرُونَ

صبر کن و صبر تو فقط برای خدا و به توفیق خدا باشد و به‌خاطر (کارهای) آن‌هااندوهگین مباش و دلسرد مشو و از توطئه‌های آن‌ها در تنگنا قرار مگیر ●●●.۱۲۷ / نحل

وَ اَصْحابُ الْاَیْکَةِ وَ قَوْمُ تُبَّعٍ کُلٌّ کَذَّبَ الرُّسُلَ فَحَقَّ وَعیدِ

و اصحاب الایکه (قوم شعیب) و قوم تبع (که در سرزمین یمن زندگی می‌کردند) ، هر یک از آن‌ها فرستادگان الهی را تکذیب کردند و وعده عذاب درباره آن‌ها تحقق یافت ●●● .۱۴ / ق

وَ اَصْحابُ الشِّمالِ ما اَصْحابُ الشِّمالِ

و «اصحاب شمال» ، چه اصحاب شمالی ؟ (که نامه اعمالشان به نشانه جرمشان به دست چپ آن‌ها داده می‌شود) ●●● .۴۱ / واقعه

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۵)

وَ اَصْحابُ الْمَشْأَمَةِ ما اَصْحابُ الْمَشْأَمَةِ

گروه دیگر « اصحاب شوم » هستند ، چه اصحاب شومی ●●● ؟۹ / واقعه

وَ اَصْحابُ الْیمینِ ما اَصْحابُ الْیمینِ

و « اصحاب یمین » ، چه اصحاب یمینی ●●● ؟۲۷ / واقعه

وَ اَصْحابُ مَدْیَنَ وَ کُذِّبَ مُوسی فَاَمْلَیْتُ لِلْکافِرینَ ثُمَّ اَخَذْتُهُمْ فَکَیْفَ کانَ نَکیرِ

و اصحاب مدین (قوم شعیب) و نیز (فرعونیان) موسی را تکذیب کردند، اما من به آنها مهلت دادم ، سپس آنها را گرفتم ،دیدی چگونه عمل آنها را شدیدا انکار کردم (و چگونه به آنها پاسخ گفتم ●●●) ؟۴۴ / حجّ

وَاصْطَنَعْتُکَ لِنَفْسی

و من تورابرای خودم‌پرورش‌دادم ●●● .۴۱ / طه

وَ اصْنَعِ الْفُلْکَ بِاَعْیُنِنا وَ وَحْیِنا وَ لا تُخطِبْنی فِی الَّذینَ ظَلَمُوآا اِنَّهُمْ مُغْرَقُونَ

و (اکنون) در حضور ما و طبق وحی ما کشتی بساز و درباره آنها که ستم کردند شفاعت مکن که آنها غرق شدنی هستند ●●● .۳۷ / هود

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلَ الْحَیوةِ الدُّنْیا کَماءٍ اَنْزَلْناهُ مِنَ السَّماءِ فَاخْتَلَطَ بِهِ نَباتُ الْاَرْضِ فَاَصْبَحَ هَشیما تَذْرُوهُ الرِّیاحُ وَ کانَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ مُقْتَدِرا

زندگی دنیا را برای آنها به آبی تشبیه کن که از آسمان فرومی‌فرستیم و به وسیله آن گیاهان زمین ، سرسبز و درهم فرومی‌روند ، اما بعد از مدتی می‌خشکند ، به‌گونه‌ای که بادها آنها را به هر سو پراکنده می کنند و خداوند بر هر چیز تواناست●●● . ۴۵ / کهف

وَاضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً اَصْحابَ‌الْقَرْیَةِ اِذْجاءَهَاالْمُرْسَلُونَ

برای آنها، «اصحاب قریه» را مثال بزن، هنگامی که فرستادگان خدا به سوی آنها آمدند ●●●.۱۳ / یس

وَ اضْرِبْ لَهُمْ مَثَلاً رَجُلَیْنِ جَعَلْنا لِاَحَدِهِما جَنَّتَیْنِ‌مِنْ اَعْنابٍ وَ حَفَفْنا هُما بِنَخْلٍ وَ جَعَلْنا بَیْنَهُما زَرْعا

برای‌آنها مثالی‌بیان‌کن، داستان‌آن دومردراکه‌برای‌یکی‌ازآن‌هادوباغ از انواع انگورها قرار دادیم و در گرداگرد آن درختان نخل و در میان این دو زراعت پربرکت ●●● .۳۲ / کهف

وَ اَضَلَّ فِرْعَوْنُ‌قَوْمَهُ وَماهَدی

و فرعون قوم خود را گمراه ساخت و هرگز هدایت نکرد ●●● .۷۹ / طه

وَ اضْمُمْ یَدَکَ اِلی جَناحِکَ تَخْرُجْ بَیْضاءَ مِنْ غَیْرِ سُوءٍ ایَةً اُخْری

و دست خود را در گریبانت فرو بر، تا سفید و درخشنده بی‌عیب بیرون آید و این معجزه دیگری است ●●●.۲۲ / طه

(۴۴۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَاَطیعُوا اللّهَ وَاَطیعُوا الرَّسُولَ فَاِنْ تَوَلَّیْتُمْ فَاِنَّما عَلی رَسُولِنَا الْبَلاغُ الْمُبینُ

و اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید پیامبر را و اگر روی گردان شوید ، رسول ما جُز ابلاغ آشکار، وظیفه‌ای ندارد ●●●.۱۲ / تغابن

وَ أَطیعُوا اللّهَ وَ أَطیعُوا الرَّسُولَ وَ احْذَرُوا فَاِنْ تَوَلَّیْتُمْ فَاعْلَمُوآا اَنَّما عَلی رَسُولِنَا الْبَلغُ الْمُبینُ

و اطاعت خدا و اطاعت پیامبر کنید و (از مخالفت فرمان او) بترسید و اگر روی برگردانید (و مخالفت نمایید مستحق مجازات

خواهید بود) و بدانید بر پیامبر ما جز ابلاغ آشکار چیز دیگری نیست (و این وظیفه را در برابر شما انجام داده است ●●●) .۹۲ / مائده

وَ اَطیعُوا اللّـهَ وَ الرَّسُولَ لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

و خداوند و پیامبررا اطاعت کنید، تا مشمول رحمت شوید ●●● .۱۳۲ / آل عمران

وَ اَطیعُوا اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لا تَنـزَعُـوا فَتَفْشَلُـوا وَ تَذْهَبَ ریحُکُمْ وَ اصْبِرُوا اِنَّ اللّهَ مَعَ الصّبِرینَ

و اطاعت (فرمان)خدا و پیامبرش نمایید و نزاع (و کشمکش) مکنید تا سست نشوند وقدرت (و شوکت و هیبت) شما از میان نرود و استقامت نمایید که خداوند بااستقامت‌کنندگان است ●●●.۴۷ / انفال

وَ اعْبُدُوا اللّهَ وَ لا تُشْرِکُوا بِهِ شَیْئا وَ بِالْوالِدَیْنِ اِحْسانا وَ بِذِی القُرْبی وَ الْیَتامی وَالْمَساکینِ وَالْجارِ ذِی‌الْقُرْبی وَ الْجارِ الْجُنُبِ وَ الصّاحِبِ بِالْجَنْبِ وَ ابْنِ السَّبیلِ وَ ما مَلَکَتْ اَیْمانُکُمْ اِنَّ اللّهَ لایُحِبُّ مَنْ کـانَ مُخْتـالاً فَخُـورا

و خدا را بپرستید و هیچ چیز را همتای او قرار ندهید و به‌پدر و مادر ، نیکی کنید، همچنین به‌خویشاوندان و یتیمان‌و مسکینان و همسایه نزدیک و همسایه دور و دوست و همنشین و واماندگان در سفر و بردگانی که مالک آن‌ها هستید، زیرا خداوند، کسی‌راکه متکبر و فخرفروش است (و از ادای حقوق دیگران سرباز می‌زند ،) دوست نمی‌دارد ●●● .۳۶ / نساء

وَ اعْبُدْ رَبَّـکَ حَتّـی یَـأْتِیَکَ الْیَقینُ

و پروردگارت را عبادت کن تا یقین (مـرگ) فرارسد ●●● .۹۹ / حجر

وَ اَعْتَزِلُکُمْ وَ مـا تَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ وَ اَدْعُـوا رَبّـی عَسـی اَلّا اَکُـونَ بِـدُعـاءِ رَبّـی شَقِیّـا

و از شما و آن‌چه غیر از خدا می‌خوانید کناره‌گیری می‌کنم وپروردگارم‌را می‌خوانم و امیدوارم دعایم در پیشگاه پروردگارم بی‌پاسخ نماند ●●● .۴۸ / مریم

وَ اعْتَصِمُوا بِحَبْلِ اللّهِ جمیعا وَ لاـ تَفَرَّقُوا وَ اذْکُرُوا نِعْمَتَ اللّهِ عَلَیْکُمْ اذْ کُنْتُمْ اَعْداءً فَاَلَّفَ بَیْنَ قُلُوبِکُمْ فَاَصْبَحْتُمْ بِنِعْمَتِهِ اِخْوانا وَ کُنْتُمْ عَلی شَفا حُفْرَةٍ مِنَ النّارِ فَاَنْقَذَکُمْ مِنْها کَذلِکَ یُبَیِّنُ اللّهُ لَکُمْ ایـاتِهِ لَعَلَّکُمْ تَهْتَـدُونَ

و همگی به ریسمان خدا (قرآن و اسلام و هرگونه وسیله وحدت) چنگ زنید و پراکنده نشوید و نعمت

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۷)

(بزرگ) خدا رابر خود ، به یاد آرید که چگونه دشمن یکدیگر بودید و او میان دل‌های شما ، الفت ایجاد کرد و به برکت نعمت او ، برادرشدید و شما بر لب حفره‌ای از آتش بودید، خدا شما را از آن نجات داد ، این چنین خداوند آیات خودرا برای‌شما آشکارمی‌سازد ، شاید پذیرای هدایت شوید ●●●.۱۰۳ / آل‌عمران

وَ اَعِدُّوا لَهُمْ مَااسْتَطَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ وَ مِنْ رِباطِ الْخَیْلِ تُرْهِبُونَ به عَدُوَّ اللّهِ وَعَدُوَّکُمْ وَ ءاخَرینَ مِنْدُونِهِمْ لاـ تَعْلَمُونَهُمُ اللّهُ یَعْلَمُهُمْ وَ ما تُنْفِقُوا مِنْ‌شَیْءٍ فی سَبیلِ اللّهِ یُوَفَّ اِلَیْکُمْ وَ اَنْتُمْ لا تُظْلَمُونَ

در برابرآن‌ها (دشمنان) آن‌چه توانایی‌دارید از« نیرو » آماده سازید (و همچنین)اسب‌های ورزیده (برای میدان نبرد) تا به وسیله آن دشمن خدا و دشمن خویش رابترسانید و (همچنین) گروه دیگری غیر از این‌ها را که شما نمی‌شناسید و خدامی‌شناسد و هرچه در راه خدا (و تقویت بنیه دفاعی اسلام) انفاق کنید . به‌شما بازگردانده‌می‌شود و به‌شما ستم‌نخواهدشد ●●● .۶۰ / انفال

وَ اَعْطی قَلیـلًا وَ اَکْـدی

و کمی عطا کرد و از بیشتر امساک نمود ●●● .۳۴ / نجم

وَ اعْلَمُوا اَنَّ فیکُمْ رَسُولَ اللّهِ لَوْ یُطیعُکُمْ فی کَثیرٍ مِنَ الاَمْرِ لَعَنِتُّمْ وَ لکِنَّ اللّهَ حَبَّبَ اِلَیْکُمُ الْایمـانَ وَ زَیَّنَـهُ فی قُلُوبِکُمْ وَ کَـرَّهَ اِلَیْکُـمُ الْکُفْـرَ وَ الْفُسُـوقَ وَ الْعِصْیـانَ اُولئِـکَ هُـمُ الـرّاشِـدُونَ

و بدانید رسول خدا در میان شما است ، هر گاه در بسیاری‌از امور از شما اطاعت کند به‌مشقت خواهید افتاد، ولی‌خداوند ایمان را محبوب شما قرار داده و آن‌را در دلهایتان زینت بخشیده و (به عکس) کفر و فسق و گناه را منفور شماقرار داده‌است، کسانی که واجد این صفاتند، هدایت یافتگانند ●●● ۷. / حجرات

وَ اعْلَمُوا اَنَّما اَمْوالُکُمْ وَ اَوْلادُکُمْ فِتْنَةٌ وَ اَنَّ اللّهَ عِنْدَهُ اَجْرٌ عَظیمٌ

و بدانید اموال و اولاد شما وسیله آزمایش است و پاداش عظیم (برای آنها که از عهده امتحان برآیند) نزد خدا است ●●● ۲۸. / انفال

وَ اعْلَمُوا اَنَّما غَنِمْتُمْ مِنْ شَیْءٍ فَاَنَّ لِلّهِ خُمُسَهُ وَ لِلرَّسُولِ وَ لِذِی الْقُرْبی وَ الْیَتمیوَ الْمَسکینِ وَ ابْنِ‌السَّبیلِ اِنْ کُنْتُمْ ءامَنْتُمْ بِاللّهِ وَ ماآ اَنْزَلْنا عَلی عَبْدِنایَوْمَ الْفُرْقانِ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعانِ وَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

و بدانید هر گونه غنیمتی به شما رسد خمس آن برای خدا و برای پیامبر و برای ذی‌القربی و یتیمان و مسکینان و واماندگان در راه است ، اگر شما به خدا و آن‌چه برنده خود در روز جدایی حق از باطل، روز درگیری دو گروه (باایمان و بی‌ایمان یعنی روز جنگ بدر) نازل کردیم، ایمان آورده‌اید و خداوند بر هر چیزی قادر است ●●●۴۱. / انفال

وَ اَعُوذُ بِکَ رَبِّ اَنْ یَحْضُرُونِ

و از این‌که آنان نزد من حاضر شوند ، نیز به تو پناه می‌برم ای پروردگار ●●● ۹۸. / مؤمنون

(۴۴۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَغْطَشَ لَیْلَها وَ اَخْرَجَ ضُحیها

و شبش را تاریک و روزش را آشکار نمود ●●● ۲۹. / نازعات

وَ اغْفِرْ لِاَبی اِنَّهُ کانَ مِنَ الضّالّینَ

و پدرم (عمویم) را بیامرز که او از گمراهان بود ●●● ۸۶. / شعراء

وَ اقْتَرَبَ الْوَعْدُ الْحَقُّ فَاِذا هِیَ شاخِصَةٌ اَبْصارُ الَّذینَ کَفَرُوا یا وَیْلَنا قَدْ کُنّا فی غَفْلَةٍ مِنْ هذا بَلْ کُنّا ظالِمینَ

و وعده حق (قیامت) نزدیک می‌شود ، در آن هنگام چشم‌های کافران از وحشت از حرکت بازمی‌ماند (می‌گویند) ای وای بر ما که از این در غفلت بودیم بلکه ما ستمگر بودیم ●●●۹۷. / انبیاء

وَ اَقْبَلَ بَعْضُهُمْ عَلی بَعْضٍ یَتَساءَلُونَ

در این هنگام رو به یکدیگر کرده (از گذشته) سؤال می‌نمایند ●●● ۲۵. / طور، ۲۷ / صافّات

وَ اقْتُلُوهُمْ حَیْثُ ثَقِفْتُمُوهُمْ وَ اَخْرِجُوهُمْ مِنْ حَیْثُ اَخْرَجُوکُمْ وَ الْفِتْنَةُ اَشَدُّ مِنَ الْقَتْلِ وَ لا تُقاتِلُوهُمْ عِنْدَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ حَتّی یُقاتِلُوکُمْ فیهِ فَاِنْ قاتَلُوکُمْ فَاقْتُلُوهُمْ کَذلِکَ جَزاءُ الْکافِرینَ

و آنها (بت‌پرستانی که از هیچ‌گونه جنایتی ابا ندارند) را هرکجایافتید ، به قتل برسانید و از آن‌جا که شما را (از مکّه) بیرون‌ساختند ، آنها را بیرون کنید و فتنه (و بت‌پرستی) از کشتار هم بدتر است و با آنها در نزد مسجدالحرام (درمنطقه حرم)جنگ نکنید ، مگر این‌که در آن‌جا با شما بجنگند ، پس‌اگر (در آن‌جا) با شما پیکار کردند ، آنها را به قتل برسانید ، چنین است جزای کافران ●●● ۱۹۱. / بقره

وَ اَقْسَمُوا بِاللّهِ جَهْدَ اَیْمانِهِمْ لَئِنْ اَمَرْتَهُمْ لَیَخْرُجُنَّ قُلْ لا تُقْسِمُوا طاعَةٌ مَعْرُوفَةٌ اِنَّ اللّهَ خَبیرٌ بِما تَعْمَلُونَ

آنها با نهایت تأکید سوگند یاد کردند که اگر به آنان فرمان‌دهی (از خانه و اموال خود) بیرون می‌روند (و جان در طَبَق‌اخلاص گذارده و تقدیم می‌کنند) بگو : سوگند یاد نکنید، شما طاعت خالصانه نشان دهید ، که خداوند به آن‌چه عمل می‌کنید ،

آگـــاه است ●●● .۵۳ / نور

وَ اَقْسَمُوا بِـاللّهِ جَهْـدَ اَیْمـانِهِـمْ لَئِـنْ جـاءَهُـمْ نَـذیـرٌ لَیَکُـونُـنَّ اَهْـدی مِنْ اِحْدَی الاُْمَمِ فَلَمّا جـاءَهُـمْ نَـذیـرٌ مـازادَهُمْ اِلاّ نُفُـــورا

آن‌هـا بـا نهـایـت تـأکیـد ســوگنـد خـوردنـد کـه اگـر پیـامبـری انـذارکننـده بـه ســراغ آن‌هــابیایـد، هـدایت یـافته‌ترین امّت‌ها خواهند بود، امّا هنگامی که پیامبری برای آن‌ها آمد، جز فرار و فاصله گـرفتن (از حـق) چیـزی بر آن‌هــا نیفــزود ●●●.۴۲ / فاطر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۴۹)

وَ اَقْسَمُوا بِـاللّـهِ جَهْـدَ اَیْمـانِهِـمْ لا یَبْعَـثُ اللّهُ مَنْ یَمُوتُ بَلی وَعْـدا عَلَیْـهِ حَقّـا وَ لکِـنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یَعْلَمُونَ

آن‌ها مؤکـدا سوگنـد یادکردنـدکه خـدا آن‌هارا که می‌میرنـد هرگز مبعوث‌نمی‌کنـد، آری این وعـده قطعی خـدا است (که همـه مـردگــان را به زنــدگی بــازمی‌گـرداند) ولی اکثـر مـردم نمی‌داننـد ●●● .۳۸ / نحل

وَ اَقْسَمُوا بِاللّهِ جَهْدَ اَیْمنِهِمْ لَئِنْ جاآءَتْهُمْ ءایَةٌ لَیُؤْمِنُنَّ بِها قُلْ اِنَّمَا الْایتُ عِنْدَ اللّهِ وَ ما یُشْعِرُکُمْ اَنَّهاآ اِذا جـاآءَتْ لا یُؤْمِنُونَ

بـا نهـایت اصـرار سوگنـد بـه خـدا یـاد کردنـد که اگر نشـانه‌ای (معجزه‌ای) برای آن‌هـا بیایـد حتما به آن ایمـان می‌آورنـد بگــو معجـزات از نـاحیـه خــدا اســت (و در اختیــار مــن نیست که به میـل شـما معجزه بیاورم) و شـمــا نمی‌دانیــد کــه آن‌ها پس از آمدن معجـزات (بــاز) ایمـان نمــی‌آورنـد ●●● .۱۰۹ / انعام

وَ اقْصِدْ فی مَشْیِکَ وَاغْضُضْ مِنْ صَوْتِکَ اِنَّ اَنْکَرَ الاَصْواتِ لَصَوْتُ الْحَمیرِ

(پسرم !) در راه رفتن اعتـدال را رعـایت کن ، از صـدای خود بکاه (و هرگز فریاد مزن) که زشت‌ترین صـداها صــــدای خــران است ●●● .۱۹ / لقمان

وَ اَقِمِ الصَّلـوةَ طَـرَفَـیِ النَّهارِ وَ زُلَفا مِنَ الَّیْلِ اِنَّ الْحَسَنتِ یُذْهِبْنَ السَّیِّئاتِذلِکَ ذِکْری لِلـذّاکِرینَ

نمـاز را در دو طــرف روز و اوایــل شــب بــرپــادار ، چـرا کـه حسنـات ، سیئـات (و آثـار آن‌هـا را) بـرطـرف می‌سـازنـد ، ایـن تـذکـری است بـرای آن‌هـا که اهـل تذکرند ●●● .۱۱۴ / هود

وَ اَقیمُو الصَّلــوةَ وَ اتُـوا الـزَّکــوةَ وَ ارْکَعُــوا مَـــعَ الـرّاکِعیـــنَ

و نمــاز را به پــا داریـد و زکـــات را اداء کنیـد و همـراه رکـوع‌کننـدگان، رکوع نماییـد (و نماز را با جمــاعـت بگــذاریـد) ●●●.۴۳ / بقره

وَ اَقیمُوا الصَّلــوةَ وَ اتُـوا الزَّکـوةَ وَ ما تُقَـدِّمُـوا لاَِنْفُسِکُمْ مِنْ خَیْرٍ تَجِدُوهُ عِنْـدَ اللّـهِ اِنَّ اللّهَ بِمـا تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

و نماز را بر پا داریـد و زکات را اداء کنیـد (و با این دو وسیله روح و جسم اجتماع خود را نیرومند سازید و بدانید) هر کار خیری برای خود ازپیش می‌فرستید، آن‌را نزد خدا (در سرای دیگر) خواهید یافت ، خداوند به اعمــال شمـا آگاه است ●●● .۱۱۰ / بقره

وَ اَقیمُوا الصَّلـوةَ وَ اتُـوا الـزَّکـوةَ وَ اَطیعُوا الرَّسُولَ لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

و نمــاز را بـرپـا داریـد و زکـــات را بـدهیـد و رسـول (خـــدا) را اطـاعت کنیـد تـا مشمول رحمـت (او) شـــویـد●●● . ۵۶ / نور

(۴۵۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَقیمُوا الْـوَزْنَ بِالْقِسْـطِ وَ لا تُخْسِـرُوا الْمیزانَ

وزن را بر اساس عدل برپادارید و در میزان کم نگذارید ●●● .۹ / الرّحمن

وَ اکْتُبْ لَنا فی هذِهِالدُّنْیا حَسَنَةً وَفِیالْاخِرَةِاِنّا هُدْنااِلَیْکَ قالَ عَذابیآ اُصیبُ بِهِ مَنْ اَشاآءُ وَ رَحْمَتی وَسِعَـتْ کُـلَّ شَـیْءٍ فَسَـاَکْتُبُهـا

لِلَّذینَ یَتَّقُونَ وَ یُؤْتُونَ الزَّکوةَ وَ الَّذینَ هُمْ بِاٰیاتِنا یُؤْمِنُونَ

و برای ما در این دنیا و سرای دیگر نیکی مقرر دار، چه این که ما به سوی تو بازگشت کرده‌ایم ، (خداوند در برابر این‌تقاضا ، به موسی) گفت: مجازاتم را به هرکس بخواهم، می‌رسانم و رحمتم همه چیز را فراگرفته و آن را برای آن‌ها که پرهیزکارند و زکات را می‌پردازند و آن‌ها که به آیات ما ایمان می‌آورند، مقرر خواهم داشت●●●.

۱۵۶ / اعراف

وَ اَکْوابٌ مَوْضُوعَةٌ

و قدح‌هایی که در کنار این چشمه‌ها نهاده ●●● .۱۴ / غاشیه

وَ اَکیدُ کَیْدا

و من در مقابل آن‌ها چاره می‌کنم ●●● .۱۶ / طارق

وَ الْبَلَدُ الطَّیِّبُ یَخْرُجُ نَباتُهُ بِاِذْنِ رَبِّهِ وَ الَّذی خَبُثَ لا یَخْرُجُ اِلّا نَکِدا کَذلِکَ نُصَرِّفُ الْایاتِ لِقَوْمٍ یَشْکُرُونَ

و سرزمین پاکیزه (و شیرین) گیاهش به فرمان پروردگارمی‌روید اما سرزمین‌های بدطینت (و شوره‌زار) جز گیاه ناچیزو بی‌ارزش از آن نمی‌روید، این‌گونه، آیات را برای آن‌ها که شکرگزارند ، بیان می‌کنیم ●●● .۵۸ / اعراف

وَ اللَّذانِ یَأْتِیانِها مِنْکُمْ فَاٰذُوهُما فَاِنْ تابا وَ اَصْلَحا فَاَعْرِضُوا عَنْهُما اِنَّ اللّهَ کانَ تَوّابا رَحیما

و ازمیان شما، آن مردان و زنانی که (همسر ندارند و) مرتکب آن کار (زشت) می‌شوند، آن‌ها را آزار دهید (و حدّ بر آنان جاری نمایید) و اگر توبه کنند و (خود را) اصلاح نمایند (و به جبران گذشته بپردازند) از آن‌ها درگذرید ، زیرا خداوند، توبه‌پذیر و مهربان است ●●● .۱۶ / نساء

وَ اللاّتی یَأْتینَ الْفاحِشَةَ مِنْ نِسائِکُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَیْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْکُمْ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِکُوهُنَّ فِی الْبُیُوتِ حَتّی یَتَوَفّیهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ یَجْعَلَ اللّهُ لَهُنَّ سَبیلاً

و کسانی از زنان شما که مرتکب زنا شوند ، چهار نفر از مسلمانان را به‌عنوان شاهد بر آن‌ها بطلبید ، اگر گواهی دادند ، آنان (زنان) را در خانه‌ها(ی خود) نگاه دارید تا مرگشان فرارسد یااین‌که خداوند، راهی برای آن‌ها قراردهد ●●● .۱۵ / نساء

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۱)

وَ اللاّئی یَئِسْنَ مِنَ الْمَحیضِ مِنْ نِسائِکُمْ اِنِ ارْتَبْتُمْ فَعِدَّتُهُنَّ ثَلاثَةُ اَشْهُرٍ وَ اللاّئی لَمْیَحِضْنَ وَاُولاتُ الْاَحْمالِ اَجَلُهُنَّ اَنْ یَضَعْنَ حَمْلَهُنَّ وَ مَنْ یَتَّقِ اللّهَ یَجْعَلْ لَهُ مِنْ اَمْرِهِ یُسْرا

زنانی از شما که از عادت ماهانه مأیوسند ، اگر در وضع آن‌ها (از نظر بارداری) شک کنید ، عِدّه آنان سه ماه است و همچنین آن‌ها که عادت ماهانه ندیده‌اند و عِدّه زنان باردار این‌است‌که بار خودرا برزمین‌بگذارند و هر کس تقوای الهی پیشه کند ، خداوند کار را بر او آسان می‌سازد ●●● .۴ / طلاق

وَ الْاٰخِرَةُ خَیْرٌ وَ اَبْقی

در حالی که آخرت بهتر و پایدارتر است ●●● . ۱۷ / اعلی

وَالْاَرْضَ بَعْدَ ذلِکَ دَحیها

و زمین را بعد از آن گسترش داد ●●● . ۳۰ / نازعات

وَ الْاَرْضِ ذاتِ الصَّدْعِ

و سوگند به زمین پر شکاف (که گیاهان از آن سر برمی‌آورند ●●●).۱۲ / طارق

وَ الْاَرْضَ فَرَشْناها فَنِعْمَ الْماهِدُونَ

و زمین‌را گستردیم‌وچه‌خوب گسترانندهایم ●●● .۴۸ / ذاریّات

وَ الْاَرْضَ مَدَدْناها وَ اَلْقَیْنا فیها رَواسِیَ وَ اَنْبَتْنا فیها مِنْ کُلِّ زَوْجٍ بَهیجٍ

و زمین را گسترش دادیم و در آن کوه‌های عظیمی افکندیم و از هر نوع گیاه بهجت‌انگیز رویاندیم ●●● .۷ / ق

وَ الْاَرْضَ مَدَدْناها وَ اَلْقَیْنا فیها رَواسِیَ وَ اَنْبَتْنافیها مِنْ کُلِ‌شَیْ‌ءٍمَوْزُونٍ

و زمین را گستردیم و در آن کوه‌های‌ثابتی افکندیم و از هر گیاه موزون در آن رویاندیم ●●● .۱۹ / حجر

وَ الْاَرْضَ وَضَعَها لِلْاَنامِ

و زمین را برای خلایق آفرید ●●● .۱۰ / الرّحمن

وَ الْاَرْضِ وَ ما طَحیها

و قسم به زمین و کسی که آن را گسترانیده است ●●● .۶ / شمس

وَ الْاَنْعامَ خَلَقَها لَکُمْ فیها دِفْ‌ءٌ وَ مَنافِعُ وَ مِنْها تَأْکُلُونَ

و چهارپایان را آفرید در حالی که برای شما در آن‌ها وسیله پوشش و منافع دیگر است و از گوشت آن‌ها می‌خورید ●●● .۵ / نحل

وَالْبَحْرِ الْمَسْجُورِ

و دریای مملو و برافروخته ●●● .۶ / طور

(۴۵۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ الْبُدْنَ جَعَلْناها لَکُمْ مِنْ شَعائِرِ اللّهِ لَکُمْ فیها خَیْرٌ فَاذْکُروُا اسْمَ اللّهِ عَلَیْها صَوافَّ فَاِذا وَجَبَتْ جُنُوبُها فَکُلُوا مِنْها وَ اَطْعِمُوا الْقانِعَ وَ الْمُعْتَرَّ کَذلِکَ سَخَّرْناها لَکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْکُروُنَ

و شترهای چاق و فربه رابرای شما از شعائر الهی قرار دادیم ،در آن‌ها برای شما خیر و برکت است، نام‌خدا را (هنگام‌قربانی کردن آن‌ها) درحالی‌که به صف ایستاده‌اند ببرید، هنگامی که پهلویشان آرام گرفت (و جان دادند) از گوشت آن‌ها بخورید و مستمندان قانع و فقیران معترض را نیز از آن اطعام کنید ، این‌گونه ما آن‌ها را مسخرتان ساختیم تا شکر خدا را به‌جا آورید ●●●.۳۶ / حجّ

وَ الْبَیْتِ الْمَعْمُورِ

و سوگند به بیت المعمور ●●● .۴ / طور

وَ الْتَفَّتِ السّاقُ بِالسّاقِ

و ساق پاها (از شدت جان دادن) به هم می‌پیچد ●●● .۲۹ / قیامت

وَ التّینِ وَ الزَّیْتُونِ

قسم به انجیر و زیتون (یا قسم به سرزمین شام و بیت المقدس ●●●).۱ / تین

وَالَّتی اَحْصَنَتْ فَرْجَها فَنَفَخْنا فیها مِنْ رُوحِنا وَ جَعَلْناها وَابْنَها ایَةً لِلْعالَمینَ

و به یادآور زنی را که دامان خود را از آلودگی به بی‌عفتی پاک نگه داشت و ما از روح خود در او دمیدیم و او و فرزندش (مسیح) را نشانه بزرگی برای جهانیان قرار دادیم ●●● .۹۱ / انبیاء

وَ الْجانَّ خَلَقْناهُ مِنْ قَبْلُ مِنْ نارِ السَّمُومِ

و جن را پیش از آن از آتش گرم و سوزان خلق کردیم ●●● .۲۷ / حجر

وَ الْجِبالَ اَرْسیهـــا

و کـــوه‌هــا را ثــابــت و محکــم نمـــــود ●●● .۳۲ / نازعات

وَ الْجِبالَ اَوْتــــادا

و کوه‌ها را میخ‌های زمین ●●● . ۷ / نبأ

وَ الْحَبُّ ذوُ الْعَصْفِ وَ الـرَّیْحانُ

و دانه‌هایی که همراه باساقه و برگی است که به صورت کاه درمی‌آید و گیاهان خوشبو ●●●.۱۲ / الرّحمن

وَ الْحَمْدُ لِلّـهِ رَبِّ الْعـالَمیـــنَ

و حمد و ستایش ، مخصوص خـداونـدی اســت کـه پـروردگـار عـالمیـان است ●●● .۱۸۲ / صافّات

وَ الْخامِسَةَ اَنَّ غَضَـبَ اللّــــهِ عَلَیْهـا اِنْ کـــانَ مِـنَ الصّـــادِقیـــنَ

و در مرتبه پنجم بگــوید : غضب خدا بر او باد اگر آن مرد از راستگـــویـان بـاشد ●●● .۹ / نور

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۳)

وَ الْخامِسَةُ اَنَّ لَعْنَـتَ اللّهِ عَلَیْــــهِ اِنْ کـــانَ مِـــنَ الْکـــاذِبیـنَ

و در پنجمین بار بگوید: لعنت خدا براوباد اگر از دروغگــویـان بـاشــد ●●● .۷ / نور

وَ الْخَیْلَ وَ الْبِغالَ وَ الْحَمیرَ لِتَرْکَبُوها وَ زینَةً وَ یَخْلُقُ ما لا تَعْلَمُونَ

(و همچنیــن) اســب‌هـا و اسـتـرهـا و الاغ‌هـا را آفـریـد تـا بر آن‌هـا ســوار شویـد و هم مـایه زینت شـمـا بــاشـــد و چیــزهــا (وسـایـل نقلیــه دیگر) می‌آفریند که شما نمی‌دانید ●●●.۸ / نحل

وَ الــذّاریـاتِ ذَرْوا

سوگند به بادهایی که ابرها را به حرکت درمی‌آورند (و گــرد و غبـار و بـذرهای گیاهان را ●●●) .۱ / ذاریات

وَ الَّذی اَخْرَجَ الْمَرْعی

و آن کس کـه چـــراگــاه را بــه وجود آورد ●●● .۴ / اعلی

وَ الَّذی اَطْمَعُ اَنْ یَغْفِرَلـی خَطیئَتی یَـــوْمَ الــدّینِ

و کسی کـــه امیـد دارم گناهانم را در روز جزا ببخشـــد ●●● .۸۲ / شعراء

وَ الَّذی اَوْحَیْنا اِلَیْکَ مِنَ الْکِتابِ هُوَ الْحَـقُّ مُصَـدِّقـا لِمـا بَیْنَ یَدَیْهِ اِنَّ اللّهَ بِعِبادِهِ لَخَبیرٌ بَصیرٌ

آن چـــه از کتـاب بــه تـو وحـی کردیـم، حـقّ اسـت و هماهنــگ بــا کـتـب پیش از آن،خداونــد نسـبت بـه بنـدگانش خـبیر و بیناست ●●●.۳۱ / فاطر

وَ الَّذی جـاءَ بِالصِّـدْقِ وَ صَـــدَّقَ بِـهِ اوُلئِـکَ هُـمُ الْمُتَّقُـونَ

امـا کسـی کـه سخـن صـدق بیـاورد و کســی کـه آن را تصـدیق کند ، آن‌ها پرهیزکارانند ●●● .۳۳ / زمر

وَ الَّذی خَلَقَ الْاَزْواجَ کُلَّها وَ جَعَلَ لَکُمْ مِنَ الْفُلْکِ وَ الْاَنْعامِ ما تَرْکَبُونَ

و همـــان کســـی کـه همــه زوج‌هــا را آفـریـد و برای شــما از کشتی‌هـا و چهارپایان مرکب‌هـایی قرار داد کـه بـــر آن ســـوار شــویــد ●●● .۱۲ / زخرف

وَ الَّذی قالَ لِوالِدَیْهِ اُفٍّ لَکُما اَتَعِدانِنی اَنْ اُخْرَجَ وَ قَدْخَلَتِ الْقُرُونُ مِنْ قَبْلی وَ هُما یَسْتَغیثانِ اللّهَ وَیْلَکَ امِنْ اِنَّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ فَیَقُــولُ ما هــذا اِلّا اَســاطیرُ الْاَوَّلیــنَ

کسـی که به پـدر و مادرش می‌گویـد: اف بر شـما ! آیا به من‌وعده می‌دهید که روز قیامت مبعوث می‌شوم ؟ در حالی که قبل از من

اقوام زیادی بودند (و هرگز مبعوث نشدند) و آن‌ها پیوسته فریاد می‌کشند و خدا را به یاری می‌طلبند که وای بر تو ، ایمان بیاور که وعده خدا، حق است، اما او پیوسته می‌گوید : این‌ها چیزی جز افسانه‌های‌پیشینیان‌نیست ●●●.۱۷ / احقاف

وَ الَّذی قَدَّرَ فَهَدی

و همان کس که تقدیر کرد و هدایت فرمود ●●● .۳ / اعلی

(۴۵۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ الَّذی نَزَّلَ مِنَ السَّماءِ ماءً بِقَدَرٍ فَأَنْشَرْنا بِهِ بَلْدَةً مَیْتا کَذلِکَ تُخْرَجُونَ

و آن کسی که از آسمان آبی‌فرستاد به مقدار معین و به وسیله آن سرزمین مرده را حیات بخشیدیم و همین گونه در قیامت زنده می‌شوید ●●● .۱۱ / زخرف

وَ الَّذی هُوَ یُطْعِمُنی وَ یَسْقینِ

و کسی که مرا غذا می‌دهد و سیراب می‌نماید ●●● .۷۹ / شعراء

وَ الَّذی یُمیتُنی ثُمَّ یُحْیینِ

و کسی که مرا می‌میراند و سپس زنده می‌کند ●●● .۸۱ / شعراء

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ اُولئِکَ اَصْحابُ الْجَنَّةِ هُمْ فیها خالِدُونَ

و آن‌ها که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند، اهل بهشتند و همیشه در آن خواهند ماند ●●●.۸۲ / بقره

وَ الَّذینَ اتَّخَذوُا مَسْجِدا ضِرارا وَ کُفْرا وَ تَفْریقا بَیْنَ الْمُؤْمِنینَ وَ اِرْصادالِمَنْ حارَبَ اللّهَ وَ رَسُولَهُ مِنْ قَبْلُ وَ لَیَحْلِفُنَّ اِنْ اَرَدْنا اِلاَّ الْحُسْنی وَ اللّهُ یَشْهَدُ اِنَّهُمْ لَکاذِبُونَ

(گروهی دیگر از آن‌ها) کسانی هستند که مسجدی ساختند برای زیان (به مسلمانان) و(تقویت) کفر و تفرقه میان مؤمنان و کمینگاه برای کسی که با خدا و پیامبرش از پیش‌مبارزه کرده بود ، آن‌ها سوگند یاد می‌کنند که نظری جز نیکی (و خدمت) نداشته‌ایم ،اما خداوند گواهی می‌دهد که آن‌ها دروغگو هستند ●●● .۱۰۷ / توبه

وَ الَّذینَ اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ اَوْلِیاءَ اللّهُ حَفیظٌ عَلَیْهِمْ وَ ما اَنْتَ عَلَیْهِمْ بِوَکیلٍ

کسانی که غیر خدا را ولی خود انتخاب کردند ، خداوند حساب همه اعمال آن‌ها را نگه می‌دارد و تو مأمور نیستی که آن‌ها را مجبور به قبول حق کنی ●●● .۶ / شوری

وَ الَّذینَ ءَاتَیْنَهُمُ الْکِتبَ یَفْرَحُونَ بِما اُنْزِلَ اِلَیْکَ وَ مِنَ الْاَحْزابِ مَنْ یُنْکِرُ بَعْضَهُ قُلْ اِنَّما اُمِرْتُ اَنْ اَعْبُدَاللّهَ وَ لااُشْرِکَ بِهِ اِلَیْهِاَدْعُوا وَاِلَیْهِمَأبِ

و آن‌ها که کتاب آسمانی در اختیارشان قرار داده‌ایم از آنچه بر تو نازل شده خوشحالند و بعضی از احزاب (و گروه‌ها) قسمتی از آن را انکار می‌کنند ، بگو : من مأمورم که اللّه را بپرستم و شریکی برای او قائل نشوم ، به سوی او دعوت می‌کنم و بازگشت (همگان) به سوی او است ●●● .۳۶ / رعد

وَ الَّذینَ اجْتَنَبُواالطّاغُوتَ اَنْ‌یَعْبُدُوهاوَاَنابُوااِلَی‌اللّهِ‌لَهُمُ‌الْبُشْری‌فَبَشِّرْعِبادِ

کسانی که از عبادت طاغوت اجتناب کردند و به سوی خداوند بازگشتند ، بشارت از آن آن‌هااست، بنابراین بندگان مرا بشارت ده ●●● .۱۷ / زمر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۵)

وَ الَّذینَ اِذا اَصابَهُمُ الْبَغْیُ هُمْ یَنْتَصِرُونَ

و آن‌هاکه هرگاه ستمی به‌آن‌ها رسد (تسلیم ظلم نمی‌شوند) و یاری‌می‌طلبند ●●● .۳۹ / شوری

وَ الَّذینَ اِذا اَنْفَقُوا لَمْ یُسْرِفُوا وَ لَمْ یَقْتُرُوا وَ کانَ بَیْنَ ذلِکَ قَواما

آن‌ها کسانی هستند که هرگاه انفاق کنند نه اسراف می‌کنند و نه سخت گیری ، بلکه در میان این دو حد اعتدالی دارند●●● . ۶۷ / فرقان

وَ الَّذینَ اِذا ذُکِّرُوا بِایاتِ رَبِّهِمْ لَمْ یَخِرُّوا عَلَیْها صُمّا وَ عُمْیانا

آنها کسانی هستند که هرگاه آیات پروردگارشان به آنها گوشزد شود کر و کور روی آن نمی‌افتند●●● . ۷۳ / فرقان

وَ الَّذینَ اِذا فَعَلُوا فاحِشَةً اَوْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ ذَکَرُوا اللّهَ فَاسْتَغْفَرُوا لِذُنُوبِهِمْ وَ مَنْ یَغْفِرُ الذُّنُوبَ اِلَّا اللّهُ وَ لَمْ یُصِرُّوا عَلی ما فَعَلُوا وَ هُمْ یَعْلَمُونَ

و آنها که وقتی مرتکب عمل زشتی شوند ، یا به خود ستم کنند ، به یاد خدا می‌افتند و برای گناهان خود ، طلب آمرزش می‌کنند و کیست جز خدا که گناهان را ببخشد ؟ و بر گناه ، اصرار نمی‌ورزند ، با این‌که می‌دانند ●●● .۱۳۵ / آل‌عمران

وَ الَّذینَ اسْتَجابُوا لِرَبِّهِمْ وَ اَقامُوا الصَّلوةَ وَ اَمْرُهُمْ شُوری بَیْنَهُمْ وَ مِمّا رَزَقْناهُمْ یُنْفِقُونَ

و آنها که دعوت پروردگارشان را اجابت کرده و نماز را برپا داشته و کارهایشان به طریق مشورت در میان آنها صورت می‌گیرد و از آنچه به آنها روزی داده‌ایم انفاق می‌کنند ●●● .۳۸ / شوری

وَ الَّذینَ امَنُوا بِاللّهِ وَ رُسُلِهِ اوُلئِکَ هُمُ الصِّدّیقُونَ وَ الشُّهَداءُ عِنْدَ رَبِّهِمْ لَهُمْ اَجْرُهُمْ وَ نُورُهُمْ وَالَّذینَ کَفَرُوا وَ کَذَّبُوا بِایاتِنا اوُلئِکَ اَصْحابُ الْجَحیمِ

کسانی که به خدا و رسولانش ایمان آوردند ، آنها صدیقین‌و شهداء نزد پروردگارشان هستند،بر آن‌ها است پاداش (اعمال) شان و نور (ایمان)شان و کسانی که کافر شدند و آیات ما را تکذیب کردند ، اصحاب دوزخند ●●● .۱۹ / حدید

وَ الَّذینَ امَنُوا بِاللّهِ وَ رُسُلِه وَ لَمْ یُفَرِّقُوا بَیْنَ اَحَدٍ مِنْهُمْ‌اُولئِکَ سَوْفَ یُؤْتیهِمْ اُجُورَهُمْ وَ کانَ اللّهُ غَفُورا رَحیما

(ولی) کسانی که به خدا و رسولان او ایمان آورده و میان احدی ازآن‌ها فرق نمی‌گذارند پاداش آنها را خواهیم داد، خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۱۵۲ / نساء

وَ الَّذینَ ءَامَنُوا مِنْ بَعْدُ وَ هاجَرُوا وَ جهَدُوا مَعَکُمْ فَاُولآئِکَ مِنْکُمْ وَاُولُواالاَرْحامِ بَعْضُهُمْ اَوْلی بِبَعْضٍ فی کِتبِ اللّهِ اِنَّ اللّهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

(۴۵۶) باب الواو قرآن الفبائی

و آن‌هاکه بعدا ایمان‌آوردند و هجرت کردند و با شما جهاد نمودند از شما هستند و خویشاوندان نسبت به یکدیگر (از دیگران) در احکامی که خدا مقرر داشته سزاوارترند خداوند به همه‌چیز دانااست ●●●.۷۵ / انفال

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ اتَّبَعَتْهُمْ ذُرِّیَّتُهُمْ بِایمانٍ اَلْحَقْنا بِهِمْ ذُرِّیَّتَهُمْ وَ ما اَلَتْناهُمْ مِنْ عَمَلِهِمْ مِنْ شَیْءٍ کُلُّ امْرِءٍبِما کَسَبَ رَهینٌ

و آنها که ایمان آوردند و فرزندانشان به پیروی از آنان ایمان اختیار کردند، فرزندانشان را (در بهشت) به آنها ملحق می‌کنیم و از عمل آنها چیزی نمی‌کاهیم و هر کس در گرو اعمال خویش است ●●● .۲۱ / طور

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ اُولئِکَ اَصْحابُ الْجَنَّةِ هُمْ فیها خالِدُونَ

و آنها که ایمان آورده‌اند و اعمال صالح انجام داده‌اند، اهل بهشتند و همیشه در آن خواهند ماند ●●●.۸۲ / بقره

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ وَ امَنُوا بِما نُزِّلَ عَلیمُحَمَّدٍ وَهُوَالْحَقُّ مِنْ رَبِّهِمْ کَفَّرَ عَنْهُمْ سَیِّئاتِهِمْ وَاَصْلَحَ بالَهُمْ

و کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند ، به‌آن‌چه بر محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله نازل شده و همه حق است و از سوی‌پروردگار ، نیز ایمان آوردند ، خداوند گناهانشان را می‌بخشد و کارشان را اصلاح می کند ●●● .۲ / محمّد

وَ الَّذینَ آمَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیها اَبَدا لَهُمْ فیها اَزْواجٌ مُطَهَّرَةٌ وَ نُدْخِلُهُمْ ظِلّاً ظَلیلاً

و کسانی که ایمان آوردند و کارهای شایسته انجام دادند ،به‌زودی آن‌ها را در باغ‌هایی ازبهشت واردمی‌کنیم که نهرها از زیر درختانش جاری است، همیشه در آن خواهند ماند و همسرانی پاکیزه برای آن‌ها خواهد بود و آنان را در سایه‌های گسترده (و فرح‌بخش) جای می‌دهیم ●●● .۵۷ / نساء

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ سَنُدْخِلُهُمْ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیهاآ اَبَدا وَعْدَ اللّهِ حَقّا وَ مَنْ اَصْدَقُ مِنَ اللّهِ قیلاً

و کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام داده‌اندبه‌زودی آن‌هارا در باغ‌هائی از بهشت وارد می‌کنیم که نهرها از زیر درختان آن جاری است ، جاودانه در آن خواهند ماند، خدا وعده حقّ به شما می‌دهد و کیست که در گفتار و وعده‌هایش از خدا صادق‌تر باشد ●●●؟۱۲۲ / نساء

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُواالصّالِحاتِ لانُکَلِّفُ نَفْسا اِلّا وُسْعَها اوُلآئِکَ اَصْحابُ الْجَنَّةِ هُمْ فیها خالِدُونَ

و کسانی که ایمان آورند و عمل صالح انجام دهند ـ هیچ‌کس را جز به اندازه توانائیش تکلیف نمی‌کنیم ـ اهل بهشتند و جاودانه در آن خواهند ماند ●●● .۴۲ / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۷)

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَنُبَوِّئَنَّهُمْ مِنَ الْجَنَّةِ غُرَفا تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیها نِعْمَ اَجْرُ الْعامِلینَ

کسانی‌که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند ، آن‌ها را در غرفه‌هایی از بهشت جای می‌دهیم که نهرها در زیر آن جاری است، جاودانه در آن خواهند ماند ، چه خوب است پاداش عمل‌کنندگان ●●● .۵۸ / عنکبوت

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَنُدْخِلَنَّهُمْ فِی‌الصّالِحینَ

کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند، آن‌ها را در زمره‌صالحان واردخواهم‌کرد ●●●.۹ / عنکبوت

وَ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَنُکَفِّرَنَّ عَنْهُمْ سَیِّئاتِهِمْ وَ لَنَجْزِیَنَّهُمْ اَحْسَنَ‌الَّذی کانُوا یَعْمَلُونَ

و کسانی که ایمان آوردند و عمل صالح انجام دادند ، گناهان آن‌ها را می‌پوشانیم (ومی‌بخشیم) و آن‌ها را به بهترین اعمالی که انجام داده‌اند ، پاداش می‌دهیم ●●● .۷ / عنکبوت

وَ الَّذینَ ءَامَنُوا وَ هاجَرُوا وَ جهَدُوا فی سَبیلِ اللّهِ وَ الَّذینَ ءَاوَوْا وَ نَصَرُوآاوُلآئِکَ هُمُ الْمُؤْمِنُونَ حَقّا لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ رِزْقٌ کَریمٌ

و آن‌ها که ایمان آوردند و هجرت نمودند و جهاد در راه خدا کردند و آن‌هاکه پناه‌دادند و یاری کردند، آنان مؤمنان حقیقی‌اند ، برای آن‌ها آمرزش (و رحمت خدا) و روزی شایسته‌ای است ●●● .۷۴ / انفال

وَ الَّذینَ اهْتَدَوْا زادَهُمْ هُدًی وَ اتیهُمْ تَقْویهُمْ

کسانی که هدایت یافته‌اند، خداوند بر هدایتشان می‌افزاید و روح تقوا به آن‌ها می‌بخشد ●●●.۱۷ / محمّد

وَ الَّذینَ تَبَوَّؤُا الدّارَ وَ الاْیمانَ مِنْ قَبْلِهِمْ یُحِبُّونَ مَنْ هاجَرَ اِلَیْهِمْ وَ لا یَجِدوُنَ فی صُدوُرِهِمْ حاجَةً مِمّا اُوتُوا وَ یُؤْثِروُنَ عَلی اَنْفُسِهِمْ وَلَوْ کانَ بِهِمْ خَصاصَةٌ وَ مَنْ یُوقَ شُحَّ نَفْسِهِ فَاُولئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و برای کسانی که در دار الهجرة (سرزمین مدینه) و در خانه ایمان ، قبل از مهاجران، مسکن گزیدند ، آن‌ها کسانی را که به سویشان هجرت کنند ، دوست می‌دارند و در دل خود نیازی به آن‌چه به مهاجران داده شده ، احساس نمی‌کنند و آن‌ها را بر خود مقدم می‌دارند ، هرچند شدیدا فقیر باشند ، کسانی که خداوند آن‌ها را از بخل و حرص نفس خویش بازداشته ، رستگارند ●●● .۹ / حشر

وَ الَّذینَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِه لا یَسْتَطیعُونَ نَصْرَکُمْ وَ لاۤ اَنْفُسَهُمْ یَنْصُرُونَ

و کسانی را که شما جز او می‌خوانید نمی‌توانند یاریتان کنند و نه (حتی) خودشان را یاری دهند●●●.
۱۹۷ / اعراف

وَ الَّذینَ جاؤُا مِنْ بَعْدِهِمْ یَقُولُونَ رَبَّنَا اغْفِرْ لَنا وَ لِاِخْوانِنَا الَّذینَ سَبَقُونا بِالْاِیمانِ وَ لا تَجْعَلْ فی قُلُوبِنا غِلاًّ لِلَّذینَ امَنُوا رَبَّنا اِنَّکَ رَؤُفٌ رَحیمٌ

(۴۵۸) باب الواو قرآن الفبائی

و کسانی که بعد از آن‌ها آمدند و می‌گویند : پروردگارا ! ما و برادرانمان را که در ایمان بر ما پیشی گرفتند ، بیامرز و در دل‌هایمان حسد و کینه‌ای نسبت به مؤمنان قرار مده، پروردگارا! تو مهربان و رحیمی ●●● .۱۰ / حشر

وَ الَّذینَ جاهَدوُا فینا لَنَهْدِیَنَّهُمْ سُبُلَنا وَ اِنَّ اللّهَ لَمَعَ الْمُحْسِنینَ

و آن‌ها که در راه ما (با خلوص نیت) جهاد کنند ، قطعا هدایتشان خواهیم کرد و خدا با نیکوکاران است ●●●.۶۹ / عنکبوت

وَ الَّذینَ سَعَوْا فی ایاتِنا مُعاجِزینَ اوُلئِکَ لَهُمْ عَذابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلیمٌ

کسانی که سعی در (تکذیب) آیات ما داشتند و گمان کردند می‌توانند ازحوزه قدرت ما بگریزند، عذابی بد و دردناک خواهند داشت ●●●.۵ / سبأ

وَ الَّذینَ سَعَوْا فی ایاتِنا مُعاجِزینَ اوُلئِکَ اَصْحابُ الْجَحیمِ

و آن‌ها که (برای تخریب و محو) آیات ما تلاش کردند و چنین می‌پنداشتندکه می‌توانند بر اراده حتمی ما غالب شوند، اصحاب دوزخند ●●●. ۵۱ / حجّ

وَ الَّذینَ صَبَرُوا ابْتِغاءَ وَجْهِ رَبِّهِمْ وَ اَقامُوا الصَّلوةَ وَ اَنْفَقُوا مِمّا رَزَقْنهُمْ سِرّا وَ عَلانِیَةً وَ یَدْرَؤُنَ بِالْحَسَنَةِ السَّیِّئَةَ اوُلئِکَ لَهُمْ عُقْبَی الدّارِ

و آن‌ها که به خاطر ذات (پاک) پروردگارشان شکیبایی می‌کنند و نماز را بر پا می‌دارند و از آن‌چه به آن‌ها روزی داده‌ایم ، در پنهان و آشکار ، انفاق می‌کنند و با حسنات ، سیّئات را از میان می‌برند ، پایان نیک سرای دیگر از آن آن‌ها است ●●● .۲۲ / رعد

وَ الَّذینَ عَمِلُوا السَّیِّئاتِ ثُمَّ تابُوا مِنْ بَعْدِها وَ امَنُواۤ اِنَّ رَبَّکَ مِنْ بَعْدِها لَغَفُورٌ رَحیمٌ

و آن‌ها که گناه کنند و بعد از آن توبه نمایند و ایمان آورند(امید عفو او را دارند ، زیرا) پروردگار تو در پی آن آمرزنده و مهربان است ●●● .۱۵۳ / اعراف

وَالَّذینَ فی اَمْوالِهِمْ حَقٌّ مَعْلُومٌ

و آن‌ها که در اموالشان حقّ معلومی است ●●● .۲۴ / معارج

وَالَّذینَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا وَ اسْتَکْبَرُوا عَنْها اوُلآئِکَ اَصْحابُ النّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ

و آن‌ها که آیات ما را تکذیب کنند و در برابر آن تکبر ورزند ، اهل دوزخند ، جاودانه در آن خواهند ماند ●●● .۳۶ / اعراف

وَ الَّذینَ کَذَّبُوا بِایتِنا سَنَسْتَدْرِجُهُمْ مِنْ حَیْثُ لا یَعْلَمُونَ

و آنها که آیات ما را تکذیب کردند تدریجا از آن راه که نمی‌دانند گرفتار مجازاتشان خواهیم کرد ●●● .۱۸۲ / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۵۹)

وَ الَّذینَ کَذَّبُواْ بِایتِنا صُمٌّ وَ بُکْمٌ فِی الظُّلُمتِ مَنْ یَشاءِاللّهُ یُضْلِلْهُ وَ مَنْ یَشَأْ یَجْعَلْهُ عَلی صِرطٍ مُسْتَقیم

آن‌ها که آیات ما را تکذیب کردند کر و لال در تاریکی‌ها قرار دارند ، هرکس را خدا بخواند (و مستحق باشد) گمراه می کند و هر کس را بخواهد (و شایسته بیند) بر راه راست قرار خواهد داد ●●● .۳۹ / انعام

وَ الَّذینَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا وَ لِقاآءِ الْاخِرَةِ حَبِطَتْ اَعْمالُهُمْ هَلْ یُجْزَوْنَ اِلّا ما کانُوا یَعْمَلُونَ

و کسانی که آیات ما و لقای رستاخیز را تکذیب (و انکار) کنند، اعمالشان نابود می گردد، آیا جز آن‌چه را عمل کرده‌اند ، پاداش داده می‌شوند ●●● ؟۱۴۷ / اعراف

وَ الَّذینَ کَذَّبُوا بِایتِنا یَمَسُّهُمُ الْعَذابُ بِما کانُوا یَفْسُقُونَ

و آنها که آیات ما را تکذیب کردند عذاب (پروردگار) به خاطر نافرمانی‌ها به آنان می‌رسد ●●●.۴۹ / انعام

وَ الَّذینَ کَسَبُوا السَّیِّئاتِ جَزاآءُ سَیِّئَةٍ بِمِثْلِها وَ تَرْهَقُهُمْ ذِلَّةٌ ما لَهُمْ مِنَ اللّهِ مِنْ عاصِمٍ کَأَنَّما اُغْشِیَتْ وُجُوهُهُمْ قِطَعا مِنَ الَّیْلِ مُظْلِما اوُلآئِکَ اَصْحابُ النّارِهُمْ فیها خالِدوُنَ

اما کسانی که مرتکب گناهان شدند ، جزای بدی به مقدار آن دارندو ذلت و خواری چهره آنها را می‌پوشاند و هیچ چیز نمی‌تواند آنها را از (مجازات) خدا نگه دارد(چهره‌هایشان آن‌چنان تاریک است که) گویی پاره‌هایی‌از شب تاریک، صورت آن‌ها را پوشانده، آن‌هایاران‌آتشندوجاودانه درآن خواهندماند ●●●.۲۷ / یونس

وَ الَّذینَ کَفَرُوا وَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا اُولئِکَ اَصْحابُ النّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ

و کسانی که کافر شوند و آیات ما را تکذیب کنند ، اهل دوزخند و همیشه در آن خواهند بود ●●● .۳۹ / بقره

وَ الَّذینَ کَفَرُوا بِایاتِنا هُمْ اَصْحابُ الْمَشْئَمَةِ

و کسانی که آیات ما را انکار کرده‌اند، افرادی شومند (که نامه اعمالشان به دست چپشان داده می‌شود ●●●).۱۹ / بلد

وَ الَّذینَ کَفَرُوا اَعْمالُهُمْ کَسَرابٍ بِقیعَةٍ یَحْسَبُهُالظَّمْانُ ماءً حَتّی اِذا جاءَهُ لَمْ یَجِدْهُ شَیْئا وَ وَجَدَ اللّهَ عِنْدَهُ فَوَفّیهُ حِسابَهُ وَ اللّهُ سَریعُ الْحِسابِ

و کسانی که کافر شدند، اعمالشان همچون‌سرابی‌است دریک کویر که انسان تشنه آن را از دور آب می‌پندارد ، اما هنگامی که به سراغ آن می‌آید ، چیزی نمی‌یابد و خدا را نزد آن می‌یابد و حساب او را صاف می‌کند و خداوند سریع الحساب است ●●●.۳۹ / نور

وَ الَّذینَ کَفَرُوا بِآیاتِ اللّهِ وَ لِقائِهِ اوُلئِکَ یَئِسُوا مِنْ رَحْمَتی وَ اوُلئِکَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

کسانی که به آیات خدا و لقای او کافر شدند، از رحمت من مأیوسند و برای آن‌ها عذاب دردناکی است ●●●.۲۳ / عنکبوت

(۴۶۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَالَّذینَ کَفَرُوا بَعْضُهُمْ اَوْلِیاآءُ بَعْضٍ اِلّا تَفْعَلُوهُ تَکُنْ فِتْنَةٌ فِی الاَرْضِ وَ فَسادٌ کَبیرٌ

و آنها که کافر شدند اولیاء (و یاران و مدافعان) یکدیگرند، اگر (این دستور را) انجام‌ندهید فتنه و فساد عظیمی در زمین

روی مـی‌دهـد ••• .۷۳ / انفال

وَ الَّذینَ کَفَروُا فَتَعْسـا لَهُـمْ وَ اَضَـلَّ اَعْمالَهُـمْ

و کسانی که کافر شدند ، مرگ بر آن‌ها و اعمالشان نابود باد ••• .۸ / محمّد

وَالَّذینَ کَفَـروُا وَ کَذَّبُوا بِایاتِنـا اُولئِـکَ اَصْحابُ النّارِ خـالِـدیـنَ فیهـا وَ بِئْـسَ الْمَصیـرُ

امـا کســانی کـه کـافـر شـــدنـد و آیـات مـا را تکـذیـب کردنـد ، آن‌هـا اصـحاب دوزخنـد و جـاودانه در آن می‌مـاننـد و سـرانجـام آن‌هـا سـرانجـام بـدی اسـت ••• .۱۰ / تغابن

وَ الَّذینَ کَفَروُا وَ کَذَّبُوا بِاآیاتِنا فَاوُلئِکَ لَهُمْ عَذابٌ مُهینٌ

و کسانی که کافر شدنـد و آیات ما را تکذیـب کردنـد ، عـذاب خوارکننده‌ای برای آن‌ها است •••.۵۷ / حجّ

وَ الَّذینَ کَفَرُوا لَهُـمْ نـارُ جَهَنَّمَ لا یُقْضی عَلَیهِمْ فَیَمُوتُوا وَ لا یُخَفَّفُ عَنْهُمْ مِنْ عَذابِها کَذلِکَ نَجْـزی کُـلَّ کَفُورٍ

کسـانی که کـافر شـدنـد، آتش دوزخ برای آن‌ها است، هرگز فرمان مرگ آن‌ها صادر نمی‌شود، تا بمیرنـد و نه چیزی‌از عـذابش‌از آن‌هاتخفیف داده‌می‌شود، این گونه هر کفران‌کننده‌ای را کیفر می‌دهیم ••• .۳۶ / فاطر

وَ الَّذینَ کَفَرُوا وَ کَـذَّبُوا بِـایاتِناآ اوُلآئِکَ اَصْحابُ الْجَحیم

و کسانی که کافرشدند و آیات‌ما را تکذیب‌کردند اهل‌دوزخند ••• .۱۰ / مائده، ۸۶ / مائده

وَ الَّذینَ لا یَدْعُونَ مَعَ اللّهِ اِلها اخَرَ وَ لایَقْتُلُونَ النَّفْسَ الَّتی حَرَّمَ اللّهُ اِلاّ بِالْحَقِّ وَ لا یَزْنُونَ وَ مَنْ یَفْعَلْ ذلِکَ یَلْقَ اَثاما

آن‌هـا کسـانی هسـتند که معبود دیگری را بـا خداونـد نمی‌خواننـد و انسانی را که خداونـد خونش را حرام شـمرده جز به حق به‌قتل نمی‌رسانند و زنـا نمی‌کننـد و هرکس چنیـن کنـد مجازاتش را خواهد دید ••• .۶۸ / فرقان

وَ الَّذینَ لا یَشْهَدُونَ الزُّورَ وَ اِذا مَرُّوا بِاللَّغْوِ مَرُّواکِراما

آن‌هـا کسانی هسـتند که شـهادت به باطـل نمی‌دهنـد (و در مجالس باطل شـرکت نمی‌کننـد) و هنگامی که با لغو و بیهــودگـی بـرخـورد کنند بـزرگـوارانه از آن می‌گـذرند ••• .۷۲ / فرقان

وَ الَّذینَ هاجَرُوا فِی‌اللّهِ مِنْ بَعْدِ ما ظُلِمُـوا لَنُبَـوِّئَنَّهُـمْ فِـی الـدُّنْیـا حَسَنَةً وَلَاَجْرُ الْاخِرَةِ اَکْبَرُ لَـوْ کـانُوا یَعْلَمُونَ

آن‌ها که مورد ستم واقع شدند سپس برای‌خدا هجرت کردند در این دنیا جایگاه (و مقام) خوبی به آن‌ها می‌دهیم و پاداش آخرت، اگر بدانند، از آن هم بزرگ‌تر است ••• .۴۱ / نحل

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۱)

وَ الَّذینَ هـاجَـروُا فـی سَبیـلِ اللّـهِ ثُـمَّ قُتِلُـوا اَوْ مـاتُـوا لَیَـرْزُقَنَّهُـمُ اللّهُ رِزْقـا حَسَنا وَ اِنَّ اللّـهَ لَهُـــوَ خَیْـرُ الرّازِقیـــنَ

و کسانی که درراه‌خـدا هجرت کردنـد، سپس کشـته شدند ،یا به مرگ طبیعی از دنیا رفتند ، خداوند به آن‌ها روزی نیکویی می‌دهد که او بهترین روزی‌دهندگان است ••• .۵۸ / حجّ

وَ الَّذینَ هُمْ لِاَماناتِهِمْ وَ عَهْـدِهِـمْ راعـُونَ

و آن‌ها که امانت‌ها و عهد خود را رعایت می‌کنند ••• .۸ / مؤمنون، ۳۲ / معارج

وَالَّذینَ هُمْ بِاآیاتِ رَبِّهِـــمْ یُـــؤْمِنُـــونَ

و آنان که به آیات پروردگارشان ایمان می‌آورنـد ••• .۵۸ / مؤمنون

وَ الَّذینَ هُمْ بِـرَبِّهِـمْ لا یُشْـرِکُـونَ

و آن‌هـا که به پـروردگـارشان شـرک نمی‌ورزنـد ••• .۵۹ / مؤمنون

وَ الَّذینَ هُمْ بِشَهـاداتِهِـمْ قـاآئِمُـونَ

و آنها که قیام به ادای شهـادت حق می‌نمـایند ●●● .۳۳ / معارج
وَ الَّذینَ هُمْ عَلی صَلَـواتِهِـمْ یُحـافِظُـونَ
و آنها که از نمـازهـا مـواظبـت می‌نمـاینـد ●●● .۳۴ / معارج، ۹ / مؤمنون
وَ الَّذینَ هُمْ عَنِ اللَّغْـوِ مُعْـرِضُـونَ
و آنها که از لغو و بیهودگی روی گـردان هستند ●●● .۳ / مؤمنون
وَ الَّذینَ هُمْ لِفُروُجِهِمْ حـافِظُـونَ
و آنها که دامـان خـود را از آلـودگی بـه بی‌عفتـی حفـظ می‌کننـد ●●● .۲۹ / معارج، ۵ / مؤمنون
وَ الَّذینَ هُمْ لِلزَّکـوةِ فـاعِلُونَ
و آنهـا کـه زکات را انجـام می‌دهنـد ●●● .۴ / مؤمنون
وَ الَّذینَ هُمْ مِنْ عَـذابِ رَبِّهِـمْ مُشْفِقُـونَ
و آنها که از عذاب پـروردگـارشـان بیمناکند ●●● .۲۷ / معارج
وَ الَّذینَ یَبیتُـونَ لِرَبِّهِـمْ سُجَّـدا وَ قِیـاما
آنها کسانی هستند که شبانگاه برای پروردگارشان سجده و قیـام می‌کنند ●●● .۶۴ / فرقان
وَ الَّذینَ یُتَوَفَّوْنَ مِنْکُمْ وَ یَذَرُونَ اَزْواجا وَصِیَّةً لِاَزْواجِهِمْ مَتاعا اِلَی الْحَوْلِ غَیْرَ اِخْراجٍ فَاِنْ خَرَجْنَ فَلاجُناحَ عَلَیْکُمْ فیمافَعَلْنَ فی اَنْفُسِهِنَّ مِنْ مَعْرُوفٍ وَاللّهُ عَزیزٌحَکیمٌ
و کسانی از شما که در آستانه مرگ قرار می‌گیرند و همسرانی‌از خود به جا می‌گذارند، باید برای همسران خود
(۴۶۲) باب الواو قرآن الفبائی
وصیّت کننـد که تـا یـک سال آنهـا را (بـا پـرداختـن هـزینـه زنـدگی) بهره‌منـد سـازد، به شـرط این‌که آنها (از خـانـه شـوهـر) بیـرون نـرونـد (و اقـدام بـه ازدواج مجـدّد نکننـد) و اگر بیرون رونـد،(حقّی در هزینـه ندارنـد، ولی) گنـاهی‌بر شمانیست نسبت به آن‌چه درباره خود به طور شایسته انجام می‌دهند و خداوند تـوانا و حکیم است ●●● .۲۴۰ / بقره
وَ الَّذینَ یُتَوَفَّوْنَ مِنْکُمْ وَ یَذَرُونَ اَزْواجا یَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ اَرْبَعَةَ اَشْهُرٍ وَ عَشْرا فَـاِذابَلَغْنَ اَجَلَهُنَّ فَـلا جُنـاحَ عَلَیْکُـمْ فیمـا فَعَلْـنَ فـی اَنْفُسِهِـنَّ بِـالْمَعْـرُوفِ وَ اللّـهُ بِمـا تَعْمَلُـونَ خَبیـرٌ
و کسـانی از شـما کـه می‌میرنـد و همسـرانی بـاقی می‌گذارنـد ،بایـد چهـار مـاه و ده روز انتظـار بکشـند (و عـدّه نگـه دارنـد) و هنگـامی‌کـه بـه آخـر مـدّتشـان رسیـدنـد ، گنـاهی بر شمـا نیست که هرچه می‌خواهند ، درباره خودشان به طـور شـایسته انجام دهند (و با مرد دلخواه خود ازدواج کنند) و خدا به آن‌چه عمل می‌کنید ، آگاه است ●●● .۲۳۴ / بقره
وَ الَّذینَ یَجْتَنِبُـونِ کَبـائِرَ الْاِثْـمِ وَ الْفَـواحِشَ وَ اذا مـا غَضِبُـوا هُـمْ یَغْفِـرُونَ
همـان کسـانـی کـه از گنـاهان بزرگ و اعمال زشت اجتناب می‌ورزنـد و هنگامی که خشـمگین می‌شوند ، عفـو می‌کننـد ●●●.۳۷ / شوری
وَالَّذینَ یُحاجُّونَ فِی اللّهِ مِنْ بَعْدِ مَا اسْتُجیبَ لَهُ حُجَّتُهُمْ داحِضَـةٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ وَ عَلَیْهِمْ غَضَبٌ وَ لَهُمْ عَـذابٌ شَدیدٌ
آنها که درباره خدا بعد از پذیرفتن دعوت او ، محاجه می‌کنند ، دلیل آنها نزد پروردگارشان باطل و بی‌اساس است و غضـب بـر آنهـا اسـت و عـذاب شـدیـد از آن آنها ●●● .۱۶ / شوری
وَ الَّذینَ یَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ لا یَخْلُقُونَ شَیْئا وَ هُمْ یُخْلَقُونَ
معبودهایی را که غیر از خـدا می‌خـواننـد چیزی را خلق نمی‌کنند بلکه خودشان هم مخلوقند ●●● .۲۰ / نحل

وَالّذینَ یَرْمُونَ اَزْواجَهُمْ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُمْ شُهَداءُ اِلّآاَنْفُسُهُمْ فَشَهادَةُ اَحَدِهِمْ اَرْبَعُ شَهاداتٍ بِاللّهِ اِنَّهُ لَمِنَ الصّادِقینَ

کسانی که همسران خود را متهم به (عمل منافی عفت) می‌کنندو گواهانی جز خودشان ندارند، هر یک از آنها باید چهار مرتبه به نام خدا شهادت دهد که از راستگویان است ●●● ۶. / نور

وَ الَّذینَ یَرْمُونَ الْمُحْصَناتِ ثُمَّ لَمْ یَأْتُوا بِاَرْبَعَةِشُهَداءَ فَاجْلِدوُهُمْ ثَمانینَ جَلْدَةً وَ لا تَقْبَلُوا لَهُمْ شَهادَةً اَبَدا وَ اوُلئِکَ هُمُ الْفاسِقُونَ

و کسانی که زنان پاکدامن را متهم می کنند ، سپس چهارشاهد (برای ادعای خود) نمی‌آورند ، آنها را هشتاد تازیانه بزنید و شهادتشان را هرگز نپذیرید و آنها فاسقان هستند ●●● ۴. / نور

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۳)

وَ الَّذینَ یَسْعَوْنَ فی ایاتِنا مُعاجِزینَ اُولئِکَ فِی الْعَذابِ مُحْضَرُونَ

و آنها که برای انکار و ابطال آیات ما تلاش می کنند و می‌پندارند از چنگال قدرت ما فرار خواهند کر د، در عذاب (الهی) احضار می‌شوند ●●●.۳۸ / سبأ

وَ الَّذینَ یُصَدِّقُونَ بِیَوْمِ الدّین

و آنها که به روز جزا ایمان دارند ●●● ۲۶. / معارج

وَ الَّذینَ یَصِلُونَ ما اَمَرَ اللّهُ بِه اَنْ یُوصَلَ وَ یَخْشَوْنَ رَبَّهُم وَ یَخافُونَ سُوءَ الْحِسابِ

و آنها که پیوندهایی را که خدا به آن امر کرده است برقرارمی‌دارند و از پروردگارشان می‌ترسند و از بدی حساب (روز قیامت) بیم دارند ●●● ۲۱. / رعد

وَ الَّذینَ یُظاهِروُنَ مِنْ نِسائِهِمْ ثُمَّ یَعُودوُنَ لِماقالُوافَتَحْریرُ رَقَبَةٍ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَتَماسّا ذلِکُمْ تُوعَظُونَ بِهِ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرٌ

کسانی که از همسران خود « ظهار » می کنند ، سپس به گفته خود بازمی گردند، باید پیش از آمیزش جنسی آنها باهم، برده‌ای‌را آزاد کنند، این دستوری است که به‌آن اندرز داده می‌شوید و خداوند به آنچه انجام می‌دهید ، آگاه است ●●● ۳. / مجادله

وَ الَّذینَ یَقُولُونَ رَبَّنَا اصْرِفْ عَنّا عَذابَ جَهَنَّمَ اِنَّ عَذابَها کانَ غَراما

آنها کسانی هستند که می گویند پروردگارا عذاب جهنم را از ما برطرف گردان که عذابش سخت و پردوام است ●●● ۶۵. / فرقان

وَ الَّذینَ یَقُولُونَ رَبَّنا هَبْ لَنا مِنْ اَزْواجِنا وَ ذُرِّیّاتِنا قُرَّةَ اَعْیُنٍ وَ اجْعَلْنا لِلْمُتَّقینَ اِماما

آنها هستند که می گویند پروردگارا از همسران و فرزندان ما، مایه روشنی چشم‌ما قرار ده و ما را پیشوای پرهیزکاران بنما ●●● ۷۴. / فرقان

وَ الَّذینَ یُمَسِّکُونَ بِالْکِتابِ وَ اَقامُوا الصَّلوةَ اِنّا لا نُضیعُ اَجْرَ الْمُصْلِحینَ

و آنها که به کتاب (خدا) تمسک جویند و نماز را بر پا دارند (پاداش بزرگی خواهند داشت، زیرا) ما پاداش مصلحان را ضایع نخواهیم کرد ●●● ۱۷۰. / اعراف

وَ الَّذینَ یُنْفِقُونَ اَمْوالَهُمْ رِئاءَ النّاسِ وَ لا یُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَ لا بِالْیَوْمِ الْاخِرِ وَ مَنْ یَکُنِ الشَّیْطانُ لَهُ قَرینا فَساءَ قَرینا

و آنها کسانی هستند که اموال خود را برای نشان دادن به‌مردم انفاق می کنند و ایمان به خدا و روز واپسین ندارند، (چرا که شیطان ، رفیق و همنشین آنها است) و کسی که شیطان قرین او باشد ، بد همنشین و قرینی است ●●● ۳۸. / نساء

(۴۶۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ الَّذینَ یَنْقُضُونَ عَهْدَ اللهِ مِنْ بَعْدِ میثقِه وَ یَقْطَعُونَ ما اَمَرَ اللّهُ بِه اَنْ یُوصَلَ وَ یُفْسِدُونَ فِی الْاَرْضِ اوُلئِکَ لَهُمُ اللَّعْنَةُ وَ لَهُمْ سُوءُ الدّارِ

و آنها که عهد الهی را پس از محکم کردن می‌شکنند و پیوندهایی را که خدا دستور برقراری آن را داده قطع می کنند : و در روی زمین فساد می‌نمایند ، لعنت برای آنها است و بدی (و مجازات) سرای آخرت ●●● .۲۵ / رعد

وَ الَّذینَ یُؤْتُونَ ما اتَوْا وَ قُلوبُهُمْ وَجِلَةٌ اَنَّهُمْ اِلی رَبِّهِمْ راجِعُونَ

و آنهاکه نهایت تلاش و کوشش را در انجام طاعات به خرج می‌دهند ، اما با این حال دل‌هایشان ترسناك است از این که سرانجام به سوی پروردگارشان بازمی گردند ●●● .۶۰ / مؤمنون

وَ الَّذینَ یُؤْذُونَ الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ بِغَیْرِ مَا اکْتَسَبُوا فَقَدِاحْتَمَلُوا بُهْتانا وَ اِثْما مُبینا

و آنها که مردان و زنان باایمان را به خاطر کاری که انجام نداده‌اند آزارمی‌دهند متحمل بهتان و گناه آشکاری شده‌اند ●●● .۵۸ / احزاب

وَالَّذینَ یُؤْمِنُونَ بِمااُنْزِلَاِلَیْکَ وَ مااُنْزِلَ مِنْقَبْلِکَ وَ بِالْاخِرَةِ هُمْیُوقِنُونَ

آنها به آنچه بر تو نازل شده و آنچه پیش از تو (بر پیامبران پیشین نازل گردیده ،) ایمان می‌آورند و به رستاخیز یقین دارند ●●●.۴ / بقره

وَ الرُّجْزَ فَاهْجُرْ

و از پلیدی‌ها بپرهیز ●●● !۵ / مدّثر

وَ السّابِقُونَ السّابِقُونَ

و سومین گروه « پیشگامان پیشگام ●●● » .۱۰ / واقعه

وَ السّابِقُونَ الاوَّلُونَ مِنَ الْمُهاجِرینَ وَ الاَنْصارِ وَ الَّذینَ اتَّبَعُوهُمْ بِاِحْسانٍرَضِیَ اللّهُ عَنْهُمْ وَ رَضُوا عَنْهُ وَ اَعَدَّ لَهُمْ جَنّاتٍ تَجْری تَحْتَهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیهآ اَبَدا ذلِکَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ

پیشگامان نخستین از مهاجرین و انصار و آنها که به نیکی از آنها پیروی کردند،خداوند ازآنها خشنود و آنها (نیز) از او خشنود شدند و باغ‌هاییاز بهشت برای‌آنان فراهم ساخته که نهرها از زیر درختانش جریان دارد ، جاودانه در آن خواهند ماند و این پیروزی بزرگی است ●●● .۱۰۰ / توبه

وَ السّابِحاتِ سَبْحا

و سوگند به فرشتگانی که در اجرای فرمان الهی با سرعت حرکت می کنند ●●● . ۳ / نازعات

وَ السّارِقُ وَ السّارِقَةُ فَاقْطَعُوا اَیْدِیَهُما جَزاآءً بِما کَسَبا نَکالاً مِنَ اللّهِ وَ اللّهُ عَزیزٌ حَکیمٌ

دست مرد دزد و زن دزد را به کیفر عملی که انجام داده‌اند به عنوان یک مجازات الهی قطع کنید و خداوند توانا و حکیم است ●●● .۳۸ / مائده

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۵)

وَالسَّقْفِ الْمَرْفُوعِ

و سقف برافراشته ●●● .۵ / طور

وَ السَّلامُ عَلَیَّ یَوْمَ وُلِدْتُ وَ یَوْمَ اَمُوتُ وَ یَوْمَ اُبْعَثُ حَیّا

و سلام (خدا) بر من ، آن روز که متولد شدم و آن روز که می‌میرم و آن روز که زنده برانگیخته می‌شوم

●●●.۳۳ / مریم

وَالسَّماءَ بَنَیْناها بِاَیْدٍ وَ اِنّا لَمُوسِعُونَ

ما آسمان را باقدرت بناکردیم و همواره‌آن راوسعت‌می‌بخشیم ●●● .۴۷ / ذاریات

وَ السَّماءِ ذاتِالْبُروُجِ

سوگند به آسمان که دارای برج‌های بسیار است ●●●.۱ / بروج

وَ السَّماءِ ذاتِ الْحُبُکِ

قسم به آسمان که دارای چین و شکن‌های زیباست ●●● .۷ / ذاریات

وَ السَّماءِ ذاتِ الرَّجْعِ

سوگند به آسمان پرباران ●●● .۱۱ / طارق

وَ السَّماءَ رَفَعَها وَ وَضَعَ الْمیزانَ

و آسمان را برافراشت و میزان و قانون (در آن) گذاشت ●●● .۷ / الرّحمن

وَ السَّماءِ وَ الطّارِقِ

سوگند به آسمان و کوبنده شب ●●● .۱ / طارق

وَ السَّماءِ وَ ما بَنیها

و قسم به آسمان و کسی که آسمان را بنا کرده است ●●● .۵ / شمس

وَ الشُّعَراءُ یَتَّبِعُهُمُ الْغاوُنَ

(پیامبر شاعر نیست) شعرا کسانی هستند که گمراهان از آنان پیروی می‌کنند ●●● .۲۲۴ / شعراء

وَ الشَّفْعِ وَ الْوَتْرِ

و به زوج و فرد ●●● .۳ / فجر

وَ الشَّمْسُ تَجْری لِمُسْتَقَرٍّ لَها ذلِکَ تَقْدیرُ الْعَزیزِ الْعَلیمِ

و خورشید (نیز برای آن‌ها آیتی است) که پیوسته به سوی قرارگاهش در حرکت است، این تقدیر خداوند قادر و دانا است ●●●.۳۸ / یس

وَ الشَّمْسِ وَ ضُحیها

به خورشید و گسترش نور آن سوگند ●●● .۱ / شمس

(۴۶۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ الشَّیاطینَ کُلَّ بَنّاءٍ وَ غَوّاصٍ

و شیاطین را مسخر او ساختیم ، هر بنّاء و غواصی از آن‌ها ●●● .۳۷ / ص

وَ الصّافّاتِ صَفّا

سوگندبه‌آن‌هاکه صف‌کشیده‌اند (و صفوف خودرا منظم‌ساخته‌اند ●●●) .۱ / صافّات

وَ الصُّبْحِ اِذا اَسْفَرَ

و به صبح ، هنگامی که چهره بگشاید ●●● .۳۴ / مدّثر

وَ الصُّبْحِ اذا تَنَفَّسَ

و صبح هنگامی که تنفس کند ●●● ،۱۸ / تکویر

وَ الضُّحی

قسم به روز در آن هنگام که آفتاب برآید (وهمه جا را فرا گیـرد ●●●).۱ / ضحی

وَالطُّـورِ

سـوگنـد بـه کـوه « طور ●●● » .۱ / طور

وَ الطَّیْرَ مَحْشُورَةً کُلٌّ لَهُ اَوّابٌ

پـرنـدگـان را نیز دستجمعی مسخـر او کـردیـم (تا همراه او تسبیح خدا گویند) و همه این‌ها بـازگشت‌کننـده به سوی او بودند ●●●.۱۹ / ص

وَ الْعادِیاتِ ضَبْحا

سـوگنـد بـه اسبـان دونـده‌ای کـه نفـس زنـان (بـه سوی میدان جهـاد) پیش رفتند ●●● .۱ / عادیات

وَ الْعَصْـرِ

بــه عصر سوگنــد ●●● ،۱ / عصر

وَ اَلَّفَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْ لَوْ اَنْفَقْتَ ما فِی الْاَرْضِ جَمیعا ماآ اَلَّفْتَ بَیْنَ قُلُوبِهِمْ وَلکِنَّ اللّهَ اَلَّفَ بَیْنَهُمْ اِنَّهُ عَـزیـزٌ حَکیـمٌ

و در میـان دل‌هـای آن‌هـا الفــت ایجـاد نمـود ، اگـر تمـام آن‌چه روی زمین است صرف‌می‌کردی که در میـان دل‌هـای آن‌هـا الفــت بیفکنــی نمی‌تــوانستی ولــی خــداونــد در میــان آن‌ها الفت ایجاد کرد ، او تـــوانا و حکیـــم اســـت ●●● .۶۳ / انفال

وَ الْفَجْـرِ

بــه سپیــده دم ســوگنــد ●●● .۱ / فجر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۷)

وَ اَلْقَتْ ما فیها وَ تَخَلَّتْ

و آن‌چه در درون دارد ، بیـرون افکنـــده و خالی‌شود ●●●.۴ / انشقاق

وَ الْقُرْآنِ الْحَکیـــــمِ

سوگند بــه قــرآن حکیــم ●●● ۲ / یس

وَ اَلْقِ عَصاکَ فَلَمّا رَاها تَهْتَزُّ کَاَنَّها جانٌّ وَلّی مُدْبِرا وَ لَمْ یُعَقِّبْ یامُوسی لا تَخَفْ اِنّی لا یَخافُ لَـدَیَ‌الْمُـــرْسَلُــونَ

و عصـایت رابیفکن، هنگـامی که آن را مشاهـده کرد دیـد(باسـرعت) همچون مارهای کوچک به‌هرسو می‌دود (ترسیـد و) به عقب بـرگشـت و حتـی پشت‌سـر خـود را نگـاه نکـرد ، ای موسی نترس ، که رسولان در نـزد مـن نمی‌تـرسنــد ●●● .۱۰ / نمل

وَ اَلْقِ ما فی یَمینِکَ تَلْقَفْ مـا صَنَعُـوا اِنَّمـا صَنَعُـوا کَیْـدُ ساحِرٍ وَ لا یُفْلِحُ السّاحِرُ حَیْثُ اَتی

و چیزی را که در دست راست داری بیفکن ، تمـام آن‌چه را آن‌هـا ساخته‌انـد می‌بلعـد، چراکه آن‌هـا مکر ساحر است و سـاحـر هر کجا برود رستگار نخـواهـد شـد ●●● .۶۹ / طه

وَ الْقَمَرِ اِذَا اتَّسَـقَ

و سـوگند به مـاه آن‌گـاه که بـدر کـامل می‌شـود ●●● .۱۸ / انشقاق

وَ الْقَمَرِ اِذا تَلیهــا

و به مــاه در آن هنگــام کــه بعــد از آن درآیـــد ●●● .۲ / شمس

وَ الْقَمَرَ قَدَّرْناهُ مَنازِلَ حَتّی عادَ کَالْعُرْجُونِ الْقَدیم

و برای‌ماه منزل‌گاه‌هـایی قراردادیم (و به‌هنگـامی که این‌منازل را طی کرد) سـرانجام به صورت شاخه کهنه (قـوسـی شـکـل و زرد

رنگ) خرما درمی‌آید ●●● .۳۹ / یس

وَ اَلْقَوْ اِلَی اللّهِ یَوْمَئِذٍ السَّلَمَ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما کانُوا یَفْتَرُونَ

و در آن روز همگی در پیشگاه خدا اظهار تسلیم می‌کنند و تمام آن‌چه را دروغ می‌بستند گم و نابود می‌شود ●●●.۸۷ / نحل

وَ الْقَواعِدُ مِنَ النِّساءِ اللاّتی لایَرْجُونَ نِکاحا فَلَیْسَ عَلَیْهِنَّ جُناحٌ اَنْ یَضَعْنَ ثِیابَهُنَّ غَیْرَ مُتَبَرِّجاتٍ بِزینَةٍ وَ اَنْ یَسْتَعْفِفْنَ خَیْرٌ لَهُنَّ وَ اللّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ

و زنان از کار افتاده‌ای که امید به ازدواج ندارند ، گناهی بر آن‌ها نیست که لباس‌های (رویین) خودرا بر زمین بگذارند،به شرط این‌که در برابر مردم خودآرایی نکنند و اگر خود را بپوشانند ، برای آن‌ها بهتر است و خداوند شنوا و دانا است ●●● .۶۰ / نور

(۴۶۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اُلْقِیَ السَّحَرَةُ ساجِدینَ

و ساحران (همگی) به سجده افتادند ●●● .۱۲۰ / اعراف

وَ اَلْقی فِی الاَرْضِ رَواسِیَ اَنْ تَمیدَبِکُمْ وَ اَنْهارا وَ سُبُلاً لَعَلَّکُمْ تَهْتَدُونَ

و در زمین کوه‌های ثابت و محکمی افکند تا لرزش آن را نسبت به شما بگیرد و نهرها ایجاد کرد و راه‌هایی تاهدایت‌شوید ●●●.۱۵ / نحل

وَ الْکِتابِ الْمُبینِ

سوگند به این کتاب آشکار ●●● .۲ / زخرف، ۲ / دخان

وَ اللاّتی یَأْتینَ الْفاحِشَةَ مِنْ نِسآئِکُمْ فَاسْتَشْهِدُوا عَلَیْهِنَّ اَرْبَعَةً مِنْکُمْ فَاِنْ شَهِدُوا فَاَمْسِکُوهُنَّ فِی الْبُیُوتِ حَتّی یَتَوَفّیهُنَّ الْمَوْتُ اَوْ یَجْعَلَ اللّهُ لَهُنَّ سَبیلاً

و کسانی از زنان شما که مرتکب زنا شوند ، چهار نفر از مسلمانان را به‌عنوان شاهد بر آن‌ها بطلبید ، اگر گواهی دادند ، آنان (زنان) را در خانه‌ها(ی خود) نگاه دارید تا مرگشان فرارسد یااین‌که خداوند، راهی برای آن‌ها قرار دهد ●●● .۱۵ / نساء

وَ اللَّیْلِ اِذْ اَدْبَرَ

و به شب ، هنگامی که (دامن برچیند) و پشت کند ●●● .۳۳ / مدّثر

وَ اللَّیْلِ اِذا سَجی

و سوگند به شب در آن هنگام که آرام گیرد ●●● .۲ / ضحی

وَ اللَّیْلِ اِذا عَسْعَسَ

و قسم به شب هنگامی که پشت کند و به آخر رسد ●●● ،۱۷ / تکویر

وَ اللَّیْلِ اِذا یَسْرِ

و به شب هنگامی که (به سوی روشنایی روز) حرکت می‌کند سوگند (که پروردگارت در کمین ظالمان است) ●●●.۴ / فجر

وَ اللَّیْلِ اِذا یَغْشی

قسم به شب در آن هنگام که جهان را بپوشاند ●●●.۱ / لیل

وَ اللَّیْلِ اِذا یَغْشیها

و قسم به شب آن هنگام که صفحه زمین را بپوشاند ●●● ۴. / شمس

وَ اللَّیْلِ وَ ما وَسَقَ

و سوگند به شب و آنچه را جمع آوری می کند ●●● ۱۷. / انشقاق

قرآن الفبائی باب الواو (۴۶۹)

وَ اللّهُ اَعْلَمُ بِما یُوعُونَ

و خداوند آنچه را در دل پنهان می‌دارند ، به خوبی می‌داند ●●● ۲۳. / انشقاق

وَ اللّهُ اَخْرَجَکُمْ مِنْ بُطُونِ اُمَّهاتِکُمْ لا تَعْلَمُونَ شَیْئا وَ جَعَلَ لَکُمُ السَّمْعَ وَ الاَبْصارَ وَ الاَفْئِدَةَ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ

و خداوند شما را از شکم مادران خارج نمود در حالی که هیچ نمی‌دانستید، اما برای شما گوش و چشم و عقل قرارداد، تا شکر نعمت او را به جا آورید ●●● . ۷۸ / نحل

وَ اللّهُ الَّذی اَرْسَلَ الرِّیاحَ فَتُثیرُ سَحابا فَسُقْناهُ اِلی بَلَدٍ مَیِّتٍ فَاَحْیَیْنا بِهِ الاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها کَذلِکَ النُّشُورُ

خداوند آن کس است که بادها را فرستاد تا ابرهایی را به حرکت درآورند، مااین ابرها را به‌سوی سرزمین مرده‌ای می‌رانیم و به وسیله آن زمین را بعد ازمردنش زنده می کنیم، رستاخیز نیز همین گونه است ●●●.۹ / فاطر

وَ اللّهُ اَعْلَمُ بِاَعْدائِکُمْ وَ کَفی بِاللّهِ وَلِیّا وَ کَفی بِاللّهِنَصیرا

خدا به‌دشمنان شماآگاه‌تراست، (ولی آن‌ها زیانی به شمانمی‌رسانند) و کافی است که خدا ولیّ شما باشد و کافی‌است که خدا یاور شما باشد ●●●.۴۵ / نساء

وَ اللّهُ اَنْبَتَکُمْ مِنَ الاَرْضِ نَباتا

و خداوند شما را همچون گیاهی از زمین رویانید ●●● .۱۷ / نوح

وَاللّهُ اَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَحْیا بِهِالاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها اِنَّ فی ذلِکَ لاَیَةً لِقَوْمٍ یَسْمَعُونَ

خداوند از آسمان آبی فرستاد و زمین را بعد از آن که مرده بود حیات بخشید در این‌نشانه درستی است برای جمعیتی که گوش شنوا دارند ●●● .۶۵ / نحل

وَ اللّهُ جَعَلَ لَکُمُ الاَرْضَ بِساطا

و خداوند زمین را برای شما فرش گسترده‌ای قرار داد ●●●.۱۹ / نوح

وَاللّهُ جَعَلَ‌لَکُمْ مِمّا خَلَقَ ظِلالاً وَ جَعَلَ‌لَکُمْ مِنَ‌الْجِبالِ اَکْنانا وَ جَعَلَ لَکُمْ‌سَرابیلَ تَقیکُمُ الْحَرَّ وَ سَرابیلَ تَقیکُمْ بَأْسَکُمْ کَذلِکَ یُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَیْکُمْ لَعَلَّکُمْ تُسْلِمُونَ

خداوند از آن‌چه آفریده سایه‌هایی برای شما قرارداده و از کوه‌ها پناهگاه‌هایی و برای شما پیراهن‌هایی آفریده که شما را از گرما (و سرما) حفظ می کند و پیراهن‌هایی که حافظ شما به هنگام جنگ است ، این گونه نعمت‌هایش را بر شما کامل می کند تا تسلیم فرمان او شوید ●●● .۸۱ / نحل

وَ اللّهُ جَعَلَ لَکُمْ مِنْ اَنْفُسِکُمْ اَزْواجا وَ جَعَلَ لَکُمْ مِنْ اَزْواجِکُمْ بَنینَ وَ حَفَدَةً وَرَزَقَکُمْ مِنَ الطَّیِّباتِ اَفَبِالْباطِلِ یُؤْمِنُونَ وَ بِنِعْمَتِ اللّهِ هُمْ یَکْفُرُونَ

(۴۷۰) باب الواو قرآن الفبائی

و خداوند برای شما از جنس خودتان همسرانی قرارداد و برای شما از همسرانتان ،فرزندان و نوه‌ها و از طیبات به شما روزی داد ، آیا به باطل ایمان می‌آورند و نعمت خدا را انکار می کنند ●●● .۷۲ / نحل

وَ اللّهُ جَعَلَ لَکُمْ مِنْ بُیُوتِکُمْ سَکَنا وَ جَعَلَ لَکُمْ مِنْ جُلُودِ الاَنْعامِ بُیُوتاتَسْتَخِفُّونَها یَوْمَ ظَعْنِکُمْ وَ یَوْمَ اِقامَتِکُمْ وَ مِنْ اَصْوافِها وَ اَوْبارِها

وَاَشْعارِها اَثاثا وَ مَتاعا اِلی حینٍ

و خدا برای شمااز خانه‌هایتان محل‌سکونت (و آرامش) قرار داد و از پوست چهارپایان نیز برای شما خانه‌هایی قرارداد که کوچ کردن و روز اقامتتان به آسانی می‌توانید آن‌هارا جابه جا کنید و از پشم و کرک و موی آن‌ها اثاث و متاع (وسایل مختلف زندگی) تازمان معینی قرارداد ●●● .۸۰ / نحل

وَ اللّهُ خَلَقَ کُلَّ دابَّهٍ مِنْ ماءٍ فَمِنْهُمْ مَنْ یَمْشی عَلی بَطْنِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ یَمْشی عَلی رِجْلَیْنِ وَ مِنْهُمْ مَنْ یَمْشی عَلی اَرْبَعٍ یَخْلُقُ اللّهُ ما یَشاءُ اِنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

و خداوند هر جنبنده‌ای را از آبی آفرید ، گروهی از آن‌ها بر شکم خود راه می‌روند و گروهی بر دو پای خود و گروهی بر چهارپا راه می‌روند، خداوند هر چه را اراده کند، می‌آفریند ، چرا که خدا بر همه چیز توانا است ●●● .۴۵ / نور

وَ اللّهُ خَلَقَکُمْ ثُمَّ یَتَوَفّیکُمْ وَ مِنْکُمْ مَنْ یُرَدُّ اِلی اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِکَیْ لا یَعْلَمَ بَعْدَ عِلْمٍ شَیْئا اِنَّ اللّهَ عَلیمٌ قَدیرٌ

خداوند شمارا آفرید، سپس شمارا می‌میراند، بعضی‌از شما به سنین بالای عمرمی‌رسند ، به طوری که بعد از علم و آگاهی چیزی نخواهند دانست (و همه‌چیز را فراموش‌می‌کنند) خداوند عالم و قادر است ●●● .۷۰ / نحل

وَ اللّهُ خَلَقَکُمْ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَهٍ ثُمَّ جَعَلَکُمْ اَزْواجا وَما تَحْمِلُ مِنْ اُنْثی وَ لاتَضَعُ اِلاّبِعِلْمِهِ وَمایُعَمَّرُ مِنْ مُعَمَّرٍ وَ لا یُنْقَصُ مِنْ عُمُرِهِ اِلاّفی کِتابٍ اِنَّ ذلِکَ عَلَی اللّهِ یَسیرٌ

خداوند شمارا ازخاک آفرید، سپس‌ازنطفه، سپس شما را به صورت همسران یکدیگر قرار داد، هیچ‌جنس ماده‌ای باردار نمی‌شود و وضع حمل نمی‌کند، مگر به علم او و هیچ انسانی عمر طولانی نمی‌کند و هیچ‌کس از عمرش کاسته نمی‌شود، مگر این‌که در کتاب (علم خداوند) ثبت شود، این‌ها همه برای خداوند آسان است ●●●.۱۱ / فاطر

وَ اللّهُ خَلَقَکُمْ وَ ما تَعْمَلُونَ

با این که خداوند هم شما را آفریده و هم بت‌هایی را که می‌سازید ●●● .۹۶ / صافّات

وَ اللّهُ فَضَّلَ بَعْضَکُمْ عَلی بَعْضٍ فِی الرِّزْقِ فَمَا الَّذینَ فُضِّلُوا بِرادّی رِزْقِهِمْ عَلی ما مَلَکَتْ اَیْمانُهُمْ فَهُمْ فیهِ سَواءٌ اَفَبِنِعْمَهِ اللّهِ یَجْحَدُونَ

خداوند بعضی‌از شما را بر بعضی دیگر از نظر روزی برتری داد (چرا که استعدادها وتلاش‌هایتان متفاوت

قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۱)

است) اما آن‌هاکه برتری داده‌شده‌اند حاضر نیستند، از روزی خودبه بردگانشان بدهند و همگی مساوی گردند ، آیا آن‌ها نعمت خدا را انکار می‌کنند ●●● ؟۷۱ / نحل

وَ اللّهُ مِنْ وَرائِهِمْ مُحیطٌ

و خداوند به همه آن‌ها احاطه دارد ●●● .۲۰ / بروج

وَ اللّهُ یَدْعُوآا اِلی دارِ السَّلامِ وَ یَهْدی مَنْ یَشاآءُ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ

و خداوند دعوت به سرای صلح و سلامت می‌کند و هرکس را بخواهد ، به راه راست هدایت می‌نماید ●●● .۲۵ / یونس

وَ اللّهُ یُریدُ اَنْ یَتُوبَ عَلَیْکُمْ وَ یُریدُ الَّذینَ یَتَّبِعُونَ الشَّهَواتِ اَنْ تَمیلُوا مَیْلاً عَظیما

خدا می‌خواهد شما را ببخشد (و از آلودگی پاک نماید) ، اماآن‌هاکه پیرو شهواتند، می‌خواهند شما به کلّی منحرف شوید ●●● .۲۷ / نساء

وَ اللّهُ یَعْلَمُ ما تُسِرُّونَ وَ ما تُعْلِنُونَ

خداونـد آنچـه را پنهـان می‌دارید و آنچه را آشکار می‌سازید می‌داند ●●● .۱۹ / نحل

وَ اللّهُ یَقْضی بِالْحَقِّ وَ الَّـذینَ یَـدْعُونَ مِنْ دُونِهِ لایَقْضُونَ بِشَیْءٍ اِنَّ اللّهَ هُوَ السَّمیعُ الْبَصیرُ

خـداوند بـه حـق داوری می‌کنـد و معبـودهـایی را کـه غیر از او می‌خـوانند، هیچ‌گونه داوری نـدارنـد، خـداونـد شـنوا و بینا است ●●● .۲۰ / مؤمن

وَ الْمُحْصَناتُ مِنَ النِّساآءِ اِلاّ ما مَلَکَتْ اَیمانُکُمْ کِتابَ اللّهِ عَلَیْکُمْ وَ اُحِلَّ لَکُمْ ماوَراآءَ ذلِکُمْ اَنْ تَبْتَغُوا بِاَمْوالِکُمْ مُحْصِنینَ غَیْرَ مُسافِحینَ فَمَااسْتَمْتَعْتُمْ بِهِ مِنْهُنَّ فَاتُوهُنَّ اُجورَهُنَّ فَریضَةً وَ لا جُناحَ عَلَیْکُمْ فیماتَراضَیْتُمْ بِهِ‌مِنْ بَعْدِالْفَریضَةِاِنَّ‌اللّهَ کانَ‌عَلیماحَکیما

و زنـان شوهر دار (بر شـما حرام است) مگر آن‌هـا را که (از راه اسارت) مالك شده‌ایـد، (زیرا اسارت آن‌ها درحکم طلاق است) این‌ها احکامی است که خداونـد بر شـما مقرّر داشته است. اما زنان دیگر غیر از این‌ها (که گفته شـد) برای شـما حلال است که با اموال خود، آنان را اختیار کنید، درحالی که پاکدامن باشید و از زنا ، خودداری نمایید وزنانی را که متعه (ازدواج موقّت) می‌کنید ، واجب است مَهرآن‌ها را بپردازید وگناهی بر شما نیست در آن چـه بعـد از تعییـن مهر، با یکدیگر توافق کرده‌اید، (بعدا می‌توانید با توافق ،آن را کم یا زیاد کنیـد) خـداونـد ، دانـا و حکیم است ●●● .۲۴ / نساء

وَ الْمُرْسَلاتِ عُـرْفـا

سـوگنـد بـه فـرشتگـانی کـه پـی در پـی فـرستـاده می‌شـوند ●●●.۱ / مرسلات

(۴۷۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ الْمُطَلَّقاتُ یَتَرَبَّصْنَ بِاَنْفُسِهِنَّ ثَلاثَةَ قُرُوءٍ وَ لا یَحِلُّ لَهُنَّ اَنْ یَکْتُمْنَ ماخَلَقَ اللّهُ فی اَرْحامِهِنَّ اِنْ کُنَّ یُؤْمِنَّ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ وَ بُعُولَتُهُنَّ اَحَقُّ بِرَدِّهِنَّ فی ذلِکَ اِنْ اَرادُوا اِصْلاحا وَ لَهُنَّ مِثْلُ الَّذی عَلَیْهِـنَّ بِـالْمَعْـرُوفِ وَ لِلرِّجالِ عَلَیْهِـنَّ دَرَجَـةٌ وَ اللّهُ عَزیزٌ حَکیمٌ

زنان مطلّقهٔ بایـد به‌مـدّت سه‌مرتبه عادت‌ماهیانه دیـدن (و پاك‌شدن) انتظار بکشـند (عدّه نگه دارند) و اگر به خدا وروز رسـتاخیز ایمان دارند، برای آن‌ها حلال نیست‌که آن‌چه را خدا در رَحِم‌هایشان آفریده ، کتمان کنند و همسرانشان‌برای بازگرداندن آن‌ها (و از سرگرفتن زندگی زناشویی) دراین‌مدّت، (ازدیگران) سزاوارترند، در صورتی که (به راستی) خواهان اصلاح باشند و برای زنان ، هماننـد وظایفی که بردوش آن‌ها است، حقوق شایسته‌ای‌قرارداده‌شده و مردان‌برآنان برتری‌دارند و خداوند تواناوحکیم‌است●●●. ۲۲۸ / بقره

وَ الْمَلَکُ عَلـی اَرْجـائِهـا وَ یَحْمِـلُ عَرْشَ رَبِّکَ فَوْقَهُمْ یَوْمَئِذٍ ثَمـانِیَـةٌ

فرشتگان در جوانب و کناره‌های آسمان قرار می‌گیرند (و برای انجام مأموریت‌ها آماده می‌شوند) و آن‌روز عـرش پـروردگـارت را هشـت فـرشتـه بر فراز همه آن‌ها حمل می‌کنند ●●● .۱۷ / حاقّه

وَالْمُؤْتَفِکَةَ اَهْوی

و نیـز شهـرهـای زیـر و رو شده (قـوم لـوط) را بـر زمیـن کـوبیـد ●●● .۵۳ / نجم

وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ الْمُؤْمِناتُ بَعْضُهُمْ اَوْلِیاآءُ بَعْضٍ یَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَیَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ یُقیمُونَ الصَّلوةَ وَ یُؤْتُـونَ الزَّکـوةَ وَ یُطیعُونَ اللّهَ وَرَسُولَهُ اوُلآئِکَ سَیَرْحَمُهُمُ اللّهُ اِنَّ اللّهَ عَـزیـزٌ حَکیـمٌ

مـردان و زنـان باایمـان ولـیّ (و یـار و یـاور) یکـدیگـرنـد ، امـر به معروف و نهی‌ازمنکرمی‌کننـد و نمـاز را بـرپـامی‌دارنـد و زکـات رامی‌پردازنـد و خـدا و رسولش را اطاعت‌می‌نماینـد، خداونـد به‌زودی آن‌هـا را مـورد رحمـت خـویش قـرار می‌دهـد، خـداونـد تـوانـا وحکیم است ●●● .۷۱ / توبه

وَ النّازِعاتِ غَرْقا

سوگند به فرشتگانی که ارواح مجرمان را به شدت از بدن‌هایشان برمی‌کشند ●●● .۱ / نازعات

وَ النّاشِراتِ نَشْرا

و سوگند به آن‌ها که (ابرها را) می‌گسترانند و منتشر می‌سازند ●●● .۳ / مرسلات

وَ النّاشِطاتِنَشْطا

و فرشتگانی که ارواح مؤمنان را با مدارا و نشاط جدا می‌سازند ●●● . ۲ / نازعات

وَ النَّجْمِ اذا هَوی

سوگند به ستاره هنگامی که افول می‌کند ●●● .۱ / نجم

قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۳)

وَ النَّجْمُ وَ الشَّجَرُ یَسْجُدانِ

و گیاه و درخت برای او سجده می‌کنند ●●● .۶ / الرّحمن

وَ النَّخْلَ باسِقاتٍ لَها طَلْعٌ نَضیدٌ

و نخل‌های بلندقامت‌که میوه‌های متراکم دارند ●●● .۱۰ / ق

وَ النَّهارِ اذا تَجَلّی

و قسم به روز هنگامی که تجلی کند ●●● .۲ / لیل

وَ النَّهارِ اذا جَلّیها

و به روز هنگامی که صفحه زمین را روشن سازد ●●● .۳ / شمس

وَ الْوالِداتُ یُرْضِعْنَ اَوْلادَهُنَّ حَوْلَیْنِ کامِلَیْنِ لِمَنْ اَرادَاَنْ‌یُتِمَّ الرَّضاعَةَ وَ عَلَی الْمَوْلُودِ لَهُ رِزْقُهُنَّ وَ کِسْوَتُهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ لا تُکَلَّفُ نَفْسٌ اِلاّ وُسْعَها لا تُضارَّ والِدَةٌ بِوَلَدِها وَ لا مَوْلُودٌ لَهُ بِوَلَدِهِ وَ عَلَی الْوارِثِ مِثْلُ ذلِکَ فَاِنْ اَرادا فِصالاً عَنْ تَراضٍ مِنْهُما وَ تَشاوُرٍ فَلا جُناحَ عَلَیْهِما وَ اِنْ اَرَدْتُمْ اَنْ تَسْتَرْضِعُوا اَوْلادَکُمْ فَلا جُناحَ عَلَیْکُمْ اِذا سَلَّمْتُمْ مااتَیْتُمْ بِالْمَعْرُوفِ وَاتَّقُوا اللّهَ وَ اعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

مادران ، فرزندان را دو سال تمام ، شیر می‌دهند . (این)برای کسی است که بخواهد دوران شیرخوارگی را تکمیل کند و بر آن‌کس که فرزند برای او متولّد شده (پدر) لازم است خوراک و پوشاک مادر را به‌طور شایسته (در مدّت شیردادن بپردازد ، حتّی اگر طلاق گرفته باشد) هیچ‌کس موظّف به بیش از مقدار توانایی‌خود نیست، نه مادر (به خاطر اختلاف با پدر) حقّ ضرر زدن به کودک را دارد و نه پدر و بر وارث او نیز لازم است این کار را انجام دهد (و هزینه مادر در دوران‌شیردهی‌را تأمین‌کند) و اگر آن‌دو بارضایت یکدیگر و مشورت بخواهند کودک را (زودتر) از شیر بازگیرند ، گناهی بر آن‌هانیست و اگر (با عدم توانایی یا عدم موافقت مادر) خواستیددایه‌ای برای‌فرزندان خودبگیرید، گناهی‌برشمانیست،به‌شرط این‌که حقّ گذشته مادر را به طور شایسته بپردازید واز (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید و بدانید خدا به آن‌چه انجام می‌دهید ، بینا است ●●● .۲۳۳ / بقره

وَ الْوَزْنُ یَوْمَئِذٍ الْحَقُّ فَمَنْ ثَقُلَتْ مَوازینُهُ فَاُولآئِکَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

و وزن کردن (اعمال و سنجش ارزش آن‌ها) در آن روز حق‌است ، کسانی که میزان‌های (عمل) آن‌ها سنگین است، رستگارانند ●●● .۸ / اعراف

وَاِلهُکُمْ اِلهٌ واحِدٌ لااِلهَ اِلاّ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحیمُ

خدای شما خداوند یگانه‌ای است که غیر از او معبودی نیست، (زیرا) او است بخشنده و مهربان (و دارای رحمت‌عامّ‌وخاصّ●●●) . ۱۶۳ / بقره

(۴۷۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِلَی الْاَرْضِ کَیْفَ سُطِحَتْ

و به زمین که چگونه مسطح گشته ●●● ؟۲۰ / غاشیه

وَ اِلی ثَمُودَ اَخاهُمْ صلِحا قالَ یقَوْمِ اعْبُدُوا اللّهَ ما لَکُمْ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ هُوَ اَنْشَاَکُمْ مِنَ الْاَرْضِ وَاسْتَعْمَرَکُمْ فیها فَاسْتَغْفِرُوهُ ثُمَّ تُوبُوا اِلَیْهِ اِنَّ رَبّی قَریبٌ مُجیبٌ

و به سوی (قوم) ثمود برادرشان صالح را فرستادیم ، گفت: ای قوم من ! اللّه را پرستش کنید که معبودی جز او برای شما نیست ، او است که شما را از زمین آفرید و آبادی‌آن را به شما واگذار نمود ، از او آمرزش بطلبید سپس به سوی او بازگردید که پروردگارم (به بندگان خود) نزدیک و اجابت کننده (تقاضاهای آن‌ها) است ●●● .۶۱ / هود

وَ اِلی ثَمُودَ اَخاهُمْ صالِحا قالَ یا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّهَ ما لَکُمْ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ قَدْجاآءَتْکُمْ بَیِّنَةٌ مِنْ رَبِّکُمْ هذِهِ ناقَةُ اللّهِ لَکُم ایَةً فَذَرُوها تَأْکُلْ فیاَرْضِ اللّهِ وَ لا تَمَسُّوها بِسُوآءٍ فَیَأْخُذَکُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

و به سوی (قوم) ثمود برادرشان « صالح » را فرستادیم ،گفت : ای قوم من، خدا را بپرستید که جز او معبودی برای‌شما نیست ، دلیل روشنی ازطرف پروردگار برای شما آمده ؛ این" ناقه "الهی برای شما معجزه‌ای است ، او را به حال خود واگذارید که در سرزمین خدا (از علف‌های بیابان) بخورد و آن را آزار نرسانید که عذاب دردناکی شما را خواهد گرفت ●●● .۷۳ / اعراف

وَ اِلَی الْجِبالِ کَیْفَ نُصِبَتْ

و به کوه‌ها که چگونه در جای خود نصب گردیده ●●● ؟۱۹ / غاشیه

وَ اِلی رَبِّکَ فَارْغَبْ

و به سوی پروردگارت توجه کن ●●● .۸ / انشراح

وَ اِلَی السَّماءِ کَیْفَ رُفِعَتْ

و به آسمان نگاه نمی‌کنند که چگونه برپا شده ●●● ؟۱۸ / غاشیه

وَ اِلی عادٍ اَخاهُمْ هُودا قالَ یا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّهَ ما لَکُمْ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ اَفَلا تَتَّقُونَ

و به سوی قوم عاد برادرشان «هود» را فرستادیم، گفت:ای قوم من ، (تنها) خدا را پرستش کنید که جز او معبودی برای شما نیست، آیا پرهیزگاری پیشه نمی‌کنید ●●● ؟۶۵ / اعراف

وَ اِلی عادٍ اَخاهُمْ هُودا قالَ یقَوْمِ اعْبُدُوا اللّهَ ما لَکُمْ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ اِنْ اَنْتُمْ اِلاّ مُفْتَرُونَ

(ما) به سوی (قوم) عاد ، برادرشان هود را فرستادیم ، (به آن‌ها) گفت : ای قوم من !اللّه را پرستش کنید که معبودی جز او برای شما نیست ، شما فقط تهمت می‌زنید ●●● .۵۰ / هود

قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۵)

وَ اِلی مَدْیَنَ اَخاهُمْ شُعَیْبا قالَ یقَوْمِ اعْبُدُوا اللّهَ ما لَکُمْ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ وَ لاتَنْقُصُوا الْمِکْیالَ وَ الْمیزانَ اِنّیآ اَریکُمْ بِخَیْرٍ وَ اِنّیآ اَخافُ عَلَیْکُمْ عَذابَ یَوْمٍ مُحیطٍ

و به سوی مدین برادرشان شعیب را فرستادیم ، گفت : ای قوم من ! « اللّه » را پرستش کنید که جز او معبود دیگری برای شما نیست و پیمانه و وزن را کم نکنید (و دست به کم‌فروشی نزنید)من خیرخواه شما هستم و من از عذاب روز فراگیر بر شما بیمناکم ●●● .۸۴ / هود

وَ اِلی مَدْیَنَ اَخاهُمْ شُعَیْبا فَقالَ یا قَوْمِ اعْبُدوُا اللّهَ وَ ارْجُوا الْیَوْمَ الْاخِرَ وَ لا تَعْثَوْا فِی الْاَرْضِ مُفْسِدینَ

ما به سوی مدین برادرشان شعیب را فرستادیم ، گفت : ای‌قوم من ! خدا را بپرستید وبه روز بازپسین امیدوار باشید و در زمین فساد نکنید ●●● .۳۶ / عنکبوت

وَ اِلی مَدْیَنَ اَخاهُمْ شُعَیْبا قالَ یا قَوْمِ اعْبُدُوا اللّهَ ما لَکُمْ مِنْ اِلهٍ غَیْرُهُ قَدْجاآءَتْکُمْ بَیِّنَةٌ مِنْ رَبِّکُمْ فَاَوْفُوا الْکَیْلَ وَ الْمیزانَ وَ لا تَبْخَسُوا

النّاسَ اَشْیاۤءَهُمْ وَ لاتُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ بَعْدَ اِصْلاحِها ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

و به سوی مدین ، برادرشان « شعیب » را فرستادیم ، گفت :ای قوم من ، خدا را بپرستید که جز او معبودی ندارید ،دلیل روشنی از طرف پروردگارتان برای شما آمده است ،بنابراین حق پیمانه و وزن را ادا کنید و از اموال مردم چیزی نکاهید و در روی زمین بعد از آن‌که (در پرتو ایمان و دعوت‌انبیاء) اصلاح شده است ، فساد نکنید ، این برای شما بهتر است اگر باایمان هستید ●●●.۸۵ / اعراف

وَ الْیَوْمِ الْمَـــوْعُـــودِ

و سوگند به آن روز موعود ●●● .۲ / بروج

وَ اَمَّا الْجِدارُ فَکانَ لِغُلامَیْنِ یَتیمَیْنِ فِی‌الْمَدینَةِ وَ کانَ تَحْتَهُ کَنْزٌ لَهُما وَ کانَ‌اَبُوهُما صالِحا فَاَرادَ رَبُّکَ اَنْ‌یَبْلُغا اَشُدَّهُما وَ یَسْتَخْرِجا کَنْزَهُما رَحْمَةً مِنْ‌رَبِّکَ وَ ما فَعَلْتُهُ عَنْ اَمْری ذلِکَ تَأْویلُ ما لَمْ تَسْطِعْ عَلَیْهِ صَبْرا

و اما آن دیوار متعلق به دو نوجوان یتیم در آن شهر بود و زیر آن گنجی متعلق به آن‌ها وجود داشت و پدرشان مرد صالحی بود، پروردگار تو می‌خواست آن‌ها به حد بلوغ‌برسند وگنجشان را استخراج کنند ، این رحمتی از پروردگارت بود ،من به دستور خوداین کار را نکردم و این بود سر کارهایی که توانایی شکیبایی در برابر آن‌ها را نداشتی ●●● .۸۲ / کهف

وَ اَمّا اذا مَا ابْتَلیهُ فَقَدَرَ عَلَیْهِ رِزْقَهُ فَیَقُولُ رَبّی اَهانَنِ

و اما هنگامی که برای امتحان‌روزی را بر او تنگ بگیرد ،مأیوس می‌شود و می گوید: پروردگارم مرا خوار کرده ●●●.۱۶ / فجر

(۴۷۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَمَّا الَّذینَ ابْیَضَّتْ وُجُوهُهُمْ فَفی رَحْمَةِ اللّهِ هُمْ فیها خالِدُونَ

و اما آن‌ها که چهره‌هایشان سفید شده ، در رحمت خداوند خواهند بود و جاودانه در آن می‌مانند●●● . ۱۰۷ / آل عمران

وَ اَمَّا الَّذینَ کَفَرُوا اَفَلَمْ تَکُنْ آیاتی تُتْلی عَلَیْکُمْ فَاسْتَکْبَرْتُمْ وَ کُنْتُمْ قَوْما مُجْرِمینَ

اما کسانی که کافر شدند ، به آن‌ها گفته می‌شود : مگر آیات من برشما خوانده نمی‌شد و شما استکبار کردید و قوم مجرمی بودید ●●● .۳۱ / جاثیه

وَ اَمَّا الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ فَیُوَفّیهِمْ اُجُورَهُمْ وَ اللّهُ لا یُحِبُّ الظّالِمینَ

اما آن‌ها که ایمان آوردند و اعمال صالح انجام دادند، خداوند پاداش آنان را به طور کامل خواهد داد و خداوند، ستمکاران را دوست نمی‌دارد ●●● .۵۷ / آل‌عمران

وَ اَمَّا الَّذینَ سُعِدُوا فَفِی الْجَنَّةِ خلِدینَ فیها مادامَتِ السَّمواتُ وَالْاَرْضُ اِلّاماشاۤءَ رَبُّکَ عَطاۤءً غَیْرَ مَجْذُوذٍ

اما آن‌ها که سعادتمند شدند در بهشت جاودانه خواهند بود ، مادام که آسمان‌ها وزمین برپاست مگر آن‌چه پروردگارت بخواهد، بخششی است قطع نشدنی ●●● .۱۰۸ / هود

وَاَمَّا الَّذینَ فَسَقُوا فَمَأْویهُمُ النّارُ کُلَّما اَرادُوا اَنْ یَخْرُجُوا مِنْها اُعیدُوا فیها وَ قیلَ لَهُمْ ذُوقُوا عَذابَ النّارِ الَّذی کُنْتُمْ بِه تُکَذِّبُونَ

و اما کسانی که فاسق شدند (و از اطاعت پروردگارشان بیرون رفتند) جایگاه همیشگی آن‌ها آتش است ، هر زمان بخواهند از آن خارج شوند آن‌ها رابه آن بازمی گردانند و به‌آن‌ها گفته می‌شود بچشید عذاب آتشی را که انکار می کردید ●●● .۲۰ / سجده

وَ اَمَّا الَّذینَ فی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ فَزادَتْهُمْ رِجْسا اِلی رِجْسِهِمْ وَ ماتُوا وَهُمْ کافِرُونَ

و امـا آنهـا کـه در دلهـایشـان بیمـاری اسـت، پلیـدی بـر پلیدیشـان افزود و از دنیا رفتند ، درحـالی کـه کـافر بـودند ●●●.۱۲۵ / توبه

وَ اَمَّا الَّذینَ کَفَرُوا وَ کَذَّبُوا بِآیاتِنا وَ لِقاءِالْاخِرَهِٔ فَاوُلئِکَ فِی الْعَذابِ مُحْضَروُنَ

و اما آنها که به آیات ما و لقای آخرت کافر شدند ، در عذاب الهی احضار می‌شوند ●●● .۱۶ / روم

وَ اَمَّا السّائِلَ فَلا تَنْهَرْ

و سؤال کننده را از خود مران ●●● .۱۰ / ضحی

وَ اَمَّا الْغُلامُ فَکانَ اَبَواهُ مُؤْمِنَیْنِ فَخَشینا اَنْ یُرْهِقَهُما طُغْیانا وَ کُفْرا

و اما آن نوجوان پدر و مادرش با ایمان بودند، ما نخواستیم او آنها را به طغیان و کفر وادارد ●●●.۸۰ / کهف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۷)

وَ اَمَّا الْقاسِطُونَ فَکانُوا لِجَهَنَّمَ حَطَبا

و اما ظالمان هیزم بر آتش جهنّم گردیدند ●●● .۱۵ / جنّ

وَ اَمّا اِنْ کانَ مِنْ اَصْحابِ الْیَمینِ

و امـا اگـر از اصحـاب یمیـن بـاشـد ●●● ، ۹۰ / واقعه

وَ اَمّا اِنْ کانَ مِنَ الْمُکَذِّبینَ الضّالّینَ

اما اگر او از تکذیب‌کنندگان گمراه باشد ●●● ، ۹۲ / واقعه

وَ اَمّا بِنِعْمَةِ رَبِّکَ فَحَدِّثْ

و نعمت‌های پروردگارت را بـازگـو کـن ●●● . ۱۱ / ضحی

وَ اِمّا تَخافَنَّ مِنْ قَوْمٍ خِیانَةً فَانْبِذْ اِلَیْهِمْ عَلی سَواآءٍ اِنَّ اللّهَ لا یُحِبُّ الْخاآئِنینَ

و هر گـاه (بـا ظهور نشـانـه‌هایی) از خیـانـت گـروهی بیم داشته باشی(که‌عهدخود را شکسته‌حمله غـافلگیـرانه کننـد) به‌طـور عـادلانـه بـه آنهـا اعـلام کـن (که پیمـانشـان لغو شـده است) زیرا خـداونـد خـائنـان را دوسـت نمـی‌دارد●●● . ۵۸ / انفال

وَ اِمّا تُعْرِضَنَّ عَنْهُمُ ابْتِغاءَ رَحْمَةٍ مِنْ رَبِّکَ تَرْجُوها فَقُلْ لَهُمْ قَوْلاً مَیْسُورا

و هرگاه از آنهـا (یعنی مستمندان) روی برتابی و انتظار رحمت‌پروردگارت را داشته باشی (تا گشایشی در کارت پدید آید و به‌آنها کمک کنی) با گفتار نرم و آمیخته به‌لطف باآنها سخن بگو ●●● .۲۸ / اسراء

وَ اِمّا نُرِیَنَّکَ بَعْضَ الَّذی نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّیَنَّکَ فَاِلَیْنا مَرْجِعُهُمْ ثُمَّ اللّهُ شَهیدٌ عَلی ما یَفْعَلُونَ

و اگر مـا پـاره‌ای از مجازات‌هـایی را که به آنـان وعـده داده‌ایم (در حـال حیـاتت) به تونشـان دهیم و یـا (پیش از آن کـه آنهـا گـرفتـار عـذاب شـونـد) تو را از دنیا ببریم، در هر حال بـازگشت آنهـا به سـوی ما اسـت، سـپس خـداونـد گـواه اسـت بـر آنچـه آنهـا انجـام مـی‌دادنـد ●●● .۴۶ / یونس

وَاِمّا یَنْزَغَنَّکَ مِنَ الشَّیْطانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّهِ اِنَّهُ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

و هر گاه وسوسه‌هایی از شیطان متوجه تو گردد از خـدا پنـاه‌طلب که او شنونده و آگاه‌است ●●● .۳۶ / فصّلت

وَ اِمّا یَنْزَغَنَّکَ مِنَ الشَّیْطانِ نَزْغٌ فَاسْتَعِذْ بِاللّهِ اِنَّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ

و هرگاه وسـوسـه‌ای از شیطـان به تو رسـد به خدا پناه بر، که او شنونده و دانا است ●●●.۲۰۰ / اعراف

وَ اَمّا ثَمُودُ فَهَدَیْناهُمْ فَاسْتَحَبُّوا الْعَمی عَلَی الْهُدی فَأَخَذَتْهُمْ صاعِقَةُ الْعَذابِ الْهُونِ بِما کانُوا یَکْسِبُونَ

اما ثمودرا هدایت‌کردیم، ولی آن‌هانابینایی‌را برهدایت ترجیح‌دادند، لذا صاعقه، آن عذاب خوارکننده ، به خاطر اعمالی‌که انجام‌می‌دادند آن‌ها را فرو گرفت ●●● .۱۷ / فصّلت

(۴۷۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَمّا مَنْ امَنَ وَ عَمِلَ صالِحا فَلَهُ جَزاءً الْحُسْنی وَ سَنَقُولُ لَهُ مِنْ اَمْرِنا یُسْرا

و امـا کسـی کـه ایمان بیاورد و عمل صـالح انجام دهد پاداش نیکو خواهد داشت و ما دستور آسانی بـه او خـواهیم داد ●●● .۸۸ / کهف

وَ اَمّا مَنْ اُوتِیَ کِتابَهُ بِشِمالِهِ فَیَقُولُ یا لَیْتَنی لَمْ اُوتَ کِتابِیَهْ

اما کسی که نـامه اعمال او بـه دست چپش داده شده، می‌گوید : ای کاش هرگز نامه اعمالم به من داده نمی‌شد ●●● .۲۵ / حاقّه

وَ اَمّا مَنْ اُوتِیَ کِتابَهُ وَراءَ ظَهْرِهِ

و اما کسی که نامه اعمالش پشت سرش داده شده ●●● .۱۰ / انشقاق

وَ اَمّا مَنْ بَخِلَ وَ اسْتَغْنی

اما کسی‌که بُخل ورزد و از این طریق بی‌نیازی طلبد ●●●.۸ / لیل

وَ اَمّا مَنْ جاءَکَ یَسْعی

اما کسی که به سراغ تو می‌آید و کوشش می‌کند ●●●،۸ / عبس

وَ اَمّا مَنْ خافَ مَقامَ رَبِّهِ وَنَهَی النَّفْسَ عَنِ الْهَوی

و آن کس که از مقام پروردگارش خائف بوده و نفس را ازهوی بازداشته ●●● .۴۰ / نازعات

وَ اَمّا مَنْ خَفَّتْ مَوازِینُهُ

و اما کسی که ترازوهایش سبک است ●●● .۸ / قارعه

وَ اَمّا عادٌ فَاُهْلِکُوا بِریحٍ صَرْصَرٍ عاتِیَةٍ

و اما قوم عاد ، به وسیله تندبادی طغیانگر و سرد و پرصدا به هلاکت رسیدند ●●● .۶ / حاقّه

وَ امْتازُوا الْیَوْمَ اَیُّهَا الْمُجْرِمُونَ

جدا شوید امروز ای گنهکاران ●●● .۵۹ / یس

وَ اَمْدَدْناهُمْ بِفاکِهَةٍ وَ لَحْمٍ مِمّا یَشْتَهُونَ

همواره از انواع میوه‌ها و گوشت‌ها از هر نوع تمایل داشته باشند در اختیار آن‌ها می‌گذاریم ●●●.۲۲ / طور

وَ امْرَأَتُهُ حَمّالَةَ الْحَطَبِ

و همچنین همسرش درحالی که هیزم به‌دوش می‌کشد ●●●.۴ / تبّت

وَ امْرَاَتُهُ قاآئِمَةٌ فَضَحِکَتْ فَبَشَّرْنها بِاِسْحقَ وَ مِنْ وَراآءِ اِسْحقَ یَعْقُوبَ

و همسرش ایستاده بود خندید او را بشارت به اسحاق و پس از او یعقوب دادیم ●●● .۷۱ / هود

قرآن الفبائی باب الواو (۴۷۹)

وَ أْمُرْاَ هْلَکَ بِالصَّلوةِ وَ اصْطَبِرْ عَلَیْها لا نَسْئَلُکَ رِزْقا نَحْنُ نَرْزُقُکَ وَ الْعاقِبَةُ لِلتَّقْوی

و خانواده خود را به نماز دستور ده و بر انجام آن شکیباباش ، ما از تو روزی نمی‌خواهیم بلکه ما به تو روزی می‌دهیم و عاقبت نیک برای تقوا است ●●● .۱۳۲ / طه

وَ اُمِرْتُ لِاَنْ اَکُـونَ اَوَّلَ الْمُسْلِمیـنَ

و مأمـورم کـه نخستین مسلمان باشم ●●● .۱۲ / زمر

وَ اَمْطَرْنا عَلَیْهِمْ مَطَرا فَانْظُرْ کَیْفَ کانَ عاقِبَهُ الْمُجْرِمینَ

و (سپس چنان) بـارانـی بـر آن‌هـا فرستادیم (بارانی از سنگ که آن‌ها را نابود ساخت)، اکنون بنگر سـرانجـام کـار مجرمان به کجا کشید ●●● .۸۴ / اعراف

وَ اَمْطَرْنا عَلَیْهِـمْ مَطَـرا فَساءَ مَطَـرُ الْمُنْـذَرینَ

و بارانی(از سنگ)برآن‌هافروفرستادیم،چه‌باران بدی بوداین باران انذار شدگان ●●● .۵۸ / نمل، ۱۷۳ / شعراء

وَ اُمْلی لَهُـمْ اِنَّ کَیْـدی مَتینٌ

و به آن‌هـا مهلـت می‌دهیـم (تا مجازاتشان دردناک‌تر باشد) زیرا طرح و نقشه من قوی (و حساب شـده) اسـت (و هیـچ‌کـس را قـدرت فـرار از آن نیسـت ●●●) .۴۵ / قلم، ۱۸۳ / اعراف

وَ امِنُوا بِمـا اَنْـزَلْـتُ مُصَـدِّقـا لِمـا مَعَکُـمْ وَ لا تَکُـونُـوا اَوَّلَ کـافِـرٍ بِـهِ وَ لاتَشْتَرُوا بِآیاتی ثَمَنـا قَلیـلاً وَ اِیّـایَ فَـاتَّقُونِ

و به آن‌چه نـازل کرده‌ام (قرآن) ایمان بیاوریـد که نشانه‌های آن با آن‌چه در کتاب‌های شـما است ، کاملاً مطابقت دارد و نخستین کـافر به آن نباشید و آیـات مرا به بهای ناچیزی نفروشـید (به خاطر درآمـد مختصـری ، نشانه‌های قرآن و پیامبر اسـلام را کـه در کتـب شمـا موجود است ، پنهان نکنید) و تنها از من (و مخالفت دستور مـن) بتـرسیـد (نـه از مردم ●●●) .۴۱ / بقره

وَ اُمِّـهِ وَ اَبیـهِ

و از مـادر و پـدرش ●●● ،۳۵ / عبس

وَ اَنَا اخْتَرْتُـکَ فَـاسْتَمِـعْ لِمـا یُـوحـی

و من تو را (برای مقام رسالت) انتخاب کردم، اکنـون به آن‌چه بر تو وحی‌می‌شود، گوش فراده ●●●.۱۳ / طه

وَ اَنّا ظَنَنّا اَنْ لَـنْ تَقـُولَ الْاِنْـسُ وَ الْجِنُّ عَلَی اللّهِ کَذِبا

و ایـن کـه مـا گمـان می‌کـردیم کـه انـس و جـن هـرگـز دروغ بـر خـدا نمـی‌بنـدنـد ●●● .۵ / جنّ

وَ اَنّا ظَنَنّا اَنْ لَنْ نُعْجِزَ اللّهَ فِی الْاَرْضِ وَ لَنْ نُعْجِزَهُ هَرَبا

و ایـن کـه مـا یقیـن داریـم هـرگـز نمی‌توانیـم بـر اراده خـداونـد در زمین غـالـب شـویـم و نمی‌تـوانیـم از پنجـه قـدرت او فـرار کنیـم ●●● .۱۲ / جنّ

(۴۸۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَنّا کُنّا نَقْعُـدُ مِنْهـا مَقـاعِـدَ لِلسَّمْعِ فَمَنْ یَسْتَمِعِ الْآنَ یَجِدْ لَهُ شِهابا رَصَدا

و این‌که ما پیش از این به استراق سـمع در آسـمان‌ها می‌نشستیم ، اما اکنون هرکس بخواهد استراق سمع کند ، شهابی را در کمین خود می‌یابد ●●● .۹ / جنّ

وَ اَنّا لا نَـدْری اَشَـرٌّ اُریـدَ بِمَـنْ فِـی الْاَرْضِ اَمْ اَرادَ بِهِـمْ رَبُّهُـمْ رَشَـدا

و این‌که (بـا این اوضـاع و احوال) مـا نمی‌دانیم آیـا اراده شرّی درباره اهل زمین شـده یا پروردگارشان اراده کرده است آن‌هـا را هـدایت کنـد ●●● .۱۰ / جنّ

وَ اَنّا لَمَسْنَـا السَّمـاآءَ فَـوَجَـدْنـاهـا مُلِئَـتْ حَـرَسـا شَـدیـدا وَ شُهُبا

و این‌که ماآسمان‌را جستجوکردیم و همه‌را پُراز محافظان قوی و تیرهای شُهُب یافتیم ●●● .۸ / جنّ

وَ اَنّا لَمّا سَمِعْنَا الْهُدی امَنّا بِهِ فَمَنْ یُؤْمِنْ بِـرَبِّهِ فَلا یَخـافُ بَخْسـا وَ لا رَهَقا

و این که ما هنگامی که هدایت قرآن را شنیدیم، به آن ایمان آوردیم و هر کس به پروردگارش ایمان بیاورد، نه از نقصان می‌ترسد و نه از ظلم ●●● .۱۳ / جنّ

وَ اَنّا مِنَّا الْمُسْلِمُونَ وَ مِنَّا الْقاسِطُونَ فَمَنْ اَسْلَمَ فَاُولئِکَ تَحَرَّوْا رَشَدا

و این که گروهی از ما مسلمان و گروهی ظالمند ، هرکس اسلام را اختیار کند، راه راست را برگزیده است ●●● .۱۴ / جنّ

وَ اَنّا مِنَّا الصّالِحُونَ وَ مِنّا دوُنَ ذلِکَ کُنّا طَرائِقَ قِدَدا

و این‌که‌درمیان ما افرادی صالح‌وافرادی غیرصالحند و ما گروه‌های متفاوتی هستیم ●●● .۱۱ / جنّ

وَ اَنْ اَتْلُوَ الْقُرانَ فَمَنِ اهْتَدی فَاِنَّما یَهْتَدی لِنَفْسِه وَ مَنْ ضَلَّ فَقُلْ اِنَّمااَنَا مِنَ الْمُنْذِرینَ

و این که قرآن را تلاوت کنم هرکس هدایت شود برای خود هدایت شده و هرکس گمراه‌گردد (گناهش به گردن خود اوست) بگو من فقط از انذار کنندگان هستم ●●● .۹۲ / نمل

وَ اَنِ احْکُمْ بَیْنَهُمْ بِما اَنْزَلَ اللّهُ وَ لا تَتَّبِعْ اَهْواآئَهُمْ وَ احْذَرْهُمْ اَنْ یَفْتِنُوکَ عَنْ بَعْضِ ما اَنْزَلَ اللّهُ اِلَیْکَ فَاِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمْ اَنَّما یُریدُ اللّهُ اَنْ یُصیبَهُمْ بِبَعْضِ ذُنُوبِهِمْ وَ اِنَّ کَثیرا مِنَ النّاسِ لَفاسِقُونَ

و باید در میان آن‌ها (اهل کتاب) طبق آن‌چه خداوند نازل کرده حکم کنی و از هوس‌های آنان پیروی مکن و برحذر باش که مبادا تو را از بعض احکامی که خدا بر تو نازل کرده منحرف سازند و اگر آن‌ها (از حکم و داوری تو) روی گردانند بدان خداوند می‌خواهد آن‌ها را به خاطر پاره‌ای از گناهانشان مجازات کند و بسیاری از مردم فاسقند ●●● .۴۹ / مائده

وَ اَنِ اسْتَغْفِرُوا رَبَّکُمْ ثُمَّ تُوبُواآ اِلَیْهِ یُمَتِّعْکُمْ مَّتعا حَسَنا اِلی اَجَلٍ مُّسَمّیً وَیُؤْتِ کُلَّ ذی فَضْلٍ فَضْلَهُ وَ اِنْ تَوَلَّوْا فَاِنّی اَخافُ عَلَیْکُمْ عَذابَ یَوْمٍ کَبیرٍ

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۱)

و این‌که از پروردگار خویش آمرزش بطلبید ، سپس به سوی او بازگردید تا به‌طرزنیکویی شما را تا مدت معین (از مواهب زندگی این جهان) بهره‌مند سازد و به هر صاحب فضیلتی به مقدار فضیلتش ببخشد و اگر (از این فرمان) روی‌گردان شوید من بر شمااز عذاب روز بزرگی بیمناکم ●●● .۳ / هود

وَ اَنِ اعْبُدُونی هذا صِراطٌ مُسْتَقیمٌ

و این که مرا بپرستید که راه مستقیم این است ●●●.۶۱ / یس

وَ اَنْ اَقِمْ وَجْهَکَ لِلدّینِ حَنیفا وَ لا تَکُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِکینَ

و (به من دستور داده شده که) روی خود را به آیینی متوجه ساز که خالی از هرگونه شرک‌است و از مشرکان مباش ●●● .۱۰۵ / یونس

وَ اَنْ اَقیمُوا الصَّلوةَ وَ اتَّقُوهُ وَ هُوَ الَّذی اِلَیْهِ تُحْشَرُونَ

و این که نماز را برپادارید و از او بپرهیزید و او است که به سوی او محشور خواهید شد ●●●.۷۲ / انعام

وَاَنْ اَلْقِ عَصاکَ فَلَمّا رَاها تَهْتَزُّ کَاَنَّها جانٌّ وَلّی مُدْبِرا وَ لَمْ یُعَقِّبْ یا مُوسی اَقْبِلْ وَ لا تَخَفْ اِنَّکَ مِنَ الْاَمِنینَ

عصایت را بیفکن ، هنگامی که (عصا را افکند) نگاه کرد و دید همچون ماری با سرعت حرکت می‌کند ، ترسید و به عقب برگشت و حتی پشت‌سر خود را نگاه نکرد (به او گفته شد :) برگرد و نترس، تو درامان‌هستی ●●● .۳۱ / قصص

وَاَنْبَتْناعَلَیْهِ‌شَجَرَةًمِنْ‌یَقْطینٍ

و کـدوبُنی بـر او رویـانـدیـم (تـا در سـایـه برگ‌های پهن و مرطوبش آرامش یابد ●●●) .۱۴۶ / صافّات
وَ اَنْتَ حِـلٌّ بِهـــذَا الْبَلَـــدِ
شهری که تو ســاکن آن هستی ●●● .۲ / بلد
وَ انْتَظِرُوا اِنّا مُنْتَظِــــرُونَ
و انتظار بکشید ما هم منتظریم ●●● .۱۲۲ / هود
وَ اَنْتُمْ حينَئِـــذٍ تَنْظُـــرُونَ
و شما در این حال نظاره‌می کنید (و کاری‌از دستتان ساخته‌نیست ●●●) .۸۴ / واقعه
وَ اَنْتُمْ سامِـدُونَ
و پیـــوستـه در غفلت و هـوسـرانی بـه سرمـی‌بـریـد ●●● .۶۱ / نجم
وَ اَنْجَيْنَا الَّـذيـنَ امَنُوا وَ كـانُـوا يَتَّقُـونَ
ما کسانی‌راکه ایمان آورده‌اند و تقوا پیشه کرده بودند نجات دادیم ●●● .۵۳ / نمل
(۴۸۲) باب الواو قرآن الفبائی
وَ اَنْجَيْنا مُـوسـى وَ مَـــنْ مَعَـــهُ اَجْمَعيـنَ
مـوسـی و تمـام کسانی را که با او بودند نجات دادیم ●●● .۶۵ / شعراء
وَ اَنْذِرِ النّاسَ يَوْمَ يَأْتيهِمُ الْعَذابُ فَيَقُولُ الَّذينَ ظَلَمُوا رَبَّنا اَخِّرْنا اِلى اَجَلٍ قَريبٍ نُجِبْ دَعْوَتَكَ وَ نَتَّبِعِ الرُّسُلَ اَوَ لَمْ تَكُونُوا اَقْسَمْتُمْ مِنْ قَبْلُ ما لَكُمْ مِنْ زَوالٍ
و مردم را از روزی که عذاب الهی به سراغشان می‌آید بترسان ، آن روز که ظالمان می گویند پروردگارا! مدت کوتاهی ما را مهلت ده ، تا دعوت تو را بپذیریم و از پیامبران پیروی کنیم (اما به زودی این پاسخ را می‌شـنوند کـه) مگـر قبـلاً شـمـا سـوگـنـد یـاد نکـرده بـودیـد که زوال و فنایی برای شما نیست ●●●.۴۴ / ابراهیم
وَ اَنْذِرْ بِهِ الَّذينَ يَخافُونَ اَنْ يُحْشَرُوآا اِلـى رَبِّهِـمْ لَيْسَ لَهُمْ مِنْ دُونِهِ وَلِيٌّ وَ لا شَفيعٌ لَعَلَّهُمْ يَتَّقُونَ
بـه وسیلـه (قـرآن) کسـانـی را کـه از روز حشـر و رسـتـاخیـز می‌ترسند ، بیم ده ، (روزی که در آن روز) یاور و سرپرست و شفاعت کننده‌ای جز او (خدا) ندارند ، شاید پـرهیزکاری پیشه کنند ●●● .۵۱ / انعام
وَ اَنْذِرْ عَشيـرَتَكَ الْاَقْـرَبيـنَ
خویشاوندان نزدیکت را انذار کن ●●● .۲۱۴ / شعراء
وَ اَنْذِرْهُمْ يَوْمَ الْاَزِفَةِ اِذا الْقُلُوبُ لَـدَى الْحَنـاجِرِ كاظِمينَ ما لِلظّالِمينَ مِنْ حَميمٍ وَ لا شَفيعٍ يُطاعُ
آنها را از روز نـزدیـک بتـرسـان ، روزی کـه از شــدت وحشـت دل‌هـا به گلـوگـاه می‌رسـد و تمـامی وجود آنها مملو از اندوه‌می گردد ، برای ستمکاران دوستی وجود ندارد و نه شفاعت‌کننده‌ای که شفـاعتش پـذیـرفتـه شـود ●●● .۱۸ / مؤمن
وَ اَنْذِرْهُمْ يَـوْمَ الْحَسْـرَةِ اِذْ قُضِـىَ الْاَمْـــرُ وَ هُـمْ فى غَفْلَـةٍ وَ هُـمْ لا يُـــؤْمِنُـونَ
آن‌هـارا از روز حسـرت (روز رسـتاخیزکه برای‌همه مـایه تأسف‌است) بترسان ، روزی که همه‌چیز پایان می‌یابـد ، در حــالـی کـه آنها در غفلتنـد و ایمـان نمـی‌آورند ●●● .۳۹ / مریم
وَ اَنْزَلَ الَّـذينَ ظـاهَـرُوهُمْ مِنْ اَهْلِ الْكِتابِ مِنْ صَياصيهِمْ وَ قَذَفَ فى قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ فَريقا تَقْتُلُـونَ وَ تَـأْسِرُونَ فَريقـا
خـداونـد گـروهـی از اهـل کتـاب را کـه از آن‌هـا (مشـرکـان عـرب) حمـایـت کردنـد از قلعه‌هـای محکم شان پـایین کشیـد و در دل‌های آن‌هـا رعب افکنـد (کارشان به جایی رسید که) گروهی را به قتـل می‌رسـانـدیـد و گـروهـی را اسیـر

می کردید ●●● .۲۶ / احزاب

وَ اَنْزَلْنا اِلَیْکَ الْکِتابَ بِالْحَقِّ مُصَدِّقا لِما بَیْنَ یَدَیْهِ مِنَ الْکِتابِ وَ مُهَیْمِنا عَلَیْهِ فَاحْکُمْ بَیْنَهُمْ بِما اَنْزَلَ اللّهُ وَ لا تَتَّبِعْ اَهْوآئَهُمْ عَمّا جاآئَکَ مِنَ الْحَقِّ لِکُلٍّ جَعَلْنا مِنْکُمْ شِرْعَةً وَ مِنْهاجا وَ لَوْ شاآءَ اللّهُ لَجَعَلَکُمْ اُمَّةً واحِدَةً وَ لکِنْ لِیَبْلُوَکُمْ فی ما اتیکُمْ فَاسْتَبِقُوا الْخَیْراتِ اِلَی اللّهِ مَرْجِعُکُمْ جَمیعا

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۳)

فَیُنَبِّئُکُمْ بِما کُنْتُمْ فیهِ تَخْتَلِفُونَ

و این کتاب را به حقّ بر تو نازل کردیم ، در حالی که کتب پیشین را تصدیق می کند و حافظ و نگاهبان آن‌ها است، بنابراین بر طبق احکامی که خدا نازل کرده در میان آن‌ها حکم کن و از هوی و هوس‌های آن‌ها پیروی مکن و از احکام الهی روی مگردان ، ما برای هر کدام از شما آیین و طریقه روشنی قراردادیم و اگر خدا می‌خواست، همه شما را امّت واحدی قرارمی‌داد ولی خدامی‌خواهد شمارا در آن‌چه به شما بخشیده بیازماید (و استعدادهای شما را پرورش دهد) بنابراین بکوشید و در نیکی‌ها به یکدیگر سبقت جویید، بازگشت همه شما به سوی خدا است و از آن‌چه در آن اختلاف کرده‌اید به شما خبر خواهد داد ●●● .۴۸ / مائده

وَ اَنْزَلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً بِقَدَرٍ فَاَسْکَنّاهُ فِی الْاَرْضِ وَ اِنّا عَلی ذَهابٍ بِهِ لَقادِرُونَ

و از آسمان آبی به اندازه معین نازل کردیم و آن را در زمین (در مخازن مخصوصی) ساکن نمودیم و ما بر از بین بردن آن کاملاً قادریم ●●● .۱۸ / مؤمنون

وَ اَنْزَلْنا مِنَ الْمُعْصِراتِ ماءً ثَجّاجا

و از ابرهای باران‌زا آبی فراوان نازل کردیم ●●● .۱۴ / نبأ

وَ انْشَقَّتِ السَّماءُ فَهِیَ یَوْمَئِذٍ واهِیَةٌ

آسمان‌ها از هم می‌شکافند و سست می گردند و فرومی‌ریزند ●●● .۱۶ / حاقّه

وَ انْطَلَقَ الْمَلَاَءُ مِنْهُمْ اَنِ امْشُوا وَ اصْبِرُوا عَلی اٰلِهَتِکُمْ اِنَّ هذا لَشَیْءٌ یُرادُ

سرکردگان آن‌ها بیرون آمدند و گفتند : بروید و خدایانتان را محکم بچسبید که می‌خواهند ما را به سوی بدبختی بکشانند ●●● .۶ / ص

وَ اَنْفِقُوا فی سَبیلِ اللّهِ وَ لاتُلْقُوا بِاَیْدیکُمْ اِلَی التَّهْلُکَةِوَ اَحْسِنُوا اِنَّ اللّهَ یُحِبُّ الْمُحْسِنینَ

و در راه خدا انفاق کنید و (با ترک انفاق) خود را به دست خود به هلاکت نیفکنید و نیکی کنید که خداوند نیکوکاران را دوست می‌دارد ●●● .۱۹۵ / بقره

وَ اَنْفِقُوا مِمّا رَزَقْناکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَأْتِیَ اَحَدَکُمُ الْمَوْتُ فَیَقُولَ رَبِّ لَوْلا اَخَّرْتَنی اِلی اَجَلٍ قَریبٍ فَاَصَّدَّقَ وَ اَکُنْ مِنَ الصّالِحینَ

از آن‌چه به شما روزی داده‌ایم ، انفاق کنید ، پیش از آن‌که مرگ یکی از شما فرارسد و بگوید: پروردگارا ! چرا مرا مدت کمی به تأخیر نینداختی تا صدقه دهم و از صالحان باشم ●●● ؟۱۰ / منافقین

وَ اَنْکِحُوا الْاَیامی مِنْکُمْ وَ الصّالِحینَ مِنْ عِبادِکُمْ وَاِمائِکُمْ اِنْ یَکُونُوا فُقَراءَ یُغْنِهِمُ اللّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ اللّهُ واسِعٌ عَلیمٌ

مردان و زنان بی‌همسر را همسردهید و همچنین غلامان و کنیزان صالح و درستکارتان را اگر فقیر و تنگدست باشند ، خداوند آنان را از فضل خود بی‌نیاز می‌سازد ، خداوند واسع و آگاه است ●●● .۳۲ / نور

(۴۸۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَنْ لاتَعْلُوا عَلَی اللّهِ اِنّی اتیکُمْ بِسُلْطانٍ مُبینٍ

و در برابر خداوند تکبر نورزید که من برای شما دلیل روشنی آورده‌ام ●●● .۱۹ / دخان

وَ اَنْ لَوِ اسْتَقامُوا عَلَـى الطَّــرِيقَــةِ لَاَسْقَيْنــاهُمْ مــاءً غَـدَقا

و اگـر آن‌هـا (جـن و انـس) بر طـریقـه (ایمـان) استقـامـت ورزنـد، مـا آن‌هـا را بـا آب فـراوان سیـراب می‌کنیـم ●●●.۱۶ / جنّ

وَ اَنْ لَيْسَ لِلْاِنْسانِ اِلّاماسَعى

و ایـن کـه بـرای انسـان بهـره‌ای جـز سعـی و کوشش او نیست ●●● .۳۹ / نجم

وَ اَنيبُوا اِلـى رَبِّكُـمْ وَ اَسْلِمُـوا لَـهُ مِـنْ قَبْـلِ اَنْ يَـأْتِيَكُـمُ الْعَــذابُ ثُــمَّ لا تُنْصَــرُونَ

و به درگاه پروردگارتان باز گردید و در برابر او تسلیم شوید ،پیش از آن که عذاب به سراغ شما آید، سپس از سـوی هیـچ‌کس یاری نشوید ●●● .۵۴ / زمر

وَ اَنَّ الَّـذيـنَ لا يُـؤْمِنُونَ بِـالْاخِـرَةِ اَعْتَدْنا لَهُمْ عَذابـا اَليما

و این‌که آن‌ها به قیامت ایمان نمی‌آورند عــذاب دردنـاکی بـرایشـان آمــاده سـاختـه‌ایم ●●● .۱۰ / اسراء

وَ اَنَّ السّاعَةَ اتِيَةٌ لا رَيْبَ فيهـا وَ اَنَّ اللّـهَ يَبْعَثُ مَـنْ فِي الْقُبُورِ

و ایـن‌کـه رسـتـاخیـز خـواهـد آمـد، شـکی درآن نیست و خـداونـد تمـام کسـانی را کـه در قبرهـا آرمیـده‌انـد ، زنـــده می‌کنـد ●●● .۷ / حجّ

وَ اَنَّ الْمَســاجِـدَ لِلّهِ فَـلا تَـدْعُـوا مَـعَ اللّـهِ اَحَــدا

و این‌که مساجد از آن خداست، دراین‌مساجداَحَدی را با خدا نخوانید ●●● .۱۸ / جنّ

وَ اَنَّ اِلى رَبِّــكَ الْمُنْتَهــى

(و آیا از کتب پیشین انبیـاء بـه او نـرسیـده است) که همه امور به‌پروردگارت باز می‌گردد ●●● ؟۴۲ / نجم

وَ اَنَّ سَعْيَــهُ سَــوْفَ يُـرى

و ایـن کـه سعیش به زودی دیده می‌شود (و به نتیجه‌اش می‌رسد ●●●) .۴۰ / نجم

وَ اَنَّ عَذابى هُوَ الْعَذابُ الْاَليـمُ

(و نیز آن‌ها را آگاه کـن که) عذاب و کیفرمن عذاب دردناکی است ●●● .۵۰ / حجر

وَ اَنَّ عَلَيْهِ النَّشْـأَةَ الْاُخْـرى

و ایـن کـه بر خدا است ایجاد عالم دیگر (تا عـدالت اجـرا گـردد ●●●) .۴۷ / نجم

وَ اَنَّكَ لا تَظْمَــؤُا فيهــا وَ لا تَضْحـى

و در آن تشنــه نمی‌شــوی و حـرارت آفتـاب آزارت نمی‌دهــد ●●● .۱۱۹ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۵)

وَ اَنَّ هذا صِراطى مُسْتَقيما فَاتَّبِعُوهُ وَ لاتَتَّبِعُوا السُّبُلَ فَتَفَرَّقَ بِكُمْ عَنْ سَبيلِهِ ذلِكُمْ وَصّاكُمْ بِهِ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُـونَ

و این کــه ایــن راه مستقیــم مــن است ، از آن پیـروی کنیـد و ازراه‌های مختلـف (و انحرافی) پیروی نکنیـد که شمــا را از راه حــق دور می‌سازد، این چیزی است که خـداونـد شمــا را به آن سفارش می‌کند تا پرهیزکار شوید ●●● .۱۵۳ / انعام

وَ اَنَّهُمْ ظَنُّوا كَما ظَنَنْتُمْ اَنْ لَنْ يَبْعَثَ اللّهُ اَحَدا

و این‌که آن‌ها گمــان کردند همــان گونه که شـما گمــان می‌کردید که خداوند هرگز کسی را (به نبوّت) مبعوث نمی‌کند●●● . ۷ / جنّ

وَ اَنَّهُمْ یَقُولُونَ ما لا یَفْعَلُونَ

و سخنانی می گویند که عمل نمی کنند ●●● .۲۲۶ / شعراء

وَ اَنَّهُ اَهْلَکَ عادَا نِ الْاُولی

(و آیا به انسان نرسیده است که در کتب انبیای پیشین آمده) که خداوند قوم « عاد نخستین » را هلاک کرد●●● ؟ ۵۰ / نجم

وَ اَنَّهُ تَعالی جَدُّ رَبِّنا مَااتَّخَذَ صاحِبَهً وَ لاوَلَدا

و این که بلند است مقام باعظمت پروردگار ما و او هرگز برای خود همسر و فرزندی انتخاب‌نکرده‌است ●●● .۳ / جنّ

وَ اَنَّهُ خَلَقَ الزَّوْجَیْنِ الذَّکَرَ وَ الْاُنْثی

و او است که دو زوج مذکر و مؤنث را می‌آفریند ●●● .۴۵ / نجم

وَ اَنَّهُ کانَ رِجالٌ مِنَ الْاِنْسِ یَعُوذوُنَ بِرِجالٍ مِنَ الْجِنِّ فَزادوُهُمْ رَهَقا

و این‌که مردانی از بشر به مردانی از جن پناه‌می‌بردند و آن‌هاسبب گمراهی و طغیانشان می‌شدند ●●● .۶ / جنّ

وَ اَنَّهُ کانَ یَقُولُ سَفیهُنا عَلَی اللّهِ شَطَطا

و این که سفیهان ما درباره خداوند سخنان ناروا می گفتند ●●● .۴ / جنّ

وَ اَنَّهُ لَمّا قامَ عَبْدُ اللّهِ یَدْعُوهُ کادوُا یَکُونُونَ عَلَیْهِ لِبَدا

و این که هنگامی که بنده خدا (محمد صلی‌الله‌علیه‌وآله به عبادت) برمی‌خاست و او را می‌خواند، گروهی سخت اطراف او جمع می‌شدند ●●●.۱۹ / جنّ

وَ اَنَّهُ هُوَ اَضْحَکَ وَ اَبْکی

و این که او است که می‌خنداند و می گریاند ●●● .۴۳ / نجم

(۴۸۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَنَّهُ هُوَ اَغْنی وَ اَقْنی

و این‌که اواست که بی‌نیازمی کند و سرمایه باقی‌می‌بخشد ●●● .۴۸ / نجم

وَ اَنَّهُ هُوَ اَماتَ وَ اَحْیا

و او است که می‌میراند و زنده می کند ●●● .۴۴ / نجم

وَ اَنَّهُ هُوَ رَبُّ الشِّعْری

و این که او است پروردگار «ستاره شِعْری ●●●» .۴۹ / نجم

وَ اِنّا اِلی رَبِّنا لَمُنْقَلِبُونَ

و ما به سوی پروردگارمان بازمی گردیم ●●● .۱۴ / زخرف

وَ اِنّا عَلی اَنْ نُرِیَکَ ما نَعِدُهُمْ لَقادِروُنَ

و ماقادریم آن‌چه‌را به‌آن‌هاوعده‌می‌دهیم، به تو نشان دهیم ●●● .۹۵ / مؤمنون

وَ اِنّا لَجاعِلُونَ ما عَلَیْها صَعیدا جُرُزا

(ولی این زرق وبرق‌ها پایدار نیست) و ما (سرانجام) قشر روی زمین را خاک بی گیاهی قرار می‌دهیم ●●● .۸ / کهف

وَ اِنّا لَجَمیعٌ حــاذِرُونَ

و ما همگی آماده‌پیکاریم ●●● .۵۶ / شعراء

وَ اِنّا لَنَحْـــنُ الصّافُّونَ

و ما همگی(برای‌اطاعت‌فرمان‌خداوند) به‌صفّ ایستاده‌ایم ●●●.۱۶۵ / صافّات

وَ اِنّا لَنَحْـنُ الْمُسَبِّحُونَ

و مــا همگــی تسبیــح او می گـوییـــم ●●● .۱۶۶ / صافّات

وَ اِنّا لَنَحْـنُ نُحْیــی وَ نُمیــتُ وَ نَحْنُ الْـوارِثُــونَ

ماییم‌که‌زنده‌می‌کنیم‌ومی‌میرانیم‌ووارث (همه‌جهان)ماهستیم ●●●.۲۳ / حجر

وَ اِنّا لَنَعْلَـمُ اَنَّ مِنْكُـمْ مُكَـذِّبیـــنَ

و ما می‌دانیـــم که بعضـــی از شما آن را تکذیب می کنید ●●● .۴۹ / حاقّه

وَ اِنْ اَحَـــدٌ مِـــنَ الْمُشْـــرِكیـــنَ اسْتَجـارَكَ فَاَجِرْهُ حَتّی یَسْمَعَ كَلمَ اللّهِ ثُمَّ اَبْلِغْهُ مَأْمَنَهُ ذلِكَ بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لا یَعْلَمـُونَ

و اگر یکی از مشرکان از تو پناهنـدگی بخواهـد به او پناه ده تا کلام‌خـدا را بشـنود (ودر آن بیندیشـد) سـپس او را به محل امنش بــرســان چــرا که آن‌ها گروهی ناآگاهند ●●● .۶ / توبه

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۷)

وَ اِنْ اَدْری لَعَلَّهُ فِتْنَةٌ لَكُمْ وَ مَتاعٌ اِلی حینٍ

و من نمی‌دانم شاید این ماجرا آزمــایشی بــرای شمــا است و بهره گیــری تا مدتی (معین ●●●) .۱۱۱ / انبیاء

وَ اِنْ اَرَدْتُـمُ اسْتِبْـدالَ زَوْجٍ مَكـانَ زَوْجٍ وَ اتَیْتُـمْ اِحْـدیهُـنَّ قِنْطارا فَـلا تَـأْخُـذُوا مِنْـهُ شَیْئـا اَتَـأْخُـذُونَـهُ بُهْتانا وَ اِثْما مُبینا

و اگــر تصـمیـم گــرفتیــد کــه همســر دیگــری بــه جــای همســر خــود انتخــاب کنیــد و مــال فراوانی (به عنـوان مهر) به او پــرداختــه‌اید، چیــزی از آن را پس نگیــریــد، آیـا برای بازپس گرفتن مهر زنان ، به تهمـت و گنـاه آشـکـار متوسّل می‌شـوید ●●●؟۲۰ / نساء

وَ اِنِ امْـرَاَةٌ خـافَتْ مِنْ بَعْلِهـا نُشُوزا اَوْ اِعْراضـا فَلاجُناحَ عَلَیْهِماآ اَنْ یُصْلِحا بَیْنَهُما صُلْحا وَالصُّلْحُ خَیْرٌ وَ اُحْضِرَتِ الاَنْفُسُ الشُّحَّ وَ اِنْ تُحْسِنُوا وَ تَتَّقُوا فَـاِنَّ اللّهَ كانَ بِمـا تَعْمَلُـونَ خَبیرا

و اگر زنی از طغیان و سرکشـی یا اعراض شوهرش ، بیم داشته باشد ، مانعی ندارد با هم صلح کنند (و زن یا مرد از پاره‌ای ازحقوق به خـاطر صـلح صرف‌نظر کننـد) و صـلح بهتر است، اگرچه مردم (طبق غریزه حبّ‌ذات در این گونه موارد) بخـل می‌ورزنـد واگر نیکی کنید و پرهیزکاری پیشه سازید (و به خاطر صلح ،گذشت نمــاییــد) خـداونـد به آن‌چه انجام می‌دهید آگاه است (و پاداش شایسته به شما خواهد داد ●●●) .۱۲۸ / نساء

وَ اِنْ تَجْهَرْ بِالْقَوْلِ فَاِنَّهُ یَعْلَمُ السِّرَّ وَاَخْفی

اگــر سخــن آشکــارا بگــویـی (یــا مخفی کنی) او پنهان‌ها و حتی‌پنهان‌تر از آن را نیز می‌داند ●●● .۷ / طه

وَاِنْ تَـدْعُـوهُـمْ اِلَی الْهُدی لا یَتَّبِعُـوكُـمْ سَـواآءٌ عَلَیْكُـمْ اَدَعَـوْتُمُـوهُـمْ اَمْ اَنْتُـمْ صمِتُـونَ

و هــر گــاه آن‌هــا را به سوی هدایت دعوت کنید ، از شماپیروی نمی کنند ، برای آن‌ها تفاوت نمی کند چه آن‌ها را دعوت کنید و چه خــامــوش باشید ●●● .۱۹۳ / اعراف

وَ اِنْ تَدْعُوهُمْ اِلَی الْهُدی لا یَسْمَعُوا وَ تَریهُمْ یَنْظُرُونَ اِلَیْكَ وَ هُمْ لا یُبْصِرُونَ

و اگر از آن‌ها هدایت بخواهید سخنانتان را نمی‌شـنوند و آن‌ها را می‌بینی (که با چشم‌های مصـنوعیشان) به تو نگــاه می کننـد امــا

در حقیقت نمی‌بینند ●●● .۱۹۸ / اعراف

وَ اِنْ تُطِعْ اَكْثَرَ مَنْ فِی الْاَرْضِ يُضِلُّوكَ عَنْ سَبيلِ اللّهِ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلاَّ الظَّنَّ وَ اِنْ هُمْ اِلاّ يَخْرُصُونَ

و اگر اکثر کسانی راکه در روی زمین هستند اطاعت کنی تو را از راه خدا گمراه می‌کنند، آن‌ها تنها از گمان پیروی‌می‌کنند و از تخمین و حدس (واهی ●●●) .۱۱۶ / انعام

وَ اِنْ تَعْجَبْ فَعَجَبٌ قَوْلُهُمْ اَءِذا كُنّا تُراباً اَءِنّا لَفی خَلْقٍ جَديدٍ اوُلئِكَ الَّذينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ وَ اُولئِكَ الاْغْلالُ فی اَعْناقِهِمْ وَ اوُلئِكَ اَصْحبُ النّارِ هُمْ فيها خالِدُونَ

و اگر می‌خواهی (از چیزی) تعجب کنی عجیب گفتار آن‌ها است که می‌گویند : آیا هنگامی که

(۴۸۸) باب الواو قرآن الفبائی

خاک شدیم (بار دیگر زنده می‌شویم و) به خلقت جدیدی بازمی‌گردیم؟ آنها کسانی هستند که به پروردگارشان کافر شده‌اند و آن غل و زنجیرها است در گردنشان و آن‌ها اصحاب آتش هستند و جاودانه در آن خواهند ماند ●●● .۵ / رعد

وَ اِنْ تَعُدُّوا نِعْمَةَ اللّهِ لا تُحْصُوها اِنَّ اللّهَ لَغَفُورٌ رَحيمٌ

و اگر نعمت‌های خدا را بشمارید هرگز نمی‌توانید آن را احصا کنید ، خداوند غفور و رحیم است ●●● .۱۸ / نحل

وَ اِنْ تُكَذِّبُوا فَقَدْ كَذَّبَ اُمَمٌ مِنْ قَبْلِكُمْ وَ ما عَلَى الرَّسُولِ اِلاَّ الْبَلاغُ الْمُبينُ

اگر شما (مرا) تکذیب کنید ، امت‌های پیش از شما نیز (پیامبرانشان را) تکذیب کردند،وظیفه فرستاده خدا جز ابلاغ آشکار نیست ●●● .۱۸ / عنکبوت

وَ اِنْ تَوَلَّوْا فَاعْلَمُوآا اَنَّ اللّهَ مَوْليكُمْ نِعْمَ الْمَوْلى وَ نِعْمَ النَّصيرُ

و اگر سرپیچی کنند بدانید (ضرری به شما نمی‌زنند) خداوند سرپرست شماست، او بهترین سرپرست و بهترین یاور است ●●●.۴۰ / انفال

وَ اِنْ جادَلُوكَ فَقُلِ اللّهُ اَعْلَمُ بِما تَعْمَلُونَ

و اگر آن‌ها با توبه جدال برخیزند، بگو: خدا از اعمالی که شما انجام می‌دهید، آگاه‌تر است ●●●.۶۸ / حجّ

وَ اِنْ جاهَداكَ عَلى اَنْ تُشْرِكَ بی ما لَيْسَ لَكَ بِه عِلْمٌ فَلا تُطِعْهُما وَ صاحِبْهُما فِی الدُّنْيا مَعْرُوفاً وَاتَّبِعْ سَبيلَ مَنْ اَنابَ اِلَیَّ ثُمَّ اِلَیَّ مَرْجِعُكُمْ فَاُنَبِّئُكُمْ بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و هرگاه آن‌ها تلاش کنند که موجودی را شریک من قرار دهی که از آن آگاهی نداری (بلکه می‌دانی باطل است) از آن‌ها اطاعت مکن، ولی با آنها در دنیا به طرز شایسته‌ای رفتار کن و پیروی از راه کسانی بنماکه به‌سوی من آمده‌اند، سپس بازگشت همه شما به سوی من است و من شما را از آنچه عمل می‌کردید آگاه می‌کنم ●●● .۱۵ / لقمان

وَ اِنْ جَنَحُوا لِلسَّلْمِ فَاجْنَحْ لَها وَ تَوَكَّلْ عَلَى اللّهِ اِنَّهُ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ

و اگر تمایل به صلح نشان دهند ، تو نیز از در صلح درآ و بر خدا تکیه کن که او شنوا و داناست●●● . ۶۱ / انفال

وَ اِنْ خِفْتُمْ اَلاّ تُقْسِطُوا فِی الْيَتامى فَانْكِحُوا ما طابَ لَكُمْ مِنَ النِّساءِ مَثْنى وَ ثُلاثَ وَ رُباعَ فَاِنْ خِفْتُمْ اَلاَّ تَعْدِلُوا فَواحِدَةً اَوْ ما مَلَكَتْ اَيْمانُكُمْ ذلِكَ اَدْنى اَلاّ تَعُولُوا

و اگر می‌ترسید که (به هنگام ازدواج با دختران یتیم ،) عدالت را رعایت نکنید ، (از ازدواج با آنان ، چشم‌پوشی کنید و) و با زنان پاک (دیگر) ازدواج نمایید ، دو یا سه یا چهار همسر و اگر می‌ترسید عدالت را(درباره همسران متعدد) رعایت نکنید ، تنها

یک همسر بگیرید و یا از زنانی که مالک آن‌هایید استفاده کنید، این کار، از ظلم و ستم بهتر جلوگیری می‌کند ●●●.۳ / نساء

قرآن الفبائی باب الواو (۴۸۹)

وَ اِنْ خِفْتُمْ شِقاقَ بَیْنِهِما فَابْعَثُوا حَکَما مِنْ اَهْلِهِ وَحَکَما مِنْ اَهْلِها اِنْ یُریدا اِصْلاحا یُوَفِّقِ اللّهُ بَیْنَهُما اِنَّ اللّهَ کانَ عَلیما خَبیرا

و اگر از جدایی و شکاف میان آن دو (همسر) بیم داشته باشید ، یک داور از خانواده شوهر و یک داور از خانواده زن انتخاب کنید (تا به کار آنان رسیدگی کنند) . اگر این دو داور ، تصمیم به اصلاح داشته باشند ، خداوند به توافق آن‌ها کمک می‌کند ، زیرا خداوند ، دانا و آگاه است (و از نیّات همه باخبر است ●●●) .۳۵ / نساء

وَ اِنْ طائِفَتانِ مِنَ الْمُؤْمِنینَ اقْتَتَلُوا فَاَصْلِحُوابَیْنَهُما فَاِنْ بَغَتْ اِحْدیهُما عَلَی الْاُخْری فَقاتِلُوا الَّتی تَبْغی حَتّی تَفیءَ اِلی اَمْرِ اللّهِ فَاِنْ فاءَتْ فَاَصْلِحُوا بَیْنَهُما بِالْعَدْلِ وَ اَقْسِطوُا اِنَّ اللّهَ یُحِبُّ الْمُقْسِطینَ

هرگاه دو گروه از مؤمنان با هم به نزاع و جنگ پردازند، در میان آن‌ها صلح برقرار سازید و اگر یکی از آن‌ها بر دیگری تجاوز کند با طایفه ظالم پیکارکنید تا به‌فرمان خداباز گردد، هرگاه بازگشت (و زمینه صلح فراهم شد) در میان آن دو بر طبق عدالت صلح برقرار سازید و عدالت پیشه کنید که خداوند عدالت پیشه‌گان را دوست دارد ●●● .۹ / حجرات

وَ اِنْ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ وَ قَدْ فَرَضْتُمْ لَهُنَّ فَریضَةً فَنِصْفُ ما فَرَضْتُمْ اِلاّ اَنْ یَعْفُونَ اَوْ یَعْفُوَا الَّذی بِیَدِهِ عُقْدَةُ النِّکاحِ وَ اَنْ تَعْفُوا اَقْرَبُ لِلتَّقْوی وَ لاتَنْسَوُا الْفَضْلَ بَیْنَکُمْ اِنَّ اللّهَ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

و اگر زنان را پیش از آن‌که با آن‌ها تماس بگیرید و (آمیزش‌جنسی کنید ،) طلاق دهید، درحالی‌که مهری برای آن‌هاتعیین کرده‌اید، (لازم است) نصف آن‌چه‌را تعیین کرده‌اید، (به‌آن‌ها بدهید) مگر این‌که‌آن‌ها (حقّ خود را) ببخشند، یا(در صورتی که صغیر و سفیه‌باشند، ولیّ آن‌ها، یعنی) آن‌کس که گره ازدواج به دست او است، آن را ببخشد و گذشت کردن شما(و بخشیدن تمام مهر به آن‌ها) به پرهیزکاری نزدیک‌تراست و گذشت و نیکوکاری را در میان خود فراموش نکنید که خداوند به آن‌چه انجام می‌دهید ، بینا است ●●● .۲۳۷ / بقره

وَ اِنْ عاقَبْتُمْ فَعاقِبُوا بِمِثْلِ ما عُوقِبْتُمْ بِهِ وَ لَئِنْ صَبَرْتُمْ لَهُوَ خَیْرٌ لِلصّابِرینَ

و هرگاه خواستید مجازات کنید تنها به مقداری که به شما تعدی شده کیفر دهید و اگرشکیبایی پیشه کنید این کار برای شکیبایان بهتر است ●●● .۱۲۶ / نحل

وَ اِنْ عَزَمُوا الطَّلاقَ فَاِنَّ اللّهَ سَمیعٌ عَلیمٌ

و اگر تصمیم به جدایی گرفتند، (آن‌هم با شرایطش، مانعی ندارد) خداوند شنوا و دانا است ●●●.۲۲۷ / بقره

(۴۹۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِنْ فاتَکُمْ شَیْءٌ مِنْ اَزْواجِکُمْ اِلَی الْکُفّارِ فَعاقَبْتُمْ فَاتُوا الَّذینَ ذَهَبَتْ اَزْواجُهُمْ مِثْلَ ما اَنْفَقُوا وَاتَّقُوا اللّهَ الَّذی اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

و اگر بعضی از همسران شما از دستتان بروند (و به سوی کفار بازگردند) و شما در جنگی بر آنان پیروز شدید و غنایمی گرفتید ، به کسانی که همسرانشان رفته‌اند ، همانند مهری را که پرداخته‌اند ، بدهید و از مخالفت خداوندی که همه به او ایمان دارید، بپرهیزید ●●● .۱۱ / ممتحنه

وَ اِنْ کادُوا لَیَسْتَفِزُّونَکَ مِنَ الْاَرْضِ لِیُخْرِجُوکَ مِنْها وَ اِذا لا یَلْبَثُونَ خِلافَکَ اِلاّ قَلیلاً

نزدیک بود آن‌ها تو را از این سرزمین با نیرنگ و توطئه ریشه‌کن و بیرون سازند ، اما هرگاه چنین می‌کردند (گرفتار مجازات سخت الهی می‌شدند و) بعد از تو جز مدت کمی باقی نمی‌ماندند ●●● .۷۶ / اسراء

وَ اِنْ كادُوا لَيَفْتِنُونَكَ عَنِ الَّذى اَوْحَيْنا اِلَيْكَ لِتَفْتَرِىَ عَلَيْنا غَيْرَهُ وَ اِذا لاَتَّخَذُوكَ خَليلًا

نزدیک بود آن‌ها (با وسوسه‌های خود) تو را از آن‌چه وحی کرده‌ایم بفریبند ، تا غیر آن را به ما نسبت دهی و در آن صورت تو را دوست خود انتخاب کنند ●●● .۷۳ / اسراء

وَ اِنْ كانَ اَصْحابُ الْاَيْكَةِ لَظالِمينَ

اصحاب الایکه (صاحبان سرزمین‌های پر درخت ـ قوم شعیب) مسلما قوم ستمگری بودند ●●● .۷۸ / حجر

وَ اِنْ كانَ ذُو عُسْرَةٍ فَنَظِرَةٌ اِلى مَيْسَرَةٍ وَ اَنْ تَصَدَّقُوا خَيْرٌ لَكُمْ اِنْ كُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و اگر (بدهکار ،) قدرت پرداخت نداشته باشد ، او را تا هنگام توانایی مهلت دهید، (و در صورتی که به راستی قدرت پرداخت را ندارد ،) برای خدا به او ببخشید ، بهتر است، اگر (منافع این کار را) بدانید ●●● . ۲۸۰ / بقره

وَ اِنْ كانَ طآئِفَةٌ مِنْكُمْ امَنُوا بِالَّذيآ اُرْسِلْتُ بِهِ وَ طآئِفَةٌ لَمْ يُؤْمِنُوا فَاصْبِرُوا حَتّى يَحْكُمَ اللّهُ بَيْنَنا وَ هُوَ خَيْرُ الْحاكِمينَ

و اگر طایفه‌ای از شما به آن‌چه من فرستاده شده‌ام ، ایمان آورده‌اند و طایفه‌ای ایمان نیاورده‌اند، صبر کنید تا خداوند میان ما داوری کند که او بهترین داوران است ●●●.۸۷ / اعراف

وَ اِنْ كانَ قَميصُهُ قُدَّ مِنْ دُبُرٍ فَكَذَبَتْ وَ هُوَ مِنَ الصّدِقينَ

و اگر پیراهنش از پشت سر پاره شده آن زن دروغ می‌گوید و او از راستگویان است ●●● .۲۷ / یوسف

وَ اِنْ كانَ كَبُرَ عَلَيْكَ اِعْراضُهُمْ فَاِنِ اسْتَطَعْتَ اَنْ تَبْتَغِىَ نَفَقا فِى الْاَرْضِ اَوْ سُلَّما فِى السَّماءِ فَتَأْتِيَهُمْ بِايَةٍ وَ لَوْ شاءَ اللّهُ لَجَمَعَهُمْ عَلَى الْهُدى فَلا تَكُونَنَّ مِنَ الْجهِلينَ

و اگر اعراض آن‌ها بر تو سنگین است چنان‌چه بتوانی نقبی در زمین بزن یا نردبانی به آسمان بگذار (و اعماق زمین و آسمان‌ها را جستجو کن) تا آیه (و نشانه دیگری) برای آن‌ها بیاوری (ولی بدان این لجوجان ایمان نمی‌آورند) اما اگر خدا بخواهد آن‌ها را (اجبارا) بر هدایت جمع خواهد کرد (اما هدایت اجباری چه سود دارد ؟) پس هرگز از جاهلان نباش ●●● .۳۵ / انعام

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۱)

وَ اِنْ كانُوا لَيَقُولُونَ

آن‌ها پیوسته می گفتند ●●● :۱۶۷ / صافّات

وَ اِنْ كانُوا مِنْ قَبْلِ اَنْ يُنَزَّلَ عَلَيْهِمْ مِنْ قَبْلِهِ لَمُبْلِسينَ

هرچند پیش از آن‌که بر آنان نازل شود ، مأیوس بودند ●●● .۴۹ / روم

وَ اِنْ كَذَّبُوكَ فَقُلْ لى عَمَلى وَ لَكُمْ عَمَلُكُمْ اَنْتُمْ بَريئآوُنَ مِمّا اَعْمَلُ وَ اَنَا بَرىآءٌمِمّا تَعْمَلُونَ

و اگر تو را تکذیب کردند ، بگو : عمل من برای من و عمل شما برای شما ، شمابیزارید از آن‌چه من می‌کنم و من بیزارم از آن‌چه شما انجام می‌دهید ●●● .۴۱ / یونس

وَ اِنْ كُلٌّ لَمّا جَميعٌ لَدَيْنا مُحْضَرُونَ

و همه آن‌ها روز قیامت نزد ما حاضر می‌شوند ●●●.۳۲ / یس

وَ اِنْ كُنْتُمْ عَلى سَفَرٍ وَ لَمْ تَجِدُوا كاتِبا فَرِهانٌ مَقْبُوضَةٌ فَاِنْ اَمِنَ بَعْضُكُمْ بَعْضا فَلْيُؤَدِّ الَّذِى اؤْتُمِنَ اَمانَتَهُ وَ لْيَتَّقِ اللّهَ رَبَّهُ وَ لا تَكْتُمُوا الشَّهادَةَ وَ مَنْ يَكْتُمْها فَاِنَّهُ اثِمٌ قَلْبُهُ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ عَليمٌ

و اگر در سفر بودید و نویسنده‌ای نیافتید ، گروگان بگیرید (گروگانی که در اختیار طلبکار قرار گیرد) و اگر به یکدیگر اطمینان (کامل) داشته باشید ، (گروگان لازم نیست و) باید کسی که امین شمرده شده (و بدون گروگان، چیزی از دیگری گرفته)، امانت

(و بـدهی خود را به موقع) بپردازد و از خـدایی که پروردگار او است ، بپرهیزد و شـهادت را کتمان نکنیـد و هرکس آن را کتمان کند ، قلبش گناهکار است و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهیـد ، دانا است ●●● .۲۸۳ / بقره

وَ اِنْ کُنْتُمْ فی رَیْبٍ مِمّا نَزَّلْنا عَلی عَبْدِنا فَأْتُوا بِسُورَهٍٔ مِنْ مِثْلِهِ وَ ادْعُوا شُهَداءَکُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

اگر درباره آن‌چه بر بنـده خود (پیامبر) نـازل کرده‌ایم ، شـک و تردیـد داریـد ، (لااقلّ) یـک سـوره هماننـد آن بیـاوریـد و گـواهـان خـود را غیـر از خـدا بر این کار دعوت کنید، اگر راست می گویید ●●● .۲۳ / بقره

وَ اِنْ کُنْتُنَّ تُرِدْنَ اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ الدّارَ الْاخِرَهَ فَاِنَّ اللّهَ اَعَدَّ لِلْمُحْسِناتِ مِنْکُنَّ اَجْرا عَظیما

و اگـر شـما خـدا و پیـامبـرش و سرای آخرت را طالب هستیـد خداونـد برای نیکوکاران شـما پاداش عظیم آماده ساخته است ●●●.۲۹ / احزاب

وَ اِنْ لَمْ تُؤْمِنوا لی فَاعْتَزِلُونِ

و اگر به‌من‌ایمان نمی‌آورید، لااقل از من‌کناره‌گیری کنید (و مانع ایمان آوردن مردم نشوید ●●●) .۲۱ / دخان

وَ اِنْ ما نُرِیَنَّکَ بَعْضَ الَّذی نَعِدُهُمْ اَوْ نَتَوَفَّیَنَّکَ فَاِنَّما عَلَیْکَ الْبَلغُ وَ عَلَیْنَا الْحِسابُ

و اگر پاره‌ای از مجازات‌ها را که به آن‌ها وعـده داده‌ایم به تو نشان‌دهیم یا (پیش‌از فرا رسـیدن این مجازات‌ها) تـو را بمیـرانیـم ، در هـر حـال تو فقـط مأمور ابلاغ هستی و حساب (آن‌ها) بر ما است ●●● .۴۰ / رعد

(۴۹۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِنْ مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ اِلّا لَیُؤْمِنَنَّ بِهِ قَبْلَ مَوْتِهِ وَ یَوْمَ الْقِیامَهِٔ یَکُونُ عَلَیْهِمْ شَهیدا

و هیچ‌یک از اهـل کتـاب نیست مگر این که به او قبـل از مرگش ایمـان می‌آورد و روز قیـامت گواه بر آن‌ها خـواهـد بود●●● . ۱۵۹ / نساء

وَ اِنْ مِنْ شَیْءٍ اِلّا عِنْدَنا خَزائِنُهُ وَ ما نُنَزِّلُهُ اِلّا بِقَدَرٍ مَعْلُوم

خزائن همه چیز نزد ما است ولی ما جز به اندازه معین آن را نازل نمی‌کنیم .۲۱ / حجر

وَ اِنْ مِنْ قَرْیَهٍٔ اِلّا نَحْنُ مُهْلِکُوها قَبْلَ یَوْمِ الْقِیمَهِٔ اَوْمُعَذِّبُوها عَذابا شَدیدا کانَ ذلِکَ فِی الْکِتابِ مَسْطُورا

هر شـهر و آبادی را پیش از روز قیامت هلاک می کنیم یا (اگرگناهکار هستند) به عذاب شدیدی گرفتارشان خـواهیـم سـاخـت ، این در کتـاب الهـی (لـوح محفـوظ) ثبت است ●●● .۵۸ / اسراء

وَ اِنْ مِنْکُمْ اِلّا وارِدُها کانَ عَلی رَبِّکَ حَتْما مَقْضِیّا

و همـه شمـا (بـدون استثنـاء) وارد جهنـم می‌شویـد ، این امری‌است حتمی و فرمانی است قطعی از پروردگـارتان ●●● .۷۱ / مریم

وَ اِنْ نَشَأْ نُغْرِقْهُمْ فَلا صَریخَ لَهُمْ وَ لا هُمْ یُنْقَذُونَ

و اگـر بخـواهیـم آن‌هـا را غرق می کنیم، بـه‌طـوری کـه نه فـریـادرسـی داشته باشند و نه کسی آن‌ها را از دریـا بگیرد●●● . ۴۳ / یس

وَاِنْ نَکَثُوا اَیْمنَهُمْ مِنْ بَعْدِ عَهْدِهِمْ وَ طَعَنُوا فی دینِکُمْ فَقتِلُوا اَئِمَّهَ الْکُفْرِ اِنَّهُمْ لااَیْمنَ لَهُمْ لَعَلَّهُمْ یَنْتَهُونَ

و اگـر پیمـان‌هـای خـود را پس از عهـد خـویش بشـکننـد و آیین شـمارا مورد طعن قراردهنـد با پیشوایان کفر پیکار کنید چرا که آن‌ها پیمانی ندارند ، شاید دست بـردارند ●●● .۱۲ / توبه

وَ اِنْ یَتَفَرَّقا یُغْنِ اللّهُ کُلّاً مِنْ سَعَتِهِ وَ کانَ اللّهُ واسِعا حَکیما

و اگر (راهی برای اصلاح در میان‌خود نیابند و) ازهم جدا شوند ،خداوند هرکدام‌از آن‌هارا از فضل و کرم خود، بی‌نیـاز می کنـد و

و خـداونـد صـاحـب فضـل و کـــرم و حکیـم است ●●● .۱۳۰ / نساء

وَ اِنْ یَکادُ الَّذینَ کَفَرُوا لَیُزْلِقُونَکَ بِـاَبْصـارِهِـمْ لَمّـا سَمِعُـوا الـذِّکْـرَ وَ یَقُـولُونَ اِنَّهُ لَمَجْنُونٌ

نزدیک است کافران هنگامی که آیات قرآن را می‌شـنونـد، تو را با چشـمـان خـود هـلاک کننـد و می گوینـد او دیـوانـه است ●●●.۵۱ / قلم

وَ اِنْ یُکَذِّبُوکَ فَقَدْ کُـذِّبَـتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِـکَ وَ اِلَی اللّهِ تُرْجَعُ الْأُمُورُ

اگـر تـو را تکـذیـب کننـد (غـم مخـور ، مطلـب تـازه‌ای نیســت) پیامبران پیش از تو نیـز مـورد تکـذیـب قـرار گـرفتنـد و همـه کـارهـا به سوی خـدا بـاز می‌گـردد ●●●.۴ / فاطر

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۳)

وَ اِنّی خِفْتُ الْمَوالِیَ مِنْ وَرائی وَ کانَتِ امْرَأَتی عاقِرا فَهَبْ لی مِنْ لَدُنْکَ وَلِیّا

و من از بسـتگانم بعـد از خـودم بیمنـاکم (کـه حـق پاسـداری از آیین تـو را نگـاه ندارنـد) و همسـرم‌نازا است ، تو بـه قـدرتـت جـانشینـی بـه مـن ببخـش ●●● .۵ / مریم

وَ اِنْ یَرَوْا ایَهً یُعْرِضُوا وَ یَقُولُوا سِحْرٌمُسْتَمِرٌّ

و هرگاه نشانه و معجزه‌ای را ببینند ، اعراض کرده می گویند:این سِحری است مستمرّ ●●● .۲ / قمر

وَ اِنْ یَـرَوْا کِسْفـا مِـنَ السَّمـاءِ سـاقِطـا یَقُـولُـوا سَحـابٌ مَرْکُومٌ

(چنـان لجـوج‌انـد کـه) اگـر ببیننـد قطعـه سنگـی از آسمـان (برای عذاب آنها) سقـوط می‌کند، مـی‌گـوینـد :ایـن ابـر متـراکـم اسـت ●●● .۴۴ / طور

وَ اِنْ یُریدُوا خِیانَتَکَ فَقَدْخانُوااللّهَ مِنْ قَبْـلُ فَأَمْکَنَ مِنْهُـمْ وَ اللّهُ عَلیمٌ حَکیمٌ

اما اگر بخواهنـد با تو خیانت‌کننـد (موضوع‌تازه‌ای نیست) آنها پیش از این (نیز) به خـداخیانت کردند و خـداونـد (شـمـا را) بـر آنهـا پیـروز کـرد و خـداونـد دانا و حکیم است ●●● .۷۱ / انفال

وَ اِنْ یُریدُوآا اَنْ یَخْدَعُوکَ فَاِنَّ حَسْبَکَ اللّهُ هُوَ الَّذیآ اَیَّدَکَ بِنَصْرِهِو بِالْمُؤْمِنینَ

و اگـر بخـواهنـد تـو را فـریـب دهنـد خـدا بـرای تـو کـافـی است او همـان کســی اسـت که تـو را بـا یـاری خـود و مـؤمنـان تقـویـت کـرد ●●●.۶۲ / انفال

وَ اَلَّفَ بَیْـنَ قُلُـوبِهِـمْ لَـوْ اَنْفَقْـتَ مـا فِی الاْرْضِ جَمیعـا مـاآاَلَّفْتَ بَیْـنَ قُلُـوبِهِـمْ وَ لکِـنَّ اللّـهَ اَلَّـفَ بَیْنَهُـمْ اِنَّـهُ عَـزیـزٌ حَکیـمٌ

و در میـان دلهـای آنهـا الفـت ایجـاد نمـود ، اگـر تمـام آنچـه روی زمیـن اسـت صــرف می‌کـردی کـه در میـان دلهـای آنهـا الفـت بیفکنـی نمی‌تـوانسـتـی ولـی خـداونـد در میـان آنهـا الفـت ایجـاد کـرد ، او تـوانـا و حکیـم است ●●●.۶۳ / انفال

وَ اِنْ یُکَـذِّبُـوکَ فَقَـدْ کَـذَّبَـتْ قَبْلَهُـمْ قَـوْمُ نُـوحٍ وَ عـادٌ وَ ثَمُـودُ

اگـر تـو را تکـذیـب کننـد (امـر تـازه‌ای نیســت) پیش از آنهـا قـوم نـوح و عـاد و ثمـود (پیـامبـرانشـان را) تکـذیـب کـردنـد ●●●.۴۲ / حجّ

وَ اِنْ یُکَذِّبُوکَ فَقَدْ کَـذَّبَ الَّـذینَ مِنْ قَبْلِهِـمْ جاءَتْهُـمْ رُسُلُهُمْ بِالْبَیِّناتِوَ بِالزُّبُرِ وَ بِالْکِتابِ الْمُنیرِ

هرگاه تو را تکذیب کنند (عجب نیست) کسانی که پیش از آنها بودند (نیز پیامبران خود را) تکذیب کردند، آنها با دلایل روشن و کتاب‌های پند و موعظه و کتب آسمانی روشن‌گر (مشتمل بر معارف و احکام) به سراغ آنهـا آمدنـد (امّا کـوردلان ایمـان

نیـاوردند ●●●).۲۵ / فاطر

(۴۹۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِنْ یَکُـنْ لَهُـمُ الْحَـقُّ یَأْتُـوا اِلَیْـهِ مُـذْعِنینَ

ولی اگر (داوری به نفع آن‌ها بوده باشد و) حق داشته‌باشند، بانهایت تسلیم به‌سوی او می‌آیند ●●● .۴۹ / نور

وَ اِنْ یَمْسَسْـکَ اللّهُ بِضُـرٍّ فَـلا کـاشِفَ لَهُ اِلّا هُوَ وَ اِنْ یَمْسَسْکَ بِخَیْرٍ فَهُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

اگر خداونـد زیانی به تو برساند هیچ‌کس جز او نمی‌تواند آن را برطرف سازد و اگر خیری به تو رساند او بر همه چیز توانا است (و هر نیکی از قدرت او ساخته است ●●●) .۱۷ / انعام

وَ اِنْ یَمْسَسْکَ اللّهُ بِضُرٍّ فَـلا کـاشِفَ لَهُ اِلّا هُوَ وَ اِنْ یُرِدْکَ بِخَیْرٍ فَلا رادَّ لِفَضْلِهِ یُصیبُ بِهِ مَنْ یَشاءُ مِـنْ عِبـادِهِ وَ هُـوَ الْغَفُـورُ الـرَّحیـمُ

و اگـر خـداونـد (بـرای امتحـان یـا کیفـر گنـاه) زیـانـی بـه تـو رســانـد ، هیـچ‌کس جـز او آن را برطرف نمی‌سـازد و اگر اراده خیری برای تو کند، هیچ‌کس مانع‌فضل‌او نخواهدشد، آن را به‌هرکس از بندگانش بخواهد ، می‌رساند و او غفور و رحیم است ●●● .۱۰۷ / یونس

وَ اِنَّ الَّذینَ لایُؤْمِنُونَ بِالْاٰخِرَةِ عَنِ‌الصِّراطِ‌لَناکِبُونَ

اماکسانی که به‌آخرت ایمان ندارند،ازاین‌صراط‌منحرفند ●●● .۷۴ / مؤمنون

وَ اِنَّ الـدّیـنَ لَـواقِعٌ

و بـدون شـک جـزای اعمال واقـع شـدنـی است ●●● .۶ / ذاریات

وَ اِنَّ الْفُجّـارَ لَفـی جَحیـمٍ

و بدکـاران در دوزخنـــــد ●●● .۱۴ / انفطار

وَ اِنَّ اللّهَ رَبّی وَ رَبُّکُمْ فَاعْبُدُوهُ هذا صِراطٌ مُسْتَقیمٌ

و خـداونـد پـروردگـار مـن و شمـاست ، او را پـرستش کنیـد ، ایـن است راه راست ●●● .۳۶ / مریم

وَ اِنَّ اِلْیـاسَ لَمِـنَ الْمُـرْسَلیـنَ

و الیاس از رسـولان مـا بود ●●● .۱۲۳ / صافّات

وَ اِنَّ جُنْـدَنـا لَهُـمُ الْغـالِبُـونَ

و لشکر ما (در تمام صحنه‌ها) پیروزند ●●● .۱۷۳ / صافّات

وَ اِنَّ جَهَنَّـمَ لَمَـوْعِـدُهُمْ اَجْمَعیـنَ

و جهنـم میعـادگـاه همـه آن‌ها است ●●● .۴۳ / حجر

وَ اِنَّ رَبَّـــکَ لَـذُو فَضْـلٍ عَلَی النّاسِ وَ لکِنَّ اَکْثَـرَهُـمْ لا یَشْکُـــــرُونَ

پروردگـار تـو نسبـت بـه مـردم فضـل و رحمـت دارد ولـی اکثـر آن‌ها شکرگزار نیستند ●●● .۷۳ / نمل

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۵)

وَ اِنَّ رَبَّکَ لَهُوَ الْعَزیزُ الرَّحیمُ

پروردگار تو عزیز و رحیم است ●●● .۹،۶۸،۱۰۴،۱۲۲،۱۴۰،۱۵۹،۱۷۵،۱۹۱ / الشعراء

وَ اِنَّ رَبَّکَ لَیَعْلَـمُ مـا تُکِـنُّ صُـدُورُهُمْ وَ مـا یُعْلِنُـــونَ

و پروردگارت آن‌چه را در سینه‌هاشان پنهان می‌دارند و آن‌چه را آشکار می‌کنند به‌خوبی می‌داند ●●● .۷۴ / نمل

وَ اِنَّ رَبَّـکَ هُـوَ یَحْشُـرُهُــمْ اِنَّــهُ حَکیـمٌ عَلیـمٌ

پـروردگـار تـو قطعا همه را (در قیامت) جمع و محشور می کند چرا که حکیم و دانا است ●●● .۲۵ / حجر

وَ اِنَّ عَلَیْکَاللَّعْنَةَاِلی یَوْمِالدّین

و لعنت (و دوری‌از رحمت حق)بر تو خواهد بود تا روز قیامت ●●● .۳۵ / حجر

وَ اِنَّ عَلَیْکَلَعْنَتی اِلی یَوْمِالدّینِ

و مسلمـا لعنـت مـن بر تو تـا روز قیـامت خــواهـد بــود ●●● .۷۸ / ص

وَ اِنَّ عَلَیْکُـــمْ لَحـافِظیــنَ

و بـدون شـک نگـاهبـانـانی بــر شمــــا گمــارده شـده ●●● .۱۰ / انفطار

وَ اِنَّکَ لَتَــدْعُــوهُـمْ اِلــی صِـراطٍ مُسْتَقیـم

به طور قطع و یقین تو آنها را به صراط مستقیم دعوت‌می کنی ●●● .۷۳ / مؤمنون

وَ اِنَّکَ لَتَلَقَّــی الْقُـــرْاآنَ مِـنْ لَــدُنْ حَکیـمٍ عَلیمٍ

و بطور مسلم این قرآن از سوی حکیم و دانایی برتو القاءمی‌شود ●●● .۶ / نمل

وَ اِنَّکَ لَعَلــی خُلُـقٍ عَظیـمٍ

و تـو اخـلاق عظیـم و بــرجستــه‌ای داری ●●● .۴ / قلم

وَ اِنَّ کُلًّا لَمّا لَیُوَفِّیَنَّهُمْ رَبُّکَ اَعْمالَهُــمْ اِنَّـهُ بِما یَعْمَلُونَ خَبیرٌ

و پــــروردگـــــار تـــو اعمــال هـر یـک را بی کـم و کـاست به آنهـا خواهـد داد ، او بـــه آنچــه عمــل می کنـــد آگـــاه اســت ●●● .۱۱۱ / هود

وَ اِنَّکُمْ لَتَمُرُّونَ عَلَیْهِـمْ مُصْبِحیــنَ

و شما پیـوستـه صبحگـاهـان از کنـار (ویـرانـه‌های شهـرهـای) آنهـا عبور می کنید ●●● ...۱۳۷ / صافّات

وَ اِنَّ لَـکَ لَاَجْـرا غَیْرَ مَمْنُونٍ

و بـرای تـو اجـر و پـاداشی عظیـــم و همیشگـــی است ●●● .۳ / قلم

وَ اِنَّ لَکُمْ فِی الْاَنْعـامِ لَعِبْـرَةً نُسْقیکُــمْ مِمّـا فـی بُطُونِهاوَ لَکُمْ فیها مَنافِعُ کَثیرَةٌ وَ مِنْها تَأْکُلُونَ

و برای شما در چهارپایان عبرتی است از آنچه در درون آنها است (از شیر) شما را سیراب می‌کنیم و برای شمــا در آنها منـافع فراوانی است و از گوشت آنها می‌خورید ●●● .۲۱ / مؤمنون

(۴۹۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِنَّ لَکُمْ فِیالْاَنْعامِ لَعِبْرَةً نُسْقیکُمْ مِمّا فی بُطُونِه مِنْ بَیْنِ فَرْثٍ وَ دَمٍ لَبَنا خالِصا سائِغا لِلشّارِبینَ

و در وجـود چهـارپـایان بـرای شمـا (درس‌هـای) عـبرتی است ، از درون شکـم آنهـا از میان‌غـذاهای هضم شـــده و خـون ، شیــر خــالص و گــوارا بـه شمــا می‌نوشانیم ●●● .۶۶ / نحل

وَاِنَّ لِلَّذینَ ظَلَمُوا عَذابا دُونَ ذلِکَ وَ لکِنَّ اَکْثَرَهُمْ لا یَعْلَمُونَ

و بـرای ستمگــران عــذابـی قبـل از آن است (در همین جهان)ولی اکثـرشــان نمی‌داننـد ●●● .۴۷ / طور

وَ اِنَّ لَنـاَلَلْاخِـرَةَ وَ الْاُوُلــــی

و دنیــا و آخـرت از آن مــاست ●●● .۱۳ / لیل

وَ اِنَّ لُـوطـا لَمِنَ الْمُـرْسَلیـنَ

لـــوط از رســـــولان مـــا بـــود ●●● .۱۳۳ / صافّات

وَ اِنَّ لَهُ عِنْدَنالَزُلْفی وَ حُسْنَ مَابٍ

و برای‌او (سلیمان) نزد مامقامی ارجمند و سرانجامی نیک‌است ●●● .۴۰ / ص

وَ اِنَّ مِـنْ اَهْـلِ الْكِتـابِ لَمَـنْ يُـؤْمِـنُ بِـاللّـهِ وَ مـا اُنْزِلَ اِلَيْكُمْ وَ ما اُنْزِلَ اِلَيْهِمْ خاشِعينَ لِلّهِ لا يَشْتَـرُونَ بِـآيـاتِ اللّـهِ ثَمَنـا قَليـلاً اُولآئِـكَ لَهُـمْ اَجْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِنَّ اللّهَ سَريعُ الْحِساب

و از اهل کتاب ، کسانی هستند که به خدا و آن‌چه بر شما نازل شده و آن‌چه بر خودشان نازل گردیده ، ایمان دارنـد، در بـرابـر (فـرمـان) خـدا خاضـعند و آیات خـدا را بـه بهای نـاچیزی نمی‌فروشـند . پاداش آن‌هـا ، نـزد پروردگارشـان است. خداونـد، سـریـع‌الحسـاب است . (تمام اعمال نیک آن‌هــا را به سـرعت حساب می‌کنـد و پاداش می‌دهد ●●●) .۱۹۹ / آل عمران

وَ اِنَّ مِنْكُـمْ لَمَـنْ لَيُبَطِّئَـنَّ فَـاِنْ اَصـابَتْكُمْ مُصيبَةٌ قالَقَدْ اَنْعَمَ اللّهُ عَلَيَّ اِذْ لَمْ اَكُنْ مَعَهُمْ شَهيدا

در میان شـما افرادی (منافق) هستند که هم خودشان سستندو هم دیگران را سست می‌نمایند ، اگر مصیبتی به شما برسد می‌گویند : خدا به ما نعمت داد که با مجاهدان نبودیم تا شاهد (آن مصیبت) باشیم ●●● .۷۲ / نساء

وَ اِنَّ مِنْهُمْ لَفَريقـا يَلْوُنَ اَلْسِنَتَهُمْ بِالْكِتـابِ لِتَحْسَبُوهُ مِنَ الْكِتـابِ وَ ما هُوَ مِنَ‌الْكِتابِ وَ يَقُولُونَ هُوَ مِنْ عِنْـدِ اللّـهِ وَ مـا هُـوَ مِـنْ عِنْـدِ اللّـهِ وَ يَقُـولُـونَ عَلَـى اللّـهِ الْكَـذِبَ وَ هُـــمْ يَعْلَمُـــونَ

در میـان آن‌هـا (یهـود) کســانـی هسـتنـد کـه به هنگـام تلاوت کتاب (خـدا) ، زبان خود را چنان می‌گـرداننـد کـه گمان کنیـد (آن‌چه را می‌خـواننـد ،) از کتــاب (خـــدا) است ، در حالی که از کتاب (خدا) نیست (و باصراحت) می‌گویند: آناز طرف خدا است ، با این‌که از طرف خدا نیست و به خدا دروغ می‌بندند ، در حـالـی کـه می‌داننـد ●●● .۷۸ / آل عمران

وَ اِنَّ مِـنْ شيعَتِـهِ لَاِبْـراهيـمَ

و از پیروان او (نوح) ابـراهیـم بود ●●● .۸۳ / صافّات

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۷)

وَ اِنَّها لَبِسَبيـــــلٍ مُقيــــــم

و ویـرانـه‌هـای سرزمیـن آن‌هـا بـر سر راه (کـاروان‌هـا) همـواره ثـابـت و برقرار است ●●● .۷۶ / حجر

وَ اِنَّ هـذِهِ اُمَّتُـكُمْ اُمَّةً واحِـدَةً وَ اَنـا رَبُّكُـمْ فَـاتَّقُـونِ

همه شما امت واحدی هستید و من پروردگار شما هستم ، از مخـالفت فرمان من بپـرهیـزید ●●● .۵۲ / مؤمنون

وَ اِنَّهُمْ عِنْــدَنـا لَمِـنَ الْمُصْطَفَيْــنَ الاَخْيــــارِ

و آن‌ها نزد ما از برگزیدگان و نیکـانند ●●● .۴۷ / ص

وَ اِنَّهُمْ لَنـا لَغـائِظُـــونَ

و این‌ها ما را به خشـم آورده‌انـــد ●●● .۵۵ / شعراء

وَ اِنَّهُمْ لَيَصُدُّونَهُمْ عَنِ السَّبيلِ وَ يَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ مُهْتَدُونَ

و آن‌هـا (شـــیـاطیـن) ایـن گـروه را از راه خــدا بـاز می‌دارنـد، در حـــالـی کـه گمـــان می‌کننـــد هـدایـت‌یافتگـــان حقیقی آن‌ها هستند ●●● .۳۷ / زخرف

وَ اِنَّهُ عَلــى ذلِكَ لَشَهيــدٌ

و او خود نیز بر این معنی گـــواه است ●●● .۷ / عادیات

وَ اِنَّهُ فى اُمِّ الْكِتابِ لَـدَيْنا لَعَلِيٌّ حَكيمٌ

و آن در کتـاب اصلـی (لـوح محفـوظ) نـزد ما اسـت ، کـه بلندپایه و حکمت‌آموز است ●●● .۴ / زخرف

وَ اِنَّهُ لَتـذْکِـرَةٌ لِلْمُتَّقینَ

این مسلماتذکری‌است برای پرهیزگاران ●●● .۴۸ / حاقّه

وَ اِنَّهُ لَتَنْــزیـلُ رَبِّ الْعــالَمیـنَ

و این (قرآن) از سوی پروردگـار جهانیان نازل شده است ●●● .۱۹۲ / شعراء

وَ اِنَّهُ لِحُـبِّ الْخَیْــرِ لَشَـدیـدٌ

او عـلاقـه شـدیـدی به مـال دارد ●●● .۸ / عادیات

وَ اِنَّهُ لَحَسْــرَةٌ عَلَـی الْکـافِـرینَ

و این مـایـه حسـرت کـافران است ●●● .۵۰ / حاقّه

وَ اِنَّهُ لَحَـقُّ الْیَقیـنِ

و آن یقین خـالـص است ●●● .۵۱ / حاقّه

وَ اِنَّهُ لَـذِکْـرٌ لَـکَ وَ لِقَـوْمِـکَ وَ سَــوْفَ تُسْئَلُـونَ

و ایـن مـایـه یـادآوری تـو و قـوم تـو اسـت و بـه زودی سـؤال خـواهیـد شـد ●●● .۴۴ / زخرف

(۴۹۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اِنَّهُ لَعِلْمٌلِلسّاعَةِفَلاتَمْتَرُنَ بِهاوَاتَّبِعُونِ هذاصِراطٌ مُسْتَقیمٌ

و او سبـب آگـاهی بر روز قیامت است (نزول عیسی ، گواه نزدیکی رستاخیز است) هرگز در آن تردید نکنید و از مـن پیـروی کنیـد کـه ایـن راه مستقیـم است ●●● .۶۱ / زخرف

وَ اِنَّهُ لَفـی زُبُـرِ الاَوَّلیـنَ

و تـوصیـف آن در کتـب پیشینیـــان نیـز آمـده است ●●● .۱۹۶ / شعراء

وَ اِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظیمٌ

و این سـوگنـدی است بسیار بـزرگ ، اگـر بـدانیـد ●●● .۷۶ / واقعه

وَ اِنَّهُ لَهُدیً وَ رَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنینَ

و مـایـه هـدایـت و رحمـت بـرای مـؤمنـان اسـت ●●● .۷۷ / نمل

وَ اِنَّ یُونُسَ لَمِنَ الْمُـرْسَلینَ

و یـونس از رسـولان مـا بود ●●● .۱۳۹ / صافّات

وَ اِنّی عُـذْتُ بِـرَبّـی وَ رَبِّکُـمْ اَنْ تَـرْجُمُـونِ

و من به پروردگار خود و پروردگار شما پناه می‌بـرم از این که مرا متهم (یا سنگسـار) کنید ●●● .۲۰ / دخان

وَ اِنّی کُلَّمـا دَعَـوْتُهُمْ لِتَغْفِرَ لَهُمْ جَعَلُوا اَصابِعَهُمْ فـی اذانِهِـمْ وَ اسْتَغْشَـوْا ثِیابَهُـمْ وَ اَصَـرُّوا وَ اسْتَکْبَـرُوا اسْتِکْبـارا

و من هـر زمـان آن‌هـا را دعـوت کـردم کـه ایمـان بیاورنـد و تـو آن‌هـا را بیامرزی ، انگشـتان خـویش را در گـوش‌هـا قـرار داده و لبـاس‌هـایشـان را بـر خـود (پیچیـدنـد) و در مخـالفـت اصـرار ورزیدند و شدیدا استکبارکردند ●●● .۷ / نوح

وَ اِنّی لَغَفّارٌ لِمَنْ تابَ وَ امَنَ وَ عَمِلَ صالِحا ثُمَّ اهْتَـدی

مـن کسـانی را کـه تـوبـه کننـد و ایمـان آورنـد و عمـل صـالـح انجـام دهنـد و سـپـس هـدایـت شـونـد ، می‌آمرزم ●●● .۸۲ / طه

وَ اِنّی مُرْسِلَةٌ اِلَیْهِـمْ بِهَدِیَّةٍ فَناظِرَةٌ بِمَ یَرْجِعُ الْمُرْسَلُونَ

و مـن (اکنـون جنـگ را صـــلاح نمـی‌بینـم) هـدیـه گـرانبهـایـی برای‌آن‌هامی‌فرســتم‌تاببینم فرســتادگان مـن چـه خـبر می‌آورند ●●●.۳۵ / نمل

وَ اَوْحَیْنا اِلیمُوسیآاَنْاَلْقِ‌عَصاکَ فَاِذاهِیَ تَلْقَفُ‌مایَأْفِکُونَ

و به موسـی وحی کردیم که عصای خود را بیفکن، ناگهان (به صورت مار عظیمی درآمد و) وسایل دروغین آنـان را بـه سـرعت برگرفت ●●● .۱۱۷ / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۴۹۹)

وَ اَوْحَیْنا اِلی مُوسی اَنْ اَسْرِ بِعِبادی اِنَّکُمْ مُتَّبَعُونَ

مـا بــه مـوسـی وحـی فـرسـتـادیـم کـه بنـدگـان مـرا شبانه از مصر کوچ‌ده و آن‌ها شما را تعقیب خـواهنـد کـرد ●●● .۵۲ / شعراء

وَ اَوْحَیْنآ اِلی مُوسی وَ اَخیهِ اَنْ تَبَوَّءا لِقَوْمِکُمابِمِصْرَ بُیُوتا وَ اجْعَلُوابُیُوتَکُمْ قِبْلَةً وَ اَقیمُوا الصَّلوةَ وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنینَ

و به موسی و برادرش وحی کردیم‌که برای قوم خود خانه‌هایی در سرزمین مصر انتخاب‌کنید و خانه‌هایتان را مقـابـل یکـدیگـر (و متمـرکـز) قراردهید و نماز را برپادارید و به‌مؤمنان‌بشارت ده (که سـرانجـام پیروزمی‌شوند ●●●) .۸۷ / یونس

وَ اَوْحَیْنـا اِلی اُمِّ مُوسـی اَنْ اَرْضِـعیهِ فَـاِذا خِفْتِ عَلَیْهِ فَاَلْقیهِ فِی الْیَـمِّ وَ لا تَخـافیوَ لا تَحْزَنی اِنّـا رادُّوهُ اِلَیْـکِ وَ جـاعِلُـوهُ مِـنَ الْمُـرْسَلیـنَ

ما به مادر موسـی الهام کردیم که او را شیرده و هنگامی‌که براو ترسیدی، وی‌را در دریا(ی‌نیل) بیفکن و نترس و غمگین مباش که مـا او را به تـو بـازمی‌گـردانیـم و او را از رسـولانش قـرار می‌دهیـم ●●● .۷ / قصص

وَ اُوحِیَ اِلـی نُـوحٍ اَنَّـهُ لَنْ یُـؤْمِنَ مِنْ قَوْمِکَ اِلّا مَنْ قَـدْ ءامَـنَ فَـلا تَبْتَئِسْ بِماکانُوا یَفْعَلُونَ

بـه نـوح وحـی شـد کـه جز آن‌هـا کـه (تـاکنون) ایمـان آورده‌انـد دیگر هیـچ‌کس از قـوم توایمـان نخواهـد آورد بنـابـرایـن از کارهـایی که می‌کنند غمگیـن مبـــاش ●●● .۳۶ / هود

وَ اَوْحی رَبُّکَ اِلَی النَّحْلِ اَنِ اتَّخِـذی مِـنَ الْجِبـالِ بُیُـوتـا وَ مِـنَ الشَّجَـرِ وَمِمّا یَعْـرِشُـونَ

پـروردگـار تـو بـه زنبـور عســـل وحی (الهـام غـریـزی) فرسـتاد کـه از کوه‌هـا و درختـان و داربست‌هـایی کـــه مـردم می‌سـازند خـانـه‌هایی بـر گـــزیـن ●●● .۶۸ / نحل

وَ اَوْرَثَکُمْ اَرْضَهُـمْ وَ دیـارَهُـمْ وَ اَمْـوالَهُـمْ وَ اَرْضا لَمْ تَطَؤُها وَ کانَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرا

زمیـن‌هـا و خـانـه‌هایشـان را در اختیـار شـما گـذاشت و(همچنین) زمینی را که هرگز در آن گـام ننهاده بـودیـد و خـداونـد بـر هـر چیـزی قـادر است ●●● .۲۷ / احزاب

وَ اَوْرَثْنَا الْقَـوْمَ الَّـذینَ کـانُـوا یُسْتَضْـعَفُـونَ مَشـارِقَ الاَرْضِ وَ مَغـارِبَهَا الَّتـی بـارَکْنا فیهـا وَ تَمَّـتْ کَلِمَـتُ رَبِّـکَ الْحُسْـنـی عَلـی بَنیاِسْراآئیلَ بِما صَبَرُوا وَ دَمَّرْناما کانَ یَصْنَعُ فِـرْعَـوْنُ وَ قَـوْمُـهُ وَ مـا کـانُـوا یَعْرِشُـونَ

و مشـرق‌هـا و مغـرب‌هـای پـربـرکـت زمیـن را بـه آن قـوم تضعیـف شـده (زیر زنجیر ظلـم و ستم) واگـذار کـردیم و وعـده نیـک پـروردگـارت بر بنی‌اسـرائیل ، بـه خـاطر صبر و اسـتقامتی کـه نشـان دادنـد ، تحقـق یـافت و آن‌چـه فرعونیـان (از کـاخ‌هـای مجلـل) می‌سـاختنـد و آن‌چـه از باغات داربست‌دار فراهم سـاختـه بـودنـد ، درهـم کوبیدیم ●●● .۱۳۷ / اعراف

(۵۰۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ اَوْفُوا الْکَیْلَ اِذاکِلْتُمْ وَ زِنُوابِالْقِسْطاسِ الْمُسْتَقیمِ ذلِکَ خَیْرٌ وَ اَحْسَنُ تَأْویلاً

و به هنگامی که پیمانه می‌کنید حق پیمانه را ادا نمایید و با ترازوی درست وزن کنید این برای شما بهتر و عاقبتش نیکوتر است ●●● ۳۵. / اسراء

وَ اَوْفُوا بِعَهْدِ اللّهِ اذا عاهَدْتُمْ وَ لا تَنْقُضُوا الْایْمانَ بَعْدَ تَوْکیدِها وَ قَدْجَعَلْتُمُ اللّهَ عَلَیْکُمْ کَفیلًا اِنَّ اللّهَ یَعْلَمُ ما تَفْعَلُونَ

هنگامی که باخدا عهدبستید به عهداو وفاکنید و سوگندهایتان را بعد از تأکید نشکنیددرحالی که خدا را کفیل و ضامن بر (سوگند) خود قرار داده‌اید ، خداوند از آنچه انجام می‌دهید آگاه است ●●● ۹۱. / نحل

وَ اَهْدِیَکَ اِلی رَبِّکَ فَتَخْشی

و من تو را به سوی پروردگارت هدایت کنم تا از او بترسی(و خلاف نکنی ●●●) ۱۹. / نازعات

وَ اَیُّوبَ اذْ نادی رَبَّهُ اَنّی مَسَّنِیَ الضُّرُّ وَ اَنْتَ اَرْحَمُ الرّاحِمینَ

و ایوب را(به یادآور) هنگامی که پروردگارش را خواند (وعرضه داشت) بدحالی و مشکلات به من روی آورده و تو ارحم الرّاحمین ●●● ۸۳. / انبیاء

وَ ایَةٌ لَهُمُ الْاَرْضُ الْمَیْتَةُ اَحْیَیْناها وَ اَخْرَجْنا مِنْها حَبًا فَمِنْهُ یَأْکُلُونَ

زمین مرده برای آن‌ها آیتی است، ما آن را زنده کردیم و دانه‌هایی از آن خارج ساختیم و آن‌ها از آن می‌خورند ●●●.۳۳ / یس

وَ ایَةٌ لَهُمُ اللَّیْلُ نَسْلَخُ مِنْهُ النَّهارَ فَاِذا هُمْ مُظْلِمُونَ

شب برای آن‌ها (نیز) نشانه‌ای است (از عظمت خدا) ما روز را از آن برمی گیریم، ناگهان تاریکی آن‌ها را فرامی گیرد ●●●.۳۷ / یس

وَ ایَةٌ لَهُمْ اَنّا حَمَلْنا ذُرِّیَّتَهُمْ فِی الْفُلْکِ الْمَشْحُونِ

این نیز برای آن‌ها نشانه‌ای است (از عظمت پروردگار) که ما فرزندانشان را در کشتی‌هایی که مملو (از وسایل و بارها است) حمل کردیم ●●● ۴۱. / یس

وَ بارَکْنا عَلَیْهِ وَ عَلی اِسْحقَ وَ مِنْ ذُرِّیَّتِهِما مُحْسِنٌ وَ ظالِمٌ لِنَفْسِهِ مُبینٌ

ما به «او» و «اسحاق» برکت دادیم و از دودمان آن‌ها افرادی نیکوکار به وجود آمدند و افرادی که آشکارا به خود ستم کردند ●●●.۱۱۳ / صافّات

وَ بِالْاَسْحارِ هُمْ یَسْتَغْفِرُونَ

و در سحرگاهان استغفار می‌کردند ●●● ۱۸. / ذاریات

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۱)

وَ بِالْحَقِّ اَنْزَلْناهُ وَ بِالْحَقِّ نَزَلَ وَ ما اَرْسَلْناکَ اِلّامُبَشِّرا وَ نَذیرا

ما قرآن را به حق نازل کردیم و به حق نازل شد و تو را جز برای بشارت و بیم دادن نفرستادیم ●●●.۱۰۵ / اسراء

وَ بِاللَّیْلِ اَفَلا تَعْقِلُونَ

و شبانگاه ، آیا نمی‌اندیشید ●●● ؟۱۳۸ / صافّات

وَ بَدا لَهُمْ سَیِّئاتُ ما کَسَبُوا وَ حاقَ بِهِمْ ما کانُوا بِهِیَسْتَهْزِؤُنَ

در آن روز اعمال بدی را که انجام داده‌اند ، برای آن‌ها ظاهر می‌شود و آنچه را استهزاء می‌کردند ، بر آن‌ها واقع می‌گردد ●●● ۴۸. / زمر

وَ بَدالَهُمْ سَیِّئاتُ ما عَمِلُوا وَ حاقَ بِهِمْ ما کانُوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُنَ

و سیئات اعمالشان برای آن‌ها آشکار می‌شود و سرانجام آن‌چه را استهزاء می‌کردند، بر آن‌ها واقع می‌شود ●●●.۳۳ / جاثیه

وَ بَرّا بِوالِدَتی وَ لَمْ یَجْعَلْنی جَبّارا شَقِیّا

و مرا نسبت به مادرم نیکوکار قرار داده و جبّار و شقیّ قرارندادهاست ●●● .۳۲ / مریم

وَ بَرّا بِوالِدَیْهِ وَ لَمْ یَکُنْ جَبّارا عَصِیّا

اونسبت‌به پدرومادرش نیکوکاربود و جبار(و متکبر) وعصیانگرنبود ●●● .۱۴ / مریم

وَ بُرِّزَتِ الْجَحیمُ لِلْغاوینَ

و دوزخ برای گمراهان آشکار می‌گردد ●●● .۹۱ / شعراء

وَ بُرِّزَتِ الْجَحیمُ لِمَنْ یَری

و جهنم برای هر بیننده‌ای آشکار می‌گردد ●●● .۳۶ / نازعات

وَ بَرَزُوا لِلّهِ جَمیعا فَقالَ الضُّعَفؤُا لِلَّذینَ اسْتَکْبَرُوا اِنّا کُنّا لَکُمْ تَبَعا فَهَلْ اَنْتُمْ مُغْنُونَ عَنّا مِنْ عَذابِ اللّهِ مِنْ شَیْءٍ قالُوا لَوْ هَدینَا اللّهُ لَهَدَیْنکُمْ سَواءٌ عَلَیْنا اَجَزِعْنا اَمْ صَبَرْنا ما لَنا مِنْ مَحیصٍ

و (در قیامت) همه آن‌ها در برابر خدا ظاهر می‌شوند در این هنگام ضعفاء (پیروان‌نادان) به‌مستکبران می‌گویند ما پیروان شما بودیم ، آیا (اکنون که به خاطر پیروی از شما گرفتار مجازات الهی شده‌ایم) شما حاضرید سهمی از عذاب الهی را بپذیرید و از ما بردارید؟ آن‌ها می‌گویند: اگر خدا مارا (به‌سوی رهایی از عذاب) هدایت کرده بود ما نیز شما را هدایت می‌کردیم (کار از این‌ها گذشته است) چه بیتابی کنیم و چه شکیبایی، تفاوتی برای ما ندارد ، راه نجاتی نیست ●●● .۲۱ / ابراهیم

وَ بُسَّتِ الْجِبالُ بَسّا

و کوه‌هادرهم‌کوبیده‌می‌شود ●●●.۵ / واقعه

(۵۰۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ بَشِّرِالَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُواالصّالِحاتِ اَنَّ لَهُمْ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ کُلَّما رُزِقُوا مِنْها مِنْ ثَمَرَةٍ رِزْقا قالُوا هذَا الَّذی رُزِقْنا مِنْ قَبْلُ وَ اُتُوا بِهِ مُتَشابِها وَ لَهُمْ فیها اَزْواجٌ مُطَهَّرَةٌ وَ هُمْ فیها خالِدُونَ

به کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح دارند ، بشارت ده که باغ‌هایی از بهشت برای آن‌ها است که نهرها از زیر درختانش جاری است ، هر زمان که میوه‌ای از آن به آن‌ها داده شود ، می‌گویند : این همان است که قبلاً به ما روزی داده شده بود (ولی چه‌قدر این‌ها از آن‌ها بهتر و عالی‌تر است) و میوه‌هایی که برای آن‌ها می‌آورند ، همه (از نظر خوبی و زیبایی) یکسانند و برای آن‌ها همسرانی پاک و پاکیزه است و جاودانه در آن خواهند بود ●●● .۲۵ / بقره

وَ بَشِّرِ الْمُؤْمِنینَ بِاَنَّ لَهُمْ مِنَ اللّهِ فَضْلاً کَبیرا

و مؤمنان را بشارت ده که برای آن‌ها از سوی خدا فضل و پاداش بزرگی است ●●● .۴۷ / احزاب

وَ بَشَّرْناهُ بِاِسْحقَ نَبِیّا مِنَ الصّالِحینَ

ما او را به اسحاق ، پیامبری صالح ، بشارت دادیم ●●● .۱۱۲ / صافّات

وَ بِکُفْرِهِمْ وَ قَوْلِهِمْ عَلی مَرْیَمَ بُهْتانا عَظیما

و (نیز)به‌خاطر کفرشان و تهمت بزرگی که بر مریم‌زدند ●●● .۱۵۶ / نساء

وَ بَنینَ شُهُودا

و فرزندانی که همواره نزد او (و در خدمت او) هستند ●●● .۱۳ / مدّثر

وَ بَنَیْنا فَــوْقَکُمْ سَبْعـا شِدادا

و بر فـراز شما هفت (آسمــان) محکــم بنــا کــردیم ●●● .۱۲ / نبأ

وَ بَیْنَهُمـا حِجـابٌ وَ عَلَی الا ٔعْرافِ رِجالٌ یَعْرِفُونَ کُلاًّ بِسیماهُمْ وَنادَوْا اَصْحابَ الْجَنَّهِٔ اَنْ سَلامٌ عَلَیْکُــمْ لَــمْ یَـدْخُلُـوهـا وَ هُــمْ یَطْمَعُــونَ

و در میـان آن دو (بهشتیـان و دوزخیـان) حجـابی قرار دارد و بر« اعراف » مردانی هســتند کـه هریـک ازآن‌دو را از سـیمایشان می‌شناسـند و به بهشتیـان صـدا می‌زننـد که درود برشـما باد ،اما داخل بهشت نمی‌شونـد ، درحالی که امیـد آن را دارنـد ●●● .۴۶ / اعراف

وَ تَأْکُلُونَ التُّـراثَ اَکْـلاً لَمّـا

و میراث را (از طریـق مشروع و نـامشروع) جمــع کــرده می‌خــوریــد ●●● .۱۹ / فجر

وَ تَاللّهِ لاَکیـدَنَّ اَصْنـامَکُـمْ بَعْدَ اَنْ تُوَلُّوا مُدْبِرینَ

و بــه خــدا ســوگنــد نقشــه‌ای بــرای نــابــودی بت‌هایتــان در غیــاب شمـا طرح می‌کنم ●●●. ۵۷ / انبیاء

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۳)

وَ تَبارَکَ الَّـذی لَـهُ مُلْکُ السَّمـواتِ وَ الاْرْضِ وَ مـا بَیْنَهُمــا وَ عِنْدَهُ عِلْمُ السّاعَهِٔ وَ اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ

پربرکت و زوال‌ناپـذیر است کسـی که مالـک حـاکم آسمان‌ها و زمین و آنچه در میان آن دو است ، می‌باشـد و آگـاهی از قیـام قیـامت ، فقط نزد او است و به سوی او بازمی‌گردید ●●● .۸۵ / زخرف

وَ تَتَّخِذُونَ مَصانِعَ لَعَلَّکُمْ تَخْلُدُونَ

و قصــرهـا و قلعــه‌های زیبـا و محکـم بنــا می‌کنیـد ، آنچنــان کـــه گـــویـی در دنیـــا جـاودانـه خـــواهیـد مـانـد●●● . ۱۲۹ / شعراء

وَ تَجْعَلُونَ رِزْقَکُـمْ اَنَّکُـمْ تُکَذِّبُونَ

و به جای شکر روزی‌هایی که به شما داده شده ، آن را تکذیب می‌کنید ●●● ؟۸۲ / واقعه

وَ تُحِبُّونَ الْمــــالَ حُبّــا جَمّــا

و مال‌وثروت‌را بسیار دوست‌می‌دارید ●●● .۲۰ / فجر

وَ تَحْسَبُهُمْ اَیْقاظا وَ هُمْ رُقُودٌ وَ نُقَلِّبُهُمْ ذاتَ الْیَمینِ وَ ذاتَ الشِّمـالِ وَ کَلْبُهُمْ باسِطٌ ذِراعَیْهِ بِالْوَصیدِ لَواطَّلَعْتَ عَلَیْهِــمْ لَـوَلَّیْـتَ مِنْهُمْ فِـرارا وَ لَمُلِئْتَ مِنْهُـمْ رُعْبـا

(اگــر بــه آنهـا نگـاه می‌کـردی) می‌پنـداشتـی بیـدارنـد ، درحـالی که در خـواب فرو رفته بودنـد و ما آن‌ها را به سمت راست و چپ می‌گردانـدیم (تا بدنشان ســالم بمـاند) و سگ آن‌ها دست‌های خود را بر دهــانــه غار گشوده بـود (و نگهبـانی می‌کـرد) اگــر بــه آنهــا نگــاه می‌کردی فرار می‌نمودی و سرتاپای‌تواز ترس و وحشت پرمی‌شد ●●● .۱۸ / کهف

وَ تَحْمِلُ اَثْقـالَکُـمْ اِلـی بَلَـدٍ لَـمْ تَکُونُوا بـالِغیهِ اِلاّ بِشِـقِّ الاْنْفُسِ اِنَّ رَبَّکُمْ لَـرَؤُفٌ رَحیمٌ

آن‌هـــا بارهـای سـنگین شـما را به شـهری که جز با مشـقت زیاد به آن نمی‌رسید حمل‌می‌کننـد چرا که پـروردگـارتـان رؤوف و رحیم است ●●● .۷ / نحل

وَ تَذَروُنَ الاْخِـرَهَٔ

و آخـرت را رهـا می‌کنیــد ●●● .۲۱ / قیامت

وَ تَذَرُونَ ما خَلَقَ لَكُمْ رَبُّكُمْ مِنْ اَزْواجِكُمْ بَلْ اَنْتُمْقَوْمٌ عادُونَ

و همسرانی را که خدا برای شما آفریده است رها می‌کنید ؟شما قوم تجاوزگری هستید ●●● .۱۶۶ / شعراء

وَ تَريهُمْ يُعْرَضُونَ عَلَيْها خاشِعينَ مِنَ الذُّلِّ يَنْظُرُونَ مِنْ طَرْفٍ خَفِيٍّ وَ قالَ الَّذينَ امَنُوا اِنَّ الْخاسِرينَ الَّذينَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ وَ اَهْليهِمْ يَوْمَ الْقِيمَةِ اَلا اِنَّ الظّالِمينَ فى عَذابٍ مُقيم

و آنها را می‌بینی که بر آتش عرضه می‌شوند ، در حالی‌که از شدت مذلت خاشعند و زیر چشمی (به آن) نگاه می‌کنند و کسانی که ایمان آورده‌اند ، می‌گویند زیان کاران واقعی آن‌هاهستند که خود و خانواده خویش را روز قیامت از دست داده‌اند، آگاه باشید که ظالمان (امروز)در عذاب دائمند ●●● . ۴۵ / شوری

(۵۰۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ تَرَكْنا بَعْضَهُمْ يَوْمَئِذٍ يَمُوجُ فى بَعْضٍ وَ نُفِخَ فِى الصُّورِ فَجَمَعْناهُمْ جَمْعا

در آن روز (که جهان پایان می‌گیرد) ما آنها را چنان رهامی‌کنیم که درهم موج می‌زننددو در صور دمیده می‌شود و ما همه را جمع می‌کنیم ●●● .۹۹ / کهف

وَ تَرَكْنا عَلَيْهِ فِى الْاخِرينَ

و نام‌نیک او را درمیان امت‌های بعد باقی‌گذاردیم ●●● .۱۲۹،۱۰۸،۷۸ / صافّات

وَ تَرَكْنا عَلَيْهِما فِى الْاخرينَ

و ذکر خیر آنها را در اقوام بعد باقی گذاردیم ●●● .۱۱۹ / صافّات

وَ تَرَكْنا فيها ايَةً لِلَّذينَ يَخافُونَ الْعَذابَ الْاَليمَ

و در آن (شهرهای بلا دیده) نشانه‌ای روشن برای کسانی که از عذاب دردناك می‌ترسند، به جای گذاردیم ●●● .۳۷ / ذاریات

وَ تَرَى الْجِبالَ تَحْسَبُها جامِدَةً وَ هِىَ تَمُرُّ مَرَّالسَّحابِ صُنْعَ اللّهِ الَّذى اَتْقَنَ كُلَّ شَىْءٍ اِنَّهُ خَبيرٌ بِما تَفْعَلُونَ

کوهها را می‌بینی و آنها را ساکن و جامد می‌پنداری درحالی که مانند ابر در حرکتنداین صنع و آفرینش خداوندی است که همه چیز را متقن آفریده او از کارهایی که شما انجام می‌دهید آگاه است ●●● .۸۸ / نمل

وَ تَرَى الشَّمْسَ اِذا طَلَعَتْ تَزاوَرُعَنْ كَهْفِهِمْ ذاتَ الْيَمينِ وَ اِذا غَرَبَتْ تَقْرِضُهُمْ ذاتَ الشِّمالِ وَهُمْ فى فَجْوَةٍ مِنْهُ ذلِكَ مِنْ اياتِ اللّهِ مَنْ يَهْدِ اللّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِوَ مَنْ يُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُ وَلِيًّا مُرْشِدا

خورشید را می‌دیدی که به هنگام طلوع به طرف راست (غار) آنها متمایل می‌گردد و به هنگام غروب به طرف چپ و آنها در محل وسیعی از غار قرار داشتند ، این از آیات خدا است ، هرکس را خدا هدایت کند ، هدایت‌یافته واقعی‌اواست و هرکس را گمراه کند ولی و راهنمایی هرگز برای او نخواهی یافت ●●● .۱۷ / کهف

وَ تَرَى الْمُجْرِمينَ يَوْمَئِذٍ مُقَرَّنينَ فِى الْاَصْفادِ

و در آن روز مجرمان را با هم در غل و زنجیر می‌بینی (غل و زنجیری که دست‌ها و گردن‌هایشان را به هم بسته ●●●) .۴۹ / ابراهیم

وَ تَرَى الْمَلائِكَةَ حافّينَ مِنْ حَوْلِ الْعَرْشِ يُسَبِّحُونَ بِحَمْدِ رَبِّهِمْ وَ قُضِىَ بَيْنَهُمْ بِالْحَقِّ وَ قيلَ الْحَمْدُ لِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ

(در آن روز) فرشتگان را می‌بینی که بر گِرد عرش خدا حلقه زده‌اند (و حمد او می‌گویند) و در میان بندگان به حق داوری می‌شود و (سرانجام) گفته می‌شود ؛ حمد مخصوص پروردگار جهانیان است ●●● .۷۵ / زمر

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۵)

وَ تَری کَثیرا مِنْهُمْ یُسارِعُونَ فِی الْاِثْمِ وَ الْعُدْوانِ وَ اَکْلِهِمُ السُّحْتَ لَبِئْسَ ما کانُوا یَعْمَلُونَ

بسیاری از آن‌ها را می‌بینی که در گناه و تعدی و خوردن مال حرام بر یکدیگر سبقت می‌جویند ، چه زشت است کاری که انجام می‌دهند ●●● .۶۲ / مائده

وَ تَری کُلَّ اُمَّةٍ جاثِیَةً کُلُّ اُمَّةٍ تُدْعی اِلی کِتابِهَا الْیَوْمَ تُجْزَوْنَ ما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

در آن روز هر امتی را می‌بینی (که از شدت ترس و وحشت) بر زانو نشسته ، هر امتی به سوی کتابش خوانده می‌شود (و به آن‌ها می‌گویند :) امروز جزای آنچه را انجام می‌دادید ، به شما می‌دهند ●●● .۲۸ / جاثیه

وَ تَسیرُ الْجِبالُ سَیْرا

و کوه‌ها از جا کنده و متحرک می‌شوند ●●● .۱۰ / طور

وَ تَصْلِیَةُ جَحیمٍ

سپس سرنوشت او ورود در آتش جهنم است ●●● .۹۴ / واقعه

وَ تَضْحَکُونَ وَ لا تَبْکُونَ

و می‌خندید و نمی‌گریید ●●● ؟ ۶۰ / نجم

وَ تَفَقَّدَ الطَّیْرَ فَقالَ مالِیَ لا اَرَی الْهُدْهُدَ اَمْ کانَ مِنَ الْغائِبینَ

(سلیمان) درجستجوی پرنده (هدهد) برآمدو گفت چراهدهد را نمی‌بینم یااین که‌اواز غایبان است ●●● .۲۰ / نمل

وَ تَقَلُّبَکَ فِی السّاجِدینَ

و حرکت تو را در میان سجده کنندگان مشاهده می‌کند ●●● .۲۱۹ / شعراء

وَ تَقَطَّعُوا اَمْرَهُمْ بَیْنَهُمْ کُلٌّ اِلَیْنا راجِعُونَ

(گروهی از پیروان ناآگاه) کار خود را به تفرقه در میانشان کشاندند (ولی سرانجام) همگی به سوی ما بازمی‌گردند ●●● .۹۳ / انبیاء

وَ تَکُونُ الْجِبالُ کَالْعِهْنِ

و کوه‌ها مانند پشم رنگین متلاشی خواهد بود ●●● .۹ / معارج

وَ تَکُونُ الْجِبالُ کَالْعِهْنِ الْمَنْفُوشِ

و کوههامانند پشم‌رنگین حلّاجی شده می‌گردد ●●●.۵ / قارعه

وَ تِلْکَ الْجَنَّةُ الَّتی اُورِثْتُمُوها بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

این بهشتی است که شما وارث آن می‌شوید به خاطر اعمالی که انجام می‌دادید ●●● .۷۲ / زخرف

وَ تِلْکَ الْقُری اَهْلَکْناهُمْ لَمّا ظَلَمُوا وَ جَعَلْنا لِمَهْلِکِهِمْ مَوْعِدا

این‌ها شهرها و آبادی‌هایی است (که ویرانه‌هایش را با چشم می‌بینید) ما آن‌ها را به هنگامی که ستم کرده‌اند هلاک کردیم و (در عین حال) برای هلاکتشان موعدی قرار دادیم ●●●.۵۹ / کهف

(۵۰۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ تِلْکَ الْاَمْثالُ نَضْرِبُها لِلنّاسِ وَ ما یَعْقِلُها اِلَّا الْعالِمُونَ

این‌ها مثال‌هایی است که ما برای مردم می‌زنیم و جز عالمان آن را درک نمی‌کنند ●●● .۴۳ / عنکبوت

وَ تِلْکَ حُجَّتُنا آ ءاتَیْنهاآ اِبْرهیمَ عَلی قَوْمِهِ نَرْفَعُ دَرَجتٍ مَنْ نَشاآءُ اِنَّ رَبَّکَ حَکیمٌ عَلیمٌ

این‌ها دلایل ما بود که به‌ابراهیم در برابر قومش دادیم درجات هرکس را بخواهیم (و شایسته باشد) بالا می‌بریم، پروردگار تو حکیم و دانا است ●●●.۸۳ / انعام

وَ تِلْکَ عادٌ جَحَدُوا بِایتِ رَبِّهِمْ وَ عَصَوْا رُسُلَهُ وَ اتَّبَعُوآا اَمْرَ کُلِّ جَبّارٍ عَنیدٍ

و این قوم عاد بود که آیات پروردگارشان را انکار کردند و رسولان او را معصیت‌نمودند و از فرمان هر ستمگر دشمن حق پیروی کردند ●●● .۵۹ / هود

وَ تِلْکَ نِعْمَةٌ تَمُنُّها عَلَیَّ اَنْ عَبَّدْتَ بَنیاِسْرائیلَ

آیا این منتی است که تو بر من می‌گذاری که بنی‌اسرائیل را برده خود ساخته‌ای ●●● ؟۲۲ / شعراء

وَ تَمَّتْ کَلِمَتُ رَبِّکَ صِدْقا وَ عَدْلاً لا مُبَدِّلَ لِکَلِمتِهِ وَ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

و کلام پروردگار تو با صدق و عدل به انجام رسید هیچ کس نمی‌تواند کلمات او را دگرگون سازد و او شنونده دانا است ●●● .۱۱۵ / انعام

وَ تَنْحِتُونَ مِنَ الْجِبالِ بُیُوتا فارِهینَ

شما از کوه‌ها خانه‌هایی می‌تراشید و در آن به عیش و نوش می‌پردازید ●●● .۱۴۹ / شعراء

وَ تَوَکَّلْ عَلَی الْعَزیزِ الرَّحیم

و بر خداوند عزیز و رحیم توکل نما ●●● .۲۱۷ / ص

وَ تَوَکَّلْ عَلَی الْحَیِّ الَّذی لا یَمُوتُ وَ سَبِّحْ بِحَمْدِهِ وَکَفی بِهِ بِذُنُوبِ عِبادِهِ خَبیرا

و توکل بر خداوندی کن که هرگز نمی‌میرد و تسبیح و حمد او به جای‌آور و همین بس که او از گناهان بندگانش آگاه است ●●● .۵۸ / فرقان

وَ تَوَکَّلْ عَلَی اللّهِ وَ کَفی بِاللّهِ وَکیلاً

و توکل بر خدا کن و همین بس که خدا حافظ و مدافع انسان باشد ●●● . ۳ / احزاب

وَ تَوَلَّ عَنْهُمْ حَتّی حینٍ

ازآن‌هاروی‌بگردان‌تازمان‌معینی ●●● .۱۷۸ / صافّات

وَ تَوَلّی عَنْهُمْ وَ قالَ یاَسَفی عَلی یُوسُفَ وَ ابْیَضَّتْ عَیْناهُ مِنَ الْحُزْنِ فَهُوَ کَظیمٌ

و ازآن‌ها روی برگرداند و گفت: وا اسفا بریوسف و چشمان او از اندوه سفید شد ، اما او خشم خود را فرو می‌برد (و هرگز کفران نمی‌کرد ●●●) .۸۴ / یوسف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۷)

وَ ثِیابَکَ فَطَهِّرْ

و لباست را پاک کن ●●● !۴ / مدّثر

وَ ثُلَّةٌ مِنَ الْاخِرینَ

و گروهی از امت‌های آخرین ●●● .۴۰ / واقعه

وَ ثَمُودَ الَّذینَ جابُوا الصَّخْرَ بِالْوادِ

و قوم ثمود که صخره‌های عظیم را از درّه می‌بُریدند (و از آن خانه و کاخ می‌ساختند ●●●) .۹ / فجر

وَ ثَمُودَ فَما اَبْقی

و همچنین « قوم ثمود » را و کسی از آن‌ها را باقی نگذارد ●●● .۵۱ / نجم

وَ ثَمُودُ وَ قَوْمُ لُوطٍ وَ اَصْحابُ الْاَیْکَةِ اوُلئِکَ الْاَحْزابُ

و قوم ثمود و لوط و اصحاب الایکه (قوم شعیب) ، این‌ها احزابی بودند (که به تکذیب پیامبران برخاستند ●●●) .۱۳ / ص

وَ جاءُوا أَباهُمْ عِشاآءً یَبْکُونَ

شب هنگام در حالی که گریه می‌کردند به سراغ پدر آمدند ●●● .۱۶ / یوسف

وَ جاءَ اِخْوَةُ یُوسُفَ فَدَخَلُوا عَلَیْهِ فَعَرَفَهُمْ وَ هُمْ لَهُ مُنْکِرُونَ

برادران یوسف آمدند و بر او وارد شدند، او آن‌ها را شناخت ، ولی آن‌ها وی را نشناختند ●●●.۵۸ / یوسف

وَ جآءَ السَّحَرَةُ فِرْعَوْنَ قالُوآا اِنَّ لَنا لَاَجْرا اِنْ کُنّا نَحْنُ الْغالِبینَ

ساحران نزد فرعون آمدند و گفتند:آیااگرماپیروز گردیم، اجروپاداش مهمی خواهیم‌داشت ●●●؟۱۱۳ / اعراف

وَ جآءَ الْمُعَذِّرُونَ مِنَ الْاَعْرابِ لِیُؤْذَنَ لَهُمْ وَ قَعَدَ الَّذینَ کَذَبُوا اللّهَ وَ رَسُولَهُ سَیُصیبُ‌الَّذینَ کَفَرُوامِنْهُمْ‌عَذابٌ‌اَلیمٌ

و معذوران از اعراب (نزد تو) آمدند که به آن‌ها اجازه (تخلف از جهاد) داده شود ، اماآن‌ها که به خدا و پیامبرش‌دروغ گفتند(بدون هیچ عذری‌درخانه‌خود نشستند)،به‌زودی کسانی‌را که از آن‌ها کافر شدند (و معذور نبودند) عذاب دردناکی خواهدرسید ●●● .۹۰ / توبه

وَ جاءَ اَهْلُ الْمَدینَةِ یَسْتَبْشِرُونَ

(از سوی دیگر) اهل شهر (با خبر شدند و به سوی خانه لوط) آمدند درحالی که به یکدیگر بشارت می‌دادند ●●●.۶۷ / حجر

وَ جاءَ رَبُّکَ وَ الْمَلَکُ صَفّا صَفّا

و فرمان پروردگارت فرا رسد و فرشتگان صف در صف حاضر شوند ●●● .۲۲ / فجر

(۵۰۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ جاءُوا عَلی قَمیصِه بِدَمٍ کَذِبٍ قالَ بَلْ سَوَّلَتْ لَکُمْ اَنْفُسُکُمْ اَمْرا فَصَبْرٌ جَمیلٌ‌وَ اللّهُ الْمُسْتَعانُ عَلی ما تَصِفُونَ

و پیراهن او را با خونی دروغین (نزد پدر) آوردند ، گفت: هوس‌های نفسانی شما این‌کار را برایتان آراسته ، من صبر جمیل می‌کنم (و ناسپاسی نخواهم کرد) و از خداوند در برابر آن‌چه شما می‌گویید یاری می‌طلبم ●●● .۱۸ / یوسف

وَ جاءَ فِرْعَوْنُ وَ مَنْ قَبْلَهُ وَ الْمُؤْتَفِکاتُ بِالْخاطِئَةِ

فرعون و کسانی که قبل از او بودند و همچنین اهل شهرهای زیر و رو شده (قوم لوط) مرتکب گناهان بزرگ شدند ●●●.۹ / حاقّه

وَ جاءَ رَجُلٌ مِنْ اَقْصَا الْمَدینَةِ یَسْعی قالَ یا مُوسی اِنَّ الْمَلَاءَ یَأْتَمِرُونَ بِکَ‌لِیَقْتُلُوکَ فَاخْرُجْ اِنّی لَکَ مِنَ النّاصِحینَ

(در این هنگام) مردی از نقطه دور دست شهر (از مرکز فرعونیان)با سرعت آمد و به موسی گفت: ای موسی! این جمعیت برای کشتنت به مشورت نشسته‌اند ، فورا (از شهر) خارج شو که من از خیرخواهان‌تو هستم ●●● .۲۰ / قصص

وَ جاءَ مِنْ اَقْصَا الْمَدینَةِ رَجُلٌ یَسْعی قالَ یا قَوْمِ اتَّبِعُوا الْمُرْسَلینَ

مردی (با ایمان) از نقطه دور دست شهر با شتاب فرا رسید، گفت ای قوم من، از فرستادگان خدا پیروی کنید●●●. ۲۰ / یس

وَ جاءَتْ سَکْرَةُ الْمَوْتِ بِالْحَقِّ ذلِکَ ما کُنْتَ مِنْهُ تَحیدُ

و سرانجام سکرات مرگ به حق فرا می‌رسد (و به انسان گفته می‌شود) این همان چیزی است که از آن می گریختی

●●●.۱۹ / ق

وَ جآءَتْ سَيّارَةٌ فَـاَرْسَلُـوا وارِدَهُـمْ فَأَدْلى دَلْوَهُ قالَ يٰبُشْرى هذا غُلٰمٌ وَ اَسَرُّوهُ بِضٰعَةً وَ اللّٰهُ عَليـمٌ بِمـا يَعْمَلُونَ

و کـاروانـی فرا رسیـد ، مـأمـور آب را (بـه سـراغ آب) فـرسـتـادنـد، او دلو خود را در چاه افکندو صدا زد ؛ مژده باد : این کـودکـی است (زیبـا و دوست داشتنـی) و این امـر را به عنـوان یک سرمایه از دیگران مخفی داشتند و خداوند به آن‌چه آن‌ها انجام‌می‌دادند آگاه‌است ●●● .۱۹ / یوسف

وَ جاءَتْ كُـلُّ نَفْسٍ مَعَهـا سـائِـقٌ وَ شَهيــدٌ

و هـر انسـانی وارد محشـر می‌گـردد در حـالـی کـه همـراه او سوق دهنده و گواهی است ●●● .۲۱ / ق

وَ جاءَهُ قَوْمُهُ يُهْرَعُونَ اِلَيْهِ وَ مِنْ قَبْلُ كانُوا يَعْمَلُونَ السَّيِّئاتِ قالَ يٰقَوْمِ هٰآؤُلآءِ بَناتى هُنَّ اَطْهَرُ لَكُمْ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۰۹)

فَـاتَّقُـوااللّٰهَ وَ لا تُخْــزُونِ فــى ضَيْفــى آ اَلَيْسَ مِنْكُمْ رَجُلٌ رَشيـدٌ

و قـومش بـه سـرعت بـه سـراغ او آمدنــد ـ و قبلاً ـ کارهـای بـد انجام می‌دادنـد ـ گفـت : ای‌قوم مـن ! این‌هـا دختـران مننـد،برای شماپاکیزه‌ترنـد (با آن‌ها ازدواج کنید و ازاعمال شنیع‌صرف‌نظر نمایید) از خدا بترسید و مرا در مورد میهمان‌هایم رسوا مسازید، آیا درمیان شما یک مرد رشید وجود ندارد ●●● ؟۷۸ / هود

وَ جاوَزْنـا بِبَنى اِسْرآئيلَ الْبَحْرَ فَأَتَوْا عَلى قَـوْمٍ يَعْكُفُونَ عَلى آ اَصْنامٍ لَهُـمْ قـالُوا يامُوسَى اجْعَـلْ لَنـاآاِلهـا كَمـا لَهُـمْ اٰلِهَــةٌ قــالَ اِنَّكُــمْ قَــوْمٌ تَجْهَلُـــونَ

و بنی‌اسرائیل را از دریا (سالم) عبور دادیم ، در مسیر خود به جمعیتی رسیدند که اطراف بت‌هایشان‌باتواضع و خضوع گرد آمده بودند (در این‌هنگام بنی‌اسرائیل) به موسی گفتند: تو هم برای ما معبودی قرارده ، همان‌گونه که آن‌ها معبودان (و خدایان) دارند، گفت: شما جمعیتی جاهل و نادان هستید ●●●.۱۳۸ / اعراف

وَ جاوَزْنا بِبَنى آ اِسْرآئيلَ الْبَحْرَ فَاَتْبَعَهُمْ فِرْعَوْنُ وَ جُنُودُهُ بَغْيا وَ عَدْواحَتّى آاذآا اَدْرَكَهُ الْغَرَقُ قالَ اٰمَنْـتُ اَنَّهُ لاآ اِلٰهَ اِلَّا الَّذى آ اٰمَنَـتْ بِهِ بَنُوآ اِسْرآئيلَ وَاَنَا مِنَ الْمُسْلِمينَ

بنی‌اسـرائیل را از دریـا (رود عظیم نیـل) عبور دادیم و فرعون و لشـکرش ازسـر ظلم و تجـاوزبه دنبـال آن‌هـا رفتنـد ، تا هنگامی که غرقاب دامن او را گرفت ، گفت : ایمان آوردم‌که هیچ معبودی جز کسی که بنی‌اسرائیل به او ایمـان آورده‌انـد، وجـود نـــدارد و مـــن از مسلمیـــن هستـــم ●●● .۹۰ / یونس

وَ جاهِـدُوا فِى اللّٰهِ حَقَّ جِهادِهِ هُوَ اجْتَبيكُمْ وَ ما جَعَلَ عَلَيْكُمْ فِى الدّينِ مِنْ حَرَجٍ مِلَّةَ اَبيكُمْ اِبْراهيمَ هُوَ سَـمّيكُمُ الْمُسْـلِمينَ مِنْ قَبْلُ وَ فى هـذا لِيَكُونَ الرَّسُـولُ شَـهيدا عَلَيْكُمْ وَ تَكُـونُـوا شُـهَـداءَ عَلَـى النّاسِ فَاَقيمُواالصَّلوةَ وَ اٰتُوا الـزَّكـوةَ وَ اعْتَصِـمُـوا بِـاللّٰهِ هُوَمَوْليكُمْ فَنِعْمَ الْمَوْلى وَ نِعْمَ النَّصيرُ

و در راه خـدا جهاد کنیـد و حق جهادش را ادا نماییـد ، اوشـما را برگزیـد و در دین کار سـنگین و شاقی بر شـما نگذارد ،این همان آیین پدر شـما ابراهیم‌است ، او شـما را در کتب پیشین و در این کتاب آسـمانی مسـلمان نامید تا پیامبر شاهد و گواه بر شما باشد و شما گواهان بر مردم، بنابراین نماز را برپادارید و زکات را بدهیـد و به خـدا تمسک جوییـد که او مولاو سـرپرست شـما است ، چه مولای خـوب و چه یار و یاور شایسته‌ای ●●●.۷۸ / حج

وَ جَحَدُوا بِهـا وَ اسْتَيْقَنَتْهـا اَنْفُسُهُـمْ ظُلْما وَ عُلُـوّا فَانْظُرْ كَيْـفَ كانَ عـاقِبَـةُ الْمُفْسِدينَ

و آن را از روی ظلـم و سـرکشـی انکـار کـردنـد در حـالـی کـه در دل بـه آن یقین داشتند، بنگر عاقبت مفسدان چگونـه بود ●●●.۱۴ / نمل

وَجَدْتُها وَ قَوْمَها يَسْجُدُونَ لِلشَّمْسِ مِنْ دُونِ اللّهِ وَزَيَّنَ لَهُمُ الشَّيْطانُ اَعْمالَهُمْ فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبِيلِ فَهُمْ لا يَهْتَدُونَ

(اما) من او و قومش را دیدم که برای غیر خدا، خورشید، سجده می کنند و شیطان اعمالشان را در نظرشان زینت داده آن‌ها را از راه بازداشته و آن‌ها هدایت نخواهند شد ●●● .۲۴ / نمل

(۵۱۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ جَزاؤُ سَيِّئَةٍ سَيِّئَةٌ مِثْلُها فَمَنْ عَفا وَ اَصْلَحَ فَأَجْرُهُ عَلَى اللّهِ اِنَّهُ لا يُحِبُّ الظّالِمينَ

و کیفر بدی مجازاتی همانند آن است و هر کس عفو و اصلاح کند اجر و پاداش او با خدا است ، خداوند ظالمان را دوست ندارد ●●● . ۴۰ / شوری

وَ جزاهُمْ بِما صَبَرُوا جَنَّةً وَ حَريرا

خداوند در برابر شکیبایی آنان ، بهشت و لباس‌های حریر بهشتی را به آن‌ها پاداش می‌دهد ●●●.۱۲ / انسان

وَ جَعَلَ الْقَمَرَ فيهِنَّ نُورا وَ جَعَلَ الشَّمْسَ سِراجا

و ماه را در میان آسمان‌ها مایه روشنایی و خورشید را چراغ فروزانی قرار داده است ●●● .۱۶ / نوح

وَ جَعَلَ فيها رَواسِيَ مِنْ فَوْقِها وَ بارَكَ فيها وَ قَدَّرَفيها اَقْواتَها فى اَرْبَعَةِ اَيّامٍ سَواءً لِلسّائِلينَ

او در زمین کوه‌هایی قرار داد و برکاتی در آن آفرید و موادغذایی مختلف آن‌را مقدر فرمود ، این‌ها همه در چهار روز بود ، درست به اندازه نیاز تقاضاکنندگان ●●● .۱۰ / فصّلت

وَ جَعَلْتُ لَهُ مالاً مَمْدُودا

همان‌کس که برای او مال گسترده‌ای قرار دادم ●●● .۱۲ / مدّثر

وَ جَعَلْنَا ابْنَ مَرْيَمَ وَ اُمَّهُ ايَةً وَ اوَيْناهُما اِلى رَبْوَةٍ ذاتِ قَرارٍ وَ مَعينٍ

ما فرزند مریم (عیسی) و مادرش (مریم) را نشانه خود قراردادیم و آن‌ها را در سرزمین بلندی که آرامش و امنیت و آب جاری داشت، جای دادیم ●●● .۵۰ / مؤمنون

وَ جَعَلْنَا السَّماءَ سَقْفا مَحْفُوظا وَ هُمْ عَنْ اياتِها مُعْرِضُونَ

و آسمان را سقف محفوظی قرار دادیم ، ولی آن‌ها از آیات آن روی گردانند ●●● .۳۲ / انبیاء

وَ جَعَلْنَا النَّهارَ مَعاشا

و روز را وسیله‌ای برای زندگی و معاش قراردادیم ●●● .۱۱ / نباء

وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ لِباسا

و شب را پوششی (برای شما ●●●) .۱۰ / نباء

وَ جَعَلْنَا اللَّيْلَ وَ النَّهارَ ايَتَيْنِ فَمَحَوْنا ايَةَ اللَّيْلِ وَ جَعَلْنا ايَةَ النَّهارِ مُبْصِرَةً لِتَبْتَغُوا فَضْلاً مِنْ رَبِّكُمْ وَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنينَ وَ الْحِسابَ وَ كُلَّ شَيْءٍ فَصَّلْناهُ تَفْصيلاً

ما شب و روز را دونشانه (توحید و عظمت خود) قرار دادیم‌سپس نشانه شب را محو کرده و نشان‌روز را روشنی‌بخش ساختیم، تا فضل پروردگار را (در پرتو آن) بطلبید (و به تلاش زندگی برخیزید) و عدد سال‌ها و حساب را بدانید و هرچیزی را به طور مشخص (و آشکار) بیان کردیم ●●● .۱۲ / اسراء

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۱)

وَ جَعَلْنا بَيْنَهُمْ وَ بَيْنَ الْقُرَى الَّتى بارَكْنا فيها قُرًى ظاهِرَةً وَ قَدَّرْنا فيهَا السَّيْرَ سيرُوا فيها لَيالِيَ وَاَيّاما امِنينَ

میان آن‌ها و سرزمین‌هایی که برکت داده بودیم، شهرها و آبادی‌های آشکار قرار دادیم وفاصله‌های متناسب و نزدیک مقرر

داشتیـم (و به آن‌هـا گفتیـم) شب‌هـا و روزهـا در ایـن آبـادی‌هـا در امنیـت کـامـل مسـافرت کنیـد ●●● .۱۸ / سبأ

وَ جَعَلْنا ذُرِّیَّتَهُ هُمُ الْباقینَ

و فرزندانش را بازماندگان (روی‌زمین) قرار دادیم ●●● .۷۷ / صافّات

وَ جَعَلْنا سِراجـا وَهّاجا

و چـراغی روشـن و حـرارت‌بخش آفـریـدیـم ●●● .۱۳ / نباء

وَ جَعَلْنا عَلی قُلُوبِهِمْ اَکِنَّةً اَنْ یَفْقَهُوهُ وَ فی اذانِهِمْ وَقْرا وَ اذا ذَکَرْتَ رَبَّکَ فِی الْقُرْانِ وَحْدَهُ وَلَّوْا عَلی اَدْبـــارِهِـم نُفُـــورا

و بر دل‌های آن‌ها پوشش‌هایی قرارمی‌دهیم، تا آن‌را نفهمندو در گوش‌هایشان سنگینی و هنگامی که پـروردگـارت را در قـرآن به یگـانگی یاد می‌کنی پشت می‌کنند و از تو روی برمی‌گردانند ●●● .۴۶ / اسراء

وَ جَعَلْنا فِـی الْاَرْضِ رَواسِـیَ اَنْ تَمیـدَبِهِـمْ وَ جَعَلْنا فیها فِجـاجـا سُبُـلًا لَعَلَّهُـمْ یَهْتَـدُونَ

و در زمین کوه‌های‌ثابت و پـابـرجـایی قـرار دادیم تـا آن‌هـا در آرامش باشـند و در آن دره‌هـا و راه‌هـایی قرار دادیم تا هـدایت شوند ●●● .۳۱ / انبیاء

وَ جَعَلْنا فیهـا جَنّـاتٍ مِـنْ نَخیـــلٍ وَ اَعْنـــابٍ وَ فَجَّـــرْنـا فیهـــا مِـــنَ الْعُیُـــونِ

و در آن باغ‌هایی از نخـــل‌هـا و انگـورهـا قـرار دادیم و چشمه‌هایی از آن بیرون فرستادیم ●●●.۳۴ / یس

وَ جَعَلْنا فیهـــا رَواسِیَ شـامِخـاتٍ وَ اَسْقَیْنـاکُمْ مـاءً فراتـا

و در آن کوه‌های استوار و بلنـد قـرار دادیـم و آبـی گـــوارا بـه شمـــا نـوشـانـدیـم ●●● .۲۷ / مرسلات

وَ جَعَلْنا لَکُـــمْ فیهـا مَعـــایِشَ وَ مَـــنْ لَسْتُـمْ لَـــهُ بِـرازِقیـنَ

و بـرای شـمـا انـــواع وسـایـل زنـدگـی در آن قـرار دادیـم و همچنیـن بـرای کسـانی کـه شـما نمی‌توانیـد بـــه آن‌هـا روزی دهیـــد ●●● .۲۰ / حجر

وَ جَعَلْنا مِنْ بَیْنِ اَیْدیهِمْ سَدّا وَ مِنْ خَلْفِهِمْ سَدّا فَاَغْشَیْناهُمْ فَهُمْ لایُبْصِرُونَ

و در پیش روی آن‌هـــا ســـدّی قـرار دادیـم و در پشت ســـرشـــان ســـدّی و چشمـان آن‌هـا را پوشانـده‌ایم، لـذا چیـــزی را نمی‌بینـــد ●●● .۹ / یس

(۵۱۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ جَعَلْنا مِنْهُمْ اَئِمَّةً یَهْـدُونَ بِـاَمْرِنا لَمّا صَبَرُوا وَ کانُوا بِایاتِنا یُوقِنُونَ

و از آن‌ها امامان (و پیشوایانی) برگزیدیم که به فرمان ما (مردم را) هدایت می‌کردند به‌خاطر این که شکیبایی نمودند و به آیات ما یقین داشتند ●●● .۲۴ / سجده

وَ جَعَلْنا نَـوْمَکُمْ سُبـاتا

و خواب شما را مایه آرامشتان قـرار دادیم ●●● .۹ / نباء

وَ جَعَلْناهُمْ اَئِمَّـةً یَـدْعُـونَ اِلَی النّـارِ وَ یَـوْمَ الْقِیامَةِ لایُنْصَـــرُونَ

و مـا آن‌هـا را پیشـــوایـــانی کـه دعـوت بـه آتـــش (دوزخ) می‌کننـد، قـرار دادیـم و روز رستـــاخیـز یـاری نخـــواهنـــد شـــد ●●● .۴۱ / قصص

وَ جَعَلْناهُمْ اَئِمَّـــةً یَهْـــدُونَ بِـاَمْـرِنـا وَ اَوْحَیْنـا اِلَیْهِمْ فِعْلَ الْخَیْراتِ وَ اِقامَ الصَّلوةِ وَ ایتاءَ الـزَّکـوةِ وَ کـانُـوا لَنـا عـابِـدیـنَ

و آن‌ها را پیشوایانی قرار دادیم که به‌فرمان ما (مردم را) هدایت می‌کردند و انجام کارهای نیک و بر پا داشتن نماز و ادای زکات را به آن‌ها وحی کردیم و آن‌ها فقط مرا عبادت می‌کردند ●●● .۷۳ / انبیاء

وَ جَعَلُوا لِلّهِ اَنْدادا لِیُضِلّوا عَنْ سَبیلِه قُلْ تَمَتَّعُوا فَاِنَّ مَصیرَکُمْ اِلَی النّارِ

آن‌ها برای خدا شبیهانی قرار داده‌اند تا (مردم را) از راه او (منحرف و) گمراه سازند، بگو (چند روزی) از زندگی دنیا (و لذات آن) بهره گیرید اما سرانجام کار شما به سوی آتش (دوزخ) است ●●● . ۳۰ / ابراهیم

وَ جَعَلُوا لِلّهِ شُرَکاءَ الْجِنَّ وَ خَلَقَهُمْ وَ خَرَقُواْ لَهُ بَنینَ وَ بَنتٍ بِغَیْرِ عِلْمٍ سُبْحَنَهُ وَ تَعلی عَمّا یَصِفُونَ

آنان برای خدا شریک‌هایی از جنّ قرار دادند در حالی که خداوند همه آن‌ها را آفریده است و برای خدا پسران و دخترانی به دروغ و از روی جهل ساختند ، منزّه است خدا و برتر است از آن‌چه توصیف می‌کنند ●●● . ۱۰۰ / انعام

وَجَعَلُوا لِلّهِ مِمّاذَرَأَ مِنَ الْحَرْثِ وَالْاَنْعمِ نَصیبا فَقالُوا هَذالِلّهِ بِزَعْمِهِمْ وَ هذا لِشُرَکائِنا فَما کانَ لِشُرَکاآئِهِمْ فَلا یَصِلُ اِلَی اللّهِ وَ ما کانَ لِلّهِ فَهُوَ یَصِلُ اِلی شُرَکاآئِهِمْ ساآءَ ما یَحْکُمُونَ

و (مشرکان) سهمی از آن‌چه خداوند آفریده از زراعت و چهارپایان برای او قراردادند و گفتند: به گمان آن‌ها ، این مال خدا است و این مال شرکای ما (یعنی بت‌ها) است، آن‌چه مال شرکای آن‌ها بود به خدا نمی‌رسید ، ولی آن‌چه مال خدا بود به شرکایشان می‌رسید (و اگر سهم بت‌ها مواجه با کمبودی می‌شد مال خدا را به آن‌ها می‌دادند اما عکس آن را مجاز نمی‌دانستند) چه بد حکم می‌کنند (که علاوه بر شرک ، حتی خدا را کمتر از بت‌ها می‌گرفتند ●●●) .۱۳۶ / انعام

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۳)

وَ جَعَلُوا الْمَلائِکَةَ الَّذینَ هُمْ عِبادُ الرَّحْمنِ اِناثا اَشَهِدوُا خَلْقَهُمْ سَتُکْتَبُ شَهادَتُهُمْ وَ یُسْئَلُونَ

آن‌ها فرشتگان را که بندگان خدایند ، مؤنث پنداشتند ، آیا به هنگام آفرینش آن‌ها شاهد و حاضر بودند؟ این گواهی آن‌ها نوشته می‌شود و از آن بازخواست خواهند شد ●●● .۱۹ / زخرف

وَ جَعَلُوا بَیْنَهُ وَ بَیْنَ الْجِنَّةِ نَسَبا وَ لَقَدْ عَلِمَتِ الْجِنَّةُ اِنَّهُمْ لَمُحْضَروُنَ

آن‌ها میان‌او و جن (خویشاوندی و) نسبتی قائل‌شدند، درحالی‌که جنّیان به‌خوبی‌می‌دانستندکه این‌بت‌پرستان درداد‌گاه‌الهی احضار می‌شوند ●●●.۱۵۸ / صافّات

وَ جَعَلُوا لَهُ مِنْ عِبادِهِ جُزْءً اِنَّ الْاِنْسانَ لَکَفُورٌ مُبینٌ

آن‌ها برای خدا از میان بندگانش جزئی قرار دادند (و ملائکه را دختران خدا خواندند) انسان کفران کننده آشکاری است ●●● .۱۵ / زخرف

وَ جَعَلَها کَلِمَةً باقِیَةً فی عَقِبِهِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ

او کلمه توحید را کلمه باقیه در اعقاب خود قرار داد تا به سوی خدا بازگردند ●●● .۲۸ / زخرف

وَ جَعَلَنی مُبارَکا اَیْنَ‌ماکُنْتُ وَاَوْصانی بِالصَّلوةِ وَ الزَّکوةِ مادُمْتُ حَیّا

و مرا وجودی پر برکت قرار داده در هر کجا باشم و مرا توصیه به نماز و زکات، مادام که زنده‌ام کرده است ●●●.۳۱ / مریم

وَ جُمِعَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ

وخورشیدوماه‌یکجاجمع‌شوند ●●●.۹ / قیامت

وَ جَمَعَ فَاَوْعی

و آن‌ها که اموال را جمع و ذخیره کردند ●●● .۱۸ / معارج

وَ جَنّاتٍ اَلْفافا

و بـاغ‌هـایی پـر درخـت ●●● .۱۶ / نباء

وَ جَنّاتٍ وَ عُیُـــونٍ

همچنین به باغ‌ها و چشمه‌ها ●●● .۱۳۴ / شعراء

وَ جُنُودُ اِبْلیسَ اَجْمَعُـونَ

و همچنیـــن لشکـریــان ابلیـس عمـومـا ●●● .۹۵ / شعراء

وَ وُجُوهٌ یَـوْمَئِذٍ بـاسِرَةٌ

و در آن روز صـــورت‌هـایـی درهـم کشیـده است ●●● .۲۴ / قیامت

(۵۱۴) باب الواو قرآن الفبائی

وُجُوهٌ یَوْمَئِذٍ خاشِعَةٌ

چهـره‌هــایی در آن روز خــاشع و ذلّت‌بـار است ●●● .۲ / غاشیه

وُجُوهٌ یَوْمَئِذٍ مُسْفِرَةٌ

صـورت‌هـــایی در آن روز گشاده و نـورانـی است ●●● ،۳۸ / عبس

وُجُوهٌ یَوْمَئِذٍ ناضِرَةٌ

در آن روز صــورت‌هـایی شـاداب و مسرور است ●●● .۲۲ / قیامت

وُجُوهٌ یَوْمَئِذٍ ناعِمَـةٌ

چهـره‌هـایـی در آن روز شـــاداب و بــاطراوت اســـت ●●● .۸ / غاشیه

وَ جیآءَ یَوْمَئِذٍ بِجَهَنَّمَ یَوْمَئِذٍ یَتَذَکَّرُ الْاِنْسانُ وَ اَنّی لَهُ الذِّکْری

و در آن روز جهنـم را حـاضـــر کننـد (آری) در آن روز انسـان متـذکر می‌شـود ، امـا چه فایـده کـه ایـن تـذکر برای او سـودی نـــدارد ●●●.۲۳ / فجر

وَ حاجَّهُ قَوْمُهُ قالَ اَتُحآجُّونّی فِی اللّهِ وَ قَدْ هَدینِ وَ لآ اَخافُ ما تُشْرِکُونَ بِهِ اِلّآ اَنْ یَشاآءَ رَبّی شَیْئا وَسِـعَ رَبّـی کُـلَّ شَـــیْءٍ عِلْمـــا اَفَـــلا تَتَـذَکَّـــرُونَ

قوم او (ابراهیم) بـا وی به گفتگو پرداختنـد ، گفت : چرا دربـاره خـدا بـامن گفتگو می‌کنیـد در حالی که خداونـد مرا (با دلایـل روشن) هـدایـت کـرده و من از آن‌چه شـما شریک (خدا) قرار می‌دهید نمی‌ترسم (و به من زیانی نمی‌رسـد) مگر پروردگارم چیزی را بخواهـد ، آگـاهـی پـروردگـار مـن آن‌چنان وسیع است کـه همـه چیـز را دربـرمی گیـرد آیـا متـذکّر (و بیـدار) نمی‌شوید ●●● ؟۸۰ / انعام

وَ حَدائِقَ غُلْبـــــا

و باغهایی پُـردرخـت ●●● ،۳۰ / عبس

وَ حَرامٌ عَلـی قَـرْیَـةٍ اَهْلَکْنـاهـا اَنَّهُـمْ لا یَـرْجِعُـونَ

حرام است بـر شهـرها و آبـادی‌هایی که (بر اثر گناه) نابودشان کردیم (که بازگردند) آن‌ها هرگز بازنخـواهنـد گشـت●●● . ۹۵ / انبیاء

وَ حَرَّمْنا عَلَیْهِ الْمَراضِعَ مِنْ قَبْلُ فَقالَتْ هَلْ اَدُلُّکُمْ عَلی اَهْلِ بَیْتٍیَکْفُلُونَهُ لَکُمْ وَ هُمْ لَهُ ناصِحُونَ

مـا همـه زنـان شیرده را از قبل بر او تحریم کردیم (تـا تنهـا به آغوش مـادر برگردد)، خواهرش (که‌بی‌تابی مأموران بـرای پیدا کردن دایـه را مشاهده کرد) گفـت: آیـا شـما را بـه خـانـواده‌ای راهنمـایی‌کنم که می‌تواننـد ایـــن نـــوزاد را کفـالت کننـد و

خیـرخـواه او هستنـد ●●● ؟۱۲ / قصص

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۵)

وَ حَسِبُوا اَلّا تَکُونَ فِتْنَةٌ فَعَمُوا وَ صَمُّوا ثُمَّ تابَ اللّٰهُ عَلَیْهِمْ ثُمَّ عَمُوا وَ صَمُّوا کَثیرٌ مِنْهُمْ وَ اللّٰهُ بَصیرٌ بِما یَعْمَلُونَ

و گمان کردند مجازاتی درکارنخواهد بود لذا (از دیدن حقایق و شنیدن سخنان حق) نابینا و کر شدند سپس (بیدار گشتند و)توبه آن‌ها را پذیرفت دگر بار (به خواب غفلت فرورفتند و) و بسیاری از آن‌ها کور و کر شدند و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهند دانا است ●●● .۷۱ / مائده

وَ حُشِرَ لِسُلَیْمنَ جُنُودُهُ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ وَ الطَّیْرِ فَهُمْ یُوزَعُونَ

لشکریان سلیمان از جن و انس و پرندگان نزد او جمع شدند آن‌قدر زیاد بودند که باید توقف کنند تا به هم ملحق شوند ●●● .۱۷ / نمل

وَ حُصِّلَ مافِی الصُّدوُرِ

و آن‌چه در درون سینه‌ها است ، آشکار می گردد ●●● .۱۰ / عادیات

وَ حِفْظا مِنْ کُلِّ شَیْطانٍ مارِدٍ

و آن را از هر شیطان خبیثی حفظ نمودیم ●●● .۷ / صافّات

وَ حَفِظْناها مِنْ کُلِّ شَیْطانٍ رَجیمٍ

و آن را از هر شیطان مطرودی حفظ نمودیم ●●● .۱۷ / حجر

وَ حُمِلَتِ الْاَرْضُ وَ الْجِبالُ فَدُکَّتا دَکَّةً واحِدَةً

و زمین و کوه‌ها از جا برداشته شوند و یک‌باره درهم کوبیده و متلاشی گردند ●●● .۱۴ / حاقّه

وَ حَمَلْناهُ عَلی ذاتِ اَلْواحٍ وَ دُسُرٍ

و او را بر مرکبی که از الواح و میخ‌هایی ساخته شده بود ، سوار کردیم ●●● .۱۳ / قمر

وَ حَنانا مِنْ لَدُنّا وَ زَکوةً وَ کانَ تَقِیّا

و به او رحمت و محبت‌از ناحیه‌خود بخشیدیم و پاکی (روح‌و عمل) و او پرهیزکار بود ●●● .۱۳ / مریم

وَ حُورٌ عینٌ

و همسرانی از حورالعین دارند ●●● .۲۲ / واقعه

وَ حیلَ بَیْنَهُمْ وَ بَیْنَ ما یَشْتَهُونَ کَما فُعِلَ بِاَشْیاعِهِمْ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ کانُوا فی شَکٍّ مُریبٍ

(سرانجام) میان آن‌ها و آن چه مورد علاقه‌شان بود، جدایی افکنده شد، همان‌گونه که به پیروان (و هم مسلکان) آن‌ها از قبل عمل گردید، چرا که آن‌ها در شک و تردید بودند ●●●.۵۴ / سبأ

وَ خُذْ بِیَدِکَ ضِغْثا فَاضْرِبْ بِهِ وَ لا تَحْنَثْ اِنّا وَجَدْناهُ صابِرا نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوّابٌ

(و به او گفتیم :) بسته‌ای از ساقه‌های گندم (یا مانند آن) را برگیر و به او (همسرت) بزن و سوگند خود را مشکن ، ما او را شکیبا یافتیم ، چه بنده خوبی که بسیار بازگشت کننده به سوی خدا بود ●●● .۴۴ / ص

(۵۱۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ خَسَفَ الْقَمَرُ

و ماه ، بی‌نور گردد ●●● .۸ / قیامت

وَ خَلَقَ الْجانَّ مِنْ مارِجٍ مِنْ نارٍ

و جن را از شعله‌های مختلط و متحرک آتش ●●● .۱۵ / الرّحمن

وَ خَلَقَ اللّهُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَ لِتُجْزی کُلُّ نَفْسٍ بِما کَسَبَتْ وَ هُمْ لا یُظْلَمُونَ

و خداوند آسمان‌ها و زمین را به حق آفریده است، تا هرکس در برابر اعمالی که انجام داده است، جزا داده شود و به آن‌ها ستمی نخواهد شد ●●● .۲۲ / جاثیه

وَ خَلَقْناکُمْ اَزْواجا

و شما را به صورت زوج‌ها آفریدیم ●●● .۸ / نباء

وَ خَلَقْنا لَهُمْ مِنْ مِثْلِهِ ما یَرْکَبُونَ

و برای آن‌ها مرکب‌های دیگری همانند آن آفریدیم ●●● .۴۲ / یس

وَ داعِیا اِلَی اللّهِ بِأِذْنِه وَ سِراجا مُنیرا

و تو را دعوت کننده به سوی اللّه به فرمان او قرار دادیم و چراغ روشنی بخش ●●● .۴۶ / احزاب

وَ دانِیَةً عَلَیْهِمْ ظِلالُهاوَذُلِّلَتْ قُطُوفُهاتَذْلیلاً

و در حالی است که سایه‌های آن (درختان بهشتی) بر آن‌ها فروافتاده و چیدن میوه‌هایش بسیار آسان است ●●● .۱۴ / انسان

وَدّوُا لَوْ تُدْهِنُ فَیُدْهِنونَ

آن‌ها دوست دارند نرمش نشان دهی تا آن‌ها نرمش نشان دهند (نرمشی توأم با انحراف از مسیر حق ●●●) .۹ / قلم

وَ داوُدَ وَ سُلَیْمانَ اِذْ یَحْکُمانِ فِی الْحَرْثِ اِذْ نَفَشَتْ فیهِ غَنَمُ الْقَوْمِ وَ کُنّا لِحُکْمِهِمْ شاهِدینَ

و داود و سلیمان را (به خاطر آور)، هنگامی که درباره کشتزاری که گوسفندان قوم آن را شبانه چریده (و خراب کرده) بودند ، داوری می‌کردند و ما شاهد قضاوت آنها بودیم ●●● .۷۸ / انبیاء

وَدَّتْ طائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ لَوْ یُضِلُّونَکُمْ وَ ما یُضِلُّونَ اِلّا اَنْفُسَهُمْ وَ ما یَشْعُرُونَ

جمعی از اهل کتاب (از یهود) دوست داشتند (و آرزو می‌کردند) شما را گمراه کنند (اما آن‌ها باید بدانند که نمی‌توانند شما را گمراه سازند) آن‌ها گمراه نمی‌کنند ، مگر خودشان را و نمی‌فهمند ●●● .۶۹ / آل‌عمران

وَ دَخَلَ الْمَدینَةَ عَلی حینِ غَفْلَةٍ مِنْ اَهْلِها فَوَجَدَ فیهارَجُلَیْنِ یَقْتَتِلانِ هذا مِنْ شیعَتِهِ وَ هذا مِنْ عَدُوِّهِ فَاسْتَغاثَهُ الَّذی مِنْ شیعَتِهِ عَلَی الَّذی مِنْ عَدُوِّهِفَوَکَزَهُ مُوسی فَقَضی عَلَیْهِ قالَ هذا مِنْ عَمَلِ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۷)

الشَّیْطانِاِنَّهُ عَدُوٌّ مُضِلٌّ مُبینٌ

او در موقعی که اهل شهر در غفلت بودند ، وارد شهر شد ،ناگهان دو مرد را دید که به‌جنگ و نزاع مشغولند ، یکی ازپیروان او بود و دیگری از دشمنانش ، آن‌یک که ازپیروان او بود ، از وی در برابر دشمنش تقاضای کمک کرد ، موسی‌مُشت محکمی برسینه او زد و کار او را ساخت (و بر زمین افتاد و مرد) موسی گفت : این از عمل شیطان بود که او دشمن و گمراه‌کننده آشکاری است ●●● .۱۵ / قصص

وَ دَخَلَ جَنَّتَهُ وَ هُوَ ظالِمٌ لِنَفْسِه قالَ ما اَظُنُّ اَنْ تَبیدَ هذِه اَبَدا

و در حالی که به خود ستم می‌کرد در باغش گام نهاد و گفت من گمان نمی‌کنم هرگز این باغ فانی و نابود شود ●●● .۳۵ / کهف

وَ دَخَلَ مَعَهُ السِّجْنَ فَتَیانِ قالَ اَحَدُهُماآ اِنّی اَرینیآ اَعْصِرُ خَمْرا وَ قالَ الْاَخَرُاِنّی اَرینیآ اَحْمِلُ فَوْقَ رَأْسی خُبْزا تَأْکُلُ الطَّیْرُ مِنْهُ نَبِّئْنا بِتَأْویلِهآ اِنّا نَریکَ مِنَ الْمُحْسِنینَ

و دو جوان همراه او وارد زندان شدند ، یکی از آن دو گفت : من در عالم خواب‌دیدم که (انگور برای) شراب می‌فشارم و دیگری گفت: من در خواب دیدم که نان بر سرم حمل می کنم و پرندگان از آن می‌خورند ما را از تعبیر آن آگاه ساز که تو را از نیکوکاران می‌بینیم ●●● .۳۶ / یوسف

وَدَّ کَثیرٌ مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ لَوْ یَرُدُّونَکُمْ مِنْ بَعْدِ ایمانِکُمْ کُفّارا حَسَدا مِنْ عِنْدِ اَنْفُسِهِمْ مِنْ بَعْدِ ما تَبَیَّنَ لَهُمُ الْحَقُّ فَاعْفُوا وَ اصْفَحُوا حَتّی یَأْتِیَ اللّهُ بِاَمْرِهِ اِنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

بسیاری‌از اهل کتاب از روی حسد که در وجودآن‌ها ریشه دوانده، دوست می‌داشتند شما را بعد از اسلام و ایمان به حال کفر بازگردانند، با این‌که حقّ برای آن‌ها کاملاً روشن شده‌است ، شما آن‌هارا عفو کنید وگذشت نمایید تا خداوند فرمان خودش (فرمان جهاد) را بفرستد، خداوند بر هر چیزی توانا است ●●● .۱۰۹ / بقره

وَ دُّوا لَوْ تَکْفُرُونَ کَما کَفَرُوا فَتَکُونُونَ سَوآءً فَلا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ اَوْلِیآءَ حَتّی یُهاجِرُوا فی سَبیلِ اللّهِفَاِنْ تَوَلَّوْا فَخُذُوهُمْ وَ اقْتُلُوهُمْ حَیْثُ وَجَدْتُمُوهُمْ وَ لا تَتَّخِذُوا مِنْهُمْ وَلِیّا وَ لا نَصیرا

آنان دوست دارند که شما هم مانند آن‌ها کافر شوید و مساوی یکدیگر گردید، بنابراین از آن‌ها دوستانی انتخاب نکنید مگر این که (توبه کنند و) مهاجرت در راه خدا نمایند ، اما آن‌هاکه از کار سرباز زنند (و به اقدامات بر ضد شما ادامه دهند) آن‌ها را هر کجا بیابید اسیر کنید و (یا در صورت لزوم) به قتل برسانید و از میان آن‌ها دوست و یار و یاوری اختیار نکنید ●●●.۸۹ / نساء

وَ ذَاالنُّونِ اِذْ ذَهَبَ مُغاضِبا فَظَنَّ اَنْلَنْ نَقْدِرَ عَلَیْهِ فَنادی فِی الظُّلُماتِ اَنْ لا اِلهَ اِلاّ اَنْتَ سُبْحانَکَ اِنّی کُنْتُ مِنَ الظّالِمینَ

و ذاالنون (یونس) را (به یادآور) ، در آن هنگام که خشمگین (از میان قوم خود) رفت و چنین می‌پنداشت

(۵۱۸) باب الواو قرآن الفبائی

که ما بر او تنگ نخواهیم گرفت، (اما موقعی که درکام نهنگ فرورفت) درآن ظلمت‌ها(ی متراکم) فریاد زد : خداوندا ! جز تو معبودی نیست، منزهی تو ، من از ستمکاران بودم ●●● . ۸۷ / انبیاء

وَ ذَرِ الَّذینَ اتَّخَذُوا دینَهُمْ لَعِبا وَ لَهْوا وَ غَرَّتْهُمُ الْحَیوةُ الدُّنْیا وَ ذَکِّرْ بِه اَنْ تُبْسَلَ نَفْسٌ بِما کَسَبَتْ لَیْسَ لَها مِنْ دُونِ اللّهِ وَلِیٌّ وَ لا شَفیعٌ وَ اِنْ تَعْدِلْ کُلَّ عَدْلٍ لا یُؤْخَذْ مِنْها اُوْلآئِکَ الَّذینَ اُبْسِلُوا بِما کَسَبُوا لَهُمْ شَرابٌ مِنْ حَمیمٍ وَ عَذابٌ اَلیمٌ بِما کانُوا یَکْفُرُونَ

کسانی را که آیین (فطری) خود را به بازی و سرگرمی (و استهزاء) گرفتند و زندگی دنیا آن‌ها را مغرور ساخته رها کن و به آن‌ها یادآوری نما تا گرفتار (عواقب شوم) اعمال خود نشوند ، (در آن روز) جز خدا نه یار و یاوری دارند و نه شفاعت کننده‌ای و (چنین کسی) اگر هرگونه عوضی بپردازد از او پذیرفته نخواهد شد آن‌ها کسانی هستند که گرفتار اعمالی شده‌اند که انجام داده‌اند ، نوشابه‌ای از آب سوزان برای آن‌ها است و عذاب دردناکی به خاطر این‌که کفر ورزیدند ●●● .۷۰ / انعام

وَ ذَرْنی وَ الْمُکَذِّبینَ اُولِی النَّعْمَةِ وَ مَهِّلْهُمْ قَلیلاً

مرا با تکذیب‌کنندگان صاحب‌نعمت واگذار و آن‌هارا کمی‌مهلت ده ●●● .۱۱ / مزّمّل

وَ ذَرُوا ظهِرَ الْاِثْمِ وَ باطِنَهُ اِنَّ الَّذینَ یَکْسِبُونَ الْاِثْمَ سَیُجْزَوْنَ بِما کانُوا یَقْتَرِفُونَ

گناهان آشکار و پنهان را رها کنید زیرا کسانی که تحصیل گناه می کنند در برابر آن مجازات خواهند شد●●● . ۱۲۰ / انعام

وَ ذَکَرَ اسْمَ رَبِّهِ فَصَلّی

و نام پروردگارش را به یاد آورد و نماز بخواند ●●● .۱۵ / اعلی

وَ ذَکِّرْ فَاِنَّ الذِّکْری تَنْفَعُ الْمُؤْمِنینَ

و پیوسته تذکر ده ، زیرا تذکر برای مؤمنان سودمند است ●●● .۵۵ / ذاریات

وَ ذَلَّلْناها لَهُمْ فَمِنْها رَکُوبُهُمْ وَ مِنْها یَأْکُلُونَ

آن‌ها را رام ایشان ساختیم، هم مرکب آنان از آن است و هم از آن تغذیه می‌کنند ●●● .۷۲ / یس

وَ ذلِکُمْ ظَنُّکُمُ الَّذی ظَنَنْتُمْ بِرَبِّکُمْ اَرْدیکُمْ فَاَصْبَحْتُمْ مِنَ الْخاسِرینَ

آری این گمان بدی بود که درباره پروردگارتان داشتید وهمان موجب هلاکت شما گردید و سرانجام از زیانکاران شدید ●●● .۲۳ / فصّلت

وَرَأَ الْمُجْرِمُونَ النّارَ فَظَنُّوا اَنَّهُمْ مُواقِعُوها وَلَمْ یَجِدُوا عَنْها مَصْرِفا

و گنهکاران آتش (دوزخ) را می‌بینند و یقین می‌کنند که بر آتش افکنده می‌شوند و هم آتش بر آن‌ها و هیچ گونه راه گریزی از آن نخواهند یافت ●●● .۵۳ / کهف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۱۹)

وَ راوَدَتْهُ الَّتی هُوَ فی بَیْتِها عَنْ نَفْسِهِ وَ غَلَّقَتِ الاَبْوابَ وَ قالَتْ هَیْتَ لَکَ قالَ مَعاذَ اللّهِ اِنَّهُ رَبّی اَحْسَنَ مَثْوایَ اِنَّهُ لا یُفْلِحُ الظّلِمُونَ

و آن زن که یوسف در خانه او بود از او تمنای کامجویی کرد و درها را بست و گفت :بشتاب به سوی آن‌چه برای تو مهیاست (یوسف) گفت : پناه می‌برم به خدا ، او (عزیزمصر) صاحب نعمت من است ، مقام مرا گرامی داشته (آیا ممکن است به او ظلم و خیانت کنم؟) مسلما ظالمان رستگارنمی‌شوند ●●● .۲۳ / یوسف

وَ رَأَیْتَ النّاسَ یَدْخُلُونَ فی دینِ اللّهِ اَفْواجا

و مردم را ببینی گروه گروه وارد دین خدا می‌شوند ●●● .۲ / نصر

وَ رَبَطْنا عَلی قُلُوبِهِمْ اِذْ قامُوا فَقالُوا رَبُّنا رَبُّ السَّمواتِ وَ الاَرْضِ لَنْ نَدْعُوَا مِنْ دُونِهِ اِلها لَقَدْ قُلْنا اذا شَطَطا

ما دل‌های آن‌ها را محکم ساختیم در آن هنگام که قیام کردند و گفتند: پروردگارماپروردگار آسمان‌ها و زمین است، هرگز غیر او معبودی را نمی‌پرستیم که اگر چنین گوییم سخنی به گزاف گفته‌ایم ●●● .۱۴ / کهف

وَ رَبُّکَ اَعْلَمُ بِمَنْ فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ لَقَدْ فَضَّلْنا بَعْضَ النَّبِیّینَ عَلی بَعْضٍ وَ اتَیْنا داوُدَ زَبُورا

پروردگار تو از حال همه کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند آگاه‌تر است و (اگر تو را بر دیگران برتری دادیم به خاطر شایستگی تو است) ما بعضی از پیامبران را بر بعضی دیگر برتری دادیم و به داود زبور بخشیدیم ●●●.۵۵ / اسراء

وَ رَبُّکَ الْغَفُورُ ذُوالرَّحْمَةِ لَوْ یُؤاخِذُهُمْ بِما کَسَبُوا لَعَجَّلَ لَهُمُ الْعَذابَ بَلْ لَهُمْ مَوْعِدٌ لَنْ یَجِدُوا مِنْ دُونِهِ مَوْئِلًا

و پروردگار تو آمرزنده و صاحب رحمت است، اگر می‌خواست آن‌ها را به اعمالشان مجازات کند عذاب هر چه زودتر برای آن‌ها می‌فرستاد، ولی برای آن‌ها موعدی است که با فرا رسیدنش راه فراری نخواهند داشت●●● . ۵۸ / کهف

وَ رَبُّکَ الْغَنِیُّ ذُوالرَّحْمَةِ اِنْ یَشَأْ یُذْهِبْکُمْ وَ یَسْتَخْلِفْ مِنْ بَعْدِکُمْ ما یَشآءُ کَمآ اَنْشَأَکُمْ مِنْ ذُرِّیَّةِ قَوْمٍ ءاخَرینَ

و پروردگارت بی‌نیاز و مهربان است (بنابراین درباره کسی ظلم و ستم نمی‌کند بلکه این‌ها نتیجه اعمال خود را می‌گیرند) اگر بخواهد همه شما را می‌برد و بعد از شما به جای شما هرچه بخواهد (و هر کس را بخواهد) جانشین می‌سازد همان طور که شما را از نسل اقوام دیگری به وجود آورد ●●● .۱۳۳ / انعام

وَ رَبُّکَ یَخْلُقُ ما یَشاءُ وَ یَخْتارُ ما کانَ لَهُمُ الْخِیَرَةُ سُبْحانَ اللّهِ وَ تَعالی عَمّایُشْرِکُونَ

و پروردگار تو هرچه‌را بخواهد، می‌آفریند و هرچه را بخواهد، برمی‌گزیند، آن‌ها(در برابر او) اختیاری ندارند ، منزه است خداوند و برتر است از شریک‌هایی که برای او قائل می‌شوند ●●● .۶۸ / قصص

(۵۲۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ رَبُّکَ یَعْلَمُ ما تُکِنُّ صُدوُرُهُمْ وَ ما یُعْلِنُونَ

پروردگار تو می‌داند آن‌چه را که سینه‌هایشان پنهان می‌دارد و آن‌چه را که آشکار می‌کند ●●●.۶۹ / قصص

وَ رَبَّکَ فَکَبِّرْ

و پروردگارت را بزرگ شمار ●●● .۳ / مدّثر

وَ رَدَّ اللّهُ الَّذینَ کَفَرُوا بِغَیْظِهِمْ لَمْ‌یَنالُوا خَیْرا وَ کَفَی اللّهُ الْمُؤْمِنینَ الْقِتالَ وَ کانَ اللّهُ قَوِیًّا عَزیزا

خدا احزاب کافر را با دلی مملو از خشم بازگرداند بی‌آن‌که نتیجه‌ای از کار خود گرفته باشند و خداوند در این میدان مؤمنان را از جنگ بی‌نیاز ساخت ، (و پیروزی را نصیبشان کرد) و خدا قوی و شکست ناپذیر است ●●● .۲۵ / احزاب

وَ رُسُلاً قَدْ قَصَصْناهُمْ عَلَیْکَ مِنْ قَبْلُ وَ رُسُلاً لَمْ نَقْصُصْهُمْ عَلَیْکَ وَ کَلَّمَ اللّهُ مُوسی تَکْلیما

و پیامبرانی که سرگذشت آن‌ها را قبلاً برای تو بیان کرده‌ایم و پیامبرانی که سرگذشت آن‌ها را بیان نکرده‌ایم و خداوند با موسی سخن گفت ●●● .۱۶۴ / نساء

وَ رَسُولاً اِلی بَنی اِسْرائیلَ اَنّی قَدْ جِئْتُکُمْ بِآیَةٍ مِنْ رَبِّکُمْ اَنّی اَخْلُقُ لَکُمْ مِنَ الطّینِ کَهَیْئَةِ الطَّیْرِ فَاَنْفُخُ فیهِ فَیَکُونُ طَیْرا بِاِذْنِ اللّهِ وَ اُبْرِئُ الْاَکْمَهَ وَ الْاَبْرَصَ وَ اُحْیِ الْمَوْتی بِاِذْنِ اللّهِ وَ اُنَبِّئُکُمْ بِما تَأْکُلُونَ وَ ما تَدَّخِرُونَ فی بُیُوتِکُمْ اِنَّ فی ذلِکَ لَآیَةً لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

و (او را به عنوان) رسول و فرستاده به سوی بنی‌اسرائیل (قرار داده که به آن‌ها می‌گوید :) من نشانه‌ای از طرف پروردگار شما برایتان آورده‌ام، من از گِل ، چیزی به‌شکل پرنده می‌سازم، سپس در آن می‌دمم و به فرمان‌خدا پرنده‌ای‌می گردد و به‌اذن خدا، کورمادرزاد و مبتلایان‌به برص (پیسی)را بهبودی می‌بخشم و مردگان را به اذن خدا زنده می‌کنم و از آن‌چه می‌خورید و در خانه‌های خود ذخیره می‌کنید ، به شما خبر می‌دهم، مسلما در این‌ها نشانه‌ای برای شما است، اگر ایمان داشته باشید●●● . ۴۹ / آل عمران

وَ رَفَعَ اَبَوَیْهِ عَلَی الْعَرْشِ وَ خَرُّوا لَهُ سُجَّدا وَقالَ یاَبَتِ هذا تَأْویلُ رُءْیایَ مِنْ قَبْلُ قَدْ جَعَلَها رَبّی حَقّا وَ قَدْ اَحْسَنَ بی اِذْ اَخْرَجَنی مِنَ السِّجْنِ وَ جاءَ بِکُمْ مِنَ الْبَدْوِ مِنْ بَعْدِ اَنْ نَزَغَ الشَّیْطنُ بَیْنی وَ بَیْنَ اِخْوَتی اِنَّ رَبّی لَطیفٌ لِما یَشاءُ اِنَّهُ هُوَ الْعَلیمُ الْحَکیمُ

و پدر و مادر خود را بر تخت نشاند و همگی به خاطر او به سجده افتادند و گفت: پدر ! این تحقق خوابی است که قبلاً دیدم خداوند آن را به حقیقت پیوست و او به‌من نیکی کرد ، هنگامی که مرا از زندان خارج ساخت و شما را از آن بیابان (به این‌جا) آورد و بعد از آن‌که شیطان میان من و برادرانم فساد کرد، پروردگارمن نسبت به آن‌چه می‌خواهد (و شایسته می‌داند) صاحب لطف است چراکه او دانا و حکیم است ●●● .۱۰۰ / یوسف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۱)

وَ رَفَعْنا فَوْقَهُمُ الطُّورَ بِمیثاقِهِمْ وَ قُلْنا لَهُمُ ادْخُلُوا الْبابَ سُجَّدا وَ قُلْنا لَهُمْ لا تَعْدُوا فِی السَّبْتِ وَ اَخَذْنا مِنْهُمْ میثاقا غَلیظا

و کوه طور را بر فرازآن‌ها برافراشتیم و در همان حال از آن‌ها پیمان گرفتیم و به آن‌ها گفتیم (به‌عنوان توبه)از در (بیت‌المقدس) با خضوع درآیید و (نیز) به آن‌ها گفتیم روز شنبه تعدّی نکنید (و دست از کار بکشید) و از آن‌ها (در برابر همه این‌ها) پیمان محکمی گرفتیم ●●● .۱۵۴ / نساء

وَ رَفَعْنا لَکَ ذِکْرَکَ

و آوازه تو را بلند کردیم ●●● .۴ / انشراح

وَ رَفَعْناهُ مَکانا عَلِیّا

و ما او را به مقام‌بلندی رساندیم ●●● .۵۷ / مریم

وَ زُخْرُفا وَ اِنْ کُلُّ ذلِکَ لَمّا مَتاعُ الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ الْاخِرَةُ عِنْدَ رَبِّکَ لِلْمُتَّقینَ

و انواع وسایل تجملی، ولی تمام این‌ها متاع زندگی دنیا است و آخرت نزدِ پروردگارت از آنِ پرهیزگاران است ●●● .۳۵ / زخرف

وَ زَرابِیُّ مَبْثُوثَةٌ

و فرش‌های فاخر گسترده ●●● .۱۶ / غاشیه

وَ زُرُوعٍ وَ نَخْلٍ طَلْعُها هَضیمٌ

در این زراعت‌ها و نخل‌هایی که میوه‌هایش شیرین و رسیده است ●●● .۱۴۸ / شعراء

وَ زُرُوعٍ وَ مَقامٍ کَریمٍ

و زراعت‌ها و قصرهای جالب و گران قیمت ●●● .۲۶ / دخان

وَ زَکَرِیّا اِذْ نادی رَبَّهُ رَبِّ لا تَذَرْنی فَرْدا وَ اَنْتَ خَیْرُ الْوارِثینَ

و زکریا را (به‌یادآور) در آن هنگام‌که پروردگارش‌را خواند (و عرض کرد) پروردگار من! مرا تنها مگذار (و فرزند برومندی به من عطا کن) و تو بهترین وارثانی ●●● .۸۹ / انبیاء

وَ زَکَرِیّا وَیَحْییوَعِیسی وَإلْیاسَ کُلٌّ مِنَ‌الصّلِحینَ

و (هم چنین) زکریا و یحیی و عیسی و الیاس هرکدام از صالحان بودند ●●● .۸۵ / انعام

وَ زِنُوا بِالْقِسْطاسِ الْمُسْتَقیمِ

با ترازوی صحیح وزن کنید ●●● .۱۸۲ / شعراء

وَ زَیْتُونا وَ نَخْلًا

و زیتون و نخل فراوان ●●● ،۲۹ / عبس

(۵۲۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ سارِعُوا اِلی مَغْفِرَةٍ مِنْ رَبِّکُمْ وَ جَنَّةٍ عَرْضُهَا السَّمواتُ وَ الْاَرْضُ اُعِدَّتْ لِلْمُتَّقینَ

و شتاب کنید برای رسیدن به آمرزش پروردگارتان و بهشتی که وسعت آن ، آسمان‌ها و زمین است و برای پرهیزکاران آماده شده است ●●● .۱۳۳ / آل‌عمران

وَ سَبِّحُوهُ بُکْرَةً وَ اَصیلًا

و صبح و شام او را تسبیح نمایید ●●● .۴۲ / احزاب

وَ سَخَّرَ لَکُمُ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ دائِبَیْنِ وَ سَخَّرَ لَکُمُ الَّیْلَ وَ النَّهارَ

خورشید و ماه را که با برنامه منظمی در کارند به تسخیر شما درآورد و شب و روز را (نیز) مسخر شما

ساخت ●●● .۳۳ / ابراهیم
وَ سَخَّرَ لَکُمُ‌اللَّیْلَ وَ النَّهارَ وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ وَ النُّجومُ‌مُسَخَّراتٌ‌بِاَمْرِهاِنَ‌فیذلِکَ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یَعْقِلُونَ
او شب و روز و خورشید و ماه را مسخر شما ساخت و نیز ستارگان به‌فرمان‌او مسخر شمایند ،در این نشانه‌هایی است (از عظمت خدا) برای گروهی که عقل خود را به کار می گیرند ●●● .۱۲ / نحل
وَ سَخَّرَ لَکُمْ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الاَرْضِ جَمیعا مِنْهُ اِنَّ فی ذلِکَ لَآیاتٍ لِقَوْمٍ یَتَفَکَّرُونَ
او آنچه در آسمانها و آنچه در زمین است ، همه را از سوی خودش مسخّر شما ساخته ، در این ، نشانه‌های مهمی است برای کسانی که اهل فکرند ●●● .۱۳ / جاثیه
وَ سَکَنْتُمْ فی مَسکِنِ الَّذینَ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُم وَ تَبَیَّنَ لَکُمْ کَیْفَ فَعَلْنا بِهِمْ وَ ضَرَبْنا لَکُمُ الاَمْثالَ
(شماها نبودید که) در منازل (و کاخهای) کسانی که به خویشتن ستم کردند سکنی گزیدید ؟ و برای شما آشکار شد چگونه با آنها رفتار کردیم و برای شما مثلها (از سرگذشت پیشینیان) زدیم (باز هم بیدار نشدید ●●●) .۴۵ / ابراهیم
وَ سَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلینَ
و سلام بر رسولان ●●● .۱۸۱ / صافّات
وَ سَلامٌ عَلَیْهِ یَوْمَ وُلِدَ وَ یَوْمَ یَمُوتُ وَ یَوْمَ یُبْعَثُ حَیّا
و سلام بر او آن روز که تولدیافت و آن روز که می‌میرد وآن‌روز که زنده و برانگیخته می‌شود ●●●.۱۵ / مریم
وَسَواءٌ عَلَیْهِمْ ءَاَنْذَرْتَهُمْ اَمْ لَمْ تُنْذِرْهُمْ لا یُؤْمِنُونَ
برای آنها یکسان است، چه انذارشان‌کنی یا نکنی، ایمان‌نمی‌آورند ●●●.۱۰ / یس
وَ سَیُجَنَّبُهَا الاَتْقی
و به زودی باتقواترین مردم از آن دور داشته می‌شود ●●● .۱۷ / لیل
وَ سُیِّرَتِ الْجِبالُ فَکانَتْ سَرابا
و کوهها به حرکت درمی‌آید و به صورت سرابی می‌شود ●●● .۲۰ / نبأ
قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۳)
وَ سیقَ الَّذینَ اتَّقَوْا رَبَّهُمْ اِلَی الْجَنَّةِ زُمَرا حَتّی اِذاجاءوُها وَ فُتِحَتْ اَبْوابُها وَ قالَ لَهُمْ خَزَنَتُها سَلامٌ عَلَیْکُمْ طِبْتُمْ فَادْخُلُوها خالِدینَ
و کسانی‌که تقوای الهی پیشه کردند، گروه‌گروه به سوی بهشت برده می‌شوند، هنگامی که به آن می‌رسند، درهای بهشت گشوده می‌شود و نگهبانان به آنها می گویند : سلام بر شما ، گوارا باد این نعمت‌ها برایتان ، داخل بهشت شوید و جاودانه بمانید ●●● .۷۳ / زمر
وَ سیقَ الَّذینَ کَفَرُوا اِلی جَهَنَّمَ زُمَرا حَتّی اذا جاءوُها فُتِحَتْ اَبْوابُها وَ قالَ لَهُمْ خَزَنَتُها اَلَمْ یَأْتِکُمْ رُسُلٌ مِنْکُمْ یَتْلُونَ عَلَیْکُمْ اایاتِ رَبِّکُمْ وَ یُنْذِروُنَکُمْ لِقاءَ یَوْمِکُمْ هذا قالُوا بَلی وَ لکِنْ حَقَّتْ کَلِمَةُ الْعَذابِ عَلَی‌الْکافِرینَ
و کسانی که کافر شدند، گروه گروه به‌سوی جهنم رانده می‌شوند، وقتی به دوزخ می‌رسند، درهای آن گشوده می‌شودو نگهبانان دوزخ به آنهامی گویند : آیا رسولانی از میان شما نیامدند که آیات پروردگارتان را برای شما بخوانند و از ملاقات این روز شما را برحذر دارند؟ می گویند : آری (پیامبران آمدند و آیات الهی را بر ما خواندند) ولی فرمان عذاب الهی بر کافران مسلم شده است ●●● .۷۱ / زمر
وَ شاهِدٍ وَ مَشْهُودٍ

و « شاهد » و « مشهود" » (شاهد "پیامبر و گواهان اعمال و"مشهود "اعمال امت است ●●●) .۳ / بروج

وَ شَجَرَةً تَخْرُجُ مِنْ طُورِ سَيْناءَ تَنْبُتُ بِالدُّهْنِ وَ صِبْغٍ لِلْآكِلينَ

و نیز درختی که از طور سینا می‌روید و از آن روغن و «نان خورش» برای خورندگان فراهم می گردد●●● . ۲۰ / مؤمنون

وَ شَدَدْنا مُلْكَهُ وَ آتَيْناهُ الْحِكْمَةَ وَ فَصْلَ الْخِطابِ

و حکومت او را استحکام بخشیدیم ، هم دانش به او دادیم و هم داوری عادلانه ●●● .۲۰ / ص

وَ شَرَوْهُ بِثَمَنٍ بَخْسٍ دَراهِمَ مَعْدُودَةٍ وَ كانُوا فيهِ مِنَ الزّاهِدينَ

و او را به بهای کمی، چند درهم ، فروختند و نسبت به (فروختن)او بی‌اعتنا بودند (چراکه می‌ترسیدند رازشان فاش شود ●●●).۲۰ / یوسف

وَ صاحِبَتِهِ وَ اَخيهِ

و همسر و برادرش را ●●●.۱۲ / معارج

وَ صاحِبَتِهِ وَ بَنيهِ

و زن و فرزندانش ●●● ،۳۶ / عبس

وَ صَدَّقَ بِالْحُسْنى

و جزای نیک (الهی) را تصدیق کند ●●● .۶ / لیل

(۵۲۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ صَدَّها ما كانَتْ تَعْبُدُ مِنْ دُونِ اللّهِ اِنَّها كانَتْ مِنْ قَوْمٍ كافِرينَ

و او را از آنچه غیر از خدا می‌پرستید بازداشت که او از قوم کافران بود ●●● .۴۳ / نمل

وَ ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً رَجُلَيْنِ اَحَدُهُما اَبْكَمُ لا يَقْدِرُ عَلى شَيْءٍ وَ هُوَ كَلٌّ عَليمَوْليهُ اَيْنَما يُوَجِّهْهُ لايَأْتِ بِخَيْرٍ هَلْ يَسْتَوى هُوَ وَ مَنْ يَأْمُرُ بِالْعَدْلِ وَ هُوَ عَلى صِراطٍ مُسْتَقيمٍ

و خداوند مثالی (دیگر) زده‌است: دو نفر را که یکی از آن دو گنگ مادرزاد است وقادر بر هیچ کاری نیست و سربار صاحبش می‌باشد ، او را به سراغ هر کاری بفرستد عمل خوبی انجام نمی‌دهد ، آیا چنین انسانی با کسی که امر به عدل و داد می کند و برراه راست قرار دارد مساوی است ●●● ؟۷۶ / نحل

وَ ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً قَرْيَةً كانَتْ امِنَةً مُطْمَئِنَّةً يَأْتيها رِزْقُها رَغَدا مِنْ كُلِّ مَكانٍفَكَفَرَتْ بِاَنْعُمِ اللّهِ فَاَذاقَهَا اللّهُ لِباسَ الْجُوعِ وَ الْخَوْفِ بِما كانُوا يَصْنَعُونَ

خداوند (برای آن‌ها که کفران نعمت می کنند) مثلی زده است : منطقه آبادی را که امن و آرام و مطمئن بوده و همواره روزیش به طور وافر از هر مکانی فرا می‌رسیده ، اما نعمت خدا را کفران کردند و خداوند به خاطر اعمالی که انجام می‌دادند لباس گرسنگی و ترس را در اندامشان پوشانید ●●● .۱۱۲ / نحل

وَ ضَرَبَ اللّهُ مَثَلاً لِلَّذينَ امَنُوا امْرَاَتَ فِرْعَوْنَ اِذْ قالَتْ رَبِّ ابْنِ لى عِنْدَكَ بَيْتا فِى الْجَنَّةِ وَ نَجِّنى مِنْ فِرْعَوْنَ وَ عَمَلِهِ وَ نَجِّنى مِنَ الْقَوْمِ الظّالِمينَ

و خداوند مَثَلی برای مؤمنان زده، به همسر فرعون در آن هنگام که گفت : پروردگارا! خانه‌ای برای من نزد خودت در بهشت بساز و مرا از فرعون و عمل او نجات ده و مرا از قوم ظالم رهایی بخش ●●● .۱۱ / تحریم

وَ ضَرَبَ لَنامَثَلاً وَ نَسِيَ خَلْقَهُ قالَ مَنْ يُحْيِي الْعِظامَ وَ هِيَ رَميمٌ

و بـرای مـا مثـالی زد و آفـرینش خـود را فراموش کرد و گفـت: چـه کسـی ایـن اسـتخوان‌ها را زنـده می‌کنـد، در حـالـی کـه پـوسیـده است ●●● .۷۸ / یس

وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما کانُوا یَدْعُونَ مِنْ قَبْلُ وَ ظَنُّوا مـا لَهُـمْ مِـنْ مَحیصٍ

و همه معبودانی را که قبلاً می‌خواندند محو و گم می‌شود و می‌دانند هیچ پناهگاهی ندارنـد ●●● .۴۸ / فصّلت

وَ طَعاما ذا غُصَّـةٍ وَ عَـذابا اَلیما

و غذایی گلوگیر و عذابی دردناک ●●● .۱۳ / مزّمّل

وَ طَلْحٍ مَنْضُـودٍ

و در سـایـه درخـت طلـح پـر بـرگ به سر می‌برند (درختی است خوش رنگ و خوشبو ●●●) .۲۹ / واقعه

وَ طُورِ سینیـنَ

و ســوگنـد بــه « طـور سینین ●●● » .۲ / تین

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۵)

وَ ظَلَّلْنا عَلَیْکُمُ الْغَمـامَ وَ اَنْزَلْنا عَلَیْکُمُ الْمَنَّ وَ السَّلْوی کُلُوا مِنْ طَیِّباتِ ما رَزَقْناکُمْ وَ ما ظَلَمُونا وَ لکِـنْ کـانُـوا اَنْفُسَهُـمْ یَظْلِمُـونَ

و ابر را بر شـما سایبـان ساختیم و با « مَنّ » (شـیره مخصوص و لذیـذ درختان) و « سَلْوی » (مرغان مخصوص شبیه کبوتر) از شـما پـذیرایی به عمـل آوردیم (و گفتیم) از نعمت‌هـای پاکیزه‌ای که به شـما روزی دادیم ، بخـوریـد (ولی شـما کفـران کـردیـد) آن‌ها به ما ستم نکردند ، بلکه به خود ستم می‌نمودند ●●● .۵۷ / بقره

وَ ظِلٍّ مَمْـــدوُدٍ

و سـایـه کشیـــده و گستـــرده ●●● .۳۰ / واقعه

وَ ظِلٍّ مِنْ یَحْمُومٍ

و در سایه دودهای‌متراکم و آتش‌زا ●●● .۴۳ / واقعه

وَ ظَنَّ اَنَّهُ الْفِـراقُ

و یقین به فـراق از دنیـا پیـدا کنـد ●●● .۲۸ / قیامت

وَ عادا وَ ثَمُــــودَ وَ اَصْحـــابَ الــرَّسِّ وَ قُــرُونـــا بَیْــنَ ذلِــکَ کَثیـــرا

(همچنین) قـوم عـاد و ثمود و اصـحاب الرّسّ (گروهی که درخت صـنوبر را می‌پرستیدنـد) و اقوام‌بسیار دیگری را که دراین‌میـان بودند هلاک کردیم ●●● .۳۸ / فرقان

وَ عادا وَ ثَمُـودَ وَ قَـدْ تَبَیَّـنَ لَکُـمْ مِـنْ مَسـاکِنِهِـمْ وَ زَیَّنَ لَهُـمُ الشَّیْطانُ اَعْمالَهُمْ‌فَصَدَّهُمْ عَنِ السَّبیلِ وَ کانُوا مُسْتَبْصِرینَ

مـا طایفه عاد و ثمود را نیز هلاک کردیم و مساکن (ویران‌شـده) آن‌ها برای شـما آشـکار است، شیطان اعمالشان را بـرای آن‌هـا زینـت کـرده بـود ، لـذا آنان رااز راه بازداشت ، در حالی که می‌دیـدنـد ●●● .۳۸ / عنکبوت

وَ عادٌ وَ فِرْعَوْنُ وَ اِخْـوانُ لُـوطٍ

و همچنین‌قوم عادوفرعون و قوم‌لوط ●●● ۱۳ / ق

وَ عِبادُ الـرَّحْمـنِ الَّـذیـنَ یَمْشُـونَ عَلَـی الْاَرْضِ هَـوْنـا وَ اِذا خاطَبَهُمُ الْجاهِلُونَ قالُوا سَلاما

بنـدگان خاص خداونـد رحمن آن‌ها هستند که با آرامش وبی‌تکبر بر زمین راه می‌رونـد و هنگامی که جاهلان آن‌هـا را مخـاطب سـازند به آن‌ها سلام می‌گویند (و با بی‌اعتنایی و بزرگواری می‌گذرند ●●●) .۶۳ / فرقان

وَ عَجِبُوا اَنْ جـاءَهُـمْ مُنْـــذِرٌ مِنْهُـمْ وَ قـالَ الْکـافِـرُونَ هـذا سـاحِـرٌ کَـذّابٌ

آن‌هـا تعجـب کـردنـد کـه چـرا پیـامبـر انـذارکننـده‌ای از میـان آن‌هـا برخاســته و کــافران گفتنــد: ایـن ســاحـر دروغگــویی است ●●● .۴ / ص

(۵۲۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَعَدَ اللّهُ الَّذینَ امَنُوا مِنْکُمْ وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَیَسْتَخْلِفَنَّهُمْ فِی الاَرْضِ کَما اسْتَخْلَفَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ لَیُمَکِّنَنَّ لَهُمْ دینَهُمُ الَّذِی ارْتَضی لَهُمْ وَ لَیُبَدِّلَنَّهُمْ مِنْ بَعْدِ خَوْفِهِمْ اَمْنا یَعْبُدُونَنی لایُشْرِکُونَ بی شَیْئا وَ مَنْ کَفَرَ بَعْدَ ذلِکَ فَاُولئِکَ هُمُ الْفاسِقُونَ

خداونـد به کسانی از شـما که ایمـان آورده‌انـد و اعمـال صالـح انجام داده‌انـد، وعـده می‌دهـد که آن‌ها را قطعا خلیفه روی زمیـن خـواهـد کـرد، همان‌گونه که پیشینیان را خلافت روی زمین بخشید و دین و آیینی را که برای آن‌ها پسندیده، پابرجا و ریشــه‌دار خواهـد سـاخت و خوف و ترس آن‌هـا را به امنیت و آرامش مبـدل می‌کنـد، آن‌چنان که تنهـا مرا می‌پـرستند و چیزی را برای من شریک نخواهند ساخت و کسانی که بعد از آن کافر شوند، فاسقند ●●●.۵۵ / نور

وَعَدَ اللّهُ الَّذینَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ لَهُمْ مَغْفِرَةٌ وَ اَجْرٌ عَظیمٌ

خـداونـد بـه آن‌هـا که ایمـان آورده‌انـد و عمـل صـالـح انجام داده‌اند وعده آمرزش و پاداش عظیمی داده اســت ●●● .۹ / مائده

وَعَدَ اللّهُ الْمُنافِقینَ وَ الْمُنافِقاتِ وَ الْکُفّارَ نارَ جَهَنَّمَ خالِدینَ فیها هِیَ حَسْبُهُمْ وَ لَعَنَهُمُ اللّهُ وَ لَهُمْ عَـذابٌ مُقیمٌ

خداوند به مردان و زنان منافق و کفار وعده آتش دوزخ داده ، جاودانه در آن خواهندماند ، همان برای آن‌ها کـافی اسـت و خـدا آن‌هـا را از رحمتش دور سـاختـه و عذاب همیشگی برای آن‌ها است ●●● .۶۸ / توبه

وَعَدَ اللّهُ الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ خالِدینَ فیها وَ مَساکِنَ طَیِّبَةً فی جَنّاتِ عَـدْنٍ وَ رِضْـوانٌ مِـنَ اللّـهِ اَکْبَـرُ ذلِکَ هُوَ الْفَـوْزُ الْعَظیمُ

خداوند به مردان و زنان باایمان باغ‌هایی از بهشت وعده داده که نهرها از زیر(درختان) آن‌ها جاری هستند، جاودانه در آن خواهند ماند و مسکن‌های پاکیزه‌ای دربهشت‌های عدن (نصیب آن‌هاساخته) و رضا (و خشنودی) خدا (از همه این‌ها) برتر است و پیروزی بزرگ همین است ●●●.۷۲ / توبه

وَعْدَ اللّهِ لا یُخْلِفُ اللّـهُ وَعْـدَهُ وَ لکِـنَّ اَکْثَـرَ النّاسِ لا یَعْلَمُونَ

این‌چیزی‌است که خدا وعده کرده و وعده الهی، هرگز تخلف نمی‌پذیرد، ولی‌اکثر مردم نمی‌دانند ●●● .۶ / روم

وَعَدَکُمُ اللّهُ مَغـانِـمَ کَثیـرَةً تَـأْخُـذوُنَهـا فَعَجَّـلَ لَکُـمْ هـذِهِ وَ کَـفَّ اَیْدِیَ النّاسِ عَنْکُمْ وَ لِتَکُـونَ ایَـةً لِلْمُـؤْمِنیـنَ وَ یَهْـدِیَکُـمْ صِـراطـــا مُسْتَقیما

خداونـد غنائم فراوانی بـه شــما وعـده داده کـه آن‌هـا را به‌چنـگ می‌آوریـد ، ولی ایـن یکی را زودتر برای شــما فراهم‌ساخت و دست‌تعدی‌مردم (دشمنان)را از شمابازداشت، تا نشانه‌ای‌برای‌مؤمنان‌باشدوشمارا به راه راست هــدایـت کند ●●● .۲۰ / فتح

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۷)

وَ عَرَضْنا جَهَنَّـمَ یَـوْمَئِــذٍ لِلْکـافِـرینَ عَـرْضـا

در آن روز جهنــم را بــه کــافـران عــرضــه مــی‌داریــم ●●● .۱۰۰ / کهف

وَ عُرِضُوا عَلی رَبِّکَ صَفّا لَقَـدْ جِئْتُمُـونا کَما خَلَقْناکُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ بَلْ زَعَمْتُمْ اَلَّنْ نَجْعَلَ لَکُمْ مَوْعِدا

آن‌هـا همه در یـک صف به پروردگارت عرضه می‌شونـد (وبه آن‌ها گفته می‌شود) شـما همگی‌نزد ما آمدیـد آن‌گونه که درآغاز شمارا آفریدیم اما شما گمان می‌کردید ما موعدی برایتان قرار نخواهیم داد ●●● .۴۸ / کهف

وَ عَنَتِ الْوُجُوهُ لِلْحَیِّ الْقَیُّومِ وَ قَدْ خابَ مَنْ حَمَلَ ظُلْما

و همـه چهره‌ها (در آن روز) در برابر خداوند حی قیوم خـاضـع می‌شـود و مأیوس (و زیان‌کار)کسانی که بـار ظلـم بـر دوش کشیـدنـد ●●● .۱۱۱ / طه

وَ عَلاماتٍ وَ بِالنَّجْمِ هُمْ یَهْتَدُونَ

و (نیز) عـلامـاتی قـرار دارد و (شب هنگـام) آن‌هـا به وسیله ستارگان هدایت می‌شوند ●●● .۱۶ / نحل

وَ عَلَّمَ ادَمَ الْاَسْماءَ کُلَّها ثُمَّ عَرَضَهُمْ عَلَی الْمَلائِکَةِ فَقالَ اَنْبِئُونی بِاَسْماءِ هؤُلاءِ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

سپس علم اسماء (علم اسرار آفرینش و نام‌گذاری موجودات) همگی را به آدم آموخت، بعد آن‌ها را به فرشتگان عـرضـه داشت و فرمود : اگـر راست می‌گـوییـد ، اسـامی این‌هـا را برشمارید ●●● .۳۱ / بقره

وَ عَلَّمْناهُ صَنْعَةَ لَبُوسٍ لَکُمْ لِتُحْصِنَکُمْ مِنْ بَأْسِکُمْ فَهَلْ اَنْتُمْ شاکِرُونَ

و ســاختـن زره را بـه او تعلیـم دادیـم ، تـا شـمـا را در جنـگ‌هـایتـان حفظ کنـد آیا شـکر (ایـن نعمت‌هـای خـدا را) می‌گذارید ●●● ؟۸۰ / انبیاء

وَ عَلَی الثَّلاثَةِ الَّذینَ خُلِّفُوا حَتّیآ اذا ضاقَتْ عَلَیْهِمُ الْاَرْضُ بِما رَحُبَتْ وَضاقَتْ عَلَیْهِمْ اَنْفُسُهُمْ وَ ظَنُّوآ اَنْ لا مَلْجَأَ مِنَ اللّهِ اِلاّ اِلَیْهِ ثُمَّ تابَ عَلَیْهِمْ لِیَتُوبُوا اِنَّ اللّهَ هُوَ التَّوّابُ الرَّحیمُ

(همچنین) آن سه نفر را که (در مدینه) بازماندند (و از شـرکت در تبوک خودداری کردند ومسلمانان از آنان قطع رابطه نمودند) تـا آن حـد که زمین بـا همه وسعتش بر آن‌هـا تنـگ شـد و(حـتی) جـایی در وجـود خویش برای خود نمی‌یافتنـد و دانستند که پناهگـاهی از خـدا جزبـه سـوی او نیست، در آن هنگـام خـدا آنـان را مشـمول رحمت خـود سـاخـت و خداونـد تـوبـه آن‌هـا را پـذیـرفت که خـداونـد توبه‌پذیر و مهربان است ●●● .۱۱۸ / توبه

وَ عَلَی الَّذینَ هادُوا حَرَّمْنا کُلَّ ذی ظُفُرٍ وَ مِنَ الْبَقَرِ وَ الْغَنَمِ حَرَّمْنا عَلَیْهِمْ شُحُومَهُمآ اِلاّ ما حَمَلَتْ ظُهُورُهُمآ اَوِ الْحَوایآ اَوْ مَا اخْتَلَطَ بِعَظْمٍ ذلِکَ جَزَیْناهُمْ بِبَغْیِهِمْ وَ اِنّا لَصادِقُونَ

و بر یهودیـان، هر حیوان ناخن‌دار (حیواناتی که سم یکپارچه‌دارنـد) را حرام کردیم و از گاو و گوسـفند ، پیه و چربیشان را تحریم نمودیم ، مگر چربی‌هـایی که بر پشت این‌هـا قرار دارد و یـا در لابلای امعاء و دو طرف پهلـوهـا و یا آن‌ها که با استخوان آمیخته است ، این را به خاطر ظلم و ستمی که می‌کردند ، به آن‌ها کیفر دادیـم و ما راسـت می‌گـوییـم ●●● .۱۴۶ / انعام

(۵۲۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ عَلَی الَّذینَ هادُوا حَرَّمْنا ما قَصَصْنا عَلَیْکَ مِنْ قَبْلُ وَ ما ظَلَمْناهُمْ وَ لکِنْ کانُوا اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُونَ

چیـزهـایی را که قبـلاً- برای تو شـرح دادیـم بر یهـود تحـریـم کردیم، مـا به آن‌ها سـتم نکردیم ،امـا آن‌هـا بـه خـودشـان ظلـم و سـتم کـردنـد ●●● .۱۱۸ / نحل

وَ عَلَی اللّهِ قَصْدُ السَّبیلِ وَ مِنْها جائِرٌ وَ لَوْ شاءَ لَهَدیکُمْ اَجْمَعینَ

و برخداست‌که راه راست‌را به‌بندگان نشان دهد، اما بعضـی‌از راه‌هابیراهه‌است واگر خدابخواهدهمه شمارا (به‌اجبار) هدایت می‌کند (ولی اجبار سودی ندارد ●●●) .۹ / نحل

وَ عَلَیْها وَ عَلَی الْفُلْکِ تُحْمَلُونَ

و بر آن‌هـا و بر کشتـی‌ها سـوار می‌شـویـد ●●● .۲۲ / مؤمنون

وَ عِنَبا وَ قَضْبا

و انگور و سبزی بسیار ●●● ،۲۸ / عبس

وَ عِنْدَهُمْ قاصِراتُ الطَّرْفِ اَتْرابٌ

و نزد آنان همسـرانی است که تنهـا چشـم به شـوهـرانشان دوخته‌اند و همگی هم سن و سالند ●●● .۵۲ / ص

وَ عِنْدَهُمْ قــاصِـراتُ الطَّـرْفِ عیــنٌ

و نـزد آن‌هـا همسـرانـی اسـت کـه جـز بـه شـوهـران خـود عشـق نمـی‌ورزنـد و چشـمـانی درشـت (و زیبا) دارنـد ●●● .۴۸ / صافّات

وَ عِنْدَهُ مَفاتِحُ الْغَیْبِ لا یَعْلَمُها اِلّا هُوَ وَ یَعْلَمُ ما فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ وَ ما تَسْقُطُ مِنْ وَرَقَةٍ اِلّا یَعْلَمُها وَ لا حَبَّـةٍ فـی ظُلُمتِ الْاَرْضِ وَ لا رَطْبٍ وَ لا یـابِـسٍ اِلّا فـی کِتـبٍ مُبیـنٍ

کلیـدهای غیب تنهـا نزد او است و جز او کسـی‌آن رانمی‌دانـد، آن‌چه در خشکی و دریـاست می‌دانـد ، هیـچ برگی (از درختی) نمی‌افتـد مگر این‌که از آن آگاه است و نه هیچ دانه‌ای در مخفی‌گاه زمین و نه هیچ تر و خشـکی وجـود دارد جـز ایـن کـه در کتـاب آشکـار (در کتـاب علـم خـدا) ثبـت است ●●● .۵۹ / انعام

وَ غَدَوْا عَلـی حَـرْدٍ قـادِریـنَ

آن‌هـا صبحگـاهـان تصمیـم داشتنـد که بـا قـدرت از مستمنـدان جلـوگیـری کننـد ●●● .۲۵ / قلم

وَ فاکِهَةٍ کَثیـرَةٍ

و میـوه‌هـای فراوانی ●●● .۳۲ / واقعه

وَ فاکِهَةٍ مِمّا یَتَخَیَّرُونَ

و میـوه‌هـایی از هر نـوع کـه مـایـل باشند ●●● .۲۰ / واقعه

وَ فاکِهَةً وَ اَبّـا

و میـوه و چـراگـاه ●●● ،۳۱ / عبس

قرآن الفبائی باب الواو (۵۲۹)

وَ فُتِحَتِ السَّماءُ فَکـانَـتْ اَبْوابـا

و آسمان گشوده می‌شود و به صورت درهای متعددی درمی‌آید ●●●.۱۹ / نبأ

وَ فَجَّرْنَا الْاَرْضَ عُیُـونـا فَـالْتَقَی الْماءُ عَلی اَمْرٍ قَدْ قُدِرَ

و زمیـن را شـکافتیم و چشـمـه‌هـای زیـادی بیـرون فـرسـتـادیـم و ایـن دو آب بـه انـدازه‌ای کـه مقـدر بـود ، بـا هـم در آمیختنـد ●●● .۱۲ / قمر

وَ فَدَیْناهُ بِـذِبْحٍ عَظیـمٍ

ما ذبح عظیمی را فدای او کردیم ●●● .۱۰۷ / صافّات

وَ فُرُشٍ مَـرْفُـوعَـةٍ

و همسرانـی گـران قـدر ●●● .۳۴ / واقعه

وَ فِرْعَوْنَ ذِی الْاَوْتـادِ

و فـرعـونـی کـه قـدرتمنـد و شکنجـه‌گـر بـود ●●● .۱۰ / فجر

وَ فَصیلَتِهِ الَّتـی تُؤْیـهِ

و قبیلـه‌اش کـه همیشـه از او حمـایت می‌کـردنـد ●●● .۱۳ / معارج

وَ فَعَلْتَ فَعْلَتَـکَ الَّتـی فَعَلْـتَ وَ اَنْـتَ مِـنَ الْکـافِرینَ

و (سـرانجـام) آن کـارت را (کـه نمی‌بـایست انجـام دهـی)انجـام دادی (و یـک نفر از مـا را کشـتی) و تـو از کـافران

بـــودی ●●● .۱۹ / شعراء

وَ فَواکِهَ مِمّـــا یَشْتَهُـــونَ

و میوه‌هایی از آنچه مـایـل باشنـد ●●● .۴۲ / مرسلات

وَ فِی الاْرْضِ ایـــاتٌ لِلْمُوقِنینَ

و در زمیـن آیـاتـی بـرای طـالبـان یقیـن اسـت ●●● .۲۰ / ذاریات

وَ فِی الاْرْضِ قِطَعٌ مُتَجوِراتٌ وَ جَنّتٌ مِنْ اَعْنبٍ وَ زَرْعٌ وَ نَخیلٌ صِنْوانٌ وَ غَیْرُ صِنْوانٍ یُسْقی بِماءٍ واحِـدٍ وَ نُفَضِّـلُ بَعْضَهـا عَلـی بَعْـضٍ فِی الْاُکُـلِ اِنَّ فـی ذلِـکَ لاَیـاتٍ لِقَـوْمٍ یَعْقِلُـونَ

و در روی زمین قطعاتی در کنار هم قرار دارد که با هم متفاوتنـد و باغ‌هایی از انگور و زراعت و نخل‌ها ، که گـاهـی بر یـک پـایـه می‌روینـد و گاهی بر دو پایه ، همه آن‌ها از یک آب سیراب می‌شونـد و بااین‌حال بعضـی‌از آن‌ها را از جهت میوه بردیگری برتری می‌دهیم ، در این‌ها نشانه‌هایی است برای آن‌ها که عقل خـویش را بـه کـار می‌گیـرند ●●● .۴ / رعد

وَ فِی السَّمـاءِ رِزْقُکُـمْ وَ ما تُـوعَـدُونَ

روزی شما در آسمان است و آن‌چه به شما وعده داده می‌شود ●●● .۲۲ / ذاریات

(۵۳۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ فی اَمْـوالِهِـمْ حَـقٌ لِلسّائِـلِ وَ الْمَحْـــرُوم

و در امـوال آن‌ها حقی برای سـائـل و محـروم بود ●●● .۱۹ / ذاریات

وَ فی اَنْفُسِکُــــــمْ اَفَـــــلا تُبْصِـــــــرُونَ

و در وجود خود شما (نیز آیاتی است) آیا نمی‌بینید ●●● ؟۲۱ / ذاریات

وَ فی ثَمُودَ اِذْ قیـــلَ لَهُـمْ تَمَتَّعُـوا حَتّـی حیـنٍ

و نیز در سـرگذشت قوم ثمود عبرتی است در آن هنگام که به آن‌ها گفته شد مدتی کوتاه متمتع باشیـد (وسپس منتظـر عـــذاب) ●●●.۴۳ / ذاریات

وَ فی خَلْقِکُمْ وَ ما یَبُثُّ مِنْ دابَّةٍ آیاتٌ لِقَوْمٍ یُوقِنُونَ

و همچنین در آفرینش شـمـــا و جنبنـدگانی که در سراسـر زمین منتشـر ساخته ، نشانه‌هایی است برای جمعیتی کـه اهـــل یقیننـــد ●●●.۴ / جاثیه

وَ فی عـادٍ اِذْ أَرْسَلْنـــا عَلَیْهِـمُ الرّیـحَ الْعَقیـمَ

همچنین در سرگذشت‌عاد نیز آیتی‌است در آن هنگام که تند بادی بی‌باران بر آن‌ها فرستادیم ●●● .۴۱ / ذاریات

وَ فی مُوسی اِذْ اَرْسَلْناهُ اِلی فِرْعَوْنَ بِسُلْطانٍمُبینٍ

در (زنـدگـی) مـوســی نیـز نشـانـه و درس عبـرتی بود ، هنگامی که او را به سوی فرعون با دلیل آشکـــار فرستـادیـم●●● . ۳۸ / ذاریات

وَقاتِلُوا فـی سَبیـلِ اللّـهِ الَّـذیـنَ یُقـاتِلُـونَکُـمْ وَ لا تَعْتَـدُوا اِنَّ اللّـهَ لا یُحِـبُّ الْمُعْتَـدیـنَ

و در راه خـدا بـا کســانی کـه بـا شـما می‌جنگنـد ، نبرد کنیـد و از حـدّ تجاوز نکنیـد کـه خـدا تعدّی کننـدگان را دوســت نمـــی‌دارد ●●●.۱۹۰ / بقره

وَ قاتِلُوا فی سَبیلِ‌اللّهِ وَ اعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ سَمیعٌ عَلیمٌ

و در راه‌خدا پیکار‌کنید و بدانیدخداوند شنوا و داناست ●●● .۲۴۴ / بقره

وَ قتِلُوهُمْ حَتّی لا تَکُـونَ فِتْنَـةٌ وَ یَکُـونَ الدّینُ کُلُّـهُ لِلّهِ فَـاِنِ انْتَهَوا فَاِنَّ اللّهَ بِما یَعْمَلُونَ بَصیرٌ

و باآن‌ها پیکار کنید تا فتنه (شرک و سلب آزادی)برچیده شود و دین (و پرستش) همه مخصوص خداباشد و اگـر آن‌هـا (از راه شـرک و فسـاد بـاز گـردنـد و از اعمـال نـادرست) خـودداری کننـد (خداونـد آن‌هـارا می‌پـذیـرد) خـدا بـه آن چـه انجام می‌دهند بیناست ●●●.۳۹ / انفال

وَ قاتِلُوهُمْ حَتّـی لا تَکُـونَ فِتْنَـةٌ وَ یَکُـونَ الـدّیـنُ لِلّهِ فَـاِنِانْتَهَوْا فَلا عُدْوانَ اِلاّ عَلَی الظّالِمینَ

و بـا آن‌هـا پیکـار کنیـد، تـا فتنه (و بت‌پرستی و سلب آزادی‌ازمردم) باقی‌نمانـد و دین مخصـوص خـدا گردد ، پس اگر (از روش نـادرسـت خـود) دسـت بـرداشتنـد، (مـزاحـم آن‌هـا نشـویـد، زیرا) تعدّی جز بر ستمکاران روا نیست ●●●.۱۹۳ / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۱)

وَ قارُونَ وَ فِـرْعَوْنَ وَ هـامـانَ وَ لَقَدْ جـاءَهُـمْ مُوسی بِالْبَیِّناتِ فَاسْتَکْبَـرُوا فِـی الْاَرْضِ وَ ما کـانُوا سـابِقیـنَ

قـارون و فرعون و هامـان رانیز هلاـک کردیم، موسـی بـا دلایـل روشن به سـراغ آن‌ها آمـد، اما آن‌ها در زمین برتری‌جویی کردنـد، ولی‌نتوانستند بر خدا پیشی گیرند ●●● . ۳۹ / عنکبوت

وَ قاسَمَهُما اِنّــــی لَکُما لَمِـنَ النّـاصِحیــــنَ

و برای آن‌ها سوگند یادکردکه من خیرخواه شمـا هستم ●●● . ۲۱ / اعراف

وَ قالَ ارْکَبُـــوا فیهـا بِسْـمِ اللّـهِ مَجْـــریهـا وَ مُـرْسهـــا اِنَّ رَبّـــی لَغَفُـــورٌ رَحیـــمٌ

او گفـت: به نـام خـدا بـر آن سـوار شویـد و به هنگام حرکت و توقف آن یاد او کنید، که پروردگارم آمرزنده و مهربان است ●●●.۴۱ / هود

وَ قالَ الْاِنْســانُ مالَها

و انسان‌می‌گوید:زمین‌را چه‌می‌شود(که‌این‌گونه‌می‌لرزد ●●●).۳ / زلزال

وَ قالَ الَّذیامَنَ یاقَوْمِ اتَّبِعُونِ اَهْدِکُمْ سَبیلَ الرَّشادِ

کســی کـه (از اقـوام فـرعـون) ایمـان آورده بود ، گفت : ای قوم ،از من پیروی کنیـد تا شـما را به راه صـحیـح هـدایت کنم ●●●.۳۸ / مؤمن

وَ قالَ الَّــذیامَــــنَ یــا قَــوْمِ اِنّـی اَخـــافُ عَلَیْکُـــمْ مِثْـــلَ یَـــــوْمِ الْاَحْـــزابِ

آن‌مرد باایمان‌گفت: ای‌قوم‌من، من بر شمااز روزی همانندروز (عذاب) اقوام پیشین خائفم ●●● .۳۰ / مؤمن

وَ قالَ الَّــذی نَجـا مِنْهُمـا وَادَّکَـرَ بَعْـــدَ اُمَّـــةٍ اَنَـا اُنَبِّئُکُـــمْ بِتَـــأْویلِه فَـاَرْسِلُـونِ

و آن یکی از آن دو نفر که نجات یافته بود و بعد از مدتی متذکر شد ، گفت : من‌تـأویل آن را بـه شـما خبر می‌دهم مـرا به سـراغ (آن جوان زنـدانی بفـرستیـــد ●●●) .۴۵ / یوسف

وَ قالَ الَّـذینَ اتَّبَعُـوا لَـوْ اَنَّ لَنـا کَرَّةً فَنَتَبَرَّأَ مِنْهُمْ کَماتَبَرَّؤُا مِنّا کَذلِکَ یُریهِمُ اللّهُ اَعْمالَهُمْ حَسَـراتٍ عَلَیْهِـمْ وَ ما هُـمْ بِخـارِجینَ مِـنَ النّارِ

و (در این موقع) پیروان می‌گوینـد: کاش بار دیگر ما به دنیا برمی‌گشتیم تا از این پیشوایان گمراه بیزاری جوییم، آن‌چنان که آن‌ها (امروز) از مـا بیزاری جستند ، (آری) این‌چنین خداونـد اعمـال آن‌ها را به صورت حســرت‌زایـی بـه آن‌هـا نشــان می‌دهـــد و هـرگـز از آتش (دوزخ) خارج نخواهند شد ●●● .۱۶۷ / بقره

وَ قـالَ الَّذینَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذینَ اسْتَکْبَرُوا بَلْ مَکْرُ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اِذْ تَأْمُرُونَنا اَنْ نَکْفُـرَ بـاللّهِ وَ نَجْعَـلَ لَهُ اَنْـدادا وَ اَسَــرُّوا النَّـــدامَـةَ لَمّا رَاَوُا الْعَـذابَ وَ جَعَلْنَا الْاَغْــلالَ فی اَعْناقِ الَّـذینَ کَفَـرُوا هَـــلْ یُجْـــزَوْنَ اِلاّ مـا کـانُوا یَعْمَلُـــونَ

مستضعفان به مستکبران می گویند : وسوسه‌های فریب‌کارانه شما در شب و روز (مایه گمراهی ما شد)

(۵۳۲) باب الواو قرآن الفبائی

هنگامی که به ما دستور می‌دادید که به خداوند کافرشویم و شریک‌هایی برای او قرار دهیم، آن‌ها هنگامی که عذاب (الهی) را می‌بینند، ندامت خودرا کتمان‌می کنند (مبادا بیشتر رسواشوند) و ما غل و زنجیر در گردن کافران می‌نهیم ، آیا جز آن چه عمل می کردند به آن‌ها جزا داده می‌شود ●●●؟۳۳ / سبأ

وَ قالَ الَّذِی اشْتَریهُ مِنْ مِصْرَ لِاِمْرَأَتِهآ اَکْرِمی مَثْویهُ عَسی آ اَنْ یَنْفَعَنا آ اَوْ نَتَّخِذَهُ وَلَدا وَ کَذلِکَ مَکَّنّا لِیُوسُفَ فِی الْاَرْضِ وَ لِنُعَلِّمَهُ مِنْ تَأْویلِ الْاَحادیثِ وَ اللّهُ غالِبٌ عَلیآ اَمْرِه وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یَعْلَمُونَ

و آن کس که او را از سرزمین مصر خرید به همسرش گفت: مقام وی را گرامی دار ،شاید برای ما مفید باشد و یا او را به عنوان فرزند انتخاب کنیم و این‌چنین یوسف را درآن سرزمین متمکن ساختیم، (ما این‌کار را کردیم) تا تعبیرخواب را بیاموزد و خداوندبرکار خود پیروز است، ولی اکثر مردم نمی‌دانند ●●●.۲۱ / یوسف

وَ قالَ الَّذینَ اَشْرَکُوا لَوْ شاءَاللّهُ ما عَبَدْنا مِنْ دُونِه مِنْ شَیْءٍ نَحْنُ وَ لا اباؤُنا وَ لا حَرَّمْنا مِنْ دُونِه مِنْ شَیْءٍ کَذلِکَ فَعَلَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَهَلْ عَلَی‌الرُّسُلِ اِلَّا الْبَلاغُ الْمُبینُ

مشرکان گفتند : اگر خدا می‌خواست نه ما و نه پدران ما غیر از او عبادت نمی کردند و چیزی را بدون اجازه او تحریم نمی‌نمودیم (آری) آن‌ها که قبل از ایشان بودند نیز همین کارها را انجام دادند ، ولی آیا پیامبران وظیفه‌ای جز ابلاغ آشکار دارند ●●● ؟ ۳۵ / نحل

وَ قالَ الَّذینَ اُوتُوا الْعِلْمَ وَیْلَکُمْ ثَوابُ اللّهِ خَیْرٌ لِمَنْ امَنَ وَ عَمِلَ صالِحا وَ لا یُلَقّیها اِلَّا الصّابِرُونَ

کسانی که علم و دانش به آن‌ها داده شده بود ، گفتند : وای بر شما، ثواب الهی بهتر است برای کسانی که ایمان آورده‌اند و عمل صالح انجام‌می دهند، اماجز صابران آنرا دریافت‌نمی کنند ●●● . ۸۰ / قصص

وَ قالَ الَّذینَ اُوتُوا الْعِلْمَ وَ الْایمانَ لَقَدْ لَبِثْتُمْ فی کِتابِ‌اللّهِ اِلی یَوْمِ الْبَعْثِ فَهذا یَوْمُ الْبَعْثِ وَ لکِنَّکُمْ کُنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ

کسانی که علم و ایمان به آن‌ها داده شده ، می گویند : شما به فرمان خدا تا روز قیامت (در عالم برزخ) درنگ کردید و اکنون روز رستاخیز است ، ولی شما نمی‌دانستید ●●● .۵۶ / روم

وَ قالَ الَّذینَ‌فِی‌النّارِلِخَزَنَةِ جَهَنَّمَ‌ادْعُوارَبَّکُمْ‌یُخَفِّفْ‌عَنّایَوْمامِنَ‌الْعَذابِ

و آن‌ها که در آتشند، به خازنان جهنم می گویند: از پروردگارتان بخواهید یک روز عذاب را از ما بردارد ●●● .۴۹ / مؤمن

وَ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا اِنْ هذا اِلّا اِفْکٌ نِ افْتَریهُ وَ اَعانَهُ عَلَیْهِ قَوْمٌ اخَرُونَ فَقَدْ جاؤُا ظُلْما وَ زُورا

و کافران گفتند این‌فقط دروغی‌است که ساخته‌وگروهی‌او را بر این کار یاری داده‌اند آن‌ها (با این سخن) ظلم و دروغ بزرگی را مرتکب شدند ●●● .۴ / فرقان

قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۳)

وَقالَ الَّذینَ کَفَرُوا لا تَأْتینَا السّاعَةُ قُلْ بَلی وَ رَبّی لَتَأْتِیَنَّکُمْ عالِمِ‌الْغَیْبِ لا یَعْزُبُ عَنْهُ مِثْقالُ ذَرَّةٍ فِی السَّمواتِ وَ لا فِی الْاَرْضِ وَ لا اَصْغَرُ مِنْ ذلِکَ وَ لا اَکْبَرُ اِلّا فی کِتابٍ مُبینٍ

کافران گفتند: قیامت هرگز به سراغ ما نخواهد آمد، بگو آری به پروردگارم‌سوگند که به سراغ همه شما خواهد آمد، خداوندی که از غیب آگاه است وبه اندازه سنگینی ذره‌ای درآسمان‌ها و زمین‌ازعلم او دور نخواهدماند و نه‌کوچک‌تر ازآن و نه بزرگ‌تر، مگر این که در کتاب مبین ثبت است ●●● .۳ / سبأ

وَ قالَ الَّذینَ کَفَـرُوا ءَاذا کُنّا تُـرابـا وَ ابـاؤُنـا اَئِنّا لَمُخْرَجُونَ

کـافران گفتند: آیا هنگامی که ما و پدرانمان خاک شدیم باز هم از دل خـاک بیـرون می‌آییم ●●●.۶۷ / نمل

وَ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا رَبَّنـا اَرِنَـا الَّـذَیْنِ اَضَـلّانا مِنَ الْجِـنِّ وَ الْاِنْسِ نَجْعَلْهُمـا تَحْتَ اَقْدامِنا لِیَکُونـا مِـنَ الْاَسْفَلیـنَ

کـافران گفتنـد: پروردگـارا! آن‌هـایی را که از جن و انس مـا راگمراه کردنـد به مـا نشان ده، تا زیر پای خود بگـذاریم (و لگـد مـالشـان کنیـم) تا از پست‌تـرین مـردم باشند ●●● .۲۹ / فصّلت

وَ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا لا تَسْمَعُوالِهذَا الْقُرْاآنِ وَالْغَوْافیهِلَعَلَّکُمْ تَغْلِبُونَ

کافران گفتند: گوش به این قرآن فراندهید و به هنگام تلاوت آن جنجال کنید تا پیروز شوید ●●●.۲۶ / فصّلت

وَ قالَ الَّذینَ کَفَـرُوا لِـرُسُلِهِـمْ لَنُخْرِجَنَّکُمْ مِنْ اَرْضِنا اَوْ لَتَعُودُنَّ فی مِلَّتِنا فَاَوْحی اِلَیْهِمْ رَبُّهُمْ لَنُهْلِکَـنَّ الظّـالِمیـنَ

کســانی کـه کـافـر شدند به پیـامبـران خـود گفتند : ما قطعا شـما را از سرزمین خود اخراج خواهیم کرد ، مگـر ایـن کـه بـه آیین ما بازگردید ؛ در این حال پـروردگـارشـان به آن‌هـا وحـی فرستاد که من ظالمان را هـلاک می‌کنـم ●●● .۱۳ / ابراهیم

وَ قالَ الَّذینَ کَفَـرُوا لِلَّـذینَ امَنُـوا لَـوْ کانَ خَیْـرا ماسَبَقُـونا اِلَیْهِ وَ اِذْ لَمْ یَهْتَدوُا بِهِ فَسَیَقُـولُونَ هذا اِفْکٌ قَدیمٌ

کافراندربارهمؤمنان چنین گفتند:اگر (اسلام) چیزخوبی‌بود، هرگز آن‌ها بر ما پیشی نمی‌گرفتند و چون خودشان به وسیله آن هدایت نشدند، می‌گویند: این یک دروغ قـدیمـی است ●●● .۱۱ / احقاف

وَ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا لِلَّذینَ امَنُوا اتَّبِعُوا سَبیلَنـا وَلْنَحْمِلْ خَطایاکُمْ وَ ما هُمْ بِحـامِلینَ مِنْ خَطایاهُمْ مِـنْ شَیْءٍ اِنَّهُـمْ لَکاذِبُونَ

کافران به مؤمنان گفتنـد: شـما از ما پیروی کنید (اگر گناهی داشته باشد) ما گناهانتان را بر عهده خواهیم گرفت ، آن‌هـا هـرگـز چیزی از گناهان این‌ها را بر دوش نخواهند گرفت ، آن‌ها دروغ می‌گویند ●●● .۱۲ / عنکبوت

(۵۳۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ قـالَ الَّذینَ کَفَرُوا لَنْ نُـؤْمِنَ بِهـذَا الْقُرآنِ وَلا ـ بِالَّذی بَیْنَ یَـدَیْهِ وَ لَوْ تَرَی اِذِ الظّالِمُونَمَوْقُوفُونَ عِنْـدَ رَبِّهِـمْ یَـرْجِـعُ بَعْضُـهُـمْ اِلـی بَعْـضٍنِالْقَوْلَ یَقُولُ الَّذینَ اسْتُضْعِفُوا لِلَّذینَ اسْتَکْبَرُوا لَوْلا اَنْتُـمْ لَکُنّا مُـؤْمِنیـنَ

کـافران گفتنـد: مـا هرگز به این قرآن و کتب دیگر که قبل‌از آن بوده، ایمان نخواهیم آورد، اگر ببینی هنگامی‌که این ستمگران در پیشگاه پروردگارشان (برای‌حساب و جزا) بازداشت شده‌انـد (از وضع آن‌ها تعجّب می‌کنی) در حـالی که هـر کـدام گناه خود را به گردن دیگری می‌اندازد مستضعفان به مستکبران می‌گـویند: اگرشما نبودید ما مـؤمن بودیم ●●●. ۳۱ / سبأ

وَ قالَ الَّـذینَ کَفَـرُوا لَـوْلا نُـزِّلَ عَلَیْهِ الْقُرانُ جُمْلَةًواحِدَةً کَذلِکَ لِنُثَبِّتَ بِهِ فُؤادَکَ وَ رَتَّلْناهُ تَرتیلاً

و کـافران گفتنـد : چرا قرآن یـک جـا نـازل نمی‌شود ؟ این به خاطرآن است‌که قلب تورا بر آن محکم داریم و آن را تـدریجا بر تو خواندیم ●●● .۳۲ / فرقان

وَ قالَ الَّذینَ کَفَرُوا هَلْ نَدُلُّکُمْ عَلـی رَجُـلٍ یُنَبِّئُکُـمْ اِذا مُـزِّقْتُـمْ کُلَّ مُمَزَّقٍاِنَّکُمْ لَفی خَلْقٍ جَدیدٍ

کافران گفتند : آیا مردی را به شما نشان دهیم که خبر می‌دهد هنگامی‌که(مردید و خاک شدید و) سخت از هم متلاشی شدید (بار دیگر) آفرینش تازه‌ای خواهید یافت ●●●. ۷ / سبأ

وَقالَ الَّذینَ لا یَـرْجُـونَ لِقـاءَنا لَوْلا اُنْزِلَ عَلَیْنَا الْمَلائِکَةُ اَوْ نَری رَبَّنا لَقَدِ اسْتَکْبَرُوا فی اَنْفُسِهِمْ وَعَتَـوْا عُتُـوًّا کَبیـرا

و آن‌هاکه‌امیـدی به‌لقای‌ماندارنـد (و رسـتاخیزراانکار می‌کننـد)می‌گویند : چرافرشـتگان بر ما نازل نمی‌شوند؟ و یا پروردگارمان‌را باچشم‌خود نمی‌بینیم؟ آن‌ها دربارهخودتکبرورزیدند و طغیان بزرگی کردند ●●●.۲۱ / فرقان

وَ قـالَ الَّذینَ لا ـ یَعْلَمُونَ لَوْلا ـ یُکَلِّمُنَا اللّهُ اَوْ تَأْتینا ایَةٌ کَـذلِکَ قـالَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ مِثْلَ قَوْلِهِمْ تَشابَهَتْ قُلُـوبُهُـمْ قَـدْ بَیَّنَّـاالْایـاتِ لِقَـوْمٍ یُـوقِنُـونَ

افراد ناآگاه گفتند : چرا خدا با ما سخن نمی‌گوید ؟ و آیه و نشـانه‌ای بر خود ما نازل نمی‌کند؟ پیشینیان آن‌ها نیز همین‌گونه سخن می‌گفتنـد، دل‌ها و افکارشان مشابه است ، ولی ما (به‌اندازه کافی) آیات و نشانه‌ها را برای اهـل یقیـن (و حقیقـت جویان) روشـن سـاختـه‌ایم ●●● .۱۱۸ / بقره

وَ قالَ الرَّسُـولُ یـا رَبِّ اِنَّ قَوْمِی اتَّخَـذُوا هـذَا الْقُـرْانَ مَهْجُـورا

پیـامبـر عـرضـه داشـت : پـروردگـارا! ایـن قـوم مـن از قـرآن دوری جستنـد ●●●.۳۰ / فرقان

وَ قالَ الشَّیْطانُ لَمّا قُضِیَ الْاَمْرُ اِنَّ اللّهَ وَعَدَکُمْ وَعْدَ الْحَقِّ وَ وَعَدْتُّکُمْ فَاَخْلَفْتُکُمْ وَ ما کانَ لی عَلَیْکُمْ مِنْ سُلْطانٍ اِلّا اَنْ دَعَوْتُکُمْ فَاسْتَجَبْتُمْ لی فَلا تَلُومُونی وَلُومُوااَنْفُسَکُمْ ما اَنَا بِمُصْرِخِکُمْ وَ ما اَنْتُمْ بِمُصْرِخِیَّ اِنّی کَفَرْتُ بِما اَشْرَکْتُمُونِ مِنْ قَبْلُ اِنَّ الظّلِمینَ لَهُمْ عَذابٌ اَلیمٌ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۵)

و شیطان هنگامی که کار تمام می‌شود می‌گوید : خداوند به شما وعده حق داد و من هم به شما وعده (باطل) دادم و تخلف کردم ، من بر شـما تسلطی نداشـتم جز این‌که دعوتتان کردم و شـما پذیرفتید ، بنابراین مرا سـرزنش نکنید ، خود را سرزنش کنید ، نه من فریادرس شما هستم و نه شما فریادرس من ، من نسبت به شرك شما درباره خود که از قبل داشتید (و اطاعت مرا هم ردیف اطاعت خدا قرار دادید) بیزار و کافرم، مسلما ستمکاران عذاب دردناکی دارند ●●● .۲۲ / ابراهیم

وَ قالَ اللّهُ لا تَتَّخِذُوا اِلهَیْنِ اثْنَیْنِ اِنَّما هُوَ اِلهٌ واحِدٌ فَاِیّایَ فَارْهَبُونِ

و خـداونـد فـرمـان داده دو معبـود انتخـاب نکنیـد ، معبـود (شـمـا) تنهـا یکـی اسـت ، تنهـا از (کیفر) مـن بترسیـد ●●●.۵۱ / نحل

وَ قالَ الْمَلَاءُ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ قَوْمِهِ لَئِنِ اتَّبَعْتُمْ شُعَیْبا اِنَّکُمْ اذا لَخاسِرُونَ

اشـراف زورمنـدی کـه از قـوم او کـافـر شـده بودنـد ، گفتنـد : اگر از شـعیب پیـروی کنیـد، زیـان خـواهیـد دیـد ●●● .۹۰ / اعراف

وَ قالَ الْمَلَاءُ مِنْ قَوْمِ فِرْعَوْنَ اَتَذَرُ مُوسی وَ قَوْمَهُ لِیُفْسِدُوا فِی الْاَرْضِ وَیَذَرَكَ وَ اِلهَتَكَ قالَ سَنُقَتِّلُ اَبْناءَهُمْ وَ نَسْتَحْیی نِساءَهُمْ وَ اِنّا فَوْقَهُمْ قاهِرُونَ

اشراف قوم فرعون (به‌او) گفتنـد : آیا موسی و قومش را رها می‌کنی که در زمین فساد کننـد و تو و خدایانت را رها سازند، گفت: بزودی پسرانشان را می‌کشیم و دخترانشان را زنده نگه می‌داریم (تا خدمت ما کنند) و ما بر آن‌ها کـامـلاً مسلـط هستیم●●● . ۱۲۷ / اعراف

وَ قالَ الْمَلَاءُ مِنْ قَوْمِهِ الَّذینَ کَفَرُوا وَ کَذَّبُوا بِلِقاءِالْاخِرَةِ وَ اَتْرَفْناهُمْ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا ما هذا اِلّا بَشَرٌ مِثْلُکُمْ یَأْکُلُ مِمّا تَأْکُلُونَ مِنْهُ وَ یَشْرَبُ مِمّا تَشْرَبُونَ

ولی اشـرافیان خودخواه قوم او که کافر شـده بودنـد و لقای‌آخرت را تکـذیب کرده بودند و ناز و نعمت در زندگی‌دنیابه آن‌ها داده بودیم، گفتند : این بشری است مثل شـما، از آن‌چه شما می‌خورید ، می‌خورد و از آن‌چه شمـا می‌نـوشیـد ، می‌نـوشد ●●● .۳۳ / مؤمنون

وَ قالَ الْمَلِكُ اِنّی اَری سَبْعَ بَقَرتٍ سِمانٍ یَأْکُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجافٌ وَ سَبْعَ سُنْبُلتٍ خُضْرٍ وَ اُخَرَ یابِستٍ یااَیُّهَا الْمَلَأُ اَفْتُونی فی رُءْیَیَ اِنْ کُنْتُمْ لِلرُّءْیا تَعْبُرُونَ

ملك گفت : من در خواب دیـدم هفت گـاو چـاق را که هفت گـاو لاغر آن‌ها رامی‌خورنـد و هفـت خوشه سبز و هفـت خـوشـه خشکیـده (کـه خشکیـده‌هـا بر سبـزها پیچیدند وآن‌ها را از بین بردند) ای جمعیت اشـراف ! دربـاره خـواب من نظـر دهید

اگر خـواب را تعبیـــر می‌کنیـد ●●● .۴۳ / یوسف

(۵۳۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ قالَ الْمَلِـکُ ائْتُـونی بِـه اَسْتَخْلِصْـهُ لِنَفْســی فَلَمّا کَلَّمَـهُ قـالَ اِنَّـکَ الْیَـوْمَ لَدَیْنا مَکینٌ اَمینٌ

ملک (مصر) گفت : او (یوسف) را نزد من آورید تا وی را مخصوص خود گردانم، هنگامی که (یوسف نزد وی آمــد و) با او صحبت کرد (ملک به عقل و درایت او پی برد) و گفت : تو امروز نزد مـا منزلت عالی داری و مـــورد اعتمـاد هستی ●●● .۵۴ / یوسف

وَ قالَ الْمَلِکُ ائْتُونی بِه فَلَمّا جاۤءَهُ الرَّسُولُ قالَ ارْجِعْ اِلی رَبِّکَ فَسْئَلْهُ مابالُ النِّسْوَةِ الّتی قَطَّعْنَ اَیْدِیَهُنَّ اِنَّ رَبّی بِکَیْدِهِنَّ عَلیمٌ

ملــک گفــت : او را نــزد مـن آوریـد ، ولی هنگـامــی کـه فـرســتـاده او نزد وی (یوسـف) آمدگفت : بـه سوی صاحبت بـازگرد و از او بپرس مـاجرای زنانی که دست‌های خود رابریدنـد چه بوده ؟ که خـدای من به نیــرنــگ آن‌هــا آگــاه است●●● . ۵۰ / یوسف

وَ قـالَ اِنَّمَـا اتَّخَذْتُـمْ مِنْ دونِ اللّـهِ اَوْثـانـا مَوَدَّةَ بَیْنِکُـمْ فِی الْحَیــوةِ الـدُّنْیا ثُمَّ یَـوْمَالْقِیامَـةِ یَکْفُرُ بَعْضُـکُـمْ بِبَعْضٍ وَ یَلْعَنُ بَعْضُـکُـمْ بَعْضـا وَ مَـأْویکُـمُ النّـارُ وَ مـا لَکُـمْ مِـنْ ناصِرینَ

(ابراهیم)گفت : شـما غیراز خدا بت‌هایی برای خود انتخاب‌کرده‌ایـد که مایه دوستی ومحبت میان‌شـما در زندگی دنیا باشد، سپس روز قیـامت هـر یـک به دیگـری کـافـر می‌شوید و یکدیگر را لعن می‌کنید و جـایگـاه شمـا آتش اسـت و هیـچ یارو یاوری نخواهید داشت ●●●.۲۵ / عنکبوت

وَ قالَ اِنّــی ذاهِــبٌ اِلــی رَبّــی سَیَهْــدیــنِ

(او از ایـن مهلکـه به ســلامت بیـرون آمـد) و گفت : مـن بـه ســوی پـروردگــارم می‌روم ، او مــرا هــدایـت خـواهـد کرد ●●● .۹۹ / صافّات

وَ قالَتْ لِاُخْتِهِ قُصّیهِ فَبَصُرَتْ بِهِ عَنْ جُنُبٍ وَ هُمْ لایَشْعُرُونَ

مــادر بـه خـواهــر او گفــت : وضـــع حـال او را پی‌گیری کـن ، او نیزاز دور مـاجرا را مشاهــده‌کرد ، در حـالی‌کـه آن‌هـا بی‌خبر بودند ●●● .۱۱ / قصص

وَ قالَتْ اوُلیهُـمْ لِاُخْـریهُمْ فَمـا کـانَ لَکُـمْ عَلَیْنـا مِنْ فَضْلٍ فَذوُقُوا الْعَذابَ بِما کُنْتُمْ تَکْسِبُونَ

و پیشـــوایـان آن‌هـا به پیـروان خـود می‌گـوینـد: شـما امتیازی برمانداریـد، پس بچشید عذاب (الهی) را در برابـر آن‌چه انجام می‌دادید ●●● .۳۹ / اعراف

وَ قالَتِ الْیَهُـودُ لَیْسَتِ النَّصـاری عَلـی شَیْءٍ وَ قالَتِ النَّصـاری لَیْسَتِ الْیَهُودُ عَلی شَیْءٍ وَ هُمْ یَتْلُـونَ الْکِتـابَ کَـذلِکَ قـالَ الَّذینَ لا یَعْلَمُونَ مِثْلَ قَوْلِهِمْ فَاللّهُ یَحْکُمُ بَیْنَهُمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ فیما کـانُـوا فیــهِ یَخْتَلِفُـــونَ

یهودیان گفتند : مسیحیان هیچ موقعیّتی (نزد خدا) ندارند و مسیحیان نیز گفتند: یهودیان هیچ موقعیّتی ندارند

قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۷)

(و بـر بـاطلنـد ،) در حـالــی کـه هـر دو دسته ، کتـاب آسمانـی را می‌خـوانـدنـد (و باید از این‌گونه تعصّب‌ها برکنار باشند) افراد نـادان (دیگـر همچـون مشرکان) نیز سخنی همانند سخن آن‌ها داشتند ، خـداونـد در روز قیـامـت در اختـلاف آن‌هـا داوری خـواهـد کـرد ●●●.۱۱۳ / بقره

وَ قـالَتِ الْیَهُودُ وَ النَّصـاری نَحْنُ اَبْنـآءُ اللّهِ وَ اَحِبّآئُهُ قُلْ فَلِمَ یُعَذِّبُکُمْ بِذُنُوبِکُمْ بَلْ اَنْتُمْ بَشَرٌ مِمَّنْ خَلَقَ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشـآءُ وَ یُعَـذِّبُ مَنْ یَشـآءُ وَلِلّهِ مُلْکُ السَّماواتِ وَ الْاَرْضِ وَ ما بَیْنَهُما وَ اِلَیْهِ الْمَصیرُ

یهود و نصاری می‌گفتند ما فرزندان خدا و دوستان (خاصّ) او هستیم ، بگو : پس چرا شما را در برابر گناهانتان مجازات می‌کند ؟ بلکه شما انسانی هستید از مخلوقات او، هرکس را بخواهد (و شایسته ببیند) می‌بخشد و هرکس را بخواهد (و مصلحت بداند) مجازات می‌کند و حکومت آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در میان آن‌ها است از آن او است و بازگشت همه موجودات به سوی اوست ●●●.۱۸ / مائده

وَ قالَتِ الْیَهُودُ عُزَیْرٌ ابْنُ اللّهِ وَ قالَتِ النَّصرَی الْمَسیحُ‌ابْنُ‌اللّهِ ذلِکَ قَوْلُهُمْ بِاَفْواهِهِمْ یُضهِئُونَ قَوْلَ الَّذینَ کَفَرُوا مِنْ قَبْلُ قتَلَهُمُ اللّهُ اَنّی یُؤْفَکُونَ

یهود گفتند: « عُزَیْر » پسر خدا است و نصاری گفتند: مسیح پسر خدا است . این‌سخنی است که با زبان خود می‌گویند که همانند گفتار کافران پیشین است، لعنت خدابر آن‌ها باد، چگونه دروغ می‌گویند ●●● ؟۳۰ / توبه

وَ قالَتِ الْیَهُودُ یَدُ اللّهِ مَغْلُولَةٌ غُلَّتْ اَیْدیهِمْ وَ لُعِنُوا بِما قالُوا بَلْ یَداهُ مَبْسُوطَتانِ یُنْفِقُ کَیْفَ یَشاآءُ وَ لَیَزیدَنَّ کَثیرا مِنْهُمْ ماآُنْزِلَ‌اِلَیْکَ مِنْ‌رَبِّکَ طُغْیاناوَکُفْرا وَ اَلْقَیْنابَیْنَهُمُ الْعَداوَةَ وَ الْبَغْضاآءَ اِلی یَوْمِ الْقِیمَةِ کُلَّما اَوْ قَدُوا نارالِلْحَرْبِ‌اَطْفَاهَا اللّهُ وَ یَسْعَوْنَ فِی الاَرْضِ فَسادا وَ اللّهُ لا یُحِبُّ الْمُفْسِدینَ

و یهود گفتند دست خدا به زنجیر بسته است ، دستهایشان بسته باد و به خاطر این سخن از رحمت (الهی) دور شوند، بلکه هر دو دست (قدرت) او گشاده است هرگونه بخواهد می‌بخشد و این آیات که بر تو از طرف پروردگارت نازل شده بر طغیان و کفر بسیاری از آن‌ها می‌افزاید و درمیان آن‌ها عداوت و دشمنی تا روز قیامت افکندیم و هر زمان آتش جنگی افروختند آن را خداوند خاموش ساخت و برای فساد در زمین تلاش می‌کنند و خداوند مفسدان را دوست ندارد ●●● .۶۴ / مائده

وَ قالَتِ امْرَأَةُ فِرْعَوْنَ قُرَّتُ عَیْنٍ لی وَ لَکَ لا تَقْتُلُوهُعَسی اَنْ یَنْفَعَنا اَوْ نَتَّخِذَهُوَلَدا وَ هُمْ لا یَشْعُرُونَ

همسر فرعون (هنگامی که دید آن‌ها قصد کشتن کودک را دارند) گفت : او را نکشید ، نورچشم من و شما است ، شاید برای ما مفید باشد یا او را پسر خود برگزینیم و آن‌هانمی‌فهمیدند (که دشمن اصلی خود را در آغوش خویش می‌پرورانند ●●●) .۹ / قصص

وَ قالَتْ طائِفَةٌ مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ امِنُوا بِالَّذی اُنْزِلَ عَلَی الَّذینَ امَنُوا وَجْهَ النَّهارِ وَ اکْفُرُوا اخِرَهُ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ

(۵۳۸) باب الواو قرآن الفبائی

و جمعی‌از اهل‌کتاب (از یهود) گفتند : (بروید در ظاهر) به آن‌چه بر مؤمنان نازل شده، در آغاز روز ایمان بیاورید و در پایان روز کافر شوید (و بازگردید) شاید آن‌ها (از آیین خود) بازگردند (زیرا شما را ، اهل کتاب و آگاه‌از بشارت‌آسمانی‌پیشین‌می‌دانند و این‌توطئه‌کافی‌است‌که آن‌هارا متزلزل‌سازد) .۷۲ / آل‌عمران

وَ قالَ رَبُّکُمُ ادْعُونی اَسْتَجِبْ لَکُمْ اِنَّ الَّذینَ یَسْتَکْبِرُونَ عَنْ عِبادَتی سَیَدْخُلُونَ جَهَنَّمَ داخِرینَ

پروردگارشما گفته‌است مرا بخوانید تا (دعای) شما رااجابت کنم ، کسانی که از عبادت من تکبر می‌ورزند به‌زودی باذلت وارد دوزخ‌می‌شوند ●●● .۶۰ / مؤمن

وَقالَ رَجُلٌ مُؤْمِنٌ مِنْ الِ فِرْعَوْنَ یَکْتُمُ ایمانَهُ‌اَتَقْتُلُونَ رَجُلاً ـ اَنْ یَقُولَ رَبِّیَ اللّهُ وَ قَدْ جاءَکُمْ بِالْبَیِّناتِ مِنْ رَبِّکُمْ وَ اِنْ یَکُ کاذِبا فَعَلَیْهِ کَذِبُهُ وَ اِنْ‌یَکُ صادِقا یُصِبْکُمْ بَعْضُ الَّذی یَعِدُکُمْ اِنَّ اللّهَ لایَهْدی مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ کَذّابٌ

مرد مؤمنی از آل فرعون که ایمان خود را پنهان می‌داشت ،گفت : آیا می‌خواهید کسی را به قتل برسانید به‌خاطر این‌که‌می‌گوید پروردگار من اللّه است ، در حالی‌که دلایل روشنی از سوی پروردگارتان آورده ، اگر دروغ‌گو باشد دروغش دامن خود او را خواهد گرفت و اگر راستگو باشد (لااقل)بعضی از عذاب‌هایی را که وعده می‌دهد به شما خواهد رسید،

خداوند کسی را که اسراف کار و بسیار دروغ‌گو است، هدایت نمی‌کند ●●●.۲۸ / مؤمن

وَ قالَ فِرْعَوْنُ ائْتُونی بِکُلِّ ساحِرٍ عَلیمٍ

فرعون گفت : هر جادوگر (و ساحر) آگاهی را نزد من آورید ●●●.۷۹ / یونس

وَ قالَفِرْعَوْنُذَرُونیاَقْتُلْ مُوسی وَلْیَدْعُ رَبَّهُاِنّیاَخافُ اَنْ یُبَدِّلَ دینَکُمْ اَوْ اَنْ یُظْهِرَ فِی الْاَرْضِ الْفَسادَ

و فرعون گفت: بگذارید من موسی را بکشم و او پروردگارش را بخواند (تا نجاتش دهد) من از این می‌ترسم که آیین شما را دگرگون سازد و یا در این زمین فساد برپاکند ●●● .۲۶ / مؤمن

وَ قالَ فِرْعَوْنُ یا اَیُّهَا الْمَلَاُ ما عَلِمْتُ لَکُمْ مِنْ اِلهٍ غَیْریفَاَوْقِدْ لی یا هامانُ عَلَی‌الطِّینِفَاجْعَلْ لی صَرْحا لَعَلّیاَطَّلِعُ اِلی اِلهِ مُوسی وَ اِنّی لَاَظُنُّهُ مِنَ الْکاذِبینَ

فرعون گفت: ای جمعیت(درباریان !) من خدایی جز خودم‌برای شما سراغ ندارم (امابرای تحقیق بیشتر) ای هامان آتشی‌بر گل بیفروز (و آجرهای محکم بساز) و برای من برج بلندی ترتیب ده تا از خدای موسی خبر گیرم، هرچند من گمان می‌کنم او از دروغگویان است ●●●.۳۸ / قصص

وَ قالَ فِرْعَوْنُ یا هامانُ ابْنِ لی صَرْحالَعَلّی اَبْلُغُ‌الْاَسْبابَ

فرعون گفت : ای هامان ! برای من بنای مرتفعی بساز ، شاید به وسایلی برسم ●●● .۳۶ / مؤمن

قرآن الفبائی باب الواو (۵۳۹)

وَ قالَ قَرینُهُ هذا ما لَدَیَّ عَتیدٌ

فرشته همنشین او می‌گوید این نامه اعمال او است که نزد من حاضر و آماده است ●●● .۲۳ / ق

وَ قالَ لِفِتْیَنِهِ اجْعَلُوا بِضعَتَهُمْ فی رِحالِهِمْ لَعَلَّهُمْ یَعْرِفُونَها اذَا انْقَلَبُوا اِلی اَهْلِهِمْ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ

(سپس) به کارگزاران خود گفت : آن‌چه را به عنوان قیمت پرداخته‌اند در بارهایشان بگذارید شاید آن‌را پس‌از مراجعت به خانواده خویش بشناسند و شاید برگردند ●●● .۶۲ / یوسف

وَ قالَ لِلَّذی ظَنَّ اَنَّهُ ناجٍ مِنْهُمَااذْکُرْنی عِنْدَ رَبِّکَفَاَنْسهُ‌الشَّیْطنُ‌ذِکْرَرَبِّهِفَلَبِثَ فِی‌السِّجْنِ‌بِضْعَ سِنینَ

و به آن یکی از آن دو که می‌دانست رهایی می‌یابد گفت : مرا نزد صاحبت (سلطان‌مصر) یادآوری کن، ولی شیطان یادآوری او را نزد صاحبش از خاطر وی برد و به دنبال آن چند سال در زندان باقی ماند ●●● .۴۲ / یوسف

وَ قالَ لَهُمْ نَبِیُّهُمْ اِنَّ اللّهَ قَدْ بَعَثَ لَکُمْ طالُوتَ مَلِکاقالُوا اَنّی یَکُونُ لَهُ الْمُلْکُ‌عَلَیْنا وَ نَحْنُ اَحَقُّ بِالْمُلْکِ مِنْهُ وَ لَمْ یُؤْتَ سَعَةً مِنَ الْمالِ قالَ اِنَّ اللّهَ اصْطَفیهُ عَلَیْکُمْ وَ زادَهُ بَسْطَةً فِی الْعِلْمِ وَ الْجِسْمِ وَ اللّهُ یُؤْتی مُلْکَهُ مَنْ یَشاءُ وَ اللّهُ واسِعٌ عَلیمٌ

و پیامبرشان به آن‌ها گفت : خداوند (طالوت) را برای زمامداری شما مبعوث (و انتخاب) کرده است، گفتند: چگونه‌او برما حکومت کند، با این‌که ما از او شایسته‌تریم و او ثروت زیادی ندارد ؟ گفت : خدا او را بر شما برگزیده و او را در علم و (قدرت) جسم ، وسعت بخشیده است ، خداوند مُلکش را به هرکس بخواهد ، می‌بخشد و احسان خداوند وسیع است و (از لیاقت افراد برای منصب‌ها) آگاه است ●●● .۲۴۷ / بقره

وَ قالَ لَهُمْ‌نَبِیُّهُمْ‌اِنَّ‌ایَةَمُلْکِهِ اَنْ‌یَأْتِیَکُمُ‌التّابُوتُ‌فیهِ‌سَکینَةٌ‌مِنْ‌رَبِّکُمْ‌وَبَقِیَّةٌمِمّاتَرَکَ‌الُ‌مُوسی‌وَالُ هارُونَ تَحْمِلُهُ الْمَلائِکَةُ اِنَّ فی ذلِکَ لَایَةً لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

و پیامبرشان به آن‌ها گفت : نشانه حکومت او ، این است‌که (صندوق عهد) به سوی شما خواهد آمد ، (همان صندوقی که) در آن ، آرامشی از پروردگار شما و یادگارهای خاندان موسی و هارون قرار دارد ، در حالی که فرشتگان آن را

حمـل می کنند ، در این مـوضـوع نشـانـه‌ای (روشن) برای شما اسـت ، اگـر ایمان داشته باشید ●●● .۲۴۸ / بقره

وَ قالَ مُـوسـی اِنْ تَكْفُـرُوا اَنْتُـمْ وَ مَـنْ فِـی الاَرْضِ جَمیعـا فَـاِنَّ اللّـهَ لَغَنِـیٌّ حَمیـدٌ

مـوسـی (به بنـی اسـرائیل) گفت : اگر شما و همه مردم روی زمین کافر شوید (به خدا زیانی نمی‌رسد) چـرا کـه خـداونـد بی‌نیـاز و شـایسته ستـایـش است ●●● .۸ / ابراهیم

وَ قالَ مُـوسـی اِنّـی عُـذْتُ بِـرَبّی وَ رَبِّكُـمْ مِـنْ كُـلِّ مُتَكَبِّـرٍ لا یُـؤْمِنُ بِیَـوْمِ الْحِسـابِ

مـوسـی گفـت : مـن بـه پـروردگـارم و پروردگـار شـمـا پناه می‌بـرم و از هر متکبـری کـه بـه روز حسـاب ایمـان نمـی‌آورد ●●● .۲۷ / مؤمن

(۵۴۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ قـالَ مُوسی رَبَّنا آ اِنَّكَ اتَیْتَ فِرْعَوْنَ وَ مَلاَءَهُ زینَةً وَ اَمْوالاً فِی‌الْحَیوةِ الـدُّنْیارَبَّنا لِیُضِلُّوا عَنْ سَبیلِكَ رَبَّنَـا اطْمِـسْ عَلـی اَمْـوالِهِـمْ وَ اشْـدُدْ عَلـی قُلُـوبِهِـمْ فَلایُؤْمِنُوا حَتّی یَرَوُا الْعَذابَ الاَلیمَ

موسی گفت : پروردگـارا تـو فرعـون و اطرافیـانش را زینت و اموالی (سرشار) در زنـدگی‌دنیا داده‌ای و نـتیجه‌اش این شـده که (بنـدگانت را) از راه تو گمراه می‌سازند ، پروردگارا اموالشان را نابود کـن و دل‌هایشان را سخت (و سنگیـن سـاز) تا عـذاب دردنـاک را نبیننـد ، ایمـان نیـاورند ●●● . ۸۸ / یونس

وَ قالَ مُوسی رَبّی اَعْلَمُ بِمَنْ جاءَ بِالْهُدی مِنْ عِنْدِهِ وَ مَنْ تَكُونُ لَهُ عاقِبَةُ الدّارِاِنَّهُ لا یُفْلِحُ الظّالِمُونَ

موسی گفت : پروردگار من از حال کسانی که هـدایت را ازنزد او آورده‌اند و کسانی‌که سرانجام سرای دنیا و آخرت از آن آن‌ها است، آگاه‌تراست، مسلما ظالمان ،رستگار نخواهند شد ●●● .۳۷ / قصص

وَ قالَ مُوسی یـا فِـرْعَـوْنُ اِنّـی رَسُـولٌ مِـنْ رَبِّ الْعـالَمینَ

و موسی گفت : ای فـرعـون ، من فرستاده‌ای از پـروردگـار جهـانیـانم ●●● .۱۰۴ / اعراف

وَ قالَ مُوسی یاقَوْمِ اِنْ كُنْتُمْ ءَامَنْتُمْ بِاللّهِفَعَلَیْهِتَوَكَّلُو آا اِنْ كُنْتُمْ مُسْلِمینَ

مـوسـی گفـت : ای قـوم مـن ، اگـر شمـا ایمـان بـه خـدا آورده‌ایـد، بـر او توکل کنید ، اگرتسلیم فرمان او هستید ●●● .۸۴ / یونس

وَ قالَ نِسْوَةٌ فِی‌الْمَدینَةِامْرَأَتُ‌الْعَزیزِتُراوِدُفَتیها عَنْ نَفْسِه قَدْ شَغَفَها حُبّااِنّا لَنَریها فی ضَلـلٍ مُبینٍ

گروهی از زنان شهر گفتند که همسر عزیز جوانش (غلامش را) به سوی خود دعوت‌می‌کند و عشق این جوان در اعمـاق قلبـش نفـوذ کـرده ، مـا او را در گمـراهی آشکار می‌بینیم ●●●.۳۰ / یوسف

وَ قالَ نُـوحٌ رَبِّ لاتَـذَرْ عَلَـی الاَرْضِ مِـنَ الْكـافِرینَ دَیّـارا

« نـوح » گفت : پـروردگارا ! روی زمین احدی از کـافران را زنده مگـذار ●●● .۲۶ / نوح

وَ قـالَ یـا بَنِیَّ لا تَـدْخُلُوا مِنْ بـابٍ واحِدٍ وَ ادْخُلُوا مِنْ اَبْوابٍ مُتَفَرِّقَةٍ وَ مـا اُغْنی عَنْكُمْ مِنَ اللّهِ مِنْ شَیْءٍ اِنِ الْحُكْـمُ اِلاّ لِلّـهِ عَلَیْـهِ تَـوَكَّلْـتُ وَ عَلَیْـهِ فَلْیَتَـوَكَّلِ الْمُتَوَكِّلُونَ

(هنگامی که می‌خواستند حرکت کنند ، یعقوب) گفت : فرزندان من ازیک‌در وارد نشوید، بلکه از درهای متفرق وارد گردید و (من بـا این دسـتور) نمی‌توانم حـادثه‌ای را که از سوی خـدا حتمی است از شـما دفع کنم ، حکم و فرمان تنها از آن خـدا است بر او توکل کرده‌ام و همه متوکلان باید براو تـوکـل کنند ●●● .۶۷ / یوسف

وَ قالُوا ءَاذا ضَلَلْنـا فِـی الاَرْضِ اَئِنّـا لَفـی خَلْـقٍ جَـدیـدٍ بَـلْ هُـمْ بِلِقـاءِ رَبِّهِـمْ كـافِرُونَ

آنهـا گفتنـد : آیـا هنگـامـی کـه مـا مـردیـم و در زمیـن گـم شـدیم آفرینش تـازه‌ای خـواهیم یـافت ؟ ولی آن‌هـا لقـای

پـروردگـارشـان را انکـار می‌کننـد (و می‌خـواهنـد با انکار معاد آزاد باشند و به هوس‌رانی خویش ادامـه دهنـد ●●●) .۱۰ / سجده

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۱)

وَ قالُوا اَءِذا کُنّا عِظـامـا وَ رُفـاتـا اَءِنّا لَمَبْعُـوثُـونَ خَلْقا جَدیدا

و گفتنـــد : آیـا هنگـامی کــه مـــا استخـوان‌هـای پـوسیـده و پراکنـده‌ای شـدیم دگر بـار آفرینش تـازه‌ای خـواهیـم یافت ●●●؟۴۹ / اسراء

وَ قالُوا ءَالِهَتُنا خَیْرٌ اَمْ هُوَ ما ضَرَبُوهُ لَکَ اِلاّ جَدَلاً بَلْ هُمْ قَوْمٌ خَصِمُونَ

و گفتنـد : آیـا خـدایـان مـا بهتـرنـد یـا او (مسیح) ؟ (اگر معبـودان مـا در دوزخ هستند ، مسیح نیز در دوزخ است ، چراکه معبود واقع شـده) ولی آن‌ها این مثـل را جز از طـریق جـدال برای تو نزدنـد ، آنها گروهی کینـه‌تـوز و پـرخـاشـگـرند ●●● .۵۸ / زخرف

وَ قالُوا اتَّخَـذَ اللّـهُ وَلَـدا سُبْحـانَهُ بَـلْ لَـهُ ما فِـی‌السَّمـواتِ وَ الاْرْضِ کُـلٌّ لَـهُ قـانِتُـونَ

و (یهود و نصاری و مشرکان) گفتنـد: خداونـد فرزنـدی برای خود انتخاب کرده است ـ منّزه است او ـ بلکه آن‌چه در آسـمـان‌ها و زمین است ، از آنِ او است و همـه در برابر او خـــاضعند ●●● .۱۱۶ / بقره

وَ قالُوا اتَّخَـــذَ الـرَّحْمـنُ وَلَـدا سُبْحــانَهُ بَلْ عِبـادٌ مُکْـرَمُــونَ

آن‌ها گفتنـد: خداونـد رحمان فرزنـدی برای‌خود برگزیـده،منزه است (ازاین عیب و نقص) این‌ها (فرشتگان) بنــدگان شایسته او هستند ●●● .۲۶ / انبیاء

وَ قالُوا اتَّخَذَ الرَّحْمنُ وَلَدا

آن‌ها گفتنـــد: خـداونـــد رحمـــن فـــرزنـــدی بـــرای خـود اختیار کرده ●●● .۸۸ / مریم

وَ قالُوا اَساطیرُ الاْوَّلیـنَ اکْتَتَبَهـا فَهِـیَ تُمْلـی عَلَیْـهِ بُکْـرَةً وَ اَصیلاً

و گفتنـد ایـن همـــان افســـانه‌هـای پیشینیـــان اسـت کــه وی آن را رونـویس کـرده و هـر صبـح و شـام بـر او امـــلا می‌شود ●●●.۵ / فرقان

وَ قالُوا الْحَمْدُ للّهِ الَّـذی اَذْهَبَ عَنَّاالْحَـزَنَ اِنَّ رَبَّنـا لَغَفُـورٌ شَکُـورٌ

آن‌هامی‌گویند حمد (و ستایش) برای‌خداوندی است که اندوه را از ما برطرف ساخت، چرا که پروردگار ما غفـــور و شکـــور است ●●●.۳۴ / فاطر

وَ قالُوا الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی صَدَقَنا وَعْدَهُ وَ اَوْرَثَنَا الاْرْضَ نَتَبَوَّأُ مِنَ الْجَنَّةِ حَیْثُ نَشاءُ فَنِعْمَ اَجْرُ الْعامِلینَ

آن‌ها می‌گوینـد : حمـد و ستایش مخصوص خداونـدی است‌که به وعده خویش درباره ما وفا کرد و زمین (بهشت) را میـراث ما قـرار داد کـه هـر جا را بخـواهیـم منـزلگـاه خود قرار دهیم ، چه خوب است پـاداش عمـل‌کننـدگــان ●●● .۷۴ / زمر

وَ قالُوا امَنّـا بِـه وَ اَنّـــی لَهُـمُ التَّنـاوُشُ مِـنْ مَکـــانٍ بَعیـــدٍ

و (در آن حـال) می‌گــوینـــد؛ ایمـــان آوردیـــم، ولـــی چگــونـه می‌تـواننـد از فاصـله دور بـه آن دســتـــرســـی پیـــدا کننـــد ●●● ؟۵۲ / سبأ

(۵۴۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ قـالُوا اِنْ نَتَّبِعِ الْهُـدی مَعَـکَ نُتَخَطَّفْ مِنْ اَرْضِـنا اَوَلَمْ نُمَکِّنْ لَهُمْ حَرَمـا امِنـایُجْبی اِلَیْهِ ثَمَراتُ کُـلِّ شَـیْءٍ رِزْقـا مِـنْ لَـدُنّا وَ لکِـنَّ اَکْثَـرَهُـمْ لا یَعْلَمُونَ

آن‌ها گفتند : ما اگر هدایت را همراه تو پذیرا شویم ، ما را ازسرزمینمان می‌ربایند ، آیاما حرم امنی در اختیار آن‌هـا قـرار نـدادیم کـه ثمـرات هـر چیـزی (از هـر شـهـر و دیـاری) بـه سوی آن آورده می‌شـود ، ولـی اکثـر آن‌هـا نمی‌داننـد ●●● .۵۷ / قصص

وَ قالُوا اِنْ هـذا اِلّا سِحْرٌ مُبینٌ

و می گـوینـد : ایـن فقـط سحـر آشکـاری اسـت ●●● .۱۵ / صافّات

وَ قالُوآا اِنْ هِیَ اِلّا حَیاتُنَا الـدُّنْیـا وَ مـا نَحْنُ بِمَبْعُوثینَ

آن‌ها گفتند : چیـزی جـز ایـن زنـدگی دنیا نیسـت و مـا هـرگـز برانگیخته نخواهیم شد ●●● .۲۹ / انعام

وَ قالُوا رَبَّنا اِنّا اَطَعْنا سادَتَنا وَ کُبَراءَنا فَاَضَلُّونَاالسَّبیلا

و می گویند: پروردگارا ! ما از رؤسا و بزرگان خـود اطـاعت کـردیـم و ما را گمراه ساختند ●●● .۶۷ / احزاب

وَ قالُوا رَبَّنا عَجِّلْ لَنـا قِطَّنـا قَبْـلَ یَـوْمِ الْحِسـاب

آن‌هـا (از روی خیـره‌سـری) گفتنـد : پـروردگـارا ! نصیـب مـا را از عـذابـت هـر چـه زودتر قبـل از روز حسـاب بـه مـا ده ●●● .۱۶ / ص

وَ قالُوا قُلُوبُناغُلْفٌ بَلْ لَعَنَهُمُاللّهُ بِکُفْرِهِمْفَقَلیلاًمایُؤْمِنُونَ

(و آن‌هـا از روی اسـتهزاء) گفتنـد : دل‌هـای مـا در غلاف اسـت (و مـا از گفتـه تـو چیزی نمی‌فهمیـم ، آری همین‌طور اسـت) خـداونـد آن‌هـا را بـه خـاطر کفرشـان از رحمـت خـود دور سـاخته (بـه همیـن دلیـل چیزی درک نمی‌کننـد) و کمتـر ایمـان می‌آورنـد ●●● .۸۸ / بقره

وَ قالُوا قُلُوبُنا فیاَکِنَّةٍ مِمّاتَدْعُونا اِلَیْهِ وَ فیاذانِناوَقْرٌ وَ مِنْ بَیْنِنا وَ بَیْنِکَ حِجابٌ فَاعْمَلْ اِنَّنا عامِلُونَ

آن‌هـا گفتنـد : قلب‌هـای مـا در پوشش‌هایی قرار گرفته وگوش‌هـای مـا سـنگین است و میان ما و تو حجابی وجود دارد ، حـالا که چنین است تو به دنبال عمـل خـود بـاش ، ما هم برای خود عمل می‌کنیم ●●● .۵ / فصّلت

وَ قالُوا کُـونُـوا هُـودا اَوْ نَصـاری تَهْتَدُوا قُلْ بَـلْ مِلَّةَ اِبْراهیمَ حَنیفا وَ ما کـانَ مِنَ الْمُشْرِکینَ

(اهل کتاب) گفتنـد: یهودی یامسیحی بشویـد تا هـدایت یابیـد، بگو: (این آیین‌های تحریف‌شده ، هرگز نمی‌تواند موجب هـدایت گـردد،) بلکه پیروی از آیین خالص ابراهیم کنید و او هرگز از مشرکان نبود ●●● .۱۳۵ / بقره

وَ قالُوا لا تَـذَرُنَّ اٰلِهَتَکُـمْ وَ لا تَـذَرُنَّ وَدّا وَ لا سُـواعـا وَ لا یَغُـوثَ وَ یَعُـوقَ وَ نَسْـرا

و گفتنـد : دست از خـدایان و بت‌هـای خود برنداریـد، مخصوصـا بت‌های « وَدّ » و « سُواع » و « یَغُوث » و « یَعُوق » و « نَسْر » را رها نکنید ●●● .۲۳ / نوح

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۳)

وَ قالُوا لِجُلُـودِهِـمْ لِـمَ شَهِـدْتُـمْ عَلَیْنا قالُوااَنْطَقَنَااللّهُ الَّذی اَنْطَقَ کُلَّ شَیْءٍ وَ هُوَ خَلَقَکُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَ اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ

آن‌هـا بـه پـوسـت‌هـای تـن خـود می‌گـوینـد: چرا بر ضـد مـا گـواهی دادیـد؟ آن‌هـا جواب می‌دهند: همـان خـدایی کـه هر مـوجـودی را بـه نطـق درآورده، مـا را گـویـا ساخته و او شـما را در آغاز آفرید و بازگشـتتان بـه سـوی او اسـت ●●● .۲۱ / فصّلت

وَ قالُوا لَنْ تَمَسَّنَا النّارُ اِلّا اَیّاما مَعْدُودَةً قُلْ اَتَّخَذْتُمْ عِنْدَ اللّهِ عَهْدا فَلَنْ یُخْلِفَ اللّهُ عَهْدَهُ اَمْ تَقُولُونَ عَلَی اللّهِ ما لا تَعْلَمُونَ

و گفتند : هرگز آتش دوزخ جز چند روزی به ما نخواهید رسید ، بگو : آیا پیمانی نزد خدا گرفته‌اید ؟ چون خـداونـد هـرگـز از پیمـانش تخلّـف نمـی‌ورزد ، یـا ایـن‌کـه چیزی به خدا نسبت می‌دهید که به آن علـم نـداریـد ●●● ؟۸۰ / بقره

وَ قالُوا لَنْ نُؤْمِنَ لَکَ حَتّی تَفْجُرَ لَنا مِنَ الْاَرْضِ یَنْبُوعا

و گفتند ما هرگز به تو ایمان نمی‌آوریم مگر این که چشمه‌ای از این سرزمین (خشک و سوزان) برای ما خارج سازی ●●● .۹۰ / اسراء

وَ قالُوا لَنْ یَدْخُلَ الْجَنَّةَ اِلّا مَنْ کانَ هُودا اَوْ نَصاری تِلْکَ اَمانِیُّهُمْ قُلْ هاتُوا بُرْهانَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ صادِقینَ

آن‌ها گفتند: هیچ‌کس جز یهود یا نصاری هرگز داخل بهشت نخواهد شد ، این آرزوی آن‌ها است ، بگو : اگر راست می گویید ، دلیل خود را (بر این موضوع) بیاورید ●●● .۱۱۱ / بقره

وَ قالُوا لَوْ کُنّا نَسْمَعُ اَوْ نَعْقِلُ ما کُنّا فی اَصْحابِ السَّعیرِ

و می گویند : اگر ما گوش شنوا داشتیم ، یا تعقل می کردیم ، جزء دوزخیان نبودیم ●●● .۱۰ / ملک

وَ قالُوا لَوْ لا اُنْزِلَ عَلَیْهِ ایاتٌ مِنْ رَبِّهِ قُلْ اِنَّمَا الْایاتُ عِنْدَ اللّهِ وَ اِنَّما اَنَا نَذیرٌ مُبینٌ

گفتند : چرا معجزاتی از سوی پروردگارش بر او نازل نشده؟ بگو: معجزات همه نزد خدا است (و به فرمان او نازل می‌شود، نه به میل من و شما) من تنها انذارکننده آشکاری هستم ●●● .۵۰ / عنکبوت

وَ قالُوا لَوْلآ اُنْزِلَ عَلَیْهِ مَلَکٌ وَ لَوْ اَنْزَلْنا مَلَکا لَقُضِیَ الْاَمْرُ ثُمَّ لا یُنْظَرُونَ

گفتند : چرا فرشته‌ای بر او نازل نشده (تا او را در دعوت مردم به سوی خدا همراهی کند) ولی اگر فرشته‌ای بفرستیم (و موضوع جنبه حِسّی و شُهُود پیدا کند) کار تمام می‌شود (و اگر مخالفت کنند) دیگر به آن‌ها مهلت داده نخواهد شد (و همگی هلاک می گردند ●●●) .۸ / انعام

(۵۴۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ قالُوا لَوْ شاءَ الرَّحْمنُ ما عَبَدْناهُمْ ما لَهُمْ بِذلِکَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلّا یَخْرُصُونَ

آنان گفتند : اگر خدا می‌خواست ما آن‌ها را پرستش نمی کردیم ، ولی به این امر یقین ندارند و جز دروغ چیزی نمی گویند●●● . ۲۰ / زخرف

وَ قالُوا لَوْلا نُزِّلَ عَلَیْهِ ءَایَةٌ مِنْ رَبِّه قُلْ اِنَّ اللّه قادِرٌ عَلیآ اَنْ یُنَزِّلَ ءَایَةً وَ لکِنَّ اَکْثَرَهُمْ لا یَعْلَمُونَ

و گفتند چرا نشانه (و معجزه‌ای) از طرف پروردگارش بر او نازل نمی گردد ، بگو خداوند قادر است که نشانه‌ای نازل کند ، ولی بیشتر آن‌ها نمی‌دانند ●●● .۳۷ / انعام

وَ قالُوا لَوْ لا نُزِّلَ هذَا الْقُرْاآنُ عَلی رَجُلٍ مِنَ الْقَرْیَتَیْنِ عَظیمٍ

و گفتند : چرا این قرآن بر مرد بزرگی (مرد ثروتمندی) از این دو شهر (مکه و طائف) نازل نشده است ●●● ؟۳۱ / زخرف

وَ قالُوا لَوْلا یَأْتینا بِآیَةٍ مِنْ رَبِّه اَوَ لَمْ تَأْتِهِمْ بَیِّنَةُ ما فِی الصُّحُفِ الْاُولی

و آن‌ها گفتند چرا (پیامبر) معجزه و نشانه‌ای از سوی پروردگارش برای ما نمی‌آورد، بگو :آیا خبرهای‌روشن اقوام‌پیشین که‌در کتب‌آسمانی نخستین بوده‌است برای آن‌ها نیامد ●●●.۱۳۳ / طه

وَقالُوا ما فی بُطُونِ هذِهِ الْاَنْعمِ خالِصَةٌ لِذُکُورِنا وَ مُحَرَّمٌ عَلیآ اَزْوجِنا وَ اِنْ یَکُنْ مَیْتَةً فَهُمْ فیهِ شُرَکاآءُ سَیَجْزیهِمْ وَصْفَهُمْ اِنَّهُ حَکیمٌ عَلیمٌ

و گفتند آن‌چه در شکم این حیوانات (از جنین و بچه)وجود دارد مخصوص مردان ماست و بر همسران ما حرام است امااگر مرده باشد (یعنی مرده متولد شود) همگی در آن شریکند و به زودی (خدا) کیفر این توصیف (و احکام‌دروغین) آن‌هارامی‌دهد او حکیم و دانا است ●●● .۱۳۹ / انعام

وَ قالُوا مـا لَنـا لا نَـری رِجـالاً کُنّا نَعُـدُّهُـمْ مِنَ الاْشْرارِ

آن‌ها می گویند: چرا مردانی را که ما از اشرار می‌شمردیم (در این جا در آتش دوزخ) نمی‌بینیم ●●● .۶۲ / ص

وَ قالُوا مالِ هذَاالرَّسُولِ یَاْکُلُ الطَّعامَ وَ یَمْشی فِی‌الاْسْواقِ لَوْلا اُنْزِلَ اِلَیْهِ مَلَکٌ فَیَکُونَ مَعَـهُ نَـذیـرا

و گفتنـد چرا این رسول غـذا می‌خورد؟ و در بازارهـا راه‌می‌رود؟ (نه سـنت فرشـتگان دارد ونه روش شاهان) چرا فـرشـتـه‌ای بـر او نازل نشده که همراه وی مردم را انذار کند ؟ (و گواه صدق دعوت او باشد ●●●) .۷ / فرقان

وَ قالُوا مَهْمــا تَـأْتِنـا بِــهِ مِــنْ ایَـةٍ لِتَسْحَـرَنـا بِهـا فَمـا نَحْــنُ لَـکَ بِمُـؤْمِنیــنَ

و گفتند: هر زمان آیتـی بـرای مـا بیـاوری کـه سِحرمان کنی، ما به تو ایمان نمی‌آوریم ●●● .۱۳۲ / اعراف

وَ قالُوا مـا هِـیَ اِلّا حَیاتُنَا الدُّنْیا نَمُوتُ وَ نَحْیا وَ ما یُهْلِکُنا اِلَّا الدَّهْرُ وَ ما لَهُمْ بِذلِکَ مِنْ عِلْمٍ اِنْ هُمْ اِلّا یَظُنُّــونَ

آن‌ها گفتند: چیزی جز همین زندگی دنیا درکار نیست ، گروهی از ما می‌میرند و گروهی جای آن‌ها را می گیرند

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۵)

و جز طـبیعت و روزگـار ، مـا را هلاـک نمی‌کنـد ، آن‌هـا بـه ایـن سـخـن کـه می‌گوینـد ، یقیـن ندارنـد ، بلکـه تنها گمــان بی‌پــایــه‌ای دارنــد ●●● .۲۴ / جاثیه

وَ قالُوا نَحْـنُ اَکْثَـرُ اَمْـوالاً وَ اَوْلادا وَ مـا نَحْــنُ بِمُعَـذَّبینَ

و گفتنـد: امـوال و اولاـد مـا (از همـه) بیشتـر اســت (و این نشــانـه علاقه خـدا به ماست) و ما هرگز مجــازات نخـــواهیــم شــد ●●● .۳۵ / سبأ

وَ قـالُوا هـذِهِ اَنْعمٌ وَ حَرْثٌ حِجْرٌ لا یَطْعَمُهاآ اِلّا مَنْ نَشاآءُ بِزَعْمِهِمْ وَ اَنْعمٌ حُرِّمَتْ ظُهُورُها وَ اَنْعمٌ لا یَـذْکُرُونَ اسْمَ اللّهِ عَلَیْهَا افْتِراآءً عَلَیْهِ سَیَجْزیهِمْ بِما کانُوا یَفْتَرُونَ

و گفتنـد این قسـمت از چهارپایـان و زراعت (که مخصوص بت‌هـا است برای همه) ممنوع است و جز کسـانی که مـا بخواهیم ، به گمان آن‌ها، از آن نباید بخورد و (می گفتند این‌ها) چهارپایانی است که سوار شدن بر آن‌ها تحریم شده و چهارپایانی که نام خدا را بر آن نمی‌بردنـد و به خدا دروغ می‌بستند (و می گفتند این احکام از نــاحیــه او اســت) بــه زودی کیفـر افتــراهــای آن‌ها را مـی‌دهـد ●●● .۱۳۸ / انعام

وَ قالُوا یا اَیُّهَ السّاحِرُ ادْعُ لَنا رَبَّکَ بِمـا عَهِـدَ عِنْدَکَ اِنَّنا لَمُهْتَدوُنَ

(هنگــامــی که گــرفتــار بلا شدند) گفتند : ای ساحر ! پروردگارت را به عهدی که با تو کرده، بخوان (تا ما را از این درد و رنج بـرهــانـد) که ما هــدایت خـواهیــم یـافت ●●● .۴۹ / زخرف

وَ قالُوا یا اَیُّهَا الَّـذی نُـزِّلَ عَلَیْــهِ الـذِّکْـرُ اِنَّـکَ لَمَجْنُـونٌ

و گفتند : ای کسی که « ذکر » (قرآن) برتو نازل شده، مسلما دیوانه‌ای ●●● .۶ / حجر

وَ قالُوا یا وَیْلَنا هذا یَوْمُ الدّینِ

و می گـوینـد : ای وای بـر مـا ایـــن روز جــــزا اســت ●●● ؟۲۰ / صافّات

وَقَدْ اَضَلُّوا کَثیــرا وَ لا تَــزِدِ الظّـالِمیـنَ اِلّا ضَــلالاً

و آن‌ها گروه‌بسیاری‌را گمراه کردند،خداوندا! ظالمان را جُز ضلالت میفزا ●●● .۲۴ / نوح

وَ قَدْ خـابَ مَـنْ دَسّهــا

و آن کس کـه نفْس خـویش را با معصیت و گنـاه آلوده ساخته ،نومید و محروم گشته است ●●● .۱۰ / شمس

وَ قَدْ خَلَقَکُـمْ اَطْـــوارا

در حالی که شما را در مراحل مختلف آفریده است ●●● .۱۴ / نوح

وَ قَدْ کَفَرُوا بِه مِنْ قَبْلُ وَیَقْذِفُونَ بِالْغَیْبِ مِن مَکانٍ بَعیدٍ

آن‌ها پیش از این (که در نهایت آزادی بودند) به آن کافر شدند (و نسبت‌های ناروا به آن می‌دادند) و از مکان دوردستی به جهان غیب پرتاب می‌شدند (بی‌مطالعه درباره آن قضاوت می‌کردند ●●●) .۵۳ / سبأ

(۵۴۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ قَدْ مَکَرَالَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلِلّهِ الْمَکْرُ جمیعا یَعْلَمُ ما تَکْسِبُ کُلُّ نَفْسٍ وَ سَیَعْلَمُ الْکُفّرُ لِمَنْ عُقْبَی الدّارِ

کسانی که پیش‌از آن‌ها طرح‌ها و نقشه‌هاکشیدند ولی تمام‌طرح‌ها و نقشه‌هاازآن خدا است از کار هر کس آگاه‌است و به‌زودی کفارمی‌دانند سرانجام (نیک و بد) در سرای‌دیگرازآن کیست ●●● .۴۲ / رعد

وَ قَدْ مَکَرُوا مَکْرَهُمْ وَ عِنْدَ اللّهِ مَکْرُهُمْ وَ اِنْ کانَمَکْرُهُمْ لِتَزُولَ مِنْهُ الْجِبالُ

آن‌ها نهایت مکر خود را به کار زدند و همه مکرها (و توطئه‌هاشان) نزد خدا آشکار است ، هر چند کوه‌ها با مکرشان از جابرکنده‌شود ●●●.۴۶ / ابراهیم

وَ قَدِمْنا اِلی ما عَمِلُوا مِنْ عَمَلٍ فَجَعَلْناهُ هَباءً مَنْثُورا

و ما به سراغ اعمالی که آن‌ها انجام دادند می‌رویم و همه راهمچون ذرات غبار پراکنده در هوا می‌کنیم●●● . ۲۳ / فرقان

وَ قَدْ نَزَّلَ عَلَیْکُمْ فِی الْکِتابِ اَنْ اذا سَمِعْتُمْ آیاتِ اللّهِیُکْفَرُ بِها وَ یُسْتَهْزَءُ بِها فَلاتَقْعُدُوا مَعَهُمْ حَتّی یَخُوضُوا فی حَدیثٍ غَیْرِه اِنَّکُمْ اِذامِثْلُهُمْ اِنَاللّهَ جامِعُ الْمُنافِقینَ وَ الْکافِرینَ فی جَهَنَّمَ جمیعا

خداوند درقرآن (این حکم را) بر شما فرستاده که هنگامی که بشنوید افرادی آیات خدا را انکار و استهزاء می‌نمایند با آن‌ها ننشینید تا به سخن دگری بپردازند، زیرا در این صورت شما هم مثل آنان خواهید بود، خداوند منافقان و کافران را همگی در دوزخ جمع می‌کند ●●● .۱۴۰ / نساء

وَ قُرْانا فَرَقْناهُ لِتَقْرَاَهُ عَلَی النّاسِ عَلی مُکْثٍ وَ نَزَّلْناهُ تَنْزیلاً

ما قرآنی بر تو نازل کردیم که به صورت آیات جدا از هم می‌باشد ، تا آن را تدریجا و با آرامش بر مردم بخوانی (و جذب دل‌ها شود) و به طور قطع این قرآن را ما نازل کردیم ●●● .۱۰۶ / اسراء

وَ قَرْنَ فی بُیُوتِکُنَّ وَ لا تَبَرَّجْنَ تَبَرُّجَ الْجاهِلِیَّةِالاُْولی وَ اَقِمْنَ الصَّلوةَ وَاتینَ الزَّکوةَ وَ اَطِعْنَ اللّهَ وَ رَسُولَهُ اِنَّما یُریدُ اللّهُ لِیُذْهِبَ عَنْکُمُ الرِّجْسَ اَهْلَ الْبَیْتِ وَ یُطَهِّرَکُمْ تَطْهیرا

و درخانه‌های خود بمانید و هم‌چون جاهلیت نخستین (درمیان مردم) ظاهر نشوید و نماز را برپادارید و زکاهٔ را اداکنید و خدا و رسولش‌را اطاعت نمایید، خداوند فقط می‌خواهد پلیدی و گناه را از شما اهل بیت دور کند و کاملاً شما را پاك سازد ●●● .۳۳ / احزاب

وَ قَضی رَبُّکَ اَلاّ تَعْبُدُوا اِلاّ اِیّاهُ وَ بِالْوالِدَیْنِ اِحْسانا اِمّا یَبْلُغَنَّ عِنْدَکَ الْکِبَرَ اَحَدُهُما اَوْکِلاهُما فَلا تَقُلْ لَهُما اُفٍّ وَ لا تَنْهَرْهُما وَ قُلْ لَهُما قَوْلاً کَریما

پروردگارت فرمان داده جز او را نپرستید و به پدر و مادر نیکی کنید ، هرگاه یکی از آن‌ها یا هر دو آن‌ها ، نزد تو ، به‌سن پیری برسند کمترین اهانتی به آن‌ها روا مدار و بر آن‌ها فریاد مزن و گفتار لطیف و سنجیده بزرگوارانه به آن‌ها بگو ●●● .۲۳ / اسراء

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۷)

وَ قَضَیْنا اِلی بَنی اِسْرائیلَ فِی الْکِتابِ لَتُفْسِدُنَّ فِی‌الاَْرْضِ مَرَّتَیْنِ وَ لَتَعْلُنَّ عُلُوّا کَبیرا

ما به بنی اسرائیل در کتاب (تورات) اعلام کردیم که دو بار در زمین فساد خواهید کرد و برتری‌جویی بزرگی خواهید نمود ●●● .۴ / اسراء

وَ قَضَیْنا اِلَیْهِ ذلِکَ الاَمْرَ اَنَّ دابِرَ هؤُلاءِ مَقْطُوعٌ مُصْبِحینَ

و ما به لوط این موضوع را وحی فرستادیم که صبحگاهان همه آن‌ها ریشه‌کن خواهند شد ●●● .۶۶ / حجر

وَ قَطَّعْناهُمُ اثْنَتَیْ عَشْرَةَ اَسْباطا اُمَما وَ اَوْحَیْنا اِلی مُوسی اِذِ اسْتَسْقاهُ قَوْمُهُ اَنِ اضْرِبْ بِعَصاکَ الْحَجَرَ فَانْبَجَسَتْ مِنْهُ اثْنَتا عَشْرَةَ عَیْنا قَدْ عَلِمَ کُلُّ اُناسٍ مَشْرَبَهُمْ وَ ظَلَّلْنا عَلَیْهِمُ الْغَمامَ وَ اَنْزَلْنا عَلَیْهِمُ الْمَنَّ وَالسَّلْوی کُلُوا مِنْ طَیِّباتِ ما رَزَقْناکُمْ وَ ماظَلَمُونا وَ لکِنْ کانُوا اَنْفُسَهُمْ یَظْلِمُونَ

و آن‌ها را به دوازده گروه که هر یک شاخه‌ای (از دودمان‌اسرائیل)بودند ، تقسیم کردیم و هنگامی‌که موسی تقاضای آب (برای قوم تشنه‌کامش در بیابان) کرد ، به او وحی فرستادیم که عصای خود را بر سنگ بزن ، ناگهان دوازده چشمه ازآن بیرون ریخت ، آن‌چنان که هر گروه چشمه خود را می‌شناختند و ابر را بر سر آن‌ها سایبان ساختیم و بر آن‌ها « من » و « سلوی » فرستادیم (و به‌آنان گفتیم:) از روزی‌های پاکیزه که به شما داده‌ایم ، بخورید (و سپاس خدا را به‌جاآورید ، ولی آن‌ها نافرمانی و ستم کردند) اما به ما ستم نکردند، لکن به خودشان ستم نمودند ●●● .۱۶۰ / اعراف

وَ قَطَّعْناهُمْ فِی‌الاَرْضِ اُمَما مِنْهُمُ الصّالِحُونَ وَ مِنْهُمْ دُونَ ذلِکَ وَ بَلَوْناهُمْ بِالْحَسَناتِ وَ السَّیِّئاتِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ

و آن‌ها را در زمین به صورت گروه‌هایی پراکنده‌ساختیم،گروهی‌ازآن‌ها صالح و گروهی غیر آن هستند و آن‌ها را به «نیکی‌ها» و «بدی‌ها» آزمودیم ، شاید بازگردند ●●●.۱۶۸ / اعراف

وَقِفُو هُمْ اِنَّهُمْ مَسْؤُلُونَ

آن‌ها را متوقف سازید که باید بازپرسی شوند ●●● .۲۴ / صافّات

وَ قَفَّینا عَلی اثارِهِمْ بِعیسَی ابْنِ مَرْیَمَ مُصَدِّقا لِما بَیْنَ یَدَیْهِ مِنَ التَّوْریةِ وَ اتَیْناهُ الْاِنْجیلَ فیهِ هُدیً وَ نُورٌ وَ مُصَدِّقا لِما بَیْنَ یَدَیْهِ مِنَ التَّوْریةِ وَ هُدیً وَ مَوْعِظَةً لِلْمُتَّقینَ

و به‌دنبال آن‌ها (یعنی پیامبران‌پیشین) عیسی‌بن‌مریم‌را قرار دادیم که به آن‌چه پیش از او فرستاده شده بود از تورات تصدیق داشت و انجیل را به او دادیم که در آن هدایت و نور بود و (کتاب آسمانی او نیز) تورات‌را که قبل از او بود تصدیق می‌کرد و هدایت و موعظه برای پرهیزکاران بود ●●● .۴۶ / مائده

وَ قُلِ اعْمَلُوا فَسَیَرَی اللّهُ عَمَلَکُمْ وَ رَسُولُهُ وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ سَتُرَدُّونَ‌اِلی عالِمِ الْغَیْبِ وَ الشَّهادَةِ فَیُنَبِّئُکُمْ بِماکُنْتُمْ‌تَعْمَلُونَ

(۵۴۸) باب الواو قرآن الفبائی

بگو : عمل کنید ، خداوند و فرستاده او و مؤمنان اعمال شما را می‌بینند و به زودی به‌سوی کسی بازمی‌گردید که پنهان و آشکار رامی‌داند و شمارابه آن‌چه عمل می‌کردید ، خبر می‌دهد ●●● .۱۰۵ / توبه

وَ قُلِ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی لَمْ یَتَّخِذْ وَلَدا وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ شَریکٌ فِی الْمُلْکِ وَ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلِیٌّ مِنَ الذُّلِّ وَ کَبِّرْهُ تَکْبیرا

و بگو ستایش برای خداوندی است که نه فرزندی برای‌خود انتخاب کرده و نه شریکی در حکومت دارد و نه ولی(و حامی) به خاطر ضعف و ذلت و او را بسیار بزرگ بشمر ●●●.۱۱۱ / اسراء

وَ قُلِ الْحَمْدُلِلّهِ سَیُریکُمْ ایاتِهِ فَتَعْرِفُونَها وَ ما رَبُّکَ‌بِغافِلٍ عَمّاتَعْمَلُونَ

بگو حمد و ستایش مخصوص ذات خدا است به زودی‌آیاتش را به شما نشان می‌دهد تا آن را بشناسید و پروردگار تو از آن‌چه انجام می‌دهید غافل نیست ●●● .۹۳ / نمل

وَ قُلِ الْحَقُّ مِنْ رَبِّکُمْ فَمَنْ شاءَ فَلْیُؤْمِنْ وَ مَنْ شاءَ فَلْیَکْفُرْ اِنّا اَعْتَدْنا لِلظّالِمینَ نارا اَحاطَ بِهِمْ سُرادِقُها وَ اِنْ یَسْتَغیثُوا یُغاثُوا بِماءٍ کَالْمُهْلِ

یَشْوِی الْـوُجُـوهَ بِئْسَ الشَّــرابُ وَ ساءَتْ مُرْتَفَقـا

بگـو این حق است از سوی پروردگارتـان ، هرکس می‌خواهـدایمان بیـاورد (و این حقیقت را پـذیرا شود) و هرکس می‌خـواهـد کـافـر گردد ، مـا برای سـتمگران آتشـی آماده کرده‌ایم که سراپرده‌اش آن‌ها را از هرسو احاطه کرده است و اگر تقـاضـای آب کننـد آبی برای آن‌ها می‌آورنـد همچون فلز گداخته که صورت‌ها را بـریـان می‌کنـد ، چه بـد نوشیـدنی است و چه بد محـل اجتمـاعی ●●● ۲۹؟ / کهف

وَ قُلْ اِنّی اَنـا النَّذیرُ الْمُبینُ

و بگو من انذار کننده آشکارم ●●● .۸۹ / حجر

وَ قُلْ جاءَ الْحَقُّ وَ زَهَقَ الْبـاطِـلُ اِنَّ الْبـاطِلَ كـانَ زَهُـوقـا

و بگـو حـق فـرارسیـده و بـاطل مضمحـل و نابود شد و (اصولاً) باطل نابود شدنی است ●●● .۸۱ / اسراء

وَ قُلْ رَبِّ اَدْخِلْنـی مُـدْخَلَ صِدْقٍ وَ اَخْرِجْنی مُخْرَجَ صِدْقٍ وَاجْعَلْ لی مِنْ لَدُنْکَ سُلْطانا نَصیرا

و بگـو : پـروردگـارا! مـرا (در هـر کـار) صـادقـانه وارد کـن و صادقانه خارج نما و از سوی خود سلطان و یـاوری بـرای من قرار ده ●●●.۸۰ / اسراء

وَ قُلْ رَبِّ اَعُـــوذُ بِــکَ مِــنْ هَمَـــــزاتِ الشَّیـــاطیــنِ

و بگو : پروردگارا ! من از وسوسه‌های شیاطین به تــو پنـاه می‌بــرم ●●● .۹۷ / مؤمنون

وَ قُلْ رَبِّ اغْفِـــرْ وَ ارْحَـــمْ وَ اَنْـــتَ خَیْـــرُ الـــرّاحِمیــنَ

و بگو : پروردگارا ! مرا ببخش و مشمول رحمتت قرار ده و تو بهتـرین رحـم‌کننـدگانی ●●● .۱۱۸ / مؤمنون

وَ قُلْ رَبِّ اَنْـزِلْنـی مُنْـزَلاً مُبـارَکـا وَ اَنْـتَ خَیْـرُ الْمُنْزِلینَ

و بگو : پروردگارا ! ما را در منزلگاهی پربرکت فرود آور و تو بهتـرین فـرود آورندگانی ●●● .۲۹ / مؤمنون

قرآن الفبائی باب الواو (۵۴۹)

وَ قُلْ لِعِبادی یَقُولُوا الَّتی هِیَ اَحْسَنُ اِنَّ الشَّیْطانَیَنْزَغُ بَیْنَهُمْ اِنَّ الشَّیْطانَ کانَ لِلْاِنْسانِ عَدُوّا مُبینا

به بنـدگانم بگو سـخنی بگوینـد که بهترین باشد چراکه شیطان(به‌وسیله سـخنان ناموزون) میان آن‌ها فتنه و فساد می‌کند، همیشـه شیطان دشمن‌آشکاری برای انسان بوده است ●●● .۵۳ / اسراء

وَ قُلْ لِلَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ اعْمَلُوا عَلی مَکانَتِکُمْ اِنّا عمِلُونَ

و بـه آن‌ها که ایمان نمی‌آورند بگو هر چه در قدرت دارید انجام دهید ما هم انجام می‌دهیــم ●●● .۱۲۱ / هود

وَ قُلْ لِلْمُؤْمِنـاتِ یَغْضُـضْنَ مِنْ اَبْصـارِهِنَّ وَ یَحْفَظْنَ فُروُجَهُنَّ وَ لا یُبْـدینَ زینَتَهُنَّ اِلاّ ما ظَهَرَ مِنْها وَلْیَضْـرِ بْنَ بِخُمُرِهِنَّ عَلی جُیُوبِهِنَّ وَ لا یُبْدینَ زینَتَهُنَّ اِلاّ لِبُعُولَتِهِـنَّ اَوْ ابائِهِـنَّ اَوْ اباءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اَبْنائِهِنَّ اَوْ اَبْناءِ بُعُولَتِهِنَّ اَوْ اِخْوانِهِنَّ اَوْ بَنی اِخْوانِهِنَّ اَوْبَنی اَخَواتِهِنَّ اَوْ نِسائِهِنَّ اَوْ مـا مَلَکَتْ اَیْمـانُهُنَّ اَوِ التّابِعینَ غَیْرِ اُولِی الْاِرْبَةِ مِنَ الرِّجالِ اَوِ الطِّفْلِ الَّذینَ لَمْ یَظْهَروُا عَلی عَوْراتِ النِّساءِ وَ لا یَضْـرِبْنَ بِاَرْجُلِهِنَّ لِیُعْلَمَ ما یُخْفینَ مِنْ زینَتِهِنَّ وَ تُوبُوا اِلَی اللّهِ جَمیعا اَیُّهَ الْمُؤْمِنُونَ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ

و به زنـان باایمان بگو : چشم‌های خود (از نگاه هوس‌آلود)فروگیرنـد و دامان خویش‌را حفظ کننـد و زینت خود را جز آن مقـدار که ظاهر است ، آشـکار ننمایند و (اطراف) روسـری‌های خودرا بر سـینه خودافکنند (تا گردن و سـینه با آن پوشانده شود)و زینت خودرا آشکار نسازند، مگر برای شوهرانشان یا پدرانشان یا پدر شوهرانشان یـا پسرانشـان یا پسـران همسـرانشـان یـا بـرادرانشـان یـا پســران بـرادرانشـــان ، یا پسـران خـواهـرانشـــان ، یا زنــان هــم‌کیششـــان یا بــردگـــانشـان (کنیزانشان) یـــا افـراد سفیـه که تمــایلـی به زن ندارنـد یـا کودکـانی که از امورجنسـی مربوط به زن آگـاه نیسـتند ، آن‌هـا هنگام راه رفتن ،پاهای خود را به زمین

نزنند تا زینت پنهانیشان دانسته شود(و صدای خلخال که بر پا دارند ، به گوش رسد) و همگی به سوی خدا بازگردید ای مؤمنان تا رستگار شوید ●●● .۳۱ / نور

وَ قُلْنا مِنْ بَعْدِهِ لِبَنی اِسْرائیلَ اسْکُنُوا الاَرْضَ فَاِذا جاءَ وَعْدُ الْاخِرَةِ جِئْنا بِکُمْ لَفیفا

و بعد از آن به بنی‌اسرائیل گفتیم در این سرزمین (مصر و شام) ساکن شوید، اما هنگامی که وعده آخرت فرارسد همه شمارا دسته‌جمعی (به آن دادگاه عدل) می‌آوریم ●●● .۱۰۴ / اسراء

وَ قُلْنا یا ادَمُ اسْکُنْ اَنْتَ وَ زَوْجُکَ الْجَنَّةَ وَ کُلا مِنْها رَغَدا حَیْثُ شِئْتُما وَ لا تَقْرَبا هذِهِالشَّجَرَةَ فَتَکُونا مِنَ الظّالِمینَ

و گفتیم : ای آدم ، تو با همسرت در بهشت سکونت کن و از (نعمت‌های) آن گوارا هرچه می‌خواهید ، بخورید (اما) نزدیک این درخت نشوید که از ستمگران خواهید شد ●●●.۳۵ / بقره

وَ قَلیلٌ مِنَ الْاخِرینَ

و اندکی از امت آخرین ●●● .۱۴ / واقعه

(۵۵۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ قَوْلِهِمْ اِنّا قَتَلْنَا الْمَسیحَ عیسَی ابْنَ مَرْیَمَ رَسُولَ اللّهِ وَ ما قَتَلَوهُ وَ ما صَلَبُوهُ وَ لکِنْ شُبِّهَ لَهُمْ وَ اِنَّ الَّذینَ اخْتَلَفُوا فیهِ لَفی شَکٍّ مِنْهُ ما لَهُمْ بِه مِنْ عِلْمٍ اِلّا اتِّباعَ الظَّنِّ وَ ما قَتَلُوهُ یَقینا

و گفتارشان که ما مسیح عیسی بن مریم پیامبر خدا را کشتیم در حالی که نه او را کشتند و نه به دار آویختند لکن امر بر آن‌ها مشتبه شد و کسانی که در مورد (قتل)او اختلاف کردند ازآن در شکّ‌هستند و علم به‌آن ندارند و تنهاازگمان پیروی‌می‌کنند و قطعااو رانکشتند ●●● .۱۵۷ / نساء

وَ قَوْمُ اِبْراهیمَ وَ قَوْمُ لُوطٍ

و همچنین قوم ابراهیم و قوم لوط ●●● .۴۳ / حجّ

وَ قَوْمَ نُوحٍ لَمّا کَذَّبُوا الرُّسُلَ اَغْرَقْناهُمْ وَ جَعَلْناهُمْ لِلنّاسِ اَیَةً وَ اَعْتَدْنا لِلظّالِمینَ عَذابا اَلیما

و قوم نوح را هنگامی که تکذیب رسولان کردند غرق نمودیم و آنها را درس عبرتی برای مردم قرار دادیم و برای ستمگران عذاب دردناکی فراهم ساختیم ●●● .۳۷ / فرقان

وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ‌قَبْلُ‌اِنَّهُمْ‌کانُواقَوْمافاسِقینَ

همچنین قوم نوح را قبل از آنها هلاک کردیم ، چراکه قوم فاسقی بودند ●●● .۴۶ / ذاریات

وَ قَوْمَ نُوحٍ مِنْ قَبْلُ اِنَّهُمْ کانُوا هُمْ اَظْلَمَ وَ اَطْغی

و نیزقوم‌نوح‌را پیش‌از آن‌ها، چراکه آن‌هااز همه ظالم‌تروطغیانگرتربودند ●●● .۵۲ / نجم

وَقِهِمُ السَّیِّئاتِ وَ مَنْ تَقِ السَّیِّئاتِ یَوْمَئِذٍ فَقَدْ رَحِمْتَهُ وَ ذلِکَ هُوَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ

و آنها را از بدی‌ها نگاه‌دار و هر کس را در آن روز از بدی‌ها نگاه‌داری مشمول رحمتت ساخته‌ای و این است رستگاری بزرگ ●●● .۹ / مؤمن

وَ قَیَّضْنا لَهُمْ قُرَناءَ فَزَیَّنُوا لَهُمْ ما بَیْنَ اَیْدیهِمْ وَ ماخَلْفَهُمْ وَ حَقَّ عَلَیْهِمُ الْقَوْلُ فی اُمَمٍ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمْ مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ اِنَّهُمْ کانُوا خاسِرینَ

ما برای آنها همنشینان (زشت سیرتی) قرار دادیم و آنهازشتی‌ها را از پیش رو و پشت سر در نظرشان جلوه دادند وفرمان الهی درباره آنها تحقق یافت و به سرنوشت اقوام گمراهی از جن وانس که قبل از آنها بودند گرفتار شدند، آنها مسلما زیان‌کار بودند ●●● .۲۵ / فصّلت

وَ قیلَ الْیَوْمَ نَنْسیکَمْ کَما نَسیتُمْ لِقاءَ یَوْمِکَمْ هذا وَ مَأْویکَمُ النّارُ وَ ما لَکَمْ مِنْ ناصِرینَ

و به آن‌ها گفته می‌شود : امروز شما را فراموش می‌کنیم همان‌گونه که شما دیدار امروز را فراموش کردید و جایگاه شما دوزخ است و هیچ یاوری ندارید ●●● .۳۴ / جاثیه

وَ قیلَ لِلَّذینَ اتَّقَوْا ماذا اَنْزَلَ رَبُّکُمْ قالُوا خَیْرا لِلَّذینَ اَحْسَنُوا فی هذِهِ الدُّنْیا حَسَنَةٌ وَ لَدارُ الْاخِرَةِ خَیْرٌ وَ لَنِعْمَ دارُ الْمُتَّقینَ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۱)

و هنگامی که به پرهیزکاران گفته می‌شود پروردگار شما چه نازل کرده است ؟ می‌گفتند : خیر (و سعادت) برای کسانی که نیکی کردند در این دنیا نیکی است و سرای آخرت از آن هم بهتر است و چه خوب است سرای پرهیزکاران ●●● .۳۰ / نحل

وَ قیلَ یأَرْضُ ابْلَعی ماآءَكِ وَ یسَماآءُ اَقْلِعی وَ غیضَ الْماآءُ وَ قُضِیَ الْاَمْرُوَاسْتَوَتْ عَلَی الْجُودِیِّ وَ قیلَ بُعْدا لِلْقَوْمِ الظّلِمینَ

و گفته شد ای زمین آبت را فروبر و ای آسمان خودداری کن و آب فرونشست و کارپایان یافت و (کشتی) بر (دامنه کوه) جودی پهلو گرفت و (در این هنگام) گفته شد :دور باد قوم ستمگر ●●● .۴۴ / هود

وَ قیلَ ادْعُوا شُرَکاءَکُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ یَسْتَجیبُوا لَهُمْ وَ رَاَوُا الْعَذابَ لَوْ اَنَّهُمْ کانُوا یَهْتَدوُنَ

به آن‌ها (عابدان) گفته می‌شود : شما معبودهایتان را که شریک خدا می‌پنداشتید ،بخوانید (تا شما را یاری کنند) آن‌ها معبودهایشان را می‌خوانند، ولی جوابی به آن‌ها نمی‌دهند، دراین‌هنگام عذاب‌الهی‌را (باچشم خود) می‌بینند و آرزومی‌کنند ؛ ای‌کاش هدایت یافته بودند ●●● .۶۴ / قصص

وَ قیلَ لِلنّاسِ هَلْ اَنْتُمْ مُجْتَمِعُونَ

و به مردم گفته شد : آیا شما نیز (در این صحنه) اجتماع می‌کنید ●●● ؟۳۹ / شعراء

وَ قیلَ لَهُمْ اَیْنَما کُنْتُمْ تَعْبُدُونَ

و به آن‌ها گفته می‌شود کجا هستند معبودانی که آن‌ها را پرستش می‌کردید ●●● ؟۹۲ / شعراء

وَ قیلَ مَنْ راقٍ

و گفته شود: آیا کسی هست که این بیمار را از مرگ نجات دهد ●●● ؟۲۷ / قیامت

وَ قیلِهِ یا رَبِّ اِنَّ هؤُلاءِ قَوْمٌ لا یُؤْمِنُونَ

آن‌ها چگونه از شکایت پیامبر که می‌گوید: پروردگارا! این‌ها قومی هستند که ایمان نمی‌آورند (غافل می‌شوند ●●●؟).۸۸ / زخرف

وَ کَأَیِّنْ مِنْ ءایَةٍ فِی السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ یَمُرُّونَ عَلَیْها وَ هُمْ عَنْها مُعْرِضُونَ

و چه بسیار نشانه‌ای (از خدا) در آسمان‌ها و زمین وجود دارد که آن‌ها از کنارش می‌گذرند و از آن روی می‌گردانند ●●● .۱۰۵ / یوسف

وَ کَاَیِّنْ مِنْ دابَّةٍ لا تَحْمِلُ رِزْقَهَا اللّهُ یَرْزُقُها وَ اِیّاکُمْ وَ هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

چه بسیار جنبندگانی که قدرت ندارند روزی خود را حمل کنند ، خداوند آن‌ها را و شما را روزی می‌دهد و او است شنوا و دانا ●●● .۶۰ / عنکبوت

(۵۵۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ کَاَیِّنْ مِنْ قَرْیَةٍ عَتَتْ عَنْ اَمْرِ رَبِّها وَ رُسُلِهِ فَحاسَبْناها حِسابا شَدیدا وَ عَذَّبْناها عَذابا نُکْرا

چه بسیار شهرها و آبادی‌ها که اهل آن از فرمان خدا و رسولانش سرپیچی کرده‌اند و ما حساب آن‌ها را به شدت رسیدیم و به مجازات کم‌نظیری گرفتار ساختیم ●●● .۸ / طلاق

وَ کَاَیِّنْ مِنْ قَـرْیَـةٍ هِـیَ اَشَـدُّ قُـوَّةً مِنْ قَـرْیَتِـکَ الَّتی اَخْـرَجَتْـکَ اَهْلَکْنـاهُمْ فَلا ناصِرَ لَهُمْ

و چـه بسیـار شـهـرهـایی کـه از شـهری که تـو را بیرون کرد ، پرقـدرت‌تر بودنـد ، مـا همـه آن‌هـا را نـابـود کردیم و یـاوری نداشتند ●●● ۱۳. / محمّد

وَ کَاَیِّنْ مِنْ قَرْیَةٍ اَمْلَیْتُ لَها وَ هِیَ ظالِمَةٌ ثُمَّ اَخَذْتُها وَ اِلَیَّ الْمَصیرُ

و چه بسیارشـهرهاوآبادی‌هاکه به‌آن‌هامهلت‌دادم، درحالی‌که ستمگربودند (اما از این مهلت برای اصـلاح خویش استفـاده نکردند) سپس آن‌ها را گرفتم و همه به سوی من بازمی‌گردند ●●●۴۸. / حجّ

وَ کَاَیِّنْ مِنْ نَبِیٍّ قاتَلَ مَعَهُ رِبِّیُّونَ کَثیرٌ فَما وَهَنُوا لِمآ اَصابَهُمْ فی سَبیلِ اللّهِ وَ ما ضَعُفُوا وَ مَا اسْتَکانُوا وَ اللّهُ یُحِبُّ الصّابِرینَ

چه بسیـــار پیـامبرانی که مردان الهی فراوانی به همراه آنـان جنـگ کردنـد ، آن‌ها هیچ‌گاه در برابر آن‌چه در راه خـــدا بــه آنــان می‌رسـید، ســست و نـاتوان نشدنـد (و تـن بـه تسلیــم نـدادنـد) و خـداونـد استقـامت‌کننـدگان را دوست دارد ●●● ۱۴۶. / آل‌عمران

وَ کَأْسا دِهـــاقـــا

و جـامهـایی لبریـــز و پیـــاپـی (از شـراب طهـور ●●●) ۳۴. / نبأ

وَ کانَ فِی‌الْمَدینَةِتِسْعَةُرَهْطٍ یُفْسِدُونَ فِی الاَرْضِ وَ لا یُصْلِحُونَ

درآن‌شهر نه گروهک بودندکه فساد در زمین‌می‌کردند و مصلح نبودند ●●● ۴۸. / نمل

وَ کانَ لَهُ ثَمَرٌفَقالَ‌لِصاحِبِهِوَهُوَیُحاوِرُهُ‌اَنَااَکْثَرُمِنْکَ‌مالاً وَاَعَزُّنَفَرا

صـاحب این بـاغ درآمـد قـابل ملاحظه‌ای داشت به همین جهت به دوسـتش در حالی که به‌گفتگو برخاسـته بود چنین گفت: من از نظـر ثروت از تو برترم و نفـراتم نیرومنـدتر است ●●● ۳۴. / کهف

وَ کانَ یَأْمُرُ اَهْلَهُ بِالصَّلوةِ وَ الزَّکوةِ وَ کانَ عِنْـدَ رَبِّـه مَـرْضِیّا

او همواره خانواده خود را به‌نماز و زکات دعوت می‌کرد و همواره موردرضایت‌پروردگارش بود ●●●۵۵. / مریم

وَ کانُوا یُصِرُّونَ عَلَـی الْحِنْثِ الْعَظیـم

و بـر گـنـاهان بـــزرگ ، اصـــرار داشتنــد ●●● ۴۶. / واقعه

وَ کانُوا یَقُولُونَ ءَاِذا مِتْنا وَ کُنّا تُـرابا وَ عِظـاما اَئِنّا لَمَبْعُوثُونَ

و می‌گفتند: هنگـامی که ما مردیم و خاک و استخوان شدیم، آیا برانگیختـه خـواهیـم شـد ●●● ؟۴۷ / واقعه

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۳)

وَ کانُوا یَنْحِتُـونَ مِـنَ الْجِبـالِ بُیُــوتـا امِنینَ

آن‌ها خانه‌های امن و امانی در دل کوه‌ها می‌تراشیـدند ●●● ۸۲. / حجر

وَ کِتابٍ مَسْطُورٍ

و کتابی که نوشته شده است ●●●۲. / طور

وَ کَتَبْنـا عَلَیْهِمْ فیهـا اَنَّ النَّفْسَ بِـالنَّفْسِ وَ الْعَیْنَ بِـالْعَیْنِ وَ الاَنْفَ بِالاَنْفِ وَ الْاُذُنَ بِالْاُذُنِ وَ السِّنَّ بِالسِّنِّ وَ الْجُرُوحَ قِصاصٌ فَمَنْ تَصَـدَّقَ بِه فَهُوَ کَفّارَةٌ لَهُ وَ مَنْ لَمْ یَحْکُمْ بِما اَنْزَلَ اللّهُ فَاُولآئِکَ هُمُ الظّالِمُونَ

و بر آن‌ها (بنی‌اسـرائیل) در آن (تورات) مقرّر داشتیم که جان در مقابل جان و چشم در مقابل چشم و بینی در برابر بینی و گوش در مقابل گوش و دندان در برابر دندان، می‌باشد و هر زخمی قصاص دارد و اگر کسـی آن را ببخشد (و از قصاص صـرف نظرکند) کفّاره (گناهان) او محسوب می‌شود و هر کس به احکامی که خدا نازل کرده حکم نکند ستمگر است ●●●۴۵. / مائده

وَ کَتَبْنا لَهُ فِی الْاَلْواحِ مِنْ کُلِّ شَیْءٍ مَوْعِظَهً وَ تَفْصیلاً لِکُلِّ شَیْءٍ فَخُذْها بِقُوَّهٍ وَ اْمُرْ قَوْمَکَ یَاْخُذوُا بِاَحْسَنِها سَاُوریکُمْ دارَ الْفاسِقینَ

و برای او در الواح اندرزی از هر موضوعی نوشتیم و بیانی ازهرچیز کردیم، پس آن‌را با جدیت بگیر و به قوم خود بگو: به نیکوترین آن‌ها عمل کنند (و آن‌ها که به مخالفت برخیزند ،کیفرشان دوزخ است) و به زودی (این) دار فاسقان را به شما نشان خواهیم داد ●●● .۱۴۵ / اعراف

وَ کَذلِکَ جَعَلْناکُمْ اُمَّهً وَسَطا لِتَکُونُوا شُهَداءَ عَلَی النّاسِ وَ یَکُونَ الرَّسُولُ عَلَیْکُمْ شَهیدا وَ ماجَعَلْنَا الْقِبْلَهَ الَّتی کُنْتَ عَلَیْها اِلّا لِنَعْلَمَ مَنْ یَتَّبِعُ الرَّسُولَ مِمَّنْ یَنْقَلِبُ عَلی عَقِبَیْهِ وَ اِنْ کانَتْ لَکَبیرَهً اِلاّ عَلَی الَّذینَ هَدَی اللّهُ وَ ما کانَ اللّهُ لِیُضیعَ ایمانَکُمْ اِنَّ اللّهَ بِالنّاسِ لَرَؤُوفٌ رَحیمٌ

همان‌گونه (که قبله شما ، یک قبله میانه است ،) شما را نیز امّت میانه‌ای قرار دادیم (در حدّ اعتدال که میان افراط و تفریط هستید) تا گواه بر مردم باشید و پیامبر هم گواه بر شما و ما آن قبله‌ای را که قبلاً بر آن بودی ، تنها برای این قرار دادیم که افرادی که از پیامبر پیروی می‌کنند، از آن‌ها که به جاهلیّت بازمی‌گردند ، مشخّص شوند ، اگرچه این جز بر کسانی که خداوند آن‌ها را هدایت کرده ، دشوار بود (این را نیز بدانید که نمازهای شما در برابر قبله سابق صحیح بوده) و خدا هرگز ایمان (نماز) شما را ضایع نمی‌گرداند، زیرا خداوند نسبت به مردم، رحیم و مهربان است ●●● .۱۴۳ / بقره

وَ کَذلِکَ اَخْذُ رَبِّکَ اِذآا اَخَذَ الْقُری وَ هِیَ ظالِمَهٌ اِنَّ اَخْذَهُ اَلیمٌ شَدیدٌ

و این چنین است مجازات‌پروردگار توهنگامی که شهرهاوآبادی‌های ظالم‌را مجازات می‌کند ، (آری) مجازات او دردناک و شدید است ●●● .۱۰۲ / هود

(۵۵۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ کَذلِکَ اَعْثَرْنا عَلَیْهِمْ لِیَعْلَمُوا اَنَّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ وَ اَنَّالسّاعَهَ لا رَیْبَ فیها اِذْ یَتَنازَعُونَ بَیْنَهُمْ اَمْرَهُمْ فَقالُوا ابْنُوا عَلَیْهِمْ بُنْیانا رَبُّهُمْ اَعْلَمُ بِهِمْ قالَ الَّذینَ غَلَبُوا عَلی اَمْرِهِمْ لَنَتَّخِذَنَّ عَلَیْهِمْ مَسْجِدا

و این چنین مردم را متوجه حال آن‌ها کردیم تا بدانند وعده (رستاخیز) خداوند حق است و در پایان جهان و قیام قیامت شکی نیست، در آن هنگام‌که میان خود دراین باره نزاع می‌کردند، گروهی می‌گفتند : بنایی بر آن بسازید (تا برای همیشه از نظر پنهان شوند و از آن‌ها سخن نگویید که) پروردگارشان‌از وضع‌آن‌ها آگاه‌تراست (ولی آن‌ها که از رازشان آگاهی یافتند و آن را دلیلی بر رستاخیز دیدند) گفتند : ما مسجدی در کنار (مدفن) آن‌ها می‌سازیم (تا خاطره آن‌ها فراموش نشود ●●●) .۲۱ / کهف

وَ کَذلِکَ اَنْزَلْنا اِلَیْکَ الْکِتابَ فَالَّذینَ اتَیْناهُمُ الْکِتابَ یُؤْمِنُونَ بِهِ وَ مِنْ هؤُلاءِ مَنْ یُؤْمِنُ بِهِ وَ ما یَجْحَدُ بِاآیاتِنا اِلاَّ الْکافِرُونَ

این‌گونه کتاب را بر تو نازل کردیم کسانی که (پیش از این) کتاب آسمانی به آن‌ها داده‌ایم، به این کتاب ایمان می‌آورند و بعضی از این گروه (مشرکان) نیز به آن مؤمن می‌شوند و آیات ما را جز کافران انکار نمی‌کنند ●●● .۴۷ / عنکبوت

وَ کَذلِکَ اَنْزَلْناهُ ایاتٍ بَیِّناتٍ وَ اَنَّ اللّهَ یَهْدی مَنْ یُریدُ

این‌گونه ما قرآن را به صورت آیات روشن نازل کردیم و خداوند هرکس را بخواهد، هدایت می‌کند●●● . ۱۶ / حجّ

وَ کَذلِکَ اَنْزَلْنهُ حُکْما عَرَبِیّاوَلَئِنِاتَّبَعْتَاَهْواءَهُمْبَعْدَ ما جاءَکَمِنَالْعِلْمِ مالَکَ مِنَاللّهِ مِنْ وَلِیٍّ وَ لاواقٍ

همان‌گونه (که به پیامبران پیشین کتاب آسمانی دادیم) بر تو نیز فرمان روشن و صریحی نازل کردیم و اگر از هوس‌های آن‌ها، بعد از آن‌که آگاهی برای تو آمده ، پیروی کنی هیچ‌کس از تو در برابر خدا حمایت و جلوگیری نخواهدکرد ●●●.۳۷ / رعد

وَ کَذلِکَ اَنْزَلْناهُ قُرْانا عَرَبِیّا وَ صَرَّفْنا فیهِ مِنَ الْوَعیدِلَعَلَّهُمْ یَتَّقُونَ اَوْ یُحْدِثُ لَهُمْ ذِکْرا

و این گونه آن را قرآنی عربی (فصیح و گویا) نازل کردیم وانواع وعیدها (و انذار) را درآن بازگو نمودیم ، شایدآن‌ها تقواپیشه کنند، یابرای آنان تذکری ایجاد نماید ●●● .۱۱۳ / طه

وَ کَذلِکَ اَوْحَیْنا اِلَیْکَ رُوحا مِنْ اَمْرِنا ما کُنْتَ تَدْری مَا الْکِتابُ وَ لاَ الاْیمانُ وَ لکِنْ جَعَلْناهُ نُورا نَهْدی بِهِ مَنْ نَشاءُ مِنْ عِبادِنا وَ اِنَّکَ لَتَهْدی اِلی صِراطٍ مُسْتَقیم

همان گونه که بر پیامبران پیشین وحی فرستادیم بر تو نیز روحی را به فرمان خود وحی کردیم ، تو پیش از این نمی‌دانستی کتاب و ایمان چیست ؟ (و از محتوای قرآن آگاه نبودی) ولی ما آن را نوری قرار دادیم که به وسیله آن هرکس از بندگان خویش را بخواهیم هدایت می کنیم و تو مسلما به سوی راه مستقیم‌هدایت‌می کنی ●●●.۵۲ / شوری

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۵)

وَ کَذلِکَ اَوْحَیْنا اِلَیْکَ قُرْانا عَرَبِیّا لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُری وَ مَنْ حَوْلَها وَ تُنْذِرَ یَوْمَ الْجَمْعِ لا رَیْبَ فیهِ فَریقٌ فِیالْجَنَّةِ وَ فَریقٌ فِی السَّعیرِ

و این گونه قرآنی عربی (فصیح و گویا) بر تو وحی کردیم ، تا ام القری و کسانی را که اطراف آن هستند ، انذار کنی و آن‌ها را از روزی که همه خلایق در آن روز جمع می‌شوند و شک و تردید در آن نیست بترسانی ، همان روزکه گروهی در بهشتند و گروهی درآتش ●●● .۷ / شوری

وَ کَذلِکَ بَعَثْناهُمْ لِیَتَساءَلُوا بَیْنَهُمْ قالَ قائِلٌ مِنْهُمْ کَمْ لَبِثْتُمْ قالُوا لَبِثْنا یَوْما اَوْ بَعْضَ یَوْمٍ قالُوا رَبُّکُمْ اَعْلَمُ بِما لَبِثْتُمْ فَابْعَثُوا اَحَدَکُمْ بِوَرِقِکُمْ هذِهِ اِلَی الْمَدینَةِ فَلْیَنْظُرْ اَیُّهااَزْکی طَعاما فَلْیَأْتِکُمْ بِرِزْقٍ مِنْهُ وَلْیَتَلَطَّفْ وَ لا یُشْعِرَنَّ بِکُمْ اَحَدا

همین گونه ما آن‌ها را (از خواب) برانگیختیم تا از یکدیگر سؤال کنند ، یکی از آن‌ها گفت: چه مدت خوابیدید؟آن‌ها گفتند: یک‌روز یا بخشی از یک روز (و چون درست نتوانستند مدت خوابشان را بدانند) گفتند: پروردگارتان‌از مدت‌خوابتان‌آگاه‌تراست،اکنون یک‌نفررابااین سکه‌ای که دارید به شهر بفرستید تا بنگرد کدامین نفر ازآن‌ها غذای پاک‌تری دارند ، از آن مقداری برای روزی‌شما بیاورد ، اما باید نهایت دقت را به خرج‌دهد و هیچ‌کس‌رااز وضع‌شماآگاه نسازد ●●● .۱۹ / کهف

وَ کَذلِکَ جَعَلْنا فی کُلِّ قَرْیَةٍ اَکبِرَ مُجْرِمیها لِیَمْکُرُوا فیها وَ ما یَمْکُرُونَ اِلاّ بِأَنْفُسِهِمْ وَ ما یَشْعُرُونَ

و هم‌چنین در هر شهر و روستایی بزرگان گنه کاری قراردادیم (افرادی که همه‌گونه قدرت در اختیارشان گذاردیم اما آن‌ها از آن سوءاستفاده کرده و راه خطا پیش گرفتند) و سرانجام کارشان این شد که به مکر (و فریب مردم) پرداختند ولی تنها خودشان را فریب می‌دهند و نمی‌فهمند ●●● .۱۲۳ / انعام

وَ کَذلِکَ جَعَلْنا لِکُلِّ نَبِیٍّ عَدُوّا مِنَ الْمُجْرِمینَ وَ کَفی بِرَبِّکَ هادِیا وَ نَصیرا

و این گونه برای هر پیامبری دشمنی از مجرمان قرار دادیم، اما همین بس که خدا هادی و یاور تو است ●●● .۳۱ / فرقان

وَ کَذلِکَ جَعَلْنا لِکُلِّ نَبِیٍّ عَدُوّا شَیطینَ الاِْنْسِ وَ الْجِنِّ یُوحی بَعْضُهُمْ اِلی بَعْضٍ زُخْرُفَ الْقَوْلِ غُرُورا وَ لَوْ شاءَ رَبُّکَ ما فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَ مایَفْتَرُونَ

این چنین در برابر هر پیامبری دشمنی از شیاطین انس و جنّ قرار دادیم که سخنان فریبنده و بی‌اساس (برای اغفال مردم) به طور سِرّی (و در گوشی) به یکدیگر می گفتند و اگر پروردگار تو می‌خواست چنین نمی کردند (و اجبارا می‌توانست جلو آن‌ها را بگیرد ولی اجبار سودی ندارد) بنابراین آن‌ها و تهمت‌هایشان را به حال خود واگذار ●●● .۱۱۲ / انعام

(۵۵۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ کَذلِکَ حَقَّتْ کَلِمَتُ رَبِّکَ عَلَی الَّذینَ کَفَرُوا اَنَّهُمْ اَصْحابُ النّارِ

این گونه فرمان پروردگارت در مورد کسانی که کافر شدند مسلم شده که آن‌ها همه اهل دوزخند ●●●.۶ / مؤمن

وَ كَذلِكَ زَيَّنَ لِكَثيرٍ مِنَ الْمُشْرِكينَ قَتْلَ أَوْلدِهِمْ شُرَكاآؤُهُمْ لِيُرْدُوهُمْ وَ لِيَلْبِسُوا عَلَيْهِمْ دينَهُمْ وَ لَوْ شاءَ اللّهُ ما فَعَلُوهُ فَذَرْهُمْ وَ ما يَفْتَرُونَ

و همچنین شرکای آنها (یعنی بت‌ها) قتل فرزندانشان را در نظرشان جلوه داده بودند (کودکان خود را قربانی بت‌ها می‌کردند و افتخار می‌نمودند) و عاقبت این کار چنین شد که آنها را به هلاکت افکندند و آئین‌شان را دگرگون ساختند و اگر خدا می‌خواست چنین نمی‌کردند (زیرا می‌توانست اجبارا جلو آنان را بگیرد ولی اجبار سودی ندارد) بنابراین آنها و تهمت‌هایشان را به حال خود واگذار (و به‌اعمال آنها اعتناء مکن ●●●) .۱۳۷ / انعام

وَ كَذلِكَ فَتَنّا بَعْضَهُمْ بِبَعْضٍ لِيَقُولُوآا اَهؤُلآءِ مَنَّ اللّهُ عَلَيْهِمْ مِنْ بَيْنِنآا اَلَيْسَ اللّهُ بِأَعْلَمَ بِالشّكِرينَ

و این چنین بعضی از آنها را با بعض دیگر آزمودیم (توانگران را به وسیله فقیران) تا بگویند آیا این‌ها هستند که خداوند از میان ما (برگزیده و) بر آنها منت گذارده (و نعمت ایمان به آنها بخشیده) آیا خداوند شاکران را بهتر نمی‌شناسد ●●● ۵۳؟ / انعام

وَ كَذلِكَ ما اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِكَ فى قَرْيَةٍ مِنْ نَذيرٍ اِلاّ قالَ مُتْرَفُوها اِنّا وَجَدْنا اباءَنا عَلى اُمَّةٍ وَ اِنّا عَلى اثارِهِمْ مُقْتَدُونَ

همین‌گونه درهیچ شهر و دیاری پیش‌از تو پیامبری انذارکننده نفرستادیم مگر این‌که ثروتمندان مست و مغرور گفتند: ماپدران خود رابر مذهبی یافتیم و به آثار آنها اقتدا می‌کنیم ●●● .۲۳ / زخرف

وَ كَذلِكَ مَكَّنّا لِيُوسُفَ فِى الْاَرْضِ يَتَبَوَّأُ مِنْها حَيْثُ يَشاءُ نُصيبُ بِرَحْمَتِنا مَنْ نَشاءُ وَ لا نُضيعُ اَجْرَ الْمُحْسِنينَ

و این‌گونه ما به یوسف در سرزمین (مصر) قدرت دادیم که هر گونه می‌خواست در آن منزل می‌گزید (و تصرف می‌کرد) ما رحمت خودرا به هر کس بخواهیم (و شایسته بدانیم) می‌بخشیم و پاداش نیکوکاران را ضایع نمی‌کنیم ●●● .۵۶ / یوسف

وَ كَذلِكَ نَجْزى مَنْ اَسْرَفَ وَ لَمْ يُؤْمِنْ باياتِ رَبِّه وَ لَعَذابُ الْاخِرَةِ اَشَدُّ وَ اَبْقى

و این‌گونه جزا می‌دهیم کسی را که اسراف کند و ایمان به‌آیات پروردگارش نیاورد و عذاب آخرت شدیدتر و پایدارتر است ●●●.۱۲۷ / طه

وَ كَذلِكَ نُرِيآ اِبْراهيمَ مَلَكُوتَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ لِيَكُونَ مِنَ الْمُوقِنينَ

این چنین ملکوت آسمانها و زمین را به ابراهیم نشان دادیم ، تا اهل یقین گردد ●●● .۷۵ / انعام

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۷)

وَ كَذلِكَ نُصَرِّفُ الْايتِ وَ لِيَقُولُوا دَرَسْتَ وَلِنُبَيِّنَهُ لِقَوْمٍ يَعْلَمُونَ

و این چنین آیات را در شکل‌های گوناگون بیان می‌داریم بگذار آنها بگویند تو درس خوانده‌ای (و آنها را از دگری آموخته‌ای) هدف ما این است که آن را برای کسانی که علم و آگاهی دارند روشن سازیم ●●● .۱۰۵ / انعام

وَ كَذلِكَ نُفَصِّلُ الايتِ وَ لِتَسْتَبينَ سَبيلُ الْمُجْرِمينَ

و این چنین آیات را برمی‌شمریم (و روشن می‌سازیم) تا راه گناه کاران آشکار گردد ●●● .۵۵ / انعام

وَ كَذلِكَ نُفَصِّلُ الْايتِ وَ لَعَلَّهُمْ يَرْجِعُونَ

و این چنین آیات را توضیح می‌دهیم و شاید به‌سوی حقّ بازگردند (و بدانند ندای توحید در درون جانشان از روز نخست بوده است ●●●) .۱۷۴ / اعراف

وَ كَذلِكَ نُوَلّى بَعْضَ الظّلِمينَ بَعْضا بِما كانُوا يَكْسِبُونَ

و این چنین بعضی از ستمگران را به بعض دیگر وامی‌گذاریم به سبب اعمالی که انجام می‌دادند●●● . ۱۲۹ / انعام

وَ كَذلِكَ يَجْتَبيكَ رَبُّكَ وَ يُعَلِّمُكَ مِنْ تَأْويلِ الْاحاديثِ وَ يُتِمُّ نِعْمَتَهُ عَلَيْكَ وَعَلآى آلِ يَعْقُوبَ كَماآ اَتَمَّها عَلآى اَبَوَيْكَ مِنْ قَبْلُ اِبْرهيمَ وَ اِسْحقَ اِنَّ رَبَّكَ عَليمٌ حَكيمٌ

و این گونه پروردگارت تو را برمی گزیند و از تعبیر خواب‌ها به تو می‌آموزد و نعمتش رابر تو و بر آل یعقوب تمام و کامل می کند ، همان‌گونه که پیش از این بر پدرانت ابراهیم و اسحاق تمام کرد ، پروردگار تو عالم و حکیم است ●●● .۶ / یوسف

وَ كَذَّبَ الَّذينَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ ما بَلَغُوا مِعْشارَ ما اتَيْناهُمْ فَكَذَّبُوا رُسُلى فَكَيْفَ كانَ نَكيرِ

کسانی که پیش از آن‌ها بودند (نیز آیات الهی را) تکذیب کردند، در حالی که‌این‌ها به یک دهم (از قدرت و نیروی آنان) نمی‌رسند، (آری) آن‌ها رسولان مرا تکذیب کردند و ببین مجازات من (نسبت به آن‌ها) چگونه بود ●●●؟۴۵ / سبأ

وَ كَذَّبَ بِالْحُسْنى

و پاداش نیک (الهی) را تکذیب کند ●●● .۹ / لیل

وَ كَذَّبَ بِهِ قَوْمُكَ وَ هُوَ الْحَقُّ قُلْ لَسْتُ عَلَيْكُمْ بِوَكيلٍ

قوم و جمعیّت تو آن را تکذیب و انکار کردند در حالی که حقّ است ، (به آن‌ها) بگو من مسؤول (قبول و ایمان آوردن) شما نیستم (وظیفه من تنها ابلاغ رسالت است نه اجبار شما برایمان ●●●) .۶۶ / انعام

(۵۵۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ كَذَّبُوا بِاياتِنا كِذّابا

و آیات ما را به کلی تکذیب کردند ●●● .۲۸ / نبأ

وَ كَذَّبُوا وَ اتَّبَعُوا اَهْوائَهُمْ وَ كُلُّ اَمْرٍ مُسْتَقِرٌّ

آن‌ها (آیات خدا را) تکذیب کردند واز هوای‌نفسشان پیروی‌نمودند و هرامری قرار‌گاهی‌دارد ●●● .۳ / قمر

وَ كُلَّ اِنْسانٍ اَلْزَمْناهُ طائِرَهُ فى عُنُقِه وَ نُخْرِجُ لَهُ يَوْمَ الْقِيمَةِ كِتابا يَلْقيهُ مَنْشُورا

اعمال هر انسانی را به گردنش قرار داده‌ایم و روز قیامت کتابی برای او بیرون می‌آوریم که آن را در برابر خود گشوده می‌بیند ●●● .۱۳ / اسراء

وَ كُلًّا ضَرَبْنا لَهُ الْاَمْثالَ وَ كُلًّا تَبَّرْنا تَتْبيرا

و برای هر یک از آن‌ها مثل‌ها زدیم و (چون سودی نداد) هر یک از آن‌ها را درهم شکستیم و هلاک کردیم ●●● .۳۹ / فرقان

وَ كُلاًّ نَقُصُّ عَلَيْكَ مِنْ اَنْباآءِ الرُّسُلِ ما نُثَبِّتُ بِه فُؤادَكَ وَ جاءَكَ فى هذِهِ الْحَقُّ وَ مَوْعِظَةٌ وَ ذِكْرى لِلْمُؤْمِنينَ

ما سرگذشت‌های انبیاء را برای تو بازگو کردیم تا قلبت آرام (و اراده‌ات قوی) گردد ودر این (اخبار و سرگذشت‌ها) حق و موعظه و تذکر برای مؤمنان آمده است ●●● .۱۲۰ / هود

وَ كُلَّ شَىْءٍ اَحْصَيْناهُ كِتابا

و ما همه چیز را احصاء و ثبت کرده‌ایم ●●● .۲۹ / نبأ

وَ كُلُّ شَىْءٍ فَعَلُوهُ فِى الزُّبُرِ

و هر کاری را انجام دادند ، در نامه‌های اعمالشان ثبت است ●●● . ۵۲ / قمر

وَ کُلِّ صَغیـرٍ وَ کَبیـرٍ مُسْتَطَـرٌ

و هر کـار کـوچـک و بـزرگی نوشته می‌شـود ●●● .۵۳ / قمر

وَ کُلُوا مِمّا رَزَقَکُمُ اللّهُ حَلالاً طَیِّبا وَ اتَّقُواْ اللّهَ الَّذی اَنْتُمْ بِهِ مُؤْمِنُونَ

و از نعمـــت‌هــای حـــلال و پــاکیــزه‌ای کـــه خــداونــد به شـما روزی داده بخوریـد و از (مخالفت) خــداونــدی کــه به او ایمان دارید بپـرهیزید ●●● .۸۸ / مائده

وَ کُلُّهُمْ اتیـهِ یَـــوْمَ الْقِیمَــــةِ فَـــرْدا

و همگـــی روز رستــاخیـز تــک و تنهــا نـــزد او حـاضـر می‌شوند ●●● .۹۵ / مریم

وَ کَمْ اَرْسَلْنــا مِـنْ نَبِـیٍّ فِـــی الْاَوَّلیـنَ

چه بسیار از پیـامبران را کـه (برای هدایت) در اقوام پیشین فرستادیم ●●● .۶ / زخرف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۵۹)

وَ کَمْ اَهْلَکْنا قَبْلَهُمْ مِنْ قَرْنٍ هَلْ تُحِسُّ مِنْهُمْ مِنْ اَحَدٍ اَوْ تَسْمَعُ لَهُمْ رِکْزا

چه بسـیار اقوام (بی‌ایمـان و گنهکـاری) را قبـل‌از آن‌هـا هلاک کردیم، آیا احـدی از آن‌هارا احساس می‌کنی یا کمترین‌صـدایی‌از آنان می‌شنوی ●●● .۹۸ / مریم

وَ کَمْ اَهْلَکْنـا قَبْلَهُـمْ مِـنْ قَـرْنٍ هُـمْ اَحْسَـــنُ اَثـاثـا وَ رِءْیـــا

اقـوام بسـیـاری را پیـش از آن‌هـا نـابـود کـردیـم کـه هـم مـال و ثـروتشـــان از ایـن‌هـا بهتـر بـود و هـم ظـــاهـرشـــان آراســـــــه‌تــر ●●● .۷۴ / مریم

وَ کَمْ اَهْلَکْنـا مِنَ الْقُـرُونِ مِنْ بَعْـدِ نُـوحٍ وَ کَفـی بِرَبِّـکَ بِـذُنُـوبِ عِبـادِهِ خَبیـرا بَصیـرا

چـه بسـیار مردمی کـه در قرون بعـد از نـوح زنـدگی می‌کردنـد(و طبـق همیـن سـنت) آن‌هـا را هلاـک کردیـم و کـافی است که پــروردگــارت از گناهان بندگانش آگاه و نسبت بر آن بینا است ●●● .۱۷ / اسراء

وَ کَمْ اَهْلَکْنـا مِنْ قَـرْیَـةٍ بَطِرَتْ مَعیشَتَهـا فَتِلْکَ مَســاکِنُهُـمْ لَـمْ تُسْکَنْ مِـنْ بَعْدِهِمْ اِلّا قَلیـلاً وَ کُنّا نَحْـنُ الْـــوارِثیـــنَ

بسیاری از شـهرها و آبــادی‌هــایــی کــه بــر اثــر فـزونـی نعمت مست و مغرور شده بود ، هلاـک کردیم ، این خانه‌های آن‌هـا است (که ویران شـده) و بعـد از آن‌هـا جـــز انـــدکـــی کسی در آن سـکـونت نکرد و مـا وارث آنـــان بـــودیـــم ●●● .۵۸ / قصص

وَ کَمْ اَهْلَکْنـا قَبْلَهُـمْ مِـنْ قَـرْنٍ هُـمْ اَشَـدُّ مِنْهُـمْ بَطْشـا فَنَقَّبُـوا فِی الْبِـلادِ هَلْ مِنْ مَحیصٍ

چه بسـیار اقوامی را که قبـل از آن‌ها هلاک کردیم ، اقوامی که از آن‌ها قوی‌تر بودنـد و شـهرها (و کشورها) را گشودنـد ، آیا راه فرار وجود دارد ●●● ؟۳۶ / ق

وَ کَمْ قَصَمْنـا مِنْ قَـرْیَـةٍ کـانَتْ ظالِمَةً وَ اَنْشَأْنا بَعْدَها قَوْما اخَرینَ

چه بسیار مناطق‌آباد ستمگری‌را که مادرهم شکستیم و بعداز آن‌ها قوم دیگری روی کارآوردیم ●●●.۱۱ / انبیاء

وَ کَمْ مِنْ قَـرْیَـةٍ اَهْلَکْنـاها فَجـاءَهـا بَأْسُنـا بَیاتا اَوْ هُمْ قاۤئِلُونَ

چـه بسـیـار شـهـرهـا و آبـادی‌هـا کـه آن‌هـا را (بـر اثـر گنـاه فراوان) هلاـک کردیـم و عـذاب ما شب هنگـام یـا روز هنگـامـی که استـراحت کرده بودند ، به سراغشان آمد ●●● .۴ / اعراف

وَ کَمْ مِنْ مَلَـکٍ فِـی السَّمواتِ لا تُغْنی شَفاعَتُهُمْ شَیْئا اِلّا مِنْ بَعْدِ اَنْ یَأْذَنَ اللّهُ لِمَنْ یَشاءُ وَ یَرْضی

و چه بسیار فرشتگانی که در آسـمان‌ها هستنـد و شـفـاعت آن‌هـا ســودی نمی‌بخشـد مگر بعد از آن‌که خدا بـرای هـر کس

بخـواهـد و راضـی بـاشد اجـازه (شفـــاعت) دهـد ●●● .۲۶ / نجم

وَ کُنّا نَخُوضُ مَعَ الْخـــائِضینَ

و پیـــوستـــه بـــا اهـــل بـــاطـــل همنشیـــن و همصـــدا بـــــودیـــم ●●● .۴۵ / مدّثر

(۵۶۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ کُنّا نُکَـــــذِّبُ بِیَـــوْمِ الـــدّیـنِ

و همـواره روز جـزا را انکـار می‌کـردیم ●●● .۴۶ / مدّثر

وَ کُنْتُـمْ اَزْواجـا ثَـلاثَـــةً

و شما به ســه گروه تقسیم خـواهیـد شـد ●●● .۷ / واقعه

وَ کُنُوزٍ وَ مَقامٍ کَـــریـمٍ

از گنجهـا و قصرهـای مجلل ●●● .۵۸ / شعراء

وَ کَواعِبَ اَتْـــرابا

و حوریانی بسیار جوان و هم سـن و سال ●●● .۳۳ / نبأ

وَ کَیْفَ اَخـافُ مـاآ اَشْرَکْتُمْ وَ لا تَخـافُونَ اَنَّکُمْ اَشْرَکْتُمْ بِـاللّهِ مـا لَمْ یُنَزِّلْ بِه عَلَیْکُمْ سُلْطنا فَأَیُّ الْفَریقَیْنِ أَحَـقُّ بِـالاٰمْـنِ اِنْ کُنْتُـمْ تَعْلَمُـــــونَ

چگونه من از بت‌های شما بترسم در حالی که شما از این نمی‌ترسید که برای خدا شریکی قرارداده‌اید که هیچ‌گونه دلیلی درباره آن بر شـما نازل نکرده ، (راست بگویید) کدام یک از این دو جمعیّت (بت پرستان و خـدا پـرستـان) شـایستـه‌تـر به امنیّـت (از مجـازات) هستنـد اگـر شمـا می‌دانیـد ●●● .۸۱ / انعام

وَ کَیْفَ تَـأْخُـذُونَهُ وَ قَـدْ اَفْضـی بَعْضُکُـمْ اِلی بَعْضٍ وَ اَخَـذْنَ مِنْکُـمْ میثـاقـا غَلیظا

و چگـونه آن را باز پس می‌گیـریـد، در حـالی که شمابا یکدیگر تماس و آمیزش کامل داشته‌اید ؟ و (از ایـن گـذشتـه ،) آن‌هـــا (هنگـام ازدواج ،) از شمـا پیمـان محکمـی گـرفتـه‌انـد ●●● .۲۱ / نساء

وَ کَیْفَ تَصْبِـرُ عَلی ما لَمْ تُحِطْ بِه خُبْرا

و چگـونـه می‌تـوانـی در بـرابـر چیـزی کـه از رموزش آگاه نیستی شکیبـا بـاشـی ●●● .۶۸ / کهف

وَ کَیْفَ تَکْفُـرُونَ وَ اَنْتُـمْ تُتْلـی عَلَیْکُـمْ ایـاتُ اللّهِ وَ فیکُـمْ رَسُـولُهُ وَ مَـنْ یَعْتَصِمْ بِاللّهِ فَقَـدْ هُـدِیَ اِلـــی صِـراطٍ مُسْتَقیـمٍ

و چگونه ممکن است شما کـافر شویـد، با این که (در دامان وحی قرارگرفته‌ایـد و) آیات خـدا برشما خوانـده می‌شود و پیامبر او درمیان شماست؟ (بنابراین به خـدا تمسّک جـوییـد) و هرکس به خـدا تمسّک جوید، بـه راهـی راسـت، هـدایـت شـــده است ●●●.۱۰۱ / آل‌عمران

وَ کَیْفَ یُحَکِّمُونَکَ وَ عِنْدَهُمُ التَّوْریةُ فیها حُکْمُ اللّهِ ثُمَّ یَتَوَلَّوْنَ مِنْ بَعْدِ ذلِکَ وَ ما اُولآئِکَ بِالْمُؤْمِنینَ

آن‌ها چگونه تو را بـه‌داوری می‌طلبنـد در حـالی‌که تـورات نزد ایشان است و در آن حکم خـدا هست (وانگهی) پس از داوری خـواستـن از حکـم تـو روی می‌گـرداننـد و آن‌هـا مـؤمـن نیستنـد ●●● .۴۳ / مائده

وَ لَـئِنْ اَتَیْتَ الَّذینَ اُوتُوا الْکِتابَ بِکُلِّ ایَةٍ ماتَبِعُوا قِبْلَتَکَ وَ ما اَنْتَ بِتابِعٍ قِبْلَتَهُمْ وَ ما بَعْضُهُمْ بِتابِعٍ قِبْلَةَ بَعْـضٍ وَ لَئِنِ اتَّبَعْـتَ اَهْـواءَهُـمْ مِـنْ بَعْـدِ مـا جـاءَکَ مِنَ الْعِلْمِ اِنَّـکَ اِذا لَمِـنَ الظّالِمیـنَ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۱)

سوگنـد که اگر هرگونه آیه (و نشـانه و دلیلی) برای (این گروه) از اهـل کتـاب بیـاوری ، از قبله تو پیروی نخواهنـد کرد و تو نیز

هیـچ‌گاه از قبلـه آنـان پیروی نخـواهی نمـود (آن‌هـا نبایـد تصـوّر کننـد کـه بـار دیگر تغییر قبلـه امکان‌پـذیر اسـت) و هیـچ‌یک از آن‌هاپیروی از قبله دیگری نمی‌کنند و اگر تو پس از این آگاهی، متابعت هوس‌های آن‌ها کنی، مسلّما از ستمگران خواهی بود●●●.
۱۴۵ / بقره

وَ لَئِنْ اَخَّرْنا عَنْهُمُ الْعَذابَ اِلی اُمَّةٍ مَعْدُودَةٍ لَیَقُولُنَّ ما یَحْبِسُهُ اَلا یَوْمَ یَأْتیهِمْ لَیْسَ مَصْرُوفا عَنْهُمْ وَ حاقَ بِهِمْ ما کانُوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُونَ

و اگـر مجـازات را تـا زمـان محـدود از آن‌هـا بـه تـأخیـر انـدازیـم (از روی استهزاء) می‌گویندچه‌چیز مانع آن شده ؟ آگاه باشید که به‌سراغشان می‌آید هیـچ‌چیـز مـانع آن نخـواهـد بود وآن‌چـه را مسخـره می‌کردند دامنشـان را می‌گیرد ●●● .۸ / هود

وَ لَئِنْ اَذَقْنَا الْاِنْسانَ مِنّا رَحْمَةً ثُمَّ نَزَعْنها مِنْهُ اِنَّهُ لَیَئُوسٌ کَفُورٌ

و اگر به انسان نعمتی بچشانیم سپس از او بگیریم بسیار نومید و ناسپاس خواهد بود ●●● .۹ / هود

وَ لَئِنْ اَذَقْناهُ رَحْمَةً مِنّا مِنْ بَعْدِ ضَرّاءَ مَسَّتْهُ لَیَقُولَنَّ هذا لی وَ ما اَظُنُّ السّاعَةَ قائِمَةً وَ لَئِنْ رُجِعْتُ اِلی رَبّی اِنَّ لی عِنْدَهُ لَلْحُسْنی فَلَنُنَبِّئَنَّ الَّذینَ کَفَرُوا بِما عَمِلُوا وَ لَنُذیقَنَّهُمْ مِنْ عَذابٍ غَلیظٍ

و هرگاه او را رحمتی از سوی خود بعد از ناراحتی بچشانیم ،می‌گوید : این به خاطر شایستگی و استحقاق من بوده وگمان نمی‌کنم قیامت بر پا شود (و به فرض که قیامتی باشد) هرگاه به سوی پروردگارم بازگردم ، برای مـن نـزد او پـاداش‌هـای نیـک است ، مـا کـافران را از اعمـالی کـه انجـام داده‌انـد (به زودی) آگـاه خـواهیـم کـرد و عـذاب شدیـد به آن‌ها می‌چشانیم ●●● . ۵۰ / فصّلت

وَ لَئِنْ اَذَقْنهُ نَعْماآءَ بَعْدَ ضَرّاآءَ مَسَّتْهُ لَیَقُولَنَّ ذَهَبَ السَّیِّئاتُ عَنّیآ اِنَّهُ لَفَرِحٌ فَخُورٌ

و اگر نعمت‌هـایی پس از شـدت و نـاراحتی بـه او برسـانیم می‌گویـد مشـکلات از من‌برطرف شـد و دیگر بازنخواهـد گشت و غرق شادی و غفلت و فخرفروشی می‌شود ●●● . ۱۰ / هود

وَ لَئِنْ اَرْسَلْنا ریحا فَرَاَوْهُ مُصْفَرًا لَظَلُّوا مِنْ بَعْدِهِ یَکْفُرُونَ

و اگـر مـا بـادی بفـرستیم (داغ و سـوزان) و بـر اثـر آن زراعـت و بـاغ خـود را زرد و پـژمـرده ببیننـد، راه کفـران را پیـش می‌گیـرند ●●● .۵۱ / روم

وَ لَئِنْ اَصابَکُمْ فَضْلٌ مِنَ اللّهِ لَیَقُولَنَّ کَأَنْ لَمْ تَکُنْ بَیْنَکُمْ وَ بَیْنَهُ مَوَدَّةٌ یا لَیْتَنی کُنْتُ مَعَهُمْ فَاَفُوزَ فَوْزا عَظیما

و اگر غنیمتی به شـما برسد ، درست مثل این‌که هرگز میان‌شما و آن‌ها مودّت و دوستی نبوده، می‌گویند: ای کـاش ما هـم با آن‌هـا بـودیـم و به رستگـاری و پیـروزی بـزرگـی نائل می‌شدیم ●●●.۷۳ / نساء

(۵۶۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَئِنْ اَطَعْتُمْ بَشَرا مِثْلَکُمْ اِنَّکُمْ اِذا لَخاسِرُونَ

و اگر از بشـری مانند خـودتـان اطـاعت کنیـد ، مسلمـا زیـانکـارید ●●● .۳۴ / مؤمنون

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَهُمْ لَیَقُولُنَّ اللّهُ فَاَنّی یُؤْفَکُونَ

و اگـر از آن‌هـا سـؤال کنـی چـه کسـی آن‌هـا را آفـریـده ؟ قطعـا می‌گـوینـد: خـدا ، پس چگونه از عبـادت او منحـرف می‌شـویـد ●●● ؟۸۷ / زخرف

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ لَیَقُولُنَّ اِنَّما کُنّا نَخُوضُ وَ نَلْعَبُ قُلْ اَبِاللّهِ وَ ایاتِهِ وَرَسُولِهِ کُنْتُمْ تَسْتَهْزِءُونَ

و اگـر از آنها بپرسی (چـرا ایـن اعمـال خـلاف را انجـام دادیـد) می گوینـد : ما بازی و شوخی‌می کردیم ، بگو : آیا خدا و آیات او و پیامبرش را مسخره می کنید ••• ؟۶۵ / توبه

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ وَ سَخَّرَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ لَيَقُولُنَّ اللّهُ فَاَنّى يُؤْفَكُونَ

هرگاه از آنها بپرسی چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده و خورشید و ماه را مسخرکرده است؟ می گوینـد: اللّه ، پس بـا این حـال چگـونه (از عبـادت خـدا) منحـرف می‌شـوند ••• ؟۶۱ / عنکبوت

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لايَعْلَمُونَ

هـرگـاه از آنهـا سـؤال کنـی چـه کسـی آسمان‌ها و زمین را آفریده است مسلما می گویند اللّه بگو الحمـدللّه (کـه خـود شما معتـرفیـد) ولی اکثـر آنهـا نمی‌داننـد ••• .۲۵ / لقمان

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ خَلَقَهُنَّ الْعَزيزُ الْعَليمُ

هـرگـاه از آنهـا سؤال کنـی چـه کسـی آسمـان‌ها و زمیـن را آفریده ؟ مسلما می گویند : خداوند قادر و دانـا آنهـا را آفـریـده است ••• .۹ / زخرف

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ خَلَقَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ لَيَقُولُنَّ اللّهُ قُلْ اَفَرَاَيْتُمْ ما تَدْعُونَ مِنْ دوُنِ اللّهِ اِنْ اَرادَنِىَ اللّهُ بِضُرٍّ هَلْ هُنَّ كاشِفاتُ ضُرِّهِ اَوْ اَرادَنى بِرَحْمَةٍ هَلْ هُنَّ مُمْسِكاتُ رَحْمَتِهِ قُلْ حَسْبِىَ اللّهُ عَلَيْهِ يَتَوَكَّلُ الْمُتَوَكِّلُونَ

و اگر از آنها بپرسی چه کسی آسمان‌ها و زمین را آفریده ؟حتما می گوینـد : خدا ،بگو: آیا هیچ درباره معبودانی که غیر از خدا می‌خوانیـد، انـدیشه می کنیـد که اگر خـدا زیـانی برای من بخواهـد ، آیـا آنهـا می‌تواننـد آن را برطرف سازنـد؟ویااگررحمتی‌برای من‌اراده‌کند،آیاآنهاتوانایی‌دارند جلوی رحمت‌او رابگیرند؟ بگو: خدامراکافی است و همه متوکلان باید بر او توکل کنند ••• .۳۸ / زمر

وَ لَئِنْ سَأَلْتَهُمْ مَنْ نَزَّلَ مِنَ السَّماءِ ماءً فَاَحْيابِهِ الْاَرْضَ مِنْ بَعْدِ مَوْتِها لَيَقُولُنَّ اللّهُ قُلِ الْحَمْدُ لِلّهِ بَلْ اَكْثَرُهُمْ لا يَعْقِلُونَ

و اگر از آنها بپرسی چه کسی از آسمان آبی نازل کرد و به وسیله آن زمین را بعد از مردنش احیاء نمود ؟ می گویند: اللّه ، بگو : ستایش مخصوص خدا است ، اما اکثر آنها نمی‌دانند ••• .۶۳ / عنکبوت

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۳)

وَ لَئِنْ شِئْنا لَنَذْهَبَنَّ بِالَّذى اَوْحَيْنا اِلَيْكَ ثُمَّ لا تَجِدُلَكَ بِه عَلَيْنا وَكيلًا

و اگـر بخـواهیـم آنچـه را بـر تـو وحـی فـرسـتـادیـم از تـو می گیـریـم سـپس کسـی را نمی‌یـابی کـه از تـو دفـاع کنـد ••• .۸۶ / اسراء

وَ لَئِنْ قُتِلْتُمْ فى سَبيلِ اللّهِ اَوْ مُتُّمْ لَمَغْفِرَةٌ مِنَ اللّهِ وَ رَحْمَةٌ خَيْرٌ مِمّا يَجْمَعُونَ

اگـر هـم در راه خـدا کشتـه شویـد یا بمیرید : (زیان نکرده‌اید، زیرا) آمرزش و رحمت خدا، از تمام آنچه آنهـا (در طـول عمـر خـود ،) جمع‌آوری می کننـد ، بهتـر است ••• .۱۵۷ / آل‌عمران

وَ لَئِنْ مُتُّمْ اَوْقُتِلْتُمْ لَاِلَى اللّهِ تُحْشَرُونَ

و اگـر بمیـریـد، یـا کشتـه شـویـد، به سـوی خـدا محشـور می‌شـویـد. (بنابراین، فانی نمی‌شوید که از فنـا، وحشـت داشتـه بـاشیـد •••) .۱۵۸ / آل‌عمران

وَ لَئِنْ مَسَّتْهُمْ نَفْحَةٌ مِنْ عَذابِ رَبِّكَ لَيَقُولُنَّ يا وَيْلَنا اِنّا كُنّا ظالِمينَ

اگـر کمتـرین عـذاب پـروردگـارت آنهـا را لمـس کنـد فـریـادشـان بلنـد می‌شـود ، ای وای مـا همگـی ستمگـر بـودیـم •••.۴۶ / انبیاء

وَ لا اُقْسِـــمُ بِالنَّفْـــسِ اللَّـوّامَـــةِ

و سوگند به نفس لوّامه، وجدان بیدار و ملامت‌گر (که رستاخیز حق است ●●●) .۲ / قیامت

وَ لاـ آ اَقُولُ لَکُمْ عِنْدی خَزاآئِنُ اللّهِ وَ لاـ آ اَعْلَمُ الْغَیْبَ وَ لاـ آ اَقُولُ اِنّی مَلَکٌ وَ لاـ آ اَقُولُ لِلَّذینَ تَزْدَریآ اَعْیُنُکُمْ لَنْ یُؤْتِیَهُمُ اللّهُ خَیْرا اَللّهُ اَعْلَـمُ بِمـا فی اَنْفُسِهِـمْ‌اِنّیآ اِذًا لَّمِنَ الظّلِمینَ

من هرگز به‌شما نمی‌گویم خزائن الهی نزدمن است و نمی‌گویم غیب می‌دانم و نمی‌گویم‌من فرشته‌ام و (نیز) نمی‌گویم آن‌ها که در نظر شما خوار می‌آیند خداوند خیری به‌آن‌ها نخواهد داد ، خدا از دل آن‌ها آگاه‌تر است (من اگر با این حال آن‌ها را برانم) دراین صورت از ستمکاران خواهم بود ●●● .۳۱ / هود

وَ لاَ الظُّلُماتُ وَ لاَ النُّـــورُ

و نه ظلمت‌ها و روشنـــایی ●●● .۲۰ / فاطر

وَ لاَ الضِّلُّ وَ لاَالْحَـرُورُ

و نه‌سایه(آرام‌بخش) و باد داغ‌وسوزان ●●●.۲۱ / فاطر

وَ لا اَنَـا عـابِـــدٌ مــا عَبَـدْتُـــمْ

و نــه مــن هــرگــز آنچـــه را شمـــا پــرستش کــرده‌ایــد، می‌پــرستــم ●●● .۴ / کافرون

وَ لا اَنْتُـمْ عــابِـدُونَ مـا اَعْبُــدُ

و نـــه شمـــا آنچـــه را کــه مــن می‌پــرستــم، عبـــادت می‌کنیـــد ●●● .۳ / کافرون، ۵ / کافرون

(۵۶۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لا بِقَـوْلِ کـاهِـنٍ قَلیــلًا مــا تَــذَکَّرُونَ

و نه گفته کاهنی ، هرچند کمتر متـذکـر می‌شوید ●●● .۴۲ / حاقّه

وَ لا تَـأْکُلُـوا اَمْـوالَکُـمْ بَیْنَکُـمْ بِالْباطِـلِ وَ تُـدْلُـوا بِهـا اِلَی الْحُکّامِ لِتَـأْکُلُوا فَریقا مِـنْ اَمْـوالِ النّاسِ بِـالْاِثْـمِ وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُـونَ

و اموال یکدیگر را به باطل (و نـاحقّ) در میان خود نخوریـد و برای خوردن بخشی از اموال مردم به گناه ، (قسمتی از) آن را (به‌عنوان رشوه) به قضات ندهید، در حالی که می‌دانید (این کار، گناه است ●●●).۱۸۸ / بقره

وَ لاـ تَأْکُلُوا مِمّا لَمْ یُذْکَرِ اسْـمُ اللّهِ عَلَیْـهِ وَ اِنَّـهُ لَفِسْـقٌ وَ اِنَّ الشَّیطینَ لَیُوحُونَ اِلیآ اَوْلِیـآئِهِمْ لِیُجـدِلُوکُمْ وَ اِنْ اَطَعْتُمُـوهُمْ اِنَّکُمْ لَمُشْرِکُونَ

و از آن‌چه نام خدا بر آن برده نشده نخورید و این کار گناه است و شیاطین به دوستان خود مطالبی مخفیانه القاءمی‌کنند تابا شما به مجادله برخیزند و اگراز آن‌هااطاعت‌کنید شما هم مشرک خواهید بود ●●● .۱۲۱ / انعام

وَ لا تَبْخَسُـوا النّـاسَ اَشْیــاءَهُــمْ وَ لا تَعْثَــوْا فِـیالْاَرْضِ مُفْسِــــدیــنَ

و حق مردم‌را کم نگذارید و در زمین فسادننمایید ●●● .۱۸۳ / شعراء

وَ لا تَتَّخِـذُوا اَیْمـانَکُـمْ دَخَـلًا بَیْنَکُـمْ فَتَزِلَّ قَدَمٌ بَعْدَ ثُبُوتِها وَ تَذُوقُوا السُّوءَ بِماصَدَدْتُمْ عَنْ سَبیـلِ اللّـهِ وَ لَکُـمْ عَـذابٌ عَظیـمٌ

سوگندهای‌خودرا وسیله تقلب و خیانت درمیان خود قراردهید ، مبادا گام‌های ثابت(بر ایمان) متزلزل گردد و به‌خاطر بازداشتن (مردم) ازراه خداآثارسوء آن را بچشید و برای شما عذاب عظیم خواهد بود ●●●.۹۴ / نحل

وَ لا تَتَمَنَّـوْا ما فَضَّـلَ اللّهُ بِـهِ بَعْضَکُـمْ عَلی بَعْضٍ‌لِلرِّجالِ نَصیبٌ مِمَّا اکْتَسَبُوا وَ لِلنِّساآءِ نَصیـبٌ مِمَّـا اکْتَسَبْـنَ وَ اسْئَلُـوا اللّـهَ مِـنْ فَضْلِـهآ اِنَّ اللّـهَ کــانَ بِکُـلِّ شَـیْءٍ عَلیمـا

برتری‌هـایی را که خداونـد برای بعضـی از شـما بر بعضـی دیگرقرارداده آرزو نکنیـد (این تفاوت‌هـای‌طبیعی و حقوقی ، برای حفظ

نظام زندگی شما و بر طبق عدالت است ، ولی با این حال ،) مردان نصیبی از آن‌چه به دست می‌آورند دارند و زنان نیزنصیبی (و نباید حقوق هیچ یک پایمال گردد) . و از فضل (ورحمت و برکت) خدا ، (برای رفع تنگناها) طلب کنید و خداوند بر هرچیز داناست ••• .۳۲ / نساء

وَ لا تُجادِلْ عَنِ الَّذینَ یَخْتانُونَ اَنْفُسَهُمْ اِنَّ اللّهَ لا یُحِبُّ مَنْ کانَ خَوّانا اَثیما

و از آنها که به خود خیانت کردند دفاع مکن زیرا خداوند افراد خیانت پیشه گنهکار را دوست ندارد ••• .۱۰۷ / نساء

وَ لا تُجادِلُوا اَهْلَ الْکِتابِ اِلاّ بِالَّتی هِیَ اَحْسَنُ اِلاَّ الَّذینَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ وَ قُولُوا امَنّا بِالَّذی اُنْزِلَ اِلَیْنا وَ اُنْزِلَ اِلَیْکُمْ وَ اِلهُنا وَ اِلهُکُمْ واحِدٌ وَ نَحْنُ لَهُ مُسْلِمُونَ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۵)

با اهل کتاب جز به روشی که از همه نیکوتر است ، مجادله نکنید ، مگر کسانی از آنها که مرتکب ظلم و ستم شدند و به آنها بگویید: ما به تمام آن‌چه از سوی خدا بر ما و شما نازل شده ، ایمان داریم ، معبود ما و شما یکی است و در برابر او تسلیم هستیم ••• .۴۶ / عنکبوت

وَ لا تَجْعَلْ یَدَکَ مَغْلُولَةً اِلی عُنُقِکَ وَ لا تَبْسُطْها کُلَّ الْبَسْطِ فَتَقْعُدَ مَلُوما مَحْسُورا

هرگز دستت را بر گردنت زنجیر مکن (و ترک انفاق و بخشش منما) و بیش از حد آن را مگشا تا مورد سرزنش قرار گیری و از کار فرومانی ••• .۲۹ / اسراء

وَ لا تَجْعَلُوا اللّهَ عُرْضَةً لِاَیْمانِکُمْ اَنْ تَبَرُّوا وَ تَتَّقُواوَ تُصْلِحُوا بَیْنَ النّاسِ وَ اللّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ

خدا را درمعرض سوگندهای‌خود قراردهید و برای‌این‌که‌نیکی کنید و تقوا پیشه سازید و در میان مردم اصلاح کنید (سوگند یاد ننمایید) و خداوند شنوا و دانا است ••• .۲۲۴ / بقره

وَ لا تَجْعَلُوا مَعَ اللّهِ اِلها اخَرَ اِنّیلَکُمْ مِنْهُنَذیرٌمُبینٌ

و با خدا معبود دیگری قرار ندهید که من برای شما از سوی او بیم دهنده آشکاری هستم •••.۵۱ / ذاریات

وَ لاتَحاضُّونَ عَلی طَعامِ الْمِسْکینِ

و یکدیگر را بر اطعام مستمندان تشویق نمی‌کنید •••.۱۸ / فجر

وَ لا تَحْزَنْعَلَیْهِمْ وَ لا تَکُنْ فی ضَیْقٍ مِمّا یَمْکُرُونَ

از تکذیب و انکار آنها غمگین مباش و این همه غصه آنها را مخور و سینه‌ات از توطئه آنها تنگ نشود •••.۷۰ / نمل

وَ لا تُخْزِنی یَوْمَیُبْعَثُونَ

و مرا در روزی که مردم مبعوث می‌شوند ، شرمنده و رسوا مکن ••• .۸۷ / شعراء

وَ لا تَحْسَبَنَّ الَّذینَ قُتِلُوا فی سَبیلِ اللّهِ اَمْواتا بَلْ اَحْیاءٌ عِنْدَ رَبِّهِمْ یُرْزَقُونَ

(ای‌پیامبر) هرگز گمان مبر کسانی که در راه خدا کشته شدند، مردگانند بلکه آنان زنده‌اند و نزد پروردگارشان روزی داده می‌شوند ••• .۱۶۹ / آل‌عمران

وَ لا تَحْسَبَنَّ اللّهَ غفِلاً عَمّا یَعْمَلُ الظّلِمُونَ اِنَّما یُؤَخِّرُهُمْ لِیَوْمٍ تَشْخَصُ فیهِ الاَبْصرُ

و گمان مبر که خدا از کارهای ظالمان غافل است (نه ، بلکه کیفر) آنها را تأخیر انداخته برای روزی که چشم‌ها در آن (از ترس و وحشت) از حرکت باز می‌ایستد ••• .۴۲ / ابراهیم

وَ لا تَـدْعُ مَـعَ اللّهِ اِلهـا اخَـرَ لا اِلهَ اِلاّ هُـوَ کُـلَّ شَـیْءٍ هالِکٌ اِلاّ وَجْهَهُ لَهُ الْحُکْمُوَ اِلَیْهِ تُرْجَعُونَ

و معبـود دیگـری را بـا خـدا مخـوان کـه هیـچ معبـودی جـز او نیسـت ، همـه‌چیز جز ذات پـاک او فـانی می‌شـود ، حـاکمیـت از آن او است و همـه به سوی او بازمی گردید ●●● .۸۸ / قصص

(۵۶۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لا تَـدْعُ مِـنْ دُونِ اللّـهِ مـا لا یَنْفَعُـکَ وَ لا یَضُـرُّکَ فَاِنْ فَعَلْـتَ فَـاِنَّکَ اذا مِـنَ الظّـالِمینَ

و جـز خـدا چیـزی را کـه نـه سـودی بـه تـو می‌رسـانـد و نـه زیـانـی، مخـوان کـه اگر چنیـن کنـی، از ستمکـاران خـواهی بـود ●●● .۱۰۶ / یونس

وَ لا تَـرْکَنُـوآا اِلَی الَّذینَ ظَلَمُوا فَتَمَسَّکُمُ النّارُ وَ ما لَکُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ مِنْ اَوْلِیاآءَثُمَّ لا تُنْصَـرُونَ

و تکیه بر ظالمان نکنید که موجب می‌شـود آتش شمـا را فـرو گیـرد و در آن حال جز خداهیچ ولی و سـرپرستی نخـواهیـد داشـت و یـاری نمی‌شـوید ●●● .۱۱۳ / هود

وَ لاـ تَزِرُ وازِرَةٌ وِزْرَ اُخْری وَاِنْ تَدْعُ مُثْقَلَةٌ اِلی حِمْلِها لاـ یُحْمَلْ مِنْهُ شَیْءٌ وَلَوْ کانَ ذا قُرْبی اِنَّما تُنْذِرُ الَّذینَ یَخْشَـوْنَ رَبَّهُـمْ بِالْغَیْبِوَ اَقامُواالصَّلوةَ وَ مَنْ تَزَکّی فَاِنَّما یَتَزَکّی لِنَفْسِهِ وَ اِلَی اللّهِ الْمَصیرُ

هیـچ گنهکاری بار گناه دیگری را به دوش نمی‌کشـد و اگر شـخص «سـنگین‌باری» دیگری‌را برای‌حمل گناه خود بخواند، چیزی از آن را بر دوش‌نخواهـد گرفت، هرچنـد ازنزدیکان اوباشـد، توفقط کسانی‌را انذار می‌کنی که از پروردگارخوددر پنهانی‌می‌ترسـند و نمـازرا برپامی‌دارنـد و هرکس پـاکی (و تقوی) پیشه‌کنـد، نـتیجه آن به خودش بـاز می‌گـردد و بـازگشت (همگـان) به سوی خدا است ●●●.۱۸ / فاطر

وَ لا تَسُبُّوا الَّذینَ یَدْعُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ فَیَسُبُّوا اللّهَ عَدْوا بِغَیْرِ عِلْمٍ کَذلِکَ زَیَّنّا لِکُلِّ اُمَّةٍ عَمَلَهُمْ ثُمَّ اِلی رَبِّهِـمْ مَـرْجِعُهُـمْ فَیُنَبِّئُهُـمْ بِمـا کـانُوا یَعْمَلُونَ

(معبود) کسانی را که غیر خـدا را می‌خواننـد دشنام ندهیـد مبادا آن‌ها (نیز) از روی ظلم و جهل خدا را دشـنام دهنـد، این چنین بـرای هر امّتـی عملشـان را زینـت دادیـم سپس بـازگشت آن‌هـا به سوی پروردگارشـان اسـت و آن‌هـا را از آن‌چـه عمـل می‌کردند آگاه می‌سازد (و پـاداش و کیفـر می‌دهد ●●●).۱۰۸ / انعام

وَ لا تَسْتَوِی الْحَسَنَةُ وَ لَا السَّیِّئَةُ ادْفَعْ بِالَّتی هِیَ‌اَحْسَنُ فَاِذَا الَّذی بَیْنَکَ وَ بَیْنَهُ عَداوَةٌ کَاَنَّهُ وَلِیٌّ‌حَمیمٌ

هـرگـز نیکـی و بـدی یکسـان نیست، بـدی را بـا نیکـی دفع کن، تـا دشـمنان سرسـخت همچون دوسـتان گـرم و صـمیمـی شوند ●●● .۳۴ / فصّلت

وَ لا تَشْتَـرُوا بِعَهْـدِ اللّـهِ ثَمَنـا قَلیـلًا اِنَّما عِنْـدَ اللّـهِ هُـوَ خَیْـرٌ لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ‌تَعْلَمُونَ

(هرگز) پیمان‌الهی را با بهای کمی مبادله نکنید (و هر بهایی در برابر آن ناچیز است) آن‌چه نزد خدا است برای شما بهتر است اگر بدانید ●●● .۹۵ / نحل

وَ لا تُصَعِّرْ خَدَّکَ لِلنّاسِ وَ لا تَمْشِ فِی الْاَرْضِ مَـرَحـاً اِنَّ اللّهَ لا یُحِـبُّ کُـلَّ مُخْتـالٍ فَخُـورٍ

« پسـرم ! » بـا بـی‌اعتنـایـی از مـردم روی مگـردان و مغرورانـه بر زمیـن راه مرو کـه خداونـد هیـچ متکبر مغروری را دوست نداردِ ●●● .۱۸ / لقمان

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۷)

وَ لا تُصَـلِّ عَلـی آ اَحَـدٍ مِنْهُـمْ مـاتَ اَبَـدا وَ لا تَقُـمْ عَلی قَبْرِآهِ اِنَّهُمْ کَفَرُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ مـاتُـوا وَ هُـمْ فـاسِقُـونَ

بر هیچ یـک از آن‌ها که بمیرد ، نماز نخوان و بر کنار قبرش (برای دعا و طلب آمرزش) نایست ، چرا که آن‌ها به خـدا و رسولش

کافر شدند و درحالی که فاسق بودند ، از دنیارفتند ●●● .۸۴ / توبه

وَ لا تَطْرُدِ الَّذینَ یَدْعُونَ رَبَّهُمْ بِالْغَدوةِ وَ الْعَشِیِّ یُریدُونَ وَجْهَهُ ما عَلَیْکَ مِنْ حِسابِهِمْ مِنْ شَیْءٍ وَ ما مِنْ حِسابِکَ عَلَیْهِمْ مِنْ شَیْءٍ فَتَطْرُدَهُمْ فَتَکُونَ مِنَ الظّلِمینَ

آن‌ها را که صبح و شام خدا را می‌خوانند و جز ذات پاک او نظری ندارند ، از خود دور مکن ، نه حساب آن‌ها بر تو است و نه حساب تو بر آن‌ها اگر آن‌ها را طرد کنی از ستمگران خواهی بود ●●● .۵۲ / انعام

وَ لا تُطِعْ کُلَّ حَلّافٍ مَهینٍ

و اطاعت از کسی که بسیار سوگند یاد می کند و پَست است ، نکن ●●● !۱۰ / قلم

وَ لا تُطِعِ الْکافِرینَ وَ الْمُنافِقینَ وَدَعْ اَذیهُمْ وَ تَوَکَّلْ عَلَی اللّهِ وَ کَفی بِاللّهِ وَکیلاً

و از کافران و منافقان اطاعت مکن و به آزارهای آن‌ها اعتنامنما ، بر خدا توکل کن و همین بس که خدا حامی و مدافع (تو) باشد ●●● .۴۸ / احزاب

وَ لا تُطیعُوا اَمْرَ الْمُسْرِفینَ

و اطاعت فرمان مسرفان نکنید ●●● .۱۵۱ / شعراء

وَ لا تُعْجِبْکَ اَمْوالُهُمْ وَاَوْلادُهُمْ اِنَّما یُریدُاللّهُ اَنْ یُعَذِّبَهُمْ بِها فِی الدُّنْیا وَ تَزْهَقَ اَنْفُسُهُمْ وَ هُمْ کافِرُونَ

مبادا اموال و اولادشان مایه اعجاب تو گردد ، (این برای آن‌ها نعمت نیست بلکه) خدامی‌خواهد به‌وسیله آن، آن‌ها را در دنیا عذاب کند و جانشان برآید ، درحالی که کافرباشند ●●● . ۸۵ / توبه

وَ لا تُفْسِدُوا فِی الاَرْضِ بَعْدَ اِصْلاحِها وَادْعُوهُ خَوْفا وَطَمَعااِنَّ رَحْمَتَ اللّهِ قَریبٌ مِنَ الْمُحْسِنینَ

و در زمین فساد مکنید بعد از آن که اصلاح شده است و اورا با بیم و امید بخوانید (بیم از مسؤولیت‌ها و امید به رحمتش ونیکی کنید) زیرا رحمت خدا به نیکوکاران نزدیک است ●●● .۵۶ / اعراف

وَ لا تَقْتُلُوا اَوْلادَکُمْ خَشْیَةَ اِمْلاقٍ نَحْنُ نَرْزُقُهُمْ وَ اِیّاکُمْ اِنَّ قَتْلَهُمْ کانَ خِطْأً کَبیرا

و فرزندانتان را از ترس فقر به قتل نرسانید ، ما آن‌ها و شما را روزی می‌دهیم ، مسلما قتل آن‌ها گناه بزرگی است ●●● .۳۱ / اسراء

وَ لا تَقْتُلُوا النَّفْسَ الَّتی حَرَّمَ اللّهُ اِلاّ بِالْحَقِّ وَ مَنْ قُتِلَ مَظْلُوما فَقَدْ جَعَلْنا لِوَلِیِّه سُلْطانا فَلا یُسْرِفْ فِی الْقَتْلِ اِنَّهُ کانَ مَنْصُورا

و کسی را که خداوند خونش را حرام شمرده به قتل نرسانید ،جز به حق و آن کس که مظلوم کشته شده برای ولیّش سلطه (حق قصاص) قراردادیم، امادرقتل اسراف‌نکند، چراکه او مورد حمایت است ●●● .۳۳ / اسراء

(۵۶۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لا تَقْرَبُوا الزِّنی اِنَّهُ کانَ فاحِشَةً وَ ساءَ سَبیلاً

و نزدیک زنا نشوید که کار بسیار زشت و بدراهی است ●●● .۳۲ / اسراء

وَ لا تَقْرَبُوا مالَ الْیَتیمِ اِلاّ بِالَّتی هِیَ اَحْسَنُ حَتّی یَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَ اَوْفُوا بِالْعَهْدِ اِنَّ الْعَهْدَ کانَ مَسْؤُلاً

و به مال یتیم، جز به طریقی که بهترین طریق است ، نزدیک نشوید تا به سرحد بلوغ برسد و به عهد (خود) وفا کنید که از عهد سؤال می‌شود ●●● .۳۴ / اسراء

وَ لا تَقْرَبُوا مالَ الْیَتیمِ اِلاّ بِالَّتی هِیَ اَحْسَنُ حَتّی یَبْلُغَ اَشُدَّهُ وَ اَوْفُوا الْکَیْلَ وَالْمیزانَ بِالْقِسْطِ لانُکَلِّفُ نَفْسااِلاّ وُسْعَها وَ اِذاقُلْتُمْ فَاعْدِلُوا وَلَوْکانَذاقُرْبیوَ بِعَهْدِ اللّهِ اَوْفُوا ذلِکُمْ وَصّاکُمْ بِهِ لَعَلَّکُمْ تَذَکَّرُونَ

و به مال یتیم جز به نحو احسن (و برای اصلاح) نزدیک نشوید تا به حد رشد برسد و حق‌پیمانه و وزن را

به‌عدالت اداکنید، هیچ‌کس را جز به مقدار توانایی تکلیف نمی‌کنیم و هنگامی که سخنی می‌گویید، عدالت را رعایت نمایید، حتی اگر در مورد نزدیکان بوده باشد ، این چیزی است که‌خداوند شما را به آن سفارش می‌کند تا متذکر شوید●●● .

۱۵۲ / انعام

وَ لا تَقْعُدُوا بِكُلِّ صِراطٍ تُوعِدُونَ وَ تَصُدُّونَ عَنْ سَبيلِ اللّهِ مَنْ امَنَ بِهِ وَ تَبْغُونَها عِوَجا وَ اذْكُرُوآ اِذْ كُنْتُمْ قَليلًا فَكَثَّرَكُمْ وَ انْظُرُوا كَيْفَ كانَ عاقِبَةُ الْمُفْسِدينَ

و بر سر هر راه ننشینید که (مردم با ایمان را) تهدید کنید ومؤمنان را از راه خدا بازدارید و (با القای شبهات) آن را کج و معوج نشان دهید و به خاطر بیاورید زمانی را که افراد کمی بودید و او شما را فزونی داد و بنگرید چگونه سرانجام مفسدان بود ●●● .۸۶ / اعراف

وَ لا تَقْفُ ما لَيْسَ لَكَ بِهِ عِلْمٌ اِنَّ السَّمْعَ وَ الْبَصَرَ وَ الْفُؤادَ كُلُّ اُولئِكَ كانَ عَنْهُ مَسْؤُلًا

از آنچه نمی‌دانی پیروی مکن ، چرا که گوش و چشم و دلها همه مسؤول هستند ●●● .۳۶ / اسراء

وَ لا تَقُولَنَّ لِشَيْءٍ اِنّي فاعِلٌ ذلِكَ غَدا

و هرگز نگو من فردا کاری انجام می‌دهم ●●● .۲۳ / کهف

وَ لا تَقُولُوا لِمَنْ يُقْتَلُ فى سَبيلِ اللّهِ اَمْواتٌ بَلْ اَحْياءٌ وَ لكِنْ لا تَشْعُرُونَ

و به‌آن‌ها که در راه‌خداکشته‌می‌شوند، مرده مگویید،بلکه آن‌ها زندگانند ، ولی شما نمی‌فهمید ●●● .۱۵۴ / بقره

وَ لا تَقُولُوا لِما تَصِفُ اَلْسِنَتُكُمُ الْكَذِبَ هذا حَلالٌ وَ هذا حَرامٌ لِتَفْتَرُوا عَلَى اللّهِ الْكَذِبَ اِنَّ الَّذينَ يَفْتَرُونَ عَلَى اللّهِ الْكَذِبَ لا يُفْلِحُونَ

به خاطر دروغی که زبان‌های شما توصیف می‌کند نگویید این حلال است و آن حرام ، تا بر خدا افترا ببندید ، کسانی که به خدا دروغ می‌بندند رستگار نخواهند شد ●●●.۱۱۶ / نحل

وَ لا تَكُونَنَّ مِنَ الَّذينَ كَذَّبُوا بِاآياتِ اللّهِ فَتَكُونَ مِنَ الْخاسِرينَ

و از آن‌ها مباش که آیات خدا را تکذیب کردند که از زیانکاران خواهی بود ●●● .۹۵ / یونس

قرآن الفبائی باب الواو (۵۶۹)

وَ لا تَكُونُوا كَالَّتى نَقَضَتْ غَزْلَها مِنْ بَعْدِ قُوَّةٍ اَنْكاثا تَتَّخِذُونَ اَيْمانَكُمْ دَخَلًا بَيْنَكُمْ اَنْ تَكُونَ اُمَّةٌ هِيَ اَرْبى مِنْ اُمَّةٍ اِنَّمايَبْلُوكُمُ‌اللّهُ بِهِ وَ لَيُبَيِّنَنَّ لَكُمْ‌يَوْمَ‌الْقِيمَةِ ماكُنْتُمْ فيهِ‌تَخْتَلِفُونَ

همانند آن زن (سبک‌مغز) نباشید که پشم‌های تابیده خود را پس از استحکام وامی‌تابید ، در حالی که سوگند (و پیمان) خود را وسیله خیانت و فساد قرار می‌دهید، به خاطر این‌که گروهی جمعیتشان از گروه دیگر بیشتراست (و کثرت دشمن را بهانه‌ای برای شکستن بیعت با پیامبر خدا می‌شمرید) خدا می‌خواهد شما را با این وسیله آزمایش کند و روز قیامت آن‌چه را در آن اختلاف داشتید برای شما روشن می‌سازد ●●●.۹۲ / نحل

وَ لا تَكُونُوا كَالَّذينَ نَسُوا اللّهَ فَاَنْسيهُمْ اَنْفُسَهُمْ اُولئِكَ هُمُ الْفاسِقُونَ

و همچون کسانی که خدا را فراموش کردند و خدا نیز آن‌ها را به « خودفراموشی » گرفتار کرد ، نباشید و آن‌ها فاسق و گنهکارند ●●● .۱۹ / حشر

وَ لا تَكُونُوا كَالَّذينَ تَفَرَّقُوا وَ اخْتَلَفُوا مِنْ بَعْدِ ما جاآءَهُمُ الْبَيِّناتُ وَ اُولآئِكَ لَهُمْ عَذابٌ عَظيمٌ

و مانند کسانی نباشید که پراکنده شدند و اختلاف کردند، (آن هم) پس از آن که نشانه‌های روشن (پروردگار) به آنان رسید و آن‌ها عذاب عظیمی دارند ●●●.۱۰۵ / آل‌عمران

وَ لا تَکُونُوا کَالَّذینَ خَرَجُوا مِنْ دِیرِهِمْ بَطَرا وَ رِئآءَ النّاسِ وَ یَصُدُّونَ عَنْ سَبیلِ اللّهِ وَ اللّهُ بِما یَعْمَلُونَ مُحیطٌ

و مانند کسانی نباشید که از سرزمین خود از روی هوی‌پرستی و غرور خودنمایی کردن‌در برابر مردم (به سوی میدان بدر) بیرون آمدند و (مردم را) از راه خدا بازمی‌داشتند (وسرانجام کارشان شکست و نابودی شد) و خداوند به آن‌چه عمل می‌کنند احاطه (و آگاهی) کامل دارد ●●● .۴۷ / انفال

وَ لا تَکُونُوا کَالَّذینَ قالُوا سَمِعْنا وَ هُمْ لا یَسْمَعُونَ

و همانند کسانی نباشید که می‌گفتند : شنیدیم ولی در حقیقت نمی‌شنیدند ●●● .۲۱ / انفال

وَ لا تَلْبِسُوا الْحَقَّ بِالْباطِلِ وَ تَکْتُمُوا الْحَقَّ وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

و حقّ را با باطل نیامیزید و حقیقت را با این که می‌دانید، کتمان نکنید ●●● .۴۲ / بقره

وَ لا تَمُدَّنَّ عَیْنَیْکَ اِلی مامَتَّعْنا بِهاَزْواجامِنْهُمْزَهْرَةَالْحَیوةِالدُّنْیالِنَفْتِنَهُمْفیهِ وَ رِزْقُ رَبِّکَ خَیْرٌ وَ اَبْقی

و هرگز چشم خود را به نعمت‌های مادی که به گروه‌هایی از آن‌ها داده‌ایم میفکن ، که این‌ها شکوفه‌های زندگی دنیا است و برای آن است که آنان را با آن بیازماییم و روزی پروردگارت بهتر و پایدارتر است ●●● .۱۳۱ / طه

وَ لا تَمَسُّوها بِسُوءٍ فَیَأْخُذَکُمْ عَذابُ یَوْمٍ عَظیمٍ

کمترین آزاری به آن نرسانید که عذاب روز عظیم شما رافرو خواهد گرفت ●●● .۱۵۶ / شعراء

(۵۷۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لا تَمْشِ فِی الاْرْضِ مَرَحا اِنَّکَ لَنْ تَخْرِقَ الاْرْضَ وَلَنْ تَبْلُغَ الْجِبالَ طُولاً

روی‌زمین باتکبر راه‌مرو، تو نمی‌توانی زمین را بشکافی‌وطول قامتت هرگز به کوه‌هانمی‌رسد ●●●؟ ۳۷ / اسراء

وَ لا تَمْنُنْ تَسْتَکْثِرُ

و منت نگذار و فزونی نطلب ●●● !۶ / مدّثر

وَ لا تَنْفَعُ الشَّفاعَةُ عِنْدَهُ اِلاّ لِمَنْ اَذِنَ لَهُ حَتّی اِذا فُزِّعَ عَنْ قُلُوبِهِمْ قالُوا ماذا قالَ رَبُّکُمْ قالُواالْحَقَّ وَ هُوَ الْعَلِیُّ الْکَبیرُ

هیچ شفاعتی نزد او جز برای کسانی که اذن داده، سودی ندارد، (در آن روز همه در اضطرابند) تا زمانی که اضطراب از دل‌های آن‌هازایل گردد (و فرمان از ناحیه او صادر شود، در این هنگام مجرمان به شفیعان) می‌گویند: پروردگارتان چه دستوری داده؟ می‌گویند: حقّ را (بیان کرد و اجازه شفاعت درباره مستحقان داد) و او است‌بلندمقام‌وبزرگ‌مرتبه ●●●. ۲۳ / سبأ

وَ لا تَنْکِحُوا الْمُشْرِکاتِ حَتّی یُؤْمِنَّ وَ لاَمَةٌ مُؤْمِنَةٌخَیْرٌ مِنْ مُشْرِکَةٍ وَ لَوْ اَعْجَبَتْکُمْ وَ لاتُنْکِحُوا الْمُشْرِکینَ حَتّی یُؤْمِنُوا وَ لَعَبْدٌ مُؤْمِنٌ خَیْرٌ مِنْ مُشْرِکٍ وَ لَوْاَعْجَبَکُمْ اُولئِکَ یَدْعُونَ اِلَی‌النّارِ وَاللّهُ یَدْعُوااِلَی الْجَنَّةِ وَ الْمَغْفِرَةِ بِاِذْنِهِ وَ یُبَیِّنُ ایاتِهِ لِلنّاسِ لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُونَ

و با زنان مشرک و بت‌پرست تا ایمان نیاورده‌اند ، ازدواج‌نکنید (اگرچه جزبه ازدواج با کنیزان، دسترسی‌نداشته‌باشید، زیرا) کنیز باایمان، از زن آزاد بت‌پرست، بهتر است، هر چند (زیبایی یا ثروت یا موقعیّت او) شما را به شگفتی آورد و زنان خود را به ازدواج مردان بت‌پرست تا ایمان نیاورده‌اند ، درنیاورید (اگرچه ناچار شوید آن‌ها را به همسری غلامان باایمان درآورید، زیرا) یک غلام با ایمان، از یک مرد آزاد بت‌پرست بهتر است، هرچند (مال و موقعیت و زیبایی او) شما را به شگفتی آورد، آن‌ها دعوت به‌سوی آتش می‌کنند و خدا دعوت به بهشت و آمرزش به فرمان خود می‌نماید وآیات خویش رابرای مردم روشن می‌سازد، شاید متذکّر شوند ●●● .۲۲۱ / بقره

وَ لا تَنْکِحُوا ما نَکَحَ اباآؤُکُمْ مِنَ النِّساآءِ اِلاّ ما قَدْ سَلَفَ اِنَّهُ کانَ فاحِشَةً وَ مَقْتا وَ ساآءَ سَبیلاً

با زنانی که پدران شما با آن‌ها ازدواج کرده‌اند ، هرگز ازدواج نکنید ، مگر آن‌چه درگذشته (پیش از نزول این حکم) انجام

شـده است ، زیرا این کار ، عملی زشت و تنفّـرآور و راه نـادرستـی اسـت ●●● .۲۲ / نساء

وَ لا تُؤْتُواالسُّفَهآءَ اَمْوالَکُمُالَّتی جَعَلَاللّهُلَکُمْقِیاما وَارْزُقُوهُمْفیهاوَاکْسُوهُمْوَقُولُوالَهُمْقَوْلاً مَعْرُوفا

امـوال خـود را ، کـه خـداونـد وسیلـه قوام زنـدگی شـما قرارداده، به دست سـفیهان نسپارید و از آن ، به آن‌هـا روزی دهیـد و لباس بر آنان بپوشانید و با آن‌هـا سخـن شایسته بگویید ●●● .۵ / نساء

وَ لاـ تُؤْمِنُوا اِلاّـ لِمَنْ تَبِعَ دینَکُمْ قُـلْ اِنَّ الْهُـدی هُـدَی اللّهِ اَنْ یُؤْتی اَحَـدٌ مِثْلَ ما اُوتیتُمْ اَوْ یُحاجُّوکُمْ عِنْدَ رَبِّکُـــمْ قُـــلْ اِنَّ الْفَضْـــلَ بِیَـــدِ اللّـهِ یُـــؤْتیـــهِ مَـــنْ یَشـاءُ وَ اللّهُ واسِـــعٌ عَلیـــمٌ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۱)

و جز به کسـی که از آیین شـما پیروی می‌کنـد ، (واقعا) ایمان نیاوریـد ، بگو : هـدایت، هدایت الهی است (و این توطئه شـما ، در برابر آن ، بی‌اثر است) ، (سـپس اضـافه کردنـد : تصوّر نکنیـد) به کسـی هماننـد شـما (کتـاب آسـمانی) داده می‌شود ، یا این‌که می‌توانند در پیشـگاه پروردگارتان با شـما بحث و گفتگو کنند (بلکه نبوّت و منطق ، هردو نزد شـما است) ، بگو: فضل (و موهبت نبـوّت و عقـل و منطق ، در انحصـار کسـی نیست، بلکه) به دست خـدا است و به هرکس بخواهـد (و شایسـته بدانـد ،) می‌دهـد و خداوند ، واسع (دارای مواهب گسترده) و آگاه (از موارد شایسته آن) است ●●● .۷۳ / آل‌عمران

وَ لا تَهِنُوا فِی ابْتِغاآءِ الْقَوْمِ اِنْ تَکُونُوا تَأْلَمُونَ فَاِنَّهُمْ یَأْلَمُونَ کَما تَأْلَمُونَ وَ تَرْجُونَ مِنَ‌اللّهِ مالا یَرْجُونَ وَ کانَ اللّهُ عَلیما حَکیما

و از تعقیب دشـمن سـست نشوید (چه این‌که) اگر شما درد و رنج می‌بینید آن‌ها نیز همانند شما درد و رنج می‌بیننـد ، ولـی شمـا امیـدی از خـدا داریـد که آن‌ها ندارند و خداوند دانا و حکیم است ●●● .۱۰۴ / نساء

وَ لا تَهِنُـوا وَ لا تَحْـزَنُـوا وَ اَنْتُـمُ الاَعْلَـوْنَ اِنْ کُنْتُـمْ مُـؤْمِنینَ

و سست نشوید و غمگین نگردید و شما برترید اگر ایمان داشته باشید ●●● .۱۳۹ / آل‌عمران

وَ لا جُناحَ عَلَیْکُمْ فیما عَرَّضْـتُمْ بِهِ مِنْ خِطْبَةِ النِّساءِاَوْ اَکْنَنْتُمْ فی اَنْفُسِـکُمْ عَلِمَاللّهُاَنَّکُمْسَتَذْکُرُونَهُنَّ وَ لکِنْ لا تُواعِدُوهُنَّ سِرّا اِلاّ اَنْ تَقُولُوا قَوْلاًـ مَعْرُوفـا وَ لاـ تَعْزِمُوا عُقْـدَةَ النِّکاحِ حَتّی یَبْلُغَ الْکِتابُ اَجَلَهُ وَاعْلَمُـوا اَنَّ اللّـهَ یَعْلَـمُ مـا فـی اَنْفُسِـکُـمْ فَـاحْـذَرُوهُ وَ اعْلَمُـوا اَنَّ اللّـهَ غَفُـورٌ حَلیـمٌ

و گناهی برشـمانیست‌که به طور کنایه (از زنانی که همسـرانشان‌مرده‌اند) خواسـتگاری کنید و یا در دل تصمیم بر این کاربگیرید (بـدون این‌که آن را اظهارکنیـد)، خداونـدمی‌دانست که شـما به یـاد آن‌ها خواهیـد افتاد (و با خواسـته طبیعی شـما به‌شـکل معقول، مخالف نیست) ولی پنهانی با آن‌ها قرار زناشویی نگذاریـد، مگر این‌که به‌طرزپسـندیده‌ای (به طور کنایه) اظهار کنید، (ولی در هر حال) اقـدام به ازدواج ننماییـد تاعـدّه آن‌ها سـرآید و بدانید خداوندآن‌چه‌را در دل دارید، می‌داند، از مخالفت او بپرهیزید و بدانید خداوند آمرزنده و بردبار است (و در مجازات بندگان، عجله‌نمی‌کند ●●●).۲۳۵ / بقره

وَ لا صَـدیـــقٍ حَمیـمٍ

و نه دوست گـــرم و پر محبتـــی ●●● .۱۰۱ / شعراء

وَ لا طَعـــامٌ اِلاّ مِـــنْ غِسْلیـــنٍ

و نه‌طعامی جُزاز چـرک و خـــون ●●● .۳۶ / حاقّه

وَ لا عَلَی الَّذینَ اِذا ماآ اَتَوْکَ لِتَحْمِلَهُمْ قُلْتَ لاآ اَجِدُ ماآ اَحْمِلُکُمْ عَلَیْهِ تَوَلَّوْا وَاَعْیُنُهُمْ تَفیضُ مِنَ الدَّمْعِ حَـزَنـا اَلاّ یَجِدُوا ما یُنْفِقُـــونَ

و (نیز) ایرادی نیست بر آن‌ها که وقتی نزد تو آمدند که آن‌ها را بر مرکبی (برای میدان‌جهاد) سوار کنی ،

(۵۷۲) باب الواو قرآن الفبائی

گفتی: مرکبی‌که شمارا برآن سوار کنم ، ندارم (از نزد تو) بازگشـتند درحالی که چشمانشان اشکبار بود ، چراکه چیزی‌که در راه

خدا انفاق کنند، نداشتند ●●● .۹۲ / توبه

وَ لکِنْ کَـذَّبَ وَ تَـوَلّی

بلکه تکذیب کرد و روی گـردان شـد ●●● .۳۲ / قیامت

وَ لکِنّا اَنْشَأْنا قُـرُونا فَتطـاوَلَ عَلَیْهِمُ الْعُمُرُ وَ ما کُنْتَ ثاوِیا فی اَهْلِ مَدْیَنَ تَتْلُـوا عَلَیْهِـمْ ایاتِنا وَ لکِنّـا کُنّـا مُـرْسِلینَ

ولی مااقوامی‌را دراعصارمختلف خلق کردیم، امازمان‌های‌طولانی بر‌آن‌ها گذشت (و آثار انبیاء از دل‌ها محوشد، لذاتورا با کتاب آسمانیت فرستادیم)، تو هرگز درمیان مردم مَـدْیَن اقامت‌نداشتی تا آیات مارا به دست آوری و برای‌آن‌ها(مشرکان مکه)بخوانی،ولی‌مابودیم که‌تورافرستادیم(واین‌اخبارراداختیارت‌قراردادیم ●●●).۴۵ / قصص

وَ لا نُکَلِّفُ نَفْسا اِلاّ وُسْعَها وَ لَدَیْنا کِتابٌ یَنْطِقُ بِالْحَقِّ وَ هُمْ لا یُظْلَمُونَ

و ما هیچ کس را جز به اندازه توانـاییش تکلیف نمی‌کنیم و نزد ما کتابی است (که تمام اعمال بندگان را ثبت کرده) و به حق سخن می‌گوید ، لذا به آنان هیچ ظلم و ستمی نمی‌شود ●●● .۶۲ / مؤمنون

وَ لا یَأْمُرَکُمْ اَنْ تَتَّخِـذوُا الْمَـلائِکَـةَ وَ النَّبِیّیـنَ اَرْبـابـا اَیَأْمُرُکُمْ بِالْکُفْرِ بَعْدَ اِذْ اَنْتُمْ مُسْلِمُـونَ

و نه ایـن کـه بـه شمـا دستـور دهـد که فرشتگان و پیامبران را، پروردگار خود انتخاب کنید، آیا شمـا را پـس از آن کـه مسلمـان شـدیـد، بـه کفـر دعـوت می‌کنـد ●●● ؟۸۰ / آل‌عمران

وَ لا یَأْتَلِ اُولُواالْفَضْلِ مِنْکُم وَالسَّعَةِ اَنْ یُؤْتُوا اُولِی الْقُرْبی وَ الْمَساکینَ وَ الْمُهاجِرینَ فی سَبیلِ اللّهِ وَ لْیَعْفُوا وَ لْیَصْفَحُوا اَلا تُحِبُّونَ اَنْ یَغْفِرَ اللّهُ لَکُمْ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

آن‌ها که دارای برتری (مالی) و وسعت زندگی هستند، نباید سوگند یاد کنند که از انفاق نسبت به نزدیکان و مستمندان و مهاجران در راه خدا دریغ نمایند ، آن‌ها باید عفو کنند و صرف‌نظر نمایند ، آیا دوست نمـی‌دارید خداوند شمـا را ببخشـد ؟ و خـداوند غفور و رحیم است ●●● .۲۲ / نور

وَ لا یَأْتُـونَـکَ بِمَثَلٍ اِلاّ جِئْنـاکَ بِالْحَـقِّ وَ اَحْسَنَ تَفْسیرا

آن‌ها هیچ مثلی برای تو نمـی‌آورنـد مگـر ایـن‌کـه ما حق را برای تو می‌آوریم و تفسیری بهتر (و پاسخی دندان شکن که ناچار به تسلیم شوند ●●●) .۳۳ / فرقان

وَ لا یَتَمَنَّـوْنَـهُ اَبَـدا بِمـا قَـدَّمَـتْ اَیْدیهِمْ وَ اللّـهُ عَلیـمٌ بِالظّالِمیـنَ

ولـی آن‌ها هـرگـز تمنـای مـرگ نمی‌کننـد، به‌خـاطـر اعمـالی کـه از پیش فـرستـاده‌انـد و خداوند ظـالمـان را به خوبی می‌شناسد ●●●.۷ /جمعه

وَ لا یَحْزُنْکَ الَّذینَ یُسـارِعُـونَ فِی الْکُفْـرِ اِنَّهُمْ لَنْ یَضُرُّوا اللّهَ شَیْئا یُریدُ اللّهُ اَلاّ یَجْعَلَ لَهُمْ حَظّا فِـی الْاخِـرَةِ وَ لَهُـمْ عَـذابٌ عَظیـمٌ

قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۳)

کسانی که در راه کفر ، شتاب می‌کنند ، تو را غمگین نسازند به یقین ، آن‌ها هرگز زیانی به خداوند نمی‌رسانند . (به علاوه) خدا می‌خواهد (آن‌ها را به حال خودشان واگذارد و در نتیجه)بهره‌ای برای آن‌ها در آخرت قرار ندهد و برای آن‌ها مجازات بزرگی است ●●● .۱۷۶ / آل‌عمران

وَ لا یَحْزُنْکَ قَوْلُهُمْ اِنَّ الْعِزَّةَ لِلّهِ جَمیعا هُوَ السَّمیعُ الْعَلیمُ

سخن آن‌هاتورا غمگین نسازد،تمام عزت (و قدرت) از آنِ خدا است و او شنوا و دانا است ●●● .۶۵ / یونس

وَ لا یَحْسَبَنَّ الَّذینَ کَفَـرُوا سَبَقُـوا اِنَّهُـمْ لا یُعْجِـزُونَ

و آن‌ها که راه کفر پیش گرفتند تصور نکنند (با این اعمال) پیروز می‌شوند (و از قلمرو کیفر ما بیرون می‌روند) آن‌ها هـرگـز

ما را عــاجــز نخــواهنــد کــرد ●●● .۵۹ / انفال

وَ لا يَحْسَبَنَّ الَّذينَ كَفَرُوا اَنَّما نُمْلى لَهُمْ خَيْرٌ لِاَنْفُسِهِمْ اِنَّما نُمْلى لَهُمْ لِيَزْدادُوا اِثْما وَ لَهُمْ عَذابٌ مُهينٌ

آن‌هـا کـه کـافـر شـدنـد ، (و راه طغیـان پیـش گرفتند) تصوّر نکنند اگـر بـه آنـان مهلت می‌دهیـم، بـه سـودشان است ما به آن‌هـا مهلـت می‌دهیـم فقط برای این‌که بر گناهان خود بیفزایند و برای آن‌ها ، عذاب خـوارکننده‌ای (آماده شده) است●●● . ۱۷۸ / آل‌عمران

وَ لا يَحْسَبَنَّ الَّذينَ يَبْخَلُونَ بِما اتيهُمُ اللّهُ مِنْ فَضْلِهِ هُوَ خَيْرا لَهُمْ بَلْ هُوَ شَرٌّ لَهُمْ سَيُطَوَّقُونَ ما بَخِلُوا بِهِ يَوْمَ الْقِيمَةِ وَ لِلّهِ ميراثُ السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبيرٌ

کسانی که بخل می‌ورزنـد و آن‌چه را خـدا از فضـل خویش به آنان داده، انفاق نمی‌کننـد، گمان نکننـد این کار به سـود آن‌هـا اسـت ، بلکـه بـرای آن‌هـا شـرّ اسـت ، بـه زودی در روز قیـامت ، آن‌چه را نسبت بـه آن بخل ورزیدنـد ، هماننـد طوقی به‌گردنشان می‌افکننـد و میراث آسـمان‌ها و زمین،ازآن خـدا است و خداوند، از آن‌چـه انجـام می‌دهیـد، آگـاه است ●●●.۱۸۰ / آل‌عمران

وَ لا يَحُضُّ عَلى طَعامِ الْمِسْكينِ

و دیگران‌را به‌اطعام‌مسکین‌تشویق‌نمی‌کند ●●●.۳۴ / حاقّه ، ۳ / ماعون

وَ لا يَخافُ عُقْبيها

و او هرگز از فرجام این کـار بیم ندارد ●●● .۱۵ / شمس

وَ لا يَزالُ الَّذينَ كَفَرُوا فى مِرْيَةٍ مِنْهُ حَتّى تَأْتِيَهُمُ السّاعَةُ بَغْتَةً اَوْ يَأْتِيَهُمْ عَذابُ يَوْمٍ عَقيمٍ

کافران همواره درباره قـرآن در شـکنـد تا روز قیـامت ناگهانی فرا رسد ، یا عذاب روز عقیم (روزی که قادر به جبران نیستند) به سـراغشـان بیـاید ●●● .۵۵ / حجّ

وَ لا يَسْتَثْنُونَ

و هیـچ از آن استثنـاء نکننـد ●●● .۱۸ / قلم

(۵۷۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لا يَسْتَطيعُونَ لَهُمْ نَصْرا وَ لا اَنْفُسَهُمْ يَنْصُرُونَ

و نمی‌تـوانند آن‌ها را یاری کنند و نه خودشان را یاری می‌دهند ●●● .۱۹۲ / اعراف

وَ لا يَسْئَلُ حَميمٌ حَميما

و هیـچ دوسـت صمیمـی سـراغ دوسـتش را نمی گیـرد ●●● .۱۰ / معارج

وَ لا يَصُدُّنَّكَ عَنْ اياتِ اللّهِ بَعْدَ اِذْ اُنْزِلَتْ اِلَيْكَ وَ ادْعُ اِلى رَبِّكَ وَ لا تَكُونَنَّ مِنَ الْمُشْرِكينَ

هـرگـز تـو را از آیـات خـداونـد بعد از آن که بر تو نازل شـد، باز ندارنـد، به سوی پروردگارت دعوت کن و از مشـرکـان مبـاش ●●● .۸۷ / قصص

وَ لا يَصُدَّنَّكُمُ الشَّيْطانُ اِنَّهُ لَكُمْ عَدُوٌّ مُبينٌ

و شیطان شمارا (از راه‌خدا) بازندارد که‌او دشمن آشکارشمااست ●●● .۶۲ / زخرف

وَ لا يَمْلِكُ الَّذينَ يَدْعُونَ مِنْ دُونِهِ الشَّفاعَةَ اِلّا مَنْ شَهِدَ بِالْحَقِّ وَ هُمْ يَعْلَمُونَ

آن‌هـا را کـه غیـر از او می‌خـوانیـد ، قـادر بـر شـفـاعـت نیسـتنـد، مگـر کسـانی کـه شـهادت بـه حق داده‌انـد و بـه خـوبی آگاهند ●●● .۸۶ / زخرف

وَ لا يَنْفَعُكَمْ نُصْحآى اِنْ اَرَدْتُ اَنْ اَنْصَحَ لَكَمْ اِنْ كانَ اللّهُ يُريدُ اَنْ يُغْوِيَكَمْ هُوَ رَبُّكَمْ وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

(اما چه سود که) هر گاه خدا بخواهد شما را (به‌خاطر گناهانتان) گمراه سازد و من بخواهم‌شما را اندرز دهم اندرز من فایده‌ای به حالتان نخواهد داشت، او پروردگار شماست و به سوی او بازگشت خواهید نمود ●●●.۳۴ / هود

وَ لا يُنْفِقُونَ نَفَقَةً صَغيرَةً وَ لا كَبيرَةً وَ لا يَقْطَعُونَ وادِيا اِلّا كُتِبَ لَهُمْ لِيَجْزِيَهُمُ اللّهُ اَحْسَنَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ

و هیچ مال کوچک یا بزرگی را (در این راه) انفاق نمی‌کنند و هیچ سرزمینی را (به سوی میدان جهاد و یا در بازگشت) نمی‌پیمایند، مگر این‌که برای آن‌ها نوشته می‌شود تاخداوند آن را به عنوان بهترین اعمالشان پاداش دهد ●●● .۱۲۱ / توبه

وَ لا يُؤْذَنُ لَهُمْ فَيَعْتَذِرُونَ

و به آن‌ها اجازه داده نمی‌شود که عذر خواهی کنند ●●● .۳۶ / مرسلات

وَ لا يُوثِقُ وَثاقَهُ اَحَدٌ

و هیچ کس همچون او کسی را به بند نمی‌کشد ●●● .۲۶ / فجر

قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۵)

وَ لَأَجْرُ الْاخِرَةِ خَيْرٌ لِلَّذينَ ءَامَنُوا وَ كانُوا يَتَّقُونَ

و پاداش آخرت برای آن‌ها که ایمان آورده‌اند و پرهیزکارند بهتر است ●●● .۵۷ / یوسف

وَ لَأُضِلَّنَّهُمْ وَ لاَمَنِّيَنَّهُمْ وَ لاَمُرَنَّهُمْ فَلَيُبَتِّكُنَّ اذانَ الاَنْعامِ وَ لاَمُرَنَّهُمْ فَلَيُغَيِّرُنَّ خَلْقَ اللّهِ وَ مَنْ يَتَّخِذِ الشَّيْطانَ وَلِيّا مِنْ دُونِ اللّهِ فَقَدْ خَسِرَ خُسْرانا مُبينا

و آن‌ها را گمراه می‌کنم و به آرزوها سرگرم می‌سازم و به آن‌ها دستور می‌دهم که (اعمال خرافی انجام دهند و) گوش چهارپایان را بشکافند و آفرینش (پاک) خدایی را تغییر دهند، (فطرت توحید را به شرک بیالایند) و آن‌ها که شیطان را به جای خدا ولیّ خود برگزینند زیان آشکاری کرده‌اند ●●● .۱۱۹ / نساء

وَ لَبِثُوا فى كَهْفِهِمْ ثَلاثَ مِائَةٍ سِنينَ وَازْدادُوا تِسْعا

آن‌ها در غار خود سیصد سال درنگ کردند و نه سال نیز بر آن افزودند ●●● .۲۵ / کهف

وَ لِبُيُوتِهِمْ اَبْوابا وَ سُرُرا عَلَيْها يَتَّكِؤُنَ

و برای خانه‌های آن‌ها درها و تخت‌هایی (زیبا و نقره‌گون) قرار می‌دادیم که بر آن تکیه کنند ●●●.۳۴ / زخرف

وَ لَتَجِدَنَّهُمْ اَحْرَصَ النّاسِ عَلى حَيوةٍ وَ مِنَ الَّذينَ اَشْرَكُوا يَوَدُّ اَحَدُهُمْ لَوْ يُعَمَّرُ اَلْفَ سَنَةٍ وَ ما هُوَ بِمُزَحْزِحِهِ مِنَ الْعَذابِ اَنْ يُعَمَّرَ وَ اللّهُ بَصيرٌ بِما يَعْمَلُونَ

آن‌ها را حریص‌ترین مردم حتّی حریص‌تر از مشرکان بر زندگی (این دنیا و اندوختن ثروت) خواهی یافت (تا آن‌جا) که هریک از آن‌ها دوست دارد هزار سال عمرکند، در حالی‌که این عمر طولانی او را از عِقاب خداوند باز نخواهد داشت و خداوند به اعمال آن‌ها بینا است ●●● .۹۶ / بقره

وَ لِتَصْغى آ اِلَيْهِ اَفْئِدَةُ الَّذينَ لا يُؤْمِنُونَ بِالْاخِرَةِ وَ لِيَرْضَوْهُ وَ لِيَقْتَرِفُوا ما هُمْ مُقْتَرِفُونَ

و نتیجه (وسوسه‌های شیطان و تبلیغات شیطان صفتان) این خواهد شد که دل‌های کسانی که به روز رستاخیز عقیده ندارند به آن‌ها متمایل می‌گردد و به آن راضی می‌شوند و هر گناهی بخواهند انجام دهند ، انجام می‌دهند ●●●.۱۱۳ / انعام

وَ لَتَعْلَمُنَّ نَبَأَهُ بَعْدَ حينٍ

و خبـــر آن را بعـــد از مــدتــی می‌شنــویـد ●●● .۸۸ / ص

وَ لْتَكُنْ مِنْكُمْ اُمَّةٌ يَدْعُونَ اِلَى الْخَيْرِ وَيَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ يَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْكَرِ وَ اُولآئِكَ هُمُ الْمُفْلِحُونَ

بـــایـــد از میـــان شـمـــا ، جمعـــی دعـــوت بـــه نیکـی و امـــر بـه معـروف و نهـی از منکـر کننـد و آن‌هـا همـان رستگـــاراننــد ●●● .۱۰۴ / آل‌عمران

(۵۷۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَحْمِ طَيْـرٍ مِمّـا يَشْتَهُــونَ

و گوشت‌پرنده‌از هرنوع‌که بخواهند ●●● .۲۱ / واقعه

وَلَدَ اللّــهُ وَ اِنَّهُـمْ لَكـاذِبُـونَ

خداونـد فـرزنـدی آورده ، ولی آن‌ها قطعـا دروغ می گویند ●●● .۱۵۲ / صافّات

وَ لِرَبِّكَ فَـــاصْـرْ

و به‌خاطر پروردگارت‌شکیبایی کن ●●●!۷ / مدّثر

وَ لِسانا وَ شَفَتَيْــنِ

و یـــک زبـــان و دو لـب ●●● .۹ / بلد

وَ لِسُلَيْمنَ الرّيحَ غُدُوُّها شَهْرٌ وَ رَواحُها شَهْرٌ وَ اَسَلْنا لَهُ عَيْنَ الْقِطْرِ وَمِنَ الْجِنِّ مَنْ يَعْمَلُ بَيْنَ يَدَيْهِ بِإِذْنِ رَبِّه وَ مَنْ يَزِغْ مِنْهُمْ عَنْ اَمْرِنا نُذِقْهُ مِنْ عَذابِ السَّعيرِ

و برای سلیمان باد را مسخر ساختیم که صبحگاهان مسیر یک ماه را می‌پیمود و عصرگاهان مسیر یک ماه را و چشمه مس (مذاب) را برای او روان ســاختیم و گروهی از جــنّ پیش روی او بـه اذن پروردگــار کــار می کردنــد و هــر کــدام از آن‌هـا از فـرمـان مــا سرپیچــی می کرد ، او را از عذاب آتش سوزان می‌چشاندیم ●●●.۱۲ / سبأ

وَ لِسُلَيْمنَ الــرّيحَ عــاصِفَــةً تَجْرى بِاَمْرِه اِلَى الاْرْضِ الَّتى بارَكْنا فيها وَ كُنّا بِكُلِّ شَىْءٍ عالِمينَ

و تندباد را مسخر سلیمان ساختیم که به فرمان او به سوی سرزمینی که آن را پربرکت کرده بودیم حرکت می کرد و ما از همه چیز آگاه بوده‌ایم ●●● .۸۱ / انبیاء

وَ لَسَوْفَ يَـرْضــى

و به زودی راضی و خشنود می‌شود ●●● .۲۱ / لیل

وَ لَسَوْفَ يُعْطيكَ رَبُّكَ فَتَــرْضى

و به‌زودی پروردگارت‌آنقدر به‌تو عطا می کند که خشنود شوی ●●● .۵ / ضحی

وَ لَقَدْ اتَيْناكَ سَبْعـا مِنَ الْمَثـانى وَ الْقُــرْانَ الْعَظيـمَ

مـا بـــه تـو ســـوره حمـــد و قـــرآن عظیـــم دادیـــم ●●● .۸۷ / حجر

وَ لَقَدْ اَتَوْا عَلَــى الْقَــرْيَةِ الَّتـى اُمْطِرَتْ مَطَرَ السَّوْءِ اَفَلَمْ يَكُونُوا يَرَوْنَها بَلْ كانُوا لا يَرْجُونَ نُشُورا

آن‌هااز کنار شهری که باران شر (بارانی که سنگ‌های آسمانی) بر آن باریده بود (دیار قوم لوط) گذشتند، آیا آن‌را ندیدند؟ (آری دیدند) ولی‌آن‌ها به رستاخیز ایمان ندارند ●●● .۴۰ / فرقان

قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۷)

وَ لَقَدْ اتَيْنـا اِبْـراهيـمَ رُشْـــدَهُ مِـنْ قَبْـلُ وَ كُنّـا بِـه عالِمينَ

مـا وسیلـه رشـد ابـراهیـم را از قبـل بـه او دادیـم و از (شـایستگـی) او آگـاه بودیم ●●● .۵۱ / انبیاء

وَ لَقَدْ اتَیْنا بَنی اِسْرائیلَ الْکِتابَ وَ الْحُکْمَ وَ النُّبُوَّةَ وَ رَزَقْناهُمْ مِنَ الطَّیِّباتِ وَ فَضَّلْناهُمْ عَلَی الْعالَمینَ

ما بنی‌اسرائیل را کتاب آسمانی و حکومت و نبوت بخشیدیم و از روزی‌های پاک به آن‌ها عطا کردیم و آن‌ها را بر جهانیان (و مردم عصر خویش) برتری بخشیدیم ●●● .۱۶ / جاثیه

وَ لَقَدْ اتَیْنا داوُدَ مِنّا فَضْلاً یاجِبالُ اَوِّبی مَعَهُ وَالطَّیْرَ وَاَلَنّا لَهُ‌الْحَدیدَ

ما به داود از فضل خود نعمتی بزرگ بخشیدیم، (مابه کوه‌ها و پرندگان) گفتیم:ای کوه‌ها و ای پرندگان با او هم‌آواز شوید (و همراه‌او تسبیح خدا گویید) و آهن‌را برای او نرم کردیم ●●● .۱۰ / سبأ

وَ لَقَدْ اتَیْنا داوُدَ وَ سُلَیْمانَ عِلْما وَ قالاَ الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی فَضَّلَنا عَلی کَثیرٍ مِنْ عِبادِهِ الْمُؤْمِنینَ

ما به داود و سلیمان علم قابل‌ملاحظه‌ای بخشیدیم و آن‌ها گفتند حمد از آن خداوندی است که ما را بر بسیاری از بندگان مؤمنش برتری بخشید ●●● .۱۵ / نمل

وَ لَقَدْ اَتَیْنا لُقْمنَ الْحِکْمَةَ اَنِ اشْکُرْ لِلّهِ وَمَنْ یَشْکُرْ فَاِنَّما یَشْکُرُ لِنَفْسِه وَ مَنْ کَفَرَ فَاِنَّ اللّهَ غَنِیٌّ حمیدٌ

ما به لقمان حکمت دادیم (و به او گفتیم) شکر خدا را به جای آور ، هرکس شکرگزاری کند به سود خویش شکر کرده و آن کس که کفران کند (زیانی به خدا نمی‌رساند) چرا که خداوند بی‌نیاز و ستوده است●●● . ۱۲ / لقمان

وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ مِنْ بَعْدِ ما اَهْلَکْنَا الْقُرُونَ‌الْاُوُلیبَصائِرَ لِلنّاسِ وَهُدًی وَ رَحْمَةً لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُوُنَ

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم ، بعد از آن که اقوام قرون نخستین را هلاک کردیم ، کتابی که برای مردم ، بصیرت آفرین بود و مایه هدایت و رحمت ، تا متذکر شوند ●●● .۴۳ / قصص

وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ وَ قَفَّیْنا مِنْ بَعْدِهِ بِالرُّسُلِ وَ اتَیْنا عیسَی ابْنَ مَرْیَمَ الْبَیِّناتِ وَ اَیَّدْناهُ بِرُوحِ الْقُدُسِ اَفَکُلَّما جاءَکُمْ رَسُولٌ بِما لا تَهْوی اَنْفُسُکُمُ اسْتَکْبَرْتُمْ فَفَریقا کَذَّبْتُمْ وَ فَریقا تَقْتُلُونَ

ما به موسی کتاب (تورات) دادیم و بعد از او پیامبرانی پشت‌سر یکدیگر فرستادیم وبه عیسی بن مریم دلایل روشن بخشیدیم و او را به وسیله روح‌القدس تأییدنمودیم، آیا هر زمان پیامبری برخلاف هوای نفس شما آمد ، در برابر او تکبر کردید (و از ایمان آوردن به او خودداری نمودید و به این قناعت نکردید بلکه) عده‌ای را تکذیب نموده، جمعی را به قتل رساندید ●●● ؟۸۷ / بقره

وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ فَلا تَکُنْ فی مِرْیَةٍ مِنْ لِقائِهِ وَ جَعَلْناهُ هُدیً لِبَنی اِسْرائیلَ

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم و شک نداشته باش که او آیات الهی را دریافت داشت و ما آن را وسیله هدایت بنی‌اسراییل قراردادیم ●●● .۲۳ / سجده

(۵۷۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ فَاخْتُلِفَ فیهِ وَ لَوْلا کَلِمَةٌسَبَقَتْ مِنْ رَبِّکَ لَقُضِیَ بَیْنَهُمْ وَ اِنَّهُمْ لَفی شَکٍّ مِنْهُ مُریبٍ

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم، سپس در آن اختلاف شد و اگر فرمانی از ناحیه پروردگار تو دراین زمینه صادر نشده بود (که باید به آن‌ها مهلت داد تا اتمام حجت شود) در میان آن‌ها داوری می‌شد (و مشمول عذاب الهی می‌گشتند) ولی آن‌ها هنوز در کتاب تو شک و تردید دارند ●●● .۱۱۰ / هود ، ۴۵ / فصّلت

وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ لَعَلَّهُمْ یَهْتَدُوُنَ

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم ، شاید آن‌ها (بنی‌اسرائیل) هدایت شوند ●●● .۴۹ / مؤمنون

وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسَی الْکِتابَ وَ جَعَلْنا مَعَهُ اَخاهُ هرُونَ وَزیرا

ما به موسی کتاب آسمانی دادیم و برادرش هارون را برای کمک همراهش ساختیم ●●● .۳۵ / فرقان
وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسَی الْهُدی وَ اَوْرَثْنا بَنی اِسْرائیلَ الْکِتابَ
ما به موسی هدایت بخشیدیم و بنی اسرائیل را وارثان کتاب (تورات) قرار دادیم ●●● .۵۳ / مؤمن
وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسی تِسْعَ ایاتٍ بَیِّناتٍ فَسْئَلْ بَنی اِسْرائیلَ اِذْجاءَهُمْ فَقالَ لَهُ فِرْعَوْنُ اِنّی لَاَظُنُّکَ یا مُوسی مَسْحُورا
ما به موسی نه معجزه روشن دادیم ، (ای پیامبر) از بنی اسرائیل سؤال کن آن زمان که این (معجزات نه گانه) به کمک آن‌ها آمد (چگونه بودند) و فرعون به او گفت گمان می‌کنم ای موسی تو دیوانه (یا ساحری ●●●) .۱۰۱ / اسراء
وَ لَقَدْ اتَیْنا مُوسی وَ هرُونَ الْفُرْقانَ وَ ضِیاءً وَ ذِکْرا لِلْمُتَّقینَ
ما به موسی و هارون «فرقان» (وسیله جدا کردن حق از باطل) و نور و آن‌چه مایه یادآوری پرهیزکاران است، دادیم ●●● .۴۸ / انبیاء
وَ لَقَدِ اخْتَرْناهُمْ عَلی عِلْمٍ عَلَی الْعالَمینَ
ما آن‌ها را با علم خویش بر جهانیان برگزیدیم و برتری دادیم ●●● .۳۲ / دخان
وَ لَقَدْ اَخَذَ اللّهُ میثاقَ بَنیآ اِسْراآئیلَ وَ بَعَثْنا مِنْهُمُ اثْنَیْ عَشَرَ نَقیبا وَ قالَ اللّهُ اِنّی مَعَکُمْ لَئِنْ اَقَمْتُمُ الصَّلوةَ وَ اتَیْتُمُ الزَّکوةَ وَ امَنْتُمْ بِرُسُلی وَ عَزَّرْتُمُوهُمْ وَ اَقْرَضْتُمُ اللّهَ قَرْضا حَسَنا لَاُکَفِّرَنَّ عَنْکُمْ سَیِّئاتِکُمْ وَلَاُدْخِلَنَّکُمْ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ فَمَنْ کَفَرَبَعْدَ ذلِکَ مِنْکُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَواآءَ السَّبیلِ
خدا از بنی اسرائیل پیمان گرفت و از آن‌ها دوازده رهبر و سرپرست برانگیختیم و خداوند (به آن‌ها) گفت : من با شما هستم، اگر نماز را برپادارید و زکات را بپردازید و به رسولان من ایمان بیاورید و آن‌ها را یاری کنید و به خدا قرض‌الحسنه بدهید (در راه او به نیازمندان کمک کنید) گناهان شما را می‌پوشانم
قرآن الفبائی باب الواو (۵۷۹)
(می‌بخشم) و شما را در باغ‌های بهشت که نهرها از زیر درختان آن جاری است وارد می‌کنم، اما هر کس بعد از این کافر شود از راه راست منحرف گردیده است ●●● .۱۲ / مائده
وَ لَقَدْ اَخَذْناآ الَ فِرْعَوْنَ بِالسِّنینَ وَ نَقْصٍ مِنَ الثَّمَراتِ لَعَلَّهُمْ یَذَّکَّرُونَ
و ما نزدیکان فرعون (و قوم او) را به خشکسالی و کمبود میوه‌ها گرفتار کردیم ، شاید متذکر گردند ●●● .۱۳۰ / اعراف
وَ لَقَدْ اَخَذْناهُمْ بِالْعَذابِ فَمَا اسْتَکانُوا لِرَبِّهِمْ وَ ما یَتَضَرَّعُونَ
ما آن‌ها را به عذاب و بلا گرفتار ساختیم (تا بیدار شوند) اما آن‌ها نه دربرابر پروردگارشان تواضع کردند و نه به درگاهش تضرع می‌کنند ●●● .۷۶ / مؤمنون
وَ لَقَدْ اَرْسَلْناآاِلی اُمَمٍ مِنْ قَبْلِکَ فَاَخَذْنهُمْ بِالْبَأْساآءِ وَ الضَّرّاآءِ لَعَلَّهُمْ یَتَضَرَّعُونَ
ما به امّت‌هایی که پیش از تو بودند (پیامبرانی فرستادیم و هنگامی که به مخالفت آن‌ها برخاستند) آن‌ها را به شدّت و رنج و ناراحتی مواجه ساختیم شاید (بیدار شوند و در برابر حق) تسلیم گردند ●●● .۴۲ / انعام
وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا اِلی ثَمُودَ اَخاهُمْ صالِحا اَنِ اعْبُدُوا اللّهَ فَاِذاهُمْ فَریقانِ یَخْتَصِمُونَ
ما به‌سوی ثمود برادرشان (صالح) را فرستادیم که خدای یگانه را بپرستید ، اما آن‌ها به دوگروه تقسیم شدند و به مخاصمه پرداختند ●●● .۴۵ / نمل
وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا رُسُلًا مِنْ قَبْلِکَ وَ جَعَلْنا لَهُمْ اَزْواجا وَ ذُرِّیَّةً وَ ما کانَ لِرَسُولٍ اَنْ یَأْتِیَ بِایَةٍ اِلّا بِاِذْنِ اللّهِ لِکُلِّ اَجَلٍ کِتابٌ

و مـا قبـل از تـو رسـولانـی فـرسـتـادیـم و برای آن‌ها همسران و فرزندانی قراردادیم و هیچ رسولی نمی‌توانست (از پیش خـود) معجـزه‌ای بیـاورد، مگـر بـــه فـــرمـان خـــدا ، هر زمانی کتابی دارد (و برای هر کـاری مـوعـدی مقرر است ●●●) .۳۸ / رعد

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا رُسُلًا مِنْ قَبْلِکَ مِنْهُمْ مَنْ قَصَصْناعَلَیْکَ وَ مِنْهُمْ مَنْ لَمْ نَقْصُصْ عَلَیْکَ وَ ما کانَ لِرَسُولٍ اَنْ یَأْتِیَ بِایَةٍ اِلّا بِاِذْنِ اللّهِ فَاِذا جاءَ اَمْرُ اللّهِ قُضِیَ بِالْحَقِّ وَ خَسِرَ هُنا لِکَ الْمُبْطِلُونَ

ما پیش از تو رسولانی فرستادیم ، گروهی از آنان‌سرگذشتشان را برای تو بـازگو کرده‌ایم و گروهی را برای توبـازگو نکرده‌ایم ، هیچ پیامبری حق نـداشت معجـزه‌ای جـز بـه فـرمـان خـدا بیـاورد و هنگـامی کـه فرمان خداونـد (بـرای مجـازات آن‌هـا) صـادر شـود ، در میان آن‌ها به حق داوری خواهد شد و در آن هنگام اهل باطل زیـان خـواهنـد کـرد ●●● .۷۸ / مؤمن

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا فیهِمْ مُنْذِرینَ

ما در میان آن‌ها انـذارکنندگانی فرستادیم ●●● .۷۲ / صافّات

(۵۸۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِکَ رُسُلًا اِلی قَوْمِهِمْ فَجاؤُهُمْ بِالْبَیِّناتِ فَانْتَقَمْنا مِنَ الَّذینَ اَجْرَمُوا وَ کانَ حَقّا عَلَیْنا نَصْرُ الْمُؤْمِنینَ

قبل از تو پیامبرانی به سـوی قـومشـان فـرسـتـادیـم ، آن‌هـا بـا دلایل روشن به سراغ قوم خود رفتند (ولی هنگامی که انـدرزهـا سـودی نـداد) از مجـرمـان انتقـام گـرفـتیـم (و مـؤمنـان را یـاری کـردیـم) و همـواره یـاری مـؤمنـان حقـی است بر مـا ●●● .۴۷ / روم

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِکَ فی شِیَعِ الْاَوَّلینَ

ما پیش از تو (نیز) پیامبرانی در میان امت‌های نخستین فرستادیم ●●● .۱۰ / حجر

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا مُوسی بِایاتِنا وَ سُلْطانٍ مُبینٍ

ما مـوسـی را بـا آیـات خـود و دلیـل روشـن فـرسـتـادیـم ●●● .۹۶ / هود ،۲۳ / مؤمن

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا مُوسی بِایاتِنا اِلی فِرْعَوْنَ وَ مَلَائِهِ فَقالَ اِنّی رَسُولُ رَبِّ الْعالَمینَ

ما موسی را با آیات خـود به سوی فـرعـون و دربـاریـان او فرستادیم ، (به آن‌ها) گفت: من فرستاده پروردگار عالمیانم ●●● .۴۶ / زخرف

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا مُوسی بِایتِنا اَنْ اَخْرِجْ قَوْمَکَ مِنَ الظُّلُمتِ اِلَی النُّورِ وَ ذَکِّرْهُمْ بِاَیّمِ اللّهِ اِنَّ فی ذلِکَ لَایتٍ لِکُلِّ صَبّارٍ شَکُورٍ

ماموسی را با آیات خود فرستادیم (و دستور دادیم) قوم خود را از ظلمات به‌نور بیرون‌آر و ایام اللّه را به آن‌ها متذکر شو، در این، نشانه‌هایی است برای هر صبرکننده شکـرگزار ●●● .۵ / ابراهیم

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا نُوحا اِلی قَوْمِهِ فَلَبِثَ فیهِمْ اَلْفَ سَنَةٍاِلّا خَمْسینَ عاما فَاَخَذَهُمُ الطُّوفانُ وَ هُمْ ظالِمُونَ

ما نوح را به‌سوی قومش فرستادیم و او در میان آن‌ها هزارسال ، الّا پنجاه سال درنگ‌کـرد ، اما سـرانجام طـوفـان آن‌هـا را فـرو گـرفـت ، در حـالی که ظـالم بودند ●●● .۱۴ / عنکبوت

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا نُوحا اِلی قَوْمِهِ اِنّی لَکُمْ نَذیرٌ مُبینٌ

مانوح‌رابه‌سوی قومش فرستادیم (نخستین بار به آن‌ها گفت:) من‌برای شما بیم‌دهنده‌ای آشکارم ●●●.۲۵ / هود

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنا نُوحا وَ اِبْراهیمَ وَ جَعَلْنا فی ذُرِّیَّتِهِمَا النُّبُوَّةَ وَ الْکِتابَ فَمِنْهُمْ مُهْتَدٍ وَ کَثیرٌ مِنْهُمْ فاسِقُونَ

مانوح‌وابراهیم‌را فرستادیم‌ودردودمان آن‌هانبوت و کتاب قراردادیم، بعضـی از آن‌ها هدایت یافته‌اند و بسیاری از آن‌ها گنهکـارند

●●●.۲۶ / حدید

وَ لَقَدْ اَرْسَلْنـا نُـوحـا اِلـى قَـوْمِهِ فَقـالَ يـا قَـوْمِ اعْبُدُوا اللّهَ ما لَكُمْ مِنْ اِلهٍ غَيْرُهُ اَفَلا تَتَّقُونَ

ما نوح را به سوی قومش فرستادیم ، به آن‌ها گفت : ای قوم من ! خداوند یکتا را بپرستید که غیر از او معبودی برای شما نیست ، آیا (بـاز از پـرستش بت‌ها) پرهیز نمی‌کنید ●●● ؟۲۳ / مؤمنون

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۱)

وَ لَقَدْ اَرَيْنـاهُ اياتِنا كُلَّهـا فَكَـذَّبَ وَ اَبـى

مـا همـه آیات خود را به او نشـان دادیـم امـا او تکذیـب کـرد و سر باز زد ●●● .۵۶ / طه

وَ لَقَدِ اسْتُهْـزِءَ بِـرُسُـلٍ مِـنْ قَبْلِـكَ فَـاَمْلَيْـتُ لِلَّـذينَ كَفَـرُوا ثُـمَّ اَخَذْتُهُمْ فَكَيْفَ كانَ عِقابِ

(تنهـا تو را استهـزا نکردنـد) پیامبـران پیش از تو را نیز استهـزا نمودنـد، من به کافـران مهلت‌دادم سپـس آن‌ها را گـرفتـم دیـــدی مجـــازات (مـن) چگـــونـه بـود ●●● ؟۳۲ / رعد

وَ لَقَدِاسْتُهْزِئَبِرُسُلٍ مِنْ قَبْلِكَ فَحاقَ بِالَّذينَ سَخِرُوامِنْهُمْ ما كانُوابِهِ يَسْتَهْزِءُونَ

(بـا ایـن حـال نگـران نبـاش) جمعـی از پیـامبران پیش از تـو را بـه بـاد استـهزاء گرفتنـد امـا سـرانجام آن‌چـه را مسـخـره می‌کـردنـد دامانشـان را گـرفت (و عذاب الهی بر آن‌ها نازل شد ●●●) .۴۱ / انبیاء ، ۱۰ / انعام

وَ لَقَدْ اَضَلَّ مِنْكُمْ جِبِلًّا كَثيرا اَفَلَمْ تَكُـونُـوا تَعْقِلُونَ

او افراد زیادی از شما را گمراه کرد، آیا اندیشه نکردید ●●● ؟۶۲ / یس

وَ لَقَدْ اَنْـذَرَهُـمْ بَطْشَتَنـا فَتَمـارَوْا بِـالنُّـــذُرِ

او آن‌ها را درموردمجازات ماانذارکرد،ولی آن‌هااصرار برمجادله و القاء شک‌داشتند ●●●.۳۶ / قمر

وَ لَقَدْ اَنْـزَلْنـا اِلَيْـكَ ايـاتٍ بَيِّنـاتٍ وَ مـا يَكْفُـرُ بِها اِلَّا الْفـاسِقُـــونَ

نشانه‌های روشنی برای تو فرستادیم و جز فاسقان کسی به آن‌ها کفـر نمـی‌ورزد ●●● .۹۹ / بقره

وَ لَقَدْ اَنْـزَلْنـا اِلَيْكُمْ اياتٍ مُبَيِّناتٍ وَ مَثَـلًا مِنَ الَّـذينَ خَلَـوْا مِنْ قَبْلِكُـمْ وَ مَـوْعِظَـةً لِلْمُتَّقيـنَ

ما بر شـمـا آیـاتـی فـرستادیـم کـه حقـایـق بسیاری را تبیین می‌کند و اخباری از کسانی که پیش از شمـا بـودنـد و موعظه و انـدرزی بـرای پرهیزگاران ●●● .۳۴ / نور

وَ لَقَدْ اُوحِيَ اِلَيْكَ وَ اِلَى الَّذينَ مِنْ قَبْلِـكَ لَئِنْ اَشْرَكْتَ لَيَحْبَطَنَّ عَمَلُكَ وَ لَتَكُونَنَّ مِنَ الْخاسِرينَ

به تو و همـه انبیـای پیشین وحی شده که اگـر مشـرک شـوی ،تمـام اعمالت نـابود می‌شود و از زیانکاران خـواهـی بـود ●●●.۶۵ / زمر

وَ لَقَدْ اَوْحَيْنا اِلى مُوسى اَنْ اَسْرِ بِعِبادى فَـاضْـرِبْ لَهُـمْ طَـريقـا فِي الْبَحْرِ يَبَسالا تَخافُ دَرَكا وَ لا تَخْشى

مـا به موسی وحی فرستادیم که بنـدگانم را شبانه (از مصـر) بـا خود ببر و برای آن‌ها راهی خشک در دریا بگشا که نه از تعقیب (فرعونیان) خـواهـی تـرسیـد و نه از غـرق شـدن در دریـا ●●●.۷۷ / طه

وَ لَقَـدْ اَهْلَكْنَا الْقُـرُونَ مِـنْ قَبْلِكُـمْ لَمّـا ظَلَمُـوا وَ جـاءَتْهُمْ رُسُـلُهُمْ بِالْبَيِّنـاتِ وَ ماكـانُوا لِيُؤْمِنُوا كَــذلِــكَ نَجْـــزِى الْقَـــوْمَ الْمُجْـرِميــنَ

ما امت‌های پیش از شـما را به هنگامی که ظلم کردنـد، هلاک کردیم، درحالی که پیامبرانشان بادلایل روشن به سـراغ آن‌ها آمـدند ولی آن‌ها ایمان نیاوردند ،این‌گونه گروه مجرمان را جزا می‌دهیم ●●● .۱۳ / یونس

(۵۸۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَقَدْ اَهْلَکْنــا اَشْیــاعَکُـمْ فَهَـلْ مِــنْ مُــــدَّکِــــرٍ

ما کسانی‌راکه در گذشته شبیه شما بودند، هلاک کردیم،آیا کسی‌هست که متذکرشود ●●●؟۵۱ / قمر

وَ لَقَدْ اَهْلَکْنــا مــا حَــوْلَکُــمْ مِــنَ الْقُــری وَ صَرَّفْنَا الْآیاتِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ

ما اقوامی را که در اطراف شما بودند ، هلاک کردیم و آیات خود را به صورت‌های گوناگون برای آن‌ها بیان نمودیم، شاید بازگردند ●●● .۲۷ / احقاف

وَ لَقَدْ بَعَثْنــا فــی کُــلِّ اُمَّــةٍ رَسُــولاً اَنِ اعْبُــدُوا اللّهَ وَ اجْتَنِبُوا الطّاغُوتَ فَمِنْهُمْ مَنْ هَدَی اللّهُ وَ مِنْهُـمْ مَنْ حَقَّتْ عَلَیْهِ الضَّلالَةُ فَسیرُوا فِی الْاَرْضِ فَانْظُـرُوا کَیْـفَ کــانَ عــاقِبَـةُ الْمُکَــذِّبیــنَ

ما در هر امتی رسولی فرستادیم که خدای یکتا را بپرستید و از طاغوت اجتناب کنید خداوند گروهی را هدایت کرد و گروهی ضلالت و گمراهی دامانشان‌را گرفت پس در روی‌زمین سیر کنید و ببینید عاقبت تکذیب‌کنندگان چگونه‌بود ●●● ؟۳۶ / نحل

وَ لَقَدْ بَوَّأْنا بَنیآ اِسْرائیلَ مُبَوَّأَ صِدْقٍ وَ رَزَقْناهُمْ مِنَ الطَّیِّباتِ فَمَا اخْتَلَفُواحَتّی جاآءَهُمُ الْعِلْمُ اِنَّ رَبَّکَ یَقْضــی بَیْنَهُـمْ یَـوْمَ الْقِیامَةِ فیمــا کانُوا فیهِ یَخْتَلِفُونَ

ما بنی‌اسرائیل را در جایگاه صدق (و راستی) منزل دادیم و از روزی‌های پاکیزه به آن‌ها عطا کردیم (اما آن‌ها به نزاع و اختلاف برخاستند) و اختلاف نکردند مگر بعد ازآن که علم و آگاهی یافتند ، پروردگار تو در روز قیامت میان آن‌ها در آن‌چه اختلاف کردند ، داوری خواهد کرد ●●● .۹۳ / یونس

وَ لَقَدْ تَــرَکْنــا مِنْهــا ایَــةً بَیِّنَــةً لِقَــوْمٍ یَعْقِلُــونَ

ما از آن آبادی نشانه روشنی و درس عبرتی برای کسانی که تعقل می‌کنند، باقی گذاردیم ●●●.۳۵ / عنکبوت

وَ لَقَدْ تَــرَکْنــاهـــا ایَــةً فَهَـــلْ مِــنْ مُــدَّکِــرٍ

ما این ماجرا را به‌عنوان نشانه‌ای در میان امت‌ها باقی گذاردیم، آیا کسی هست که پند گیرد ●●●؟۱۵ / قمر

وَ لَقَدْ جاءَ الَ فِرْعَوْنَ النُّذُرُ

انذارها و هشدارها (یکی پس از دیگری) برای آل فرعون آمد ●●● .۴۱ / قمر

وَ لَقَدْ جــاءَکُــمْ مُــوسـی بِــالْبَیِّنــاتِ ثُــمَّ اتَّخَــذْتُــمُ الْعِجْـلَ مِــنْ بَعْـدِهِ وَ اَنْتُمْ ظــالِمُــونَ

(و نیـز) موسی آن‌همه معجزات را برای شما آورد (چرا شما) بعد از آن گوساله را انتخاب کردید و با این کار ستم نمودید ●●● ؟۹۲ / بقره

وَ لَقَدْ جاءَکُمْ یُوسُفُ مِنْ قَبْلُ بِالْبَیِّناتِ فَما زِلْتُمْ فیشَکٍّ مِمّا جاءَ کُمْ بِهحَتّیاِذاهَلَکَقُلْتُمْ لَنْ یَبْعَثَ اللّهُ مِــنْ بَعْـدِه رَسُولاً کَذلِکَ یُضِلُّ اللّهُ مَنْ هُوَ مُسْرِفٌ مُرْتابٌ

پیش‌از این یوسف با دلایل روشن به سراغ شما آمد ، ولی‌شما همچنان در آن‌چه او آورده بود ، تردید داشتید ،

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۳)

تا زمانی که از دنیا رفت، گفتید : هرگز خداوند بعد از او رسولی مبعوث نخواهد کرد ، این‌گونه خداوند هر اسراف‌کار تردیدکننده‌ای را گمراه می‌سازد ●●● .۳۴ / مؤمن

وَ لَقَدْ جاآءَتْ رُسُلُنــآ اِبْـراهیمَ بِــالْبُشْـری قــالُوا سَلمـا قالَ سَلمٌ فَما لَبِثَ اَنْ جاآءَ بِعِجْلٍ حَنیذٍ

فرستادگان ما با بشارت نزد ابراهیم آمدند گفتند : سلام (او نیز) گفت سلام و طولی نکشید که گوساله بریانی (برای آن‌ها) آورد ●●● .۶۹ / هود

وَ لَقَدْ جاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْهُمْ فَکَذَّبُوهُ فَاَخَذَهُمُ الْعَذابُ وَ هُمْ ظالِمُونَ

پیامبری از خود آن‌ها به سراغشان آمد ، اما او را تکذیب کردند و عذاب الهی آن‌ها رافرو گرفت ، درحالی که ظالم بودند ●●●...۱۱۳ / نحل

وَ لَقَدْ جاءَهُمْ مِنَ الْاَنْباءِ ما فیهِ مُزْدَجَرٌ

به اندازه کافی برای انزجار از بدی‌ها اَخبار (انبیاء و امت‌های‌پیشین) به آن‌ها رسیده است ●●●.۴ / قمر

وَ لَقَدْ جِئْتُمُونا فُرٰدی کَما خَلَقْناکُمْ اَوَّلَ مَرَّةٍ وَ تَرَکْتُمْ ما خَوَّلْناکُمْ وَراءَ ظُهُورِکُمْ وَ ما نَری مَعَکُمْ شُفَعاءَکُمُ الَّذینَ زَعَمْتُمْ اَنَّهُمْ فیکُمْ شُرَکٰؤُا لَقَدْ تَقَطَّعَ بَیْنَکُمْ وَ ضَلَّ عَنْکُمْ ما کُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

همه شما به صورت تنها به سوی ما بازگشت نمودید همان‌گونه که روز اوّل شما را آفریدیم و آن‌چه را به شما بخشیده بودیم پشت سر گذاردید و شفیعانی را که شریک در شفاعت خود می‌پنداشتید با شما نمی‌بینیم ، پیوندهای شما بریده شد و تمام آن‌چه را تکیه‌گاه خود تصوّر می‌کردید از شما دور و گم شدند ●●● .۹۴ / انعام

وَ لَقَدْ جِئْناهُمْ بِکِتابٍ فَصَّلْناهُ عَلیعِلْمٍهُدًی وَ رَحْمَةًلِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ

ما کتابی برای آن‌ها آوردیم که با آگاهی (اسرار و رموز) آن را شرح دادیم، (کتابی) که مایه هدایت و رحمت برای جمعیتی است که ایمان می‌آورند ●●●.۵۲ / اعراف

وَ لَقَدْ جَعَلْنا فِی السَّماءِ بُرُوجاً وَ زَیَّنّاها لِلنّاظِرینَ

ما در آسمان برج‌هایی قرار دادیم و آن را برای بینندگان تزیین کردیم ●●● .۱۶ / حجر

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسانَ وَ نَعْلَمُ ما تُوَسْوِسُ بِهِ نَفْسُهُ وَ نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَیْهِ مِنْ حَبْلِ الْوَریدِ

ما انسان را آفریدیم و وسوسه‌های نفس او را می‌دانیم و ما به او از رگ قلبش نزدیکتریم ●●● .۱۶ / ق

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسانَ مِنْ صَلْصالٍ مِنْ حَمَاٍ مَسْنُونٍ

ما انسان را از گل خشکیده‌ای که از گِل بدبوی (تیره رنگی) گرفته شده بود آفریدیم ●●● .۲۶ / حجر

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا الْاِنْسانَ مِنْ سُلالَةٍ مِنْ طینٍ

ما انسان را از عصاره‌ای از گل آفریدیم ●●● .۱۲ / مؤمنون

(۵۸۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَقَدْ خَلَقْنَا السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما فی سِتَّةِ اَیّامٍ وَ ما مَسَّنا مِنْ لُغُوبٍ

ما آسمان‌ها و زمین و آن‌چه در میان آن‌هاست در شش روز (شش دوران) آفریدیم و هیچ‌گونه رنج و تعبی به ما نرسید (با این حال چگونه زنده کردن مردگان برای ما مشکل است ●●●؟) .۳۸ / ق

وَ لَقَدْ خَلَقْناکُمْ ثُمَّ صَوَّرْناکُمْ ثُمَّ قُلْنا لِلْمَلائِکَةِ اسْجُدُوالِادَمَ فَسَجَدُوآا اِلّا اِبْلیسَ لَمْ یَکُنْ مِنَ السّاجِدینَ

ما شما را آفریدیم ، سپس صورت‌بندی کردیم ، سپس به فرشتگان گفتیم: برای آدم خضوع کنید، آن‌ها سجده کردند جز ابلیس که از سجده‌کنندگان نبود ●●● .۱۱ / اعراف

وَ لَقَدْ خَلَقْنا فَوْقَکُمْ سَبْعَ طَرائِقَ وَ ما کُنّا عَنِ الْخَلْقِ غافِلینَ

ما بر بالای سر شما هفت راه (طبقه) قراردادیم و ما از خلق (خود) غافل نبوده و نیستیم ●●●.۱۷ / مؤمنون

وَ لَقَدْ ذَرَأْنا لِجَهَنَّمَ کَثیرا مِنَ الْجِنِّ وَ الْاِنْسِ لَهُمْ قُلُوبٌ لا یَفْقَهُونَ بِها وَ لَهُمْ اَعْیُنٌ لایُبْصِرُونَ بِها وَ لَهُمْ ءاذانٌ لایَسْمَعُونَ بِها اُولآئِکَ کَالْاَنْعمِ بَلْ هُمْ اَضَلُّ اُولآئِکَ هُمُ الْغفِلُونَ

به طور مسلم گروه بسیاری از جن و انس را برای دوزخ‌آفریدیم ، آن‌ها دل‌ها (عقل‌ها)یی دارند که با آن (اندیشه نمی‌کنند و) نمی‌فهمند و چشمانی دارند که با آن نمی‌بینند و گوش‌هایی دارند که با‌آن نمی‌شنوند، آن‌ها همچون چهارپایانند، بلکه

گمراه‌تر اینان همانا غافلانند (زیرا با این که همه گونه امکانات هدایت دارند باز هم گمراهند ●●●).۱۷۹ / اعراف
وَ لَقَدْ راوَدُوهُ عَنْ ضَيْفِهِ فَطَمَسْنا اَعْيُنَهُمْ فَذوُقُوا عَذابى وَ نُذُرِ
آن‌ها از لوط خواستند میهمانانش را دراختیار آنان بگذارد ،ولی ما چشمانشان را نابینا و محو کردیم(و گفتیم) بچشید عذاب و انذارهای مرا ●●● .۳۷ / قمر
وَ لَقَدْ رَآهُ بِالْاُفُقِ الْمُبينِ
او رسول الهی (جبرئیل) را در افق روشن مشاهده کرد ●●● .۲۳ / تکویر
وَ لَقَدْ رَاهُ نَزْلَةً اُخْرى
و بار دیگر او را مشاهده کرد ●●● .۱۳ / نجم
وَ لَقَدْ زَيَّنَّا السَّمآءَ الدُّنْيا بِمَصابيحَ وَ جَعَلْناها رُجُوما لِلشَّياطينِ وَ اَعْتَدْنا لَهُمْ عَذابَ السَّعيرِ
ما آسمان پایین را با چراغ‌های پرفروغی زینت بخشیدیم و آن‌ها (شُهُب) را تیرهایی برای شیاطین قرار دادیم و برای آنان عذاب دوزخ فراهم ساختیم ●●● .۵ / ملک
وَ لَقَدْ سَبَقَتْ كَلِمَتُنا لِعِبادِنَا الْمُرْسَلينَ
وعده قطعی ما برای بندگان مرسل ما از قبل مسلّم شده ●●● .۱۷۱ / صافّات
قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۵)
وَ لَقَدْ صَبَّحَهُمْ بُكْرَةً عَذابٌ مُسْتَقِرٌّ
سرانجام صبحگاهان در اول روز عذابی مستمر و ثابت به سراغشان آمد ●●● .۳۸ / قمر
وَ لَقَدْ صَدَّقَ عَلَيْهِمْ اِبْليسُ ظَنَّهُ فَاتَّبَعُوهُ اِلاّ فَريقا مِنَ الْمُؤْمِنينَ
(آری) به یقین ابلیس گمان خود را درباره آن‌ها محقق یافت که همگی از او پیروی کردند، جز گروه اندکی از مؤمنان ●●●.۲۰ / سبأ
وَ لَقَدْ صَدَقَكُمُ اللّهُ وَعْدَهُ اِذْ تَحُسُّونَهُمْ بِاِذْنِهِ حَتّى اِذا فَشِلْتُمْ وَ تَنازَعْتُمْ فِى الاْمْرِ وَ عَصَيْتُمْ مِنْ بَعْدِ ما اَريكُمْ ما تُحِبُّونَ مِنْكُمْ مَنْ يُريدُ الدُّنْيا وَ مِنْكُمْ مَنْ يُريدُ الْاخِرَةَ ثُمَّ صَرَفَكُمْ عَنْهُمْ لِيَبْتَلِيَكُمْ وَ لَقَدْ عَفا عَنْكُمْ وَ اللّهُ ذُو فَضْلٍ عَلَى الْمُؤْمِنينَ
خداوند ، وعده خود را به شما ، (درباره پیروزی بر دشمن در اُحُد) تحقق بخشید، در آن‌هنگام (که در آغاز جنگ)دشمنان را به فرمان او ، به قتل می‌رساندید (و این پیروزی ادامه داشت) تا این‌که سست شدید و (بر سر رهاکردن سنگرها) در کار خود به نزاع پرداختید و بعد از آن که آن‌چه را دوست می‌داشتید (از غلبه بر دشمن) به شما نشان داد ، نافرمانی کردید . بعضی از شما ، خواهان دنیا بودند و بعضی خواهان آخرت. سپس خداوند شما را از آنان منصرف ساخت (و پیروزی شما به شکست انجامید) تا شما را آزمایش کند و او شما را بخشید و خداوند نسبت به مؤمنان ، فضل و بخشش دارد ●●● .۱۵۲ / آل‌عمران
وَ لَقَدْ صَرَّفْنا فى هذَا الْقُرْانِ لِيَذَّكَّرُوا وَ ما يَزيدُهُمْ اِلاّ نُفُورا
ما، در این قرآن انواع بیانات مؤثر را آوردیم تا متذکّر شوند، ولی (گروهی از کوردلان) جز بر نفرتشان نمی‌افزاید ●●● .۴۱ / اسراء
وَ لَقَدْ صَرَّفْنا فى هذَا الْقُرْانِ لِلنّاسِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ وَ كانَ الْاِنْسانُ اَكْثَرَ شَىْءٍ جَدَلاً
ما در این قرآن هرگونه مثلی را برای مردم بیان کرده‌ایم ، ولی انسان بیش از هرچیز به جدل می‌پردازد ●●● .۵۴ / کهف
وَ لَقَدْ صَرَّفْنا لِلنّاسِ فى هذَا الْقُرْانِ مِنْ كُلِّ مَثَلٍ فَاَبى اَكْثَرُ النّاسِ اِلاّ كُفُورا

ما در این قرآن برای مردم از هر چیز نمونه‌ای آوردیم (و همه‌معارف در آن جمع است) اما اکثر مردم (در برابر آن) جز انکار حق ، کاری ندارند ●●● .۸۹ / اسراء

وَ لَقَدْ صَرَّفْناهُ بَیْنَهُمْ لِیَذَّکَّرُوا فَاَبی اَکْثَرُ النّاسِ اِلّا کُفُورا

ما این آیات را به صورت‌های گوناگون در میان آن‌ها قرار دادیم تا متذکّر شوند ولی بیشتر مردم جز انکار و کفرکاری نکردند ●●● .۵۰ / فرقان

(۵۸۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَقَدْ ضَرَبْنا لِلنّاسِ فی هذَا الْقُرْآنِ مِنْ کُلِّ مَثَلٍ وَ لَئِنْ جِئْتَهُمْ بِآیَةٍ لَیَقُولَنَّ الَّذینَ کَفَرُوا اِنْ اَنْتُمْ اِلّا مُبْطِلُونَ

ما برای مردم در این قرآن از هرگونه مثال و مطلبی بیان کردیم و اگر آیه‌ای برای آن‌ها بیاوری ، کافران می گویند : شما اهل باطل هستید (و این‌ها سحر و جادو است ●●●) .۵۸ / روم

وَ لَقَدْ ضَرَبْنا لِلنّاسِ فیهذَاالْقُرْآنِمِنْ کُلِّ مَثَلٍلَعَلَّهُمْیَتَذَکَّرُونَ

ما برای مردم در این قرآن از هرنوع مثلی‌زدیم، شاید متذکرشوند ●●● .۲۷ / زمر

وَ لَقَدْ ضَلَّ قَبْلَهُمْ اَکْثَرُ الاَوَّلینَ

قبل از آن‌ها اکثر پیشینیان (نیز) گمراه شدند ●●● .۷۱ / صافّات

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ الَّذینَ اعْتَدَوْا مِنْکُمْ فِی السَّبْتِ فَقُلْنا لَهُمْ کُونُوا قِرَدَةً خاسِئینَ

به طور قطع حال کسانی از شما را که در روز شنبه ، نافرمانی و گناه کردند ، دانستید ، ما به آن‌ها گفتیم : به صورت بوزینه‌های طرد شده‌ای درآیید ●●● .۶۵ / بقره

وَ لَقَدْ عَلِمْتُمُ النَّشْأَةَ الْاُولی فَلَوْلا تَذَکَّرُونَ

شما عالم نخستین را دانستید، چگونه متذکرنمی‌شوید (که جهانی بعد از آن است ●●●) .۶۲ / واقعه

وَ لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَقْدِمینَ مِنْکُمْ وَ لَقَدْ عَلِمْنَا الْمُسْتَأْخِرینَ

ما هم پیشینیان شما را دانستیم و هم متأخران را ●●● .۲۴ / حجر

وَ لَقَدْ عَهِدْنا اِلی ادَمَ مِنْ قَبْلُ فَنَسِیَ وَ لَمْ نَجِدْ لَهُ عَزْما

ما از آدم از قبل پیمان گرفته بودیم، اما او فراموش کرد،عزم‌استواری برای‌اونیافتیم ●●● .۱۱۵ / طه

وَ لَقَدْ فَتَنَّا الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَلَیَعْلَمَنَّ اللّهُ الَّذینَ صَدَقُوا وَ لَیَعْلَمَنَّ الْکاذِبینَ

ما کسانی را که پیش از آنان بودند ، آزمودیم (و این‌ها را نیزامتحان می‌کنیم) باید علم خدادر مورد کسانی که راست می گویند و کسانی که دروغ می گویند ، تحقق یابد ●●● .۳ / عنکبوت

وَ لَقَدْ فَتَنّا سُلَیْمانَ وَ اَلْقَیْنا عَلی کُرْسِیِّهِ جَسَدا ثُمَّ اَنابَ

ماسلیمان راآزمودیم و بر کرسی اوجسدی‌افکندیم،سپس‌او به‌درگاه‌خداوند انابه کرد ●●●.۳۴ / ص

وَ لَقَدْ فَتَنّا قَبْلَهُمْ قَوْمَ فِرْعَوْنَ وَ جاءَهُمْ رَسُولٌ کَریمٌ

ما قبل از این‌ها قوم فرعون را آزمودیم و رسول بزرگواری به سراغ آن‌ها آمد ●●● .۱۷ / دخان

وَ لَقَدْ قالَ لَهُمْ هرُونُ مِنْ قَبْلُ یا قَوْمِ اِنَّما فُتِنْتُمْ بِه وَ اِنَرَبَّکُمُ‌الرَّحْمنُ فَاتَّبِعُونیوَ اَطیعُوا اَمْری

و هارون قبل از آن به آن‌ها گفته بود که ای قوم ، شما به‌این‌وسیله مورد آزمایش قرار گرفتید، پروردگار شما خداوند رحمان است، از من پیروی کنید و اطاعت فرمان من نمایید ●●●.۹۰ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۷)

وَ لَقَدْ كانُوا عـاهَدُوا اللّهَ مِنْ قَبْـلُ لا يُـوَلُّونَ الاْدْبـارَ وَ كانَ عَهْدُاللّهِ مَسْؤُلاً

آن‌هــا قبـل از این بـا خــدا عهـد کـرده بـودنـد کـه پشـت بـه دشـمـن نکنند و عهـد الهـی مـورد سـؤال قـرار خـواهـد گـرفـت (و در بـرابـر آن مسـؤولنـد ●●●) .۱۵ / احزاب

وَ لَقَدْ كَتَبْنا فِى الزَّبُـورِ مِنْ بَعْـدِ الـذِّكْرِ اَنَّ الاْرْضَ يَرِثُها عِبادِىَ الصّالِحُونَ

مــا در « زبــور » بعــد از ذکــر (تــورات) نـوشـتیـم کـه بنـدگـان صــالـح مــن وارث (حکـومـت) زمیـن خــواهنــد شــد ●●● .۱۰۵ / انبیاء

وَ لَقَدْ كَـذَّبَالَّـذينَ مِنْ قَبْلِهِمْ فَكَيْـفَ كـانَ نَكيرِ

کسانی که پیش از آن‌هابودند (آیات الهی را) تکذیب کردند اما (ببین) مجازات من چگونه بود ●●●؟۱۸ / ملک

وَ لَقَـدْ كُذِّبَتْ رُسُلٌ مِنْ قَبْلِكَ فَصَبَرُوا عَلـى ما كُـذِّبُـواْ وَاُوذُواْ حَتّـياَ اَتهُمْ نَصْـرُنا وَ لا مُبَدِّلَ لِكَلِمـتِ اللّـهِ وَ لَقَـدْ جـاآءَكَ مِـنْ نَبَـأِىْ الْمُرْسَلينَ

پیامبرانی پیش از نیز تو تکذیب شدند و در برابر تکذیب‌ها صبر و استقامت کردند و (در این راه) آزار دیدند تاهنگامی که یاری‌ما به‌آن‌هارسید (تو نیز چنین باش و این یکی از سنت‌های الهی است) و هیچ چیز نمی‌تواند سنن خدا را تغییر دهد و اخبار پیامبران به تو رسیده است ●●● .۳۴ / انعام

وَ لَقَدْ كَــذَّبَ اَصْحـابُ الْحِجْـــرِ الْمُـرْسَليـنَ

اصحاب الحجر (قوم ثمـود) پیـامبران را تکذیب کردند ●●● .۸۰ / حجر

وَ لَقَـدْ كَـــرَّمْنـا بَنـى ادَمَ وَ حَمَلْنـاهُـمْ فِـى الْبَـرِّ وَ الْبَحْـرِ وَ رَزَقْنـــاهُـمْ مِـنَ الطَّيِّبـاتِ وَ فَضَّلْنــاهُـمْ عَلـى كَثيـرٍ مِمَّـنْ خَلَقْنـا تَفْضيـلاً

مـا بنی آدم را گرامی داشتیم و آن‌هـا را در خشکی و دریا (بر مرکب‌های راهوار) حمل کردیم و ازانواع روزی‌هــای پـاکیزه بـه آن‌هـا روزی دادیـم و بـر بسیـاری از خلق خود برتری بخشیدیم ●●●.۷۰ / اسراء

وَ لَقَدْ كُنْتُـمْ تَمَنَّـوْنَ الْمَـوْتَ مِـنْ قَبْـلِ اَنْ تَلْقَـوْهُ فَقَـدْ رَأَيْتُمُـوهُ وَ اَنْتُـمْ تَنْظُـرُونَ

و شـمـا مـرگ (و شـهـادت در راه خــدا) را ، پیـش از آن کـه بـا آن روبـه‌رو شـویـد ، آرزو می‌کـردید ، سپس آن را با چشم خود دیدیـد ، درحالی که به آن نگاه می‌کردید (و حاضـر نبودید به آن تن دردهید ، چه‌قدر میان گفتار و کردار شما فاصله است ●●● ؟) .۱۴۳ / آل‌عمران

وَ لَقَدْ مَكَّنّـاكُـمْ فِـى الاْرْضِ وَ جَعَلْنـا لَكُـمْ فيهـا مَعـايِشَ قَليـلاً مـا تَشْكُـرُونَ

و مـا تسلط و مـالکیت و حکومت برزمین را برای شـما قراردادیم و انواع وسایـل زنـدگی را برای شما فراهم ســاختیم، امـا کمتـر شکـرگـزاری می‌کنیـد (و این‌همه موهبت را به جا مصرف نمی‌نمایید ●●●) .۱۰ / اعراف

(۵۸۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَقَـدْ مَكَّنّاهُمْ فيما اِنْ مَكَّنّاكُمْ فيهِ وَ جَعَلْنا لَهُمْ سَمْعا وَ اَبْصارا وَ اَفْئِدَةً فَما اَغْنى عَنْهُمْ سَمْعُهُمْ وَلا اَبْصارُهُمْ وَ لا اَفْئِدَتُهُمْ مِنْ شَىْءٍ اِذْ كانُوا يَجْحَدُونَ بِاياتِ اللّهِ وَ حاقَ بِهِمْ ما كانُوا بِهِ يَسْتَهْـزِؤُنَ

مـا بـه آن‌هـا (قـوم عـاد) قـدرتـی دادیـم کـه بـه شـمـا نـدادیم و برای‌آن‌هـا گـوش و چشـم و قلب قرار دادیم (امـا به‌هنگـام نـزول عـذاب) نـه گـوش‌هـا و چشـم‌هـا و نـه عقـل‌هایشـان برای آن‌هـا سـودی نـداشت ، چراکـه آیـات خـدا را انکـار می‌کـردنـد و سرانجـام آن‌چه را استهزاء می‌کردند ، بر آن‌ها وارد شد ●●● .۲۶ / احقاف

وَ لَقَدْ مَنَنّـا عَلـى مـُوسى وَ هـارُونَ

مـا بـه مـوسی و هـارون ، نعت بخشیـدیـم ●●● .۱۱۴ / صافّات

وَ لَقَدْ مَنَنّـا عَلَيْـكَ مَـرَّةً اُخْـرى

و ما بـار دیگر نیز تـو را مشمـول نعمـت خـود سـاختیـم ●●● .۳۷ / طه

وَ لَقَدْ نـادينـا نُـوحٌ فَلَنِعْـمَ الْمُجيبُـونَ

نـوح مـا را نـدا کـرد (و ما دعای او را اجابت کردیم) و چه خوب اجابت‌کننده‌ای هستیم ●●● .۷۵ / صافّات

وَ لَقَدْ نَجَّيْنـا بَنـى اِسْرائيـلَ مِـنَ الْعَـذابِ الْمُهيـنِ

ما بنـی‌اسـرائیـل را از عـذاب ذلت‌بـار نجـات بخشیـدیم ●●● .۳۰ / دخان

وَ لَقَدْ نَصَرَكُمُ اللّهُ بِبَدْرٍ وَ اَنْتُمْ اَذِلَّةٌ فَاتَقُوا اللّهَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

خـداونـد شـمـا را در « بـدر » یـاری کـرد (و بر دشـمنان خطرناك پیروزساخت) در حالی که شـما (نسبت بـه آن‌هـا) ناتوان بودیـد. پس، از خداپرهیزیـد (و در برابر دشـمن ، مخالفت فرمان پیامبر نکنید)، تا شـکر نعمت او را بـه جـا آورده بـاشیـد●●● . ۱۲۳ / آل‌عمران

وَ لَقَدْ نَعْلَـمُ اَنَّـكَ يَضيـقُ صَـدْرُكَ بِمـا يَقُـولُـونَ

ما می‌دانیم سینه تو از آن‌چه آن‌ها می‌گویند تنگ‌می‌شود (و تو را سخت ناراحت می‌کنند ●●●) .۹۷ / حجر

وَ لَقَدْ نَعْلَمُ اَنَّهُمْ يَقُولُونَ اِنَّما يُعَلِّمُهُ بَشَرٌ لِسانُ الَّذييُلْحِدُونَ اِلَيْهِ اَعْجَمِيٌّوَ هذا لِسانٌ عَرَبِيٌّ مُبينٌ

ما می‌دانیم آن‌ها می‌گویند این آیات‌را بشری به‌او تعلیم می‌دهد، درحالی که زبان‌کسـی که این‌ها را به او نسبت می‌دهند عجمـی است ولی این (قـرآن) زبان عربی آشکار است ●●● .۱۰۳ / نحل

وَ لَقَدْ وَصَّلْنـا لَهُـمُ الْقَـوْلَ لَعَلَّهُـمْ يَتَـذَكَّـرُونَ

مـا آیـات قـرآن را یکـی بعـد از دیگـری بـرای آن‌هـا آوردیـم، شاید متذکر شوند ●●● .۵۱ / قصص

وَ لَقَـدْ هَمَّـتْ بِـه وَ هَـمَّ بِهـا لَوْلاـآاَنْ رَّءَا بُـرْهـنَ رَبِّـه كَـذلِكَ لِنَصْـرِفَ عَنْـهُ السُّـوآءَ وَ الْفَحْشـآءَ اِنَّـهُ مِنْ عِـادِنَـا الْمُخْلَصيـنَ

آن زن قصـد اورا کرد و او نیز، اگر برهـان پروردگـار را نمی‌دیـد ، قصـد وی را می‌نمود ،این چنین کردیم تا بـدی و فحشاء را از او دور سازیم، چراکه او از بنـدگـان مخلـص مـا بود ●●● .۲۴ / یوسف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۸۹)

وَ لَقَدْ يَسَّـرْنَـا الْقُـرْآنَ لِلـذِّكْـرِ فَهَـلْ مِـنْ مُـدَّكِـرٍ

ما قرآن را برای تذکر آسان ساختیم ، آیاکسی‌هست‌که متذکرشود ●●● ؟۴۰، ۳۲، ۲۲ ،۱۷ / قمر

وَ لِكُلِّ اُمَّـةٍ رَسُـولٌ فَـاِذا جـآءَ رَسُـولُهُـمْ قُضِـىَ بَيْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ هُمْ لا يُظْلَمُونَ

و بـرای هـر امتـی رسـولـی است ، هنگـامی کـه رسـولشان بـه سـوی آن‌هـا بیاید، خداوند به‌عدالت در میـان آن‌هـا داوری می‌کنـد و ستمـی بـه آن‌هـا نمی‌شود ●●● .۴۷ / یونس

وَ لِكُلِّ اُمَّـةٍ اَجَـلٌ فَـاِذا جـآءَ اَجَلُهُـمْ لا يَسْتَـأْخِـرُونَ سـاعَـةً وَ لا يَسْتَقْـدِمُـونَ

برای هر قوم و جمعیتی زمـان و مـدت (معینی) است و به‌هنگـامی‌که مـدت‌آن‌ها فرارسـد، نه ساعتی از آن تأخیر می‌کننـد و نه بر آن پیشی می‌گیرند ●●● .۳۴ / اعراف

وَ لِكُلِّ اُمَّةٍ جَعَلْنا مَنْسَكا لِيَذْكُرُوا اسْمَ اللّهِ عَلى ما رَزَقَهُمْ مِنْ بَهيمَةِ الْاَنْعامِ فَاِلهُكُـمْ اِلـهٌ واحِـدٌ فَلَهُ اَسْلِمُوا وَ بَشِّـرِ الْمُخْبِتيـنَ

برای هر امتی قربانگـاهی قرار دادیم تـا نام خـدا را (به هنگام قربانی) بر چهارپایانی که به آن‌ها روزی داده‌ایم ، ببـرنـد و خـدای شمـا معبـود واحـدی اسـت ، در بـرابـر فـرمـان او تسلیم شوید و بشارت ده متواضعـان و تسلیم شـوندگان را ●●● .۳۴ / حجّ

وَ لِکُلٍّ جَعَلْنا مَوالِیَ مِمّا تَرَکَ الْوالِدانِ وَ الاْقْرَبُونَ وَالَّذینَ عَقَدَتْ اَیْمانُکُمْ فَاتُوهُمْ نَصیبَهُمْ اِنَّ اللّهَ کـانَ عَلی کُلِّ شَـیْءٍ شَهیـدا

برای هرکس، وارثانی قراردادیم ، که از میراث پـدر و مادر ونزدیکان‌ارث ببرند و (نیز) کسانی که با آن‌ها پیمان‌بسته‌اید،نصیبشان را بپردازیدخداوندبرهرچیز، شاهدوناظراست ●●● .۳۳ / نساء

وَ لِکُلٍّ دَرَجاتٌ مِمّا عَمِلُوا وَ لِیُوَفِّیَهُمْ اَعْمـالَهُمْ وَ هُمْ لا یُظْلَمُونَ

و برای هرکـدام از آن‌هـا درجاتی است بر طبق اعمالی که انجام داده‌انـد، تـا خـداونـد کـارهـای آن‌ها را بی‌کم و کاست به‌آنان تحویل‌دهد و به‌آن‌ها هیچ ستمی نخواهد شد ●●● .۱۹ / احقاف

وَ لِکُلٍّ دَرَجـتٌ مِمّا عَمِلُوا وَ ما رَبُّکَ بِغفِلٍ عَمّـا یَعْمَلُـــونَ

و برای هریـک (از ایـن دو دسـته) درجـات (و مراتـبی) است از آن‌چه عمـل کردنـد و پروردگـارت غافـل از اعمـالی کـه انجـام می‌دهند نیست ●●●.۱۳۲ / انعام

وَ لِکُلٍّ وِجْهَـةٌ هُـوَ مُـوَلّیها فَاسْتَبِقُـوا الْخَیْـراتِ اَیْنَ ماتَکُونُوا یَأْتِ بِکُمُ اللّهُ جَمیعا اِنَّ اللّهَ عَلـی کُـلِّ شَـیْءٍ قَـــدیــرٌ

هر طـایفه‌ای قبله‌ای دارد که خداونـد آن را تعیین کرده است(بنـابراین زیـاد دربـاره قبله گفتگو نکنیـد و به‌جای آن،) در نیکی‌ها و اعمـال خیر بر یکـدیگر سبقت جوییـد و هر جـا باشـید، خداونـد شـما را (برای پاداش و کیفر در برابر اعمـال نیـک و بـد در روز رستاخیز) حاضر می‌کند، زیرا او بر هر کاری ، توانا است ●●● .۱۴۸ / بقره

(۵۹۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَکُمْ فِی الْقِصـاصِ حَیـوةٌ یـا اُولِـی الاْلْبـابِ لَعَلَّکُـمْ تَتَّقُـــونَ

و بـرای شمــا در قصــاص، حیات و زندگی است، ای صاحبان‌خرد، تا شما تقوا پیشه کنید ●●●.۱۷۹ / بقره

وَ لَکُمْ فیهـــا جَمـــالٌ حیـنَ تُـریحُـونَ وَ حیـنَ تَسْـرَحُـونَ

و در آن‌هـا بـرای شـمـا زینـت و شـکـوه اسـت بـه هنگـامی کـه به استراحت‌گـاهشـان بازمی‌گردانیـد و هنگــامی کـه (صبحگـاهـان) آن‌هـا را به صحـرا می‌فـرستیـد ●●● .۶ / نحل

وَ لَکُمْ فیهـا مَنـافِعُ وَ لِتَبْلُغُوا عَلَیْها حاجَةً فی صُـدُورِکُمْ وَ عَلَیْهـا وَ عَلَـی الْفُلْـکِ تُحْمَلُـونَ

و برای شـما در آن‌ها منافع قابل ملاحظه‌ای (غیر از این‌ها)است ، منظور این است که به‌وسیله آن‌ها به مقصـدی که در دل داریـد، بـرسیـد و بر آن‌هـا و برکشتی‌ها سـوار می‌شـویـد ●●● .۸۰ / مؤمن

وَ لَکُمْ نِصْفُ ما تَرَکَ اَزْواجُکُمْ اِنْ لَمْ یَکُنْ لَهُنَّ وَلَدٌ فَاِنْ کانَ لَهُنَّ وَلَدٌ فَلَکُمُ الرُّبُعُ مِمّا تَرَکْنَ مِنْ بَعْدِ وَصِیَّةٍ یُوصینَ بِها اَوْ دَیْنٍ وَ لَهُنَّ الرُّبُعُ مِمّا تَرَکْتُمْ اِنْ لَمْ یَکُنْ لَکُمْ وَلَدٌ فَاِنْ کانَ لَکُمْ وَلَدٌ فَلَهُنَّ الثُّمُنُ مِمّا تَرَکْتُمْ مِنْ بَعْدِ وَصِیَّةٍ تُوصُونَ بِهااَوْ دَیْنٍ وَ اِنْ‌کانَ‌رَجُلٌ یُورَثُ کَلالَةًاَوِامْرَأَةٌ وَ لَهُ اَخٌ اَوْ اُخْتٌ فَلِکُلِّ واحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ فَاِنْ کانُوآا اَکْثَرَ مِنْ ذلِکَ فَهُمْ شُرَکاآءُ فِی الثُّلُثِ مِنْ بَعْدِ وَصِیَّةٍ یُوصی بِهاآ اَوْ دَیْـنٍ غَیْـرَ مُضآـارٍّ وَصِیَّـــةً مِنَ اللّـهِ وَ اللّـهُ عَلیـمٌ حَلیـمٌ

و برای شـما، نصف میراث زنانتان است، اگر آن‌ها فرزندی نداشـته باشـند و اگر فرزندی داشته باشند، یک چهارم از آن شما است، پس از انجام وصیّتی که کرده‌اند و ادای دَین (آنها) و برای‌زنان شما، یک چهارم میراث شما است، اگر فرزندی نداشته باشید و اگر برای شما فرزندی باشد، یک هشتم از آنِ آن‌هااست، بعد از انجام وصیّتی که کرده‌اید و ادای دین و اگر مردی بوده باشد که کلاله (خـواهر یـا برادر)از او ارث می‌برد، یـا زنی که برادر یـا خـواهری دارد ، سـهم هرکـدام، یـک شـشم است (اگر برادران و خواهران مادری باشـند) و اگر بیش از یک نفر باشـند، آن‌ها در یک سوم شریکند، پس از انجام وصیّتی که شده و ادای دین به شرط آن که

(از طریق وصیّت و اقرار به دین،) به آن‌ها ضرر نزند. این سفارش خدا است و خدا دانا و بردبار است ●●● ۱۲. / نساء

وَ لَلْاخِرَةُ خَيْرٌ لَكَ مِنَ الْاُوْلى

و مسلما آخرت برای تو از دنیا بهتر است ●●● ۴. / ضحی

وَ لِلَّذينَ كَفَرُوا بِرَبِّهِمْ عَذابُ جَهَنَّمَ وَ بِئْسَ الْمَصيرُ

و برای کسانی که به پروردگارشان کافر شدند ، عذاب جهنم است و بد جایگاهی است ●●●۶. / ملك

وَ لِلّهِ الْاسْماآءُ الْحُسْنى فَادْعُوهُ بِها وَ ذَرُو الَّذينَ يُلْحِدُونَ فيآاَسْمئِه سَيُجْزَوْنَ ما كانُوا يَعْمَلُونَ

و برای خدا نام‌های نیکی است خدا را با آن بخوانید و آن‌ها را که در اسماء خدا تحریف می‌کنند (و بر غیر او می‌نهند و شریك برایش قائل می‌شوند) رها سازید آنان به زودی جزای اعمالی را که انجام می‌دادند می‌بینند ●●● .۱۸۰ / اعراف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۱)

وَ لِلّهِ الْمَشْرِقُ وَ الْمَغْرِبُ فَاَيْنَما تُوَلُّوا فَثَمَّ وَجْهُ اللّهِ اِنَّ اللّهَ واسِعٌ عَليمٌ

مشرق و مغرب از آنِ خدا است و به هر سو رو کنید ، خدا آن‌جا است ، خداوند بی‌نیاز و دانا است ●●● .۱۱۵ / بقره

وَلِلّهِ جُنُودُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ كانَ اللّهُ عَزيزا حَكيما

لشکریان آسمان‌ها و زمین تنها از آن خدا است و خداوند شکست ناپذیر و حکیم است ●●● .۷ / فتح

وَ لِلّهِ غَيْبُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ اِلَيْهِ يُرْجَعُ الْاَمْرُ كُلُّهُ فَاعْبُدْهُ وَ تَوَكَّلْ عَلَيْهِ وَ ما رَبُّكَ بِغفِلٍ عَمّا تَعْمَلُونَ

و برای خدا است غیب (و اسرارنهان) آسمان‌ها و زمین و همه کارها به او بازمی‌گردد ،او را پرستش کن و بر او توکل نما و پروردگارت غافل از کارهایی که می‌کنیدنیست ●●● .۱۲۳ / هود

وَ لِلّهِ غَيْبُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ ما اَمْرُ السّاعَةِ اِلّا كَلَمْحِ الْبَصَرِ اَوْ هُوَ اَقْرَبُ اِنَّ اللّهَ عَلى كُلِّ شَيْءٍ قَديرٌ

غیب آسمان‌ها و زمین از آن خدا است (و او همه را می‌داند) و امر قیامت (به قدری آسان است) درست همانند چشم بر هم زدن و یا از آن هم نزدیك‌تر است چرا که خدا بر هر چیزی توانا است ●●● .۷۷ / نحل

وَ لِلّهِ ما فِى السَّمواتِ وَ مافِى الْاَرْضِ وَ اِلَى اللّهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

و (چگونه ممکن است خدا ستم کند ؟ در حالی که) آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه‌در زمین است، مال اوست و همه کارها، به سوی او بازمی‌گردد (و به فرمان اوست ●●●) .۱۰۹ / آل‌عمران

وَ لِلّهِ مافِى السَّمواتِ وَ مافِى الْاَرْضِ لِيَجْزِىَ الَّذينَ اَساؤُا بِما عَمِلُوا وَ يَجْزِىَ الَّذينَ اَحْسَنُوا بِالْحُسْنى

برای خدا است آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین است تا بدکاران را به‌خاطر اعمال بدشان کیفر دهد و نیکوکاران را در برابر اعمال نیکشان پاداش ●●● .۳۱ / نجم

وَ لِلّهِ ما فِى السَّمواتِ وَ ما فِى الْاَرْضِ يَغْفِرُ لِمَنْ يَشاآءُ وَ يُعَذِّبُ مَنْ يَشاآءُ وَاللّهُ غَفُورٌ رَحيمٌ

و آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است از آن خداست . هرکس را بخواهد (و شایسته بداند) می‌بخشد و هر کس را بخواهد، مجازات می‌کند و خداوند آمرزنده مهربان است ●●● .۱۲۹ / آل‌عمران

وَ لِلّهِ ما فِى السَّمواتِ وَ ما فِى الْاَرْضِ وَ كانَ اللّهُ بِكُلِّ شَىْءٍ مُحيطا

و آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است از آن خدا است و خداوند به هر چیزی احاطه دارد ●●● .۱۲۶ / نساء

وَ لِلّهِ ما فِى السَّمواتِ وَ ما فِى الْاَرْضِ وَ كَفى بِاللّهِ وَكيلاً

و بـرای خـدا است آن‌چـه در آسمـانها و زمیـن اسـت و خداوند برای حفظ و نگـاهبـانی آن‌ها کـافـی است ●●● .۱۳۲ / نساء

(۵۹۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لِلّهِ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الاْرْضِ وَ لَقَدْ وَصَّیْنَا الَّذینَ اُوتُوا الْکِتابَ مِنْ قَبْلِکُمْ وَ اِیّاکُمْ اَنِ اتَّقُوااللّهَ وَ اِنْ تَکْفُرُوا فَاِنَّ لِلّهِ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الاْرْضِ وَ کانَ اللّهُ غَنِیّا حَمیدا

آن‌چه درآسمانها و آن‌چه در زمین‌است ازآن خدااست وما سفارش کردیم به کسانی که پیش از شما دارای کتاب آسمانی بودند و همچنین به شما که از (نافرمانی) خدا بپرهیزید و اگر کافر شوید (به خدا زیانی نمی‌رسد زیرا) بـرای خـدا است آن‌چـه در آسمـانها و آن‌چـه در زمین است و خداوند بی‌نیاز و شایسته ستایش اسـت ●●● .۱۳۱ / نساء

وَ لِلّهِ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الاْرْضِ وَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

و حکومت آسمانها و زمین از آن خداست و خدا بر همه‌چیز توانا است ●●● .۱۸۹ / آل‌عمران

وَ لِلّهِ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الاْرْضِ یَغْفِرُ لِمَنْ یَشاءُ وَ یُعَذِّبُ مَنْ یَشاءُ وَ کانَ اللّهُ غَفُورا رَحیما

مـالکیـت و حاکمیت آسمانها و زمین از آنِ خدا است ،هرکس را بخواهـد (و شایسته بداند) می‌بخشد و هرکس را بخواهد ، مجـازات می‌کنـد و خـداونـد غفور و رحیـم است ●●● .۱۴ / فتح

وَ لِلّهِ مُلْکُالسَّمواتِ وَالاْرْضِوَیَوْمَتَقُومُالسّاعَةُیَوْمَئِذٍیَخْسَرُالْمُبْطِلُونَ

مالکیت و حاکمیت آسمانها و زمین برای خـدا اسـت و آن روز که قیامت برپا می‌شود، اهل باطل زیان می‌بیننـد ●●● .۲۷ / جاثیه

وَ لِلّهِ مُلْکُ السَّمواتِ وَ الاْرْضِ وَ اِلَی اللّهِ الْمَصیرُ

و از برای خـدا است حکـومت و مـالکیـت آسمـانهـا و زمیـن و بـازگشت تمامی موجودات به سوی او اسـت ●●● .۴۲ / نور

وَ لِلّهِ یَسْجُدُ ما فِی السَّمواتِ وَ ما فِی الاْرْضِ مِنْ دابَّةٍ وَ الْمَلائِکَةُ وَ هُمْ لا یَسْتَکْبِرُونَ

(نـه تنهـا سـایـه‌ها بلکـه) تمـام آن‌چه در آسمانها و در زمین از جنبنـدگان وجود دارد و همچنین فـرشتگـان، بـرای خـدا سجـده می‌کننـد و هیـچ‌گونه تکبری ندارند ●●● . ۴۹ / نحل

وَ لِلّهِ یَسْجُدُ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ الاْرْضِ طَوْعا وَ کَرْها وَ ظِلالُهُمْ بِالْغُدُوِّ وَ الاْصالِ

همـه آن‌هـا کـه در آسـمـانهـا و زمیـن هسـتنـد از روی اطـاعـت یـا اکـراه و همچنین سایه‌های آن‌هـا ، هـر صـبـح و عصـر ، بـرای خـدا سجـده می‌کننـد ●●● .۱۵ / رعد

وَ لِلْمُطَلَّقاتِ مَتاعٌ بِالْمَعْرُوفِ حَقّا عَلَی الْمُتَّقینَ

و برای زنـان مطلّقه، هـدیه مناسبی لازم است (که از طرف‌شوهر پرداخت گردد) این حقّی است بر مردان پـرهیزکـار ●●● .۲۴۱ / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۳)

وَ لَمّا اَنْ جاءَتْ رُسُلُنا لُوطا سیءَ بِهِمْ وَ ضاقَ بِهِمْ ذَرْعا وَ قالُوا لا تَخَفْ وَ لا تَحْزَنْ اِنّا مُنَجُّوکَ وَ اَهْلَکَ اِلاَّ امْرَأَتَکَ کانَتْ مِنَ الْغابِرینَ

هنگـامی‌که فرستادگان ما نزد لوط آمدنـد ، از دیـدن آن‌هاانـدوهگین شـد ، گفتنـد : نترس و غمگین مباش ، ما تو و خانواده‌ات را نجات خواهیم داد، جز همسرت را که در میان قوم باقی می‌ماند ●●● .۳۳ / عنکبوت

وَ لَمّا بَـرَزُوا لِجالُـوتَ وَ جُنُـودِهِ قـالُوا رَبَّنا اَفْرِغْ عَلَیْناصَبْرا وَ ثَبِّتْ اَقْدامَنا وَ انْصُرْنا عَلَی‌الْقَوْمِ الْکافِرینَ

و هنگامی که در برابر" جالوت "و سپاهیان او قرار گرفتند ، گفتند : پروردگارا ، به ما صبر و استواری عطا فرما و قـدم‌هـای مـا را ثـابـت بـدار و مـا را بـر جمعیّت کافران پیروز بگردان ●●● .۲۵۰ / بقره

وَ لَمّا بَلَغَ اَشُدَّهُ ءاتَیْنهُ حُکْمـا وَ عِلْمـا وَ کَـذلِکَ نَجْـزِی الْمُحْسِنینَ

و هنگـامی کـه بـه مـرحلـه بلوغ و قوت رسید ما « حکم » و « علم » به‌او دادیم و این‌چنین نیکوکاران را پـاداش می‌دهیـم●●● . ۲۲ / یوسف

وَ لَمّا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَ اسْتَوی اتَیْناهُ حُکْما وَ عِلْما وَکَذلِکَ نَجْزِی الْمُحْسِنینَ

هنگامی که نیرومند و کامل شد، حکمت‌ودانش به‌اودادیم و این‌گونه‌نیکوکاران را جزامی‌دهیم ●●● .۱۴ / قصص

وَ لَمّا تَـوَجَّـهَ تِلْقـاءَ مَـدْیَـنَ قالَ عَسی رَبّی اَنْ یَهْدِیَنیسَواءَ السَّبیلِ

و هنگامی که متوجه جانب مَدْیَن شد ، گفت : امیدوارم پروردگارم مرا به راه راست‌هدایت کند ●●● .۲۲ / قصص

وَ لَمّا جـاآءَ اَمْـرُنا نَجَّیْنـا شُـعَیْبـا وَ الَّـذینَ ءَامَنُـوا مَعَـهُ بِـرَحْمَـةٍ مِنّـا وَ اَخَـذَتِ الَّـذینَ ظَلَمُـوا الصَّیْحَـةُ فَـاَصْبَحُـوا فـی دِیـارِهِـمْ جثِمیـنَ

و هنگـامی که فرمان ما فرا رسید شعیب و آنها را که با او ایمان آورده بودند ، به رحمت‌خود ، نجات دادیم و آن‌هـا را کـه ستم کردند صیحه (آسمانی) فروگرفت و در دیار خود به رو افتادند (و مردند ●●●) .۹۴ / هود

وَ لَمّا جـاآءَ اَمْـرُنـا نَجَّیْنـا هُـودا وَ الَّـذینَ امَنُوا مَعَهُ بِرَحْمَةٍ مِنّا وَ نَجَّیْنهُمْ مِنْ عَذابٍ غَلیظٍ

و هنگـامـی‌که فـرمـان مـا فـرا رسیـد هـود و آن‌هـا را که با او ایمـان آورده بـودنـد به رحمت خود نجـات بخشیـدیـم و از عــذاب شــدیــد آن‌هـا را رهــا ســاختیـم ●●● .۵۸ / هود

وَ لَمّا جـاءَتْ رُسُلُنا اِبْراهیمَ بِالْبُشْـری قـالُوا اِنّا مُهْلِکُوا اَهْلِ هذِهِ الْقَرْیَةِ اِنَّ اَهْلَها کانُوا ظالِمینَ

هنگامی‌که فرستادگان ما (از فرشتگان) به‌سراغ ابراهیم بابشارت (به تولد فرزند برای او) آمدند، گفتند: ما اهل این‌شهر و آبادی‌را (اشاره‌به شهرهای قوم‌لوط) هلاک خواهیم کرد، چرا که اهل آن ستمگرند ●●● .۳۱ / عنکبوت

وَ لَمّا جاآءَتْ رُسُلُنـا لُـوطـا سِـیآءَ بِهِـمْ وَ ضـاقَ بِهِـمْ ذَرْعـا وَ قـالَ هـذا یَـوْمٌ عَصیبٌ

و هنگـامی کـه رسولان ما به سراغ لوط آمدنـد از آمدنشان ناراحت شد و قلبش پریشان‌گشت و گفت امروز روز سختـی است ●●●.۷۷ / هود

(۵۹۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَمّا جـاءَ عیسـی بِـالْبَیِّنـاتِ قـالَ قَـدْ جِئْتُکُـمْ بِـالْحِکْمَـةِ وَ لاُبَیِّـنَ لَکُـمْ بَعْضَ الَّذی تَخْتَلِفُـونَ فیـهِ فَـاتَّقُوا اللّهَ وَ اَطیعُونِ

هنگـامی که عیسی با دلایل روشن به سراغ آن‌ها آمـد ، گفت: من برای شما حکمت آورده‌ام و آمده‌ام تا پاره‌ای از اموری را که در آن اختـلاف دارید، تبیین کنم، تقوای‌الهی پیشه‌کنید و از من اطاعت کنید ●●●.۶۳ / زخرف

وَ لَمّا جاآءَ مُوسی لِمیقاتِنا وَ کَلَّمَهُ رَبُّهُ قالَ رَبِّ اَرِنیآ اَنْظُرْ اِلَیْکَ قالَ لَنْ تَرانی وَ لکِنِ انْظُرْ اِلَی الْجَبَلِ فَاِنِ اسْتَقَرَّ مَکانَهُ فَسَوْفَ تَرانی فَلَمّا تَجَلّی رَبُّهُ لِلْجَبَلِ جَعَلَهُ دَکّا وَ خَرَّ مُوسی صَعِقا فَلَمّا اَفاقَ قالَ سُبْحانَکَ تُبْتُ اِلَیْکَ وَ اَنَا اَوَّلُ الْمُؤْمِنینَ

و هنگامی که موسی به میعادگاه ما آمـد و پروردگارش با او سخن گفت ، عرض کرد: پروردگارا خودت را به‌من نشان ده تا تو را ببینم ، گفت: هرگز مرا نخواهی دیـد ، ولی بـه کـوه بنگر ، اگر در جـای خـود ثـابت مانـد ، مرا خـواهی دیـد ، اما هنگـامی‌که پروردگـارش جلوه برکوه کرد، آن را همسـان زمین قرارداد و موسی مـدهوش به‌زمین افتـاد، موقعی‌که به‌هوش آمـد، عرض کرد : خداوندا منزهی تو (از این‌که قابل‌مشاهده باشی) من به‌سوی تو بـازگشتـم و من نخستیـن مـؤمنـانـم ●●● .۱۴۳ / اعراف

وَ لَمّا جاءَهُمْ كِتابٌ مِنْ عِنْدِاللّهِ مُصَدِّقٌ لِما مَعَهُمْ وَ كانُوا مِنْ قَبْلُ يَسْتَفْتِحُونَ عَلَى الَّذينَ كَفَرُوا فَلَمّا جاءَهُمْ ما عَرَفُوا كَفَرُوا بِهِ فَلَعْنَةُ اللّهِ عَلَى الْكافِرينَ

و هنگامی که از طرف خداوند کتابی برای آن‌ها آمد که موافق نشانه‌هایی بود که با خود داشتند و پیش از این جریان، به خود نوید فتح می‌دادند (که با کمک او بر دشمنان پیروز گردند ، با این‌همه) هنگامی که این کتاب و پیامبری را که از قبل شناخته بودند، نزد آن‌ها آمد، به او کافر شدند، لعنت خدا بر کافران باد ●●●.۸۹ / بقره

وَ لَمّا جاءَ هُمُ الْحَقُّ قالُوا هذا سِحْرٌ وَ اِنّا بِهِ كافِرُونَ

اما هنگامی که حق به سراغشان آمد ، گفتند این سحر است و ما نسبت به آن کافریم ●●● .۳۰ / زخرف

وَ لَمّا جاءَهُمْ رَسُولٌ مِنْ عِنْدِ اللّهِ مُصَدِّقٌ لِما مَعَهُمْ نَبَذَ فَريقٌ مِنَ الَّذينَ اوُتُوا الْكِتابَ كِتابَ اللّهِ وَراءَ ظُهُورِهِمْ كَاَنَّهُمْ لا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که فرستاده‌ای از سوی خدا به سراغشان آمد ، در حالی که با نشانه‌هایی که نزد آن‌ها بود ، مطابقت داشت ، جمعی از آنان که دارای کتاب بودند ، کتاب خدا را پشت سر افکندند، گویی اصلاً از آن خبر ندارند ●●●.۱۰۱ / بقره

وَ لَمّا جَهَّزَهُمْ بِجَهازِهِمْ قالَ ائْتُونى بِأَخٍ لَكُمْ مِنْ اَبيكُمْ اَلا تَرَوْنَ اَنّى اُوفِى الْكَيْلَ وَ اَنَا خَيْرُ الْمُنْزِلينَ

و هنگامی که (یوسف) بارهای آن‌هارا آماده ساخت گفت: (دفعه آینده) آن برادری را که از پدر دارید نزد من آورید، آیانمی‌بینید من‌حق پیمانه‌را ادامی‌کنم و من‌بهترین‌میزبانانم ●●●؟۵۹ / یوسف

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۵)

وَ لَمّا دَخَلُوا عَلى يُوسُفَ ءَاوَى اِلَيْهِ اَخاهُ قالَ اِنّى اَنَا اَخُوكَ فَلا تَبْتَئِسْ بِما كانُوا يَعْمَلُونَ

هنگامی که بر یوسف وارد شدند برادرش را نزد خود جای داد و گفت : من برادر تو هستم ، از آن‌چه آن‌ها می‌کنند غمگین و ناراحت نباش ●●●.۶۹ / یوسف

وَ لَمّا دَخَلُوا مِنْ حَيْثُ اَمَرَهُمْ اَبُوهُم ما كانَ يُغْنى عَنْهُمْ مِنَ اللّهِ مِنْ شَىْءٍ اِلّا حاجَةً فى نَفْسِ يَعْقُوبَ قَضيها وَ اِنَّهُ لَذُو عِلْمٍ لِما عَلَّمْنهُ وَ لكِنَّ اَكْثَرَ النّاسِ لا يَعْلَمُونَ

و هنگامی که از همان طریق که پدر به آن‌ها دستور داده وارد شدند این‌کار هیچ حادثه حتمی الهی را نمی‌توانست از آن‌ها دور سازد جز حاجتی در دل یعقوب (که از این راه) انجام شد (و خاطرش تسکین یافت) و اواز برکت‌تعلیمی‌که مابه‌او داده‌ایم‌علم‌فراوانی‌دارد، در حالی‌که اکثر مردم‌نمی‌دانند ●●●.۶۸ / یوسف

وَ لَمّا رَاَ الْمُؤْمِنُونَ الْاَحْزابَ قالُوا هذا ما وَعَدَنَااللّهُ وَ رَسُولُهُ وَ صَدَقَ اللّهُ وَ رَسُولُهُ وَ مازادَهُمْ اِلّا ايمانا وَ تَسْليما

هنگامی که مؤمنان ، لشکر احزاب را دیدند ، گفتند : این همان است که خدا و رسولش به ما وعده فرموده و خدا و رسولش راست گفته‌اند و این موضوع جز بر ایمان و تسلیم آن‌ها چیزی نیفزود ●●● .۲۲ / احزاب

وَ لَمّا رَجَعَ مُوسى اِلى قَوْمِهِ غَضْبانَ اَسِفا قالَ بِئْسَما خَلَفْتُمُونى مِنْ بَعْدى اَعَجِلْتُمْ اَمْرَ رَبِّكُمْ وَ اَلْقَى الْاَلْواحَ وَ اَخَذَ بِرَأْسِ اَخيهِ‌يَجُرُّهُ‌اِلَيْهِ‌قالَ‌ابْنَ‌اُمَّ اِنَ‌الْقَوْمَ‌اسْتَضْعَفُونى‌وَكادُوا يَقْتُلُونَنى فَلا تُشْمِتْ بِىَ الْاَعْداءَ وَ لا تَجْعَلْنى مَعَ الْقَوْمِ الظّالِمينَ

و هنگامی که موسی خشمگین و اندوهناک به سوی قوم خود بازگشت ، گفت : پس از من ، بد جانشینانی برایم بودید (و آیین مرا ضایع کردید) آیا در فرمان پروردگارتان (و تمدید مدت میعاد او در قضاوت) عجله نمودید ؟ سپس الواح را افکند و سر برادر خود را گرفت (و با عصبانیت) به سوی خود کشید ، او گفت: فرزند مادرم ، این گروه مرا در فشار گذاردند و نزدیک بود مرا به قتل برسانند بنابراین کاری نکن که دشمنان مرا شماتت کنند و مرا با گروه ستمکاران قرارمده ●●● .۱۵۰ /

اعراف

وَ لَمّا سُقِطَ فیاَیْدیهِمْ وَ رَاَوْا اَنَّهُمْقَدْضَلّوا قالُوالَئِنْلَمْ یَرْحَمْنا رَبُّنا وَ یَغْفِرْلَنا لَنَکُونَنَّ مِنَ الْخاسِرینَ

و هنگـامـی کـه حقیقـت به دستشـان افتـاد و دیـدنـد گمـراه شـده‌انـد ، گفتنـد : اگر پروردگار ما، به مـا رحـم نکنـد و ما را نیـامـرزد، به طور قطـع از زیـان کـاران خـواهیم بود ●●● .۱۴۹ / اعراف

وَ لَمّا سَکَتَ عَنْ مُوسَی الْغَضَبُ اَخَذَ الاْلْواحَ وَ فی نُسْخَتِها هُدًی وَ رَحْمَهٌ لِلَّذینَ هُمْ لِرَبِّهِمْ یَرْهَبُونَ

و هنگـامی که خشم موسـی فرونشـست، الـواح (تـورات) را برگرفـت و در نوشـته‌های آن، هـدایت و رحمـت برای آن‌هـا کـه از پـروردگار خویش می‌ترسند (و از مخالفت فرمانش بیم دارند) وجود داشت ●●● .۱۵۴ / اعراف

وَ لَمّا ضُـــرِبَ ابْـنُ مَـرْیَـمَ مَثَـــلاً اذا قَـوْمُـــکَ مِنْـــهُ یَصِـــدُّونَ

و هنگامی که درباره فـرزند مریم، مثلی‌زده شد، قوم‌تواز آن می‌خندیدند (و مسخره می کردند ●●●) .۵۷ / زخرف

(۵۹۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَمّا فَتَحُـوا مَتعَهُـمْ وَجَـدُوا بِضـعَتَهُمْ رُدَّتْ اِلَیْهِمْ قـالُوا یأَبانـا مـا نَبْغِی هـذِه بِضـعَتُنا رُدَّتْ اِلَیْنا وَ نَمیرُ اَهْلَنا وَ نَحْفَظُ اَخـانـا وَ نَـزْدادُ کَیْـلَ بَعیـرٍ ذلِکَ کَیْلٌ یَسیرٌ

و هنگامی که متاع خود را گشودنـد دیدند سـرمایه آن‌ها به آن‌ها بازگردانده شده، گفتند: پدر ما دیگر چه می‌خواهیم؟ این سـرمایه مـاست که به مـا بـاز پس‌گردانـده شـده (پس چه بهتر که برادر را بـا مـابفرستی)و ما برای خانواده خویش مواد غـذایی‌می‌آوریم و برادرمان را حفظ خواهیم‌کرد و پیمانه بزرگ‌تری دریافت خواهیم داشت ، ایـن پیمـانـه کـوچکـــی است ●●● .۶۵ / یوسف

وَ لَمّا فَصَلَتِ الْعیرُ قالَ اَبُوهُمْ اِنّی لَاَجِدُ ریحَ یُوسُفَ لَوْلا اَنْ تُفَنِّدُونِ

هنگامی که کاروان (از سـرزمین مصـر) جـدا شد پدرشان (یعقوب) گفت : من بوی یوسف را احساس می‌کنم اگر مرا به نادانی و کم‌عقلی نسبت ندهید ●●● .۹۴ / یوسف

وَ لَمّا وَ رَدَماءَ مَـدْیَنَ وَجَدَ عَلَیْهِ اُمَّهً مِنَ النّاسِ یَسْـقُونَ وَ وَجَدَمِنْ دوُنِهِمُ امْرَأَتَیْنِ تَذوُدانِ قالَ ما خَطْبُکُمـا قـالَتـا لا نَسْـقـی حَتّی یُصْدِرَ الرِّعاءُ وَ اَبُوناشَیْخٌ کَبیرٌ

و هنگامی که به(چاه) آب مـدین رسـید، گروهی‌از مردم را درآن‌جا دید که چهارپایان‌خود را سیراب می کنند و در کنار آن‌ها دو زن را دید که مراقب گوسـفندان خویشـند (وبه چاه نزدیک نمی‌شوند، موسی) به آن‌ها گفت : کار شما چیست؟ (چرا گوسفندان خود را آب نمی‌دهیـد؟) گفتنـد: ما آن‌ها را آب نمی‌دهیم تا چوپان‌ها همگی خارج شونـد و پـدر ماپیرمرد مسنی است ●●● .۲۳ / قصص

وَ لَمّـا وَقَعَ عَلَیْهِمُ الرِّجْزُ قـالُوا یـا مُوسَـی ادْعُ لَنـا رَبَّکَ بِمـا عَهِـدَ عِنْـدَکَ لَئِنْ کَشَـفْتَ عَنَّا الرِّجْزَ لَنُؤْمِنَنَّ لَکَ وَ لَنُرْسِـلَـنَّ مَعَـکَ بَنـــی اِسْـرائیلَ

هنگـامـی کـه بـلا بـر آن‌هـا مسلط می‌شـد، می‌گفتنـد: ای مـوسـی ،از خدایت برای ما بخواه به عهدی که با تو کرده، رفتـار کنـد، اگـر ایـن بـلا- را از مـا مـرتفـع سازی، قطعا به تو ایمان می‌آوریم و بنـی‌اسـرائیـل را بـا تو خواهیم‌فرستاد ●●● .۱۳۴ / اعراف

وَ لَمْ اَدْرِ ما حِســابِیَهْ

و نمی‌دانسـتم حسـاب مـن چیسـت ●●● .۲۶ / حاقّه

وَ لَمْ تَکُـنْ لَـهُ فِئَـهٌ یَنْصُـرُونَـهُ مِنْ دُونِ اللّهِ وَ ما کانَ مُنْتَصِرا

و گـروهـی غیـر از خـدا، نداشت که او را یاری کنند و نمی‌توانست ازخویشتن یاری گیرد ●●●.۴۳ / کهف

وَ لَمْ نَـکُ نُطْعِمُ الْمِسْکینَ

و اطعـام مستمنـد نمـی کـردیـم ●●● .۴۴ / مدّثر

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۷)

وَ لَمْ یَکُـنْ لَـهُ کُفُـوا اَحَـدٌ

و برای‌او هرگز شبیه‌ومانندی نبوده است ●●● . ۴ / اخلاص

وَ لَمْ یَکُنْ لَهُمْ مِنْ شُرَکائِهِمْ شُفَعاؤُا وَ کانُوا بِشُرَکائِهِمْ کافِرینَ

و برای آن‌هـا شفیعانی از معبودانشان نخـواهـد بود و نسبت به معبـودهـایی که آن‌ها را شریک خدا قـرار داده بـودنـد ، کـافر می‌شوند ●●● .۱۳ / روم

وَ لَمَنِ انْتَصَـرَ بَعْـدَ ظُلْمِه فَـاُولئِکَ مـا عَلَیْهِـمْ مِنْ سَبیـلٍ

و کسی که بعـد از مظلوم شـدن یـاری طلبد ، ایرادی بر او نیست ●●● . ۴۱ / شوری

وَ لِمَنْ خـافَ مَقـامَ رَبِّـهِ جَنَّتـانِ

و برای کسی که از مقـام پروردگارش بترسد ، دو باغ بهشت است ●●● .۴۶ / الرّحمن

وَ لَمَنْ صَبَـرَ وَ غَفَـرَ اِنَّ ذلِـکَ لَمِـنْ عَـزْمِ الْاُمُـورِ

اما کسانی که شکیبایی و عفو کنند این از کارهای پـر ارزش است ●●● .۴۳ / شوری

وَ لَنَبْلُوَنَّکُمْ بِشَیْءٍ مِنَ الْخَوْفِ وَ الْجُوعِ وَ نَقْصٍ مِنَ الاْمْوالِ وَ الاْنْفُسِ وَ الثَّمَراتِ وَ بَشِّرِ الصّابِرینَ

قطعـا همـه شـمـا را بـا چیـزی از تـرس، گرسـنگی، زیـان مـالی و جـانی و کمبـود میوه‌هـا، آزمـایش می‌کنیـم و بشـارت ده به استقـامـت‌کننـدگـان ●●● .۱۵۵ / بقره

وَ لَنْ تَـرْضـی عَنْکَ الْیَهُودُ وَ لاَ النَّصـاری حَتّـی تَتَّبِـعَ مِلَّتَهُـمْ قُـلْ اِنَّ هُـدَی اللّـهِ هُـوَ الْهُـدی وَ لَاِنِ اتَّبَعْـتَ اَهْـواءَهُـمْ بَعْـدَ الَّـذی جـاءَکَ مِنَ الْعِلْـمِ مـالَـکَ مِـنَ اللّهِ مِنْ وَلِیٍّ وَ لا نَصیرٍ

هرگزیهود و نصاری از تو راضـی نخواهندشد تا (به‌طور کامل تسلیم خواسته‌های آنان شوی و) از آیین (تحریف‌یافته) آنان پیروی کنی ، بگـو: هـدایت تنهـا هـدایت الهی است و اگر از هـوی و هوس‌هـای آن‌هـا پیروی کنی ، بعـد از آن‌کـه آگـاه شـده‌ای ، هیچ سرپرست و یاوری از ناحیه خدا برای تو نخواهد بود ●●● . ۱۲۰ / بقره

وَ لَنْ تَسْتَطیعُـوآا اَنْ تَعْـدِلُـوا بَیْنَ النِّساآءِ وَ لَوْحَرَصْـتُمْ فَلا تَمیلُوا کُلَّ الْمَیْلِ فَتَـذَرُوها کَالْمُعَلَّقَـۀِ وَاِنْ تُصْـلِحُـوا وَ تَتَّقُـوا فَـاِنَّ اللّـهَ کـانَ غَفُـورا رَحیمـا

و هـرگـز نمی‌تـوانیـد (از نظـر محبّت قلبی) در میـان زنان، عدالت‌کنیـد، هرچنـد کوشـش نماییـد، ولی به‌کلّی تمـایـل خـود را متـوجّه یـک طـرف نسازیـد کـه دیگـری را به صـورت بلاـتکلیـف در آوریـد و اگر راه اصلاح و پرهیزکـاری پیش گیریـد ، خـداونـد آمـرزنده و مهربان است ●●●.۱۲۹ / نساء

وَ لَنُذیقَنَّهُمْ مِنَ الْعَذابِ الاْدْنی دُونَ الْعَذابِ الاْکْبَرِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ

مـا آن‌هـا را از عـذاب نـزدیک (ایـن دنیـا) قبـل از عـذاب بزرگ (آخـرت) می‌چشـانیـم شـایـد بـازگـردنـد ●●●.۲۱ / سجده

(۵۹۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَنُسْکِنَنَّکُمُ الاْرْضَ مِـنْ بَعْدِهِمْ ذلِکَ لِمَنْ خافَ مَقامی وَ خافَ وَعیدِ

و شـمـا را در زمیـن بعـد از آن‌هـا سـکـونـت خـواهیـم بخشـیـد ؛ ایـن (مـوفقیـت) بـرای کسـی اسـت کـه از مقـام (

عـدالـت) من بترسد و از عذاب (من) بیمنـاک باشد ●●● ۱۴. / ابراهیم

وَ لَنْ یَتَمَنَّـوْهُ اَبَـدا بِمـا قَـدَّمَـتْ اَیْـدیهِـمْ وَ اللّهُ عَلیمٌ بِالظّالِمینَ

ولی آن‌ها هرگز به خاطر اعمال بـدی که پیش از خود فرستاده‌اند، آرزوی مردن نخواهنـد کرد و خداونـد از ستمگران آگاه است ●●●.۹۵ / بقره

وَ لَنْ یَنْفَعَکُـمُ الْیَـوْمَ اِذْ ظَلَمْتُـمْ اَنَّکُـمْ فِی الْعَـذابِ مُشْتَـرِکُونَ

هـرگـز ایـن گفتگـوهـا امـروز بـه حـال شمـا سـودی نـدارد ، چـرا کـه ظلـم کردیـد و همه در عـذاب مشتـرکیـد ●●●.۳۹ / زخرف

وَ لَنْ یُـؤَخِّـرَ اللّـهُ نَفْسـا اِذا جاءَ اَجَلُها وَ اللّهُ خَبیرٌ بِما تَعْمَلُونَ

خداونـد هرگز مـرگ کسـی را هنگـامی که اَجَلش فـرا رسد، به تأخیرنمی‌اندازد و خداوند به آنچه انجام می‌دهید ، آگاه است ●●●.۱۱ / منافقین

وَ لَوِ اتَّبَـعَ الْحَقُّ اَهْواءَهُمْ لَفَسَدَتِ السَّمواتُ وَ الْاَرْضُ وَ مَنْ فیهِنَّ بَلْ اَتَیْناهُمْ بِذِکْرِهِمْ فَهُمْ عَنْ ذِکْرِهِمْ مُعْرِضُونَ

و اگر حق از هوس‌های آن‌ها پیروی کند ، آسمان‌ها و زمین وتمام کسانی که در آن‌ها هستند، تباه می‌شوند، ولی ما قرآنی به آن‌ها دادیم که مـایـه یـادآوری (و مایه شرف و حیثیت آن‌ها) است اما آنان از چنین چیزی روی گـردانند ●●● .۷۱ / مؤمنون

وَ لَوْ اَرادُوا الْخُـرُوجَ لَاَعَـدُّوا لَـهُ عُدَّةً وَ لکِنْ کَرِهَ اللّهُ انْبِعاثَهُمْ فَثَبَّطَهُمْ وَ قیلَ اقْعُدُوا مَعَ الْقعِدینَ

اگر آن‌ها (راست می‌گفتند و) می‌خواستند (به سوی میدان جهاد) خارج شوند وسیله‌ای برای آن فراهم می‌ساختند ، ولی خدا از حرکت آن‌ها کراهت داشت، لـذا (تـوفیقش را از آنـان سلب کرد و) آن‌هـا را (از این کـار) بـازداشت و به آن‌هـا گفتـه شـد بـا «قـاعـدین»(کـودکـان و پیـران و بیمـاران) بنشینیـد ●●●.۴۶ / توبه

وَ لَوْ اَلْقی مَعاذیرَهُ

هـر چنـد (در ظـاهـر) بـرای خـود عـذرهـایـی بتـراشـد ●●● .۱۵ / قیامت

وَ لَوْ اَنّااَهْلَکْناهُمْ بِعَذابٍ مِنْ قَبْلِه لَقالُوارَبَّنالَوْلااَرْسَلْتَاِلَیْنارَسُولاً فَنَتَّبِعَ ایاتِکَ مِنْ قَبْلِ اَنْ نَذِلَّ وَ نَخْزی

و اگر مـا آن‌هـا را قبـل از آن (قبـل از نزول قرآن) بـا عـذابی هلاـک می‌کردیم (در قیـامت) می‌گفتنـد : پروردگارا ! چرا برای ما پیامبری نفرستادی تا از آیات تو پیروی کنیم، پیش از آن که ذلیل و رسوا شویم ●●● .۱۳۴ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۵۹۹)

وَ لَوْ اَنّا کَتَبْنـا عَلَیْهِـمْ اَنِ اقْتُلُـوا اَنْفُسَـکُـمْ اَوِاخْـرُجُـوا مِـنْ دِیـارِکُمْ مـا فَعَلُوهُ اِلاّـ قَلیـلٌ مِنْهُـمْ وَ لَـوْ اَنَّهُـمْ فَعَلُـوا ما یُـوعَظُـونَ بِـهِ لَکـانَ خَیْـرا لَهُـمْ وَ اَشَـدَّ تَثْبیتا

اگر (هماننـد بعضـی از امت‌هـای پیشیـن ،) به آن‌ها دستور می‌دادیم : « یکـدیگر را به قتل برسانیـد » ، و یا « از وطن و خانه خود ، بیرون روید »، تنها عده کمی از آن‌ها عمل می‌کردند و اگر اندرزهایی را که به آن‌ها داده می‌شد ، انجام می‌دادند ، برای آن‌ها بهتر بود و موجب تقویت ایمان آن‌ها می‌شد ●●●.۶۶ / نساء

وَ لَوْ اَنَّ اَهْلَ الْکِتـابِ امَنُـوا وَ اتَّقَـوْا لَکَفَّـرْنـا عَنْهُمْ سَیِّئـاتِهِمْ وَ لَاَدْخَلْنـاهُـمْ جَنّاتِ النَّعیـمِ

و اگـر اهـل کتاب ایمان بیـاورنـد و تقـوا پیشه کننـد گناهان آن‌ها را می‌بخشیـم و در باغ‌های پرنعمت بهشت وارد می‌سـازیم ●●●.۶۵ / مائده

وَ لَوْ اَنَّ اَهْلَ الْقُریآ امَنُوا وَ اتَّقَوْا لَفَتَحْنا عَلَیْهِمْ بَرَکاتٍ مِنَ السَّماآءِ وَ الْاَرْضِ وَ لکِنْ کَذَّبُوا فَاَخَذْناهُمْ بِما کانُوا یَکْسِبُونَ

و اگر مردمی که در شهرها و آبادی‌ها زنـدگی دارنـد ، ایمـان بیاورنـد و تقـوا پیشه کننـد، برکـات آسمان و زمین را بـر آن‌هـا

می گشاییم ولی (آنها حقایق را) تکذیب کردند ، ما هم آنان را به کیفر اعمالشان مجازات کردیم ●●● .۹۶ / اعراف

وَ لَوْ اَنَّ قُرْءانا سُیِّرَتْ بِهِ الْجِبالُ اَوْ قُطِّعَتْ بِهِ الاَرْضُ اَوْ کُلِّمَ بِهِ الْمَوْتی بَلْ لِلّهِ الاَمْرُ جَمیعا اَفَلَمْ یَایْئَسِ الَّذینَ امَنُوا اَنْ لَوْ یَشاءُ اللّهُ لَهَدَی النّاسَ جَمیعا وَ لا یَزالُ الَّذینَ کَفَرُوا تُصیبُهُمْ بِما صَنَعُوا قارِعَةٌ اَوْ تَحُلُّ قَریبا مِنْ دارِهِمْ حَتّی یَأْتِیَ وَعْدُ اللّهِ اِنَّ اللّهَ لایُخْلِفُ الْمیعادَ

اگر به وسیله قرآن کوه‌ها به حرکت درآیند و زمین‌ها قطعه قطعه شوند و به وسیله آن با مردگان سخن گفته شود (باز هم ایمان نخواهند آورد) ولی همه آنها در اختیار خدا است آیا آنها که ایمان آورده‌اند نمی‌دانند که اگر خدا بخواهد همه مردم را (به اجبار) هدایت می کند (اما هدایت اجباری سودی ندارد) و پیوسته مصائب کوبنده‌ای بر کافران ـ به خاطر اعمالشان ـ وارد می‌شود و یا به نزدیکی خانه آنها فرودمی‌آیند تاوعده (نهایی) خدا فرارسد، خداوند در وعده خود تخلف نمی کند ●●●.۳۱ / رعد

وَ لَوْ اَنَلِکُلِّ نَفْسٍ ظَلَمَتْ مافِیالاَرْضِ لاَفْتَدَتْ بِهِ وَاَسَرُّواالنَّدامَةَلَمّارَأَوُاالْعَذابَ وَقُضِیَ بَیْنَهُمْ بِالْقِسْطِ وَ هُمْ لا یُظْلَمُونَ

و هرکس که ستم کرده ، اگر تمامی آنچه روی زمین است، در اختیار داشته باشد (همه‌را از هول عذاب) برای نجات خویش می‌دهد و هنگامی که عذاب را ببینند (پشیمان می‌شوند اما) پشیمانی خود را کتمان می کنند (مبادا رسواتر شوند) و در میان آن‌هابه عدالت داوری می‌شود و ستمی بر آنها نخواهد رفت ●●● .۵۴ / یونس

(۶۰۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَوْ اَنَّ لِلَّذینَ ظَلَمُوا ما فِی الاَرْضِ جَمیعا وَ مِثْلَهُ مَعَهُ لاَفْتَدَوْا بِهِ مِنْ سُوءِ الْعَذابِ یَوْمَ الْقِیامَةِ وَ بَدالَهُمْ مِنَ اللّهِ ما لَمْ یَکُونُوا یَحْتَسِبُونَ

اگر ستمکاران تمام آنچه را روی زمین است ، مالک باشند و همانند آن بر آن افزوده شود، حاضرند همه را فدا کنند تا از عذاب شدید روز قیامت رهایی یابند و از سوی خدا برای آنها اموری ظاهر می‌شود که هرگز گمان نمی کردند●●● . ۴۷ / زمر

وَ لَوْ اَنَّ ما فِی الاَرْضِ مِنْ شَجَرَةٍ اَقْلامٌ وَ الْبَحْرُ یَمُدُّهُ مِنْ بَعْدِهِ سَبْعَةُ اَبْحُرٍ ما نَفِدَتْ کَلِماتُ اللّهِ اِنَّ اللّهَ عَزیزٌ حَکیمٌ

اگر آنچه روی زمین از درختان است قلم شوند و دریا برای آن مرکب گردد و هفت دریا به آن افزوده شود، این‌ها همه تمام می‌شوند اما کلمات خدا پایان نمی گیرد، خداوند عزیز و حکیم است ●●● .۲۷ / لقمان

وَ لَوْ اَنَّنا نَزَّلْنا اِلَیْهِمُ الْمَلائِکَةَ وَ کَلَّمَهُمُ الْمَوْتی وَ حَشَرْنا عَلَیْهِمْ کُلَّ شَیْءٍ قُبُلاً ما کانُوا لِیُؤْمِنُوا اِلاّ اَنْ یَشاءَ اللّهُ وَ لکِنَّ اَکْثَرَهُمْ یَجْهَلُونَ

و اگر ما فرشتگان رابر آنها نازل می کردیم و مردگان با آنها سخن می گفتند و همه چیز را در برابر آنها جمع می‌نمودیم هرگز ایمان نمی‌آوردند ، مگر آن‌که خدا بخواهد ولی بیشتر آنها نمی‌دانند ●●● .۱۱۱ / انعام

وَ لَوْ اَنَّهُمْ اَقامُوا التَّوْریةَ وَ الاِنْجیلَ وَ ما اُنْزِلَ اِلَیْهِمْ مِنْ رَبِّهِمْ لاَکَلُوا مِنْ فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ مِنْهُمْ اُمَّةٌ مُقْتَصِدَةٌ وَ کَثیرٌ مِنْهُمْ ساءَ ما یَعْمَلُونَ

و اگر آنها تورات و انجیل و آنچه بر آنها از طرف پروردگارشان نازل شده (قرآن) را برپا دارند از آسمان و زمین روزی خواهند خورد، جمعی از آنها میانه رو هستند ولی اکثرشان اعمال بدی انجام می‌دهند ●●● .۶۶ / مائده

وَ لَوْ اَنَّهُمْ امَنُوا وَ اتَّقَوْا لَمَثُوبَةٌ مِنْ عِنْدِ اللّهِ خَیْرٌ لَوْ کانُوا یَعْلَمُونَ

و اگر آنها ایمان می‌آوردند و پرهیزکاری پیشه می کردند، پاداشی که نزد خداوند بود، برای آنان بهتر بود ، اگر آگاهی داشتند ●●● .۱۰۳ / بقره

وَ لَوْ اَنَّهُمْ رَضُوا ما آتیهُمُ اللّهُ وَ رَسُولُهُ وَ قالُوا حَسْبُنَا اللّهُ سَیُؤْتینَا اللّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ رَسُولُهُ اِنّا اِلَی اللّهِ رغِبُونَ

ولـی اگـر آنها به آنچـه خـدا و پیـامبـرش بـه آنها می‌دهـد راضـی باشند و بگوینـد خداونـدبرای ما کـافـی اسـت و به زودی خـدا و رسـولش از فضـل خود به مـا می‌بخشـد مـا تنهـا رضـای او را می‌طلبیم (اگر چنین کننـد به سود آنهـا است) ●●●.۵۹ / توبه

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۱)

وَ لَوْ اَنَّهُـمْ صَبَـرُوا حَتّـی تَخْـرُجَ اِلَیْهِـمْ لَکـانَ خَیْرا لَهُـمْوَ اللّـهُ غَفُـورٌ رَحیـمٌ

هـر گـاه آنهـا صبـر می‌کـردنـد تـا خـود بـه سـراغشـان آیـی بـرای آنهـا بهتر بـود و خـداونـد غفـور و رحیـم است ●●● .۵ / حجرات

وَ لَوْ بَسَطَ اللّهُ الرِّزْقَ لِعِبادِه لَبَغَوْا فِی الْاَرْضِ وَ لکِنْ یُنَزِّلُ بِقَدَرٍ ما یَشاءُ اِنَّهُ بِعِبادِه خَبیرٌ بَصیرٌ

هرگاه خداونـد روزی را بر بنـدگانش وسعت بخشد ، در زمین طغیان و ستم می‌کنند ، لذا به مقداری که می‌خواهند نازل می‌کند که او نسبت به بندگانش آگاه و بینا است ●●● .۲۷ / شوری

وَ لَوْ تَـری اِذِ الْمُجْـرِمُونَ ناکِسُوا رُؤُسِهِمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ رَبَّنا اَبْصَرْنا وَ سَمِعْنـا فَـارْجِعْنـا نَعْمَـلْ صالِحـا اِنّـا مُـوقِنُـونَ

و اگـر ببینـی مجـرمـان را هنگـامی که در پیشگاه پروردگارشـان سر به زیرافکنـده، می‌گوینـد : پروردگـارا ! آنچـه وعـده کـرده بـودی دیـدیـم و شنیـدیـم ، مـا را بـازگـردان تا عمل صـالـح بجـا آوریـم ، ما به قیـامت ایمان داریم ●●● .۱۲ / سجده

وَ لَوْ تَـری اِذْ فَـزِعـوا فَـلا فَـوْتَ وَ اُخِذُوا مِنْ مَکانٍ قَریبٍ

اگر ببینی هنگامی که فریادشان بلند می‌شود، اما نمی‌توانند (از چنگال عذاب الهی) بگریزند و آنهارا ازمکان نزدیکی (از آنجا که حتی انتظارش را ندارند) می‌گیرند (از درماندگی آنها تعجب خواهی کرد ●●●).۵۱ / سبأ

وَ لَوْ تَـرَیآ اِذْ وُقِفُـوا عَلَـی النّارِ فَقـالُـوا یلَیْتَنـا نُرَدُّ وَ لا نُکَذِّبَ بِایتِ رَبِّنا وَ نَکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

اگر (حال آنها را) ببینی هنگامی که در برابر آتش ایستاده‌اند که می‌گویند ای کاش (بار دیگر به دنیا) باز می‌گشتیـم و آیـات پـروردگـارمـان را تکـذیـب نمی‌کـردیـم و از مـؤمنـان می‌شدیم ●●● .۲۷ / انعام

وَ لَوْ تَـرَیآ اِذْ وُقِفُـوا عَلـی رَبِّهِمْ قالَ اَلَیْسَ هذا بِالْحَقِّ قالُوا بَلی وَ رَبِّنـا قـالَ فَـذُوقُـوا الْعَـذابَ بِمـا کُنْتُـمْ تَکْفُـرُونَ

اگر آنهـا را به هنگـامی که در پیشـگاه (دادگـاه عـدل) پروردگارشـان ایسـتاده‌اند ببینی که به آنهـا گفته می‌شود آیا ایـن حـق نیسـت ؟ می‌گـوینـد: آری قسـم بـه پروردگـار مـا (حق است) ، می‌گویـد پس مجـازات را بچشید در بـرابـر آنچـه انکـار می‌کردید ●●● .۳۰ / انعام

وَ لَوْ تَریآ اِذْ یَتَـوَفَّی الَّـذینَ کَفَـرُوا الْمَلئِکَةُ یَضْرِبُونَ وُجُوهَهُمْ وَ اَدْبرَهُمْوَ ذُوقُوا عَذابَ الْحَریقِ

و اگر ببینی کافران را به هنگامی که فرشتگان (مرگ) جان آنها را می‌گیرند و بر صورت و پشت آنها می‌زننـد و (می‌گـوینـد) بچشیـد عـذاب سـوزنـده را (به حال آنهاتأسف خواهی خورد ●●●) .۵۰ / انفال

وَ لَوْ تَقَوَّلَ عَلَیْنـا بَعْضَ الْاَقـاویلِ

هرگاه او سخنی دروغ بر ما می‌بست ●●● ،۴۴ / حاقّه

(۶۰۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَوْ جـاآءَتْهُـمْ کُـلُّ ایَـةٍ حَتّی یَـرَوُا الْعَذابَ الْاَلیمَ

هرچند تمام آیات (الهی و نشانه‌های او) به آنان برسد ، تا زمانی که عذاب الیم را ببینند(چراکه قلوبشان را تاریکی گناه فراگرفته و راهی به روشنایی بر آنها نیست ●●●).۹۷ / یونس

وَ لَوْ جَعَلْناهُ قُرْانـا اَعْجَمِیّا لَقالُوا لَوْلا فُصِّلَتْ ایاتُهُءَاَعْجَمِیٌّ وَ عَرَبِیٌّ قُلْ هُوَ لِلَّذینَامَنُوا هُـدیً وَ شِفاءٌ وَ الَّـذیـنَ لا یُـؤْمِنُـونَ فـیاذانِهِـمْ وَقْـرٌ وَ هُـوَ عَلَیْهِمْ عَمـیً اُولئِکَ یُنـادَوْنَ مِنْ مَکانٍ بَعیدٍ

هرگاه آن را قرآنی عجمی قرار می‌دادیم، حتما می گفتند :چرا آیاتش روشن نیست ؟ آیا قرآن عجمی‌از پیغمبـری عـربـی درست اسـت ؟ بگو: این برای کسانی که ایمان آورده‌انـد هـدایت و درمان است ، ولی کسانی که ایمان نمی‌آورنـد گوش‌هایشان سنگین است، گویی نابینا هستند و آن را نمی‌بینند، آن‌ها همچون کسـانی هستنـد که از راه دور صـدا زده می‌شـونـد ●●● .۴۴ / فصّلت

وَ لَوْ جَعَلْنـهُ مَلَکـا لَجَعَلْنـهُ رَجُـلاً وَ لَلَبَسْنـا عَلَیْهِـمْ ما یَلْبِسُـونَ

و اگر او را فرشته قرار می‌دادیم حتما وی را به صورت انسانی درمی‌آوردیم باز (به پندار آنان) کار را بر آن‌ها مشتبـه می‌سـاختیم همـان طور که آن‌هـا کـار را بـر دیگـران مشتبـه می‌سـازند ●●● .۹ / انعام

وَلَوْ دُخِلَتْ عَلَیْهِـمْ مِـنْ اَقْطارِها ثُمَّ سُئِلُوا الْفِتْنَةَ لاَتَوْها وَ ما تَلَبَّثُوا بِها اِلاّ یَسیرا

آن‌ها چنان بودنـد که اگر دشـمنان از اطراف و جوانب مـدینه بر آنـان وارد می‌شدنـد و پیشـنهاد بـازگشت بـه سوی شـرک به‌آن‌هامی کردند می‌پذیرفتند و جز مدت‌کمی برای‌انتخاب این راه درنگ‌نمی کردند ●●●.۱۴ / احزاب

وَ لَوْ رَحِمْنـاهُـمْ وَ کَشَفْنـا مـا بِهِـمْ مِنْ ضُرٍّ لَلَجُّوا فی طُغْیانِهِمْ یَعْمَهُـونَ

و اگر بـه آن‌هـا رحم کنیم و گرفتاری‌هـا و مشـکلاتشان را برطرف سـازیم (نه تنهـا بیـدار نمی‌شونـد) بلکه در طغیـانشـان اصـرار می‌ورزنـد و (در ایـن وادی) سـرگـردان می‌ماننـد ●●● .۷۵ / مؤمنون

وَ لَوْ شاءَاللّهُ لَجَعَلَهُمْ اُمَّةًواحِدَةً وَلکِنْ یُدْخِلُ مَنْ یَشاءُفیرَحْمَتِهِوَالظّالِمُونَمالَهُمْمِنْوَلِیٍّ وَ لا نَصیرٍ

و اگـر خـداونـد می‌خـواست همـه آن‌هـا را امـت واحـدی قـرار می‌داد (و اجبارا هـدایت می کرد ، ولـی هـدایت اجباری فـایـده‌ای نـدارد) امـا خـداونـد هـرکس را بخـواهـد در رحمتش وارد می‌کنـد و بـرای ظـالمـان ولـی و یـاوری نیست ●●●.۸ / شوری

وَ لَوْ شاءَاللّهُ لَجَعَلَکُمْاُمَّةً واحِدَةً وَلکِنْ یُضِلُّمَنْیَشاءُ وَ یَهْدی مَنْ یَشاءُ وَ لَتُسْئَلُنَّ عَمّا کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و اگر خـدا می‌خواست همه شـما را امت واحـدی قرار می‌داد (همه را به اجبـار وادار به‌ایمان می‌کرد ، اما اجبار چه سودی دارد ؟) ولی خـدا هرکس را بخواهـد (و مسـتحق ببینـد)گمراه و هرکس را بخواهـد (و لایـق بدانـد) هـدایت می‌کنـد و شـمااز آن‌چه انجام‌می‌دادید بازپرسی خواهید شد ●●● .۹۳ / نحل

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۳)

وَ لَوْ شـآءَ اللّـهُ مـاآ اَشْـرَکُـوا وَ مـا جَعَلْنـکَ عَلَیْهِـمْ حَفیظـا وَ ما اَنْـتَ عَلَیْهِـمْ بِـوَکیـلٍ

اگر خـدا می‌خواست (همه به اجبار ایمان می‌آوردند و هیچ‌یک) مشرک نمی‌شدند و ما تو را مسؤول (اعمال) آن‌ها قرار ندادیم و وظیفه نداری آن‌ها را مجبور (به ایمان) سازی ●●● .۱۰۷ / انعام

وَ لَوْ شاآءَ رَبُّـکَ لَجَعَـلَ النّاسَ اُمَّةً واحِدَةً وَ لا یَزالُونَ مُخْتَلِفینَ

و اگـر پـروردگـارت می‌خـواست همـه مردم را امـت واحـده (بـدون هیـچ‌گـونه اختلاف) قرارمی‌داد ، ولـی آن‌هـا همـواره مختلفنـد ●●● .۱۱۸ / هود

وَ لَوْ شاآءَ رَبُّـکَ لاَمَـنَ مَنْ فِـی الاَرْضِ کُلُّهُـمْ جَمیعـا اَفَاَنْتَ تُکْرِهُ النّاسَ حَتّی یَکُونُوا مُؤْمِنینَ

و اگرپروردگارت می‌خواست تمام‌آن‌ها راکه در روی زمین هستند ، همگی (از روی اجبار) ایمان می‌آوردنـد ، آیا تو می‌خواهی مردم را مجبور سازی که ایمان بیاورند ؟(ایمان اجباری چه سودی دارد ؟) ●●● ۹۹ / یونس

وَ لَوْ شِئْنا لَآتَیْنا کُلَّ نَفْسٍ هُدیها وَ لکِنْ حَقَّ الْقَوْلُ مِنّی لَاَمْلَاَنَّ جَهَنَّمَ مِنَ الْجِنَّةِ وَالنّاسِ اَجْمَعیـنَ

اگر ما می‌خواستیم به هر انسانی (از روی اجبار) هدایت لازمش را می‌دادیم ولی (من آن‌ها را آزاد گذارده‌ام) و مقرر کرده‌ام که دوزخ را (از انسان‌های بی‌ایمان و گنه‌کار) از جن و انس همگی پر کنم ●●● .۱۳ / سجده

وَ لَوْ شِئْنا لَبَعَثْنا فی کُلِّ قَرْیَةٍ نَذیرا

و اگر می‌خـواستیـم در هر شهر و دیاری پیامبری می‌فرستادیم ●●● .۵۱ / فرقان

وَ لَوْ شِئْنا لَرَفَعْناهُ بِها وَ لکِنَّهُ اَخْلَدَ اِلَی الاَرْضِ وَ اتَّبَعَ هَویهُ فَمَثَلُهُ کَمَثَلِ الْکَلْبِ اِنْ تَحْمِلْ عَلَیْهِ یَلْهَثْ اَوْ تَتْرُکْـهُ یَلْهَـثْ ذلِـکَ مَثَـلُ الْقَـوْمِ الَّـذینَ کَـذَّبُوا بِایتِنا فَاقْصُصِ الْقَصَصَ لَعَلَّهُمْ یَتَفَکَّرُونَ

و اگر می‌خواستیم (مقام) او را با این آیات (و علوم ودانش‌ها) بالا می‌بردیم (اما اجبار برخلاف سنت ماست لذا او رابه حال خود رهاساختیم) ولی او به پستی گرایید و از هوای نفس خویش پیروی کرد ، او همچون سگ (هـار) اسـت کـه اگـر به او حملـه کنـی دهـانش را بـاز و زبـانش را برون خواهـد کرد و اگر او را بـه حـال خـود واگـذاری بـاز همیـن کـار را می کنـد (گـویـی آن‌چنـان تشنـه دنیـاپـرستـی است کــه هرگز سیراب نمی‌شود) این مثـل جمعیتی است که آیات مـا را تکـذیب کردنـد این داستان‌ها را (برای آن‌ها) بازگو کن شـایـد بینـدیشنـد (و بیدار شوند ●●●) .۱۷۶ / اعراف

وَ لُوطا اتَیْناهُ حُکْما وَعِلْماوَنَجَّیْناهُ مِنَ الْقَرْیَةِالَّتیکانَتْ تَعْمَلُ الْخَبائِثَ اِنَّهُمْ کانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فاسِقینَ

و لـوط را (بـه یـاد آور) کـه بـه او حکـم و علم دادیـم و از شـهری کـه اعمـال زشـت و کـثیف انجـام می‌دادنـد رهـایـی بخشیـدیـم ، چرا که آن‌ها مردم بد و فـاسقـی بـودند ●●● .۷۴ / انبیاء

وَ لُوطا اِذْ قـالَ لِقَـوْمِـهِ اَتَـأْتُـونَ الْفـاحِشَـةَ مـا سَبَقَکُـمْ بِهـا مِنْ اَحَـدٍ مِنَ الْعـالَمیـنَ

و (بـه خـاطر بیاوریـد) « لـوط » را هنگـامی‌ که به‌قـوم خـود گفت :آیـا عمـل شـنیعی انجـام می‌دهیـد که احـدی از جهانیـان پیش‌از شماانجام‌نداده است ●●● ؟ ۸۰ / اعراف

(۶۰۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لُوطا اِذْ قـالَ لِقَـوْمِـهِ اَتَـأْتُـونَ الْفـاحِشَـةَ وَ اَنْتُـمْ تُبْصِـرُونَ

و لوط را به یادآور هنگامی که به قومش گفت آیا شما به‌سراغ کار بسیار قبیح می‌روید در حالی که (زشتی و نتایج شـوم آن را) می‌بینیـد ●●● ؟۵۴ / نمل

وَ لُوطا اِذْ قـالَ لِقَـوْمِـهِ اِنَّکُـمْ لَتَـأْتُـونَ الْفـاحِشَـةَ ما سَبَقَکُـمْ بِهـا مِـنْ اَحَدٍ مِنَ الْعالَمینَ

و لوط را فرستادیم، هنگامی‌ که به قوم خود گفت: شـما کار بسیار زشتی انجام می‌دهیـد که اَحَدی از مردم جهان قبل‌از شـما آن را انجام نداده است ●●●.۲۸ / عنکبوت

وَ لَوْ عَلِمَ اللّهُ فیهِمْ خَیْرا لَاَسْمَعَهُـمْ وَ لَـوْ اَسْمَعَهُـمْ لَتَوَلَّوْا وَ هُمْ مُعْرِضُونَ

و اگر خداوند خیری در آن‌ها می‌دانست (حرف حق را) به گوش آن‌ها می‌رسانید ولی (بااین حالی که دارند) اگر حق را به گـوش آن‌ها بـرساند سرپیچی کـرده و روگـردان می‌شـونـد ●●● .۲۳ / انفال

وَلَوْ فَتَحْنـا عَلَیْهِـمْ بـابـا مِـنَ السَّمـاءِ فَظَلُّـوا فیـهِ یَعْـرُجُـونَ

و اگـر دری از آسمـان به روی آنان بگشاییم و آن‌ها مرتبا در آن بـالا رونـد ●●● ... ۱۴ / حجر

وَ لَوْ قاتَلَکُمُ الَّـذینَ کَفَـرُوا لَوَلَّوُا الاَدْبارَ ثُـمَّ لا یَجِـدُونَ وَلِیّا وَ لا نَصیرا

اگــر کـافـران (در ســرزمیـن حـدیبیـه) بـا شـما پیکـار می‌کـردنـد ، بـه زودی فـرار می‌نمودنـد ، سـپس ولـی و یـاوری نمی‌یافتند ●●● .۲۲ / فتح

وَ لَوْ کانُوا یُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَ النَّبِیِّ وَ ما اُنْزِلَ اِلَیْهِ مَا اتَّخَذُوهُمْ اَوْلِیاءَ وَ لکِنَّ کَثیرا مِنْهُمْ فسِقُونَ

و اگر ایمان به‌خدا و پیامبر صلی‌الله‌علیه‌وآله و آن‌چه براو نازل‌شده‌می‌آوردند (هرگز) آن‌ها را به دوستی اختیار نمی‌کردند، ولی بسیاری از آن‌ها فاسقند ●●● .۸۱ / مائده

وَ لَوْلا اِذْ دَخَلْتَ جَنَّتَکَ قُلْتَ ما شاءَ اللّهُ لا قُوَّةَ اِلاّ بِاللّهِ اِنْ تَرَنِ اَنَا اَقَلَّ مِنْکَ مالاً وَ وَلَدا

تو چرا هنگامی که وارد باغت شدی نگفتی این نعمتی است که خدا خواسته؟ قوت (و نیرویی) جز ازناحیه خدا نیست ، اما اگر می‌بینی من از نظر مال و فرزند از تو کمترم (مطلب مهمی نیست ●●●) .۳۹ / کهف

وَ لَوْلا اِذْ سَمِعْتُمُوهُ قُلْتُمْ ما یَکُونُ لَنا اَنْ نَتَکَلَّمَ بِهذاسُبْحانَکَ هذا بُهْتانٌ عَظیمٌ

چرا هنگامی که آن را شنیدید ، نگفتید برای ما مجاز نیست که به این تکلم کنیم؟ خداوندا ! منزهی تو ، این بهتان بزرگی است ●●●.۱۶ / نور

وَ لَوْلا اَنْ تُصیبَهُمْ مُصیبَةٌ بِما قَدَّمَتْ اَیْدیهِمْ فَیَقُولُوارَبَّنا لَوْلا اَرْسَلْتَ اِلَیْنارَسُولاً فَنَتَّبِعَ ایاتِکَ وَ نَکُونَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

هرگاه ما پیش از فرستادن پیامبری آن‌ها را به‌خاطر اعمالشان مجازات می‌کردیم ،می‌گفتند : پروردگارا ! چرا رسولی برای ما نفرستادی تا آیات تو را پیروی کنیم و از مؤمنان باشیم ●●● ؟ ۴۷ / قصص

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۵)

وَ لَوْلا اَنْ ثَبَّتْناکَ لَقَدْ کِدْتَ تَرْکَنُ اِلَیْهِمْ شَیْئا قَلیلاً

و اگر ما تو را ثابت قدم نمی‌ساختیم (و در پرتو مقام عصمت مصون از انحراف نبودی) نزدیک بود کمی به آن‌ها تمایل کنی ●●●.۷۴ / اسراء

وَ لَوْلا اَنْ کَتَبَ اللّهُ عَلَیْهِمُ الْجَلاءَ لَعَذَّبَهُمْ فِی الدُّنْیا وَ لَهُمْ فِی الْاخِرَةِ عَذابُ النّارِ

و اگر نه این بود که خداوند جلای وطن را بر آن‌ها مقرر داشته بود ، آن‌ها را در همین دنیا مجازات می‌کرد و برای آن‌ها در آخرت نیز عذاب آتش است ●●● .۳ / حشر

وَ لَوْلا اَنْ یَکُونَ النّاسُ اُمَّةً واحِدَةً لَجَعَلْنا لِمَنْ یَکْفُرُ بِالرَّحْمنِ لِبُیُوتِهِمْ سُقُفا مِنْ فِضَّةٍ وَ مَعارِجَ عَلَیْها یَظْهَرُونَ

اگر (تمکّن کفار از مواهب مادی) سبب نمی‌شد که همه مردم امت واحد (گمراه) شوند، ما برای کسانی که کافر می‌شدند، خانه‌هایی قرار می‌دادیم با سقف‌هایی از نقره و نردبان‌هایی که از آن بالا روند ●●● .۳۳ / زخرف

وَ لَوْلا فَضْلُ اللّهِ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَتُهُ فِی الدُّنْیا وَ الْاخِرَةِ لَمَسَّکُمْ فیما اَفَضْتُمْ فیهِ عَذابٌ عَظیمٌ

و اگر فضل و رحمت الهی در دنیا و آخرت نصیب شما نمی‌شد ، به خاطر این گناهی که کردید ، عذاب سختی به شما می‌رسید ●●●.۱۴ / نور

وَ لَوْلا فَضْلُ اللّهِ عَلَیْکَ وَ رَحْمَتُهُ لَهَمَّتْ طائِفَةٌ مِنْهُمْ اَنْ یُضِلُّوکَ وَ ما یُضِلُّونَ اِلاّ اَنْفُسَهُمْ وَ ما یَضُرُّونَکَ مِنْ شَیْءٍ وَ اَنْزَلَ اللّهُ عَلَیْکَ الْکِتابَ وَ الْحِکْمَةَ وَ عَلَّمَکَ ما لَمْ تَکُنْ تَعْلَمُ وَ کانَ فَضْلُ اللّهِ عَلَیْکَ عَظیما

اگر فضل و رحمت خدا شامل حال تو نبود طایفه‌ای از آنان تصمیم داشتند تو را گمراه کنند اما جز خودشان را گمراه نمی‌کنند و هیچ‌گونه زیانی به تو نمی‌رسانند و خداوند کتاب و حکمت بر تو نازل کرد و آن‌چه را نمی‌دانستی به‌تو آموخت و فضل‌خدابرتوبزرگ‌بود ●●●.۱۱۳ / نساء

وَ لَوْلا فَضْلُ اللّهِ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَتُهُ وَ اَنَّ اللّهَ تَوّابٌ حَکیمٌ

و اگر فضل و رحمت خدا شامل حال شما نبود و این‌که او توبه پذیر و حکیم است (بسیاری از شما گرفتار مجازات سخت الهی می‌شدید ●●●) .۱۰ / نور

وَ لَوْلا فَضْلُ اللّهِ عَلَيْكُمْ وَ رَحْمَتُهُ وَ اَنَّ اللّهَ رَؤُفٌ رَحيمٌ

و اگر فضل و رحمت الهی شامل حال شما نبود و این که خدا مهربان و رحیم است (مجازات سختی دامانتان را فرامی گرفت) ●●●.۲۰ / نور

وَ لَوْلا كَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ لَكانَ لِزاما وَ اَجَلٌ مُسَمًّى

و اگر سنت و تقدیر پروردگارت و ملاحظه زمان مقرر نبود ،عذاب الهی به زودی دامان آن‌ها را می گرفت●●● . ۱۲۹ / طه

(۶۰۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَوْلا نِعْمَةُ رَبّى لَكُنْتُ مِنَ الْمُحْضَرينَ

و هرگاه نعمت پروردگارم نبود، من نیز از احضارشدگان در دوزخ بودم ●●● .۵۷ / صافّات

وَ لَوْ نَزَّلْناهُ عَلى بَعْضِ الاَعْجَمينَ

هرگاه ما آن را بر بعضی از عجم (غیر عرب) نازل می کردیم ●●● .۱۹۸ / شعراء

وَ لَوْ نَزَّلْنا عَلَيْكَ كِتبا فى قِرْطاسٍ فَلَمَسُوهُ بِأَيْديهِمْ لَقالَ الَّذينَ كَفَرُوآا اِنْ هَذاآ اِلّا سِحْرٌ مُبينٌ

و اگر نامه‌ای بر روی صفحه‌ای بر آن‌ها نازل کنیم و (علاوه بر دیدن) آن را با دست‌های‌خود لمس کنند باز کافران می گویند این چیزی جز یک سحر آشکار نیست ●●● .۷ / انعام

وَ لَوْ نَشاءُ لَجَعَلْنا مِنْكُمْ مَلائِكَةً فِى الاَرْضِ يَخْلُفُونَ

و هرگاه بخواهیم به‌جای شما در زمین ملائکه‌ای قرار می‌دهیم که جانشین (شما) گردند ●●●.۶۰ / زخرف

وَ لَوْ نَشاءُ لَاَرَيْناكَهُمْ فَلَعَرَفْتَهُمْ بِسيماهُمْ وَ لَتعْرِفَنَّهُمْفى لَحْنِ الْقَوْلِ وَ اللّهُ يَعْلَمُ اَعْمالَكُمْ

و اگر ما بخواهیم آن‌ها را به تو نشان می‌دهیم تا آن‌ها را با قیافه‌هایشان بشناسی ، هرچند می‌توانی از طرز سخنانشان آن‌ها را بشناسی و خداوند اعمال شما را می‌داند ●●● .۳۰ / محمّد

وَ لَوْ نَشاءُ لَطَمَسْنا عَلى اَعْيُنِهِمْ فَاسْتَبَقُوا الصِّراطَ فَاَنّى يُبْصِرُونَ

و اگر بخواهیم چشمان آن‌ها را محو می کنیم، سپس برای عبور از راه می‌خواهند بر یکدیگر پیشی بگیرند، اما چگونه می‌توانند ببینند ●●●؟۶۶ / یس

وَ لَوْ نَشاءُلَمَسَخْناهُمْعَلى مَكانَتِهِمْفَمَااسْتَطاعُوامُضِيّاوَلايَرْجِعُونَ

و اگربخواهیم آن‌هارا در جای خود مسخ می کنیم (و به مجسمه‌هایی بی‌روح‌مبدل می‌سازیم) تا نتوانند راه خود را ادامه دهند یا به عقب برگردند ●●●.۶۷ / یس

وَ لَوْ يُؤاخِذُ اللّهُ النّاسَ بِما كَسَبُوا ما تَرَكَ عَلى ظَهْرِها مِنْ دابَّةٍ وَ لكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلى اَجَلٍ مُسَمّىً فَاِذا جاءَ اَجَلُهُمْ فَاِنَّ اللّهَ كانَ بِعِبادِهِ بَصيرا

هرگاه خداوند مردم را به کارهایی که انجام داده‌اند ، مجازات کند، جنبنده‌ای را بر پشت زمین باقی نخواهد گذاشت، ولی (به لطفش) آن‌ها را تا سرآمد معینی تأخیر می‌اندازد (و مهلت می‌دهد تا خود را اصلاح کنند) امّا هنگامی که اجل آن‌ها فرارسد، (خداوندهرکس‌را به‌مقتضای عملش جزامی‌دهد) که‌اونسبت‌به‌بندگانش بیناست (و از اعمال و نیات همه آگاه است ●●●) .۴۵ / فاطر

وَ لَوْ يُؤاخِذُ اللّهُ النّاسَ بِظُلْمِهِمْ ما تَرَكَ عَلَيْها مِنْ دابَّةٍ وَ لكِنْ يُؤَخِّرُهُمْ اِلياَجَلٍ مُسَمّىً فَاِذا جاءَ اَجَلُهُمْ لا يَسْتَأْخِرُونَ ساعَةً وَ لا يَسْتَقْدِمُونَ

و اگر خداوند مردم را به خاطر ظلمشان مجازات کند جنبنده‌ای را بر پشت زمین باقی‌نخواهد گذارد ، ولی آن‌ها

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۷)

را تا زمان معینی به تأخیر می‌اندازد ، اما هنگامی که اجلشان فرا رسد نه ساعتی تأخیر می‌کنند و نه ساعتی پیشی می‌گیرند ●●● .۶۱ / نحل

وَ لَوْ يُعَجِّلُ اللّهُ لِلنّاسِ الشَّرَّ اسْتِعْجالَهُمْ بِالْخَيْرِ لَقُضِيَ اِلَيْهِمْ اَجَلُهُمْ فَنَذَرُ الَّذينَ لا يَرْجُونَ لِقآءَنا فى طُغْيانِهِمْ يَعْمَهُونَ

اگر همان‌گونه که مردم در به دست آوردن خوبی‌ها عجله دارند، خداوند (به کیفراعمالشان) مجازاتشان کند، عمرشان به پایان می‌رسد (و همگی نابود خواهند شد) ولی‌آن‌ها که امید لقای ما را ندارند ، به حال خودشان رها می‌کنیم تادر طغیانشان سرگردان شوند ●●●.۱۱ / یونس

وَ لَهَدَيْناهُمْ صِراطا مُسْتَقيما

و آنان را به راه راست ، هدایت می‌کردیم ●●● .۶۸ / نساء

وَ لَهُمْ عَلَيَّ ذَنْبٌ فَاَخافُ اَنْ يَقْتُلُونِ

و آن‌ها (به اعتقاد خودشان) بر من گناهی دارند می‌ترسم مرا به قتل برسانند (و این رسالت پایان نرسد ●●●) .۱۴ / شعراء

وَ لَهُمْ فيهامَنافِعُ وَمَشارِبُ اَفَلا يَشْكُرُونَ

و برای آنان منافع دیگری در آن (حیوانات) است و نوشیدنی‌های گوارایی، آیا با این حال شکرگزاری نمی‌کنند ●●● ؟۷۳ / یس

وَ لَهُمْ مَقامِعُ مِنْ حَديدٍ

و برای آن‌ها گرزهایی از آهن است ●●● .۲۱ / حج

وَ لَهُ الْجَوارِ الْمُنْشَاٰتُ فِی الْبَحْرِ كَالْاَعْلامِ

و برای او است کشتی‌های ساخته شده‌ای که در دریا به حرکت درمی‌آیند که همچون کوهی هستند ●●● .۲۴ / الرّحمن

وَ لَهُ الْحَمْدُ فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ عَشِيّا وَ حينَ تُظْهِرُونَ

و حمد و ستایش مخصوص او است در آسمان و زمین و تسبیح و تنزیه برای او است، به هنگام عصر و هنگامی که ظهر می‌کنید ●●● .۱۸ / روم

وَ لَهُ الْكِبْرِياءُ فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ هُوَ الْعَزيزُ الْحَكيمُ

و برای او است کبریاء و عظمت در آسمان و زمین و او عزیز و حکیم است ●●● .۳۷ / جاثیه

وَ لَهُ ما سَكَنَ فِی الَّيْلِ وَ النَّهارِ وَ هُوَ السَّميعُ الْعَليمُ

و برای او است آن چه در شب و روز قرار دارد و او شنوا و دانا است ●●● .۱۳ / انعام

(۶۰۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ لَهُ ما فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ لَهُ الدّينُ واصِبا اَفَغَيْرَ اللّهِ تَتَّقُونَ

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است از آن او است و همواره دین (و قوانین دینی) از اومی‌باشد و آیا از غیر او می‌ترسید ●●●؟۵۲ / نحل

وَ لَهُ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ كُلٌّ لَهُ قانِتُونَ

و از آن او است تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمینند، همگی در برابر او خاضع و مطیعند ●●● .۲۶ / روم

وَ لَهُ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ مَنْ عِنْدَهُ لا یَسْتَکْبِرُونَ عَنْ عِبادَتِهِ وَ لا یَسْتَحْسِرُونَ

برای او است آن چه در آسمان‌ها و زمین است و آن‌ها که نزد او هستند، هیچ گاه از عبادتش استکبار نمی‌کنند و هرگز خسته نمی‌شوند ●●● .۱۹ / انبیاء

وَ لَیالٍ عَشْرٍ

و به شب‌های دهگانه ●●● .۲ / فجر

وَ لَنَبْلُوَنَّکُمْ حَتّی نَعْلَمَ الْمُجاهِدینَ مِنْکُمْ وَ الصّابِرینَ وَنَبْلُوَا اَخْبارَکُمْ

ما همه شمارا قطعا آزمایش می‌کنیم تا معلوم شود مجاهدان واقعی و صابران ، از میان شما که هستند و اخبار شما را بیازماییم ●●●.۳۱ / محمّد

وَلْیَحْکُمْ اَهْلُ الْاِنْجیلِ بِما اَنْزَلَ اللّهُ فیهِ وَ مَنْ لَمْ یَحْکُمْ بِما اَنْزَلَ اللّهُ فَاُولئِکَ هُمُ الْفاسِقُونَ

به اهل انجیل (پیروان مسیح) گفتیم باید به آن‌چه خداوند در آن نازل‌کرده حکم کنند و کسانی‌که بر طبق آن‌چه خدا نازل کرده حکم نمی‌کنند فاسق هستند ●●● .۴۷ / مائده

وَ لَیَحْمِلُنَّ اَثْقالَهُمْ وَ اَثْقالاً مَعَ اَثْقالِهِمْ وَ لَیُسْئَلُنَّ یَوْمَ الْقِیامَةِ عَمّا کانُوا یَفْتَرُونَ

آن‌ها بار سنگین گناهان خویش را بر دوش می‌کشند و بارهای سنگین دیگری را اضافه‌بر بارهای سنگین خود، و روز قیامت مسلما از دروغ‌هایی که می‌بستند،سؤال‌خواهند شد ●●●.۱۳ / عنکبوت

وَ لْیَخْشَ الَّذینَ لَوْ تَرَکُوا مِنْ خَلْفِهِمْ ذُرِّیَّةً ضِعافا خافُوا عَلَیْهِمْ فَلْیَتَّقُوا اللّهَ وَ لْیَقُولُوا قَوْلاً سَدیدا

کسانی که اگر فرزندان ناتوانی از خود به یادگار بگذارند از آینده آنان می‌ترسند ، باید (از ستم درباره یتیمان مردم) بترسند، از (مخالفت) خدا بپرهیزند و سخنی استوار بگویند ●●● .۹ / نساء

وَ لَیْسَتِ التَّوْبَةُ لِلَّذینَ یَعْمَلُونَ السَّیِّئاتِ حَتّی اِذا حَضَرَ اَحَدَهُمُ الْمَوْتُ قالَ اِنّی تُبْتُ الْاٰنَ وَ لَاالَّذینَ یَمُوتُونَ وَ هُمْ کُفّارٌ اُولآئِکَ اَعْتَدْنا لَهُمْ عَذابا اَلیما

برای کسانی‌که کارهای بدرا انجام‌می‌دهندوهنگامی که مرگ یکی از آن‌ها فرامی‌رسد، می‌گوید : « الان توبه کردم » توبه نیست و نه برای کسانی‌که درحال کفراز دنیا می‌روند، این‌ها کسانی هستند که عذاب دردناکی برایشان فراهم کرده‌ایم ●●● .۱۸ / نساء

قرآن الفبائی باب الواو (۶۰۹)

وَ لْیَسْتَعْفِفِ الَّذینَ لا یَجِدوُنَ نِکاحا حَتّی یُغْنِیَهُمُ اللّهُ مِنْ فَضْلِهِ وَ الَّذینَ یَبْتَغُونَ الْکِتابَ مِمّا مَلَکَتْ اَیْمانُکُمْ فَکاتِبُوهُمْ اِنْ عَلِمْتُمْ فیهِمْ خَیْرا وَ اٰتُوهُمْ مِنْ مالِ اللّهِ الَّذی اٰتیکُمْ وَ لا تُکْرِهُوا فَتَیاتِکُمْ عَلَی الْبِغاءِ اِنْ اَرَدْنَ تَحَصُّنا لِتَبْتَغُوا عَرَضَ الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ مَنْ یُکْرِهْهُنَّ فَاِنَّ اللّهَ مِنْ بَعْدِ اِکْراهِهِنَّ غَفُورٌ رَحیمٌ

و آن‌ها که وسیله ازدواج ندارند، باید عفت پیشه کنند تا خداوند آنان را به فضلش بی‌نیاز سازد و بردگانی از شما که تقاضای مکاتبه (قرارداد مخصوص برای آزاد شدن) را دارند ، با آن‌ها قرار داد ببندید، اگر رشد و صلاح در آن‌ها احساس می‌کنید (و بعد از آزادی توانایی زندگی مستقل را دارند) و چیزی‌از مال خداکه به‌شما داده شده است ، به آن‌ها بدهید و کنیزان خود را برای تحصیل متاع دنیا مجبور به خودفروشی نکنید، اگر آن‌ها می‌خواهند پاک بمانند و هرکس آن‌ها را بر این کار اکراه کند (سپس پشیمان گردد) خداوند بعد از این اکراه غفور و رحیم است (توبه کنید و برای همیشه این عمل ننگین را ترک گویید ●●●) .۳۳ / نور

وَ لِیَعْلَمَ الَّذینَ نافَقُوا وَ قیلَ لَهُمْ تَعالَوْا قاتِلُوا فی سَبیلِ اللّهِ اَوِادْفَعُوا قالُوا لَوْ نَعْلَمُ قِتالاً لَا تَّبَعْناکُمْ هُمْ لِلْکُفْرِ یَوْمَئِذٍ اَقْرَبُ مِنْهُمْ لِلْاِیْمانِ

يَقُولُونَ بِأَفْواهِهِمْ ما لَيْسَ فى قُلُوبِهِمْ وَ اللّهُ اَعْلَمُ بِما يَكْتُمُونَ

و نیز برای این بود که منافقان شناخته شوند ، آن‌هایی که به ایشان گفته شد : « بیایید در راه خدا نبرد کنید یا (حداقّل) از حریم خود ، دفاع نمایید » گفتند : « اگر می‌دانستیم جنگی روی خواهد داد ، از شما پیروی می‌کردیم . (اما می‌دانیم جنگی‌نمی‌شود) آن‌ها در آن هنگام ، به کفر نزدیک‌تر بودند تا به ایمان ، به زبان خود چیزی می‌گویند که‌در دل‌هایشان نیست و خداوند از آنچه کتمان می‌کنند، آگاه‌تر است ●●●.۱۶۷ / آل‌عمران

وَ لِيَعْلَمَ الَّذينَ اوُتُوا الْعِلْمَ اَنَّهُ الْحَقَّ مِنْ رَبِّكَ فَيُؤْمِنُوا بِهِ فَتُخْبِتَ لَهُ قُلُوبُهُمْ وَ اِنَّ اللّهَ لَهادِالَّذينَ امَنُوا اِلىصِراطٍمُسْتَقيمٍ

و نیز هدف این بود کسانی که خدا آگاهی به آنان بخشیده ،بدانند این حقی است از سوی پروردگار تو، درنتیجه به آن‌ایمان بیاورند و دل‌هایشان دربرابر آن خاضع گردد و خداوند کسانی را که ایمان آوردند ، به سوی صراط مستقیم‌هدایت‌می‌کند ●●●.۵۴ / حجّ

وَ لَيَعْلَمَنَّ اللّهُ الَّذينَ امَنُوا وَ لَيَعْلَمَنَّ الْمُنافِقينَ

مسلما خداوند مؤمنان را می‌شناسد و یقینا منافقان را (نیز) می‌شناسد ●●● .۱۱ / عنکبوت

وَ لِيُمَحِّصَ اللّهُ الَّذينَ آمَنُوا وَ يَمْحَقَ الْكافِرينَ

و تاخداوند، افراد باایمان‌راخالص گرداند (و ورزیده‌شوند) و کافران‌را به‌تدریج نابود سازد ●●● .۱۴۱ / آل‌عمران

وَ ماآ اُبَرِّءُ نَفْسى آ اِنَّ النَّفْسَ لَأَمّارَةٌ بِالسُّوآءِ اِلّا ما رَحِمَ رَبّى آ اِنَّ رَبّى غَفُورٌ رَحيمٌ

من هرگز نفس خویش را تبرئه نمی‌کنم که نفس (سرکش)، بسیار به بدی‌ها امر می‌کند مگر آن‌چه را پروردگارم رحم کند ، پروردگارم غفور و رحیم است ●●● .۵۳ / یوسف

(۶۱۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ ما اتَيْناهُمْ مِنْ كُتُبٍ يَدْرُسُونَها وَ ما اَرْسَلْنا اِلَيْهِمْ قَبْلَكَ مِنْ نَذيرٍ

ما (قبلاً) چیزی از کتب آسمانی را به آن‌ها ندادیم که آن را بخوانند (و به‌اتکای آن سخنان تو را تکذیب کنند) و قبل از تو هیچ پیامبری (نیز) برای آن‌ها نفرستادیم ●●●.۴۴ / سبأ

وَ ما اتَيْتُمْ مِنْ رِبا لِيَرْبُوَا فى اَمْوالِ النّاسِ فَلا يَرْبُوا عِنْدَ اللّهِ وَ ما اتَيْتُمْ مِنْ زَكوةٍ تُريدُونَ وَجْهَ اللّهِ فَاُولئِكَ هُمُ الْمُضْعِفُونَ

آن‌چه‌را به‌عنوان ربا می‌پردازید تا در اموال مردم فزونی یابد ، نزد خدا فزونی نخواهد یافت و آن‌چه را به‌عنوان زکات می‌پردازید و تنهارضای خدا را می‌طلبید، کسانی‌که چنین می‌کنند، دارای پاداش مضاعفند ●●● .۳۹ / روم

وَ مَا اخْتَلَفْتُمْ فيهِ مِنْ شَىْءٍ فَحُكْمُهُ اِلَى اللّهِ ذلِكُمُ اللّهُ رَبّى عَلَيْهِ تَوَكَّلْتُ وَ اِلَيْهِ اُنيبُ

در هر چیز اختلاف کنید، داوریش با خدا است، این است خداوند، پروردگار من براو توکل کرده‌ام و به سوی او بازمی‌گردم ●●● .۱۰ / شوری

وَ ما اَدْريكَ مَا الْحاقَّةُ

و تو چه می‌دانی آن روز تحقق یابنده چیست ●●● ؟۳ / حاقّه

وَ ما اَدْريكَ مَا الْحُطَمَةُ

و تو چه می‌دانی حطمه چیست ●●● ؟۵ / همزه

وَ ما اَدْريكَ مَا الطّارِقُ

و تو نمی‌دانی کوبنده شب چیت ●●● ؟۲ / طارق

وَ ما اَدْريكَ مَا الْعَقَبَةُ

و تو نمی‌دانی آن گردنه چیست ●●● ؟۱۲ / بلد

وَ ما اَدْریکَ مَا الْقارِعَةُ

و تو چه می‌دانی که حادثه کوبنده چیست ●●● ؟۳ / قارعه

وَ ما اَدْریکَ ما سِجّینٌ

تو چه می‌دانی سجّین چیست ●●● ؟۸ / مطففین

وَ ما اَدْریکَ ما سَقَرُ

و تو نمی‌دانی دوزخ چیست ●●● ؟۲۷ / مدّثر

وَ ما اَدْریکَ ما عِلِّیُّونَ

و تو چه می‌دانی علّیین چیست ●●● ؟۱۹ / مطففین

وَ ما اَدْریکَ مالَیْلَةُالْقَدْرِ

و تو چه می‌دانی شب قدر چیست ●●● ؟۲ / قدر

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۱)

وَ ما اَدْریکَ ماهِیَهْ

و تو چه می‌دانی هاویه چیست ●●● ؟۱۰ / قارعه

وَ ما اَدْریکَ ما یَوْمُ الدّینِ

تو چه می‌دانی روز قیامت چیست ●●● ؟۱۷ / انفطار

وَ ما اَدْریکَ ما یَوْمُ الْفَصْلِ

تو چه می‌دانی روز جدایی چیست ●●●؟۱۴ / مرسلات

وَ ما اَرْسَلْنا فی قَرْیَةٍ مِنْ نَذیرٍ اِلّا قالَ مُتْرَفُوها اِنّا بِما اُرْسِلْتُمْ بِه کافِرُونَ

ما در هیچ شهر و دیاری پیامبری انذارکننده نفرستادیم، مگر این که مترفین آن‌ها (همان‌ها که مست ناز و نعمت بودند) گفتند : ما به آن چه شما فرستاده شده‌اید ، کافر هستیم ●●● .۳۴ / سبأ

وَ ماآ اَرْسَلْنا فی قَرْیَةٍ مِنْ نَبِیٍّ اِلّا اَخَذْناآ اَهْلَها بِالْبَأْساآءِ وَ الضَّرّاآءِ لَعَلَّهُمْ یَضَّرَّعُونَ

ما در هیچ شهر و آبادی پیامبری را نفرستادیم مگر این‌که اهل آن را به ناراحتی‌ها و خسارت‌ها گرفتار ساختیم شاید (به خود آیند و به سوی خدا) بازگردند ●●● .۹۴ / اعراف

وَ ما اَرْسَلْنا قَبْلَکَ اِلّا رِجالاً نُوحی اِلَیْهِمْ فَسْئَلُوا اَهْلَ الذِّکْرِ اِنْ کُنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ

ما پیش از تو جز مردانی که به آن‌ها وحی می‌کردیم نفرستادیم (همه انسان بودند و از جنس بشر) اگر نمی‌دانید از اهل اطلاع بپرسید ●●● .۷ / انبیاء

وَ ما اَرْسَلْنا قَبْلَکَ مِنَ الْمُرْسَلینَ اِلّا اِنَّهُمْ لَیَأْکُلُونَ الطَّعامَ وَ یَمْشُونَ فِی الْاَسْواقِ وَ جَعَلْنا بَعْضَکُمْ لِبَعْضٍ فِتْنَةً اَتَصْبِرُونَ وَ کانَ رَبُّکَ بَصیرا

ما هیچ یک از رسولان را پیش از تو نفرستادیم مگر این‌که غذا می‌خوردند و در بازارها راه می‌رفتند و بعضی از شما را وسیله امتحان بعض دیگر قرار دادیم، آیا صبر و شکیبایی می‌کنید؟ (و از عهده امتحانات بر می‌آیید) و پروردگار تو بصیروبینا بوده‌وهست ●●● . ۲۰ / فرقان

وَ ما اَرْسَلْناکَ اِلّا رَحْمَةً لِلْعالَمینَ

مـــا تـــو را جـز بـرای رحمت جهانیـــان نفـرستـــــادیم ●●● .۱۰۷ / انبیاء

وَ ما اَرْسَلْناکَ اِلّا کافَّةً لِلنّاسِ بَشیرا وَ نَذیرا وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لا یَعْلَمُونَ

مـا تـو را جز برای همه مردم نفرستادیم تـا (آن‌هـا را به پاداش‌های الهی) بشارت دهی و (از عـذاب او) بترسـانی، ولی اکثـر مردم نمی‌دانند ●●●.۲۸ / سبأ

وَ ما اَرْسَلْنـاکَ اِلّا مُبَشِّـرا وَ نَذیرا

مـا تـو را جـز بـه عنـوان بشـارت دهنـده و انـذارکننـده نفرستادیم ●●● .۵۶ / فرقان

(۶۱۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ ماآ اَرْسَلْنـا مِـنْ رَسُـولٍ اِلّا لِیُطـاعَ بِاِذْنِ اللّهِ وَ لَوْ اَنَّهُمْ اِذْ ظَلَمُوا اَنْفُسَهُمْ جاآؤُکَ فَاسْتَغْفَرُوا اللّهَ وَ اسْتَغْفَرَ لَهُمُ الرَّسُولُ لَوَجَدُوا اللّهَ تَوّابا رَحیما

مـا هیـچ پیـامبری را نفرستادیم، مگر برای این که به فرمان‌خـدا، از وی اطـاعت شـود و اگر این مخالفـان ، هنگـامی که‌به خود ستم می‌کردنـد (وفرمان‌های خـدا را زیر پا می‌گذاردنـد)، به نزد تو می‌آمدنـد و از خدا طلب آمرزش می‌کردند و پیامبر هم برای آن‌ها استغفار می‌کرد، خـــدا را تـوبـه‌پـذیـر و مهـربـان می‌یافتند ●●● .۶۴ / نساء

وَ ما اَرْسَلْنا مِنْ رَسُولٍ اِلّا بِلِسانِ قَوْمِه لِیُبَیِّنَ لَهُمْ فَیُضِلُّ اللّهُ مَنْ یَشاءُ وَ یَهْدی مَنْ یَشاءُ وَ هُوَ الْعَزیـزُ الْحَکیـمُ

مـا هیـچ پیـامبری‌را نفرستادیم مگر به‌زبـان قومش تـا (حقـایق‌را) برای آن‌هـا آشکار سازد، سپس خـدا هر کس را بخـواهـد (و مستحـق بـدانـد) گمـــراه و هـر کس را بخـواهــد (و شایسته بداند) هدایت می‌کند و او توانا و حکیم است ●●● .۴ / ابراهیم

وَ ما اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِکَ مِنْ رَسُولٍ وَ لا نَبِیٍّ اِلّا اِذا تَمَنّی اَلْقَی الشَّیْطانُ فی اُمْنِیَّتِهِ فَیَنْسَخُ اللّهُ ما یُلْقِی‌الشَّیْطانُ ثُمَّ یُحْکِمُ‌اللّهُ ایاتِهِ وَ اللّهُ عَلیمٌ حَکیمٌ

مـا هیـچ رسول و پیـامبری را پیش از تو نفرستـادیم مگر این که هرگاه آرزو می‌کرد (و طرحی برای پیش‌برد اهـداف الهـی خـود می‌ریخـت) شـیطـان القـائـاتی در آن می‌کـرد، امـا خـداونـد القـائـات شیطان را از میـان می‌بـرد ، سپس آیـات خـود را استحکام می‌بخشید و خداوند علیم و حکیم است ●●● .۵۲ / حجّ

وَ ما اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِکَ اِلّا رِجالاً نُوحی اِلَیْهِمْ مِنْ‌اَهْلِ‌الْقُری اَفَلَمْ یَسیرُوا فِی الْاَرْضِ فَیَنْظُرُوا کَیْفَ کـانَ عـاقِبَـةُ الَّـــذیـنَ مِنْ قَبْلِهِـمْ وَ لَـدارُ الْاخِـرَةِ خَیْـرٌ لِلَّـذینَ اتَّقَـوْا اَفَـلا تَعْقِلُـونَ

و مـا نفـرستـادیم پیـش از تـو جـز مـردانـی از اهـل شـهـرهـا کـه وحـی به آن‌هـا می‌کـردیـم ، آیـا (مخالفان دعوت تو) سیر در زمین نکردنـد تا ببیننـد عاقبت‌کسانی که پیش از آن‌ها بودنـد چه شـد ؟ و سرای آخرت برای پرهیزکاران بهتراست، آیا فکر نمی‌کنید ●●● ؟۱۰۹ / یوسف

وَ ما اَرْسَلْنا مِنْ قَبْلِـکَ اِلّا رِجـالاً نُـوحـی اِلَیْهِـمْ فَسْئَلُـوا اَهْـلَ الـذِّکْـرِ اِنْ کُنْتُـمْ لا تَعْلَمُونَ

مـــا پیـــش از تـــو جـــز مـــردانی کـه بـــه آن‌هـــا وحی می‌کردیم نفرستادیم، اگر نمی‌دانیـد از اهل اطـلاع سؤال کنیـد●●● . ۴۳ / نحل

وَما اَرْسَلْنـا مِـنْ قَبْلِـکَ مِـنْ رَسُـولٍ اِلّا نُـوحـی اِلَیْـهِ اَنَّـهُ لا اِلـهَ اِلّا اَنَـا فـاعْبُـــدُونِ

مـا پیش از تو هیـچ پیامبری را نفرستـادیم مگر این که به او وحی کردیم که معبودی جز من نیست ، بنابراین تنها مـرا پرستش کنید ●●●.۲۵ / انبیاء

وَ ما اُرْسِلُـــوا عَلَیْهِـــــمْ حـافِظیــنَ

در حـــالـی کـه آن‌هـا هـرگـز مـأمـور مـراقبـت و متکفـل آنـان (مؤمنان) نبودند ●●● . ۳۳ / مططفین

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۳)

وَ ما اَسْئَلُکُـمْ عَلَیْـهِ مِـنْ اَجْرٍ اِنْ اَجْرِیَ اِلّا عَلی رَبِّ الْعالَمینَ

مـن هیـچ مـزدی در بـرابـر ایـن دعـوت از شمـا نمـی‌خـواهـم، اجـر مـن تنهـا بـر پـروردگـار عالمیان است ●●●.۱۰۹، ۱۲۷، ۱۴۵، ۱۶۴، ۱۸۰ / شعراء

وَ ما اَصابَکُمْ مِنْ مُصیبَةٍ فَبِما کَسَبَتْ اَیْدیکُمْ وَ یَعْفُوا عَنْ کَثیرٍ

هر مصیبتـی به شمـا رسد به خاطر اعمالی است که انجام داده‌اید و بسیاری را نیز عفو می‌کند ●●●.۳۰ / شوری

وَ ما اَصابَکُمْ یَوْمَ الْتَقَی الْجَمْعانِ فَبِاِذْنِ اللّهِ وَ لِیَعْلَمَ الْمُـؤْمِنینَ

و آن‌چه (در روز احـد) در روزی که دو دسته (مؤمنان و کافران) با هم نبرد کردنـد به شـما رسـید ، به فرمان خدا (و طبق سنّت الهی) بود و برای این بود که مؤمنان را مشخّص کند ●●● .۱۶۶ / آل عمران

وَ ما اَضَلَّنـا اِلَّاالْمُجْرِمُونَ

امـا کسـی جـز مجـرمـان مـا را گمـراه نکـرد ●●● .۹۹ / شعراء

وَ ما اَظُـنُّ السّـاعَـةَ قـائِمَـةً وَ لَئِـنْ رُدِدْتُ اِلـی رَبّـی لَاَجِـدَنَّ خَیْـرا مِنْهـا مُنْقَلَبـا

و بـاور نمی‌کنـم قیـامت برپـا گردد و اگر به‌سوی پروردگـارم بازگردم (و قیامتی در کار باشـد) جایگاهی بهتر از این‌جا خواهم یافت ●●● .۳۶ / کهف

وَ ما اَعْجَلَـکَ عَـنْ قَـوْمِـکَ یا مُـوسـی

ای موسی چه چیز سبب شد که از قومت پیشی گیـری و (برای آمدن به کوه طور) عجله کنی ●●●؟۸۳ / طه

وَ مـا اَفـاءَ اللّهُ عَلـی رَسُـولِـهِ مِنْهُـمْ فَمـا اَوْجَفْتُمْ عَلَیْهِ مِنْ خَیْلٍ وَ لا رِکابٍ وَ لکِنَّ اللّهَ یُسَلِّطُ رُسُلَهُ عَلی مَنْ یَشـاءُ وَ اللّـهُ عَلـی کُـلِّ شَـیْءٍ قَـدیـرٌ

آن چه را خـدا به رسولش از آن‌ها (از یهود) بازگردانـد ، چیزی است که شـما برای به دست آوردن آن (زحمتی نکشـیدید) نـه اسبـی تاختید و نه شتری ، ولی خـداونـد رسولان خود را بر هرکس بخواهد ، مسلط می‌سازد و خدا بر هرچیز قادر است ●●● .۶ / حشر

وَ ما اَکْثَـرُ النّاسِ وَ لَـوْ حَـرَصْـتَ بِمُـؤْمِنیـنَ

و بیشتـر مـردم، هرچند اصرار داشته بـاشی ، ایمـان نمی‌آورند ●●● .۱۰۳ / یوسف

وَ مَا الْحَیـوةُ الـدُّنْیـآ اِلّا لَعِـبٌ وَ لَهْـوٌ وَ لَلـدّارُ الْاٰخِـرَةُ خَیْـرٌ لِلَّـذینَ یَتَّقُـونَ اَفَلا تَعْقِلُونَ

و زنـدگـی دنیـا چیـزی جـز بـازی و سـرگـرمی نیسـت و سرای آخرت برای آن‌هاکه پرهیزگارند بهتـراست آیا نمی‌اندیشید ●●●.۳۲ / انعام

وَ ما اَمْـرُنـا اِلّا واحِـدَةٌ کَلَمْـحٍ بِـالْبَصَـرِ

و فرمـان ما یک امر بیش نیست ، همچـون یک چشم برهم زدن ●●● .۵۰ / قمر

(۶۱۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ ما اُمِـرُوا اِلّا لِیَعْبُـدُوا اللّهَ مُخْلِصیـنَ لَـهُ الـدّینَ حُنَفـاءَ وَ یُقیمُوا الصَّلـوةَ وَ یُـؤْتُـوا الـزَّکـوةَ وَ ذلِـکَ دیـنُ الْقَیِّمَـةِ

در حـالی که به آنها دسـتوری داده نشـده بود جز اینکه خـدا را پرسـتش کننـد با کمال اخلاص و از شـرک به توحیـد بازگـردنـد، نمـاز را برپادارند و زکات را ادا کنند و این است آیین مستقیم و صحیح و پایدار ●●● .۵ / بیّنه

وَ مـا اَمْوالُکُمْ وَ لا اَوْلادُکُمْ بِالَّتی تُقَرِّبُکُمْ عِنْدَنا زُلْفی اِلاّ مَنْ امَنَ وَ عَمِلَ صـالِحـا فَـاُولئِکَ لَهُـمْ جَزاءُ الضِّعْفِ بِمـا عَمِلُوا وَ

هُمْ‌فِی‌الْغُرُفاتِ‌امِنُونَ

اموال و فرزندان شما هرگز شما را نزد ما مقرب نمی‌سازد، جز کسانی که ایمان بیاورند و عمل صالح انجام دهند که برای آنها پاداش مضاعف در برابر اعمالی است که انجام داده‌اند و آن‌ها در غرفه‌های (بهشتی) در (نهایت) امنیت خواهند بود ●●●.۳۷ / سبأ

وَ ما اَنَا بِطارِدِ الْمُؤْمِنینَ

و من هرگز مؤمنان را طرد نخواهم کرد ●●● .۱۱۴ / شعراء

وَ ما اَنْتَ اِلّا بَشَرٌ مِثْلُنا وَ اِنْ نَظُنُّکَ لَمِنَ الْکاذِبینَ

(به علاوه) تو تنها بشری مثل ما هستی، تنها گمانی که درباره تو داریم این است که دروغگو می‌باشی ●●●.۱۸۶ / شعراء

وَ ما اَنْتَ بِهادِی الْعُمْیِ عَنْ ضَلالَتِهِمْ اِنْ تُسْمِعُ اِلّا مَنْ یُؤْمِنُ بِایاتِنافَهُمْ مُسْلِمُونَ

و نیز نمی‌توانی کوران را از گمراهی برهانی، تو فقط می‌توانی سخن خود را به گوش کسانی برسانی که آماده پذیرش ایمان به آیات ما هستند و در برابر حق تسلیم هستند ●●● .۸۱ / نمل ، ۵۳ / روم

وَ ما اَنْتُمْ بِمُعْجِزینَ فِی الْاَرْضِ وَ ما لَکُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ مِنْ وَلِیٍّ وَ لا نَصیرٍ

و شما هرگز نمی‌توانید در زمین از قدرت خداوند فرار کنید و غیر از خدا هیچ ولی و یاوری برای شما نیست ●●● .۳۱ / شوری

وَ ما اَنْتُمْ بِمُعْجِزینَ فِی الْاَرْضِ وَ لا فِی السَّماءِ وَ ما لَکُمْ مِنْ‌دوُنِ اللّهِ مِنْ وَلِیٍّ وَ لا نَصیرٍ

شما هرگز نمی‌توانید بر اراده خدا چیره شوید و از حوزه قدرت او در زمین و آسمان فرارکنید و برای شما جز خدا ولی و یاری نیست ●●● .۲۲ / عنکبوت

وَ ما اَنْزَلْنا عَلی قَوْمِهِ مِنْ بَعْدِهِ مِنْ جُنْدٍ مِنَ السَّماءِ وَ ما کُنّا مُنْزِلینَ

ما بعد از او بر قوم او هیچ لشکری از آسمان نفرستادیم و هرگز سنّت ما بر این نبود ●●●.۲۸ / یس

وَ ما اَنْزَلْنا عَلَیْکَ الْکِتابَ اِلّا لِتُبَیِّنَ لَهُمُ الَّذِی اخْتَلَفُوا فیهِ وَ هُدًی و رَحْمَةًلِقَوْمٍ یُؤْمِنُونَ

ما قرآن را بر تو نازل نکردیم مگر برای این که آنچه را در آن اختلاف دارند برای آنها تبیین کنی و مایه رحمت است برای گروهی که‌ایمان دارند ●●● .۶۴ / نحل

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۵)

وَ ما اَنْفَقْتُمْ مِنْ نَفَقَةٍ اَوْ نَذَرْتُمْ مِنْ نَذْرٍ فَاِنَّ اللّهَ یَعْلَمُهُ وَ ما لِلظّالِمینَ مِنْ اَنْصارٍ

و هر چیز را که انفاق می‌کنید، یا (اموالی را که) نذر کرده‌اید، (در راه خدا انفاق کنید)، خداوند آنها را می‌داند و ستمگران یاوری ندارند ●●● .۲۷۰ / بقره

وَ ما اُوتیتُمْ مِنْ شَیْءٍ فَمَتاعُ الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ زینَتُهاوَ ما عِنْدَ اللّهِ خَیْرٌ وَ اَبْقیاَفَلا تَعْقِلُونَ

آنچه به شما داده شده ، متاع زندگی دنیا و زینت آن است و آنچه‌نزد خدا است، بهتر و پایدارتر است ، آیا اندیشه نمی‌کنید ●●● ؟۶۰ / قصص

وَ ما اَهْلَکْنا مِنْ قَرْیَةٍ اِلّا لَها مُنْذِرُونَ

ما هیچ شهر و دیاری را هلاک نکردیم مگر این‌که انذار کنندگانی برای آنها بود ●●● .۲۰۸ / شعراء

وَ ما اَهْلَکْنا مِنْ قَرْیَةٍ اِلّا وَ لَها کِتابٌ مَعْلُومٌ

ما (اهل) هیچ شهر و دیاری را هلاک نکردیم ، مگر این که اجل معین (و زمان تغییرناپذیری)

داشتنـــــد ●●● .۴ / حجر

وَ ما بِكُمْ مِنْ نِعْمَةٍ فَمِنَ اللّهِ ثُمَّ اذا مَسَّكُمُ الضُّرُّ فَاِلَيْهِ تَجْئَرُونَ

آن‌چـــه از نعمت‌هـا داریـــد همـــه از نـاحیـه خـــدا است ، سـپـس هنگـامی کـه نـاراحتـی‌هـا بـه شـمامی‌رسد او را می‌خوانید ●●● .۵۳ / نحل

وَ ما تَأْتيهِمْ مِنْ ءايَةٍ مِـنْ ءايتِ رَبِّهِمْ اِلّا كانُوا عَنْها مُعْرِضينَ

هیـچ نشـــــانـه و آیـــه‌ای از آیـات پـــروردگـــارشـــــان بـه آن‌هـا نمـی‌رســـد مگـر ایـن کـــه از آن روی می گـــــرداننـــد ●●● .۴ / انعام ، ۴۶ / یس

وَ ما تُجْـــزَوْنَ اِلّا مـــا كُنْتُـمْ تَعْمَلُـونَ

و جـز به اعمـالی که انجـام می‌دادیـد ، جـزا داده نمی‌شـوید ●●● .۳۹ / صافّات

وَ ما تَسْئَلُهُمْ عَلَيْهِ مِـنْ اَجْـرٍ اِنْ هُـوَ اِلّا ذِكْـرٌ لِلْعـــالَمينَ

و تـو (هـرگـز) از آن‌هـا پـاداشی مطالبه نمی کنی ، او نیست مگر تذکری برای جهانیان ●●● .۱۰۴ / یوسف

وَ ما تَشاؤُنَ اِلّا اَنْ يَشـاءَ اللّهُ اِنَّ اللّـهَ كـانَ عَليما حَكيما

و شما چیزی را نمی‌خواهید مگر این که خـدا بخـواهـد، خـداونـد عـالِـم و حکیـم است ●●● .۳۰ / انسان

وَ ما تَشــاؤُنَ اِلّا اَنْ يَشـــاءَ اللّـــهُ رَبُّ الْعــــالَميـنَ

و شما اراده نمی کنید مگر این که خداوند پروردگار جهانیان بخواهد ●●● .۲۹ / تکویر

وَ ما تَفَرَّقَ الَّذينَ اُوتوُا الْكِتـابَ اِلّا مِنْ بَعْدِ ما جاءَتْهُمُ الْبَيِّنَةُ

ولی اهل کتـاب (در دین خدا) اختـلاف نکـردنـد مگر بعد از آنکه دلیـل روشـن برای آن آمد ●●●.۴ / بیّنه

(۶۱۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ مـا تَفَـرَّقُـوا اِلاّـ مِـنْ بَعْـدِ ما جاءَ هُمُ الْعِلْمُ بَغْيا بَيْنَهُمْ وَ لَوْلا كَلِمَـةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّكَ اِلى اَجَلٍ مُسَـمّـىً لَقُضِــىَ بَيْنَهُــمْ وَ اِنَّ الَّـذينَ اوُرِثُو الْكِتـابَ مِـنْ بَعْـدِهِـمْ لَفـى شَـكٍّ مِنْـهُ مُـريـبٍ

آن‌ها پراکنده نشدنـد مگر بعـد از علم و آگاهی و این تفرقه‌جویی به‌خاطر انحراف از حق بود (و عداوت و حسد) و اگر فرمانی از سوی پروردگارت صادر نشده بود که آن‌ها تا سرآمد معینی زنده و آزاد باشند ، خداوند در میان آن‌ها داوری می کرد و کسانی که بعد از آن‌ها وارثان کتاب شدند از آن در شک و تردیدند ، شکی توأم با بدبینی و سوء ظن ●●● .۱۴ / شوری

وَ مـا تَكُونُ فى شَأْنٍ وَ مـا تَتْلُوا مِنْهُ مِنْ قُرْآنٍ وَ لا تَعْمَلُونَ مِنْ عَمَلٍ اِلّا كُنّاعَلَيْكُمْ شُهُودا اِذْ تُفيضُونَ فيهِ وَ ما يَعْزُبُ عَنْ رَبِّكَ مِنْ مِثْقالِ ذَرَّةٍ فِى الْاَرْضِ وَ لا فِى السَّماآءِ وَ لاآ اَصْغَرَ مِنْ ذلِكَ وَ لاآ اَكْبَرَ اِلّا فـيكِتـــابٍ مُبينٍ

در هیـچ حال (و اندیشه‌ای) نیستی و هیچ قسـمتی از قرآن را تلاوت نمی کنی و هیچ عملی را انجام نمی‌دهید مگر این که ما ناظر بر شمـا هستیم ،در آن هنگام که وارد آن‌می‌شویـد و هیـچ چیز در زمین و آسـمان از پروردگار تو مخفی نمی‌مانـد، به انـدازه سـنگینی ذره‌ای و نه کوچک‌تر ازآن و نه بزرگ‌تر از آن ، مگر این که (همه آن‌هـا) درکتـاب آشـکار (و لوح محفوظ علم خداونـد) ثبت است ●●● .۶۱ / یونس

وَ ما تِلْـكَ بِيَمينِـكَ يـا مُـوسـى

و چه چیـز در دسـت راسـت تـوسـت ای مـوسـی ●●● ؟۱۷ / طه

وَ ما تَنَـزَّلَـتْ بِـهِ الشَّيـاطيـــنُ

شیـــاطیـن و جنیـان ایـن آیـات را نـازل نکـردند ●●● .۲۱۰ / شعراء

وَ ما تَنْقِمُ مِنّاآ اِلّا اَنْ امَنّا بِاآیاتِ رَبِّنا لَمّا جاآءَتْنا رَبَّناآ اَفْرِغْ عَلَیْنا صَبْرا وَ تَوَفَّنا مُسْلِمینَ

تنها ایراد تو به ما، این‌است که ما به‌آیات پروردگارخویش هنگامی که برای‌ماآمد ایمان آورده‌ایم، بارالها ،پیمانه صبر (و استقامت) را تا آخر بر ما بریز و ما را مسلمان بمیران (و تا پایان عمر بااخلاص وایمان‌بدار ●●●).۱۲۶ / اعراف

وَ ما جَعَلْنا اَصْحابَ النّارِ اِلّا مَلائِکَةً وَ ما جَعَلْنا عِدَّتَهُمْ اِلّا فِتْنَةً لِلَّذینَ کَفَرُوا لِیَسْتَیْقِنَ الَّذینَ اُوتُوا الْکِتابَ وَ یَزْدادَ الَّذینَ امَنُوا ایمانا وَ لا یَرْتابَ الَّذینَ اوُتُوا الْکِتابَ وَ الْمُؤْمِنُونَ وَ لِیَقُولَ الَّذینَ فی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ وَ الْکافِرُونَ ماذا اَرادَاللّهُ بِهذا مَثَلاً کَذلِکَ یُضِلُّ اللّهُ مَنْ یَشاءُ وَ یَهْدی مَنْ یَشاءُ وَ ما یَعْلَمُ جُنُودَ رَبِّکَ اِلّا هُوَ وَ ما هِیَ اِلّا ذِکْری لِلْبَشَرِ

مأموران دوزخ را جُز فرشتگان (عذاب) قرار ندادیم و تعداد آن‌ها را جُز برای آزمایش کافران معین نکردیم ، تا اهل‌کتاب (یهود و نصاری)یقین پیدا کنند و ایمان مؤمنان افزوده شود و اهل کتاب و مؤمنان (در حقانیت

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۷)

این کتاب آسمانی) تردید به خود راه ندهند و کافران بگویند :خدا از این توصیف چه منظوری دارد ؟ (آری) این‌گونه خداوند هرکس را بخواهد گمراه می‌سازد و هرکس را بخواهد هدایت می‌کند ولشکریان پروردگارت را جُز او کسی نمی‌داند و این جُز هشدار و تذکری برای انسان‌ها نیست ●●● . ۳۱ / مدّثر

وَ ما جَعَلْنا لِبَشَرٍ مِنْ قَبْلِکَ الْخُلْدَ اَفَائِنْ مِتَّ فَهُمُ الْخالِدُونَ

ما برای هیچ انسانی قبل از تو زندگی جاویدان قرار ندادیم (وانگهی آیا آن‌ها که انتظار مرگ تو را می‌کشند) اگر تو بمیری آن‌ها زندگی جاویدان دارند ●●● ؟۳۴ / انبیاء

وَ ما جَعَلْناهُمْ جَسَدا لا یَأْکُلُونَ الطَّعامَ وَ ما کانُوا خالِدینَ

ما آن‌ها را پیکرهایی که غذا نخوردند قرار ندادیم ، آن‌ها عمر جاویدان هم نداشتند ●●● .۸ / انبیاء

وَ ما جَعَلَهُ اللّهُ اِلّا بُشْری لَکُمْ وَ لِتَطْمَئِنَّ قُلُوبُکُمْ بِه وَ مَاالنَّصْرُ اِلّا مِنْ‌عِنْدِ اللّهِ الْعَزیزِ الْحَکیمِ

ولی این‌ها را خداوند فقط بشارت و برای اطمینان خاطر شما قرار داده، وگرنه، پیروزی تنها از جانب خداوند توانای حکیم است ●●●.۱۲۶ / آل عمران

وَ ما جَعَلَهُ اللّهُ اِلّا بُشْری وَ لِتَطْمَئِنَّ بِه قُلُوبُکُمْ وَ مَا النَّصْرُ اِلّا مِنْ عِنْدِ اللّهِ اِنَّ اللّهَ عَزیزٌ حَکیمٌ

ولی خداوند این را تنها برای شادی و اطمینان قلب شما قرارداد وگرنه پیروزی جز از طرف خدا نیست خداوند توانا و حکیم است ●●● .۱۰ / انفال

وَ ما خَلَقَ الذَّکَرَ وَ الْاُنْثی

و قسم به آن کس که جنس مذکر و مؤنث را آفرید ●●● .۳ / لیل

وَ ما خَلَقْتُ الْجِنَّ وَ الْاِنْسَ اِلّا لِیَعْبُدُونِ

من جن و انس را نیافریدم جز برای این‌که عبادتم کنند (و از این طریق تکامل یابند و به من نزدیک شوند) ●●●.۵۶ / ذاریات

وَما خَلَقْنَا السَّماءَ وَ الْاَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما لاعِبینَ

ما آسمان و زمین و آنچه را در میان آن‌ها است برای بازی نیافریدیم ●●● .۱۶ / انبیاء

وَ ما خَلَقْنَا السَّماءَ وَ الْاَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما باطِلاً ذلِکَ ظَنُّ الَّذینَ کَفَرُوا فَوَیْلٌ لِلَّذینَ کَفَرُوا مِنَ النّارِ

ما آسمان و زمین و آنچه را در میان آن‌ها است ، بیهوده نیافریدیم، این گمان کافران است، وای بر کافران از آتش (دوزخ) ●●●.۲۷ / ص

وَ ما خَلَقْنَا السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما لاعِبینَ

ماآسمان‌ها و زمین و آنچه درمیان این دو است، را بی‌هدف نیافریدیم ●●● .۳۸ / دخان

(۶۱۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ ما خَلَقْنَا السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ وَ ما بَیْنَهُما اِلّا بِالْحَقِّ وَ اِنَّ السّاعَةَ لَاٰتِیَةٌ فَاصْفَحِ الصَّفْحَ الْجَمیلَ

ما آسمان و زمین و آنچه میان آن دو است ، جز به حق نیافریدیم و ساعت موعود (قیامت) قطعا فراخواهد رسید، از آن‌ها (دشمنان) به خوبی صرف نظر کن (و آن‌ها را به نادانی هایشان ملامت ننما ●●●) .۸۵ / حجر

وَ ماذا عَلَیْهِمْ لَوْ آمَنُوا بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاٰخِرِ وَ اَنْفَقُوا مِمّا رَزَقَهُمُ اللّهُ وَ کانَ اللّهُ بِهِمْ عَلیما

چه می‌شد اگر به خدا و روز بازپسین ایمان می‌آوردند و از آن چه خدابه آنان روزی داده، (در راه او) انفاق می‌کردند ؟ و خداوند از (اعمال و نیّات) آن‌ها آگاه است ●●● .۳۹ / نساء

وَ ما ذلِکَ عَلَی اللّهِ بِعَزیزٍ

و این‌برای خداوند غیرممکن (و مشکل) نیست ●●●.۱۷ / فاطر ، ۲۰ / ابراهیم

وَ ما ذَرَاَ لَکُمْ فِی الْاَرْضِ مُخْتَلِفا اَلْوانُهُ اِنَّ فی ذلِکَ لَاٰیَةً لِقَوْمٍ یَذَّکَّرُونَ

(علاوه بر این) مخلوقاتی را که در زمین آفریده نیز مسخر (فرمان شما) ساخت، مخلوقاتی با رنگ‌های مختلف، در این نشانه روشنی است برای گروهی که متذکر می‌شوند ●●● .۱۳ / نحل

وَ ما صاحِبُکُمْ بِمَجْنُونٍ

و مصاحب شما (پیامبر) دیوانه نیست ●●● .۲۲ / تکویر

وَ ما ظَلَمْنهُمْ وَ لکِنْ ظَلَمُوآا اَنْفُسَهُمْ فَما اَغْنَتْ عَنْهُمْ ءَالِهَتُهُمُ الَّتی یَدْعُونَ مِنْدوُنِ اللّهِ مِنْ شَیْءٍ لَمّا جاآءَ اَمْرُ رَبِّکَ وَ مازادُوهُمْ غَیْرَ تَتْبیبٍ

ما به آن‌ها ستم نکردیم ، بلکه آن‌ها خودشان بر خویشتن ستم روا داشتند و هنگامی‌که فرمان مجازات الهی فرارسید خدایانی را که غیر از« اللّه » می‌خواندند آن‌ها را یاری نکردند و جز هلاکت بر آن‌ها نیفزودند ●●●.۱۰۱ / هود

وَ ما ظَلَمْناهُمْ وَ لکِنْ کانُوا هُمُ الظّالِمینَ

مابه‌آن‌ها ستم‌نکردیم، آن‌ها خود ستمکاربودند ●●● .۷۶ / زخرف

وَ ما ظَنُّ الَّذینَ یَفْتَرُونَ عَلَی اللّهِ الْکَذِبَ یَوْمَ الْقِیامَةِ اِنَّ اللّهَ لَذوُ فَضْلٍ عَلَی النّاسِ وَ لکِنَّ اَکْثَرَهُمْ لا یَشْکُرُونَ

آن‌ها که بر خدا افترا می‌بندند ، درباره (مجازات) روز رستاخیز چه می‌اندیشند ؟خداوند فضل (و بخشش) نسبت به همه مردم دارد ، اما اکثر آن‌ها سپاسگزاری نمی‌کنند ●●● .۶۰ / یونس

وَ ما عَلَّمْناهُ الشِّعْرَ وَ ما یَنْبَغی لَهُ اِنْ هُوَ اِلّا ذِکْرٌ وَ قُرْآنٌ مُبینٌ

ما هرگز شعر به او نیاموختیم و شایسته‌او نیست، این (کتاب آسمانی) تنهاذکروقرآن مبین است ●●●.۶۹ / یس

قرآن الفبائی باب الواو (۶۱۹)

وَ ما عَلَی الَّذینَ یَتَّقُونَ مِنْ حِسابِهِمْ مِنْ شَیْءٍ وَ لکِنْ ذِکْری لَعَلَّهُمْ یَتَّقُونَ

و اگر افراد با تقوی (برای ارشاد و اندرز با آن‌ها بنشینند) چیزی از حساب (و گناه) آن‌ها برایشان نیست ، ولی (این کار تنها باید) برای متذکّر ساختن آن‌ها باشد شاید (بشنوند و) پرهیزکاری پیشه کنند ●●●.۶۹ / انعام

وَ ما عَلَیْکَ اَلّا یَزَّکّی

درحالی که اگر او خود را پاک نسازد، چیزی بر تو نیست ●●● .۷ / عبس

وَ ما عَلَیْنا اِلاَّ الْبَلاغُ الْمُبینُ

و بر عهده ما چیزی جز ابلاغ آشکار نیست ●●● .۱۷ / یس

وَ ما قَدَرُوااللّهَ حَقَّ قَدْرِهِ وَ الاَرْضُ جَمیعا قَبْضَتُهُ یَوْمَ الْقِیامَةِ وَالسَّمواتُ مَطْوِیّاتٌ بِیَمینِهِ سُبْحانَهُ وَ تَعالی عَمّا یُشْرِکُونَ

آن‌ها خدا را آن گونه که شایسته است ، نشناختند، در حالی که تمام زمین در روز قیامت در قبضه قدرت او است و آسمان‌ها پیچیده در دست او، خداوند منزّه و بلند مقام است از شریک‌هایی که برای او درست می کنند ●●● .۶۷ / زمر

وَ ما قَدَرُوا اللّهَ حَقَّ قَدْرِهِ اِذْ قالُوا ماآ اَنْزَلَ اللّهُ عَلی بَشَرٍ مِنْ شَیْءٍ قُلْ مَنْ اَنْزَلَ الْکِتبَ الَّذی جاآ ءَ بِهِ مُوسی نُورا وَ هُدیً لِلنّاسِ تَجْعَلُونَهُ قَراطیسَ تُبْدُونَها وَ تُخْفُونَ کَثیرا وَ عُلِّمْتُمْ ما لَمْ تَعْلَمُوا اَنْتُمْ وَ لاآ ءاباؤُکُمْ قُلِ اللّهُ ثُمَّ ذَرْهُمْ فیخَوْضِهِمْ یَلْعَبُونَ

آن‌ها خدا را چنان که باید نشناختند که گفتند هیچ چیز بر هیچ انسانی نفرستاده بگو چه کسی کتابی را که موسی آورد نازل گردانید کتابی که نور و هدایت برای مردم بود (اما شما) آن را به صورت پراکنده قرار می‌دهید قسمتی را آشکار و قسمت زیادی را پنهان می‌دارید ومطالبی به شما تعلیم داده شده که نه شما و نه پدرانتان از آن با خبر نبودید بگو : خدا ... و سپس آن‌ها را در گفتگوهای لجاجت آمیزشان رها کن تا بازی کنند ●●● .۹۱ / انعام

وَ ما کانَ اسْتِغْفارُ اِبْراهیمَ لِاَبیهِ اِلاّ عَنْ مَوْعِدَةٍ وَعَدَهاآ اِیّاهُ فَلَمّا تَبَیَّنَ لَهُ اَنَّهُ عَدُوٌّ لِلّهِ تَبَرَّأَ مِنْهُ اِنَّ اِبْراهیمَ لَاَوّاهٌ حَلیمٌ

و استغفار ابراهیم برای پدرش (عمویش آزر) فقط به خاطر وعده‌ای بود که به او داده‌بود (تا وی را به سوی ایمان جذب کند) اما هنگامی که برای او روشن شد که وی دشمن خدا است، از او بیزاری جست ، چراکه ابراهیم مهربان و بردبار بود ●●● .۱۱۴ / توبه

وَ ما کانَ اللّهُ لِیُضِلَّ قَوْما بَعْدَ اِذْ هَدیهُمْ حَتّی یُبَیِّنَ لَهُمْ ما یَتَّقُونَ اِنَّ اللّهَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

چنان نبوده که خداوند قومی را پس از هدایت (و ایمان) مجازات کند ، مگر آن که آن چه را که باید از آن بپرهیزند، برای آنان بیان نماید (و آن‌ها مخالفت کنند) زیرا خداوند به هرچیزی داناست ●●●.۱۱۵ / توبه

(۶۲۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ ما کانَ اللّهُ لِیُعَذِّبَهُمْ وَ اَنْتَ فیهِمْ وَ ما کانَ اللّهُ مُعَذِّبَهُمْ وَ هُمْ یَسْتَغْفِرُونَ

ولی خداوند ، تا تو در میان آن‌ها هستی آن‌ها را مجازات نخواهد کرد و (نیز) تا استغفار می کنند خدا عذابشان نمی کند ●●● .۳۳ / انفال

وَ ما کانَ الْمُؤْمِنُونَ لِیَنْفِرُوا کاآفَّةً فَلَوْلا نَفَرَ مِنْ کُلِّ فِرْقَةٍ مِنْهُمْ طاآئِفَةٌلِیَتَفَقَّهُوا فِی الدّینِ وَ لِیُنْذِرُوا قَوْمَهُمْ اِذا رَجَعُواآ اِلَیْهِمْلَعَلَّهُمْیَحْذَرُونَ

شایسته نیست مؤمنان همگی (به سوی میدان جهاد) کوچ کنند ، چرا از هر گروهی ،طایفه‌ای از آنان کوچ نمی کند (و طایفه‌ای بماند) تا دردین (و معارف و احکام اسلام) آگاهی پیدا کنند و به هنگام بازگشت به سوی قوم خود آن‌ها را انذار نمایند تا (از مخالفت فرمان پروردگار)بترسند و خودداری کنند ●●●.۱۲۲ / توبه

وَ ما کانَ النّاسُ اِلاّ اُمَّةً واحِدَةً فَاخْتَلَفُوا وَ لَوْ لا کَلِمَةٌ سَبَقَتْ مِنْ رَبِّکَ لَقُضِیَبَیْنَهُمْ فیما فیهِ یَخْتَلِفُونَ

و (در آغاز) همه مردم امت واحدی بودند ، سپس اختلاف کردند و اگر فرمانی از طرف پروردگار تو (درباره عدم مجازات سریع آنان) نبود ،درآن‌چه اختلاف‌داشتند ،میان آن‌ها داوری می کرد ●●● .۱۹ / یونس

وَ ما کانَ جَوابَ قَوْمِهِآ اِلاّ اَنْ قالُواآ اَخْرِجُوهُمْ مِنْ قَرْیَتِکُمْ اِنَّهُمْ اُناسٌ یَتَطَهَّرُونَ

ولی پاسخ قومش چیزی جز این نبود که گفتند : این‌ها را از شهر و آبادی خود بیرون کنید که این‌ها افراد متظاهری هستند ●●● .۸۲ / اعراف

وَ ما کانَ رَبُّکَ لِیُهْلِکَ الْقُری بِظُلْمٍ وَ اَهْلُها مُصْلِحُونَ

و چنیـن نبـود کـه پروردگـارت آبـادی‌ها را به ظلـم و ستـم نابود کند در حـالی که اهلش درصـدد اصـلاح بـوده بـاشنـد ●●● .۱۱۷ / هود

وَ ما كانَ رَبُّكَ مُهْلِكَ الْقُرى حَتّى يَبْعَثَ فى اُمِّها رَسُولاً يَتْلُوا عَلَيْهِمْ اياتِناوَ ما كُنّا مُهْلِكِى الْقُرى اِلّا وَ اَهْلُها ظالِمُونَ

پروردگـار تو هرگز شـهرها و آبادی‌هـا را هلاـک نمی‌کرد تـا این‌که در کـانون آن‌هـا پیامبری مبعوث کنـد که آیات ما را بر آنـان بخوانـد و ما هرگز آبادی‌هایی را هلاک نکردیم مگر آن که اهلش ظالم بودند ●●● .۵۹ / قصص

وَ ما كانَ صَلاتُهُمْ عِنْدَ الْبَيْتِ اِلّا مُكاءً وَ تَصْدِيَةً فَذُوقُوا الْعَذابَ بِما كُنْتُمْ تَكْفُرُونَ

نمـاز آن‌هـا (کـه مـدعـی هسـتنـد مـا هم نمـاز داریـم) نـزد خـانـه (خـدا)چیزی جز « سوت کشـیدن » و « کـف زدن » نبـود، پس بچشیـد عـذاب (الهـی) را بـه خـاطر کفـرتـان ●●● .۳۵ / انفال

وَ ما كانَ قَوْلَهُمْ اِلّا اَنْ قالُوا رَبَّنَا اغْفِرْلَنا ذُنُوبَنا وَ اِسْرافَنا فِىٓ اَمْرِنا وَ ثَبِّتْ اَقْدامَنا وَ انْصُرْنا عَلَى الْقَوْمِ الْكافِرِينَ

سخنشـان تنهـا ایـن بـود کـه : پروردگـارا ! گناهـان مـا راببخش و از تنـدروی‌های ما در کارها چشم‌پوشـی کن ، قـدم‌های ما را استوار بدار و ما را بر جمعیّت کـافـران ، پیـروز گـردان ●●● .۱۴۷ / آل عمران

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۱)

وَ ما كانَ لِبَشَرٍ اَنْ يُكَلِّمَهُ اللّهُ اِلّا وَحْياً اَوْ مِنْ وَراءِ حِجابٍ اَوْ يُرْسِلَ رَسُولاً فَيُوحِىَ بِاِذْنِه ما يَشاءُ اِنَّهُ عَلِىٌّ حَكِيمٌ

شایسته هیچ انسانی نیست که خدا با او سخن بگوید ، مگر از طریق وحی ، یا از وراء حجاب ، یا رسولی می‌فرستـد و بـه فرمان او آن‌چه رابخواهد وحی می‌کند ، چراکه او بلند مقام و حکیم است ●●● . ۵۱ / شوری

وَ ما كانَ لِمُؤْمِنٍ وَ لا مُؤْمِنَةٍ اِذا قَضَى اللّهُ وَرَسُولُهُاَمْرا اَنْ يَكُونَ لَهُمُ الْخِيَرَةُ مِنْ اَمْرِهِمْ وَ مَنْ يَعْصِ اللّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ ضَلَّ ضَلالاً مُبِينا

هیـچ مـرد و زن بـا ایمـانـی حـق نـدارد هنگـامی کـه خـدا و پیـامبـرش امـری را لازم بدانند اختیاری از خود (در برابر فرمان خدا) داشـته باشد و هرکس نافرمانی خـدا و رسولش را کند به گمراهی آشـکـاری گـرفتـار شـده اسـت ●●● .۳۶ / احزاب

وَ ما كانَ لِمُؤْمِنٍ اَنْ يَقْتُلَ مُؤْمِنا اِلّا خَطَأً وَ مَنْ قَتَلَ مُؤْمِنا خَطَأً فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلى اَهْلِه اِلّآ اَنْ يَصَّدَّقُوا فَاِنْ كانَ مِنْ قَوْمٍ عَدُوٍّ لَكُمْ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَتَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ وَ اِنْ كانَ مِنْ قَوْمٍ بَيْنَكُمْ وَ بَيْنَهُمْ مِيثاقٌ فَدِيَةٌ مُسَلَّمَةٌ اِلى اَهْلِه وَ تَحْرِيرُ رَقَبَةٍ مُؤْمِنَةٍ فَمَنْ لَمْ يَجِدْ فَصِيامُ شَهْرَيْنِ مُتَتابِعَيْنِ تَوْبَةً مِنَ اللّهِ وَ كانَ اللّهُ عَلِيما حَكِيما

برای هیـچ فرد باایمانی مجاز نیست‌که فرد باایمانی را به قتل برسانـد ، مگر این‌که این کار از روی خطا و اشتباه از او سـرزند و (در عین حال)کسـی که فرد با ایمانی را از روی خطا به قتل برساند باید یک‌برده آزاد کند و خون‌بهایی به کسان او بپردازد مگر این‌که آن‌هـا خونبهـا را ببخشـند و اگر مقتول ازجمعیّتی باشـد که دشـمنان شـما هسـتند (و کافرنـد) ولی مقتول باایمـان بوده بایـد (تنهـا) یک‌برده آزادکند (و پرداختن‌خونبها لازم نیست) و اگر از جمعیتی باشد که میان شـما و آن‌ها پیمانی‌برقراراست باید خونبهای اورا به‌کسان‌او بپردازد و یک‌برده (نیز) آزادکنـد و آن کس که دسترسـی (به آزاد کردن برده)ندارد دو ماه پی در پی روزه می‌گیرد ، این (یک‌نوع تخفیـف و) تـوبـه الهـی است و خـداونـد دانـا و حکیم است ●●● .۹۲ / نساء

وَ ما كانَ لَنا عَلَيْكُمْ مِنْ سُلْطانٍ بَلْ كُنْتُمْ قَوْما طاغِينَ

ماهیچ‌گونه‌سلطه‌ای برشمانداشتیم، بلکه شماخودقومی‌طغیان‌گربودید ●●● .۳۰ / صافّات

وَ ما كانَ لِنَبِىٍّ اَنْ يَغُلَّ وَ مَنْ يَغْلُلْ يَأْتِ بِما غَلَّ يَوْمَ الْقِيمَةِ ثُمَّ تُوَفّى كُلُّ نَفْسٍ ما كَسَبَتْ وَ هُمْ لا يُظْلَمُونَ

(گمان کردیـد ممکن است پیامبر به شـما خیانت کنـد ؟ درحالی که) ممکن‌نیست هیچ پیامبری خیانت کند و هرکس خیانت کند، روز رسـتاخیز ، آن‌چـه‌را در آن خیـانت کرده ، بـا خـود (به صـحنه محشـر) می‌آورد ، سـپس به هرکس ، آن‌چه را فراهم کرده (و

انجام داده) است به‌طور کامل داده‌می‌شود و (به همین دلیل) به آن‌ها ستم نخواهد شد (چرا که محصول اعمال خود را خواهند دید ●●●) .۱۶۱ / آل عمران

(۶۲۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ ما کانَ لِنَفْسٍ اَنْ تُؤْمِنَ اِلّا بِاِذْنِ اللّهِ وَ یَجْعَلُ الرِّجْسَ عَلَی الَّذینَ لا یَعْقِلُونَ

(اما) هیچ‌کس نمی‌تواند ایمان بیاورد جز به فرمان خدا (و توفیق و یاری و هدایت او) و پلیدی (و ناپاکی کفر و گناه) را بر آن‌ها قرار می‌دهد که‌تعقل نمی‌کنند ●●● .۱۰۰ / یونس

وَ ما کانَ لِنَفْسٍ اَنْ تَمُوتَ اِلّا بِاِذْنِ اللّهِ کِتابا مُؤَجَّلاً وَ مَنْ یُرِدْ ثَوابَ الدُّنْیا نُؤْتِهِ مِنْها وَ مَنْ یُرِدْ ثَوابَ الْاخِرَةِ نُؤْتِهِ مِنْها وَسَنَجْزِی الشّاکِرینَ

هیچ کس ، جز به فرمان خدا ، نمی‌میرد ، سرنوشتی است تعیین شده ، (بنابراین ، مرگ پیامبر یا دیگران ، یک سنّت الهی است) هرکس پاداش دنیا را بخواهد (و در زندگی خود ، در این راه گام بردارد) چیزی از آن به او خواهیم داد و هرکس پاداش آخرت را بخواهد ، از آن به او می‌دهیم و به زودی سپاسگزاران را پاداش خواهیم داد●●● . ۱۴۵ / آل عمران

وَ ما کانَ لَهُمْ مِنْ اَوْلِیاءَ یَنْصُرُونَهُمْ مِنْ دُونِ اللّهِ وَ مَنْ یُضْلِلِ اللّهُ فَما لَهُ مِنْ سَبیلٍ

آن‌ها جز خدا اولیاء و یاورانی ندارند که یاریشان کند و هر کس را خدا گمراه سازد ، راه نجاتی برای او نیست ●●● . ۴۶ / شوری

وَ ما کانَ لَهُ عَلَیْهِمْ مِنْ سُلطانٍ اِلّا لِنَعْلَمَ مَنْ یُؤْمِنُ بِالْاخِرَةِ مِمَّنْ هُوَ مِنْها فی شَکٍّ وَ رَبُّکَ عَلی کُلِّ شَیءٍ حَفیظٌ

او سلطه بر آن‌ها نداشت (و آن‌هارا بر پیروی خود مجبور نساخت) و هدف از آزادی شیطان در وسوسه‌هایش این بود که مؤمنان به آخرت ازآن‌ها که در شک هستند، شناخته شوند و پروردگار تو حافظ و نگاهبان همه چیز است ●●●. ۲۱ / سبأ

وَ ما کانَ هذَا الْقُرْآنُ اَنْ یُفْتَری مِنْ دوُنِ اللّهِ وَ لکِنْ تَصْدیقَ الَّذی بَیْنَ یَدَیْهِ وَتَفْصیلَ الْکِتابِ لا رَیْبَ فیهِ مِنْ رَبِّ الْعالَمینَ

شایسته نیست (و امکان نداشت) که‌این قرآن بدون وحی‌الهی به خدا نسبت داده شود ،ولی تصدیقی است برای آن‌چه بیش از آن است (از کتب آسمانی) و تفصیلی است برای آن‌ها و شکی نیست که از طرف پروردگار جهانیان است ●●● .۳۷ / یونس

وَ ما کُنْتَ بِجانِبِ الطُّورِ اِذْ نادَیْنا وَ لکِنْ رَحْمَةً مِنْ رَبِّکَ لِتُنْذِرَ قَوْما ما اَتیهُمْ مِنْنَذیرٍ مِنْ قَبْلِکَ لَعَلَّهُمْ یَتَذَکَّرُونَ

تو در طرف طور نبودی ، زمانی که ما ندا دادیم ، ولی این‌رحمتی از سوی پروردگار توبود (که این اخبار را در اختیارت نهاد) تا به وسیله آن قومی را انذار کنی که قبل از تو هیچ‌انذارکننده‌ای برای آن‌ها نیامده ، شاید متذکر گردند ●●● .۴۶ / قصص

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۳)

وَ ما کُنْتَ بِجانِبِ الْغَرْبِیِّ اِذْ قَضَیْنا اِلی مُوسَی الْاَمْرَ وَ ما کُنْتَ مِنَ الشّاهِدینَ

تو در جانب غربی نبودی ، هنگامی که ما فرمان نبوت‌را به‌موسی دادیم و تو از شاهدان‌این ماجرا نبودی (در آن هنگام که معجزات را در اختیارموسی نهادیم ●●●) .۴۴ / قصص

وَ ما کُنْتَ تَتْلُوا مِنْ قَبْلِهِ مِنْ کِتابٍ وَ لا تَخُطُّهُ بِیَمینِکَ اِذا لَارْتابَ الْمُبْطِلُونَ

تو هرگز قبل از این کتابی نمی‌خواندی و با دست خود چیزی نمی‌نوشتی ، مبادا کسانی که در صدد ابطال سخنان تو هستند، شک و تردیدکنند ●●● .۴۸ / عنکبوت

وَ ما کُنْتَ تَرْجُوا اَنْ یُلْقی اِلَیْکَ الْکِتابُ اِلّا رَحْمَةً مِنْ رَبِّکَ فَلا تَکُونَنَّ ظَهیرا لِلْکافِرینَ

تو هرگز امید نداشتی که این کتاب آسمانی به تو القاء گردد ،ولی رحمت پروردگارت چنین ایجاب کرد ، اکنون کـه چنین است ، هرگز از کافران پشتیبانی مکن ●●● .۸۶ / قصص

وَ ما کُنْتُمْ تَسْتَتِرُونَ اَنْ یَشْهَدَ عَلَیْکُمْ سَمْعُکُمْ وَ لااَبْصارُکُمْ وَ لا جُلُودُکُمْ وَ لکِنْ ظَنَنْتُمْ اَنَّ اللّهَ لا یَعْلَمُ کَثیرا مِمّا تَعْمَلُونَ

شما اگر گناهانتان را مخفی می‌کردید ، نه به‌خاطر این بود که‌از شهادت گوش و چشم‌ها و پوست‌های تنتان بیم داشتید، بلکه شما گمان می‌کردید که خداوند بسیاری از اعمالی‌راکه انجام‌می‌دهید، نمی‌داند ●●●.۲۲ / فصّلت

وَ ما لِاَحَدٍ عِنْدَهُ مِنْ نِعْمَةٍ تُجْزی

و هیچ‌کس‌را نزداو حقّ نعمتی نیست تا بخواهد (به‌وسیله‌این انفاق) او را جزا دهد ●●● .۱۹ / لیل

وَ ما لا تُبْصِروُنَ

و آن‌چه نمی‌بینید ●●● .۳۹ / حاقّه

وَ ما لَکُمْ اَلاّ تَأْکُلُوا مِمّا ذُکِرَ اسْمُ اللّهِ عَلَیْهِ وَ قَدْ فَصَّلَ لَکُمْ ما حَرَّمَ عَلَیْکُمْ اِلاّ مَا اضْطُرِرْتُمْ اِلَیْهِ وَ اِنَّ کَثیرا لَیُضِلُّونَ بِأَهْواآئِهِمْ بِغَیْرِ عِلْمٍ اِنَّ رَبَّکَ هُوَ اَعْلَمُ بِالْمُعْتَدینَ

چرا از چیزهایی نمی‌خورید که اسم خدا بر آن‌ها برده شده در حالی که (خداوند) آن‌چه را بر شما حرام بوده بیان کرده است ، مگر این که ناچار باشید (که در این صورت خوردن از گوشت چنان حیواناتی جایز است) و بسیاری از مردم (دیگران را) به خاطر هوی و هوس و بی‌دانشی گمراه می‌سازند و پروردگار تو تجاوزکاران را بهتر می‌شناسد ●●● .۱۱۹ / انعام

وَ ما لَکُمْ اَلاّ تُنْفِقُوا فی سَبیلِ اللّهِ وَ لِلّهِ میراثُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ لایَسْتَوی مِنْکُمْ مَنْ اَنْفَقَ مِنْ قَبْلِ الْفَتْحِ وَ قاتَلَ اُولئِکَ اَعْظَمُ دَرَجَةً مِنَ الَّذینَ اَنْفَقُوا مِنْ بَعْدُ وَ قاتَلُوا وَ کُلاًّ وَعَدَ اللّهُ الْحُسْنی وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرٌ

چرا در راه خدا انفاق نکنید ، درحالی که میراث آسمان‌ها و زمین همه از آنِ خدا است (و کسی چیزی را با خود

(۶۲۴) باب الواو قرآن الفبائی

نمی‌برد) کسانی که قبل از پیروزی انفاق کردند و (سپس) پیکار نمودند (با کسانی‌که بعداز پیروزی انفاق کردند) یکسان نیستند، آن‌ها بلند مقام‌ترند از کسانی که بعد از فتح انفاق نمودند و جهاد کردند و خداوند به هر دو وعده نیک داده است و خدا به آن‌چه انجام می‌دهید ، آگاه است ●●● .۱۰ / حدید

وَ ما لَکُمْ لا تُقاتِلُونَ فی سَبیلِ اللّهِ وَ الْمُسْتَضْعَفینَ مِنَ الرِّجالِ وَ النِّساآءِ وَ الْوِلْدانِ الَّذینَ یَقُولُونَ رَبَّنا اَخْرِجْنا مِنْ هذِهِ الْقَرْیَةِ الظّالِمِ اَهْلُها وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ وَلِیّا وَ اجْعَلْ لَنا مِنْ لَدُنْکَ نَصیرا

چرا در راه خدا و در راه مردان و زنان و کودکانی که (به دست ستمگران) تضعیف شده‌اند پیکار نمی‌کنید ؟ همان افراد (ستمدیده‌ای) که می‌گویند خدایا ما را از این شهر (مکّه) که اهلش ستمگرند بیرون ببر و برای ما از طرف خود سرپرست قرار بده و از برای ما از طرف خودیار و یاوری تعیین فرما ●●● .۷۵ / نساء

وَ ما لَکُمْ لا تُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَالرَّسُولُ یَدْعُوکُمْ لِتُؤْمِنُوا بِرَبِّکُمْ وَ قَدْ اَخَذَ میثاقَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

چرا ایمان نیاورید ، در حالی که رسول (خدا) شما را می‌خواند که به پروردگارتان ایمان بیاورید و از شما پیمان گرفته است (پیمانی از طریق فطرت و خرد) اگر آماده ایمان هستید ●●● .۸ / حدید

وَ ما لَنا اَلاّ نَتَوَکَّلَ عَلَی اللّهِ وَ قَدْ هَدینا سُبُلَنا وَ لَنَصْبِرَنَّ عَلی ما ءاذَیْتُمُونا وَ عَلَی اللّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُتَوَکِّلُونَ

چرا ما برخدا توکل‌نکنیم با این‌که مارا به‌راه‌های (سعادت)مان رهبری کرده و ما به طور مسلم در برابر آزارهای شما صبر خواهیم کرد (ودست از انجام رسالت خویش برنمی‌داریم) و توکل کنندگان باید فقط بر خدا توکل کنند ●●● .۱۲ / ابراهیم

وَ ما لَنا لا نُـؤْمِـنُ بِـاللّهِ وَ مـا جـاءَنـا مِنَ الْحَقِّ وَ نَطْمَعُ اَنْ يُدْخِلَنا رَبُّنا مَعَ الْقَوْمِ الصّلِحينَ

چرا ما ایمان به خدا و آن‌چه از حق به ما رسیده نیاوردیم در حالی که آرزو داریم ما را در زمره جمعیت صالحان قرار دهد••• ؟ ۸۴ / مائده

وَ مـا لَهُـمْ اَلاّـ يُعَـذِّبَهُـمُ اللّهُ وَ هُـمْ يَصُـدُّونَ عَـنِ الْمَسْجِـدِ الْحَـرامِ وَ مـا كـانُـوآا اَوْلِيـآءَهُ اِنْ اَوْلِيـآءُهُ اِلاَّ الْمُتَّقُـونَ وَ لكِـنَّ اَكْثَـرَهُـمْ لا يَعْلَمُـونَ

چـرا خـدا آن‌ها را مجازات نکند با این که از (عبادت موحدان در کنار) مسجدالحرام جلوگیری می‌کنند درحالی‌که سرپرست آن نیستند، سرپرست آن فقط پرهیزکارانند ولی بیشتر آن‌ها نمی‌دانند ••• .۳۴ / انفال

وَ ما لَهُمْ بِه مِنْ عِلْـمٍ اِنْ يَتَّبِعُونَ اِلاَّ الظَّنَّ وَ اِنَّ الظَّنَّ لا يُغْنى مِنَ الْحَقِّ شَيْئا

آن‌هـا هـرگـز بـه ایـن سـخـن یقیـن نـدارنـد، تنهـا از ظـن و گمـان بی‌پـایـه پیـروی مـی‌نمـاینـد، بـا ایـن کـه گمـان، هـرگـز انسـان را بی‌نیاز از حق نمی‌کند ••• .۲۸ / نجم

وَ ما لِـىَ لا اَعْبُـدُ الَّـذى فَطَـرَنى وَ اِلَيْـهِ تُـرْجَعُـونَ

من‌چراکسی‌را پرستش نکنم که مراآفریده‌است و همگی به‌سوی او بازگشت می‌کنید •••؟۲۲ / یس

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۵)

وَ مـا مُحَمَّـدٌ اِلاّـ رَسُـولٌ قَـدْ خَلَـتْ مِـنْ قَبْلِهِ الـرُّسُـلُ اَفَـاِنْ مـاتَ اَوْ قُتِـلَ انْقَلَبْتُـمْ عَلـى اَعْقـابِكُـمْ وَ مَنْ يَنْقَلِبْ عَلـى عَقِبَيْـهِ فَلَنْ يَضُـرَّ اللّهَ شَيْئـا وَ سَيَجْزِى اللّهُ الشّاكِرينَ

محمّد صلی‌الله‌علیه‌وآله فقط فرستاده خداست و پیش‌از او ، فرستادگان دیگری نیز بودند ، آیا اگر او بمیرد و یا کشته شود ، شما به عقب برمی‌گردید؟ (و اسلام را رهاکرده به‌دوران جاهلیّت و کفر بازگشت خواهید نمود ؟) و هرکس به عقب بـازگـردد ، هـرگـز به خـدا ضـرری نمی‌زند و خداوند به زودی شاکران (و استقامت کنندگان) را پـاداش خـواهـد داد ••• .۱۴۴ / آل عمران

وَ ما مِنّا اِلاّ لَـهُ مَقـامٌ مَعْلُـومٌ

هریک از ما مقام معلومی داریم ••• .۱۶۴ / صافّات

وَ ما مِـنْ داآبَّـةٍ فِى الاَرْضِ اِلاّ عَلَـى اللّهِ رِزْقُها وَ يَعْلَمُ مُسْتَقَرَّها وَ مُسْتَوْدَعَها كُلٌّ فِى كِتابٍ مُبينٍ

هیچ جنبنده‌ای در زمین نیست مگر این که روزی او بر خدا است، او قرارگاه و محل نقل و انتقالش را می‌داند ، همـه ایـن‌هـا در کتـاب آشکـاری (لوح محفوظ) ثبت است ••• .۶ / هود

وَ ما مِنْ دآبَّـةٍ فِـى الاَرْضِ وَ لا طآئِرٍ يَطيـرُ بِجَنـاحَيْهِ اِلاّ اُمَمٌ اَمْثالُكُمْ ما فَرَّطْنا فِى الْكِتبِ مِنْ شَىْءٍ ثُـمَّ اِلـى رَبِّهِـمْ يُحْشَـرُونَ

هیـچ جنبنـده‌ای در زمیـن و هیـچ پـرنـده‌ای که با دو بال خود پرواز می‌کنـد نیست ، مگر این‌که امت‌هایی همانند شما هستند ، ما هیـچ چیـز را در این کتـاب فـروگـذار نکردیم، سپس همگی به سوی پـروردگارشان محشور می‌گردند ••• .۳۸ / انعام

وَ ما مَنَـعَ النّاسَ اَنْ يُـؤْمِنُـوا اِذْ جـاءَهُـمُ الْهُدى وَيَسْتَغْفِرُوا رَبَّهُمْ اِلاّ اَنْ تَأْتِيَهُمْ سُنَّةُ الاَوَّلينَ اَوْيَـأْتِيَهُـمُ الْعَـذابُ قُبُـلاً

تنهـا مـانـع انسـان‌ها از این‌کـه هنگـامی کـه هـدایت به سـراغشان آمـد ایمان بیاورند و از پروردگارشان تقـاضـای آمـرزش کننـد ایـن بـود که سـرنـوشت پیشینیـان دامـانشـان را بگیرد و یا عذاب الهی را در بـرابـر خـود مشاهـده کننـد ••• .۵۵ / کهف

وَ ما مَنَـعَ النّاسَ اَنْ يُـؤْمِنُـوا اِذْ جـاءَهُـمُ الْهُـدى اِلاّ اَنْ قـالُـوا اَبَعَـثَ اللّـهُ بَشَـرا رَسُـولاً

تنهـا چیزی کـه مـانع شـد مردم بعـد از آمـدن هـدایـت ایمـان بیاورنـد، ایـن بـود کـه (از روی نـادانی و بی‌خبری) گفتنـد : آیـا

خـداونـد بشری را به عنوان‌رسول فرستاده است ••• ؟۹۴ / اسراء

وَ ما مَنَعَنا اَنْ نُرْسِلَ بِالْآیاتِ اِلّا اَنْ کَذَّبَ بِهَا الْاَوَّلُونَ وَ اتَیْنا ثَمُودَ النّاقَةَ مُبْصِرَةً فَظَلَمُوا بِها وَ ما نُـرْسِـلُ بِالْآیـاتِ اِلّا تَخْویفا

هیچ چیز مانع ما نبود که این معجزات (درخواستی بهانه جویان)را بفرستیم ، جز این‌که پیشینیان (که

(۶۲۶) باب الواو قرآن الفبائی

همین‌گونه درخواست‌ها را داشـتند و با ایشان هماهنگ بودنـد) آن‌ها را تکـذیب کردنـد (از جمله) ما به (قوم) ثمود ناقه دادیم (معجزاتی) که روشـنگر بـود ، امـا آن‌هـا بر آن سـتم کردنـد (و نـاقه را به هلاـکت رساندنـد) مـا معجزات را فقـط برای‌تخویف (و اتمام‌حجت) می‌فرستیم ••• .۵۹ / اسراء

وَ ما مَنَعَهُمْ اَنْ تُقْبَلَ مِنْهُمْ نَفَقیتُهُمْ اِلّا اَنَّهُمْ کَفَرُوا بِاللّهِ وَ بِرَسُولِه وَ لا یَأْتُونَ الصَّلوةَ اِلّا وَهُمْ کُسالی وَ لا یُنْفِقُونَ اِلّا وَهُمْ کرِهُونَ

و هیـچ چیز مانع قبول انفاق‌های آن‌ها نشـد جز این‌که آن‌ها به خـدا و پیامبرش کافر شدندو نماز بجا نمی‌آورند جـز بـا کسـالـت و انفـاق نمی‌کننـد مگـر با کـراهت ••• . ۵۴ / توبه

وَ ما مِنْ غائِبَةٍ فِی‌السَّماءِ وَالْاَرْضِ اِلّا فی کِتابٍ مُبینٍ

و هیـچ موجودی پنهـان در آسـمان و زمین نیست مگر این‌که در کتاب مبین (در لوح محفوظ و علم بی‌پایان پـروردگـار) ثبـــت اسـت ••• .۷۵ / نمل

وَ ما نَتَنَـزَّلُ اِلّا بِـاَمْـرِ رَبِّـکَ لَـهُ مـا بَیْـنَ اَیْدینا وَ ما خَلْفَنا وَ ما بَیْنَ ذلِکَ وَ ما کانَ رَبُّکَ نَسِیّا

مـا جز به فرمـان پروردگـار تو نـازل نمی‌شـــویـم، آن‌چـه پیش روی مـا و پشت سر مـا و مابین این دو می‌باشـد، همـــه از آن او اســت و پـروردگــارت هـرگـز فـرامـوش کـار نبـوده (و نیســـت •••) .۶۴ / مریم

وَ ما نَحْـنُ بِمُعَـــذَّبینَ

و ماهرگز مجازات‌نخواهیم‌شد ••• .۱۳۸ / شعراء

وَ ما نُرْسِلُ الْمُرْسَلینَ اِلّا مُبَشِّرینَ وَ مُنْذِرینَ وَ یُجادِلُ الَّذینَ کَفَرُوا بِالْباطِلِ لِیُدْحِضُوا بِهِ الْحَقَّ وَ اتَّخَذُوااٰیاتی وَ ماأُنْذِرُواهُزُوا

مـا پیـامبران را جز برای بشـارت و انـذار نمی‌فرستیم ، امـا کـافران همواره مجـادله به باطـل می‌کننـد تـا (به گمـان خـود) حـق را از میـــان بـردارنـد و آیـات مـا و مجـازات‌هـایـی را کـــه بـه آن‌هـا وعـده داده شـده اســت بــه بـاد مسخره گیرنـد ••• .۵۶ / کهف

وَ ما نُرْسِلُ الْمُرْسَلینَ اِلّا مُبَشِّرینَ وَ مُنْذِرینَ فَمَنْ ءامَنَ وَ اَصْلَحَ فَلا خَوْفٌ عَلَیْهِمْ وَ لا هُمْ یَحْزَنُونَ

ماپیامبران‌را جزبرای «بشارت» و «بیم» نمی‌فرستیم آن‌هاکه ایمان آورند و «خویشتن را» اصـلاح کنند نه ترسـی دارنـد و نـه غمگین می‌شوند ••• .۴۸ / انعام

وَ ما نُـریهِـمْ مِـنْ ایَـةٍ اِلّا هِـیَ اَکْبَـرُ مِـنْ اُخْتِهـا وَ اَخَـذْنـاهُـمْ بِالْعَـذابِ لَعَلَّهُمْ یَرْجِعُونَ

مـا هیـچ آیـه (و معجـزه‌ای) بـه آن‌هـا نشـان نمی‌دادیـم مگر ایـن که از دیگری بزرگ‌تر (و مهم‌تر) بـود و آن‌هـا را بـا مجـــازات هشـــدار دادیـم، شـایـد بـازگـردنـد ••• .۴۸ / زخرف

وَ ما نَقَمُوا مِنْهُمْ اِلّا اَنْ یُؤْمِنُوا بِاللّهِ الْعَزیـزِ الْحَمیدِ

هیچ ایـرادی بـر آن‌هـا (مؤمنـان) نداشتند جزاین‌که به‌خداوند عزیز و حمید ایمان‌آورده‌بودند.۸ / بروج

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۷)

وَ ما نُؤَخِّرُهُ اِلّا لِاَجَلٍ مَعْدُودٍ

و مــا آن را جــز تــا زمـان محــدودی تـأخیـر نمی‌انــدازیم ••• .۱۰۴ / هود

وَ ما وَجَدْنا لِاَكْثَرِهِمْ مِنْ عَهْدٍ وَ اِنْ وَجَدْنآ اَكْثَرَهُمْ لَفاسِقينَ

و اکثـر آن‌هـا را بـر سـر پیمـان خـود نـدیـدیـم و اکثـر آن‌ها را فاسقو گنهکار یافتیم ●●● .۱۰۲ / اعراف

وَ ما هـذِهِ الْحَيـوةُ الـدُّنْيـا اِلّا لَهْـوٌ وَ لَعِبٌ وَ اِنَّ الـدّارَ الْاٰخِـرَةَ لَهِىَ الْحَيَوانُ لَوْ كانُوا يَعْلَمُونَ

ایـن زنـدگی دنیـا جـز لهـو و لعـب چیـزی نیسـت و زنـدگی واقعـی سـرای آخـرت اسـت ، اگـر آن‌هـا می‌دانستنـد ●●● .۶۴ / عنکبوت

وَ ما هُـمْ عَنْهـا بِغـائِبينَ

و هیچ‌گاه‌از آن غایب‌ودورنیستند ●●●.۱۶ / انفطار

وَ ما هُـوَ اِلّا ذِكْـرٌ لِلْعـالَمينَ

در حالی که این (قرآن) جز مـایه بیداری برای جهانیان نیست ●●● .۵۲ / قلم

وَ ما هُـوَ بِـالْهَـزْلِ

و شـوخـی نیسـت ●●● .۱۴ / طارق

وَ ما هُـوَ بِقَـوْلِ شـاعِرٍ قَليـلاً مـا تُـؤْمِنُـونَ

و گفتـه شـاعـری نیسـت ، امـا کمتـر ایمـان می‌آوریـد ●●● .۴۱ / حاقّه

وَ ما هُوَ بِقَـوْلِ شَيْطانٍ رَجيمٍ

ایـن (قـرآن) گفتـه شیطـان رجیـم نیسـت ●●● .۲۵ / تکویر

وَ ما هُوَ عَلَـى الْغَيْبِ بِضَنينٍ

او نسبت به آن‌چه از طریق وحـی دریـافت داشته ، بُخل ندارد ●●● .۲۴ / تکویر

وَ ماءٍ مَسْكُـوبٍ

و در کنـار آبشـارها ●●● .۳۱ / واقعه

وَ ما يَـأْتيهِـمْ مِـنْ ذِكْـرٍ مِـنَ الـرَّحْمـنِ مُحْـدَثٍ اِلّا كـانُـوا عَنْـهُ مُعْـرِضيـنَ

و هـر ذکـر تـازه‌ای از سـوی خـداونـد رحمـان بـرای آن‌هـا بیاید از آن اعراض می‌کنند ●●● .۵ / شعراء

وَ ما يَـأْتيهِـمْ مِـنْ رَسُـولٍ اِلّا كـانُـوا بِـهِ يَسْتَهْزِؤُونَ

هیـچ پیـامبـری به سـراغ آن‌هـا نمی‌آمـد ، مگـر این که او را به بـاد استهـزاء می‌گرفتند ●●● .۱۱ / حجر

وَ ما يَـأْتيهِـمْ مِـنْ نَبِـيٍّ اِلّا كـانُـوا بِـهِ يَسْتَهْـزِؤُنَ

ولـی هیـچ پیـامبـری به سـراغشـان نمی‌آمـد ، مگـر ایـن کـه او را استهـزاء می‌کردند ●●● .۷ / زخرف

(۶۲۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ ما يَتَّبِعُ اَكْثَـرُهُـمْ اِلّا ظَنّـا اِنَّ الظَّـنَّ لا يُغْنـى مِنَ الْحَـقِّ شَيْئـا اِنَّ اللّـهَ عَليمٌ بِمـا يَفْعَلُونَ

و بیشتر آن‌ها جز از گمان (و پنـدارهای بی‌اساس) پیروی نمی‌کننـد (درحالی‌که) گمان هرگز انسان را از حق بی‌نیاز نمی‌سازد (و به حق‌نمی‌رساند) خداوند به‌آن‌چه انجام‌می‌دهند، آگاه‌است ●●● .۳۶ / یونس

وَ ما يُـدْريـكَ لَعَلَّـهُ يَـزَّكّى

تـو چـه می‌دانـی ، شـایـد او پـاکـی و تقـوا پیشـه کنـد ●●● .۳ / عبس

وَ ما يَـذْكُـرُونَ اِلّا اَنْ يَشـاءَ اللّـهُ هُـوَ اَهْـلُ التَّقْوى وَ اَهْلُ الْمَغْفِرَةِ

و هیچ کس پند نمی‌گیرد مگر این‌که خدا بخواهد ، او اهل تقوا و آمرزش است ●●● .۵۶ / مدّثر

وَ ما يَسْتَوِى الْاَحْياءُ وَ لَاالْاَمْواتُ اِنَّ اللّهَ يُسْمِعُ مَنْ يَشاءُ وَ ما اَنْتَ بِمُسمِعٍ مَنْ فِى الْقُبُورِ

و هرگز مردگان و زندگان یکسان نیستند، خداوند پیام خود را به گوش هر کس بخواهد می‌رساند و تو نمی‌توانی سخن خود را به گوش آن‌ها که در قبرها خفته‌اند، برسانی ●●●.۲۲ / فاطر

وَ ما يَسْتَوِى الْاَعْمى وَ الْبَصيرُ وَ الَّذينَ امَنُوا وَ عَمِلُوا الصّالِحاتِ وَ لَاالْمُسىءُ قَليلًا ما تَتَذَكَّرُونَ

هرگز نابینا و بینا مساوی نیستند، همچنین کسانی که ایمان آورده و عمل صالح انجام داده‌اند، با بدکاران یکسان نخواهند بود ، اما کمتر متذکر می‌شوید ●●● .۵۸ / مؤمن

وَ ما يَسْتَوِى الْاَعْمى وَ الْبَصيرُ

نابینا و بینا هرگز مساوی نیستند ●●●.۱۹ / فاطر

وَ ما يَسْتَوِى الْبَحْرانِ هذا عَذْبٌ فُراتٌ سائِغٌ شَرابُهُ وَ هذا مِلْحٌ اُجاجٌ وَ مِنْ كُلٍّ تَأْكُلُونَ لَحْما طَرِيّا وَتَسْتَخْرِجُونَ حِلْيَةً تَلْبَسُونَها وَتَرَى الْفُلْكَ فيهِ مَواخِرَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّكُمْ تَشْكُرُونَ

این دو دریا یکسان نیستند: این دریایی که آبش گوارا و شیرین و نوشیدنش خوشگوار است و این یکی که شور و تلخ و گلوگیر است، (امّا)از هر دو گوشت تازه می‌خورید و از هر دو وسایل زینتی استخراج کرده، می‌پوشید و کشتی‌ها را در آن می‌بینی که آن‌ها را می‌شکافند (وبه هر طرف پیش می‌روند) تا از فضل خداوند بهره گیرید و شاید شکر (نعمت‌های او را) به جا آورید ●●●.۱۲ / فاطر

وَ ما يُغْنى عَنْهُ مالُهُ اذا تَرَدّى

و در آن هنگام که (در جهنم یا قبر) سقوط می‌کند، اموالش به حال او سودی نخواهد داشت ●●● .۱۱ / لیل

وَ ما يَفْعَلُوا مِنْ خَيْرٍ فَلَنْ يُكْفَرُوهُ وَ اللّهُ عَليمٌ بِالْمُتَّقينَ

و آنچه از اعمال نیک انجام دهند ، هرگز کفران نخواهد شد (و پاداش شایسته آن را می‌بینند) و خدا از پرهیزکاران، آگاه است ●●● .۱۱۵ / آل عمران

قرآن الفبائی باب الواو (۶۲۹)

وَ ما يُكَذِّبُ بِهِ اِلّا كُلُّ مُعْتَدٍ اَثيمٍ

و تنها کسانی آن را انکار می‌کنند که متجاوز و گنهکارند ●●● .۱۲ / مطففین

وَ ما يُلَقّيها اِلَّا الَّذينَ صَبَرُوا وَ ما يُلَقّيها اِلّا ذُوحَظٍّ عَظيمٍ

اما به‌این مرحله جز کسانی که دارای صبر و استقامتندنمی‌رسند و جزکسانی که بهره عظیمی از ایمان و تقوا دارند به آن نایل نمی‌گردند ●●● .۳۵ / فصّلت

وَ ما يَنْبَغى لِلرَّحْمنِ اَنْ يَتَّخِذَ وَلَدا

و هرگز سزاوار نیست که او فرزندی برگزیند ●●● .۹۲ / مریم

وَ ما يَنْبَغى لَهُمْ وَ ما يَسْتَطيعُونَ

و برای آن‌ها سزاوار نیست و قدرت ندارند ●●● .۲۱۱ / شعراء

وَ ما يَنْطِقُ عَنِ الْهَوى

و هرگز از روی هوای نفس سخن نمی‌گوید ●●● .۳ / نجم

وَ ما يَنْظُرُ هؤُلاءِ اِلّا صَيْحَةً واحِدَةً ما لَها مِنْ فَواقٍ

این‌ها (با این اعمالشان) انتظاری جز این نمی‌کشند که یک صیحه آسمانی فرود آید ، صیحه‌ای که در آن بازگشت

نیست (و همگی را نابود سازد ●●●) .۱۵ / ص

وَ ما یُـؤْمِنُ اَکْثَرُهُمْ بِـاللّهِ اِلاّ وَ هُـــمْ مُشْـرِکُـونَ

و اکثـر آن‌هـا کـه مـدعی ایمان به خدا هستند مشرکند ●●● .۱۰۶ / یوسف

وَ مَثَلُ الَّذینَ کَفَـرُوا کَمَثَـلِ الَّذی یَنْعِقُ بِما لا یَسْمَعُ اِلاّدُعاءً وَ نِداءً صُمٌّ بُکْمٌ عُمْیٌ فَهُمْ لا یَعْقِلُونَ

مثال (تو) در دعوت کافران ، مثال کسی است که (گوسفندان و حیوانات را برای نجات از چنگال خطر) صدا می‌زند ، ولی آن‌ها چیزی جز سر و صدا نمی‌شنوند (و حقیقت و مفهوم گفتار او را درک نمی کنند) این کافران (در حقیقت) کر و لال و نابیناهستند و لذا چیزی‌نمی‌فهمند ●●● . ۱۷۱ / بقره

وَ مَثَلُ الَّذینَ یُنْفِقُونَ اَمْوالَهُمُ ابْتِغاءَ مَرْضاتِ اللّهِ وَ تَثْبیتا مِنْ اَنْفُسِـهِمْ کَمَثَلِ جَنَّةٍ بِرَبْوَةٍ اَصابَها وابِـلٌ فَـاَتَـتْ اُکُلَهـا ضِعْفَیْـنِ فَـاِنْ لَـمْ یُصِبْهـا وابِـلٌ فَطَـلٌّ وَ اللّهُ بِمـا تَعْمَلُونَ بَصیـرٌ

و (کار) کسانی که اموال خود را برای خشنودی خدا و تثبیت (ملکات انسانی در) روح خود ، انفاق می کنند، همچون باغی است که در نقطه‌بلنـدی باشـد و باران‌های درشت به آن برسد (و از هوای آزاد و نور آفتاب ، به حدّ کافی بهره گیرد) و میوه خود را دو چندان دهد (که همیشه‌شاداب و باطراوت‌است) و اگر باران درشت به آن نرسـد بـارانـی نـرم بـه آن می‌رسـد و خـداونـد به آن‌چه انجام می‌دهید ، بینا است ●●● .۲۶۵ / بقره

(۶۳۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ مَثَلُ کَلِمَـةٍ خَبیثَةٍ کَشَجَرَةٍ خَبیثَةٍ اجْتُثَّتْ مِنْ فَوْقِ الْاَرْضِ ما لَها مِنْ قَرارٍ

و (همچنیـــن) « کلمـــه خبیثـــه » را بـــه درخـــت نـاپـاکی تشبیه کـرده که از زمیـن بـرکنـده شـــده و قـرار و ثباتی ندارد ●●● .۲۶ / ابراهیم

وَ مَرْیَمَ ابْنَتَ عِمْـرانَ الَّتـی اَحْصَنَـتْ فَـرْجَهـا فَنَفَخْنـا فیهِ مِنْ رُوحِنا وَ صَدَّقَتْ بِکَلِماتِ رَبِّها وَ کُتُبِـهِ وَ کـانَـتْ مِـنَ الْقـانِتینَ

و همچنین مریم دختر عمران را مَثَل‌زده که دامان خود را پاك نگه داشت و ما از روح خود در او دمیدیم او کلمـات پـروردگـار و کتاب‌هایش را تصدیق کرد و از مطیعان فرمان خدا بود ●●● .۱۲ / تحریم

وَ مِزاجُهُ مِـــنْ تَسْنیـــمٍ

این‌شراب (طهور) ممزوج باتسنیم‌است ●●● .۲۷ / مطففین

وَ مُصَدِّقا لِما بَیْنَ یَدَیَّ مِنَ التَّـوْریـةِ وَ لِاُحِـلَّ لَکُمْ بَعْضَ الَّذی حُرِّمَ عَلَیْکُمْ وَ جِئْتُکُمْ بِآیَةٍ مِنْ رَبِّکُـمْ فَـاتَّقُـوا اللّهَ وَ اَطیعُـونِ

و آن‌چه را پیش از من از تـورات بوده ، تصـدیق می کنم و (آمـده‌ام) تـا پـاره‌ای از چیزهـایی را که (بر اثر ظلم و گنـاه) بر شـمـا حـرام شده ، (مانندگوشت بعضـی از چهارپایان و ماهی‌ها،) حلال کنم و نشانه‌ای ازطرف پروردگار شـما بـرایتـان آورده‌ام، پس از خـدا بتـرسیـد و مـرا اطاعت کنید ●●● .۵۰ / آل عمران

وَ مَغانِمَ کَثیـــرَةً یَــأْخُـذُونَهـا وَ کـانَ اللّهُ عَـزیـزا حَکیمـــا

و غنـایم بسیاری که آن را به دست می‌آورنـد و خـداونـد عـزیـز و حکیم است ●●● .۱۹ / فتح

وَ مَکَرُوا وَ مَکَـرَ اللّـهُ وَ اللّـهُ خَیْرُ الْمـاکِـریـنَ

و (یهـود و دشـمنـان مسیـح ، بـرای نـابودی او و آیینش) نقشـه کشیـدنـد . خـداونـد (بر حفظ او و آیینـش) چـاره‌جـویی کـرد و خـداونـد بهتـریـن چـاره‌جـویـان اسـت ●●● .۵۴ / آل عمران

وَ مَکَـرُوا مَکْـرا کُبّـــارا

و (ایـن رهبـــران گمـــراه) مکـــر عظیمـــی بـــه کـــار بـردنـــد ●●● .۲۲ / نوح

وَ مَکَرُوا مَکْـــــــرا وَ مَکَـــرْنــا مَکْـــرا وَ هُـــمْ لا یَشْعُـــــرُونَ

آن‌ها نقشه مهمـــی کشیـدند و ما هم نقشه مهمی ، درحالی که آن‌ها خبر نداشتند ●●● .۵۰ / نمل

وَ مِمَّنْ حَـوْلَکُـمْ مِـنَ الاْعْـرابِ مُنـافِقُونَ وَ مِنْ اَهْـلِ الْمَـدینَـةِ مَرَدوُا عَلَـی النِّفاقِ لا تَعْلَمُهُمْ نَحْـنُ نَعْلَمُهُـمْ سَـنُعَـذِّبُهُـمْ مَـرَّتَیْـنِ ثُـمَّ یُـرَدُّونَ اِلـــی عَـذابٍ عَظیم

و از (میان) اعراب بادیه‌نشینی که اطراف شـما هستند، جمعی از منافقانند و از اهل(خود) مدینه (نیز) گروهی سخت به نفاق پای بندند که آن‌ها را نمی‌شناسی و ما آن‌ها را می‌شناسیم، به زودی آن‌ها را دوبار مجازات

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۱)

می کنیـم (مجـازاتـی بـه وسیلـه رسـوایی اجتمـاعی و مجـازاتی بـه هنگـام مرگ) سپس به‌سوی مجـازات بـزرگـی (در قیـامــت) فــرستاده می‌شوند ●●● .۱۰۱ / توبه

وَ مِمَّـنْ خَلَقْنـآ اُمَّـةٌ یَهْـدُونَ بِالْحَـقِّ وَ بِـه یَعْـدِلُونَ

و از آن‌هــا کـه آفـریدیم گروهی به حق هدایت می کنند و به حق اجرای عدالت می‌نمایند ●●● .۱۸۱ / اعراف

وَ مِنْ ءآبائِهِمْ وَ ذُرِّیّتِهِـمْ وَ اِخْـونِهِـمْ وَ اجْتَبَیْنٰهُـمْ وَ هَـــدَیْنٰهُـــمْ اِلـــی صِـــرطٍ مُسْتَقیـم

و از پدران آن‌ها و فرزندان‌آن‌ها و برادران آن‌هاافرادی‌را برگزیدیم و هدایت به‌راه‌راست نمودیم ●●●.۸۷ / انعام

وَ مَنْ اَحْسَنُ دینامِمَّنْ اَسْلَمَ وَجْهَهُ لِلّهِ وَ هُوَ مُحْسِنٌ وَاتَّبَعَ مِلَّةَ اِبْراهیمَ حَنیفا وَاتَّخَذَ اللّهُ اِبْراهیمَ خَلیلاً

و دین و آیین چه کسی بهتر است از آن کس که خود را تسلیم خدا کند و نیکوکار باشد و پیرو آیین خالص و پاک ابراهیم گردد و خدا ابراهیم را به‌دوستی خود انتخاب کرد ●●● .۱۲۵ / نساء

وَ مَنْ اَحْسَـنُ قَـوْلاً مِمَّـنْ دَعـا اِلَـی اللّـهِ وَ عَمِـلَ صـالِحا وَ قـالَ اِنَّنـی مِـنَ الْمُسْلِمیـنَ

گفتـار چـه کسی بهتـر است ، از آن کـس کـه دعوت به سوی خـدا می کنـد و عمل صالـح انجام می‌دهد و می گویـد : مـن از مسلمیـن هستم ●●● .۳۳ / فصّلت

وَ مَنْاَرادَ الْاٰخِـرَةَ وَ سَعـــی لَهـا سَعْیَهـا وَ هُـــوَ مُؤْمِنٌ فَاوُلئِکَ کـانَ سَعْیُهُـمْ مَشْکُـورا

و آن کس که سرای آخرت‌را بطلبد و سعی و کوشش خودرا برای‌آن انجام دهد ، در حالی که ایمان داشته باشد ، سعـی و تـلاش او (از سـوی خـدا) پاداش داده خواهد شد ●●●.۱۹ / اسراء

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُکِّرَ بِایاتِ رَبِّه فَاَعْرَضَ عَنْها وَنَسِیَ ما قَدَّمَتْ یَداهُ اِنّا جَعَلْنا عَلی قُلُـوبِهِمْ اَکِنَّـةً اَنْ یَفْقَهُـوهُ وَ فـی اذانِهِـمْ وَقْـرا وَ اِنْ تَـدْعُهُـمْ اِلَـی الْهُـدی فَلَـنْ یَهْتَـدُوا اذا اَبَـــدا

چه کسـی ستمکـارتـر است از آن‌هـا کـه به هنگـام یـادآوری آیات پروردگارشان از آن روی می گردانند و آن‌چـه را با دست خود انجام داده‌فراموش می کننـد ، ما بر دل‌هاشان پرده افکنـده‌ایم تا نفهمند و در گوشـهایشان سـنگینی قـرار دادیـم (تـا صــدای حـق را نشنـونـد) و لـذا اگـر آن‌ها را به سوی هدایت بخوانی هـرگـز هـدایت نمی‌شوند ●●● .۵۷ / کهف

وَ مَنْ اَظْلَـمُ مِمَّــنْ مَنَـعَ مَســاجِـدَ اللّـهِ اَنْ یُـذْکَـرَ فیهَا اسْـمُـهُ وَ سَـعـی فی خَرابِها اوُلئِکَ ما کـانَ لَهُـمْ اَنْ یَـدْخُلُـوها اِلاّ خـائِفیـنَ لَهُـمْ فِی الـدُّنْیا خِزْیٌ وَ لَهُمْ فِی الْاٰخِرَةِ عَذابٌ عَظیمٌ

چه‌کسی ستمکارتر از کسانی است که از بردن نام خـدا در مساجد او جلوگیری می کننـد و سعی در ویرانی‌آن‌ها دارنـد، شایسته نیست آنان جز با ترس و وحشت وارد این کانون‌های عبادت شوند ، بهره آن‌ها در دنیا رسوایی و در سرای دیگر عذاب عظیم است ●●●.۱۱۴ / بقره

(۶۳۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ مَنْ اَظْلَـمُ مِمَّـنِ افْتَـری عَلَی اللّهِ الْکَذِبَ وَ هُوَ یُدْعی اِلَی الْاِسْـلامِ وَ اللّهُ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّالِمینَ

چـه کسـی ظالم‌تر است از آن کس که بر خدا دروغ می‌بندد (و تکذیـب کنـد) درحالی که دعوت به اسلام می‌شود و خداوند قوم ظالم راهدایت نمی کند ●●● .۷ / صفّ

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَری عَلَی اللّهِ کَذِبا اُولآئِکَ یُعْرَضُونَ عَلی رَبِّهِمْ وَیَقـُولُ الْاَشْـهدُ هؤُلاـآءِ الَّذینَ کَذَبُوا عَلی رَبِّهِمْ اَلالَعْنَهُ اللّهِ عَلَی الظّلِمینَ

چه کسـی سـتمکـارتـر اسـت از آن‌هـا کـه بـر خـدا افترا می‌بندند، آنان (روز رستاخیز) بر پروردگارشان عـرضـه می‌شوند و شـاهـدان (پیـامبـران و فرشتگان) می گوینـد این‌ها همان‌هـا هسـتندکه به پروردگـار دروغ بسـتنـد . لعنـت خـدا بر ظالمـان باد ●●●.۱۸ / هود

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَری عَلَی اللّهِ کَذِبا اَوْ قالَ اُوحِیَ اِلَیَّ وَ لَمْ یُوحَ اِلَیْهِ شَیْءٌ وَ مَنْ قالَ سَأُنْزِلُ مِثْلَ ماآ اَنْزَلَ اللّهُ وَ لَوْ تَری آ اِذِالظّلِمُونَ فی غَمَراتِ الْمَوْتِ وَ الْمَلآئِکَهُ باسِطُوا اَیْدیهِمْ اَخْرِجُوآا اَنْفُسَکُمُ الْیَوْمَ تُجْـزَوْنَ عَـذابَ الْهُـونِ بِمـا کُنْتُـمْ تَقُـولُـونَ عَلَی اللّهِ غَیْرَ الْحَقِّ وَ کُنْتُمْ عَنْ ءایَتِهِ تَسْتَکْبِرُونَ

چه کسی ستم‌کارتر است از کسی که دروغی به خدا ببندد یا بگوید وحی به من فرستاده شده در حالی که وحی به او نشده باشد و کسـی که‌بگویـد مـن هـم هماننـد آن‌چـه خـدا نـازل کرده نـازل می کنـم و اگر ببینی هنگـامی که (این) ظالمـان در شدایـد مرگ فرورفته‌انـد و فرشتگان‌دست‌ها را گشـوده بـه آنـان می گوینـد جـان خـود را خـارج ســازیـد امـروز مجـازات خـوارکننـده‌ای در بـرابـر دروغ‌هـایی که به خـدا بستیـد و در بـرابـر آیـات او تکبـر ورزیـدیـد ، خـواهیـد دید ، (در آن روز به حال آن‌ها تأسف خواهی خورد ●●●) .۹۳ / انعام

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَری عَلَـی اللّهِ کَـذِبا اَوْ کَذَّبَ بِالْحَقِّ لَمّا جاءَهُ اَلَیْسَ فی جَهَنَّمَ مَثْوًی لِلْکافِرینَ

چه‌کسی سـتمکارتر از آن کس است که بر خـدا دروغ می‌بنـدد، یـا حق را پس از آن‌که به سـراغش آمـد ، تکـذیب می کنـد ؟ آیا جایگاه‌کافران در دوزخ نیست ●●● ؟۶۸ / عنکبوت

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَری عَلَی اللّهِ کَـذِبـا اَوْ کَـذَّبَ بِایتِهِ اِنَّهُ لایُفْلِحُ الظّلِمُونَ

چـه کســی سـتمکــارتر از کســی اسـت که بر خــدا دروغ بسـته (و شـریک برای‌او قائـل شـده است) یـا آیـات او را تکــذیــب نمــوده، مسلمـا ظـالمـان روی رستگـاری نخـواهنـد دیـــد ●●● .۲۱ / انعام

وَ مَنْ اَظْلَمُ مِمَّنْ ذُکِّرَ بِایاتِ رَبِّه ثُمَّ اَعْرَضَ عَنْها اِنّا مِنَ الْمُجْرِمینَ مُنْتَقِمُونَ

چـه کسـی سـتمکارتر است از آن کس کـه آیـات پروردگـارش بـه او تـذکر داده شـده و او از آن اعراض کرده ، مسـلمـا مـا از مجـرمـان انتقام خواهیم گرفت ●●● .۲۲ / سجده

وَ مَنْ اَضَلُّ مِمَّنْ یَـدْعُـوا مِنْ دوُنِ اللّهِ مَنْ لا یَسْتَجیبُ لَهُ اِلی یَوْمِالْقِیامَهِ وَ هُمْ عَنْ دُعائِهِمْ غافِلُونَ

چه کسـی گمراه‌تر است از آن‌ها که غیر خـدا را پرسـتش می کننـد که اگر تا قیامت هم آن‌ها را بخواننـد ، پاسـخشان نمی گـوینـد و اصلاً صدای آن‌ها را نمی‌شنوند ●●● .۵ / احقاف

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۳)

وَ مَنْ اَعْرَضَ عَنْ ذِکْری فَاِنَّ لَهُ مَعیشَهً ضَنْکا وَ نَحْشُرُهُ یَوْمَ الْقِیمَهِ اَعْمی

و هـر کس از یـاد من روی گردان شود زنـدگی تنگ (و سـختی) خواهـد داشت و روز قیامت او را نابینا محشـــور می کنیم●●● . ۱۲۴ / طه

وَ مَنْ تــابَ وَ عَمِـلَ صـالِحـا فَـاِنَّـهُ یَتُـوبُ اِلَـی اللّـهِ مَتـابـا

و کسی که توبه کند و عمل صالح بجا آورد به سوی خدا بازگشت می کند (و پاداش خود را از او می گیرد)

●●●.۷۱ / فرقان

وَ مَنْ جاءَ بِالسَّیِّئَهِ فَکُبَّتْ وُجُوهُهُمْ فِی‌النّارِ هَلْ تُجْزَوْنَ اِلّا ما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آنها که اعمال بدی انجام دهند به رو در آتش افکنده‌می‌شوند آیا جزایی جز آن‌چه‌عمل می کردید خواهید داشت●●● .

۹۰ / نمل

وَ مَنْ جاهَدَ فَاِنَّما یُجاهِدُ لِنَفْسِهِ اِنَّ اللّهَ لَغَنِیٌّ عَنِ الْعالَمینَ

کسی که جهاد و تلاش کند، برای خود جهاد می کند، چرا که خداوند از همه جهانیان بی‌نیاز است●●● .

۶ / عنکبوت

وَ مَنْ خَفَّتْ مَوازینُهُ فَاوُلآئِکَ الَّذینَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ‌بِما کانُوا بِآیاتِنا یَظْلِمُونَ

و کسانی که میزان‌های (عمل) آن‌ها سبک است ، افرادی هستند که سرمایه وجود خود را به خاطر ظلم و ستمی که به آیات ما می کردند، از دست داده‌اند ●●●.۹ / اعراف

وَ مَنْ خَفَّتْ مَوازینُهُ فَاوُلئِکَ الَّذینَ خَسِرُوا اَنْفُسَهُمْ فی جَهَنَّمَ خالِدُونَ

و آن‌هاکه‌ترازوهای‌عملشان سبک‌می‌باشد، کسانی‌هستندکه سرمایه‌وجودخودرا از دست داده، در جهنم جاودانه خواهند ماند

●●●.۱۰۳ / مؤمنون

وَ مَنْ فِی الْاَرْضِ جَمیعاً ثُمَّ یُنْجیهِ

و تمام مردم روی زمین را تا مایه نجاتش شود ●●● .۱۴ / معارج

وَ مَنْ کانَ فی هذِهِ اَعْمی فَهُوَ فِی الْاخِرَهِ اَعْمی وَ اَضَلُّ سَبیلاً

اما آن‌ها که در این جهان (از دیدن چهره حق) نابینا بودند در آن‌جا نیز نابینا هستند و گمراه‌تر ●●●.۷۲ / اسراء

وَ مَنْ کَفَرَ فَلا یَحْزُنْکَ کُفْرُهُ اِلَیْنا مَرْجِعُهُمْ فَنُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا اِنَّ اللّهَ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ

و کسی که کافر شود او تو را غمگین نسازد ، بازگشت همه آن‌ها به سوی ما است و ما آن‌ها را از اعمالی که انجام داده‌اند (و نتایج شوم آن) آگاه خواهیم ساخت ، خداوند از آنچه در درون سینه‌ها است آگاه است

●●●.۲۳ / لقمان

(۶۳۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ مَنْ لایُجِبْ داعِیَ اللّهِ فَلَیْسَ بِمُعْجِزٍ فِی الْاَرْضِ وَ لَیْسَ لَهُ مِنْ دوُنِهِ اَوْلِیاءُ اوُلئِکَ فی ضَلالٍ مُبینٍ

و هرکس به دعوت کننده الهی پاسخ نگوید ، هرگز نمی‌تواند از چنگال عذاب الهی در زمین فرار کند و غیر از خدا یار و یاوری برای او نیست و چنین کسان در گمراهی آشکارند ●●●.۳۲ / احقاف

وَ مَنْ لَمْ یَسْتَطِعْ مِنْکُمْ طَوْلاً اَنْ یَنْکِحَ الْمُحْصَناتِ‌الْمُؤْمِناتِ فَمِنْ ما مَلَکَتْ اَیْمانُکُمْ مِنْ فَتَیاتِکُمُ الْمُؤْمِناتِ وَ اللّهُ اَعْلَمُ بِایمانِکُمْ بَعْضُکُمْ مِنْ بَعْضٍ فَانْکِحُوهُنَّ بِاِذْنِ اَهْلِهِنَّ وَ اتُوهُنَّ اُجُورَهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ مُحْصَناتٍ غَیْرَ مُسافِحاتٍ وَ لا مُتَّخِذاتِ اَخْدانٍ فَاِذا اُحْصِنَّ فَاِنْ اَتَیْنَ بِفاحِشَهٍ فَعَلَیْهِنَّ نِصْفُ ما عَلَی‌الْمُحْصَناتِ مِنَ الْعَذابِ ذلِکَ لِمَنْ خَشِیَ الْعَنَتَ مِنْکُمْوَ اَنْ تَصْبِرُوا خَیْرٌ لَکُمْ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

و آنها که توانایی ازدواج با زنان (آزاد) پاکدامن با ایمان‌را ندارند ، می‌توانند با زنان پاکدامن از بردگان با ایمانی که در اختیار دارند ازدواج کنند ، خدا به ایمان شما آگاه‌تر است و همگی اعضای یک پیکرید ، آنها را با اجازه صاحبان آنان تزویج نمایید و مهرشان را به خودشان بدهید، به شرط آن که پاکدامن باشند ، نه به‌طور آشکار مرتکب زناشوند و نه دوست پنهانی بگیرند و در صورتی که «مُحْصِنَهٔ» باشند و مرتکب عمل منافی عفّت شوند، نصف مجازات زنان آزاد را خواهند داشت. این (اجازه‌ازدواج با

کنیزان) برای کسانی از شما است کـه بترسـنـد (از نظـر غـریـزه جنسـی) به‌زحمت بیفتنـد و (بـا این حال نیز) خودداری (از ازدواج با آنـان) برای شمـا بهتـر است و خـداونـد آمرزنده ومهربان است ●●● .۲۵ / نساء

وَ مَنْ لَـمْ یُؤْمِـنْ بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ فَاِنّا اَعْتَدْنا لِلْکافِرِینَ سَعیرا

و آن کس کـه ایمـان بـه خـدا و پیـامبرش نیـاورده (سرنوشـتش دوزخ است) چرا کـه مـا برای کـافران آتش فروزان آمـــــاده کــرده‌ایـــم ●●● .۱۳ / فتح

وَ مَنْ نُعَمِّــرْهُ نُنَکِّسْـــهُ فِـی الْخَلْـقِ اَفَـــلا یَعْقِلُـــونَ

هـر کس را کـه طـول عمـر دهیـم در آفـرینش واژگـونـه می‌کنیـم (و بـه نـاتوانی کـودکی بـاز می‌گردانیم) آیـا انـدیشـه نمی‌کنند ●●● ؟۶۸ / یس

وَ مَنوةَ الثّالِثَةَ الْاُخْری

و « منـات » کـه سـومیـن آن‌هـا است (دختران خـدا هستند ●●●) ؟۲۰ / نجم

وَ مَنْ یَأْتِهِمُؤْمِنا قَدْعَمِلَ الصّالِحاتِ فَاُولئِکَ لَهُمُ الدَّرَجاتُ الْعُلی

و هرکـس مـؤمـن بـاشـد و عمـل صـالـح انجـام داده بـاشـد در محضـر او حـاضر شود درجات عـالـی بـرای او است ●●●.۷۵ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۵)

وَ مَنْ یَبْتَغِ غَیْرَ الْاِسْلامِ دینا فَلَنْ یُقْبَلَ مِنْهُ وَ هُوَ فِی‌الْاخِرَةِ مِنَ الْخاسِرینَ

و هر کس جز اسلام (و تسلیم در برابر فرمـان حقّ،) آیینی برای خود انتخـاب کنـد، از او پـذیرفته نخواهـد شـد و او در آخرت، از زیـان‌کاران است ●●● .۸۵ / آل عمران

وَ مَنْ یَتَــوَلَّ اللّهَ وَ رَسُـولَـهُ وَ الَّذینَ امَنُوا فَاِنَّ حِزْبَ اللّهِ هُمُ الْغالِبُونَ

و کسـانـی کـه ولایـت خـدا و پیـامبـر او و افـراد بـاایمـان را بپـذیـرنـد (پیروزند زیرا) حزب و جمعیّت خـدا پیروز می‌باشد ●●●.۵۶ / مائده

وَ مَنْ یَـدْعُ مَـعَ اللّهِ اِلهـا اخَـرَ لا بُرْهانَ لَهُ بِهِ فَاِنَّما حِسابُهُ عِنْـدَ رَبِّـهِ اِنَّهُ لا یُفْلِحُ الْکـافِرُونَ

و هـر کـس معبـود دیگری با خـدا بخواند و مسلما هیچ دلیلی برآن نخـواهـد داشت، حساب او نزد پروردگار شما خواهد بود ، مسلمـا کـافـران رستگـار نخـواهنـد شـد ●●● .۱۱۷ / مؤمنون

وَ مَنْ یَـرْغَـبُ عَنْ مِلَّةِ اِبْراهیمَ اِلاّ مَنْ سَفِهَ نَفْسَهُ وَ لَقَـدِ اصْطَفَیْنـاهُ فِی‌الـدُّنْیـا وَ اِنَّهُ فِی‌الاخِـرَةِ لَمِـنَ الصّالِحینَ

چه کسی ــ جز افراد سفیه و نادان ــ از آیین ابراهیم (با آن پاکی و درخشندگی) روی‌گردان خواهد شد ؟ ما او را در ایـن جهـان بـرگـزیـدیـم و او در جهـان دیگـر از صـالحـان است ●●● . ۱۳۰ / بقره

وَ مَنْ یُسْلِمْ وَجْهَهُ اِلَی اللّهِ وَ هُـوَ مُحْسِـنٌ فَقَدِ اسْتَمْسَکَ بِالْعُرْوَةِ الْوُثْقی وَ اِلَی اللّهِ عاقِبَةُ الْاُمُورِ

کسی که روح خود را تسلیم خدا کند در حالی که نیکوکار باشد به دستگیره محکمی چنگ زده (و به تکیه‌گاه مطمئنـی تکیـه کـرده است) و عـاقبـت همـه کـارهـا به سوی خدا است ●●● .۲۲ / لقمان

وَ مَنْ یُشاقِقِ الرَّسُولَ مِنْ بَعْدِ ما تَبَیَّنَ لَهُ الْهُدی وَ یَتَّبِعْ غَیْرَ سَبیلِ الْمُؤْمِنینَ نُوَلِّه ما تَوَلّی وَ نُصْلِه جَهَنَّـمَ وَ سـاآئَـتْ مَصیـرا

کسـی که بعـد از آشکار شـدن حق از در مخالفت با پیامبر درآیـد و از راهی جز راه مؤمنان پیروی کنـد ما او را به همـان راه کـه مـی‌رود می‌بـریـم و به دوزخ داخل کنیم و جایگاه بدی دارد ●●● .۱۱۵ / نساء

وَ مَنْ یُضْلِـلِ اللّـهُ فَمـا لَـهُ مِـنْ وَلِـیٍّ مِـنْ بَعْـدِه وَ تَرَی الظّالِمینَ لَمّا رَأَوُا الْعَذابَ یَقُولُونَ هَلْ اِلـی مَـرَدٍّ مِـنْ سَبیـلٍ

کسی را که خدا گمراه کند ولی و یاوری بعد از او نخواهد داشت و ظالمان را (روز قیامت) می‌بینی که وقتی عذاب الهی را مشاهده می کنند،می گویند: آیا راهی به سوی بازگشت (و جبران) وجود دارد ●●●؟۴۴ / شوری

وَ مَنْ يُطِعِ اللّهَ وَ الرَّسُولَ فَاُولآئِكَ مَعَ الَّذينَ اَنْعَمَ اللّهُ عَلَيْهِمْ مِنَ‌النَّبِيّينَ وَ الصِّدّيقينَ وَ الشُّهَداءِ وَالصّالِحينَ‌وَحَسُنَ‌اُولآئِكَ‌رَفيقا

و کسی که خدا و پیامبر او را اطاعت کند : (در روز رستاخیز)همنشین کسانی خواهد بود که خدا ، نعمت خود را بر آنان تمام کرده، از پیامبران و صدّیقان و شهدا و صالحان و آن‌ها رفیق‌های خوبی‌هستند ●●●.۶۹ / نساء

(۶۳۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ مَنْ يُطِعِ اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ يَخْشَ اللّهَ وَ يَتَّقْهِ فَاوُلئِكَ هُمُ الْفائِزوُنَ

و هرکس خدا و پیامبرش را اطاعت کند و از پروردگار بترسد و از مخالفت فرمانش بپرهیزد، آن‌ها رستگارند ●●●.۵۲ / نور

وَ مَنْ يَعْشُ عَنْ ذِكْرِ الرَّحْمنِ نُقَيِّضْ لَهُ شَيْطانا فَهُوَ لَهُ قَرينٌ

هرکس از یاد خدا روی گردان شود ، شیطانی را به سراغ او می‌فرستیم و همواره قرین او باشد ●●●.۳۶ / زخرف

وَ مَنْ يَعْصِ اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ يَتَعَدَّ حُدُودَهُ يُدْخِلْهُ نارا خالِدا فيها وَ لَهُ عَذابٌ مُهينٌ

و آن کس که نافرمانيِ خدا و پیامبرش را کند و از مرزهای او تجاوز نماید ، او را در آتشی وارد می کند که جاودانه در آن خواهد ماند و برای او مجازات خوارکننده‌ای است ●●● .۱۴ / نساء

وَ مَنْ يَعْمَلْ سُوآءً اَوْ يَظْلِمْ نَفْسَهُ ثُمَّ يَسْتَغْفِرِ اللّهَ يَجِدِ اللّهَ غَفُورا رَحيما

کسی که کار بدی انجام‌دهد یا به‌خود ستم‌کند سپس‌از خداوند طلب‌آمرزش‌نماید خدا راآمرزنده و مهربان خواهد یافت ●●●.۱۱۰ / نساء

وَ مَنْ يَعْمَلْ مِثْقالَ ذَرَّةٍ شَرّا يَرَهُ

و هرکس به اندازه ذره‌ای کار بد کرده ، آنرا می‌بیند ●●● .۸ / زلزال

وَ مَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّالِحاتِ مِنْ ذَكَرٍ اَوْ اُنْثى وَ هُوَ مُؤْمِنٌ فَاُولآئِكَ يَدْخُلُونَ الْجَنَّةَ وَ لا يُظْلَمُونَ نَقيرا

و کسی که چیزی از اعمال صالح انجام دهد خواه مرد باشدیا زن، اما ایمان داشته باشد، چنان کسانی داخل در بهشت می‌شوند و کمترین ستمی به آن‌ها نخواهد شد ●●● .۱۲۴ / نساء

وَ مَنْ يَعْمَلْ مِنَ الصّالِحاتِ وَ هُوَ مُؤْمِنٌ‌فَلايَخافُ‌ظُلْما وَ لاهَضْما

(اما) آن کس که اعمال صالحی انجام دهد در حالی که مؤمن باشد نه از ظلمی می‌ترسد و نه از نقصان حقش ●●● .۱۱۲ / طه

وَ مَنْ يَفْعَلْ ذلِكَ عُدْوانا وَ ظُلْما فَسَوْفَ نُصْليهِ نارا وَ كانَ ذلِكَ عَلَى اللّهِ يَسيرا

و هر کس این عمل را از روی تجاوز و ستم انجام دهد ، به زودی او را در آتشی وارد خواهیم ساخت و این کار برای خدا آسان است ●●● .۳۰ / نساء

وَمَنْ يَقْتُلْ مُؤْمِنا مُتَعَمِّدا فَجَزاآئُهُ جَهَنَّمُ خالِدا فيهاوَ غَضِبَ اللّهُ عَلَيْهِ وَ لَعَنَهُ وَ اَعَدَّ لَهُ عَذابا عَظيما

و هرکسی فرد باایمانی را از روی عمد به قتل برساند مجازات او دوزخ است که جاودانه در آن می‌ماند و خداوند بر او غضب می کند و از رحمتش او را دور می‌سازد و عذاب عظیمی برای او آماده ساخته است ●●● .۹۳ / نساء

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۷)

وَ مَنْ يَقُلْ مِنْهُمْ اِنّى اِلهٌ مِنْ دُونِه فَذلِكَ نَجْزيهِ جَهَنَّمَ كَذلِكَ نَجْزِى الظّالِمينَ

و هر کس از آن‌ها بگوید من معبود دیگری جز خدا هستم، کیفر او را جهنم می‌دهیم و این‌گونه ستمگران را کیفر خواهیم داد ●●●.۲۹ / انبیاء

وَ مَنْیَقْنُتْ مِنْکُنَّ لِلّهِ وَ رَسُولِه وَ تَعْمَلْ صالِحا نُؤْتِها اَجْرَها مَرَّتَیْنِ وَ اَعْتَدْنا لَها رِزْقا کَریما

و هر کس از شما برای خدا و پیامبرش خضوع کند و عمل صالح انجام دهد ، پاداش او را دو چندان خواهیم ساخت و روزی پرارزشی برای‌او فراهم ساخته‌ایم ●●● .۳۱ / احزاب

وَ مَنْ یَکْسِبْ اِثْما فَاِنَّما یَکْسِبُهُ عَلی نَفْسِه وَ کانَاللّهُ عَلیما حَکیما

و کسی که گناهی مرتکب شود به زیان خود کار کرده و خداوند دانا و حکیم است ●●● .۱۱۱ / نساء

وَ مَنْ یَکْسِبْ خَطیآئَةً اَوْ اِثْما ثُمَّ یَرْمِ بِه بَریآئا فَقَدِاحْتَمَلَ بُهْتانا وَ اِثْما مُبینا

و کسی که خطا یا گناهی مرتکب شود سپس بی‌گناهی را متّهم سازد بار بهتان و گناه آشکاری بر دوش گرفته است ●●●.۱۱۲ / نساء

وَ مَنْ یُوَلِّهِمْ یَوْمَئِذٍ دُبُرَآهُ اِلّا مُتَحَرِّفا لِقِتالٍ اَوْ مُتَحَیِّزا اِلی فِئَةٍ فَقَدْ باآءَ بِغَضَبٍ مِنَ اللّهِ وَ مَأْویهُ جَهَنَّمُ وَ بِئْسَ الْمَصیرُ

و هرکس در آن هنگام به آن‌ها پشت کند، مگر در صورتی که هدفش کناره‌گیری از میدان برای حمله مجدد و یا به‌قصد پیوستن به گروهی (از مجاهدان) بوده باشد، (چنین کسی) گرفتار غضب پروردگار خواهد شد و مأوای او جهنم و چه بد جایگاهی است ●●● .۱۶ / انفال

وَ مَنْ یُهاجِرْ فی سَبیلِ اللّهِ یَجِدْ فِی الْاَرْضِ مُراغَماکَثیرا وَسَعَةً وَ مَنْ یَخْرُجْ مِنْ بَیْتِه مُهاجِرا اِلَیاللّهِ وَ رَسُولِه ثُمَّ یُدْرِکْهُ الْمَوْتُ فَقَدْ وَقَعَ اَجْرُهُ عَلَی اللّهِ وَ کانَ اللّهُ غَفُورا رَحیما

و کسی که در راه خدا هجرت کند نقاط امن فراوان و گسترده‌ای در زمین می‌یابد و کسی که از خانه‌اش به عنوان مهاجرت به سوی خدا وپیامبر او بیرون رود سپس مرگش فرا رسد پاداش او بر خدا است و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۱۰۰ / نساء

وَ مَنْ یَهْدِ اللّهُ فَهُوَ الْمُهْتَدِ وَ مَنْ یُضْلِلْ فَلَنْ تَجِدَ لَهُمْ اَوْلِیاءَ مِنْ دُونِه وَ نَحْشُرُهُمْ یَوْمَ الْقِیمَةِ عَلی وُجُوهِهِمْ عُمْیا وَ بُکْما وَ صُمّا مَأْویهُمْ جَهَنَّمُ کُلَّما خَبَتْ زِدْناهُمْ سَعیرا

هر کس را خدا هدایت کند هدایت یافته واقعی او است، و هر کس را او (به خاطر اعمالش) گمراه سازد هادیان و سرپرستانی جز خدا برای او نخواهی یافت و روز قیامت آن‌ها را بر صورت‌هایشان محشور می‌کنیم در حالی که نابیناو گنگ و کرند ، جایگاهشان دوزخ است و هر زمان‌آتش آن فرونشیند ، شعله تازه‌ای برآن‌ها می‌افزاییم ●●● .۹۷ / اسراء

(۶۳۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ مَنْ یَهْدِ اللّهُ فَمالَهُ مِنْ مُضِلٍّ اَلَیْسَ اللّهُ بِعَزیزٍ ذِیانْتِقام

و هرکس را خدا هدایت کند ، هیچ گمراه‌کننده‌ای نخواهد داشت ، آیا خداوند قادر و صاحب انتقام نیست ●●●؟۳۷ / زمر

وَ مِنَ الْاِبِلِ اثْنَیْنِ وَ مِنَ الْبَقَرِ اثْنَیْنِ قُلْ آالذَّکَرَیْنِ حَرَّمَ اَمِ الْاُنْثَیَیْنِ اَمَّا اشْتَمَلَتْ عَلَیْهِ اَرْحامُ الْاُنْثَیَیْنِ اَمْ کُنْتُمْ شُهَدآءَاِذْ وَصّاکُمُ اللّهُ بِهذا فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَری عَلَی اللّهِ کَذِبا لِیُضِلَّ النّاسَ بِغَیْرِ عِلْمٍ اِنَّ اللّهَ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الظّالِمینَ

و از شتر دو زوج و از گاو هم دو زوج (برای شما آفرید)، بگو : کدام‌یک از این‌ها را خدا حرام کرده است ؟ نرها را یا ماده‌ها را ؟ و یا آن‌چه‌رَحِم ماده‌ها را دربرگرفته ؟ و آیا شما گواه (این‌تحریم) بودید، هنگامی که خدا به‌این موضوع توصیه کرد؟ بنابراین چه کسی ستمکارتر است‌از آن‌ها که بر خدا دروغ می‌بندند تا مردم را از روی جهل گمراه سازند ، خداوند هیچ‌گاه ستمگران را

هدایت نخواهد کرد ●●● .۱۴۴ / انعام

وَ مِنَ الْاَعْرابِ مَنْ یَتَّخِذُ مایُنْفِقُ مَغْرَما وَ یَتَرَبَّصُ بِکُمُ الدَّواآئِرَ عَلَیْهِمْداآئِرَةُ السَّوْءِ وَ اللّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ

گروهی از (این) اعراب بادیه‌نشین چیزی را که (در راه خدا) انفاق می‌کنند ، غرامت محسوب می‌دارند و انتظار حوادث دردناکی برای شما می‌کشند ، حوادث دردناک برای آن‌ها است و خداوند شنوا و دانا است ●●● .۹۸ / توبه

وَ مِنَ الْاَعْرابِ مَنْ یُؤْمِنُ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ وَ یَتَّخِذُ ما یُنْفِقُ قُرُباتٍ عِنْدَ اللّهِوَ صَلَواتِ الرَّسُولِ اَلا اِنَّها قُرْبَةٌ لَهُمْ سَیُدْخِلُهُمُ اللّهُ فی رَحْمَتِهآ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

گروه (دیگری) از عرب‌های بادیه نشین ایمان به خدا و روز رستاخیز دارند و آن‌چه را انفاق می‌کنند، مایه تقرب نزد خدا و دعاهای پیامبر می‌دانند، آگاه باشید این‌ها مایه تقرب آن‌ها است، خداوند به زودی‌آنان را در رحمت خود وارد خواهد ساخت، چرا که خداوند آمرزنده و مهربان است ●●●.۹۹ / توبه

وَ مِنَ الَّذینَ قاآلُوا اِنّا نَصارى اَخَذْنا میثاقَهُمْ فَنَسُوا حَظّا مِمّا ذُکِّرُوا بِهِ فَاَغْرَیْنا بَیْنَهُمُ الْعَداوَةَ وَ الْبَغْضاآءَ اِلى یَوْمِ الْقِیامَةِ وَ سَوْفَ یُنَبِّئُهُمُ اللّهُ بِما کانُوا یَصْنَعُونَ

و از کسانی که ادّعای نصرانیت (و یاری مسیح) داشتند (نیز) پیمان گرفتیم ولی آن‌ها قسمت قابل ملاحظه‌ای از آن‌چه به آنان تذکّر داده شده بود به دست فراموشی سپردند، لذا در میان آن‌ها تا دامنه قیامت عداوت و دشمنی افکندیم و خداوند در آینده آن‌ها را از آن‌چه انجام داده‌اند (و از نتایج آن) آگاه خواهد ساخت ●●● .۱۴ / مائده

وَ مِنَ الشَّیاطینِ مَنْ یَغُوصُونَ لَهُ وَ یَعْمَلُونَ عَمَلاً دُونَ ذلِکَ وَ کُنّا لَهُمْ حافِظینَ

و گروهی‌از شیاطین‌را (نیز) مسخراو قراردادیم که برایش (در دریاها) غواصی می‌کردند و کارهایی غیر از این برای او انجام می‌دادند و ماآن‌ها را (از تمرد و سرکشی) حفظ می‌کردیم ●●● .۸۲ / انبیاء

قرآن الفبائی باب الواو (۶۳۹)

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یَقُولُ امَنّا بِاللّهِ وَ بِالْیَوْمِ الْاخِرِ وَ ما هُمْ بِمُؤْمِنینَ

در میان مردم کسانی هستند که می‌گویند : به خدا و روز رستاخیز ایمان آورده‌ایم ، در حالی که ایمان ندارند ●●●.۸ / بقره

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یُجادِلُ فِی اللّهِ بِغَیْرِ عِلْمٍ وَ لا هُدًى وَ لا کِتابٍ مُنیرٍ

و گروهی از مردم درباره خدا بدون هیچ دانشی و بدون هیچ‌هدایت و کتاب روشنی به مجادله برمی‌خیزند ●●● .۸ / حجّ

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یُجادِلُ فِی اللّهِ بِغَیْرِ عِلْمٍ وَ یَتَّبِعُ کُلَّ شَیْطانٍ مَریدٍ

گروهی از مردم بدون هیچ علم و دانشی به مجادله درباره خدابرمی‌خیزند و از هر شیطان سرکشی پیروی می‌کنند ●●● .۳ / حجّ

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یَشْتَرى لَهْوَ الْحَدیثِ لِیُضِلَّ عَنْ سَبیلِ اللّهِ بِغَیْرِ عِلْمٍ وَ یَتَّخِذَها هُزُوًا اُولئِکَ لَهُمْ عَذابٌ مُهینٌ

بعضی از مردم سخنان باطل و بیهوده خریداری می‌کنند تا مردم را از روی جهل و نادانی گمراه سازند و آیات الهی را به استهزاء و سخریه گیرند، برای آن‌ها عذاب خوارکننده است ●●● .۶ / لقمان

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یَعْبُدُ اللّهَ عَلى حَرْفٍ فَاِنْ اَصابَهُ خَیْرٌ نِ اطْمَاَنَّ بِهِ وَ اِنْ اَصابَتْهُ فِتْنَةٌ نِ انْقَلَبَ عَلى وَجْهِهِ خَسِرَ الدُّنْیا وَ الْاخِرَةَ ذلِکَ هُوَ الْخُسْرانُ الْمُبینُ

بعضی از مردم خدا را تنها با زبان می‌پرستند (و ایمانقلبیشان بسیارضعیف است) همین که دنیا به آن‌ها رو کند و نفع و خیری به

آنان رسـد ،حالت اطمینان پیـدا می کند ، اما اگر مصـیبتی به عنوان امتحان به آن‌ها برسد ، دگرگون‌می‌شوند و به‌کفر رومی‌آورند و به‌این ترتیب هم دنیا را از دست داده‌اند و هم آخرت را و این خسران و زیان‌آشکاری‌است ●●● ۱۱. / حجّ

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یَقُولُ امَنّا بِاللّهِ فَإِذا أُوذِیَ فِی اللّهِ جَعَلَ فِتْنَةَ النّاسِ کَعَذابِاللّهِ وَ لَئِنْ جاءَ نَصْرٌ مِنْ رَبِّکَ لَیَقُولُنَّ اِنّاکُنّا مَعَکُمْ اَوَ لَیْسَ اللّهُ بِاَعْلَمَ بِما فی صُدوُرِ الْعـالَمینَ

در میان مردم کسانی هسـتند که می گویند : به خدا ایمان‌آورده‌ایم ، اما هنگامی که به‌خاطر خدا (از سوی دشـمنان)مورد آزار قرار می گیرنـد ،فتنه دشـمنان را همچـون عـذاب‌الهی می‌شـمارند (و ازآن‌سـخت وحشت‌می کننـد) اماهنگـامی که پیروزی از سـوی پروردگـارت بیایـد ، می گوینـد : ماهم با شـمابودیم (و در این پیـروزی شـریکیم) آیـا خـداونـد بـه آن‌چـه در سینه‌های جهانیان است ، آگاه‌تر نیست ●●● ؟۱۰ / عنکبوت

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یَتَّخِذُ مِنْ دُونِ اللّهِ اَنْـدادا یُحِبُّونَهُمْ کَحُبِّ اللّهِ وَ الَّذینَ امَنُوا اَشَـدُّ حُبّالِلّهِ وَ لَوْ یَـرَی‌الَّـذینَ ظَلَمُـوا اِذْ یَـرَوْنَ الْعَـذابَ اَنَّ الْقُـوَّةَ لِلّـهِ جَمیعـا وَ اَنَّ اللّهَ شَـدیـدُ الْعَـذابِ

(۶۴۰) باب الواو قرآن الفبائی

بعضـی‌از مردم معبودهـایی غیراز خداونـد ، برای خودانتخاب می کننـد و آن‌ها را همچون خـدا دوست می‌دارنـد، اما آن‌ها که ایمان دارند ،عشـقشان به خدا (از مشرکان نسبت به معبودهاشان) شدیدتر است و آن‌ها که ستم کردند (ومعبودی غیر خدا برگزیدند ،) هنگـامی که عذاب‌خـدا رامشاهده‌کننـد، خواهنـد دانست که تمـام قـدرت به دست خـدا است و او دارای مجـازات شدیـد است (نه معبودهای‌خیالی که از آن‌ها می‌هراسند ●●●) .۱۶۵ / بقره

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یُعْجِبُکَ قَوْلُهُ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَیُشْهِدُ اللّهَ عَلی ما فی قَلْبِهِ وَ هُوَ اَلَدُّ الْخِصـامِ

و از مردم ، کسـانی هسـتند که گفتـار آنـان در زنـدگی دنیـا ،مـایه اعجـاب تو می‌شود (در ظاهر، اظهار محبّت شدیـد می کننـد)و خـــدا را بـــر آن‌چـــه در دل‌دارنـــد ، گـــواه می گیرند (این در حالی است که) آنان سرسخت‌ترین دشمنانند ●●● .۲۰۴ / بقره

وَ مِنَ النّاسِ مَنْ یَشْری نَفْسَهُ ابْتِغاءَ مَرْضاتِ اللّهِوَ اللّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبادِ

بعضـی از مردم (باایمان و فـداکار، چون علی در" لَیْلَـةُ الْمَبیتِ"به هنگام خفتن در جایگاه پیغمبر صـلی‌الله‌علیه‌وآله) جـان خـود را بـه خاطر خشنـودی خـدا می‌فروشند و خداوند نسبت به بندگان مهربان است ●●● .۲۰۷ / بقره

وَ مِنَ النّاسِ وَ الدَّوابِّ وَ الْاَنْعـامِ مُخْتَلِـفٌ اَلْوانُهُ کَذلِکَ اِنَّما یَخْشَی اللّهَ مِنْ عِبـادِهِ الْعُلَموُا اِنَّ اللّهَ عَــزیـــزٌ غَفُـــورٌ

و از انســان‌ها و جنبنــدگان و چهار پایان انواعی با الوان مختلف، (آری)حقیقت چنین است، از میان بندگان خـدا تنها دانشمنـدان از او می‌تـرسنـد، خـداونـد عـزیـز و غفـور است ●●●.۲۸ / فاطر

وَ مِنَ الْاَنْعامِ حَمُولَةً وَ فَرْشا کُلُوا مِمّا رَزَقَکُمُ اللّهُ وَ لا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّیْطانِ اِنَّهُ لَکُمْ عَدُوٌّ مُبینٌ

(و او کسـی است که) از چهارپایـان برای شـما حیوانـات بـاربر و حیوانـات کوچـک آفریـد، از آن‌چه او به شـما روزی داده است، بخوریـد و از گام‌های شیطان پیروی ننمایید که او دشمن آشکار شما است ●●● .۱۴۲ / انعام

وَ مِنَ اللَّیْلِ فَـاسْجُـدْ لَــهُ وَ سَبِّحْــهُ لَیْــلاً طَــویــلاً

و در شبانگاه برای او سجده کن و مقداری طولانی از شب، او را تسبیح گوی ●●● .۲۶ / انسان

وَ مِنَ اللَّیْلِ فَتَهَجَّـدْ بِه نافِلَةً لَـکَ عَسـی اَنْ یَبْعَثَـکَ رَبُّکَمَقاما مَحْمُودا

پـاسی از شب را از خـواب برخیـز و قـرآن (و نماز) بخـوان ، ایـن یـک وظیفـه اضـافی برای تـو است ، تـــا پـروردگــارت تـو را بـه مقـامـی در خـور ستـایش بـرانگیـــزد ●●● .۷۹ / اسراء

وَ مِنَ اللَّیْـلِ فَسَبِّحْــهُ وَ اِدْبــارَ النُّجُـومِ

(همچنین) به هنگام شب او را تسبیح کن و به هنگام پشت کردن ستارگان و طلوع صبح ●●●.۴۹ / طور

وَ مِنَ اللَّیلِ فَسَبِّحْهُ وَ اَدْبارَ السُّجُودِ

و در بخشی از شب او را تسبیح کن و بعد از سجده‌ها ●●● .۴۰ / ق

قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۱)

وَ مِنْ اَهْلِ الْکِتابِ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِقِنْطارٍ یُؤَدِّهِ اِلَیْکَ وَ مِنْهُمْ مَنْ اِنْ تَأْمَنْهُ بِدینارٍ لا یُؤَدِّهِ اِلَیْکَ اِلّا ما دُمْتَ عَلَیْهِ قائِما ذلِکَ بِاَنَّهُمْ قالُوا لَیْسَ عَلَیْنا فِی الْاُمِّیّینَ سَبیلٌ وَ یَقُولُونَ عَلَی اللّهِ الْکَذِبَ وَ هُمْ یَعْلَمُونَ

و در میان اهل کتاب ، کسانی هستند که اگر ثروت زیادی به رسم امانت به آن‌ها بسپاری ، به تو بازمی‌گردانند و کسانی هستند که اگر یک دینار هم به آنان بسپاری، به تو باز نمی‌گردانند، مگر تا زمانی که بالای سر آن‌ها ایستاده (و بر آن‌ها مسلّط) باشی، این به خاطر آن است که‌می‌گویند :ما در برابر امّیّین (غیر یهود) مسؤول نیستیم و بر خدا دروغ می‌بندند ، در حالی که می‌دانند (این سخن دروغ است ●●●) .۷۵ / آل عمران

وَ مِنْ ایاتِهِ الْجَوارِ فِی الْبَحْرِ کَالْاَعْلامِ

از نشانه‌های او کشتی‌هایی است همچون کوه‌ها که در دریا در حرکت است ●●● .۳۲ / شوری

وَ مِنْ ایاتِهِ اللَّیلُ وَ النَّهارُ وَ الشَّمْسُ وَ الْقَمَرُ لاتَسْجُدُوا لِلشَّمْسِ وَ لا لِلْقَمَرِ وَاسْجُدُوا لِلّهِ الَّذی خَلَقَهُنَّ اِنْ کُنْتُمْ اِیّاهُ تَعْبُدُونَ

از نشانه‌های او شب و روز و خورشید و ماه است ، برای‌خورشید و ماه سجده نکنید، برای خدایی که آفریننده آن‌هاست سجده کنید ،اگر می‌خواهید او را عبادت نمایید ●●● .۳۷ / فصّلت

وَ مِنْ ایاتِهِ اَنْ تَقُومَ السَّماءُ وَ الْاَرْضُ بِاَمْرِهِ ثُمَّ اِذا دَعاکُمْ دَعْوَةً مِنَ الْاَرْضِ اِذا اَنْتُمْ تَخْرُجُونَ

و از آیات او این است که آسمان و زمین به فرمان او برپا است، سپس هنگامی که شما را (در قیامت)از زمین می‌فراخواند، ناگهان همه‌خارج می‌شوید (و در صحنه محشر حضور می‌یابید ●●●) .۲۵ / روم

وَ مِنْ ایاتِهِ اَنْ خَلَقَکُمْ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ اِذا اَنْتُمْ بَشَرٌ تَنْتَشِرُونَ

از نشانه‌های او این است که شما را از خاک آفرید ، سپس انسان‌هایی شدید و در روی زمین انتشار یافتید ●●● .۲۰ / روم

وَ مِنْ ایاتِهِ اَنْ خَلَقَ لَکُمْ مِنْ اَنْفُسِکُمْ اَزْواجا لِتَسْکُنُوا اِلَیْها وَ جَعَلَ بَیْنَکُمْ مَوَدَّةً وَ رَحْمَةً اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یَتَفَکَّرُونَ

و از نشانه‌های او این‌که همسرانی از جنس خود شما برای شما آفرید تا در کنار آن‌ها آرامش یابید و در میانتان مودّت و رحمت قرار داد ، دراین نشانه‌هایی است برای گروهی که تفکر می‌کنند ●●● .۲۱ / روم

وَ مِنْ آیاتِهِ اَنَّکَ تَرَی الْاَرْضَ خاشِعَةً فَاِذا اَنْزَلْناعَلَیْهَا الْماءَ اهْتَزَّتْ وَ رَبَتْ اِنَّ الَّذی اَحْیاها لَمُحْیِ‌الْمَوْتی اِنَّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

از آیات او این است که زمین را خشک و خاضع می‌بینی ،اما هنگامی که آب بر آن می‌فرستیم به جنبش درمی‌آید و نمو می‌کند ،همان‌کس که آن را زنده کرد ، مردگان را نیز زنده می‌کند ، او بر هر چیز تواناست ●●●.۳۹ / فصّلت

(۶۴۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ مِنْ ایاتِهِ اَنْ یُرْسِلَ الرِّیاحَ مُبَشِّراتٍ وَ لِیُذیقَکُمْ مِنْ رَحْمَتِهِ وَ لِتَجْرِیَ الْفُلْکُ بِاَمْرِهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ

از آیات (عظمت و قدرت) خدا این است که بادها را به عنوان بشارت‌گرانی می‌فرستد تا شما را از رحمتش بچشانید (و سیراب کند) و کشتی‌ها به فرمانش حرکت کنند و از فضل او بهره گیرید ، شاید شکرگزاری کنید●●● . ۴۶ / روم

وَ مِنْ ایـاتِه خَلْقُ السَّمـواتِ وَ الاَرْضِ وَ مـا بَثَّ فیهما مِنْ دابَّةٍ وَ هُوَ عَلی جَمْعِهِمْ اذا یَشاءُ قَدیرٌ

و از آیات‌او است آفرینش آسـمان‌ها و زمین و آن‌چه‌از جنبندگان درآن‌ها خلق و منتشـر نموده و او هرگاه بخـواهد قـادر بر جمـع آن‌ها است ●●● .۲۹ / شوری

وَ مِنْ ایاتِهِ خَلْقُ السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ اخْتِـلافُ اَلْسِنَتِکُـمْ وَ اَلْـوانِکُـمْ اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِلْعالِمینَ

و از آیـات او آفـرینش آسـمـان‌هـا و زمیـن و تفـاوت زبـان‌هـا و رنگ‌هـای شـما است ، در ایـن نشـانـه‌هـایی اسـت بـرای عـالمـان ●●● .۲۲ / روم

وَ مِنْ ایـاتِهِ مَنـامُکُـمْ بِاللَّیْـلِ وَ النَّهـارِ وَ ابْتِغاؤُکُمْ مِنْ فَضْلِهِ اِنَّ فی ذلِکَ لَایاتٍ لِقَوْمٍ یَسْمَعُونَ

و از نشانه‌های او خواب شـما در شب و روز است و تلاش و کوششـتان برای بهره‌گیری از فضل پروردگار (و تأمین معاش) در این امورنشانه‌هایی‌است برای آن‌هاکه گوش شنوا دارند ●●● .۲۳ / روم

وَ مِنْ ایاتِهِ یُریکُمُالْبَرْقَ خَوْفا وَ طَمَعا وَ یُنَزِّلُ مِنَ السَّماءِ ماءً فَیُحْیی بِهِالاَرْضَ بَعْدَ مَوْتِها اِنَّ فی ذلِـکَ لَایـاتٍ لِقَـوْمٍ یَعْقِلُـــونَ

و ازآیات او این‌است که برق(و رعـد)رابه شـمانشان می‌دهـد که هم مایه‌ترس است و هم امید (ترس از صاعقه و امیـد بـه نـزول بـاران) و از آسـمان آبی فرو می‌فرستد که زمین را بعد از مردن به وسیله آن زنده می‌کند ، در این نشانه‌هایی است بـرای جمعیتـی کـه عقل خود را به کارمی‌گیرند ●●● .۲۴ / روم

وَ مِنْ ثَمَراتِ النَّخیلِ وَ الاَعْنـابِ تَتَّخِذُونَ مِنْهُ سَکَرا وَ رِزْقا حَسَنا اِنَّ فی ذلِکَلَایَةً لِقَوْمٍ یَعْقِلُونَ

و از میوه‌های درختان نخل و انگور مسکرات (ناپاک) و روزی خوب و پاکیزه‌می‌گیریـد در این نشانه روشنی است برای جمعیتی که اندیشه‌می‌کنند ●●● .۶۷ / نحل

وَ مِنْ حَیْـثُ خَـرَجْـتَ فَـوَلِّ وَجْهَـکَ شَطْـرَ الْمَسْجِـدِ الْحَـرامِ وَ اِنَّـهُ لَلْحَـقُّ مِـنْ رَبِّـکَ وَ مَـا اللّـهُ بِغـافِـلٍ عَمّا تَعْمَلُونَ

از هر جا (و از هر شـهر و نقطه‌ای) خارج شدی (به هنگام نماز) روی خود را به جانب مسـجدالحرام کن ، این دسـتور حقّی است ازطرف پروردگار تو و خداوند از کردار شما غافل نیست ●●● .۱۴۹ / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۳)

وَ مِنْ حَیْثُ خَرَجْتَ فَوَلِّ وَجْهَکَ شَطْرَ الْمَسْجِدِ الْحَرامِوَ حَیْثُ ما کُنْتُمْ فَوَلُّوا وُجُوهَکُمْ شَطْرَهُ لِئَلّا یَکُونَ لِلنّاسِ عَلَیْکُمْ حُجَّةٌ اِلَّا الَّذینَ ظَلَمُوا مِنْهُمْ فَلا تَخْشَوْهُمْ وَ اخْشَـوْنی وَ لِاُتِمَّ نِعْمَتی عَلَیْکُمْ وَ لَعَلَّکُـــــمْ تَهْتَـــدُونَ

و از هر جا خارج شـدی، روی خود را به جانب مسجدالحرام کن و هر جا بودیـد ، روی خود را به سوی آن کنید تامردم جزظالمان (که دست از لجاجت‌برنمی‌دارند ،) دلیلی بر ضدّ شـما نداشته باشند (زیرا از نشانه‌های پیامبر که در کتب آسمانی پیشین آمده ، این است که او به سوی دو قبله نمازمی‌خواند) از آن‌ها نترسید (و تنها) از من بتـرسیـد (این تغییرقبله، به‌خاطرآن بودکه) نعمت خودرا بر شما تمام کنم تا هدایت شوید ●●● .۱۵۰ / بقره

وَ مِنْ دوُنِهِمـا جَنَّتـــانِ

و پـــاییـــن‌تـــر از آن‌هـــا دو بهشـت دیگـــر اســـت ●●● .۶۲ / الرّحمن

وَ مِنْ رَحْمَتِـهِ جَعَـلَ لَکُـمُ اللَّیْـلَ وَ النَّهـارَ لِتَسْکُنُوا فیهِ وَ لِتَبْتَغُوامِنْ فَضْلِهِ وَ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ

از رحمت او است که برای شـما شب و روز قرار داد تا هم در آن آرامش داشـته باشـید و هم برای بهره‌گیری از فضل خـدا تـلاش کنید ، شـایـد شکـر نعمت او را به‌جا آورید ●●● .۷۳ / قصص

وَ مِنْ شَرِّ النَّفّاثاتِ فِی الْعُقَدِ

و از شرّآن‌هاکه درگره‌هامی‌دمند(و هرتصمیمی را سست‌می‌کنند ●●●) .۴ / فلق

وَ مِنْ شَرِّ حـاسِدٍ اذا حَسَدَ

و از شــرّ هــر حسـودی هنگـامی که حســد مـی‌ورزد ●●● .۵ / فلق

وَ مِنْ شَرِّ غـاسِقٍ اذا وَقَبَ

و از شـرّ هر مـوجـود مـزاحمـی هنگــامی که وارد می‌شود ●●● .۳ / فلق

وَ مِنْ قَبْلِهِ كِتـابُ مُـوسـى اِمـامـا وَ رَحْمَةً وَ هذاكِتابٌ مُصَدِّقٌ لِسانا عَرَبِيّا لِيُنْذِرَ الَّذينَ ظَلَمُـوا وَ بُشْرى لِلْمُحْسِنينَ

و پیش از آن ، کتـاب مـوسـی که پیشـوا و رحمـت بود (نشانه‌های آن را بیان کرده) و این کتاب هماهنگ با نشانه‌های تورات است ، درحالی‌که به‌زبان عربی و فصیح و گویا است تا ظالمان را انذار کند و نیکـوکـاران را بشـارت دهد ●●● .۱۲ / احقاف

وَ مِنْ قَـوْمِ مُـوسـى اُمَّةٌ يَهْـدُونَ بِالْحَـقِّ وَ بِهِ يَعْـدِلُونَ

و از قـوم مـوسـی، گـروهـی به سـوی حـق هـدایت می‌کنند و حاکم به حق و عدالتند ●●● .۱۵۹ / اعراف

وَ مِنْ كُلِّ شَـىْءٍ خَلَقْنـا زَوْجَيْـنِ لَعَلَّكُـمْ تَـذَكَّـرُونَ

و از هر چیز دو زوج آفـریـدیـم ، شـایـد متـذکـر شـویـد ●●● .۴۹ / ذاریات

(۶۴۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ مِنْهُمُ الَّذينَ يُؤْذوُنَ النَّبِيَّ وَ يَقُولُونَ هُوَ اُذُنٌ قُلْ اُذُنُ خَيْرٍ لَكُمْ يُؤْمِنُ بِاللّهِوَ يُؤْمِنُ لِلْمُؤْمِنينَ وَ رَحْمَةٌ لِلَّذينَامَنُوا مِنْكُمْوَ الَّذينَ يُؤْذوُنَ رَسُولَ اللّهِلَهُمْ عَذابٌ اَليمٌ

از آن‌هـا کسـانی هسـتندکه پیامبر را آزار می‌دهنـد و می‌گوینـد: او خوش‌باور و گوشـی‌است ، بگو : خوش‌باور بودن او به نفع شـما است (ولی بدانیـد) او ایمان به خـدا دارد و(تنها) تصـدیق مؤمنان می‌کند و رحمت است برای‌کسانی از شـما که ایمان‌آورده‌اند و آن‌هاکه فرستاده‌خدارا آزارمی‌دهند، عذاب‌دردناکی دارند ●●●.۶۱ / توبه

وَ مِنْهُمْ اُمِّيُّـونَ لا يَعْلَمُـونَ الْكِتابَ اِلاّ اَمانِيَّ وَ اِنْ هُمْ اِلاّ يَظُنُّونَ

و پـاره‌ای از آن‌هـا عـوامـانـی هسـتنـد کـه کتـاب خـدا را جـز یـک مشـت خیالات و آرزوها نمـی‌داننــد و تنهــا بــه پنــدارهــایشـان دل بستــه‌انـد ●●● .۷۸ / بقره

وَ مِنْهُمْ مَـنْ عـاهَـدَ اللّـهَ لَئِـنْ اتينـا مِـنْ فَضْلِـهِ لَنَصَّـدَّقَـنَّ وَ لَنَكُـونَنَّ مِنَ الصّـالِحيـنَ

از آن‌هـا کســانی هستنـد کـه بـا خـدا پیمـان بستـه‌انـد کـه اگـر خـداونـد ما را از فضل خودروزی کنــد ، قطعـا صـدقـه خـواهیـم داد و از شــاکـران خواهیم بود ●●● .۷۵ / توبه

وَ مِنْهُمْ مَـنْ يَسْتَمِـعُ اِلَيْـكَ حَتّى اِذا خَرَجُـوا مِنْ عِنْدِكَ قـالُوا لِلَّذينَ اُوتُـوا الْعِلْمَ مـاذا قـالَ انِفـا اُولئِـكَ الَّـذيـنَ طَبَـعَ اللّـهُ عَلـى قُلُوبِهِـمْ وَ اتَّبَعُـوا اَهْـواءَهُمْ

گروهی از آنان به سـخنانت گوش فرامی‌دهنـد اما هنگامی که‌از نزد تو خارج می‌شونـد، به کسانی که خداوند به آن‌ها علم و دانش بخشـیده (از روی اسـتهزاء) می‌گوینـد : این مرد الآن چه گفت ؟ آن‌هـا کسـانی هسـتند که خـداونـد بر قلب‌هایشـان مهرنهاده و از هوای نفسشان پیروی کرده‌اند (لذا چیزی نمی‌فهمند ●●●) .۱۶ / محمّد

وَ مِنْهُمْ مَنْ يَسْتَمِعُ اِلَيْكَ وَ جَعَلْنا عَلى قُلُوبِهِمْ اَكِنَّةً اَنْ يَفْقَهُوهُ وَ فيآ ءاذانِهِمْ وَقْرا وَ اِنْ يَرَوْا كُلَّ ءايَةٍ لا يُـؤْمِنُـوا بِهـا حَتّى اِذا جـاآءُوكَ يُجـدِلُـونَـكَ يَقُـولُ الَّذينَ كَفَـرُوآا اِنْ هـذا اِلاّ اَسطيرُ الاْوَّلينَ

پـاره‌ای از آن‌هـا بـه تـو گـوش فرامی‌دهنـد ولی بر دل‌هـای آنان پرده‌ها افکنده‌ایم تا آن را نفهمند و درگوش آن‌ها سنگینـی قـرار داده‌ایم و(آن‌ها به قـدری لجوجند) که اگر تمـام نشانه‌های حق را ببینند ایمـان نمی‌آورنـد ، تا آن‌جا که وقتـی به سـراغ تو می‌آیند با تو به پرخاشگری برمی‌خیزند و کافران می‌گویند این‌ها افسانه‌های پیشینیان است ●●● .۲۵ / انعام

وَ مِنْهُمْ مَنْ یَسْتَمِعُونَ اِلَیْکَ اَفَاَنْتَ تُسْمِعُ الصُّمَّ وَ لَوْ کانُوا لا یَعْقِلُونَ

و گروهی از آنان گوش به‌سوی تو فرامی‌دهند(اما گویی هیچ‌نمی‌شنوند و کرند)آیا تومی‌توانی سخن خودرا به‌گوش کران برسانی ، هرچند نفهمند ●●● ؟۴۲ / یونس

وَ مِنْهُمْ مَنْ یَقُولُ رَبَّنا اتِنا فِی الدُّنْیا حَسَنَةً وَ فِی الْاخِرَةِ حَسَنَةً وَ قِنا عَذابَ النّارِ

و بعضی می گویند : « پروردگارا در دنیا به ما (نیکی) عطاکن و در آخرت نیز (نیکی) مرحمت فرما و ما را از عذاب آتش نگاه دار ●●● » .۲۰۱ / بقره

قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۵)

وَ مِنْهُمْ مَنْ یَقُولُ ائْذَنْ لی وَ لا تَفْتِنّی اَلا فِی الْفِتْنَةِ سَقَطُوا وَ اِنَّ جَهَنَّمَ لَمُحیطَةٌ بِالْکفِرینَ

بعضی از آنها می گویند بما اجازه ده (تا در جهاد شرکت نکنیم) و ما را به گناه گرفتار مساز ،آگاه باشید آنها (هم اکنون) در گناه سقوط کرده‌اند و جهنم کافران را احاطه کرده است ●●● .۴۹ / توبه

وَ مِنْهُمْ مَنْ یَلْمِزُکَ فِی الصَّدَقتِ فَاِنْ اُعْطُوا مِنْها رَضُوا وَ اِنْ لَمْ یُعْطَوْا مِنْهاآاِذا هُمْ یَسْخَطُونَ

و در میان آنها کسانی هستند که در (تقسیم) غنایم به تو ایراد می کنند، اگر ازآن به‌آن‌هابدهند راضی می‌شوند و اگر ندهند خشم می گیرند (خواه حق آنها باشد یا نه ●●●) .۵۸ / توبه

وَ مِنْهُمْ مَنْ یَنْظُرُ اِلَیْکَ اَفَاَنْتَ تَهْدِی الْعُمْیَ وَلَوْ کانُوا لا یُبْصِرُونَ

و گروهی از آنان به سوی تو نگاه می کنند (اما گویی هیچ نمی‌بینند) آیا تومی‌توانی نابینایان را هدایت کنی ، هرچند نبینند ●●● ؟۴۳ / یونس

وَ مِنْهُمْ مَنْ یُؤْمِنُ بِهِ وَ مِنْهُمْ مَنْ لا یُؤْمِنُ بِهِ وَ رَبُّکَ اَعْلَمُ بِالْمُفْسِدینَ

و بعضی از آنها ایمان به آن می آورند و بعضی ایمان نمی‌آورند و پروردگارت به‌مفسدان آگاه‌تر است (و آنها را بهتر می‌شناسد ●●●) .۴۰ / یونس

وَ مَهَّدْتُ لَهُ تَمْهیدا

و وسایل زندگی را از هر نظر برای او فراهم ساختم ●●● .۱۴ / مدّثر

وَ نادَوْا یا مالِکُ لِیَقْضِ عَلَیْنا رَبُّکَ قالَ اِنَّکُمْ ماکِثُونَ

آنها فریاد می کشند : ای مالك دوزخ ! آرزو داریم پروردگارت ما را بمیراند (تا آسوده شویم) می گوید : شما دراین‌جا ماندنی هستید ●●● .۷۷ / زخرف

وَ نادیآ اَصْحابُ الْجَنَّةِ اَصْحابَ النّارِ اَنْ قَدْ وَجَدْنا ما وَعَدَنا رَبُّنا حَقّا فَهَلْ وَجَدْتُمْ ما وَعَدَ رَبُّکُمْ حَقّا قالُوا نَعَمْ فَاَذَّنَ مُؤَذِّنٌ بَیْنَهُمْ اَنْ لَعْنَةُ اللّهِ عَلَی الظّالِمینَ

و بهشتیان به‌دوزخیان صدامی‌زنند که‌ما آن‌چه‌را پروردگار مابه‌ما وعده داده بود ، همه را حق یافتیم، آیا شما هم آن‌چه را پروردگارتان به شما وعده داده بود ، حق یافتید؟ آنها می گویند : آری، در این هنگام ندادهنده‌ای در میان آنها ندا می‌دهد که لعنت خدا بر ستمگران باد ●●● .۴۴ / اعراف

وَ نادیآ اَصْحابُ الْاَعْرافِ رِجالاً یَعْرِفُونَهُمْ بِسیماهُمْ قالُوا ماآ اَغْنی عَنْکُمْ جَمْعُکُمْ وَ ما کُنْتُمْ تَسْتَکْبِرُونَ

و اصحاب اعراف، مردانی (از دوزخیان را) که از سیمایشان‌آنها را می‌شناسند ، صدا می‌زنند و می گویند : دیدیدکه گردآوری شما (از مال‌وثروت و زن و فرزند) و تکبرهای شما به‌حالتان سودی‌نداد ●●●؟۴۸ / اعراف

(۶۴۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ نادی اَصْحابُ النّارِ اَصْحابَ الْجَنَّةِ اَنْ اَفیضُوا عَلَیْنا مِنَ الْماآءِ اَوْ مِمّا رَزَقَکُمُ اللّهُ قالُوآا اِنَّ اللّهَ حَرَّمَهُما عَلَی الْکافِرینَ

و دوزخیان، بهشتیان را صدا می‌زنند که (محبت کنید) و مقداری آب یا از آن‌چه خدا به شما روزی داده ، به ما ببخشید ، آن‌ها (در پاسخ) می گویند : خداوند این‌ها را بر کافران تحریم کرده است ●●● .۵۰ / اعراف

وَ نادی فِرْعَوْنُ فی قَوْمِهِ قالَ یا قَوْمِ اَلَیْسَ لی مُلْکُ مِصْرَ وَ هذِهِ الاَْنْهارُ تَجْری مِنْ تَحْتی اَفَلا تُبْصِرُونَ

فرعون در میان قوم خود نداداد و گفت: ای قوم من! آیا حکومت مصر از آنِ من نیست و این نهرها تحت فرمان من جریان ندارد ؟ آیا نمی‌بینید ●●● ؟۵۱ / زخرف

وَ نادی نُوحٌ رَبَّهُ فَقالَ رَبِّ اِنَّ ابْنی مِنْ اَهْلی وَ اِنَّ وَعْدَکَ الْحَقُّ وَ اَنْتَ اَحْکَمُ الْحکِمینَ

نوح به پروردگارش عرض کرد پروردگارا ! پسر من از خاندان من است و وعده تو (درمورد نجات خاندانم) حق است و تو از همه حکم‌کنندگان برتری ●●● .۴۵ / هود

وَ نادَیْناهُ اَنْ یا اِبْراهیمُ

او را ندا دادیم که ای ابراهیم ●●● !۱۰۴ / صافّات

وَ نادَیْناهُ مِنْ جانِبِ الطُّورِ الاَْیْمَنِ وَ قَرَّبْناهُ نَجِیّا

ما او را از طرف راست (کوه) طور فراخواندیم و او را نزدیک ساختیم و با او سخن گفتیم ●●●.۵۲ / مریم

وَ نَبِّئْهُمْ اَنَّالْماءَ قِسْمَةٌ بَیْنَهُمْ کُلُّ شِرْبٍ مُحْتَضَرٌ

و به آن‌ها خبر ده که آب (قریه) باید در میان آن‌ها تقسیم شود (یک روز سهم ناقه و یک روز برای‌آن‌ها) و هر یک در نوبت خود باید حاضر شوند ●●● .۲۸ / قمر

وَ نَبِّئْهُمْ عَنْ ضَیْفِ اِبْرهیمَ

و به آن‌ها (بندگانم) از میهمان‌های ابراهیم خبر ده ●●● .۵۱ / حجر

وَ نَجِّنا بِرَحْمَتِکَ مِنَ الْقَوْمِ الْکافِرینَ

و مارا به رحمتت از (دست) گروه‌کافران رهایی‌بخش ●●● .۸۶ / یونس

وَ نَجَّیْنَا الَّذینَ امَنُوا وَ کانُوا یَتَّقُونَ

و کسانی را که ایمان آوردند و تقوا را پیشه داشتند ، نجات بخشیدیم ●●● .۱۸ / فصّلت

وَ نَجَّیْناهُ وَ اَهْلَهُ مِنَ الْکَرْبِ الْعَظیمِ

و او و خاندانش را از اندوه بزرگ ، رهایی بخشیدیم ●●● .۷۶ / صافّات

قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۷)

وَ نَجَّیْناهُ وَ لُوطا اِلَی الاَْرْضِ الَّتی بارَکْنا فیها لِلْعالَمینَ

و او و لوط را به سرزمین (شام) که آن را برای همه جهانیان پر برکت ساختیم نجات دادیم ●●●.۷۱ / انبیاء

وَ نَجَّیْناهُما وَ قَوْمَهُما مِنَ الْکَرْبِ الْعَظیمِ

آن‌ها و قومشان را از اندوه بزرگ ، نجات دادیم ●●● .۱۱۵ / صافّات

وَ نَحْنُ اَقْرَبُ اِلَیْهِ مِنْکُمْ وَ لکِنْ لا تُبْصِرُونَ

و ما به او نزدیک‌تریم از شما ، ولی نمی‌بینید ●●● .۸۵ / واقعه

وَ نَذْکُرَکَ کَثیرا

و تو را بسیار یاد کنیم ●●● .۳۴ / طه

وَ نَرِثُهُ ما یَقُولُ وَ یَأْتینا فَرْدا

آن‌چه را او می‌گوید (از اموال و فرزندان) از او به ارث می‌بریم و تک و تنها نزد ماخواهدآمد ●●●.۸۰ / مریم

وَ نُریدُ اَنْ نَمُنَّ عَلَی الَّذینَ اسْتُضْعِفُوا فِی الاَرْضِ وَ نَجْعَلَهُمْ اَئِمَّةً وَ نَجْعَلَهُمُ الْوارِثینَ

اراده ما بر این قرار گرفته است که به مستضعفین نعمت بخشیم و آن‌ها را پیشوایان و وارثین روی زمین قرار دهیم ●●● .۵ / قصص

وَ نَریهُ قَریبا

و ما آن را نزدیک می‌بینیم ●●● .۷ / معارج

وَ نَزَعْنا ما فی صُدُورِهِمْ مِنْ غِلٍّ تَجْری مِنْ تَحْتِهِمُ الاَنْهارُ وَ قالُوا الْحَمْدُ لِلّهِ الَّذی هَدینا لِهذا وَ ما کُنّا لِنَهْتَدِیَ لَوْلا اَنْ هَدینَا اللّهُ لَقَدْ جاآءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ وَ نُودُوآا اَنْ تِلْکُمُ الْجَنَّةُ اُورِثْتُمُوها بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

و آن‌چه در دل‌ها از کینه و حسد دارند ، برمی‌کنیم (تا درصفا و صمیمیت باهم زندگی کنند) و از زیر (قصرها و درختان) آن‌ها نهرها جریان دارد و می‌گویند: سپاس مخصوص خداوندی است که ما را به این (همه نعمت‌ها) رهنمون شد و اگر او مارا هدایت نکرده بود، ما (به‌این‌ها) راه نمی‌یافتیم، مسلما فرستادگان پروردگار ما حق می‌گفتند و (در این هنگام) ندا داده می‌شود که این بهشت را در برابر اعمالی که انجام می‌دادید، به ارث بردید ●●● .۴۳ / اعراف

وَ نَزَعْنا مافیصُدُورِهِمْمِنْغِلٍاِخْواناعَلیسُرُرٍمُتَقابِلینَ

هرگونه غل (حسد و کینه و عداوت و خیانت) از سینه آن‌ها برمی‌کنی (و روحشان را پاک‌می‌کنیم) درحالی که همه برادرند و بر سریرها روبروی یکدیگر قرار دارند ●●●.۴۷ / حجر

(۶۴۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ نَزَعْنا مِنْ کُلِّ اُمَّةٍ شَهیدا فَقُلْنا هاتُوا بُرْهانَکُمْ فَعَلِمُوا اَنَّ الْحَقَّ لِلّهِ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما کانُوا یَفْتَرُوْنَ

(در آن‌روز) از هر امتی ، گواهی برمی‌گزینیم و (به مشرکان گمراه) می‌گوییم : دلیل خودرا بیاورید، اما آن‌ها می‌دانند که حق برای خدا استو تمام آن‌چه را افترا می‌بستند، از(نظر) آن‌ها گم خواهد شد ●●● .۷۵ / قصص

وَ نَزَعَ یَدَهُ فَاِذا هِیَ بَیْضاآءُ لِلنّاظِرینَ

و دست خودرا (از گریبان) بیرون آورد، سفید (و درخشان) برای بینندگان بود ●●● .۱۰۸ / اعراف، ۳۳ / شعراء

وَ نَزَّلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً مُبارَکا فَاَنْبَتْنا بِهِ جَنّاتٍ وَ حَبَّ الْحَصیدِ

و از آسمان آبی پربرکت فرستادیم و به وسیله آن باغ‌ها و دانه‌هایی را که درو می‌کنند، رویاندیم ●●● .۹ / ق

وَ نَسُوقُ الْمُجْرِمینَ اِلی جَهَنَّمَ وِرْدا

و مجرمان را (همچون شتران تشنه کامی که به‌سوی آبگاه می‌روند) به جهنم می‌رانیم ●●● .۸۶ / مریم

وَ نَصَرْناهُ مِنَ الْقَوْمِ الَّذینَ کَذَّبُوا بِایاتِنا اِنَّهُمْ کانُوا قَوْمَ سَوْءٍ فَاَغْرَقْناهُمْ اَجْمَعینَ

و او را در برابر جمعیتی که آیات ما را تکذیب کرده بودند یاری نمودیم ، چراکه آن‌ها قوم بدی بودند ، لذا همه را غرق کردیم ●●● .۷۷ / انبیاء

وَ نَصَرْناهُمْ فَکانُوا هُمُ الْغالِبینَ

و آن‌ها را یاری کردیم تا بر دشمنان خود پیروز شدند ●●● .۱۱۶ / صافّات

وَ نَضَعُ الْمَوازینَ الْقِسْطَ لِیَوْمِ الْقِیامَةِ فَلا تُظْلَمُ نَفْسٌ شَیْئا وَ اِنْ کانَ مِثْقالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ اَتَیْنابِها وَ کَفی بِنا حاسِبینَ

ما ترازوهای عدل را در روز قیامت نصب می‌کنیم، لذا به هیچ‌کس کمترین ستمی نمی‌شود و اگر به مقدار سنگینی یک

دانـه خـردل (کـار نیـک و بــدی بـاشــد) مـا آن را حـاضـر می‌کنیم و کافی اسـت کـه ما حســاب کننـده باشیم ●●● .۴۷ / انبیاء

وَ نَعْمَةٍ کـانُـوا فیهـا فــاکِهینَ

و نعمت‌های فــراوان دیگـــر کـــه در آن متنعــــم بـودنــد ●●● .۲۷ / دخان

وَ نُفِخَ فِی الصُّـورِ ذلِکَ یَوْمُ الْوَعیدِ

و در صور دمیده می‌شود ، آن روز ، روز تحقق وعده وحشتناک است ●●● .۲۰ / ق

وَ نُفِخَ فِی الصُّـورِ فَاِذا هُمْ مِنَ الْاَجْـداثِ اِلی رَبِّهِـمْ یَنْسِلُـونَ

(بـار دیگـر) در صــور دمیــده می‌شـــود، نـاگهــان آن‌هـا از قبـرهـا شـتـابـان بـه ســوی (دادگـاه) پـروردگـارشــان می‌رونــد ●●● .۵۱ / یس

قرآن الفبائی باب الواو (۶۴۹)

وَ نُفِخَ فِی الصُّورِ فَصَعِقَ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ مَنْ فِی‌الْاَرْضِ اِلّا مَنْ شاءَ اللّهُ ثُمَّ نُفِخَ فیهِ اُخْری فَاِذاهُمْ قِیـامٌ یَنْظُرُونَ

و در صـور دمیده می‌شـود ، و تمـام کســانی که در آسـمـان‌هـا و زمیـن هستنـد ، می‌میرنـد مگر کســانی که خـدا بخـواهـد ، سپـس‌بـار دیگـر در صـور دمیـده می‌شود، نـاگهان همگی به پا می‌خیزند و در انتظار (حساب و جزا) هستند ●●● .۶۸ / زمر

وَ نَفْسٍ وَ ما سَـوّیها

و سـوگنـد به نفْس آدمی و آنکس که آنرا منظم ساخته‌است ●●● .۷ / شمس

وَ نُقَلِّبُ أَفْئِدَتَهُمْ وَ أَبْصرَهُمْ کَما لَمْ یُؤْمِنُوا بِهِ اَوَّلَ مَـرَّةٍ وَ نَذَرُهُمْ فی طُغْیِنِهِمْ یَعْمَهُونَ

و ما دل‌ها و چشم‌های آن‌ها را واژگونه می‌سازیم چرا که در آغاز به آن ایمان نیاوردند و آنان را در حال طغیان و سرکشـی به حال خود وامی‌گذاریم تا سرگردان شوند ●●● .۱۱۰ / انعام

وَ نَمارِقُ مَصْفُـــوفَةٌ

و بــــالش‌هــا و پشتـــــی‌هـــای صـــف داده شـــــده ●●● .۱۵ / غاشیه

وَ نُمَکِّنَ لَهُـمْ فِـی الْاَرْضِ وَ نُـرِیَ فِرْعَوْنَ وَ هــامـانَ وَ جُنُـودَهُمـا مِنْهُـمْ ما کانُوا یَحْذَرُونَ

حکـومتشــان را پـابرجـا ســازیـم و به فـرعـون و هـامـان و لشـکریان آن‌هـا آنچه را بیـم داشـتنـد از ایـن گروه ، نشان دهیم ●●●.۶ / قصص

وَ نُنَزِّلُ مِنَ الْقُـرْانِ ما هُـوَ شِفـاءٌ وَ رَحْمَـةٌ لِلْمُـؤْمِنینَ وَ لا یَـزیـدُ الظّالِمیـنَ اِلّا خَســـارا

قرآن را نازل‌می‌کنیم که شفاورحمت برای‌مؤمنان‌است‌وستمگران‌راجزخسران(و زیان)نمی‌افزاید ●●●.۸۲ / اسراء

وَ نُوحا اِذْ نـادی مِـنْ قَبْـــلُ فَـاسْتَجَبْنـا لَـهُ فَنَجَّیْناهُ وَ اَهْلَـهُ مِـنَ الْکَــــرْبِ الْعَظیـمِ

و نوح را (به‌یـادآور) هنگـامی که پیش از آن‌هـا (ابراهیم و لوط)پروردگـار خود را خوانـد، مـا دعای او را مسـتجاب کردیم، او و خاندانش را از اندوه‌بزرگ نجات دادیم ●●● .۷۶ / انبیاء

وَ نُیَسِّرُکَ لِلْیُسْـــری

و مــا تـو را بـرای انجـام هر کــار خیـر آمـاده می‌کنیـم ●●● ـ۸ / اعلی

وَ واعَدْنا مُوسـی ثَـلاثینَ لَیْلَةً وَ اَتْمَمْنـاهـا بِعَشْرٍ فَتَـمَّ میقــاتُ رَبِّـهِ اَرْبَعیـنَ لَیْلَـةً وَ قـالَ مُـوسـی لِاَخیـهِ هـارُونَ اخْلُفْنـی فی قَـوْمـی وَ اَصْلِـحْ وَ لا تَتَّبِـعْ سَبیـلَ الْمُفْسِـدینَ

و مـا بـا موسـی سـی شب وعـده گـذاردیم ، سپس آن را بـا ده‌شب (دیگر) تکمیل نمودیم، به‌این‌ترتیب میعاد پروردگارش(با او)

چهل‌شب‌تمام شد و موسی به برادرش هارون گفت : جانشین من در میان قوم من باش و (آن‌ها را) اصلاح کن و از روش مفسدان پیروی منما ●●● .۱۴۲ / اعراف

(۶۵۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ والِدٍ وَ ما وَلَدَ

و قسم به پدر و فرزندش (ابراهیم خلیل و اسماعیل ذبیح ●●●) .۳ / بلد

وَ وَجَدَکَ ضالاًّ فَهَدی

و تو را گمشده یافت و هدایت کرد ●●● .۷ / ضحی

وَ وَجَدَکَ عائِلاً فَاَغْنی

و تو را فقیر یافت و بی‌نیاز نمود ●●● .۸ / ضحی

وَ وُجُوهٌ یَوْمَئِذٍ عَلَیْها غَبَرَةٌ

و صورت‌هایی در آن روز غبارآلود است ●●● ،۴۰ / عبس

وَ وَرِثَ سُلَیْمنُ داوُدَ وَ قالَ یا اَیُّهَا النّاسُ عُلِّمْنا مَنْطِقَ الطَّیْرِ وَ اُوتینا مِنْ کُلِّ شَیْءٍ اِنَّ هذا لَهُوَ الْفَضْلُ الْمُبینُ

و سلیمان وارث داود شد و گفت ای مردم به ما سخن گفتن پرندگان تعلیم داده شده است و از هر چیز به ما عطا گردیده این فضیلت آشکاری است ●●● .۱۶ / نمل

وَ وَصّی بِها اِبْراهیمُ بَنیهِ وَ یَعْقُوبُ یا بَنِیَّ اِنَّ اللّهَ اصْطَفی لَکُمُ الدّینَ فَلا تَمُوتُنَّ اِلاّ وَ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

ابراهیم و یعقوب فرزندان خود را (در بازپسین لحظات عمر) به این‌آیین وصیت کردند (و هرکدام به‌فرزندان خویش گفتند:) فرزندان من ،خداوند این آیین پاک را برای شما برگزیده است و شما جز به آیین اسلام (تسلیم در برابر فرمان خدا) از دنیا نروید ●●●.۱۳۲ / بقره

وَ وَصَّیْنَا الْاِنْسانَ بِوالِدَیْهِ اِحْسانا حَمَلَتْهُ اُمُّهُ کُرْهاوَ وَضَعَتْهُ کُرْها وَ حَمْلُهُ وَ فِصالُهُ ثَلاثُونَ شَهْرا حَتّی‌اِذا بَلَغَ اَشُدَّهُ وَ بَلَغَ اَرْبَعینَ سَنَةً قالَ رَبِّ اَوْزِعْنی اَنْاَشْکُرَ نِعْمَتَکَ الَّتی اَنْعَمْتَ عَلَیَّ وَ عَلی والِدَیَّ وَ اَنْ اَعْمَلَ صالِحا تَرْضیهُ وَ اَصْلِحْ لی فی ذُرِّیَّتی اِنّی تُبْتُ اِلَیْکَ وَ اِنّی مِنَ الْمُسْلِمینَ

ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند ،مادرش او را با ناراحتی حمل می‌کند و با ناراحتی بر زمین‌می‌گذارد و دوران حمل‌و از شیر بازگرفتنش، سی‌ماه است، تا زمانی‌که به‌کمال قدرت و رشد برسد و به چهل سالگی وارد گردد، می‌گوید: پروردگارا! مرا توفیق ده‌تا شکر نعمتی را که به من و پدر و مادرم دادی ، به‌جا آورم و عمل صالحی انجام دهم که از آن خشنود باشی و فرزندان مرا صالح کن ، من‌به سوی تو بازمی‌گردم و توبه می‌کنم و من از مسلمینم ●●● .۱۵ / احقاف

وَ وَصَّیْنَا الْاِنْسانَ بِوالِدَیْهِ حَمَلَتْهُ اُمُّهُ وَهْناً عَلی وَهْنٍ وَ فِصالُهُ فی عامَیْنِ اَنِ اشْکُرْلی وَ لِوالِدَیْکَ اِلَیَّ الْمَصیرُ

و ما به انسان درباره پدر و مادرش سفارش کردیم ، مادرش او را با زحمت روی زحمت حمل کرد ، (و به

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۱)

هنگام بارداری هر روز رنج وناراحتی تازه‌ای را متحمل می‌شد) و دوران شیرخوارگی او در دو سال پایان می‌یابد (آری به او توصیه کردم) که شکر برای من و برای پدر ومادرت بجا آور که بازگشت همه شما به سوی من است ●●● .۱۴ / لقمان

وَ وَصَّیْنَا الْاِنْسانَ بِوالِدَیْهِ حُسْنا وَ اِنْجاهَداکَ‌لِتُشْرِکَ بی ما لَیْسَ لَکَ بِهِعِلْمٌ فَلا تُطِعْهُما اِلَیَّ مَرْجِعُکُمْ فَاُنَبِّئُکُمْ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ما به انسان توصیه کردیم که به پدر و مادرش نیکی کند و اگر آن‌ها تلاش کنند که برای من شریکی قائل شوی که به آن علم

نداری، از آن‌ها اطاعت مکن، بازگشت همه شما به سوی من است و شما را از آن‌چه انجام می‌دادید ، باخبر خواهم ساخت ●●●.۸ / عنکبوت

وَ وُضِعَ الْكِتابُ فَتَرَى الْمُجْرِمينَ مُشْفِقينَ مِمّا فيهِ وَ يَقُولُونَ يا وَيْلَتَنا مالِ هذَا الْكِتابِ لا يُغادِرُ صَغيرَةً وَ لا كَبيرَةً اِلّا اَحْصيها وَ وَجَدُوا ما عَمِلُوا حاضِرا وَ لا يَظْلِمُ رَبُّكَ اَحَدا

و کتاب (کتابی که نامه اعمال همه انسان‌ها است) در آن‌جا گذارده می‌شود، اما گنهکاران را می‌بینی که از آن‌چه در آن است ترسان و متوحش‌اند و می‌گویند: ای وای بر ما این چه کتابی است که هیچ عمل کوچک و بزرگی نیست مگر این که آن را شماره کرده است ؟ و همه اعمال خود را حاضر می‌بینند و پروردگارت به احدی ظلم نمی‌کند ●●● .۴۹ / کهف

وَ وَضَعْنا عَنْكَ وِزْرَكَ

و بار سنگین را از تو برنداشتیم ●●● ؟۲ / انشراح

وَ وُفِّيَتْ كُلُّ نَفْسٍ ما عَمِلَتْ وَ هُوَ اَعْلَمُ بِما يَفْعَلُونَ

و به هر کس آن‌چه انجام داده است، بی‌کم و کاست داده می‌شود و او نسبت به آن‌چه انجام می‌دادند ، از همه آگاه‌تر است ●●● .۷۰ / زمر

وَ وَقَعَ الْقَوْلُ عَلَيْهِمْ بِما ظَلَمُوا فَهُمْ لا يَنْطِقُونَ

در این هنگام فرمان عذاب بر آن‌ها واقع می‌شود و آن‌ها سخنی ندارند که بگویند ●●● .۸۵ / نمل

وَ وَهَبْنا لِداوُدَ سُلَيْمانَ نِعْمَ الْعَبْدُ اِنَّهُ اَوّابٌ

ما «سلیمان» را به داوود بخشیدیم ، چه بنده خوبی ، چرا که همواره به سوی خدا بازگشت می‌کرد (و به یاد او بود ●●●).۳۰ / ص

وَ وَهَبْنا لَهُ اِسْحقَ وَ يَعْقُوبَ نافِلَةً وَ كُلاًّ جَعَلْنا صالِحينَ

و اسحاق و علاوه بر او، یعقوب را به وی بخشیدیم و همه آن‌ها را مردانی صالح قرار دادیم ●●●.۷۲ / انبیاء

(۶۵۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ وَهَبْنا لَهُ اِسْحقَ وَ يَعْقُوبَ كُلاًّ هَدَيْنا وَ نُوحا هَدَيْنا مِنْ قَبْلُ وَ مِنْ ذُرِّيَّتِه داوُدَ وَ سُلَيْمنَ وَ اَيُّوبَ وَ يُوسُفَ وَ مُوسى وَ هرُونَ وَ كَذلِكَ نَجْزِي‌الْمُحْسِنينَ

و اسحاق و یعقوب را به او (ابراهیم) بخشیدیم و هرکدام را هدایت کردیم و نوح را (نیز) قبلاً هدایت نمودیم و از فرزندان او داود و سلیمان و ایوب و یوسف و موسی و هارون را (هدایت کردیم) و این‌چنین نیکوکاران‌راپاداش‌می‌دهیم ●●● .۸۴ / انعام

وَ وَهَبْنا لَهُ اِسْحاقَ وَ يَعْقُوبَ وَ جَعَلْنا فى ذُرِّيَّتِهِ‌النُّبُوَّةَ وَالْكِتابَ وَاتَيْناهُ‌اَجْرَهُ فِي‌الدُّنْيا وَ اِنَّهُ فِي‌الْاخِرَةِ لَمِنَ الصّالِحينَ

و ما به او اسحاق و یعقوب را بخشیدیم و در دودمانش نبوت و کتاب آسمانی قرار دادیم، پاداش او را در دنیا دادیم و در آخرت از صالحان است ●●●.۲۷ / عنکبوت

وَ وَهَبْنا لَهُ اَهْلَهُ وَ مِثْلَهُمْ مَعَهُمْ رَحْمَةً مِنّا وَ ذِكْرى لِاُولِي الْاَلْبابِ

و خانواده‌اش را به او بخشیدیم و همانند آن‌ها را با آن‌ها قرار دادیم، تا رحمتی از سوی ما باشد و تذکری برای صاحبان فکر ●●● .۴۳ / ص

وَ وَهَبْنا لَهُ مِنْ رَحْمَتِنا اَخاهُ هرُونَ نَبِيّا

و ما از رحمت خود برادرش هارون را که پیامبر بود به او بخشیدیم ●●● .۵۳ / مریم

وَ وَهَبْنا لَهُمْ مِنْ رَحْمَتِنا وَ جَعَلْنا لَهُمْ لِسانَ صِدْقٍ عَلِيّا

و از رحمـت خـود بـه آنها ارزانـی داشتیـم و بـرای آنهـا نـام نیـک و مقام مقبول و برجسته(در میـان همـه امـت‌هـا) قرار دادیم ●●●.۵۰ / مریم

وَ هُدوُا اِلَـی الطَّیِّـبِ مِـنَ الْقَـوْلِ وَ هُـدوُا اِلی صِراطِ الْحَمیدِ

آن‌هـا بـه ســـوی سخنـان پـاکیـزه هـدایـت می‌شــونـد و بـه راه خـداونـد شـایسـتـه ستـایـش راهنمـایی می‌گـردند ●●●.۲۴ / حج

وَ هَدَیْناهُ النَّجْـــــــدَیْــنِ

و اورا به‌خیروشرّش هدایت نمـودیم ●●● .۱۰ / بلد

وَ هَدَیْناهُمَا الصِّـراطَ الْمُسْتَقیمَ

و آنهارا به راه‌راست هدایت کردیم ●●● .۱۱۸ / صافّات

وَ هذَا الْبَلَـــــــدِ الاَمیــــنِ

و قسـم به این « شهر امـن » (مکـه ●●●) .۳ / تین

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۳)

وَ هذا ذِکْـرٌ مُبـارَکٌ اَنْـزَلْنـاهُ اَفَـاَنْتُــمْ لَــهُ مُنْکِرُونَ

و ایـن (قـرآن) ذکـر مبـارکی است کـه (بر شما) نـازل کردیم ، آیا آن را انکار می‌کنید ●●● ؟۵۰ / انبیاء

وَ هذا صِراطُ رَبِّکَ مُسْتَقیما قَدْ فَصَّلْنَا الْآیتِ لِقَوْمٍ یَذَّکَّرُونَ

و ایـن راه مستقیـم (و سـنت جـاویدان) پروردگار تـو اسـت ، مـا آیـات خـود را برای کسـانی کـه پنـد می‌گیـرنـد بیـان کــردیـم ●●● .۱۲۶ / انعام

وَ هـذا کِتبٌ اَنْزَلْنهُ مُبارَکٌ مُصَدِّقُ الَّذی بَیْنَ یَدَیْهِ وَ لِتُنْذِرَ اُمَّ الْقُری وَ مَنْ حَوْلَها وَ الَّذینَ یُؤْمِنُونَ بِـالْاخِـرَةِ یُـؤْمِنُونَ بِـه وَ هُـمْ عَلی صَلاتِهِمْ یُحافِظُونَ

و ایـن کتـابی است کـه آن را نـازل کردیـم ، کتـابی است پربـرکـت کـه آنچـه را پیش از آن آمـده تصـدیق می‌کنـد ، (آن را فـرسـتـادیـم تـا مـردم را بـه پـاداش‌های الهـی بشـارت دهی) و بـرای ایـن که (مردم) اُمُّالْقُـری (مکـه) و آنهـا کـه گـرد آن هستند بترسـانـی ، آنها که به آخـرت ایمـان دارند به‌آن ایمان می‌آورند و مراقب نمازهای خـویش می‌بـاشنـد ●●● .۹۲ / انعام

وَ هذا کِتابٌ اَنْزَلْناهُ مُبارَکٌ فَاتَّبِعُوهُ وَ اتَّقُوا لَعَلَّکُمْ تُرْحَمُونَ

و ایـن کتـابی اســت پربـرکــت که مـا (بر تو) نازل کردیم ، از آن پیروی نمایید و پرهیزکاری پیشه کنید تـا مــورد رحمــت قــرار گیــرید ●●● .۱۵۵ / انعام

وَ هُزّی اِلَیْـکِ بِجِـذْعِ النَّخْلَـةِ تُسـاقِطْ عَلَیْـکِ رُطَبا جَنِیّا

و تکـانی به‌این درخت نخـل بـده تا رطب تازه بر تو فرو ریزد ●●● .۲۵ / مریم

وَ هَلْ اَتیـکَ نَبَـؤُا الْخَصْـمِ اِذْ تَسَــوَّرُوا الْمِحْــــرابَ

آیـا داسـتـان شـاکیـان هنگـامی‌کـه از محـراب (داوود) بـالا رفتنـد، به تو رسیده است ●●● ؟۲۱ / ص

وَ هَلْ اَتیـکَ حَـدیـثُ مُــوسی

و آیا خبر موسی به تو رسیده است ●●● ؟ ۹ / طه

وَ هُمْ عَلـی مـا یَفْعَلُــونَ بِـالْمُــؤْمِنیـنَ شُهُــــودٌ

و آنچــه را نسبـت بـه مـؤمنـان انجـام می‌دادنـد (با خـونسـردی) تمـاشـا می‌کـردند ●●● .۷ / بروج

وَ هُمْ يَصْطَرِخُونَ فيها رَبَّنا اَخْرِجْنا نَعْمَلْ صالِحا غَيْرَ الَّذى كُنّانَعْمَلُ اَوَلَمْ نُعَمِّرْكُمْمايَتَذَكَّرُ فيهِ مَنْ تَذَكَّرَ وَ جاءَكُمُ النَّذيرُ فَذُوقُوا فَما لِلظّالِمينَ مِنْ نَصيرٍ

آن‌ها در دوزخ فریاد می‌زنند پروردگارا! ما را خارج کن تا عمل صالح به جاآوریم، غیر از آن چه انجام می‌دادیم (در پاسخ به آن‌ها گفته‌می‌شود) آیا شما رابه اندازه‌ای که انسان در آن متذکّر می‌شود، عمر ندادیم و انذار کننده (الهی) به سراغ شما نیامد؟ اکنون بچشید که برای‌ظالمان هیچ یاوری نیست ●●●.۳۷ / فاطر

(۶۵۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ هُمْ يَنْهَوْنَ عَنْهُ وَ يَنْئَوْنَ عَنْهُ وَ اِنْ يُهْلِكُونَ اِلّا اَنْفُسَهُمْ وَ ما يَشْعُرُونَ

آن‌ها دیگران را از آن بازمی‌دارند و خود نیز از آن دوری می کنند ، آن‌ها جز خود را هلاک نمی کنند ولی نمی‌فهمند ●●●.۲۶ / انعام

وَ هُوَ الَّذيا اَنْشَأَ جَنّاتٍ مَعْرُوشاتٍ وَ غَيْرَ مَعْرُوشاتٍ وَ النَّخْلَ وَ الزَّرْعَ مُخْتَلِفا اُكُلُهُ وَ الزَّيْتُونَ وَ الرُّمّانَ مُتَشابِها وَ غَيْرَمُتَشابِهٍ كُلُوا مِنْ ثَمَرِهآ اِذاآ اَثْمَرَ وَ اتُوا حَقَّهُ يَوْمَ حَصادِهِ وَ لا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لا يُحِبُّ الْمُسْرِفينَ

او است که باغ‌های معروش (باغ‌هایی که درختانش روی داربست‌ها قرار می گیرند) و باغ‌های غیرمعروش (درختانی که نیاز به داربست ندارند)آفرید و همچنین نخل و انواع زراعت را که از نظر میوه و طعم باهم متفاوتند و (نیز) درخت زیتون و انار را که از جهتی باهم شبیه و ازجهتی تفاوت دارند (برگ و ساختمان ظاهریشان شبیه یکدیگر است درحالی که طعم میوه آن‌ها فوق‌العاده متفاوت) از میوه آن به هنگامی که به ثمر می‌نشیند، بخورید و حق آن را به هنگام درو بپردازید ، اسراف نکنید که خداوند مسرفین را دوست نمی‌دارد ●●● .۱۴۱ / انعام

وَ هُوَ الَّذى اَحْياكُمْ ثُمَّ يُميتُكُمْ ثُمَّ يُحْييكُمْ اِنَّ الْاِنْسانَ لَكَفُورٌ

او کسی است که شما را زنده کرد سپس می‌میراند ، بار دیگر زنده می کند، اما این انسان کفران کننده و ناسپاس است ●●●.۶۶ / حج

وَ هُوَالَّذى اَرْسَلَ الرِّياحَ بُشْرا بَيْنَ يَدَىْ رَحْمَتِهِ وَ اَنْزَلْنا مِنَ السَّماءِ ماءً طَهُورا

و او کسی است که بادها را بشارت‌گرانی پیش از رحمتش فرستاد و از آسمان آبی پاک کننده نازل کردیم ●●●.۴۸ / فرقان

وَ هُوَ الَّذى اَنْزَلَ مِنَ السَّماآءِ ماآءً فَأَخْرَجْنا بِهِ نَباتَ كُلِّ شَىْءٍ فَأَخْرَجْنا مِنْهُ خَضِرا نُخْرِجُ مِنْهُ حَبّا مُتَراكِبا وَ مِنَ النَّخْلِ مِنْ طَلْعِها قِنْوانٌ دانِيَةٌ وَ جَنّتٍ مِنْ اَعْنابٍ وَ الزَّيْتُونَ وَ الرُّمّانَ مُشْتَبِها وَ غَيْرَ مُتَشبِهٍ انْظُرُواآ اِلى ثَمَرِهِ اذا اَثْمَرَ وَ يَنْعِهِ أِنَفى ذلِكُمْ لَأَيتٍ لِقَوْمٍ يُؤْمِنُونَ

او کسی است که از آسمان آبی نازل کرد و به وسیله آن گیاهان گوناگون رویانیدیم، از آن ساقه‌ها و شاخه‌های سبز خارج ساختیم و ازآن‌ها دانه‌های متراکم و از شکوفه نخل خوشه‌ها با رشته‌های باریک بیرون فرستادیم و باغ‌ها از انواع انگور و زیتون و انار شبیه به یکدیگرو بی‌شباهت هنگامی که میوه می کند به میوه آن و طرز رسیدنش بنگرید که در آن نشانه‌هایی برای افراد با ایمان است ●●● .۹۹ / انعام

وَ هُوَ الَّذى اَنْشَأَكُمْ مِنْ نَفْسٍ واحِدَةٍ فَمُسْتَقَرٌّ وَ مُسْتَوْدَعٌ قَدْ فَصَّلْنَا الْايتِ لِقَوْمٍ يَفْقَهُونَ

او کسی است که شما را از یک نفس آفرید ، در حالی که بعضی از انسان‌ها پایدارند (از نظر ایمان یا خلقت کامل) و بعضی ناپایدار ، ما آیات خود را برای کسانی که می‌فهمند بیان نمودیم ●●● .۹۸ / انعام

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۵)

وَ هُوَ الَّذى اَنْشَا لَكُمُ السَّمْعَ وَ الْاَبْصارَ وَ الْاَفْئِدَةَ قَليلًا ما تَشْكُرُوْنَ

او کسی‌است که برای‌شما گوش و چشم‌وقلب (عقل) ایجادکرد، اماکمتر شکراو به‌جامی‌آورید ●●●.۷۸ / مؤمنون

وَ هُوَ الَّذی جَعَلَ اللَّیْلَ وَ النَّهارَ خِلْفَةً لِمَنْ اَرادَ اَنْ یَذَّکَّرَ اَوْ اَرادَ شُکُورا

او کسی است که شب و روز را جانشین یکدیگر قرار داد برای آن‌ها که بخواهند متذکر شوند یا شکرگزاری کنند ●●● .۶۲ / فرقان

وَ هُوَالَّذی جَعَلَکُمْ خَلاآئِفَ الْاَرْضِ وَ رَفَعَ بَعْضَکُمْ فَوْقَ بَعْضٍ دَرَجاتٍ لِیَبْلُوَکُمْ فی ماآ اتیکُمْ اِنَّ رَبَّکَ سَریعُ الْعِقابِ وَ اِنَّهُ لَغَفُورٌ رَحیمٌ

و او کسی است که شما را جانشینان (و نمایندگان خود) در زمین قرار داد و بعضی را بر بعض دیگر درجاتی ، برتری دادتا شما را به آن‌چه دراختیارتان قرار داده بیازماید، مسلما پروردگار تو سریع‌الحساب و آمرزنده مهربان‌است (به حساب آن‌ها که از بوته امتحان نادرست درآیند ، زودمی‌رسد و نسبت به‌آن‌ها که در مسیر حق گام برمی‌دارند ، مهربان می‌باشد ●●●) .۱۶۵ / انعام

وَ هُوَ الَّذی جَعَلَ لَکُمُ‌اللَّیْلَ لِباسا وَ النَّوْمَ سُباتا وَ جَعَلَ النَّهارَ نُشُورا

و او کسی است که شب را برای شما لباس قرارداد و خواب را برای شما مایه راحت و روز را مایه حرکت و حیات قرار داد ●●● .۴۷ / فرقان

وَ هُوَ الَّذی جَعَلَ لَکُمُ النُّجُومَ لِتَهْتَدُوا بِها فی ظُلُمتِ الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ قَدْ فَصَّلْنَا الْایتِ لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ

او کسی است که ستارگان را برای شما قرار داد تا در تاریکی‌های خشکی و دریا به وسیله آن‌ها هدایت شوید، نشانه‌ها(ی خود) را برای کسانی که می‌دانند (و اهل فکر و اندیشه‌اند) بیان داشتیم ●●● .۹۷ / انعام

وَ هُوَ الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضَ بِالْحَقِّ وَ یَوْمَ یَقُولُ کُنْ فَیَکُونُ قَوْلُهُ الْحَقُّ وَ لَهُ الْمُلْکُ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ عالِمُ الْغَیْبِ وَ الشَّهدَةِ وَ هُوَ الْحَکیمُ الْخَبیرُ

او کسی است که آسمان‌ها و زمین را به حق آفرید و آن روز که به آن‌ها می گوید موجود باش ، موجود می‌شود، سخن او حق است و درآن روز که در صور دمیده می‌شود حکومت مخصوص او است ، از پنهان و آشکار باخبر است و حکیم و آگاه می‌باشد ●●● .۷۳ / انعام

وَ هُوَ الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَالْاَرْضَ فی سِتَّةِ اَیّام وَ کانَ عَرْشُهُ عَلَی الْماآءِلِیَبْلُوَکُمْ اَیُّکُمْ اَحْسَنُ عَمَلاً وَ لَئِنْ قُلْتَ اِنَّکُمْ مَبْعُوثُونَ مِنْ بَعْدِ الْمَوْتِ لَیَقُولَنَّ الَّذینَ کَفَرُوآا اِنْ هذا اِلاّ سِحْرٌ مُبینٌ

او کسی‌است‌که آسمان‌هاو زمین‌را در شش روز (شش دوران) آفرید و عرش (قدرت) او بر آب قرار داشت ، (به خاطر این آفرید) تا شما را آزمایش کند تا کدام یک عملتان بهتر است تو اگر بگویی شما بعد از مرگ برانگیخته می‌شوید مسلما کافران می گویند این سحر آشکاری است ●●● .۷ / هود

(۶۵۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ هُوَ الَّذی خَلَقَ اللَّیْلَ وَ النَّهارَ وَ الشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ کُلٌّ فی فَلَکٍ یَسْبَحُونَ

اوکسی‌است که شب و روز و خورشید و ماه راآفرید که‌هریک ازآن‌ها در مداری در حرکتند ●●● .۳۳ / انبیاء

وَ هُوَ الَّذی خَلَقَ مِنَ الْماءِ بَشَرا فَجَعَلَهُ نَسَبا وَ صِهْرا وَ کانَ رَبُّکَ قَدیرا

او کسی است که از آب انسانی را آفرید او را نسب و نسبت قرار داد (و نسل او را از این دو طریق گسترش داد) و پروردگار تو همواره قادر است ●●● .۵۴ / فرقان

وَ هُوَ الَّذی ذَرَاَکُمْ فِی الْاَرْضِ وَ اِلَیْهِ تُحْشَرُوُنَ

او کسی است که شما را در زمین آفرید و به سوی او محشور می‌شوید ●●● .۷۹ / مؤمنون

وَ هُوَ الَّذی سَخَّرَ الْبَحْرَ لِتَأْکُلُوا مِنْهُ لَحما طَرِیّا وَ تَسْتَخْرِجُوا مِنْهُ حِلْیَةً تَلْبَسُونَها وَ تَرَی الْفُلْکَ مَواخِرَ فیهِ وَ لِتَبْتَغُوا مِنْ فَضْلِه وَ

لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ

او کسی است که دریا را مسخّر (شما) ساخت تا از آن گوشت تازه بخورید و وسایل زینتی برای پوشش از آن استخراج نمایید و کشتی‌ها را می‌بینید که سینه دریا را می‌شکافند تا شما (به تجارت پردازید) و از فضل خدا بهره گیرید ، شاید شکر نعمت‌های او را بجاآورید ●●● .۱۴ / نحل

وَ هُوَ الَّذی فِی السَّماءِ اِلهٌ وَ فِی الْاَرْضِ اِلهٌ وَ هُوَ الْحَکیمُ الْعَلیمُ

او کسی‌است که درآسمان معبوداست و در زمین معبود و او حکیم‌وعلیم‌است ●●● .۸۴ / زخرف

وَ هُوَ الَّذی کَفَّ اَیْدِیَهُمْ عَنْکُمْ وَ اَیْدِیَکُمْ عَنْهُمْ بِبَطْنِ مَکَّةَ مِنْ بَعْدِ اَنْ اَظْفَرَکُمْ عَلَیْهِمْ وَ کانَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرا

او کسی است که دست آن‌ها را از شما و دست شما را از آن‌ها در دل مکه کوتاه کرد، بعد از آن که شما را بر آن‌ها پیروز ساخت و خداوند به آنچه انجام می‌دهید بینا است ●●●.۲۴ / فتح

وَ هُوَ الَّذی مَدَّ الْاَرْضَ وَ جَعَلَ فیها رَواسِیَ وَ اَنْهرا وَ مِنْ کُلِّ الثَّمَراتِ جَعَلَ فیها زَوْجَیْنِ اثْنَیْنِ یُغْشِی الَّیْلَ النَّهارَ اِنَّ فی ذلِکَ لَاَیاتٍ لِقَوْمٍ یَتَفَکَّرُونَ

و او کسی است که زمین را گسترد و در آن کوهها و نهرهایی قرار داد و از تمام میوه‌ها در آن دو جفت آفرید (پرده سیاه) شب را بر روز می‌پوشاند ، در این‌ها آیاتی است برای آن‌ها که تفکر می کنند ●●● .۳ / رعد

وَ هُوَالَّذی مَرَجَ الْبَحْرَیْنِ هذا عَذْبٌ فُراتٌ وَ هذا مِلْحٌ اُجاجٌ وَ جَعَلَ بَیْنَهُما بَرْزَخا وَ حِجْرا مَحْجُورا

و او کسی است که دو دریا را در کنار هم قرار داد یکی گوارا و شیرین و دیگری شور و تلخ و در میان آن‌ها برزخی قرار داد تا با هم مخلوط نشوند (گویی هر یک به دیگری می گوید) دور باش و نزدیک نیا●●. ۵۳ / فرقان

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۷)

وَ هُوَ الَّذی یَبْدَؤُا الْخَلْقَ ثُمَّ یُعیدُهُ وَ هُوَ اَهْوَنُ عَلَیْهِ وَ لَهُ الْمَثَلُ الْاَعْلی فِی السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

او کسی است که آفرینش را آغاز کرد ، سپس آن را بازمی‌گرداند و این کار برای او آسان‌تر می‌باشد و برای او توصیف برتر درآسمان و زمین‌است و اوست شکست‌ناپذیر و حکیم ●●● .۲۷ / روم

وَ هُوَ الَّذی یَتَوَفّکُمْ بِالَّیْلِ وَ یَعْلَمُ ما جَرَحْتُمْ بِالنَّهارِ ثُمَّ یَبْعَثُکُمْ فیهِ لِیُقْضیآ اَجَلٌ مُسَمّیً ثُمَّ اِلَیْهِ مَرْجِعُکُمْ ثُمَّ یُنَبِّئُکُمْ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

او کسی است که (روح) شما را در شب (به هنگام خواب) می گیرد و از آنچه در روز کسب کرده‌اید (و انجام داده‌اید) با خبر است سپس شما را در روز (از خواب) برمی‌انگیزد (و این وضع هم چنان ادامه می‌یابد) تا مدت و سرآمد معینی فرا رسد سپس بازگشت شما به سوی او است و شما را به آنچه عمل می کردید آگاه می‌سازد ●●● .۶۰ / انعام

وَ هُوَ الَّذی یُحْیی وَ یُمیتُ وَ لَهُاخْتِلافُ اللَّیْلِ وَالنَّهارِ اَفَلا تَعْقِلُونَ

او کسی است که زنده می کند و می‌میراندوآمد و شد شب‌وروز ازاواست، آیا اندیشه نمی کنید ●●●؟ ۸۰ / مؤمنون

وَ هُوَ الَّذی یُرْسِلُ الرِّیاحَ بُشْرا بَیْنَ یَدَیْ رَحْمَتِهِ حَتّیآ اذا اَقَلَّتْ سَحابا ثِقالاً سُقْناهُ لِبَلَدٍ مَیِّتٍ فَاَنْزَلْنا بِهِ الْماآءَ فَاَخْرَجْنا بِهِ مِنْ کُلِّ الثَّمَراتِ کَذلِکَ نُخْرِجُ الْمَوْتی لَعَلَّکُمْ تَذَکَّرُونَ

او کسی است که بادها را پیشاپیش (باران) رحمتش می‌فرستد تا زمانی که ابرهای سنگین بار را(بردوش‌خود)حمل کنند، در این هنگام آن‌ها را به سوی سرزمین‌های مرده می‌فرستیم و به وسیله آن آب (حیاتبخش) نازل می کنیم و با آن از هرگونه میوه‌ای (از خاک تیره) بیرون می‌آوریم و این گونه (که زمین‌های مرده‌را زنده‌کردیم) مردگان‌را(نیزدرقیامت) زنده‌می کنیم‌تامتذکرشوید●●● .

۵۷ / اعراف

وَ هُوَ الَّـذی یُنَـزِّلُ الْغَیْـثَ مِـنْ بَعْـدِ مـا قَنَطُـوا وَ یَنْشُـرُ رَحْمَتَـهُ وَ هُـوَ الْوَلِیُّ الْحَمیـدُ

او کســی اســت کــه بــاران نــافع را بعد از آن کـه مأیوس شــدنـد نـازل می‌کنـد و دامنـه رحمت خویش را می‌گسـتراند و او ولــی و حمیـد است ●●● .۲۸ / شوری

وَ هُوَ الَّــذی یَقْبَـلُ التَّـوْبَـهَ عَـنْ عِبـادِه وَ یَعْفُــوا عَــنِ السَّیِّئـاتِ وَ یَعْلَــمُ مـا تَفْعَلُـونَ

او کســی اسـت کـه تـوبـه را از بنـدگـانش می‌پـذیـرد و گنـاهـان را می‌بخشــد و آن‌چــه را انجام می‌دهیـد ، می‌دانـــد ●●●.۲۵ / شوری

وَ هُوَ الْغَفُــورُ الْـوَدُودُ

و او آمرزنده و دوستدار (مؤمنان) است ●●● .۱۴ / بروج

وَ هُوَ الْقــاهِـرُ فَـوْقَ عِبــادِه وَ هُـوَ الْحَکیمُ الْخَبیـــرُ

اواست‌که برتمام‌بندگان خود قاهرومسلّط است و اواست حکیم‌وآگاه ●●● .۱۸ / انعام

(۶۵۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ هُوَ الْقــاهِرُ فَـوْقَ عِبـادِه وَ یُـرْسِـلُ عَلَیْکُـمْ حَفَظَـهً حَتّـیآ اِذا جـاآءَ اَحَدَکُمُ الْمَوْتُ تَوَفَّتْهُ رُسُلُنـــا وَ هُـمْ لا یُفَـرِّطُـونَ

او تسلّط کامل بر بندگان خود دارد و مراقبانی بر شـما می‌فرسـتد، تازمانی که‌یکی از شما را مرگ فرا رسد فرستادگان ما جان او را می گیرند وآن‌ها (در نگاهداری حساب‌اعمال بندگان)کوتاهی‌نمی‌کنند ●●●.۶۱ / انعام

وَ هُوَ اللّـهُ لااِلــهَاِلّا هُـوَ لَـهُ الْحَمْـدُ فِـی الْاُوْلـی وَ الْاخِـرَهِ وَ لَـهُ الْحُکْـمُ وَ اِلَیْـهِ تُرْجَعُـونَ

او خدایی است که معبودی جز او نیست ، ستایش برای او است، در این جهان و در جهان دیگر ، حاکمیت (نیـز) از آنِ او اســت و همــه شمــا به سوی او باز می‌گـردید ●●● .۷۰ / قصص

وَ هُوَ اللّهُ فِـی السَّمـوتِ وَ فِـی الْاَرْضِ یَعْلَـمُ سِـرَّکُـمْ وَ جَهْـرَکُـمْ وَ یَعْلَـمُ مـا تَکْسِبُــونَ

او است خــداونـد در آسـمان‌ها و در زمین ، پنهان و آشـکار شـما را می‌دانـد و از آن‌چه (انجام می‌دهید و) به دست می‌آوریــد باخبـــر اســت ●●● .۳ / انعام

وَ هُوَ بِالْاُفُـقِ الْاَعْلــی

در حالی که در افق اعلی قرارداشت ●●● .۷ / نجم

وَ هُوَ یَخْشـــی

و از خــدا تــرسـان است ●●● ،۹ / عبس

وَ هِیَ تَجْــری بِهِمْ فـی مَـوْجٍ کَالْجِبــالِ وَ نــادی نُـوحٌ نُ ابْنَـهُ وَ کــانَ فی مَعْـزِلٍ یبُنَیَّ ارْکَـبْ مَّعَنا وَ لا تَکُنْ مَعَ الْکفِرینَ

و او آنهـا را از لابلای امواجی همچون کوه‌ها حرکت می‌داد، (در این هنگام) نوح فرزنـدش را که در گوشه‌ای قرار داشت فریاد زد ، پسرم!همراه ما سوار شو و با کافران مباش ●●● .۴۲ / هود

وَ یآادَمُ اسْکُنْ اَنْتَ وَ زَوْجُکَ الْجَنَّهَ فَکُلا مِنْ حَیْثُ شِئْتُما وَ لا تَقْرَبا هذِهِ الشَّجَرَهَ فَتَکُونا مِنَ الظّالِمینَ

و ای آدم تو و همسرت در بهشت ساکن شوید و از هر جا که خواستید، بخورید اما به این درخت نزدیک نشـوید که از ستمکاران خواهید شد ●●●.۱۹ / اعراف

وَ یقَوْمِ اسْتَغْفِـرُوا رَبَّکُـمْ ثُــمَّ تُـوبُـوآا اِلَیْـهِ یُرْسِلِ السَّماآءَ عَلَیْکُـمْ مِـدْرارا وَ یَـزِدْکُمْ قُـوَّهً اِلی قُـوَّتِکُمْ وَ لا تَتَوَلَّوْا مُجْـرِمینَ

و ای قــوم مــن ! از پــروردگــارتــان طلــب آمــرزش کنیــد ســپــس بــه ســـوی او بــازگــردیــد تــا (بــاران) آســمــان را

پـی‌درپـی بر شـمـا بفـرسـتـد و نیـرویی بر نیـروی شمـا بیفـزاید و روی (از حق) بـرنتـابیـد و گنـاه نکنیـد ●●● .۵۲ / هود

قرآن الفبائی باب الواو (۶۵۹)

وَ يقَوْمِ اعْمَلُوا عَلى مَكـانَتِكُـمْ اِنّـى عمِـلٌ سَـوْفَ تَعْلَمُـونَ مَنْ يَأْتيهِ عَذابٌ يُخْزيهِ وَ مَنْ هُوَ كـذِبٌ وَ ارْتَقِبُـوا اِنّـى مَعَكُمْ رَقيبٌ

ای قـوم ! هـر کـاری از دسـتتـان ســاختـه است انجـام دهیـد من هـم کـار خود را خواهم کرد ! و به زودی خـواهیـد دانست چه کسی عذاب خوارکننده‌به سراغ او می‌آید و چه کسی دروغگـو است ، شـما انتظـار بکشیـد من هـم در انتظـارم ●●● .۹۳ / هود

وَ يقَوْمِ اِنّى اَخافُ عَلَيْكُمْ يَوْمَ التَّنادِ

ای قـوم ! مـن بـر شـمـا از روزی کـه مـردم یکـدیگر را صدا می‌زنند (و از هم یاری می‌طلبند و صـدایشان به جایی نمی‌رسد) بیمناکم ●●● .۳۲ / مؤمن

وَ يقَوْمِ اَوْفُـوا الْمِكْيـالَ وَ الْميـزانَ بِـالْقِسْـطِ وَ لا تَبْخَسُـوا النّـاسَ اَشْيـآءَهُـمْ وَ لا تَعْثَوْا فِـى الْاَرْضِ مُفْسِـدينَ

وای قوم من ! پیمانه و وزن را بـا عـدالت وفا کنیـد و بر اشیاء (و اجناس) مردم عیب مگذاریـد و از حق آنان نکـاهیـد و در زمین فسـاد مکنیـد ●●● .۸۵ / هود

وَ يقَوْمِ لآ اَسْئَلُكُمْ عَلَيْهِ مالاً اِنْ اَجْرِىَ اِلّا عَلَى اللّهِ وَ مآ اَنَا بِطارِدِ الَّذينَءامَنُوآا اِنَّهُمْ مُلقُوا رَبِّهِمْ وَ لكِنّـيآ اَريكُـمْ قَوْمـا تَجْهَلُـونَ

ای قوم ! من در برابر این دعوت اجر و پاداشی از شـما نمی‌طلبم ، اجر من تنها بر « اللّه » است و من آن‌ها را که ایمان آورده‌اند (بـه خـاطـر شـمـا)از خـود طـرد نمی‌کـنـم چرا که آن‌هـا پروردگارشـان را ملاقـات خواهنـد کرد (و در دادگـاه قیـامـت خصـم مـن خـواهنـد بـود) ولـی شما را قوم جـاهلـی می‌بینـم ●●● .۲۹ / هود

وَ يقَوْمِ لا يَجْرِ مَنَّكُمْ شِقـاآقى اَنْ يُصيبَكُـمْ مِثْـلُ مـآ اَصابَ قَوْمَ نُوحٍ اَوْ قَوْمَ هُودٍاَوْ قَوْمَ صلِحٍ وَ مـا قَـوْمُ لُـوطٍ مِنْكُـمْ بِبَعيـدٍ

وای قوم من ! دشـمنی و مخالفت با من سـبب نشود که شما به همان سرنوشت قوم نوح‌یا قوم هود یا قوم صالح گـرفتـار شـویـد و قـوم لوط از شماچندان دور نیست ●●● .۸۹ / هود

وَ يقَوْمِ مالى اَدْعُوكُمْ اِلَى النَّجوةِ وَ تَدْعُونَنى اِلَى النّارِ

ای قـوم! چـرا من شما را به سوی نجات دعوت می‌کنم، اما شما مرا به سوی آتش می‌خوانید ●●●؟۴۱ / مؤمن

وَ يقَوْمِ مَنْ يَنْصُرُنى مِنَ اللّهِ اِنْ طَرَدْتُّهُمْ اَفَلا تَذَكَّرُونَ

ای قـوم ! چـه کسـی مـرا در بـرابـر (مجـازات خـدا) یـاری می‌دهـد اگـر آن‌هـا را طـرد کنـم . آیـا انـدیشـه نمـی‌کنیـد ●●● ؟۳۰ / هود

(۶۶۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ يقَوْمِ هذِهِ ناقَةُ اللّهِ لَكُمْ ءايَةً فَذَرُوها تَأْكُلْ فيآ اَرْضِ اللّهِ وَ لا تَمَسُّوها بِسُوآءٍ فَيَأْخُذَكُمْ عَذابٌ قَريبٌ

ای قوم من ! این ناقه خداونـد است که برای شـما دلیل و نشانه‌ای است بگذاریـد در زمین خدا به چرا مشغول شـود و هیـچ‌گونـه آزاری بـه آن نـرسانیـد که به زودی عذاب خدا شما را فرو خواهد گرفت ●●● .۶۴ / هود

وَ يَتَجَنَّبُهَا الْاَشْقى

امـا بـدبخـت‌تـریـن افـراد از آن دوری مـی‌گـزینـد ●●● .۱۱ / اعلی

وَ يَبْقى وَجْـهُ رَبِّـكَ ذوُ الْجَـلالِ وَ الْاِكْـرام

و تنهـا ذات ذوالجـلال و گـرامـی پـروردگـارت بـاقـی می‌مـانـد ●●● .۲۷ / الرّحمن

وَ يُبَيِّنُ اللّـهُ لَكُمُ الْآياتِ وَ اللّـهُ عَليمٌ حَكيـمٌ

و خداوند آیات خود را برای شما تبیین می کند و خدا علیم و حکیم است ●●● .۱۸ / نور

وَ يَجْعَلُونَ لِلّـهِ الْبَنـاتِ سُبْحانَهُ وَ لَهُـمْ مـا يَشْتَهُـونَ

آن‌ها (در پندار خود) برای خداوند دخترانی قرار می‌دهند، منزه است او (از این‌که فرزندی داشته باشد) ولی برای خودشان آن‌چه را میل دارند قایل می‌شوند ●●● .۵۷ / نحل

وَ يَجْعَلُونَ لِلّهِ ما يَكْـرَهُـونَ وَ تَصِـفُ اَلْسِنَتُهُـمُ الْكَـذِبَ اَنَّ لَهُـمُ الْحُسْنى لا جَرَمَ اَنَّ لَهُمُ النّارَ وَ اَنَّهُـمْ مُفْرَطُونَ

آن‌ها بر خدا چیزهایی قرار می‌دهند که خودشان از آن کراهت دارند (یعنی فرزندان دختر) با این حال به دروغ می گویند سرانجام نیکی دارند ،ناچار برای آن‌ها آتش است و آن‌ها از پیشگامان (در آتش دوزخ) هستند ●●● .۶۲ / نحل

وَ يَجْعَلُونَ لِما لا يَعْلَمُـونَ نَصيبـا مِمّـا رَزَقْنـاهُـمْ تَاللّهِ لَتُسْئَلُنَّ عَمّـا كُنْتُـمْ تَفْتَـرُونَ

آنان برای‌بت‌هایی که هیچ‌گونه سود و زیانی از آن‌ها سراغ ندارند سهمی‌از آن‌چه به‌آنان روزی داده‌ایم قرار می‌دهند، به خدا سوگند (در دادگاه قیامت) از این دروغ و تهمت‌ها بازپرسی خواهید شد ●●● .۵۶ / نحل

وَ يُحِقُّ اللّـهُ الْحَـقَّ بِكَلِماتِـهِ وَ لَـوْ كَـرِهَ الْمُجْـرِمُـونَ

و حق‌را به‌وعده‌خویش تحقق می‌بخشد هر چند مجرمان اکراه داشته باشند ●●●.۸۲ / یونس

وَ يَحْلِفُونَ بِاللّهِ اِنَّهُـمْ لَمِنْكُـمْ وَ ما هُمْ مِنْكُمْ وَ لكِنَّهُمْ قَوْمٌ يَفْرَقُونَ

و به خدا سوگند می‌خورند که آن‌ها از شما هستند در حالی که از شما نیستند ، ولی‌آن‌ها گروهی هستند که می‌ترسند (و وحشت دارند لذا دروغ می گویند ●●●) .۵۶ / توبه

وَ يَخِرُّونَ لِـلْاَذْقـانِ يَبْكُـونَ وَ يَـزيـدُهُـمْ خُشُـوعـا

آن‌ها (بی‌اختیار) به زمین می‌افتند (سجده می کنند) و اشک می‌ریزند و هر زمان خشوعشان فزون‌تر می‌شود●●● . ۱۰۹ / اسراء

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۱)

وَ يُدْخِلُهُمُالْجَنَّـةَ عَـرَّفَهـا لَهُـمْ

و آن‌ها را در بهشت (جاویدانش) که اوصاف آن را برای آنان بازگو کرده ، وارد می کند ●●●.۶ / محمّد

وَ يَدْرَؤُا عَنْهَا الْعَذابَ اَنْ تَشْهَدَ اَرْبَعَ شَهاداتٍ بِاللّهِ اِنَّهُ لَمِنَ الْكاذِبينَ

آن زن نیز می‌تواند کیفر (زنا) را ازخود دور کند، به این طریق که چهار بار خدا را به شهادت طلبد که آن مرد (در این نسبتی که به او می‌دهد)از دروغگویان است ●●● .۸ / نور

وَ يَدْعُ الْاِنْسانُ بِالشَّرِّ دُعاءَهُ بِالْخَيْـرِ وَ كـانَ الْاِنْسـانُ عَجُـولاً

و انسان (بر اثر شتابزدگی) بدی‌ها را طلب می کند آن‌گونه که نیکی‌ها را می‌طلبد و انسان همواره عجول است ●●● .۱۱ / اسراء

وَ يُذْهِبْ غَيْظَ قُلُوبِهِمْ وَ يَتُوبُ اللّهُ عَلى مَنْ يَشاآءُ وَ اللّهُ عَليمٌ حَكيمٌ

و خشم دل‌های آن‌ها را از میان می‌برد و خدا توبه هرکس را بخواهد (وشایسته بداند) می‌پذیرد و خداوند عالم و حکیم است ●●● .۱۵ / توبه

وَ يَرْزُقْهُ مِـنْ حَيْـثُ لا يَحْتَسِـبُ وَ مَـنْ يَتَـوَكَّـلْ عَلَـى اللّهِ فَهُوَ حَسْبُهُ اِنَّ اللّهَ بالِغُ اَمْرِهِ قَدْ جَعَـلَ اللّـهُ لِكُـلِّ شَـيْءٍ قَـدْرا

و او را از جایی که گمان ندارد ، روزی می‌دهد و هر کس بر خداوند توکل کند، کفایت امرش را می کند ، خداوند فرمان

خـود را به انجام می‌رساند و خدا برای هر چیزی اندازه‌ای قرار داده است ●●● .۳ / طلاق

وَ یَرَی الَّذینَ اُوتُوا الْعِلْمَ الَّـذی اُنْـزِلَ اِلَیْکَ مِنْ رَبِّکَ هُوَ الْحَقَّ وَ یَهْدی اِلی صِراطِ الْعزیزِ الْحَمیدِ

آن‌ها که دارای علمند، آن چه را از سوی پروردگارت بر تو نازل شده، حق می‌دانند و هدایت کننده به راه خـداونـد عـزیـز و حمیـد ●●● .۶ / سبأ

وَ یُریکُمْ آیاتِه فَاَیَّ ایاتِ اللّهِ تُنْکِرُونَ

او آیاتش را همواره به شما نشـان می‌دهـد ، کـدامیـک از آیـات او را انکـار می‌کنیـد ●●● ؟۸۱ / مؤمن

وَ یَزیدُ اللّهُ الَّـذینَ اهْتَـدَوْا هُـدًی وَ الْبـاقِیـاتُ الصّالِحـاتُ خَیْـرٌ عِنْدَ رَبِّکَ ثَوابا وَ خَیْرٌ مَرَدّا

اما کسانی که در راه هـدایت گام نهادنـد خداوند بر هدایتشان می‌افزاید ، آثار و اعمال صالحی که (از انسان) بـاقـی می‌مـانـد ، در پیشگـاه پـروردگـار تـو ثـوابش بیشتر و عاقبتش ارزشمندتر است ●●● .۷۶ / مریم

وَ یُسَبِّحُ الرَّعْدُ بِحَمْدِه وَ الْمَلئِکَةُ مِنْ خیفَتِه وَ یُرْسِلُ الصَّوعِقَ فَیُصیبُ بِها مَنْ یَشاءُ وَ هُمْ یُجدِلُونَ فِـی اللّـهِ وَ هُـوَ شَـدیـدُ الْمِحالِ

و رعد تسبیح و حمد او می‌گوید و (نیز) فرشـتگان از ترس او و صاعقه‌ها را می‌فرستد و هر کس را بخواهد گرفتار آن می‌سازد در حالی که آن‌ها (مشاهـده این همه آیات خدا باز هم) درباره خدا به مجادله مشـغولند و او قدرتی‌بی‌انتها (و مجازاتی‌دردناک) دارد ●●●.۱۳ / رعد

(۶۶۲) باب الواو قرآن الفبائی

وَ یَسْتَجیبُ الَّـذیـنَ امَنُـوا وَ عَمِلُـوا الصّالِحـاتِ وَ یَزیدُهُمْ مِنْ فَضْلِه وَالْکافِرُونَ لَهُمْ عَذابٌ شَدیدٌ

و درخواست کسـانی را که ایمان آوردهانـد و عمل صالـح انجام داده‌انـد ، اجابت می‌کنـد و از فضـلش بر آن‌ها می‌افزایـد ، اما برای کافران عذاب شدیدی است ●●● . ۲۶ / شوری

وَ یَسْتَعْجِلُونَکَ بِالسَّیِّئَةِ قَبْلَ الْحَسَنَةِ وَ قَدْ خَلَتْ مِنْ قَبْلِهِمُ الْمَثُلتُ وَ اِنَّ رَبَّکَ لَذُو مَغْفِرَةٍ لِلنّاسِ عَلی ظُلْمِهِـمْ وَ اِنَّ رَبَّـــکَ لَشَــدیــدُ الْعِقـــابِ

آن‌هـا پیـش از حسنـه (و رحمـت) از تـو تقـاضـای تعجیـل سیئه (و عذاب) می‌کنند با این‌که قبل از آن‌ها بلاهای عبرت‌انگیز نازل شده و پروردگار تو نسبت به مردم با این که ظلم می‌کنند دارای مغفرت است و هـم پـروردگـارت عــذاب شـدیـد دارد ●●●.۶ / رعد

وَ یَسْتَعْجِلُونَکَ بِالْعَـذابِ وَ لَـوْلا اَجَـلٌ مُسَمًّی لَجاءَهُمُ الْعَـذابُ وَ لَیَأْتِیَنَّهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لا یَشْعُرُونَ

آن‌ها با عجله از تو عـذاب را می‌طلبنـد و اگر موعد مقرری تعیین نشده بود، عذاب (الهی) به سراغ آن‌ها می‌آمـد، سـرانجام این عذاب به طور ناگهانی بر آن‌ها نازل می‌شود ، در حالی که نمی‌دانند ●●● .۵۳ / عنکبوت

وَ یَسْتَعْجِلُونَکَ بِالْعَـذابِ وَ لَـنْ یُخْلِـفَ اللّهُ وَعْـدَهُ وَ اِنَّ یَـوْما عِنْـدَ رَبِّکَ کَاَلْفِ سَنَةٍ مِمّا تَعُدُّونَ

آن‌ها با عجله از تو تقاضای عذاب می‌کنند، در حالی که خداوند هرگز از وعده خود تخلف نخواهد کرد و یک روز نزد پروردگار تو همانند هزار سال از سال‌هایی است که شما می‌شمرید ●●●.۴۷ / حجّ

وَ یَسْتَفْتُونَکَ فِی النِّسـاآءِ قُلِ اللّهُ یُفْتیکُمْ فیهِنَّ وَ مایُتْلی عَلَیْکُمْ فِی الْکِتابِ فی یَتامَی النِّساآءِ اللاّتی لاتُؤْتُونَهُنَّ ما کُتِبَ لَهُنَّ وَ تَرْغَبُونَ اَنْ تَنْکِحُوهُنَّ وَ الْمُسْتَضْعَفینَ مِنَ الْوِلْدانِ وَ اَنْ تَقُومُوا لِلْیَتامی بِـالْقِسْـطِ وَ مـا تَفْعَلُـوا مِـنْ خَیْـرٍ فَـاِنَّ اللّـهَ کـانَ بِـه عَلیما

از تو درباره زنان سؤال می‌کننـد، بگو خداوند در این زمینه به شـما پاسخ می‌دهد و آنچه در قرآن درباره زنان یتیمـی که حقـوق آن‌هـا را به‌آن‌ها نمی‌دهید و می‌خواهید با آن‌ها ازدواج کنید و همچنین درباره کودکان صـغیر و ناتوان برای شـما بیان شده است (قسـمتی از سـفارش‌های خداونـد در این زمینه می‌باشد و نیز به شـما سفارش می‌کند که) با یتیمان به عدالت رفتار کنید و آن‌چه از

نیکی‌ها انجام می‌دهید خداوند از آن آگاه است (و بـه شمـا پـاداش منـاسب می‌دهـد ●●●) .۱۲۷ / نساء

وَ یَسْتَنْبِئُونَکَ اَحَقٌّ هُـوَ قُـلْ ای وَ رَبّیآ اِنَّهُ لَحَقٌّ وَ ماآ اَنْتُمْ بِمُعْجِزینَ

از تـو می‌پـرسنـد آیـا آن (وعـده مجـازات الهی) حق است ؟ بگو: آری به خـدا سوگند قطعا حق است و شـمـا نمـی‌تـوانیـد از آن جلـوگیـری کنیـد ●●● .۵۳ / یونس

وَ یَسِّرْ لـی اَمْری

کـار مـرا بـر مـن آسـان گـردان ●●● .۲۶ / طه

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۳)

وَ یُسْقَوْنَ فیهـا کَـأْسا کانَ مِـزاجُهـا زَنْجَبیـلاً

و درآن‌جااز جام‌هایی سیراب‌می‌شوندکه لبریزازشراب‌طهوری است که با زنجبیل آمیخته است ●●● .۱۷ / انسان

وَ یَسْئَلُونَکَ عَـنِ الْجِبـالِ فَقُـلْ یَنْسِفُهـا رَبّی نَسْفا

و از تو درباره کوه‌ها سؤال می‌کنند، بگو: پروردگارم آن‌ها را (متلاشی کرده) بر باد می‌دهد ●●●.۱۰۵ / طـه

وَ یَسْئَلُونَکَ عَـنِ الـرُّوحِ قُـلِ الـرُّوحُ مِـنْ اَمْـرِ رَبّـی وَ مـا اُوتیتُـمْ مِـنَ الْعِلْـمِ اِلاّ قَلیـلاً

از تـو دربـاره «روح» سـؤال می‌کننـد، بگـو : روح از فـرمـان پـروردگـار من اسـت و جـز انـدکـی از دانش بـه شـمـا داده نشـده اسـت ●●● ؟۸۵ / اسراء

وَ یَسْـأَلُونَکَ عَنِ الْمَحیضِ قُلْ هُوَ اَذًی فَاعْتَزِلُوا النِّساءَ فِی الْمَحیضِ وَ لا تَقْرَبُوهُنَّ حَتّی یَطْهُرْنَ فَـاِذا تَطَهَّـرْنَ فَـأْتُـوهُـنَّ مِنْ حَیْثُ اَمَـرَکُـمُ اللّـهُ اِنَّ اللّـهَ یُحِبُّ التَّـوّابیـنَ وَ یُحِبُّ الْمُتَطَهِّرینَ

و از تـو دربـاره خـون حیـض سـؤال می‌کننـد ، بگـو : « چیـز زیـان بـار و آلـوده‌ای اسـت » ، از ایـن رو در حـالـت قـاعـدگی، از زنـان کنـاره‌گیـری کنیـد و بـا آن‌هـا نـزدیکـی ننمـاییـد تـا پاک شونـد و هنگـامی کـه پـاک شـدنـد، از طـریقـی که خـدا به شـما فرمان داده ، با آن‌هـا آمیـزش کنیـد، خداوند توبه کنندگان را دوست دارد و پاکان را (نیز) دوست دارد ●●● .۲۲۲ / بقره

وَ یَسْئَلُونَکَ عَنْ ذِی الْقَرْنَیْنِ قُلْ سَاَتْلُوا عَلَیْکُمْ مِنْهُ ذِکْرا

و از تـو دربـاره « ذوالقـرنیـن » سـؤال می‌کنند ، بگـو بـه زودی گـوشه‌ای از سرگذشت او رابرای شما بازگو خواهم کرد●●●. ۸۳ / کهف

وَ یَصْلی سَعیرا

و در شعلـه‌های سوزان آتـش دوزخ مـی‌سـوزد ●●● .۱۲ / انشقاق

وَ یَصْنَعُ الْفُلْکَ وَ کُلَّما مَرَّ عَلَیْهِ مَلَاءٌ مِنْ قَوْمِه سَخِرُوا مِنْهُ قالَ اِنْ تَسْخَرُوا مِنّافَاِنّا نَسْخَرُ مِنْکُمْ کَما تَسْخَرُونَ

او مشغول ساختن کشتی بود و هر زمانی گروهی از اشراف قومش بر او می‌گذشتند او رامسخره می‌کردند ، (ولـی نـوح) گفت : اگر مـا را مسخـره می‌کنیـد ما نیز شما را همین‌گونه مسخره خواهیم کرد ●●● .۳۸ / هود

وَیَضیقُ صَدْری وَ لا یَنْطَلِقُ لِسانی فَاَرْسِلْ اِلی هرُونَ

و سینـه‌ام تنـگ می‌شـود و زبـانـم به قـدر کـافی گویا نیست (به‌برادرم) هارون نیز رسالت ده (تا مرا یـاری کنـد●●●) . ۱۳ / شعراء

وَ یُطافُ عَلَیْهِمْ بِانِیَةٍ مِنْ فِضَّةٍ وَ اَکْوابٍ کانَتْ قَواریرا

و در گـرداگـرد آن‌هـا ظـرف‌هـایی از نقـره و قـدح‌هـایی بلورین می‌گرداننـد (مملو از بهترین غـذاها و نـوشیـدنی‌ها)

●●●.۱۵ / انسان

(۶۶۴) باب الواو قرآن الفبائی

وَ يُطْعِمُونَ الطَّعامَ عَلى حُبِّهِ مِسْكيناً وَ يَتيماً وَ اَسيراً

و غذای (خود) را با این که به آن علاقه (و نیاز) دارند، به مسکین و یتیم و اسیر می‌دهند ●●● .۸ / انسان

وَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ غِلْمانٌ لَهُمْ كَاَنَّهُمْ لُؤْلُؤٌ مَكْنُونٌ

و پیوسته در گرد آن‌ها نوجوانانی برای خدمت آنان گردش می کنند که همچون مرواریدهای در صدفند ●●● .۲۴ / طور

وَ يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدانٌ مُخَلَّدُونَ اِذا رَأَيْتَهُمْ حَسِبْتَهُمْ لُؤْلُؤا مَنْثُورا

و بر گرد آن‌ها نوجوانانی جاودانی (برای پذیرایی) می گردند که هر گاه آن‌ها را ببینی، گمان می کنی مروارید پراکنده‌اند ●●●.۱۹ / انسان

وَ يَعْبُدوُنَ مِنْ دوُنِ اللّهِ ما لا يَضُرُّهُمْ وَ لا يَنْفَعُهُمْ وَ يَقُولُونَ هآؤُلاآءِشُفَعاآؤُنا عِنْدَ اللّهِ قُلْ اَتُنَبِّئُونَ اللّهَ بِما لا يَعْلَمُ فِى السَّمواتِ وَ لا فِى الْاَرْضِ سُبْحانَهُ وَ تَعالى عَمّا يُشْرِكُونَ

و غیر از خدا چیزهایی پرستش می کنند که نه به آن‌ها زیان می‌رساند و نه سودی به‌آنان می‌دهد و می گویند : اینان شفیعان ما نزد خدا هستند، بگو: آیا خداوند را به چیزی خبر می‌دهید که در آسمان‌ها و زمین سراغ ندارد؟ منزه است او و برتر است ازآن شریک‌هایی که قرار می‌دهند ●●● .۱۸ / یونس

وَ يَعْبُدوُنَ مِنْ دوُنِ اللّهِ ما لَمْ يُنَزِّلْ بِهِ سُلْطانا وَ ما لَيْسَ لَهُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ ما لِلظّالِمينَ مِنْ نَصيرٍ

آن‌ها غیر از خداوند چیزهایی را می‌پرستند که خدا هیچ‌گونه‌دلیلی برای آن نازل نکرده است و چیزهایی که به آن علم و آگاهی ندارند و برای ظالمان یاور و راهنمایی نیست ●●●.۷۱ / حجّ

وَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ مالا يَنْفَعُهُمْ وَ لا يَضُرُّهُمْ وَ كانَ الْكافِرُ عَلى رَبِّهِ ظَهيرا

آن‌ها غیر از خدا چیزهایی را می‌پرستند که نه به آن‌ها سودی می‌رساند و نه زیانی و کافران در برابر پروردگارشان (در طریق کفر) کمک کار یکدیگرند ●●● .۵۵ / فرقان

وَ يَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ ما لا يَمْلِكُ لَهُمْ رِزْقا مِنَ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ شَيْئا وَ لا يَسْتَطيعُونَ

آن‌ها غیر از خدا موجوداتی را می‌پرستند که مالک روزی آن‌ها از آسمان‌ها و زمین نیستند و توانایی بر این کار را ندارند ●●● .۷۳ / نحل

وَ يُعَذِّبَ الْمُنافِقينَ وَ الْمُنافِقاتِ وَ الْمُشْرِكينَ وَالْمُشْرِكاتِ الظّانّينَ بِاللّهِ ظَنَّ السَّوْءِ عَلَيْهِمْ دائِرَةُ السَّوْءِ وَ غَضِبَ اللّهُ عَلَيْهِمْ وَ لَعَنَهُمْ وَ اَعَدَّلَهُمْ جَهَنَّمَ وَ ساءَتْ مَصيرا

و نیز مردان و زنان منافق و مردان و زنان مشرک را که به خدا گمان بد می‌برند مجازات کند، حوادث سویی (که‌برای‌مؤمنان انتظارمی کشند) تنهابرخودشان نازل‌می‌شود، خداوند آن‌ها را غضب کرده و آن‌ها را از رحمت خود دور ساخته و جهنم را برای آن‌ها آماده کرده و چه بدسرانجامی است ●●● .۶ / فتح

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۵)

وَ يُعَلِّمُهُ الْكِتابَ وَ الْحِكْمَةَ وَ التَّوْرِيةَ وَ الْاِنْجيلَ

و به او ، کتاب و دانش و تورات و انجیل می‌آموزد ●●● .۴۸ / آل عمران

وَ يَعْلَمَ الَّذينَ يُجادِلُونَ فى اياتِنا ما لَهُمْ مِنْ مَحيصٍ

تـا کسـانی کـه در آیات ما مجادله می‌کنند بدانند هیچ پناهگاهی ندارند .۳۵ / شوری

وَ یَقُولُ الْاِنْسـانُ اَءِذا مـا مِـتُّ لَسَـوْفَ اُخْـرَجُ حَیّـا

انسان می‌گوید: آیا پس از مردن در آینده زنده (از قبر) بیرون خواهم آمد ●●● .۶۶ / مریم

وَ یَقُولُ الَّذینَ امَنُوا لَوْلاـ نُزِّلَتْ سُورَةٌ فَاِذا اُنْزِلَتْ سُورَةٌ مُحْکَمَةٌ وَ ذُکِرَ فیهَا الْقِتالُ رَاَیْتَ الَّذینَ فی قُلُوبِهِمْ مَرَضٌ یَنْظُرُونَ اِلَیْکَ نَظَرَ الْمَغْشِیِّ عَلَیْهِ مِنَ الْمَوْتِ فَاَوْلی لَهُمْ

کسانی که ایمان آورده‌اند، می گویند : چرا سوره‌ای نازل نمی‌شود ؟ (که در آن فرمان جهاد باشد) اما هنگامی که سوره محکمی نازل می گردد که در آن نامی از جنگ است ، منافقان بیمار دل را می‌بینی همچون کسی که در آستانه مرگ قرار گرفته، به‌تو نگاه‌می کنند، پس مرگ ونابودی‌برای آن‌ها بهتراست ●●● .۲۰ / محمّد

وَ یَقُولُ الَّذینَ امَنُوا اَهؤُلاآءِ الَّذینَ اَقْسَمُوا بِاللّهِ جَهْدَ اَیْمانِهِمْ اِنَّهُمْ لَمَعَکُمْ حَبِطَتْ اَعْمالُهُمْ فَاَصْبَحُوا خاسِرینَ

و آن‌ها که ایمان آورده‌اند می گویند آیا این (منافقان) همان‌ها هستند که با نهایت تأکید سوگند یاد کردند که با شما هستیم؟ (چرا سرانجام کارشان به این‌جا رسید) اعمالشان نابود گشت و زیانکار شدند ●●● .۵۳ / مائده

وَ یَقُولُ الَّذینَ کَفَرُوا لَسْتَ مُرْسَلاً قُلْ کَفی بِاللّهِ شَهیدا بَیْنی وَ بَیْنَکُمْ وَ مَنْ عِنْدَهُ عِلْمُ الْکِتبِ

آنها که کافر شدند می گویند تو پیامبر نیستی ، بگو کافی است که خداوند و کسانی که علم کتاب (و آگاهی بر قرآن) نزد آن‌ها است گواه (من) باشند ●●● .۴۳ / رعد

وَ یَقُولُ الَّذینَ کَفَرُوا لَوْلا اُنْزِلَ عَلَیْهِ ءَایَةٌ مِنْ رَبِّهِ اِنَّما اَنْتَ مُنْذِرٌ وَ لِکُلِّ قَوْمٍ هادٍ

و آن‌ها که کافر شدند می گویند چرا آیت (و اعجازی) از پروردگارش بر او نازل نشده؟ تو تنها بیم دهنده‌ای و برای هر گروهی هدایت کننده‌ای است (و این‌ها همه بهانه است نه جستجوی حقیقت ●●●) .۷ / رعد

وَ یَقُولُ الَّذینَ کَفَرُوا لَوْلا اُنْزِلَ عَلَیْهِ ایَةٌ مِنْ رَبِّه قُلْ اِنَّ اللّهَ یُضِلُّ مَنْ یَشاءُ وَ یَهْدی اِلَیْهِ مَنْ اَنابَ

و آنها که کافر شدند می گویند چرا آیه (و معجزه)ای از پروردگارش بر او نازل نشده است ؟ بگو خداوند هر کس را بخواهد گمراه و هرکس را که به سوی او باز گردد هدایت می کند (کمبود در معجزه نیست لجاجت آنها مانع است ●●●) .۲۷ / رعد

وَ یَقُولُونَ اَئِنّا لَتارِکُوا الِهَتِنا لِشاعِرٍ مَجْنُونٍ

و پیوسته می گفتند : آیا ما خدایان خود را به‌خاطرشاعر دیوانه‌ای رهاکنیم ●●● ؟۳۶ / صافّات

(۶۶۶) باب الواو قرآن الفبائی

وَ یَقُولُونَ امَنّا بِاللّهِ وَ بِالرَّسُولِ وَ اَطَعْنا ثُمَّ یَتَوَلّی‌فَریقٌ مِنْهُمْ مِنْ بَعْدِ ذلِکَ وَ ما اُولئِکَ بِالْمُؤْمِنینَ

آنها می گویند : به خدا و پیامبر ایمان داریم و اطاعت می کنیم ، ولی بعد از این ادعا گروهی از آنها روی گردان می‌شوند ، آنها (در حقیقت) مؤمن نیستند ●●● .۴۷ / نور

وَ یَقُولُونَ سُبْحانَ رَبِّنا اِنْ کانَ وَعْدُ رَبِّنا لَمَفْعُولاً

و می گویندمنزه‌است پروردگارماکه وعده‌هایش‌قطعاانجام‌شدنی‌است ●●● .۱۰۸ / اسراء

وَ یَقُولُونَ طاعَةٌ فَاِذا بَرَزُوا مِنْ عِنْدِکَ بَیَّتَ طاآئِفَةٌ مِنْهُمْ غَیْرَ الَّذی تَقُولُ وَ اللّهُ یَکْتُبُ ما یُبَیِّتُونَ فَاَعْرِضْ عَنْهُمْ وَ تَوَکَّلْ عَلَی اللّهِ وَ کَفی بِاللّهِ وَکیلًا

آنها در حضور تو می گویند فرمانبرداریم اما هنگامی که از نزد تو بیرون می‌روند جمعی از آنها جلسات سرّی شبانه بر ضدّ گفته‌های تو تشکیل می‌دهند ، خداوند آنچه را در این جلسات می گویند می‌نویسد، اعتنایی به آنها مکن (و از نقشه‌های آنها وحشت نداشته باش) و توکّل بر خدا کن و کافی است که او یار و مدافع تو باشد●●● .

۸۱ / نساء

وَ یَقُولُونَ لَوْ لآ اُنْزِلَ عَلَیْهِ ایَةٌ مِنْ رَبِّهِ فَقُلْ اِنَّمَا الْغَیْبُ لِلّهِ فَانْتَظِرُوا اِنّی مَعَکُمْ مِنَ الْمُنْتَظِرینَ

و می گویند: چرا معجزه‌ای از پروردگارش بر او نازل نمی‌شود؟ بگو : غیب (و معجزات) برای خدا (و به فرمان او) است، شما در انتظار باشید من هم با شما در انتظارم (شما درانتظار معجزات اقتراحی و بهانه‌جویانه باشید و من هم در انتظار مجازات شما ●●●) . ۲۰ / یونس

وَ یَقُولُونَ مَتـی هـذَا الْفَتْـحُ اِنْ کُنْتُـمْ صـادِقیـنَ

آن‌هامی گویند: اگرراست می گویید این پیروزی شماکی‌خواهد بود ●●● ؟۲۸ / سجده

وَ یَقُولُونَ مَتـی هـذَا الْـوَعْـدُ اِنْ کُنْتُمْ صادِقیـنَ

می گویند: این‌وعده (مجازات) اگرراست‌می گویید، کی عملی‌می‌شود؟

●●●۴۸ / یونس ، ۳۸ / انبیاء ، ۲۹ / سبأ ، ۲۵ / ملک ، ۷۱ / نمل ، ۴۸ / یس

وَ یُکَلِّمُ النّـاسَ فِـی الْمَهْـدِ وَ کَهْـلًا وَ مِـنَ الصّالِحیـنَ

و بـا مـردم، در گـاهـواره و در حـالـت کهـولـت (و میـان سـال شـدن) سخـن خـواهـد گفـت و از شـایستگـان اسـت ●●● .۴۶ / آل عمران

وَیْلٌ لِکُـلِّ اَفّـاکٍ اَثیـمٍ

وای بر هـر دروغگـوی گنهکـار ●●● .۷ / جاثیه

وَیْلٌ لِکُـلِّ هُمَـزَةٍ لُمَـزَةٍ

وای بر هرعیبجوی مسخره‌کننده‌ای ●●● .۱ / همزه

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۷)

وَیْلٌ لِلْمُطَفِّفیـنَ

وای بـر کـم فـروشـان ●●● .۱ / مطففین

وَیْلٌ یَـوْمَئِـذٍلِلْمُکَـذِّبیـنَ

وای در آن روز بر تکذیب کنندگان ●●●.۴۹،۴۷،۴۵،۴۰،۳۷،۳۴،۲۸،۲۴،۱۹،۱۵ / مرسلات، ۱۰ / مطففین

وَ یُمْدِدْکُمْ بِاَمْوالٍ وَ بَنینَ وَ یَجْعَلْ لَکُمْ جَنّاتٍ وَ یَجْعَلْ لَکُمْ اَنْهارا

و شـمـا را بـا امـوال و فـرزنـدان فـراوان امـداد کنـد و بـاغ‌هـای سـرسبـز و نهـرهـای جاری در اختیـارتـان قـرار دهـد ●●● .۱۲ / نوح

وَ یَمْنَعُونَ الْمـاعُـونَ

و دیگـران را از ضـروریـات زنـدگـی منـع می کننـد ●●● .۷ / ماعون

وَ یُنَجِّیاللّهُالَّذینَ اتَّقَوْا بِمَفازَتِهِمْ لایَمَسُّهُمُالسُّوءُ وَ لاهُمْ یَحْزَنُونَ

و خـداونـد کسـانی را که تقوا پیشه کردنـد ، با رستگاری رهایی می‌بخشد ، هیچ بـدی به آن‌ها نمی‌رسد و هـرگـز غمگیـن نخـواهنـد شـد ●●● .۶۱ / زمر

وَ یُنْذِرَ الَّذینَ قالُوا اتَّخَذَ اللّهُ وَلَدا

و (نیز) آن‌هاراکه گفتندخداوندفرزندی(برای خود)انتخاب کرده‌انذارکند ●●●.۴ / کهف

وَ یَنْصُرَکَ اللّهُ نَصْـرا عَـزیـزا

و پیـــروزی شکست نـاپـذیـری نصیـب تـــو کنـــد ●●● .۳ / فتح

وَ یَنْقَلِبُ اِلـی اَهْلِـهِ مَسْـرُورًا

و خــوشحـــال بــه اهـــل و خـــانـــواده‌اش بـازمـی‌گـــردد ●●● .۹ / انشقاق

وَ یَوْمَ الْقِیـامَـةِ تَـرَی الَّـذینَ کَذَبُوا عَلَی اللّهِ وُجُوهُهُمْ مُسْوَدَّةٌ اَلَیْسَ فی جَهَنَّمَ مَثْوًی لِلْمُتَکَبِّرینَ

و روز قیـامـت کســانی را کــه بر خـدا دروغ بســتنـد ، می‌بینی کـه صـورت‌هـایشان سیاه است، آیـا در جهنم‌جایگـاهی‌برای متکبران‌نیست ●●● ؟۶۰ / زمر

وَ یَوْمَ یَعَـضُّ الظّالِـمُ عَلـی یَـدَیْـهِ یَقُـولُ یـا لَیْتَنِـی اتَّخَـذْتُ مَـعَ الرَّسُـولِ سَبیـلًا

و به خاطر بیاور روزی را که ظالم دست خویش را از شدت حسرت به دندان می‌گزد و می‌گوید : ای کاش با رســول خـدا راهی بـرگـزیـده بودم ●●● .۲۷ / فرقان

وَ یَوْمَ تَشَقَّـقُ السَّمـاءُ بِـالْغَمـامِ وَ نُـزِّلَ الْمَـلائِکَـةُ تَنْـزیلًا

و بـه خـاطـرآور روزی را که آسمان با ابرها از هم شکافته می‌شود و فرشتگان نازل می‌گردند ●●●.۲۵ / فرقان

وَ یَوْمَ تَقُـــومُ السّـاعَـــةُ یُبْلِـــسُ الْمُجْــرِمُــونَ

آن روز کــه قیـامت بـرپـا می‌شـود ، مجـرمـان در نـومیـدی و غـم و انـدوه فرو می‌روند ●●● .۱۲ / روم

(۶۶۸) باب الواو قرآن الفبائی

وَ یَوْمَ تَقُـومُ السّاعَةُ یُقْسِـمُ الْمُجْـرِمُـونَ مـا لَبِثُـوا غَیْـرَ سـاعَـةٍ کَـذلِکَ کـانُـوا یُؤْفَکُونَ

و روزی که قیامت برپا شود ، گنهکاران سوگنـد یاد می‌کننـد که جز ساعتی (در عالم برزخ) درنگ نکردند، ایــن‌چنیــن آن‌هـــا از درک حقیقـت محـــروم می‌شـدنـد ●●● .۵۵ / روم

وَ یَوْمَ تَقُـــومُ السّـاعَـــةُ یَـــوْمَئِـــذٍ یَتَفَـرَّقُـــونَ

آن روز کـه قیـامـت برپا می‌گردد (مردم) از هم جدا می‌شوند ●●● .۱۴ / روم

وَ یَوْمَ نَبْعَثُ فی کُلِّ اُمَّةٍ شَـهیدا عَلَیْهِمْ مِنْ اَنْفُسِـهِمْ وَ جِئْنابِکَ شَهیدا عَلی هؤُلاءِ وَ نَزَّلْنا عَلَیْکَ الْکِتابَ تِبْیانا لِکُلِّ شَیْءٍ وَ هُدًی وَ رَحْمَةً وَ بُشْری لِلْمُسْلِمینَ

به یـاد آوریـد روز را کـه هـر امتی گواهی از خودشـان بر آن‌ها مبعوث می‌کنیم و تو را گواه آن‌ها قرار می‌دهیم و ما این کتاب (آسمانی) را بر تونازل کردیم که بیانگر همه چیز است و مایه هدایت و رحمت و بشـارت بـرای مسلمانان است ●●● .۸۹ / نحل

وَ یَوْمَ نَبْعَـثُ مِـنْ کُـــلِّ اُمَّـــةٍ شَهیـدا ثُـمَّ لا یُـؤْذَنُ لِلَّـذینَ کَفَـرُوا وَ لا هُـمْ یُسْتَعْتَبُـونَ

به خاطر بیاورید روزی را که از هر امتی گواهی برآن‌ها مبعوث می‌کنیم ، سپس به کافران اجازه (سخن گفتن) داده نمی‌شود (چرا که دست و پا وگوش و چشم حتی پوست تن آن‌هاگواهی می‌دهنـد) و توانایی بر رضایت طلبیـدن (و تقاضای) عفو ندارنـد●●● . ۸۴ / نحل

وَ یَوْمَ نَحْشُرُ مِنْ کُلِّ اُمَّةٍفَوْجا مِمَّنْ یُکَذِّبُ بِایاتِنافَهُمْ یُوزَعُونَ

به خاطر بیاور روزی را که ما از هر امتی گروهی را از کســانی که آیات ما را تکذیب می‌کردند محشور می‌کنیم و آن‌هـا را نگـه مــی‌داریـم تا به یکـدیگـر ملحق شونـد ●●● .۸۳ / نمل

وَ یَوْمَ نَحْشُـرُهُـمْ جَمیعـا ثُـمَّ نَقُولُ لِلَّذیـنَ اَشْـرَکُـوا مَکـانَکُمْ اَنْتُمْ وَ شُرَکاآؤُکُمْ فَزَیَّلْنا بَیْنَهُمْ وَ قـــالَ شُـــرَکـاآؤُهُـمْ مـــا کُنْتُـــمْ اِیّـانـا تَعْبُــدُونَ

به خاطر بیاورید آن روز را که همه آن‌ها را جمع می‌کنیم سپس به مشرکان می‌گوییم :شما و معبودهایتان در جای خودتان باشید (

تا به‌حسابتان رسیدگی شود) سپس آن‌ها را از هم جدا می‌کنیم (و از هریک جداگانه سؤال می‌نماییم) و معبودهایشان (به آن‌ها) می‌گویند: شما (هرگز) ما را عبادت نمی‌کردید ●●● .۲۸ / یونس

وَ یَوْمَ نَحْشُرُهُمْ جَمیعا ثُمَّ نَقُولُ لِلَّذینَ اَشْرَکُوآا اَیْنَ شُرَکاآؤُکُمُ الَّذینَ کُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

آن روز که همه آن‌ها را محشور می‌کنیم ، به مشرکان می‌گوییم : معبودهایتان که آن‌ها را شریک خدا می‌پنداشتید کجا هستند ؟ (و چرا به‌یاری شما نمی‌شتابند ●●● ؟) .۲۲ / انعام

وَ یَوْمَ نُسَیِّرُ الْجِبالَ وَ تَرَی الْاَرْضَ بارِزَةً وَ حَشَرْناهُمْ فَلَمْ نُغادِرْ مِنْهُمْ اَحَدا

به خاطر بیاور روزی را که کوه‌ها را به حرکت درمی‌آوریم و زمین را آشکار (و مسطح) می‌بینی و همه آن‌ها (انسان‌ها) را محشور می‌کنیم واحدی را فروگذار نخواهیم کرد ●●● . ۴۷ / کهف

قرآن الفبائی باب الواو (۶۶۹)

وَ یَوْمَ یَحْشُرُهُمْ جَمیعا یمَعْشَرَ الْجِنِّ قَدِ اسْتَکْثَرْتُمْ مِنَ الْاِنْسِ وَ قالَ اَوْلِیاؤُهُمْ مِنَ الْاِنْسِ رَبَّنَا اسْتَمْتَعَ بَعْضُنا بِبَعْضٍ وَ بَلَغْنا اَجَلَنَا الَّذی أَجَّلْتَ لَنا قالَ النّارُ مَثْویکُمْ خلِدینَ فیهاآ اِلّا ماشاآءَاللّهُ اِنَّ رَبَّکَ حَکیمٌ عَلیمٌ

و آن روزکه همه آن‌ها را جمع و محشور می‌سازد به آنان می‌گوید ای جمعیّت شیاطین و جن شما افراد زیادی از انسان‌ها را گمراه ساختید ،دوستان و پیروان آن‌ها از میان انسان‌ها می‌گویند : پروردگارا ! هریک از ما دو دسته (پیشوایان و پیروان گمراه) از دیگری استفاده کردیم (ما به لذّات هوس آلود و زودگذر رسیدیم و آن‌ها بر ما حکومت کردند) و به اجلی که برای ما مقرر داشته بودی رسیدیم ، (خداوند) می‌گوید : آتش جایگاه شماست، جاودانه در آن خواهید ماند، مگر آن چه خدا بخواهد، پروردگار تو حکیم‌ودانا است ●●●.۱۲۸ / انعام

وَ یَوْمَ یَحْشُرُهُمْ جَمیعا ثُمَّ یَقُولُ لِلْمَلائِکَةِ اَهؤُلاءِ اِیّاکُمْ کانُوا یَعْبُدُونَ

به خاطر بیاور روزی را که خداوند همه آن‌ها را محشور می‌کند، سپس به فرشتگان می‌گوید : آیا این‌ها همه شما را پرستش می‌کردند ●●●؟ ۴۰ / سبأ

وَ یَوْمَ یَحْشُرُهُمْ کَأَنْ لَمْ یَلْبَثُوآا اِلّا ساعَةً مِنَ النَّهارِ یَتَعارَفُونَ بَیْنَهُمْ قَدْخَسِرَ الَّذینَ کَذَّبُوا بِلِقاآءِ اللّهِ وَ ما کانُوا مُهْتَدینَ

به خاطر بیاور روزی را که آن‌ها را جمع (و محشور) می‌سازد و آن‌چنان احساس می‌کنند که گویی جز ساعتی از روز (در دنیا) توقف نکردند ،به آن مقدار که یکدیگر را (ببینند و) بشناسند ، آن‌ها که لقای خداوند (و رستاخیز) را انکار کردند ، زیان کردند و هدایت نیافتند ●●● .۴۵ / یونس

وَ یَوْمَ یَحْشُرُهُمْ وَ ما یَعْبُدُونَ مِنْ دُونِ اللّهِ فَیَقُولُ ءَاَنْتُمْ اَضْلَلْتُمْ عِبادی هؤُلاءِ اَمْ هُمْ ضَلُّوا السَّبیلَ

به خاطر بیاور روزی را که همه آن‌ها و معبودانی را که غیر از خدا پرستش می‌کردند جمع می‌کند و به آن‌ها می‌گوید: آیا شما این بندگان مرا گمراه کردید ؟ یا خود گمراه شدند ●●●؟۱۷ / فرقان

وَ یَوْمَ یُحْشَرُ اَعْداءُ اللّهِ اِلَی النّارِ فَهُمْ یُوزَعُونَ

به خاطر بیاورید روزی را که دشمنان خدا را جمع کرده، به سوی دوزخ می‌برند و صفوف پیشین را نگه می‌دارند تا صف‌های بعد به آن‌ها ملحق بشوند ●●● .۱۹ / فصّلت

وَ یَوْمَ یُعْرَضُ الَّذینَ کَفَرُوا عَلَی النّارِ اَذْهَبْتُمْ طَیِّباتِکُمْفی حَیاتِکُمُ الدُّنْیا وَ اسْتَمْتَعْتُمْ بِها فَالْیَوْمَ تُجْزَوْنَ عَذابَ الْهُونِ بِما کُنْتُمْ تَسْتَکْبِرُونَ فِی الْاَرْضِ بِغَیْرِ الْحَقِّ وَ بِما کُنْتُمْ تَفْسُقُونَ

آن روز که کافران را بر آتش عرضه می‌کنند ، به آن‌ها گفته‌می‌شود : از طیّبات و لذائذ در زندگی دنیای خود استفاده کردید و از آن بهره‌گرفتید ، اما امروز عذاب ذلت‌بار به‌خاطر استکباری که در زمین به ناحق کردید و به خاطر گناهانی که انجام

می‌دادید ، جزای شما خواهد بود ●●● .۲۰ / احقاف

(۶۷۰) باب الواو قرآن الفبائی

وَ یَوْمَ یُعْرَضُ الَّذینَ کَفَرُوا عَلَی النّارِ اَلَیْسَ هذا بِالْحَقِّ قالُوا بَلی وَ رَبِّنا قالَ فَذوُقُوا الْعَذابَ بِما کُنْتُمْ تَکْفُرُونَ

روزی را به یاد آور که کافران را بر آتش عرضه می‌دارند (وبه آن‌ها گفته می‌شود :) آیا این حق نیست ؟ می گویند : آری ،به پروردگار ما سوگند (که حق است ، در این هنگام) می گوید : پس عذاب را به خاطر کفرتان بچشید ●●● .۳۴ / احقاف

وَ یَوْمَ یَعَضُّ الظّالِمُ عَلی یَدَیْهِ یَقُولُ یا لَیْتَنِی اتَّخَذْتُ مَعَ الرَّسُولِ سَبیلاً

و به خاطر بیاور روزی را که ظالم دست خویش را از شدت حسرت به دندان می گزد و می گوید : ای کاش با رسول خدا راهی برگزیده بودم ●●● .۲۷ / فرقان

وَ یَوْمَ یَقُولُ نادُوا شُرَکائِیَ الَّذینَ زَعَمْتُمْ فَدَعَوْهُمْ فَلَمْ یَسْتَجیبُوا لَهُمْ وَ جَعَلْنا بَیْنَهُمْ مَوْبِقا

به خاطر بیاورید روزی را که خدا می گوید شریک‌هایی راکه برای من می‌پنداشتید صدا بزنید (تا به کمک شما بشتابند)ولی هر چه آن‌ها را می‌خوانند جوابشان نمی‌دهند و ما در میان این دو گروه کانون هلاکتی قرار داده‌ایم ●●● .۵۲ / کهف

وَ یَوْمَ یُنادیهِمْ فَیَقُولُ اَیْنَ شُرَکائِیَ الَّذینَ کُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

روزی را به خاطر بیاورید که خداوند آن‌ها را ندا می‌دهد و می گوید : کجا هستند شریکانی که برای من می‌پنداشتید ●●● ؟۶۲ / قصص

وَ یَوْمَ یُنادیهِمْ فَیَقولُ ماذا اَجَبْتُمُ الْمُرْسَلینَ

به خاطر بیاورید روزی را که خداوندآن‌هارا ندامی‌دهدومی گوید:به‌پیامبران چه‌پاسخی گفتید ●●●؟۶۵ / قصص

وَ یَوْمَ یُنادیهِمْ فَیَقُولُ اَیْنَ شُرَکائِیَ الَّذینَ کُنْتُمْ تَزْعُمُونَ

به‌خاطربیاوریدروزی‌راکه آن‌هاراندامی‌دهدومی گوید: کجایندشریکانی که‌برای من‌می‌پنداشتید ●●●؟۷۴ / قصص

وَ یَوْمَ یُنْفَخُ فِی‌الصُّورِ فَفَزِعَ مَنْ فِی السَّمواتِ وَ مَنْ فِی الْاَرْضِ اِلّا مَنْ شاءَ اللّهُ وَ کُلٌّ اَتَوْهُ داخِرینَ

به خاطر بیاورید روزی را که در صور دمیده می‌شود و تمام کسانی که در آسمان‌ها و زمین هستند در وحشت فرومی‌روند جز کسانی که خدا بخواهد و همگی با خضوع در پیشگاه او حاضر می‌شوند ●●● .۸۷ / نمل

قرآن الفبائی باب الواو (۶۷۱)

باب الهاء

هآ اَنْتُمْ اُولاءِ تُحِبُّونَهُمْ وَ لا یُحِبُّونَکُمْ وَ تُؤْمِنُونَ بِالْکِتابِ کُلِّهِ وَ اِذا لَقُوکُمْ قالُوا امَنّا وَاِذاخَلَوْا عَضُّوا عَلَیْکُمُ الْاَنامِلَ مِنَ الْغَیْظِ قُلْ مُوتُوا بِغَیْظِکُمْ اِنَّ اللّهَ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدُورِ

شما کسانی هستید که آن‌ها را دوست می‌دارید ، اما آن‌ها شما را دوست ندارند در حالی که شما به همه کتاب‌های آسمانی ایمان دارید (و آن‌ها به کتاب آسمانی شما ایمان ندارند) . هنگامی که شما را ملاقات می کنند ، (به دروغ) می گویند: « ایمان آورده‌ایم » اما هنگامی که تنها می‌شوند، از شدّت خشم بر شما ، سر انگشتان خود را به دندان می گزند بگو : « با همین خشمی که دارید بمیرید خدا از (اسرار) درون سینه‌ها آگاه است ●●● » .۱۱۹ / آل‌عمران

هآ اَنْتُمْ هؤُلاءِ حاجَجْتُمْ فیما لَکُمْ بِهِ عِلْمٌ فَلِمَ تُحاجُّونَ فیما لَیْسَ لَکُمْ بِهِ عِلْمٌ وَ اللّهُ یَعْلَمُ وَ اَنْتُمْ لا تَعْلَمُونَ

شما کسانی هستید که درباره آن‌چه نسبت به آن آگاه بودید، گفتگو و ستیز کردید، چرا درباره آن چه آگاه نیستید، گفتگو می کنید ؟ و خدا می‌داند و شما نمی‌دانید ●●● .۶۶ / آل‌عمران

هآ اَنْتُمْ هؤُلآءِ جادَلْتُمْ عَنْهُمْ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا فَمَنْ یُجادِلُ اللّهَ عَنْهُمْ یَوْمَ الْقِیامَةِ اَمْ مَنْ یَکُونُ عَلَیْهِمْ وَکیلاً

آری شما همان‌ها هستید که در زندگی این جهان از آن‌ها دفاع کردید، اما کیست که در برابر خداوند در روز رستاخیز از آن‌ها دفاع کند و یا چه‌کسی است که وکیل و حامی آن‌ها باشد ●●● ؟۱۰۹ / نساء

هـآ اَنْتُمْ هؤُلاءِ تُدْعَوْنَ لِتُنْفِقُوا فی سَبیلِ اللّهِ فَمِنْکُمْ مَنْ یَبْخَلُ وَ مَنْ یَبْخَلْ فَاِنَّما یَبْخَلُ عَنْ نَفْسِهِ وَاللّهُ الْغَنِیُّ وَاَنْتُمُ الْفُقَراءُ وَاِنْ تَتَوَلَّوْا یَسْتَبْدِلْ قَوْماً غَیْرَکُمْ ثُمَّ لایَکُونُوا اَمْثالَکُمْ

آری شما همان جمعیتی هستید که دعوت برای انفاق در راه‌خدا می‌شوید و بعضی از شما بخل می‌ورزند و هرکس بخل کند ، نسبت به خود بخل کرده است و خداوند بی‌نیاز است و شما همه نیازمندید و هرگاه سرپیچی کنید، خداوند گروه دیگری را به‌جای شمامی‌آورد که مانند شمانخواهندبود ●●● .۳۸ / محمّد

هؤُلاءِ قَوْمُنَا اتَّخَذُوا مِنْ دُونِهِ الِهَةً لَوْلا یَأْتُونَ عَلَیْهِمْ بِسُلْطانٍ بَیِّنٍ فَمَنْ اَظْلَمُ مِمَّنِ افْتَری عَلَی اللّهِ کَذِبا

این قوم ما معبودهایی جز خدا انتخاب کرده‌اند، چرا آن‌ها دلیل آشکاری بر این معبودان نمی‌آورند ؟ چه کسی ظالم‌تر است از آن کس که بر خدا دروغ ببندد ●●● ؟۱۵ / کهف

هُدًی وَ بُشْری لِلْمُؤْمِنینَ

وسیله هدایت و بشارت برای مؤمنان است ●●● . ۲ / نمل

هُدًی وَ ذِکْری لِاُولِی الاَلْبابِ

کتابی که مایه هدایت و تذکر برای صاحبان عقل بود ●●● .۵۴ / مؤمن

(۶۷۲) باب الهاء قرآن الفبائی

هُدًی وَ رَحْمَةً لِلْمُحْسِنینَ

مایه هدایت و رحمت برای نیکوکاران است ●●● .۳ / لقمان

هذِهِ النّارُ الَّتی کُنْتُمْ بِها تُکَذِّبُونَ

(و به آن‌ها می‌گویند) این همان آتشی است که آن را انکار می‌کردید ●●● .۱۴ / طور

هذا بَصائِرُ لِلنّاسِ وَ هُدًی وَ رَحْمَةٌ لِقَوْمٍ یُوقِنُونَ

این (قرآن و شریعت آسمانی) وسایل بینایی و مایه هدایت و رحمت است برای مردمی که به آن یقین دارند ●●● .۲۰ / جاثیه

هذا بَلاغٌ لِلنّاسِ وَ لِیُنْذَرُوا بِهِ وَ لِیَعْلَمُوا اَنَّما هُوَ اِلهٌ واحِدٌ وَ لِیَذَّکَّرَ اُولُوا الاَلْبابِ

این (قرآن) ابلاغی است برای (عموم) مردم ، تا همه انذار شوند و بدانند او معبود واحد است و تا صاحبان مغز (و اندیشه) پند گیرند ●●● .۵۲ / ابراهیم

هذا بَیانٌ لِلنّاسِ وَ هُدیً وَ مَوْعِظَةٌ لِلْمُتَّقینَ

این بیانی است برای‌عموم مردم و هدایت و اندرزی برای پرهیزگاران ●●● .۱۳۸ / آل‌عمران

هذِهِ جَهَنَّمُ الَّتی کُنْتُمْ تُوعَدُونَ

این همان دوزخی است که به شما وعده داده می‌شد ●●● .۶۳ / یس

هذِهِ جَهَنَّمُ الَّتی یُکَذِّبُ بِهَا الْمُجْرِمُونَ

ایــن همــان دوزخــی است که مجــرمــان آن را انکــار می‌کردنــد ●●● .۴۳ / الرّحمن

هذا خَلْـقُ اللّـهِ فَـاَرُونــی مـاذا خَلَـقَ الَّـذینَ مِـنْ دُونِـه بَـلِ الظّالِمُـونَ فی ضَلالٍ مُبینٍ

ایـن آفـرینـش خـدا اسـت ، امـا بـه مـن نشان دهیـد معبـودانـی کـه غیـر او هسـتند چـه چیز را آفریده‌انـد؟ ولی ظالمـان در گمراهی آشکارند ●●● .۱۱ / لقمان

هذا ذِکْـرٌ وَ اِنَّ لِلْمُتَّقیـنَ لَحُسْـنَ مَـابٍ

این یک یادآوری است و برای پرهیزکاران ، بازگشت نیکـویی است ●●● .۴۹ / ص

هذا عَطاؤُنا فَامْنُنْ اَوْ اَمْسِکْ بِغَیْرِحِسابٍ

(و به او گفتیم :) این عطـای مـا است به هرکس می‌خواهی (و صـلاح می‌بینی) ببخش و از هر کس می‌خواهی امســاک کــن و حســابی بــر تــو نیست ●●● .۳۹ / ص

هذا فَلْیَـذُوقُـــوهُ حَمیـــمٌ وَ غَسّـاقٌ

این نــوشــابـه حمیـم و غسّـاق است (دو مـایـع سوزان و تیره‌رنگ) که باید از آن بچشند ●●● .۵۷ / ص

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۷۳)

هذا فَـوْجٌ مُقْتَحِـمٌ مَعَکُـمْ لامَـرْحَبـا بِهِـمْ اِنَّهُمْ صالُوا النّارِ

(به آنهـا گفته می‌شود :) این فوجی است که همراه شما وارد دوزخ می‌شونـد (این‌هـا همـان رؤسای ضـلالند) خـوش‌آمـد بـر آن‌هـا مبـاد ، همگــی در آتش خـواهند سوخت ●●● .۵۹ / ص

هذا کِتابُنا یَنْطِقُ عَلَیْکُمْ بِالْحَقِّ اِنّا کُنّا نَسْتَنْسِخُ ما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ایـن کتـاب مـا است که به حـق بـا شمـا سخـن می‌گـویـد (و اعمــال شما را بازگو می‌کند) ما آن‌چه را انجــام می‌دادیـد ، می‌نـوشتیـم ●●● .۲۹ / جاثیه

هذا ما تُوعَدُونَ لِکُلِّ اَوّابٍ حَفیظٍ

ایـن چیزی اسـت که به شمـا وعـده داده می‌شـود و برای کسـانی‌است که به سـوی خـدا بـاز می‌گردنـد و پیمان‌هـا و احکــــام او را حفـــظ می‌کننــــد ●●● .۳۲ / ق

هذا مـا تُـوعَدوُنَ لِیَوْمِ الْحِسابِ

این چیــزی اســت کــه بـرای روز حساب به شما وعده داده می‌شود (وعده‌ای تخلف‌ناپذیر ●●●) .۵۳ / ص

هذانِ خَصْمـانِ اخْتَصَمُـوا فـی رَبِّهِـمْ فَالَّـذینَ کَفَروُا قُطِّعَتْ لَهُمْ ثِیابٌ مِنْ نارٍ یُصَبُّ مِنْ فَــوْقِ رُؤوُسِهِــمُ الْحَمیـــمُ

این‌ها دو گروهند که درباره پروردگارشان به مخاصمه و جدال پرداختند، کسانی که کافر شدند ، لباس‌هایی از آتش بـرای آن‌هـا بـریـده می‌شـود و مـایـع سـوزان و جوشان بر سر آن‌ها فرو می‌ریزند ●●● .۱۹ / حجّ

هذا نَـذیـرٌ مِنَ النُّـــذُرِ الْاُولی

ایـن (پیـامبـر) بیـم‌دهنـده‌ای از بیـم دهنـدگـان پیشیــن است ●●● .۵۶ / نجم

هذا نُـزُلُهُـمْ یَـوْمَ الـدّیـنِ

ایــــن اســت وسیلــه پــذیــرایـی از آن‌هـا در قیــــامـت ●●● .۵۶ / واقعه

هذا وَ اِنَّ لِلطّاغینَ لَشَـرَّ مَـابٍ

ایـن (پاداش پـرهیزکـاران اسـت) و بـرای طغیـانگـران بـدتـریـن محل بـازگشـت است ●●● .۵۵ / ص

هذا هُـدًی وَ الَّـذینَ کَفَـروُا بِایاتِ رَبِّهِـمْ لَهُمْ عَذابٌ مِنْ رِجْزٍ اَلیمٌ

این (قرآن) مایه هدایت است و کسانی که به آیات پروردگارشان کافر شدند ، عذابی سخت و دردناک دارند ●●● .۱۱ / جاثیه

هذا یَوْمُ الْفَصْلِ الَّذی کُنْتُمْ بِهِ تُکَذِّبُونَ

(آری) این همان روز جدایی است که شما آن را تکذیب می‌کردید (جدایی حق از باطل ●●●) .۲۱ / صافّات

(۶۷۴) باب الهاء قرآن الفبائی

هذا یَوْمُ الْفَصْلِ جَمَعْناکُمْ وَ الْاَوَّلینَ

امروز همان روز جدایی (حق از باطل) است که شما و پیشینیان را در آن جمع کرده‌ایم ●●● .۳۸ / مرسلات

هذا یَوْمُ لا یَنْطِقُونَ

امروز روزی است که سخن نمی‌گویند (و قادر به دفاع از خویشتن نیستند ●●●) .۳۵ / مرسلات

هرُونَ اَخی

برادرم هارون را ●●● . ۳۰ / طه

هَلْ اَتی عَلَی الْاِنْسانِ حینٌ مِنَ الدَّهْرِ لَمْ یَکُنْ شَیْئا مَذْکُورا

آیا چنین نیست که زمانی طولانی بر انسان گذشت که چیز قابل ذکری نبود ●●● ؟ ۱ / انسان

هَلْ اَتیکَ حَدیثُ ضَیْفِ اِبْراهیمَ الْمُکْرَمینَ

آیا خبر مهمان‌های بزرگوار ابراهیم به تو رسیده است ●●● ؟ ۲۴ / ذاریات

هَلْ اَتیکَ حَدیثُ الْجُنُودِ

آیا داستان لشکرها به‌تو رسیده‌است ●●● ؟ ۱۷ / بروج

هَلْ اَتیکَ حَدیثُ الْغاشِیَةِ

آیا داستان « غاشیه » (روز قیامت که حوادث وحشتناکش همه رامی‌پوشاند) به تو رسیده است ●●● ؟ ۱ / غاشیه

هَلْ اَتیکَ حَدیثُ مُوسی

آیا داستان موسی به تو رسیده است ●●● ؟ ۱۵ / نازعات

هَلْ اُنَبِّئُکُمْ عَلی مَنْ تَنَزَّلُ الشَّیاطینُ

آیا به شما خبر بدهم ، شیاطین بر چه کسی نازل می‌شوند ●●● ؟ ۲۲۱ / شعراء

هَلْ ثُوِّبَ الْکُفّارُ ما کانُوا یَفْعَلُونَ

آیا کفار پاداش اعمال خودرا گرفتند ●●● ؟ ۳۶ / مطففین

هَلْ جَزاءُ الْاِحْسانِ اِلَّا الْاِحْسانُ

آیا جزای نیکی جز نیکی خواهد بود ●●● ؟ ۶۰ / الرّحمن

هَلْ فی ذلِکَ قَسَمٌ لِذی حِجْرٍ

آیا در آن‌چه گفته شد ، سوگند مهمی برای صاحبان خردنیست ●●● ؟ ۵ / فجر

هَلَکَ عَنّی سُلْطانِیَهْ

قدرت من نیز از دست رفت ●●● .۲۹ / حاقّه

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۷۵)

هَلْ یَنْظُرُونَ اِلَّا السّاعَةَ اَنْ تَأْتِیَهُمْ بَغْتَةً وَ هُمْ لا یَشْعُرُونَ

آنهـا چـه انتظـاری می‌کشنـد ؟ جـز ایـن که قیـامت نـاگهـان بـه سـراغ آنهـا آیـد ، در حالی‌که خبر ندارند ●●● .۶۶ / زخرف

هَـلْ یَنْظُرُونَ اِلاّ تَأْتِیَهُمُ الْمَلاآئِکَهُ اَوْ یَأْتِیَ رَبُّکَ اَوْ یَأْتِیَ بَعْضُ ایاتِ رَبِّکَ یَوْمَ یَأْتی بَعْضُ ایاتِ رَبِّکَ لایَنْفَعُ نَفْسـا ایمـانُها لَـمْ تَکُنْ امَنَتْ مِنْ قَبْلُ اَوْ کَسَبَتْ فیاآیمانِها خَیْرا قُلِ انْتَظِرُوآا اِنّا مُنْتَظِرُونَ

آیـا جز این انتظـار دارنـد که فرشـتگان مرگ به سـراغشان بیاینـد، یا خداونـد (خودش) به سوی آنها بیایـد (چه انتظار محالی)یا پـاره‌ای از آیـات پروردگار (و نشانه‌های رسـتاخیز) اما آن روز که این آیات و نشانه‌ها تحقق پـذیرد، ایمان آوردن افرادی که قبلاً ایمـان نیاورده‌انـد و یـا عمـل نیکی انجـام نداده‌انـد ،سودی به حالشان نخواهـد داشت، بگـو: (اکنـون کـه شـمـا چنیـن انتظارات غلطی دارید) انتظار بکشید، ما هم انتظار (کیفر شما را) می‌کشیـم ●●● .۱۵۸ / انعام

هَلْ یَنْظُرُونَ اِلّا اَنْ یَأْتِیَهُمُ اللّهُ فی ظُلَلٍ مِنَ الْغَمامِ وَالْمَلائِکَهُ وَ قُضِیَ الاَمْرُ وَ اِلَی اللّهِ تُرْجَعُ الْاُمُورُ

آیـا (پیروان فرمـان شـیطان پس از این‌همه نشانه‌ها و برنامه‌های روشن) انتظار دارنـد که خداونـد و فرشـتگان، درسایه‌هایی از ابرها به‌سوی آنان بیاینـد (و دلایل تازه‌ای در اختیارشان بگذارند؟ با این‌که چنین چیزی محال است) و همه‌چیز انجام شده و همه کارها به سوی خدا باز می‌گردد ●●●.۲۱۰ / بقره

هَـلْ یَنْظُـرُونَ اِلّا اَنْ تَـأْتِیَهُـمُ الْمَـلائِکَـهُ اَوْ یَـأْتِـیَ اَمْـرُ رَبِّـکَ کَذلِکَ فَعَلَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِهِمْ وَ مـا ظَلَمَهُـمُ اللّهُ وَ لکِـنْ کـانُـوا اَنْفُسَهُـمْ یَظْلِمُـونَ

آیا آنها جز این انتظاری دارند که فرشـتگان (قبض ارواح) به سراغشان بیایند یا فرمان پروردگارت (دایر به مجازاتشان) فرا رسد (آنگاه توبه کننـد، که توبه آنها درآن زمان بی‌اثر است؟ آری) آنها که پیش از ایشان بـودنـد نیز چنین کـردنـد ، خـداونـد به آنها ستم نکرد، ولی آنـان به خویشتن ستم نمودند ●●●.۳۳ / نحل

هَـلْ یَنْظُرُونَ اِلاّ تَأْویلَهُ یَوْمَ یَأْتی تَأْویلُهُ یَقُولُ الَّذینَ نَسُوهُ مِنْقَبْلُ قَدْجاآءَتْ رُسُلُ رَبِّنا بِالْحَقِّ فَهَلْلَنا مِنْ شُـفَعاآءَ فَیَشْـفَعُوا لَناآ اَوْ نُرَدُّ فَنَعْمَلَ غَیْرَ الَّذی کُنّا نَعْمَلُ قَدْ خَسِرُوآا اَنْفُسَهُمْ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما کانُوا یَفْتَـرُونَ

آیا آنها انتظار دارنـد سـرانجام تهدیـدهای الهی را مشاهـده کننـد ؟ آن روز که این امر انجام گیرد (کار از کار گذشـته و بیـداری سودی نخواهد داشت و) آنها که آن را قبلاً فراموش کرده بودند، می‌گویند : فرستادگان پروردگار ما به حق آمدند، آیا (امروز) شفیعـانی برای مـا وجود دارنـد که برای مـا شـفاعت کننـد ؟ یـا (امکان دارد) بازگردیم و اعمالی غیر از آن‌چه انجام دادیم ، انجام دهیم ؟ (ولی) آنها سرمایه وجودخود را از دست

(۶۷۶) باب الهاء قرآن الفبائی

دادنـد و معبـودهـایـی را کـه بـه دروغ سـاختـه بـودنـد، همگـی از نظـرشـان گـم می‌شـونـد (نـه راه بـازگشتـی دارند و نـه شفیعانی ●●●).۵۳ / اعراف

هَمّازٍ مَشّاآءٍ بِنَمیـمٍ

کسی‌که بسیار عیبجو و سخن‌چین است ●●● .۱۱ / قلم

هُمُ الَّذینَ کَفَرُوا وَ صَـدُّوکُمْ عَنِ الْمَسْـجِدِ الْحَرامِ وَ الْهَـدْیَ مَعْکُوفـا اَنْ یَبْلُغَ مَحِلَّهُ وَ لَوْلا رِجالٌ مُؤْمِنُونَ وَ نِساءٌ مُؤْمِناتٌ لَمْ تَعْلَمُوهُمْ اَنْ تَطَؤُهُمْ فَتُصیبَکُمْ مِنْهُمْ مَعَرَّهٌ بِغَیْرِ عِلْمٍ لِیُدْخِلَ اللّهُ فی رَحْمَتِهِ مَنْ یَشاءُ لَوْ تَزَیَّلُوا لَعَذَّبْنَا الَّذینَ کَفَرُوا مِنْهُمْ عَذابا اَلیـما

آنهـا کسـانی هستنـد که کـافـر شـدنـد و شـمـا را از (زیارت) مسجـد الحرام بازداشتنـد و از رسیدن قربانی‌های شما به‌محل قربانگـاه مـانع گشتند و هر گاه مردان و زنان باایمانی در این میان بـدون آگاهی شـما زیر دست و پا از بین نمی‌رفتنـد و از این راه عیب و عاری ناآگاهانه به شـما می‌رسیـد (خداونـد هرگز مانع این جنگ نمی‌شـد) هدف این بود که خدا هرکس را می‌خواهد در

رحمت خود وارد سازد و اگر مؤمنان و کفار(در مکـه) از هـم جـدا می‌شـدنـد ، کافران را عـذاب دردناکی می کردیم ●●● .۲۵ / فتح

هُمُ الَّـذينَ يَقُـولُـونَ لا تُنْفِقُـوا عَلى مَـنْ عِنْـدَ رَسُولِ اللّهِ حَتّى يَنْفَضُّوا وَ لِلّهِ خَزائِنُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ لكِنَّ الْمُنافِقينَ لا يَـفْقَهُونَ

آن‌ها کسانی‌هستند که می گویند: به‌افرادی که‌نزدرسول خدا هستند ، انفاق نکنید تا پراکنده‌شوند (غافل از این‌که) خزائـن آسمـان‌ها و زمیـن از آن خدا است ، ولی منافقان نمی‌فهمند ●●● .۷ / منافقین

هُمْ دَرَجـاتٌ عِنْـدَ اللّـهِ وَ اللّـهُ بَصيـرٌ بِمـا يَعْمَلُـونَ

هـر یـک از آنـان ، درجـه و مقـامی در پیشـگـاه خـدا دارنـد و خـداونـد بـه آن‌چـه انجـام می‌دهنـد ، بینـاسـت ●●● .۱۶۳ / آل‌عمران

هُمْ وَ اَزْواجُهُـمْ فـى ظِـلالٍ عَلَـى الْارائِـكِ مُتَّكِـؤُنَ

آن‌ها و همسرانشان در سایه‌های (قصرها و درختـان بهشتی) بـر تخت‌هـا تکیـه کـرده‌انـد ●●● .۵۶ / یس

هُنالِكَ ابْتُلِـىَ الْمُـؤْمِنُـونَ وَ زُلْـزِلُـوا زِلْـزالاً شَـديـدا

در آن‌جـا مـؤمنـان آزمـایش شـدنـد و تکـان سختـی خوردند ●●● .۱۱ / احزاب

هُنا لِـكَ الْوَلايَـةُ لِلّـهِ الْحَـقِّ هُـوَ خَيْـرٌ ثَـوابا وَ خَيْرٌ عُقْبـا

در ایـن هنگـام ثـابـت شـد کـه ولایـت (و قـدرت) از آن خـداونـد حـق اسـت ، او است کـه برترین ثـواب و بهتـریـن عـاقبـت را (بـرای مطیعـان) دارد ●●● .۴۴ / کهف

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۷۷)

هُنالِكَ تَبْلُـوا كُـلُّ نَفْسٍ ماآ اَسْلَفَـتْ وَ رُدُّوا اِلَى اللّهِ مَوْليهُمُ الْحَقِّ وَ ضَلَّ عَنْهُمْ ما كانُوا يَفْتَرُونَ

در آن هنگـام (و در آن‌جـا) هر کس عملی را که قبلاً ـ انجام داده است ، می‌آزمایـد و همگی به سوی اللّه ، مولا ـ و سـرپـرسـت حقیقـی خـود بـازمی‌گـردنـد و آن‌هـا را کـه بـه دروغ شـریک خـدا قـرار داده بـودنـد ، گـم و نـابـود می‌شـونـد●●● . ۳۰ / یونس

هُنالِكَ دَعا زَكَرِيّا رَبَّهُ قالَ رَبِّ هَبْ لـى مِنْ لَدُنْكَ ذُرِّيَّةً طَيِّبَةً اِنَّكَ سَميعُ الدُّعاءِ

در آن‌جـا بود که زکریّا (با مشاهـده آن‌همه شایستگی در مریم ،) پروردگار خویش را خوانـد و عرض کرد : خداونـدا ، از طرف خود، فرزند پاکیزه‌ای (نیز) به من عطا فرما که تو دعارا می‌شنوی ●●● .۳۸ / آل‌عمران

هُوَ الْاَوَّلُ وَ الْاخِـرُ وَ الظّـاهِـرُ وَ الْبـاطِـنُ وَ هُـوَ بِكُـلِّ شَـىْءٍ عَليـمٌ

اول و آخـــر و ظـاهـر و بـــاطـــن او است و از هـر چیـــز آگـــاه اسـت ●●● .۳ / حدید

هُوَ الْحَـيُّ لا اِلهَ اِلّا هُـوَ فَـادْعُـوهُ مُخْلِصيـنَ لَهُ الدّينَ اَلْحَمْدُلِلّهِ رَبِّ الْعالَمينَ

زنـده واقعـی او اسـت، معبـودی جـز او وجـود نـدارد ، پس او را بخـوانیـد و دیـن خـود را برای او خـالص کنیـد ، ستـایش مخصـوص خداوندی است که پـروردگـار جهـانیـان است ●●● .۶۵ / مؤمن

هُوَ الَّذى اَخْرَجَ الَّذينَ كَفَرُوا مِنْ اَهْلِ الْكِتابِ مِنْ دِيارِهِمْ لِاَوَّلِ الْحَشْرِ ما ظَنَنْتُمْ اَنْ يَخْرُجوا وَ ظَنُّوا اَنَّهُمْ مانِعَتُهُمْ حُصُونُهُمْ مِنَ اللّهِ فَأَتيهُمُ اللّهُ مِنْ حَيْثُ لَمْ يَحْتَسِبُوا وَ قَذَفَ فى قُلُوبِهِمُ الرُّعْبَ يُخْـرِبُـونَ بُيُـوتَهُـمْ بِـاَيْديهِـمْ وَ اَيْدِى الْمُؤْمِنينَ فَاعْتَبِرُوا يا اُولِى الْاَبْصارِ

او کسـی است که کافران ، اهل کتاب را در اولین برخورد (با مسلمانان) از خانه‌هایشان بیرون راند ، گمان نمی‌کردید آن‌ها خارج شونـد و خودشـان نیز گمـان می‌کردنـد که دژهای محکمشان آن‌ها را از عـذاب الهی مانع می‌شود ، اما خداونـد از آن‌جا که گمان نمی‌کردنـد ، به سـراغشان آمـد و در قلب آن‌هـا ترس و وحشت افکنـد ، به‌گونه‌ای که خـانـه‌های خـود را با دست خـویش و بـا

دست مؤمنان ویران می‌کردند، پس عبرت بگیرید ای صاحبان چشم ●●● ۲! / حشر

هُوَ الَّذی اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدی وَ دینِ الْحَقِّ لِیُظْهِرَهُ عَلَی الدّینِ کُلِّهِ وَ کَفی بِاللّهِ شَهیدا

او کسی است که رسولش را با هدایت و دین حق فرستاده ، تا آن را بر همه ادیان پیروز کند و کافی است که خدا شاهد این موضوع باشد ●●● ۲۸. / فتح

هُوَ الَّذی اَرْسَلَ رَسُولَهُ بِالْهُدی وَ دینِ الْحَقِّ لِیُظْهِرَهُ عَلَی الدّینِ کُلِّهِ وَ لَوْ کَرِهَ الْمُشْرِکُونَ

او کسی است که رسول خود را با هدایت و دین حق فرستاد تا او را بر همه ادیان غالب سازد ، هر چند مشرکان کراهت داشته باشند ●●● ۳۳. / توبه ۹، / صفّ

(۶۷۸) باب الهاء قرآن الفبائی

هُوَ الَّذی اَنْزَلَ السَّکینَةَ فی قُلُوبِ الْمُؤْمِنینَ لِیَزْدادُوا ایمانا مَعَ ایمانِهِمْ وَ لِلّهِ جُنُودُ السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ کانَ اللّهُ عَلیما حَکیما

او کسی است که سکینه و آرامش را در دل‌های مؤمنان نازل کرد تا ایمانی بر ایمانشان افزوده شود ، لشکر آسمان‌ها و زمین از آن خداست و خداوند دانا و حکیم است ●●● ۴. / فتح

هُوَ الَّذی اَنْزَلَ عَلَیْکَ الْکِتابَ مِنْهُ ایاتٌ مُحْکَماتٌ هُنَّ اُمُّ الْکِتابِ وَ اُخَرُ مُتَشابِهاتٌ فَاَمَّا الَّذینَ فی قُلُوبِهِمْ زَیْغٌ فَیَتَّبِعُونَ ما تَشابَهَ مِنْهُ ابْتِغاءَ الْفِتْنَةِ وَ ابْتِغاءَ تَأْویلِهِ وَ ما یَعْلَمُ تَأْویلَهُ اِلاَّ اللّهُ وَالرّاسِخُونَ فِی‌الْعِلْمِ یَقُولُونَ امَنّا بِهِ‌کُلٌّ مِنْ‌عِنْدِرَبِّنا وَ مایَذَّکَّرُ اِلاّ اوُلُوا الاَلْباب

او کسی است که این کتاب (آسمانی) را بر تو نازل کرد که قسمتی از آن ، آیات « محکم » (صریح و روشن) است که اساس این کتاب می‌باشد (و هرگونه پیچیدگی در آیات دیگر ، با مراجعه به این‌ها ، برطرف می‌گردد) و قسمتی از آن، « متشابه » است (آیاتی که به‌خاطر بالا ـ بودن سطح مطلب و جهات دیگر ، در نگاه اول ، احتمالات مختلفی در آن می‌رود، ولی باتوجّه به آیات محکم ، تفسیر آن‌ها آشکار می‌گردد) اما آن‌ها که در قلوبشان انحراف است ، به دنبال متشابهات هستند ، تا فتنه‌انگیزی کنند (و مردم را گمراه سازند) و تفسیر (نادرستی) برای آن می‌طلبند ، در حالی که تفسیر آن‌ها را ، جز خدا و راسخان در علم، نمی‌دانند (آن‌ها که به دنبال فهم و درک اسرار همه آیات قرآن در پرتو علم و دانش الهی هستند،) می‌گویند: ما به همه آن ایمان آوردیم ، همه از طرف پروردگار ما است و جز صاحبان عقل، متذکّر نمی‌شوند (واین حقیقت را درک نمی‌کنند ●●●) ۷. / آل‌عمران

هُوَ الَّذی اَنْزَلَ مِنَ السَّماءِ ماءً لَکُمْ مِنْهُ شَرابٌ وَ مِنْهُ شَجَرٌ فیهِ تُسیمُونَ

او کسی است که از آسمان آبی فرستاد که شرب شما از آن است و گیاهان و درختان که حیوانات خود را به چرا می‌برید نیز از آن است ●●● ۱۰. / نحل

هُوَ الَّذی بَعَثَ فِی الْاُمِّیّینَ رَسُولاً مِنْهُمْ یَتْلُوا عَلَیْهِمْ ایاتِهِ وَ یُزَکّیهِمْ وَ یُعَلِّمُهُمُ الْکِتابَ وَ الْحِکْمَةَ وَ اِنْ کانُوا مِنْ قَبْلُ لَفی ضَلالٍ مُبینٍ

او کسی است که در میان جمعیت درس نخوانده ، رسولی از خودشان برانگیخت تا آیاتش را بر آن‌ها بخواند و آن‌ها را پاکیزه کند و کتاب و حکمت بیاموزد، هرچند پیش از آن در گمراهی آشکاری بودند ●●● ۲. / جمعه

هُوَ الَّذی جَعَلَ الشَّمْسَ ضِیاءً وَ الْقَمَرَ نُورا وَ قَدَّرَهُ مَنازِلَ لِتَعْلَمُوا عَدَدَ السِّنینَ وَالْحِسابَ ما خَلَقَ اللّهُ ذلِکَ اِلّا بِالْحَقِّ یُفَصِّلُ الْایاتِ لِقَوْمٍ یَعْلَمُونَ

او کسی است که خورشید را روشنایی و ماه را نور قرار داد و برای آن منزلگاه‌هایی‌مقدر کرد تا عدد سال‌ها و حساب (کارها) را بدانید، خداوند این را جز به حق نیافریده ، او آیات (خود را) برای گروهی که اهل دانشند ، شرح می‌دهد ●●● ۵. / یونس

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۷۹)

هُوَ الَّذی جَعَلَکُمْ خَلائِفَ فِی الاَرْضِ فَمَنْ کَفَرَ فَعَلَیْهِ کُفْرُهُ وَ لا یَزیدُ الْکافِرینَ کُفْرُهُمْ عِنْدَ رَبِّهِمْ اِلاّ مَقْتا وَ لا یَزیدُ الْکافِرینَ کُفْرُهُمْ اِلاّ خَسارا

او کسی است که شما را جانشینان در زمین قرار داد، هرکس کافر شود به زیان‌خودش خواهد بود و کافران را کفرشان جز خشم و غضب در نزد پروردگار چیزی نمی‌افزاید و (نیز) کفرشان جز زیان و خسران چیزی بر آن‌ها اضافه نمی‌کند ●●●.۳۹ / فاطر

هُوَ الَّذی جَعَلَ لَکُمُ اللَّیْلَ لِتَسْکُنُوا فیهِ وَ النَّهارَ مُبْصِرا اِنَّ فی ذلِکَ لاَیاتٍ لِقَوْمٍ یَسْمَعُونَ

او کسی است که شب را برای شما آفرید که در آن آرامش بیابید و روز را روشنی‌بخش قرار داد ، در این نشانه‌هایی است برای کسانی که گوش شنوا دارند ●●● .۶۷ / یونس

هُوَ الَّذی جَعَلَ لَکُمُ الاَرْضَ ذَلُولاً فَامْشُوا فی مَناکِبِها وَ کُلُوا مِنْ رِزْقِهِ وَ اِلَیْهِ النُّشُورُ

او کسی است که زمین را برای شما رام کرد ، بر شانه‌های آن راه بروید و از روزی‌های خداوند بخورید و بازگشت همه به سوی اوست ●●● .۱۵ / ملک

هُوَ الَّذی خَلَقَ السَّمواتِ وَ الاَرْضَ فی سِتَّةِ اَیّامٍ ثُمَّ اسْتَوی عَلَی الْعَرْشِ یَعْلَمُ ما یَلِجُ فِی‌الاَرْضِ وَ ما یَخْرُجُ مِنْها وَ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ ما یَعْرُجُ فیها وَ هُوَ مَعَکُمْ اَیْنَ ما کُنْتُمْ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

او کسی است که آسمان‌ها و زمین را در شش روز (شش دوران) آفرید ، سپس بر تخت قدرت قرار گرفت (و به تدبیر جهان‌پرداخت) آن‌چه را در زمین فرومی‌رود ، می‌داند و آنچه را از آن خارج می‌شود و آنچه از آسمان نازل می‌گردد و آنچه به آسمان بالا می‌رود و او با شما است هر جا که باشید و خداوند نسبت به آن‌چه انجام می‌دهید ، بینا است ●●●.۴ / حدید

هُوَ الَّذی خَلَقَکُمْ فَمِنْکُمْ کافِرٌ وَ مِنْکُمْ مُؤْمِنٌ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

او کسی است که شما را آفرید (و به شما آزادی و اختیار داد) گروهی از شما کافر و گروهی مؤمن هستند و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهید، بینا است ●●● .۲ / تغابن

هُوَ الَّذی خَلَقَ لَکُمْ ما فِی الاَرْضِ جَمیعا ثُمَّ اسْتَوی اِلَی السَّماءِ فَسَوّاهُنَّ سَبْعَ سَمواتٍ وَ هُوَ بِکُلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

او خدایی است که همه آن‌چه (از نعمت‌ها) در زمین وجود دارد ، برای شما آفریده، سپس به آسمان پرداخت و آن‌ها را به صورت هفت آسمان مرتّب نمود و او به هرچیز آگاه است ●●●.۲۹ / بقره

هُوَ الَّذی خَلَقَکُمْ مِنْ طینٍ ثُمَّ قَضیآ اَجَلاً وَ اَجَلٌ مُسَمًّی عِنْدَهُ ثُمَّ اَنْتُمْ تَمْتَرُونَ

او کسی است که شما را از گل آفرید سپس مدّتی مقرر داشت (تا انسان تکامل یا بد) و اجل حتمی نزد او است (و او از آن آگاه است) با این همه شما (مشرکان در توحید و یگانگی یا قدرت او) تردید می‌کنید ●●●.۲ / انعام

(۶۸۰) باب الهاء قرآن الفبائی

هُوَ الَّذی خَلَقَکُمْ مِنْ نَفْسٍ واحِدَةٍ وَ جَعَلَ مِنْها زَوْجَها لِیَسْکُنَ اِلَیْها فَلَمّا تَغَشّیها حَمَلَتْ حَمْلاً خَفیفا فَمَرَّتْ بِهِ فَلَمّا اَثْقَلَتْ دَعَوَا اللّهَ رَبَّهُما لَئِنْ ءاتَیْتَنا صلِحا لَنَکُونَنَّ مِنَ الشّکِرینَ

او خدایی است که شما را از نفس واحدی آفرید و همسرش‌را نیز از جنس او قرار داد تا در کنار او بیاساید سپس هنگامی که با او نزدیکی کرد حملی سبک برداشت که با وجود آن‌به کارهای خود ادامه می‌داد و چون سنگین شد ، هر دو از خداوند و پروردگار خویش خواستند (که فرزند صالحی به آنان دهد و عرضه داشتند) اگر فرزند صالحی به ما دهی از

شـاکـران خـواهیـم بـود ●●● .۱۸۹ / اعراف

هُوَ الَّذی خَلَقَکُمْ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَ یُخْرِجُکُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا اَشُدَّکُمْ ثُمَّ لِتَکُونُوا شُیُوخـا وَ مِنْکُمْ مَنْ یُتَوَفّی مِنْ قَبْلُ وَ لِتَبْلُغُوا اَجَلاً مُسَمًّی وَ لَعَلَّکُمْ تَعْقِلُونَ

او کسی است که شما را از خاک آفرید ، سپس از نطفه ،بعد از علقه (خون منعقد)، سپس شما را به صورت طفلی بیرون می‌فرستد ، بعد به مرحله کمال قوت می‌رسید، بعد از آن‌که پیر می‌شوید و (در این میان) گروهی از شما پیش از رسیدن به این مرحله می‌میرند و هدف این است به سرآمد عمر خود برسید و شاید تعقل کنید ●●● .۶۷ / مؤمن

هُوَ الَّذی یُحْیی وَ یُمیتُ فَاِذا قَضی اَمْرا فَاِنَّما یَقُولُ لَهُ کُنْ فَیَکُونُ

او کسی است که زنده می‌کند و می‌میراند و هنگامی که‌چیزی را اراده کند ، تنها به آن می‌گوید : موجود باش ، او نیز بلافاصله موجود می‌شود ●●● .۶۸ / مؤمن

هُوَ الَّذی یُریکُمُ الْبَرْقَ خَوْفا وَ طَمَعا وَ یُنْشِیءُ السَّحابَ الثِّقالَ

او کسی است که برق را به شما نشان می‌دهد که هم مایه ترس است هم امید و ابرهای سنگین بار ایجاد می‌کند ●●● .۱۲ / رعد

هُوَ الَّذی یُریکُمْ ایاتِهِ وَ یُنَزِّلُ لَکُمْ مِنَ السَّماءِ رِزْقا وَما یَتَذَکَّرُ اِلاّ مَنْ یُنیبُ

او کسی است که آیات خود را به شما نشان می‌دهد و از آسمان برای شما روزی باارزشی می‌فرستد ، تنها کسانی متذکر این حقایق می‌شوند که به سوی خدا بازگردند ●●● .۱۳ / مؤمن

هُوَ الَّذی یُسَیِّرُکُمْ فِی الْبَرِّ وَ الْبَحْرِ حَتّیآ اذا کُنْتُمْ فِی الْفُلْکِ وَ جَرَیْنَ بِهِمْ بِریحٍ طَیِّبَةٍ وَ فَرِحُوا بِها جاآءَتْها ریحٌ عاصِفٌ وَجاآءَهُمُ الْمَوْجُ مِنْ کُلِّ مَکانٍ وَ ظَنُّوآا اَنَّهُمْ اُحیطَ بِهِمْ دَعَوُ اللّهَ مُخْلِصینَ لَهُ الدّینَ لَاِنْ اَنْجَیْتَنا مِنْ هذِهِ لَنَکُونَنَّ مِنَ الشّاکِرینَ

او کسی است که شما را در خشکی و دریا سِیْر می‌دهد تا این‌که در کشتی قرار می‌گیریدو بادهای موافق آن‌ها را (به سوی مقصد) حرکت می‌دهند و خوشحال می‌شوند ،ناگهان طوفان شدیدی می‌وزد و امواج ازهرسو به‌سراغ آن‌ها می‌آید و گمان می‌برند هلاک خواهند شد در این موقع خدا را از روی اخلاص عقیده می‌خوانند که اگر ما را نجات دهی، حتما از سپاسگزاران خواهیم شد ●●● .۲۲ / یونس

قرآن الفبائی باب الهاء (۶۸۱)

هُوَ الَّذی یُصَلّی عَلَیْکُمْ وَ مَلائِکَتُهُ لِیُخْرِجَکُمْ مِنَ الظُّلُماتِ اِلَی النُّورِ وَ کانَ بِالْمُؤْمِنینَ رَحیما

او کسی است که بر شما درود و رحمت می‌فرستد و فرشتگان او (نیز برای شما تقاضای رحمت می‌کنند) تا شما را از ظلمات (جهل و شرک و گناه) به سوی نور (ایمان و علم و تقوی) رهنمون گردد، او نسبت به مؤمنان مهربان است ●●● .۴۳ / احزاب

هُوَ الَّذی یُصَوِّرُکُمْ فِی الْاَرْحامِ کَیْفَ یَشاءُ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

او کسی است که شما را در رحم (مادران) ، آن‌چنان که می‌خواهد ، تصویر می‌کند. معبودی جز خداوند عزیز و حکیم ، نیست ●●● .۶ / آل‌عمران

هُوَ الَّذی یُنَزِّلُ عَلی عَبْدِهِ اآیاتٍ بَیِّناتٍ لِیُخْرِجَکُمْ مِنَ الظُّلُماتِ اِلَی النُّورِ وَ اِنَّ اللّهَ بِکُمْ لَرَؤُفٌ رَحیمٌ

او کسی است که آیات بیّنات بر بنده‌اش (محمد) نازل می‌کند تا شما را از تاریکی‌ها به نور بیرون برد و خداوند نسبت به شما مهربان و رحیم است ●●● .۹ / حدید

هُوَ اللّهُ الْخالِقُ الْبارِیءُ الْمُصَوِّرُ لَهُ الْاَسْماءُ الْحُسْنی یُسَبِّحُ لَهُ ما فِی السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ وَ هُوَ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

او خداوندی است خالق و آفریننده‌ای بی‌سابقه و صورتگری است (بی‌نظیر) برای او نام‌های نیک است و آنچه در آسمان‌ها و

زمين است ، تسبيح او مى گويند و او عزيز و حكيم است ●●● .۲۴ / حشر

هُوَ اللّهُ الَّذى لا اِلهَ اِلاّ هُوَ الْمَلِكُ الْقُدُّوسُ السَّلامُ الْمُؤْمِنُ الْمُهَيْمِنُ الْعَزيزُ الْجَبّارُ الْمُتَكَبِّرُ سُبْحانَ اللّهِ عَمّا يُشْرِكُونَ

او خدايى است كه معبودى جز او نيست ، حاكم و مالك اصلى او است ، از هر عيب منزه است، به‌كسى ستم نمى‌كند ، به مؤمنان امنيت مى‌بخشد و مراقب همه‌چيز است، او قدرتمندى است شكست‌ناپذير كه با اراده نافذ خود هر امرى را اصلاح مى كند ، او شايسته بزرگى است . خداوند منزه است از آن‌چه شريك براى او قرار مى‌دهند ●●● .۲۳ / حشر

هُوَ اللّهُ الَّذى لا اِلهَ اِلاّ هُوَ عالِمُ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ هُوَ الرَّحْمنُ الرَّحيمُ

او خدايى است كه معبودى جز او نيست ، از پنهان و آشكار آگاه است و او رحمان و رحيم است ●●● .۲۲ / حشر

هُوَ يُحْيى وَ يُميتُ وَ اِلَيْهِ تُرْجَعُونَ

او است كه زنده مى كند و مى‌ميراند و به سوى او باز مى گرديد ●●● .۵۶ / يونس

هَيْهاتَ هَيْهاتَ لِما تُوعَدُونَ

هيهات ، هيهات از اين وعده‌هايى كه به شما داده مى‌شود ●●● .۳۶ / مؤمنون

(۶۸۲) باب الهاء قرآن الفبائى

باب الياء

يا اَبَتِ اِنّى اَخافُ اَنْ يَمَسَّكَ عَذابٌ مِنَ الرَّحْمنِ فَتَكُونَ لِلشَّيْطانِ وَلِيّا

اى پدر ، من از اين مى‌ترسم كه عذابى از ناحيه خداوند رحمن به تو رسد در نتيجه از دوستان شيطان باشى ●●● .۴۵ / مريم

يا اَبَتِ اِنّى قَدْ جاءَنى مِنَ الْعِلْمِ ما لَمْ يَأْتِكَ فَاتَّبِعْنى اَهْدِكَ صِراطا سَوِيّا

اى پدر علم و دانشى نصيب من شده است كه نصيب تو نشده ، بنابراين از من پيروى كن تا تو را به راه راست هدايت كنم ●●● .۴۳ / مريم

يا اَبَتِ لا تَعْبُدِ الشَّيْطانَ اِنَّ الشَّيْطانَ كانَ لِلرَّحْمنِ عَصِيّا

اى پدر شيطان‌را پرستش‌مكن‌كه شيطان نسبت به‌خداوند رحمن عصيانگربود ●●● .۴۴ / مريم

يا اِبْرهيمُ اَعْرِضْ عَنْ هذآا اِنَّهُ قَدْ جاآءَ اَمْرُ رَبِّكَ وَ اِنَّهُمْ ءاتيهِمْ عَذابٌ غَيْرُ مَرْدُودٍ

اى ابراهيم از اين كار صرف‌نظر كن كه فرمان پروردگارت فرا رسيده و عذاب (الهى) به طور قطع به سراغ آن‌ها مى‌آيد و برگشت ندارد ●●● .۷۶ / هود

يا اُخْتَ هرُونَ ما كانَ اَبُوكِ امْرَأَ سَوْءٍ وَ ما كانَتْ اُمُّكِ بَغِيّا

اى خواهر هارون ، نه پدر تو مرد بدى بود و نه مادرت زن بدكاره‌اى ●●● .۲۸ / مريم

يآ اَهْلَ الْكِتابِ قَدْ جاآءَكُمْ رَسُولُنا يُبَيِّنُ لَكُمْ كَثيرا مِمّا كُنْتُمْ تُخْفُونَ مِنَ‌الْكِتابِ وَ يَعْفُوا عَنْ كَثيرٍ قَدْ جاآءَكُمْ مِنَ اللّهِ نُورٌ وَ كِتابٌ مُبينٌ

اى اهل كتاب پيامبر ما به سوى شما آمد و بسيارى از حقايق كتاب آسمانى را كه شما كتمان كرديد روشن مى‌سازد و از بسيارى از آن (كه فعلاً مورد نياز نبوده) صرف نظر مى‌نمايد ، از طرف خدا نور و كتاب آشكارى به سوى شما آمد ●●● .۱۵ / مائده

يآ اَهْلَ الْكِتابِ قَدْ جاآءَكُمْ رَسُولُنا يُبَيِّنُ لَكُمْ عَلى فَتْرَةٍ مِنَ الرُّسُلِ اَنْ تَقُولُوا ماجاآءَنا مِنْ‌بَشيرٍ وَ لا نَذيرٍ فَقَدْ جاآءَكُمْ بَشيرٌ وَ نَذيرٌ وَ

اللّـهُ عَلـی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

ای اهل کتاب! رسول ما به سوی شما آمد در حالی که به دنبال « فترت » میان پیامبران، حقایق را برای شما بیان می‌کند مبادا (روز قیامت) بگویید نه بشارت دهنده‌ای به سوی ما آمد و نه بیم دهنده‌ای (هم‌اکنون پیامبر) بشارت دهنده و بیم دهنده به سوی شما آمد و خداوند بر همه چیز توانا است ●●● ۱۹. / مائده

یآ اَهْلَ الْکِتابِ لا تَغْلُوا فی دینِکُمْ وَ لا تَقُولُوا عَلَی اللّهِ اِلاَّ الْحَقَّ اِنَّمَاالْمَسیحُ عیسَی بْنُ مَرْیَمَ رَسُولُ اللّهِ وَ کَلِمَتُهُ اَلْقیها اِلی مَرْیَمَ وَ رُوحٌ مِنْهُ فَامِنُوا بِاللّهِ وَ رُسُلِهِ وَ لا تَقُولُوا ثَلاثَةٌ انْتَهُوا خَیْرا لَکُمْ اِنَّمَا اللّهُ اِلهٌ واحِدٌ سُبْحانَهُ اَنْ یَکُونَ لَهُ وَلَدٌ لَهُ ما فِی السَّماواتِ وَ ما فِی الاْرْضِ وَ کَفی بِاللّهِ وَکیلاً

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۸۳)

ای اهل کتاب در دین خود غلو (و زیاده‌روی) نکنید و درباره خدا غیر از حقّ نگویید مسیح عیسی بن مریم فقط فرستاده خدا و کلمه (و مخلوق) او است، که اورا به مریم القا نمود و روحی (شایسته) از طرف او بود ، بنابراین ایمان به خدا و پیامبران او بیاورید و نگویید (خداوند) سه گانه است (از این سخن) خودداری کنید که به‌سود شما نیست، خدا تنها معبود یگانه است، او منزّه است که فرزندی داشته باشد (بلکه) از آن او است آن‌چه در آسمان‌ها و آن‌چه در زمین‌است و برای تدبیر و سرپرستی آن‌ها خداوند کافی است ●●● .۱۷۱ / نساء

یا اَهْلَ الْکِتابِ لِمَ تُحاجُّونَ فی اِبْراهیمَ وَ ما اُنْزِلَتِ التَّوْریةُ وَ الْاِنْجیلُ اِلّا مِنْ بَعْدِهِ اَفَلا تَعْقِلُونَ

ای اهل کتاب ، چرا درباره ابراهیم ، گفتگو و نزاع می‌کنید (و هرکدام او را پیرو آیین خودتان معرّفی می‌نمایید) ، در حالی که تورات و انجیل، بعد از او نازل شده است؟ آیا اندیشه نمی‌کنید ●●● ؟۶۵ / آل‌عمران

یا اَهْلَ الْکِتابِ لِمَ تَکْفُرُونَ بِآیاتِ اللّهِ وَ اَنْتُمْ تَشْهَدُونَ

ای اهل کتاب ، چرا به آیات خدا کافر می‌شوید ، در حالی که (به درستی آن) گواهی می‌دهید ●●● ؟۷۰ / آل‌عمران

یا اَهْلَ الْکِتابِ لِمَ تَلْبِسُونَ الْحَقَّ بِالْباطِلِ وَ تَکْتُمُونَ الْحَقَّ وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای اهل کتاب ، چرا حقّ را با باطل (می‌آمیزید و) مشتبه می‌کنید (تا دیگران نفهمند و گمراه شوند) و حقیقت را پوشیده می‌دارید، در حالی که می‌دانید ●●● ؟۷۱ / آل‌عمران

یآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَقُولُوا راعِنا وَ قُولُوا انْظُرْنا وَ اسْمَعُوا وَ لِلْکافِرینَ عَذابٌ اَلیمٌ

ای افراد باایمان (هنگامی که از پیغمبر تقاضای مهلت برای درک آیات قرآن می‌کنید) نگویید: «راعِنا» بلکه بگویید: «اُنْظُرْنا» (زیرا کلمه اول هم به معنی ما را مهلت بده و هم به معنی ما را تحمیق کن می‌باشد و دستاویزی برای دشمنان است) و آن‌چه به شما دستور داده می‌شود، بشنوید و برای کافران (و استهزاءکنندگان) عذاب دردناکی است ●●●.۱۰۴ / بقره

یآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا ادْخُلُوا فِی‌السِّلْمِ کافَّةً وَ لاتَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّیْطانِ اِنَّهُ لَکُمْ عَدُوٌّ مُبینٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ، همگی در صلح و آشتی درآیید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید که او دشمن آشکار شما است ●●● .۲۰۸ / بقره

یآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوآا امِنُوا بِاللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ الْکِتابِ الَّذی نَزَّلَ عَلی رَسُولِهِ وَ الْکِتابِ الَّذآی اَنْزَلَ مِنْ قَبْلُ وَ مَنْ یَکْفُرْ بِاللّهِ وَ مَلائِکَتِهِ وَ کُتُبِهِ وَ رُسُلِهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ فَقَدْ ضَلَّ ضَلالاً بَعیدا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ، ایمان (واقعی) به خدا و پیامبرش و کتابی که بر او نازل کرده و کتب (آسمانی) که قبلاً فرستاده است بیاورید و کسی که خدا و فرشتگان او و کتاب‌ها و پیامبرانش و روز بازپسین را انکار کند در گمراهی دور و درازی افتاده

است ●●● .۱۳۶ / نساء

(۶۸۴) باب الیاء قرآن الفبائی

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اتَّقُوا اللّهَ حَقَّ تُقاتِهِ وَ لا تَموتُنَّ اِلاّ وَ اَنْتُمْ مُسْلِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ، آن‌گونه که حقّ تقوا و پرهیزکاری است ، از خدا بپرهیزید و از دنیا نروید، مگر ایــن کــه مسلمــان بـاشیـد (باید گوهر ایمان را تاپایان عمر،حفظ کنید ●●●).۱۰۲ / آل‌عمران

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اتَّقُوا اللّهَ وَ ابْتَغُوا اِلَیْهِ الْوَسیلَةَ وَ جـاهِـدُوا فـی سَبیلِـه لَعَلَّکُـمْ تُفْلِحُـونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌ایـد پرهیزکاری پیشه کنیـد و وسیله‌ای برای تقرّب به خدا انتخاب نمایید و در راه او جهاد کنید باشد که رستگار شوید ●●● .۳۵ / مائده

یاآ اَیُّهَـا اَلّـذیـنَ امَنُـوا اتَّقُـوا اللّـهَ وَ امِنُـوا بِرَسُولِهِ یُؤْتِکُمْ کِفْلَیْنِ مِنْ رَحْمَتِـهِ وَ یَجْعَـلْ لَکُـمْ نُـورا تَمْشُـونَ بِـهِ وَ یَغْفِـرْ لَکُـمْ وَ اللّهُ غَفُـــورٌ رَحیـــمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! از خدا بپرهیزید و به رسولش ایمان بیاورید تا دو سـهم از رحمتش به شـما ببخشد و برای شما نوری قرار دهـد که با آن (در میان مردم و در مسیر زنـدگی خود) راه برویـد و گناهان شـما را ببخشد و خـداونـد غفـور و رحیم اسـت ●●●.۲۸ / حدید

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اتَّقُوا اللّهَ وَ ذَرُوا ما بَقِیَ مِنَ الرِّبا اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

ای کسـانی که ایمـان آورده‌ایـد ، از (مخـالفت فرمـان) خـدا بپرهیزیـد و آن‌چه از (مطالبـات) ربـا باقی مانـده ، رها کنیــد، اگـر ایمـــان داریــد ●●● .۲۷۸ / بقره

یاآ اَیُّهَا الَّـذینَ امَنُـوا اتَّقُـوا اللّـهَ وَ قُـولُـوا قَـوْلاً سَــدیــدا

ای کسانی‌که ایمان آورده‌اید از خدا بپرهیزید و سخن حق‌و درست‌بگویید ●●● .۷۰ / احزاب

یآ اَیُّهَا الَّـذینَ امَنُـوا اتَّقُـوا اللّـهَ وَ کُـونُـوا مَـعَ الصّادِقیـــنَ

ای کســانی کــه ایمـان آورده‌ایــد ، از (مخــالفت فرمان) خدا بپرهیزید و با صادقان باشید ●●● .۱۱۹ / توبه

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اتَّقُوا اللّهَ وَ لْتَنْظُـرْ نَفْـسٌ مـا قَـدَّمَـتْ لِغَدٍ وَ اتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ خَبیرٌ بِما تَعْمَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! از مخالفت خدا بپرهیزید و هر انسانی باید بنگرد که چه‌چیز را برای فردایش از پیش فـرستـاده و از نافرمانی خــدا بپـرهیـزیـد که خدا از آن‌چه انجام می‌دهید ، آگاه است ●●● .۱۸ / حشر

یـاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اجْتَنِبُوا کَثیرا مِنَ الظَّنِّ اِنَّ بَعْضَ الظَّنِّ اِثْمٌ وَ لا تَجَسَّسُوا وَ لا یَغْتَبْ بَعْضُکُمْ بَعْضــا اَیُحِـبُّ اَحَـدُکُـمْ اَنْ یَـأْکُلَ لَحْـمَ اَخیهِ مَیْتا فَکَرِهْتُمُوهُ وَ اتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ تَوّابٌ رَحیمٌ

ای کسانی‌که ایمـان آورده‌ایـد از بسیاری از گمان‌هـا بپرهیزیـد چراکـه بعضـی از گمان‌هـا گنـاه است و هرگز (در کـار دیگران) تجسّس نکنید و هیچ‌یک از شـما دیگری را غیبت نکند، آیا کسـی از شما دوست دارد که گوشت برادر مـرده خود را بخـورد ؟ (به یقین) همــه شمــا از این امر کراهت دارید، تقوای الهی پیشه کنید که خداوند تـوبـه پذیر و مهـربـان است ●●● .۱۲ / حجرات

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۸۵)

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذا تَناجَیْتُمْ فَلا تَتَناجَوْا بِالْاِثْمِ وَ الْعُدْوانِ وَ مَعْصِیَتِ الرَّسُولِ وَ تَناجَوْا بِالْبِرِّ وَالتَّقْوی وَ اتَّقُوااللّهَ الَّذی اِلَیْهِ تُحْشَرُونَ

ای کســـانی کــه ایمــان آورده‌اید ! هنگـــامی که نجـوی می‌کنیــد، به گنـاه و تعـدی و معصیـت رسول خدا نجوی نکنید و به کـار نیک و تقـوا، نجوی کنیـد و از مخالفت خــدایی کــه بـازگشـت و جمع شمـا به سـوی او اســت ، بپـرهیــزید ●●● .۹ / مجادله

یـا آ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذا تَـدایَنْتُمْ بِدَیْنٍ اِلی اَجَلٍ مُسَـمًّی فَاکْتُبُوهُ وَ لْیَکْتُبْ بَیْنَکَمْ کاتِبٌ بِالْعَـدْلِ وَ لا یَأْبَ کاتِبٌ اَنْ یَکْتُبَ کَما عَلَّمَهُ اللّهُ فَلْیَکْتُبْ وَ لْیُمْلِلِ الَّذی عَلَیْهِ الْحَقُّ وَ لْیَتَّقِ اللّهَ رَبَّهُ وَ لا یَبْخَسْ مِنْهُ شَیْئا فَاِنْ کانَ الَّذی عَلَیْهِ الْحَقُّ سَفیها اَوْ ضَعیفا اَوْ لا یَسْتَطیعُ اَنْ یُمِلَّ هُوَ فَلْیُمْلِلْ وَلِیُّهُ بِالْعَدْلِ وَ اسْتَشْهِدُوا شَهیدَیْنِ مِنْ رِجالِکُمْ فَاِنْ لَمْ یَکُونا رَجُلَیْنِ فَرَجُلٌ وَ امْرَأَتانِ مِمَّنْ تَرْضَوْنَ مِنَ الشُّهَداءِ اَنْ تَضِلَّ اِحْدیهُما فَتُذَکِّرَ اِحْـدیهُمَا الاُْخْری وَ لا یَأْبَ الشُّهَـداءُ اذا مـا دُعُوا وَ لا تَسْأَمُوا اَنْ تَکْتُبُوهُ صَغیرا اَوْ کَبیرا اِلی اَجَلِهِ ذلِکُمْ اَقْسَطُ عِنْدَ اللّهِ وَ اَقْوَمُ لِلشَّهـادَةِ وَ اَدْنی اَلاّ تَرْتابُوا اِلاّ اَنْ تَکُونَ تِجارَةً حاضِرَةً تُـدیرُونَها بَیْنَکُمْ فَلَیْسَ عَلَیْکُمْ جُناحٌ اَلاّ تَکْتُبُوها وَ اَشْـهِدُوا اذا تَبایَعْتُمْ وَ لا یُضارَّ کاتِبٌ وَ لا شَهیـدٌ وَ اِنْ تَفْعَلُـوا فَـاِنَّـهُ فُسُـوقٌ بِکُـمْ وَ اتَّقُوا اللّهَ وَ یُعَلِّمُکُـمُ اللّهُ وَ اللّهُ بِکُـلِّ شَیْءٍ عَلیمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، هنگامی که بدهی مدّت داری (به خاطر وام یا داد و ستد) به یکدیگر پیدا کنید ، آن را بنویسید و باید نویسنده‌ای از روی عدالت (سند را) در میان شما بنویسد و کسی که قدرت بر نویسندگی دارد ، نباید از نوشتن همان‌طور که خدا به او تعلیم داده ، خودداری کند، پس باید بنویسد و آن‌کس که حقّ بر عهده او است ، باید املاء کند و از خدا که پروردگار او است ، بپرهیزد و چیزی را فروگذار ننماید و اگر کسی که حقّ بر ذمّه او است ، سفیه یا (از نظر عقل) ضعیف (و مجنون) است ، یا (به خاطر لال بودن) توانایی بر املاء کردن ندارند ، باید ولیّ او (به جای او) با رعایت عدالت ، املاء کند و دو نفر از مردان (عادل) خود را (بر این حقّ) شاهد بگیرید و اگر دو مرد نبودند، یک مرد و دو زن، از کسانی که موردرضایت و اطمینان شما هستند ، انتخاب کنید (و این دو زن باید باهم شاهد قرار گیرند) تا اگر یکی انحرافی یافت ، دیگری به او یادآوری کند و شهود نباید به هنگامی که آن‌ها را (برای شهادت) دعوت می‌کنند، خودداری نمایند و از نوشتن (بدهی خود) چه کوچک باشد یابزرگ، ملول نشوید (هرچه باشد، بنویسید)، این در نزد خدا به عدالت نزدیک‌تر و برای شهادت مستقیم‌تر و برای جلوگیری از تردید و شک (و نزاع و گفتگو) بهتر می‌باشد، مگر این‌که داد و ستدی نقدی باشد که بین خود، دست به دست می‌کنید . در این صورت گناهی بر شمانیست که آن‌را ننویسید، ولی‌هنگامی‌که خرید و فروش (نقدی) می‌کنید ، شاهد بگیرید و نباید به نویسنده و شاهد (به خاطر حقّ‌گویی) زیانی برسد (و تحت فشار قرار گیرند) و اگر چنین کنید ، از فرمان پروردگار خارج شده‌اید ، از خدا بپرهیزید و خداوند به‌شما تعلیم‌می‌دهد، خداوند به همه‌چیز دانا است ●●● .۲۸۲ / بقره

(۶۸۶) باب الیاء قرآن الفبائی

یـا آ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذا جاءَکُمُ الْمُؤْمِناتُ مُهاجِراتٍ فَامْتَحِنُوهُنَّ اللّهُ اَعْلَمُ بِایمانِهِنَّ فَاِنْ عَلِمْتُمُوهُنَّ مُـؤْمِنـاتٍ فَـلا تَـرْجِعُـوهُنَّ اِلَی الْکُفّارِ لا هُنَّ حِلٌّ لَهُمْ وَ لاهُمْ یَحِلُّونَ لَهُنَّ وَ اتُوهُمْ ما اَنْفَقُوا وَ لا جُناحَ عَلَیْکُمْ اَنْ تَنْکِحُوهُـنَّ اذا اتَیْتُمُـوهُـنَّ اُجُورَهُنَّ وَ لا تُمْسِکُوا بِعِصَـمِ الْکَوافِرِ وَ اسْئَلُوا مـا اَنْفَقْتُـمْ وَ لْیَسْئَلُـوا مـا اَنْفَقُـوا ذلِکُـمْ حُکْمُ اللّهِ یَحْکُـمُ بَیْنَکُـمْ وَ اللّـهُ عَلیـمٌ حَکیـمٌ

ای‌کسانی‌که ایمان آورده‌اید! هنگامی که زنان باایمان به عنوان هجرت نزد شما آیند، آن‌ها را آزمایش کنید ـ خداوند از ایمان آن‌ها آگاه‌تر است ـ هرگاه آنان را مؤمن یافتید ، آن‌ها را به‌سوی کفار بازنگردانید، نه آن‌ها برای کفار حلالند و نه کفار برای آن‌ها حلال و آن‌چه را همسران آن‌ها (برای ازدواج با این زنان) پرداخته‌اند ، به آن‌ها بپردازید و گناهی بر شما نیست که با آن‌ها ازدواج کنید ، هرگاه مهرشان رابه آن‌ها بدهید و هرگز همسران کافر را درهمسری خود نگه ندارید (و اگر کسی از زنان شما کافر شد و به بلاد کفر فرار کرد) حق دارید مهری را که پرداخته‌اید ، مطالبه کنید ، همان‌گونه که آن‌ها حق دارند مهر زنانشان را که از آنان جدا شده‌اند ، از شما مطالبه کنند ، این حکم خداوند است که در میان شما حکم می‌کند و خداوند دانا و حکیم است ●●● .۱۰ / ممتحنه

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوآا اذا ضَرَبْتُمْ فی سَبیلِ اللّهِفَتَبَیَّنُوا وَ لا تَقُولُوا لِمَنْ اَلْقی اِلَیْکُمُ السَّلامَ لَسْتَ مُؤْمِنا تَبْتَغُونَ عَرَضَ الْحَیوةِ الدُّنْیا فَعِنْدَ اللّهِ مَغانِمُ کَثیرَةٌ کَذلِکَ کُنْتُمْ مِنْ قَبْلُ فَمَنَّ اللّهُ عَلَیْکُمْ فَتَبَیَّنُوآا اِنَّ اللّهَ کانَ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که در راه خدا گام‌برمی‌دارید (و به سفری برای جهاد می‌روید) تحقیق کنید و به‌کسی که

اظهار صلح و اسلام می کند نگویید مسلمان نیستی به‌خاطر این که سرمایه ناپایدار دنیا (و غنایمی) بدست آورید، زیرا غنیمت‌های بزرگی در نزدخدا (برای شما) است، شما قبلاً چنین بودید و خداوندبر شما منت گذارد (و هدایت نمود) بنابراین (به شکرانه این نعمت بزرگ) تحقیق کنید، خداوند به آنچه عمل می کنید آگاه است ●●● .۹۴ / نساء

یـاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذا قُمْتُمْ اِلَی الصَّلوةِ فَاغْسِلُوا وُجوهَکُمْ وَاَیْدِیَکُمْ اِلَی الْمَرافِقِ وَامْسَحُوا بِرُؤُوسِکُمْ وَ اَرْجُلَکُمْ اِلَی الْکَعْبَیْنِ وَ اِنْ کُنْتُمْ جُنُبًا فَاطَّهَّرُوا وَ انْ کُنْتُمْ مَرْضیاَوْ عَلیسَفَرٍ اَوْجاآءَ اَحَدٌ مِنْکُمْ مِنَ الْغـاآئِطِ اَوْ لَمَسْتُمُ النِّساآءَ فَلَمْ تَجِدُوا ماآءً فَتَیَمَّمُوا صَعیدا طَیِّبا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِکُمْ وَ اَیْدیکُمْ مِنْهُ ما یُریدُ اللّهُ لِیَجْعَلَ عَلَیْکُمْ مِنْ حَرَجٍ وَ لکِنْ یُریدُ لِیُطَهِّرَکُمْ وَ لِیُتِمَّ نِعْمَتَهُ عَلَیْکُمْ لَعَلَّکُمْ تَشْکُرُونَ

ای کسانی که‌ایمان آورده‌اید هنگامی که برای‌نمازبپاخاستید صورت و دست‌ها را تا آرنج بشویید و سر و پاها را تا مفصل (یا برآمدگی پشت پا) مسح کنید و اگر جنب‌باشید خودرا بشویید (غسل کنید) و اگربیمار یا مسافرباشید یایکی از شما ازمحل پستی‌آمده (قضای حاجت کرده) یا بازنان تماس گرفته باشید(آمیزش‌جنسی کرده‌اید) و آب (برای غسل یا وضو) نیابید با خاک پاکی تیمم کنید و ازآن بر صورت (پیشانی) و دست‌هابکشید، خداوند نمی‌خواهد مشکلی برای‌شما ایجاد کند بلکه می‌خواهد شما را پاک سازد و نعمتش را بر شما تمام نماید شاید شکر او را بجا آورید ●●● .۶ / مائده

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۸۷)

یـاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذا قیلَ لَکُمْ تَفَسَّحُوا فِی الْمَجالِسِ فَافْسَحُوا یَفْسَحِ اللّهُ لَکُمْ وَ اِذا قیلَ انْشُزوُا فَانْشُزوُا یَرْفَعِ اللّهُ الَّذینَ امَنُوا مِنْکُمْ وَ الَّذینَ اُوتُوا الْعِلْمَ دَرَجاتٍ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! هنگامی که به شما گفته شود مجلس را وسعت بخشید (و به تازه‌واردها جا دهید) وسعت بخشید ، خداوند (بهشت را) برای شما وسعت می‌بخشد و هنگامی که گفته شود : برخیزید ، برخیزید . اگر چنین کنید خداوند آن‌ها را که ایمان آورده‌اند و کسانی را که از علم ، بهره دارند ، درجات عظیمی می‌بخشد و خداوند به آنچه انجام می‌دهید آگاه است ●●● .۱۱ / مجادله

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوآا اذا لَقیتُمُ الَّذینَ کَفَرُوا زَحْفا فَلا تُوَلُّوهُمُ الاْدْبارَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که با انبوه کافران درمیدان نبرد روبرو شوید به آن‌ها پشت نکنید ●●● .۱۵ / انفال

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوآا اذا لَقیتُمْ فِئَةً فَاثْبُتُوا وَ اذْکُرُوا اللّهَ کَثیرا لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که با گروهی (در میدان نبرد) روبرو می‌شوید ثابت قدم باشید و خدا را فراوان یاد کنید تا رستگار شوید ●●●.۴۵ / انفال

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذا ناجَیْتُمُ الرَّسُولَ فَقَدِّمُوا بَیْنَ یَدَیْ نَجْویکُمْ صَدَقَةً ذلِکَ خَیْرٌ لَکُمْ وَ اَطْهَرُ فَإِنْ لَمْ تَجِدوُا فَأِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! هنگامی که می‌خواهید با رسول خدا نجوی کنید، قبل از آن صدقه‌ای (در راه خدا) بدهید ، این برای شما بهتر و پاکیزه‌تر است و اگر توانایی نداشته باشید ، خداوند غفور و رحیم است ●●● .۱۲ / مجادله

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذا نَکَحْتُمُ الْمُؤْمِناتِ ثُمَّ طَلَّقْتُمُوهُنَّ مِنْ قَبْلِ اَنْ تَمَسُّوهُنَّ فَما لَکُمْ عَلَیْهِنَّ مِنْ عِدَّةٍ تَعْتَدُّونَها فَمَتِّعُوهُنَّ وَ سَرِّحُوهُنَّ سَراحا جَمیلاً

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که با زنان باایمان ازدواج کردید و قبل از همبستر شدن طلاق دادید عده‌ای برای شما بر آن‌ها نیست که بخواهید حساب آنرا نگاه دارید، آن‌هارا باهدیه مناسبی بهره‌مندسازید و به طرز شایسته‌ای آن‌ها را رهاکنید●●● . ۴۹ / احزاب

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذا نُودِیَ لِلصَّلوةِ مِنْ یَوْمِ الْجُمُعَةِ فَاسْعَوْا اِلی ذِکْرِ اللّهِ وَ ذَروُا الْبَیْعَ ذلِکَمْ خَیْرٌ لَکُمْ اِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

(۶۸۸) باب الیاء قرآن الفبائی

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! هنگامی که برای نماز روز جمعه اذان گفته می‌شود ، به سوی ذکر خدا بشتابید و خرید و فروش را رها کنید که این برای شما بهتر است اگر می‌دانستید ●●● .۹ / جمعه

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذْکُرُوا اللّهَ ذِکْرا کَثیرا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خدا را بسیار یاد کنید ●●● .۴۱ / احزاب

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذْکُرُوا نِعْمَةَ اللّهِ عَلَیْکُمْ اِذْ جاءَتْکُمْ جُنُودٌ فَأَرْسَلْنا عَلَیْهِمْ ریحا وَ جُنُودًا لَمْ تَرَوْها وَ کانَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نعمت خدا را بر خودتان به یاد آورید در آن هنگام که لشکرهای (عظیمی) به سراغ شما آمدند ولی ما باد و طوفان سختی بر آن‌ها فرستادیم و لشکریانی که آن‌ها را نمی‌دیدید (و به این وسیله آن‌ها را درهم شکستیم) و خداوند به آن‌چه انجام می‌دهید بینا است ●●●.۹ / احزاب

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اذْکُرُوا نِعْمَتَ اللّهِ عَلَیْکُمْ اِذْ هَمَّ قَوْمٌ اَنْ یَبْسُطُوآا اِلَیْکُمْ اَیْدِیَهُمْ فَکَفَّ اَیْدِیَهُمْ عَنْکُمْ وَ اتَّقُوا اللّهَ وَ عَلَی اللّهِ فَلْیَتَوَکَّلِ الْمُؤْمِنُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نعمتی را که خدا به شما بخشیده بیاد آورید ، آن زمان که جمعی (از دشمنان) قصد داشتند دست به سوی شما دراز کنند (و شما را از میان بردارند) اما خدا دست آن‌ها را از شما بازداشت ، از خدا بپرهیزید و مؤمنان باید تنها بر خدا توکّل (و تکیه) کنند ●●● .۱۱ / مائده

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا ارْکَعُوا وَ اسْجُدُوا وَ اعْبُدُوا رَبَّکُمْ وَ افْعَلُوا الْخَیْرَ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! رکوع و سجود به‌جا آوریدو پروردگارتان را عبادت کنید و کار نیک انجام دهید تا رستگار شوید ●●● .۷۷ / حجّ

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوا اسْتَجیبُوا لِلّهِ وَ لِلرَّسُولِ أذا دَعاکُمْ لِمایُحْییکُمْ وَاعْلَمُوآا اَنَّ اللّهَ یَحُولُ بَیْنَ الْمَرْءِوَ قَلْبِه وَ اَنَّهُآ اِلَیْهِ تُحْشَرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید دعوت خدا و پیامبر را اجابت کنید هنگامی که شما را به سوی چیزی می‌خوانند که مایه حیاتتان است و بدانید خداوند میان انسان و قلب او حائل می‌شود و این‌که همه شما نزد او (در قیامت) اجتماع خواهید کرد ●●● .۲۴ / انفال

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اسْتَعینُوا بِالصَّبْرِ وَ الصَّلوةِ اِنَاللّهَ مَعَ الصّابِرینَ

ای افراد با ایمان، از صبر (و استقامت) و نماز (دربرابر حوادث‌سخت زندگی) کمک بگیرید (زیرا) خداوند با صابران است ●●● .۱۵۴ / بقره

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۸۹)

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا اصْبِرُوا وَ صابِرُوا وَ رابِطُوا وَ اتَّقُوا اللّهَ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید (در برابر مشکلات و هوس‌ها) استقامت کنید و در برابر دشمنان (نیز،)پایدار باشید و از مرزهای خود، مراقبت کنید و از خدا بپرهیزید ، شاید رستگار شوید ●●●.۲۰۰ / آل‌عمران

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اَطیعُوا اللّهَ وَ اَطیعُوا الرَّسُولَ وَ لا تُبْطِلُوا اَعْمالَکُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! اطاعت کنید خدا و اطاعت‌کنید رسول خدا را و اعمال خود را باطل مسازید ●●● !۳۳ / محمّد

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوآا اَطیعُوا اللّهَ وَ اَطیعُوا الرَّسُولَ وَاُولِی الاَمْرِ مِنْکُمْ فَاِنْ تَنازَعْتُمْ فی شَیْءٍ فَرُدُّوهُ اِلَی اللّهِ وَ الرَّسُولِ اِنْ کُنْتُمْ

تُؤْمِنُونَ بِاللّهِ وَ الْيَوْمِ الْاخِرِ ذلِكَ خَيْرٌ وَ اَحْسَنُ تَأْويلاً

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! اطاعت کنید خدا را و اطاعت کنید پیامبر خدا و اولوالامر (اوصیای پیامبر) را و هرگاه در چیزی نزاع داشتید، آن را به خدا و پیامبر بازگردانید و(و از آن‌ها داوری بطلبید) اگر به خدا و روز رستاخیز ایمان‌دارید این (کار) برای شما بهتر و عاقبت و پایانش نیکوتر است ●●●.۵۹ / نساء

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوآا اَطیعُوا اللّهَ وَ رَسُولَهُ وَ لا تَوَلَّوْا عَنْهُ وَ اَنْتُمْ تَسْمَعُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اطاعت خدا و پیامبرش راکنید و سرپیچی ننمایید در حالی که سخنان او را می‌شنوید●●● . ۲۰ / انفال

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوآا اِنْ تَتَّقُوا اللّهَ یَجْعَلْ لَکُمْ فُرْقانا وَ یُکَفِّرْ عَنْکُمْ سَیِّئاتِکُمْ وَ یَغْفِرْ لَکُمْ وَ اللّهُ ذُو الْفَضْلِ الْعَظیمِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از (مخالفت فرمان) خداپرهیزید برای شما وسیله‌ای برای جدایی حق‌از باطل قرارمی‌دهد (و روشن‌بینی خاصی که در پرتو آن حق را از باطل خواهید شناخت) و گناهان شما را می‌پوشاند و شما را می‌آمرزد و خداوند فضل و بخشش عظیم دارد ●●● .۲۹ / انفال

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اِنْ تَنْصُرُوا اللّهَ یَنْصُرْکُمْ وَ یُثَبِّتْ اَقْدامَکُمْ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! اگر خدا را یاری کنید ، شما را یاری می‌کند و گام‌هایتان را استوار می‌دارد ●●● .۷ / محمّد

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا اِنْ تُطیعُوا الَّذینَ کَفَرُوا یَرُدُّوکُمْ عَلآی اَعْقابِکُمْ فَتَنْقَلِبُوا خاسِرینَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! اگر از کسانی که کافر شده‌اند اطاعت کنید ، شما را به گذشته‌هایتان بازمی‌گردانند و سرانجام زیان‌کار خواهید شد ●●● .۱۴۹ / آل‌عمران

(۶۹۰) باب الیاء قرآن الفبائی

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اِنْ تُطیعُوا فَریقا مِنَ الَّذینَ اُوتُوا الْکِتابَ یَرُدُّوکُمْ بَعْدَ ایمانِکُمْ کافِرینَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر از گروهی از اهل کتاب، (که کارشان نفاق افکنی و شعله‌ور ساختن آتش کینه و عداوت است) اطاعت کنید، شما را پس از ایمان، به کفر بازمی‌گردانند ●●● .۱۰۰ / آل‌عمران

یاآ اَیُّهَاالَّذینَ امَنُوٓااِنْ جاءَکُمْفاسِقٌبِنَبَإٍفَتَبَیَّنُوٓااَنْتُصیبُواقَوْمابِجَهالَةٍفَتُصْبِحُواعَلیمافَعَلْتُمْ نادِمینَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید اگر شخص فاسقی خبری برای‌شما بیاورد درباره آن تحقیق کنید، مبادا به گروهی از روی نادانی آسیب برسانید و از کرده خود پشیمان شوید ●●●.۶ / حجرات

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اَنْفِقُوا مِمّا رَزَقْناکُمْ مِنْ قَبْلِ اَنْ یَأْتِیَ یَوْمٌ لا بَیْعٌ فیهِ وَ لا خُلَّةٌ وَ لا شَفاعَةٌ وَ الْکافِرُونَ هُمُ الظّالِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ، از آن‌چه به شما روزی داده‌ایم ، انفاق کنید ، پیش از آن‌که روزی فرارسد که در آن ، نه خرید و فروش است و نه رابطه دوستی و نه شفاعت (زیرا شما شایسته شفاعت نخواهید بود) و کافران، خود ستمگرند (هم به خودشان ستم می‌کنند و هم به دیگران ●●●) .۲۵۴ / بقره

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اَنْفِقُوا مِنْ طَیِّباتِ ما کَسَبْتُمْ وَ مِمّا اَخْرَجْنا لَکُمْ مِنَ الاَرْضِ وَ لا تَیَمَّمُوا الْخَبیثَ مِنْهُ تُنْفِقُونَ وَ لَسْتُمْ بِاخِذیهِ اِلّا اَنْ تُغْمِضُوا فیهِ وَ اعْلَمُوا اَنَّ اللّهَ غَنِیٌّ حَمیدٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، از قسمت‌های پاکیزه اموالی که (از طریق تجارت) به دست آورده‌اید و از آن‌چه از زمین برای شما خارج ساخته‌ایم (ازمنابع و معادن و درختان و گیاهان) انفاق کنید و برای انفاق ، به‌سراغ قسمت‌های ناپاک نروید، در حالی که خود شما (به هنگام پذیرش اموال) حاضر نیستید آن‌ها را بپذیرید ، مگر از روی اغماض و کراهت و بدانید خداوند

بی‌نیـــاز و شـایسته ستایش است ●●● .۲۶۷ / بقره

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اِنَّ مِنْ اَزْواجِکُمْ وَ اَوْلادِکُمْ عَدُوّا لَکُمْ فَاحْـذَروُهُمْ وَ اِنْ تَعْفُوا وَ تَصْفَحُوا وَ تَغْفِروُا فَاِنَّ اللّهَ غَفُـورٌ رَحیمٌ

ای کســانی کــه ایمـان آورده‌ایــد ! بعضــی از همســران و فـرزندانتـان دشمنـان شما هستند ، از آن‌ها برحـذر بـاشیـد و اگر عفو کنید و صرف‌نظر نمایید و ببخشید (خدا شما را می‌بخشد) چراکه خداوند بخشنده و مهـربـــان اســت ●●● .۱۴ / تغابن

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوا اِنَّ کَثیرا مِنَ الْاَحْبارِ وَ الرُّهْبانِ لَیَأْکُلُونَ اَمْوالَ النّاسِ بِالْبطِلِ وَ یَصُدُّونَ عَنْ سَبیـلِ اللّـهِ وَ الَّـذینَ یَکْنِزُونَ الذَّهَبَ وَ الْفِضَّةَ وَلا یُنْفِقُونَها فی سَبیلِ اللّهِ فَبَشِّرْهُمْ بِعَذابٍ اَلیم

ای کســانی کــه ایمـان آورده‌ایــد بسیـاری از علمـا(ی اهـل کتاب) و راهبان ، اموال مردم را به‌باطل می‌خورند و (آنان را) از راه خـدا بازمی‌دارنـد و آن‌هـا را کـه طـلاـ و نقـره را گنجینـه(و ذخیره و پنهـان) می‌ســازنـد و در راه خــدا انفاق نمی‌کننـد ، به مجازات دردناك بشارت ده ●●●.۳۴ / توبه

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۹۱)

یاآ أَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوا أِنَّمَا الْخَمْرُ وَ الْمَیْسِرُ وَ الْاَنْصابُ وَ الْاَزْلمُ رِجْسٌ مِنْ عَمَلِ الشَّیْطنِ فَاجْتَنِبُوهُ لَعَلَّکُــــمْ تُفْلِحُــــونَ

ای کســـانی کـه ایمـان آورده‌ایـد شـــراب و قمـار و بـت‌هـا و ازلام (کـه یـك نـوع بخت آزمـایی بـوده) پلیدنـد و از عمـل شیطـاننـد از آن‌هـا دوری کنیـد تـا رستگار شوید ●●● .۹۰ / مائده

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوآ اِنَّمَا الْمُشْرِکُونَ نَجَسٌ فَلا یَقْرَبُوا الْمَسْجِدَ الْحَرامَ بَعْدَعامِهِمْ هذا وَ اِنْ خِفْتُمْ عَیْلَةً فَسَوْفَ یُغْنیکُمُ اللّهُ مِنْ فَضْلِهآ اِنْ شاآءَ اِنَّ اللّهَعَلیمٌ حَکیمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید مشرکان ناپاکنـد لذا نباید پس از امسال نزدیک مسجدالحرام شوند و اگر از فقر می‌ترسید خداوند شما را از فضلش، هرگاه بخواهد ،بی‌نیاز می‌سازد، خداوند دانا و حکیم است ●●● . ۲۸ / توبه

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا اَوْفُوا بِالْعُقُودِ اُحِلَّتْ لَکُمْ بَهیمَةُ الْاَنْعامِ اِلّا ما یُتْلی عَلَیْکُمْ غَیْرَ مُحِلِّی الصَّیْدِ وَ اَنْتُمْ حُرُمٌ اِنَّ اللّهَ یَحْکُمُ ما یُریدُ

ای کسـانی که ایمـان آورده‌ایـد به پیمان‌ها و قراردادها وفاکنیـد ، چهارپایان (و جنین چهارپایان) برای شـما حلال شـده است مگر آن‌چه برشـما خوانده می‌شود (به جز آن‌ها که اسـتثناء خواهد شد) و صـید را به هنگام احرام حلال نشـمرید خداوند هرچه بخواهد (و صلاح ببیند) حکم‌می‌کند ●●● .۱ / مائده

یـا اَیُّهَـا الَّذینَ امَنُوا تُوبُوا اِلَی اللّهِ تَوْبَةً نَصُوحا عَسـی رَبُّکُمْ اَنْ یُکَفِّرَ عَنْکُمْ سَیِّئاتِکُمْ وَ یُدْخِلَکُمْ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ یَوْمَ لا یُخْزِی اللّهُ النَّبِیَّ وَ الَّذینَ امَنُوا مَعَهُ نُورُهُمْ یَسْعی بَیْنَ اَیْدیهِمْ وَ بِـاَیْمـانِهِـمْ یَقُـولُـونَ رَبَّنـا اَتْمِـمْ لَنـا نُـورَنـا وَ اغْفِـرْ لَنـا اِنَّـکَ عَلـی کُـلِّ شَـیْءٍ قَدیرٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! توبه کنید توبه خالصـی، امیـد است بـا این کـار، پروردگارتـان گناهانتان را ببخشـد و شـما را در باغ‌هـایی از بهشـت که نهرهـا از زیر درختـانش جـاری است ، وارد کنـد ، در آن روزی که خداونـد ، پیـامبر و کسـانی را که بـا او ایمــان آوردنــد ، خــوار نمی‌کنــد . ایــن در حـالی است که نـور آن‌هـا از پیشـاپیش آن‌هـا و از سوی راسـتشان در حرکت است و می‌گویند : پروردگارا ! نور ما را کامل کن و ما را ببخش کـه تـو بر هر کاری قادری ●●● .۸ / تحریم

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا خُذُوا حِذْرَکُمْ فَانْفِرُواثُباتٍاَوِانْفِرُواجَمیعا

ای کسـانی که ایمان آورده‌ایـد آمادگی خود را (در برابر دشـمن) حفظ کنیـد و در دسـته‌های متعـدد یا به صورت دسـته واحـد (طبـق شـرایط موجود) به سوی دشـمن حرکت کنید ●●● .۷۱ / نساء

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُواْ شَهدَةُبَیْنِکُمْ اِذاحَضَرَاَحَدَکُمُ الْمَوْتُ حینَ الْوَصِیَّةِ اِثْنانِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْکُمْ أَوْءَاخَرانِ مِنْ غَیْرِکُمْ اِنْ اَنْتُمْ ضَرَبْتُمْ فِی الْاَرْضِ فَأَصبَتْکُمْ مُصیبَةُ الْمَوْتِ تَحْبِسُونَهُما مِنْ بَعْدِ الصَّلَوةِ فَیُقْسِمـانِ بِـاللّهِ اِنِ ارْتَبْتُـمْ لا نَشْتَـری بِـهِ ثَمَنا وَ لَوْ کانَ ذَاقُرْبی وَ لا نَکْتُمُ شَهدَةَ

اللّهِ اِنّآ اذا لَمِـنَ الاٰثِمیـنَ

(۶۹۲) باب الیاء قرآن الفبائی

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هنگامی که مرگ یکی از شما فرا رسد در موقع وصیّت باید دونفر عادل را از میان خود به شهادت بطلبید، یا اگر مسافرت کردید و مرگ شما را فرا رسد (و در راه مسلمانی نیافتید) دو نفر از غیر شما و اگر به هنگام ادای شهادت در صدق آن‌ها شک کردید آن‌ها را بعد از نماز نگاه می‌دارید تا سوگند یاد کنند که ما حاضر نیستیم حق را به چیزی بفروشیم اگرچه در مورد خویشاوندان ما باشد و شهادت الهی را کتمان نمی‌کنیم که از گناهکاران خواهیم بود ●●●.۱۰۶ / مائده

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُواْ عَلَیْکُمْ اَنْفُسَکُمْ لا یَضُرُّکُم مَنْ ضَلَّ اذَا اهْتَدَ یْتُمْ اِلَی اللّهِ مَرْجِعُکُمْ جمیعا فَیُنَبِّئُکُمْ بِما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید مراقب خودباشید، هنگامی‌که شما هدایت یافتید گمراهی کسانی که گمراه شده‌اند به شما زیانی نمی‌رسانـد، بازگشت همه شما به سوی خدا است و شما را از آن‌چه عمل می‌کردید آگاه می‌سازد●●● . ۱۰۵ / مائده

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا قاتِلُوا الَّذینَ یَلُونَکُمْ مِنَ الْکُفّارِ وَ لْیَجِدوُا فیکُمْ غِلْظَةً وَ اعْلَمُوآا اَنَّ اللّهَ مَعَ الْمُتَّقینَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید، با کافرانی که به شما نزدیک‌تر هستند، پیکار کنید (و دشمن دورتر شما را از دشمنان نزدیک غافل نکند) و آن‌ها باید در شما شدت و خشونت احساس کنند و بدانید خداوند با پرهیزکاران است ●●● .۱۲۳ / توبه

یـاآ اَیُّهَـا الَّذیـنَ امَنُـوا قُـوا اَنْفُسَـکُمْ وَ اَهْلیکُـمْ نـارا وَقُودُهَـا النّـاسُ وَ الْحِجـارَةُ عَلَیْها مَلائِکَـةٌ غِلاظٌ شِـدادٌ لایَعْصُونَ اللّهَ ماامَرَهُمْ وَیَفْعَلُونَ مایُؤْمَرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! خود و خانواده خویش را از آتشی که هیزم آن انسان‌ها و سنگ‌ها است ، نگاهدارید، آتشی که فرشتگانی بر آن گمارده شده که خشن و سختگیرند و هرگز مخالفت فرمان‌خدا نمی‌کنند و دستورات او را دقیقا اجرا می‌نمایند ●●● .۶ / تحریم

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا کُتِبَ عَلَیْکُمُ الصِّیامُ کَما کُتِبَ عَلَی الَّذینَ مِنْ قَبْلِکُمْ لَعَلَّکُمْ تَتَّقُونَ

ای افرادی که ایمان آورده‌اید ، روزه بر شما نوشته شد، همان‌گونه که بر کسانی که قبل از شما بودند ، نوشته شده ، تا پرهیزکار شوید ●●● .۱۸۳ / بقره

یـاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا کُتِبَ عَلَیْکُمُ الْقِصاصُ فِی الْقَتْلَی الْحُرُّ بِالْحُرِّ وَالْعَبْدُبِالْعَبْدِ وَ الاُْنْثی بِالْاُنْثی فَمَنْ عُفِیَ لَهُ مِنْ اَخیهِ شَیْءٌ فَاتِّباعٌ بِالْمَعْرُوفِ وَ اَداءٌ اِلَیْهِ بِاِحْسانٍ ذلِکَ تَخْفیفٌ مِنْ رَبِّکُمْ وَ رَحْمَةٌ فَمَنِ اعْتَدی بَعْدَ ذلِکَ فَلَهُ عَذابٌ اَلیمٌ

ای افرادی که ایمان آورده‌اید، حکم قصاص در مورد کشتگان بر شما نوشته شده است، آزاد در برابر آزاد و

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۹۳)

برده در برابر برده و زن در برابر زن ، پس اگر کسی از ناحیه برادر (دینی) خود مورد عفو قرار گیرد (و حکم قصاص او تبدیل به خون‌بها گردد ،) باید از راه پسندیده پیروی کند (و در طرز پرداخت دیه ، حال پرداخت‌کننده را در نظر بگیرد) و قاتل نیز به نیکی دیه را به ولیّ مقتول بپردازد (و در آن مسامحه نکند)این تخفیف و رحمتی است از ناحیه پروردگار شما و کسی که بعد از آن تجاوز کند، عذاب دردناکی خواهد داشت ●●● .۱۷۸ / بقره

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا کُلُوا مِنْ طَیِّباتِ ما رَزَقْناکُمْ وَ اشْکُرُوا لِلّهِ انْ کُنْتُمْ اِیّاهُ تَعْبُدُونَ

ای افراد باایمان ، از نعمت‌های پاکیزه‌ای که به شما روزی داده‌ایم ، بخورید و شکر خدا را به جا آورید ، اگر او را پرستش می‌کنید ●●● .۱۷۲ / بقره

یـاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا کُونُوا اَنْصارَ اللّهِ کَما قالَ عیسَی ابْنُ مَرْیَمَ لِلْحَوارِیّینَ مَنْ اَنْصاری اِلَی اللّهِ قالَ الْحَوارِیُّونَ نَحْنُ اَنْصارُ اللّهِ فَامَنَتْ

طائِفَةٌ مِنْ بَنیاِسْرائیلَ وَ کَفَرَتْ طائِفَةٌ فَاَیَّدْنَا الَّذینَ امَنُوا عَلی عَدُوِّهِمْ فَاَصْبَحُوا ظاهِرینَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! یاوران خدا باشید همان‌گونه که عیسی‌بن مریم به حواریون گفت: چه کسانی در راه خدا یاوران من هستند ؟ حواریون گفتند: ما یاوران خدا هستیم و در این هنگام گروهی از بنی اسرائیل ایمان آوردند و گروهی کافر شدند ، ما کسانی را که ایمان آورده بودند ، در برابر دشمنانشان تأیید کردیم و سرانجام بر آن‌ها پیروز شدند ●●● ۱۴. / صفّ

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا کُونُوا قَوّامینَ بِالْقِسْطِ شُهَداآءَلِلّهِ وَ لَوْ عَلی اَنْفُسِکُمْ اَوِ الْوالِدَیْنِ وَ الْاَقْرَبینَ اِنْ یَکُنْ غَنِیّا اَوْ فَقیرا فَاللّهُ اَوْلی بِهِما فَلا تَتَّبِعُوا الْهَوآی اَنْ تَعْدِلُوا وَ اِنْ تَلْوُوآا اَوْ تُعْرِضُوا فَاِنَّ اللّهَ کانَ بِما تَعْمَلُونَ خَبیرا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید کاملاً قیام به عدالت کنید ،برای خدا گواهی دهید اگر چه (این گواهی) به زیان خود شما یا پدر و مادر یا نزدیکان شما بوده باشد، چه این که اگر آن‌ها غنیّ یا فقیر باشند خداوند سزاوارتر است که از آن‌ها حمایت کند، بنابراین از هوی و هوس پیروی نکنید که از حقّ منحرف خواهید شد و اگر حقّ را تحریف کنید و یا از اظهار آن اعراض نمایید خداوند به آن‌چه انجام می‌دهید آگاه است ●●● ۱۳۵. / نساء

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا کُونُوا قَوّامینَ لِلّهِ شُهَداآءَ بِالْقِسْطِ وَ لا یَجْرِمَنَّکُمْ شَنَئانُ قَوْمٍ عَلی اَلّا تَعْدِلُوا اعْدِلُوا هُوَ اَقْرَبُ لِلتَّقْوی وَ اتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ خَبیرٌ بِما تَعْمَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید همواره برای خدا قیام کنید و از روی عدالت گواهی دهید ، دشمنی با جمعیّتی شما را به گناه و ترک عدالت نکشاند ، عدالت کنید که به پرهیزکاری نزدیک‌تر است و از خدا بپرهیزید که از آن‌چه انجام‌می‌دهید آگاه‌است ●●● ۸. / مائده

(۶۹۴) باب الیاء قرآن الفبائی

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تَأْکُلُوآا اَمْوالَکُمْ بَیْنَکُمْ بِالْباطِلِ اِلّا اَنْ تَکُونَ تِجارَةً عَنْ تَراضٍ مِنْکُمْ وَ لا تَقْتُلُوآا اَنْفُسَکُمْ اِنَّ اللّهَ کانَ بِکُمْ رَحیما

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! اموال یکدیگر را به باطل (و از طرق نامشروع) نخورید، مگر این که تجارتی با رضایت شما انجام گیرد و خودکشی نکنید ، خداوند نسبت به شما مهربان است ●●● ۲۹. / نساء

یاآ اَیُّهَاالَّذینَ امَنُوا لاتَأْکُلُواالرِّبواَاَضْعافامُضاعَفَةً وَاتَّقُوااللّهَلَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ، ربا (و سودِ پول) را چند برابر نخورید ، از خدا بپرهیزید تا رستگار شوید ●●● ۱۳۰. / آل‌عمران

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لاتُبْطِلُوا صَدَقاتِکُمْ بِالْمَنِّ وَ الْاَذی کَالَّذی یُنْفِقُ مالَهُ رِئاءَ النّاسِ وَ لا یُؤْمِنُ بِاللّهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ فَمَثَلُهُ کَمَثَلِ صَفْوانٍ عَلَیْهِ تُرابٌ فَاَصابَهُ وابِلٌ فَتَرَکَهُ صَلْداً لا یَقْدِرُونَ عَلی شَیْءٍ مِمّا کَسَبُوا وَ اللّهُ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکافِرینَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ، بخشش‌های خود را با منّت و آزار باطل نسازید، همانند کسی که مال خود را برای نشان دادن به مردم، انفاق می‌کند و به خدا و روز رستاخیز ایمان نمی‌آورد (کار او) همچون قطعه سنگی است که بر آن (قشر نازکی از) خاک باشد (و بذرهایی در آن افشانده شود) و رگبار باران به آن برسد ، (و همه خاک‌ها و بذرها را بشوید ،) و آن را صاف (و خالی از خاک و بذر) رها کند ، آن‌ها از کاری که انجام داده‌اند، چیزی به دست نمی‌آورند و خداوند جمعیّت کافران را هدایت نمی‌کند ●●●.۲۶۴ / بقره

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّیْطانِ وَ مَنْ یَتَّبِعْ خُطُواتِ الشَّیْطانِ فَاِنَّهُ یَأْمُرُ بِالْفَحْشاءِ وَ الْمُنْکَرِ وَ لَوْلا فَضْلُ اللّهِ عَلَیْکُمْ وَ رَحْمَتُهُ ما زَکی مِنْکُمْ مِنْ اَحَدٍ اَبَدا وَ لکِنَّ اللّهَ یُزَکّی مَنْ یَشاءُ وَ اللّهُ سَمیعٌ عَلیمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! از گام‌های شیطان پیروی نکنید، هرکس قدم جای قدم‌های شیطان بگذارد (گمراهش می‌سازد)

چـرا کـه او امـر بـه فحشـاء و منکـر می‌کنـد و اگر فضل و رحمت الهی به سـراغ شـما نمی‌آمـد ، احـدی از شما هرگـز پاک نمی‌شـد ، ولی خـداونـد هـر که را بخـواهـد تزکیه می‌کنـد و خـدا شنـوا و دانـا است ●●● .۲۱ / نور

یـاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوا لاـ تَتَّخِذُوآا ءابـاآءَکُمْ وَ اِخْوانَکُمْاَوْلِیـاآءَ اِنِ اسْتَحَبُّوا الْکُفْرَ عَلَی الاْیمنِ وَ مَنْ یَتَوَلَّهُمْ مِنْکُـمْ فَـاُولآئِـکَ هُـمُ الظّلِمُـونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید هرگاه پدران و برادران شما کفر را بر ایمان ترجیح دهند آن‌ها را ولیّ (و یار و یـاور و تکیـه‌گـاه) خـود قـرار نـدهیـد و کسانی که آن‌ها را ولیّ خود قرار دهند ستمگرند ●●● .۲۳ / توبه

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۹۵)

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَتَّخِذُوا الْکافِرینَ اَوْلِیآءَ مِنْدُونِ الْمُؤْمِنیـنَ اَتُریدُونَ اَنْ تَجْعَلُوا لِلّهِ عَلَیْکُمْ سُلْطانـا مُبینا

ای کسانی که ایمان آورده‌ایـد کـافران را به جـای مؤمنـان ولی و تکیه‌گاه خود قرار ندهیـد آیـا می‌خواهیـد (با این عمل) دلیـل آشکـاری بـر ضـرر خـود در پیشگاه خـدا قـرار دهید ●●● ۱۴۴؟ / نساء

یـاآ اَیُّهَا الَّـذیـنَ امَنُـوا لاـ تَتَّخِـذُوا الَّذینَ اتَّخَذُوا دینَکُمْ هُزُوا وَ لَعِبـا مِنَ الَّذینَ اُوتُـو الْکِتـابَ مِـنْ قَبْلِکُـمْ وَ الْکُفّـارَ اَوْلِیـاآءَ وَ اتَّقُـوا اللّـهَ اِنْ کُنْتُـمْ مُـؤْمِنیـنَ

ای کسانی‌که ایمان آورده‌اید، افرادی که آیین شـما را به باد استهزاء و بازی می‌گیرند از اهل کتاب و مشرکان ، دوست و تکیه گاه خود انتخاب نکنید و از خدا بپرهیزید اگر ایمان دارید ●●● .۵۷ / مائده

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَتَّخِذوُا عَدُوّی وَ عَدُوَّکُمْ اَوْلِیاءَ تُلْقُونَ اِلَیْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَ قَدْ کَفَرُوا بِما جاءَکُمْ مِنَ الْحَقِّ یُخْرِجُونَ الرَّسُولَ وَ اِیّاکُمْ اَنْ تُؤْمِنُوا بِاللّهِ رَبِّکُمْ اِنْ کُنْتُمْ خَرَجْتُمْ جِهادا فی سَبیلی وَ ابْتِغاءَ مَـرْضاتی تُسِرُّونَ اِلَیْهِمْ بِالْمَوَدَّةِ وَ اَنَا اَعْلَمُ بِما اَخْفَیْتُمْ وَ ما اَعْلَنْتُمْ وَ مَنْ یَفْعَلْهُ مِنْکُمْ فَقَدْ ضَلَّ سَواءَ السَّبیـلِ

ای کسـانـی که ایمـان آورده‌ایـد! دشمـن مـن و دشمن خویش را دوست خود قرار ندهیـد، شـما نسبت به آن‌هـا اظهـار محبت می‌کنیـد، در حـالی که به آن‌چـه از حق برای شـما آمـده ، کافر شده‌انـد و رسول خدا و شـما را به خاطر ایمان به خـداونـدی که پـروردگـار همـه شما است ، از شهر و دیارتان بیرون می‌رانند ، اگر شما برای جهاد در راه من و جلب خشنودیم هجرت کرده‌اید ، پیونـد دوستی با آن‌ها برقرار نسازید ، شـما مخفیانه با آن‌ها رابطه دوستی برقرار می‌کنید، در حالی که من آن‌چه را پنهان یا آشکار می‌کنید ، از همه بهتر می‌دانم و هـرکس از شمـا چنیـن کـاری کنـد ، از راه راسـت گمـراه شده است ●●● .۱ / ممتحنه

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَتَّخِذُوا بِطانَةً مِنْ دُونِکُمْ لا یَأْلُونَکُمْ خَبالاً وَدُّوا ما عَنِتُّمْ قَدْ بَدَتِ الْبَغْضاآءُ مِنْ اَفْواهِهِمْ وَ ماتُخْفی صُدُورُهُمْاَکْبَرُ قَدْبَیَّنّالَکُمُ الاْیاتِ اِنْ کُنْتُمْ تَعْقِلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید محرم اسراری از غیر خود، انتخاب نکنید آن‌ها از هرگونه شرّ و فسادی درباره شما، کوتاهی نمی‌کنند . آن‌ها دوست دارند شما در رنج و زحمت باشید . (نشانه‌های) دشمنی از دهان (و کلام)شان آشکار شده و آن‌چه در دل‌هایشان پنهان می‌دارنـد، از آن مهمتر است . ما آیات (و راه‌های پیشگیـری از شـرّ آن‌هـا) را بـرای شمـا بیان کردیم اگر انـدیشه کنید ●●●.۱۱۸ / آل‌عمران

یـاآ اَیُّهَا الَّـذینَ امَنُـوا لاـ تَتَّخِـذُوا الْیَهُـودَ وَ النَّصـاری اَوْلِیـاآءَ بَعْضُهُمْ اَوْلِیـاآءُبَعْضٍ وَ مَنْ یَتَوَلَّهُمْ مِنْکُـمْ فَـاِنَّـهُ مِنْهُـمْ اِنَّ اللّـهَ لا یَهْـدِی الْقَـوْمَ الظّـالِمیـنَ

ای کسـانی که ایمان آورده‌ایـد یهود و نصاری را تکیه گاه خود قرار ندهیـد ، آن‌ها تکیه گاه یکدیگرنـد و کسانی کـه از شـمـا به آن‌هـا تکیـه کنند از آن‌ها هستند خداوند جمعیّت ستمکار را هدایت نمی‌کند ●●● .۵۱ / مائده

(۶۹۶) باب الیاء قرآن الفبائی

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَتَوَلَّوْا قَوْما غَضِبَ اللّهُ عَلَیْهِمْ قَدْ یَئِسُوا مِنَ الْاخِرَةِ کَما یَئِسَ الْکَفّارُ مِنْ اَصْحابِ الْقُبُورِ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! با قومی که خداوند آن‌ها را مورد غضب قرار داده ، دوستی نکنید ، آن‌ها از آخرت مأیوسند همان‌گونه که کفار مدفون در قبرها مأیوس می‌باشند ●●● ۱۳. / ممتحنه

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَدْخُلُوا بُیُوتا غَیْرَ بُیُوتِکُمْ حَتّی تَسْتَأْنِسُوا وَ تُسَلِّمُوا عَلی اَهْلِها ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ لَعَلَّکُمْ تَذَکَّرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در خانه‌هایی غیر از خانه خود وارد نشوید تا اجازه بگیرید و بر اهل آن خانه سلام کنید ، این برای شما بهتر است شاید متذکر شوید ●●● ۲۷. / نور

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَدْخُلُوا بُیُوتَ النَّبِیِّ اِلاّ اَنْ یُؤْذَنَ لَکُمْ اِلی طَعامٍ غَیْرَ ناظِرینَ اِنیهُ وَ لکِنْ اذا دُعیتُمْ فَادْخُلُوا فَاِذا طَعِمْتُمْ فَانْتَشِرُوا وَ لا مُسْتَأْنِسینَ لِحَدیثٍ اِنَّ ذلِکُمْ کانَ یُؤْذِی النَّبِیَّ فَیَسْتَحْیی مِنْکُمْ وَ اللّهُ لا یَسْتَحْیی مِنَ الْحَقِّ وَ اذا سَأَلْتُمُوهُنَّ مَتاعا فَسْئَلُوهُنَّ مِنْ وَراءِ حِجابٍ ذلِکُمْ اَطْهَرُ لِقُلُوبِکُمْ وَ قُلُوبِهِنَّ وَ ما کانَ لَکُمْ اَنْ تُؤْذُوا رَسُولَ اللّهِ وَ لا اَنْ تَنْکِحُوا اَزْواجَهُ مِنْ بَعْدِهِ اَبَدا اِنَّ ذلِکُمْ کانَ عِنْدَ اللّهِ عَظیما

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! در بیوت پیامبر داخل نشوید مگر به شما اجازه برای صرف غذا داده شود (مشروط بر این که قبل از موعد نیایید و) در انتظار وقت غذا ننشینید، اما هنگامی که دعوت شدید داخل‌شوید و وقتی غذا می‌خورید پراکنده شوید و (بعد از صرف غذا) به بحث و صحبت ننشینید ، این عمل پیامبر را ناراحت می‌کرد ولی از شما شرم می‌کند ، اما خداوند از (بیان) حق شرم ندارد وهنگامی که چیزی از وسایل زندگی (به عنوان عاریت) از آن‌ها (همسران پیامبر) می‌خواهیداز پشت پرده بخواهید، این کار دل‌های شما و آن‌ها راپاک‌تر می‌دارد و شما حق ندارید رسول خدا را آزار دهید و نه هرگز همسران او را بعد از او به همسری خود درآورید که این کار نزد خدا عظیم است ●●● ۵۳. / احزاب

یاآ أَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوا لا تُحَرِّمُوا طَیِّبتِ مآ اَحَلَّ اللّهُ لَکُمْ وَ لا تَعْتَدُوآا اِنَّ اللّهَ لا یُحِبُّ الْمُعْتَدینَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چیزهای پاکیزه را که خداوند برای شما حلال کرده بر خود حرام نکنید و از حدّ تجاوز ننمایید ، زیرا خداوند متجاوزان را دوست نمی‌دارد ●●● ۸۷. / مائده

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تُحِلُّوا شَعاآئِرَ اللّهِ وَ لاَالشَّهْرَ الْحَرامَ وَ لاَالْهَدْیَ وَ لاَالْقَلاآئِدَ وَ لاآآمّینَ الْبَیْتَ الْحَرامَ یَبْتَغُونَ فَضْلًا مِنْ رَبِّهِمْ وَ رِضْوانا وَ اذا حَلَلْتُمْ فَاصْطادُوا وَ لا یَجْرِمَنَّکُمْ شَنَئانُ قَوْمٍ اَنْ صَدُّوکُمْ عَنِ الْمَسْجِدِ الْحَرامِ اَنْ تَعْتَدُوا وَ تَعاوَنُوا عَلَی الْبِرِّ وَ التَّقْوی وَ لا تَعاوَنُوا عَلَی الْاِثْمِ وَ الْعُدْوانِ وَ اتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ شَدیدُ الْعِقابِ

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۹۷)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید شعائر الهی (و مراسم حجّ را محترم بشمرید و مخالفت با آنها) را حلال ندانید و نه ماه حرام را و نه قربانی‌های بی‌نشان و نشان‌دار و نه آن‌ها که به قصد خانه خدا برای بدست‌آوردن فضل پروردگار و خشنودی او می‌آیند ، امّا هنگامی که از احرام بیرون آمدید صید کردن برای شما مانعی ندارد و خصومت به جمعیّتی که شما را از آمدن به مسجد الحرام (در سال حدیبیه) مانع شدند نباید شما را وادار به تعدّی و تجاوز کند و (همواره) در راه نیکی و پرهیزکاری با هم تعاون کنید و (هرگز) در راه گناه و تعدّی همکاری ننماید و از خدا بپرهیزید که مجازاتش شدید است ●●●۲. / مائده

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوا لا تَخُونُوا اللّهَ وَ الرَّسُولَ وَ تَخُونُوآا اَمنتِکُمْ وَ اَنْتُمْ تَعْلَمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید به خدا و پیامبر خیانت نکنید و (نیز) در امانات خود خیانت روا مدارید در حالی‌که متوجهید و می‌دانید ●●● ۲۷. / انفال

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَرْفَعُوا اَصْواتَکُمْ فَوْقَ صَوْتِ النَّبِیِّ وَ لاتَجْهَرُوا لَهُ بِالْقَوْلِ کَجَهْرِ بَعْضِکُمْ لِبَعْضٍ اَنْ تَحْبَطَ اَعْمالُکُمْ وَ اَنْتُمْ لا

تَشْعُرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید صدای خود را فراتر از صدای پیامبر نکنید و در برابر او بلند سخن مگویید (و داد و فریاد نزنید) آن‌گونه که بعضی از شما در برابر بعضی می‌کنند، مبادا اعمال شما نابود گردد ، در حالی که نمی‌دانید ●●● .۲ / حجرات

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُواْ لا تَسْئَلُواْ عَنْ اَشْیاآءَ اِنْ تُبْدَلَکُمْ تَسُؤْکُمْ وَ اِنْ تَسْئَلُواْ عَنْها حینَ یُنَزَّلُ الْقُرْءانُ تُبْدَلَکُمْ عَفَا اللّهُ عَنْها وَ اللّهُ غَفُورٌ حَلیمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید از مسایلی سؤال نکنید که اگر برای شما آشکار گردد شما را ناراحت می‌کند و اگر به هنگام نزول قرآن از آن‌ها سؤال کنید برای شما آشکار می‌شود ، خداوند آن‌ها را بخشیده (واز آن صرف نظر کرده) است و خداوند آمرزنده و حلیم است ●●● .۱۰۱ / مائده

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُواْ لا تَقْتُلُوا الصَّیْدَ وَ اَنْتُمْ حُرُمٌ وَ مَنْ قَتَلَهُ مِنْکُمْ مُتَعَمِّدا فَجَزاآءٌ مِثْلُ ما قَتَلَ مِنَ النَّعَمِ یَحْکُمُ بِهِ ذَوَا عَدْلٍ مِنْکُمْ هَدْیا بلِغَ الْکَعْبَةِ اَوْ کَفّارَةٌ طَعامُ مَسکینَ اَوْ عَدْلُ ذلِکَ صِیاما لِیَذُوقَ وَ بالَ أَمْرِهِ عَفَا اللّهُ عَمّا سَلَفَ وَ مَنْ عادَ فَیَنْتَقِمُ اللّهُ مِنْهُ وَ اللّهُ عَزیزٌ ذُوانْتِقام

ای کسانی که ایمان آورده‌اید شکار را در حال احرام به قتل نرسانید و هرکس از شما عمدا آن را به قتل برساند باید کفّاره‌ای معادل آن از چهارپایان بدهد ، کفّاره‌ای که دونفر از شما معادل بودن آن را تصدیق کنند و به صورت قربانی به (حریم) کعبه برسد، یا (به جای قربانی) اطعام مستمندان کند یا معادل آن روزه بگیرد تا کیفر کار خود را بچشد، خداوند از آن‌چه درگذشته واقع شده عفو کرده است و هرکس تکرار کند خداوند از او انتقام‌می‌گیرد و خداوند تواناوصاحب‌انتقام است ●●● .۹۵ / مائده

(۶۹۸) باب الیاء قرآن الفبائی

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تُقَدِّمُوا بَیْنَ یَدَیِ اللّهِ وَ رَسُولِهِ وَ اتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ سَمیعٌ عَلیمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چیزی را بر خدا و رسولش مقدم نشمرید و پیشی مگیرید و تقوای الهی پیشه کنید که خداوند شنوا و دانا است ●●● .۱ / حجرات

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تَقْرَبُوا الصَّلوةَ وَ اَنْتُمْ سُکاری حَتّی تَعْلَمُوا ما تَقُولُونَ وَ لا جُنُبا اِلّا عابِری سَبیلٍ حَتّی تَغْتَسِلُوا وَ اِنْ کُنْتُمْ مَرْضی اَوْ عَلی سَفَرٍ اَوْ جاآءَ اَحَدٌ مِنْکُمْ مِنَ الْغائِطِ اَوْ لَمَسْتُمُ النِّساآءَ فَلَمْ تَجِدُوا ماآءً فَتَیَمَّمُوا صَعیدا طَیِّبا فَامْسَحُوا بِوُجُوهِکُمْ وَ اَیْدیکُمْ اِنَّ اللّهَ کانَ عَفُوّا غَفُورا

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! در حال مستی به نماز نزدیک نشوید، تا بدانید چه می‌گویید و همچنین هنگامی که جنب هستید، مگر این که مسافر باشید، تا غسل کنید و اگر بیمارید، یا مسافر و یا «قضای حاجت» کرده‌اید و یا با زنان آمیزش جنسی داشته‌اید و در این حال، آب (برای وضو یا غسل) نیافتید ، با خاک پاکی تیمم کنید (به این طریق که) صورت‌ها و دست‌هایتان را با آن مسح نمایید. خداوند بخشنده و آمرزنده است ●●● .۴۳ / نساء

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تَکُونُو کَالَّذینَ اذَوْا مُوسی فَبَرَّاَهُ اللّهُ مِمّا قالُوا وَ کانَ عِنْدَ اللّهِ وَجیها

ای کسانی که ایمان آورده‌اید همانند کسانی نباشید که موسی را آزار دادند و خداوند او را از آن‌چه در حق او می‌گفتند مبرا ساخت و او نزد خداوند آبرومند و (گران‌قدر) بود ●●● .۶۹ / احزاب

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ آمَنُوا لا تَکُونُوا کَالَّذینَ کَفَرُوا وَ قالُوا لِاِخْوانِهِمْ اذا ضَرَبُوا فِی‌الْاَرْضِ اَوْ کانُوا غُزّیً لَوْ کانُوا عِنْدَنا ما ماتُوا وَ ما قُتِلُوا لِیَجْعَلَ اللّهُ ذلِکَ حَسْرَةً فی قُلُوبِهِمْ وَ اللّهُ یُحْیی وَ یُمیتُ وَ اللّهُ بِما تَعْمَلُونَ بَصیرٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! همانند کافران نباشید که چون برادرانشان به مسافرتی می‌روند ، یا در جنگ شرکت می‌کنند (و از

دنیا می‌روند و یا کشته می‌شوند) ، می گویند: « اگر آن‌ها نزد ما بودند ، نمی‌مردند و کشته نمی‌شدند » (شما از این گونه سخنان نگویید)، تا خدا این حسرت را بر دل آن‌ها (کافران) بگذارد. خداوند، زنده می کند و می‌میراند، (و زندگی و مرگ ، به دست اوست) و خدا به آن‌چه انجام می‌دهید بیناست ●●● .۱۵۶ / آل‌عمران

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا تُلْهِکُمْ اَمْوالُکُمْ وَ لا اَوْلادُکُمْ عَنْ ذِکْرِ اللّهِ وَ مَنْ یَفْعَلْ ذلِکَ فَأُولئِکَ هُمُ الْخاسِرُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! اموال و فرزندانتان شما را از یاد خدا غافل نکند و هرکس چنین کند ، زیانکار است ●●●.۹ / منافقین

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا یَحِلُّ لَکُمْ اَنْ تَرِثُوا النِّساءَ کَرْها وَ لا تَعْضُلُوهُنَّ لِتَذْهَبُوا بِبَعْضِ ما اتَیْتُمُوهُنَّ اِلّا اَنْ یَأْتینَ بِفاحِشَةٍ مُبَیِّنَةٍ وَ عاشِرُوهُنَّ بِالْمَعْرُوفِ فَاِنْ کَرِهْتُمُوهُنَّ فَعَسیآ اَنْ تَکْرَهُوا شَیْئا وَ یَجْعَلَ اللّهُ فیهِ خَیْرا کَثیرا

قرآن الفبائی باب الیاء (۶۹۹)

ای کسانی که ایمان آورده‌اید! برای شما حلال نیست که از زنان، از روی اکراه (و ایجاد ناراحتی برای آن‌ها) ارث ببرید و آنان را تحت فشار قرار ندهید که قسمتی از آن‌چه را به آن‌ها داده‌اید (از مَهر)، تملّک کنید، مگر این که آن‌ها عمل زشت آشکاری انجام دهند و با آنان به طور شایسته رفتار کنید و اگر از آن‌ها، (به جهتی) کراهت داشتید، (فورا تصمیم به جدایی نگیرید) چه بسا چیزی خوشایند شما نباشد و خداوند خیر فراوانی در آن قرار می‌دهد ●●● .۱۹ / نساء

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لا یَسْخَرْ قَوْمٌ مِنْ قَوْمٍ عَسی اَنْ یَکُونُوا خَیْرا مِنْهُمْ وَ لا نِساءٌ مِنْ نِساءٍ عَسی اَنْ یَکُنَّ خَیْرا مِنْهُنَّ وَ لا تَلْمِزُوا اَنْفُسَکُمْ وَ لا تَنابَزُوا بِالْاَلْقابِ بِئْسَ الْاِسْمُ الْفُسُوقُ بَعْدَ الْایمانِ وَ مَنْ لَمْ یَتُبْ فَاُولئِکَ هُمُ الظّالِمُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید نباید گروهی از مردان شما گروه دیگر را استهزاء کنند، شاید آن‌ها از این‌ها بهتر باشندو نه زنانی از زنان دیگر ، شاید آنان بهتر از اینان باشند و یکدیگر را مورد طعن و عیب‌جویی قرار ندهید و با القاب‌زشت و ناپسند یاد نکنید، بسیار بد است که بر کسی بعد ازایمان نام کفر بگذارید و آن‌ها که توبه نکنند ، ظالم و ستمگرند ●●● .۱۱ / حجرات

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لِمَ تَقُولُونَ ما لا تَفْعَلُونَ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! چرا سخنی می گویید که عمل نمی‌کنید ●●● ؟۲ / صفّ

یاآ اَیُّهَا الَّذینَ امَنُوا لِیَسْتَأْذِنْکُمُ الَّذینَ مَلَکَتْ اَیْمانُکُمْوَ الَّذینَ لَمْ یَبْلُغُوا الْحُلُمَ مِنْکُمْ ثَلاثَ مَرّاتٍ مِنْ قَبْلِ صَلوةِ الْفَجْرِ وَحینَ تَضَعُونَ ثِیابَکُمْ مِنَ الظَّهیرَةِ وَ مِنْ بَعْدِ صَلوةِ الْعِشاءِ ثَلاثُ عَوْراتٍ لَکُمْ لَیْسَ عَلَیْکُمْ وَ لا عَلَیْهِمْ جُناحٌ بَعْدَهُنَّ طَوّافُونَ عَلَیْکُمْ بَعْضُکُمْ عَلی بَعْضٍ کَذلِکَ یُبَیِّنُ اللّهُ لَکُمُ الْایاتِ وَ اللّهُ عَلیمٌ حَکیمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! باید بردگان شما و همچنین کودکانتان که به حد بلوغ نرسیده‌اند ، در سه وقت از شمااجازه بگیرند ؛ قبل از نماز فجر و در نیم روز هنگامی که لباس‌های (معمولی) خود را بیرون می‌آورید و بعد از نماز عشاء ، این سه وقت خصوصی برای شما است، اما بعد ازاین سه وقت ، گناهی بر شما و بر آن‌ها نیست (که بدون اذن وارد شوند) و بر گِرد یکدیگر طواف کنید (و با صفا و صمیمیت به یکدیگر خدمت نمایید) این‌گونه خداوند آیات را برای شما تبیین می کند و خداوند عالم و حکیم است ●●● .۵۸ / نور

یاآ أَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُواْ لَیَبْلُوَنَّکُمُ اللّهُ بِشَیْءٍ مِنَ الصَّیْدِ تَنالُهُ اَیْدیکُمْ وَ رِماحُکُمْ لِیَعْلَمَ اللّهُ مَنْ یَخافُهُ بِالْغَیْبِ فَمَنِ اعْتَدی بَعْدَ ذلِکَ فَلَهُ عَذابٌ اَلیمٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید خداوند شما را به مقداری شکار که (به نزدیکی شما می‌آیند و) دست‌ها و

(۷۰۰) باب الیاء قرآن الفبائی

نیزه‌های شما به آن‌ها می‌رسد، می‌آزماید، تا معلوم شود چه کسی از خدا به وسیله ایمان به غیب می‌ترسد و هرکس بعد از آن

تجاوز کند مجازات دردناکی خواهد داشت ●●● ۹۴. / مائده

یـاآ اَیُّهَا الَّذینَ ءَامَنُوا مـا لَکُمْ اذا قیـلَ لَکُمُ انْفِـرُوا فـی سَبیـلِ اللّهِ اثّاقَلْتُمْ اِلَـی الْاَرْضِ اَرَضـیتُمْ بِالْحَیوةِ الـدُّنْیا مِنَ الْاخِرَةِ فَما مَتٰعُ الْحَیوةِ الدُّنْیا فِی‌الْآخِرَةِ اِلّا قَلیلٌ

ای کسانی که ایمان آورده‌اید چرا هنگامی که به شما گفته می‌شود به سوی جهاد درراه خدا حرکت کنید سنگینی بر زمین می‌کنید (و سستی به خرج می‌دهید) آیا به زندگی‌دنیا به جای آخرت راضی شده‌اید با این‌که متاع زنـدگـی دنیـا در برابر آخـرت چیـز کمـی بیـش نیست ●●● ۳۸. / توبه

یـاآ اَیُّهَا الَّـذیـنَ امَنُـوا مَـنْ یَـرْتَـدَّ مِنْکُـمْ عَـنْ دینِـه فَسَوْفَ یَأْتِی اللّهُ بِقَوْمٍ یُحِبُّهُمْ وَ یُحِبُّونَهُ اَذِلَّةٍ عَلَی الْمُؤْمِنینَ اَعِزَّةٍ عَلَی الْکافِرینَ یُجـاهِـدُونَ فـی سَبیـلِ اللّهِ وَ لا یَخافُونَ لَوْمَةَ لاآئِمٍ ذلِکَ فَضْـلُ اللّـهِ یُـؤْتیـهِ مَـنْ یَشـاآءُ وَ اللّـهُ واسِعٌ عَلیمٌ

ای کسـانی که ایمـان آورده‌ایـد هر کس از شـما از آیین خود بـاز گردد (به خـدا زیانی نمی‌رسانـد) خداونـد در آینـده جمعیّتی را می‌آورد، که آن‌هـا را دوست دارد و آن‌ها (نیز)اورا دوست دارنـد، در برابر مؤمنان متواضع و در برابر کافران نیرومندنـد، آن‌ها در راه خدا جهاد می‌کنند و از سرزنش کنندگان هراسی ندارند. این فضل خدا است که به هرکس بخواهد (و شایسته ببیند) می‌دهد و (فضل) خدا وسیع و خداوند داناست ●●●۵۴. / مائده

یاآ اَیُّهَاالَّذینَامَنُواهَلْ‌اَدُلُّکُمْ‌عَلیتِجارَةٍتُنْجیکُمْ‌مِنْ‌عَذابٍ‌اَلیم

ای کسانی که ایمان آورده‌اید ! آیا شـما را به تجارتی که از عذاب دردناك شما را رهایی می‌بخشد ، راهنمایی کنـــم ●●● ؟۱۰ / صف

یاآ اَیُّهَا الَّـذینَ اُوتُوا الْکِتابَ اآمِنُوا بِمـا نَـزَّلْنـا مُصَدِّقا لِمـا مَعَکُـمْ مِنْ قَبْـلِ اَنْ نَطْمِـسَ وُجُـوها فَنَـرُدَّهـا عَلـی اَدْبارِها اَوْ نَلْعَنَهُـمْ کَما لَعَنّا اَصْحـابَ السَّبْتِ وَ کانَ اَمْرُ اللّهِ مَفْعُولاً

ای کسانی که کتاب (خـدا) به شـما داده شده به آن‌چه(بر پیامبر خود) نازل کردیم و هماهنگ بانشانه‌هایی است که با شـماست، ایمـان بیاوریـد، پیش از آن‌که صورت‌هـایی را محو کنیم ، سپس به پشت سر بـازگردانیم ، یـا آن‌هـا را ازرحمت خود دور سازیم، همان‌گونه که « اصحاب سبت » (گروهی از تبه‌کاران بنی اسرائیل) را دور سـاختیـم و فـرمـان خـدا ، در هـر حال انجام شدنی است ●●● ۴۷. / نساء

یاآ اَیُّهَا الَّـــذیـــنَ کَفَـــرُوا لا تَعْتَـذِرُوا الْیَـوْمَ اِنَّمـــا تُجْـــزَوْنَ مـــا کُنْتُـــمْ تَعْمَلُـــونَ

ای کســـانی کـــه کـــافـر شـــده‌ایـد ! امـــروز عــذرخــواهی نکنیــد ، چـــرا کـه تنهـا بـه اعمالتان جزا داده می‌شویـد ●●● ۷. / تحریم

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۰۱)

یاآ اَیُّهَا الرَّسُولُ بَلِّغْ ما اُنْزِلَ اِلَیْکَ مِنْ رَبِّکَ وَ اِنْ لَمْ تَفْعَلْ فَما بَلَّغْتَ رِسالَتَهُ وَ اللّهُ یَعْصِمُکَ مِنَ النّاسِ اِنَّ اللّهَ لا یَهْدِی الْقَوْمَ الْکفِرینَ

ای پیـامبر آنچه از طرف پروردگـارت بر تو نـازل شـده است کاملاـ (به مردم) برسان و اگر نکنی رسالت او را انجـام نـداده‌ای و خـداونــد تـو را از (خطرات احتمـالی) مردم نگاه می‌دارد و خداونـد جمعیّت کـافران (لجـوج) را هـدایت نمی‌کنـد ●●● ۶۷. / مائده

یاآ اَیُّهَا الرُّسُلُ کُلُوا مِنَ الطَّیِّباتِ وَ اعْمَلُوا صالِحا اِنّی بِما تَعْمَلُونَ عَلیمٌ

ای پیـــامبـــران از غـذاهـــای پـاکیـزه بخـــوریـــد و عمـل صــــــالـح انجام دهیـد کـه مـن بـه آن‌چـه انجـام می‌دهیـــد ، آگاهم ●●● ۵۱. / مؤمنون

یـاآ اَیُّهَا الرَّسُولُ لاـ یَحْزُنْکَ الَّذینَ یُسـارِعُونَ فِی الْکُفْرِ مِنَ الَّذینَ قـالُوا امَنّـا بِاَفْواهِهِمْ وَ لَمْ تُؤْمِنْ قُلُوبُهُمْ وَ مِنَ الَّذینَ هادُوا سَمّاعُونَ

لِلْكَذِبِ سَمّاعُونَ لِقَوْمٍ اخَرينَ لَمْ يَأْتُوكَ يُحَرِّفُونَ الْكَلِمَ مِنْ بَعْدِ مَواضِعِهِ يَقُولُونَ اِنْ اُوتيتُمْ هذا فَخُذُوهُ وَ اِنْ لَمْ تُؤْتَوْهُ فَاحْذَرُوا وَ مَنْ يُرِدِاللّهُ فِتْنَتَهُ فَلَنْ تَمْلِكَ لَهُ مِنَ اللّهِ شَيْئا اُولآئِكَ الَّذينَ لَمْ يُرِدِ اللّهُ اَنْ يُطَهِّرَ قُلُوبَهُمْ لَهُمْ فِى الدُّنْيا خِزْىٌ وَ لَهُمْ فِى الْاخِرَةِ عَذابٌ عَظيمٌ

ای فرستاده (خدا) آنها که با زبان می گویند ایمان آورده‌ایم و قلب آن‌ها ایمان نیاورده و در مسیر کفر بر یکدیگر سبقت می‌جویند تو را اندوهگین نکنند و (همچنین) از یهودیان (که این راه را می‌پیمایند) آن‌ها زیاد به سخنان تو گوش می‌دهند تا دستاویزی برای تکذیب تو بیابند ، آن‌ها جاسوسان جمعیّت دیگری هستند که خودآن‌ها نزد تو نیامده‌اند ، آن‌ها سخنان را از محل خود تحریف می کنند و می گویند اگر این را (که ما می‌خواهیم) به‌شما دادند (و محمّد برطبق خواسته‌شما داوری کرد) بپذیرید والا دوری کنید (و عمل ننمایید) و کسی را که خدا (بر اثر گناهان پی در پی) بخواهد مجازات کند قادر به دفاع ازاو نیستی، آن‌ها کسانی هستند که خدا نخواسته دل‌هایشان را پاک کند ، در دنیا رسوایی و در آخرت مجازات بزرگ نصیب آنان خواهد شد ●●● .۴۱ / مائده

یاآ اَيُّهَا النّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ اِنَّ زَلْزَلَةَ السّاعَةِ شَىْءٌ عَظيمٌ

ای مردم از پروردگارتان بترسید که زلزله رستاخیز امر عظیمی است ●●● .۱ / حج

یاآ اَيُّهَا النّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمْ وَ اخْشَوْاَ يَوما لا يَجْزى والِدٌ عَنْ وَلَدِه وَ لا مَوْلُودٌ هُوَ جازٍ عَنْ والِدِه شَيْئاً اِنَّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ فَلا تَغُرَّنَّكُمُ الْحَيوةُ الدُّنْيا وَ لا يَغُرَّنَّكُم بِاللّهِ الْغَرُورُ

ای مردم ! از خدا بپرهیزید و از روزی بترسید که نه پدر جزای اعمال فرزند خود را تحمل می کند و نه فرزند چیزی از جزای پدر را ، مسلما وعده الهی حق است مبادا زندگانی دنیا شما را بفریبد و مبادا شیطان شما را مغرور سازد ●●● .۳۳ / لقمان

(۷۰۲) باب الیاء قرآن الفبائی

یاآ اَيُّهَا النّاسُ اتَّقُوا رَبَّكُمُ الَّذى خَلَقَكُمْ مِنْ نَفْسٍ واحِدَةٍ وَ خَلَقَ مِنْها زَوْجَها وَ بَثَّ مِنْهُما رِجالاً كَثيرا وَ نِساءً وَ اتَّقُوا اللّهَ الَّذى تَسآئَلُونَ بِهِ وَ الْاَرْحامَ اِنَاللّهَ كانَ عَلَيْكُمْ رَقيبا

ای مردم ! از (مخالفت) پروردگارتان بپرهیزید ، همان کسی که همه شما را از یک انسان آفرید و همسر او را (نیز) از جنس او خلق کرد و از آن دو ، مردان و زنان فراوانی (در روی زمین) منتشر ساخت و از خدایی بپرهیزید که (همگی به عظمت او معترفید) و هنگامی که چیزی از یکدیگر می‌خواهید، نام او را می‌برید (و نیز) از (قطع رابطه) با خویشاوندان خود ، پرهیز کنید زیرا خداوند مراقب شماست ●●● .۱ / نساء

یاآ اَيُّهَا النّاسُ اعْبُدُوا رَبَّكُمُ الَّذى خَلَقَكُمْ وَ الَّذينَ مِنْ قَبْلِكُمْ لَعَلَّكُمْ تَتَّقُونَ

ای مردم ، پروردگار خود را پرستش کنید ، آن کس که شما و پیشینیان را آفرید ، تا پرهیزکار شوید ●●●.۲۱ / بقره

یاآ اَيُّهَا النّاسُ اِنّا خَلَقْناكُمْ مِنْ ذَكَرٍ وَ اُنْثى وَجَعَلْناكُمْ شُعُوبا وَ قَبائِلَ لِتَعارَفُوا اِنَّ اَكْرَمَكُمْ عِنْدَاللّهِ اَتْقيكُمْ اِنَّ اللّهَ عَليمٌ خَبيرٌ

ای مردم ، ما شما را از یک مرد و زن آفریدیم و تیره‌ها و قبیله‌ها قرار دادیم ، تا یکدیگر را بشناسید، ولی گرامی‌ترین شما نزد خداوند باتقواترین شماست، خداوند دانا و خبیر است ●●● .۱۳ / حجرات

یاآ اَيُّهَا النّاسُ اَنْتُمُ الْفُقَراءُ اِلَى اللّهِ وَ اللّهُ هُوَ الْغَنِىُّ الْحَميدُ

ای مردم، شما (همگی) نیازمندان به خدا هستید، تنها خداوند است که بی‌نیازو شایسته هرگونه حمد و ستایش است ●●●.۱۵ / فاطر

یاآ اَیُّهَا النّاسُ اذْکُرُوا نِعْمَتَ اللّهِ عَلَیْکَمْ هَلْ مِنْ خالِقٍ غَیْرُ اللّهِ یَرْزُقُکَمْ مِنَ السَّماءِ وَ الاَرْضِ لا اِلهَ اِلاّ هُوَ فَاَنّی تُؤْفَکَونَ

ای مردم، به یاد آورید نعمت‌خدا را بر شما، آیا خالقی غیر از خدا وجود دارد که شما را از آسمان و زمین روزی دهد؟ هیچ معبودی جز او نیست، با این‌حال چگونه به‌سوی باطل منحرف می‌شوید ●●●.۳ / فاطر

یاآ اَیُّهَا النّاسُ اِنْ کُنْتُمْ فی رَیْبٍ مِنَ الْبَعْثِ فَاِنّا خَلَقْناکُمْ مِنْ تُرابٍ ثُمَّ مِنْ نُطْفَةٍ ثُمَّ مِنْ عَلَقَةٍ ثُمَّ مِنْ مُضْغَةٍ مُخَلَّقَةٍ وَ غَیْرِ مُخَلَّقَةٍ لِنُبَیِّنَ لَکُمْ وَ نُقِرُّ فِی الاَرْحامِ ما نَشاءُ اِلی اَجَلٍ مُسَمًّی ثُمَّ نُخْرِجُکُمْ طِفْلاً ثُمَّ لِتَبْلُغُوا اَشُدَّکُمْ وَ مِنْکُمْ مَنْ یُتَوَفّی وَ مِنْکُمْ مَنْ یُرَدُّ اِلی اَرْذَلِ الْعُمُرِ لِکَیْلا یَعْلَمَ مِنْ بَعْدِ عِلْمٍ شَیْئا وَ تَرَی الاَرْضَ هامِدَةً فَاِذا اَنْزَلْنا عَلَیْهَا الْماءَ اهْتَزَّتْ وَرَبَتْ وَ اَنْبَتَتْ مِنْ کُلِّ زَوْجٍ بَهیجٍ

ای مردم اگر دررستاخیز شک‌دارید (به این نکته توجه کنیدکه) ما شمارا از خاک آفریدیم، سپس از نطفه و بعد از خون بسته شده ، سپس از مضغه (چیزی شبیه گوشت جویده) که بعضی دارای شکل و خلقت است و بعضی بدون شکل، هدف این‌است که ما برای شما روشن سازیم (که بر هر چیز قادریم) و جنین‌هایی را که بخواهیم،

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۰۳)

تا مدت معینی در رحم مادران قرار می‌دهیم (و آن‌چه‌را بخواهیم، ساقط می‌کنیم) بعدشمارا به صورت طفل بیرون می‌فرستیم، سپس هدف این است که به حد رشد و بلوغ برسید در این میان بعضی از شمامی‌میرند و بعضی آن‌قدر عمر می‌کنند که به بدترین مرحله زندگی و پیری می‌رسند آن‌چنان که چیزی از علوم خود را به‌خاطر نخواهند داشت (از سوی دیگر) زمین را (در فصل زمستان) خشک و مرده می‌بینی اما هنگامی که باران را بر آن فرومی‌فرستیم، به حرکت درمی‌آید و نمو می‌کند و انواع گیاهان زیبا رامی‌رویاند ●●●.۵ / حج

یاآ اَیُّهَا النّاسُ اِنَّ وَعْدَ اللّهِ حَقٌّ فَلا تَغُرَّنَّکُمُ الْحَیوةُ الدُّنْیا وَ لا یَغُرَّنَّکُم بِاللّهِ الْغَرُورُ

ای مردم، وعده خداوند حقّ است، مبادا زندگی دنیا شما را مغرور کند و مبادا شیطان شما را فریب دهد و به (کرم) خدا مغرور سازد ●●● .۵ / فاطر

یاآ اَیُّهَا النّاسُ ضُرِبَ مَثَلٌ فَاسْتَمِعُوا لَهُ اِنَّ الَّذینَ تَدْعُونَ مِنْ دوُنِ اللّهِ لَنْ یَخْلُقُوا ذُبابا وَ لَوِ اجْتَمَعُوا لَهُ وَ اِنْ یَسْلُبْهُمُ الذُّبابُ شَیْئا لا یَسْتَنْقِذوُهُ مِنْهُ ضَعُفَ الطّالِبُ وَ الْمَطْلُوبُ

ای مردم! مثلی زده شده است، به آن گوش فرا دهید؛ کسانی را که غیر از خدا می‌خوانید، هرگز نمی‌توانند مگسی بیافرینند، هرچند برای این کار دست به دست هم دهند و هرگاه مگس چیزی از آن‌ها برباید ، نمی‌توانند آن را بازپس گیرند، هم این طلب‌کنندگان ناتوان هستند و هم آن مطلوبان (هم این عابدان و هم آن معبودان ●●●) .۷۳ / حج

یاآ اَیُّهَا النّاسُ قَدْ جاآئَکُمُ الرَّسُولُ بِالْحَقِّ مِنْ رَبِّکُمْ فَامِنُوا خَیْرا لَکُمْ وَ اِنْ تَکْفُرُوا فَاِنَّ لِلّهِ ما فِی السَّماواتِ وَ الاَرْضِ وَ کانَ اللّهُ عَلیما حَکیما

ای مردم ! پیامبری « که انتظارش را می‌کشیدید » با (برنامه) حقّ از طرف پروردگارتان آمد ، به او ایمان بیاورید که به سود شما است و اگر کافر شوید (به خدا زیانی نمی‌رسد زیرا) برای خدا است آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است و خداوند دانا و حکیم است ●●● .۱۷۰ / نساء

یاآ اَیُّهَا النّاسُ قَدْ جاآئَکُمْ بُرْهانٌ مِنْ رَبِّکُمْ وَ اَنْزَلْناآ اِلَیْکُمْ نُورامُبینا

ای مردم! دلیل آشکاری از طرف پروردگارتان برای‌شماآمدونور واضحی به‌سوی‌شمافرستادیم ●●●.۱۷۴ / نساء

یاآ اَیُّهَا النّاسُ قَدْ جاآءَتْکُمْ مَوْعِظَةٌ مِنْ رَبِّکُمْ وَ شِفآءٌ لِما فِی الصُّدُورِ وَ هُدًی وَرَحْمَةٌ لِلْمُؤْمِنینَ

ای مردم اندرزی از سوی پروردگارتان برای شما آمده و درمان آن‌چه در سینه‌ها است و هدایت و رحمت برای مؤمنان ●●●.۵۷ / یونس

یاآ اَیُّهَا النّاسُ کُلُوا مِمّا فِی الْاَرْضِ حَلالاً طَیِّبا وَ لا تَتَّبِعُوا خُطُواتِ الشَّیْطانِ اِنَّهُ لَکُمْ عَدُوٌّ مُبینٌ

ای مردم از آن‌چه در زمین است ، حلال و پاکیزه بخورید و از گام‌های شیطان پیروی نکنید ، چه این که او دشمن آشکار شما است ●●● . ۱۶۹ / بقره

(۷۰۴) باب الیاء قرآن الفبائی

یاآ اَیُّهَا الْاِنْسانُ اِنَّکَ کادِحٌ اِلی رَبِّکَ کَدْحا فَمُلاقیهِ

ای انسان ! تو با تلاش و رنج به سوی پروردگارت می‌روی و او را ملاقات خواهی کرد ●●● .۶ / انشقاق

یاآ اَیُّهَا الْاِنْسانُ ما غَرَّکَ بِرَبِّکَ الْکَریمِ

ای انسان! چه چیز تو را در برابر پروردگار کریمت مغرور ساخته ●●● ؟۶ / انفطار

یاآ اَیُّهَا الْمُدَّثِّرُ

ای در بستر خواب آرمیده ●●● !۱ / مدّثر

یاآ اَیُّهَا الْمُزَّمِّلُ

ای جامه به خود پیچیده ●●● !۱ / مزّمّل

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ اتَّقِ اللّهَ وَ لا تُطِعِ الْکافِرینَ وَ الْمُنافِقینَ اِنَّ اللّهَ کانَ عَلیما حَکیما

ای پیامبر تقوای الهی پیشه کن و از کافران و منافقان اطاعت منما ، خداوند عالم و حکیم است ●●●.۱ / احزاب

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ اِذا طَلَّقْتُمُ النِّساءَ فَطَلِّقُوهُنَّ لِعِدَّتِهِنَّ وَ اَحْصُواالْعِدَّةَ وَ اتَّقُوا اللّهَ رَبَّکُمْ لاـ تُخْرِجُوهُنَّ مِنْ بُیُوتِهِنَّ وَ لا یَخْرُجْنَ اِلاّ اَنْ یَأْتینَ بِفاحِشَةٍ مُبَیِّنَةٍ وَ تِلْکَ حُدوُدُ اللّهِ وَ مَنْ یَتَعَدَّ حُدوُدَ اللّهِ فَقَدْ ظَلَمَ نَفْسَهُ لا تَدْری لَعَلَّ اللّهَ یُحْدِثُ بَعْدَ ذلِکَ اَمْرا

ای پیامبر ! هر زمان خواستید زنان را طلاق دهید ، در زمان عدّه طلاق گویید (زمانی که از عادت ماهانه پاك شده و با همسرشان نزدیکی نکرده باشند) و حساب عدّه را نگه دارید و از خدایی‌که پروردگار شما است ، بپرهیزید ، نه شما آن‌ها را از خانه‌هایشان بیرون کنید و نه آن‌ها(در دوران عدّه) بیرون‌روند ، مگر این‌که کار زشت آشکاری انجام دهند ، این حدود الهی است و هر کس از حدود الهی تجاوز کند ، به خویشتن ستم کرده است، تو نمی‌دانی شاید خداوند بعد از این ، وضع تازه (و وسیله اصلاحی) فراهم کند ●●● .۱ / طّلاق

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ اِذا جاءَکَ الْمُؤْمِناتُ یُبایِعْنَکَ عَلی اَنْ لا یُشْرِکْنَ بِاللّهِ شَیْئا وَ لا یَسْرِقْنَ وَ لا یَزْنینَ وَ لایَقْتُلْنَ اَوْلادَهُنَّ وَ لا یَأْتینَ بِبُهْتانٍ یَفْتَرینَهُ بَیْنَ اَیْدیهِنَّ وَ اَرْجُلِهِنَّ وَ لا یَعْصینَکَ فی مَعْرُوفٍ فَبایِعْهُنَّ وَ اسْتَغْفِرْ لَهُنَّ اللّهَ اِنَّ اللّهَ غَفُورٌ رَحیمٌ

ای پیامبر ! هنگامی که زنان مؤمن نزد تو آیند و با تو بیعت کنند که چیزی را شریک خدا قرار ندهند ، دزدی نکنند، آلوده زنا نشوند، فرزندان خود را نکشند ، تهمت و افترایی پیش دست و پای خود نیاورند و در هیچ کار شایسته‌ای مخالفت فرمان تو نکنند، با آن‌ها بیعت کن و برای آن‌ها از درگاه خداوند طلب آمرزش نما که خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۱۲ / ممتحنه

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۰۵)

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ اِنّا اَحْلَلْنا لَکَ اَزْواجَکَ اللاّتی اتَیْتَاُجُورَهُنَّ وَ ما مَلَکَتْ یَمینُکَ مِمّا اَفاءَ اللّهُ عَلَیْکَ وَبَناتِ عَمِّکَ وَ بَناتِ عَمّاتِکَ وَ بَناتِ خالِکَ وَ بَناتِخالاتِکَ اللاّتی هاجَرْنَ مَعَکَ وَامْرَاَةًمُؤْمِنَةًاِنْ وَهَبَتْ نَفْسَها لِلنَّبِیِّ اِنْ اَرادَ النَّبِیُّ اَنْ یَسْتَنْکِحَها خالِصَةً لَکَ مِنْ دُونِ الْمُؤْمِنینَ قَدْ عَلِمْنا ما فَرَضْنا عَلَیْهِمْ فی اَزْواجِهِمْ وَ ما مَلَکَتْ اَیْمانُهُمْ لِکَیْلا یَکُونَ عَلَیْکَ حَرَجٌ وَ کانَ اللّهُ غَفُورا رَحیما

ای پیامبر ! ما همسران تو را که مهرشان را پرداخته‌ای برای‌تو حلال کردیم و هم‌چنین کنیزانی که از طریق غنایمی که خدا به تو

بخشیده است مالک شده‌ای و دختران عموی تو و دختران عمه‌ها و دختران دایی تو و دختران خاله‌ها که باتو مهاجرت کردند ، هرگاه زن باایمانی خود را به پیامبر ببخشد (و مهری برای خود قایل نشود) چنان‌چه پیامبر بخواهد می‌تواند با او ازدواج کند ، اما چنین ازدواجی تنها برای تومجاز است نه سایر مؤمنان، ما می‌دانیم برای آن‌ها در مورد همسرانشان و کنیزانشان چه حکمی مقرر داشته‌ایم (و مصالح آن‌ها چه ایجاب می‌کند) این به خاطر آن است که مشکلی (در ادای رسالت) بر تو نبوده باشد و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۵۰ / احزاب

یاآ اَیُّهَاالنَّبِیُّ اِنّا اَرْسَلْناکَ شاهِدا وَ مُبَشِّرا وَ نَذیرا

ای پیامبر ! ما تو را به عنوان گواه فرستادیم و بشارت دهنده و انذارکننده ●●● .۴۵ / احزاب

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ جاهِدِ الْکُفّارَ وَ الْمُنافِقینَ وَ اغْلُظْ عَلَیْهِمْ وَ مَأْویهُمْ جَهَنَّمُ وَبِئْسَ الْمَصیرُ

ای پیامبر! با کافران و منافقان جهاد کن و بر آن‌ها سخت گیر، جایگاهشان جهنم است و چه بد سرنوشتی دارند ●●● .۷۳ / توبه، ۹ / تحریم

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ حَرِّضِ الْمُؤْمِنینَ عَلَی الْقِتالِ اِنْ یَکُنْ مِنْکُمْ عِشْرُونَ صبِرُونَیَغْلِبُوا مِأْتَیْنِ وَ اِنْ یَکُنْ مِنْکُمْ مِأْئَةٌ یَغْلِبُوآا اَلْفا مِنَ الَّذینَ کَفرُوا بِاَنَّهُمْ قَوْمٌ لا یَفْقَهُونَ

ای پیامبر! مؤمنان‌را تحریک به‌جنگ (بادشمن) کن ، هرگاه بیست نفر با استقامت ازشما باشند بر دویست نفر غلبه می‌کنند و اگر صدنفرباشند بر هزارنفر، از کسانی که کافر شدند پیروز می‌گردند چرا که آن‌ها گروهی هستندکه نمی‌فهمند ●●● .۶۵ / انفال

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ حَسْبُکَ اللّهُ وَ مَنِ اتَّبَعَکَ مِنَ الْمُؤْمِنینَ

ای پیامبر ، خداوند و مؤمنانی که از تو پیروی می‌کنند برای حمایت تو کافی است ●●● . ۶۴ / انفال

یاآ اَیُّهَاالنَّبِیُّ قُلْ لِاَزْواجِکَ اِنْ کُنْتُنَّ تُرِدْنَ الْحَیوةَ الدُّنْیا وَ زینَتَها فَتَعالَیْنَ اُمَتِّعْکُنَّ وَ اُسَرِّحْکُنَّ سَراحا جَمیلاً

ای پیامبر ! به همسرانت بگو : اگر شما زندگی دنیا و زرق و برق آن را می‌خواهید بیایید هدیه‌ای به شما دهم و شما را به طرز نیکویی رها سازم ●●● .۲۸ / احزاب

(۷۰۶) باب الیاء قرآن الفبائی

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ قُلْ لِاَزْواجِکَ وَ بَناتِکَ وَ نِساءِ الْمُؤْمِنینَ یُدْنینَ عَلَیْهِنَّ مِنْ جَلا بیبِهِنَّ ذلِکَ اَدْنی اَنْ یُعْرَفْنَ فَلا یُؤْذَیْنَ وَ کانَ اللّهُ غَفُورا رَحیما

ای پیامبر!به همسران و دخترانت و زنان مؤمنان بگو جلباب‌ها (روسری‌های‌بلند) خود را بر خویش فروافکنند ،این کار برای این که (از کنیزانو آلودگان) شناخته شوند و مورد آزار قرار نگیرند بهتر است و (اگر تاکنون خطا و کوتاهی از آن‌ها سر زده) خداوند همواره غفور و رحیم است ●●● .۵۹ / احزاب

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ قُلْ لِمَنْ فیآ اَیْدیکُمْ مِنَ الْاَسْری اِنْ یَعْلَمِ اللّهُ فی قُلُوبِکُمْ خَیْرا یُؤْتِکُمْ خَیْرا مِمّاآ اُخِذَ مِنْکُمْ وَ یَغْفِرْ لَکُمْ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

ای پیامبر ! به اسیرانی که در دست شما هستند بگو اگر خداوند خیری در دل‌های شما بداند (و نیات نیک و پاکی داشته باشید) بهتر از آن‌چه از شما گرفته به شما می‌دهد و شما را می‌بخشد و خداوند آمرزنده و مهربان است ●●● .۷۰ / انفال

یاآ اَیُّهَا النَّبِیُّ لِمَ تُحَرِّمُ ما اَحَلَّ اللّهُ لَکَ تَبْتَغی مَرْضاتَ اَزْواجِکَ وَ اللّهُ غَفُورٌ رَحیمٌ

ای پیامبر ! چرا چیزی را که خدا بر تو حلال کرده ، به خاطر جلب رضایت همسرانت بر خود حرام می‌کنی و خداوند غفور و رحیم است ●●● .۱ / تحریم

یاآ اَیَّتُهَا النَّفْسُ الْمُطْمَئِنَّـةُ

تـو ای روح آرام یـافتـه ●●● .۲۷ / فجر

یا بَنیآ ادمَ اِمّا یَـأْتِیَنَّکُـمْ رُسُلٌ مِنْکُـمْ یَقُصُّـونَ عَلَیْکُمْ ایاتی فَمَـنِ اتَّقی وَ اَصْلَحَ فَلا خَوْفٌ عَلَیْهِـمْ وَ لا هُـمْ یَحْزَنُونَ

ای فـرزنـدان آدم ، اگـر رسـولانی از خـود شمـا به سراغتـان بیـاینـد که آیات مرا برای شما بازگو کننـد (از آن‌هـا پیـروی کنیـد) زیـرا آن‌هـا که پـرهیـزگـاری پیشه کننـد و عمل صالح انجام دهند (و در اصـلاح خـویش و دیگـران بکوشنـد) نـه ترسی بر آن‌ها هست و نه غمناک می‌شوند ●●● .۳۵ / اعراف

یا بَنیآ ادمَ خُـذوُا زینَتَکُمْ عِنْـدَ کُـلِّ مَسْجِـدٍ وَ کُلُوا وَ اشْرَبُوا وَ لا تُسْرِفُوا اِنَّهُ لا یُحِبُّ الْمُسْرِفینَ

ای فرزندان‌آدم، زینت‌خودرا به‌هنگام رفتن‌به‌مسجدباخودبردارید و بخوریدوبیاشامیدواسراف‌نکنید که خداوند مسـرفـان را دوست ندارد ●●● .۳۱ / اعراف

یآ بَنی ادمَ قَـدْ اَنْـزَلْنا عَلَیْکُمْ لِباسا یُواری سَوْءاتِکُمْ وَ ریشا وَ لِباسُ التَّقْوی ذلِکَ خَیْرٌ ذلِکَ مِنْ ایـاتِ اللّهِ لَعَلَّهُمْ یَذَّکَّرُونَ

ای فرزندان آدم ، لباسی برای شـما فرود فرستادیم که اندام‌شما را می‌پوشاند و مایه زینت شما است و لباس پرهیزگاری بهتر است ، این‌ها(همه) از آیات خدا است ، شاید متذکر (نعمت‌های او) شوند ●●● .۲۶ / اعراف

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۰۷)

یـا بَنی آ ادمَ لاـ یَفْتِنَنَّکُمُ الشَّیْطانُ کَمـاآ اَخْرَجَ اَبَوَیْکُم مِنَ الْجَنَّةِ یَنْزِعُ عَنْهُمـا لِباسَـهُما لِیُرِیَهُمـا سَوْءاتِهِما اِنَّـهُ یَـریکُـمْ هُـوَ وَ قَبیلُـهُ مِنْ حَیْـثُ لا تَـرَوْنَهُـمْ اِنّا جَعَلْنَـا الشَّیاطینَ اَوْلِیاآ ءَ لِلَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ

ای فرزنـدان آدم، شیطان شـما را نفریبـد، آن‌چنان که پدر ومادر شـمارا از بهشت بیرون کرد و لباسـشان را ازتنشان بیرون ساخت تا عورتشان رابه آنها نشان دهد ، چه این که او و همکارانش شـما را می‌بینند و شـما آن‌هـا را نمی‌بینیـد (اما بـدانیـد) ما شیاطین را اولیای کسانی قرار دادیم‌که ایمان نمی‌آورند ●●● .۲۷ / اعراف

یا بَنِیَّ اذْهَبُـوا فَتَحَسَّسُوا مِنْ یُوسُفَ وَ اَخیهِ وَ لا تَایْئَسُوا مِنْ رَوْحِ اللّهِ اِنَّهُ لا یَایْئَسُ مِنْ رَوْحِ اللّهِ اِلاَّ الْقَـوْمُ الْکفِـرُونَ

پسرانم! بروید و از یوسف و برادرش تفحص کنید و از رحمت خدا مأیوس نشوید که از رحمت خدا جز قوم کافر مأیوس نمی‌شوند ●●●.۸۷ / یوسف

یا بَنی اِسْـرائیـلَ اذْکُـرُوا نِعْمَتِـیَ الَّتـی اَنْعَمْتُ عَلَیْکُـمْ وَ اَنّـی فَضَّلْتُکُـمْ عَلَـی الْعـالَمیـنَ

ای بنی‌اسـرائیل، نعمتی را کـه بر شـما ارزانی داشـتم، بـه یـاد بیاوریـد و نیز به‌خـاطر بیاوریـد کـه مـن شـما را بر جهانیـان بـرتـری بخشیـــدم ●●● .۱۲۲ / بقره ، ۴۷ / بقره

یا بَنی اِسْرائیلَ اذْکُـرُوا نِعْمَتِیَ الَّتی اَنْعَمْتُ عَلَیْکُمْ وَ اَوْفُوا بِعَهْدی اوُفِ بِعَهْدِکُمْ وَ اِیّایَ فَارْهَبُونِ

ای فـرزنـدان اسرائیل ، نعمت‌هایی را کـه به شمـا ارزانـی داشتـم، به خاطر بیاورید و به پیمانی که با من بستـه‌ایـد ، وفـا کنیـد ، تا مـن نیـز به پیمـان شما وفا کنم ، (و در راه انجام وظیفه و عمل به پیمان‌ها) تنهـا از مـن بتـرسیـد ●●● .۴۰ / بقره

یا بَنی اِسْـرائیـلَ قَـدْ اَنْجَیْنـاکُـمْ مِـنْ عَـدُوِّکُـمْ وَ واعَدْناکُمْ جانِبَالطُّورِ الاْیْمَنَ وَ نَزَّلْنا عَلَیْکُمُ الْمَنَّ وَ السَّلْوی

ای بنـی‌اسـرائیـل مـا شـمـا را از (چنگـال) دشـمنتـان نجـات دادیم و در طرف راست کوه طور با شما وعده گذاردیم و مَنّ و سلوی بر شما نازل کردیم ●●● .۸۰ / طه

یا بُنَیَّ اَقِمِ الصَّلوةَ وَأْمُرْ بِالْمَعْرُوفِ وَانْهَ عَنِالْمُنْکَرِ وَاصْبِرْ عَلی ما اَصابَکَ اِنَّ ذلِکَ مِنْ عَزْمِالْاُمُورِ

پسـرم ! نماز را برپادار و امر به معروف و نهی از منکر کن، و در برابر مصایبی که به تو می‌رسد با اسـتقامت و شـکیبا باش که این از کارهای مهم و اساسی است ●●● .۱۷ / لقمان

یا بُنَیَّ اِنَّها اِنْ تَکُ مِثْقالَ حَبَّةٍ مِنْ خَرْدَلٍ فَتَکُنْ فی صَخْرَةٍ اَوْفِی‌السَّمواتِ اَوْ فِی الْاَرْضِ یَاْتِ بِهَااللّهُ اِنَّ اللّـهَ لَطیـفٌ خَبیرٌ

پسرم ! اگر به‌اندازه سنگینی دانه خردلی (عمل نیک یا بد) باشد و در دل سنگی یا در گوشه‌ای از آسمان‌ها و زمین قرار گیرد خداوند آن را (در قیامت برای حساب) می‌آورد، خداوند دقیق و آگاه است ●●● .۱۶ / لقمان

(۷۰۸) باب الیاء قرآن الفبائی

یَأْتُوکَ بِکُـلِّ سـاحِـرٍ عَلیـم

تا هر ساحر (کـارآزمـوده و) دانـایـی را بـه خـدمـت تـو بیاورند ●●● .۱۱۲ / اعراف

یَأْتُوکَ بِکُـلِّ سَحّـارٍ عَلیـم

تا هر ساحر ماهری را نزد تو آورند ●●● .۳۷ / شعراء

یا حَسْرَةً عَلَی الْعِبادِ ما یَأْتیهِمْ مِنْ رَسُولٍ اِلّا کانُوا بِهِ یَسْتَهْزِؤُونَ

افسوس بر این بندگان که هیچ پیامبری برای هدایت آن‌ها نیامد، مگر این که او را استهزاء می‌کردند ●●● .۳۰ / یس

یا داوُدُ اِنّا جَعَلْنـاکَ خَلیفَةً فِی الْاَرْضِ فَاحْکُمْ بَیْنَ النّاسِ بِالْحَقِّ وَ لا تَتَّبِعِ الْهَوی فَیُضِلَّکَ عَنْ سَبیلِ اللّهِ اِنَّ الَّذینَ یَضِلُّـونَ عَـنْ سَبیـلِ اللّـهِ لَهُـمْ عَـذابٌ شَـدیـدٌ بِمـا نَسُوا یَوْمَ الْحِسابِ

ای داوود ! ما تو را خلیفه (و نماینده خود) در زمین قرار دادیم، درمیان مردم به حق داوری کن و از هوای نفس پیروی‌منماکه تورا از راه خدا منحرف می‌سازد ، کسانی که از راه خدا گمراه شوند ، عذاب شدیدی به خاطر فراموش کردن روز حساب دارند ●●●.۲۶ / ص

یا زَکَرِیّا اِنّا نُبَشِّرُکَ بِغُلامٍ اسْمُهُ یَحْیی لَمْ نَجْعَلْ لَهُ مِنْ قَبْلُ سَمِیّا

ای زکریا! ما تو را به فرزندی بشارت می‌دهیم که نامش یحیی است ، پسری هم نامش پیش از این نبوده است ●●● .۷ / مریم

یصحِبَیِ السِّجْنِ ءَاَرْبابٌ مُتَفَـرِّقُـونَ خَیْـرٌ اَمِ اللّهُ الْواحِدُ الْقَهّارُ

ای دوستان زندانی‌من آیا خدایان پراکنده‌بهترند یا خداوند واحد قهار ●●● ؟۳۹ / یوسف

یصحِبَیِ السِّجْنِ اَمّاآ اَحَدُکُما فَیَسْقی رَبَّهُ خَمْرا وَاَمَّا الْاخَرُ فَیُصْلَبُفَتَأْکُلُ الطَّیْرُ مِنْ رَأْسِه قُضِیَ الْاَمْـرُ الَّـذی فیـهِ تَسْتَفْتِیـانِ

ای دوستان زندانی من ! اما یکی از شما (آزاد می‌شود و) ساقی شراب برای صاحب خودخواهد شد و اما دیگری به دار آویخته می‌شود وپرندگان از سر او می‌خورند این امری که درباره آن از من نظر خواستید قطعی و حتمی است●●● . ۴۱ / یوسف

یا عِبادِ لا خَـوْفٌ عَلَیْکُـمُ الْیَـوْمَ وَ لا اَنْتُـمْ تَحْـزَنُـونَ

ای بندگان من ! امروز نه ترسی بر شما است و نه اندوهگین می‌شوید ●●● .۶۸ / زخرف

یا عِبادِیَ الَّذینَ امَنُـوا اِنَّ اَرْضـی واسِعَـةٌ فَـاِیّایَ فَاعْبُـدوُنِ

ای بندگان من که ایمان آورده‌اید ! زمین من وسیع است، تنها مرا بپرستید (و تسلیم در برابر فشارهای دشمنان نشوید ●●●) .۵۶ / عنکبوت

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۰۹)

یا قَوْمِ ادْخُلُـوا الْاَرْضَ الْمُقَـدَّسَةَ الَّتـی کَتَبَ اللّهُ لَکُمْ وَ لا تَرْتَدُّوا عَلی اَدْبارِکُمْ فَتَنْقَلِبُوا خاسِرینَ

ای قوم ! به سرزمین مقدسی که خداوند برای شما مقرر داشته وارد شوید و به‌پشت سرخود بازنگردید (و عقب‌نشینی نکنید) که

زیانکار خواهید شد ●●● .۲۱ / مائده

یا قَوْمِ اِنَّمـا هـذِهِ الْحَیـوةُ الـدُّنْیـا مَتـاعٌ وَ اِنَّ الاْخِـرَةَ هِیَ دارُ الْقَرارِ

ای قوم من ! این زندگی‌دنیا متاع زودگذری‌است و آخرت سرای همیشگی‌است ●●● .۳۹ / مؤمن

یا قَوْمِ لاآ اَسْئَلُکُمْ عَلَیْهِ اَجْرا اِنْ اَجْرِیَ اِلاّ عَلَی الَّذی فَطَرَنیآ اَفَـلا تَعْقِلُـونَ

ای قـوم مـن ! مـن از شـمـا پـاداشـی نمـی‌طلبـم ، پـاداش مـن فقـط بـر کسـی اسـت کـه مـرا آفـریـده ، آیـا نمـی‌فهمیـد ●●● ؟۵۱ / هود

یـا قَوْمِ لَکُمُ الْمُلْکُ الْیَوْمَ ظاهِرینَ فِی الاْرْضِ فَمَنْ یَنْصُرُنا مِنْ بَأْسِ اللّهِ اِنْ جاءَنا قالَ فِرْعَوْنُ ما اُریکُمْ اِلاّ مـا اَری وَ ما اَهْدیکُمْ اِلاّ سَبیلَ الرَّشادِ

ای قوم من ! امـروز حکـومت از آن شمـاست و در این سرزمین پیروزیـد ، اگر عذاب الهی به سراغ ما آید ، چه کسـی مـا را یـاری خواهـد کرد ؟ فرعـون گفت : من جـز آن‌چـه را معتقـدم به شـما ارائه نمی‌دهم و شـما را جز به طریق حق و پیروزی دعوت نمی‌کنـم (دستور همان قتل‌موسی است ●●●) .۲۹ / مؤمن

یا قَوْمَنا اَجیبُـوا داعِـیَ اللّـهِ وَ امِنُـوا بِـهِ یَغْفِـرْ لَکُـمْ مِـنْ ذُنُـوبِکُمْ وَ یُجِرْکُمْ مِنْ عَذابٍ اَلیمٍ

ای قـوم مـا! دعـوت‌کننـده الهـی را اجـابـت کنیـد و بـه او ایمـان آوریـد تـا گنـاهـانتـان را ببخشـد و شـمـا را از عـذاب الیـم پنـاه دهـد ●●● .۳۱ / احقاف

یا لَیْتَها کـانَـتِ الْقـاضِیَـةَ

ای کـاش مـرگـم فـرا می‌رسیـد ●●● .۲۷ / حاقّه

یا مَرْیَمُ اقْنُتـی لِـرَبِّـکِ وَ اسْجُـدی وَ ارْکَعـی مَـعَ الـرّاکِعیـنَ

ای مـریـم ، (بـه شـکـرانـه ایـن نعمـت) بـرای پـروردگـار خـود ، خضـوع کـن و سـجـده به‌جـا آور و بـا رکـوع‌کننـدگـان ، رکـوع کـن ●●● .۴۳ / آل عمران

یمَعْشَرَ الْجِنِّ وَ الاْنْسِ اَلَمْ یَأْتِکُمْ رُسُلٌ مِنْکُمْ یَقُصُّونَ عَلَیْکُمْ ءایتی وَ یُنْذِرُونَکُمْ لِقـآءَ یَوْمِکُمْ هـذا قـالُوا شَـهِـدْنـا عَلـیآ اَنْفُسِنـا وَ غَـرَّتْهُـمُ الْحَیَـوةُ الـدُّنْیا وَ شَهِدُوا عَلیآ اَنْفُسِهِمْ اَنَّهُمْ کانُوا کافِرینَ

(در آن روز به آن‌ها می‌گوید) ای جمعیّت جنّ و انس آیا رسولانی از شما به سوی شما نیامدند که آیات مرا بـرایتـان بـازگـو می‌کـردنـد و از ملاقات چنین روزی شما را بیم می‌دادند، آن‌ها می‌گویند گواهی می‌دهیم بر ضد خودمان (آری ما بد کردیم) و زنـدگی (پـر زرق و بـرق) دنیـا آن‌هـا را فـریـب داد و بر زیـان خـود گواهی می‌دهند که کافر بودند ●●● .۱۳۰ / انعام

(۷۱۰) باب الیاء قرآن الفبائی

یا مَعْشَرَ الْجِـنِّ وَ الْاِنْـسِ اِنِ اسْتَطَعْتُـمْ اَنْ تَنْفُـذوُا مِنْ اَقْطـارِ السَّمـواتِ وَالاْرْضِ فَـانْفُـذوُا لا تَنْفُـذوُنَ اِلاّ بِسُلْطـانٍ

ای گـروه جـن و انـس! اگـر می‌تـوانیـد از مـرزهـای آسـمـان‌هـا و زمین بگذریـد، پس بگذرید، ولی هرگز قادرنیستید مگر بانیرویی (الهی ●●●) .۳۳ / الرّحمن

یا مُوسی اِنَّـهُ اَنَا اللّهُ الْعَزیزُ الْحَکیمُ

ای مـوسی ! من خداوند عزیز و حکیمم ●●● .۹ / نمل

یا نِساءَ النَّبِـیِّ لَسْتُـنَّ کَـاَحَـدٍ مِنَ النِّساءِ اِنِ اتَّقَیْتُنَّ فَلاتَخْضَعْنَ بِالْقَوْلِ فَیَطْمَعَ الَّذی فی قَلْبِهِ مَـرَضٌ وَ قُلْـنَ قَـوْلاً مَعْـرُوفـا

ای همسـران پیـامبر! شـما هم‌چـون یکی از زنـان معمـولی نیستیـد اگر تقـوی پیشه کنیـد، بنـابراین به گونه‌ای هوس‌انگیز نگوییـد که بیماردلان در شما طمع کنند و سخن شایسته بگویید ●●● .۳۲ / احزاب

یا نِساءَ النَّبِیِّ مَنْ یَأْتِ مِنْکُنَّ بِفاحِشَةٍ مُبَیِّنَةٍ یُضاعَفْ لَهَاالْعَذابُ ضِعْفَیْنِ وَ کانَ ذلِکَ عَلَی اللّهِ یَسیرا

ای همسران پیامبر ! هر کدام از شما گناه آشکار و فاحشی مرتکب شود عذاب او دو چندان خواهد بود و این برای خدا آسان است ●●● .۳۰ / احزاب

یا وَیْلَتی لَیْتَنی لَمْ اَتَّخِذْ فُلانا خَلیلاً

ای وای برمن کاش فلان (شخص گمراه) را دوست خود انتخاب‌نکرده بودم ●●● .۲۸ / فرقان

یا یَحْیی خُذِ الْکِتابَ بِقُوَّةٍ وَ ءَاتَیْناهُ الْحُکْمَ صَبِیّا

ای یحیی! کتاب (خدا) را با قوت بگیر و ما فرمان نبوت (و عقل کافی) در کودکی به او دادیم.۱۲ / مریم

یُبَشِّرُهُمْ رَبُّهُمْ بِرَحْمَةٍ مِنْهُ وَ رِضْوانٍ وَ جَنّتٍ لَهُمْ فیها نَعیمٌ مُقیمٌ

پروردگار ، آن‌ها را به رحمتی از ناحیه خویش و خشنودی و باغ‌های بهشتی که در آن‌نعمت‌های جاودانه دارند بشارت می‌دهد ●●● .۲۱ / توبه

یُبَصَّرُونَهُمْ یَوَدُّ الْمُجْرِمُ لَوْ یَفْتَدی مِنْ عَذابِ یَوْمَئِذٍ بِبَنیهِ

آنان را به آن‌ها نشان می‌دهند (ولی هرکس گرفتار کار خویشتن است) چنان است که گنهکار دوست می‌دارد فرزندان خود را در برابر عذاب آن روز فدا کند ●●● .۱۱ / معارج

یَتَجَرَّعُهُ وَ لا یَکادُ یُسیغُهُ وَ یَأْتیهِ الْمَوْتُ مِنْ کُلِّ مَکانٍ وَ ما هُوَ بِمَیِّتٍ وَ مِنْ وَرائِهِ عَذابٌ غَلیظٌ

به زحمت جرعه جرعه آن را سرمی‌کشد و هرگز به میل خود حاضر نیست آن را بیاشامد و مرگ از هر مکانی به سراغ‌او می‌آید؛ ولی بااین همه‌نمی‌میرد و به دنبال آن عذاب شدیدی است ●●● .۱۷ / ابراهیم

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۱)

یَتَخافَتُونَ بَیْنَهُمْ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلاّ عَشْرا

آن‌ها در میان خود آهسته گفتگو می‌کنند (بعضی می‌گویند) شما تنها ده (شبانه روز در عالم برزخ) توقف کردید ●●● .۱۰۳ / طه

یَتَنازَعُونَ فیها کَأْسا لا لَغْوٌ فیها وَ لا تَأْثیمٌ

آن‌ها در بهشت جام‌های پر از شراب طهور را که نه بیهوده‌گویی در آن است و نه گناه از یکدیگر می‌گیرند ●●●.۲۳ / طور

یَتَواری مِنَ الْقَوْمِ مِنْ سُوءِ ما بُشِّرَ بِهِ اَیُمْسِکُهُ عَلی هُونٍ اَمْ یَدُسُّهُ فِی التُّرابِ اَلا ساءَ ما یَحْکُمُونَ

از قوم و قبیله خود به‌خاطر بشارت بدی که به او داده شده متواری می‌گردد (و نمی‌داند) آیا او را با قبول ننگ نگهدارد، یا در خاک پنهانش کند ؟ چه بد حکمی می‌کنند ●●● ؟۵۹ / نحل

یَتیما ذا مَقْرَبَةٍ

یتیمی از خویشاوندان را ●●● .۱۵ / بلد

یُثَبِّتُ اللّهُ الَّذینَ ءَامَنُوا بِالْقَوْلِ الثّابِتِ فِی الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ فِی الْاخِرَةِ وَ یُضِلُّ اللّهُ الظّلِمینَ وَ یَفْعَلُ اللّهُ ما یَشاءُ

خداوند کسانی را که ایمان آوردند به خاطر گفتار و اعتقاد ثابتشان ثابت قدم می‌دارد، هم در این جهان و هم درسرای‌دیگروستمگران راگمراه‌می‌سازد (و لطف‌خودراازآن‌هابرمی‌گیرد) و خداوند هرکار رابخواهد (و صلاح بداند) انجام می‌دهد ●●● .۲۷ / ابراهیم

یُجدِلُونَکَ فِی الْحَقِّ بَعْدَ ما تَبَیَّنَ کَاَنَّما یُساقُونَ اِلَی الْمَوْتِ وَ هُمْ یَنْظُرُونَ

آن‌ها با این‌که می‌دانستند این فرمان خدا است باز با تو مجادله می‌کردند (و آن‌چنان ترس و وحشت آن‌ها را فراگرفته بود که) گویی به سوی مرگ رانده می‌شوند و (آن را با چشم خود) می‌نگرند ●●●.۶ / انفال

یَحْذَرُ الْمُنافِقُونَ اَنْ تُنَزَّلَ عَلَیْهِمْ سُورَةٌ تُنَبِّئُهُمْ بِما فی قُلُوبِهِمْ قُلِ اسْتَهْزِءآوُا اِنَّ اللّهَ مُخْرِجٌ ما تَحْذَرُونَ

منافقان‌از آن بیم‌دارندکه آیه‌ای بر ضد آن‌ها نازل گردد و به‌آن‌ها از اسرار درون‌قلبشان خبردهد، بگو : استهزاء کنید، خداوند آن‌چه را از آن بیم دارید ، آشکارمی‌سازد ●●● .۶۴ / توبه

یَحْسَبُونَ الاْحْزابَ لَمْ یَذْهَبُوا وَ اِنْ یَأْتِ الاْحْزابُ یَوَدُّوا لَوْ اَنَّهُمْ بادُونَ فِی الاْعْرابِ یَسْئَلُونَ عَنْ اَنْبائِکُمْ وَ لَوْ کانُوا فیکُمْ ما قاتَلُوا اِلّا قَلیلًا

آن‌ها گمان می‌کنند هنوز لشکر احزاب نرفته‌اند و اگر برگردند این‌ها دوست می‌دارند در میان اعراب بادیه نشین پراکنده شوند و از اخبار شما جویا گردند و اگر در میان شما باشند جز کمی پیکار نمی‌کنند ●●● .۲۰ / احزاب

(۷۱۲) باب الیاء قرآن الفبائی

یَحْسَبُ اَنَّ مالَهُ اَخْلَدَهُ

گمان می‌کند که اموالش سبب جاودانگی اوست ●●● .۳ / همزه

یَحْلِفُونَ بِاللّهِ لَکُمْ لِیُرْضُوکُمْ وَ اللّهُ وَ رَسُولُهُ اَحَقُّ اَنْ یُرْضُوهُ اِنْ کانُوا مُؤْمِنینَ

برای شما ، سوگند به خدا یاد می‌کنند تا شما را راضی کنند، در حالی که شایسته‌تر این است که خدا و رسولش را راضی سازند ، اگر (راست می‌گویند و) ایمان دارند ●●● .۶۲ / توبه

یَحْلِفُونَ بِاللّهِ ما قالُوا وَ لَقَدْ قالُوا کَلِمَةَ الْکُفْرِ وَ کَفَرُوا بَعْدَ اِسْلامِهِمْ وَ هَمُّوا بِما لَمْ یَنالُوا وَ ما نَقَمُوآا اِلّا اَنْ اَغْناهُمُ اللّهُ وَرَسُولُهُ مِنْ فَضْلِهِ فَاِنْ یَتُوبُوایَکُ خَیْرا لَهُمْ وَ اِنْ یَتَوَلَّوْا یُعَذِّبْهُمُ اللّهُ عَذابا اَلیما فِی الدُّنْیا وَ الْاخِرَةِ وَ مالَهُمْ فِی الاْرْضِ مِنْ وَلِیٍّ وَ لا نَصیرٍ

به خدا سوگند می‌خورند که (سخنان زننده در غیاب پیامبر) نگفته‌اند ، در حالی که قطعا سخنان کفرآمیز گفته‌اند و پس از اسلام ، کافر شده‌اند و تصمیم (به کار خطرناکی) گرفتند که به آن نرسیدند ، آن‌ها فقط از این انتقام می‌گیرند که خداوند و رسولش آنان را به فضل (و کرم) خود بی‌نیاز ساختند ، (با این حال) اگر توبه کنند ، برای آن‌ها بهتر است و اگر روی گردانند ، خداوند آن‌ها را در دنیا و آخرت به مجازات‌دردناکی کیفر خواهد داد و در سراسر روی زمین نه ولیّ و حامی دارند و نه یاوری ●●● .۷۴ / توبه

یَحْلِفُونَ لَکُمْ لِتَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنْ تَرْضَوْا عَنْهُمْ فَاِنَّ اللّهَ لا یَرْضی عَنِ الْقَوْمِ الْفاسِقینَ

با سوگند از شما می‌خواهند که از ایشان راضی شوید ، اگر شما از آن‌ها راضی شوید، خداوند از جمعیت فاسقان راضی نخواهد شد ●●● .۹۶ / توبه

یُخادِعُونَ اللّهَ وَ الَّذینَ امَنُوا وَ ما یَخْدَعُونَ اِلّا اَنْفُسَهُمْ وَ ما یَشْعُرُونَ

می‌خواهند خدا و مؤمنان رافریب بدهند (ولی) جز خودشان را فریب نمی‌دهند (اما) نمی‌فهمند ●●●.۹ / بقره

یَخافُونَ رَبَّهُمْ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ یَفْعَلُونَ ما یُؤْمَرُونَ

آن‌ها از (مخالفت) پروردگارشان که حاکم بر آن‌هاست می‌ترسند و آن‌چه را مأموریت دارند انجام می‌دهند ●●●.۵۰ / نحل

یَخْتَصُّ بِرَحْمَتِهِ مَنْ یَشاءُ وَ اللّهُ ذُوالْفَضْلِ الْعَظیمِ

هر کس را بخواهد ، ویژه رحمت خود می‌کند و خداوند، دارای مواهب عظیم است ●●● .۷۴ / آل عمران

یُخْرِجُ الْحَیَّ مِنَ الْمَیِّتِ وَ یُخْرِجُ الْمَیِّتَ مِنَ الْحَیِّ وَ یُحْیِی الاْرْضَ بَعْدَ مَوْتِها وَ کَذلِکَ تُخْرَجُونَ

او زنـده را از مرده خـارج می‌کنـد و مرده را از زنـده و زمیـن را بعـد از مرگ، حیـات می‌بخشـد و بـه همیـن گـونه روز قیامت‌برانگیخته‌می‌شوید ●●●.۱۹ / روم

یَخْرُجُ مِنْهُمَا اللُّؤْلُـؤُ وَ الْمَـرْجـانُ

از آن دو لـؤلـؤ و مـرجـان خـارج می‌شـود ●●● .۲۲ / الرّحمن

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۳)

یَخْرُجُ مِنْ بَیْنِ الصُّلْبِ وَ التَّرائِبِ

آبـی کـه خـارج می‌شـود از میـان «پشـت» و «سینـه‌هـا ●●●».۷ / طارق

یُدَبِّرُ الْاَمْـرَ مِـنْ السَّماءِ اِلَـی الْاَرْضِ ثُـمَّ یَعْرُجُ اِلَیْهِ فی یَوْمٍ کانَ مِقْدارُهُ اَلْفَ سَنَةٍ مِمّا تَعُدُّونَ

امور این جهان را از آسمان به سوی زمین تدبیر می‌کند سپس در روزی که مقدار آن هزار سال از سال‌هایی است کـه شـما می‌شمرید به‌سوی او باز می‌گردد (و دنیا پایان می‌یابد ●●●) .۵ / سجده

یُدْخِلُ مَنْ یَشـاءُ فـی رَحْمَتِـهِ و الظّـالِمیـنَ اَعَدَّ لَهُمْ عَذابا اَلیما

هـر کس را بخـواهـد (و شـایسـتـه ببینـد)، در رحمت خـود وارد می‌کنـد و برای ظـالمـان عـذاب دردنـاکی فـراهـم سـاختـه است ●●● .۳۱ / انسان

یَدْعُوا مِنْ دوُنِ اللّهِ ما لا یَضُرُّهُ وَ ما لا یَنْفَعُهُ ذلِکَ هُوَ الضَّلالُ الْبَعیدُ

او جز خدا کسی را می‌خواند که نه زیانی به‌او می‌رساند و نه‌سودی، این گمراهی بسیارعمیقی‌است ●●●.۱۲ / حج

یَدْعُوا لَمَـنْ ضَـرُّهُ اَقْـرَبُ مِنْ نَفْعِهِ لَبِئْسَ الْمَوْلی وَ لَبِئْسَ الْعَشیرُ

او کسـی را می‌خـوانـد کـه زیـانش از نفعـش نـزدیـک‌تـر است ،چـه بـد مـولاـ و یـاوری و چـه بـد مـونـس و معـاشـری ●●● .۱۳ / حجّ

یَدْعُونَ فیهـا بِکُـلِّ فاکِهَةٍ اٰمِنینَ

آن‌هـا هـر نـوع میـوه‌ای را بخـواهنـد ، در اختیـارشـان قـرار می‌گیـرد و در نهـایـت امنیـت ، بـه سـر می‌بـرنـد●●● . ۵۵ / دخان

یَرِثُنی وَ یَـرِثُ مِـنْ الِ یَعْقُـوبَ وَاجْعَلْـهُ رَبِّ رَضِیّـا

کـه وارث مـن و آل یعقـوب بـاشـد و او را مـورد رضـایتِ قـرارده ●●● .۶ / مریم

یُرْسِلِ السَّمـاآءَ عَلَیْکُـمْ مِـدْرارا

تـا بـاران‌هـای پربرکـت آسمـان را پـی‌درپـی بـر شما فـرستـد ●●● .۱۱ / نوح

یُرْسَلُ عَلَیْکُمـا شُـواظٌ مِـنْ نـارٍ وَ نُحـاسٌ فَـلا تَنْتَصِـرانِ

شعله‌هایی‌ازآتش بی‌دود و دودهایی‌متراکم، برشمامی‌فرستدونمی‌توانیداز کسی یاری بطلبید ●●●.۳۵ / الرّحمن

یُریدُ اَنْ یُخْـرِجَکُـمْ مِـنْ اَرْضِکُـمْ فَمـاذا تَـأْمُـرُونَ

می‌خواهد شما را از سرزمینتان بیرون کند، نظر شما چیست؟ (و در برابر او چه باید کرد ●●●).۱۱۰ / اعراف

یُریدُ اَنْ یُخْـرِجَکُـمْ مِـنْ اَرْضِکُـمْ بِسِحْـرِه فَمـاذا تَـأْمُـرُونَ

او می‌خـواهـد شمـا را از سـرزمینتـان با سحـرش بیـرون کند ، شماچه نظر می‌دهید ●●● .۳۵ / شعراء

(۷۱۴) باب الیاء قرآن الفبائی

یُریدُ اللّهُ اَنْ یُخَفِّـفَ عَنْکُـمْ وَ خُلِـقَ الْاِنْسانُ ضَعیفـا

خدا می‌خواهد (با احکام مربوط به ازدواج با کنیزان و مانند آن ،) کار را بر شما سبک کند و انسان ، ضعیف آفریده شده (و در برابر طوفان غرایز ،مقاومت او کم است ●●●) .۲۸ / نساء

یُریدُ اللّهُ لِیُبَیِّنَ لَکُمْ وَ یَهْدِیَکُمْ سُنَنَ الَّذینَ مِنْ قَبْلِکُمْ وَ یَتُوبَ عَلَیْکُمْ وَ اللّهُ عَلیمٌ حَکیمٌ

خداوند می‌خواهد (با این دستورها ، راه‌های خوشبختی و سعادت را) برای شما آشکار سازد و به سنّت‌های (صحیح) پیشینیان رهبری کند و توبه شما را بپذیرد و خداوند دانا و حکیم است ●●●.۲۶ / نساء

یُریدُونَ اَنْ یُطْفِئُوا نُورَ اللّهِ بِاَفْواهِهِمْ وَ یَأْبَی اللّهُ اِلاّ اَنْ یُتِمَّ نُورَهُ وَ لَوْ کَرِهَ الْکفِرُونَ

آنها می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش کنند، ولی خدا جز این نمی‌خواهد که نور خود را کامل کند هر چند کافران کراهت داشته‌باشند ●●● .۳۲ / توبه

یُریدُونَ اَنْ یَخْرُجُوا مِنَ النّارِ وَ ما هُمْ بِخارِجینَ مِنْها وَ لَهُمْ عَذابٌ مُقیمٌ

آنها پیوسته می‌خواهند از آتش خارج شوند ولی نمی‌توانند خارج شوند و برای آنها مجازات پایداری است ●●● .۳۷ / مائده

یُریدُونَ لِیُطْفِئُوا نُورَ اللّهِ بِاَفْواهِهِمْ وَ اللّهُ مُتِمُّ نُورِهِ وَ لَوْ کَرِهَ الْکافِرُونَ

آنها می‌خواهند نور خدا را با دهان خود خاموش سازند، ولی خدا نور خود را کامل می‌کند، هرچند کافران خوش نداشته باشند ●●● .۸ / صفّ

یسآ

یسآ ●●●۱ / یس

یَسْئَلُ اَیّانَ یَوْمُ الْقِیامَةِ

(لذا) می‌پرسد قیامت کی خواهد بود ●●● ؟۶ / قیامت

یَسْئَلُکَ النّاسُ عَنِ السّاعَةِ قُلْ اِنَّما عِلْمُها عِنْدَ اللّهِ وَ ما یُدْریکَ لَعَلَّ السّاعَةَ تَکُونُ قَریبا

مردم از تو درباره (زمان قیام) قیامت سؤال می‌کنند ، بگو علم آن تنها نزد خدا است و چه می‌دانی شاید قیامت نزدیک باشد ●●● ؟۶۳ / احزاب

یَسْئَلُکَ اَهْلُ الْکِتابِ اَنْ تُنَزِّلَ عَلَیْهِمْ کِتابا مِنَ السَّماءِ فَقَدْ سَئَلُوا مُوسی اَکْبَرَ مِنْ ذلِکَ فَقالُوا اَرِنَا اللّهَ جَهْرَةً فَاَخَذَتْهُمُ الصّاعِقَةُ بِظُلْمِهِمْ ثُمَّ اتَّخَذُوا الْعِجْلَ مِنْ بَعْدِ ما جاءَتْهُمُ الْبَیِّناتُ فَعَفَوْنا عَنْ ذلِکَ وَ اتَیْنا مُوسی سُلْطانا مُبینا

اهل کتاب از تو تقاضا می‌کنند کتابی از آسمان (یک‌جا) بر آنها نازل کنی (در حالی که این بهانه‌ای بیش نیست) آنها از موسی بزرگ‌تر از این‌را خواستند و گفتند خدا را آشکارا به ما نشان بده و به خاطر این ستم

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۵)

صاعقه آنها را فرو گرفت، سپس گوساله (سامری) را پس از آن‌همه دلایل روشن که برای آن آمد (به خدایی) انتخاب کردند ولی ما آنها را عفو کردیم و به موسی برتری آشکاری دادیم ●●● .۱۵۳ / نساء

یَسْئَلُونَ اَیّانَ یَوْمُ الدّینِ

و پیوسته سؤال می‌کنند روز جزا چه موقع است ●●● .۱۲ / ذاریات

یَسْأَلُونَکَ عَنِ الاَهِلَّةِ قُلْ هِیَ مَواقیتُ لِلنّاسِ وَ الْحَجِ وَ لَیْسَ الْبِرُّ بِاَنْ تَأْتُوا الْبُیُوتَ مِنْ ظُهُورِها وَ لکِنَّ الْبِرَّ مَنِ اتَّقی وَ أْتُوا الْبُیُوتَ مِنْ اَبْوابِها وَ اتَّقُوا اللّهَ لَعَلَّکُمْ تُفْلِحُونَ

درباره « هلال‌های ماه » از تو سؤال می‌کنند ، بگو : آنها بیان اوقات (و تقویم طبیعی) برای (نظام زندگی) مردم و (تعیین وقت)

حجّ است و (آن‌چنان‌که در جاهلیّت مرسوم بود که به هنگام حجّ که جامه احرام می‌پوشیدند ، از درِ خانه وارد نمی‌شدندو از نقبِ پشت‌خانه وارد می‌شدند ، نکنید) کارنیک ، آن‌نیست که از پشت خانه‌ها وارد شوید، بلکه نیکی این است که پرهیزگار باشید و از در خانه‌ها وارد شوید و تقوا پیشه‌کنید تا رستگار گردید ●●● .۱۸۹ / بقره

یَسْئَلُونَکَ عَنِ السّاعَةِ اَیّانَ مُرْسیها قُلْ اِنَّما عِلْمُها عِنْدَرَبّی لا یُجَلّیها لِوَقْتِهاآاِلّا هُوَ ثَقُلَتْ فِی السَّمواتِ وَ الْاَرْضِ لاتَأْتیکُمْ اِلّا بَغْتَةً یَسْئَلُونَکَ کَاَنَّکَ حَفِیٌّ عَنْها قُلْ اِنَّما عِلْمُها عِنْدَ اللّهِ وَ لکِنَّ اَکْثَرَ النّاسِ لایَعْلَمُونَ

از قیامت از تو سؤال می‌کنند که وقوع آن در چه زمانی‌است ؟ بگو علمش نزد پروردگار من است و هیچ‌کس جز او(نمی‌تواند) وقت آن راآشکار سازد ، (اما قیام قیامت حتی)در آسمان‌ها و زمین سنگین (و بسیار پراهمیت) است و جزبه‌طورناگهانی به‌سراغ شمانمی‌آید، (باز)ازتو چنان‌سؤال‌می‌کنندکه‌گویی تو از زمان وقوع آن باخبری، بگو علمش تنها نزد خدا است ولی بیشتر مردم نمی‌دانند ●●●.۱۸۷ / اعراف

یَسْئَلُونَکَ عَنِ السّاعَةِ اَیّانَ مُرْسیها

از تو درباره قیامت سؤال می‌کنند که در چه زمانی واقع می‌شود ●●● ؟۴۲ / نازعات

یَسْئَلُونَکَ عَنِ الْاَنْفالِ قُلِ الْاَنْفالُ لِلّهِ وَ الرَّسُولِ فَاتَّقُوا اللّهَ وَ اَصْلِحُوا ذاتَبَیْنِکُمْ وَ اَطیعُوا اللّهَ وَ رَسُولَهُ اِنْ کُنْتُمْ مُؤْمِنینَ

از تو درباره انفال (غنایم و هر گونه مال بدون مالک شخصی) سؤال می‌کنند بگو : انفال مخصوص خدا و پیامبر است، پس از (مخالفت فرمان) خدا بپرهیزید و میان برادرانی را که با هم ستیزه دارند آشتی دهید و اطاعت خدا و پیامبرش را کنید اگر ایمان دارید ●●● .۱ / انفال

یَسْأَلُونَکَ عَنِ الْخَمْرِ وَ الْمَیْسِرِ قُلْ فیهِما اِثْمٌ کَبیرٌ وَمَنافِعُ لِلنّاسِ وَ اِثْمُهُما اَکْبَرُ مِنْ نَفْعِهِما وَ یَسْأَلُونَکَ ماذا یُنْفِقُونَ قُلِ الْعَفْوَ کَذلِکَ یُبَیِّنُ اللّهُ لَکُمُ الْایاتِ لَعَلَّکُمْ تَتَفَکَّرُونَ

(۷۱۶) باب الیاء قرآن الفبائی

درباره شراب و قمار از تو سؤال می‌کنند، بگو: در آن‌ها گناه و زیان بزرگی است و منافعی (از نظر مادی) برای مردم دربردارد ، (ولی) گناه آن‌ها از نفعشان بیشتر است و از تو می‌پرسند : چه چیز انفاق کنند ؟ بگو : از مازاد نیازمندی خود ، این چنین خداوند آیات را برای شما روشن می‌سازد ، شاید اندیشه کنید ●●● .۲۱۹ / بقره

یَسْأَلُونَکَ عَنِ الشَّهْرِ الْحَرامِ قِتالٍ فیهِ قُلْ قِتالٌ فیهِکَبیرٌ وَ صَدٌّ عَنْ سَبیلِ اللّهِ وَ کُفْرٌ بِهِ وَ الْمَسْجِدِالْحَرامِ وَ اِخْراجُ اَهْلِهِ مِنْهُ اَکْبَرُ عِنْدَ اللّهِ وَ الْفِتْنَةُ اَکْبَرُ مِنَ الْقَتْلِ وَ لایَزالُونَ یُقاتِلُونَکُمْ حَتّی یَرُدُّوکُمْ عَنْ دینِکُمْ اِنِ اسْتَطاعُوا وَ مَنْ یَرْتَدِدْ مِنْکُمْعَنْ دینِهِ فَیَمُتْ وَ هُوَ کافِرٌ فَاُولئِکَ حَبِطَتْ اَعْمالُهُمْ فِی الدُّنْیا وَ الْاخِرَةِ وَ اُولئِکَ اَصْحابُ النّارِ هُمْ فیها خالِدُونَ

از تو درباره جنگ کردن در ماه حرام، سؤال می‌کنند، بگو:« جنگ در آن ، (گناهی) بزرگ است ولی جلوگیری از راه‌خدا (و گرایش مردم‌به آیین حق) و کفر ورزیدن نسبت به او و هتک احترام مسجدالحرام و اخراج ساکنان آن، نزد خداوند مهمّ‌تر از آن است و ایجاد فتنه (و محیط نامساعد که مردم‌را به کفر تشویق و از ایمان بازمی‌دارد) حتّی از قتل بالاتر است و مشرکان پیوسته با شما می‌جنگند تا اگر بتوانند شما را ازآیینتان برگردانند ، ولی کسی که از آیینش برگردد و در حال کفر بمیرد ، تمام اعمال نیک (گذشته) او در دنیا و آخرت بر باد می‌رود و آنان اهل دوزخند و همیشه در آن خواهند بود ●●● .۲۱۷ / بقره

یَسْأَلُونَکَ ماذا یُنْفِقُونَ قُلْ ما اَنْفَقْتُمْ مِنْ خَیْرٍ فَلِلْوالِدَیْنِ وَ الْاَقْرَبینَ وَ الْیَتامی وَ الْمَساکینِ وَ ابْنِ السَّبیلِ وَ ما تَفْعَلُوا مِنْ خَیْرٍ فَاِنَّ اللّهَ بِهِ عَلیمٌ

از تو سؤال می‌کنند: چه چیز انفاق کنند ؟ بگو : « هر خیر ونیکی (و سرمایه سودمند مادّی و معنوی)که‌انفاق‌می‌کنید، باید برای پدر و مادر و نزدیکان و یتیمان و مستمندان و درماندگان در راه باشد » و هر کار خیری که انجام دهید، خداوند از آن آگاه است (

لازم نیست تظاهر کنید ، اومی‌داند ●●●) .۲۱۵ / بقره

یَسْئَلُونَکَ مـاذاآا اُحِـلَّ لَهُمْ قُـلْ اُحِـلَّ لَکُمُ الطَّیِّباتُ وَ مـا عَلَّمْتُمْ مِنَ الْجَوارِحِ مُکَلِّبینَ تُعَلِّمُـونَهُنَّ مِمّـا عَلَّمَکُمُ اللّهُ فَکُلُـوا مِمّاآاَمْسَـکْنَ عَلَیْکُـمْ وَ اذْکُـرُوا اسْمَ اللّـهِ عَلَیْـهِ وَ اتَّقُوا اللّهَ اِنَّ اللّهَ سَریعُ الْحِسابِ

از تو سؤال می‌کننـد چه چیزها برای آن‌ها حلال شـده است بگوآن‌چه پاکیزه است برای شـما حلال گردیده و (نیز صید) حیوانات شکاری که از آن‌چه خداوند به شـما تعلیم داده به آن‌ها یاد داده‌اید (برای شما حلال است) پس از آن‌چه این حیوانات برای شما (صیـد می‌کننـد و)نگاه می‌دارنـد بخوریـد و نـام خـدا را (بـه هنگـام فرسـتادن حیـوان بـرای شـکـار) بر آن بـریـد و از خـدا بپـرهیـزیـد که خداوند سریع الحساب است ●●● .۴ / مائده

یَسْئَلُهُ مَنْ فِی السَّمـواتِ وَ الْاَرْضِ کُلَّ یَوْمٍ هُوَ فی شَأْنٍ

تمـام کسـانی کـه در آسـمـان‌هـا و زمیـن هسـتنـد ، از او تقـاضـا می‌کننـد و او هر روز در شأن و کـاری است ●●● .۲۹ / الرّحمن

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۷)

یُسَبِّحُ لِلّـهِ مـا فِـی السَّمـواتِ وَ مـا فِـی الاَرْضِ الْمَلِـکِ الْقُـدُّوسِ الْعَـزیـزِ الْحَکیـمِ

آن‌چه در آسمان‌ها و زمین است ، همواره تسبیح خدا می‌گویند ، خداوندی که مالک و حاکم است و از هر عیب و نقصـی مبـرّا و عزیز وحکیم است ●●● .۱ / جمعه

یُسَبِّحُ لِلّهِ ما فِـی السَّمـواتِ وَ مـا فِـی الاَرْضِ لَـهُ الْمُلْکُ وَ لَـهُ الْحَمْدُ وَ هُوَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ

آن‌چه در آسـمان‌ها و زمین است ، برای خـدا تسبیـح می‌گوینـد، مـالکیت و حکومت از آنِ او است و سـتایش از آنِ او و بـر همـه چیـز تـوانـا است ●●● .۱ / تغابن

یُسَبِّحُونَ اللَّیْلَ وَ النَّهارَ لا یَفْتُرُونَ

شب و روز تسبیح می‌گـوینـد و ضعف و سستـی به خـود راه نمی‌دهنـد ●●● .۲۰ / انبیاء

یَسْتَبْشِرُونَ بِنِعْمَةٍ مِنَ اللّهِ وَ فَضْـلٍ وَ اَنَّ اللّهَ لا یُضیعُ اَجْرَ الْمُؤْمِنینَ

و از نعمت خـدا و فضـل او (نسبت به خودشـان نیز) مسـرورند و (می‌بیننـد که) خداونـد ، پاداش مؤمنان را ضایع نمی‌کنـد ، (نه پاداش شهیدان و نه پاداش مجاهدانی که شهید نشدند ●●●) .۱۷۱ / آل عمران

یَسْتَخْفُونَ مِنَ النّاسِ وَ لا یَسْتَخْفُونَ مِنَ اللّهِ وَ هُـوَ مَعَهُـمْ اِذْ یُبَیِّتُونَ مالا یَرْضی مِنَ الْقَـوْلِ وَ کـانَ اللّـهُ بِمـا یَعْمَلُونَ مُحیطا

اعمـال زشـت خـود را از مـردم پنهـان می‌دارنـد امـا از خـدا پنهـان نمـی‌دارنـد و بـه هنگـامی کـه در مجـالس شبـانه سخنـانی که خـدا راضـی نبـود می‌گفتند، خـدا با آن‌ها بـود و خـدا به آن‌چه عمـل می‌کننـد احـاطـه دارد ●●● .۱۰۸ / نساء

یَسْتَعْجِلُ بِهَا الَّذینَ لا یُؤْمِنُونَ بِها وَ الَّذینَ امَنُوا مُشْفِقُونَ مِنْها وَ یَعْلَمُونَ اَنَّهَا الْحَقُّ اَلا اِنَّ الَّذینَ یُمارُونَفِیالسّاعَةِ لَفیضَلالٍبَعیدٍ

آن‌هاکه به قیامت ایمان‌ندارنـد ، درباره آن شـتاب می‌کننـد ولی آن‌ها که ایمان آورده‌اند ، پیوسته با خوف و هـراس مـراقـب آن هستنـد و مـی‌داننـد آن حـق است ، آگـاه بـاشیـد آن‌هـا که در قیامت تردیـد می‌کننـد در گمـراهـی عمیقی هستند ●●● .۱۸ / شوری

یَسْتَعْجِلُونَکَ بِـالْعَـذابِ وَ اِنَّ جَهَنَّـمَ لَمُحیطَـةٌ بِـالْکـافِـرینَ

آن‌ها با عجله از تو تقاضای عذاب می‌کنند، در حالی که جهنـم به کـافـران احـاطه دارد ●●● .۵۴ / عنکبوت

یَسْتَفْتُونَکَ قُلِ اللّهُ یُفْتیکُمْ فِی الْکَلالَـةِ اِنِ امْرُؤٌا هَلَکَ لَیْسَ لَهُ وَلَـدٌ وَ لَهُآ اُخْتٌ فَلَها نِصْفُ ماتَرَکَ وَ هُوَ یَرِثُهاآ اِنْ لَمْ یَکُنْ لَها وَلَدٌ فَاِنْ

كانَتَا اثْنَتَينِ فَلَهُمَا الثُّلُثانِ مِمّا تَرَكَ وَ اِنْ كانُوا اِخْوَةً رِجالاً وَ نِساآءً فَلِلذَّكَرِمِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَيَيْنِ يُبَيِّنُ اللّهُ لَكُمْ اَنْ تَضِلُّوا وَ اللّهُ بِكُلِّ شَيْءٍ عَليمٌ

از تو (درباره ارث خواهران و برادران) سؤال می کنند ، بگو خداوند حکم کلاله (خواهر و برادر)را برای شما

(۷۱۸) باب الیاء قرآن الفبائی

بیان می کند: اگر مردی ازدنیا برود که فرزند نداشته باشد و برای او خواهری باشد نصف اموالی را که به جا گذاشته از او (به ارث) می‌برد و اگر (خواهری از دنیابرود و وارث اویک برادر باشد) او تمام مال را از آن خواهر به ارث می‌برد ، در صورتی که (شخص متوفّی) فرزند نداشته باشد و اگر دو خواهر (از متوفّی)باقی بماند دو ثلث اموال را می‌برند و اگر برادر و خواهر با هم باشند(تمام اموال‌را میان‌خود تقسیم می کنند به این ترتیب که) برای هر مذکّر دو برابرسهم مؤنّث خواهد بود ، خداوند (احکام خود را) برای شما بیان می کند تا گمراه نشوید و خداوند به همه چیز دانا است ●●● .۱۷۶ / نساء

يُسْقَوْنَ مِنْ رَحيقٍ مَخْتُومٍ

آن‌ها از شراب زلال دست نخورده سربسته‌ای سیراب می‌شوند ●●● .۲۵ / مطففین

يَسْمَعُ آياتِ اللّهِ تُتْلى عَلَيْهِ ثُمَّ يُصِرُّ مُسْتَكْبِرا كَأَنْ لَمْ يَسْمَعْها فَبَشِّرْهُ بِعَذابٍ اَليمٍ

که پیوسته آیات الهی را می‌شنود که بر او تلاوت می‌شود، اما از روی تکبر ، اصرار برمخالفت دارد ، گویی اصلاً آن‌را نشنیده است ،چنین کسی رابه عذاب دردناك بشارت ده ●●● !۸ / جاثیه

يَشْهَدُهُ الْمُقَرَّبُونَ

که مقربان شاهد آنند ●●● .۲۱ / مطففین

يُصْلِحْ لَكُمْ اَعْمالَكُمْ وَ يَغْفِرْ لَكُمْ ذُنُوبَكُمْ وَ مَنْ يُطِعِ اللّهَ وَ رَسُولَهُ فَقَدْ فازَ فَوْزا عَظيما

تاخدا اعمال شمارااصلاح کندوگناهانتان‌رابیامرزد و هرکس اطاعت‌خداورسولش کند به‌رستگاری (و پیروزی) عظیمی نایل شده است ●●● .۷۱ / احزاب

يَصْلَوْنَها يَوْمَ الدّينِ

روزجزاواردآن‌می‌شوندومی‌سوزند ●●● .۱۵ / انفطار

يُصْهَرُ بِهِما فيبُطُونِهِمْ وَالْجُلُودُ

آن‌چنان که هم درونشان را آب می کند و هم برونشان را ●●● .۲۰ / حجّ

يُضاعَفْ لَهُ الْعَذابُ يَوْمَ الْقِيمَةِ وَ يَخْلُدْ فيهِ مُهانا

چنین کسی عذاب او در قیامت مضاعف می گردد و باخواری همیشه در آن خواهد ماند ●●●.۶۹ / فرقان

يُطافُ عَلَيْهِمْ بِصِحافٍ مِنْ ذَهَبٍ وَ اَكْوابٍ وَ فيها ما تَشْتَهيهِ الْاَنْفُسُ وَ تَلَذُّ الْاَعْيُنُ وَ اَنْتُمْ فيها خالِدُونَ

ظرف‌ها (ی غذا) و جام‌ها (ی شراب طهور) از طلا، گرداگرد آن‌ها می گردانند و در آن (بهشت) آن‌چه دل می‌خواهد و چشم از آن لذت می‌برد ، وجود دارد و شما در آن همیشه خواهید ماند ●●● .۷۱ / زخرف

يُطافُ عَلَيْهِمْ بِكَأْسٍ مِنْ مَعينٍ

گرداگرد آن‌ها قدح‌های لبریز از شراب طهور را می گردانند ●●● .۴۵ / صافّات

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۱۹)

يَطُوفُ عَلَيْهِمْ وِلْدانٌ مُخَلَّدُونَ

نوجوانانی جاودانی (در شکوه و طراوت) پیوسته گرداگرد آن‌ها می گردند ●●● .۱۷ / واقعه

يَطُوفُونَ بَيْنَها وَ بَيْنَ حَميمٍ انٍ

میـــان آن دوزخ و آن آبِ ســـوزان ، در رفـــت و آمــد هستنــد ●●● .۴۴ / الرّحمن

يَعْتَذِرونَ اِلَيْكُمْ اذا رَجَعْتُمْ اِلَيْهِمْ قُلْ لا تَعْتَذِروُا لَنْ نُؤْمِنَ لَكُمْ قَدْ نَبَّأَنَا اللّهُ مِنْ اَخْبارِكُمْ وَ سَيَرَى اللّهُ عَمَلَكُمْ وَ رَسُولُهُ ثُمَّ تُرَدُّونَ اِلى عالِمِ الْغَيْبِ وَ الشَّهادَةِ فَيُنَبِّئُكُمْ بِما كُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

هنگـامی کـه بـه سـوی آن‌هـا (که از جهـاد تخلف کردنـد) بازگردیـد، از شـما عـذرخواهی می‌کننـد ، بگو : عـذرخـواهـی مکنیـد ، مـا هـرگـز به شـما ایمـان نخـواهیم آورد ، چرا که خـدا مـا را از اخبارتـان آگـاه سـاخته و خـداو رسولش اعمال شـما را می‌بینند، سپس به سوی کسـی که آگـاه از پنهـان و آشکـار است، بازمی‌گردید و او شمـا را به آن‌چه انجـام می‌دادیـد ، آگـاه می‌کنـد (و جزا می‌دهد ●●●) .۹۴ / توبه

يَعِدُهُمْ وَ يُمَنّيهِمْ وَ ما يَعِدُهُمُ الشَّيْطانُ اِلاّ غُرُورا

شیطــان بـه آن‌هـا وعـده‌هـا(ی دروغیـن) می‌دهـد و بـه آرزوهـا ســرگـرم می‌سازد و جز فریب و نیـرنـگ به آن‌ها وعده نمی‌دهد ●●●.۱۲۰ / نساء

يَعِظُكُمُ اللّهُ اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ اَبَدا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنينَ

خداوند شمارا اندرزمی‌دهدکه هرگز چنین کاری‌راتکرارنکنید، اگرایمان دارید ●●● .۱۷ / نور

يُعَذِّبُ مَنْ يَشاءُ وَ يَرْحَمُ مَنْ يَشاءُ وَ اِلَيْهِ تُقْلَبُونَ

هـر کـس را بخـواهـد (و مسـتحق بـدانـد) مجـازات می‌کنـد و هرکس را بخواهـد، مـورد رحمـت قرار می‌دهـد و بـه سـوی او بازمی‌گردید ●●● .۲۱ / عنکبوت

يُعْرَفُ الْمُجْرِمُونَ بِسيماهُمْ فَيُؤْخَذُ بِالنَّواصى وَ الاَْقْدامِ

بلکـه مجـرمـان بـا قیـافه‌هایشـان شـناختـه می‌شـونـد و آن گـاه آن‌ها را با موهای پیش‌سر و پاهایشان می‌گیرنـد (و بـه دوزخ می‌افکنند ●●●) .۴۱ / الرّحمن

يَعْرِفُونَ نِعْمَتَ اللّهِ ثُمَّ يُنْكِرُونَها وَ اَكْثَرُهُمُ الْكافِرُونَ

(ولـی) آن‌هـا نعمـت خـدا را می‌شناسنـد سپس آن را انکـار می‌کننـد و اکثرشان کافرند ●●● .۸۳ / نحل

يَعِظُكُمُ اللّهُ اَنْ تَعُودُوا لِمِثْلِهِ اَبَدا اِنْ كُنْتُمْ مُؤْمِنينَ

خـداونـد شمـا را انـدرز می‌دهـد که هـرگـز چنیـن کاری را تکرار نکنید ، اگر ایمان دارید ●●● .۱۷ / نور

يَعْلَمُ خائِنَةَ الاَعْيُنِ وَ ما تُخْفِى الصُّدُورُ

او چشــمهـایـی را کـه بـه خیـانت گـردش می‌کنـد ، می‌دانـد و از آن‌چـه در سینـه‌هـا پنهـان است بـاخبـر است ●●●.۱۹ / مؤمن

(۷۲۰) باب الیاء قرآن الفبائی

يَعْلَمُ ما بَيْنَ اَيْديهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يُحيطُونَ بِهِ عِلْما

آن‌چـه را آن‌هـا (مجرمـان) در پیش دارنـد و آن‌چـه را (در دنیـا) پشت سرگذاشتند می‌دانـد ، ولی آن‌هـا احـاطه بـه (علـم) او نـدارنـد ●●● .۱۱۰ / طه

يَعْلَمُ ما بَيْنَ اَيْديهِمْ وَ ما خَلْفَهُمْ وَ لا يَشْفَعُونَ اِلاّ لِمَنِ ارْتَضى وَ هُمْ مِنْ خَشْيَتِهِ مُشْفِقُونَ

او همـه اعمـال امروز و آینده آن‌ها را می‌داند و هم گذشته‌آن‌ها را و آن‌ها جز برای کسی که خدا از او خشنود اسـت (و اجـازه شفـاعتش را داده) شفـاعـت نمی‌کننـد و از ترس او بیمنـاک هستنـد ●●● .۲۸ / انبیاء

یَعْلَمُ مابَیْنَ اَیْدیهِمْ وَ ماخَلْفَهُمْ وَ اِلَی اللّهِ تُرْجَعُ الاُمُورُ

آن‌چه را در پیش روی آن‌ها و پشت‌سر آن‌ها است، می‌داند و همه‌کارها به‌سوی خدا بازمی‌گردد ●●●.۷۶ / حجّ

یَعْلَمُ ما فِی السَّمواتِ وَ الاَرْضِ وَ یَعْلَمُ ما تُسِرُّونَ وَ ما تُعْلِنُونَ وَ اللّهُ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدوُرِ

آن‌چه را در آسمان‌ها و زمین است ، می‌داند و از آن‌چه پنهان یا آشکار می‌کنید، باخبر است و خداوند از آن چه در سینه است ، آگاه است ●●● .۴ / تغابن

یَعْلَمُ ما یَلِجُ فِی‌الاَرْضِ وَ ما یَخْرُجُ مِنْها وَ ما یَنْزِلُ مِنَ السَّماءِ وَ مایَعْرُجُ فیها وَ هُوَ الرَّحیمُ الْغَفُورُ

آن‌چه را در زمین فرو می‌رود و آن چه را از آن برمی‌آید، می‌داند و(همچنین) آن چه از آسمان نازل می‌شود و آن چه بر آن بالا می‌رود و او مهربان و آمرزنده است ●●● .۲ / سبأ

یَعْلَمُونَ ظاهِرا مِنَ الْحَیوةِ الدُّنْیا وَ هُمْ عَنِ الاْخِرَةِ هُمْ غافِلُونَ

آن‌ها تنها ظاهری از زندگی دنیا را می‌دانند و از آخرت (و پایان کار) بی‌خبرند ●●● .۷ / روم

یَعْمَلُونَ لَهُ ما یَشاءُ مِنْ مَحاریبَ وَ تَماثیلَ وَ جِفانٍ کَالْجَوابِ وَ قُدُورٍ راسِیاتٍ اعْمَلُوا الَ داوُدَ شُکْرا وَ قَلیلٌ مِنْ عِبادِیَ الشَّکُورُ

آن‌ها هر چه سلیمان می‌خواست برایش درست می‌کردند، معبدها، تمثال‌ها، ظروف بزرگ غذا همانند حوض‌ها و دیگ‌های ثابت (که از بزرگی قابل حمل و نقل نبود و به آن‌ها گفتیم:) ای آل داود شکر (این همه نعمت را) به‌جا آورید، اما عده کمی از بندگان من شکر گذارند ●●●.۱۳ / سبأ

یَعْلَمُونَ ما تَفْعَلُونَ

آن‌ها می‌دانند شما چه می‌کنید ●●● .۱۲ / انفطار

یَغْشَی النّاسَ هذا عَذابٌ اَلیمٌ

همه مردم را فرامی‌گیرد ، این عذاب دردناکی است ●●● .۱۱ / دخان

یَغْفِرْ لَکُمْ ذُنُوبَکُمْ وَ یُدْخِلْکُمْ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الاَنْهارُ وَ مَساکِنَ طَیِّبَةً فی جَنّاتِ عَدْنٍ ذلِکَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۱)

اگر این کار را کنید ، گناهانتان را می‌بخشد و شما را در باغ‌هایی از بهشت داخل می‌کند که نهرها از زیر درختانش جاری است و در مسکن‌های پاکیزه در بهشت جاویدان جای می‌دهد و این پیروزی عظیمی است ●●● .۱۲ / صفّ

یَغْفِرْ لَکُمْ مِنْ ذُنُوبِکُمْ وَ یُؤَخِّرْکُمْ اِلی اَجَلٍ مُسَمًّی اِنَّ اَجَلَ اللّهِ اِذا جاءَ لا یُؤَخَّرُ لَوْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ

اگر چنین کنید، خدا گناهانتان را می‌آمرزد و تا زمان معینی شما را عمر می‌دهد ، اما هنگامی که اجل الهی فرارسد، تأخیری نخواهد داشت، اگر می‌دانستید ●●● .۴ / نوح

یَفْقَهُوا قَوْلی

تا سخنان مرا بفهمند ●●● .۲۸ / طه

یَقْدُمُ قَوْمَهُ یَوْمَ الْقِیمَةِ فَأَوْرَدَهُمُ النّارَ وَ بِئْسَ الْوِرْدُ الْمَوْرُودُ

او در پیشاپیش قومش روز قیامت خواهد بود و آن‌ها را (به جای چشمه‌های زلال بهشت)وارد آتش می‌کند و چه بد است که آتش آبگاه انسان باشد ●●● .۹۸ / هود

یُقَلِّبُ اللّهُ اللَّیْلَ وَ النَّهارَ اِنَّ فی ذلِکَ لَعِبْرَةً لِاُوْلِی‌الاَبْصارِ

خـداونـد شب و روز را دگـرگـون می‌سـازد و در این عبـرتی است برای صاحبان بصیرت ●●● .۴۴ / نور
یَقُولُ ءَاِنَّکَ لَمِنَ الْمُصَـدِّقینَ
که‌پیوسته می‌گفت: آیا (به راستی) تو این سخن را باور کرده‌ای ●●●؟ ...۵۲ / صافّات
یَقُولُ الْاِنْسانُ یَوْمَئِذٍ اَیْنَ الْمَفَرُّ
آن روز انســان می‌گـویـد : راه فـــرار کجــاسـت ●●● ؟۱۰ / قیامت
یَقُولُ اَهْلَکْـتُ مــالاً لُبَـدا
می‌گوید: مال زیـادی را (در کـارهای خیـر) تلـف کـرده‌ام ●●● .۶ / بلد
یَقُولُ یا لَیْتَنی قَـدَّمْـتُ لِحَیاتی
می‌گوید : ای کاش برای این زندگی چیزی فـرستـاده بــودم ●●● .۲۴ / فجر
یَقُولُونَ لَئِنْ رَجَعْنا اِلَی الْمَدینَهِٔ لَیُخْرِجَنَّ الْاَعَزُّ مِنْهَا الْاَذَلَّ وَ لِلّهِ الْعِزَّهُٔ وَ لِرَسُولِـهِ وَ لِلْمُؤْمِنینَ وَ لکِـنَّ الْمُنـافِقیـنَ لا یَعْلَمُـونَ
آن‌ها می‌گوینـد : اگر به مـدینه بـازگردیم ، عزیزان ، ذلیلان را بیرون می‌کننـد، در حالی که عزت مخصوص خـدا و رســول او و مـؤمنـان اسـت، ولـی منــافقــان نمـی‌داننــد ●●● .۸ / منافقین
یَقُولُونَ ءَاِنّــا لَمَــرْدوُدوُنَ فِــــی الْحــــافِــرَهِٔ
(ولی امروز) می‌گویند : آیا ما به زندگی مجدد بازمی‌گـردیــم ●●● ؟۱۰ / نازعات
(۷۲۲) باب الیاء قرآن الفبائی
یَوْمَ یَقُــومُ النّــاسُ لِــرَبِّ الْعــالَمیــنَ
روزی که مردم در پیشگاه رب‌العـالمین می‌ایستنـد ●●● .۶ / مطففین
یَکـادُ الْبَرْقُ یَخْطَفُ اَبْصـارَهُمْ کُلَّما اَضاءَ لَهُمْ مَشَوْا فیهِ وَ اِذا اَظْلَمَ عَلَیْهِمْ قامُوا وَ لَوْشاءَاللّهُ لَذَهَبَ بِسَـمْعِهِمْ وَ اَبْصارِهِمْ اِنَّ اللّهَ عَلی کُلِّ شَیْءٍ قَدیرٌ
روشـنـایــی خیـره کننـده بـرق نـزدیـک اســت ، چشــم آن‌هـا را بـربـایـد، هر لحظـه‌ای کـه بـرق جسـتـن می‌کـنـد ، (صفحـه بیـابـان را) بـرای آن‌هـا روشــن می‌ســازد (چنـد قـدمی) در پـرتـو آن راه می‌رونـد و هنگـامـی کـه خـامـوش می‌شـود ، توقّف می‌کنند و اگر خدا بخواهد ، گوش و چشم آن‌ها را از بیـن می‌بـرد ، خـداونـد بر هر چیـز توانا است ●●● .۲۰ / بقره
یَلْبَسُونَ مِنْ سُنْـدُسٍ وَ اِسْتَبْـرَقٍ مُتَقـابِلیـنَ
آن‌ها لباس‌هایی از حریر نازک و ضخیم می‌پوشند و در مقابل یکدیگر می‌نشینند ●●● .۵۳ / دخان
یُلْقُونَ السَّمْـعَ وَ اَکْثَــرُهُــمْ کــاذِبُــونَ
آن‌ها آن‌چـه را می‌شنـوند (به دیگـران) القا می‌کنند و اکثرشان دروغگو هستند ●●● .۲۲۳ / شعراء
یَمْحَقُ اللّهُ الرِّبا وَ یُـرْبِی الصَّـدَقـاتِ وَ اللّـهُ لا یُحِـبُّ کُـلَّ کَفّـارٍ اَثیمٍ
خـداونـد ربـا را نـابـود می‌کنـد و صـدقـات را افـزایـش می‌دهـد و خـداونـد هیـچ انسـان نـاسپــاس گنهکـــاری را دوسـت نمــی‌دارد ●●● .۲۷۶ / بقره
یَمْحُو اللّهُ مـا یَشـاءُ وَ یُثْبِـتُ وَ عِنْدَهُ اُمُّ الْکِتبِ
خداوند هر چه را بخواهد «محو» و هر چه را بخواهد «اثبات» می‌کند و «اُمُّ‌الْکِتاب» نزد او است ●●●.۳۹ / رعد
یَمُنُّونَ عَلَیْــکَ اَنْ اَسْـلَمــُوا قُــلْ لاـ تَمُنُّــوا عَلَــیَّ اِسْــلامَکُــمْ بَـلِ اللّـهُ یَمُـنُّ عَلَیْکُمْ اَنْ هَــدیکُمْ لِلاْیمانِ اِنْ کُنْتُمْ

صـــادِقیـــنَ

آن‌ها بر تو منت می‌گذارنـد که اسـلام آورده‌انـد، بگو اسـلام خود را بر من منت مگذارید، بلکه خداوندبر شـما منت می‌گذارد که شما را به سـوی ایمان هـدایت کرده، اگر (در ادعـای ایمان) راستگو هستید ●●● .۱۷ / حجرات

یُنادوُنَهُمْ اَلَمْ نَکُنْ مَعَکُمْ قالُوا بَلی وَ لکِنَّکُمْ فَتَنْتُمْ اَنْفُسَکُمْ وَ تَرَبَّصْتُـمْ وَ ارْتَبْتُمْ وَ غَرَّتْکُمُ الاْمانِیُّ حَتّـی جـاءَ اَمْـرُ اللّـهِ وَ غَـرَّکُمْ بِـاللّهِ الْغَرُورُ

آن‌ها را صـدا می‌زننـد که مگر ما با شـما نبودیم ؟ می‌گوینـد :آری ، ولی شـما خود را به هلاکت افکندید و انتظار (مرگ‌پیامبر را) کشـیدید و (در همه‌چیز) شک‌وتردیدداشتید و آرزوهای‌دورودراز شـمارا فریب‌دادتافرمان خدا فـرا رسـید و شـیطان شـما را در برابر خداوند فریب داد ●●●.۱۴ / حدید

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۳)

یُنْبِتُ لَکُمْ بِهِ الزَّرْعَ وَ الزَّیْتُونَ وَ النَّخیلَ وَ الاْعْنابَ وَ مِنْ کُلِّ الثَّمَراتِ اِنَّ فیذلِکَ لاَیَةً لِقَوْمٍ یَتَفَکَّرُونَ

خداوند با آن (آب باران) برای شـما زراعت و زیتون و نخل و انگور می‌رویاند و ازهمه میوه‌ها ، مسـلما در این نشانه روشـنی اسـت برای گروهی که تفکرمی‌کنند ●●●.۱۱ / نحل

یُنَزِّلُ الْمَـلائِکَـةَ بِالـرُّوحِ مِـنْ اَمْـرِه عَلی مَنْ یَشاءُ مِنْ عِبادِه اَنْ اَنْذِرُوا اَنَّهُ لا اِلهَاِلّا اَنَا فَاتَّقُونِ

فـرشـتگـان را بـا روح الهـی به فـرمـانش بـر هـر کـس از بنـدگـانش بخـواهـد نـازل می‌کنـد (و بـه آن‌هـا دسـتـور می‌دهــد) که مـردم را انـذار کنیــد (و بگویید) معبودی جز من نیست بنـابـراین از مخالفت (دسـتـور) من بپرهیزید ●●● .۲ / نحل

یُنَبَّؤُا الاْنْسانُ یَـوْمَئِـذٍ بِمـا قَـدَّمَ وَ اَخَّـرَ

و در آن روز انسـان را از تمـام کـارهـایی کـه از پیش یـا پس فرستاده ، آگاه می‌کنند ●●● .۱۳ / قیامت

یُؤْتِی الْحِکْمَةَ مَنْ یَشاءُ وَ مَنْ یُـؤْتَ الْحِکْمَـةَ فَقَـدْ اُوتِیَ خَیْرا کَثیرا وَ ما یَذَّکَّرُ اِلّا اوُلُوا الاْلْبابِ

(خدا) دانش و حکمت را به هرکس بخواهد (و شایسته بداند) می‌دهد و به هرکس دانش داده شود، خیر فراوانی داده شده است و جز خردمندان ، (این حقایق را درک نمی‌کنند و) متذکر نمی‌گردند ●●● .۲۶۹ / بقره

یُوسُفُ أَعْــرِضْ عَـنْ هــذا وَ اسْتَغْفِـری لِـذَنْبِــکِ اِنَّــکِ کُنْــــتِ مِــنَ الْخــاطِئیـــنَ

یـــوســـــــف ، از ایـــن مـوضـــــوع صـــــرف‌نظـر کـن و تـو ای زن نیـــز از گنـاهــت اســـتغفـار کـن کــه از خطــاکـــاران بـــــــودی ●●● .۲۹ / یوسف

یُوسُفُ اَیُّهَا الصِّدّیقُ اَفْتِنـا فی سَبْعِ بَقَرتٍ سِمانٍ یَأْکُلُهُنَّ سَبْعٌ عِجافٌ وَسَبْعِ سُنْبُلتٍ خُضْرٍ وَ اُخَرَ یابِستٍ لَعَلّی اَرْجِعُ اِلَی النّاسِ لَعَلَّهُمْ یَعْلَمُونَ

یوسف ای مرد بسیار راستگو درباره این خواب اظهار نظر کن که هفت گاو چاق راهفت گاو لاغر می‌خوردند و هفت خـوشـه تر و هفت خوشه خشکیده ، تا من به سوی مردم باز گردم تا آن‌ها آگاه شوند ●●● .۴۶ / یوسف

یُوصیکُمُاللّهُ فی اَوْلادِکُمْ لِلذَّکَرِ مِثْلُ حَظِّ الْاُنْثَیَیْنِ فَاِنْ کُنَّ نِساآءً فَوْقَ اثْنَتَیْنِ فَلَهُنَّ ثُلُثا ما تَرَکَ وَ اِنْ کانَتْ واحِدَةً فَلَهَا النِّصْفُ وَ لِاَبَوَیْهِ لِکُلِّ واحِدٍ مِنْهُمَا السُّدُسُ مِمّا تَرَکَ اِنْ کانَ لَهُ وَلَدٌ فَاِنْ لَمْ یَکُنْ لَهُ وَلَدٌ وَ وَرِثَهُ اَبَواهُ فَلِاُمِّهِ الثُّلُثُ فَاِنْ کانَ لَهُ اِخْوَةٌ فَلِاُمِّهِ السُّدُسُ مِنْ بَعْدِ وَصِیَّةٍ یُوصی بِهاآ اَوْ دَیْنٍ ابـاآؤُکُـمْ وَ اَبْنـاآؤُکُـمْ لا تَـدْرُونَ اَیُّهُمْ اَقْرَبُ لَکُمْ نَفْعا فَریضَةً مِنَ اللّهِ اِنَّ اللّهَ کانَ عَلیما حَکیما

خداوند درباره فرزندانتان به شـما سفارش می‌کند که سـهم (میراث) پسر ، به اندازه سهم دو دختر باشد و اگر فرزندان شما ، (دو دختـر و) بیش از دو دختـر باشـند ، دو سوم میراث از آنِ آن‌هـا اسـت و اگر یکی باشـد ، نیمی (از میراث) از آنِ او اسـت و برای

هریک از پـدر و مادر او ، یک ششم میراث است ، اگر (میّت) فرزنـدی داشـته باشـد و اگر فرزنـدی نداشـته باشد و (تنها) پدر و مادر از او ارث برند ، برای مادرِ او یک سوم است (و

(۷۲۴) باب الیاء قرآن الفبائی

بقیّـه از آن پـدر است) و اگـر او بـرادرانی داشته باشـد ، مادرش یک ششم می‌برد (و پنج ششم باقیمانده برای پدر است). (همـه این‌ها) بعـد از انجـامِ وصیّتی است که او کرده و بعد از ادای دین است ، شما نمی‌دانیـد پـدران و مادران و فرزنـدانتان ، کـدام یک برای شما سودمندترند ، این فریضه الهی است و خداوند ، دانـا و حکیـم است ●●● ۱۱. / نساء

یُؤْفَکُ عَنْهُ مَـنْ اُفِکَ

کسانی‌از ایمان به‌آن (روز جزا) منحرف‌می‌شوندکه از قبول حق سربازمی‌زنند ●●● ۹. / ذاریات

یُوفُونَ بِالنَّـذْرِ وَ یَخـافُـونَ یَـوْمـا کـانَ شَـرُّهُ مُسْتَطِیـرا

آن‌ها به نذر خود وفا می‌کنند و از روزی که عذابش گسترده است ، می‌ترسند ●●● ۷. / انسان

یُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ یُولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ سَخَّرَالشَّمْسَ وَ الْقَمَرَ کُلٌّ یَجْری لِاَجَلٍ مُسَمّیً ذلِکُمُ اللّهُ رَبُّکُـمْ لَـهُ الْمُلْکُ وَ الَّـذینَ تَدْعُونَ مِنْ دُونِه ما یَمْلِکُونَ مِنْ قِطْمیرٍ

او شب را در روز داخل می‌کند و روز را در شب و خورشید و ماه را مسخر(شما) کرده، هرکدام از آن‌ها تا سرآمد معینی به حرکت خود ادامه دهـد، ایـن است خداونـد، پروردگـار شـما، حـاکمیّت (در سراسـر عـالم) از آن او اسـت و کسـانی را کـه جـز او می‌خـوانیـد (و می‌پرستید) حتّی به اندازه پوست نازک هسته خرما حاکمیّت (و مـالکیـت) ندارند ●●● ۱۳. / فاطر

یُولِجُ اللَّیْلَ فِی النَّهارِ وَ یُـولِجُ النَّهارَ فِی اللَّیْلِ وَ هُوَ عَلیمٌ بِذاتِ الصُّدوُرِ

شـب را داخـل روز می‌کنـد و روز را داخل شب و او به آن‌چه بر دل‌ها حاکم است، دانا است ●●●۶. / حدید

یَوْمَئِذٍ تُحَدِّثُ اَخْبارَها

در آن روز زمیـن تمـام خبـرهـای خـود را بـازگـو می‌کنـد ●●● ۴. / زلزال

یَوْمَئِذٍ تُعْـرَضُـونَ لا تَخْفـی مِنْکُـمْ خـافِیَـةٌ

در آن روز همگی به پیشگاه خدا عرضه می‌شوید و چیـزی از کـارهـای شما مخفی نمی‌ماند ●●●۱۸. / حاقّه

یَوْمَئِذٍ یَصْـدُرُ النّـاسُ اَشْتـاتـا لِیُـرَوْا اَعْمـالَهُـمْ

در آن روز مـردم بـه صـورت گـروه‌هـای مختلـف از قبـرهـا خـارج می‌شـونـد تا اعمـالشـان به آن‌هـا نشـان داده شود ●●●۶. / زلزال

یَوْمَئِذٍ لا تَنْفَـعُ الشَّفـاعَةُ اِلّا مَنْ اَذِنَ لَـهُ الـرَّحْمـنُ وَ رَضِـیَ لَهُ قَوْلاً

در آن روز شـفاعت (هیچ کس) سـودی نمـی‌بخشـد، جـز کسـی که خـداونـد رحمان به او اجازه داده و از گفتـار او راضـی است ●●●۱۰۹. / طه

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۵)

یَوْمَئِذٍ یَتَّبِعُـونَ الـدّاعِـیَ لا عِـوَجَ لَـهُ وَ خَشَعَـتِ الْاَصْـواتُ لِلـرَّحْمنِ فَـلا تَسْمَعُ اِلّا هَمْسا

در آن روز همگی از دعوت‌کننـده الهی پیروی کرده (و دعـوت او را به حیـات مجـدد لبیـک می‌گوینـد) و همه صـداها در برابر (عظمت) خداوند رحمان خاضع می‌گردد و جز صدای آهسته چیزی نمی‌شنوی ●●● ۱۰۸. / طه

یَوْمَئِذٍ یَـوَدُّ الَّـذینَ کَفَـرُوا وَ عَصَـوُا الـرَّسُولَ لَوْ تُسَوّی بِهِمُ الْاَرْضُ وَ لا یَکْتُمُونَ اللّهَ حَدیثا

در آن روز ، آن‌ها که کافر شدنـد و با پیامبر صـلی‌الله‌علیه‌وآله به‌مخالفت برخاسـتند ، آرزو می‌کننـد که ای کاش (خاک بودنـدو)

خاک آن‌ها با زمین‌های اطراف یکسان می‌شد و (به کلّی محو و فراموش می‌شدند) در آن روز ، (با آن همه گواهان)، سخنی را نمی‌توانند از خدا پنهان کنند ●●● .۴۲ / نساء

یَوْمَئِذٍ یُوَفّیهِمُ اللّهُ دینَهُمُ الْحَقَّ وَ یَعْلَمُونَ اَنَّ اللّهَ هُوَ الْحَقُّ الْمُبینُ

در آن روز خداوند جزای واقعی آن‌ها را بی کم و کاست می‌دهد و می‌دانند که خداوند حق مبین است ●●● .۲۵ / نور

یَوْمَ تَأْتی کُلُّ نَفْسٍ تُجادِلُ عَنْ نَفْسِها وَ تُوَفّی کُلُّ نَفْسٍ ما عَمِلَتْوَ هُمْ لا یُظْلَمُونَ

به یاد آورید روزی را که هرکس (در فکر خویشتن است و) به دفاع از خود برمی‌خیزد و نتیجه اعمال هرکسی بی‌کم و کاست به او داده می‌شود و به آن‌ها ظلم نخواهد شد ●●● .۱۱۱ / نحل

یَوْمَ تُبَدَّلُالْاَرْضُ غَیْرَالْاَرْضِ وَالسَّمواتُ وَبَرَزُوالِلّهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ

در آن روز که این زمین به زمین دیگر و آسمان‌ها (به آسمان‌های دیگر) تبدیل می‌شوند و آن‌ها در پیشگاه خداوند واحد قهار ظاهر می‌گردند ●●● .۴۸ / ابراهیم

یَوْمَ تُبْلَی السَّرائِرُ

درآن‌روز که اسرار پنهان آشکارمی‌شود ●●● . ۹ / طارق

یَوْمَ تَبْیَضُّ وُجُوهٌ وَ تَسْوَدُّ وُجُوهٌ فَاَمَّا الَّذینَ اسْوَدَّتْ وُجُوهُهُمْ اَکَفَرْتُمْ بَعْدَ اِیْمانِکُمْ فَذُوقُوا الْعَذابَ بِما کُنْتُمْ تَکْفُرُونَ

(آن عذاب عظیم) روزی خواهد بود که چهره‌هایی سفید و چهره‌هایی سیاه می‌گردد، اما آن‌ها که صورت‌هایشان سیاه شده ، (به آن‌ها گفته می‌شود :) آیا بعد از ایمان، (و اخوت و برادری درسایه آن ،) کافر شدید ؟ پس بچشید عذاب را ، به سبب آن‌چه کفر می‌ورزیدید ●●● .۱۰۶ / آل عمران

یَوْمَ تَجِدُ کُلُّ نَفْسٍ ما عَمِلَتْ مِنْ خَیْرٍ مُحْضَرا وَ ما عَمِلَتْ مِنْ سُوءٍ تَوَدُّ لَوْ اَنَّ بَیْنَها وَ بَیْنَهُ اَمَدا بَعیدا وَ یُحَذِّرُکُمُ اللّهُ نَفْسَهُ وَ اللّهُ رَؤُوفٌ بِالْعِبادِ

روزی‌که هرکس آن‌چه را از کار نیک انجام داده ، حاضر می‌بیند و آرزو می‌کند میان او و آن‌چه از اعمال بد انجام داده، فاصله زمانی‌زیادی باشد ، خداوند شما را از (نافرمانی) خودش ، برحذر می‌دارد و (در عین حال) خدانسبت‌به همه بندگان، مهربان است ●●● . ۳۰ / آل عمران

(۷۲۶) باب الیاء قرآن الفبائی

یَوْمَ یَجْمَعُاللّهُ الرُّسُلَ فَیَقُولُ ماذاآا أُجِبْتُمْ قالُوا لاعِلْمَ لَنآ إِنَّکَ أَنْتَ عَلّمُالْغُیُوبِ

از آن روز بترسید که خداوند پیامبران را جمع می‌کند و به آن‌ها می‌گوید مردم در برابر دعوت شما چه پاسخی دادند ؟ می‌گویند ما چیزی نمی‌دانیم تو خود از تمام پنهانی‌ها آگاهی ●●● .۱۰۹ / مائده

یَوْمَ تَرْجُفُ الْاَرْضُ وَ الْجِبالُ وَ کانَتِ الْجِبالُ کَثیبا مَهیلاً

در آن روز که زمین و کوه‌ها سخت به لرزه می‌افتد و کوه‌ها (چنان در هم کوبیده می‌شود که) به شکل توده‌هایی از شن نرم درمی‌آید ●●● .۱۴ / مزّمّل

یَوْمَ تَرْجُفُ الرّاجِفَةُ

در آن روز که زلزله‌های وحشتناکی همه چیز را به لرزه درمی‌آورند ●●● .۶ / نازعات

یَوْمَ تَرَوْنَها تَذْهَلُ کُلُّ مُرْضِعَةٍ عَمّا اَرْضَعَتْ وَ تَضَعُ کُلُّ ذاتِ حَمْلٍ حَمْلَها وَ تَرَی النّاسَ سُکاری وَ ما هُمْ بِسُکاری وَ لکِنَّ عَذابَ اللّه شَدیدٌ

روزی کـه آن را می‌بینـد (آن‌چنـان وحشـــت ســر تـا پـای همه را فـرا می‌گیـرد کـــه) مـــادران شـــیرده، کـودکـان شیـرخـوارشـان را فـرامـوش می‌کننـد و هر بـارداری جنیـن خـود را بر زمین می‌نهـد و مـردم را مســت می‌بینی در حالی که مست نیستند ولی عذاب خدا شدید است ●●● ۲. / حجّ

یَوْمَ تَرَی الْمُؤْمِنینَ وَ الْمُؤْمِناتِ یَسْعی نُورُهُمْ بَیْنَ اَیْدیهِمْ وَ بِاَیْمانِهِمْ بُشْراکُمُ الْیَوْمَ جَنّاتٌ تَجْری مِـنْ تَحْتِهَـا الاَنْهـارُ خـالِـدیـنَ فیهـا ذلِـکَ هُـوَ الْفَـوْزُ الْعَظیـمُ

(ایـن پـاداش بزرگ) در روزی است که مردان و زنـان بـا ایمـان را می‌نگری که نورشـان پیش‌رو و در سـمت راستشان به سرعت حرکت می‌کنـد (و به آن‌هـا می‌گوینـد:) بشـارت بـاد بر شـما امروز به باغ‌هـایی از بهشت که نهـرهـا زیـر درختـانش جاری است، جاودانه در آن خواهید ماند و این پیروزی بزرگ است ●●●۱۲. / حدید

یَوْمَ تَشَقَّـقُ الاَرْضُ عَنْهُـمْ سِـراعـا ذلِـکَ حَشْـرٌ عَلَیْنـا یَسیـرٌ

روزی که زمین از روی آن‌هـا شکـافته می‌شود و به سرعت (از قبرها) خارج می‌گردند و این جمع کردن برای ما آســان اسـت ●●●۴۴. / ق

یَوْمَ تَشْهَـدُ عَلَیْهِـمْ اَلْسِنَتُهُـمْ وَ اَیْدیهِـمْ وَ اَرْجُلُهُـمْ بِمـا کانُوا یَعْمَلُونَ

در آن روز کـه زبـان‌هـا و دســت‌هـا و پـاهـایشــان بر ضـد آن‌هـا بـه اعمـالی که مرتکب می‌شدنـد، گـــواهـی می‌دهــد ●●●۲۴. / نور

یَوْمَ تُقَلَّـبُ وُجُـوهُهُمْ فِی النّارِ یَقُولُونَ یا لَیْتَنااَطَعْنَا اللّهَ وَ اَطَعْنَا الرَّسُولا

در آن روز کـه صـــورت‌هـای آن‌هـا در آتـش (دوزخ) دگـرگـون خواهـد شـد (از کـار خـود پشـیمان می‌شـونـد و) می‌گـوینـد ای کـاش خـــدا و پیـامبـر را اطاعت کرده بودیم ●●● ۶۶. / احزاب

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۷)

یَوْمَ تَکُونُ السَّماءُ کَالْمُهْلِ

همـــــان روز کـــه آسمـــــان همچـــون فلـــز گـداختـه می‌شــود ●●● ۸. / معارج

یَوْمَ تَمُورُ السَّماءُ مَوْرَا

(ایـن عـذاب الهـی) در روزی اسـت که آسمـان شـدیـدا به حرکت درمی‌آید ●●● ۹. / طور

یَوْمَ تُوَلُّونَ مُدْبِرینَ ما لَکُمْ مِنَ اللّهِ مِنْ عاصِمٍ وَ مَنْ یُضْلِلِ اللّهُ فَما لَهُ مِنْ هادٍ

همان روز که روی می‌گردانید و فرار می‌کنید، اما هیچ پناهگاهی در برابر عذاب خداوند برای شما وجود ندارد و هرکس‌را خداوند (به خاطر اعمالش) گمراه سازد، هدایت کننده‌ای برای او نیست ●●● ۳۳. / مؤمن

یَوْمَ لا تَمْلِـــکُ نَفْـــسٌ لِنَفْـــسٍ شَیْئـا وَ الاَمْـــرُ یَـوْمَئِـــذٍ لِلّـــهِ

روزی اســـــت کـه هیـچ کـس قـادر بـر انجـام کـاری در حـق دیگـری نیســـــت و همـــه امـور در آن روز از آن خـــــداســت ●●● ۱۹. / انفطار

یَوْمَ لا یُغْنـی عَنْهُـمْ کَیْـــدُهُـمْ شَیْئــا وَ لا هُـــمْ یُنْصَــــرُونَ

روزی‌که نقشه‌های‌آن‌ها سودی به‌حالشان نخواهدداشت‌و از هیچ سو یاری‌نمی‌شوند ●●●۴۶. / طور

یَوْمَ لا یُغْنـــی مَـوْلًی عَـنْ مَـوْلًی شَیْئـــا وَ لاهُـــمْ یُنْصَـــرُونَ

روزی‌که هیچ‌دوستی‌کمترین کمکی به دوستش‌نمی‌کند و از هیچ‌سو یاری نمی‌شوند ●●● ۴۱. / دخان

یَوْمَ لا یَنْفَـعُ الظّالِمیـنَ مَعْـذِرَتُهُـمْ وَ لَهُـمُ اللَّعْنَـةُ وَ لَهُـمْ سُـوءُ الدّارِ

روزی کـه عـذر خـواهـی ظـالمـان سـودی نمـی‌بخشد و لعنت خـدا از آن آن‌ها و خانه (و جایگاه) بد نیـز بـرای آن‌هـا است ●●● .۵۲ / مؤمن

یَوْمَ لا یَنْفَعُ مالٌ وَ لا بَنُونَ

در آن روزی کـه مـال و فـرزنـدان سـودی نمـی‌بخشـد ●●● .۸۸ / شعراء

یَوْمَ نَبْطِشُ الْبَطْشَةَ الْکُبْری اِنّا مُنْتَقِمُونَ

مـا از آن‌هـا انتقام می‌گیـریـم در آن روز کـه آن‌هـا را بـا قـدرت خـواهیـم گـرفـت، آری مـا از آن‌هـا انتقـام می‌گیـریـم ●●● .۱۶ / دخان

یَوْمَ نَحْشُرُ الْمُتَّقینَ اِلَی الرَّحْمنِ وَفْدا

در آن روز کـه پـرهیـزکـاران را به سوی خداوند رحمان (وپاداش‌های او) راهنمایی می‌کنیم ●●●.۸۵ / مریم

یَوْمَ نَدْعُوا کُلَّ اُناسٍ بِاِمامِهِمْ فَمَنْ اُوتِیَ کِتابَهُ بِیَمینِهِ فَاُولئِکَ یَقْرَؤُنَ کِتابَهُمْ وَ لا یُظْلَمُونَ فَتیلاً

به یادآوریـد روزی‌را که هرگروهی‌را بـا پیشوایشـان‌می‌خوانیم ،آن‌هـاکه نامه عملشان به دست راستشان است آن را (بـا شـادی و سرور) می‌خـواننـد و سر سـوزنی به آن‌ها ظلم و ستم نمی‌شود ●●● .۷۱ / اسراء

(۷۲۸) باب الیاء قرآن الفبائی

یَوْمَ نَطْوِی السَّماءَ کَطَیِّ السِّجِلِّ لِلْکُتُبِ کَما بَدَأْنا اَوَّلَ خَلْقٍ نُعیدُهُ وَعْدا عَلَیْنا اِنّا کُنّا فاعِلینَ

در آن روز که آسمان را همچون طومار در هم می‌پیچیم ،(سپس) همان‌گونه که آفرینش را آغاز کردیم آن را بازمی‌گـردانیـم ، این وعـده‌ای است که ما داده‌ایـم و قطعا آن را انجام خواهیم داد ●●● .۱۰۴ / انبیاء

یَوْمَ نَقُولُ لِجَهَنَّمَ هَلِ امْتَلاَءْتِ وَ تَقُولُ هَلْ مِنْ مَزیدٍ

بـه خـاطـر بیـاوریـد روزی را کـه بـه جهنـم می‌گـوییم آیـا پـر شـده‌ای ؟ و او می‌گـویـد آیـا افزون بر ایـن هـم وجـود دارد ●●● ؟۳۰ / ق

یَوْمَ هُمْ بارِزُونَ لا یَخْفی عَلَی اللّهِ مِنْهُمْ شَیْءٌ لِمَنِ‌الْمُلْکُ الْیَوْمَ لِلّهِ الْواحِدِ الْقَهّارِ

روز تـلاقی ، روزی است که همـه آن‌هـا آشکـار می‌شـونـد و چیـزی از آن‌هـا بر خـدا مخفی نخواهـد مـانـد ، حکـومـت امـروز بـرای کیست ؟ برای خـداونـد یکتـای قهـار است ●●● .۱۶ / مؤمن

یَوْمَ هُمْ عَلَی النّارِ یُفْتَنُونَ

(آری) همـان روزی است کـه آن‌هـا را بـر آتـش می‌سـوزاننـد ●●● .۱۳ / ذاریات

یَوْمَ یَبْعَثُهُمُ اللّهُ جَمیعا فَیُنَبِّئُهُمْ بِما عَمِلُوا اَحْصاهُ اللّهُ وَ نَسُوهُ وَ اللّهُ عَلی کُلِّ شَیْءٍ شَهیدٌ

در آن روز که خداونـد همه آن‌هـا را برمی‌انگیزد و از اعمـالی که انجـام دادنـد ، بـاخبر می‌سازد ، اعمالی که خداونـد آن را احصـا نمـود و آن‌هـا فراموش کردند و خداوند بر هر چیز شاهد و ناظر است ●●● .۶ / مجادله

یَوْمَ یَبْعَثُهُمُ اللّهُ جَمیعا فَیَحْلِفُونَ لَهُ کَما یَحْلِفُونَ لَکُمْ وَ یَحْسَبُونَ اَنَّهُمْ عَلی شَیْءٍ اَلا اِنَّهُمْ هُمُ الْکاذِبُونَ

به خـاطـر بیـاوریـد روزی را که خـدا همـه آن‌هـا را بـرمی‌انگیـزد، آن‌هـا بـرای خـدا نیـز سـوگنـد (دروغ) یاد می‌کنند همان‌گونه که (امروز) برای شـما سوگنـد می‌خورند و گمان می‌کنند (با این سـوگنـدهـای دروغ) کـاری می‌تـواننـد انجـام دهند ، بدانید آن‌ها دروغگویانند ●●● .۱۸ / مجادله

یَوْمَ یَتَذَکَّرُالْاِنْسانُ‌ماسَعی

در آن روز انسـان بـه یـاد کـوشش‌هـایش می‌افتـد ●●● .۳۵ / نازعات

یَوْمَ یَجْمَعُکَمْ لِیَوْمِ الْجَمْعِ ذلِکَ یَوْمُ التَّغابُنِ وَ مَنْ یُؤْمِنْ بِاللّهِ وَ یَعْمَلْ صالِحا یُکَفِّرْ عَنْهُ سَیِّئاتِهِ وَ یُدْخِلْهُ جَنّاتٍ تَجْری مِنْ تَحْتِهَا الْاَنْهارُ خالِدینَ فیها اَبَدا ذلِکَ الْفَوْزُ الْعَظیمُ

این در زمانی خواهد بود که همه شما را در آن « روز اجتماع » گردآوری می کند، آن روز ، روز تغابن است (روزی که معلوم می‌شود چه کسانی مغبون شده‌اند) و هر کس ایمان به خدا آورد ، عمل صالح انجام دهد ، گناهان او را می‌بخشد و او را در باغ‌هایی از بهشت که نهرها از زیر درختانش جاری است ، وارد می کند ، جاودانه در آن می‌مانند و این پیروزی بزرگی است ●●● .۹ / تغابن

یَوْمَ یُحْمی عَلَیْها فی نارِ جَهَنَّمَ فَتُکْوی بِها جِباهُهُمْ وَ جُنُوبُهُمْ وَ ظُهُورُهُمْهذا ما کَنَزْتُمْ لِاَنْفُسِکُمْ

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۲۹)

فَذُوقُوا ما کُنْتُمْ تَکْنِزُونَ

در آن روز که آن‌ها را در آتش جهنم گرم و سوزان کرده و با آن صورت‌ها و پهلوها وپشتهایشان را داغ می کنند (و به آن‌ها می گویند) که این‌همان چیز است که برای خود گنجینه ساختید پس بچشید چیزی را که برای خود اندوختید ●●● .۳۵ / توبه

یَوْمَ یَخْرُجُونَ مِنَ الْاَجْداثِ سِراعا کَاَنَّهُمْ اِلی نُصُبٍ یُوفِضُونَ

همان روز که از قبرها به سرعت خارج می‌شوند ، گویی به سوی بت‌هایشان می‌دوند ●●● .۴۳ / معارج

یَوْمَ یَدْعُوکُمْ فَتَسْتَجیبوُنَ بِحَمْدِهِ وَ تَظُنُّونَ اِنْ لَبِثْتُمْ اِلاّ قَلیلاً

همان روز که شما را (از قبرهایتان) فرا می‌خواند ، شما هم اجابت می کنید در حالی که حمد او می گویید و تصور می کنید تنها مدت کوتاهی (در جهان برزخ) درنگ کردید ●●● .۵۲ / اسراء

یَوْمَ یُدَعُّونَ اِلی نارِ جَهَنَّمَ دَعّا

در آن روز که آن‌ها را به زور به سوی آتش جهنم می‌رانند ●●● .۱۳ / طور

یَوْمَ یَرَوْنَ الْمَلائِکَةَ لا بُشْری یَوْمَئِذٍ لِلْمُجْرِمینَ وَ یَقُولُونَ حِجْرا مَحْجُورا

(آن‌ها به آرزوی خود می‌رسند) اما روزی که فرشتگان را می‌بینند روز بشارت مجرمان نخواهد بود (بلکه روز مجازات و کیفر آنان است) و می گویند ما را امان دهید ما را معاف دارید ●●●.۲۲ / فرقان

یَوْمَ یُسْحَبُونَ فِی النّارِ عَلی وُجُوهِهِمْ ذوُقُوا مَسَّ سَقَرَ

درآن‌روزکه‌درآتش دوزخ به‌صورتشان‌کشیده‌می‌شوند (وبه‌آن‌هاگفته‌می‌شود:) بچشیدآتش‌دوزخ‌را ●●●.۴۸ / قمر

یَوْمَ یَسْمَعُونَ الصَّیْحَةَ بِالْحَقِّ ذلِکَ یَوْمُ الْخُرُوجِ

روزی که همگان صیحه رستاخیز را به حق می‌شنوند ، آن روز ، روز خروج است ●●● .۴۲ / ق

یَوْمَ یَغْشیهُمُ الْعَذابُ مِنْ فَوْقِهِمْ وَ مِنْ تَحْتِ اَرْجُلِهِمْ وَ یَقُولُ ذوُقُوا ما کُنْتُمْ تَعْمَلُونَ

آن روز که عذاب (الهی) آن‌ها را از بالای سر و پایین پا می‌پوشاند و به آن‌ها می گوید : بچشید آنچه را عمل می کردید (روز سخت و دردناکی است ●●●) .۵۵ / عنکبوت

یَوْمَ یَفِرُّ الْمَرْءُ مِنْ اَخیهِ

در آن روز که انسان از برادر خود فرار می کند ●●● ،۳۴ / عبس

یَوْمَ یَقُولُ الْمُنافِقُونَ وَ الْمُنافِقاتُ لِلَّذینَ امَنُوا انْظُرُونا نَقْتَبِسْ مِنْ نُورِکُمْ قیلَ ارْجِعُوا وَراءَکُمْ فَالْتَمِسُوا نُورا فَضُرِبَ بَیْنَهُمْ بِسُورٍ لَهُ بابٌ باطِنُهُ فیهِ الرَّحْمَةُ وَ ظاهِرُهُ مِنْ قِبَلِهِ الْعَذابُ

روزی که مردان و زنان منافق به مؤمنان می گویند: نظری به ما بیفکنید تا از نور شما شعله‌ای برگیریم ، به آنها گفته می‌شود : به پشت سرخود بازگردید و کسب نور کنید ، دراین هنگام دیواری میان آنها زده می‌شود که دری دارد ، درونش رحمت است و برونش عذاب ●●● .۱۳ / حدید

(۷۳۰) باب الیاء قرآن الفبائی

یَوْمَ یُکْشَفُ عَنْ ساقٍ وَ یُدْعَوْنَ اِلَی السُّجُودِ فَلا یَسْتَطیعُونَ

به خاطر بیاورید روزی را که ساق پاها از وحشت ، برهنه می گردد و دعوت به سجود می‌شوند ، اما قادر بر آن نیستند ●●● .۴۲ / قلم

یَوْمَ یَکوُنُ النّاسُ کَالْفَراشِ الْمَبْثوُثِ

روزی که مردم مانند پروانه‌های پراکنده به هر سو می‌دوند ●●● .۴ / قارعه

یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ فَتَأْتُونَ اَفْواجا

روزی که در « صور » دمیده می‌شود و شما فوج فوج وارد محشر می‌شوید ●●● .۱۸ / نبأ

یَوْمَ یُنْفَخُ فِی الصُّورِ وَ نَحْشُرُ الْمُجْرِمینَ یَوْمَئِذٍ زُرْقا

همان روز که در صور دمیده می‌شود و مجرمان را با بدنهای کبود در آن روز جمع می کنیم ●●●.۱۰۲ / طه

یَوْمَ یَقُومُ الرُّوحُ وَ الْمَلائِکَةُ صَفّا لا یَتَکَلَّمُونَ اِلّا مَنْ اَذِنَ لَهُ الرَّحْمنُ وَ قالَ صَوابا

روزی که آن فرشته بزرگ روح‌القدس با همه فرشتگان صف زده و به نظم برخیزند و هیچ‌کس سخن نگوید جز آن کسی که خدای مهربانش اذن دهد و او سخن به صواب گوید ●●●.۳۸ / نبأ

یَوْمَ یَقُومُ النّاسُ لِرَبِّ الْعالَمینَ

روزی که مردم در پیشگاه رب‌العالمین می‌ایستند ●●● .۶ / مطففین

یَوْمَ یَأْتِ لا تَکَلَّمُ نَفْسٌ اِلّا بِاِذْنِه فَمِنْهُمْ شَقِیٌّ وَ سَعیدٌ

آن روز که (قیامت) فرا رسد هیچ کس جز به اجازه او سخن نمی گوید گروهی از آنها شقاوتمندند و گروهی سعادتمند (گروهی بدبختند و گروهی نیکبخت ●●●) .۱۰۵ / هود

یُؤْمِنُونَ بِاللهِ وَ الْیَوْمِ الْاخِرِ وَ یَأْمُرُونَ بِالْمَعْرُوفِ وَ یَنْهَوْنَ عَنِ الْمُنْکَرِ وَ یُسارِعُونَ فِی الْخَیْراتِ وَ اُولآئِکَ مِنَ الصّالِحینَ

به خدا و روز دیگر ایمان می‌آورند ، امر به معروف و نهی از منکر می کنند و در انجام کارهای نیک ، پیشی می گیرند و آنها از صالحانند ●●● .۱۱۴ / آل عمران

یَهْدی اِلَی الرُّشْدِ فَامَنّا بِهِ وَ لَنْ نُشْرِکَ بِرَبِّنا اَحَدا

که به راه راست هدایت می کند، لذا ما به آن ایمان آورده‌ایم و هرگز احدی را شریک پروردگارمان قرار نمی‌دهیم ●●● .۲ / جنّ

یَهْدی بِهِ اللّهُ مَنِ اتَّبَعَ رِضْوانَهُ سُبُلَ السَّلامِ وَ یُخْرِجُهُمْ مِنَ الظُّلُماتِ اِلَی النُّورِ بِاِذْنِه وَ یَهْدیهِمْ اِلی صِراطٍ مُسْتَقیمٍ

خداوند به‌برکت‌آن، کسانی را که از خشنودی او پیروی کنند به راههای سلامت هدایت می کند و از تاریکی‌ها ، به فرمان خود، به سوی روشنایی می‌برد و آنها را به راه راست رهبری می‌نماید ●●● .۱۶ / مائده

قرآن الفبائی باب الیاء (۷۳۱)

دعای ختم قرآن

اَللّهُمَّ رَبَّنا یا رَبَّنا تَقَبَّلْ مِنّا اِنَّکَ اَنْتَ السَّمیعُ الْعَلیمُ وَ تُبْ عَلَیْنا اِنَّکَ اَنْتَ التَّوّابُ الرَّحیمُ. وَاهْدِنا اِلَی الْحَقِّ وَ اِلی طَریقٍ مُسْتَقیمٍ. بِبَرَکَةِ خَتْمِ القُرآنِ الْعَظیمِ. وَاعْفُ عَنّا یا کَریمُ. وَاغْفِرْلَنا ذُنُوبَنا بِفَضْلِکَ وَ جُودِکَ وَ کَرَمِکَ یا اَکْرَمَ الاْکْرَمینَ وَ یا اَرْحَمَ الرّاحِمینَ. اَللّهُمَّ بَلِّغْ وَ اَوْصِلْ ثَوابَ ما قَرَأناهُ بَعْدَ الْقَبُولِ مِنّا اِلی رَوْضَةِ نَبِیِّنا وَ شَفیعِنا مُحَمَّدٍ صلی‌الله‌علیه‌وآله وَ اِلی رِیاضِ جَمیعِ اَنْبِیائِکَ وَ رُسُلِکَ وَ اَوْلِیائِکَ وَ عُلَمائِکَ وَ صُلَحائِکَ وَ اَهْلِ طاعَتِکَ اَجْمَعینَ. اَللّهُمَّ انْصُرِ الْاِسْلامَ وَ الْمُسْلِمینَ. وَانْصُرْ مَنْ نَصَرَ الدّینَ. وَاخْذُلْ مَنْ خَذَلَ الْمُسْلِمینَ. وَانْصُرْ جُیُوشَ الْمُسْلِمینَ وَ عَساکِرَ الْمُوَحِّدینَ. وَاکْتُبِ الصِّحَّةَ وَالسَّلامَةَ وَ الْعافِیَةَ عَلَیْنا وَ عَلَی الْحُجّاجِ وَ الْغُزاةِ وَ الْمُسافِرینَ وَ الْمُقیمینَ وَ الْحاضِرینَ وَ الْغائِبینَ فی بَرِّکَ وَ بَحْرِکَ مِنْ اُمَّةِ مُحَمَّدٍ صلی‌الله‌علیه‌وآله وَ الِه اَجْمَعینَ. وَ سَلامٌ عَلَی الْمُرْسَلینَ وَالْحَمْدُللّهِ رَبِ الْعالَمینَ.

(۷۳۲)

درباره مرکز تحقیقات رایانه‌ای قائمیه اصفهان

بسم الله الرحمن الرحیم

جاهِدُوا بِأَمْوالِکُمْ وَ أَنْفُسِکُمْ فی سَبیلِ اللَّهِ ذلِکُمْ خَیْرٌ لَکُمْ إِنْ کُنْتُمْ تَعْلَمُونَ (سوره توبه آیه ۴۱)

با اموال و جانهای خود، در راه خدا جهاد نمایید؛ این برای شما بهتر است اگر بدانید حضرت رضا (علیه السّلام): خدا رحم نماید بنده‌ای که امر ما را زنده (و برپا) دارد ... علوم و دانشهای ما را یاد گیرد و به مردم یاد دهد، زیرا مردم اگر سخنان نیکوی ما را (بی آنکه چیزی از آن کاسته و یا بر آن بیافزایند) بدانند هر آینه از ما پیروی (و طبق آن عمل) می کنند

بنادر البحار-ترجمه و شرح خلاصه دو جلد بحار الانوار ص ۱۵۹

بنیانگذار مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان شهید آیت الله شمس آبادی (ره) یکی از علمای برجسته شهر اصفهان بودند که در دلدادگی به اهلبیت (علیهم السلام) بخصوص حضرت علی بن موسی الرضا (علیه السلام) و امام عصر (عجل الله تعالی فرجه الشریف) شهره بوده و لذا با نظر و درایت خود در سال ۱۳۴۰ هجری شمسی بنیانگذار مرکز و راهی شد که هیچ وقت چراغ آن خاموش نشد و هر روز قوی تر و بهتر راهش را ادامه می دهند.

مرکز تحقیقات قائمیه اصفهان از سال ۱۳۸۵ هجری شمسی تحت اشراف حضرت آیت الله حاج سید حسن امامی (قدس سره الشریف) و با فعالیت خالصانه و شبانه روزی تیمی مرکب از فرهیختگان حوزه و دانشگاه، فعالیت خود را در زمینه های مختلف مذهبی، فرهنگی و علمی آغاز نموده است.

اهداف :دفاع از حریم شیعه و بسط فرهنگ و معارف ناب ثقلین (کتاب الله و اهل البیت علیهم السلام) تقویت انگیزه جوانان و عامه مردم نسبت به بررسی دقیق تر مسائل دینی، جایگزین کردن مطالب سودمند به جای بلوتوث های بی محتوا در تلفن های همراه و رایانه ها ایجاد بستر جامع مطالعاتی بر اساس معارف قرآن کریم و اهل بیت علیهم السّلام با انگیزه نشر معارف، سرویس دهی به محققین و طلاب، گسترش فرهنگ مطالعه و غنی کردن اوقات فراغت علاقمندان به نرم افزار های علوم اسلامی، در دسترس بودن منابع لازم جهت سهولت رفع ابهام و شبهات منتشره در جامعه عدالت اجتماعی: با استفاده از ابزار نو می توان بصورت تصاعدی در نشر و پخش آن همت گمارد و از طرفی عدالت اجتماعی در تزریق امکانات را در سطح کشور و باز از جهتی نشر فرهنگ اسلامی ایرانی را در سطح جهان سرعت بخشید.

از جمله فعالیتهای گسترده مرکز :

الف)چاپ و نشر ده ها عنوان کتاب، جزوه و ماهنامه همراه با برگزاری مسابقه کتابخوانی

ب)تولید صدها نرم افزار تحقیقاتی و کتابخانه ای قابل اجرا در رایانه و گوشی تلفن سهمراه

ج)تولید نمایشگاه های سه بعدی، پانوراما ، انیمیشن ، بازیهای رایانه ای و ... اماکن مذهبی، گردشگری و...

د)ایجاد سایت اینترنتی قائمیه www.ghaemiyeh.com جهت دانلود رایگان نرم افزار های تلفن همراه و چندین سایت مذهبی دیگر

ه)تولید محصولات نمایشی، سخنرانی و ... جهت نمایش در شبکه های ماهواره ای

و)راه اندازی و پشتیبانی علمی سامانه پاسخ گویی به سوالات شرعی، اخلاقی و اعتقادی (خط ۲۳۵۰۵۲۴)

ز)طراحی سیستم های حسابداری ، رسانه ساز ، موبایل ساز ، سامانه خودکار و دستی بلوتوث، وب کیوسک ، SMS و...

ح)همکاری افتخاری با دهها مرکز حقیقی و حقوقی از جمله بیوت آیات عظام، حوزه های علمیه، دانشگاهها، اماکن مذهبی مانند مسجد جمکران و ...

ط)برگزاری همایش ها، و اجرای طرح مهد، ویژه کودکان و نوجوانان شرکت کننده در جلسه

ی)برگزاری دوره های آموزشی ویژه عموم و دوره های تربیت مربی (حضوری و مجازی) در طول سال

دفتر مرکزی: اصفهان/خ مسجد سید/ حد فاصل خیابان پنج رمضان و چهارراه وفائی / مجتمع فرهنگی مذهبی قائمیه اصفهان

تاریخ تأسیس: ۱۳۸۵ شماره ثبت : ۲۳۷۳ شناسه ملی : ۱۰۸۶۰۱۵۲۰۲۶

وب سایت: www.ghaemiyeh.com ایمیل: Info@ghaemiyeh.com فروشگاه اینترنتی: www.eslamshop.com

تلفن ۲۵-۲۳۵۷۰۲۳- (۰۳۱۱) فکس ۲۳۵۷۰۲۲ (۰۳۱۱) دفتر تهران ۸۸۳۱۸۷۲۲ (۰۲۱) بازرگانی و فروش ۰۹۱۳۲۰۰۰۱۰۹ امور کاربران ۲۳۳۳۰۴۵(۰۳۱۱)

نکته قابل توجه اینکه بودجه این مرکز؛ مردمی ، غیر دولتی و غیر انتفاعی با همت عده ای خیر اندیش اداره و تامین گردیده و لی جوابگوی حجم رو به رشد و وسیع فعالیت مذهبی و علمی حاضر و طرح های توسعه ای فرهنگی نیست، از اینرو این مرکز به فضل و کرم صاحب اصلی این خانه (قائمیه) امید داشته و امیدواریم حضرت بقیه الله الاعظم عجل الله تعالی فرجه الشریف توفیق روزافزونی را شامل همگان بنماید تا در صورت امکان در این امر مهم ما را یاری نمایندانشاالله.

شماره حساب ۶۲۱۰۶۰۹۵۳ ، شماره کارت :۶۲۷۳-۵۳۳۱-۳۰۴۵-۱۹۷۳و شماره حساب شبا : -۰۶۲۱-۰۰۰۰-۰۰۰۰-۰۱۸۰-۰۱۸۰IR۹۰-۵۳-۰۶۰۹به نام مرکز تحقیقات رایانه ای قائمیه اصفهان نزد بانک تجارت شعبه اصفهان – خیابان مسجد سید

ارزش کار فکری و عقیدتی

الاحتجاج - به سندش، از امام حسین علیه السلام -: هر کس عهده دار یتیمی از ما شود که محنتِ غیبت ما، او را از ما جدا کرده است و از علوم ما که به دستش رسیده، به او سهمی دهد تا ارشاد و هدایتش کند، خداوند به او می‌فرماید: «ای بنده بزرگوار شریک کننده برادرش! من در کَرَم کردن، از تو سزاوارترم. فرشتگان من! برای او در بهشت، به عدد هر حرفی که یاد داده است، هزار هزار، کاخ قرار دهید و از دیگر نعمت‌ها، آنچه را که لایق اوست، به آنها ضمیمه کنید».

التفسیر المنسوب إلی الإمام العسکری علیه السلام: امام حسین علیه السلام به مردی فرمود: «کدام یک را دوست‌تر می‌داری: مردی اراده کشتن بینوایی ضعیف را دارد و تو او را از دستش می‌رَهانی، یا مردی ناصبی اراده گمراه کردن مؤمنی بینوا و ضعیف از پیروان ما را دارد، امّا تو دریچه‌ای [از علم] را بر او می‌گشایی که آن بینوا، خود را بِدان، نگاه می‌دارد و با حجّت‌های خدای متعال، خصم خویش را ساکت می‌سازد و او را می‌شکند؟».

[سپس] فرمود: «حتماً رهاندن این مؤمن بینوا از دست آن ناصبی. بی گمان، خدای متعال می‌فرماید: «و هر که او را زنده کند، گویی همه مردم را زنده کرده است»؛ یعنی هر که او را زنده کند و از کفر به ایمان، ارشاد کند، گویی همه مردم را زنده کرده است، پیش

از آن که آنان را با شمشیرهای تیز بکشد».

مسند زید: امام حسین علیه السلام فرمود: «هر کس انسانی را از گمراهی به معرفت حق، فرا بخواند و او اجابت کند، اجری مانند آزاد کردن بنده دارد».

قائمیه
اصفهان
مرکز تحقیقات رایانه‌ای
www
برای داشتن کتابخانه های‌تخصصی
دیگر به سایت این مرکز به نشـــانی
www.Ghaemiyeh.com
www.Ghaemiyeh.net
www.Ghaemiyeh.org
www.Ghaemiyeh.ir
مراجعه و برای سفارش با ما تماس بگیرید.
۰۹۱۳ ۲۰۰۰ ۱۰۹